

T. 1361.

திருவொற்றியூரான்

சாமவேத சங்கீதை

முதற் பாகம்.

வே. மொ. பெ. கா. வெளியீடு, நெ. 4.

சாமவேத சங்கிதை

பூர்வார்ச்சிகம்

சாயண பாடியம்,

காசிவாசி உயர்திரு.

சிவானந்த யதீந்திர சுவாமிகளவர்களால்

மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.

மொழி பெயர்ப்பாசிரியரின் பதவுரையும்,
குறிப்புரையும் அடங்கியது.

திருவொற்றியூரான் அடிமை என்னும்

சென்னை

த. ப. இராமசாமிப் பிள்ளை யவர்களால்

பதிப்பித்து

நன்கொடையாக அளிக்கப்பெற்றது.

யுவ னு கார்த்திகைத் திங்கள்.

1935.

PRINTED AT THE
EVEREADY PRESS,
34, HUNTERS ROAD,
CHOLAI - VEPERY,
MADRAS.

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவைகள்.

1. சாமவேத மூர்த்தி படம்
2. வேத மொழிபெயர்ப்பாசிரியர் படம்
3. வேத மொழிபெயர்ப்பாசிரியர் சரித்திரம்
4. வேதத்தை வெளியிட்டவரின் படம்
5. வேதத்தை வெளியிட்டவரின் சரித்திரம்
6. முன்னுரை

(உபோற்காதம்)

7. வேதம் என்பதன் பொருள்
8. வேதப் பாகுபாட்டியல்
9. (பொது) வேதமோது மியல்
10. சாமவேதப் பாகுபாட்டியல்
11. சாமவேதச் சாகையியல்
12. சாமவேத கானவியல்
13. தேவதை மியல் (சோமம்)
14. சோமயாகச் சுருக்கம்
15. தமிழும் ஆரிய வேதமும்
16. தமிழ்மறை மியல்
17. சாயணர் சரித்திரம்
18. சாமவேத ருத்ரீய உபோற்காதம்
19. சாமவேத ருத்ரீயம்.

சாமவேதத்தின்

20. மந்திரங்களின் அட்டவணை
21. காண்ட அட்டவணை
(நூல்)
22. ஆக்கினேய காண்டம்
23. ஐந்திர காண்டம்
24. பவமான காண்டம்
25. ஆரண்ய காண்டம்
26. மகாநாமநியார்ச்சிகம்.

சாமவேதமூர்த்தி.

नीलोत्पलदलाभासः सामवेदो हयाननः ।

अक्षमालान्वितो दक्षे वामे कम्बुधरः स्मृतः ॥

சிவ குகமயம்.

செந்தினாயகன் றுணை.

வேத மொழிபெயர்ப்பாசிரியர்

காசிவாசி - ஸ்ரீமத் சிவானந்த யஜ்நீந்திர சுவாமிக ளவர்கள்

சரித்திரச் சுருக்கம்.

இது ஸ்ரீ சு. அ. இராமசுவாமி அவர்களால் இயற்றப்பெற்றது.

திங்கள் செஞ்சடை சேர்த்திடு தம்பிரா னருளிநாற் செழித்தே
யங்கண் மாவுல கத்தினி லண்டர்த முலகென வவிரு
மெங்கண் மாபுகழ்ப் பாரத கண்டமா மினியநல் லுலகிற்
பொங்கு சோழமண் டலவள மோதுதல் புலவர்க்கு மரிதால். (1)

வெண்மை யாகிய நிறமுடை மேதகு முகிற்குழாம் விரைந்து
தண்மை யோடுபன் னலமுடைச் சாகர நீரினை யள்ளி
யுண்மை சேருல கிற்குநல் லுதவியை நெஞ்சினி லுன்னித்
திண்மை யாகிய குடகுமா மலைபெனுஞ் சிலைதனைச் சேர்ந்து. (2)

தூய தாம்பர ஞானநற் பொருளெனத் தொல்லுல கோர்க
ளாய நின்றிடு மண்ணில மஞ்சன மாட்டிதல் கடுப்ப
மேய வம்மலை தன்னிலே யமலைகண் மிகவுமே யோங்க
வேய தண்புனல் சிந்திட வந்தநல் லினியபே ரமிழ்தம். (3)

ஒன்ற தாய்த்திரண் டொருதிருக் காவிரிப் பெயர்தனை யுற்று
நின்ற மாவுல கிதுபெரு நீள்வள மடைந்திட நினைத்து
வென்ற மாபுலன் வீரதிய ராஜியோர் விரும்பியே மகிழ
நன்ற தாய்வரு நதியெனுங் காவிரி வளந்தனை நாடில். (4)

பொருந்து மந்தி யாகிய பூவையாங் காவிரிப் பாவை
திருந்து மிவ்வுல கத்துள சேருடைத் தன்றிரு மக்க
ளருந்து பேரமு தாகிய வற்புத நீரோனு மமிழ்தை
விரும்பெ னும்படி விளங்கிட வெங்கணுந் தேக்கியே விவரந்து. (5)

வேறு.

ஏய்திருத் தேவார மியம்புமொரு தூற்றினுட
லாயவொரு தொண்ணுறு மடைவாகப் பெற்றதூவ
மேயதிருச் சோழ மண்டலமா மேதினியி
னையமுடன் சென்றங்கு நீரைப் பாப்பியரோ. (6)

புனனு டெனப்புசுழ்ந்து புலவர்களும் போற்றிசெய
வனநா டெனவின்னே யறிஞர்களும் வாழ்த்திடநற்
கனமா கியபெருமை கருதி யளித்ததற்பி
னனமேந் தியகரத்தோ டழகு மிளிர்ந்திடவே. (7)

நாடு செழிப்படைய நகராஞ் சிறப்படைய
வீடுதனை விரும்பும் விரகர் களிப்படைய
வோடித்தன் னாயகரு முவரிதனைச் சேர்ந்து
கூடிக் களிக்கின்ற கொழுஞ்சோழ வளநாடு. (8)

மண்ணிற் பிறந்தார்கண் மறித்தும் பிறவாம
னண்ணப் பெருவீடு நனியளிக்கு மாளுரு
மண்ண னடராச னனுதினமு நடஞ்செய்ய
நண்ணு புகழ்த்தில்லை நகருமுடைப் பெருநாடு. (9)

கோழிக் கொடிக்குமான் கூறுமவ தாமெனும்
வாழி திருஞான வள்ளல் திருச் சம்பந்த
ஞாழிப் பெரும்புவியி லடைந்து வளர்ந்ததிருக்
காழிப் பதிதனையுங் கண்கண்ட புகழ்நாடு. (10)

கறுத்து விளங்குதிருக் கண்டமுடைச் சிவனாக்
கறுத்துக் கறிசமைத்தே யரியதிருக் குழந்தைதனைப்
பொறுத்துப் படைத்தளித்துப் புகழைமிகப் பெற்றதிருச்
சிறுத்தொண்ட ரெனுமரிய சிவபத்தர் வருநாடு. (11)

தாவிலர சாட்சிமிகத் தான்பிழையாய்ப் போருமென
வாவிலொரு கன்றிற்கா வருமையுடைக் காண்முனையை
வீவா யெனவாழி விட்டமனு நீதியெனுங்
கோவினர சாட்சிதனைக் கொண்டநல நாடு. (12)

சுந்தானென் றோதுமொரு தொண்ட னியம்பியநற்
செந்தமிழின் பாவிற்காச் செப்புநிசிப் போதினிலே
யிந்தணிந்த வீச னியம்பு பரவைமனை
யந்துது வந்தநல வரிய திருநாடு. (13)

வேறு.

கந்தப் பொழில்கண் மிகமலிந்து கவினாற் றலைமை பெற்றதெனு
மிந்தத் திருநா டிதனிடையே யிலங்கு மறைகள் போற்றியிக
வந்தச் சிவனாற் தனதருளே யடைந்து மகிழ்ந்த பெருமையுடை
யந்த மறைகை நகர்ப்பெருமை யறைதற் கியாவர் வல்லாரே. (14)

ஆதி சேது வென்றெடுத்தே யறையும் பெருமை மிகவுடைய
சோதி சேது வீதாருஞ் சொலுமப் பாலே பலநூலு
மோதும் பெற்றி தனையுடைய ஷயர்ந்த மறைகள் போற்றியபின்
பாதி மறைகைப் பேரதனைப் பாரின் மிசையே பசுருவரால். (15)

செப்பு புகழா ரப்பரவர் தெரிசித் தேத்த வெப்படிபுந்
தப்பில் கபாடந் திறக்கவெனத் தரணி புகழுந் தேவார
மொப்பில் பெருமை யுடையதா யுரைக்கத் திறந்த பெருமையுட
னப்பாற் காழிச் சம்பந்த னடைத்த சீரு மிங்குளதால்.

(16)

மன்னும் புகழ்சேர் மதுரைநகர் மாறன் சமண னாகின
னின்னே யீங்கு போந்தெமது வின்னல் தன்னைக் களையென்று
மன்னன் நேவி விடுத்த தொண்டர் மாசில் புகழ்சேர் சீகாழி
மன்னன் தன்னைக் கண்டுகுறை வலிந்து கூறுந் தலமுமிதால்.

(17)

கூடன் மேவுந் குழகனெனுங் கொற்றச் சோம சுந்தான்
ஓட லெல்லா மிகவிரித்து வழகு மிகவே செய்யுடனும்
பாடல் செய்த பரஞ்சோதி முனிவ னென்னும் பரந்தபுகழ்
கூடல் செய்த புலவனவன் றேன்றுந் தலமு மீதாமரல்.

(18)

குறைத வில்லாப் புகழிங்ஙன் கூற்ற் கரிதா யெந்நாளு
நிறைத லோடு நின்றுமிந் நீண்ட மறைசைப் பெருஷம்தனைப்
பறைத வியார்க்கு மரிதாகும் பாரின் மிசையே மிகச்சிறந்தோ
ருறைத ருனு மீண்டென்று வுரைத்த லென்று முண்மையதோ.

(19)

வேறு.

இப்பெரும் புகழ்க் கெல்லா மிலங்குமிம் மறைசை யென்னு
மொப்பிலாத் தலத்தின் பாங்க ரொளிர்வதா முயர்ச்சி யாய்
வெப்பெரு நலங்க டாமு மினிதொளிர் பெருமை வாய்ந்து
செப்பிடு மாயக் காரன் புலமெனுஞ் சீரூர் தானே.

(20)

மொழிந்தவிவ் வாயக் காரன் புலமெனு மூதூர் தன்னிற்
பழந்தமிழ் வாண ரென்று பாரொலாங் கூறு நிற்க
மொழிந்திடு மூவேந் தர்தம் முதற்குடி தன்னிற் றேன்றி
யிழந்திடா தவர்த மக்கு வினியபே ரரசு தந்த.

(21)

வீரரென் றுரைக்க நிற்கும் விறன்மிகு குடியா மிசைதச்
சீரிய வறிஞர் தாமுஞ் செப்புவர் சிறப்ப தாக
வாரியர் பகுப்பாற் றேன்ற வகமுடை யார்க ளென்று
பூரிய மிவர்க ளின்தேற் போனது தெரியா தன்றே.

(22)

இங்கிவர் குலமே யீந்திர குலமென விசைப்பர் மேலோ
ரெங்கிவர் பெருமை தன்னை யானெடுத்த தியம்ப லாகுஞ்
சங்குநு றம்மைப் பார்ப்பிற் சதுருடை யறிஞர் தாமுந்
துங்கமாய்க் கூறி யுள்ள தொடர்பெலா மறிய லாமால்.

(23)

உரைத்தவிப் பெருமை மிக்க வுயர்பெருங் குடியிற் றுனு
நரைத்தவென் விடையி லேறு நலமலி சிவனார் பாத
முரைத்திடு மொருவன் வந்தா னுலகின ரவன்றன் பேரை
யருத்தியாய்ச் சாமித் தேவ ரென்றுதா னறைகு வாரால்.

(24)

வேத மொழிபெயர்ப்பாசிரியர்

புனரு டெனப்புசுழ்ந்து புலவர்களும் போற்றிசெய
வனநா டெனவின்னே யறிஞர்களும் வாழ்த்திடநற்
கனமா கியபெருமை கருதி யளித்ததற்பி
னனமேந் தியகரத்தோடமுரு மிளிர்ந்திடவே. (7)

நாடு செழிப்படைய நகரஞ் சிறப்படைய
வீடுதனை விரும்பும் விரகர் களிப்படைய
வோடித்தன் யைகளு முவரிதனைச் சேர்ந்து
கூடிக் களிக்கின்ற கொழுஞ்சோழ வளநாடு. (8)

மண்ணிற் பிறந்தார்கண் மறித்தும் பிறவாம
னண்ணப் பெருவீடு நனியளிக்கு மாளுரு
மண்ண னடராச னனுதினமு நடஞ்செய்ய
நண்ணு புகழ்த்தில்லை நகருமுடைப் பெருநாடு. (9)

கோழிக் கொடிக்குமான் கூறுமவ தாரமெனும்
வாழி திருஞான வள்ளல் திருச் சம்பந்த
ஞழிப் பெரும்புவியி லடைந்து வளர்ந்ததிருக்
காழிப் பதிதனையுந் கண்கண்ட புகழ்நாடு. (10)

கறுத்து விளங்குதிருக் கண்டமுடைச் சிவனருக்
கறுத்துக் கறிசமைத்தே யரியதிருக் குழந்தைதனைப்
பொறுத்துப் படைத்தளித்துப் புகழைமிகப் பெற்றதிருச்
சிவத்தொண்ட ரெனுமரிய சிவபத்தர் வருநாடு. (11)

தாவிலர சாட்சிமிகத் தான்பிழையாய்ப் போகுமென
வாவிறொரு கன்றிற்கா வருமையுடைக் காண்முனையை
வீவா யெனவாழி விட்டமனு நீதியெனுந்
கோவினர சாட்சிதனைக் கொண்டநல நாடு. (12)

சந்தானென் றோதுமொரு தொண்ட னியம்பியநற்
செந்தமிழின் பாவிற்காச் செப்புரிசிப் போதினிலே
யிந்தணிந்த வீச னியம்பு பரவைமனை
யந்தாது வந்தநல வரிய திருநாடு. (13)

வேறு.

கந்தப் பொழில்சுண் மிகமலிந்து கவிஞற் றலைமை பெற்றதெனு
மிந்தத் திருநா டிதனிடையே யிலங்கு மறைகள் போற்றிமிக
வந்தச் சிவனாற் தனதருளே யடைந்து மகிழ்ந்த பெருமையுடை
யந்த மறைசை நகர்ப்பெருமை யறைதற் கியாவர் வல்லாரே. (14)

ஆதி சேது வென்றெடுத்தே யறையும் பெருமை மிகவுடைய
சோதி சேது வீதாக்குஞ் சொலுமப் பாலே பலதூலு
மோதும் பெற்றி தனையுடைய லுயர்ந்த மறைகள் போற்றியபின்
பாதி மறைசைப் பேரதனைப் பாரின் மிசையே பசுருவரால். (15)

செப்பு புகழா ரப்பரவர் தெரிசித் தேத்த வெப்படிபுந்
தப்பில் கபாடந் திறக்கவெனத் தரணி புகழுந் தேவா
மொப்பில் பெருமை யுடையதா யுரைக்கத் திறந்த பெருமையுட
னப்பாற் காழிச் சம்பந்த னடைத்த சேரு மிங்குளதால். (16)

மன்னும் புகழ்சேர் மதுரைநகர் மாறன் சம்ண னுகின
னின்னே யீங்கு போந்தெமது வின்னல் தன்னைக் கலையென்று
மன்னன் தேவி விடுத்த தொண்டர் மாசில் புகழ்சேர் சோழி
மன்னன் தன்னைக் கண்டுகுறை வலிந்து கூறந் தலமுமிதால். (17)

கூடன் மேவுங் குழகனெனுங் கொற்றச் சோம சுந்தரன்ற
னாட லெல்லா மிகவிரித்து வழகு மிகவே செய்யுடனாற்
பாடல் செய்த பாஞ்சோதி முனிவ னென்னும் பார்த்தபுகழ்
சூடல் செய்த புலவனவன் றேன்றுந் தலமு மீதர்மால். (18)

குறைத வில்லாப் புகழிங்ஙன் கூறந் கரிதா யெந்நாளு
நிறைத லோடு நின்றிடுமிந் நீண்ட மறைசைப் பெருமைதனைப்
பறைத வியார்க்கு மரிதாகும் பாரின் மிசையே மிகச்சிறந்தோ
ருறைத ருனு மீண்டென்று வரைத்த லென்று முண்மையோ. (19)

வேறு.

இப்பெரும் புகழ்க் கெல்லா மிலங்குமீம் மறைசை யென்னு
மொப்பிலாத் தலத்தின் பாங்க ரொளிர்வதா முயர்ச்சி யாய
வெப்பெரு நலங்க டாமு மினிதொளிர் பெருமை வாய்ந்து
செப்பிடு மாயக் காரன் புலமெனுஞ் சேரர் தானே. (20)

மொழிந்தவிவ் வாயக் காரன் புலமெனு மூதூர் தன்னிற்
பழந்தமிழ் வாண ரென்று பாரொலாங் கூறு நிற்க
மொழிந்திடு மூவேந் தர்தம் முதற்குடி தன்னிற் றேன்றி
யிழந்திடா தவர்த மக்கு வினியபே ரரசு தந்த. (21)

வீரரென் றுரைக்க நிற்கும் விதன்மிகு குடியா மிலைதச்
சீரிய வறிஞர் தாமுஞ் செப்புவர் சிறப்ப தாக
வாரியர் பகுப்பாற் றேன்றா வகமுடையார்க ளென்று
பூரிய மிவர்க ளின்றேற் போனது தெரியா தன்றே. (22)

இங்கிவர் குலமே யீந்திர குலமென விசைப்பர் மேலோ
ரொங்கிவர் பெருமை தன்னை யானெடுத்த தியம்ப லாகுஞ்
சங்குநா றம்மைப் பார்ப்பிற் சதுருடை யறிஞர் தாமுந்
துங்கமாய்க் கூறி யுள்ள தொடர்பெலா மறிய லாமால். (23)

உரைத்தவிப் பெருமை மிக்க வ்யர்ப்பெருங் குடியிற் றுனு
நரைத்தவென் விடையி லேறு நலமலி சிவனார் பாத
முரைத்திடு மொருவன் வந்தா னுலகின ரவன்றன் பேரா
யருத்தியாய்ச் சாமித் தேவு ரென்றுதா னறைகு வாரால். (24)

சாமியென் றுரைக்கு மந்தச் சற்குண வான்ற னக்குக்
காமிய வில்வாழ்க் கைக்குக் காரிகை யொருத்தி வந்தான்
பூமியிற் சிறந்து வாழும் பூவையர்க் கரசி போல்வா
ணைமிகொ ளீசன் தேவி நேரென வழகான் மிக்கான். (25)

இன்னவ டானு நாளு மியம்பிடும் வார்த்தை யெல்லாங்
கன்னலே யென்னு மாறு கழறிடுஞ் சிறப்பு வாய்ந்தோ
ளன்னதாந் தன்மை யாலே யவன்பெறு நாமந் தானு
மன்னிடு மதூரம் மாளென் காணன் மாயிற் றன்றே. (26)

நம்மையா ளிறைவன் பாத நான்மலர் தனையும் போற்றி
யம்மினைக் கிழத்தி யோடு மாகுமில் வாழ்க்கை தன்னை
யம்மியுந் கோணு தென்று மியல்புட னியற்றிக் கொண்டு
செம்மையா யுலகோர் போற்றச் சீருடன் வாழ்ந்து நின்றான். (27)

மதுரம்மா ளென்னு மந்த மாதாடன் வாழு நாளில்
விதுவணி யீச ஞாதம் விளங்கிடு கருணை யாலே
புதல்வரோ ரைவர் வந்தார் புத்திரச் செல்வ மாக
மதுமொழி வாய்ந்தி ரண்டு மங்கையர் தாமும் வந்தார். (28)

பின்னரச் சாமி யென்னும் பெரியவன் பேணியே தான்
முன்னர்செய் தவத்தி னாலு முத்தமிழ் நாட்டோர் செய்த
மன்னிய தருமத் தாலு மைந்தன்னு ளொருவன் வந்தா
னன்னவன் றண்ணைக் கண்டே யனைவரு முவகை பூத்தார். (29)

இறுதியில் வந்த பால னிலங்கிடு வகையைக் கண்டு
செறிதலா மன்பி னோடு சீர்பெற வளர்த்துப் பின்ன
ருறுதியாங் கல்வி தன்னை யுதவென வுபாத்தி தன்பாற்
குறுகிடச் செய்திட் டார்கள் குமாணுஞ் சின்ன டன்னில். (30)

பள்ளியிற் பயிலும் வித்தை பாங்குடன் கற்று மேலோ
ரொள்ளிடு நடத்தை யில்லா தினிதுட னிருக்குங் காலே
யொள்ளிய வறிவான் மிகவு முயர்ந்திடு மிராமை யப்பேர்
கொள்ளொரு துறவோ னந்தக் குமாணைக் கொண்டு சென்றான். (31)

தமர் தனை விட்டுச் சென்று தவநெறி யோர்பாற் சேர்ந்த
குமானப் பெரியோன் பாலங் கூறிடு மறிஞர் பாலங்
தமிழ்மொழி நூல்க டம்மைச் சண்முக னருளால் யாருஞ்
சமமிலை யென்னக் கற்றுத் தமிழ்மொழி யறிஞ னானான். (32)

வேறு.

கலைகடனின் மிகச்சிறந்த கவனமுடை யின்னவன்றான் கருதிப் பின்னர்
மலைமகளை யொருபாகம் வைத்தருளுஞ் சிவபெருமான் வயங்கி யோங்க
வலைமகடன் னருள்காட்டு மரும்பதியா மகிலத்திற் சிறப்பு வாய்ந்து
குலமிகுத்துத் தெங்காடக் குயில்பாடுங் கோயிலூர் குறுகி னானே. (33)

ஆங்கனாள் திருமடத்தி லற்புதசிறு கோலமுட னவிர்த்து நின்று
வோங்கிடெந் கருணைதனி லுலகமதி லொருவனென வுயர்ந்து நானும்
வீங்கியபொற் புகழோடு விளங்குதிரு வீரசே கானென் றேத்தும்
பாங்குபெறு மொருஞான பண்டிதனும் பெரியோனைப் பணிந்து கண்டு. (34)

பேர்படைத்த வன்னவன்மன் பெற்றிமிக்க திருவடியைப் பெரிது போற்றிச்
சீர்படைத்த செகதலத்திற் போருள்சேர் மகிமைதனிற் சிறந்து மேலாங்
கார்படைத்த திருவருளோய்! கழனல்கி யருள்கவெனக் கசிந்து போற்றி
யேர்படைத்த வவன்னுளை யினிதுபணிந் துருகியே யெழுந்து நின்றான். (35)

நின்றவனைத் தன்னிருகண் ணிறைந்தபெருங் கருணைமிக நிலவப் பார்த்து
நன்றஞ்சே லுன்பிறவி நலிந்திடயா நல்கிடுவோ மருந்த தான
வொன்றென்று கூறியவ னுறுபிறப்பாம் பெருநோயை யொழிக்க நாளும்
வென்றபுகழ் வித்தையெலாம் விளங்கவவந் கினிமையுடன் விரித்திட் டானால். (36)

உய்வதற்காம் வழியான வொப்பில்பெரு நூலெல்லா மோர்ந்த பின்னர்ச்
சைவமுத னூல்களையுஞ் சாற்றாமியல் பழிந்திடவே சதுராய்க் கற்றுத்
தெய்வமெனுங் கந்தனது சேவடியு மெக்காலுஞ் சிந்தை கொண்டு
பொய்வருமில் வுலகடையப் புரிசுரும மெல்லாமும் போக்கி னானால். (37)

பின்னாவன் நென்மொழியைப் பீடுபெற நன்கியாம் பெரிது கற்றோ
முன்னுபுகழ் வடமொழியு மோர்ந்திடுத னல்லதென வுளத்திற் கொண்டு
மன்னுபுகழ்க் குருநாதன் மலரடியைப் போற்றியிந்த வகையுங் கூறி
யன்னவன்ற னுத்திரவு பெற்றிந்த வகிலத்திற் பெருமை வாய்ந்த. (38)

காசியெனும் பெரும்பதியைக் கருத்தினுட னெய்தியங்குக் காணு நின்ற
மாசில்புகழ் விசுவநா தப்பெருமான் மலரடியை மகிழ்ந்து போற்றித்
தேசுடைஞா னானந்தத் தேசிகன்பாற் நிகழ்மகிமை வாய்ந்த தான
வேசலிலாப் புகழ்தருநல் லிலிங்கசுந் நியாசத்தை யினிது பெற்று. (39)

செம்மைமிகு தன்னுடைய சிறந்தமதி நலத்தாலே சின்ன டன்னி
லம்மொழியி லிருந்திட்ட வருமைமிகு நூலெல்லா மருத்தி யோடு
மிம்மைக்கு மறுமைக்கு மெம்மைக்கு மினிதாரு மென்று போற்றிக்
கொம்மையுடன் விராவினிலே கொண்டிட்டா னொருசிறிதுங் குறைவில் லாமல்.

தென்மொழியி னிலக்கணமுஞ் செப்புபிற நூல்களையுந் தேர்ந்த தானு
நன்மையருள் சித்தாந்த நன்னூலும் வேதாந்த ஞான நூலும்
தன்மையுடன் கற்றவையிற் றாணிதனி லொவிருகிற தகுதி யானும்
வன்மையுடை யிருமொழியும் வல்லனென வுலகமதில் வந்திட் டானால். (41)

வேறு.

நல்வழி தன்னையே நாடி நானுந்தான்
கல்வியை யிங்ஙனங் கனிந்து கற்றவன்
பல்வழி கல்வியைப் பயன்பு டத்தினான்
சொல்வழி யிவனிடந் தேய்ந்துகற் றார்பலர். (12)

காதலைக் கல்வியிற் காட்டி ஞர்தமை
யோதலைச் செய்ம்மினென் றுரைத்துக் கல்வியை
யீதலைச் செய்தவ ரினிதி லங்கவே
மாதரு மத்தினை மகியிற் செய்திட்டான்.

(43)

தன்குரு நாதனாற் தாவின் மாபுகழ்
நன்கமை வீரமா ஞான தேசிகன்
பொன்புகழ் தோடும் புலியில் வாழ்ந்ததை
யின்புட னெங்குமே யினிது கேட்டரோ.

(44)

பாரமர் மக்கடாம் பயனை நாடியே
யாரண மாமென வரிது போற்றிட
வீரமா தவனது விற்பு ராணமாய்ச்
சீரமை கவியினிற் செய்து வைத்தனன்.

(45)

பற்பல னூல்கடாம் பாரிற் செய்தவ
னிற்பதோ ரிடமென நிலையி லாமலே
பற்பல விடங்களும் படர்ந்து சென்றவண்
தற்பதி லாசையைக் காட்டி ஞர்க்கெலாம்.

(46)

எழுமையு மின்பரு ளினிய வித்தையைக்
கெழுமிய வன்புடன் கேட்க வீந்துதான்
விழுமிய நற்புகழ் விளங்கு சென்னையை
முழுமுத லருளினான் முடிவி லுற்றனன்.

(47)

சென்னைமா நகர்தனைச் சேர்ந்த மா தவன்
முன்னையு முன்பது முனைந்து கூட்டலா
லன்னையா மென்றுதா னாரும் போற்றிட
வுன்னிடு தண்ணளி யுயர்ந்து நிற்பவன்.

(48)

முத்தவா னந்தனா முதல்வன் சொற்படி
யித்தரை தன்னிலே யினிது நாகர
மெத்தவும் பரவியே விளங்கு மாறுதான்
வித்தியா சாலையை வினாந்து கண்டவன்.

(49)

அராமதி சூடிடு மண்ணற் போற்றுவோன்
நராமலி கீர்த்தியான் நரணி யோரெலாம்
இராமசா மீயென வியம்பு மாறுதான்
வருமொரு வள்ளலு மகிழ்ந்து கண்டனன்.

(50)

கண்டவன் றன்னையக் கருணை யாளன்றான்
மண்டிய வன்புடன் மதித்துப் போற்றியே
மிண்டிய மாபுகழ் விளங்கு வேதத்தைக்
கண்டிடு செந்தமிழ்க் கலையி லென்னலே.

(51)

செங்கல்வ ராயன்றன் சிறந்த தோட்டத்திற்
கங்கலில் வேண்டிய கடனை லாமனித்
திங்கிருந் தப்பணி யியற்று வாயென
வங்கவன் றங்கியே வமர்ந்து நின்றரோ. (52)

தவப்பிர காசத்திற் றனக்கு நேரிலாச்
சிவப்பிர காசஞர் சிறந்த காதையை
நவப்பொலி வோங்கிட நன்கு செய்துமே
வவப்புட னிந்தமா வுலகிற் கீர்த்தனை. (53)

வச்சிர சூசிகை வாய்ந்த பேர்கொளு
மெச்சுப நிடதமும் வினைந்து செந்தமி
முச்சியாம் பாவையி லொளிர்ப் பேர்த்ததை
யச்சினி விட்டுல கிற்க வித்தனை. (54)

சங்கர மாதவன் சரிதந் தன்னையு
மிங்கித மாய்மொழி யினிது பேர்த்ததை
யெங்குமே யோங்கிட இராம சாமிப்பேர்
தங்கியோ னுதவியா லச்சிற் சார்த்தினான். (55)

வேறு.

இப்படிப் பலவா தூல்க ளினிதுட னியற்றிக் கொண்டே
வொப்பிலாப் புகழ்சே ரீச னுலகினர்க் களித்து வைத்த
செப்பரு மகிமை வாய்ந்த சிறப்புடை வேதந் தன்னைத்
தப்பறத் தமிழி லேதான் நகவுடன் மொழிபெ யர்த்தான். (56)

காழியில் வந்திட் டோளுங் கவின்பெறு மொருவ னோடு
மாழியிற் கல்லே தெப்ப மாய்க்கரை வந்திட் டோன்றான்
யாழினைப் பழித்த சொல்லி யாரது நாத னான
வாழியவ் வீசன் றன்னை வனமுடன் காண்க வென்று. (57)

மறைகளாற் சாத்தப் பட்ட மாண்பமை கபாடந் தன்னைத்
திறந்திடச் செய்த தான சீர்கெழு செயலே போலம்
மறைப்பொரு ளானைக் காண்பான் மாபுகழ் வேதந் தன்னைச்
சிறந்தல் லிராம னோடுஞ் சேர்ந்துமே திறந்திட் டானால். (58)

வேதமே தமிழி லிந்நாச் விளங்கிட வந்த தாலே
பூதல முள்ளோர் வேதப் பொருடனை யறிந்து நாளும்
வேதத்தைத் தந்தாட் கொண்ட விமலனும் பெருமை வாய்ந்த
மாதுமை யீச னுர்தம் மலரடி வழுத்து வாரால். (59)

கடல்புடை சூழு மிந்தக் காசினி தன்னி லோங்கு
மடைவுள வேத நூலை யனைவரு மறித லாலே
விடையிவர் சிவஞர் செய்ய விழுமிய தன்மை யெல்லாந்
தடையிலா தறிந்து நல்ல தனிச்சிறப் பெய்து வாரால். (60)

வேத மொழிபெயர்ப்பாசிரியர் சரித்திரச் சுருக்கம்.

கலியையா யிரத்தி னோடு கழறுமும் பத்தா னுண்டின்
மலிபுகழ் வயங்கு சாம மறைதனை வெளியாச் செய்தா
னொலிகடல் சூழு மிந்த வலகினிற் சிவானந் தப்பேர்
பொலிவுடன் பெற்ற ஞான புங்கவன் றுணு மாதோ.

(61)

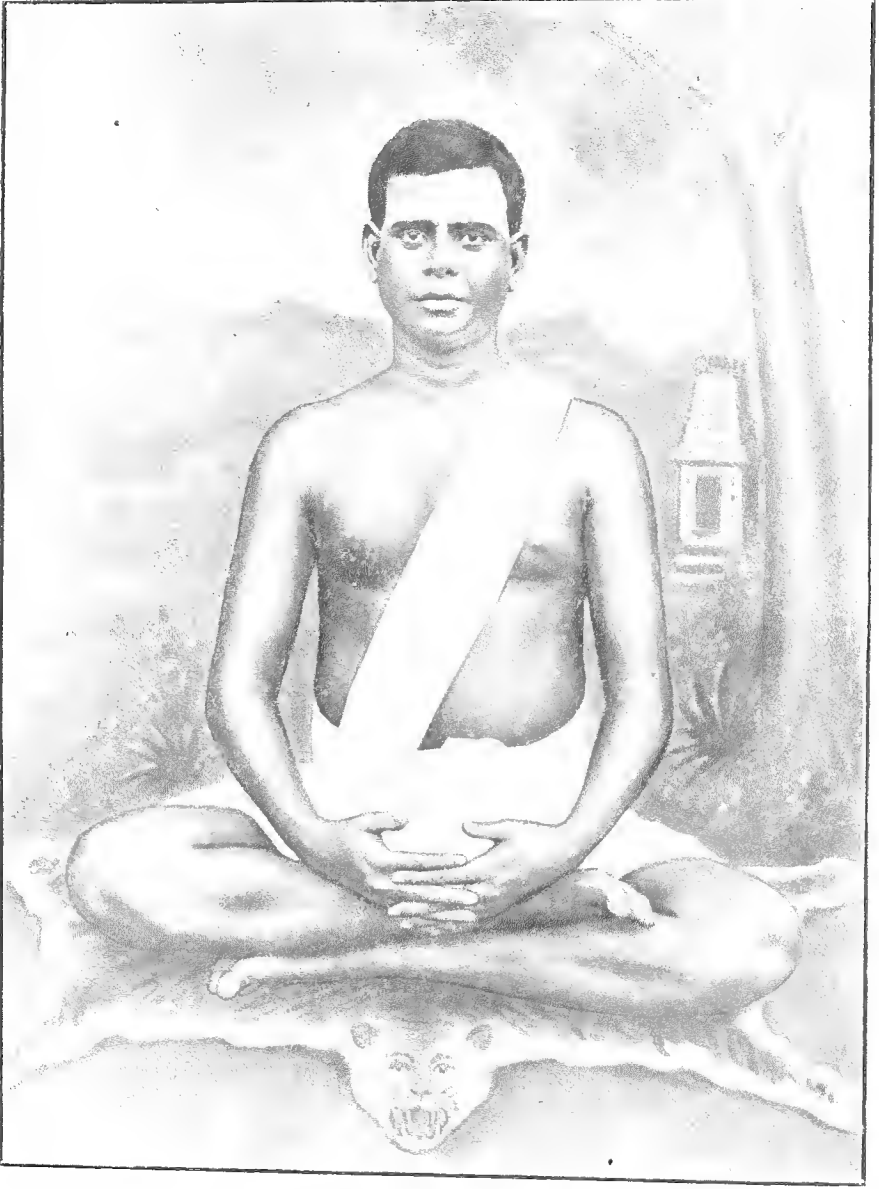
வேதத்தைத் தமிழிற் செய்த வித்தக னாகி நிற்கும்
போதமார் சிவானந் தப்பேர் பூண்டவ னினிது வாழி
நாதன மொற்றி யானை நனிபணி இராமன் வாழி
மாதுமை யீச னிந்த மகிதல மெல்லாம் வாழி.

(62)

வேத மொழிபெயர்ப்பாசிரியரின் சரித்திரச் சுருக்கம்

முற்றிற் று.

திருவொற்றியூரான் அடிமை
சென்னை த. ப. இராமசாமிப் பிள்ளையவர்கள்.

श्री बन्धकपुरेश्वरपादपञ्चद्वयवित्तभक्तः

श्री. त. प. रामस्वामि नामालंकृत महाशयः, मद्रपुरि.

உ

சிவசூகமயம்.

செந்தினாயகன் றுணை.

வேதத்தை மொழிபெயர்க்கச்செய்து வேளியிட்ட
ஸ்ரீமான் த. ப. இராமசாமிப் பிள்ளையவர்கள்
சரித்திரச் சுருக்கம்.

இது ஸ்ரீ சு. அ. இராமசுவாமி அவர்களால் இயற்றப்பெற்றது.

குஞ்சர வானனக் குருந்தை யீன்றருள்
செஞ்சடை வானவன் சிறந்து மேவலா
லஞ்சக தலத்தினி லழகு மிக்கது
விஞ்சிய புகழ்மிக விளங்கி நாளூந்தான்.

1

பன்ன லந்திகழ் பரத கண்டத்திற்
கன்ன லம்மொழிக் கன்னி மாதர்கண்
மன்னி வாழ்தலான் மகிமை யோங்கிடு
மன்னன் சோழன்சீர் மாசில் நாடரோ.

2

இந்த நாட்டினி லிலங்கு வளனெலா
முந்தி நான்சில மொழிந்தன போகவே
யந்த மின்றியே யாகிடு மாட்சியிற்
பிந்தி நின்றதிற் சிற்சில பேசுவேன்.

3

செக்கர் மேனியஞ் சிவபி ரான்றனை
மிக்க வேபுகழ் மேன்மை வாய்ந்துத
மொக்க யாருமில் வுலகி லில்லெனத்
தக்க மாதவர் தழைத்த நாடிதே.

4

குண்டைநெற் குவையெலாங் கூறு பூதங்கண்
மண்டியே நம்பிக்கு வாரிச் சேர்த்திடப்
பண்டிட மாயதிப் பரந்த நாட்டிடைக்
கண்டிட லாகுமாற் கமலை யென்றரோ.

5

ந்சற்கா நெல்தனை யெடுத்து மாந்திய
நேசமார் சுற்றத்தை நினைத்தி டாமலா
வேசமாய் வாளினால் வீசிக் கொன்றிடு
மாசில்கோட் புலியவர் வாழ்ந்த நாடிதே.

6

மாறஞர் யாகத்தின் மலைகொள் வில்லிதான்
கூறியும் வேதத்தைக் குக்க லாக்கியே
பேறுடைத் தேவர்கள் பின்றோ டர்ந்திட
வீறுடன் வந்ததும் விளம்பிந் நாட்டரோ.

7

சோழன்ற னூட்டது நொல்சி றப்பெலா
மாழி சேர்மண லளவின் மிக்கது
வாழியம் மாட்சியை வருத்துக் கூறிட
பாழியம் புராணமாய்ப் படர்ந்து போகுமால்.

8

வேறு.

இந்தநல நாட்டினிடை யிலங்குமெழி நனிற்சிற்ந்தே
யந்தமுள பதியொன்று வமைந்துநனி விளங்குமொ
லுந்துபுக மூலகோர்க ளுரைப்பாதன் போதனைத்
தந்தியுரிக்க கடவுளுரை தஞ்சைநக ரென்புகழ்ந்தே.

9

தஞ்செனனு மசானவன் நழைத்திருந்த தன்மையினு
றஞ்சாளு ரெனுநாமந் தாணிதனிற் றானவிரு
மிஞ்சுகுழி நிற்கரின் மேன்மையெலாங் கூறுதற்கு
வஞ்சுவனற் பணிகளுடை யரசனவன் றுனுமரோ.

10

விரிந்தபுகழ்த் தஞ்சையுடன் விளங்குமொரு தலமாகும்
பாந்தசிறப் பதனாலே பாருறைவோ ருறுதினமுஞ்
சொரிந்துமலர் பணிந்தேத்தத் துங்கமதிக் கடவுளுரை
கருந்திட்டைக் குடியென்னுங் கனமிருந்த பதியதவும்.

11

பணியணியோ னுமையோடு பரிந்தமரு மித்தலமே
மணிமுத்த நதியென்னும் வடவாரோர் புடைசெல்ல
வணிமிக்க விண்ணாறு மடித்தொருபாற் செலுமிதன்சீ
ரெணியிச்ச வியம்புதரு னெவர்க்குமரி தாகிடமால்.

12

சந்திரகு ரியர்க்கிருந்த சாபமதந் தானகலக்
கந்தவே டந்தையவன் கருணைதனைப் புரிந்ததுவு
மந்தமினற் புகழோடு மவிர்த்துநனி விளம்பவரு
மித்தநல தலமேயென் றியம்புவரா லறிந்தோர்கள்.

13

கலிகாலச் சோழனவன் கருங்குட்ட வியாதியினு
னலியுங்காற் றுருவாச நற்றவன்ற னுங்கடைந்து
பலிகாவ லன்புரியப் பரிந்துமிசப் புகழ்ந்துநினை
நலிகொடு நோய்தானகல நடப்பாய் கரந்தையென.

14

பின்னர்சிவ னருளாலே பேசுகலி காலனவன்
கண்ணன்மொழி யுமையோடுங் கண்ணுதலார் தானமர்ந்த
வுன்னுபுகழ்ச் சமீவனமென் றுயர்ந்தபெரு மித்தலத்தை
யின்னலது தானகல வினிதுவந்து பொருந்தியரோ.

15

பிரகரா யகியோடு பெரிதமர்ந்து தானருளு
முரகபணி யணிந்தோன்ற னுயாடியைப் போற்றிசெய்து
வருகொடுநோ யகன்றிடவே மகிழ்ச்சியெனுங் கடல்படிந்து
கருவேல வனமழித்துக் கருதுதிட்டைத் தானொழித்து.

16

அருந்தியி னுடன்வசிட்ட னமர்ந்தருளு மிப்பதியிற்
பொருந்துதிருப் பணிகண்மிகப் புரிந்தருளுந் தன்மையின
லிருந்தவரும் விரும்புமிந்த வினியபுகழ்ப் பெரும்பதியைக்
கருந்திட்டைக் குடியென்று வுலகோர்கள் கழறுவரால்.

17

இக்குடியிற் புகழேந்தி யினிதுபிறந் திலங்கியுள
வக்குடியாஞ் சோழியவெள் ளாளருடை யருங்குடியின்
மிக்கபுகழ் மேன்மைதனை மேதகவே பெற்றவனும்
பக்குவர்கள் கூறுபுகழ்ப் பஞ்சநதத் தனிப்பெயரோன்.

18

அன்னொன்றன் மனைக்கிழத்தி யாயமைந்த காரிகைதான்
மின்னோவென் னிடையுடையாண் மெல்லியர்க்குப் பூஷணமாம்
பொன்னுமச் செந்திருவைப் புறங்கண்ட விவடனக்குச்
சொன்னார்க டிருப்பெயர்தான் சுந்தரத்தம் மாளென்றே.

19

இலங்குசில வில்லியின்ற னிருபாதப் போதனைக்
கலங்கலிலா தெக்காலுங் கருத்ததனி லிருத்தியிகத்
துலங்குகிறந் புகழுடைய சுதனையரு னெனப்போற்றி
மலங்கலிலா தெப்பொழுது மனமதனிற் கொண்டிவர்கள்.

20

இல்லறமா நல்லறத்தை யினிமையுட னடத்திடுங்ள
லல்லறப் பாவையொன்றை யளித்தருளி யதன்பின்ன
ரெல்லவன்போற் புகழ்தனி னிலங்குமொரு மைத்தனைத்தா
னல்லவர்க்குச் சிவபெருமா னல்கியருள் செய்தனனூல்.

21

தோன்றுமிந்தக் காண்முனையாந் தோன்றலுக்குத் திருப்பெயர்தா
னீன்றவர்கள் இராமனென வினிமையுடன் சூட்டிமதித்
தான்றல் கல்விதனை யடைந்தவனு மினிர்ந்திடவே
சான்றவர்தம் பால்விட்டுச் சதுராக வளர்த்தார்கள்.

22

வேறு.

பின்னர்த் தம்பி யொருவ னோடு பிறந்த நல்ல தங்கையு
மின்னும் வானி லொளிரு கின்ற மேன்மை கொண்ட மாமதி
யென்னு மாறு வளர்ந்து மிக்க வினிதி னோடு மேவுகால்
சென்னை யென்னு மூரை நாடிச் சேர்ந்தி ராம சாமிதான்.

23

கயிலை யாளி கழல்க டன்னைக் கருத்தி லன்பொ டிருத்தியே
முயல லாகும் வழிக டன்னின் முயன்று வாழ்க்கைக் கங்கிடும்
பயனை யீயும் பொருள்க டன்னைப் பாரி லீச னருளதாஞ்
செயலி னாலே சேர்த்து நன்கு சிறந்த செல்வ மெய்தியே

இல்ல நத்திற் காரு மில்லா எரினன னென்று வள்ளுவர்
சொல்லி வைத்த விலக்க ணத்தைச் சொந்த மென்னக் கொண்டவோர்
நல்ல ளாமீ னும்பா னென்னு நங்கை தன்னை நாடியே
பல்லி யங்க ளார்ப்ப மன்றல் பண்பி னேடு கொண்டவன்.

25

வெண்ணை தன்னை யுரலி லேறி விருப்பி னேடு கொண்டருள்
கண்ண னிந்த வுலகு தன்னிற் கருணை யோடு வந்ததா
லெண்ண நின்ற நன்றா னென்னு மினிய நல்ல வோராயிற்
றிண்ண மாகச் சிவகு மார னென்னுஞ் சேனையப் பெற்றவன்.

26

கருணை தன்னில் வானி லுள்ள காரக டம்மை வெல்லுவா
னருளை நாடி யண்ண நன்க ணன்பு தன்னைச் செய்வதி
லுருகு கின்ற லுறுவர் கூட்ட மகல மாக வோட்குவான்
பெருகு மின்னோன் பத்தி தன்னைப் பேச யாருங் கூடுமோ.

27

பூசை யாதி செய்வ தோடு புராரி தொண்டர் தம்மையு
நேச மாகப் போற்றி நின்று நீரு மன்பி னேடுகிதா
னூசை யாக வன்ன மூட்டி யகங்க ளிக்கு நெஞ்சினான்
பேச லாகு மோவி வன்றன் பெற்றி தன்னை முற்றமே.

28

தன்னை யாயு தத்தி னாலே தாக்கு கின்ற போதினு
மன்னு மீசர் பாத மீது வைத்த மிக்க வாஞ்சையோ
மின்னு மந்தத் தீய ருக்கு வொன்றுந் தீமை செய்கிலா
னென்ன வென்று செப்ப லாகு மிவன்றன் கருணை தன்னையே.

29

அருந்த வத்தா லடைந்த சேய்க ளந்த நாடு போதினும்
பெருந்த வத்தோர் போற்று மொற்றி பெரிது நாடிச் செல்லுமா
றிருந்த வின்னோன் பெற்றி நாடி விந்த நாளிற் நிங்களு
ரிருந்த வந்தப் பூதி யென்றி யம்ப வென்ன சங்கையே.

30

திங்க ளூரப் பூதி போன்று செய்ய வொற்றி யூரில்வாழ்
மங்கை பங்க னாமர் தன்னை மறந்தி டாதெப் பொருளினுந்
தங்கு மாறு சாற்று கின்ற தன்மை வாய்ந்த சீரினா
னெங்கு நாமி வன்றன் சீரை யெடுத்துக் கூற லாவதே.

31

மாது பாகர்ப் போற்று கின்ற மாண்பி னாலு மகிமைசேர்
சாது சங்கப் பத்தி யாலுஞ் சாற்று கின்ற மாட்சியி
லோது தொண்டர் புராண நூலி லுரைக்கு மாறு பத்தினோ
டேது வான மூவ ரோடு மெண்ண லாகு நான்கதாய்.

32

வேத நூலி னந்த மேய விழுப்ப மிக்க பொருளையுங்
காத லோடு கண்ட நல்ல காட்சி யாள னிவனைநா
மோது மிந்தக் கலியு கத்திற் சனக னென்ன வுரைத்திடி
லேது மீதிற் கோதுவென்ப தெள்ளி னளவு மில்லையே.

33

வேறு.

உய்யநல் வழியா தென்னி லுயர்திரு வொற்றி யூர்வாழ்
செய்யநற் சிவன்றன் பாதம் புணையெனச் சிந்தை கொண்டு
மையலாம் வாழ்க்கை தன்னை மதித்திடா தெந்தநாளுஞ்
செய்யநன் மலர்க ளேச் சிரம்பணிந் தேத்து வாளுல். 34

ஆதிமா புரிய தென்னு மரும்பெரு மொற்றி யூரான்
மாதுமை யிடத்திற் கொண்ட மலைவளை வில்லி பொற்ற
ளேசெதெப் படியா னொலு மேத்துதன் மறக்கி லாதா
ஞதனை நன்கு கண்ட நல்லவ னிவனே யாமால். 35

உரமச னந்தி மாயோ னுரைத்திடு மயனின் னேர்க்குச்
சிரமலி கங்கை யாளன் சிறப்புட னடனக் காட்சி
தாவரு மகிமை யுள்ள தனித்தல மென்று கொண்டு
பெருந்திருப் பணிக ளெல்லாம் பெரிதுமே புரிகு வாளுல். 36

சந்திர ஞதி சேஷன் சாற்றுவா சுகியி னேடு
வந்தவான் மீகி தானும் வண்புகழ் வீடே யெய்தத்
தந்ததித் தலமே யாகுந் தரும்பணி யாகுஞ் செய்தா
லந்தமில் வீடே யாமென் றரும்பணி புரியா நிற்போன். 37

வேணியின் மதியை வைத்த விமலனித் தலத்தி லேதான்
பாணினி யென்று நாமம் பகர்ந்திடு மொருவன் வேண்ட
வாணியாம் வேதந் தன்னை யன்புட னருளிச் செய்து
வேணவா செய்கென் றிட்டான் வியாகர ணத்தைத் தானும். 38

வானக முள்ள வைந்து வளம்பெறு தருக்க டாமுந்
தானமர் வாங்க ளெல்லாந் தருதியென் றொருவற் போற்றி
மானமர் காத்தோன் றன்பான் மகிழ்ச்சியோ டடைந்த சீருந்
தானவீர் தலமு மீதே தாணியி லாகு மாலோ. 39

பொதியநல் வரையின் மேவும் புகழ்மிகு குறுமு னிக்கு
விதுவணி யீச னிந்த விற்றற்றி ரு வொற்றி யூரின்
மதுமொழி யுமையி னேடு மணம்புரிந் திட்ட நல்ல
புதுமணக் கோலந் தன்னைப் புலப்படக் காட்டி னானால். 40

கன்னியோ டிறையு மிரீதக் கடவுளாந் தியாக னென்னும்
பன்னகா பாணன் பாதப் பனிமலர் தன்னை நாளும்
பன்னுமாந் தாதா வெண்போன் பன்னியோ டடைந்து போற்றி
நன்னரா மிளமை தன்னை நல்கிடப் பெற்றிட் டானால். 41

மறையவ ரிருவ ரிந்த மாதலத் தியாகன் றன்மே
லறையட மொழிச்ச லோக மமைத்துவந் திடவே நல்ல
நிறையிகு மாணிக் கத்தை நினைத்தவா கொடுத்த தாலே
யறையுவர் தியாக ரென்ன வகிலத்தோர் நாளும் தானே. 42

சமயந் குரவ ரீந்த சதர்மிகு தேவா-ரங்க

ளமைவுடன் கொண்ட தன்றி யருட்பிர காச ரென்னு

நமதுநல் லிராம லிங்க நற்றவன் புகழ்ந்து பாடுங்

குமைவிலாப் பாக்கண் மிக்கக் கொண்டதிப் பதியே யாமால்.

43

மட்டினற் புகழ்சேர் தாயு மானவர் தம்மா னன்கு

பட்டினத் தடியைப் போலப் பாரொந் துறந்தோ ரில்லென்

றொட்டிய வன்பி னோடு முரைத்திட நின்றோன் றுனுங்

கிட்டியே சமாதி யாகக் கிளர்ந்தது மொற்றி தானால்.

44

தொண்டைமான் பணிக டன்னைத் தோமற்ச் செய்த விந்த

மண்டிய புகழ்சே ருரில் வடிவுடை மாதோ டோங்கு

மண்டாநா யகற்கு மேலா மரும்பணி மிகவு மேதான்

கண்டிடு சிறப்பு வாய்த்தோன் கனத்தையார் கழற வல்லார்.

45

வேறு.

இனிதுசிவ நெழுந்தருளு மிப்பதியும் வேறுபல விடங்க டாரு

நனிதெரிந்து திருப்பணியை நடத்திமிகப் பெருமைதனை நன்கு பெற்றா

னனிதெரிவீ ரத்தலங்க ணடராசர் கோயிலுடன் நமது சைவத்

தனிமகிமைச் சுந்தரர்க்குச் சிவபெருமான் றடியதனைத் தந்தாட் கொண்ட.

46

பெருமைமிகு வெண்பாக்கப் பெருந்தலமே முதலான பீடு சான்ற

வருமைமிகு மிடங்களுமா மற்றுமினி வருங்கால மநேகஞ் செய்வா

றொருமையினி லெழுமையையு மொழித்திட்ட விவன்றனது வுயர்ச்சி மிக்கக்

குருமைதனை யெடுத்தாரைத்தல் குவலயத்தி லெவர்க்குமி தாகு மாலோ.

47

இங்குயா முரைத்தவிந்த வெழிற்புகழ்க ளெல்லாமுந் தனதாய்க் கொண்ட

புங்கமுடை இராமன் முக்தாநந்த வடிகளெனும் புனிதன் கூறப்

பங்கமினற் றமிழலகில் வடமொழியாஞ் சமஸ்கிருதம் பாவு மாறு

திங்களணி திருவொற்றி யூரான்றன் றிருப்பெயரே திகழச் சூட்டி.

48

வடமொழிக்கல் லூரியொன்று வளம்பெறவே நிறுவியங்கு வந்து சேர்ந்த

திடமுடைய துறவிகட்குஞ் சிறுவர்கட்கும் வேண்டுவன திருந்தச் செய்தே

யிடமுதலாம் வசதியெலா மினிதமைத்துத் தாதையென வியம்பக் காத்துக்

கடமையுட னவரையந்தக் கலைதனிலே பயிற்றுகின்ற கருணை யானன்.

49

ஒங்குபுக் ழிச்செல்வ னிவ்வண்ண முரைத்திடற்கு மெண்ணு தான

பாங்குபெறு தருமமெலாம் பாரதனிற் செய்துமிகப் பாவு கால

தேங்குபுகழ் வடமொழியிற் றேர்ச்சிமிகப் பெற்றசிவா னந்த னென்னும்

வீங்குபுகழ்த் துறவியிந்தச் சென்னைதனில் விரவிடவே யினிது கண்டு.

50

முன்னரந்தச் சிவாநந்த முனிவானை யுபசரித்து முனைந்து போற்றிக்

கன்னன்மொழி யுமைபாகன் காசினியோர்க் கருள்வேதக் காட்சி தூலை

மன்னுபுகழ் நந்தமிழின் மொழிபெயர்த்தே யருள்கவென மகிழ்ந்து கூறிப்

பன்னு மவற் கெலாநலமும் பரிவினுடன் செய்துமிகப் பண்பு செய்தான்.

51

அங்கவன்கு நியபடியே யண்ணலருள் வேதத்தை யன்பி னோடு
பங்கமினற் தமிழ்மொழியிற் பான்மைபெற மொழிபெயர்க்கும் பருவந் தன்னிற்
சங்கரமா தவன்சரிதந் தன்னைமொழி பெயர்த்துளதாய்ச் சாற்றக் கேட்டே
யிங்கதனை யச்சேற்றி யித்தமிழ்நாட் டினிலினிது விளங்கச் செய்தான். 52

நாதனருள் வேதமது நாளுமொழி பெயர்த்துவா நன்கு கூடி
யேதமற வச்சுவா கனமேற்றி பெல்லோரு மினிது காண
வோதுமிந்தத் தமிழுலகி லுலவிவா லாயிற்று வுவப்பி னோடே
போதமருள் வேதமிந்தப் புவியதனி லெஞ்ஞானும் பொலிந்து வாழி. 53

வேதத்தைத் தமிழதனில் விளங்கிடவே கொண்டுவந்த வெற்றி மிக்க
நாதனெனும் இராமசா மிப்பிள்ளை நானிலத்தில் நாளும் வாழி
யீதைமொழி பெயர்த்தளித்த சிவானந்த யதிந்திர னினிது வாழி
மாதுமையைப் பாகமுடை மாதேவ னோடுலகம் வாழி மாதோ. 54

பதிப்பித்து வெளியிட்ட த. ப. இராமசாமிப் பிள்ளையவர்களின்

சரித்திரச் சுருக்கம்

முற்றிற்று.

ஓம்

வேதாகம ஞானவிநோதாய நம:.

சாமவேத மொழிபெயர்ப்பு முன் னுரை.

ஈண்டு, கடவுள் என்னுஞ் சொல், எல்லாவற்றையும் கடந்தவன், அல்லது செலுத்துகின்றவன் என்னும் பொருளை யுணர்த்தலின் அக்கடவுள், இப்படியன் இந்நிறத்தன் இவ்வண்ணத்தன் இவனிறைவன் என்றெழுதிக் காட்டொணாதே' என்ற சுருதி வாக்கியத்தைத் தழுவி, இவன் அவன், இவ் வருவுடையான் அவ்வுருவுடையான், இத்தன்மையன் அத்தன்மையன், என்பன முதலியவற்றால் எடுத்துக் காட்டொணாது நிறைந்து நின்ற அறிவுருவானவன் என்பது, சமயம், சாதி, குலம், என்பன முதலிய கட்டுப்பாடுகளைக் கடந்து உண்மையை யுற்று நோக்குவோர்க்கெல்லாம் ஒப்ப முடிந்ததாம், இதுவே கடவுளுக்கு இயைந்த மதமுமாம்.

அக்கடவுள், நம்மனோர்க்குக் கண்கடாகாதவனெனினும், அதாவது அருவனா யிருக்கின்றனெனினும் தனது அருட்சத்தி வலியால், அருவாய்க் காணப்படாத பசுவின்பால், முலைப்பால், கண்ணீர் முதலியவைகள் உருவாய் வெளிப்பட்டுத் தோன்றுமாறு அன்பின் பெருக்கே நிமித்தமாய் அருட் புருமேனி கொண்டெழுந்தருளுவன், என்பது வேண்டாதவர்களுக்கும் முடிவில் வலிய வேண்டற்பால தென்றும்.

மற்றும், அக் கடவுள், தமது சத்தியால் பல்வகை நிமித்தங்களைக் கொண்டேனும், நேராகவேனும், உலகை, ஆக்கி, அளித்து, அழித்து, மறைத்து, அருளுவன் என்பதும் முடிவில் உடன்படற்பாலதாம்.

அவ்வாறு தோன்றிய வுலகமும், சொல்லும், பொருளுமென இருகூறு புள்ளதாமென்ப. அவற்றிலும், சொல் வடிவாய் நிற்பது சத்தியென்றும், பொருள் வடிவாய் நிற்பது சிவனென்றும் சுருதிகள் முழங்குகின்றன. அதிலும், ஆன்றோர் சொற் பிரபஞ்சமே சிறந்ததாமென்பர்.

இங்ஙனம் பொருள் வடிவாகிய சிவன், அருகன், புத்தன், அல்லா, ஏசு, அரி, அரன் என்பது முதலிய பல்வகைப் பெயரை யேற்றுப் பல்வகைச் சமயத்தவர்களும் வழக்கிட்டுக்கொண்டு வழிபடுமாறு நிற்கின்றனன்.

இவ்வாறே, சொல் வடிவாகிய சத்தியும், இருக்கு, எசர், சாமம், அதர் வணம் என்னும் வேதமாகவும், சம்சார தரிசனம், தத்துவாவபோதம், சமத்தான பராமரிசம், வித்தியாப் பிரபோதம் எனவும், திரிபிடகம் எனவும், கொரான் எனவும், பைபிள் எனவும், கிரந்த சாய்பு எனவும் பெயர்பெற்றுப் பல்வகைச் சமயத்தவரும் தத்தமது வேதமெனக் கொண்டு போற்றுமாறு நிற்கின்றது என்பதில் ஐயமில்லை. இவ்வாறு பல்வகைப்பட்ட பெயர்களை யுடைய வேதங்கள் முடிவில் ஒரு பொருளையே கூறுவனவாமாயினும் இடையில் மாறுபட்ட பொருள்களைக் கூறுவனவாகின்றன. அதுவும், சிற்றறிவுடையார்களின் நோக்கினாலாமென்க.

இத்தகைய நூல்களைத்தும் கடவுளின் அருளினாலேயே எழுந்தன. ஆனால், சிலர் அவ் வேதம் நித்தியமாய் அனாதியாய் உள்ளதென்பர். சிலரோ, நேரே பரமேசுவரன் அருளியதென்பர். சிலர் கடவுளின் அருள் பெற்றுக் கடவுள் நிலையை யடைந்தவர்களால் அருளப்பட்டதென்பர். மற்றும், பலர் பலவாறு கொள்வர். கொள்ளினும் அனைவரும் பொதுவாகச் சத்தியத்தைக் கூறுவதே வேதம் என்று அன்பு பாராட்டி வருகின்றனர் என்பதில் எவருக்கும் யாண்டும் எப்போதும் இழுக்கொன்றும் இல்லை.

மற்றோ, வேதந் தோன்றிய விஷயத்திலோ, பல்வகை விவாதங்க ளாண்டு. ஏனெனின்? அவ் விஷயத்தில் அபிமானம்பற்றிப் பலவகைப் புனைந் துரைகள் காணப்படுகின்றனவாதலின் என்க.

அற்றுகவினன்றே,

‘இடப் தேவரின் அருளால் எமது வேதம் வெளிப்பட்டது’ என்று கூறுகின்றனர் ஒரு சாரார்.

‘எமது வேதத்தை, எமது கடவுள் புற வடிவங்கொண்டு உபதேசித் தருளினார்’ என்பர் மற்றொரு சாரார்.

மற்றொரு சாரார், ‘எமது வேதம், சீனாய் மலையில் எமது கடவுள் மேகமாய் நின்று ஒரு பெரியாருக்கு உபதேசித்தருளியது என்றும், பின்னர், ‘கடவுள் வடிவாகிய புருவால் ஞான நீராட்டப்பெற்ற ஒரு பெரியாரால் பல வகையாய் விரிக்கப்பட்டது’ என்றுங் கூறுவர்.

தெய்வப் புலமையால் வெளிவந்தது எமது வேதம் என்பர் மற்றொரு வகையார்.

அருளால் வந்த அருட் பதிகங்களே எமது வேதம் என்பர் இன்னு மொரு சாரார்.

ஆரியர்களோ, 'பரமேசுரனுடைய மூச்சுக்காற்றுப்போல் வெளிப்பட்டது வேதம்' அது அனாதியாகிய சுயம்பு என்றும்;

சூரியன், அக்கினி முதலியோர்கள் அவ் வேதத்தை விளங்கச் செய்தார்களென்றும்,

வேதம் இருடிகளா வியற்றப்பட்டதல்ல, மற்றோ, இருடிகளால் கண்டு பிடிக்கப் பெற்றதென்றும்,

முன்னர் இந்திரானுவன் விருத்திரனை மூன்றுமுறை கொல்ல விரும்பினான், அப்போது விருத்திரன் பயந்துகொண்டு, 'என்னுடைய வன்மைக்குக் காரணமாகிய மூன்று வேதத்தையும் நினக்குத் தருகிறேன்' என்று கொடுத்தான் என்றும், இதுவே அனைவராலும் கொள்ளற்பாலது என்றும் கூறுகின்றனர்.

இனி, வேதம் எத்தன்மைத்தாகவேனும் இருக்குக. அஃதிலெமக்கோர் வழக்குமின்று. மற்றோ, அவ் வேதம் கூறுகின்ற பொருள்கள் எத்தன்மைகளை யுடையவைகள்? என்று மக்கள் அனைவரும் உணர வேண்டுவது இன்றியமையாததா மென்பதே எமது கருத்து. அவ் வேதம் நம்மனோர்க்கும் இனியவற்றைக் கூறுமெனின், யாமும் அதுவே உண்மையெனக் கொண்டொழுகி வரல்வேண்டு மென்பதில் விவாதம் இல்லை.

மற்றும், ஈண்டு ஒரு நூலானது உண்மையைக் கூறுவிடின், அது பரமேசுரனாலோ, அல்லது பெரியாராலோ இயற்றப்பட்டதாமெனினும், பல நூல்களும் எடுத்துப் போற்றுவதாமெனினும், எங்கும் புகழ் பெற்றிருப்பதாமெனினும், அளவிட முடியாததாமெனினும், மற்றும், பலவகை நிமித்தங்களாமெனினும், அந்நூலானது அனைவராலும் கொள்ளத் தக்கதாமென்பதும், ஏனைய நூல்கள் தள்ளத்தக்கன வென்பதும் பேரறிவாளரின் கொள்கையன்று. மற்றோ, எல்லா வுயிர்களுக்கும் உறுதிப் பயனைக் கூறலாகிய உண்மை கூறலானே ஒரு நூல் அனைவராலும் கொள்ளற்பாலதா மென்பதே பேரறிவாளரின் கொள்கையாம். இதுவே முறையாம், இதுவே எமது கொள்கையுமா மென்க.

இனி, புக்கண மன்னனையும், வித்தியாரண்ய முனிசுரரையும் திருவருள் கூட்டி வைத்தது போன்று, சென்னையம் பதியின்கண்ணே த. ப. இராமசாமிப் பிள்ளை யவர்களின், திருவொற்றியூரான் வடமொழிப் பள்ளியில் தலைமை வகித்துள்ள முக்தானந்த சுவாமிகள், அன்பு காரணமாய் என்னையும், டை. பிள்ளை யவர்களையும் ஒன்று கூட்டிவைக்க, அப்போது திருவொற்றியூர்தியாகராசப் பெருமான் டை. பிள்ளை யவர்களின் திருவுள்ளத்திலிருந்து "வேதம் வெளிவரில் அறத்துறை கடந்து மறத்துறை நடக்கும் மாக்களனைவரும், நன்னெறி யுய்வதற்கு ஏதுவாகிய மறைப்பொரு ளனைத்தையும்

உணர்ந்து, மன்ற முதல்வனை மறவாமல் அடைந்துய்வார்” என்பதை அறிவுறுத்தருள, அவ்வாறே வடமொழியிலுள்ள வேதங்களைத் தமிழ் மொழியில் மொழி பெயர்த்து உலகில் பரப்பல் வேண்டுமென்று பிள்ளை யவர்களும் பேரன்புடன் வற்புறுத்தி என்னைக் கேட்டுக்கொள்ளவும், அங்கு மற்றுமுள்ள பெரியார்களும் அவ்வாறே செயல்வேண்டுமென்று ஆசீர்வாதஞ் செய்தார்கள்.

இங்ஙனமே, எமதுள்ளத்தில் ஒரு விளக்காய்த் திகழும் எமது முருகப் பெருமானார் திருவருளும், இதுவும் தமிழுலகிற் கொரு பெரும் பணியென்று என்னை உற்சாகப்படுத்தி யருளவும், யாம் வேதங்களை மொழி பெயர்க்கப் புகுந்தனம். புகுந்து, கடலைக் கையால் நீந்தல் போன்று பலவகையான வேதபாடியங்களையும், ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புகளையும் ஆராய்ந்து, இனிது நோக்குங்கால், மகீதார், உவட்டர், இராவணன் முதலியோர்களாற் செய்யப்பட்ட வேதபாடியங்களும், தயானந்த சாசுவதியார் செய்த பாடியங்களும், ஒருவாறு காலத்திற்கேற்பவும், சமயக்கொள்கைக்கு ஒப்பவும் பொருத்தமுடையவைகளையோ மாயினும், சாயணர் பாடியமே, எல்லாவற்றினுஞ் சிறந்து விளங்குவதானும், பேரறிவாளர்களால் அதுவே கைக்கொள்ளத் தக்கதாமாதலானும், நான்கு வேதங்கட்கும் முடிவுற்றிருந்தலானும், பலவகைக் கொள்கைக்கும் இனிது நோக்கில் இடங் கொடுப்பதற் குரியதா மாதலானும், அச் சாயணபாடியத்தைத் தழுவினே இச் சாம வேதத்தை மொழி பெயர்த்துள்ளேம். எமது அறிவிற்கெட்டியவாறு அந்நுவயமும், பதவுரையும், ஆங்கிலத்தாரின் குறிப்பும், பாடபேதங்களும் எழுதி யிருக்கின்றோம்.

ஸ்டீவன்ஸ் என்னும் பாதிரியார் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்த சாம வேத மூலத்தை, சாயணபாடியத்துடன் ஒத்திட்டுப்பார்த்து என்னே டிருந்து உசாவி அவ் வாங்கில மொழி பெயர்ப்பின் கருத்துக்களை இதற் குறிப்பிடுமாறு உதவி புரிந்த டாக்டர் ராசா பகதூர் நாயகர் அவர்கட்கு மிகவும் நன்றி செலுத்துகின்றோம்.

தொடக்கத்திலிருந்து முடிவுவரை வடமொழிப் பகுதியின் புருப் பார்த்து உதவிய மீடாட்சை சிரோமணி, அ. கோபால் மேனன் அவர்கட்கும் நன்றி செலுத்துகின்றோம்.

மற்றுப், வேதங்களுள் இருக்கு வேதமே முதலாவதாயிருக்க, ஈண்டுச் சாமவேதத்தை முதலில் மொழி பெயர்க்கப் புகுந்த தென்னையோ வெனின்? அதைக் கூறுதம்:—“ இருக்கு வேதமானது மற்றைய வேதங்கட்கும் காரணமானதாலும், இவ் வேதத்திலுள்ள மந்திரங்களை பெரும்பாலும் மற்றைய வேதங்களில் வருவதாலும், ஆராதனைக்குரியதா மாதலானும், மிகுதியா யிருந்தலானும் இருக்கு வேதமே முதலாவதாகும்” என்பர் சிலர்.

“வேதங்கள் பெரும்பான்மை வேள்விகளையே விரித்துக் கூறுதலால் வேள்வியின் வடிவம் முடிவுபெற்ற பின்னரே மற்றைய வேதங்கட்குப் பிரயோகஞ் செய்தல் செல்லுதலானும், அத்தகைய வேள்வியை அங்கத்துடனும், உபாங்கத்துடனும் எடுத்துக் கூறும் வகையாலும், ‘அதுட்டான முறையில் எசுர் வேதமே முதலாவதாம்’ என்று கொண்டு சாயணரும் முன்னர் இதற்கே பாடிய மிபற்றியுள்ளதாலும், எசுர் வேதமே முதலாவதாம்” என்பர் சிலர்.

ஆயினும், மற்ற வேதங்களிற் கூறியுள்ள தேவதைகள், வேள்விகள், வேள்விக்குரிய சாதனங்கள் முதலிய அனைத்தையும் துதிப்பது இச் சாமவேதமேயாம். அப்படிப் போற்றுவதின ஆராதனை முதலியவைகள் பயனற்றவைகளா மாதலின் பொற்பூட்டணங்கட்கு மாணிக்கம் பதித்தல்போன்று பிறவற்றினும் சிறப்புற்றதாகித் துதி வடிவமாகவே இச் சாமவேதம் இருத்தலின் இதுவே முதலாவதாகும்; இவ்வகையில் இதனை முதலாவ தென்பதில் யாதொரு இழுக்குமில்லை யென்க.

அற்றுகலினன்றே பகவற்கேத யென்னும் பிரபல சுருதியின்கண் கண்ணபிரானும்,

“வேதநாம் சாமவேதோஸ்மி” அதாவது, “வேதங்களுக்குள் சாமவேதம் யானா யிருக்கின்றேன்” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளியுள்ளார். இவ்வாறே எல்லா நூல்களும் “பரமேசுவரன் சாம கானப்பிரியன்” என்று முழங்குகின்றன. இதைச் சாமவேத ருத்திரியிற் காண்க.

இதைத் தழுவியன்றோ சிவத்தொண்டில் வன்றொண்டராய் விளங்கும் நமது த. ப. இராமசாமிப் பிள்ளை யவர்களும் சாமவேதத்தையே முன்னர் மொழி பெயர்க்க வேண்டுமென்று எம்மைக் கேட்டுக்கொண்டனா உமென்க.

மேற் கூறியுள்ள வகைகளைக் கொண்டு யாம் சாமவேதத்தை முதலாவதாக மொழி பெயர்த்துள்ளோம். மேலும் எசுர் வேத முதலியவைகளையும் மொழி பெயர்க்க வேண்டுமென்னும் ஊக்கம் எமக்கும் பிள்ளையவர்களுக்கும் முன்னிலும் மிகுதியாயிருத்தலின் அவ்வாறே திருவருளுங் கூட்டிவைக்குமென்று நம்புகின்றோம்.

ஆரிய வேதங்களைத் தமிழில் மொழி பெயர்க்கில் தமிழலகத்திற்கு எவ்வாற்றால் பயனுமெனிலோ? வேதப் பொருளை உள்ளவாறுணர்ந்து உய்தலே பெரும் பயனுமென்க.

மற்றும், வேதப் பொருளை யுள்ளவாறு காணல் மகரிஷிகளுக்கும் மிகவும் அரியதாமாதலின் ‘நீ உள்ளவாறு காணல் எவ்வாரும்’ எனின்? அஃதுண்மை. ஆனால் முன்னோர்கள் பலரும் வேதத்திற்குப் பொருளுணர்ந்த, பாடிய முதலியவற்றை இயற்றியுள்ளாராதலின் அதைத் தழுவின யாரும் இயன்றவரை தமிழில் பொருளுழுதுதல் ஒருவாறு கூடுமென்றே துணிந்து எழுதியுள்ளோம்.

அங்ஙனமாயினும், வேதங்களிலுள்ள சொற்களுக்குப் பொருள் கூறல் மிகவரிதாம் என்பது தேற்றம். என்னை? வேதத்திலுள்ள சொற்களும் பொருளும் மிக மறைந்து கிடத்தலின் என்க.

வேதத்திலுள்ள சொற்களுக்கு உள்ளவாறே பொருள் கூறமுடியா; ஏனெனில்? இலக்கண வழுவாய சொற்கள் மிகுதியாய் வழங்கப்பட்டிருத்தலின் என்க. அற்றாகவினன்றே வேதங்களுக்கு அரிய பெரிய பொருளைக் கண்டுபிடித்த நிருத்த நூற்காரராகிய யாஸ்கமுனிவரும், “இவ்வேதத்திலுள்ள சொற்களுக்குப் பொருள் கோடல் மிக வரியதாமாயினும், சொல் பொது வாதலின் பொருளுடையன” எனவும், “இதற்சில சொற்களுக்குப் பொருள் கூறல் முடியவில்லை தேடினுங் கிடைக்கவில்லை; அது எனது பிழையல்ல. மற்றே, வேதங்களில் அத்தன்மைய சொற்கள் வழங்கப்பட்டிருத்தலின்” எனவுங் கூறியுள்ளார். இதனால், சொல்லிலும் பொருளிலும் வழுவக்கள் வரின் ஒரு தலையாய் அவை எமது குற்றமே யென்று கொள்வதற்கிடமில்லை யென்பது முணர்க.

மற்றும் தமிழிலகிற்கும், ஆரிய வேதங்கட்கும் உள்ள சம்பந்தத்தை, “தமிழும் ஆரிய மறையும்” என்ற இந்நூல் உபோற்காதத்திற் காண்க. இதனால் ஆரியமுஞ் செந்தமிழும், ஆரியரும் தமிழரும், நீண்ட நாளாய்க் கலப்புற்றிருத்தல் நூல் வழக்கானும் உலக வழக்கானும் பெறப்பட்டதா மென்றுணர்க.

ஈண்டு, நமது, த. ப. இராமசாமிப் பிள்ளை யவர்கள், சிவாலயங்க ளியற்றல், முக்கரணங்களாலும் சிவனை வழிபடல், சிவனடியார்களிடத்துப் போன்பு வைத்தல், அறிஞரைப் போற்றல், சமயும் வளர்த்தல், கல்விப் பள்ளி அமைத்தல், சுற்றத்தைப் பேணல் முதலிய பல்வகை அறங்களை இனிது நடத்தி வருவதுடன், தமிழ் மக்கள் மீதிருந்த போர்பால் வேதத்தையும் நந்தமிழ்நாடு உள்ளவாற்றிந்து உய்யவேண்டுமென்ற ஊக்கத்துடன், வேத மொழிபெயர்ப்பு என்னும் இவ்வரிய பெரிய திருப்பணியைச் செய்ய முன்வந்து, அதற்கு வேண்டிய இடம் பொருள் ஏவலை இனிதளித்து முற்றுபாறு செய்த நன்றியைத் தமிழுலகம் என்றும் மறக்காதென்று நப்பு கின்றோம்.

பிள்ளையவர்களைப்போல் நந்தமிழ் நாட்டில் அறிவாளரும், திருவாளரும், கொடையாளரும், அன்புடையாரும், சிலரேனும் இருப்பரேல், தமிழ்நாடும், தமிழும், சமரச நன்னிலையும், சைவநெறியும், மற்றுமுள்ள நற்றுறைகளும் முன்னேறி வருமென்பதில் ஐயமு முண்டோ? இனிமேலாவது, நமது தமிழ் நாட்டிலுள்ள கன தனவான்கள் பெரு மனத்துடன் பொது நலத்தில் ஈடுபடுமாறு திருவருள் கூட்டிவைக்குமென்று நம்புகின்றோம்.

மேலும், பிள்ளை யவர்கள், ஆயிரக்கணக்கான தனங்களைச் செலவிட்டுப் பதிப்பித்து இச் சாமவேதத்தைத் தமிழுலகெங்கும் பரவுமாறு நன்கொடையாய் வழங்கிய வள்ளற்றன்மைதான் என்னே! என்னே!! மேலும் இவ்வாறே அரிய பெரிய திருப்பணிகளில் சிறிதும் ஊக்கக் குறையாததுடன் உற்சாக மிகுதியாமாறு செய்து பிள்ளை யவர்களின் பேரறங்கள் தழைத் தோங்க வேண்டுமென்று திருவொற்றியூரான் திருவருளைச் சிந்திக்கின்றோம்.

இங்ஙனம்:

வேத மொழிபேயர்ப்பாசிரியர்,

காசிவாசி - சிவானந்த யதிந்திர சுவாமிகள்.

முன்னுரை

முற்றும்.

ஓம்

சாமவேத

மொழி பெயர்ப்பின்

உபோற்காதம்.

வேதம் என்பதின் பொருள்.

காட்சியாலும் கருதலாலும் உணரப்படாத வுபாயத்தை யுணர்த்துவது வேதம் என்பர். இதனானே, அலௌகிக வுபாயத்தை வேண்டுவோன் அதி காரி என்பதும்; உபகாரஞ் செய்தல் செய்யப்படல் சம்பந்தம் என்பதும்; அலௌகிக வுபாயம் விஷயம் என்பதும்; அதன் ஞானம் பயன் என்பதும் பெற்றும்.

மற்றும், வேதம் என்னும் பகுபதமானது பலவகையாய்ப் பொருள் தருகின்றது. அது வருமாறு:—

உ-அ-ஈ, என்னும் மூன்றெழுத்துக்களுஞ் சேர்ந்து, 'வே' என நிற்கின்றன. இது, அநேக உயிரெழுத்துக்களின் புணர்ச்சியாலானமையின், உயிர் மெய்யெழுத்துக்களை இனிமையாய் ஒலிக்கின்ற தன்மைபற்றி வேதத் தின் மந்திர பாகத்தைக் குறிக்கின்றது.

'தம்' (ஃ) என்னுஞ் சொல், ஞா (தா) தானம் என்னும் பொருள் கொண்ட வடமொழிப் பகுதியிலிருந்து எழுந்ததா மாதலின், தானஞ் செய் தலையே (ஈகையையே) மேற்கொண்ட வேள்வி முதலிய கருமங்களைக் குறிக்கின்றமையின், இது வேதத்தின் பிராமண பாகத்தை யறிவுறுத்துகின்றது.

ஈண்டு, வேதத்தின் மந்திரபாகம் மூலம் போன்றிருப்பதாம். பிராமண பாகமோ அதன் உரை வடிவாயுள்ளதாம்.

மற்றும், 'வேதம்' என்பதனானே, அது, இருக்கு, எகர், சாமம், அதர்வணம் என நான்கு வகைத்தா மென்பதும் பெறப்படுகின்றது.

அஃதாமாறு:—உ - அ - ஈ - தம், என நின்று, வ - ஈ - தம், எனப் புணருமிடத்து, வ - வாக்கின், ஈ - அழகை, தம் - அறிவுறுத்துதல் எனப்

பொருள் தரலின், அவ் வாக்கின் அழகும், அடி, தலை, எதுகை, மோனை, முதலியவைகளாலாய பாட்டுக்களாலன்றி அமையாதாம்; அத்தகைய பதிகங்கள் பொதுவாக எல்லா வேதங்களிலுமிருப்பினும், இருக்கு வேத முழுதும் அவ்வாறான திருப்பதிகங்களால் அமைக்கப் பெற்றிருத்தலின் ஈண்டு இருக்கு வேதம் என்பது இதனால் கொள்ளக்கிடந்தமை காண்க.

அவ்வாறே, வேதமென்னுஞ் சொல்லை, வ, இ - தம், எனப் பிரித்தலுங் கூடுமாதலின், ஈண்டு, வ - அமுதம் (நீர்), இ - இச்சை, தம் - அறுத்தல், எனப் பொருள் தரலின், இப்பொருள் இயைந்தவிடத்து, நீரை விரும்புகின்ற கொடி செடிகளை யறுத்தல் என்பது திரண்ட பொருளா மாதலானும், எசர் வேதத் தொடக்கத்திலும், 'உஷேஷா' 'புரஸங் கொம்பே! உன்னை வெட்டுகின்றேன்' என்று கூறப்பட்டிருத்தலினாலும் அதையே குறிப்பாகக்கொண்டு அமைந்துள்ள எசர் வேதமும் இதனால் கொள்ளக்கிடந்தமை யுணர்க.

அங்ஙனமே, வேதம் என்னும் அச் சொல்லையே, வ, இ - தம், எனப் பிரிக்குந் தருணத்தில், வ - அமுதம் அதாவது சோமம், இ - இலக்குமி, தம் - தனத்தை யளித்தல் என்பதும் பொருளா மாதலின், சேர்மராமாகிய அவிப்பொருளை அருப்பணஞ் செய்தலையே மேற்கொண்ட சாமவேதமும் கொள்ளற்பாலதா மென்பதும் அறிக.

இஃதொப்பவே, வ, இ, தம் என்பதற்கு, வ - வன்மையுடையானுக்கு, இ - இலக்குமியாகிய வெற்றியை, த - கொடுத்தற்குரியது என்பதும் பொருளா மாதலின், பகைவரை வெல்லுவதற்கு உபாயங் கூறுகின்ற அதர்வண வேதமும் இதனால் கொள்ளுதற்குரித்தாய் நின்றமை காண்க

இனி, வேதம் என்னுஞ் சொல்லை சைவப் பொருளையு முணர்த்துகின்ற தென்பது மறிக. அஃதெவ்வாற்றாலா மெனினோ? தெரிக்குதும்:— வ, இ - தம், எனப் பிரித்து, வ - வலிமிகுந்த மலையின்கண், இ - இச்சையுடையவன். அதாவது எவன் மலையின்கண் இச்சை யுடையானோ, அவன் சிவனா மென்பதாயிற்று. த - பயனை யளிக்கின்றவன், அதாவது சிவனை வழிபடலால் பயன் பெறல் என்னும் பொருள் திரண்டதா மாதலின் இப்பொருளை வேதத்தின் கருத்தெனக் கொள்ளலால் சைவத்தையே மேற்கொண்டது வேதம் என்பதாயிற்று.

மற்றும், வேதம் என்னும் சொல்லை சத்தி மதத்தின் பொருளையு முணர்த்துகின்றது. அஃதெவ்வாறு மெனின்? அதையும் தெரிப்பாம்:— வ - இ - தம்; என்னும் எழுத்துக்களுக்குள், வ - இராகுவின், இ - இச்சை, அதாவது அமுதம் உண்ணல் வேண்டுமென்னும் இராகுவின் கெழுந்த

விருப்பை, த - கெடுத்தவர் விஷ்ணுவாவார். அவரைக் கூறுகின்றதால் விஷ்ணுவாகிய சத்தியையே விதந்தோதுவது வேதம் எனப் பொருள்படலால் சத்தியையே மேற்கொண்டெழுந்தது வேதம் என்பதாயிற்று.

அஃதன்றியும், காணபத்தியம், கணபதியின் சம்பந்தத்தையும் கூறுகின்றது என்பதும் வேதம் என்னுஞ் சொல்லிற்குப் பொருளாம். என்னை? வ, இ - தம், என்பதில், வ - மங்களம், இ - இலக்குமி, தம் - இவ்விரண்டையும் கொடுக்கின்றவன் கணேசனேயாவன். யாண்டும் தடையைப் போக்குகின்றவனான அவனுடைய தடை நீங்காவழி, திருவும், மங்களமும் திகழாதாமாதவி னென்க. இவ்வாற்றால் விக்கினத்தைப் போக்கு மிறைவனைக் கூறுகின்றது வேதம் என்றாகவே காணபத்திய மென்னும் பொருளும் கொள்ளக்கிடந்தமை யூகித்துணர்க.

இதுபோன்றே, வேதம் என்னுஞ் சொல்லே செளர மதத்தையும் (சூரிய வுபாசனையையும்) அறிவுறுத்துவதாம்; என்னை? வ - இ - த, என்பவற்றில், வ - வலியை வேண்டுவோர்க்கு, இ - இலக்குமியாகிய ஆற்றலை, த - கொடுக்கின்றவன் சூரியனேயாவன். சூரியனுடைய வெயில் படாதேனின் எல்லா வயிர்களும் வலியொழிந்து அழிந்துவிடுமாதலின், அத்தகைய சூரியனையே மேற்கொண்டது வேதம் என்னும் பொருளும் கொள்ளக்கிடந்தமை காண்க.

மற்றும், வேதம் என்பதானே, அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் புருடார்த்தங்கள் நான்கையும் பயப்பது வேதமே யென்பதும் பெறப்படுதல் காண்க.

அஃதாமாறு:—வேதம் என்பதை, வ - ஈ, இ - தம், எனவும் பிரிக்க முடியுமாதலின், வ - அமுதம் அதாவது சுவர்க்கம். அதைத் தரும் தருமம். ஈ - இலக்குமி அதாவது பொருள். இ - இச்சை அதாவது காமம். த - கெடல் அதாவது பந்தமறல் விடுபடல் வீடு என்னுமிவைகளும் பொருள் படுமாதலின், அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் புருடார்த்தங்கள் நான்கையுந் தருவதே வேதம் என்பதாம்.

மற்றும், வித், ஞானே என்னும் வடமொழிப் பகுதியிலிருந்து வந்தது வேதம் என்னுஞ் சொல்லாதலின் எல்லாவற்றையும் அறிவுறுத்துவது வேதம் என்பதும் பொருளாமென்றுணர்க.

வேதம் என்பது ஒரு பெயர்ச் சொல்லன்று; மற்றென்னின்? வித், என்னும் பகுதியாற்றோன்றி உணர்வுப் பொருளுடைய தெனப்பட்டு ஒலிவரின் மேற்றாய் ஒரு நூலெனப்படுகின்றதாம்.

வேதம் என்பதே தமிழில் மறை யென வழங்கப்படுகின்றது. இதை, வேய்தல், மறைத்தல் என்பது பற்றி மறை யெனப்படுகின்றது என்ப.

உற்று நோக்கின் பொருள்களை மறைத்து வைத்திருத்தலின் மறை யென்பது ஒருவாறு பொருந்துமென்பது காண்க. ஈண்டு மறைத்துக் கூறல் என்பது ஒரு பெரும் பொருளாகிய பாமேசுரனைப் பல சிறு தேவதைகளாகக் கொண்டது போன்று கூறுதலாம்.

அற்றுகலினன்றே, மதுரையாசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியரும், 'நான்கு கூறுமாய் மறைந்த பொருளும் உடைமையான் நான் மறை யென்றார்' என்று கூறியுள்ளார்.

அல்லது, மக்கட் கெட்டாது மறைந்து கிடக்கின்ற பொருள்களை யெல்லாம் அறிவுறுத்தலின் மறை யெனினும் அமையும்.

மற்றும், இது இருக்கு, சுருதி, மறை, எழுதாக்களவி, ஆதிநூல், சாகை, ஆரணம், ஒத்து எனவும் வழங்கப்பெறும்.

மறை யென்பது வினைச் சொல் ஏவலில் வரின் 'மறைத்துவை' அல்லது 'ஒளித்திரு' எனப் பொருள்படும்.

பெயர்ச் சொல்லெனின்? 'மறைவாயுள்ள பொருளைத்தையுங் கூறுவது' எனப் பொருள் தரும். புறத்தார்க்குப் புலனாகாமல் மறைத்துச் சொல்லுஞ் சொற்றொடரெல்லாம் மந்திர மெனப்படும் என்ப.

வேதம் என்பதின் பொருளியல் முற்றிற்று.

வேதப் பாகுபாட்டியல்.

வேதம் என்பது ஒன்றேயாம். இது, மந்திரம், பிராமணம், என்னும் இருவகைப் பகுதியை யுடையது. இதிலுள்ள மந்திரபாகமே சங்கிதை யென்று கூறப்படும்.

இதுபற்றியே சைமினி முனிவரும்,

“தஹோஷிகேஷு உதூவாவு”

“அவ்விதிகளில் மந்திரமெனப் பெயர்”

அதாவது வேள்வியின் வடிவத்தை (வேள்விக்குரிய பொருள், தேவதை என்னும் இரண்டையும்) அறிவுறுத்துமிடத்து மந்திரமாகும் என்றருளி யுள்ளார்.

இனி, விதித்த பொருளை யுணர்த்துவது மந்திரமாடுமெனின்? அது பொருந்தாது, என்னை? “வசந்த காலத்தில் கபிஞ்சலப் பறவைகளைக் கொல்க” என்பதும் விதியாடுமெனல் வருதலின் என்க.

மனனத்திற்குரியது மந்திரமெனினும் இழுக்காகும், என்னை? பிராமண பாகத்திலும் அதிவியாத்திக் குற்றந் தங்கலின் என்க.

முன்னிலை பட்டர்க்கை என்னும் இடங்களில், செய்வாயாக செய்குத என் றுற்போல வியங்கோள் வினைமுற்றாய் வரல் மந்திரமெனலும் பொருந்தாது; அது ஒன்றற்கொன்று அதிவியாத்திக் குற்றமுடையதாமாதலின் என்க.

அற்றேல், மந்திரத்திற் கியல்பு யாதெனின்? தனது உறுப்பு வலியாற் பொருளுணர்த்துவது மந்திரமாம். இதுவே யௌகிகசத்தமெனப்படும். இவ்வியல்பே சைமினி மதத்தர்களுக்கும் ஒத்ததாமாதலின் இதுவே மேற் காட்டிய இயல்பையு முடையதாம். வேள்விக்குரிய, பொருளையும், தேவ தையையும் நினைப்பூட்டுவது மந்திரம் என்பது திரண்ட பொருள்.

இதுபற்றியே, ‘மந்திரத்தாலேயே நினைத்துக்கொள்ளத் தக்கது என்று விதிக்கின்றது உமென்க. அதாவது, வேள்விக்குரிய, பொருளையும், தேவதையையும், வேத மந்திரங்களாலேயே நினைத்துக் கொள்ளல் வேண் டும் ஏனைய உலக வகையால் அறிந்துகொள்ளல் கூடாது என்பதாம்.

இவ்வியல்பும்,

“புரோகித அக்கினியைப் போற்றுகின்றேன்.”

“புரசமரக் கொம்பே! உன்னை வெட்டுகின்றேன்”

“அக்கினியே! நீ அவியை யுண்ண வருவாயாக” என்பது முதலிய மந்திரங்களில் பொருந்துமாறுணர்ந்து கொள்க.

சங்கிதை யென்பதும்,

பதப்பிரகிருதி;

வர்ணநாம் ஏகப்ராண யோக;

பர: சந்திகர்ஷ; என்பது முதலிய இயல்புகளை யுடையதாம்.

ஈண்டு, யாஸ்க முனிவர்,

“தேவதைகட்கருகில் அன்போடு இருடிகளாற் செயப்படுகின்ற துதி களே மந்திரங்கள் ஆம்” என்று கூறியுள்ளார் என்பதும் உணரற்பாலதாம்.

மற்றும், இம் மந்திரம், விதி வாதம், அர்த்த வாதம், யாக்களு, ஆசி, துதி, ப்ரைஷம், ப்ரவஹிலகா, ப்ரஸ்நம், வியாகரணம், தருக்கம், பூரீகா

விருத்தாது கீர்த்தனம், அவதாரணம், உபநிடதம் எனப், பதின்மூன்று வகைத்தென்பர் உவட்டர்; இவை கவனிக்கத் தக்கன.

பிராமணம் என்பது, ஏது, திட்டாந்தம் முதலியவைகளில் ஒன்றை யுடைய வாக்கியமாமெனின்? மந்திரத்திலும் அதிவியாத்தி வருதலின் அது பொருந்தாது. கருவிகளையே மிகுதியாகக் கூறுவது பிராமண மென்பதும் அமையாது. என்னை? பிராமணன் பாடுகின்ற மந்திரத்தில் அதிவியாத்தி யாதலின் என்க. இதி, என்னுஞ் சொல்லை யீராக யுடையது பிராமணம் எனினும் பொருந்தாது; இத்தன்மைய மந்திரத்திலும் அதிவியாத்தியா மாதலி னென்க. கதையாயுள்ளது பிராமண மெனிலோ? அதுவும் பொருந் தாது. எமன், எமனுடைய மனைவி என்னு மிருவரின் விவாதமாய்-வரும் மந்திர பாகங்களில் அதிவியாத்திக் குற்றம் வருதலின் என்க.

மற்றும், பிராமணம் என்பதற்கு இழுக்கிலாத இயல்புதான் எதுவே னிலோ? மந்திர பாகத்தின் சேடமே பிராமணம் என்பதேயாம். இதுவே பல்வகை யியல்புகளிலும் இயைந்து கிடப்பதும், குற்றமற்றதுமாமென்பது காண்க.

இதுபற்றியே, சைமினி முனிவரும் “சேஷே ப்ராமண சப்த: என்று கூறியுள்ளார்.

மற்றும், விரியோகமாவது மந்திரமாம், விதி, துதி முதலியவைகளை மேற்கொண்டது பிராமணமாம் என்பாருழார்.

மற்றும், இத்தகைய மந்திரம், பிராமணம், என்னும் இரண்டு பாகமுஞ் சேர்ந்துள்ளதே வேதமாம்.

அற்றுகவினன்றே ஆபத்தம்பரும்,

“மந்திரம் பிராமணம் வேதமெனப்படும்” என்றருளி யுள்ளார்.

“சில உபநிடதம், மந்திரமாம், சில உபநிடதம், பிராமணமாம்; ஆத லின் உபநிடதங்களும் இவற்றுள் அடங்கும். மந்திர பாகங்களே வேத மெனப்படும். அதனாலேயே, மந்திர பாகங்கள் வெளிப்பட்டபோது வேதம் மூன்றெனக் கொள்ளப்பட்டது. பின்னர் கல்ப சூத்திரங்கள் தோன்றியது முதற்கொண்டே பிராமண பாகங்களும் வேதமெனப் பெயர் பெற்றன” என் பர் ஒரு சாரார்.

மற்றும், வேதமானது, கருமபாகை, உபாசனாபாகை, ஞானபாகை என மூவகையான பிரிவுகளை யுடையதாம். இவற்றையே, கருமகாண்டம், பக்தி காண்டம், அல்லது தைவத காண்டம், ஞான காண்டமென்பர்.

பக்தி காண்டத்தையும் கரும காண்டத்துள்ளடக்கி கருமபாகை, ஞான பாகை என, இருவகைப் பிரிவுடையதென்பாருமுள்.

அற்றுகலினன்றே, சேந்தன் திவாகரமும்,

“ ஞான பாகையும் கரும பாகையும்

ஆயிரு பாற்பொருள் வேத நூற்கே ” என்று கூறுகின்றது.

ஆரணம் என்பது ஞானபாகத்திற்கே சிறப்புப் பெயராம். உபநிடதம் வேதத்தின் உட் பொருள் துட்பம் என்பதாம்.

மற்றும், இத்தகைய வேதம், இருக்கு, எசுர், சாமம், அதர்வணம், என்னும் வேறுபாட்டால் நால்வகைத்தாம்.

அவற்றுள், இருக்கானது மூன்று நான்கு பாதங்களைக் கொண்ட காயத்திரி முதலிய சந்தப் பதிகங்களாலாயதாம்.

இதுபற்றியே சைமினிமுனிவரும்,

“ தெஷாஜமஜித்ராடிவஸெந வாடிவ்யவஸூ ”

பொருள் வயத்தால் யாண்டுப் பாதங்கள் வகுக்கப்படுகின்றனவோ, அவைகட்கு இருக்கு என்னும் பெயர் என்றார்.

இவ்விருக்கு வேதம், இருபத்தொரு சாகைகளை யுடையது. செளள கரின் மதத்தைத் தழுவின, சாகல, வாழ்க்கல, ஆசுவலாயன, சாங்கியாயன, மாண்டுக, ஐதரேய, கௌபீதகி, சைகிர, பைங்க என்பது முதலிய சாகைகளை யுடையதாம்.

மற்றும், இவ்விருக்கு மந்திரமானது பரோட்சம், அபரோட்சம், அத்தியான்மிகம் என மூவகைத்தாம்.

சாமம் என்பது, சா - அவ்விருக்குவேதச் சந்தப் பதிகமே, அமம் - கீத மாய்ப் பாடப் பெறுவது. அதாவது இருக்கு மந்திரத்தைக் கீதத்துடன் சேர்த்துப் பாடும்போது சாமமெனப்படுகின்றது என்பது பொருள்.

அற்றுகலினன்றே, சைமினிமுனிவரும்,

“ மீதிஷு ஸாராவஸூ ” “கீதத்துடன் சேர்ந்த மந்திரங்கள் சாமமென வழங்கப்படுகின்றது” என்று கூறியுள்ளார்.

இச்சாமவேதம் ஆயிரஞ் சாகைகளை யுடையது. இதனுடைய பேதங் களைச் சாமவேத ருத்திரீய முகவுரையிலும், சாமவேத சாகை என்னும் இவ்வுபேற்காதத்திலும் காண்க.

இருக்கு, சாமம் என்னுமிரண்டினும் வேறாய் பிரஸ்ஸிஷ்ட எழுத்துக் களாய் மந்திரத் தொகுதியே எசர் வேதமாம்.

அதுபற்றியே, சைமினிமுனிவரும்,

“ஸெஷெ யஜு-ஹ-ஹ்ணீ” “எஞ்சியதில் எசரின் இயல்பு” (காண்க) என்றருளியுள்ளார். இவ்வேதம் நூற்றொரு சாகைகளை யுடைய தாம்.

மற்றும், ‘சாக’ என்பது முதலிய பன்னிரண்டு சாகைகளையுமுடைய தென்பார் சிலர்.

இம் மூன்று வேதத்தினும் வேறாய், போரையும் அதற்குரிய படைகளின் மந்திரங்களையும் மிகுதியாய் கூறுகின்றது அதர்வண வேதமாம். இது, ஒன்பது அல்லது பதினைந்து சாகைகளை யுடையதாம்.

மேற்கூறியவாற்றால் வேதவியாசர் வேதத்தை நான்காகப் பிரித்தனர் என்ப.

இனி, வேதத்தை வியாசமுனிவர் நான்காய் வகுப்பதன் முன்னமே, வேறு பெயர்கொண்டு நான்காய் வழங்கப்பட்டிருந்த தென்பதுமொன்று.

இதுபற்றியன்றோ, திவாகர முதலிய தமிழ் நிகண்டுகளும்,

“இருக்கு முதல் வேதம் பௌடிக மெனப்படும்” எனவும்,

‘இரண்டாம் வேதம் தைத்திரிய மென்ப’ எனவும்,

‘மூன்றாவது சாமம் கீதனடைசாரும்’ எனவும்,

“நான்காம் வேதம் அதர்வண மென்ப” எனவும் கூறுகின்றன.

மற்றும், மதுரையாசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினுர்க்கினியரும், தொல் காப்பியத்தின் பாயிரத்திற்கு உரை கூறப் புகுந்தவிடத்து, “நான்கு கூறு மாய் மறைந்த பொருளுடைமையான் நான்மறையென்றார்; அவை, தைத்திரியமும், பௌடிகமும், தலவகாரமும், சாம வேதமுமாம். இனி, இருக்கு, எசவும், சாமமும், அதர்வணமு மென்பாருமுளர். அது பொருந்தாது; இவர் இந்நூல் செய்த பின்னர் வேதவியாசர் சின்னூட் பல்பிணிச் சிற்றறிவினோர் உணர்தற்கு நான்கு கூறுக இவற்றைச் செய்தா ராதவின்” என்று கூறியுள்ளார்.

என்கு, முன்னர் நான்கு வகையாக வேதம் இருக்கில், “நான்கு கூறுக இவற்றைச் செய்தார்” என்னும் நச்சினுர்க்கினியர் உரையும் முரணாம்; என்னை? முன்னர் நான்காய் உள்ளதை நான்காய் வகுத்தல் பயனற்றதா மாதலினென்க.

அங்ஙனமாயினும், முன்னர் நால்வகை யெனப்பட்டு ஒழுங்குற இல்லாததை அப் பெயர்களுக்கியை, இருக்கு, எசர், சாமம் என்னும் பெயர்களால் இனிய முறையில் வகுத்தாரெனின் அவ்வுரை பொருந்துமாறுணர்க.

ஈண்டு, இராமபிரான் காலத்திற்கு முன்னுள்ள கபாடபுரத்தைக் கடல் கொண்ட பின்னர் உத்தர மதுரை தோன்றிய காலத்தில், சந்தனுவின் மனைவி பரிமளகந்திக்குப் பிறந்தவர் வியாசர். பாரதத்திற் கூறிய சமதக்கினி முனிவரின் மகனாகும், பரசுராமருக்கு உடன் பிறந்தாருமாகிய திரணதுமாக்கினி முனிவராகிய தொல்காப்பியனார் அவ் வியாசருக்கு முற்பட்டவ ரென்பதுணர்க.

மற்றும், நாலாயிரப் பிரபந்தம் பெரிய திருமொழியில்,

“சந்தோகா பௌழியா தைத்திரியா சாமவேதியனே” என்று காணப்படு முறைக்கும், நச்சினுர்க்கினியர் முறைக்கும், திவாகரம் முதலிய நூல்களிலுள்ள முறைக்கும் ஒன்றற்கொன்று மாறுபாடு காணப்படுதலானும், உபநிடதங்களுக்குரிய பெயரும் அதில் இருத்தலின் உபநிடதமோ, என ஐயப்படுமாறு இருத்தலானும், பௌஷியம் என்பது பூஷா தேவதையை மேற்கொண்ட இருக்கு வேத மெனவும், தைத்திரியம் என்பது அவ் வுபநிடதத்தை அடக்கிக்கொண்டு நிற்கும் எசர்வேதம் எனவும், ஒருவகையாய்ப் பொருள் கொள்ளினும் அப்பெயருக்குரிய பொருள் இனிது அமையாமையானும், அப் பெயர்கள் மிக இனியன வன்று.

இருக்கு, எசர், சாமம், அதர்வணம் என்னும் பெயர்களோ, வேள்வியைப் போற்றுவது, வேள்விக்கிரியைக் கூறுவது, வேள்வியைத் துதித்துப் பாடுவது போர்புரிதல் என முறையே பிரித்துப் பொருள் கொள்ளுமிடத்து அவ் வேதங்கள் கூறும் பொருளுக்கியைந்தவைகளாமெனத் தோற்றவின் வியாசர் வகுத்த முறையே சிறப்புற்றதாமென ஈண்டு கொள்ளப்பட்டது. மற்றும், பேரறிவாளர் இதை யுகித்துணர்ந்து கொள்வாராக.

அப்பு தத்துவத்தின் குணங்கள் நான்கிலிருந்துண்டானவைகளே நான்கு வேதம். மற்றும், வேதம் என்பது நான்கு மகா வாக்கியங்கள்தான் என்றருளியுள்ளார் இராமலிங்க சுவாமிகளும்,

வேதப் பாகுபாட்டியல் முற்றிற்று.

வேத மோதுமியல்.

இனி சங்கிதை யென்பதும், நிர்ப்புஜ-சங்கிதை, ப்ரத்ராண சங்கிதை என ஒதும் வகையின் வேறுபாட்டால் இருவகைத்தாம்.

முதலாவதோ, மூலத்திலுள்ளவாறே ஒதுதலாம். அஃதாமாறு:— ‘அக்கினிமீளே புரோஹிதம்’ என்றற்றொடக்கத்து மந்திரத்தை அவ்வாறே ஓசை யெழு ஒதலாம்.

இம் மூல மந்திரத்தை விகிருதமாய் ஒதுவது 'ப்ரத்ருண' சங்கிதை யாம்.

இது, பத சங்கிதை, கிரம சங்கிதை, ஜடா சங்கிதை, கன சங்கிதை, என்பது முதலியனவாகப் பலவகைப்படும்.

அஃதாமாறு:—

“அக்கினிம் ஈளே புரோஹிதம் யக்ஞஸ்ய தேவம் ருத்விஜம்” என் பது இருக்கு வேதத்தின் முதலாவது மந்திரமாம்.

இது

(1) பத சங்கிதை.

அக்கினிம், ஈளே, புரோஹிதம், யக்ஞஸ்ய, தேவம், ருத்விஜம், என் றிவ்வாறு சொற்களின் புணர்ச்சி, முடிவு முதலியவைகளை யுணர்ந்து ஒதுதல் பத சங்கிதை யெனப்படும்.

(2) கிரம சங்கிதை.

அக்கினிம் ஈளே, ஈளே புரோஹிதம், புரோகிதம் யக்ஞஸ்ய, யக்ஞஸ்ய தேவம், தேவம் ருத்விஜம், என்றிவ்வாறு ஒதல் கிரமசங்கிதை யெனப்படும்.

(3) சடா சங்கிதை.

அக்கினிம் ஈளே, ஈளே அக்கினிம், அக்கினிம் ஈளே, ஈளே புரோஹி தம், புரோஹிதம் ஈளே, ஈளே புரோஹிதம், புரோஹிதம் யக்ஞஸ்ய, யக்ஞஸ்ய புரோஹிதம், புரோஹிதம் யக்ஞஸ்ய, யக்ஞஸ்ய தேவம், தேவம் யக்ஞஸ்ய, யக்ஞஸ்ய தேவம், தேவம் ருத்விஜம், தேவம், தேவம் ருத்விஜம், என்றிவ்வாறு ஒதுதல் சடா சங்கிதை யெனப்படும்.

(4) கன சங்கிதை.

அக்கினிம் ஈளே, ஈளே அக்கினிம், அக்கினிம் ஈளே புரோஹிதம் புரோஹிதம் ஈளே அக்கினிம், அக்கினிம் ஈளே புரோஹிதம் ஈளே புரோ ஹிதம் யக்ஞஸ்ய புரோஹிதம் தேவம் தேவம் யக்ஞஸ்ய யக்ஞஸ்ய புரோஹி தம் புரோஹிதம் யக்ஞஸ்ய தேவம் யக்ஞஸ்ய யக்ஞஸ்ய தேவம் ருத்விஜம் ருத்விஜம் தேவம் யக்ஞஸ்ய யக்ஞஸ்ய தேவம் ருத்விஜம், என்றிவ்வாறு ஒதுதல் கன சங்கிதை யெனப்படும்.

மற்றும், மாலா, சிகா, தவஜம், தண்டம், ரதம் முதலிய வேறுபாட்டால் மறை யோதுமுறை பலவகைப்படுமென்றுணர்க.

வேத மோதுமியல் முற்றிற்று.

சாமவேதப் பாகுபாட்டியல்.

இச் சாமவேத சங்கிதையானது, பூர்வாச்சிகம், உத்தராச்சிகம் என இருவகைத்தாம்.

இவற்றுள் பூர்வாச்சிகமானது, ஆக்கினேய காண்டம், ஐந்திர காண்டம், பவமான காண்டம், ஆரண்ய காண்டம், மகாநாம்பி யாச்சிகம் என ஐந்து பிரிவுகளை யுடையது.

மகாநாம்பி யாச்சிகம் என்பதைச் சேர்க்காமல் பூர்வாச்சிகம் முடிவு பெறுகின்றதென்பாரு முளர்.

இவை, காண்டங்களென்றும் பருவங்களென்றும் வழங்கப்படுகின்றன.

இவ்வாச்சிகத்தைச் சந்த ஆர்ச்சிகம் என்பாருமுளர்.

இவ்வாச்சிகம் மற்றுமொரு வகையால்,

ஆக்கினேயம்,	திருஷ்டுப்,	ஆருணம்,
பகுஸாமி,	அநுஷ்டுப்,	சுக்கிரியம்,
ஏகஸாமி,	இந்திரபுச்சம்,	மகாநாம்பி.
பிருகதி,	பவமானம்,	

என்னும் ஊக தந்திரங்களை யு முடையதாம். இவைகள் பிருகருதி தந்திரங்கள் என வழங்கப்படுகின்றன. மற்றும்,

ஆக்கினேய காண்டம்	கண்டம்	12
பகுஸாமி	"	6
ஏகஸாமி காண்டம்	"	6
பிருகதி காண்டம்	"	8
திருஷ்டுப்	"	3
அநுஷ்டுப்	"	4
இந்திரபுச்சம்	"	9
பவமானம்	"	11
ஆருணம்	"	3
முதற்பாதி	"	7
இரண்டாம்பாதி	"	7
மூன்றாம்பாதி	"	8
சுக்கிரியம்	"	3

ஆக பிருகருதியின் கண்டங்கள் 87

உத்தரார்ச்சிகமும்

29	சாமங்களைக் கொண்ட	தசராத்திரம்.
41	”	சம்வத்சரம்
23	”	ஐகாஹம்
28	”	அஹீனம்
14	”	சத்திரம்
19	”	பிராயச்சித்தம்
53	”	சுத-த்திரம்

என்னும் பிரிவுகளை யுட்கொண்ட ஊஹ தந்திரங்களை யுடையதாம். இதுவே இரகசிய தந்திர மெனப்படுகின்றது.

ஈண்டு, ஆக்கினேய காண்டத்திலிருந்து பவமான் காண்டம் வரை, வைதிக கருமங்கட்கு உபயோகமான தந்திரங்களிலுள்ள ஸாமங்கள், ஏனைய சாம மந்திரங்களுடன் சேர்ந்து மூன்று பங்காய் ஊஹ சாமங்கள் என வழங்கப்படுகின்றன.

ஆருணத்திலும் சுக்கிரியத்திலுமுள்ள வைதிக காரியத்திற்கு உபயோகமான சாமங்கள், ஏனைய சாமங்களோடு சேர்ந்து மூன்று பங்காய் இரகசிய சாமங்கள் என வழங்கப்படுகின்றன.

கண்டங்களிலுள்ள சாமங்கள் பலவகை என்களை யுடையன.

ஊஹ தந்திரங்களிலுள்ள ஒவ்வொரு கண்டங்களும் முறையே இருபது சாமங்களுடன் கூடியவைகள். இவ்வாறே, தசராத்திரம், சம்வத்சரம் முதலியவற்றிலுள்ள கண்டங்களு மிருக்கின்றன.

இரகசிய தந்திரத்திலுள்ள கண்டங்கள் ஒவ்வொன்றும் முறையே பத்துச் சாமங்களை யுடையன. ஊஹத்தில் இருபது சாமங்களை யுடைய கண்டங்கள், 48. சாமங்கள், 960.

இரகசிய தந்திரத்தில் பத்துச் சாமங்களை யுடைய தசகங்கள் (பத்துகள்) 20. சாமங்கள், 200. பிரகிருதி சாமங்கள் பூர்வார்ச்சிகத்திலிருந்து வந்தவைகள். ஊஹ சாமங்களும், இரகசிய சாமங்களும், உத்தரார்ச்சிகத்திலிருந்து வந்தவைகள்.

ஈண்டு, ஆக்கினேய மென்பது அக்கினி தேவதையை மேற்கொண்டதாம். ஐந்திர மென்பது இந்திர தேவதையை மேற்கொண்டதாம்.

இவ்வைந்திர காண்டமானது, ஆக்கினேய காண்டத்திலுள்ள, பருசாமி, ஏகசாமி, பிருகதி, திருஷ்டுப், அநுஷ்டுப், இந்திரபுச்சம் என்பன முதலிய வற்றிற்குப் பின்னர் ஒதுவதாகும்.

பவமானம் என்பது சோமத்தை மேற்கொண்டதாம்.

ஆருணம் என்பது அருணனால் வெளியாக்கப்பட்டதாம்.

சுக்கிரியம் என்பது சுக்கிரனால் லாக்கப்பட்டதாம்.

இருக்குகள் கீதத்துடன் ஒதுங்கால் சாமங்க ளெனப்படுகின்றன. பூர்வார்ச்சிகத்திலுள்ள இருக்குகள் பிரகிருதிகளென வழங்கப்படுகின்றன.

உத்தரார்ச்சிகத்திலுள்ள இருக்குகள் ஊஹங்கள் எனவும், இரகசியங்க ளெனவும் வழங்கப்படுகின்றன.

பொதுவாக உத்தரார்ச்சிகத்தில் மூன்று மந்திரங்கள் சேர்ந்து ஒரு இருக்கெனப்படுகின்றன. இதிலுள்ள முதலாவது மந்திரம் பூர்வத்திலுள்ள தாம். இவ்வாறான சாமப்பதிக மஞ்சரிகள் பெரும்பான்மை பிரகிருதி சாமங் கள் போன்றே இருக்கின்றன.

மகா நாம்கியார்ச்சிகத்திலுள்ள மந்திரங்கள் 'சகவரி' யென வழங்கப்படு கின்றன.

உத்தரார்ச்சிகம் இருபத்தொரு அத்தியாயங்களை யுடையது.

இம் மந்திரங்கள் அவைகளைக் கண்டவராகிய இருடிகளின் பெயரால் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

இச் சங்கிதையிலுள்ள மந்திரங்களின் தொகை, 1549 என்பர் சிலர்.

1472, என்பர் ஒரு சாரார்.

இப்போது இங்குக் காணப்படுகின்றவைகளோ, 1873.

இவற்றுள், 78 மந்திரங்களைத் தவிர்த்து மற்றவைகள் இருக்கு முதலிய வேதங்களிலுள்ளவைகளே; இவ் வெழுபத்தெட்டும் புதிய கீதப் பாட்டுகள்.

மற்றுஞ் சிலர் "75 தவிர்த்து ஏனையவை இருக்கிலுள்ளவைகள் ; இவ் வெழுபத்தைந்தும் புதிது" என்பர்.

மற்றும், மொத்த இருக்குகள், 1310. இவற்றுள் முற்பாதியில் உள்ளவை, 585 என்பர் சிலர்.

இந் நூலிலோ, 650 காணப்படுகின்றன.

மற்றும், பிற்பாதியிலுள்ளன, 1225 என்பர் சிலர்.

நண்டோ, இத் தொகையே காணப்படுகின்றது. மகாநாம்கி யார்ச்சி கத்தைப் பூர்வார்ச்சிகத்தில் சேர்க்காவிடில் ஒருவாறு ஒத்திருக்கின்றது.

பெரும்பான்மை முற்பாதினிலுள்ள மந்திரங்களே பிற்பாதினிலும் வந்திருக்கின்றன.

அவற்றுள் இரண்டு மந்திரங்கள், மூன்று முறையும், ஒன்பது மந்திரங்கள் இரு முறையும், இரண்டாம் பாதியில் முற்பாதி மந்திரங்கள் மறித்தும் மறித்தும் வந்திருக்கின்றன.

இருக்கு வேதத்தின் எட்டாம் மண்டலத்திலிருந்து பெரும்பான்மை மந்திரங்கள் வந்திருக்கின்றன.

இருக்கு வேதமந்திரங்களை நோக்கப் பழைமையாய்ச் சில மந்திரங்கள் இச் சாமவேதத்தி லிருக்கின்றன; ஆதலின் சாமவேதம் பழைமையான தெனவும் யூகிக்க இடமுண்டு.

அல்லது, சாம வேதம் இருக்கு வேதத்திற்குப் பிற்பட்டதென்றும் சொல்லலாம், ஏனெனில்? அதிலிருக்குமாதே இதுவும் இருத்தலின் என்க.

பல தேசங்களிலும் கீதங்களைப்பற்றிப் பலவகையான பாட பேதங்களுண்டு.

வேத மந்திரங்கள், வியாகரண (வடமொழி யிலக்கண) த்திற்கு அடங்காமையினாலும், இலக்கண வழுஉச் சொற்கள் மிகுதியா யிருத்தலானும் வியாகரணத் தோன்றியதன் முன்னரேயே வேதம் உள்ளதென்பது புலப்படுகின்றது.

சாம வேதத்தின் சங்கிதை (மந்திர) பாகத்தின் பரிசேடமாகிய பிராமணம் என்பது,

26	பிரபாடகங்களை யுடைய	பிரௌடப் பிராமணம்
5	„	ஷட்விம்சப் பிராமணம்
5	„	சாமவிதானப் பிராமணம்
3	„	ஆர்ஷேயப் பிராமணம்
5	„	தேவதாத்தியாயப் பிராமணம்
10	„	சாந்தோக்கிய பிராமணம்
5	„	சங்கிதோபநிடதப் பிராமணம்

என்னும் வேறுபாடுகளை யுடையதாம். அவற்றுள் ஆறு கண்டங்களை யுடைய முதலாவது படலத்தையும், மூன்று கண்டங்களை யுடைய இரண்டாம் படலத்தையு முடைய வம்சப் பிராமணமானது எண்வகைத்தாம்.

இவற்றுள் பிரௌடப் பிராமணத்தை, மகாப் பிராமணம் என்றும், பஞ்சவிம்சப் பிராமணத்தைத் தாட்டியப் பிராமணம் என்றும் வழங்குவர்.

இவற்றுள், சாந்தோக்கிய வுபநிடதப் பிராமணமானது, பத்து வகையான உட்பிரிவுகளை யுடையது. அவற்றுள், திருமணஞ் செய்தல், இல்லறம்

நடாத்தல் முதலியவைகட்கு ஒதவேண்டிய மந்திரங்கள், முடிபிரிவுகளிலு மிருக்கின்றன; இது மந்திர காண்டமெனப்படும்.

ஏனைய எட்டுப் பிரிவுகளும் சாந்தோக்கியமென வழங்கப்படுகின்றன.

வம்சப் பிராமணமானது, பல்வகையான சாமவேத எண்ணிறந்த இருடிகளின் பரம்பரைகளையுங் கூறுகின்றதாகுமென கில வருமாறு:—

ராணயனி, சாத்தியமுக்கினி, தூர்வாசர்கள், பாகுரி, கௌண்டி, கௌல்க்குலவி, ஒளபமந்தியர்கள், தராலர், கார்க்கிய சார்வணி, வர்ஷகண்யர், குதாமி, சாவிஹோத்திரர், சைமினி, என்னு மிப்பதினமுவரும் சாமவேதத்திற்கு ஆசிரியர்கள்.

சடி, பால்லவி, காலபவி, தண்டி, விருக், விருஷாணர், ருருகர், அகஸ்தியர், பத்கசிரர், குகதர் என்பவர்கள் சாமவேதத்தின் பேருரையாளர்கள்.

சர்வதத்தன் என்பவன் முதலாகப் பிரமன் ஈறுகவுள்ள பல்வகையான சாமவேத உரையாசிரியர்களும் அதிற் கூறப்பட்டிருக்கின்றனர்.

அவர்களுள் பிரமன் முதலாவது ஆசிரியனாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றான்.

இவர்களுள் அறுவகையான தேவர்களைத் தவிர்த்து ஏனைய ஐம்பத்தைந்து ஆசிரியர்களும் வம்சப் பிராமணத்தை நோக்க ஆயிரக்கணக்கான வருடங்களுக்கு முன்னர் இருந்தவர்களென்றே கொள்ளற்பாலார்.

அவற்றுள் முற்பாதி யிலுள்ளவர்களின் பெயர்கள் வருமாறு:—சர்வதத்தகாரியர், சந்திரபூதித்ராகியாயனர், திராத ஏழுமதர், நிகலபார்ணவல்கியர், சந்தோகமாககிஜர், மித்ரவாச்ச தெளலங்காயனர், சுப்ரதீத ஒளலுந்தியர், பிருகத்பதி குப்த சாயஸ்தியர், பவத்ராத சாயஸ்தியர், குஸ்துக் சார்க்கராஷியர், சிரவணதத்த கௌஹலர், சுசாரத சாலங்காயனர், ஊர்ஜயந்நௌபமந்யர், பாநும நௌபமந்யர், ஆனந்தச்சாந்தனாயனர், சாம்பராக்கராஷியர், காம்போஜி செளபமந்யர், மந்திரகார செளங்காயனர், சுவாதி ரௌகாஷியர், சுசிரவ வார்ஷகண்யர், பிதாதாந்நௌகௌஹலர், கேதுவாத்யர், மித்திரவிந்த கோகலர், சுரீத கபாடவர், சுதேம சாண்டில்யாயனர், அம்சத்தானசய்யர், அமாவாஸ்ய சாண்டில்யாயனர், ராதோ கௌதமர், சம்வர்க்கஜித் மகாயனர், அதிதந்வ செளனகர், மசக கார்க்கியர், திரக கார்க்கியர், வாசிப்ட்டசைகதானேயர், சாகதா ஸோபாடிதாயனர், விசட்சணதாண்டியர், கர்த்தபமுக தாண்டியாயனர், உதர சாண்டில்யர், அதிதந்வ செளனகர், மசக கார்க்கியர், திரகோ கார்க்கியர், வாசிஷ்ட சைகதானேயர், வாசிப்ட்ட ஆரோஹண்யராஜந்யர், சுமந்த பப்ரவ செளதமர், குஷோ வாகுநேய பாரத்துவாசர், தராலர்

ளனசர், துதி இந்திரோத செளநகர், இந்திரோத செளனகர், வாதாவதர், நிக்குரோதபாயசான்யர், பிரதிதி தேவதாசர், சாவசாயனர், சுரவர், அக்கினிபூ கசியபர், இந்திரபூ கசியபர், மித்ரபயர் விபண்டவ கசியபர், ரிஷியசிருங்க கசியபர், கசியபர், அக்வாயு, மிருத்தியு, பிரசாபதி, பிரமன் என்னும் அறுபது பௌ.

இரண்டாம் பாதியிலுள்ளவர்களின் பெயர் வருமாறு:— நயனர், அரிய மபூதிகாலவர், பத்ரசர்மா, கௌசிகர், புஷ்யயசா, ஓளதும்பர், சங்கர கௌதமர், அர்யமாராதோ கோபிலர், பூஷமித்திரோ காபிலர், அசுவமித்ர கௌபிலர், வச்சமித்ர கௌபிலர், மூல மித்திர கௌபிலர், பிரகத்வச கௌபிலர், கோபிலா, ராதகௌதமர் எனப் பதினைந்து பேர்களாவர்.

இவர்களுள் முன்னிருப்பவர்கள் பின் வருபவர்களுக்கு முறையாய் வித்தையைக் கற்பித்த பிதாவெனப்படுகின்றவர்கள்.

எண்டுச் சாயணர் முதலியோர்கள் எல்லா மந்திரங்கட்கும் பரமேஷ்டி, சுயம்பு என வழங்கப்பெறுகின்ற பிரமனே இருடி யென்கின்றனர். மற்றும் இவ்வாறே சுருதி மிருதிகளும் கூறுகின்றன என்பது காண்க.

இச் சாமவேதத்திற்கு இரண்டு வகையான அதுக்கிரமணிகைகள் இருக்கின்றன; இவ் விரண்டுஞ் சேர்ந்தது ஆர்ஷேய பிராமண மெனப்படுகின்றது. இதுவும் பரிசேஷத்திற் சேர்ந்ததேயாம்.

முதலாவது பரிசேஷம், பதினெண் வகைத்து; அது பெரும்பாலும் ஜெர்மனியில் இருக்கிறதாகத் தெரிகிறது.

இரண்டாவது பரிசேஷம் 'கிரது சங்கிரகம்' என வழங்கப்படுகின்றது.

முன்றாவது 'விநியோக சங்கிரகம்.'

நான்காவது 'சோமோத்பத்தி.'

ஐந்தாவது 'ஆர்ச்சிகம்' ஆறாவது 'விஷயசூசி.'

மற்றும், இச் சாமவேதத்திற்கு, மூன்று சிரௌத சூத்திரங்களும்; பஞ்சவிம்சம் பிராமணத்தின் உரை வடிவாக ஒரு சூத்திரமும் இருக்கின்றன.

மற்றும், இருக்கு மந்திரங்களைச் சாமங்களாக மாற்றுவதன் பொருட்டு ஐந்து சூத்திரங்க ளிருக்கின்றன.

கருகிய சூத்திரமொன்றும் இருக்கின்றது.

மற்றும், பல்வகையாகச் சாமவேதத்தின் வழி நூல்களாகவும், சார்பு நூல்களாகவும் ஆயிரக்கணக்கான நூல்களிருக்கின்றன.

சாமவேதப் பாகுபாட்டியல் முற்றிற்று.

சாமவேதச் சாகையியல்.

ஈண்டுச் சாகைகள் என்பன, மகாபாரதத்திற்குள்ள பதினெண் பருவங்களைப் போன்றனவன்று; மற்றோ, இராமாயணம் ஒன்றே, கம்ப ராமாயணம், துளசி ராமாயணம், அத்தியான்ம ராமாயணம் என்பன முதலிய சாகைகளாகப் பிரிந்தது போன்று, சைமினி முனிவர் முதலிய பல்லாயிரம் பேர்களால் ஆயிரக்கணக்கான சாகைகளாய் வேறுபாட்டை யடைந்திருக்கின்றன. இதனால் ஒவ்வொரு சாகைகளை யோதின போதிலும் சாமவேதத்தையே முழுதும் ஒதியதாகு மென்பதும் பெறப்பட்டமை காண்க. மற்றைய வேதங்களின் சாகைகளும் இவ்வாறேயாம்.

சாமவேதத்தின் சாகைகளைப்பற்றி ஒரு நூல், 'பிரதிசாகை' என்னும் பெயரால் புட்ப மகரிஷியார் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

சாமவேதத்தின் சாகைகள் ஆயிரங்களாம். ஆனால் அவற்றுள் பெரும்பான்மை தொலைந்தன. இப்போது சில சாகைகளே உலாவுகின்றன.

அற்றுகலினன்றே, அதர்வண வேதத்தின் பரிசேஷமாகிய "சரணவ்யுகம்" என்னும் நூலில்,

“தத் ஸாஹவெஷஸ்ய ஸாவா ஸஹஸ்யஸீஸீ ।

சுநயத்யபெஷ்யயநாஃ ஸவெஷதெ ஸகெண விநிஹதாஃ”

“சாமவேதத்தின் சாகைகள் ஆயிரக் கணக்காய் இருந்தன, அவை, வேதமோதத்தகாத காலத்தில் ஒதியதால், இந்திரனால் முழுதும் நாசமடைந்தன” எனவும், அவற்றுள் தொலையா தொழிந்தன சிலவே விளங்குகின்றன. அவையாவன :—ராணயனீய, சாத்தியமுகர்ம, கலாப, மகா கலாப, கௌதும, லாங்கலிக என்பவைகளாம் அவற்றுள்ளும், கௌதும சாகையானது, சாராயனீய, வாதராயனீய, வைததிருத, பிராசீனதைஜஸ, அரிட்டக என்னும் பேதத்தால் அறுவகைத்து எனவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆனால், வாசற்பத்தியம், பிருகத் அபிதானம், சப்த கல்பத்துருமம் முதலியவைகளில் கூறியுள்ளதற்கும் இதற்கும் சில வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

அவைகளாவன :—ஆசராயனீயாஃ, வாசராயனீயாஃ, வார்த்தாந்தவேயாஃ, ப்ராஞ்சலாஃ, ருக்வாணபேதாஃ, ப்ராசீனயோக்யாஃ, ஞானயோக்யாஃ, ராணயனீயாஃ, என்பனவாம்.

இவற்றுள், ராணயனீயா: என்பது, சாட்டியாயனீயா:, சாவாயனீயா:, சாட்டிய முக்கிரியா: ; பராயனீயா:, சாத்வலா:, சாத்யதபாவா:, மௌத்கலா:, கல்வலா:, மகாகல்வலா:, கௌதுமா:, சைமினீயா:, என்னும் பேதங்களை யுடையதாகும்.

இதை, வீஷ்ணு புராணம் மற்றொருவகையாய்க் கூறுகின்றது.

அதாவது:—சாமவேத மென்னுமொரு மரத்தின் களைகளை, வியாசமுனிவரின் மாணாக்கராகிய சைமினி முனியானவர் கீழ்க்கண்டவாறு முறையாய் வகுத்தனர். சுமந்துவின் புத்திரர்களான சுகர்மர், சுமந்து என்னுமிருவரும் ஒரு சாகையை யோதினர். சுகர்மர் ஆயிரக்கணக்கான சங்கிதைகளைப் பிரித்தனர். அவருக்கு, இரண்யநாபி, கௌசல்யர், பெளஷ்யஞ்சி, லோகாட்சி, குதுமி, குழீதி, லாங்கலி, என்பவர்கள் மாணாக்கர்கள். இவர்கள் உதீச்ய சாமகர்கள் என வழங்கப்படுவார்கள். மற்றும், இரண்யநாபி என்பவர்க்கு ஐவர் மாணாக்கர்களுள்; அவர்கள் பிராச்சிய சாமகர்கள் எனப்படுவார்கள். மற்றும், இரண்யநாபி என்பவருக்குக் கிருதியென்பவர் ஒருவர் மாணாக்கராவர். அவர் தமது மாணாக்கர்களுக்கு இருபத்து நான்கு சங்கிதைகளை உபதேசஞ் செய்தனர். அவருடைய மாணாக்கர் முதலியோர்கள் சாமவேதத்திற்கு அநேகம் சாகைகளைப் பிரித்தனர். இவைகள் உபசாகைகள் எனவும் வழங்கப்படுகின்றன என்பதாம். பாகவத முதலிய புராணங்களில் மற்றொருவகையாய்ச் சாகையின் வேறுபாடுகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் வியாச முனிவரின் காலத்திற்குப்பின் பல்வகைச் சாகைகள் அவருடைய மாணாக்கர்களால் புதிது புதிதாய் வகுக்கப்பட்டிருக்கலா மெனப் புலப்படுகின்றது.

மற்றும், பாணினி முனிவரின் வியாகரணத்திலுள்ள பைலாதி கணத்தில் 'ராணி' என்னும் சொல் சந்ததிப் பொருளில் வருங்கால் 'ராணயனி' என்றாகின்றது. ராணயனி என்பவர் ஒரு சாகையை யுண்டாக்கினவராவர். இதுபோன்றே, தெளலாதி, யாஸ்காதி, கோபவனாதி என்பன முதலிய கணங்களை வகுத்ததுகொண்டு யூகித்து நோக்கில் இத்தகைய வேத சாகைகளை வகுத்தவர்களின் பெயரால் அது வகுக்கப்பட்டிருக்கலாமென்றுத் தோன்றுகின்றது.

இப்போது பாரத நாட்டில் விளங்குகின்ற சாகைகள், கௌதும சாகை, சைமினீய சாகை, ராணயனீய சாகை என்னும் மூன்று சாகைகளேயாம்.

இவற்றுள்ளும், குர்ச்சர தேசத்தில் கௌதும சாகையும், கர்னாடக தேசத்தில் சைமினீய சாகையும், மாராஷ்டிர தேசத்தில் ராணயனீய சாகையும் உலாவுகின்றன.

மற்றும், கௌதம சாகையே, காசி முதலிய பல தேசங்களிலுமுள்ள சூர்ச்சார், ஸ்ரீமாவியர், நாகார் முதலியோர்களிடத்தும், வங்க தேசத்திலுள்ளார்களிடத்தும் மிகுதியாய்க் காணப்படுகின்றது.

இக் கௌதம சாகையைத் தழுவிய சங்கிதைகள், ஷட்விம்சப் பிராமணம், தாண்டியப் பிராமணம், சாமவிதானப் பிராமணம் என்பன முதலிய அநேக வகை நூல்களாகின்றன.

அன்றியும், சாந்தோக்கிய வுபநிடதம், மசக கல்ப சூத்திரம், லாட்டியாயன சுரௌத சூத்திரம், கோபில கிருகிய சூத்திரம் முதலியவைகளும் அதைச் சேர்ந்தவைகளாகின்றன.

அதைத் தவிர்த்தும், ராணுபணீய சாகை இப்போது மாராஷ்டிர தேசத்தில் மிகுதியாய் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது. இதுவே, இராமேச்சரம் வரையிலுள்ள மறையவர்களிடத்தும் பெரும்பான்மையும் வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

இவர்கட்கு, சுரௌத சூத்திரம், கிருகிய சூத்திர முதலியவைகளும் உடன்பாடுண்டு.

த்ராகியாயன கிருகிய சூத்திரமும், காதிர கிருகிய சூத்திரமும் இவர் சட்கு உடன்பாடு.

கௌதம சாகையைத் தழுவிய கர்னாடக தேசத்தவர்கள் சிலரோயாவர்.

இச் சாகையின் பிரிவு, சைமினி சாகை, சைமினிப் பிராமணம், சைமினி சுரௌத சூத்திரம், சைமினி கிருகிய சூத்திரம் முதலியனவாம். இவை இவ்வாறு அநேக வகைகளாகின்றன.

இதுபற்றியே, வியாகரண மா பாடியகாரரும், 'சாம மறை ஆயிரங் களைகளை யுடையது' என்று கூறியுள்ளார்.

இச் சாகைகளின் விஷயங்கள், பிரஸ்லேஷம், விஸ்லேஷம், விருத்த, அவிருத்த, கதம், அகதம், உச்சம், நீசம், கிருஷ்டம், அகிருஷ்டம், சங்கிருஷ்ட முதலியவைகளாகின்றன.

யாஸ்க முனிவரும், இவ்வாறு 'வேதங்களின் சாகைகள் சிதைந்தொழிந்தமையினானே, நிருத்தம் முதலிய வேதாங்கங்கள் எம்மால் செய்ய நேர்ந்தன' என்று கூறியுள்ளார்.

அற்றுகவினன்றே, வேத மந்திரமும், "ஸ்தோமம் ஜநயாமி நவ்யம்" புதிய துதி மஞ்சரியைச் செய்கின்றேன்' என்று கூறுகின்றது.

மற்றும், பிருகதாரணியமும்,

அபிஹிந் ரிஷேர்வசு, “இருடியின் வாக்கைக் கேட்டிலையோ” என்று கூறுகின்றது.

பிரசாபதியே, வேதத்திற் கூறியுள்ள உருவ நாமங்களை வகுத்தவராவர்.

இதுபற்றியே பதஞ்சலி மகரிஷியும், பாணினி, அத்-1, பாதம்-1, 25 வது சூத்திரத்திற்குப் பாடிய மியற்றுங்கால்,

“வேத மியற்றினார் இன்னவரெனக் காணப்படாவிடினும் வேதம் நித்தியமெனல் அமையாது” என்றருளி யுள்ளார்.

எண்டு ஒவியானது நித்தியமாமெனினும், ‘பல்வகைச் சொற் கூட்டங்களாய் வேதத் தொகுதி நித்தியமாதல் யாங்ஙனம்’? என்பது பதஞ்சலியின் கருத்தாமெனல் புலப்படுகின்றது.

இச் சாமவேதம் நாலாயிரம் வியூகங்களை யுடையதாம்.

சாமவேதத்தின் சாகையியல்

முற்றிற்று.

சாமவேத கானவியல்.

ஓம் என்பதை நீட்டிக் கூறின் ஒரு விதமாகிய சுரம் உண்டாகின்றது. இதுபற்றியே சாந்தோக்கிய வுபநிடதமும் இதை விரித்துக் கூறுகின்றது. கண்ணபிரானும் ஆங்கிரசரிடத்தில் சங்கீத வித்தையைப் பயின்றவர் எனவும், கண்ணபிரான் ‘சாலிக்யம்’ என்பதோர் சங்கீதத்தை வெளிப்படுத்தி யுள்ளார். அது ‘யாதவர்கட்கு இனிது தெரியும்’ எனவும் உபநிடத முரைக்கின்றது. பீஷ்மருடைய உடல் விழுங்கால் சாமவேத கீதஞ் செய்த தாக சாந்திபருவம் 16-வது சுலோகங் கூறுகின்றது.

எண்டு, “வேத மந்திரங்கள் கானத்துடன் கூடியே துதிக்கப்படுகின்றன; இன்றேல், பிழைபுற்றன” என சைமினி முனிவர் தெளிவாய்க் கூறியிருத்தலின், சங்கீதமும் வேள்வி யறுட்டானத்திற்கு வலிவையுண்டாக்கலின் கீதத்தால் சமத்காரஞ் செய்யப்பெற்ற இருக்கு வேத மந்திரங்களாலேயே துதி செய்தல் இனிது அமையுமாதலின் இருக்கு வேத மந்திரங்களை, சுரங்களுடன் கூடியவைகளாய்ச் செய்தலே சங்கீதத்தின் பிரத்தியட்சபயனாம். ஆதலின் சங்கீதமும் ஒருவகையான சமத்கார கருமமே யென்பது காண்க. இப்பொருளே சாமம் என்னும் சொல்லானும் நன்கு விளங்குகின்றது.

அற்றுகலினன்றே சாந்தோக்கிய வுபநிடதமும், “சாமத்திற்கு யாது கதி? சுரம்” என்றற் றொடக்கத்து மந்திரங்களாலும் இதைக் கூறுகின்றது.

அங்ஙனமே, ‘அர்த்தைகதவாத் விகல்ப:’ என்னும் சைமினியின் சூத் திர பாடியத்தில் சபர சுவாமிகளும் “சாமவேதத்தில் சுகத்திரம் தீதி யுபா யங்கள்” என்று கூறியுள்ளார்.

இனி, மாப்பு, கழுத்து, தலை என்னும் மூன்றிடத்திலுமிருந்து ஒலி யெழுகின்றது. இம் மூன்றையும், காலைத் தீயோம்பல், கடும்பகற் றீயோம் பல், மாலைத் தீயோம்பல் போன்றே எண்ணல் வேண்டும். இந்த மூன்றிடங் களில் எழுவகைச் சுரங்களுந் தோன்றுகின்றன.

சுரங்கள் ஏழு, கிராமம் மூன்று, மூர்ச்சனை இருபத்தொன்று, தானங்கள் நாற்பத்தொன்பதாம். இவைகள் ஒன்று கூடி ஒரு சுரமண்டில மெனப்படு கின்றன.

இவற்றுள், ஷட்சம், ரிஷபம், காந்தாரம், மத்தியமம், பஞ்சமம், தைவ தம், நிஷாதம் என்னுமிவைகளே எழுவகைச் சுரங்கள். ஷட்சம், மத்தியமம் காந்தாரம் என்னுமிவைகள் கிராமங்க ளெனப்படுகின்றன.

இவற்றுள் ஷட்சக்கிராமத்தில் பதினான்கு தானங்களும், மத்தியமக் கிராமத்தில் இருபது தானங்களும், காந்தாரக் கிராமத்தில் இருபது தானங் களுமாகின்றன.

மூர்ச்சையானது, ரிஷி, பித்திரு, தெய்வம் என்னும் பேதத்தால் தனித்தனி எழுவகையாகின்றது. இதில், நந்தி, விசாலா, சுமுகி, சித்திரா, சித்திரவதி, சுகா, பலா என்னு மிவ்வேழும் தேவமூர்ச்சனைகளாகின்றன,

ஆப்யாயனீ, விசவபிருதா, சந்திரா, ஹேமா, கபர்த்தினீ, மைத்திரீ பார்ஹதீ, ஹ்ருஷ்யகா, ரசனீ, என்னு மிவ்வேழும் ரிஷி மூர்ச்சனைகளாகின் றன.

தேவ, பித்திரு, ரிஷி என்னும் மூர்ச்சனைகளை, கந்தருவர், வேள்வி, மனிதர் என்பவர்கள் முறையாய்ப் பின் பற்றுபவர்களாகின்றனர். உலகம் பற்றிய மூர்ச்சனைகள் ரிஷி மூர்ச்சனைகள் என்று வழங்கப்படுகின்றன.

ஷட்சத்தால் தேவரும், ரிஷபத்தால் ரிஷிகளும், காந்தாரத்தால் பிதிர்க் களும், மத்தியமத்தால் கந்தருவரும், பஞ்சமத்தால் எல்லா மக்களும், நிஷாதத்தால் வேள்வியும், தைவதத்தால் ஏனைய வுயிர்களும் களிப்படை கின்றன.

கானத்திற்கு, ரத்தம், பூர்ணம், அலங்கிருதம், பிரசன்னம், வியக்தம், விகிருஷ்டம், சலக்ஷம், சமம், சுகுமாரம், மதுரம் என்னுமிவைகள் பத்துக் குணங்களாகின்றன.

சுரமானது, உதாத்தம், அநுதாத்தம், சுவரிதம், பிரசிதம், நிகாதம், என ஐவகைத்தாம்.

சாமவேத சங்கிதையிலே, உதாத்தம், அநுதாத்தம், சுவரிதம் என்னும் மூன்றேயுள்ளன.

நா, அண்ணம் முதலியவைகளின் மேற்புறத் தெழுவது உதாத்தமாம். அது, 'ஆயே' என்பது போன்றதாம். நா, அண்ணம் முதலியவற்றின் கீழ்ப்புறத்திலிருந்தெழுவது அநுதாத்தமாம். அது 'அர்வாங்' என்பது போன்றதாம். இவ்விரண்டு வகையும்பற்றி யெழுவது சுவரிதமாம்.

நண்டு, உதாத்தத்தில் நிஷாதமும் காந்தாரமும்; அநுதாத்தத்தில் ரிஷபமும் தைவதமும்; சுவரிதத்தில் ஷட்சம் மத்தியம் பஞ்சமம் என்பவைகளு மிருக்கின்றன. இதன் விரிவை நாரதிய முதலிய கான நூலிற் காண்க.

நண்டு, நிஷாதம் கிருஷ்டம், தைவதம் பிரதமம், பஞ்சமம் துவிதீயம், மத்தியமம் திருதீயம், காந்தாரம் சதூர்த்தம், ரிஷபம் மந்திரம், ஷட்சம் அதிவாசிரயம் என வழங்கப்படுகின்றன.

கிருஷ்டம்—11. பிரதமம்—1. துவிதீயம்—2. திருதீயம்—3. சதூர்த்தம்—4. மந்திரம்—5. அதிசுவார்யம்—6. பரிசுவார்யம்—156. என்பன சுரத்தின் எண்கள்.

மற்றும்,—பிரேங்கணம். O துவிமாத்திரம். ப தீப்தம். A ஆயதை. * கருணை என்னுமிவைகளும் இவற்றின் குறிகளாகின்றன.

அகாரம்—அபிகிதம், நகாரம்—நமனம், விகாரம்—விநதம் எனவும் வழங்கப்படுகின்றன.

சந்தம், அதிச்சந்தம், விச்சந்தம் என மூவகைத்தாம்.

அவற்றுள், காயத்திரிக்கு	— சந்த — எழுத்துக்கள் —	24
உஷணித்	”	28
அநுஷ்டுப்	”	32
பிருகதி	”	36
பங்கதி	”	40

திருஷ்டுப்	—	சந்த	—	எழுத்துக்கள்	—	44
சுகதி		”		”		48
அதிசுகதி		”		”		52
சாக்வரி		”		”		56
அதிசக்வரி		”		”		60
அஷ்டி		”		”		64
அத்யஷ்டி		”		”		68
திருதி		”		”		72
அதிதிருதி		”		”		76

இவைகள் சந்தங்களின் எழுத்துக்களாகின்றன.

ஈண்டுச் சாமவேத கானமானது, கேயகான மென்றும், ஆரணிய கான மென்றும் இருவகைத்து.

இதில் மக்கட் கூட்டத்திலிருந்து பாடுவது கேயகானமாம். இது இல்லற இயலுக்குரியதாம்.

துறவி, மோட்ச வேட்கையாளர் முதலியோர்கள் தவநெறியிற் காலங் கழித்தல் வேண்டுமென ஆரணியத்திலிருந்து பாடுவது ஆரணிய கான மாம்.

‘சாம வேதத்தின் சந்த ஆர்ச்சிக மென்னும் முதலாவது ஆர்ச்சிக மானது இருவகைக் கானங்களையு முடையது’ என்பர் சிலர்.

சிலர் ‘கேய கானம் ஒன்றையே யுடையது’ என்பர்.

சுரங்களும் ஏனைய வேதங்களி லுள்ளவற்றினும் சாமவேதப் பிராம ணங்களிற் கூறப்பட்டுள்ளவைகள் வேறுபாடுடையவைக ளாகின்றன.

மற்றும், ஏனைய வேதங்களிலுள்ள சுரங்கட்கும், சாம வேதத்திலுள்ள சுரங்கட்கும் மாறுபாடு காணப்படுகின்றன. இவ் வேறுபாடு விளங்குமாறு ஒரு மந்திரத்தை மாத்திரம் எடுத்துக்காட்டாகத் தெரிவிப்பாம்:—

அக்கினிம் தூதம் வருணீமஹே ஹோதாரம் விசுவ வேதஸம்,

அஸ்ய யக்ஞஸ்ய சக்ரதாம்.

என்னும் இம் மந்திரம் இருக்கு வேதத்தில் வருங்கால் இவ்வோசையுடன் எளிதாய் இவ்வாறே உச்சரிக்கத்தக்கதாம்.

இம்மந்திரமே சாமவேதத்தில் வரும்போது,

3 2 3 1 2 3 2 3 1 2
அக்கினிம் தூதம் வருணீமஹே ஹோதாரம் விஸ்வ வேதஸம்,
3 2 3 1 2 3 1 2
அஸ்ய யக்ஞஸ்ய சக்ரதம்.

என்றிவ்வாறு சந்தங்களை ஏற்றே வருகின்றது.

ஈண்டுச் சாமவேதத்தில், 1—2—3—என்னும் எண்கள் முறையே, உதாத்தம், அதுதாத்தம், சரிதம் என்னும் சுரங்களைக் குறிக்கின்றன.

மற்றும், ரி, க, ம, ப, த, நி, ஸ, என்னும் ஏழு சுரங்களும் சாமவேதத்தில், ம, க, ரி, ஸ, த, நி, ப என வழங்கப்படுகின்றன. இவை நாரத சித் சையிற் கூறப்பட்டிருப்பனவாம். மற்றும் இவைகளின் பேதங்களைச் சாம வேத கீதத்தை யுணர்ந்த பெரியார்பால் கேட்டுணர்க.

சாமவேத கானவியல்

முற்றிற்று.

தேவதை யியல்.

ஈண்டு, யாஸ்கமுனிவர், “எதை விரும்பி எத்தேவதையை ‘இவர் இறைவர்’ எனக் கருதி இருடியானவர் துதிக்கின்றாரோ அம்மந்திரத்திற்கு அவரே தேவதையாவார்” என்று கூறியுள்ளார். அத் தேவதைகள்; தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கைச் சொற்களாற் கூறத்தக்கதான, அத்தியான்மம், அபரோட்சம், பரோட்சம் என மூவகைகளாகின்றன.

இவற்றுள், மண்ணுலகம், விண்ணுலகம், சுவர்க்கம் என்னும் மூன்றிடங்களிலுமுள்ள ஒளிமண்டிலங்கள், மண்ணிற்கு அக்கினி தேவதை யென்றும், விண்ணிற்கு மின்னல் இந்திர தேவதை யென்றும், சுவர்க்கத்திற்குச் சூரிய தேவதை யென்றுங் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்ப,

இவற்றுள், அக்கினியானது, இந்திர னென்றும், சோம னென்றும், வருண னென்றும், மழை யென்றும், ரிது வென்றும் ஈண்டு விதந்து கூறப்படுகின்றது.

மற்றும், வைதீகர்களால் தனது வீட்டில் எப்போதும் வளர்த்துக் கொண்டிருக்கின்ற அக்கினி கார்ஹபத்திய அக்கினி யெனப்படும்.

பின்னர், இவ்வக்கினியிலிருந்து தக்ஷிணக்கினி என்பது உண்டாகின்றது. அதாவது தென்திசைக்கண் நிறுவப்படுகின்ற அக்கினியாம். ஓமஞ் செய்தற்குரிய ஆகவனீயாக்கினி யென்னும் கீழ்த் திசையிலுள்ள அக்கினியும் கார்ஹபத்திய் மென்னும் அவ்வக்கினியிலிருந்தே கொண்டு வரப்படுகின்றது. மற்றும், மின்னல், சூரியன், பலாசு மரம், என்னும் மூன்றிலுமிருந்துண்டான அக்கினிகளும் இம்மூன்றிடத்துஞ் சேர்க்கப்படுகின்றன. மகரிஷிகளும் ஆரியர்களும் அக்கினியையே தெய்வமாக வழிபட்டு வந்தார்களெனத் தெரிகின்றது. பாரீசிகர்களுக்கும் அக்கினியே தெய்வமாம்.

எல்லா வுலகத்திலும், எம்மதத்திலும், எவ்விடத்திலும் எல்லாராலும் அக்கினியே வழிபடப் பெறுகின்றது. ஒவ்வொரு வேதங்களும் தொடக்கத்திலே அக்கினியையே துதிக்கின்றன.

தேவர்கள் யாக்குச் செய்வதற்குச் சமித்துக்களைத் தேடும்போது இராக் கதர்கள் தேவர்கள்போல் வடிவுடையவராய் அவருட் கலந்துகொண்டு அவரை நிர்த்தித்தனர். பின்னர் ஒருவருக்கொருவர் போரிட்டனர். அப்போது, ஒருவருக்கொருவர், 'நீ ஏன் இவ்வணஞ் சொன்னாய், நான் அவ்வாறு சொல்லவில்லை' என்றிவ்வாறு கலகமுண்டாகும்போது அக்கினி மாத்திரம் ஒன்றும் பேசாதிருந்ததாலும், பிரர் சொன்னதைக் கேட்காததாலும், அது தொட்டு அக்கினியையே பெரிய தெய்வம் என தேவர்கள் வணங்கத் தலைப்பட்டனர், என்று 3—4—3—1—8. சதபதப் பிராமணங் கூறுகின்றது.

ஈண்டு, ஐவகைத்தீ, மூவகைத்தீ எனப்படும் இருவகைக் கடவுள் தீக்களும் வெளிப்படுவதற்குக் காரணமாகிய அரசமரத்தையும், அக் கடவுளுக்கு ஆசனமாகிய சமிவிருக்ஷ முதலாகிய மரங்களையும், உலகிலுள்ள தீ, மனையாளோடு இல்லத்தில் ஒம்புந் தீயாகிய ஒளபாசனத்தீ எனும் இத் தீக்களைப்போன்று அவியாமல் விளங்கும் சோதி விருக்ஷத்தையும், சமைத் தற்குரிய தீயைப் போன்று வேண்டுங்கால் தீ தோன்றுதற்குரிய உணைய மரங்களையும், வேள்விக்கு இன்றியமையாத வேண்டப்படும் சோமக் கொடி முதலிய பிறவற்றையுமுடையதால் மலையை வேள்விக்கு உவமையாகச் சொல்லலாம்.

தீக் கடவுளானவர், அச்சவ வருவங்கொண்டு அதன்பால் ஒளித்தலால் அரசமரம் அச்சவத்த மெனப்பட்டது.

இவ்வாறே, தீக்கடைக் கோலாலெழுகின்ற அக்கினியானது, காருக பத்தியம், ஆகவனீயம், தக்கிண்பனம் என மூவகைப்படும். இவற்றொடு சப்பியமும் ஆவசத்தியமுங் கூடில் ஐந்தீயெனப்படும்.

குறிப்பு:— அச்சவம்—குதிரை.

குறிப்பு:— சப்யம்—சபையிலுள் தீ. ஆவசத்தியம்—உண்டி முதலியன செய்யத் தீ.

திக்கடவுள் புகுந்தொளித்தமையால் அரசமாமும், வெள்ளிக்கு இடமென வேதம் புகழ்தலால் அத்திமாமும், சுவர்க்கத்திலிருந்து மண்ணிலகத்திற்கு வந்தமையால் புரசமரசமும், தீக் கடவுளின் கோபத்தைத் தணித்தலால் சமிவிருஷமும், மேக சம்பந்தத்தால் ஒளி தங்கலால் இடிவீழ்மாமும், யாகத்தலைவனாகிய மாயோனிருப்பிடமாதலின் தாமரையிலையும் அக்கினி தேவனுக்கு ஆசனமாகக் கொள்ளப்படுகின்றன.

மற்றும், இவ்வக்கினியே உருத்திரனென்றும், கடோபபிததத்தில் நாகி கேது என்னும் அக்கினியைப் போதிப்பது போன்று, பரமான்மாவென்றும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆனால், தீயை அபிமானித்துள்ள அக்கினி தேவதையே தீ யென்பதற்கும், அதுவே அருட்பெருஞ் சோதியாகிய பரமான்மா என்பதற்கும், வேதம், உபநிடதம் முதலிய எல்லா நூல்களும் இடங்கொடுக்கு மென்பதும் ஈண்டு உணரற்பாலது.

அங்ஙனமே, அக்கினி, சோமன், வருணன், பூஷா, பிருகற்பதி, பாவதம், ருச்சம், விஷ்ணு, வாயு முதலிய பெயர்களால் இந்திரன் வழங்கப்படுகின்றான்.

மற்றும், 'இந்திரிய மந்திர லிங்கம்' என்றற்றொடக்கத்துப் பாணினி முனிவரின் சூத்திரத்தாலும், 'சமே இந்திரோ மேதயாஸ்பிருணோது' 'சந்த மந்திரமியாசக்ஷதே' என்பது முதலிய உபநிடத வாக்கியங்களாலும் பரமான்மா வெண்ப்படுகின்றவனும் இவ்விந்திரனே யாவன் என்பதுங் காண்க.

அக்ஷிகையை மணந்து விருத்திரனைக் கொல்லுதல் முதலிய செய்கைகளையுடையவனான வான நாட்டரசனும் இவ் விந்திரனே யாவன்.

இந்திரோ மாயாபி: புருருப மீயதே, என்றபடி சகுணம், நிர்க்குணம் என்னும் இருவகையாகக் கொள்வதற்கும் தக்க பிரமாணங்க ளிருக்கின்றன என்பது முணர்க.

சந்திரன், வாயு, சம்வச்சரம், என்பது முதலிய பெயர்களால் சூரியன் வழங்கப்படுகின்றான்.

காயத்திரி மந்திரத்திலுள்ள 'சவிதா' என்பது சகுணமாகிய சூரிய தேவதையையும், நிர்க்குணமாகிய பரமான்மாவையும் உணர்த்துவது போன்று இவ் வக்கினியையும் இருவகையாகக் கொள்வதற்கும் பிரமாணங்கள் இருக்கின்றன வென்பது மறிக.

ஈண்டு, பல்லாயிரம் மக்கள் கூடிய இராச்சியத்தை ஒரு இராச்சியம் என்பதுபோன்று வியவகாரத்தில் பல்வகைத் தேவதைகளைக் கொண்டு, முடிவில் எல்லாம் ஒரே தெய்வமென்று கொள்வதில் இழுக்கொன்று மில்லை. இதுவே நான்கு வேதங்கட்கும் பாடியமியற்றிய சாயணரின் கருத்தா மென்பது அவருடைய பாடியத்தை உற்று நோக்கின் தெற்றென விளங்கும். இஃதுணராதார் 'சாயணர் ஆரியமதத்தைக் கட்டிவிட்டா ரென்றும், சாயணரின் பாடியம் குருடன் கையிலுள்ள ஒரு கோல் போன்றது என்றும்' பல வாறு சிலர் குழறுவர்.

ஈண்டு அதில் ஒன்றைமாத்திரம் எடுத்துக் காட்டுவாம்:—

விருத்திரன் என்பது 'மேகம்' எனக் கூறுகின்றார் நிருத்தகாரர். இதிகாசர், 'ஒரு அசுரன்' என்பர். 'பாவம்' என்பர் மற்றொருவர். இன்னுமொரு சாரார் 'இருள்' என்பர், மற்றும் இவ்வாறே பலவகையாம் என்பதை யுகித்துணர்க.

மற்றும், இதை வாயுவினாற் சூழப்பட்ட இந்திரனென்னும் மின்ன லொளியால் நீர் கொதிப்புண்டாகுமிடத்து மழையாய் விழுகின்றதென்றும், இந்திரன் வச்சிராயுதத்தால் மேகத்தைப் புடைக்கும்போது மழையுண்டாகின்ற தென்றும், மேகமாகிய மடுவின்கண் விருத்திரனாற் கட்டிவைத்திருந்த பசு வென்னும் நீரை இந்திரன் அவிழ்த்து விட்டனென்றும் மற்றும் பல வாறுகவும் மொழிப.

ஈண்டு, நீர், ஒளி என்னு மிவ்விரண்டின் சேர்க்கையாலேயே மழையுண்டாகின்றதென்பதும், இதையே யுத்தமென வழங்குவர் என்பதும் உற்று நோக்கத்தக்கன; இவ்வனைத்தையுங் கூறுகின்றனர் சாயணர் என்பதாம்.

சோமம், என்பது இருக்கு வேதம் ஒன்பதாம் மண்டலத்தில் பல வகையாய்க் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

இச் சோமமும் சந்திரனும் ஒன்றென்று தோன்றுகின்றது. மற்றும், 10—15—13. வது சூத்தம் இவ்விரண்டும் வேறென்றுங் கூறுகின்றது. ஆனால் சோமக் கொடிக்குள்ள குணங்களனைத்தும் சந்திரனிடத்தும் இருக்கின்றன.

“இச் சோமமானது, ஸ்ரீவை சோமம்” “ராஜாவை சோமம்” “சோ மாவை பிரசாபதி.” என்றற் றொடக்கத்து நூற்றுக்கணக்கான வேத மந்திரங்களாற் கூறப்பெற்றதும், வேள்விக்கு முக்கியமானதும், இச் சாமவேதத்தில் பெரும்பான்மை துதிக்கப் பெற்றதுமாம்.

மற்றும், உபநிடதங்களிலும் மற்றைய நூல்களிலும் இச் சோமமே பரமான்மாவெனக் கூறப்படுகின்றது.

மற்றும், இச் சாமவேதத்திலும் பரமேசுரனாகவும் அது துதிக்கப்படுகின்றது. உற்று நோக்கின் ஆன்மா வெனப்படும் இச் சோமம் வேதாந்திகள் கொள்ளும் அத்துவிதீயப் பிரமமென்றந் தோன்றுகின்றது.

மற்றும், நூல்களில் இச் சோமமே, இந்திரன், அக்கினி முதலிய தேவதைகளாகவும் கூறப்படுகின்றது. சோமமே படைப்புத் தொழிலைச் செய்கின்றதென்றும் பிரளயத்தில் மிஞ்சி நிற்கின்றதென்றும் கூறப்படுகின்றது.

சாந்தோக்கிய உபநிடதத்தில் சோமம் என்பது பிராணனெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மற்றும் பல உபநிடதங்களும் அப்படியே கூறுகின்றன.

மற்றும், சோம மென்பது ஒரு கொடி யெனவும், இது மலையின் உச்சியிலும், சிந்து முதலிய நதிகளிலும், குருஷேந்திரத்தைச் சார்ந்த 'சர்யணுவதி' யென்னும் நதியிலும் உண்டாகின்றதெனவும் வேத முதலிய நூல்கள் கூறுகின்றன.

மற்றும், சோமமானது விண்ணுலகிலிருந்து மண்ணுலகிற்கு வந்ததாக இருக்கு வேதத்தின் !—61—10 வது, மந்திரங் கூறுகின்றது.

இச் சோமம், வானுலகத்திற்கு 'ஒரு குழந்தை' யெனவும் அழைக்கப் பெறுகின்றது. இன்னும், சந்திரன் எனவும் வழங்கப்படுகின்றது.

மற்றும், அசுரர்களின் ஆசிரியர்களான, சண்டன், மார்க்கன் என்னும் இருவரும், தேவர்கள் அசுரர்களிடத்துப் போர் புரிந்து தோல்வியடைந்தமையால் வேள்வி செய்யத் தொடங்கும்போது அங்கு, 'சுகமந்தி' என்னும் பாத்திரத்திலிருந்த சோமரசத்தை யருந்துவதற்கு அசுரர்கள் வந்தார்கள் என்றும், பின்னர் அவர்களை வெளியே தள்ளி விட்டார்கள்' என்றும் தைத்திரீய சங்கிதை 6—4—10 வது மந்திரங் கூறுகின்றது.

அன்றியும், பிரசாபதியானவர் முன்னர்ச் சோமத்தை யுண்டாக்கிய பின்னர் மூன்று வேதங்களையு முண்டாக்கினர். அச் சோமம் தனது உள்ளங்கையில் மூன்று வேதங்களையும் மறைத்துக்கொள்ள, பிரசாபதியின் மகளாகிய சாவித்திரி யென்னும் ஒரு பெண்ணை மணந்து கொள்ளுவதற்குச் சோமம் உடன்படாததால், பிரசாபதியானவர் 'சதாகரம்' என்னுமொரு பச்சிலையைக் கொண்டு வந்து தனது மகளிடத்திற் கொடுத்து 'இதை நெற்றியிற் பொட்டிட்டுக்கொண்டு செல்வையேல், சோமம் உன்பால் மோகிக்கும்' என்றுகூற, அங்ஙனமே அவள் செல்ல, அவளைக் கண்டு சோமம் மோகமடையுங்கால். அவள், 'சோம! நீ கைக்குள் வைத்திருக்கின்றது யாது' ? என்று வினவ, இது மூன்று வேதமாமெனக் கூற, அப்போது அவற்றைச்

சாவித்திரி பெற்றுக்கொண்டனள். பின்னர் சீதாசாவித்திரி யென்னும் அப் பெண்ணைச் சோமம் மணந்து கொண்டது என்று தைத்திரியப் பிராமணங் கூறுகின்றது.

இருடிகள், கந்தருவ உலகத்திலுள்ள சோமக் கொடியானது இங்கு எவ்வாறு வந்து சேருமென்று ஆராய்ந்து பார்த்து, கந்தருவர் பெண்பாவிடத்து மிக மையல் பூண்டவ ராதலின், கலைமகளையே காயத்திரி முதலிய சந்த வடிவங்களாய் அனுப்பினர். கலைமகளுங் கெருடனுய்ச் சென்று சோமக் கொடியைக் கொண்டுவந்தனர் வருங்கால் 'விச்வா வசு' என்னுமொரு கந்தருவன் வலிந்து அதைக் கொண்டுபோய்த் தன்னிடம் மூன்று தினம் வைத்துக் கொண்டனள்; பின்னர், ஒரு பெண்ணைக் கொடுத்து அதை வாங்கிக் கொண்டனர், என்றும்,

மற்றும், பறவை வடிவாய்க் கால்களா விறுகப் பிடித்துக்கொண்டு சோமத்தைக் கொண்டு வந்ததால் அப் பறவையின் ஒரு சிறகு ஒடிந்து விழுந்தது அதுவே பர்ண விருட்சம் (புரசமரம்) என்றும், அல்லது சோமக் கொடியின் இலை யொன்று கீழே விழுந்து அதுவே புரசமர மாயிற் றென்றும்,

மூக்கால் கொத்திக்கொண்டு வந்தமையின் சோமரச முழுதையும் கருடன் வாயால் இழுத்துக் குடித்து விட்டனன்; பின்னர் வேட்போர்களால் மந்திரங்களைக்கொண்டு ரசம் உண்டாக்கப்பட்டது என்றும்,

சோமரசத்தை யருந்துவதில் கலக முண்டானபோது, முதலாவது இந் திரன் அருந்தல் வேண்டுமென்றும், பின்னர் வாயு, மித்திரா வருணர்கள் அருந்தல் வேண்டுமென்றும் தீர்மான மாயிற்றென்றும்,

“ஈசானிய திசையில் அசுரர்கள் தோல்வி யடைந்தமையின் அத் திசையே சோமத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு உரியது என்றும்” ஐதரேயப் பிராமணம் முதலிய பல சுருதிகளுங் கூறுகின்றன.

இருக்கு வேதத்தில், சோமக் கொடியின் கிழங்கு கூறப்பட்டிருக்கின்றது, மற்றும் அதில், “அக் கொடிக்குப் பதினைந்து இலைகளிருக்கின்றன வென்றும் அக் கொடியும், நீரில் மிதப்பது, மரத்தில் தொங்குவது, பூமியில் முளைப்பதென மூவகைத்தென்றும். மற்றும், அதன் வகைகள் இருபத்து நான்கு என்றும்” பல்வகையான கதைகளும் வேறுபாடுகளும் உண்டு.

தேவதை யியல்

முற்றிற்று.

சோம யாகத்தின் சுருக்கம்.

சுண்டு, அக்கினிஷ்டோமம், அத்யக்கினிஷ்டோமம், உக்த்தியம், ஷோடசீ, அதிராத்ரம், அப்தோர்யாமம், என்னும் அறுவகைச் சோம யாகங்களுக்கும் பொதுவாய் அக்கினிஷ்டோமம் என்று பெயர்.

வேள்வித் தலைவன், சோம யாகஞ் செய்யக் கருதிச் சிலரைக் குறித்து அதற்கு உதவி செய்யுமாறு கேட்டுக்கொண்டு அவர்கள் சம்மதிக்கில் முன்னர் ஒருவனைத் தன்னிடம் அவர்களை அழைத்து வருமாறு அனுப்பல் வேண்டும், அவன் 'சோமப் பிரவாகன்' எனப்படுவன்.

இவ்வாறு யாகத்திற்கு அதுகூலர்களாக வேண்டுமென்று பிறரைக் கேட்டுக்கொள்வதற்கு 'வரணம்' என்று பெயர். இருத்துவிக்குகள் (வேட்போர்கள்) பதினாறு பேர்களாவார்கள். இவர்களுள் நான்கு நான்கு பேர்கள் ஒரு கண மெனப்படுவர். அவர்களில் அத்துவர்பு, ஹோதா, பிரமா, உத்காதா என்போர்கள் தலைமை பூண்டவர்கள். முதல் மூவரும் தர்சபூரண மாச இஷ்டியில் கிரியைகள் செய்ததுபோன்றே செய்து கொண்டிருப்பவர்கள், உத்காதா என்பவன் சோமரசத்தை ஹோமஞ் செய்வதன் முன்னர் சாம கானஞ் செய்பவன்.

அத்துவர்பு,	பிரதிபிரஸ்தாதா,	நேஷ்டா,	உந்நேதா,
ஹோதா,	மைத்திராவருண,	அச்சாவாகன்,	கிராவஸ்துத்,
பிரமன்,	பிராமணாச்சம்ஸி,	ஆங்கனீந்திரன்,	போதா,
உத்காதா,	பிரஸ்தோதா,	பிரதிஹர்த்தா,	சப்ரமண்யன்.

என்பவர்கள் வேள்வி யாற்றுகின்றவர்கள்.

சோமக் கொடியைக் கொண்டு வந்து, நைவேத்தியஞ் செய்வது முதற் கொண்டுள்ள பதினாறு உபசாரங்களையும் நாடோறுஞ் செய்தல் வேண்டும். அவையாவன:—முன்னர் பிராயணீயா இஷ்டி யென்னும் அதிதி தேவியா ரைப் பூசை செய்தல், பின்னர் சோமக்கிரயம் அதாவது ஒரு வயதுள்ளதும், பூனைக் கண்ணுடையதும், சிவப்பு நிறமுடையதுமாகிய பசுக் கன்றைக் கொடுத்துச் சோமத்தை விலைக்கு வாங்கல், பின்னர் ஆதித்யா இஷ்டி, அதாவது சோமக் கொடியை அதிதியாகப் பாவித்துப் பூசை செய்தல், பின் பிர வர்க்கியம், அதாவது யாகத்திற்கு ஒரு தலையைப் போன்றதாம். அதுவோ, மூன்று வகையான மண்ணைக் கொண்டுவந்து அவற்றுடன் வெள்ளாட்டின் மயிரையும் கலந்து முக் கலசங்களை அடுக்கிவைத்தது போன்று ஒரு கலசஞ் செய்து அதின்மேல் (இது மகாவீரம்) நெய்யைப்பூசி வேத மந்திரங்களைச் சொல்லிக்கொண்டு சுட்டு, நெய், பசுவின்பால், வெள்ளாட்டுப் பால் மூன்றையும் அக்கலசத்தில் வார்த்துக் கொதிக்கவைத்து (இது கர்மம்) ஆகுதி செய்தல்.

உபஸத்யாகம் விரோதிகளை வெல்வதன் பொருட்டு நெய்யை ஆகுதி செய்தல்.

பின்னர்ச் செய்வது அக்கினிஷோமீய பசுயாகம் எனப்படும். அதாவது ஒரு வெள்ளாட்டுக் கடாவைப் புரசுமரக் கொம்பாகிய யூபத்தில் தட்டி, இச்சுமரத்தின் கொம்பால் அதைத் தொடல் முதலிய அநேக கருமங்களைச் செய்து ஆக்கினீந்திரன் என்பவன் சாமித்திர சாலை என்னுமிடத்திற்கு (கடாவைக் கொல்லுமிடத்திற்கு)க் கொண்டு போய், தலை மேற்கும், கால்கள் வடக்காகவும் வைக்க, வேள்வித் தலைவன் கொல்லும்படி சொன்னவுடன் கொல்லுகின்றான். அப்போது வேள்வித் தலைவன், கடாவே! நீ கொல்லப் படவில்லை துன்பமற்ற சுகமயமாகிய இடத்திற்குச் சூரியன் உன்னைக் கொண்டு போவான் என்னும் பொருள் கொண்ட மந்திரத்தைச் சொல்லுகின்றான்.

இவ்வாறு பசு என்னும் அக் கடாவை வாய்மூடிக் கொன்று அதன் ஈரலின் பக்கத்திலுள்ள ஒருவிதமான மெல்லிய சவ்வை எடுத்து ஒரு முள்ளில் வைத்து ஓமத் தீயில் காய்ச்சி ஆகுதி செய்தல், இது அக்கினி சோமம் என்பவர்களின் ஆராதனையாம்; இதை 'வபா ஹோமம்' என்பர்.

பின்னர், சவரீய பசு யாகம் என்பது, சோம யாகத்தில் மூவகைத்து அதாவது, காலைச் சவனம், மத்தியான சவனம், மூன்றாவது சவனம் என்பதாம்.

இதில் பசு யாகத்தில் ஈரல் பை. (வபை) இது காலையில் ஓமஞ் செய்யப் படுகின்றது. பசுவின் அங்கங்கள் மூன்றாவது சவனத்திலும் ஓமஞ் செய்யப்படுகின்றன, மற்றிரண்டும் புரோடாசத்தால் ஓமஞ் செய்யப்படுவன. இது சவனீய புரோடாச யாக மெனப்படும்.

பின் சோமத்திற்குச் சரு என்னும் பொங்கல் அன்னஞ் செய்து ஆகுதி செய்தல்.

பின் பலவகைக் கருமங்களைச் செய்து சோமக்கொடியை இடித்துப் பிழிந்து ஆகுதி செய்தல். இவ்வாறு சோமயாகத்திற்கு அநேக வகையான அங்க யாகங்களுண்டு அவைகளைப் பிறவிடத்திற் காண்க.

மற்றும், வாயு, விஷ்ணு, வருணன், யமன், அசுவினி குமாரர்கள். அதிதிதேவி, சரஸ்வதி, யமுனா நதி, அக்கினியின் மனைவி, உடன் பிறந்தாள் ரிபு, கருடன், பாத்திரங்களான தேவிகள் என்பவர்களும் ஈண்டுத் தேவர்களென வழங்கப்படுகின்றனர்.

மற்றும், உஷாக்கால தேவதை எண்ணிறந்த வகையாய் விதந்து கூறப் பட்டிருக்கின்றது. பிருகத்பதிசவனம், அந்தணருக்கும்; இராச சூயமும். அசுவமேதமும் அரசருக்கும்; சோம யாகம் வணிகருக்கும்; உரிக்கென்ப.

ஈண்டு ரிஷிகள் என்பது வேதமந்திரத்தைக் கண்டொழுகிய தீர்க்க தரிசிகளெனப்படுவார்கள்.

வேதங்களை யியற்றியவர் ரிஷிகளேயாவர் ; ஏனெனின்? அவர்கள் பெயரொக்கொண்டு மந்திரங்கள் வழங்கப்படுதலின் என்பர் ஒரு சாரார்.

சோம யாகத்தின் சுருக்கம்

முற்றிற்று.

தமிழும் ஆரிய வேதமும்.

ஈண்டு, பொங்கர் நாடு, ஒளி நாடு, தென்பாண்டி நாடு, குட்ட நாடு, குட நாடு, பன்றி நாடு, கற்கா நாடு, சீத நாடு, பூழி நாடு, மலை நாடு, அருவா நாடு, அருவா வடதலை நாடு, என்னும் செந்தமிழ் நாட்டிலுள்ள பேரறிவாளர்களும் பேரருளாளரும் ஏனையோரும் வடமொழி மறையைப் போற்றுகின்றார்களென்பது முணர்க அது வருமாறு:—

தோல்காப்பியம்.

அளபிறந் துயிர்த்தலு மொற்றிசை நீடலு
முளவென மொழிப விசையொடு சிவணிப
நரம்பின் மறைய வென்மனார் புலவர்.

.....யுணர்ச்சிவாரத்

தகத்தெழு வளியிசை யரிநப நாடி
யளபிற் கோட லந்தணர் மறைத்தே.

நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற் கிளந்த
மறைமொழி தானே மந்திர மென்ப.

உயர்ந்தோர்க்குரிய ஒத்தி னான.

வேண்டிய கல்வி யாண்டுமுன் நிறவாது. எனவும்,

வீரசோழிய வுரை.

வடமொழிச் சந்தம் இருபா னுறென

இருவித சந்த மிவற்றென் றெழுத்தா விலங்குமற்றை

யொருவித மாத்திரை யாலே யொளிருமிது

பொருவரி தாகிய வாரியத் துண்டு பொதியமென்னும்

அருவரை மாதவன் கூறுந் தமிழுக் கருகமன்றே.

வடசொல் செய்யு ளீட்டச் சொல்லே. எனவும்,

அப்பர் தேவாரம்.

“சாமுண்டி சாம வேதம் கூத்தொடும் பாட வைத்தார்”

“ஆதியிற் பிரம னுர்தாம் அர்ச்சித்தா ரடியி ணைக்கீழ்
ஒதிய வேத நாவர் உணருமா றுணர்த்த லுற்றார்”

“பாடினார் சாம வேதம் பைம்பொழிற் பழனை மேயிர்”

“சந்தோகம் சாமமோதும் வாயாணை” எனவும்,

சுந்தரர் தேவாரம்.

“சாம வேதம் பெரிது முவப்பாணை”

“சாம வேதனைத் தன்னொப் பிலாதாணை”

“குறிகொள் பாடவி னின்னிசை” எனவும்,

சம்பந்தர் தேவாரம்.

“தயங்கு சோதி சர்ம வேதர்”

“சாம வேதமோர் கீத மேந்திய தசமுகன் பரவுநாம தேயமுடையர்”

“சாகை யாயிர முடையர் சாம மோதுவ துடையர்”

“தென்சொல் விஞ்சமர் வடசொற் றிசை மொழி யெழில்நரம் பெடுத்து,
துஞ்ச நெஞ்சிருள் தூங்கத் தொழுதொல் புகலூர்” எனவும்,“பலகாலங்கள் வேதங்கள் பாதங்கள் போற்று
மலராய் வழிபாடு செய்யா மறைக் காடா”“எரி பெருக்கு வரவ்வெரியீசன
துருமுருக்கமாவ துணர்கிலார்”“இருக்கு நான்மறை யீசனையே தொழுந் கருத்தினை நினைப்பார்கள்”
எனவும்,

திருமந்திரம்.

“வேதத்தை விட்ட அறமில்லை வேதத்தின்

ஒதத் தகுமற மெல்லா முளதர்க்க

வாதத்தை விட்டு மதிஞர் வளமுற்ற

வேதத்தை யோதி வீடு பெற்றாரே” எனவும்,

சிலப்பதிகாரம்.

“ஒதிய வேதத் தொளிபுறி னல்லது போதார்” எனவும்,

நிலகண்ட பாடியம்.

“வேதோபி சிவாகம:” “வேதமுஞ் சிவாகமமே”
ஸ்ரீ ருத்திரத்தை யோதினவர் உருத்திரபகபதி நாயனார். எனவும்,

பெரிய புராணம்.

“தேவரு மெழுதவொணு மறையைத் தமிழ்செய்து திருப்பதிகம்
முவரும்” எனவும்,

அருமறைகள் திருக்காப்புச் செய்துவைத்த அக்கதவம், திருப்புள்
ளிருக்குவேனார்.

திருவாசகம்.

“வேதங்க ளையா வெனவோங்கி யாழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே”

“பண்டாய நான்மறைக டாமறியா வெம்பெருமான்”

“அருமறையின் நான்கோல மிட் டாற்று மப்பனே”

“அல்லை யீதல்லை யீதென மறைகளு மண்மைச் சொல்லினாற் றுதிக்கும்
சுருதி செந்தமி ழாக்கிய மொழியர்”

“தொகுத்தவ னருமறை அங்கம் ஆகமம்
வகுத்தவன் தினைத்தனை வேதங்குன்றாத் தில்லைச் சிற்றம்பலம்” எனவும்,

வேதாரணிய புராணம்.

“வீரிய சத்தியாவும் வீந்தனம் மீள் நின்னால்
ஆரிய மாகி” எனவும்,

திருவாதவூரர் புராணம்.

“பங்கயச் செங்கரம் நான்கும்
வேத புத்தகமு மமுதமும் தன்விழி மணிவடமும்” எனவும்,

சீவக சிந்தாமணி.

“மாமலர்த் தெரியலான் மணிமிடற் றிடைக்கிடந்த
சாம கீத மற்று மொன்று சாமி நன்கு பாடினான்”

“நரம்புறு தெள்விளி நவின் ற நான்மறை” எனவும்,

சிலப்பதிகாரம்.

“நான்மறை மரபிற் றீமுறை யொருபால்
முத்தீச் செல்வத்து நான்மறை முற்றி” எனவும்,

மணிமேகலை.

“சார்பிற் றேன்ற வாரண வேதக்
காதி யந்த மில்லையது நெறியெனும்” எனவும்,

திருவள்ளுவர் மாலை.

“செய்யா மொழிக்கும் திருவள் ளுவர்மொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே” எனவும்,

நீலகேசி.

“நாத்திக மல்லது சொல்லையாயின் முனாள் பயந்த
சாத்திர மாவது வேதமன்றோ வதுதான் சுயம்பு” எனவும்,

கந்தர் கலி வேண்பா.

“பாமேவு தெய்வப் பழமறையும்”

“எடகத் தெழுதா வேதச் சிரத்திருக் குமிவன்”

“நின்னிலை நிகழ்த்தாது மறைத்துக் கூறியதாகுமாதலின்
நேரினர் மறையெனச் செப்பினர் தாமே” எனவும்,

சகலாகம பண்டிதரின் நூல்.

“மறைக ளீசன்சொல்”

“ஆரண மாகமங்க ளருளின னுருவுகொண்டு” எனவும்,

நற்கீரர் கோபப்பிரசாதமுடையரின் நூல்.

“ஆரியப் புத்தகப்பேய் கொண்டு புலம்புற்று”

திருமுருகாற்றுப்படை.

ஒருமுகம்,

“மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅது
அந்தணர் வேள்வி யோர்க்கும்மே” எனவும்,

சிவஞான பாடியம்.

“வேதம் நித்தனாகிய பரமசிவனாற் கூறப்பட்டமையினாலும், இறுதிக்
காலத்துப் பரமசிவனிடத்திலொடுங்கிப் படைப்புக் காலத்திற் றேன்றுமாத
லானும் நித்தியமென உபசரித்துக் கூறப்பட்டது” எனவும்,

திருவிளையாடற் புராணம்.

“ஈட்டிய சாம மாயிர முகத்தா னிமிர்ந்தது வடதிசை முகத்தில்,
பிரணவ முதித்த தவனிடை வேதம் பிறந்தது” எனவும்,

புறநானூறு.

“அறம்புரி கொள்கை நான்மறை முதல்வர்
திறம்புரி பசும்புற் பரப்பினர் கடப்பி” எனவும்,

சிறு பாணற்றப்படை.

“அருமறை நாவி னந்தணர்க் காயினும்” எனவும்,

பெரும் பாணற்றப்படை.

“வளைவாய்க் கள்ளை மறைவிளி பயிற்றும்
மறைகாப் பாள ருறைபதி சேப்பின்” எனவும்,

பட்டினப்பாலை.

“நான்மறையோர் புகழ்பரப்பியும்” எனவும்,

நான்மணிக்கடிகை.

“மறையறிப அந்தண் புலவர்” எனவும்;

ஆசாரக் கோவை.

“வான்முறை யான்வந்த நான்மறை யாளரை” எனவும்,

ஒட்டக்கூத்த இராமாயணம்.

“தேன்றிக ழிதழி யான்றன் றிருச்செவி சார நின்கை
தான்றிகழ் வீணை யாகப் பாடுதி சாம மென்றார்”

“பன்னருஞ் சாம கீதம் பரிவுடன் பாட லுற்றான்”

“மனுநூறும் வேதமவை யோரா யிரமும்
விளங்குந் கலையுந் தசக்கீரீவ னோத”

“முன்கையில் நரம்பு வெட்டி முன்னிருக் கிசைகள் பாட” எனவும்,

பேரிய திருமொழி.

“பண்டைநான் மறையும் வேள்வியுந் கேள்விப் பதங்களின் பொருளுந்
தானும்”

“சந்தோகா பௌழியா தைத்திரியா சாம வேதியனே நெடுமாலே”
எனவும்,

இன்னும் பிறநூல்களிலும் இப்படியே வருவனவற்றுற் காண்க.

இச் சாமவேதத்தில் காணப்படுகின்ற இருடிகளைத் தவிர்த்து மற்றொரு
முறையாகவும் இதற்கு இருடிகள் காணப்படுகின்றார்கள்.

உபோற்காதம் மிக விரியுமென்றஞ்சிச் சுருக்கினோம். நுண்ணிய மதி
யுடையோர் இவ்வாறே யூகித்துணர்ந்துகொள்வாராக.

தமிழ் மறையியல்.

ஈண்டு, அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்பவற்றையே பயனாகக் கொண்ட தமிழ்மறைகள் உள்ளன; . அவை, தென்றமிழ் நாட்டைக் கடல் கொள்ளுவதற்கு முற்காலத்தே நிலவியிருந்தன. அவைகளே தொல்காப்பியப் பாயிரத்தில் விதந்தோதப்பெற்றன.

அற்றுகவினன்றே, 'பல்பாகசாலை முதுகுடுமி' என்னும் தமிழ் வேந்தனைக் கூறும் புற நானூற்றுச் செய்யுளும்,

'நான்மறை முதல்வர் ஏந்துகை யெதிரே' என்று கூறுகின்றது.

ஈண்டு, முதுகுடுமி மன்னன், வடமொழி மறையை வகுத்த வியாசர் காலத்திற்கு நெடுநாள் முன் வாழ்ந்தவன் என்பதனால் ஆண்டெடுத்துக் கூறியது, தமிழ் மறைகளே யென்பது உணரற்பாலது.

மற்றும், கல்லாலடிக்கீழ் சொல்லாமற் சொன்ன வேதம் நால்வரின் பக்குவத்திறம்பற்றி நான்காயிற்று. தமிழ் நூல்களில் ஆரிய நான்மறை யென்றெடுத்துப் புகழ்ந்திருத்தலோ, சிவனது வழிபாட்டைச் செவ்வனே கூறும் தமிழ்மறை, ஆரியமறை யென்றே வழங்கப்பட்டு வந்தமையாலென்க. இவ்வாற்றால் புருடப்பேறு நான்கையும் கூறும் தமிழ்மறைகள் தமிழில் நான்கு உண்டென்பது அநுமானித்து அறியப்படுமென்பர் செந்தமிழ் நாட்டுக் கவிஞர் சிலர்.

உபோற்காதம் முற்றிற்று.

சாயணர் சரித்திரச் சுருக்கம்.

வித்தியாரண்ய சுவாமிகளென்றும், சாயணர் என்றும் அழைக்கப்படும் இம் மாதவர், ஆந்தர தேச மென்னும் தெலுங்கு நாட்டில் வறியதோர் அந்தண குலத்தில் அவதரித்து, வறுமையாற் பல இடுக்களை யடைந்து மனம் நொந்து இளமையிலேயே செல்வஞதல் வேண்டுமென்னும் பேரவாக் கொண்டு கல்வி பயின்று வந்தனர். அவருக்கு அவ்வெண்ணம் விரைவிற்கைகூடாமையின், திருமகனையும், கலைமகளையும் குறித்துத் தவஞ் செய்யக் கருதிக் காட்டிற் சென்று அங்குத் திரிந்துகொண்டிருக்குங்கால், ஒரு நாள் அரசனுடைய மாடுகளை மேய்த்துக் கொண்டிருந்த 'புக்கணன்' என்னுமொருவனைக் கண்டு, அவனிடத்தில் தனது வருத்தத்தை யெடுத்துக்கூற, அதைக் கேட்ட புக்கணன் இரக்கமுற்று தினந்தோறும் வேண்டிய பாலைத் தருவதாக வாக்களித்தனன். அதற்கு வித்தியாரண்ய சுவாமிகள் அரசனுக்குரிய பாலை யான் அருந்தல் கூடுமோ, என்றனர். அதற்கவன் ஐய! அரசனுக்கு வேண்டிய பால் குறைவிலாதிருக்கின்றது வீணா யொழுகிப்

போகின்ற பாலில் சிறிது தங்கட்குக் கெடுப்பதால் யாதொரு இழுக்குமில்லை. மற்றும், அது அரசனுக்கும் புண்ணியத்தையே வளர்க்கும் என்றான். அதற்குச் சாயணரும் அவ்வாறியைந்து கொண்டு பலநாள் தவஞ்செய்து வருங்கால் புக்கணன் வாக்களித்தபடியே நாடோறும் பால் கொடுத்து வந்தான். அதை யருந்திகொண்டே எண்ணியவாறு பயனை பெய்து வேமென்னும் ஊக்கத்துடன் இடையறாது தவஞ்செய்து வந்தனர். அக்கால் புக்கணனிடத்தில் அவர் பேரன்புடையவராயினார்.

இவ்வாறு நெடுங்காலங் கழித்த பின்னர் கலைமகளும், திருமகளும் புக்கணனிடத்திற்கேற்றேன்றி “மாதவன் கருத்து இப்பிறப்பில் நிறைவேறாது” என்று கூறியருளினார்.

பின்னர், புக்கணன் அச் செய்தியை மாதவர்க்குணர்த்த அவர் அதைக் கேட்டு மனத் தளர்ச்சியடையாது முன்போலவே, விடாமல் தவத்தையே செய்துவந்து இறுதியில் மனவெறுப்படைந்து சிகை பூணூல் முதலியவற்றை நீத்து துறவி வேடம் பூண்டனர்.

அதைக்கண்ட நாமகளும், பூமகளும் அருளால் வெளிப்பட்டு; மாதவ! உனக்கு வேண்டியது யாது? என வினவியருள; அதற்கு மாதவர் ‘இப்போது யான் துறவியாதலின் கலைமகளின் அருளொன்றையே வேண்டுகின்றேன்; திருமகளின் அதுக்கிரகத்தை வேண்டேன்; புக்கணன் உங்களுடைய திருவருளை யடைவதற்கு நிமித்தனாயிருந்ததால், திருமகளின் அருள் அவனுக்கு உண்டாதல் வேண்டும் என்றனர். அவர்கள் அங்ஙனமே யாகுக என்று அதுக்கிரகித்து மறைந்தனர்.

இவ்வாறு நிகழ்ந்த சில நாட்களுக்குப் பின்னர், அத்திபுரத்து மன்னன் மாண்டுவீட மந்திரிகள் பட்டத்து யானையை அலங்கரித்து அபிடேக கலசத்தை அதன் கையிற் கொடுத்து ஒரு அரசனைப் பார்த்துக்கொண்டு வருமாறு பரிசனங்களுடன் விடுத்தனர். அது பல நாடுகளைக் கடந்து புக்கணனிருந்த நாட்டை யடைந்து அங்கு அவன் வீட்டில் நித்திரையிலிருந்த அப் புக்கணனை யடைந்து தன்பாலுள்ள கங்கை நீரை அவன்மேற் சொரிந்தது உடனே புக்கணன் துணுக்குற்றெழுந்தான்; எழுந்தவுடன் அந்த யானை அவன் கழுத்திலொரு மாலைபைச் சூட்டித் தன் முதுகின்மேலுள்ள தவிசின் மேலேற்றிக்கொண்டு போய் அரசனாகச் செய்தது.

பின்னர், சிலநாட் கழித்து மாதவாசாரியர், முன்னர் புக்கணன் தன்பால் வைத்த அன்பானது இப்போது அரசனா யிருக்கும்போதும் அவன்பால் இருக்குமோ, என நிதானித்தற்பொருட்டு அவனிடத்துச் செல்ல, அம் மன்னனும் ஒற்றரால் இவர் வரவை யறிந்து முன்னிலும் மிகுந்த அன்பும், வணக்கமும் அடக்கமு முடையனாய் நடந்து எதிர்கொண்டு வந்து இவரைத்

தழுவிக் கொண்டாடி இவரையே தனக்கு மிகப் பிரியராகக்கொண்டு எல்லாக் காரியங்களையும் இவருடைய கருத்திற்கியைய உசர்விக் கொண்டே நடத்தி வருவானாயினன்.

அவ்வாறிருக்குங்கால் ஒரு தினம் புக்கண அரசன் மாதவரை நோக்கி, 'ஐய ! உமது பெயருங் கீர்த்தியும், இவ்வுலகில் யாண்டும் நிலைபெற்றுலவுமாறும், எனக்குப் பின்வரும் இளவரசர்கட்கும் பயன் கொடுக்கும் பொருட்டும் நீர் சில நூல்கள் செய்தருளல் வேண்டும்' என்று வேண்டிக்கொள்ள அதற்கு மாதவரும் அங்ஙனமே செய்வாம் என்று கூறிவிட்டு அது முதற்கொண்டு நூல்கள் செய்யத்தொடங்கினர் ! தொடங்கி பஞ்சதசி, வேதபாடியம், வையாசிக நியாயமாலை, சைமினீய அதிகரணமாலை, சீவன்முத்தி விவேகம், அதுபூதிப் பிரகாசிகை, தாதுவிருத்தி, சங்கர திக்குவிசயம், மாதவ நிதானம், சூத சங்கிதை யுரை, பராசர மாதவீயம் என்பது முதற்கொண்டு எண்ணிறந்த நூல்களையும் பாடியங்களையும் இயற்றி யருளினர். இவர் அவ்வாறு செய்திலேரல் வைதிக சமய நூல்கள் கெட்டொழிந்து அம் மதமும் மிகக் குன்றியதாய் இருக்கும். இவர் சங்கர விலாசம் என்னும் ஒரு நூலும் நார்பதாயிரஞ் சுலோகங்களை யுடையதாகச் செய்திருக்கின்றனர்.

இவர், பம்பை நதிக்கரையில் உள்ள வித்தியா நகரத்தில் அரசு புரிந்திருந்த ஹரிஹர ராயர் காலத்தவர். இற்றைக்குச் சுமார் ஐந்துற்று முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்றோன்றியவர் எனத் தெரிகிறது.

இவருடைய தந்தையார் 'மாயணர்' என்பவராவர். மற்றும், இவருடைய சகோதரரே சாயணர் என்பர் சிலர்.

இவ் வித்தியாரணிய சுவாமிகளையே மாதவரென்றும், சாயணரென்றும் வழங்குகின்றனர். மற்றும், 'புக்கண ராசன், இவ்வித்தியாரணிய முனிவரொடு சாயணர் முதலிய இருபத்து நான்கு வடமொழிக் கவிஞர்களை வைத்துக்கொண்டு பற்பல நூல்களை இயற்றி மாதவர் பெயராலேயே வெளியிட்டனர்' என்பர் சிலர்.

'மாதவாசாரியரே வேதங்கட்குப் பாடியஞ் செய்துள்ளார்' என்பதே பெரும்பான்மை வழங்கப்பட்டு வருகின்றது.

பாடியத்தை நோக்கிலோ, பலர் குழுமியே செய்துள்ளார் என்பது புலப்படுகின்றது.

எவ்வாறிருப்பினும் சாயண பாடியமே மேல்நாட்டறிஞர்களாலும், இந்நாட்டுப் பேரறிஞர்களாலும் போற்றப்பட்டு வருகின்றது என்பதைக் காண்க.

மற்றும், இவர், விசிட்டாத்துவித மதத்திலுள்ள ஒரு பேராசிரியருடன் விவாதஞ் செய்து தோல்வி யடைந்த காலத்தில், அதைக்கண்ட தேசிகர் என்னும் வடகலையை நிறுவிய வைணவப் பெருந்தகையார் ஒருவர்,

சுலோகம் :

ஸலிநா தக்ஷலிநா வரகாய வுஹதிநா ।

விஜ்ஜாரணஜ் ஹாரணஜஜ்ஜஜ்ஜ ஜ்ஜரிஹிநகி ॥

“ தத்துவமசியாகிய வாளால் எல்லாச் சமய நூல்களையும் வெட்டுவதும், தான் ஒன்றினாலேயும் வெட்டப்படாததுமாகிய வித்தியாரண்யத்தை (கல்விக் காட்டை) ஒரு முனிவர் வெட்டினர் ” என்று கூறி யிருக்கின்றனர் என்ப.

இவர் எல்லா நூல்களிலும் சர்வ சுதந்தரர். இவர் நான்கு வேதங் கட்டும் பாடிய மியற்றப் புகுந்து பொருளை நோக்கி முன்னர் எசுர் வேதத் திற்கே பாடிய மியற்றியுள்ளார் என்பதுணர்க.

இவருடைய சரிதை உண்மையாய்த் தெரியவில்லை, தெரிந்து அளிக்கின் மறுபதிப்பில் பதிப்பிக்கப்பெறும்.

சாயணர் சரித்திரச் சுருக்கம்

முற்றிற்று.

உ

பதினெரு

உருத்திர கீதப் பாடல்கள்

என்னும்

சாமவேத உருத்திரீயமும்

பேராசிரியருடைய பாடியத்தைத் தழுவி.

வேத மொழி பேயர்ப்பாசிரியர்

காசிவாசி

சிவானந்த யதீந்திர சுவாமிகள் எழுதிய

விருத்தியுரையும்.

உருத்திராய நம:

சாமவேத உருத்திரீய சங்கிதை

உபோற்காதம்,

எண்டு, கைவல்யம், சாபாலம் என்பது முதலிய உபநிடதங்களில், முத்திக்கு ஒரு நெறியதாமெனவும், அந்தணர் முதலியோர்களைக் கொன்ற பாதக முதலியவைகளைப் போக்குவதெனவும் கூறப்பட்டிருக்கின்றதும், மற்றும், எல்லாப் பாவங்கட்கும் பிராயச்சித்தமானதென்று தருமநூல்களாற் கூறப் பெற்றதும், மிகப் புரிதமுடையதென்று கார்த்தம் முதலிய புராணங்களினைத் தும் இனிதெடுத்துப் போற்றுகின்றதுமாகிய, “சத உருத்திரீயம்” எனப் பெயர்பெறும் ஸ்ரீ உருத்திராத்தியாயமே அனைவராலும் ஒதற்பாலதாம். அதனாலேயே உருத்திரன்பால் பேரன்புண்டாதலும் இனிது கூடும். அன்றியும், பட்டபாஸ்கார், அபிரவ சங்கர் முதலியோர்களாற் செய்யப்பெற்றுள்ள உருத்திராத்தியாய பாடியங்களும் இப்பொருளையே தெளிவாய்க் கூறியிருக்கின்றன. இவ்வாற்றால், எசர் வேதத்திலுள்ளதும், யாண்டும் புகழப்பெற்றதும், பண்டைக்காலந்தொட்டு வழக்கத்தில் வந்துகொண்டிருப்பதும், ஸ்ரீ உருத்திரனைச் சிறப்பாக வியந்தோதுகின்றதுமாகிய உருத்திராத்தியாயத்தை ஒதுவதுகொண்டே, இச் சாமவேத உருத்திராத்தியாயத்தை ஒதுதலால் வரும் பயனும் ஒருதலையாகப் பெறப்படுமாதலின், இச் சாமவேத உருத்திரீய மந்திரங்களை ஒதுதலும், செபித்தலும் பயனற்றவைகளல்லவோ வெனின்?

நன்று கூறினாய், பிரமாணங்களின் ஆற்றலைக்கொண்டு, இவ்விரு வகை உருத்திரங்களுள் ஒன்று உருத்திரப் பிரீதிக்குக் காரணமாடுமென்றேனும், அல்லது இருவகை உருத்திரங்களும் ஒன்றுகூடியே உருத்திரப் பிரீதிக்குக் காரணமாடுமென்றேனும் இனிது துணியப்படுதலின், இச் சாமவேத உருத்திரீயத்தை ஒதலும், செபித்தலும் பயனுடையவைகளே யெனப் பெறப்படுதலின் பயனற்றன என்பது யாங்கனம்?

அற்றுகலினன்றே, “நெற்களாலேனும், கோதுமைகளாலேனும் வேட்க” என்றற்றோடக்கத்துச் சுருதி வாக்கியங்களைக்கொண்டு, நெற்களேனும், அல்லது கோதுமைகளேனும் வேள்வியின் சாதனமானதூஉம் என்க. இவ்வாற்றால் இருவகை உருத்திரங்களையும் விருப்பு வோர்க்கேனும்,

அல்லது, இரண்டனுள் ஒன்றையே விரும்புவோர்க்கேனும், இச் சாமவேத உருத்திரமும் உண்மையாக வேண்டற்பாலதேயாமாதலின், இதன் பொருளை விரித்துக் கூறுதலும் பெரும்பயனுடையதா மென்பதுங் காண்க.

“உண்மையை நோக்கினால், உருத்திரனாகிய பரமேசுவரன், சாமகானப் பிரியன் ஆதலின் எசர் வேதத்திலுள்ள சத உருத்திரத்தை, ஒதுதலையுஞ் செபித்தலையும் நோக்க, இச்சாமவேத உருத்திரத்தை யோதல் முதலியவைகளே பரமேசுவரனது பேரன்பிற்குச் சிறந்த காரணங்களாமென உடன்படலே இயைபுடைத்தாமென்பது ஈண்டு உணரற்பாலதாம்.

இதுபற்றியே, கந்த புராணத்திற் கூறியுள்ள சகத்திர நாமங்களுக்குள்ளும், ‘சாமப்பிரியாய நம:’ ஸ்ரவையாய நம: என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இதனால் சாமப்பிரியன் என்னும் ஒரு திருநாமமும் பரமேசுவரனுக்குள்ளதென்பதும், அவ்விழைவன் சாமவேத கீதத்தில் மிகப்பிரியன் என்பதும் தெள்ளிதிற் பெறப்பட்டமை காண்க.

அஃதன்றியும், மகாபாரதத்தும், உபமந்யு முனிவர் வரலாற்றைக் கூறத் தொடங்கி உபமந்யு முனிவர்க்குச் சிவ சாட்சாத் காரத்தை (சிவன் வெளிப்பட்டதை)க் கூறுந் தருணத்தில்,

“யயோ ஸ்ர ஹா ஹவணாஹ்ளஷீஷு யனூர ஃஷீரயநு ।

ஜெஜ்ஷ ஸாஜாது ஷெவெஸம் ஜமள நாராயண: வ்ருஹ:”

“பிரமன், நாராயணன் என்னும் இருவராலும் ‘ரயனூர’ (ரதந்தர) என்று தொடங்கியுள்ளதும், ‘ஜெஜ்ஷ’ (ஜயேஷ்ட) என்று தொடங்கியுள்ளதுமாகிய சாமவேத கீதத்தால் பரமேசுவரன் துதிக்கப்பெற்றனன்” என்று கூறியிருத்தலையும் உற்று நோக்குக.

இனி, இச்சாமவேத உருத்திரத்திலுள்ள பதினொரு மந்திரங்களுள், சில ஆர்ச்சிகங்களெனப்படும், சில ஸ்தோதரபிகங்கள் எனப்படும். அதாவது, இருக்காலானது ஆர்ச்சிக மெனப்படும். அது இருக்கு மந்திரத்திற்குள்ள எழுத்துக்களைக்கொண்டே முடிந்து நிற்பதாம். மற்றும், ஸ்தோத்திரத்தாலானது ஸ்தோதரபிகமெனப்படும். அது தோத்திரப்பதிகங்கட்குள்ள எழுத்துக்களால் முடிவு பெற்று நிற்பதாம்.

மற்றும், கேவலார்ச்சிகமெனவும், கேவல ஸ்தோதரபிகமெனவும், ஆம்சி கார்ச்சிக ஸ்தோதரபிகம் எனவும் மூவகைப்படும். இவற்றுள், ‘ஆவோ ராஜா’ என்றற்றொடக்கத்து, முதலாவதாகிய சாமவேத உருத்திர மந்திரம் கேவ

லார்ச்சிகமாம். 'தேவவிரதம்' எனப்படும் மூன்று மந்திரங்களும் கேவல ஸ்தோத்திரங்களேனப்படும். இவ்விரண்டற்கும் இடையிலுள்ள மந்திரங்கள் ஏழும் 'ஆம்சிகார்ச்சிக ஸ்தோத்திரங்கள்' எனப்படும்.

இனி ஸ்தோபமும், (கீதமும்) பொருளுடைய தெனவும், பொருளிலாத தெனவும் இருதிறப்படும். அவற்றுள், பொருளுடையதோ, 'சுயிவதா உ குஜ்ய ஜொஹம்' என்றல் தொடக்கத்தாம். பொருளிலாததும், ஹா, உ, ஹா, உ-ஹா, என்பது முதலியனவாம்.

அற்றேலல்தாகுக. ஈண்டுப் பொருளுடைய தெனப்படுவதோ, இருக் கேயாம். அதன் பொருள் அதற்குள்ள பாடியத்தானே நன்கு விளங்கும், பொருளிலாததற்கு உரை கூறலோ, பயனிலாததாமெனின்? அற்றன்று, ஆங்காங்குக் கூறிய பொருள்களை ஒருங்கே திரட்டிக் கூறுதலானும், இருடி, சந்தம், தேவதை என்பது முதலியவற்றை ஈண்டுடுத்துக் காட்டுதலானும், சாமவேத சங்கிதையில் பொதுவாய்க் கூறியுள்ள பரமேசுரனுடைய மகி மையைச் சிறப்பா யெடுத்து நன்கு காட்டுதலானும், 'அதிகாரிகள் இருடி முதலிய விடயங்களை யுணரற்பாலார்' என ஆர்ஷேயப் பிராமண மென்னுஞ் சுருதியிற் கூறியுள்ளவாறே இதை விரித்துக் கூறுதலும் பயனு மென்பது கொள்ளக்கிடந்தமை காண்க.

அற்றேல், சாமவேதத்தில் உருத்திரனைக் கூறுகின்ற மந்திரங்கள் வெளிப்படையாய்க் காணப்படாமையின் அவைகட்கு உரை கூறப்புகல் யாண்டையதெனின்?

நன்று கூறினாய், சாமவேதம் பொதுவாக ஈசுர துதியாமாயினும் சிறப் பாகவும் அதை வெளியாக்குதும் காண்பாயாக.

சாமவேதத்திலுள்ள, 'ஆவோராஜா' என்றற்றோடக்கத்துப் பதினொரு மந்திரங்களே உருத்திரனைக் கூற வெழுந்தவைகளாதலால் "உருத்திர சங்கிதை" எனப் பெயர்பெறுகின்றன.

அற்றுகவினன்றே, சாமவேதப் பிராமண மென்னுஞ் சுருதியிலும், "சூவொ ராஜா, தவொவம-ஃ, சூஜ்ய ஜொஹாநி, ஜெவவ, தாநி வெவொ ரள லீ, நாஉ ஸம்ஹிதா தெதகாம் வ்யயுஜ்யநு ரு-ஹம் ஸ்ரீணாநி" என வுங் கூறியிருக்கின்றது. அதாவது, ஆவோராஜா என்றற்றோடக்கத்தாம், தத்வோ வர்க்கமும், ஆஜ்யதோஹங்களும், தேவ விரதங்களும், உருத்திரசங்கிதை யெனப்படுகின்றன; இந்த இரொளத்திரீய சங்கிதையை நன்கு ஒதி உருத்திரனுக்கு அன்பு செய்யற்பாலது என்பதாம்.

இம் மந்திரத்திலுள்ள ‘ரௌத்திரி’ என்னுஞ் சொல், உருத்திரனுக்கு இது ரௌத்திரி எனப் பொருள்படுமெனிலோ? அவ்வாறு கோடற்குப் பிரமாணம் இல்லை யென்க. அல்லது, உருத்திரன் என்னுஞ் சொல் விருத்தவின் ‘ரௌத்திரி’ என்னலாமெனினோ? அஃதும் அமையாது. என்னை? அங்ஙனமாகுமேல்? ‘உருத்திரீயம்’ என்றதல் வேண்டும் ஆதலினென்க. மற்றும், இவ்வாறே ஏனைய வகையாலும் இனிது பொருந்தாமையின் “இந்த ரௌத்திரி சங்கிதையை நன்கு ஓதி உருத்திரனுக்கு அன்பு செய்யற்பாலதாம்” என்றலே இயைபுடைத்தாம். இதனால் உருத்திரனுக்கு அன்பு செய்வதற்குக் காரணமாகிய பிரயோக மென்னுங் கரும சம்பந்த முடையது ‘ரௌத்திரி’ யென்னுஞ் சொல் என்பது பெற்றும்.

இனி, ‘ரௌத்திரி சங்கிதையை நன்கு ஓதி’ என்றமையால், வாக்கால் வாழ்த்துதலாகிய வழிபாடே கொள்ளற்பாலதாமாயினும், ஈண்டு முக்கரணங்களாற் செய்யப்படும் ஈசுவழிபாடும் கொள்ளற்பாலதாம். என்னை? ‘நன்கு ஓதி’ என்பதால் இப்பொருள் கொள்ளக் கிடக்கின்றமையினென்க. இதனானே சாம மறையை இனிது உணர்ந்தார்க்கும், உருத்திரன்பாற் செய்யும் அன்பிற்குக் காரணமாகிய முக்கிய வழிபாடுஞ் செய்யற்பாலதாமென்பது பெறப்பட்டது. பெறவே உணராததை யறிவுறுத்தலின் இஃது ஒரு விதியாமென்பதும் ஒருவாற்றாற் பெறப்பட்டதென்பது முணர்க.

அற்றேலஃதாகுக. இது விதியாயின் ‘முத்தி வேட்கையாளன் தீயோம்புக’ என்பது முதலிய விதியானது துன்பெலா மகன்ற இன்பமயமாகிய முத்தியைக் குறித்தெழுந்ததாம். அஃதொழித்து, இதற்கு உருத்திரன்பாற் செய்யுமன்பைக் குறியாகக் கொள்ளினும் பொருந்தாது, என்னை? உருத்திரன்பாற் செய்யும் அன்பானது, புருடார்த்தங்களுள் ஒன்றிலுமடங்காமையினென்க.

நன்று கூறினாய். உருத்திரன்பாற் செய்யப்படும் அன்புளதேல் முத்தியும், மற்றும், விரும்பிய அனைத்தும் ஒருங்கே அடைதல் கூடுமாதலின் உருத்திரன்பாற் செலுத்தும் அன்பே சிறந்த புருடார்த்தமா மென்பது அனை வருக்கும் ஒப்ப முடிந்ததாமென்றுணர்வாயாக. இவ்வாற்றால், ‘இவ்வுருத்திர சங்கிதையை இனிது ஓதுவதால் உருத்திரனுடைய அன்பை யுண்டாக்குக’ என இஃதோர் விதியாயினமைக்கு இழுக்கொன்றுமில்லை.

இதுபற்றியே, சிவபுராணமும்,

நவா தஷ்விநு ஸ்சிக்ஷிஹிஷி உஃருஷம் வ்யாஸவ: வவஃதாயனெ
வ்யாஸவியனெ வவஃதா: | ஸிவ ப்ரஸாது யாதூநா ஜாஜுயெவது

கெவறடி ! நிழ ஹாநுமுஹை ஸக்தி! வவடிதாபெறு ஹெடிநடி ! னவ
ஜாதி நிமிமாநி ப்ரஸாடிஸி விநாசிநி ! “ கிநிஹுஹுஹம் நுணா
மொகெ ப்ரஸாதெ வாவடி விதள ”

“ ஈசன்பால் அன்பிருக்கில் அரியதொன்று மில்லை ; அணுவும் மலையா
கும், மலையும் அணுவாகும், சிவனருள் பெற்றார் தம் ஆணை மாத்திரத்தால்
அறுக்கிரகித்தல், நிக்கிரகித்தல், மலையைப் பிளத்தல் என்னும் இவை
முதலியன, மலைமகள் கொழுநனனாகிய அப்பரசிவனது அருளின் குறிகளா
கின்றன ” என்று சிவ புராணமுங் கூறுகின்றது. இது போன்ற வாக்கியங்
கள் புராணங்களில் ஆயிரக்கணக்கானவைகள் கொள்ளக்கிடக்கின்றன வென்
பதூஉங் காண்க.

இதனாலன்றோ, வேதவியாசரும்,

‘ வறடித உவவதெதி’, ‘ பயன் இவனிலிருந்து அடையப்படுதலின்’
என்று சூத்திரமுஞ் செய்துள்ளார்.

அங்ஙனமே,

“ ஶு கஜடி ப்ரஹ்மம் மறதி ஸாநாஹாராயநஜிதெ,” “ஒருவனை
ஆதாரமாகக் கொள்ளாமல் அழிந்துபோன கருமம் எவ்வாறு பயன்றும் ? ”
என்று புட்பதந்தப் பெருமானார் திருவாய் மலர்ந்தருளிய சிவமகிம்நத்தோத்
திரம் என்னும் பிரபல சுருதியுங் கூறுகின்றது.

இங்ஙனம் கூறிப்போந்தவாற்றால் இச் சாமவேத உருத்திரீயமும்,
எசர்வேத உருத்திராத்தியாயமாகிய சதஉருத்திரீயத்தைப்போன்று பரமே
சுரன்பால் அன்பு செலுத்துவோர்க்கு, ஓதற்பாலதும், செபிக்கற்பாலதுமா
மென்பது பெறப்பட்டது.

இதுகொண்டே இதற்கு, அதிகாரியும் பரமேசுரன்பால் அன்பு செலுத்
தும் வேட்கையுடையானே என்பதும் தானே பெறப்பட்டமை காண்க.

உபோற்காதம்

முற்றம்.

மற்றும், பலவகைச் சருதி வாங்கியவர்களானும், பின் வரும் பதினொரு மந்திரங்களும் உருத்திரனையே கூறும் மந்திரங்களென உறுதிப்படலானும், இப்பதினொரு மந்திரங்களே உருத்திர சங்கதை எனப்படுகின்றன. அவற்றுள், ஈண்டுப் பதினொரு உருத்திரர்கள் போன்றே பதினொரு மந்திரங்களாக இயைபு பெற்று நிற்பல் மிக வியக்கற்பாலதாம்.

மந்திரம் 1.

२३ १२ ३१२ ३१ २२ ३२३
 आवो राजानमध्वरस्य रुद्रं होतारं सत्ययजं रोदस्योः ।
 ३२ १२ २३ १३२ ३१ २ ३१२
 अग्निं पुरा तनयित्नोरचित्ताद्विरण्यरूपमवसे कृणुध्वम् ॥

சூரவா ராஜாமத்யவரஸ்ய ருத்ரம் ஹோதாரம் வசத்யயஜம்
 [ரொடிவெஸோஃ ।
 அஹிம் பூரா தனயித்னோரசித்தாட்விரண்யரூபமவசே க்ருணு
 [யுஃ ॥

கீதப்பாடல்-1.

४२५ २२ ४ ३२ ३ २३४ ५ १ २२ १ २२
 आवो राजा । नमध्व । रस्यरुद्राम् । हो । ता । राम् । सत्ययजा३म् ।
 २३ ४ ५ २१ १ ३ २३४ ५ १ २ १ २ १
 रोदसीयोः । अग्निम्पू । रा । तनयि । त्नो रचित्तात् । हिरण्य । रू । पा३मव ।
 २ २ ४
 सा ३-४-३ यि । का३णुं । ध्वा६५६म् ।

எண்டுச் சாமம் என்பது, ஸா = அவ்விருக்கு மந்திரமே, அமம் = கீதப் பாடலானதாம். எனவே இருக்கு வேதத்தில், அடி, தளை, முதலியவற்று லாக்கப்பெற்ற சந்தப் பதிகங்களே சந்தேதத்துடன் சேருங்கால் சாமகீத மாகின்றது என்பது பெற்றும்.

அவற்றுள் இருக்கு வேதப் பதிகங்கள் கீதத்துடன் சேருங்கால், எழுத்து மிகல், திரிதல், அளபெடையேற்றல் முதலிய பல வேறுபாடுகளை யடைகின்றன. ஒரு பதிகமே, இரண்டு, அல்லது மூன்று, நான்கு பதிகங் களாக ஆதலுமுண்டு. அவற்றுள், இம் முதல் மந்திரமோ, இருக்கு வேதத் திலும் ஒருபதிகமே, சாஹ் வேதத்தினும் ஒன்றேயாமென்பதுணர்க.

இறப்பதன் முன்னரே பரமேசுரனை வழிபட வேண்டுமென ஒரு இருடியானவர் தமது புதல்வர்கட்கு அறிவுறுத்தும் முறையாக ஈசனிடத்து அன்புசெய்ய வேண்டுமென்னும் பொருளை மேற்கொண் டெழுந்தது இம் முதலாவது மந்திரமாகும்

மற்றும், இது, இருக்கு வேதம்-நான்காம் மண்டலம்-ஆறாஞ் சூக்தத்திற் முதல் மந்திரமாம் இதுவே சாம வேதத்தின் முதல் ஆர்ச்சிகம், ஆகக்

னேய காண்ட (பருவ)ம் ஆறாம் பத்து, ஆறுக்கண்டம் ஏழாம் மந்திர முமாம்.

மந்திரத்தின் பதவுரை.

(हे पुत्राः !)	(ஹெ வுத்ராஃ !)	எமது புதல்வர்களே ! நீவிர்,
वः	வஃ	உங்களை,
भवसे	அவஸெ	{ பாதுகாத்துக்கொள்ளுதற் பொருட்டு,
अवरस्य	அவுரஸ்ய	வேள்விக்கு
राजानं	ராஜாநம்	வேந்தனும்,
होतारं	ஹொதாரம்	{ பயனை யளிக்கின்றவனும், அல்லது ஆரதிக்கப் பெறுவோனும், அல்லது அழைத்தற் குரியானும்,
रोदस्योः	ரொடிஸெத்யாஃ	{ வானுலக மண்ணுலக மிரண்டிற்கும்
सत्ययज्ञं	ஸத்யயஜம்	{ அன்னங் கொடுக்கின்றவனும், உண்மையில் நிறைந்திருக்கின்றவனும், அல்லது உண்மையால் போற்றப் பெறுகின்றவனும்,
हिरण्यरूपं	ஹிரண்யரூபம்	பொன்றார் திருமேனியனும்,
अग्निं	அஹ்நிம்	அக்கினியி லிருக்கின்றவனுமாகிய
इदं	ஐதம்	உருத்தி (பரமேசு) ரனை,
तनयिनोः द्व	தநயிநேத்யாஃ ட்வ	{ மேகம்போன்று நிலையின்றி வரும்
अचित्तापुरा	அசிதாபுரா	{ 'சித்தங் கெடுதல்' என்னும் மாணத்திற்கு முன்னர்
आकृणुष्वम्	ஆகூணுஷம்	{ உம்மிடத்து அருள்நோக்குடையனாய்க் செய்துகொள்வீர்களாக.

விருத்தி யுரை.

வாமதேவர் நிஷியாவர். இதுபற்றியே மிருதியும்,

“வாஸுதேவ நிஷியாவாஸா ஸ்வேய உத்யாஹ ஸாநகஃ” “அவைகூட்டு ‘வாமதேவர் இருடியென்று உணரற்பாலது’ எனக் கூறுகின்றார் செளனக முனிவர்” எனக் கூறுகின்றது.

அல்லது, தேவதைகளே இருடிகளாவார்கள் எனப்படுதலின், இம் மந்திரத்திற்குரிய தேவதை உருத்திரராதலின் உருத்திரரே இருடியாவர் என்பதுமாம். இதனாலன்றோ, வேத பாடியகாரராகிய பட்டபாஸ்காரும்,

“ ஷேவ வனவ்வா ஸ்ராவஸ்தேஷி ருஷேஷாவா ” “ சாம மறை, மந்திரங்கட்குத் தேவர்களே இருடியாவர் அல்லது உருத்திரரே இருடியாவர் ” என்று கூறியுள்ளார்.

ஈண்டு, “ ஷேவ வாஸ்தேஷி ஷேவதா ” ‘ மந்திரத்தின் வாச்சியப் பொருளே தேவதையாம் ’ என்று நிருத்தமும் கூறுகின்றது. இதனால், இம் மந்திரத்திலுள்ள ‘ உருத்திரன் ’ என்னுஞ் சொற்குப் பொருளாகிய பரமேசுரனே தேவதையாவன் என்க. சந்தம் திருஷ்டிப் என்பதுணர்க.

அற்றேல் அஃதாகுக, இம்மந்திரத்தில் உள்ள “ சுஹிம் வுராதந யிதேஷா ” என்னும் வாக்கியத்தில் ‘ அக்கினி என்னுஞ் சொல்லுமிருத்தலினாலும், இது ஆக்கினைய காண்டத்தின் மந்திரமாதலானும், யாண்டும் வேள்விகளில் அக்கினியே முக்கியமாகக் கொள்ளப்படலானும், அந்தணர் முதலியோர்கட்கு அக்கினியே முக்கியமாகிய தெய்வமாதலானும், அதன் பொருளாகிய அக்கினியைத் தேவதையாகக் கொள்ளாதொழித்து வலிந்து கொள்ளும் பொருளாகிய உருத்திரனை மாத்திரம் தேவதை யெனக் கொள்ளல் எவ்வாற்றாலாமெனின் ?

நன்று கூறினாப், அஃதாமாறு காட்டுதம்:—

इन्द्र मित्रं वरुणमग्निं माहुरथो दिव्यः सुपर्णो गरुत्मान् ॥

“ இந்திரனையும், மித்திரனையும், வருணனையும் அக்கினி யென்று சொல்லுகின்றார்கள் ” என இருக்குவேதம்-1-164-46-வது மந்திரங் கூறுகின்றது. மற்றும்,

तदेवाग्निस्तदादित्यस्त द्यायुस्तदु चन्द्रमाः ॥

“ அதுவே அக்கினியாம், அதுவே ஆதித்தனும், அதுவே வாயுவாம், அதுவே சந்திரனும், ” என எசுர் வேதம், 322-1-வது மந்திரமும் கூறுகின்றது. மற்றும்,

ब्रह्महमिः ॥

‘ பிரமமே அக்கினி ’ என்று சத-பிரமாணம்-1-42-12-வது மந்திரமும் கூறுகின்றது. மற்றும்,

अयं वा अग्निः प्रजाथ प्रजापतिथ ॥

இவ்வக்கினியே பிரசைசுகளும் பிரசாபதியுமாம், என 6-1-2-42-வது மந்திரமும் கூறுகின்றது. மற்றும்,

आत्मा वा अग्निः ॥

ஆன்மாவே அக்கினியாம், என-1-2-2-3-வது மந்திரமும் கூறுகின்றது.

அஃதன்றியும்,

एतमेके वदन्त्यग्निं मनुमन्ये प्रजापतिम् ॥

“இதைச் சிலர் அக்கினி என்கின்றார்கள், மறுவாகிய யான் பிரசாபதியென்று எண்ணுகின்றேன்” என, மது, அத்தியாயம் 12. சுலோக 122 - வது அக்கினியே பரமேசுரனென்றே ஐயந்திரிபின்றிக் கூறுகின்றது.

அஃதல்லாமலும்,

“வெஹாஸூர உவிதயதீஹ ஹ ராஜ உஜிம் க்ஷா கெகம் பரமுண உவெவி”

“வேதங்கள் அக்கினியாகிய உன்னையே உருத்திரனென்று சொல்லுகின்றன; (ஆதலின்) உன்னையே சரணடைகின்றேன்” என வாயு புராணத்திலும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மற்றும்,

“வஷணுஜிம் உஹா ஜெவம் தயா ஜெவம் உஹஸுருடி”

‘அக்கினியை மகாதேவனென்றும், மகேசுரனென்றுஞ் சொல்கின்றார்கள்’ என மகாபாரதம் அதுசாசன பருவத்திலும் கூறியிருக்கின்றதும் இங்குணர்தற்பாலது.

மற்றும், இவ்வாறே பலவிதமான பிரமாணங்களையும் கூரிய மதியுடையார் யூகித்துக்கொள்வாராக.

இவ்வாறாகிய வழி எமது புதல்வர்களை! நீவிர், (பரமேசுரனாகிய) உருத்திரனை அருள் நோக்குடையராய்ச் செய்து கொள்வீர்களாக என இயைத்துக்கொள்க. அதாவது துதித்தல், வணங்கல், அருச்சித்தல் முதலிய திருப்பணிகளால் உம்மிடத்த அவ்வுருத்திரனுக்கு அருள் நோக்குண்டாமாறு செய்து அப்பரமேசுரனை உமது அன்பு வயப்பட்டோனாப்ச் செய்து கொள்வீர்களாக என்பதாம்.

சாமவேத உருத்திரிய சங்கீதை

‘சண்டு இவ்வாறு செய்தல் யாது பயனைக் கருதியோ?’ என்பதற்கு ‘உங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுதற் பொருட்டு’ எனல் உத்தரங் கூறிய வாரும்.

சண்டுப் ‘பாதுகாத்தல்’ என்பது வேண்டாதவைகளை விலக்கலும், நோய், வறுமை, மூப்பு, இறப்பு முதலியவற்றால் வரும் துன்பங்களைப் போக்கலுமாமென்றுணர்க.

இவ்வண்ணமாகும் பாதுகாப்பை முன்னிட்டு உருத்திரனாகிய பரமேசுரனுக்கு, தும்மிடத்து அருள் நோக்குண்டாமாறு அன்பு செய்விர்களாக என்பது திரண்டபொருள்.

உருத்திரன் என்பது வடவொழியில் ‘ருத்ர:’ என்பதாம். அச்சொல், ரு=துன்பத்தை, த்ர:=போக்குகின்றவன், அல்லது, ரு=துன்பத்தின் காரணங்களை, த்ர:=போக்குகின்றவன் என விரிக்கப் பெறுதலின், காரணப் பெயர்பற்றியும், துன்பங்களையும் அதன் நிமித்தங்களையும் ஒருங்கே யொழிக்கின்றவன் பரமேசுரனையாதலின், உருத்திரன் என்னுஞ்சொல் பரமேசுரவாசகமே யல்லாது பிறவாசகம் அன்றாமென்பதுங் கொள்ளக்கிடக்கின்றது.

அற்றாஸினன்றே, வாயு சங்கீதையும்,

“ரு: உ:வா:உ:வ ஹதுவ:அத: உ:வயதி ந: |

வ:உ: ரு:உ: உத:அ:அத: த:ஹ:ஹ: வ:வ: காரணவிதி ”

“ருகாரம் துன்பங்கள், அல்லது துன்ப காரணங்கள் அவற்றைத் தொலைக்கின்றவன் எமது பரமேசுரனாகிய உருத்திரனெனப்படுகின்றான் ஆதலின் சிவனே மேலான காரணன்” என்று இப்பொருளையே வலியுறுத்துகின்றது.

அஃதன்றியும், இலக்கண வகையால் நோக்குமிடத்தும், ருத்ர:; என்னும் இரண்டு வடமொழிப்பகுதிகளும் பிருஷோதாராதி கணத்திலுள்ளவைகளாமாதலின், “தொண்டாது அமங்களத்தை நீக்குதல்” என்னும் பொருளை கொள்ளக்கிடத்தலின் இலக்கண முறையானும் மேற் கூறிய பொருளுக்கோர் இடையூறுமின்மை யுணர்க.

அல்லது, ‘ருத்ர:’ என்பதை இடுகுறிப் பெயராமெனக் கொள்ளினும் சிறிதும் இழுக்கின்றும். என்னை? அச்சொல் கறுத்த கண்டன், என்பது முதலிய சகுணப் பிரமமாகிய பரமேசுரனையே யறியுறுத்தலினென்க.

இதுபற்றியே “ஸ்தாணு ருத்ர உமாபதி:” என அமரகோசமும் கோஷிக்கின்றது.

மற்றும், சுவேதாசுவதர வுபதிடதமும்,

‘யொ ஷெவாநாஃ ப்ரயஸ்யம் வாஸஸூஅஸூயிகொஸூஸெஸூ ஷெஷி:’

“எவன், தேவர்கட்கு முதல்வனாய் நிற்கின்றவன் உலகைக் கடந்தவன் உருத்திரன் மகரிஷி” என்று கூறுகின்றது.

அவ்வாறே, அவ்வுபநிடத வுரையும், “ஸூக்ஷ்ம உவனாஸு அ ஸ்வதா ஷெவெஸி ஸூஸூயிசி ப்ரஸூயிஸம் ஷெஷி” “ருத்ர என்னும் துன்பங்களைப் போக்கலால் தங்களைப் பாதுகாக்கின்றேன் ஆதலின் ருத்திர என்பது வெளிப்படையு” என்று கூறுகின்றது.

அல்லது, “ஸொஷெணிஷூஸூக்” என்னும் வடமொழிப் பாணினி இலக்கண ருத்திரத்தால் ரோதனம் (அழுதல்) என்பதே பொருளாமெனக் கொள்ளினும் இழுக்கின்றும் என்னை? “ஸொஷயணி ஸனாகாஸெ ஸவஷு யிசி” ‘பிரளயகாலத்தின் உயிர்களனைத்தையும் அழுமாறு அழிக்கின்றவன்’ என்பதே பொருளாய் முடிந்து மேற்கூறிய பொருளையே வலியுறுத்து கின்றமையினென்க.

அற்றேலஃதாசூக. இங்ஙனங் கூறியவாற்றால் அக்கினியும் உருத்திர னும் ஒன்றாமென்பதே துணியப்படுதலின் முன்னர்க் கூறியவாறே அக்கினி அழுததை உருத்திரன் அழுதான் என்று கொள்ளின் வருமிழுக் கென்னை கொல்? அற்றன்று. ஆண்டு அஃது இயையாமையினென்க. அஃதா மாறு:—முன்னொருகால் தேவர்கள் அசுரர்களை வென்றும் கொன்றும் அவர்களுடைய தனங்களனைத்தையும் கவர்ந்து அக்கினி தேவன்பால் வைத்து, அக்கினியே! நீ, இவற்றைப் பாதுகாத்துப் பின்னர் எமக்குக் கொடுத்தல் வேண்டும் என்று உறுதி செய்துவிட்டு, முன்போல் போர் முதலியவற்றை முடித்துக்கொண்டு, தேவர்கள் அக்கினியின்பால் வந்து முன்னர் நாங்கள் நின்னிடத்தில் வைத்த தனங்களை எமக்குக் கொடுப்பாயாக என்று அக்கினியைக் கேட்க, அவற்றைக் கொடுக்க மனமிலாதிருக்க அதைக் கண்ட தேவர்கள் அக்கினியை வற்புறுத்தியபோது அக்கினி அழுதது அதுவே வெள்ளியாயிற்று; ஆதலின் தீயை யோம்புங்கால் வெள்ளியைத் தானஞ் செய்யில் அழல் நேரிடும் என்னும் கதை வேதத்திலேயே கூறப் பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் ஆண்டு, அக்கினி யென்பது ஐவகைப் பூதங்களுள்

ஒன்றாகிய அக்கினியே யன்றி அனைத்திற்கும் காரணமாகிய உருத்திரன் அன்றென்பது உற்று நோக்குவோர்க்கே தெற்றென விளங்கும், மதப்பேய் கொண்டு மாறுகூறுவோர்க்கு மருந்தென்னை ?

இவையனைத்தையும் கருத்தில் அடக்கிக்கொண்டன்றோ, நேரே சுருதியும், பிராணனை உருத்திரன் எனல் எவ்வாறு மென்றசங்கித்துக் கொண்டு;

“பூணவாவ ருபூ வனதெஹிதம் ஸவஹ ரொடியனீதி” என்றற்றோடக்கத்து மந்திரத்தில் விடை கூறுமுகத்தால் இப்பொருளை இனிது விளக்குகின்றது என்பது ஈண்டு உற்று நோக்கத்தக்கதொன்றும்.

‘வேள்விக்கு வேந்தன் என்பது’ வேள்விகளைத்திற்கும் இறைவனாயிருக்கின்றவன் என்பதாம்.

அற்றேல்? வேள்விகட்கெல்லாம் இறைவனார் தன்மை உருத்திரன் பாற் பொருந்தல் எவ்வாற்றாலாமெனின்? வேள்விகளில் அளிக்கின்ற அவி களை (தேவ வுணவுகளை) இப் பரமேசுரனே யருந்துகின்றவனாதலின் இனிது பொருந்துமென்க.

அங்ஙனமாயினும், வேள்விகளைத்திலும் ஒவ்வொரு வேள்விக்கும் ஒவ்வொரு தேவதையும் சிறந்ததாய் நின்று அவினை யேற்குமெனில், பரமேசுரனே உண்கின்றனெனல் முற்றும் முரணாமெனிலோ? அற்றன்று; ஆசங்கித்தது ஒருபுடை உண்மையாமாயினும் அவினை யுண்ணுகின்ற பல வகையான தேவர்களனைவரும் முடிவில் பரமேசுரன் வடிவர்களேயாதலின் அவனொருவனே உண்கின்றான் என்றதற்கு இழுக்கொன்றுமில்லை யென்ப துணர்ந்து கொள்க.

மற்றும், உண்மையில் உற்றுநோக்குங்கால் வேள்விகளைத்திலும் அவினை யுண்கின்றவனும், வணக்கம் முதலிய வழிபாடுகளை ஏற்றுக்கொள்கின்றவனும் பரமேசுரனே யென்பது அனைவருக்கும் உடன்பாடற்பாலதா மென்பது தேற்றம்.

இதைத் தழுவின்றோ மிருதியும்,

“சுஹம் ஹி ஸவஹ யஜூநாம் ஹோதூவ பூஹ ரெவஹ” ‘வேள் விக ளனைத்திலும் கொடுக்கின்ற அவினை உண்கின்றவனும், இறைவனும் யானாகவே யிருக்கின்றேன்’ என்று கூறுகின்றது.

“வட்டக்குண்டத்தி லெரிவளர்த்தோம்பி மறைபயில்வார், அட்டுக் கொண்டுண்பதறிந்தோமே” என்னும் திருமறை வாக்கியங்களும் ஈண்டு கொள்ளற்பாலன என்பது பெற்றும்.

வணக்கம் முதலியவைகள் ஏனைய தேவர்களைக் குறித்துச் செய்ய வேண்டுமென்பது சுருதிகளிற் கூறப்பட்டிருப்பினும், பாமேசுரனே வணக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுதற் குரியானென்பதும், பிற தேவதைகள் ஏற்றுக் கொள்ளற்குத் தக்கார்கள் அல்லரென்பதும் மேற்கூறிய வகையாற் பொருந்துமாறுணர்க.

இப்பொருளையே, பழையோர்களான பேராசிரியர்களுள்ளும் மிகப், பழையோரான தெய்வத்திருவருள் திறம்பழுத்த அரதத்த சிவாசாரியரும்,

“நமஸா நமஸா ந மஹிம் விநாதாஸுஜ ஹீதா நமஸா ந ஹி கபிஜீஷஷ”

“வணக்கத்திற்கு வரம்பு நிலமாகிய பாமேசுரனாகிய நினைத்தவிர்த்து அத் தேவர்களுள் ஒருவர்க்கேனும் அவ் வணக்கத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள ஆற்றவில்லை, வேந்தன் திருமுடியைத் திருடியவனெருவன் அம்முடியைத் தனது தலையில் அணிந்துகொள்ள முடியாதவன் ஆவனன்றோ, அது போன்று” என்று தாமியற்றிய சுருதி சூத்திரமாலையிற் கூறியுள்ளார்.

இதுபற்றியே நாட்டிய நூலும், “வச்சிரமுத்திரையால் இந்திரனையும், பத்மினிமுத்திரையால் பிரமனையும், சங்கினிமுத்திரையால் விஷ்ணுவையும், உருத்திர பாமேசுரனைத் தலை மேல் கைகுவித்தலாகிய வணக்கத்தாலும் பாவித்தல் வேண்டும்” என்று கூறுகின்றதென்க.

இவ்வாற்றால், இந்திரன் முதலிய தேவர்களைப் பிரியப்படுத்தும் பொருட்டுச் செய்யப்படுகின்ற கருமங்களும் பாமேசுரனையே பிரியப்படுத்து வனவாய் முடிதலால் உருத்திர பாமேசுரனே வேள்விக் கருமங்களிற் கொடுக்கப்படும் அடிகளை யருந்தி, வணக்கம் முதலிய வழிபாடுகளால் மகிழ்ந்து, பயனைக் கொடுக்கும் இறைவன் என்பது இனிது பெறப்பட்டமை காண்க.

மற்றும், இது போன்றே புராணங்களும்,

யஸ்யேவ வஸ்துவஸ்தாஸுஃ ப்ரீத்யா ப்ரீதொ ஹவதி தா |
தஸ்யேவ வஸதா வஸ்ப்ரீத்யா ப்ரீதொ ஹவதி ஸங்கா : ||

“புத்திர பௌத்திரர்கள் பிரியமடைதலால் பிதா பிரியமடைவது போன்று, தேவர்கள் அனைவரும் பிரியமடைதலால் சங்கராகிய பாமேசுவர் இனிது பிரீதி யடைகின்றனர்” என்று கூறுகின்றன.

சுண்டு, வேள்வி முதலியன ‘அபூர்வமாகிய புண்ணிய வாயிலாகப் பயனை யளிக்கின்றன’ என்னும் ஒரு சாராரின் உடன்பாட்டையும் நன்கு உற்று நோக்கின் புண்ணியமாகிய அவ் வபூர்வமும் பாமேசுவரனுடைய அருளே யன்றி வேறில்லை யென்பதும் உணரற்பாலதாம்.

சுண்டு “வேள்விகட்கெல்லாம் இறைவனாதற்ன்மையாவது, வேள்விப் பயனை யளிப்பதில் சுவதந்திரமும், மாறுபடில் அதைச் சிட்சித்தலுமாம்; இப் பொருளே தக்கனுடைய வேள்வியில் பல தேவர்களிருந்தும் பாமேசுவரனது அம்சமாகிய வீரபத்திரரால் அவ்வேள்வி நாசமாக்கப்பட்டது, பின்பு அவர் மானக ஓடியும் வேள்வியைக் கெடுத்தனர்” என்பதும், மற்றும், சிவபுராணம், பாகவதம் முதலிய புராணங்களால் சில கதைகளைக்கொண்டு நன்கெடுத்துப் போதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

மற்றும், இப்பொருளையே தைத்திரீய சுருதியும்,

“செவா வெ யஜுஃ பூரணாயநு ஸ யஜு உவியுதி”

“உருத்திரனைத் தவிர்த்துத் தேவர்கள் வேள்வி செய்தனர், அவ் வேள்வியை உருத்திரன் நாசப்படுத்தினன்” என்று கூறுகின்றது.

அஃதன்றியும், இப்பொருளை இனிது விளக்குதற்பொருட்டே சுண்டு, (ஹோதாரம்) ‘பயனை யளிக்கின்றவனும்’ அல்லது ‘ஆரதிக்கப்பெறுவோனும்’ என விதந்து கூறப்பட்டதூஉமென்க.

எவ்வாற்றால் அப்பொருள் விளக்கமானதாமெனின்? கூறுதும்:— ‘ஹோதாரம்’ என்னும் வடமொழிச் சொல்லில் உள்ள, ஹு, என்னும் பகுதிக்கு, ஈதல், உண்ணல், என்னும் இருபொருளும் உள்ளதால், அதற்கு வடமொழி யிலக்கணத்தைத் தழுவி, பயனை யளிக்கின்ற உருத்திரனை யெனக் கொள்ளப்பட்டிருத்தலி னென்க.

அல்லது ‘ஹோதாரம்’ என்பதற்கு ஆரதிக்கப்பெறுவோனை எனப் பொருள் கொள்ளினும் இழுக்கின்றாம். என்னை? “விஷ்ணு ருபாம்ஸு யஷ்டவ்ய:” என்றற்போல ‘ஹோதவ்யம்’ எனவாகி ஆரதிக்கத்தக்கோனை எனப் பெற்று எல்லா வேள்விகளிலும் இறைஞ்சுதற்குரிய பாமேசுவரனை என்னும் பொருளே கொள்ளக்கிடத்தலின் என்க,

உண்மையிலோ 'ஹோதார:' என்னும் சொல் 'ஹவயதே' (அழை) என்னும் வடமொழிப் பகுதியிற் பிறந்ததாம்.

அற்றுகவினன்றே ஐதரேயப் பிராமணமென்னுஞ் சுருதியும் இவ்வாதே கூறுகின்றது.

ஈண்டு 'ஹோதவ்யம்' எனக் கொள்ளுமிடத்து 'அழைத்தற்குரியானை' எனப் பொருள்கோடலே தகுதியாம். என்னை? அனைவரும் தான் புறமிடங்களில் உருத்திர பரமேசுரனே அழைப்பதற்குரியான் ஆதலினென்க.

இதையே "ஆதரித் தழைத்தா லதந்துவே யென்றரு ளாயே" என்று கூறுகின்றது திருமறையும், பயனை யளிக்கின்றவனை என்றதோ, பட்டபாஸ்காரின் பாடியத்தைத் தழுவிக்கூறியதாமென்றுணர்க.

'அன்னங் கொடுக்கின்றவனும்' என்பது. இருவித வலகிற்கும் உணவுப் பொருள்களை யளிக்கின்றவனை யென்பதாம். என்னை? 'யஜ' என்னும் வடமொழிச் சொல், "தேவாராதனை, சங்கதி, கரணம், தானம்" என்னும் பொருள்களையுடையதாம் ஆதலின் 'அன்னத்தைத் தானஞ் செய்கின்றவன்' என்னும் பொருளும் பொருந்துமென்று கொள்ளலாலென்க.

அல்லது, மூலத்தில் சத்திய யஜனை என்பது சத்தியமான அதாவது பலவகையான ஆராதனையை யுடையானை எனினுமாம்.

அல்லது, உண்மை கூறலாகிய ஆராதனையை யுடையானை என்பதாம். இதனால் எய்தருஞ் சிவமன்றி மற்றொன்றை யிசைத்தல் பொய்யென்பது பெற்றும்.

இது பற்றியே சுருதியும்,

"ஸுதேத்ய நெநநஃ தவஸா யொநஃ வஸுதீ" "சத்தியமாகிய தவத்தினால் இப்பரமான்மாவை எவன் காண்கின்றானோ" என்று கூறுகின்றது. இவ்வாதே கண்ணபிரானும்,

"ஸுதீஸா ஞாஜ-ஹத்யாநெஹஸா நியநெந ஞ"

'உண்மை, தூய்மை, ஆராமம், விடல், நியமம் என்பவற்றால் யான் பூசிக்கப் பெறுகின்றேன்' என்றருளிச் செய்துள்ளார்.

அல்லது, சத்தியம் என்பது என்றுமுள்ள தனது சத்தை அதாவது வடிவத்தை வானிலக மண்ணிலகங்களில் நிறைந்திருக்குமாறு செய்கின்றவனை யென்பதாம்.

அற்றுகலினன்றே “சஸாவாஸ்ய மிதம் ஸர்வம்” என்றெழுந்த ஈசா வாஸ்ய உபநிடத முதலிய நூல்களைத்தும் இப்பொருளையே முழங்குகின்றன.

இவ்வாறே, காளிதாசரென்னும் கவிச்சக்கரவர்த்தியாரும்,

“வெஷாஷௌ யஸாஹு ரெக வுராஷம் வஜாவதஸூதம் ரொஷஸீ”

“மறை முடிகளில் கூறப்பட்டுள்ள ஒரு பரமான்மாவானது வானுலக மண்ணுலகங்களில் நிறைந்து நிற்கின்றது” என்று கூறியுள்ளார் என்பதும் காண்க.

‘பொன்னார் திருமேனியனும்’ என்பது, பொன் போன்ற திருமேனியை யுடையவன் என்பதாம்.

இப்பொருளையே சுருதிகளும்,

“நரோ ஹிரண்யஸாஹவெ ஹிரண்யவணாய ஹிரண்யராவாய ஹிரண்யவதயெ சங்ஸிகாவதயெ உஷாவதயெ வராவதயெ நரோ நரஃ”

“பொற்றோளுடையானுக்கு வணக்கம், பொன்னிறமுடையானுக்கு வணக்கம், பொன் வடிவுடையானுக்கு வணக்கம், பொன்னுக்குத் தலைவன் பொருட்டு வணக்கம், ஆம்பிகையின் தலைவனுக்கு வணக்கம், உமையின் இறைவனுக்கு வணக்கம், பசுக்களுக்குப் பதியானவனுக்கு நமஸ்காரம்” எனவும்.

“ய வ்ஷாஷாராஜிதேதா ஹிரண்யஃ வுராஷா ஷுஸூதெ ஹிரண்ய ஷுஸூஹி ஹிரண்ய கெஸ”

“சூரியனுக்குள் பொன்மயமான தாடிகளை யுடையவனும், பொன் மயமான மயிர்களை யுடையவனும், பொன்மயனுமாகிய ஒரு பரமபுருடன் காணப்படுகின்றான்” எனவும், மற்றும் ஆயிரக்கணக்கான வகையாகவும் கூறுகின்றன.

மற்றும், மிருதிகளும்,

“தவ ஹேமிகாயாஹம் ஸிதிகணம் திரௌவநடி”

“உருக்கிய பொன்போன்ற திருமேனியை யுடையவனை, காளகண்டனை, முக்கண்ணனை” எனவும்,

“அவனே விஷ்ணு, அவனே பிரானன், அவனே காலன், அவனே அக்கினி, அவனே சந்திரன்” என்றற்றொடக்கத்து வாக்கியங்களால் பரமேசுரனே அக்கினி யெனக் கூறுகின்றன. இதனால் அக்கினி யென்னுஞ் சொற்பொருள் உருத்திர பரமேசுரனே என்பது பெற்றும்.

அல்லது, அக்கினி என்னுஞ் சொல், அக்ரே=மேல், நயதி=கொண்டு போகின்றவன் என விரித்துப் பொருள் கொள்ளினும், சோமரசத்தை யருந்தியவர்களை மேற்பதவியை யடையுமாறு செய்கின்றவனும் உருத்திர பரமேசுரனே யாவன்; ஆதலின், அக்கினி யென்பது உருத்திர பரமேசுரனுக்கு ஒரு சிறந்த காரணப் பெயரா மென்பது ஈண்டு உணரற்பாலது.

அல்லது அயி, (அகி,) என்னும் பிராப்திப் பொருளைக் கொண்டு நகரத்தைக் கெடுக்குமிடத்து எங்கும் நிறைந்து நிற்கின்றவன் எனப்படுதலின் உருத்திர பரமேசுரனே கொள்ளப்படுவன் என்பதும் உணர்க. இத்தகைய சொல்லமைவுக்கும் வடமொழியிலக்கணம் இடங்கொடுக்கின்ற தென்பதுங் காணத்தக்கது. இதை வடமொழிப் பாடியத்திற் காண்க.

மற்றும், சருவ கதத்தன்மை எனப்படும் எங்கும் நிறைதற் தன்மையானது ஒன்று கொள்ளப்படவே ஏனைய சருவக்ஞத்தன்மை முதலிய எண்குணங்களும், அக்கினி யென்னுஞ் சொல்லானே குறிப்பிக்கப் பெற்றன என்பதை யுகித்துக்கொள்க.

அல்லது, பரமேசுரனுடைய, அட்ட மங்கள் மூர்த்தங்களில், அக்கினியும் ஒரு மூர்த்தமாமாதலின், ஈண்டு அக்கினி அபிமானியாகிய மூர்த்தியையே அக்கினி யென்னுஞ் சொல் தெரிவிக்கின்றதெனினும் சிறிதும் முரணின் மென்பது முணர்க.

இது பற்றியே சிவபுராணமும்,

“ஐஹிரணஜஃ மஹிஸ்ரம் ப்ராவ்ய தெஜோ உயீ ஸாஹா |

ஸளஃ ஸாஹ உயீ ஸுதிஃ ஸாஸ்திரா வ்யாஸ ஸாஹிணீ”

“ஒளிப்பிழம்பானதும், மங்களமானதும், உருத்திர மயமானதும், கோரவடிவமுமாகிய உருத்திரனுடைய மூர்த்தியானது உலகின்கண் உளும் புறம்பும் நிறைந்து நிற்கின்றது” எனக் கூறுகின்றது.

மற்றும், எல்லா முணர்ந்தவராகிய வியாசபகவானும் தாமியற்றி யருளிய பிரமஞத்திரமென்னும் சாரீரகமீமாஞ்சை (ஆராய்ச்சி) யின்கண்,

“ ஸ்விதாமி வஜ்ரபெஸஸு விஸெஷாநுமஅஹ்யாஸு ”

“சிறப்பாலும் இயைபாலும் அபிமானி என்னும் வழக்கும் உண்டு” அதாவது ஒருபொருளைக் கொள்ளுமிடத்து அதனுடைய விசேடத்தாலும் இயைபாலும் அதனுடைய அபிமானியுங் கொள்ளப்படும் என்பதாம். எனவே, ஈண்டு அக்கினி தேவதையைக் கொள்ளில் மேற்கூறிய புராண வாக்கியத்திற்கு முரண்படுமாதலின் அவ்வக்கினியைத் தனக்கோர் மூர்த்த (வடிவ) மாய்க்கொண்டு அதில் அபிமானம் வைத்துள்ள உருத்திர பரமேசுரனை கொள்ளத்தக்கான் என்பது தாமேபோதரும்,

மந்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு வருமாறு :—

“வேண்டுவதை யீவான்” என்னும் வேள்விகட்கெல்லாம் வேந்தனும், வேள்வியால் ஆரதிக்கப்பெறுகின்றவனும், உண்மை யுரைப்பதற் பிரிய முடையானும், புவனங்களனைத்திலும் நிறைந்திருக்கின்றவனும், வானுலக மண்ணுலகங்களின் போகப்பொருளை யளிக்கின்றவனும், பொன்னார் திரு மேனியனும், அக்கினிக்குள்ளிருந்து செலுத்துகின்றவனும், வழிபடு வோரை மேற்பதத்திற் சேர்க்கின்றவனும், அனைத்திற்கும் அகிட்டானனும், சருவக்குளும், பவத்துன்பைப் போக்குகின்றவனும், என்றுமுள்ளவனும், மற்றும் பலவகை மங்கள் குணங்களோடு கூடியவுனுமாகிய உருத்திர பரமேசுரனை, எமது புதல்வர்களே! நீவிர், அருள்நோக்குடையவனாகச் செய்து கொள்வீர்களாக என்பதாம்.

“மேகம்போன்று நிலையற்ற மாணத்தின் முன்னர்” என்பது, எமது பிதாவே! பரமேசுர வழிபாடு அனைவரானும் செய்யற்பாலதாமென்பது உண்மையேயாம். அவ்வாறே யாமுஞ் செய்கின்றோம். ஆனால் இதனுள் ஒன்றுளது. அஃதென்னையெனின்?

வேதமானது,

“ஸதாயுஃ வுராயுஃ”

“நூறுவயதுடையவன் மனிதன்” என்று கூறியிருத்தலின் மனிதர்க்கு வயது நூறுமென்பதில் ஐயமில்லை. இதில் தொண்ணூறுவயது சென்ற பின்னர் அவ் வழிபாடு செய்யில் மிக நலமாம். நீவிர் எம்மை இப்போதே வழிபாடு செய்தல்வேண்டுமென விரைவுப்படுத்தல் என்னை எனின்? அதற்கு,

இருடி, தமது புதல்வரை நோக்கிக் கூறுகின்றார்:—புதல்வர்களே ! நீவிர், இவ்வண்ணம் ஆசங்கை செய்பாதீர்கள். ஏனெனின் ? இன்றைக் கிருந்தாரை நாளைக் கிருப்பரென்றெண்ணவோ திடமில்லை யாதலின் என்க. ஆயுள் இவ்வளவே பென்று உறுதி கூறலும், இறக்குங்கால மிதுதா னென்று தெரிந்து சொல்லலும் யாவர்க்கும் மிக அரிதாமாதலின் இனிது வாழ்க்காலத்திலேயே இறைவனை வழிபடல் வேண்டுமென்றுணர்வீர்களாக. இது தமது மக்களை யுடன்படுத்துவார் போன்று உலகிற்குக் கூறுகின்றார் என்பது காண்க.

‘சித்தங்கெடல்’ என்றதால் சித்தத்தை உபலக்கணமாகக்கொண்ட இந்திரியங்களனைத்தங் கெட்டொழிதலாகிய இறத்தல் கொள்ளப்பட்டது.

சுண்டு, ‘நானேதும் பிறப்பஞ்சேன் இறப்பதனுக் கென்கடவேன்’ எனவும்,

“மரண வேதனை யாவரால் அறியலா மயங்கி யைம்புலன் அந்தக் கரணம் யாவைம் கலங்கிட வருந்துயர் கடவு ளேயறி கிற்பான்”

எனவும் கூறிப் போந்தவாறே,

மற்றும், எண்ணிறந்த பெரியார்களும், தூல்களும் மிகப் பயந்து முறை யிடுகின்ற இறப்பினால் வருந் துன்பத்தை உற்று நோக்கின் மனமுருகாதாரும் உளரோ ? இலர் என்பதாம்.

மரணம் வருங்காலம் நியம மன்றாமோ வென்பதற்கு, ‘கணப்போதே னும் நிலைத்திருக்குமென்று எண்ணவுங் கூடாததாய் மேகத்தைப்போன்று நியமமின்றி வரும்’ எனக் கூறினர் என்பது.

இதுபற்றியே,

“இறக்குங் காலத்தைத் தெய்வமு முணராதெனின் மக்களெவ்வாறு ணர்வர்” என்னும் வழக்கச் சொல்லும் நிகழ்கின்றது.

இவ்வாற்றால், இனிது வாழும்போதே மக்களாய்ப் பிறந்த அனைவரும் பாமேகரானையே வழிபடல் வேண்டு மென்பதும், அவ்வண்ணம் வழிபாடு செய்தல் அனைவருக்கும் எளிதாமென்பதும் பெறப்பட்டன. எளிதாததும் ‘யாவர்க்குமா மிறைவர்க் கொருபச்சிலை’ என்றாற் போல எளிய சாதனங்களைக் கொண்டே செய்யற்பாலதா மாதலினென்க. அவ்வழிபாடே வேண்டியவற் றை யடைவித்தல், வேண்டாதவற்றை விடுக்கல் என்னும் பாதுகாப்பிற்குச் சிறந்த சாதனமாமென்பது முணர்க.

இக்கருத்தைக் கொண்டே கந்த புராணம் மலயாசல கண்டமும்,

“யாவஹாயாதி உரணம் யாவஹாக்ருதெ ஜரா !
யாவஹெந்ரிய வெகருத் தாவஹுஜய ஸங்கரா”

“மரணம் எதுவரையில் வரவில்லையோ, எதுவரையில் கிழத்தன்மை வரவில்லையோ, எதுவரை புலன்கள் கெடவில்லையோ, அதுவரையும் சங்கரனைப் பூசிப்பாயாக” என்று கூறுகின்றது.

மற்றும்,

“ஸூஹுண: ஸ்ரஷ்டி சுதாஷ்வம் விஷ்ணு: உநவஜெநு |
உந்ரஷ்ட ஸுமஜ ராஜ்யஸம் ஸிவ வஹாஸ்யை: மரு”

“பிரமன் உலகைப் படைப்பதும், விஷ்ணு உலகைக் காப்பதும், இந் திரன் சுவர்க்கத்தை ஆள்வதும், சிவபூசையின் பயனும்” எனச் சிவபூசையின் பயனை யெடுத்துக்கூறி, சிவபூசை, பண்ணல் வேண்டுமென்பதையே வற்புறுத்துகின்றது.

அங்ஙனமே, பிரமோத்தரகாண்டமும்,

“வத்ர உரெதுண ஸ்ரஹுஷோ யொ ஜ்ஜாதி நிஜ: வஜ் |
சுஹொ ஸ்ரஹ வஹாயா உஹாஷ்டம் விஷயாவஹ”

“ஒரு பச்சிலையால் பிரியமடைந்த ஈசுரன் தனது பதத்தை யளித்தருள்கின்றான். ஐய ! பரமேசுரனுடைய பூசையின் மான்மியம் வியப்பாயிருக்கின்றது” என்று கூறுகின்றது.

அவ்வாறே பாரதமும்,

“யாவஹுஸாங்க ஸகருஷெஸக உளஸி
நஜ ஸ்ரீயதெ வஸுவதிஹஜ்வராந் உஹை: |
தாவஜ்ஜராரண ஜநு ஸதாநி வாதெ
ஜஜுவாநி ஜெஹவிஹிதாநி ஸஜஹாநி”

“இளம்பிறை சூடிய மௌனியனும், பசுபதியும், பகவானுமாகிய மகேசுரன் எதுகாறும் பிரியமடைந்திலனோ, அதுகாறும் நூற்றுக்கணக்கான மூப்பிறப்புக்களில் அடிபட்டு உடம்பால் உண்டாகின்ற துன்பங்களைப் பொறுத்துக்கொள்வேன்” என்று கூறுகின்றது. இது உபமையு முனிவர்

சரிதமென்றுணர்க. இதுபற்றியே, மகான் அப்பைய தீக்ஷிதரவர்களும், வெள்ளெருக்கம்பூ முதலியவைகளால் உனது திருவடியைப் பூசிக்குந்தன்மையென்றை எனக்கருள் செய்வையேல், அதனால் முத்தியென்பது தானே வரும் என்றனர்.

மற்றும், இவ்வாறே அளவற்றுள்ள பிரமாணங்களை யுகித்துணர்க என் பதாம். (1)

விருத்தியுரை முற்றும்.

முதல் மந்திரம் முற்றிற்று.

இரண்டாம் மந்திரம்.

இம்மந்திரம் இருக்குப் பதிகத்திற்கு ஒரு பதிகமாகவும், சாமகீதத்தில் நான்காகவும் உள்ளதாம்.

இருக்கு மந்திரம் 2.

१ २ ३ १ २ २ ३ १ २ १ २
तद्वो गाय सुते सचा पुरुहूताय सत्वने ।

२ ३ ३ २ ३ १ २
शं यद्भवे न शाकिने ॥ २ ॥

ததவா மாய ஸுதெ ஸவா ஸுராஹகுதாய ஸகவதெ ।
ஸம் யஜ்வெ ந ஸாகிநெ ॥

கீத மந்திரம் 2.

५ २ ४ ५ १ २ ३ २ ३ ५ १ २ २ २ १ २
तद्वो होवा । गायार । सुता ईसार३४चा पुरु हूताय सात्वा ।

१ २ २ २ ३ ५ १ २ ३ ५ २ २
नारयि । शयत् । हा । औ३हायि । गार३४वायि । नारशार३४औ हो वा ।

२ १ १ २ १ १
ए३ । किने२३४५ ॥

கீத மந்திரம் 3.

^{4 2 2} ² ¹ ³ ^{3 2} ^{1 2}
 तद्वो गया । सुतायि सचा३ । पुरु२३हूता३४ । हा हो३ । यासा
^{१३} ^५ ^{२ १} ⁻ ⁻ ^१ ^५
 त्वार३४नायि । श यद्वा२३वे । न शौ२ । हौ२ । हुवो२३४ । वा ।
^४ ^५
 का५यिनो६हायि ॥

கீத மந்திரம் 4.

^{4 2 2} ² ⁴ ² ^{2 1 2} ^{2 2} ¹ ^{2 2 2} ¹ ⁰
 तद्वो गाय सुते सचा६ए । यु पु हूताय सत्वने । पुरु हूता । या सत्वा
^२ ^{४ ५} ^२ ^{१३ ५} ^{१ ४} ^{२ ५} ^५
 ना इ । शयत् । गौवा ओ वा । ना शा । का । ईनो हायि ।

கீத மந்திரம் 5.

^{4 2 2} ² ⁴ ² ^{2 1 2} ¹ ²
 तद्वो गाय सुते सचा ए । पुरुहूताय सत्वना ई । शं यद्वा वे । ऐ हो
^२ ^१ ^१ ^{३ ५ २} ^{३ २ २}
 आ ईही । नशा का ईना औ होवा । ई हा उ ॥

இந் நான்கும் தத்வோவர்க்கம் எனப்படுகின்றன.

இவற்றிற்கு மூலகாரணமாகிய இரண்டாவது மந்திரத்தின் பதவுரை.

(हे स्तोवारः !)	(ஹே ஸ்தோதாரஃ)	(துதிப்போர்களே !)
वः	வஃ	நீவிர்
सुते	ஸுதௌ	{ புத்திரப்பேறு முதலிய பயனை யடைவதற்கு,
पुरुहूताय	புருஹூதாய	{ பல பெரியோர்களால் அழைத் தற்கும் பூசித்தற்கும் உரியா னும்,
सत्वने	ஸத்வநௌ	{ ஈகையில் பேராற்றலுடையா னும்,
शाकिने	சாகினௌ	{ சாகரத்தை யுண்டாக்கிய இருடி யால் மகிமையை உணரப் பெற்றவனும்,
इन्द्राय	இந்திராய	{ இந்திர வடிவங் கொண்டுள்ள வனுமாகிய பரமேசுவரன் பொ ருட்டு,

गवे न	மவெ ந	{ பசுவிற்குப் புதிய கன்றானது கனிப்புண்டாக்குவது போன்று
यवृ सं	யவ் ஸம்	{ யாதொரு சங்கீதம் கனிப்பை யுண்டாக்குகின்றதோ,
यवृ	யவ்	அச் சங்கீதத்தை,
सचा	ஸசா	கூடியுள்ளவராய்,
गाय	மாய	பாடுவீர்களாக.

விருத்தியுரை.

இம்மந்திரத்திற்கு, சம்பு, வார்ஹஸ்பத்தியர் ரிஷிகள் ஆவர். இச் சாமகீதத்திற்கோ, உருத்திரர், மிருக்யுர் ரிஷியாவர். வடமொழிச் சுந்தம் காயத்திரி.

தேவதை, இந்திரனுடைய திருமேனி கொண்டு நிற்கும் உருத்திரனே யாவன்.

“துதியாளர்களே! நீவிர், இந்திரனென்னும் உருத்திர பரமேசுரனைப் பாடுவீர்களாக என்பது” இம்மந்திரத்தின் கருப்பொருளாம்.

ஈண்டுக் ‘கூடிக்கொண்டு’ என்பதால், பாடுவோர், துதிப்போர் முதலிய அனைவரும் ஒருங்கே குழுமி நின்று பாடுவீர்களாக என்பது பெற்றாம்.

“இந்திரன் வடிவங் கொண்டுள்ள இவ் வுருத்திர பரமேசுரன் பொருட்டு என்பது” எவன் பொருட்டுப் பாடவேண்டும்? என்னும் வினா விற்கு விடை கூறியவாரும்.

எவ் வண்ணத்தனாகிய இந்திரன் என்றறிய விரும்புமிடத்து * புருகூதன் எனப்பட்டது. அதாவது பல பெரியோர்களால் பல பெயரைக்கொண்டு அழைத்தற்குரியான் என்பதாம்.

இவ்வாறு இந்திரனைப் பல பெயர் கொண்டு அழைத்தலாலன்றோ, சுப்ரமணியரை அழைக்குங்கால் இந்திர! வருக, ஹரிவ! வருக என்றற் றொடக்கத்து மந்திரங்களில் வேள்வி செய்கின்ற பல்லோர்களும் அழைக் கின்றார்கள் என்பது காண்க.

மற்றும், இக் கருத்துக்கொண்டே உபநிடதமும்,

“உருௌ வாயாமி: வுருருவ ருயதே” “இந்திரனென்னும் பரமான்மர் மாயைகளால் பலவகை யுருவங்களைக்கொண்டனர்” என்று கூறுகின்றது.

* புரு - பல பெயர்களால், ஹுத: - அழைக்கப் பெறுகின்றவன்.

சண்டு “ஒருநாமம் ஒருருவ மொன்று மிலார்க்கு ஆயிரம் திருநாமம்” என்று பல சுருதிகளும் கூறுகின்றதையும் உணர்க.

மற்றும், இந்திரன் என்னுஞ் சொல் ஐசுவரியமுடையான் என்னும் பொருளையே வலியாலும் இனிதுணர்த்துகின்றது என்பதுங் காண்க. அதுவும் மேலே வெளியாம்.

அற்றேல் புருகதன், புரந்தான் என நிகண்டிற் கூறியிருத்தல் என்னையோ வெனின்? அஃதும் இடுகுறிப் பெயரால் அமைதவினென்க.

“சகையில் பேராற்றலுடையான் என்பது” இப் பொருள் கொண்ட ‘ஸத்வன்’ என்னும் வட சொல்லிலுள்ள ‘ஷணு’ என்னும் பகுதியின் பொருள் சதலாமாதலின் தன்னை வழிபடுகின்றவருக்கு வேண்டியவற்றை அளிக்கின்ற பெரும் வன்மையை யுடையவன் என்பது பெறப்பட்டமை காண்க.

“சாகரத்தை யுண்டாக்கிய இருடியாலுணரப்பெற்ற மகிமையை யுடைய வன் என்பது” இப்பொருளைத்தரும் ‘சாகினே’ என்னும் வடமொழிச் சொல் எல்லாம்வல்லான் என்னும் பொருளைத் தருவதுடன் சாகரத்தை யுண்டாக்கிய ‘மங்கணகர்’ என்னும் முனிவரால் அறியப்பெற்ற பெரும் மகிமையை யுடையவன் உருத்திர பரமேசுவரன் என்பதையும் அறிவுறுத்து கின்றதனாலென்றுணர்க.

இப்பொருள் பெறல் பாண்டையதெனின்? அஃதாமாறு தெரிவிக்கு தும்:—

முன்னர் ‘மங்கணகர்’ என்னுமொரு இருடி யிருந்தனர்; அவர் தமது திருக்கரத்தில் ஒரு தருப்பையின் துனியால் அடிக்க, அக் கையிலிருந்து ஏழுகடலுந் தோன்றின; அதைக்கண்ட அவர் பாடிக்கொண்டே ஆடத் தொடங்கினார்; அதைக்கொண்டு உலகனைத்தும் ஆடத்தொடங்கின. அப் போது, உருத்திர பரமேசுவரன் தோன்றி அவ்வெழு கடலையும் ஒரு பனித் துளிரீரெனத் தனது திருக்கரத்தில் அடக்கிக்கொண்டருளினார்; உடனே அம்மகரிஷியானவர், உருத்திரபரமேசுவரனுடைய மகிமையை யுணர்ந்தவ ராய் எல்லாம்வல்ல இறைவ! நீயே, தேவர்கட்கெல்லாம் தேவனுகின்றாய், என்று பலவகையாகப் பரமேசுவரனைத் துதித்தனர் என்னுமிக்கதை பார தம் உத்தராத்தியாயத்திற் கூறியிருப்பதென்பதாம்,

“யாதொரு சங்கீதம் களிப்பை யுண்டாக்குகின்றதோ அச் சங்கீதத்தை” என்பது, எவ்விதமாகிய சங்கீதத்தை யென்பதற்கு விடை கூறப்படுகின்றது.

‘பசுவிற்குப் புதியகன்றானது களிப்புண்டாக்குவதுபோன்று’ என்பது, எதைப்போன்று களிப்புண்டாக்கத்தக்க சங்கீதத்தை? என்பதற்கு விடை கூறலாம்.

சுண்டு, பசுவிற்குப் புதிய பசும்புல் களிப்புண்டாக்குமாறு என்னும் பொருந்துமாயினும் அக்கால் இளம்புல் கொடுக்கின்ற களிப்பிலும் மிகுந்த களிப்பைப் புதிய இளங்கன்றே கொடுத்தவின் அதையே உவமையாகக் கூறப் பட்டதென்க.

மற்றும், உருத்திரபரமேசுவரன் என்னுது இந்திரன் வடிவங்கொண்டுள்ள உருத்திரபரமேசுவரன் என்றல், இந்தேதாத்திரம் உச்சிப்போதிற் செய்கின்ற வேள்வியில் இந்திரனுடைய குணங்களைப் புகழ்ந்து பேர்ந்துதல் கொண்டு இந்திரனுடைய தோத்திரமென்பதும் இனிது பெறப்படினும், அவ்வண்ணம் கொள்வார் கருத்திற்கு முற்றும் முரணாகாது அதையும் உடன்படல்போன்றே கூறியதென்பதாமெனக் கண்டுகொள்க.

அஃதன்றியும், இந்திரன் என்னுஞ்சொல் பெயரானும், பொருளானும் உருத்திரபரமேசுவரனையே தெரிவிப்பதாமாயினும் இடம்நோக்கி இந்திரன் என்னும் ஒருவனைக்கொண்டு அவனுக்கு அதிட்டானமாகிய உருத்திரபரமேசுவரன் கொள்ளப்பெற்றனன். இதுபோன்று நேரே உருத்திரபரமேசுவரன் யுணர்த்தாத சொற்களின் பொருளான ஏனைய தேவர்களை மேற்கொண்டெழுந்த மந்திரங்களும் முடிவில் பரமேசுவரனிடத்திலேயே இனிது அமைகின்றன என்பது சுண்டு உற்றுநோக்கத்தக்கது.

இதுபற்றி யன்றோ,

22

சுசுவரன் என்ற சொற்குப் பொருளாகிய கண்ணபிரானும்,

“யெவந்நயந்நெவநா ஹதா யஜநே ஸுஹயாநிதா: |

தெவி லாஸெவ களானெய யஜநே வியிவாஹவாகு ||”

“அருச்சுன! அன்போடு ஏனைய தேவர்களை ஆராதிக்கின்ற பக்தர்களும், விதியைத் தழுவாது என்னையே யாராதிக்கின்றார்கள்” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளியுள்ளார்.

அங்ஙனமே, இருக்குவேதம் 1-164-169-வது மந்திரமும்,

इन्द्रं मित्रं वरुणं अग्निमाहुः ||

“பரமேசுவரனே, இந்திரன், மித்திரன், வருணன், அக்கினி. என்று கூறுகின்றார்கள்” என்று கூறுகின்றது.

மற்றும், வாசநேய சுருதியும்,

एकैकं देवं एतस्यैव साविसृष्टिरेष उद्येवसर्वे देवाः ॥

“எல்லாத் தேவர்களும் இப்பரமேசுரனிடத்திற் றேன்றியவர்களே யாவர்கள்” என்று கூறுகின்றது.

இதனாலன்றோ, நான்கு மறைகட்கும் நற்பாடியங்கண்ட சயனாகிரியரும், ஆங்காங்கு இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் சுருதியில் பலர் அழைக்கப் பெறுவ ரேனும் பரமேசுரன் ஒருவனே அவ்வத் தேவர்கள் வடிவனாய் நிற்கின்றன சிறிதும் மாறுபாடில்லையென்றார்.

இதுபற்றியே கந்தபுராணமும்,

காமி விஷ்ணுவாக்யாமி ஸ்ராவணா வெஷிதூதா: !

நாபு-உதி-ஊ-ஸகாபுரிதய ஸிவெ வரகாரணெ,

வய-ஊவஸூனி ॥

மறையை நன்குணர்ந்த அந்தணப் பெரியோர்களே! “சில மறைமொழி கள் உருத்திரபரமேசுரனிடத்தில் முடிவுறுகின்றன அதாவது உருத்திர மூர்த்தியைக்கொண்டு முடிகின்றன” என்று கூறுகின்றது.

மற்றும்,

“வ்ருசிவாஹி உஹாஷெவொ ஸ்விதஸ்வ-ஹா-உதி-ஊ-ஊ”

“கூறப்பெற்ற மகாதேவர் எல்லாமூர்த்திகளிலும் இருக்கின்றனர்” எனவுங் கூறுகின்றது.

இவ்வாற்றால், நீண்ட கழுத்தன், அகன்ற மார்பன், பெருந்தோளன் என்பது முதலிய வாக்கியங்கள் அத்தகைய திருமேனியை யுடைய இராம பிரானையே குறிப்பதுபோன்று இந்திரனைப் புகழ்தலும் உருத்திரபரமேசு ரனையே குறிக்கின்றது என்பது திசண்டபொருள்.

இனி, “இச்சாமவேத உருத்திரியை நன்கு ஓதி உருத்திரனுக் கன்பு செய்வானாக” எனக் கூறிப்போந்த சாமவேதப் பிரமணம் என்னும் பிரபல சுருதியின் வலியால் இம்மந்திரங்கள் நேரே உருத்திரபரமேசுரனையே துதிக்கின்றன என்று கோடலே மிகவும் பொருத்தமுடையதா மென்றுணர்க.

என்னை? “நெருஞ்சா மாஹுஷத உவதிஷத” “இந்திரன் மந்திரத்தால் காருகபத்தியமென்னும் அக்கினியைத் தாபிக்குக” என்னும் வேதவியில், இந்திரன் என்னுஞ்சொல் இருந்தும் ஆண்டு இந்திரன் என்ற சொல் ஐசுவரியத்தை மேற்கொண்டதாமாதலின் அவ்வக்கினியை வளர்ப்பதற்கே இம்மந்திரம் சாதனமாயிற்று என்பதனாலென்க.

அற்றேலஃதாருக? மறைகளிற் கூறப்பட்ட சொற்களுக்கெல்லாம் நியமமாய் ஒவ்வொரு சொல்லுக்கும் ஒவ்வொரு பொருள் கொள்ளல்வேண்டாமோ வெனின்? இஃதுண்மை. அங்ஙனமாயினும் பிராமணம் என்னும் வேதபாகத்திற்கே அவ்வண்ணமென்பதும் மந்திரமென்னும் வேதபாகத்திற்கு அவ்வண்ணம் இல்லையெனலுமே உடன்பாடாதலின் என்க.

இதுபற்றியே அப்பய்ய தீக்ஷிதரும்,

“ஸ்ரூ-அஹஸ்யிமத சுநெக வொய்யுஷ்வை.

உரு-வனகாடி-ஃ-வஜ்ஜஸூராவஜ்”

“வேதம் போதிக்கின்ற பல்வகைப் பொருள்களிலும் மந்திரபாகத்தில் ஒரேபொருள் என்பதை நிறுவி” என்று கூறியுள்ளார்.

என்று, ‘ஸத்வன்’ என்னும் வடமொழிச் சொற்கு அறிஞர்களால் தொழற்குரியான், அல்லது, அன்பர்களைப் பாதுகாக்கின்றவன் எனினும் பொருந்தும்.

அல்லது, சத்துவம், என்பது ஒருகுண மெனக்கொண்டு சத்துவகுணச் செய்கையையுடைய உருத்திரபரமேசுவரன் எனினுமாம்.

இப் பொருளையே சுவேதாசுவதர வுபநிடதத்திலும்,

“ஸ்வஸெஷஷ வு-வத-ஃ”

“சத்துவகுணச் செயலுடையவனே யிவன்” என்று கூறியிருக்கின்றது.

அல்லது, சத்வம், என்றது பரமார்த்த மென்னுஞ் சத்தையாம். அதாவது முக்காலத்துங் கெடாத உண்மையாம், அத்தகைய சத்தை உடையவன் என்பது மமையும்.

இதுபற்றியே, உண்மை வாக்கியமொன்றும்,

“சுவி லா-அ-விர-யா-ஃ-நா-ஹெ-த்ய-ஸ-வ-ஹ-க்ஷ- |

சூ-ஷ-க்ரு-ய-ம்-ஸ-ஹ-ரா-ஃ-ஹ-ம-ஃ-ந-தொ-அ-ஷ-”

“இருத்தல், விளங்கல், பிரியம், உருவம், நாமம் என்னும் ஐவகைக் கூறுகளை யுடையது இவ்வுலகம்; இதில் முதலாவது மூன்று கூறுகளும் பரப்பிரமத்தின் கூறுகளாகின்றன. இரண்டாவதாகிய இரண்டு கூறும் உலகின் கூறுகளாகின்றன” என அறிவுறுத்துகின்றது.

இதைத் தழுவினே தொல்காப்பியனாரும்,

“நிலம் நீர் தீவளி விசும்போடைந்தும்,
கலந்த மயக்கம் உலக மாதவின்” என்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர்.

இவ்வாறே, திருமறையும்,

“பூத்தாரும் பொய்கைப் புனலிதுவே யெனக்கருதி,
பேய்த்தேர் முகக்குறும்” என்று கூறுகின்றது.

இதற்கொண்டன்றோ கந்த புராணமும்,

“யவஸ்து உயாமதம் ஸகஸம் ஸரீரம் ஸஜாத்ஜொ மூணை :
ஸஹாராய த்ரி உததீநாம் ஸ ரு உஸஜாநாவாவர :”

“எவனுக்கு மாயையின் சத்துவகுணம் திருமேனியோ, அவனே சம்மாரத்தின் பொருட்டுத் தமோகுணமுடைய உருத்திரனாய் மும்மூர்த்திகளில் ஒருவனாகின்றான்; பிறனலன்.” என்று கூறுகின்றது.

இதையே “உள்ளே சத்துவகுணமுடையான் வெளியிலே தமோகுணமுடையான்” என்று சூதசங்கிதை முதலிய நூல்களும் கூறுகின்றன.

இதனால் ‘குணி உருத்திரனே தமோகுணமுடையான்’ என்பாரின் கொள்கையும் பயனற்றதாயிற்றென்க; என்னை? வெம்பவக் கடலில் முழுகித் துன்புற்றலைந்த ஆன்ம கோடிக்கு, களைப்பாறுதற்கோர் குளிர் நிழலென்னும் இன்ப மயமாகிய பரமேசுவரன் உபசம்மாரத்தின் பொருட்டாகவே புண்ணாற மருந்து கொள்ளல் போன்று தமோகுணத்தைப் பெற்றுக் கொள்கின்றான்; அவன் சுருணைக் கடலாகிய அருட்டிருமேனியான் ஆதலினென்க.

இப்பொருளையே சிவபுராணமும்,

“நிஃநாநஜ்ஜஸ்து ஹிஷஜொ ருமெண ஹிஃஸா வயுஹத :
நஸி சிஹிஃவி மெவரஃணஜ் வுரெணவாத வுயொஜிகா”

நோயுற்றாரை வைத்தியன் (சுடுதல், அறுத்தல் முதலியவைகளால்) துன்புறுத்தினும் அவன் சிறிதும் சுருணையற்ற பட்சபாதன் ஆகான், (என்னை?) இங்கு நோயைப் போக்குதற்கு அன்புடைமையே காரண

மற்றும், இத்தகையனாகிய பரமேசுரனே பரப்பிரமம் எனக் கொள்
நங்கால், அது குணத்திற்கு அடங்கிய தென்பது பொருந்தாமையின், நித்
திரை, சோம்பல் முதலிய தமோகுணத்தின் காரியங்கள் அவன்பால் உண்
டெனலே அமையாமையின் என்க.

சத்துவகுணத் திருமேனியான் என்னுமிது கொண்டே,

‘எல்லா வித்தைகட்கு மிறைவான்’ எனவும்,

“பரமேசுவரனிடத்திலிருந்து ஞானத்தைப் பெற்றுக்கொள்க” எனவும் சுருதி கூறுகின்றபடி, இதனால் ஈசுவரன் வித்தையை யளித்தருளத் தன்மையன் என்பதும் பெறப்பட்டதென்க.

சுண்டு, புருகதன், என்பதற்குப் பலர்களால் பல பெயரிட்டு அழைக்கப் பெறுகின்றவன் என்றமையினாலே, வழிபடுகின்ற அநேக அன்பர்களாலும் 'பரமேசுர! நினது தரிசனத் தந்தருளல் வேண்டும்' என்று வேண்டப்படுகின்றவன் என்பதும் கொள்ளக்கிடந்தமை காண்க.

என்னை? 'ஹிரணாகரணீ' என்னும் வேத மந்திரத்தில் 'ஹ்வய' என்னும் அழைத்தலையே பொருளாகக்கொண்ட வடமொழிப் பகுதிக்கு வேண்டுகோளும் பொருளாமெனப் பாடியத்திலும் உரைக்கப்பட்டிருத்தலினன்க.

இதையே, பாரதத்தின் ஆரண்ய பருவமும்,

“**ஊவம் ஸம்ப்ராபி-தொ ராஜஜிஷி-லி: கில ஹர-த**”

‘இவ்வாறு இராசரிஷிகளால் வேண்டப்பெற்ற உருத்திர பரமேசுவரன்’ என்று தொடங்கி,

“வஸுவோ கொடிஸூ ரா உரணாம் பிஷீணாமுதஸ்யிதா ।
உயா வஹுவதரம் ஐஷா”

“கோடிக்கணக்கான இருடிகட்கு (சிவன்) முன் தோன்றினன், யானும் கண்குளிரக் கண்டேன்” என்று முடித்துக்கொண்டு இதை ஒரு சரித்திர வாயிலாகக் கூறுகின்றது.

இதனால் வழிபடுகின்றவர்கள் உருத்திரபரமேசுவரனைத் தரிசிக்க வேண்டும் எனப் பிரார்த்திக்கின்றனர் என்பதும், வேண்டினவர்கட்கு அருவருவாகிய பரமேசுவரன், ஆவில் பால் போலும், ஏந்திழைபால் முலைப்பாலும், கண்ணீரும் போன்றும், அருளுருவாய்த் தோன்றியருளுவன் என்பதும் பெறப்பட்டமை காண்க.

மற்றும், ஈண்டுப் புதிய இளங்கன்று பசுவிற்குக் களிப்பை யுண்டாக்குவது போன்று உருத்திரபரமேசுவரனுக்குக் களிப்பை யுண்டாக்கும் சங்கீதத்தைப் பாடுவீர்களாக என்றமையால், அதனோடு பேராற்றலுடையவன் என்பதையும் இயைத்து, சங்கீதத்திலும் பேராற்றலுடைய உருத்திரபரமேசுவரனுக்குக் களிப்புண்டாக்கத்தக்க சங்கீதத்தைப் பாடுவீர்களாக என்பதும் கொள்ளற்பாலதாம்.

இதனால், கார்த்தருவ வேதத்திற்குங் காரணனாகிய உருத்திரபரமேசுவரன் ஒருவனே, சங்கீதத்தின் இன்சுவையை யுணர்ந்து அருள் செய்யவல்லான் என்பதுங் கொள்ளக்கிடந்த பொருளாயிற்றென்க.

அற்றுகவினன்றே,

“வஸுவெஹுதி ஸிஸுவெஹுதி வெதிமாநரஸம்வணீ ।
ஸம்யிதரஸ அரதாயதம் ஸங்கரொ வெதிநா வரஃ”

“விலங்குகளும், குழந்தைகளும், பாம்புகளும் சங்கீதச் சுவையை யுணர்ந்து கொள்கின்றன, சங்கீதத்தின் வல்லுரத் தன்மையைச் சங்கரனொருவனே யறிகின்றான் பிறனால்லன்” என்னும் ஒரு பழமொழியும் யாண்டும் பரவுகின்றது.

அங்கனமே, யாக்குவல்கிய மிருதியும்,

“யீதிஜ்ஞா யஜி யொமெந ந மஜ்ஜதரஸம் வஜிஜ ।

ரா உஷ்ஜாநா அரொ ஹிஷா தெநெநவ ஸஹ ரொஹதே”

“சங்கீதத்தை யுணர்ந்தவன் பரமபதத்தை யடையமாட்டானேல், உருத்திரபரமேசுரனுடைய தொண்டனாய் அவனோடு கூடவே களிப்புறு கின்றான்” என்று கூறுகின்றது.

இவ்வாறே சூதசங்கிதையின் ஒரு கூறுகிய பிரமகீதையும்,

“பீதிஜூநம் சரிவபூரஸ்தே ஸூதராஃ காரணம் ஹவஸி |

பீதிஜூநெந யொமஃ ஸூதாஸி யொமாஸ்தேவ சரிவெக்யதா”

“சங்கீத ஞானம் பரமேசுரனை யடைவதற்குக் காரணமாகும். சங் கீத வுணர்ச்சியால் யோக முண்டாகின்றது; யோகத்தினாலே சிவனோடு ஒன்றாகுந் தன்மை யுண்டாகும்” என்று கூறுகின்றது.

மற்றும், இவ்வாறே சிவபுராண முதலியவைகளும் கூறுகின்றன வென்றுணர்க.

ஈண்டு, உருத்திரபரமேசுரன் பல விடத்தில் நிமித்தம்பற்றி அருள் திருமேனிகொண்டு எழுந்தருளி யிருக்கனும் பேரன்புடன் ஒழுங்காகிய சங் கீதத்துடன் அவனது புகழைப் பாடுகின்ற இடத்திலேயே பேராதிருப்பன் என்பது உட்கிடை.

அதுபற்றியே பகவான் விஷ்ணு மூர்த்தியும்,

“பூகா யத்ர மாயணி தத்ர திஷாதி”

“யான் வைகுண்ட முதலிய விடங்களில் இருக்கமாட்டேன், மற் றெங்கிருப்பேன் எனின்; எனது அன்பர்கள் யாண்டுப் பாடுகின்றார்களோ ஆண்டு நிலையாயிருப்பேன்” என்றருளிச் செய்துள்ளார்.

ஈண்டு வடமொழியில், புத்திரன் என்னுமொரு பயனை மாத்திரங் கருதிப் பாடுவீர்களாக எனக் கூறியிருக்க, புத்திரன் முதலிய எல்லாப் பயன்களையு மடைதற்பொருட்டு என்றது எவ்வாற்றாலாமெனினோ? தெரி விக்குதும்.

மக்கட்பேறென்றே ஒருவன் அடையவேண்டிய எல்லாப் பயன் வடிவா கவும் இருத்தலினென்க.

இதுபற்றியே,

“சூநநி மூஷிரெகொயம் சவத்யலிதி சுயதெ”

“புத்திரனொருவனே ஆனந்தப் பிழம்பெனப்படுகின்றான்” என்னும் பழையார் வாக்கியமும் உலாவுகின்றது.

மற்றும், பாகவதமும்,

‘பைங்குழவி மீது கொழுந்து விட்டோங்கும்’ என்று கூறுகின்றது.
இது கொண்டன்றோ தெய்வத் திருவருளால் வந்த பெருவேதமும்,

“பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை அறிவறிந்த
மக்கட்பே றல்ல பிற” என்று கூறுகின்றது.

இம்மந்திரத்தின் பிண்டப்பொழிப்பு:—

புத்திரர்களே! நீவிரும், உமக்கு வேண்டிய பயன் முதலியவற்றை யடைதற் பொருட்டு, இந்திரனுடைய திருமேனி கொண்டெழுந்தருளுகின்ற வனும், எல்லாப் பயன்களையும் அளிக்க வல்லானும், ஆன்றோர்களால் ஆராதிக்கத்தக்கோனும், அன்பர்களைப் பரிபாலிக்கின்றவனும், சத்துவ குணமாகிய அருள் திருமேனியை யுடையவனும், சத்துவகுணச் செயல்களை யுடையவனும், பிரம வித்தையை யளிக்கின்றவனும், பொது நோக்குடையானும், தொண்டர்களுடைய பரிதாபத்தைப் பொறுக்காதவனும், உலகம் கொரு காரணனும், பரப்பிரம வடிவனுமாகிய உருத்திர பரமேசுரனுடைய அருள் சுரக்குமாறு, வேத வழக்கைப்பற்றிய சங்கீதத்தையேனும், அல்லது உலக வழக்கைப்பற்றிய சங்கீதத்தையேனும் இனிது பாடுவீர்களாக என்பதாம்.

இரண்டாவது மந்திர விருத்தியுரை

முற்றிற்று.

சங்கீதத்தில் 3-4-5-வது மந்திரங்கள்

முடிந்தன.

மூலம்

மூன்றாவது மந்திரம்.

சங்கீதத்தில் 6-7-8-வது மந்திரங்கள்.

இம்மந்திரம் இருக்கலும் சாமத்திலும் ஒரு பதிகமாகவும் சங்கீதத்தில் மூன்று பதிகங்களாகவும் உள்ளது.

३ १२ ३ १ २३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ ३ २
मूर्धानं दिवो अरतिं पृथिव्या वैश्वानरमृत आज्ञातमग्निम् ।

३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ २ १ २ ३ २
कविं सप्राजमतिथिं जनानामासन्नः पात्रं जनयन्त देवाः ॥

உஞ்ஹாநம் ஹிவொ சாஸ்திம் வ்யுயிவ்நா
 வெவ்ஸாநாஸுத சூஜாதஹிடி |
 சவீம் ஸஜாஜதீயிம் ஜநாநா
 ஜாஸநஃ வாசுத் ஜநயஜு ஡ேவாஃ ||

கீத மந்திரம் 6.

அஜ்யா^{௨௨ ௩ ௪௩௫} ஡ோஹ் || ௩ || மூர்த்நி^{௨௨௨௧} ஡ாஹ் | வா^{௨ ௧} ௩அ^{௩ ௪ ௫} ௨௨௨௨
^{௨ ௧ ௨ ௨௨ ௩ ௪ ௫} ௨௨௨௨ | ^{௨ ௧} க்ர^{௨ ௧} த^{௨ ௩ ௪ ௫} ம^{௨ ௩ ௪ ௫} மி^{௨ ௩ ௪ ௫} | ^{௨ ௧} க^{௨ ௩ ௪ ௫} வி^{௨ ௩ ௪ ௫} ச^{௨ ௩ ௪ ௫} ம^{௨ ௩ ௪ ௫} | ^{௨ ௧} ஜ^{௨ ௩ ௪ ௫} அ^{௨ ௩ ௪ ௫} ம^{௨ ௩ ௪ ௫} | ^{௨ ௧} தி^{௨ ௩ ௪ ௫} ஜ^{௨ ௩ ௪ ௫} நா^{௨ ௩ ௪ ௫} நா^{௨ ௩ ௪ ௫} |
 அ^{௨௨ ௧} ச^{௨ ௧} ந^{௨ ௩ ௪ ௫} : பா^{௨௨} | வா^{௨ ௧} ௩^{௨ ௩ ௪ ௫} ஜ^{௨ ௩ ௪ ௫} ந^{௨ ௩ ௪ ௫} : | ய^{௨௨} த்^{௨ ௧} ஡ே^{௨ ௩ ௪ ௫} வா^{௨ ௩ ௪ ௫} : | ஹ^{௨ ௩ ௪ ௫} ஓ ||

அஜ்ய^{௨௨ ௧௨௨} ஡ோஹ் | ௨ | அஜ்ய^{௨௨ ௩ ௪} ஡ோ^{௨௨ ௨} ௩^{௨௨ ௨} ஹ^{௨௨ ௨} ஓ | வா^{௨௨ ௨} எ^{௨௨ ௨} | அஜ்ய^{௨௨ ௨} ஡ோஹ் | ௨ |
 அஜ்ய^{௨௨ ௩ ௪} ஡ோஹ் | ௨ | எ^{௨௨ ௩ ௪} | அஜ்ய^{௨௨ ௨} ஡ோ^{௨௨ ௨} ஹ^{௨௨ ௨} ௨^{௨௨ ௨} ௩^{௨௨ ௨} ௪^{௨௨ ௨} ௫^{௨௨ ௨} || ஹ^{௨௨ ௨} ஓ | ௩ | ஹு^{௨௨ ௨} ||

கீத மந்திரம் 7.

சி^{௧௨} ஡ோஹ் | ௩ | மூ^{௨௨ ௨} ர்த்^{௨௨ ௨} நி^{௨௨ ௨} ஡ா^{௨௨ ௨} ஹ் | பூ^{௨௨ ௨} ர்வ^{௨௨ ௨} த்^{௨௨ ௨} | ஹ^{௨௨ ௨} ஓ | ஹு^{௨௨ ௨} | சி^{௧௨} ஡ோஹ் | ௨ |
 சி^{௧ ௨} ஡ோ^{௧ ௨} ௩^{௧ ௨} ஹ^{௧ ௨} ஓ | வா^{௧ ௨} ௩^{௧ ௨} ஹ்^{௧ ௨} ௨^{௧ ௨} ௩^{௧ ௨} ௪^{௧ ௨} ௫^{௧ ௨} || ௬^{௧ ௨} || ஹ^{௧ ௨} ஓ || ௩ ||

கீத மந்திரம் 8.

சு^{௧௨} யோ^{௨௨ ௨} ஹ் | ௩ | மூ^{௨௨ ௨} ர்த்^{௨௨ ௨} நி^{௨௨ ௨} ஡ா^{௨௨ ௨} ஹ் | பூ^{௨௨ ௨} ர்வ^{௨௨ ௨} த்^{௨௨ ௨} | ஹ^{௨௨ ௨} ஓ | ௩ | சு^{௧௨} யோ^{௧௨} ஹ் || ௨ ||
 சு^{௧ ௨} யோ^{௧ ௨} ௩^{௧ ௨} ஹ^{௧ ௨} ஓ | வா^{௧ ௨} ௩^{௧ ௨} | எ^{௧ ௨} ௩^{௧ ௨} | க்ர^{௧ ௨} த்^{௧ ௨} ||

மூல இருக்கு மந்திரத்தின் பதவுரை.

திவ: மூர்த்நி	ஹிவ: உஞ்ஹாநம்	{ தேவர்களுக்குள் மேம்பட்டோ னும், அல்லது வானுலகைத் தாங்குகின்றவனும், மண்ணுலகத்தும்
புதிவ்யா:	வ்யுயிவ்நா:	
அரதி	சாஸ்திம்	{ இறைவனாய் விளங்குகின்றவ னும்,

वैश्वानरं	வெவ்ஹாநரம்	எல்லா வுலகமாயுள்ளவனும்,
ऋते	ஐதே	வேள்வியில்
भाजातं	சூஜாதம்	{ அருள் திருமேனிகொண்டு எழுந் தருளுகின்றவனும்,
अग्निं	ஐஹிம்	அனைத்திற்குந் தலைவனும்,
कविं	கவிம்	{ வரம்பிலா ஞானங்களை யுடையவ னும்,
सम्राजं	ஸம்ராஜம்	இயற்கைச் சோதி வடிவனும்,
जनानां अतिथिं	ஜநாநாம் ஐதியிம்	{ அனைவராலும் அதிதிபோன்று போற்றத்தக்கா னுமாகிய உருத்திர பரமேசுரனை,
देवाः	தேவாஃ	தேவர்கள்
नः आसन्नं पात्रं	நஃ சூஸந் பாத்ரம்	{ செபிக்கின்ற எம்முடைய மந்தி ரங்கட்கு விஷயம் ஆகுமாறு
आजनयन्त	சூஜநயன	செய்கின்றார்கள்.

விருத்தி யுரை.

ஈண்டுப் பரத்துவாசர் ரிஷி. சாமத்தில் வைசுவாநராக்கினி. திருஷ்டிப், சந்தம். அக்கினியையே தனக்குத் திருமேனியாகக்கொண்ட சிறப்பு வடிவாலேனும், தேவீ சொரூபமார் தன்மையாலேனும் உருத்திர பரமேசுரனை தேவதை யாவன். இவ்விருவகைப் பட்சங்களும் முன்னர்க் கூறப் பட்டன ஆண்டுக் காண்க.

மூலத்தில் “மூர்த்தா” என்பது உடலுக்கு ஒரு தலையைப் போன்று தேவர்களுக்குள் சிறந்தோனாய் வான நாட்டைத் தாங்குகின்றவன் என்பது பொருள்.

இதுபற்றியே, சுருதியும்,

“உதஃ ஸ்ரூபாநம் தேவா உவஜீவணி”

“முக்கியமாகிய இவ் வக்கினியைக்கொண்டு” தேவர்கள் பிழைக்கின்றார்கள்” என்று கூறுகின்றது.

இதனாற் போந்த பொருள் என்னையோ வெனின்? தேவர்கள் இனிது வாழ்ந்து வருதல் அனிகளைக் கொண்டேயாம்; அத்தகைய அனிகளை யளித்தலும், அக்கினியின் வயமாமாதலின் அக்கினியே அமர நாட்டைத் தாங்குகின்ற தென்பதும், தேவர்களுக்குள் தலைமையதா மென்பதுமாம். அக்கினியே உருத்திரன் பரமேசுரன் என்னும் பொருளாம் என்பதை முன்னர்க் கூறினும், அதை ஈண்டும் நினைத்துக்கொள்க.

“மண்ணுலகத்தும் இறைவனாய் விளங்குகின்றவனும்” என்பது மூலத்தில் இப் பொருளைத் தரும் வடமொழிச் சொல் ‘அரதி’ என்பதா மாதவின் என்க.

அச் சொல்லும்,

“சுயி உஹிஷா லிவ: சுசு” என்றற் றொடக்கத்து மற்றொரு மந்திரத்தில் இறைவன் என்னும் பொருள்தந்து நின்றவின், ஈண்டும் ‘அரதி’ என்னுஞ் சொல் இறைவன் என்னும் பொருளையுந் தந்து நின்றதென்க. இறைவன் என்பவன் பரிபாஷிப்பவனே யாவன்; ஆதலின் மண்ணுலகத்தைப் பரிபாஷித்தற் பொருட்டு, காசி, சிதம்பரம், கமலாலயம் முதலிய தலங்களில் அருளுருக் கொண்டெழுந்து அருள் செய்கின்றவனும் உருத்திர பரமேசுரனே என்பது பெற்றும்.

மற்றும், மூலத்தில் வானுலகம், என்றதற்கு இடவாகு பெயரால் தேவர்களைக் கொள்ளப்பட்டது; என்னை? வானவர்க்கு மேலுலகமே வாழிடமா மாதவினென்க.

‘மூர்த்தா’ என்றது தலையாம் ஆதலின் சிமந்தவன் என்பதாயிற்று, ஆகவே தேவர்களுக்குள் சிமந்தவனும், மண்ணுலகிற்கு இறைவனும் உருத்திர பரமேசுரனே என்பது திரண்ட பொருள்.

அல்லது, வான நாட்டையும், மண்ணாட்டையும் தாங்குகின்றவன் உருத்திரபரமேசுரனே எனக்கொள்ளினும் அமையு மென்க.

அதுபற்றியே சுருதிகளும்,

“ஊதவஸ்ய வா சுக்ஷரஸ்ய ப்ரஸாஸநெநாஉயிஜிஷாவா வ்யயி வுள விய்யுதெ திஷுத:”

“சித்தியமாகிய இப் பரமான்மாவின் ஆணையால் வானுலக மண்ணுலகங்கள் தாங்கப்பெற்று நிற்கின்றன” எனவும்,

“ஊஷ ஸெதௌ வியாண ஊஷாஃ ஹொகாநாடி”

“இவ் வுலகங்களைத் தாங்குகின்ற ஆதார வடிவானது இப்பரமான்மாவாகும்” எனவுங் கூறுகின்றன.

அல்லது, ‘அரதி’ என்னும் வடசொல்லை, ரதி-விருப்பம், அஃதில்லாதோன் அரதி யெனப்படுவன் எனப் பொருள் கொள்ளில் உருத்திரபரமேசுரன் முழு வைவாக்கியத்தை யுடையவன் எனப் பொருள் கொள்ளினும் இனிதமையும் என்பதுங் காண்க.

இதனானே,

பகவான், என்னுஞ் சொல்லிலுள்ள பகம் - ஐசவரியம் என்னுமிடத்து ஞானமும், வைராக்கியமும் பகம் என்பதற்குப் பொருளாக நூலாசிரியர் கூறியுள்ளார்.

அவ்வாறே பரமேசுரனுக்கு நிலையான பத்துவகைக் குணங்களைக் கொள்ளுங்காலும்,

“ஆத்மாந விராமதெஸ்யடி”

‘ஞானம் வைராக்கியம் ஐசவரியம்’ என்பது முதலிய அப் பத்துக் குணங்களிலும் வைராக்கியமும் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்ற தென்க.

‘எல்லா வுலகமாயுள்ளவனும்’ என்பது, வைசுவாநரன் என்பது வைசுவ - உலகனைத்துமுள்ள, நான் - நர வடிவன், என விரிதலின் எல்லா வுயிர்களுமாய் நிற்பவன் என்பது பொருளாயிற் றென்பதாம்.

இவ்வாறே, வைசுவாநரன் என்பது உலகனைத்தையும் நியமிப்போன் என்னும் பொருளைத் தருமென்பது முணர்க.

அற்றுகவினன்றே வியாச சூத்திர பாடியமும்,

“சூத்ராநம் வெஸ்யாநா உவாஸூ”

“ஆன்மாவை வைசுவாநரனென உபாசிக்கின்றான்” என்னுஞ் சுருதி வாக்கியத்திற்குப் பொருளுரைக்குங்கால், “வைசுவாநரன், என்னுஞ் சொல் எல்லா வடிவனுமாகிய பகவான் பரமேசுரனையே காரணப் பெயரானுங் காட்டுகின்றது” எனக் கூறுகின்றது.

அல்லது, வேள்விப் பொருள்தரும், ‘ருதே’ என்னும் வடமொழிச் சொல் சத்தியம் என்னும் பொருளையுந் தருவதாமாதலின், ‘சத்தியமாகிய தனது வடிவில் நிலைத்திருக்கின்றவன்’ எனப் பொருள் கொள்ளலும் உரியதே யாகும். ஈண்டு ‘நிலைத்திருக்கின்றவன்’ என்பது எஞ்சி நின்றதாய்க் கொள்ளற்பாலதாம்.

இதுபற்றியே, சுருதியும்,

ஸ “ஹவஃ கஷிந வுதிஷிதஃ?”

‘பகவான் எதில் நிலைத்திருக்கின்றான்?’ என வினாவிக்கொண்டு, ‘ஸூ உஷித’ ‘தனது மகிமையில் நிலைத்திருக்கின்றான்’ என உத்தர முரைக்கு முகத்தாற் கூறுகின்றது.

மற்றும், ஈண்டு எழுந்தருளுகின்றவன் என்பதை எல்லா வுலகமாய், என்பதுடன் இயைத்து 'எல்லா வுலகமாய் நிற்கின்றவன்' எனப் பொருள் கொள்ளினும் இனிது பொருந்துமாறுணர்க. என்னை? பரமேசுரனே எல்லா வுலகமாய்த் தோன்றி நிற்கின்றானாதலின் அவனைத் தவிர்த்துச் சிறிதும் உண்மையிலின்றாமென்பது யாண்டும் ஒப்ப முடிந்ததாமாதலினென்க.

அற்றுகவினன்றே, சுருதிகளும்,

“தலெஷுஷத வஹுஸூஜம் ப்ரஜாயெய”

“அப்பரமான்மா பல்லுயிர்களாவோம் என்று திருவுளம் கொண்டது” எனவும்,

“ஸொஉகாஸயத வஹுஸூஜம் ப்ரஜாயெய”

“அப்பரமான்மா பல்லுயிர்களாவோம்” என விரும்பிற்று எனவும்,

“தஜாஜூநம் ஸூபகௌரூதெ”

“அப்பரமான்மா தன்னையே உலகமாய்ச் செய்தது” எனவும், மற்றும் பலவகையாகவுங் கூறுகின்றன.

அவ்வாறே 'உலகனைத்துமானாய் நீயே' எனவும், “உலகேழெனத் திசை பத்தெனத் தான் ஒருவனுமே பலவாகி நின்றவா” எனவும், அருள் திருமறைகளும் முழங்குகின்றன என்பதும் ஈண்டுணரற்பாலது.

‘ஸ்வெஷா வெ ரூஉ:’ “எல்லாம் உருத்திரனே யாவன்” என் னும் உண்மைச் சுருதியையும் ஈண்டுணர்ந்துகொள்க.

‘வரம்ஸிலா ஞானங்களை யுடையவனும்’ என்பது, முன்னர்க் கூறிய வாறே பதினெண் வித்தைகட்கும் உருத்திர பரமேசுரனே காரணாதலின் அவனே எல்லா ஞானங்களையு முடையவன் எனப்படுதலினென்க; இது னால், எல்லாமுணர்ந்தவன் என்பதனும் தாமே போதருமென்றுணர்க.

இதுபற்றியே, வியாசபகவானும்,

‘சாஸ்தர யோணித்வாத்’ ‘சாத்திரங்கட்குக் காரணமாதலின்’ எனச் சூத்திரமு மியற்றியருளினார். ஈண்டு, வாக்கு மனங்கட் கெட்டாத வேத முதலியவைகளைப் பரமேசுரன் செய்தனன் என்பதனானே அவன் எல்லா முணர்ந்தவன் என்பது கருத்து. என்னை? ‘ஒருவர் ஒரு னுலைச் செய்யின், அவருடைய உணர்வு அந்நூலிலுள்ள அறிவிலும் பேரறிவாகவே யிருத் தல் வேண்டும்’ என்பது மகரிஷி பாணினி முனிவரிடத்துக் காணக் கிடத் தலி னென்றுணர்க. ஈண்டு விரித்திற் பெருகுமென விடுத்தாம்.

‘இயற்கைச் சோதி வடிவனும்’ என்பது, இப் பொருள்தரும் வட மொழிச் சொல்லாகிய ‘ஸம்ராஜ:’ என்பது, ஸம்-நன்கு, அதாவது இயற்கையாகவே, ராஜ: - விளங்குகின்றவன் என விரிக்கப்படுதலின் இப் பொருள் கொள்ளக்கிடந்ததாம்; இதனால் இயற்கைச் சோதியன் எனவே சுயஞ்சோதி வடிவன் என்பதும், பிற வொளிகளால் விளக்க முடியாதவன் என்பதும் பெறப்பட்டமை காண்க.

அல்லது,

‘ராஜ:’ என்னுஞ் சொல் விளங்குதலாகிய பொருளைத் தருவது போன்று ஐசுவரியங்களினைத்தையு முடைய தலைவன் என்னும் பொருளையுந் தருவதாமாதலின், அனைவருக்கும் உருத்திர பரமேசுரனே தலைவன் (இறைவன்) என்பதும் அமையும். இதை ‘சேனைகட்கு ராஜன்’ என்னுமிடத்துச் சேனைகட்குத் தலைவன் என்பதே வெளிப்படையா யிருத்தல் போன்று எனக் கண்டுகொள்க என்பதாம்.

அற்றுகலினன்றே, சுருதியும்,

“ॐஸ்வராணாம் வஸ்வரோ உஹஸ்வர:”

‘ஈசுரர்களுக்கெல்லாம் ஈசுரன் பரமேசுரன்’ என்று கூறுகின்றது.

‘அனைவராலும் அதிதிபோன்று போற்றத்தக்கானும்’ என்பது, தேவர், சுரர், மனிதர் முதலிய அனைவராலும் விருந்துபோன்று (நிலையின்றித் திடீரென வந்தவர்போன்று) ஆராதிக்கத்தக்கான் என்பதாம்.

அதிதியானவன், அந்தணன் முதலிய மேம்பட்டோனா யிருப்பினும், சண்டாளன் முதலிய தாழ்த்தோனா யிருப்பினும் உண்ணுங்கால் வருவானேல், அவன் பூசிக்கத்தக்கான். அவனை யாராதிக்காவிடில் பெருந்திமை விளையும்; பூசிக்கிலோ, பெரும்பயனை யடைவர் என்பதாம்.

இதுபற்றியே பல ரீதி நூல்களும்,

“ஹிஸ்பா வா யதி அனாரொ ஹிஸுஸு: வித்ருவாதக: |

வெஸுஷெவெ து ஸ்வாஸுஸுஸு: தியிஸும- ஸுஸு:”

“அதிதியானவன் அந்தணனையாயினும், சண்டாளனையாயினும், அந்தணனைக் கொன்றவனா யிருப்பினும், தந்தையைக் கொன்றவனா யிருப்பினும், வைசுவதேவ மென்னும் (தேவர்கட்கு நிவேதித்துத் தான் உண்ணும்) காலத்தில் முன்பின் அறியாதவனாப் வருகின்ற அவ் வதிதியானவன் சுவர்க்கத்தை

யடையச் செய்கின்றவனே யாவன் ; அதாவது அவனைப் பூசிக்கில் சுவர்க் கத்தை யடைதல் பயனாம்” எனவும்,

“ ஸ்ராமதே நாமஹுயஃ ஸ்ரீதா குஸுமேத சாதகூதஃ ।
விதாஸா வாஹஸௌவந சநாஷேந வுஜாவதிஃ ।
ஸயநேந அதஃஷ்டாஸூஸுபுஷுஷிஷு ஶஹஸுராஃ ”

“ அதிதியானவன் வந்ததால் அக்கினிகள் பிரியமடைகின்றன. அவன் ஆசனத்தின்கண் அமர்ந்திருக்கில் இந்திரன் பிரியமடைகின்றான். அவனு டைய பாதங்களைக் கழுவினதால் பிதிர்க்கள் பிரியமடைகின்றனர். அவன் உண்டதால் பிரசாபதியானவர் பிரியமடைகின்றனர். அவன் உறங்கில் பிர மன், விஷ்ணு, மகேசுவரர் பிரியமடைகின்றனர்” எனவும்,

“ வயிநூனூஷிஜூத உகிஷிஃ க்ஷுக்ஷி விராவரிதஸு ।
யொந வஹ்யதே மதூதா தராமஃ ஸுஹ்வராதகஸு ”

“ வழியில் களைப்புற்றவனும், தெசியாதவனும், பசி தாகங்களை யுடைய வனுமாகிய அதிதியானவன் வரின், எவன் அவனை அன்போடு ஆராதிக்கவில் லையோ, அவன் அந்தணரைக் கொன்றவனாகின்றான்” எனவும் கூறுகின்றன என்பதாம்.

‘தேவர்கள் செபிக்கின்ற மந்திரங்கட்கு விஷயம் ஆகுமாறு செய்கின் றார்கள்’ என்பது.

எண்டு, “ ஆஸந் பாத்திரம்” என்னும் வடமொழிச் சொல்லில், ‘ஆஸ் யம்’ என்பது வாயினுற் கூறப்படுகின்ற எழுத்துக்களாம்.

இதுபற்றியே,

“ ஸுஷேனூதேந வணாநீதஜாஸூஷி ”

‘ஆஸ்யம்’ என்னும் வாயால் உச்சரிக்கப்படுவதா மாதலின் ஆஸ்யம் எனப் படுகின்றது’ என்றார் பதஞ்சலி மாமுனிவராகிய வியாகரண மாபாடியகார ரும். இவ்வாற்றால் ஆஸன் செபிக்கின்ற மந்திரம் என்பது பெற்றும்.

செய்கின்றார்கள், என்றது ‘ஆஜநயந்த’ என்னும் வடமொழி வினைச் சொற்கு வடமொழி யிலக்கணத்தைத் தழுவிச் செபிக்கின்றார்கள் என்ப தும் பொருளாமாதலின் என்க. இதன் முறையை ஆண்டுக் காண்க. இத னால் உருத்திர பரமேசுவர மந்திரத்தைச் செபிக்கின்றார்கள் என்னும் பொரு ளுங் கொள்ளக்கிடந்தமை காண்க.

சுண்டு உருத்திர செபமே எல்லாவற்றினும் சிறந்ததா மென்பதுணரற்பாலது.

இதுபற்றியே பல நூல்களும்,

“வ்ருணவ: சதருஜ்யம் தயாஉயவபுரிஸூரிவா ।

வ்ருதஷாணு ஜவ: வுரு ! ஸூரபூய உதி கீரீடித: ”

“பிரணவம், சதருத்திரம், அதர்வசிரச முதலியவைகளைச் செபித்தல், தனது மறையை ஒழுவதேயாகும் என்று சொல்லப்படும்” என்று கூறுகின்றன.

அங்ஙனமே கண்ணபிரானும்,

“யஜூநா ஜவ யஜூஷூரி ”

“வேள்விகளுக்குள் செபவேள்வி யானுயிருக்கின்றேன்” என்றருளிச் செய்தனர். இதனால், வேள்விகளைத்தினும் உருத்திர செபஞ் செய்தலாகிய வேள்வியே சிறப்புடைத்தென்பது பெற்றும்.

இவ்வண்ணமே, கூறிப்போந்த சுருதி, மிருதி, புராணம் முதலியவற்றின் வாக்கியங்களால், அக்கினியையே தனக்கொரு திருமேனியாகக் கொண்டு, வானுலக மண்ணுலகங்களைத் தாங்குகின்றவனும், எல்லா வுலகமாய் நிற்கின்றவனும், மண்ணுலகத்தும் அன்பர்கட்கு அருள் திருமேனி கொண்டு அதுக்கிரகஞ் செய்கின்றவனும், கெடாத சத்தியத் தன்மையால் நிறைந்தவனும், எல்லாவற்றிற்கும் தலைமையா யிருக்கின்றவனும், வரம்பில்லாத ஞானம் முதலிய குணங்களை யுடையவனும், அநிதிபோன்று பேரன்புடன் போற்றத் தக்கானுமாகிய உருத்திர பரமேசுரனுடைய மந்திரங்களைத் தேவர்கள் செபிக்கின்றார்கள் என்பது இம்மந்திரத்தின் பிண்டப் பொழிப்பாம் என்பது காண்க.

இதுபற்றியே சுருதி மிருதிகளும்,

“சுழி ரெவதா வ்யயரோ ஜெவதாஹி ।

சுழிசுவா வாவ ஜெவதா: வீணாதி ।

சுழிஸெவதா ஜெவதா: ”

“தேவர்கட்கு முதன்மையானது அக்கினியேயாம். அக்கினி வாயிலாகவே தேவர்களாவரும் பிரியமடைகின்றனர், அக்கினியே எல்லாத் தேவர்களாகும்” என்று கூறுகின்றன.

அற்றேலல்தாகுக, எல்லாத் தேவர்கட்குள்ளும் சிறந்தவர் உருத்திர பரமேசுரரே என்பதும், அவரிடத்து அன்பு செலுத்தலே, எல்லா விதமான பயன்களையும் கொடுக்கும் என்பதும், அவ்வன்பு எல்லாருக்கும் ஒரு தலையாக வேண்டுமென்பதும், அது மிகவும் எளிதாய் முடியுமென்பதும், யாவரும் அறிந்திருக்கின்றனர். அவ்வண்ணஞ் செய்யாது ஏனைய புன்னெறிகளிற் சென்றுழல்கின்றனரே அஃது என்னை யெனின்? கலியுகத்தில் பரமேசுரனிடத்து அன்பு செலுத்தல் முதலிய வழிபாடுகள் மக்களிடத்துக் காணப்படுகின்றனவாயினும் தேவர்களே பொறுமைகொண்டு அவற்றைக் கெடுத்துவிடுகின்றனர்; ஆதலின் அவை முடிந்து பயனை யளித்தற்கு வலியற்றவைகளாகி ஒழிகின்றனவென்பது ஈண்டு உணரற்பாலது.

அற்றுகலினன்றே சிவ புராணமும்,

“ஜொஸ்தீ யெநுயடிநாநீதா டு:வொடா மூஹலெயிநாடி |

தலெயெவ ஜொநவாநு விவெரா டெவாநாந் டு:வொடா ஹவெசு |

திரி டுசாஸெந விவாணி வு விஷா ஹரடிபந் நுணாடி |

ததொ ந ஜாயதெ ஹதி ரெகஸூதாவி வ டெஹிந: |

தஜூகிவிஜிஷா நெநவ ஜாயதெ ஸாருவாணிந: |

யயாகயஹிஜா தாவி லெஹி விஹிஜிதெ நுணாடி |

ஜாதம் வாவி ஸிவஜொநம் ந விஸூஸூஜம் ஹதஜிமூடி ”

“பால் கறக்கின்ற பசுவானது போய்விட்டால் இல்லறத்தானுக்குத் துன்பமுண்டாவது போன்று, ஞானமுடையவன், தேவர்கட்குப் பெருந் துன்பத்தைக் கொடுக்கின்றவனாகின்றான்; (என்னை? வேள்வியில் ஈயப் படும் அனியைத் தவிர மற்றொன்றும் அவர்கள் வாழ்வதற்கு வருவாய் இல்லாமையின் அவன் ஞானியாய்விடில் வேள்வியில் அவி கொடுக்கமாட்டான் என்னும் கருத்தாலென்க.) ஆதலின், தேவர்கள் மனிதர்களின் உள்ளத்திற் புகுந்து கெடுக்கின்றனர்; அதனால் ஒருவர்க்கேனும் ஈசரபக்தி யுண்டாகின்றதில்லை. சூலமேந்தியவன்பால் பக்தி செய்யவேண்டு மென்னும் விருப்பமே உண்டாவதில்லை. மங்கட்கு எவ்வாற்றாலேனும் பக்தி யுண்டாயினும் இடையில் கெட்டுவிடுகின்றது. சிவஞான முண்டானபோதும் அது விசுவாசஞ் செய்யத்தகாததாய் ஒழியும்” என்று கூறுகின்றது.

6-7-8-வது கீதப் பாடல்களின் விருத்தியுரை

முற்றும்.

எட்டுக் கீதப் பாடல்கள் முடிந்தன.

सः पतिः	ஶுஃ பதிஃ	{ சுவர்க்கத்திற்கும் இறைவனாகின்றான்.
धनपतिः	யநவதிஃ	{ தனங்களுக்கும் தலைவனாகின்றான்.
मन्युना वृत्रहा	உநயூநா வுத்ருஹா	{ கோபத்தால் விருத்திரனைக் கொன்றவனும் ஆகின்றான்.
सूर्येण स्वराट्	{ ஸூர்யேண ஸ்வராடீ	{ சூரிய வடிவாய் உலகை விளக்குகின்றவனாயிருக்கின்றான்.
यज्ञेन मघवा	யஜ்ஞேந ம஘வா	{ யாகத்தால் அதன் பயனை நுகரும் இந்திரனுமாயிருக்கின்றான்.
दक्षिणास्य मियातनूः	{ दक्षिणास्ये मियातनूः	{ தக்சிணாமூர்த்தியாய் அன்பு செய்தற்குரியவனும் நீயாகின்றான்.
राजा विश दाभार	{ राजा विशो दाभार	{ மற்றும், வேந்தன் வடிவால் குடிகளைத் தாங்குகின்றவனும் நீயாயிருக்கின்றான்.
वृषभः	வுஷஹஃ	{ விரும்பியவற்றைப் பொழிபவனும் நீயாயிருக்கின்றான்.
ऋषा	ஶ்ரஷா	{ நீயர்களைத் தண்டிப்பவனும் நீயாயிருக்கின்றான்.
बृत्रेण शचीरतिः	{ बृत्रेण शची रतिः	{ மறைத்தலால் விருத்திரனைக் கொல்லக் கொழிற்குத் தலைவனும் நீயாகின்றான்.
अन्नेन गयः	அன்நேந மயஃ	{ அன்னங்களைபுடைய இல்லறத்தானும் நீயாயிருக்கின்றான்.
पृथिव्या सृणिकः	புரூயிவ்யா ஸ்ரணிகஃ	{ மண் நாட்டைத் தன்வயமாகச் செய்கின்றவனும் நீயாயிருக்கின்றான்.
अग्निना विश्वं भूत- मभ्यभवः	{ अग्निना विश्वं भूतमभ्यभवः	{ அக்கினிவடிவால் அனைவரையும் கட்டுப்படுத்தியவனும் நீயாயிருக்கின்றான்.
वायुना विश्वा प्रजा अभ्यभवथ	{ वायुना विश्वा प्रजा अभ्यभवथ	{ வாயுவால் உயிர்களைப் பிழைக்கச் செய்கின்றவனும் நீயாயிருக்கின்றான்.
वपट्कारेणाद्धमाक्	{ वपट्कारेणा द्धमाक्	{ வஷட்கார மந்திரத்தைபுடைய யாகத்தால் அதன் பயனை அதுபலிப்பவனும் நீயாயிருக்கின்றான்.
समिधा परमेष्ठी	ஸமிதா பரமேஷ்டீ	{ சபையில் விளங்கும் பிரமனும் நீயாயிருக்கின்றான்.

वो देवा देवा: दिवि- { ये देवा देवा: { சுவர்க்கத்தில் எந்த, தேவகணங்
 षदः स तेभ्यो वो { धीष्णिङः व्यु- { களும் உருத்திர கணங்களும்
 देवा देवेभ्यो नमः { क्षेष्टा वो देवा { உண்டோ, அவைகட்கு வணக்
 { देवेवक्षेष्टा नमः { कम्.

अन्तरिक्षमदः स { ऊर्ध्वनिक्षेपः व्यु- { வானிலுள்ள தேவர்கட்கும்
 तेभ्यो वो देवा { क्षेक्षेष्टा वो { உருத்திரகணங்கட்கும் வணக்
 देवेभ्यो नमः { देवा देवेव- { कम्.
 { क्षेष्टा नमः {

पृथिवीषदः स तेभ्यो { पृथिवीक्षेपः व्यु- { மண்ணிலுள்ள தேவகணங்கட்
 वो देवा देवेभ्यो { क्षेष्टा वो देवा { கும் உருத்திரகணங்களுக்கும்
 नमः { देवेवक्षेष्टा नमः { वणककम्.

अमुषदः स तेभ्यो { ऊर्ध्वमक्षः व्यु- { ிரிலுள்ள தேவர்கட்கும் உருத்
 वो देवा देवेभ्यो { क्षेष्टा वो देवा { திரகணங்கட்கும் வணக்கம்.
 नमः { देवेवक्षेष्टा नमः {

दिक्षुमदः स तेभ्यो { धीक्ष्णवः व्यु- { திக்குகளிலுள்ள தேவர்கட்கும்
 वो देवा देवेभ्यो { क्षेष्टா वो देवा { உருத்திரகணங்கட்கும் வணக்
 नमः { देवेवक्षेष्टा नमः { कम्.

आनामदः स तेभ्यो { ऊर्ध्वमक्षः व्यु- { பத்துத்திசைகளிலுமுள்ள தே
 वो देवा देवेभ्यो { क्षेष्टा वो देवा { வர்கட்கும் உருத்திரகணங்கட்
 नमः { देवेवक्षेष्टा नमः { कम्.

अवयामिव धन्वो { अवक्षेष्टा विषयानु- { தனுவில் காணேற்றித் தளர்விப்
 स तेभ्यो वो देवा { व्यु- { பது போல் எங்கள் மேலுள்ள
 देवेभ्यो नमः { क्षेष्टा वो { கோபத்தைப் பொறுத்தரு
 { देवेव { लीन தேவர்களுக்கு வணக்கம்.

व इदं सूतमः स्य { य इदं वृत्तः व्यु- { எவர் இந்த உலகைத் தோற்று
 तेभ्यो वो देवा { क्षेष्टा वो { வித்தருளிப் பாமேசரரோ,
 देवेभ्यो नमः { देवा देवेव { அவருக்கு வணக்கம்.
 { क्षेष्टा नमः {

விருத்தி யுரை.

இவைகளின் சுர முதலியவைகளை வடமொழியிற் காண்க.

இருக்கு இல்லாததால் இதற்குச் சந்தம் இல்லை.

முன்னிரண்டு பாடல்களின் தேவதைகள் வைசுவ தேவர்கள் ஆவர். முன்றாவது மந்திரத்திற்கு உருத்திரனாவன், அல்லது பின்னிரண்டிற்கும் வைசுவ தேவர் ஆவர். முதலாவதற்கு உருத்திரனாவன்.

சுண்டு, முதலாவதாயுள்ள 'நம்:' என்னும் வரை, இடையிலுள்ளது ஓர் எகராம். நினக்கு ஆகுக என்பது எஞ்சி நின்றது. 'அதிபதியா (இறைவனா) தந்தன்மை முதலிய குணங்களை யுடைய உருத்திரனாகிய

பரமேசுரனே ! உனக்கு (எனது) வணக்கம் ஆகுக ; 'என இயைத்துக் கொள்க. ஈண்டு வணக்கம் என்பது வணங்குதற்குரியோன் மேம்பட்டோன் என்னும் உணர்ச்சி காரணமாய் வணங்குவோன் தாழ்த்தோன் என்னு முணர்ச்சியுடன் செய்கின்ற ஒருவனுடைய அங்கங்களின் செய்கையேயாம்.

ஈண்டு 'இறைவன்' எனவே அனைவருக்கும் இறைவனுமென்பது கொள்ளக்கிடக்கின்றது.

இதுபற்றியே, சுதரிசனாசாரியரும்,

'ஆயிரங் கிளைகளையுடைய சாமவேதத்திற் கூறப்பட்ட மகிமைகளை யுடையவன் சங்கரனேயாவன், மகிமைதங்கிய அக்குணங்களே தேவ விராத முதலியவைகளில் எண்ணப்படுகின்றன' என்று கூறியுள்ளார்.

மித்திரனு (சூரியனு)க்கும் ரீயே இறைவனு யிருக்கின்றாய் என்பது,

(1) உருத்திர பரமேசுரனே எல்லாவற்றிற்கும் இறைவனு யிருக்கின் றான் என்றதை விரித்துக் காட்டத் தொடங்கி, அவனது பல்வகை நாமங்கள் தனித்தனியே கூறப்படுகின்றன. அவற்றுள், முதலாவது சூரியனுக்கும், உருத்திர பரமேசுரனே இறைவன் என்று கூறப்படுகின்றது என்பதாம்.

ஈண்டு, 'பதி' என்பது சுவாமியாகும். சுவாமி யெனவே ஈசுரன் என்பது பெறப்படுகின்றது. என்னை? 'பதி யீசுரன்' என்று அமர கோசங் கூறுதலின் என்க. இவ்வாற்றால், ஒப்பற்ற கீர்த்தியை யுடையவன் என்பது கருத்து. இதனால் உலகத்திலும், வேதத்திலும் மிகப் பிரசித்தியா யுள்ள சூரியனும், உருத்திர பரமேசுரனுடைய அறுக்கிரகத்தை யடைதற் சூரியன் என்பது பெற்றும்.

இதுபற்றியே, சுருதியும்,

"யெந ஸௌயஜ்ஜுவதி தெஜஸோஃ"

"யாதொரு பரமேசுரனால் பேரொளியுடன் சூரியன் விளங்குகின்ற னனோ" என்று கூறுகின்றது.

அங்ஙனமே, மிருதியும்,

"யஜாஜித்ய மதம் தெஜொ ஜம ஹஸயதெதவிஞ்சு"

"இரவியின்கண்ணுள்ள ஒளியாய் நின்று உலகத்தை விளக்குகின்றது எதுவோ, அது எனது ஒளியென்றுணர்வாயாக" என்று கூறுகின்றது.

மற்றும், உருத்திர பரமேசுரனுடைய அட்ட மங்கள் மூர்த்தங்களுள் இரவியும் ஒரு சிறந்த மூர்த்தமா யிருக்கின்ற தென்பதுமுணர்க,

இப்பொருளையே, சுருதியும்,

“ய: சூழிகெதே திஷ்ட”

“எவன் இரவியின்கண் இருந்துகொண்டு செலுத்துகின்றானே” என்பதனால் வலியுறுத்துகின்றது.

அங்கனமே, புராணமும்,

“ஹஸ்தம்ஹாஸ்திஸாஹஸ்தாஹஸ்தேசுஜாகாது கிபராகரா:”

“நிலம் கீர் தீ வளி விண் மதி இரவி ஆன்மா” என்று நேரே இதையே விளக்குகின்றது.

இவ்வாற்றால் சூரியனுடைய மகிமையினாலேயே உலகம் விளங்குகின்ற தென்பதும், அச் சூரியனும், பரமேசுரனுடைய திருமேனியேயாவான் என்பதும் தெளியப்பட்டது. மற்றும், தேகத்திற்கு இறைவன், தேகி யென்பதற் சொல்லவேண்டுமெனத் தென்னுகொல்? இது யாண்டும் மிக வெளிப்படையா மென்க,

அரிக்கும் இந்திரனுக்கு மிறைவன் என்பது,

சண்டு, மூலத்திலுள்ள ‘சுத்திரம்’ என்னுஞ் சொல் விஷ்ணுவையும், இந்திரனையும் குறிக்கின்றது. முன்னர் ‘மித்திரன்’ என்பதற்கு, சூரிய தேவனைக் கொண்டதால், சண்டுத் தேவர்களைக் கொன்னப்பாலார் என்பதே தருதியாமாதலினென்க. வடமொழி யிலக்கணவகையானும் இப்பொருள் பெறப்படுகின்றதென்பது முணர்க.

இதனாலன்றோ, சுருதியும்,

“ஊருஷ்டே ஹமொஸி விஷ்ணுராயிவதேஃ சுத்திர”

“இந்திரனும் விஷ்ணுவும் சுத்திரம் எனப்படுகின்றார்கள்” என்று கூறுகின்றது.

அங்கனமே புராணமும்,

“நரவாணாம் ஹெவதம் விஷ்ணுஸ்யெவது வாராநா:”

“அரசர்களின் தெய்விகத்தன்மை, விஷ்ணுவும் இந்திரனுமாகின்றது” என்று கூறுகின்றது.

‘சுவர்க்கத்திற்கும் இறைவன்’ என்பது,

“யந ஁வெந வஹிஹம் ந ஁ ப்ரஹ்மணஸி ।
அலிவாஷாவநீ தந தஹிவஹி வஹிஷ்டி”

“துன்பத்தோடு சேராததும், என்று முள்ளதும், சிறப்புடையதும் அனைனரும் விரும்பத்தக்கதுமாகிய இன்பமே சுவ: (சுவர்க்கம்) என்பதின் பொருள்” எனக் கூறப்பட்டிருத்தலானும்,

சுருதியும்,

“வாவரித்யவஹி வஹி:”

“சுவ: என்பது ஒரு வலகம்” என்று கூறுகின்றதாலும், சுவர்க்கம் என்னும் மூன்றா முலகத்திற்கும், இன்பவடிவாகிய முத்திக்கும், பரமேசுரனே இறைவன் என்பது பெறப்படுகின்றதென்க.

‘தனங்கட்கு இறைவன் என்பது’ சண்டு, தனம் என்றதால் எல்லாப் புருடார்த்தங்களுங் கொள்வக் கிடக்கின்றன. சுவ: பதி, தனபதி என்னும் இரண்டு சொற்களாலும், இவ்வலக, பரவலக போக்கியப் பொருள்களுக்கும், இவ்வாறே, அதிபதி, என்றதனானே தேவர், மனிதர் முதலியோர்களுக்கும் இறைவன் என்றதாயிற்று. இதனால் மித்திரபதி, ஷத்திரபதி, சுவ: பதி, தனபதி, என்னும் நான்கு சொற்களாலும், தேவர், மனிதர் முதலிய எல்லாப் பிராணிகட்கும் இறைவன் என்பதும், புத்திரர், தனம் முதலிய உலகிலுள்ள பேரகப் பொருள்களுக்கும், பேரின்பத்திற்கும் உருத்திர பரமேசுரனே இறைவனாகின்றான் என்பதும் பெறப்பட்டமை காண்க.

இப்பொருளையே, சாமமறைப் பாடல்களும்,

“வாஷாவநாதித்ய ஹிணய: வாவாஷா”

“பொன் மயமாகிய இப்புருடன் இரவிரினுள் காணப்படுகின்றான்” என்றற் றொடக்கத்து மத்திரங்கனாற் கூறுகின்றன என்பதுணர்க.

இவ்வாற்றால் போர்த்தபொருள் யாதோவெனின்? கூறியவாங்கே தடையிலாத ஐசுவரியங்களை யுடைய உருத்திரபரமேசுரனே, யான் வணங்குகின்றேன் என்பதாம்.

இனி, ‘மித்திரன்’ என்பவன் முதலியோர்கட்கு இறைவன் உருத்திர பரமேசுரனென்று மேற் கூறப்பட்டது. ஆண்டு, மித்திரன் என்னுஞ் சொல் ‘ஸிமிதா’ சிநேகம், என்னும் வடமொழிப் பகுதியிலிருந்து வந்ததா

மாதலின், இதனால் பேரன்புடைய அருத்தியர், கௌதமர், ததீசி, மார்க்கண்டர், உபமந்யு, பதஞ்சலி, வியாக்கிரபாதர் முதலிய பக்தர்கள் கொள்ளக்கிடக்கின்றனர்; கொள்ளவே, அன்பர்களை இனிது பரிபாலிக்கின்ற உருத்திர பரமேசுரனை வணங்குகின்றேன் எனப் பொருள் கொள்ளலும் ஈண்டு உரித்தாகு மென்பது காண்க.

அற்றேல்? உருத்திர பரமேசுரனே ஐந்தொழிலையும் நடத்துகின்றவனாதலின் பொதுவாகிய அத் தொழில்களுக்குள் காத்தற்றொழிலும் அடங்குமேனும், அன்பர்களை இனிது பாதுகாத்தலே உருத்திர பரமேசுரனது சிறப்புத் தொழிலா மென்றுணர்த்துதற் பொருட்டே ஈண்டு மித்திரன் முதலியோர்களைப் பாதுகாக்கின்றவன் எனக் கூறப்பட்டதென்றுணர்க.

அற்றுகலின்னே புராணமும்,

* “உக்தா ரக்ஷணாயெவ லே வஸுஷம் உயி உவஷிதடி ।
உயி ஜாமித உக்தா ப்ராணெவஷாவி மஸீயஸீ”

“யான் செய்கின்ற தொழிலனைத்தும் எனது அன்பரைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டேயாம் என்றுணர்வாயாக; எனது அன்பன் எனது உயிரினுஞ் சிறந்தோனாவன்.” என்று கூறுகின்றது.

அல்லது, மித்திரன் என்பது, பன்னிரு சூரியர்களுள் ஒருவனாவன் அவனுக்கு இறைவன், உருத்திர பரமேசுரனே முக்கியமாகிய சூரியனாகின்றான் என்பதாம். அங்ஙனமே, ஈத்திரபதி யென்னும் விஷ்ணுவு மாகின்றான்; சுவ: பதி யென்னும் இந்திரனுமாகின்றான்; நனபதி யென்னும் சூபேரனுமாகின்றான் என்பதாம். இதனால் பரமேசுரனே எல்லாத் தேவர்களாகவு மிருக்கின்றான் என்பது கொள்ளக்கிடந்தமை காண்க.

இதுபற்றியே, ஏனைய சுருதிகளும்,

“ஸ ஸு ஹா ஸ ஸிவஸுஷு: ஸௌக்ஷர: வஸஸுஷாட: ।

ஸ வஸ ஸிஷு ஸுபராண ஸுகாஹாழிஸு அநுபா: ”

“அப்பரமான்மாவே, பிரமன், சிவன், இந்திரன், அக்கரம், பரமம், சுவராட், விஷ்ணு, பிராணன், காலன், அக்கினி, சந்திரன் முதலிய தேவர்கள் வடிவங்களாய் இருக்கின்றது.” என்று கூறுகின்றன.

ஈண்டு “இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் சுவர்க்க முதலியவற்றிற்கு இறைவராவர்” என்பது சுருதிகளிற்கூறப்பட்டிருப்பினும் அவர்கள் பரமேசுரனுடைய கூறுகளானதால் பரமேசுரன் வடிவர்களெனப்பதுங் கூடுமென்றுணர்க.

இதுபற்றியே, பாரதவாக்கும்,

“ ஸௌபூதிரிஷு அ ஷெவெஷு தஸௌஸ்யய-ஃ உஅஷுதே ”

“ இந்திரன் முதலிய தேவர்களிடத்துள்ள ஐசுவரியமானது பரமேசுரனுடைய ஐசுவரியமேயாம் ” என்றெழுந்தது.

இவ்வாறு, எல்லாவற்றிற்கும் இறைவனாகவும், எல்லாவற்றையும் பாதுகாப்போனாகவும், எல்லா வடிவனாகவும் பரமேசுரன் துதிக்கப்பெற்றனன் என்பதுணர்க.

இனி, ‘ மந்யுநா ’ என்பது முதல் ‘ பரமேஷ்டி ’ என்பது ஈறாக, பல்வகை மகிமைகளை யுடையவனாக அப் பரமேசுரன் சிந்திக்கப்படுகின்றான்.

அவற்றுள், “ கோபத்தால் விருத்திராசுரனைக் கொன்றவனாய் இருக்கின்றாய் ” என்பது, ஈண்டு இருக்கின்றாய் என்பது எஞ்சி நின்றதாம்.

கோபம் என்னும் நிமித்தத்தால் எண்ணுற்றுப்பத்து விருத்திராசுரர்களைக் கொன்றனன் என்பதாம்.

இதுபற்றியே, சுருதிகளும்,

“ இந்திரோ விருத்திர மஹத் ” எனவும்,

“ உஸௌ டயீவொ சஸூநிவ்ய-ஃ தூணஸ்ய நிஷு-ஃ ஜவாந மவதீஹவ ”

“ இந்திரன் ததீசியின் எலும்புகளால் எண்ணுற்றுப் பத்து விருத்திரர்களைக் கொன்றனன் ” எனவும் கூறுகின்றன.

அற்றேலஃதாசுக. சுருதிகள், இந்திரன் விருத்திராசுரனைக் கொன்றனன் என்று முழங்குகின்றனவே யன்றி பரமேசுரன் கொன்றானெனக் கூறவில்லையே யெனின்? அப்படிக்கூறுவது உண்மையே ஆனால், தலவகார வுபநிடதமென்னும் கேநோபநிடதமும், “ தேவர்கள், யாமே வெற்றி கொண்டோமென இறுமாந்திருக்க, பரமேசுரன் இயக்க வடிவமாய் எழுந்தருளி எல்லாவற்றிற்கும் தானே காரணனென்றும், அவ் வெற்றியும் தன்னாலேயே ஆனது என்றும் அறிவுறுத்தருளினன் ” என்பதை இரண்டுகண்டங்களால் கூறுகின்றது. அதைப்போல் உருத்திர பரமேசுரனே விருத்திராசுரனைக் கொன்றனன் என்பதும், எனைய தேவர்கள் நிமித்தர்களாமென்பதற் தெற்றென விளங்குமாறு காண்க.

அல்லது, ‘ மந்யுநா விருத்திரனைக் கொன்றனன் ’ என்பதை ‘ மந்யு ’ என்பதை ‘ சதமந்யு ’ என்பதில் ஒரு கூடுதலெனக்கொண்டு, இந்திரனால் அதா

வது இந்திரனாகிய கரணத்தைக்கொண்டு பரமேசுவரன் விருத்திராக்ஷனைக் கொன்றான் எனப் பொருள்கொள்ளினும், வடமொழி இலக்கண வகையாலும் இது இனிதமையு மென்பதுணர்க.

அல்லது, மற்புநா என்பது, வேள்வியால் எனவும், விருத்திரம் என்பது பாவத்தை யெனவுங் கொள்ளலாம், அதாவது யாகத்தால் பாவத்தைப் போக்கி யருளுகின்றவன் என்பது பொருள்.

இதுபற்றியே சுருதியும்,

“தெவயஜுஷா வரகு ஊர ஹபாஸி”

“தேவாராதனையா (யாகத்தால்) பாவத்தைத் தொலைத்தவர்களாவோமாக.” எனக் கூறுகின்றது.

மற்றும்,

“திரிஷா விஷா தி ஹதாநி ஹக்ஷா ஸவகுபிதம் ஜமகி |

யஜெஷேகம் விநாவாக்ஷம் ந ஸ வாவெந ஹிவஜிதே”

“உயிர்களைக் கொன்றாலும், பயமுறுத்தியாலும், இவ் வுலகத்தை யழித்தாலும் விருபாக்ஷராகிய பரமேசுவரன் எவன் ஆராதிக்கின்றானோ, அவன் பாவமடையான்” எனவும்,

இன்னும்,

“யஜெஷண வாவ உவநுஷதி”

“தருமத்தால் பாவங் கெடுகின்றது” எனவும் கூறுகின்றது.

இதனுள்ளே, பாரதமும்,

“விநாகவாணிஹமவாநு ஸவகுவாவஹரொ ஹரஃ”

“நாகபாணியாகிய பகவான் பரமேசுவரனே எல்லாப் பாவத்தையும் போக்குகின்ற அரனாகின்றான்.” என்று கூறுகின்றது.

மற்றும், அதன் பாடியமும்,

நீ, மற்புநா (கோபமாகிய) கரணத்தால், விருத்திரனைக் கொன்றவனாயிருக்கின்றாய்.” என்று இப்பொருளையே வலியுறுத்துகின்றது.

உலகனைத்தையும் சூரிய வடிவால் விளக்குகின்றவனாயிருக்கின்றாய், என்பது, சுயம்பிரகாச வடிவனாயிருக்கின்றாய் என்பதாம்.

எண்டு, “யெந ஸூரிய ஸுவதி”

“எவனால் சூரியன் காய்கின்றான்” என்னுஞ் சருதியால், பரமேசுரனுடைய அருளைப் பெற்றதாலேயே சூரியனுக்கும் விளக்குந்தன்மை யுள்ளதாமென்பது உணர்ந்பாலதாம்.

“யாகத்தால் அதனுடைய பயனை நுகர்கின்ற இந்திரனும் நீயாயிருக்கின்றாய்” என்பது, ஈண்டு ‘மகவன்’ என்னுஞ்சொல் ‘மம்ஹதி’ ‘ஈகை’ என்னும் வடமொழிப் பகுதியின்கண் பிரத்தமாதலின் யாகமாகிய சாதனத்தால் வேட்போர்கட்குப் பயனை யளிக்கின்றவன் நீயாயிருக்கின்றாய் எனவும் பொருள்படுமாறுணர்க. இருக்குப் பாடியத்திலும், ‘மகவன்’ என்பதற்கு பயன் அளிக்கின்றவன் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றதென்க.

அல்லது, யாகமாய சாதனத்தால் இந்திரனாற் செய்யப்படும் மழை பெய்வித்தல் முதலிய காரியங்களைச் செய்கின்றவனும் நீயா யிருக்கின்றாய் எனினுமாம்.

இதுபற்றியே சுருதியும்,

“ஹயாஜி ரூபு வாய்ஸெயி”

பயத்தால் இந்திரனும் வாடிவும், என்று தொடங்கி “இந்திரனே மழை பெய்விப்பவன்” என்று கூறி முடிக்கின்றது.

தஷிணமூர்த்தியாய் அன்பு செய்தற்குரியானும், கீயாகின்றாய் ' என்
பது.

இப் பரமேசுரனுடைய தக்பிண மூர்த்தமானது முத்தி விருப்புடைய யார்கட்கு மிக விரும்பற்பாலதாம். அதாவது பக்தி செய்வதற்குரியதாம். ஈண்டு முத்தி விருப்புடையார்களால் அன்பு செய்யற்பாலது என்று கூட்டிக் கொள்க.

இதுபற்றியே, வாயு சங்கீதையும்,

“சுஜாததிலே செவ்வகம் உணர் ஜந்நி லீரவம்.”

மாநில அமைச்சர் பதவிக்கு மாற்றம் உண்டா? ”

“பிறப்புக்கட்குப் பயமடைந்தோர்கள் பிறப்பற்றவனாயுள்ள ஒருவன்
நீயே யென்று உன்னையுணர்ந்துகொண்டு, உருத்திரனாகிய நினைது தட்சிண
முக மூர்க்கிணைய யடைகின்றனர்.” என்று கூறுகின்றது.

அங்கனமே, சுவேதாசுவதர சுருதியும்,

“வ்ருவஹிதெ ருஹி யதெ ஹிணம் ருஹம் தெந ராம் வாஹி”

“உருத்திர ! உன்னுடைய தக்ஷிணமுகம் யாதொன்று இருக்கின்றதோ, அதனால் எம்மைப் பாதுகாப்பாயாக” என்று இப்பொருளையே வலியுறுத்துகின்றது. இதனால் முத்தி விருப்புடையாரால் வழிபடற் குரியவன் உருத்திர பரமேசுரனே என்பதும் பெறப்பட்டமை காண்க.

அல்லது, பேரன்பிற்கு விஷயமானது இவ் வருத்திர பரமேசுரனுடைய தாட்சண்ய முடையதென்னும் அருட்டிருமேனியே யென்பதுமாம். இதனால் கருணைக் கடலான் என ஈண்டு எடுத்துக்கொண்ட பரமேசுரனே உயிர்களிடத்துப் பேரன்புடையான் என்பதும் கொள்ளக் கிடந்தமை காண்க.

“வேந்தன் வடிவால் மக்களைத் தாங்குகின்றவன் நீயாயிருக்கின்றாய்” என்பது, அதாவது அரசர்களால் பிரசைகளைப் பரிபாலிக்கின்றவனும் உருத்திர பரமேசுரனே யாகின்றான் என்பதாம். இதனால் - அரசனாய் நின்று தண்ட நீதி முறையில் ஆணை செலுத்துகின்ற தன்மையும் பரமேசுரனுடைய வயப்பட்டதேயாம் என்பதாயிற்று. அல்லது வழிபடுகின்றதை நோக்கிப் பயனை யளிக்கின்றவனும் நீயாயிருக்கின்றாய் என்பதாம்.

“அன்பர்கள் விரும்பியவற்றை நிறையப் பொழிகின்றவனும் நீயாயிருக்கின்றாய்” என்பது, ரிஷபம் என்னும் வடமொழிச் சொற்கு இவ்வாறே பொருள் கூறல்கொண்டு, ரிஷபக்கொடி, ரிஷபவாகனம் என்பது முதலியவைகளுக்கும் பொருள் கூறல் எனிதற் கூடும் என்பதை பாரத வாக்கியத்தாலும் உணர்த்துகொள்ளற்பாலதாம்.

‘துஷ்டர்களைச் சிட்டுக்கின்றவனும் நீயாயிருக்கின்றாய்’ என்பது,

ஈண்டு, துவஷ்டா என்னுஞ்சொல் விரைவுப் பொருள்கொண்ட விராபகத்தன்மையை யறிவுறுத்துவதாமாயினும் ‘துவஷ்டா’ என்னும் வடமொழிப் பகுதியிலிருந்து வந்ததாமெனக் கொள்ளலின், ஈண்டு அப் பொருள் பொருந்தா தென்பதுணர்க.

மறைக்கின்ற நிமித்தத்தால் வருத்திராகரணைக் கொல்லுதலாகிய தொழிலையுடையவனும் நீயாயிருக்கின்றாய்” என்பது, ஈண்டு, “வருத்திரணைக் கொல்லுதலாகிய தொழிற்குத் தலைவன்” என்னும் பாடிய வாக்கியமும் உணரற்பாலதாம்,

அற்றுகவினன்றே, தைத்திரீய சுருதியும்,

“ஸ் ஹோஹோகாநு வுனொஹிஹோநு ஹோகாநுவுனொஹிஹோ
துஸ்ய வுதுஸ்ய”

“இவ் வுலகை மறைத்தவின் அவன் விருத்திரனெனப்படுகின்றான்”
என விருத்திரன் என்பதற்கு காரணங் கூறும் வாயிலாய் இப் பொருளையே
விளக்குகின்றது.

மற்றும், ‘ஸஹீ’ (சஹீ) என்பதும் கருமத்தை (செயலை)யே பொரு
ளாக வுடையதென்பது நூல்களில் வெளிப்படையாம்.

இவ்வாற்றால் விருத்திராசான், உலகை இருள் மூடுமாறு செய்ததால்
பரமேசுரன் அவனைக் கொன்றனன் என்பது பொருள்.

பிறவிடத்தும் இவ்வாறே கூறப்பட்டிருத்தவின், ‘பசுபதி’ என்பது
போன்று ‘சஹீபதி’ என்பதும் பரமேசுரனையே நன்கு அறிவுறுத்துவதா
மென்பது காண்க.

“அன்னத்தையுடைய இல்லறத்தானாக இருக்கின்றனை” என்பது,

எண்டு, “மயொஹிஹஸ்ய: ஸிவெஹிஹி வரிவாஹி” என்று
மிடத்து ‘கய:’ என்பதற்கு, கிருகத்தன் என்பதே பொருளானதால், எண்டு
இல்லறத்தான் எனக் கொள்ளப்பட்டது. இதனால் யாகத்திற்குரிய அன்ன
முதலியவைகளும், ஈகை முதலியவைகளும், தன முதலியவைகளும் இல்
லறத்தானுக்கு நிறைந்திருத்தலும், பரமேசுரனுடைய அருளாலேயே யென்
பது பெறப்பட்டது.

“யானையை அங்குசத்தால் தன் வசப்படுத்துமாறு உலகைத் தன்
வயமாயிருக்கச் செய்கின்றவனும் நீயாகின்றாய்” என்பது,

எண்டுப் பாடியத்திலும் இவ்வாறே பொருள் கூறப்பட்டுள்ள தென்
றுணர்க.

பிருதிவி, (மண்) என்பது, மண்ணிலுள்ள மக்கள்மேல் நின்
றது. நல்லோர்களையும் தீயோர்களையும் புண்ணியத்தாலும், பாவத்தாலும்,
பரமேசுரன் செலுத்துகின்றானாதவின், அதாவது உயிர்களின், நன்மை
தீமைகளுக்கியை ஆட்டி வைக்கின்றவனாதவின் உலகினையும் பரமேசு
ரனுடைய வசபேயாம் என்பதாம்.

இது பற்றியே, சுருதியும்.

“வாணஜஃ வாணஜந கஜேணா ஹவதி வாவஃ வாவெந”

“நல்லோர் நம் கருமத்தாலும், தீயவர் தீய கருமத்தாலும் தோன்றுகின்றனர்” என்று கூறுகின்றது.

அங்ஙனமே மிருதியும்,

“ந லயா கெவவெநாவி ந லு கெவவ கஜேணா !

கஜேணஹரயெந”

“கருமமாத்திரத்தாலுமன்று, என்னால் மாத்திரமுமன்று, மற்றோ, கருமத்தைச் சகாயமாய்க் கொண்டதனாலே உலகமாக்கப்படுகின்றது.” என்று கூறுகின்றது.

எண்டு, யானையை அடக்குவதற்குத் தோட்டியானது சாதனமாயிருத்தல் போன்று மக்களைத் தன்வயமாக்குதற்குப் புண்ணிய பாவங்களே கருவியா மென்பது காண்க. இதுவும், எல்லாம் வல்ல இறைவனுக்கு உபசாரமே மென்பது உணரப்பாலது.

“அக்கினியால் தேவர்களையும், மனிதர்களையும் கட்டுப்பட்டிருக்கின்றவர்களாய்ச் செய்கின்றாய்” என்பது,

‘ஆசுவனீயம்’ என்பது முதலிய மூன்று அக்கினிகளாயிருந்து தேவர்கள் வாழ்வதற்குரிய, அன்னம், என்னும் கோதுமைமாப் பணியாரம் முதலிய தேவவுணவுகளைக் கொடுத்தல் அக்கினியின் ஆதினமாமாதலின், தேவர்கள் அக்கினி வயப்பட்டவர்களென்றுணர்க.

மக்களோ, சமைத்தல், விளக்கல், குடுண்டாக்கல் முதலியவைகளால் தீயின் ஆதினமாயிருக்கின்றார்கள் என்பது வெளிப்படையேயாம்.

அல்லது, நெற்றிக் கண்ணிலுள்ள அக்கினியால் ஊழிக் காலத்தில் உலகனைத்தையும் இயைஞ் செய்து கொள்கின்றனை என்பதும் அமையுமென்க.

“காற்றால் புதிதமாக்கி உயிர்களனைத்தையும் பிழைத்திருக்குமாறு செய்கின்றாய்” என்பது,

வாயுவினால் மிகப் புதிதமுண்டாக்கி இனிது வாழுமாறு செய்தருள்கின்றாய் என்பது பொருள். இதனால் ஆன்மாவைப் பற்றிய பிராண சம்பந்த மின்றேல், உயிர் என்பதும் இன்றும்; காற்றுப்படுதல் முதலியவைகளாற் புதிதமாதலென்பதும் இன்றுமென்க.

இதனால், அக்கினியும், வாயுவும், பரமேசுரனுடைய ஆணையைப் பெற்றுக்கொண்டு தத்தர் தொழிலைச் செய்கின்றவைகளாகின்றன என்பது ஈண்டுக் கொள்ளக்கிடந்தமை காண்க.

அற்றுகலினன்றே, சுருதிகளும்,

“ ஸயாஹஸ்தா யிஷுவதி ”

“ இவனது பயத்தால் அக்கினி எரிக்கின்றது ” எனவும்,

“ லீஷாஸ்தா வவதி ”

“ இவனிடத்தில் பயத்தை யடைந்து வாயு சலிக்கின்றது ” எனவும்,

“ ந ப்ராணே ந நாவாநெ ந உதேஜா ஜீவதி சுஸுந ।

உதரெணதா ஜீவதி யஸ்திஸ்தா வுவாப்ரிதள ”

“ பிராணனாலும் அபாணனாலும் மனிதர் ஒருவரும் பிழைத்திலர்; மற்றோ, இவ்விரண்டும் எவனைப் பற்றி நிற்கின்றனவோ, அவனால் பிழைத்திருக்கின்றனர்.” எனவுங் கூறுகின்றன.

“ வஷட்காரம், சுவதாகாரம் என்பது முதலிய பிரயோகங்களைக் கொண்ட யாகத்தால் அதனுடைய பயனை அநுபவிக்கின்றவனும் ரீயாயிருக்கின்றாய் ” என்பது,

வேள்வியாகிய சாதனத்தால் வேள்வித் தலைவனாய் விரும்பிய பயன்களை அநுபவிக்கின்றவன் உருத்திர பரமேசுரனே யன்றி வேறலன் என்பது பொருள்.

இதுபற்றியே சுருதியும்,

“ சுதரொ ஷெவொஹஸ்தாஹாக ”

“ இவர்களுள் எத்தேவர் பயனை நுகர்பவர் ? ” என்றற்றொடக்கத்து மந்திரத்தில் இப்பொருளைக் கூறியிருக்கின்றது.

உண்மையை நோக்கிலே, ‘ வஷட்காரம் ’ என்னும் மந்திரத்தாற் குறிப்பிட்ட யாகமாகிய விஷ்ணுவைப் பாதித்திருமேனியாகக் கொண்டவன் என்பதே கொள்ளக் கிடக்கின்றது.

இதுபற்றியே சுருதியும்,

“ யெஜேசு வெ விஷு: ”

‘ யாகமே விஷ்ணு வெனப்படும் ’ என்று கூறுகின்றது. இதனால், அரிகரமூர்த்தம் கொள்ளப் பெற்றமையுங் காண்க.

அல்லது, மூலத்திலுள்ள 'அர்த்தம்' என்னுஞ் சொல் 'சமீபம்' என்னும் பொருளையுந் தருவதாமாதலின் வேள்வித் தலைவனுக்கருகில் தேவதா வடிவாயிருந்து அதுபவிக்கின்றவன் என்பதும் அமையுமாறுணர்க்.

“சோமயாகஞ் செய்தலால் சந்திரமண்டலத்திலிருந்து அப் போகங்களை யதுபவிப்பவனும் நீயாயிருக்கின்றாய்” என்பது,

இங்ஙனமே பாடியமூங் கூறுகின்றதென்பதுணர்க்.

உண்மையிலோ, சோமத்தாற் குறிப்பிடப்பட்ட வைசுவதேவ யாகத்திற் கூடியுள்ள தேவர்களைவரும் நீயாயிருக்கின்றாய் என்பதாம்.

சபையாற் குறிப்பிட்ட (பிரமனும்) இரணியகருப்பனும் நீயாயிருக்கின்றாய், என்பது,

ஈண்டு, ஸம், என்பது 'சபை' என அமரகோசங் கூறுதலானும், பரமேஷ்டி என்பது பிரமன் எனல் வெளிப்படையா மாதலானும் இது போந்த பொருளென்க.

இனி, “பாடியத்தில், பரமேட்டி என்பதற்கு, பத்தினியுடன் (மனையாளுடன்) உயர்ந்ததாகிய இல்லறத்தலைவனா யிருக்கின்றவனும் நீயே” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதாவது மனைவியுடன் கூடிய இல்லறம் என்பதனாற் குறிப்பிக்கப்பெற்ற, வேள்வியாற்றல், தானமிடல், ஒழுஞ்செய்தல் முதலிய நற்கருமங்களில் வழுவாது இருப்பவனும் நீயாகின்றாய் என்பதாம். மனையாளுடன் கூடினவனுக்கே அதில் அதிகார மிருத்தலினென்பதுணர்க. இது வாழ்நாள் முழுதும் நற்கருமங்களுையே செய்துகொண்டு வாழல் வேண்டுமென்பது எல்லா நூல்களுக்குங் கருத்தாமாதலி னென்க.

அற்றுகலினன்றே சுருதியும்,

“யாவஜீவரஹிஹோத்ரம் ஜுஹுயாகி”

‘வாழ்நாள் வரையும் எரியோம்புக’ என்று கூறுகின்றது,

அங்ஙனமே, மாபாரதமும்,

“விஸெஷணெ ஸ்ரஹஸூஸ்தி ஸெஷாஸூய்”

“இல்லறத்தானே உயர்ந்தோன் மற்றைய மூவரும் அங்கத்தினர்கள்” என்று கூறுகின்றது.

இது, பற்றியே மதுமிருதியும்,

“அன்னையாரைப் பற்றிக்கொண்டே அனைத்துயிரும் வாழ்கின்றன, அது போன்று இல்லறத்தானைப் பற்றிக்கொண்டே ஏனைய ஆசிரமத்திலுள்ளவர்கள் பிழைக்கின்றார்கள்.” என்று கூறுகின்றது.

நண்டு, தமிழ் மறையும்,

“துறந்தார்க்கும் துவ்வாதவர்க்கு மிறந்தார்க்கும்

இல்லாழ்வா னென்பான் துணை” என்பது முதலிய மந்திரங்களால் அறத்துப்பாவில் இல்லறத்தை யெடுத்துமிக விதந்தோதியுள்ளதும் உணரப்பாலதாம்.

அல்லது, ‘ஸூகி’ என்பது ஞானமாமாதலின், உபாசனையால், பரமாகிய (மேலாகிய) பதத்தில் இருப்பவன் பரமேஷ்டி என்பதுமாம்.

அல்லது, இனிது உபதேசிக்குந் தன்மையால், பரம்=எல்லாத் தேவர்க்கும் மேலாய் விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றவன், பரமேஷ்டி எனினு மமையும்.

அல்லது, பார்வதி தேவியாருடன், பரம்=மேலாகிய கைலாசத்தி லிருக்கின்றவன் பரமேஷ்டி என்பது மமையும்.

இனி, “யோ தேவா” என்பது முதற்கொண்டு நம, என்பது ஈறாகிய ஆறு மந்திரங்களால், மூலகாரணனும், பிரம சொரூபனும், ஒருவனும், மற் றும் பல மகத்தாந் தன்மைகளை யுடையவனுமாகிய உருத்திர பரமேசுர னுடைய கூறுகளை யுடையவர்களான குணிருத்திரர்கள் வணங்கப்படுகின்றார் கள். அவ் வருத்திரர்களும், ஆயிரக்கணக்கானவர்களாவார்கள்; அவர்களும் ‘ஒருவனாகிய உருத்திர பரமேசுரனைப் பேரற்றிக்கொண்டு அவனுக்கருகில் புடைசூழ்ந்து நிற்கின்றவராய்க் கணங்கள் எனப்படுவார்கள் என்றுணர்க.

இதுபற்றியே, உருத்திராத்தியாயத்தின் முதலாம் அதுவாகத்தின் நடுவில்,

“யெ ஸஸ்ய ஸக்யநொஹம் தெஹ்யாகரஹே உதி”

“உருத்திரன் கூறுகளையுடைய இக் கணங்களுக்கு வணக்கம்” எனவுங் கூறப்பட்டுள்ளது.

அற்றேலஃதாகுக? தேவர்கள் தேவனை வணங்கல் என்றது எவ்வாறு மெனின்? பரமேசுரன் தனது அருள்வலியால் கணக்கில்லாத உருத்திர கணங்களை யுண்டாக்கி, ஒவ்வொரு வுலகத்திற்கும் தலைவர்களாக்கி, அருளை யும், மருளையுஞ்செய்து வருமாறு அவர்களை நியமித்திருத்தலின், அரசனைப், பிரசைசுள் வணங்குமாறு வணங்குதல் கூடுமென்க.

இது கொண்டே சுருதியும்,

“யெ ராஹு ஸயிஹுஷோம் ஸஸ்ய நஹ தஸ்ய ஸவெணாக்ஷ ஹவா ஸயி ஷிவம் ராஹு உவபுரி தா”

‘மண்ணிலும், கடலிலும், விண்ணிலுந் தோன்றுகின்ற உருத்திரர்கள்’ என்றப் றெடடக்கத்து மந்திரங்களால் இப்பொருளையே கூறுகின்றது.

அங்ஙனமே, பாரதமாகிய இதிகாசமும்,

“ஸ்ரூதஹஸூர் வஹஸூர் ஸ்வெஷாஹித கிரீடிநஃ”

“சூல மேந்திய கையர்கள், வாளேந்திய கரத்தர்கள், பாம்பென நீண்ட முடியினர்” என்றற் றொடக்கத்துச் சுலோகங்களால், இப் பிரமத கணங் களையே விதந்து கூறுகின்றது:

அவ்வாறே, துரோண பருவத்திலும்,

“தவஸ்தீ வாரிஷ்டாழிவஸ்தா நானாஸூவ யஸா ஸ்ரஹா”

“அவ் விறைவனுடைய வானுலகப் பிரமத கணங்கள் பலவகையாவர் கள்” என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

மற்றும், இலிங்கபுராணம், கந்தபுராண முதலிய பல நூல்களிலும் உருத்திர பரமேசுரனுடைய பிரமத கணங்கள் பலவகையாய்க் கூறப்பட் டிருக்கின்றன வென்பதும் ஈண்டு உணரற்பாலதாம்.

தேவர்கள்! உருத்திர தேவதைகளே! நீங்கள், சுவர்க்கத்தில் இருக்கின்றவர்களாவீர்கள்; அத்தகையர்களான உங்கட்கு நமஸ்காரம்.

இவ்வாறே, வானுலகில் இருக்கின்றவர்களான தேவர்கள்! உங்கட்கு நமஸ்காரம். தண்ணீரில் இருக்கின்ற தேவர்கள்! உங்கட்கு நமஸ்காரம். பத்துத் திக்குகளிலும் இருக்கின்ற தேவர்களே! உங்கட்கு நமஸ்காரம். எட்டுத் திசைகளிலும் இருக்கின்ற தேவர்கள்! உங்கட்கு நமஸ்காரம்.

‘தறுவில் நானேற்றுவது போன்று உமது ஆணையைக் கடந்ததால் எங் களிதத்தெழுகின்ற உமது கோபத்தை, யாம் வணங்குதல் முதலியவற்றால் பொறுத்துக் கொள்ளுமாறு செய்கின்றோம்’ என்பது,

ஈண்டுப் பரமேசுரனது ஆணையாகிய வேத முதலியவற்றால் அறிவுறுத் தப்பட்டதைக் கடந்ததால், பரமேசுரனுக்குண்டாகும் கோபத்தை, அவனை வழிபடுதலாலன்றி ஏனைய வுபாயங்களால் அடக்க முடியாதென்பதால் அதை நீக்குதற்குப் பரமேசுரனையே இனிது வழிபடல் வேண்டுமென்று அறி வுறுத்தப்படுகின்ற தென்பது முணர்க.

அற்றுகவினன்றே பகவானும்,

“ஸ்ரூதிஷ்டதீ லெவெவாஸூ யஸூ வஸூவஸ்த வதஸ்தே”

சூஜாஸூதீ ஸ்வெஷஸூவஸ்த வஸூவஸ்த வஸூவஸ்த வஸூவஸ்த

“சுருதி யிருதிகள் எனது ஆணைகள்; அவைகளைக் கடந்து நடக்கின்ற வன் எவனோ, அவன் என்னால் வெறுக்கப்படுபவனும், கொல்லப்படுபவனு டாகின்றான்” என்றருளிச் செய்துள்ளார். ஈண்டு உயிர்களின் கருமங்களைத்

தழுவிக்கொண்டே நிக்கிரகாறுக்கிரகங்களைப் பரமேசுரன் செய்தவின் அவன் பொறுமை யுடையான் என்பதும் பொருந்தாதென்றுணர்க.

இதையே வியாசபகவானும் பிரமமீமாஞ்சையில் நன்கு விரித்திருக்கின் றனர்; அதை ஆண்டுக்காண்க. இதனால், உருத்திர பரமேசுரனைக் களிப் படைவிக்கில் இன்புறலாம், வருத்தமடைவிக்கில் துன்புறலாமென்பது தெற் றென விளங்குகின்ற தென்பதைக் காண்க.

“யாதொரு உருத்திர பரமேசுரன் காணப்படுகின்ற இவ்வுலகனைத் தையும் உண்டாக்கியருளினனோ, அவனுக்கு நமஸ்காரம்” என்பது,

எல்லாமாய் எல்லாவற்றையும் ஆக்கி அளித்து அழித்துத் தனித்து நிற் கும் தனிப் பெருங்கருணை அருட்பெருஞ் சோதி பரப்பிரம சொருபனாகிய பரமேசுரனுக்கு வணக்கம் என்பதாம்.

ஒன்பதாங்கீத மந்திர விருத்தியுரை

முற்றிற்று.

கீத மந்திரம் 10.

1 2 1 2 1 2 1 2 1
அधिप । ताड । मित्रपा । ताड । क्षत्रपा । ताड । स्वः पताड ।
2 - 1 2 1 2 2 1 2 1 2 2 1 2 2 1
धनपता २ ॥ ना२माः । नम उत्ततिश्चोत्तन्वानेभ्यश्चनमोनीषिभिश्चोपवीति-
1 1 2 1 1 2 2 1 1 2 1 1 2 1 2
भ्यश्च नमोस्यभ्यश्च । ति दधानेभ्यश्च नमः । प्रविद्यभ्यश्च प्रव्याधिभ्यश्च
1 2 1 2 2 1 2 1 2 1 2 2 1 2 2
नमः त्सरभ्यश्चत्सारिभ्यश्च नमः श्रि । तेभ्यश्च श्रायिभ्यश्च नमस्तिष्ठभ्यश्चोप-
1 2 1 2 2 1 2 2 2 1 2 2 2 1 2 2
तिष्ठभ्यश्च नमो यतेच वियतेच नमः पथेच विपथायच । आवज्यामिव
1 2 2 1 2 1 2 1 2 1 2 1 2 1 2 1
धन्वनो विते मन्युन्नयामसि मृडतान्न इह अस्मभ्यम । इडा२३ भा यइदं
2 2 1 - 1 1 1
विश्वं भूतम् । युयो ३ । आउ । वा २ । ना २३४ माः ॥

இம் மந்திரமும் இருக்கன்று கேவலம் கீதமேயாம்.

மந்திரத்தின் பதவுரை.

नम उत्ततिभ्यश्च	நம உத்ததிஹிஸி	{ உத்திரிய முடையார் கட்டும் வணக்கம்.
उत्तन्वानेभ्यश्च	உத்தநாநெஹிஸி	{ நானேற்றிய ததுக்களையுடையார் கட்டும் வணக்கம்.
नमो नीषिभिश्च	நமோ நீஷிஹிஸி	{ அம்பருத்தூணியை யுடையவர் , கட்டும் வணக்கம்.

उपवीतिभ्यश्च	உவவீதிஹ்யஸு நம:	{ பூணூல் உடையார்கட்கும் வணக்கம்.
प्रतिधानेभ्यश्च नमः	{ वृत्तिबाधेभ्यஸु நம:	{ குறிப்பில் பாணங்களை விடுகின்ற வர்களுக்கும் வணக்கம்.
प्रविद्यभ्यश्च नमः	प्रविद्येभ्यஸு நம:	{ நன்றாக (உயிர்களை)க் கொல்லுகின்றவர்களுக்கும் வணக்கம்.
प्रव्याधिभ्यश्च	प्रव्याधियेभ्यஸு	{ கொல்லுமாறு படைகளை, நன்கு ஏவுகின்றவர்களுக்கும் வணக்கம்.
नमः सरभ्यश्च	नमः सरभ्यஸு	{ பவக்கடலைத் தாண்டுகின்றவர்களுக்கும் வணக்கம்.
स्तारिभ्यश्च	स्तारिभ्यஸு	{ மக்களை, பவக்கடலினின்று கரையேற்றுகின்றவர்களுக்கும் வணக்கம்.
नमः शितभ्यश्च	नमः शितभ्यஸு	{ வழிபாடு செய்ய உரியவர்களுக்கும் வணக்கம்.
धायिभ्यश्च नमः	धायिभ्यஸு நம:	{ பாமேசுரனை வழிபடுகின்றவர்களுக்கும் வணக்கம்.
नमस्तितृभ्यश्च	नमस्तितृभ्यஸு	{ தனதான்மாவில் நிலைத்திருக்கின்றவர்களுக்கும் வணக்கம்.
नमस्तितृभ्यश्च नमः	உவதிஷ்ஹ்யஸு நம:	{ தனது நிலை நழுவுமிடத்துப் பாமேசுரன் திருவடியில் நிலைத்திருக்கின்றவர்கட்கும் வணக்கம்.
नमो यतेच	नमो यतेच	{ அனைத்தையும் நியமிக்கின்ற உருத்திர பாமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
वि ययेच	वि ययेच	{ நியமிக்கின்ற ஏனைய தேவர்களையும் நியமிக்கின்ற உருத்திர பாமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
नमः पयेच	नमः पयेच	{ நன்னெறிகளை யுண்டாக்கிய பாமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
वि पयेच	वि पयेच	{ தீ நெறிகளைத் தோற்றி வைத்தருளிய பாமேசுரனுக்கு வணக்கம்.

லிருத்தி யுரை.

இம்மந்திரத்திலும், மேல்வரும் பதினேராவது மந்திரத்திலுமுள்ள பன்மைச் சொற்கள். குணி உருத்திரர்களைக் குறிப்பிடுகின்றன. அதாவது கணருத்திரர்களைப் பற்றியவைகள் என்பதாம். ஒருமைச் சொற்களோ, ஒரு ளனாகிய உருத்திர பாமேசுரனையே யறிவுறுத்துகின்றன வென்பதுணர்க. இவ்வாறே பிறவிடத்தும் காணப்படுதலினைன்க.

இதில், நம: என்பது முதலிய ஒன்பதும், இடையிலுள்ள எசுருக்குப் பொதுவானவைகள். முதலாவது ஒரு எசுராம். முடிவிலுள்ள நான்கு எசுரங்கள். ஐந்தாவது மூன்று சாமங்கட்கும் பொதுவாம்.

ஈண்டு உத்தரீயமுடையார் என்பதற்கு, பிராணிகளைப் பரிபாலிப்பதன் பொருட்டு எழுந்து நிற்கின்ற திருமேனியையுடையவர் என்பர் சிலர்; ஆயினும் 'நம: உஷீஷணை' "உத்தரீயமுடையோனுக்கு நமஸ்காரம்" எனப் பிறசுருதியுங் கூறுதலின் இதுவே ஈண்டைக்கியை யுடையதாமென்பதுணர்க.

நானேற்றிய ததுவைத் தாங்கினவர்கட்கும் வணக்கம், என்பது, பிராகபாணிகளென்பதாம்.

அங்ஙனமே உருத்திராத்தியாயமும்,

“நம: உஷீஷணை யா யநிஷயா”

“பாணத்தையுடையவர்கட்கும் ததுவையுடையவர்கட்கும் நமஸ்காரம்” என்று கூறுகின்றது.

“பூணூல் உடையவர்கட்கும் வணக்கம்” என்பது, உருத்திர பரமேசுரனுடைய கணங்கள் பலவகைப்பட்டவர்க ளாதலின் என்க.

தறுவில் பாணத்தைத் தொடுப்பவர்கட்கும், குறிப்பில் பாணத்தை விடுகின்றவர்கட்கும் வணக்கம் என்பது முதலியவைகளால், உருத்திர கணங்கள் போரிலும், படைகளிலும் மிக வல்லுநர்களென்பதும், யாண்டும் வெற்றியையே யுடையவர்களென்பதும் அறிவுறுத்தினமை காண்க.

“நன்கு கொல்லுமாறு ஆயுதங்களை ஏவுகின்றவர்களுக்கும், நன்கு கொல்லுகின்றவர்களுக்கும் வணக்கம் என்பது,

இதனால் பிரமத கண உருத்திரர்கள் மிக வல்லவர்களென்பதும், அவர்களுடைய ஆயுதங்களும், மிக வன்மையுடையன என்பதும் அறிவுறுத்தப்படுகின்றது.

பவக்கடலினின்று கரை யேறுகின்றவர்கட்கும் வணக்கம், உயிர்களைக் கரையேற்றுக்கின்றவர்கட்கும் வணக்கம், என்பது, இவ்வாற்றால் துஷ்டர்களை நிக்கிரகிக்கின்ற உருத்திர கணங்கட்கு வணக்கங் கூறப்பட்டவாரும்.

வழிபடத்தக்கவர்களான உருத்திர கணங்கட்கு வணக்கம், பரமேசுரனை வழிபடுகின்றவர்களான உருத்திர கணங்கட்கும் வணக்கம் என்பது,

தமதான்மாவின்கண் நிலையை யுடையவர்கட்கும் வணக்கம், மற்றும், தமது ஆன்மநிலை தவறுங்கால் பரமேசுரனுக்கு அருகிலிருந்து கொண்டிருப்பவர்கட்கும் வணக்கம் என்பதாம். அதாவது பரமேசுரனையே உள்ளத்திருத்துவான் மேற்கொண்டவர்கட்கும் நமஸ்காரம் என்பது பொருள். ஈண்டு இதுவே பாடியத்திற்கும் இயைந்த பொருளாமென்பதும், ஏனையவைகள் அல்லாதவைகளா மென்பது முணர்க.

நியமிப்பவனுக்கும், மற்றும், நியமஞ் செய்கின்ற தேவர்களையும் நியமஞ் செய்கின்றவனுக்கும் வணக்கம், என்பது,

மேற்கூறியவாற்றால் உருத்திர கணங்களை வணங்கிக்கொண்டு, நேரே உருத்திர பரமேசுரன் இரண்டு வாக்கியங்களால் வணங்கப்படுகின்றான் என்பதாம்.

தாபர சங்கமப் பொருள்களைச் செலுத்துவோன் எனல் ஈண்டைக்கி யையாமை காண்க.

அங்ஙனமே துறவறத்தானாகவும், இல்லறத்தானாகவும் இருக்கின்ற. வனுக்கும் வணக்கம் என்பதும், ஈண்டுப் பொருந்தாததாமென்க.

நன்னெறியையும், தீ நெறியையும் உண்டாக்கினவனுக்கும் வணக்கம், என்பது,

ஈண்டு, உருத்திர பரமேசுரனே எல்லா வித்தைகட்கும் காரணனாதலின், அவனே முத்திக்குச் சாதனமாகிய வைதிக மார்க்கங்களையும், முத்தி நெறியலாத புன்னெறிகளையும் அருளியுள்ளான். இதுவும் மக்களின் நல்வினை தீவினைகளைத் தழுவி, முறையாய் பன்னாளில் முத்திரெறியிற் கூட்டுவிக்கு மென்பது கருதி பரமேசுரனுடைய கருணைச் செயலேயாம் என்பதுணர்க.

விருத்தியுரை முற்றும்.

பத்தாவது மந்திரம்

முற்றிற்று.

स्थिरघन्वने	ஸ்திரயந்வநெ	{ வன்மை மலிந்த ததுவையுடைய பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
नमः प्रतिपदाय	நம: ப்ரதிபடாய	{ உயிர்களுக்கு அருகிலிருக்கின்ற பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
पटविणे नमः	பட்டரிணை நம:	{ உயிர்க் கூட்டங்களுள் நிறைந் திருக்கின்ற பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்.
त्रियंवकायच नमः	த்ரியம்ஸகாயஅ நம:	{ முக்கண்ணனுக்கு வணக்கம்,
कपर्दिने नमः	கவடிநெ நம:	{ தெளிந்த கங்கைப் பெருக்கைச் சடையிற்றாங்கிய பரமேசுர னுக்கு வணக்கம்.
नमः कबोध्यश्च	நம: கவெஷ்யஸு	{ பெரும் வன்மையை யுடைய பிர மத கணங்கட்கும் வணக்கம்.
विनिफेध्यश्च	விநிஃஹெஷ்யஸு	{ கொடிய வுயிர்களைக் கொல்லு கின்றவர்களுக்கும் வணக்கம்.
नमः संवृतेच	நம: ஸம்வ்ருதெ அ	{ மாயா சத்தியால் தனது திரு மேனியை மறைத்துக்கொள்ளு கின்ற பரமேசுரனுக்கு வணக் கம்.
विवृतेच	விவ்ருதெ அ	{ அருட் சத்தியால் தனது திரு மேனியை வெளிப்படுத்தி யருள்கின்ற பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்

லிருத்தியுரை.

“நிலனாகியவனுக்கும், நிலத்திற்கு இறைவனாகியவனுக்கும் வணக்கம்”
என்பது,

ஈண்டு, அன்னமென்பது பூமியாம். அன்னத்திற்குப் பதி என்பது
பூமிக்கு இறைவனென்பதாம். என்னை? அன்னம் என்னுஞ்சொல் ஈண்
டுப் பூமியை யுணர்த்தி நின்றலினென்க.

இதுபற்றியே சுருதியும்,

“अन्तर्ब्रह्मणो”

“அன்னத்தை யுண்டாக்கி யருளினன்” என்றற் றொடக்கத்து வாக்கி
யத்தாலுணர்த்துகின்றது.

அகநானமே,

‘वराहव्यापिकार’ என்றற் றொடக்கத்துப் பிரம சூத்திரமும் கூறு
கின்றது என்பது காண்க.

அல்லது, அன்ன முதலிய எல்லாப் போக்கியப் பொருள்களுமாகிய பரமேசுரனுக்கு வணக்கம். அவற்றை யுண்கின்ற போக்தாவாகியவனுக்கும் வணக்கம் என்பதும் ஈண்டுப் பொருந்துமாறுணர்க.

ஒன்றாய் நிறைந்தவனுக்கு வணக்கம், என்பது,

வியாபகனாயும் ஒருவனுமுள்ள உருத்திர பரமேசுரனுக்கு வணக்கம் என்பது பொருள்.

பரமேசுரன் ஒருவனே என்பதும், அவன் யாண்டும் நிறைந்துள்ளவன் என்பதும் எல்லா தூல்களிலும் மிக வெளிப்படையாமாதலினென்க.

அற்றுகலினன்றே, சுருதியும்,

“வனக் வனவ ருனொ ந விரீயாயதஸூ ”

ஸவடி வஜாலீ ஸ ஹவாந தஸூ தவடி மதஸ்ரீவ: ”

“உருத்திர பரமேசுரன் ஒருவனே இருவரவர். அவன் யாண்டும் நிறைந்தவன், பகவான் ஆதலின், சிவன் எல்லாவற்றுள்ளுங் கலந்து நிற்கின்றான் ” என்று கூறுகின்றது.

கீத பாடியத்திலோ, வியாபகமாகிய திருவுளத்தை யுடையவன் என்பது பொருள். அதாவது நிறைந்ததாகிய ஒரு தெய்விக மனதை யுடையவன் பரமேசுரன் என்றவாரும்.

இதுபற்றியே, சுருதியும்,

“உனொஹூ ஷெவம் அக்ஷாரிதி ”

“இப் பரமேசுரனுடைய மனம் தெய்விக திருஷ்டியாம் ” என்று கூறுகின்றது.

அற்றேல், நம்மனோர்களைப்போன்று புலன்களை வேண்டாறோ வெனின் ?

புலன்களை வேண்டாமலே அனைத்தையு முணர்கின்ற அருள் வலியா னுதலின் புலன்களை வேண்டாமலே அனைத்தையு முணர்வன் என்க.

இதைத் தழுவினே சுருதியும்,

“வஸூதத அக்ஷாஸ்ரூனொதத கண்ட: ”

“கண்ணின்றிப் பார்க்கின்றான், காதின்றிக் கேட்கின்றான் ” என்றற் றொடக்கத்து வாக்கியங்களால் இப் பொருளையே வெளியாய்த் தெரிவிக்கின்றது.

அல்லது, ஒன்றாகிய நெற்றிக்கண்ணை யுடையான் என்பதும் பொருந்து மென்றுணர்க.

‘உதிர்ந்த சருகுளை யுண்கின்ற பரமேசனுக்கு வணக்கம்’ என்பது, தவமும், பரமேசானுடைய பத்துக் குணங்களில் இதுவும் ஒன்று மாதலி னென்க.

இது பற்றியே, சுருதியிலும்,

“ஜூநம் விராமதெய்யடிம் தவஸூக்யம் க்ஷலாயுகி: |

ஸூஷ்ணஸூக்யம் ஸம்ஸொஸொ ஹ்யயிஷா தூக்ஷலேவ ஹ”

“ஞானம், விராகம், ஐசுவரியம், தவம், சத்தியம், க்ஷமை, தைரியம், படைத்தல், ஆன்மஞானம், அதிட்டானத்தன்மை” என்பன, பரமேசானு டைய ஐசுவரிய குணங்கள் எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன என்பது காண்க.

அங்ஙனமே வாயுசங்கிதையும்,

“சுவய்யாமி லெஹதாமி நிசூம் அிஷ்ணி ஸங்கரெ”

“கேடிலாத இக்குணங்கள் சங்கரனிடத்தில் என்றமிழுக்கின்றன” என்று கூறுகின்றது.

‘அஞ்ஞானத்தைப் போக்குகின்றவனுக்கு வணக்கம்’ என்பது, தனது ஆன்மானந்தத்தை பறைத்திருக்கின்ற அஞ்ஞானத்தைத் தனது சொரூப ஞானத்தாற் போக்கியருளி அவ்வானந்தத்தைக் கொடுக்கின்றவன் என்பதாம்.

அல்லது, ரொளதிப்பேசல், தத்துவமசி, முதலிய மகாவாக்கியங்களை, த்ராவயதிக்கொடுக்கின்றவன். அதாவது உபதேசிக்கின்றவன் உருத்திரன் என்பதுமாம்.

அல்லது, எப்போதும் அன்பர்களின் பவத்துன்பங்களைப் போக்குகின் றவன் என்றலுமமையும்.

சுண்டு, உருத்திரனுனவன் மரண காலத்தில் தாரகப்பிரம் மந்திரத்தை யருளிச் செய்து அன்பர்களை முத்தியடைவிக்கின்றனென்பதும் உணரப் பாலது.

இதுபற்றியே, சாபாலோபநிடதமும்,

“வூரணெஷுத் தூலாணெஷு ரூபூலூரகம் ஸூலூ வூராவெஷு”

“பிராணன் நீக்குமிடத்து, உருத்திர பரமேசான்! தாரக மந்திரத்தை உபதேசிக்கின்றான்” என்று கூறுகின்றது.

அற்றேலஸிதாசு ?

“லாயாணு வுசுசுசிம் விஜிதாசி லாயிநனு உலெஹுராஸு”

“மாயையைப் பிரகிருதியென்றுணர்க, மாயையை யுடையவனை (மாயா வியை) மகேசுரனென்றுணர்க” என்ற சுருதி வாக்கியத்தைத் தழுவி, உருத்திர பரமேசுரனே அஞ்ஞானத்தை யுடையவனாதலின், அவன் அஞ்ஞானத்தைப் போக்கி மெய்ஞ்ஞானத்தை யளித்து இன்புறச் செய்வானெனல் முரணாகாதோவெனின் ? அற்றன்று, மூலப் பிரகிருதிக்கு இருவகைச் சத்திகளுள்ளன ; அவற்றுள், மறைக்கின்ற சத்தியை யுடைய பிரகிருதியே அஞ்ஞானமாம்; அதுவே மக்கட்கு உபாதி யெனப்படும். விட்சேபம், (உண்டாக்கும்) சத்தியையுடையதே மாயை யெனப்படும்; அது ஈசுரனுக்கு உபாதி யாம்; என்றிவ்வாறு பிரித்துக்கொள்ளில் முரண் என்ப தெங்ஙனம்?

‘அஞ்ஞானமாகிய கடலின் கரையின்கண் விளங்குகின்ற உனக்கு வணக்கம்’ என்பது,

உருத்திர பரமேசுரன் நித்திய முத்தனாவனெனப் பல சுருதிகளும் முழங்குகின்றன வாதலின் என்பதுணர்க.

அற்றுகலினன்றே, கைவல்யோபநிடதமும்,

“உலாவஸஹாயம் வரலெஹுராஸு”

“உமையுடன் கூடிய பரமேசுரனை” என்று தொடங்கி,

“ஸலஹ ஸாக்ஷிஜலஃ வரலாஸு”

‘அனைத்திற்குஞ் சாக்ஷியும், அஞ்ஞானத்தைக் கடந்து நிற்கின்றவனுமாகின்றான்’ என்று கூறி முடிக்கின்றது.

அல்லது, தமச ஆறத்துவா மயமாகிய உலகனைத்திற்கும், பரம்—உன் மனைமுதலிய சகல உலகத்தையுந் கடந்த, சோம லோக மென்னும் பரமேசுரனுடைய வுலகத்தில் விளையாடுகின்றவன் என்பதுமாம்.

“நஃ ஸ்விராய ஸ்விரயநுநெ”

“வல்லவனும், வலிமிருந்த ததுவையுடையவனுமாகிய பரமேசுரனுக்கு வணக்கம்” என்பது,

பகைவரை யடக்கும் முறையில் உறுதியுடையவனும், வலிமிருந்த ஆயுதத்தை யுடையவனும் என்பது பொருள். பயமிலாதோன் என்பர் சிலர், ஆஃது இங்கு இயைபிலாததென்றுணரற்பாலது.

உண்மையிலோ, 'ஸ்திரம்' என்பதற்கு அச்சலம் என்பது பொருளாம். அதாவது கைலையங்கிரியின்கண் வாழ்கின்றவனும், மா மேருவை வில்லாகக் கொண்டவனுமாகிய பரமேசுவரன் என்பது கருத்தாம். இதனால், இராவணன் கைலையங்கிரியை யெடுத்து அழிந்தானென்பதையும், திரிபுரர்கள் ஆணவத்தா லழிந்தார்களென்பதையும் ஈண்டு ஊகித்துக்கொள்க.

உயிர்களின் காலடியிலிருக்கின்றவனும், உயிர்க் கூட்டத்தில் இருக்கின்ற வனுமாகிய பரமேசுவரனுக்கு வணக்கம், என்பது,

ஈண்டுக் காலடியில் என்பதால் யாண்டு நிறைந்திருக்கின்றவன் என்பதும், உயிர்களினத்தையுஞ் செலுத்துகின்றவன் என்பதும் கொள்ளக் கிடந்தமை காண்க.

மற்றும், 'பதம்' என்பதற்கு, அதிகாரம், பாதக்குறி, இடம், பாத காப்பு, என்பவைகள் பொருள் என்று அமரகோசமும் கூறுகின்றது என்பதும், இதுவே பாடியத்திற் கூறியுள்ள பொருள் என்பதும் ஈண்டு உணரற் பாலது.

அல்லது, 'பதம்' என்பது சொல்லாமாதலின், எல்லாச் சொற்கும் பொருளாயிருக்கின்றவன் பரமேசுவரன் எனினுமமையும்,

முக்கண்ணனுக்கு வணக்கம் என்பது,

ஈண்டு, அம்பகம்=கண், என்று கூறுகின்றது ஹலாயுதம் என்னும் வடமொழிக் கோசம், ஆதலின், சோமன், சூரியன், அக்கினி என்னும் மூன்று கண்களே யுடையவன் பரமேசுவரனே என்பதாம்.

இதுபற்றியே மாபாரதமும்,

“ ஐவஸகர ஸஸாங்கவஹி நெதுடி ”

“ சூரியன், சந்திரன், அக்கினி என்னும் மூன்று கண்களையுடையவன் ” எனக் கூறுகின்றது.

இதுபற்றியன்றோ, ஒருகால் அம்பிகை பரமேசுவரனது கண்களைத் திருக்கரத்தால் மூடிக்கொள்ள, மூன்றுலகங்களும் மறைபட்டன என்பதும் ஒரு உண்மைச் சரிதமாயிற்றென்க.

அல்லது, அம்ப=என்பது வேதமாம். ஆதலின், வேதங் கூறிய அகார, உகார, மகாரங்களாற் கூறப்பட்டவன். அல்லது மூன்று வேதங் களாற் கூறப்பட்டவன் என்பதும் அமையுமென்றுணர்க.

அல்லது, பூ, புவ, சுவ, (மண், நீர், வான்) என்னும் மூன்றாலும் ஆரா திக்கத்தக்கவன் என்பது மொன்று.

அற்றுகலினன்றே, துரோண பருவமும்,

“உள்ளாராவ: வரயிலீ மெவ துஷ்கஸு ததஷுர தடி”

“வான், நீர், மண் என்பவைகளைக்கொண்டு ஆராதிக்கப்படுந் தன்மையால் திரியம்பகன் எனப் பெறுகின்றான்” என்று கூறுகின்றது.

மற்றும், ஈண்டு, திரியம்பகன் என்பதால், பரமேசுரனிடத்திலிருந்து ண்டாகிய மும்மூர்த்திகளின் மந்திரத்தை யுட்கொண்ட திரியம்பக மந்திரமென்னும், அபயிருத்து நீங்குதற்குக் காரணமாகிய மந்திரசெப ஆராதனையும், சாதாரமாகிய ஆராதனை முதலியவைகளும் குறிப்பிக்கப்பட்டன என்பதாம்.

இது கொண்டே, அ

“சுவரஜஜகதிணாடிமாசி மாரிடி”

வரஷு ஷெஸாநுஷெஸாநடி”

“பரமேசுரன், இடக்கரத்திலிருந்து பிரமணையும், வலக்கரத்திலிருந்து விஷ்ணுவையும், பின்புறத்திலிருந்து மகேசுரனையும் படைத்தனன்” என்று கூறுகின்றது.

தெளிந்த கங்கையைத் தரித்தவனுக்கு வணக்கம் என்பது.

ஈண்டு, (கபர்த்தி) அதாவது க=நீர், பர்=பெருக்கு, நீர்ப்பெருக்கைத் தரித்தவன் எனவே கங்கையின் பெருக்கைத் தாங்கியருளினவன் பரமேசுரன் என்று, அட்டோத்தர சதநாம உரையிற் கூறியுள்ளதும் கவனிக்கற்பாலதாம்.

இதுபற்றியே, இராமாயணமும்,

“வவாத ஜாஹ்வி வானுஜா வானுஜா ருஷ்யே உஷ்யே”

“புண்ணிய கங்காதேவியானவள் புண்ணியவடிவ உருத்திர பரமேசுரனுடைய சிரசின்கண் விழுந்தனள்” என்று கூறுகின்றது.

அல்லது, கங்கையைத் தாங்கிய சடாமுடியினன் என்பதுமாம்.

அல்லது, ஏனைய தேவர்களால் தாங்க முடியாத கங்கையின் வேகத்தை தனது சடையின் கண்ணே மிக எளிதாய்த் தாங்கிக்கொண்டவன், அதாவது பெரும் பிரவாஹத்தை ஒரு ஸுனியெனக் கொண்டருளிப்பவன் என்பதுமாம்.

அது பற்றியே, பாரதமும்,

“ந மதஹிஷு ஹாகெஷு கஸிஹாரயிதௌ நவ |

சுநதத் விஸயஸ்ரெஷாநீருகணாநஹெஸராசி”

“வேந்த! தேவர்களுட் சிறந்த நிலைகண்டனாகிய மகேக்ரணைத்தவிர்த்து முன்னுலகத்துள்ளும் வனைய தேவர்களால் தாங்கமுடியாது என்று கங்கா தேவி கூறுகின்றாள்” என்று கூறுகின்றது.

எண்டு, பரமேசுரனுடைய சிரசிற் படுதலானே கங்கை மிகப் புரிதமாயிற்றென்றும், அத்தகைய கங்கைநீர் உலகைப் புரிதப்படுத்துவதென்பதும் கொள்ளக்கிடந்த பொருளாம்.

இப்பொருளையே கூர்ழ புராணமும்,

“வனவம்வியெ க... ஷாணாம் வனக சொயநடி”

“இத்தகைய கவி... ஸுருதலையாப் போக்குவது” என்றற் றொடக்கத்துச் சிலாகங்களாற் கூறுகின்றது.

இதனாலன்றோ, சிவ தருமநூலும்,

“சுவவித்ர: வஸித்ராவா ஸ்வ-ஹ்ஸூரம் மதொவி வா |

யஸூரெஹேவ ஶீராநம் ஸ ஸாஹ்யாஹ்யனாஸூ-வி:”

“எந்த அவத்தைபுட னிருந்தேனும், புரிதனா யிருந்தேனும், புரிதமற் றவனா யிருந்தேனும் எவன் பரமேசுர தேவனை நினைக்கின்றானோ, அவன் உள்ளும் புறம்பும் புரிதனாகின்றான்” என்று கூறுகின்றது.

“பரசிவனை வழிபடுவோர்க்கும் பரமேசுரனால் அநுக்கிரகிக்கப் பெறுவோர்க்கும் வணக்கம்” என்பது.

இஃது உருத்திர கணங்களைப் பற்றியதாம். பிரமத கணங்கள் எவ்வாறு வழிபடுகின்றார்களோ, அவ்வாறே பரமேசுரனும் அவர்களை பற்றிக் கொண்டருளவின் என்க.

மிக வலியை யுடையவர்கட்கும், கொடிய பிராணிகளைக் கொல்லுகின்றவர்கட்கும் வணக்கம்” என்பது.

இதுவும் உருத்திர கணங்களைப்பற்றியதாம். இதையே புலாலருந்துவோர்களுக்கும் வணக்கம் என்பர் சிலர்.

தன்னை மறைத்துக் கொள்கின்றவனுக்கும், தன்னை வெளிப்படுத்தியருள்கின்றவனுக்கும் வணக்கம் என்பது.

தனது மாயா சத்தியால் தனது சொரூபத்தை மறைத்துக்கொண்டு திரோபவமாகிய தொழிலைச் செய்கின்றவனும், தனது சிற்சத்தியால் தனது சொரூபத்தை ஆன்மாக்கட்குத் தரிசிப்பித்து அறுக்கிரகஞ் செய்தருள்கின்றவனுமாகிய உருத்திர பரமேசுரனுக்கு வணக்கம் என்பது பொருள்.

இது நேரே பகவான் உருத்திர பரமேசுரனுக்கு வணக்கங் கூறி முடிக்கின்றதாம்.

அற்றாகவினன்றே அதர்வண சுருதியும்,

“யரெ வெவஷ வுணு தெ தெ ந யுஷுஷு வெவஷு
சூத்ரா விவுணு தெ”

“எவன் இப் பரமேசுரனையே பக்தி செய்கின்றானோ, அவனுக்குப் பரமேசுரன் தனது சொரூபத்தை உள்ளவாறு புகி அழைக்கின்றான்” என்று கூறுகின்றது.

108 | 99 அழை

சாமவேத உருத்திரீய சங்கிதை விருத்தியுரை

முற்றும்.

சாமவேத உருத்திர சங்கிதை

முற்றிற்று.

சுப்ரமணியோம் !

சுப்ரமணியோம் !!

சுப்ரமணியோம் !!

சாமவேத சங்கிதை

பூர்வார்ச்சிக

மந்திரங்களின் அட்டவணை.

மन्त्र சংख्या.	மन्त्रா:.	பृष्ठ சংख्या.	மन्त्र சংख्या.	மन्त्रா:.	பृष्ठ சংख्या.
529	அகாட்சமுத்:	631	448	அக்ரே த்வ் நோ அந்தம	543
415	அக்ஷத்ரமீ மதந்த	508	23	அக்ரே மூடமஹ்	25
89	அக்ஷம் வுத்ரஹந்தம்	116	100	அக்ரே யஜித்ரோ	133
1	அக்ஷ அயாஹி	1	25	அக்ரே யுக்ஷத்ர ஹி	27
627	அக்ஷ அயூப் பி பவச	756	24	அக்ரே ரக்ஷாணோ	26
81	அக்ஷ அஜித்ர	106	99	அக்ரே வாக்ஸ்ய	132
425	அக்ஷித் தம் மந்யே	521	10	அக்ரே விவஸ்வதாஹர்	11
72	அக்ஷித் நரோ டீதீதீதிமி	91	40	அக்ரே விவஸ்வதுஷஸ:	46
21	அக்ஷித் வோ வுத்ரந்த	23	497	அக்ஷித்ருக்ஷா	597
465	அக்ஷித் ஹோத்ரம் மந்யே	564	447	அக்ஷேத்ரமித்ரீகிதி	542
3	அக்ஷித்ருத் வுத்ரீமஹே	3	555	அக்ஷோதயோ நோ த்வந்	664
49	அக்ஷித்ரீகித்ரீவாஸே	58	375	அக்ஷேத்ரம் இத்ரம் மதய:	461
19	அக்ஷித்ரீகித்ரீவாஸே	21	564	அக்ஷேத்ரம் வுத்ரஜத்ரே	676
605	அக்ஷித்ரீகித்ரீவாஸே	724	215	அத்ரீகித்ரீவாஸே	261
613	அக்ஷித்ரீகித்ரீவாஸே	735	223	அத்ரீகித்ரீவாஸே	270
48	அக்ஷித்ரீகித்ரீவாஸே	56	147	அத்ரீகித்ரீவாஸே	188
27	அக்ஷித்ரீகித்ரீவாஸே	29	315	அத்ரீகித்ரீவாஸே	382
4	அக்ஷித்ரீகித்ரீவாஸே	5	47	அத்ரீகித்ரீவாஸே	55
22	அக்ஷித்ரீகித்ரீவாஸே	24	634	அத்ரீகித்ரீவாஸே	766
39	அக்ஷித்ரீகித்ரீவாஸே	44	141	அத்ரீகித்ரீவாஸே	182
434	அக்ஷித்ரீகித்ரீவாஸே	530	52	அத்ரீகித்ரீவாஸே	62

மந்திர சં.	மந்திரம்:	புற ச.	மந்திர ச.	மந்திரம்:	புற ச.
406	அபாஹீந்ரீ ரீர்வண	497	550	அமினவந்தே அருஹ:	658
539	அபி யதஸ்மிந் வாஜி	645	549	அமி நோ வாஜஸாதம்	657
499	அஹ்வயோ அத்ரிமி:	599	168	அமி ப்ரஹோபதி	211
308	அஹ்வயோ த்ராவய	373	235	அமிப்ரவ:	283
440	அனவஸ்தே ரத	536	554	அமிப்ரியாணி பவதே	663
502	அநுப்ரஸா	602	368	அமி யே தேவாஸ்த ந	451
432	அநு ஹித்வா சுதம்	529	265	அமி வோ விரமந்ஹஸோ	321
631	அந்நத்ஸுரதி ரோச	762	518	அமி சோமாஸ ஆயவ:	617
510	அபஹ்ந் பவதே	609	309	அமீபதஸ்ததா	374
492	அபஹ்ந் பவஸே	592	399	அம்ரம் த்ருயோ அநா	490
105	அபஸ்யம் வுஜிநம்	139	159	அயம் த இந்ர	201
633	அபஸ்யே தாயவோ	764	546	அயம் பூஷாரயி	654
211	அபாஹ் ஹேநேந் முசே	257	306	அயம் வாஹ் மஹுமத்தம:	370
145	அபாதுசிப்யந்ஹஸ:	186	508	அயம் விசுர்பிணி	607
397	அபாமிவாமப	487	458	அயம் சஹஸ்ரமானவோ	552
544	அபாமிவேதூர்மய	651	60	அயமஹி: சுவீர்ய	73
322	அபூர்வ்யா பூரூதமா	392	183	அயமு தே சமதஸி	228
73	அவோஹ்யஹி: சமிதா	93	188	அயா ஹிதா ச	233
464	அமித்யம் தேவம் சவிதா	562	493	அயா பவஸ்வ ஹாரயா	593
376	அமித்யம் மேஹம்	462	541	அயாபவா பவஸ்வீநா	647
528	அமித்ரிபுத்ரம்	629	463	அயா ரூசா ஹரித்யா	560
256	அமித்வா பூர்வ	309	454	அயா வாஜம் தேவஹிதம்	547
233	அமித்வா ஶூர	280	495	அயா வீதி பரிஸுத்வ	595
161	அமித்வா வுஷம	203	507	அயா சோம சுகு	606
579	அமிதும்தம் வுஹ்யஸ	692	639	அயுக்த சத்	772

மந்திர சં.	மந்திரா:	புற ச.	மந்திர ச.	மந்திரா:	புற ச.
209	அரந்த இन्द्र த்ரவசே	255	133	ஆதாயே அக்ரிமி	173
118	அரமத்ராய் காயத்	157	63	ஆ ஜுஹோதா ஹவிஷா	77
79	அரண்யோநிஹிதோ	103	167	ஆது ந இन्द्र க்ருமந்த	210
596	அரூருகதுஷச:	712	181	ஆது ந இन्द्र த்ருத்	226
362	அர்வத் த்ரார்வத்	444	419	ஆதே அக்ர இஷீமஹி	513
445	அர்வந்த்யக் மருத்:	540	498	ஆதே தக்ஷ் மயோ துத்	598
503	அர்ஷா சோமத்யுமோ	603	8	ஆதே த்ரஸோமனோ	9
323	அவத்ரஸோ அங்கு	393	349	ஆத்வா கிரோ	428
17	அத்வ் நத்வா த்ராவந்த்	19	295	ஆத்வாத் த்ரத்	357
277	அத்விரத்யி துரூத்	335	354	ஆத்வா த்யத் த்யதோ	434
490	அதர்ஜி ரத்யோ	590	197	ஆத்வா திஷந்தித்வந்த	242
543	அதர்ஜி த்ரகா ரத்யே	650	340	ஆத்வா த்ரகாயத்	416
313	அதாதி தேத்	379	245	ஆத்வா த்ரஹத்	295
347	அதாதி சோம இन्द्र	425	307	ஆத்வா சோமத்ய	370
562	அதாதி சோமோ அருதோ	674	164	ஆத்வேதா	206
473	அதாந்யங்குத்ரதாயத்	575	20	ஆதீத்ரத்ரத்ய	22
482	அதக்ஷத் த்ரதாதி	583	43	ஆனோ அக்ரே	49
205	அதக்ரமிந்த்ர தே கிர:	251	220	ஆனோ தித்ராத்ரஹா	266
174	அததி சோமோ அத்ய்	217	353	ஆனோ த்யோ த்ய:	433
461	அதது த்ரோஷத் துரோ	556	269	ஆனோ தித்வாஸு	326
575	அத்மத்யத் த்ராத்ரஸுதி	688	501	ஆ த்ரத்ரத்ர த்ர	601
526	அத்யத் த்ரேஷாத்ரேமநா	627	131	ஆ தித்ரத் கத்ருத்:	171
594	அத்மத்ரி த்ரத்யத்	710	608	ஆ த்ராகாத்ரத்ர	728
152	அத்மித்ரி திது	194	216	ஆ த்ருத் த்ருத்ராத்ரதே	262
401	ஆகந்தா த்ராரிஷத்	492	642	ஆ தித்ரத்ரத்ரதித்ரி:	776
420	ஆக்ரி ந த்ரத்ரதி	515			

மந்திர சં.	மந்திரம்.	புற ச.	மந்திர ச.	மந்திரம்.	புற ச.
246	ஆமந்திரேரிந்த்	297	647	இந்த்ரம் தனஸ்ய சாதயே	783
630	ஆயம் து: துதி	761	318	இந்த்ரம் நரோ நேமதிதா	386
443	ஆயாஹி வனசா சஹ	539	130	இந்த்ரம் வயம் மஹாபன	170
191	ஆயாஹி துபுமா	236	343	இந்த்ரம் வித்வா அவித்வத	421
402	ஆயாஹ்யமிந்தவே	493	597	இந்த்ர இத்ரயோ சதா	714
227	ஆயாஹ்ய ந:	274	199	இந்த்ர இஷே ததாது	244
214	ஆவ இந்த்ரம் துவி	260	226	இந்த்ர துவேதி	273
435	ஆவிர்மர்ய்ய	532	259	இந்த்ர த்ருத் ந ஆமர	313
489	ஆ வித்ரந் தலத்	589	586	இந்த்ர த்யேத் ந ஆமர	701
69	ஆவோ ராஜாந மத்வ	87	412	இந்த்ர துத்யமிதத்	504
580	ஆசோதா தரிதித்வதா	693	266	இந்த்ர த்ரிதாது தரணம்	322
513	ஆ சோமத்வானோ	612	282	இந்த்ர நேதீய த்திதி	342
551	ஆஹர்யதாய துத்ணவே	659	566	இந்த்ரமத்த் துதா இமே	679
76	இதாமத்ரே துருத்	98	198	இந்த்ரமித்ரதினோ	243
283	இத் துதீவோ அத்ரம்	343	249	இந்த்ரமித்ரதேவதாதய	300
92	இத் துத் துதாருஹ்ந்	121	598	இந்த்ர வாதேஷு நோ	715
410	இத்வாஹி சோம	502	381	இந்த்ர துதேஷு சோமேஷு	470
65	இத் த் த் துத் த்	81	612	இந்த்ரஸ்ய து விரீயாணி	734
124	இத் த் துத் துத்	163	281	இந்த்ராத்திரி அபாதித்யம்	340
222	இத் த் துத் துத் துத்	268	202	இந்த்ர: து துத்ணா வயம்	248
165	இத் த் துத் துத்	208	338	இந்த்ரா த்ரீதா துத்	414
70	இத் த் ராஜா துமர்யோ	89	339	இந்த்ராய திரோ அதி	415
431	இந்த்ர: த்ரிதித்வாரு	528	520	இந்த்ராய த்ரீதே தத்:	620
481	இந்த்ர: த்ரிதித்வதேந:	582	158	இந்த்ராய தத்ரே	200
540	இந்த்ரவாஜி த்ரீதே	646	388	இந்த்ராய சாமதாயத்	477

மந்திர சம்.	மந்திரம்.	புற சம்.	மந்திர சம்.	மந்திரம்.	புற சம்.
561	இन्द्रாய் சோமஸு	672	135	இஹேவ ஶ்ருஷ்வ ஸ்ஷா	175
472	இन्द्रாயேந்தோ மருத்வதே	574	175	இக்ஷயந்தீ ரபஸ்யு	219
180	இந்திரே ஹி மத்யஸ்யஸ்தோ	225	103	இக்ஷிஷ்வாஹி ப்ரதீவ்யா	137
200	இन्द्रோ அக்ஷ மஹத்ய	246	646	இசோ ஹி ஶக்ஸ்தமூதயே	780
179	இन्द्रோ ததீசோ	223	225	உவத்யம் ச ந ஶஸ்யமானம்	272
411	இन्द्रோ மதாய வாவுதே	503	363	உவத்யமிந்திராய	445
587	இन्द्रோ ராஜா ஜகத:	702	467	உச்சாதே ஜாதமந்ஸதோ	569
456	இन्द्रோ விஷ்வஸ்ய	549	102	உதஸ்யானோ திவா	135
591	இம் வுஷணம் க்ருணு	707	194	உத்வா மதந்நு சோமா	239
66	இம் ஸ்தோமமஹதே	83	589	உதுத்ஸம் வரூண	705
294	இம் இन्द्र மதாயதே	357	31	உதுத்யம் ஜாதவேதஸம்	33
293	இம் இन्द्रாய் ஸுந்விரே	355	251	உதுத்யே ம஧ுமத்ஸம்	303
136	இம் உத்வா விசக்ஷதே	176	221	உதுத்யே ஸூநவோ கிர:	267
344	இம்மிந்திர ஸுதம் பிவ	422	330	உது ப்ரஹ்மண்யேரத	403
28	இம்மஸூபுத்வம்ஸ்தாகம்	30	125	உதுத்யோதமிஷ்ருதாம	164
250	இமா உத்வா பூருவஸோ கிரோ	302	638	உத்யாமேபிரஜ:	771
146	இமா உத்வா பூருவஸோமி	187	13	உபத்வாஜாமயோ	15
201	இமா உத்வா ஸுதே	247	14	உபத்வாமத்ரே	16
304	இமா உ வா திவிஷ்டயா	368	150	உப நோ ஹரிபி:	192
452	இமானுகம் ஸுவுநா	546	444	உப ப்ரக்ஷே ம஧ுமதி	539
187	இமாஸ்த இन्द्र ப்ருத்நயோ	232	143	உபஹ்ரே கிரீரீணா	184
212	இமே த இन्द्र சோமா:	258	487	உபோஸு ஜாதமப்துரம்	588
373	இமே தே இन्द्र தே வயம்	458	416	உபோஸு ஶ்ருணுஹீ	509
505	இஷே பவஸ்வ தாரயா	605	290	உமயம் ஶ்ருஷ்வசு	351
151	இஷ்டா ஹோத்ரா அஸ்தக்ஷ	193	379	உமே யதிந்திர ரோதஸீ	466

மந்திர ச.	மந்திர:	புத்திர ச.	மந்திர ச.	மந்திர:	புத்திர ச.
451	உபா அபஸ்வ	545	178	எபா உபா அபூர்வா	222
57	உர்வ உபுண உதயே	69	7	எஹூபு ப்ரவாணி	8
455	உர்ஜாமித்ரோ வரூண:	548	182	அஜஸ்ததஸ்யதததததததத	227
369	஋சுசு சாம யஜாமஹே	452	18	அர்வ ப்ரஹு	20
218	஋ஜுநீதி நோ வரூணோ	264	190	கஹ் நாஹுபீஷ்வ	235
333	஋தாரமிந்ரமவததார	407	297	கஹ் வேதஸுதே	360
581	எதமுத்யம் மதசுத்யுதம்	695	433	கஹ் வ்யக்தானர:	530
350	எதோந்வத்ரம் த்தவாமசு	429	300	கதாசுநதததததததத	363
387	எதோந்வத்ரம் த்தவாம த்ரவாய	476	228	கதாவதோ த்தோத்ரம்	275
385	எஹுமதோமேததததத	474	224	கஹு ப்ரசேததே	271
593	எநா தததததததத	709	530	கநதகநதத தர	632
45	எநா வோ அத்ரி	52	169	கயானதததததததததததத	212
386	எந்ருமிந்ரதய ததததத	475	32	கதததததத துபததததத	34
393	எந்ர நோ தததததத	483	361	கதததததத த்ரததததத	443
231	எந்ர த்ரததததத	278	280	கதததததத தா தததத	339
348	எந்ர யாஹ தரததத:	426	34	கததத த்ரதத த்ரதததத	36
459	எந்ர யாஹுபந:	553	53	காயமாதநோ தநா த்ரம்	63
129	எந்ர தானதத	169	305	கூதத: கோததததததத	369
643	எவாஹ தகரோ	777	341	கோ தததததத	418
232	எவாஹாதத த்ர	279	423	கததத தததததததததத	519
650	எவாஹேதத எவா	788	142	காததத த்ரதததத துதா	183
556	எத த்ரகததத	665	271	கேததத கேததத	328
438	எத த்ரததத	535	186	கவ்யோபு தோ ததத	231
531	எததத தே ததததத	633	342	காததததததததததததத	420
584	எததத த்ரததத துதத	698	117	காதத ததததத	155

மந்திர சં.	மந்திரா:	புற ச.	மந்திர ச.	மந்திரா:	புற ச.
404	गावश्चिद्धा समन्यव	495	119	तमिन्द्रं वाजयामसि	158
195	गिर्वणः पाहि मः सुतं	240	382	तमु अभिप्रगायत	471
391	गृणे तदिन्द्र	481	204	तरणिं वो जनानां	250
574	गोमन्न इन्दो	687	238	तरणिरित्सिषासति	287
149	गौर्धयति मरुतां	191	632	तरणिर्विश्वदर्शतो	766
378	घृतवती भुवनानामभि	465	500	तरत्समन्दी धावति	600
331	चक्रं यदस्याप्स्वा	404	237	तरोभिर्वो	285
417	चन्द्रमा अप्सवान्त	511	466	तवत्यन्नयं नृतोप	566
374	चर्षणी घृतं	460	516	तवाहं सोमरारण	615
629	चित्रं देवानां	758	270	तवेदिन्द्रावमं वसु	327
64	चित् इच्छिशोस्तरु	79	620	तावानस्य महिमातनो	747
317	जगृह्णाते दक्षिणमिन्द्र	384	525	तिस्त्रो वाच ईरयति	626
101	जज्ञानः सप्तमावृभि	134	471	तिस्त्रो वाच उदीरते	573
15	जरा बोधतद्विद्धि	17	395	तुचे तुनाय नो तत्सु	485
90	जातः परेण धर्मणा	118	213	तुभ्यं सुतासः सोम	259
109	तं गूर्द्धया स्वर्णरं	144	606	ते मन्वत प्रथमं	725
383	तं ते मदं गृणीमसि	472	377	त्यं सुषेमं महया	464
29	तं त्वा गोपवनो गिरा	31	170	त्यमुवः सत्रासाहं	213
569	तं वः सखायो मदाय	682	357	त्यमु वो अप्रहणं	438
236	तं वो दस्म मृतीषहं	284	332	त्यमूषु वाजिनं देव	406
537	तक्षद्यदि मनसो	642	632	त्रिंशद्दाम विराजति	763
621	ततो विराडजायत	748	457	त्रिकद्रुकेषु महिषो	550
113	तदग्ने धुम्नमाभर	149	618	त्रिपादूर्ध्व उदेत्युरुषः	744
115	तद्वो गाय सुते सच	153	560	त्रिरस्मै सप्तधेनवो	671
460	तमिन्द्रं जोहवीमि	555	405	त्वं न इन्द्राभर ओजो	496

மந்திர சં.	மந்திரம்.	புற ச.	மந்திர ச.	மந்திரம்.	புற ச.
41	त्वं नश्चित्र ऊत्यावसो	47	94	दधन्वेवायति	124
6	त्वं नो अग्ने	7	358	दधिक्राव्णो अका	439
326	त्वं हत्यत्	398	12	दूतं वो विश्ववेतसं	14
84	त्वं हि क्षैतवद्य	110	219	दूराति हे वय	265
583	त्वं ह्याङ्गदैव्यं	697	138	देवानामिद	178
240	त्वं ह्योहि चेरवे	289	55	देवो वा द्रविणोदा	66
61	त्वमग्ने गृहपतिस्त्वं	74	177	दोषो आगाद्	221
2	त्वमग्ने यज्ञानां	2	558	धर्ता दिवः पवते	668
96	त्वமग्ने வசு் ரிஹருத்ரா	126	210	धानावन्तं करम्भिण	256
247	त्वमङ्गप्रशंसिषो देवः	298	243	नकिष्टं कर्मणा	293
42	त्वमित्सप्रथा अस्यग्ने	48	176	नकि देवा इनीमसि	220
311	त्वमिन्द्रप्रतूर्ति	376	203	नकि इन्द्र	248
120	त्वमिन्द्र बलादधि	159	426	न तमंहो न	523
248	त्वमिन्द्र यशा	299	104	न तस्य मायया	138
604	त्वमिमा ओषधीः	722	296	न त्वा बृहन्तो	358
595	त्वमेतदधारय	711	11	नमस्ते अग्न	13
590	त्वयावयं पवमानेन	706	268	नसीम देव	325
403	त्वयाहस्विद्यु	494	241	नहिवश्चरसं	290
299	त्वष्टा नो दैव्यं	360	320	नाके सुपर्ण	389
9	त्वமग्ने	10	26	निस्वानक्ष्य	28
302	त्वामிதாஹோ	365	54	निस्त्वமग्ने	65
234	त्वामிद्धि हवामहे	282	600	नियुत्वान्वाय	717
193	त्वावतः पुरुवसो	238	123	पन्यं पन्यमित्सोतार	162
38	त्वे अग्ने स्वाहुत	43	360	पप्रवस्त्रिष्टुमभिषं	442
63	त्वेषस्ते धूम	108	577	परिकोशं	690

மந்ந ச.	மந்நா:	புஃ ச.	மந்ந ச.	மந்நா:	புஃ ச.
512	பரிதொபிஃஃத	611	189	பாவகா ந: ஸரஸ்வதீ	234
552	பரித்யம் ஹ்யதம்	660	289	பாஹி கா அந்ஃஸொ	350
496	பரித்யுஃம் ச ந	596	36	பாஹி நொ அஃம்	40
427	பரி ப்ரதந்வேந்த்ராய	524	239	பிவா ஸுத	288
486	பரி ப்ராஸிப்ய	587	398	பிவா ஸொம்	488
476	பரி ப்ரியா திவ:	577	519	புநான: ஸொம் காரு	618
30	பரி வாஜபதி:	32	511	புநான: ஸொம் தாரயா	610
485	பரி ஸ்நானாஸ இந்ந	586	488	புநானொ அக்ரமீ	589
475	பரி ஸ்நானொ கிரிஃத:	576	359	புராம் பிந்ஃத்யுவா	440
428	பரியூபு ப்ரதந்வ	525	97	புரு த்வாதிவ	129
576	பவதெ ஹ்யதொ	689	619	புருப எவேதம் ஸர்வ	745
522	பவமானா அஸுஃத	622	545	புரொ கிதிவொ	653
484	பவமானொ அகீகன	585	648	புர்வஸ்ய யதெ	783
483	பவஸ் தேவ அகீ	584	524	ப்ரகாவ்யமுஷநெவா	624
571	பவஸ் தேவவீதய	684	609	ப்ரஃதஸ்ய வுஷ்ணொ	729
578	பவஸ் மத்யுமத்தம	691	71	ப்ரகெதுநா வுஃததா	90
521	பவஸ் வாஜஸாதமொ	621	535	ப்ரகாயதாஃய	639
436	பவஸ் ஸொமத்யுஃநி	533	16	ப்ரதி த்வம் காரு	18
532	பவஸ் ஸொம் மத்யுமா	635	418	ப்ரதிப்ரியதம் ரத்யம்	512
429	பவஸ் ஸொம் மஃநாந்	526	523	ப்ர து த்ரவபரி	623
430	பவஸ் ஸொம்மஃ	527	534	ப்ர தெ தாரா	638
479	பவஸ்வேந்தொ	580	95	ப்ரத்யக்ரெ ஹ	125
565	பவித்ரம் தெ	678	636	ப்ரத்யக்ரெ தேவானா	768
614	பாத்யமிதிவீவொ	739	352	ப்ரத்யஸ்மீ பிபீபதெ	432
155	பாந்தமாवொ	197	303	ப்ரத்யு அதர்ஸ்யாய	367

மந்திர சં.	மந்திரம்.	புற ச.	மந்திர ச.	மந்திரம்.	புற ச.
599	புருஷஸ்ய	716	533	புருஷஸ்ய	636
563	புருஷஸ்ய	675	108	புருஷஸ்ய	143
51	புருஷஸ்ய	60	514	புருஷஸ்ய	613
567	புருஷஸ்ய	680	477	புருஷஸ்ய	578
509	புருஷஸ்ய	608	478	புருஷஸ்ய	579
573	புருஷஸ்ய	686	536	புருஷஸ்ய	640
74	புருஷஸ்ய	94	77	புருஷஸ்ய	99
649	புருஷஸ்ய	784	98	புருஷஸ்ய	130
107	புருஷஸ்ய	142	570	புருஷஸ்ய	683
380	புருஷஸ்ய	468	85	புருஷஸ்ய	111
255	புருஷஸ்ய	308	5	புருஷஸ்ய	6
491	புருஷஸ்ய	591	413	புருஷஸ்ய	505
58	புருஷஸ்ய	70	56	புருஷஸ்ய	68
312	புருஷஸ்ய	377	557	புருஷஸ்ய	667
257	புருஷஸ்ய	310	258	புருஷஸ்ய	311
156	புருஷஸ்ய	198	37	புருஷஸ்ய	42
446	புருஷஸ்ய	541	88	புருஷஸ்ய	115
474	புருஷஸ்ய	575	140	புருஷஸ்ய	181
462	புருஷஸ்ய	559	321	புருஷஸ்ய	390
328	புருஷஸ்ய	400	439	புருஷஸ்ய	535
59	புருஷஸ்ய	72	229	புருஷஸ்ய	276
144	புருஷஸ்ய	185	449	புருஷஸ்ய	544
78	புருஷஸ்ய	101	422	புருஷஸ்ய	517
553	புருஷஸ்ய	661	173	புருஷஸ்ய	216

* மூலே ப்ரோஷமியத ப்ரோஷமிதி ப஠ிதவ்ய:

மந்திர ச.:	மந்திரம்:	புற ச.:	மந்திர ச.:	மந்திரம்:	புற ச.:
111	மதோ நோ அமி	147	585	ய உசியா	699
134	மிந்நி வித்வா	174	244	ய க்ருதே சித்	294
615	பிராஜந்த்யமே	740	389	ய ஈக இத்ரீயதே	478
622	மந்யே வா ஞாவா	750	264	யக்ஷக்ராசி	319
506	மந்ரயா சோம	605	334	யஜாமஹ இந்ரம்	408
602	மயி வர்சோ	720		த்வாவஸு	148
542	மஹத்ஸோமோ	649		யதா	718
166	மஹா இந்ர:	209	121	இந்ரமவ	160
192	மஹி த்ரீணா	237	35	யஜா யஜா வோ	38
291	மஹே ச ந த்வா	353	274	யத் இந்ர மயாமஹே	332
421	மஹே நோ அத்ய	516	252	யதா கோரோ	304
242	மா சித்ரந்ய	291	126	யத்ர கக்	166
260	மா ந இந்ர	314	288	யதா கதாச	349
128	மா ந இந்ராப்யா திச	168	345	யதிந்ர சித்ரம	423
110	மா நோ ஹ்ணீதா	146	262	யதிந்ர நாஹி	316
67	மூர்த்நாந் திவோ	84	279	யதிந்ர ப்ரா	338
517	மூஜ்யமான: சூஹ	616	310	யதிந்ர யாவதா	375
327	மேஹி நத்வா	399	298	யதிந்ர சாசோ	361
284	மோஸு த்வாவா	344	122	யதிந்ராஹ்	161
185	யம் ரக்ஷந்தி ப்ரதேதஸோ	230	148	யதிந்ரோ அநயா	190
337	யம் வுத்ரேஸு	413	356	யதி வஹந்த்யா	437
286	ய: சத்ராஹா விசர்ஷணி	346	82	யதி வோரோ	107
127	ய ஆநயத்	167	414	யதுதீரத்	507
162	ய இந்ர சமஸேஷ்வா	204	278	யதாவ இந்ர	336
394	ய இந்ர சோமபா	484	624	யத்ரர்சோமி	752

மந்திர சં.	மந்திரா:	புற சம்.	மந்திர சம்.	மந்திரா:	புற சம்.
114	யத்வா உ விசு	150	261	வயம் த்வா	315
86	யத்வாஹிஸ்தம்	112	230	வயம் தாதே அபி	277
207	யத்வாஹிஸ்தம்	253	132	வயமிந்ரத்வாய	172
384	யத்ஸோமிந்ர	473	157	வயமுத்வா ததி	199
611	யதோமா த்வா	732	408	வயமுத்வாமபூர்யா	499
116	யத்ஸே நூந்		272	வயமேந மித	329
470	யத்ஸே மதோ		567	வயத்ஸித்ஸே பத	450
392	யத்ஸு த்யத்ஸா	152	616	வஸந்ந இநுரந்நயோ	742
588	யத்ஸேதமாரதோ	704	292	வத்ஸ்யாமிந்ராஸி	354
254	யா இந்ர துதா	306	184	வாத த்வா	229
301	யுத்ஸ்வா ஹி துத்ரஹ்ந்	364	275	வாஸ்தோஃபதே துத்ர	333
172	யே தே பந்நா	215	641	விதா மதவந்	776
637	யேநா பாவத	770	644	விதா ராயே துதீர்ய	780
163	யோதே யோதே	205	325	விதூம் தத்ராணம்	396
400	யோந இதா	491	366	விதோத்ஸு இந்ராததோ	449
314	யோநித்ஸு இந்ர	380	628	விதோத்ஸு துதீர்ய	758
336	யோநோ வநுத்யந்	411	68	விவத்ஸ்வாதோ ந	86
645	யோ மஹித்ஸோ	780	87	விதோ விதோ தா	114
351	யோ ரயிம் தோ ரயி	430	437	வித்ஸுதோ தாவந்	534
273	யோ ராதா துத்ரணிநாம்	330	450	வித்ஸுத்ய துத்ஸ்தோ	544
44	யோ வித்ஸுவாதயதே	51	370	வித்ஸுவா: துத்ரநா:	454
93	ராயே அதே மஹத்வா	123	364	வித்ஸுவா நரத்ஸு	446
153	ரேவதீர்ந: ததமாத	195	610	வித்ஸு தேவா மம	731
276	வத்ஸுமஹாம் அதி துத்ர	334	453	வித்ஸுதயோ யதா	547
319	வய: துதர்ணா துதேத	387	324	வத்ஸுத்யத்வாதத	395

மந்திர சં.	மந்திரம்.	புற ச.	மந்திர ச.	மந்திரம்.	புற ச.
217	வृவடுகதம் ஹவாமஹே	263	335	சத்ராஹணம் தாழ்நி	410
469	வृஷா பவஸ்வ தாரயா	571	171	சதஸஸ்பதிமஹுதம்	214
559	வृஷா மதீநாந் பவதே	670	442	சதா தாவ: சூசுதே	538
504	வृஷா சோமதூமாந்	604	196	சதாவ இந்ருதூ	241
480	வृஷாஹாஸி தானுநா	581	592	ச ந இந்ருதாய	708
396	தேதூ தி	486		தமே தூநாஸி	104
33	சந் நோ தேவீரதி			தயாஸி சமூ	721
441	சந் ததம் ததம்	537		தவஸ்வய தாவி	594
253	சாஹ்யூபு சாசுதி	305	640	சதஸ்வா தரிதோ ரதே	773
75	சூகம் தே தந்ய	96	355	ச தூய்நோ தஹோ	435
287	சூசுதிதிருந்: சூசுதி			தந்யாதந்யுதய	727
329	சூநம் துவே தத	402	137	சததத தந்யதே	177
46	சேதே தநேபு	53	372	சதேத விதூதா தோசு	
371	சுதே ததாதி	456	582	ச சூந்வே தே	
267	சூயந்நத இவ சூய்	323	625	சந்	
208	சூதம் தோ தூத	254	617		
50	சூதிசூதகர்ந	59	62		
346	சூதிஹவந்திர	424	538	சாகதூதா	
106	சூதூததமே நவதத	140	407	சீதந்நததே	
568	சதூதா தா நிதீதத	681	547	சூதாசோ ததூதததா:	655
390	சதூதா தாசிதா	479	206	சூநீதோதா சததூய்	252
62	சதூதாஸ்தூதாவதூ	76	285	சூநோத சோததா	345
365	சதா: தததே திதோ	448	165	சூரூதததூதூததே	202
424	சதாதம் தூததோ	520	316	சூதூதாநாஸ இந்ரு	383
263	சதததிதூதா தூதே	318	91	சோதம் ராசானம்	120

மந்திர ச.:	மந்திரம்:	புத்திர ச.:	மந்திர ச.:	மந்திரம்:	புத்திர ச.:
527	சோம: பவதே	628	139	சோமானாं சுவரணம்	179
572	சோம: புநான:	685	468	சுவாதிஸ்த்யா மதிஸ்த்யா	570
154	சோம: பூஷா ச	196	409	சுவாடோரித்யா	500
515	சோம உபநாஸ:	614	623	ஹரித இन्द्रம்ஸூயுதோ	751
548	சோமா: பவந்த	656			

உ
சாமவேத பூர்வார்ச்சிகத்தின்
காண்ட அட்டவணை.

ஆக்கினேய காண்டம்	1
ஐந்திர காண்டம்	153
பவமான காண்டம்	569
ஆரண்ய காண்டம்	701
மகாநாமநியார்ச்சிகம்	775

பிழை.	திருத்தம்.	பக்கம்.
ஆக்கினேய காண்டம்	ஐந்திர காண்டம்	155
ஆக்கினேய காண்டம்	ஐந்திர காண்டம்	
ஆக்கினேய காண்டம்	ஐந்திர காண்டம்	

ஓம்.

சாமவேதாய நம :

சாமவேத சங்கீதை

சாயண பாடியம்.

பூர்வார்ச்சகம் - சந்தம்

ஆக்கினேய காண்டம்.

1-வது பிரபாடகம், முற் பாதி.

முதலத்தியாயம்.

மொழி பெயர்ப்பு மந்திரம்.

சுப்ரமண்யோம் ! சுப்ரமண்யோம் ! சுப்ரமண்யோம் !

பெருந் தெய்வமே ! அருட் சுடரே ! முருகுப் பொருளே ! பதி
னெண் கண்ண ! பரமற் கருளினோம் ! உள்ளக் குகையில் இமைப்பொழு
தும் நீங்காதிருந் தொலிருதி, வேதாகம ஞான விநோத ! அறிவை விளக்
கப் பொருளைத் தெரிக்குதி. என் பிழையெலாம் மறக்குதி, கருணைக் கட
லன்றோ ! சரவணபவ ஓம்.

பிரபாடகம்—1, கண்டம்—1.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம்—கோதம ரிஷி பர்க்கம், கசியபரிஷி பரிஷி.

१ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २

1. अग्र आयाहि वीतये गृणानो हव्य दातये ।

१ २ २ ३ १ २

निहोता सत्सि वहिषि ॥ १ ॥

இருக்கு, மண்டலம்—6, சூக்தம்—16, மந்திரம்—10.

சும சூயாவஹி வீதயெ மூணாரொ ஹவ்ய ஞாதயெ ।

நிஹோதா வஹிஷி ॥

அந்வயம்.

हे अमे?, वीतये, हव्यदातये, च, गृणानः, आयाहि,
होता, बर्हिषि, निसत्सि ॥

பதவுரை.

हे अमे!	ஹே அமே !	செஞ்சடர்க் கடவுளே ! நீ
वीतये	வீதயெ	{ புரோடாச முதலியவைகளை அருந்துவதற்கும்,
हव्यदातये (च)	ஹவ்யதாதயெ (அ)	{ தேவர்கட்கு அவியைக் கொடுப் பதற்கும்
गृणानः	குணாந:	எம்மாற் போற்றத்தக்கவனாய்
आयाहि	ஆயாஹி	வருவாயாக. (வந்து)
होता	ஹோதா	தேவர்களை யழைப்பவனாகித்
बर्हिषि	பர்ஹிஷி	தருப்பையின் மீது
निसत्सि	நிஸத்ஸி	உட்காருவாயாக.

1. சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—1. இம் மந்திரம் பரத்துவாக ரிஷியாற் காணப்பட்ட
டது. சந்தம்—காயத்திரி, தேவதை—அக்கினி.

ஓளி முதலிய குணங்களைபுடைய அக்கினியே ! நீ எமது வேள்வியைக்
குறித்து வருவாயாக. யாது கருதியோவேனின் ? சரு, புரோடாச முதலிய
அவிகளை (தேவ வுணவுகளை) யுண்ணுதற் பொருட்டு. எவ்வண்ணத்தனா
யிருந்தெனின் ? எம்மாற் போற்றத்தக்கவனாயிருந்து. மற்று மெதன்பொருட்
டெனின் ? தேவர்கட்கு அவியை யினிது கொடுத்தற் பொருட்டு. வந்து
தேவர்களை யழைப்போனாகி விரித்துள்ள தருப்பை யாசனத்தின்மீது உட்
காருவாயாக என்பதாம்.

(1)

குறிப்பு —சுண்டு 'ரிஷி' எனினும், கண்டவரெனினும் ஒக்கும்.

மந்திரம் 2.

கீதம்—விகவமன ரிஷி செளர்ப்பணம்.

१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ २
2. त्वमग्ने यज्ञानां होता विश्वेषां हितः ।

३ २ ३ १ २ ३ १ २
देवेभिर्मानुषे जने ॥ २ ॥

இருக்கு 6-16-1

சுவஹே யஜ்ஞாநாஃ ஹோதா விஸ்வேஷாஃ ஹிதஃ ।
தேவெவிர்மானுஷே ஜநே ॥

அந்வயம்.

अमे, त्वं, विश्वेषां, यज्ञानां, होता, (यद्वा) यज्ञानां,
विश्वेषां, होता, मानुषे, जने, देवेभिः, हितः ॥

பதவுரை.

अमे! त्वं	ஈமே! த்வம்	அக்கினியே! நீ
विश्वेषां यज्ञानां	விஸ்வஷாம் யஜ்ஞாநாம்	{ அக்கினிட்டோம முதலிய எல்லா யாகங்களினுடைய
होता	ஹோதா	ஓமத்தை யுண்டாக்குவோன்.
यद्वा	யவா	அல்லது
यज्ञानां विश्वेषां	யஜ்ஞாநாம் விஸ்வஷாம்	{ வேள்விகட்கு உத்தேசமான தேவர்களாவையையும்
होता	ஹோதா	அழைப்பவன். (ஆதலின்)
मानुषे जने	மாமூஷே ஜனே	மாதாடச் சனத்தினிடத்து
देवेभिः	தேவேபிஃ	தேவர்களால்
हितः	ஹிதஃ	தாபிக்கப்பட்டவனாகின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—2. இம்மந்திரம் முற்கூறியனபோலவே இருடி. முதலியவைகளை யுடையது.

பாவகோய்! நீ அக்கினிட்டோம முதலிய வேள்விகட்கு ஓமத்தைச் சம்பாதிக்குஞ் சீலமுடையான். அல்லது வேள்வியாற் போற்றத்தக்க விண்ணவர்களைக் கூப்பிடுந் தன்மையன். இவ்வண்ணத்தனாகிய நீ மாதாட சனமென்னும் வேள்வித் தலைவனிடத்தில் துதிக்குஞ் சீலர்களான இருந்து விக்குக்களால் (வேட்போர்களால்) காருகபத்திய முதலிய (மூன்று) வடிவத் தால் தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றாய். அல்லது இந்திரன் முதலிய தேவர்களாலே மேற்கூறிய இலக்கணமுள்ளவனாயிருந்து வேள்விகளின் உற்பத்தியின்பொருட்டு எசமானனிடத்தில் நியமஞ் செய்யப்பட்டவனாயிருக்கின்றாய் என்பதாம்.

(2)

மந்திரம் 3.

கீதம்—பரத்துவாச ரிஷி பிருகதது.

3.

अग्निदूतं वृणीमहे होतारं विश्ववेदसं ।

३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

अस्य यज्ञस्य सुक्रतुम् ॥ ३ ॥

இருக்கு 1-12.1

சுமிதௌ தம் வுணீஹெ ஹொதாரம் விஸுவெடிவம் ।
சவஸு யஜுஸு வஸுக்ருதாடி ॥

அங்வயம்.

தூத், ஹொதார், விஸ்வெதஸ, அஸ்ய, யஜஸ்ய, சுக்ருத்,
அமி, (தேவ்), வுணீமஹே ॥

பதவுரை.

தூத்	தூதம்	தூதனும்
ஹொதார்	ஹொதாரம்	அழைப்போனும்
விஸ்வெதஸ	விஸுவெடிவம்	{ எல்லாவற்றையும் உணர்ந்தவ னும், அல்லது எல்லாத் தனங் களை யுடையவனும்,
அஸ்ய யஜஸ்ய	சவஸு யஜுஸு	இவ்வேள்வியை
சுக்ருத்	வஸுக்ருதம்	{ நன்கு செய்பவனும், உணர்ந்த வனுமாகிய
அமி (தேவ்)	சுமித் (தேவம்)	அக்கினிதேவனை
வுணீமஹே	வுணீஹெ	போற்றுகின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—3. இம்மந்திரம் கண்ணுவ புத்திரராகிய 'மேதா
திதி' என்பவரால் காணப்பட்டது. சந்தம், தேவதை, முன்போன்றது.

தேவர்கட்குத் தூதுவனாக நியமித்துள்ள அக்கினி தேவனைத் தோத்
திரங்களாலும், அனிகளாலும் போற்றுகின்றோம். இது தைத்திரியத்தில்
“இவ்வக்கினி தூதனாக இருக்கின்றான். அசுரர்கட்குச் சுக்கிரன் குரு” என
இனிது கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மற்றும் எவ்வண்ணமாகிய அக்கினியை
யெனின்? தேவர்களை நன்கழைப்போனை. எல்லா முணர்ந்தவனை அல்லது
வேத என்பது திரவியமெனவும் பொருள்படுமாநதவின் அகில திரவியமுடை
யானை. தொடங்கிய இவ் வேள்வியைத் தோற்றுவிக்குந் தன்மைபற்றி அழ
கிய செயலுள்ளானை. அல்லது; கிரது, என்பது பிரக்ஞையாமாதவின் மெய்
யறிவுள்ளானை. (போற்றுகின்றோம் என்னும் வினைச்சொல்லோடு கூட்டுக).

குறிப்பு.—காலியம்—நுண்ணறிவுடையதார் தன்மை. சுக்கிரதம், என்னு
மூல் பதத்திற்கு வேள்வியை யினிது செய்ய என, மேனாட்டாசிரியர் கொள்வர்.

மந்திரம் 4.

கீதம்—பரத்துவாச சிஷிச் சொளநாஷ்டம்.

4. $\begin{matrix} 3 & 2 & 3 & 1 & 2 \\ 2 & 1 & 2 & 3 & 1 & 2 \\ 1 & 2 & 3 & 1 & 2 & 1 \end{matrix}$
 அग्निर्वृत्राणि जङ्घनद् द्रविणस्युर्विपन्यया ।
 समिद्धः शुक्र आहुतः ॥ ४ ॥

இருக்கு 6-16-34.

அஹிவ்ருத்ராணி ஜங்ஹந ட்ரவிணஸ்யூவிபந்யயா,
 வமிடஃ ஸுக்ர ஆஹுதஃ ॥

அந்வயம்.

द्रविणस्युः, समिद्धः, शुक्रः, आहुतः, अग्निः, विपन्यया,
 (स्तूयमानः), वृत्राणि, जङ्घनत् ॥

பதவுரை.

द्रविणस्युः	உவிணஸ்யூ:	பொருளை யிச்சித்து
समिद्धः	வமிடஃ	சுடர் விட்டெழுந்தும்,
शुक्रः	ஸுக்ர:	பிரகாசமானதும்,
आहुतः	ஆஹுத:	அழைக்கப்பட்டதும் (ஆகிய)
अग्निः	அஹி:	அக்கினி
विपन्यया	விபந்யயா	எமது பல்வகைத் துதிகளால்
(स्तूयमानः)	(ஸ்தூயமான:	துதிக்கப்பட்டதாய்
वृत्राणि	வ்ருத்ராணி	இருளை (அல்லது) இராக்கதரை
जङ्घनत्	ஜங்ஹநத்	முழுது மொழிக்குக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—4. இது, பரத்துவாசராத் காணப்பட்டது. சந்தம்,
 தேவதை, முன்போன்றது.

துதிப்போர்க்குத் திரவியத்தை விரும்பியாவது அல்லது அவி யென்
 னுந் திரவியத்தை தான் விரும்பியாவது, அக்கினி எம்மாற் செய்யப்படுந்
 தோத்திரங்களால் இறைஞ்சப்பட்டதாயிருந்து, வலியோடு உலகத்தை
 மறைக்கின்ற இராக்கதர் முதலியோர்களை யெனும், அல்லது இருளையெனும்,
 முழுதுந் தொலைக்குக. எவ்வன்னாடாகிய அக்கினியெனின்? சமித்து
 (வேள்வி விறகு) முதலிய அவிகளா (தேவ வணிகர்களால்) சுடர்மிக்கெழு
 வது. அதுபற்றியே பிரகாசம் து. அவிகளா லழைக்கப்பட்டது என்
 பதாம்.

(4)

மந்திரம் 5.

கீதம்—உசனா ரிஷி செனரிஷம்.

5. १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २
 प्रोष्टं वो अतिथिं स्तुषे मित्रमिव प्रियम् ।
 २ ३ २ ३ १ २ २ २
 अग्ने रथं न वेद्यम् ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-84-1.

பொஷ்டம் வொ அதிதியிம் ஸ்துஷே மித்ருமிவ ப்ரியம் ।
 அக்னே ரதம் ந வெடியம் ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने, प्रोष्टं, अतिथिं, मित्रमिव, प्रियं, रथं न,
 वेद्यं, वः, स्तुषे ॥

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹே அக்னே !	அக்கினியே !
प्रोष्टं	பொஷ்டம்	மிகப் பிரியமாகவும்
अतिथिं	அதிதியிம்	அதிதியாகவும்
मित्रमिव	மித்ருமிவ	நண்பருக்கொப்பாகவும்
प्रियं	ப்ரியம்	அன்பராகவும்
रथं न	ரதம் ந	இரதத்தைப்போல
वेद्यं	வெடியம்	தனலாப காரணமாகவும்
वः	வஃ	உம்மைத்
स्तुषे	ஸ்துஷே	துதிக்கின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—5. இது உசனராத் காணப்பட்டது. சந்தம், நேவ
 தை, முன்போன்றது.

அக்கினியே ! உனைத் துதிக்கின்றேன். அக்கிரனாகிய யான் என்றது
 எஞ்சி நின்றது. எவ்வண்ணமாகிய அக்கினியை யெனின் ? துதிக்கின்ற
 எங்கட்குத் திரவியத்தைக் கொடுத்தலால் மிகப் பிரியனை. மற்றும் யான
 ராலும் அத்தி யொப்பப் பூசிக்கத்தக்கானை. அல்லது தேவர்கட்கு அளி
 கொடுத்தற்பொருட்டு இடைவிடாது செல்கின்றோனை. மற்றும் மித்திரன்
 போல் துதிப்போர்கட்கு அன்பு செய்வானை. மற்றும் இரதம்போலத்
 தனலாப காரணனை. (வேதம்—திரவியம்) இரதத்தால் தனங் கிடைப்பது

போன்று துதிப்போர்கள் இவ்வக்கினியால் தனத்தைப் பெற்றுக்கொள் கின்றார்கள். அவ்வாறு தன லாபத்திற்குக் காரணனை. (துதிக்கின்றேன் என்பதேதாடு கூட்டிக்கொள்கு). (5)

குறிப்பு.—இராதத்தை அக்கினிக்குவமை கூறியதால், விடைவில் தனங் கொடுப் போன் எனக் குறிக்கப்பட்டதென்பர் சில மேனாட்டாசிரியர்.

மந்திரம் 6.

கீதம்—சாகமசுவ ரிஷி சாம்பர்க்கம்.

6. ^{9 2 3 9 2 2 9 2 2 3 9 2} त्वं नो अग्ने महोभिः पाहि विश्वस्या अरातेः ।
^{3 2 3 9 2 2 2} उत द्विषो मर्त्यस्य ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-71-1

சுவா நொ சுமெ உவொலிஃ வாஹி விஸ்வஸ்யா அராதேஃ ।
உதவிஷொ உத்யுஷஸ்ய ॥

அந்வயம்.

அग्ने त्वं, नः, महोभिः, विश्वस्याः, अरातेः, उत,
द्विषो, मर्त्यस्य, पाहि ॥

பதவுரை.

அநே! த்	சுமெ! சுவா	அக்கினியே! நீ
ந:	ந:	எங்களை
மஹி:	உஹீலி:	தனங்களால் அல்லது பூசைகளால்
விஷ்வயா:	விஸ்வஸ்யா:	பலவகையான
அராநே:	அராநே:	சுயாமைபினின்றும்
உத	உத	மற்றும்
திரிஷு	அவிஷா	துவேஷ
மர்யஸ்ய	உத்யுஷஸ்ய	மனிதரினின்றும்
பாஹி	வாஹி	காப்பாற்றுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—6. இது சுதீதி, புருமீடர் என்னுமிருவர்களுள் ஒருவராக் காணப்பட்டது. சந்தம், தேவதை முன்பேன்றது.

அக்கினியே! நீ எங்களைப் பெருந் தனங்களாக் காப்பாற்றுவாயாக. எவர்களினின்றும் மீட்கப்பெய்யுனின்? பலவிதமான சுயாதார்களினின்றும்.

அல்லது ஈயாமைகளினின்றும் பாதுகாப்பாயாக. நீயே பெரும் பொருளைக் கொடுத்து ஈகையிலார்களினின்றும், அல்லது ஈயாமைகளினின்றும் காப்பாற்றுவாயாக என்பது பொருள். அல்லது மகத்துக்களோடு கூடிய நீ, எனக் கூட்டிக்கொள்க. மற்றும், துவேஷமுடைய மனிதர்களினின்றும் காப்பாற்றுவாயாக, அல்லது மனிதர்களின் துவேஷங்களினின்றும் காப்பாற்றுவாயாக எனச் சேர்க்க. 'அராதி' என்னும் பதத்திற்குத் தானமிடாமை, எனக் கொள்ளிலோ; ஆண்டும் மனிதர்கட்குத் தானமிடாமையினின்றும் எனக் கூட்டிப் பொருத்திக்கொள்க என்பதாம். (6)

குறிப்பு — ஈண்டு மகத்துக்களால் என்னும் மூன்றும் வேற்றுமைக்கு காரணமென்ப பொருள் கொள்ளாது உபலக்கணமெனப் பொருள் கொள்ளினும் பொருந்தும். அங்ஙனம் கொள்ளுமிடத்து, 'மகத்துக்களோடு கூடிய எனக் கூட்டிக்கொள்க.

ஈண்டு, 'மகத்துக்களால் என்னும் மூன்றும் வேற்றுமை கருவியினும் உடனிகழ்ச்சிப் பொருளினு நின்றது. துவேஷ என்றதை துவேஷத்தினின்று எனவும், துவேஷமுடைய மனிதரினின்றும் எனவும், ஐந்தாம் வேற்றுமை ஆறாம் வேற்றுமைகளை விரிக்க, பேருதவியாற் சத்தருக்களினின்றும் காப்பாற்றுவாய் எனப் பொருள் கொள்வர் மேனாட்டாசிரியர்.

மந்திரம் 7.

கீதம்—வத்ஸரிஷி சேபம்.

२ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
7. एह्युषु ब्रवाणि तेऽग्न इत्येतरा गिरः ।
३ १ २ ३ १ २
एभिर्वर्द्धास इन्दुभिः ॥ ७ ॥

இருக்கு 6-16-16

வஹ்யுஷு வ்ரவாணி தெ2தெ ஐக்ஸுதரா திரஃ ।
வஹிவ-வ்-வாஸ ஐதூமிஃ ॥

அங்வயம்.

हे अग्ने!, एहि, ते, गिरः, इत्या सु, ब्रवाणि, उ,
इतराः, एभिः, इन्दुभिः, वर्द्धासः ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!

ஹை அக்னே!

அக்கினியே!

एहि

வஹி

ஹ்ருவாயாக

ते

தெ

உன் பொருட்டு

गिरः	மிரா:	துதிகளை
इत्था	ஐத்ரா	இவ்வாற்றால்
सु	ஸு	இனிது
ब्रवाणि	ப்ரவாணி	சொல்வேன்
(श्रुणु)	(ஸ்ருணு)	கேட்பாயாக
उ इतरा:	உ ஐதரா:	இதின் வேறாய் துதிகளையுங்
(श्रुणु)	(ஸ்ருணு)	கேட்பாயாக
एभिः इन्दुभिः	ஏபி: ஐந்துபி:	இச் சோமரசங்களால்
बर्हसः	வரஹஸ:	வளர்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

ஓ அக்கினியே ! நீ வருவாயாக. உன் பொருட்டுத் தோத்திரங்களை யிவ்வாறு இனிதாய்க் கூறுவேன். இது விருப்பம் என்க. அந்தத் தோத் திரங்களைக் கேட்பாயாக என்பது பொருள். இதற்கன்னியமானவைகள் அசுரர்களாற் செய்யப்பட்டவைகள். துதிகளைக் கேட்பாயாக என்றது எஞ்சி நின்றது. வேதத்தின் பிராமண பாகம் “ அக்கினி இவ்வாறாய் துதிகள், அல்லது அசுரர்களுடையவை மற்றைய துதிகள் ” எனக் கூறுகின்றது. அஃதன்றியும் வந்த நீ இச்சோமரசங்களால் வளர்வாயாக என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8.

கீதம்—கண்ணுவ ரிஷி காண்வம்.

१ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २
8. आते वत्सो मनो यमत् परमाचित् सधस्थात् ।

२ ३ १ २ ३ २
अग्ने त्वां कामये गिरा ॥ ८ ॥

(9)

இருக்கு 8-11-7

சூதெ வடுதா உடுநா யஉக் வரஹாஸி: ஸயஸா:
சுடுதே சுவா: காஉயே மிரா ॥

அந்வயம்.

वत्सः, ते, मनः, परमाचित्, सधस्थात्, आयमत्,
गिरा, हे अग्ने!, त्वां, कामये ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!

ஹே சுடுதே!

वत्सः

வசு:

ते

தே

कामये, विवस्वत्, आभर,

रां, देवः, असि ॥

मनः	உந்:	மனத்தை
परमाचिद्	வரமாவிக்	மிக மேலாகிய
सधस्थात्	ஸதஸ்தாக்	விண்ணுலகினின்றும்
आयमत्	ஆயமக்	இழுத்துக்கொண்டு
गिरा	கிரா	தோத்திரத்தால்
त्वां	க்வா	உன்னை
कामये	காமயை	அன்பு பாராட்டுகின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—8. இது கண்ணுவ கோத்திரத்தாராகிய வத்ஸராத் காணப்பட்டது. சந்தம், தேவதை முன்போல்.

வத்ஸ, என்னும் பெயர் பூண்ட ரிஷியாகிய யான், உன்னுடைய மனத்தைத் தேவர்கள் கூடவே யிருக்கின்ற விண்ணுலகினின்றும் கொண்டு வருகின்றேன். (உனது மனத்தைச்) செலுத்துவிக்கின்றேன் என்பது பொருள். யாது சாதனத்தாலெனின்? துதியால். பாக்கியுள்ளது பிரத்தியட்சமாய்ப் பண்ணப்பட்டது. அக்கினியே! உன்னை விரும்புகின்றேன். அதாவது உனது மனத்தை என் பாலேயே செலுத்துவிக்கின்றேன். இது பிரார்த்தனையாம்.

(8)

மந்திரம் 9.

சீதம்—விசுவாமித்திர வாக்கிரியம்.

9. त्वा मग्ने पुष्करादध्यथर्वा निरमन्थत ।
३१२ २२ ३१२
मूर्ध्नो विश्वस्य वाघतः ॥ ९ ॥

இருக்கு 6-16-16.

க்வா உந் தே வபுஷ்கராடியதவா நிர்அமந்தத ।
உருமெந் விஸ்வஸ்ய வாவதஃ ॥

அந்வயம்.

‘‘மே!, அயர்வா, த்வா, மூர்ந், விஸ்வஸ்ய, வாஃத,;
கராத், அயி, நிர்அமந்த ॥

‘‘தவுரை.

அக்கினியே!
அதர்வாவெனும் ரிஷி
உன்னை,

மூர்:	உருபு:	தலைமையான தும்
விஷய	விஸய	உலகத்தைத்
வாஸ:	வாஸ:	தாங்குவதுமாகிய
புராந் அபி	புராந் அபி	தாமரையிலைக்கண்
நிரமயத	நிரமயத	கடைந்துண்டாக்கினார்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—9. இது பரத்துவாகராற் காணப்பட்டது. சந்தம், தேவதை முன்போல்.

அக்கினியே! அதர்வா, என்னும் பெயர் பூண்ட ரிஷியானவர், உன்னைத் தாமரையிலையில் திக்கடைக்கோலினின்றும் உண்டாக்கினர். எவ்வண்ணமாகிய தாமரையிலையிலெனின், தலைபோல மேம்பட்டதில். மற்றும் உலகனைத்தையுந் தாங்குவதில். உண்டாக்கினர், என்பதனோடு கூட்டுக.

“புட்கர பர்ணத்தில், (தாமரையிலையில்) பிரசாபதி, பூமியை வெளியாக்கினர், அது புட்கர பர்ணத்தில் இனிது விளங்கியது” என்னுஞ் சருதி யாலென்க.

பூமியும் உலகனைத்திற்கும் ஆதார (நிலைக்கள) வடிவமாம். ஆதலால் தாமரையிலையும் எல்லா வுலகிற்கும் ஆதாரமாம். ஈண்டுப் புட்கரம், என்ற தால் தாமரையிலை கூறப்படுகிறது.

“அக்கினியே! உன்னை புட்கரத்தின்மேல் என்கிறது புட்கரபர்ணத் தில் கேட்கப்பட்ட இதை யடைந்தது” எனத் தைத்திரீயமும் இதை வெளியாய்க் கூறியிருக்கின்றது. (9)

மந்திரம் 10.

10. २३ १ २३ १२ ३१ २ ३१ २ ३२
अग्ने विवस्व दाभरासभ्य मृतये महे ।

३२२ २२ ३२
देवो ह्यसि नो दशे ॥ १० ॥

சுமெ விவஸு டாஹராஸப்ய மூதயே மஹே ।
தெவோ ஹஸி நொ டுசே ॥

அந்வயம்.

அநே!, அஸப்ய், மஹே, உதயே, விவஸுத், அஹர்,
ஹி, (ஹ்), ந:, டசே, தேவ:, அசி ॥

பதவுரை.

அமே!	செது!	அக்கினியே!
அஸ்யம்	அஸ்யம்	எங்களுடைய
நீ	உன்	பெரும்
காவே	காவே	பாதுகாப்பிற்கு,
விவஸு	விவஸு	{ விண்ணுவகிவினிது வாழச் செய் யும் கருமத்தைத்
அஹ	அஹ	தேவியாக.
நீ	நீ	எங்காவனத்தாலெனின்?
(ஸ)	(ஸ)	நீ
ந:	ந:	எங்கட்கு
உ:	உ:	நேரிற் காணப்பட்ட
தே:	தே:	தேவனு
அமி	அமி	இருக்கின்றும். (ஆதனின்)

சாமண பாடியம்.

அநேக அதுக்கிரமணிகை தூல்களை நன்காராய்ந்து முற்கூறின மந்திரம் கனில், ஆண்டுக் கூறியுள்ள ரிஷியும், சந்தமும், தேவதைகளுக்குச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதுபோலவே மேல் வாரின்ற மந்திரங்களிலுஞ் சேர்த்துக் கொள்க.

கண்டம்—1, இருக்கு—10. இது இருக்குக்களாற் கூறப்பட்டதல்ல. ஆம் மனமாயினும், இம் மந்திரத்திற்கு சந்தம், தேவதை, முன்போலவே வேளப்படை. ரிஷியோ, வாமதேவராவர். இதுவும் வேறு தூல்களினின்றும் காணப்பட்டது.

அக்கினியே! நீ எங்களுடைய பெரும் பாதுகாப்பின்பொருட்டு, சுவர்க்க முதலிய வுலகங்களிற் சிறப்பாக வசிக்கும் நிமித்தம் (அதற்கு) ஏதுவாகிய கருமத்தைச் சம்பாதிப்பாயாக. பாதுபற்றி யெனின்: நீ எங்களுடைய நிசனத்திற்கும் பிரத்தியட்சமா (தேவனு) யிருக்கின்றும். (ஆதனின் என்க).

இந்திரன் முதலியோர்கள் எங்களாற் காணப்படாதவர்கள். நீயோ! காகுடபத்தியம் என்பது முதலிய விடத்தில் மிகப் பிரகாசிப்பவனுக்கிப் பிரத்தியட்சமாய்க் காணப்படுகின்றும். ஆதனின், உன்னை விசேடமாய்ப் பிரார்த்திக்கின்றோம் என்பது கருத்து.

(10)

குறிப்பு.—யிரசைமுடைய அக்கினியே! நீ விண்ணுவகத்திலிருப்பினும். எங்கட்குப் பிரத்தியட்சமாகவேண்டும் என்பதைக் கருத்தாய்க் கொள்வர் மேலுட் டாசிரியர் சொல்.

முதற் கண்டம் முதற் பத்து

முற்றும்.

பிரபாடகம்—1, அத்தியாயம்—1, கண்டம் 2.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

11. ^{१२ ३ १२ ३ १२ ३ १२} नमस्ते अग्न ओजसे गृणन्ति देवकृष्टयः ।

^{१२ ३ १३} अमैरमित्रं मर्दय ॥ १ ॥

இருக்கு 8-75-10.

நமஸ்கூ சுஹ ஓஜஸௌ மூணணி டேவகூஸ்டயஸி
அமேரமித்ர மர்டய ॥

அந்வயம்.

(हे देव) अग्ने!, कृष्टयः ओजसे, ते, नमः,
गृणन्ति, (त्वं), अमैः अमित्रं, अर्दय ॥ .

பதவுரை.

(हे देव) अग्ने!	(ஹ டேவ) சுஹ !	அக்கினிதேவனே!
कृष्टयः	கூஸ்டய:	மனிதர்கள்
ओजसे	ஓஜஸௌ	ஆற்றலையடைதற்பொருட்டு
ते	தெ	உனக்கு
नमः गृणन्ति	நம: மூணணி	வணக்கங் கூறுகின்றார்கள்.
त्वं	சுவம்	நீ
अमैः	அமே:	வலிகளால்
अमित्रं	அமித்ரம்	சத்துருவை
अर्दय	அர்டய	நாசஞ் செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2, இருக்கு—1. ஆயுசுஷுவாகி ரிஷி.

அக்கினிதேவனே! உனக்கு வணக்க மொழிகளைக் கூறுகின்றார்கள்.
எதன்பொருட்டுடனின்? பலத்தின்பொருட்டு. யாவர்களுளின்? எசமா

னர்களை மாலுட்கள். ஆதலின், யானுந் தோத்திரம் பண்ணுகின்றேன் என்பது பொருள். கீழும் வன்மைகளோடு சத்துருவை யொழிப்பாயாக என்பதாம். (1)

குறிப்பு.—அமை என்பதற்கு வியாதிகளுடன் சத்துருவையும் காசஞ் செய் வாயாக எனக்கொள்வர் மேனாட்டாசிரியரிற் சிலர்.

மந்திரம் 2.

கீதம்—அதுத்திஷ்ட ரிஷி சம்வர்க்கம்.

3 1 2 3 1 2 3 2 3 1 2
12. दूतं वो विश्ववेदसं हव्यवाहममर्त्यम् ।
1 2 3 2
यजिष्मन्त्रसे गिरा ॥ २ ॥

இருக்கு 4-8-1.

தூதம் வொ விஸ்வவெதஸம் ஹவ்யவாஹமமர்த்யம் ।
யஜிஷ்மன்ருசெவெ மிரா ॥

அந்வயம்.

यजमानोऽहं, दूतं, विश्ववेदसं, हव्यवाहं, अमर्त्यं,
यजिष्ठं, (वां), गिरा, ऋचसे ॥

பதவுரை.

यजमानोऽहं	யஜமானோஹம்	வேள்வித் தலைவனாகிய யான்,
दूतं	தூதம்	தூதனும்
विश्ववेदसं	விஸ்வவெதஸம்	{ அகில தனத்தை அல்லது அறிவை யுடையோனும்
हव्यवाहं	ஹவ்யவாஹம்	அவிகளைத் தாங்குவோனும்
अमर्त्यं	அமர்த்யம்	இறவாத் தன்மையனும்
यजिष्ठं	யஜிஷ்டம்	வேட்போரிற் நலைவனுமாகிய
वां	வா	உன்னை
गिरा	மிரா	துதிவடிவ வாக்கால்
ऋचसे	஋செ	{ மிகச் சாதனம் பண்ணுகின்றேன்.

கண்டம்—2, இருக்கு—2. வாமதேவ ரிஷி.

அக்கினியே ! அகில தனமுடையானும், அல்லது அகிலத்தை யறிந்தவனும், தேவர்கட்கு அவிகளை (தேவ வுணவுகளை)த் தாங்குபவனும், சாகாத்

தன்மையனும், அதிசயமாய் வேட்போனும், தேவர்களுடைய தூதனும் ஆகிய உன்னைத் துதிவடிவ வாக்கால் வளரச் செய்கின்றேன், என்பது பொருள். சாதனம் பண்ணல்—முடிக்குந் தொழில். ஈண்டு “ரிஞ்சதி என்றது மிகச் சாதிக்குங் கருமம்” என நிகண்டில் யாஸ்க முனிவர் கூறியுள்ளார்.

(2)

ம ந் திர ம் 3.

கீதம்—சிராபம்.

13. ^{१२} ^{३२ ३ २३ १२} ^{३ १२} उप त्वा जामयो गिरो देदिशतीहविष्कृतः ।

^{२१२ २२} वायोरनीके अस्थिरन् ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-102-13.

உவசுவா ஜாமயோ கிரோ டேடிஸதீஹ-விஷ்ருதஃ ।
வாயோரனீகே அஸ்திரந் ॥

அக்வயம்.

(अग्ने), गिरः, हविष्कृतः, जामयः (इव), देदिशतीः,
त्वां, उप, वायोरनीके, अस्थिरन् ॥

பதவுரை.

अग्ने!	சுஹீ !	அக்கினியே !
हविष्कृतः	ஹவிஷ்ருதஃ	எசமானனுடைய
गिरः	கிரஃ	தோத்திரங்கள்,
जामय (इव)	ஜாமய (உவ)	நினது உடன் பிறந்தாளொப்ப
देदिशतीः	டேடிஸதீஃ	குணங்களை விளக்குவனவாய்
त्वां उप	சுவா உவ	உனக்கருகிலிருக்கின்றன.
वायोरनीके	வாயோரனீகே	வாயுவின் பக்கத்தில்
अस्थिरन्	அஸ்திரந்	நிலைத்திருக்கின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1, இருக்கு—3. பிரயோக ரிஷி.

அக்கினியே! வேள்ளித் தலைவன்பொருட்டுச் செய்யப்படும் தோத்திரங்-
கள், சகோதரிகளைப் போன்று உனது குணங்களைப் பிரகாசப்படுத்துவன
வாகி உனக்கருகி லிருக்கின்றன. வாயுவின் சமீபத்திலுன்னைச் சேர்ப்பனவு
மாகி நிலைத்திருக்கின்றன என்பதாம்.

(3)

மந்திரம் 4.

கீதம்—சிராபம் சிரௌட்டியம்.

14. ^{१२ ३ २ ३ १२ ३ २ ३२} उपत्वाग्ने दिवे दिवे दोषावस्तर्धिया वयम् ।
^{२ ३ १२ ३ १ २} नमो भरन्त एमसि ॥ ४ ॥

இருக்கு 1-1-7.

உவக்வா_ஹமெ லிவெ லிவெ டோஷாவஸ்த_ஹயி_{யா} வயம் ।
 நமோ ஹர_ஹண வனஉஸி ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने!, वयं, दिवे, दिवे, दोषावस्तः, धिया,
 नमो भरन्तः, उप, त्वां एमसि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹெ அஹே!	அக்கினியே !
वयं	வயம்	நாங்கள்
दिवे दिवे	லிவெ லிவெ	நாடோறும்
दोषावस्तः	டோஷாவஸ்த:	இரவு பகல்
धिया	யியா	புத்தியால்
नमो भरन्तः	நமோ ஹரண:	வணக்கஞ் செய்கின்றவர்களாய்
उपत्वा	உவக்வா	உனது சமீபத்தை
एमसि	வனஉஸி	அடைகின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2, இருக்கு—4. மதுச்சந்த ரிஷி. காயத்திரி—சந்தம், அக்கினி—
 தேவதை.

அக்கினியே ! யாகாதுட்டானஞ் செய்யும் யாங்கள் மதியால் ஒவ்வொரு
 தினமும் இரவும் பகலும் வணக்கஞ் செய்துகொண்டு உணக்கருகில் வருகின்
 றோம். (4)

குறிப்பு.—‘தோஷாவஸ்த’ என்பதற்கு :—தோஷா . இரவில் தனது பிர
 காசத்தால், வஸ்த - இருளை மறைக்கின்றது, (நீக்குகின்றது) எதுவோ? ! அது
 தோஷாவஸ்த எனப் பொருட்படுத்தி அக்கினியின் விளிச் (அழைக்குஞ்) சொல்
 லாகக் கொள்வாருமுள்ள.

மந்திரம் 5.

கீதம்—வைசுவாமித்திர சராபோதம்.

15. ^{१२ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २} जराबोध तद्विद्धि विशे विशे यज्ञियाय ।
^{१ ३ १२ ३ २} स्तोमं रुद्राय दशीकम् ॥ ५ ॥

இருக்கு 1-27-10.

ஜராவோய தவி^ஜ விஸே விஸே யஜ்நியாய ।
 ஷோமம் ருத்ரா^ய ட்ஷிகம் ॥

அந்வயம்.

हे जराबोध! विशे, विशे, यज्ञियाय, तद्, विविद्धि,
 यजमानोऽपि, रुद्राय, दशीकं, स्तोमं, (करोति) ॥

பதவுரை.

हे जराबोध!	ஹே ஜராவோய!	துதியாலுணரத்தக்கோய்!
विशे विशे	விஸே விஸே	{ அவ்வவ் வேள்வித் தலைவனாகிய மனிதனின் அனுக்கிரகத்திற்கு
यज्ञियाय	யஜ்நியாய	வேள்வி யதுட்டானங் கைகூட
तद्	தத்	அத் தேவாராதனையிற்
विविद्धि	விவி ^ஜ	புகுவாயாக.
यजमानोऽपि	யஜமானோ ² வி	வேள்வித் தலைவனும்
रुद्राय	ருத்ராய	கோரமாய ஏனக்கு (அக்கினிக்கு)
दशीकं	ட்ஷிகம்	காணுதற்குரிய
स्तोमं	ஸோமம்	தோத்திரக் கோவையைச்
(करोति)	(கரொதி)	(செய்கின்றான்)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—5. சுனச்சேபரிஷி. காயத்திரி—சந்தம். அக்கினி—
 தேவதை.

தோத்திரத்தா லறிதற்குரிய அக்கினியே! அவ்வவ் வேள்வித்தலைவர்க
 ளாகிய மக்களின் அனுக்கிரகத்தை முன்னிட்டு வேள்வியைப்பற்றிய
 அதுட்டானங் கைகூடுவதற்குத் தேவாராதனை பண்ணுகின்ற விடத்திற்
 பிரவேசிப்பாயாக. வேள்வித் தலைவனும், கோர வடிவமுள்ள உனக்கு அழ
 கிய தோத்திரத்தைச் செய்கின்றான், சுண்டுச் செய்கின்றான் என்பது எஞ்சி
 நின்றது.

சண்டு யாஸ்க முனிவர், “ஜர - என்பது துதியாம் அல்லது அதை யுணர்த்துவதால் அறிவிப்போன்பாலுமாகும். तद् विविङ्ति - அதைச் செய். मनुष्यस्य - எஜமானனுக்கு, स्तोमं ह्राद्य दर्शनीयं - துதி உருத்திரனுக்குத் தரிசிக் கத்தக்கது” என நிகண்டில் உரை கூறியுள்ளார். (5)

குறிப்பு.—ஜரவோ, என்பதற்கு, துதியை யறிகின்ற அக்கினியே! எனக் கொண்டு, எல்லா வேள்விகட்கும் அதுக்கிரகம் பண்ணும் உருத்திரனது தோத்திர மும் உனக்குத் இதரியும் எனக் கொள்வர், மேனாட்டாசிரியரிற் சிலர்.

அழகிய துதி :—அக்கினியைத் தேவதையாகக் கொண்ட தோத்திரம்.

மந்திரம் 6.

கீதம்—மாருதமென்னுஞ் சாமம்

२ ३ १ २२ ३१ २ ३ २३ १ २
16. प्रति त्वं चारु मध्वरं गोपीथाय प्रहूयसे ।

३१ २ ३ १ २
मरुद्भिः आ गहि ॥ ६ ॥

இருக்கு 1-19-1.

புதி த்வம் ஞாருமஹ்வரம் மொவீதாய ப்ரஹூயஸே
மரூஹி ரா கு மஹி ॥

அந்வயம்.

हे अने!, त्वं, चारुं, अध्वरं, प्रति, प्रहूयसे, गोपीथाय,
मरुद्भिः, आ गहि ॥

பதவுரை.

हे अने!	ஹே அநே!	அக்கினியே!
त्वं चारुं	த்வம் ஞாரும்	அவ் வண்ணமொழுங்காயுள்ள
अध्वरं प्रति	அஹ்வரம் ப்ரதி	வேள்வியை யுத்தேசித்து
प्रहूयसे	ப்ரஹூயஸே	இனிது அழைக்கப்படுகின்றாய்;
गोपीथाय	மொவீதாய	சோமங் குடிப்பதற்கு
मरुद्भिः	மரூஹி :	மருத்துக்களோடு
आ गहि	ரா மஹி	நீ வருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—6. மேதாதிதிரிஷி. காயத்திரி—சந்தம். அக்கினி—
தேவதை.

‘த்யத்’ என்பது நாமமனைத்துக்குமுரித்தாகிய ‘ததஃ’ என்பதுவ்
பரியாயச் சொல்,

அக்கினியே ! எவ் வேள்வி அங்கக் குறைவில்லாததோ, அத்தகைய அழகிய வேள்வியைக் குறியாகக்கொண்டு சோமரசங் குடிப்பதற்கு, நீ ஆதரவோடழைக்கப்படுகின்றாய். ஆதலின் இவ் வேள்வியில் நீ தேவர்கட் குள், ஓர் வகைச் சிறப்பான மருத்துக்களோடு வருவாயாக.

யாஸ்க முனிவரும் இம் மந்திரத்திற்கு “அத் தன்மைய அழகிய வேள் வியின் சோமபானத்திற்கு அழைக்கப்படுகின்றாய், அவ் வக்கினியே மருத் துக்களோடு வருவாயாக” என்று நிகண்டில் உரை கூறியுள்ளார். (6)

மருத்துக்கள் - வாயுதேவதைகள்.

மந்திரம் 7.

கீதம்—சுனச்சேபர் அல்லது பிருகு ரிஷி, வராவந்தி.

२ ३ २ ३ १ २   ३ १ २ ३ १ २ २
17. अश्वं न त्वा वारवन्तं वन्दध्या अग्निं नमोभिः ।

३ १ २   ३ १ २
सम्राजं तमध्वराणाम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 1-27-1.

சுபூ ந சுவா வாரவன்தம் வந்த்யூ அக்நிம் நமோபிஃ ।
வசுராஜம் தமத்யுராணாம் ॥

அந்வயம்.

அத்யுராணா, சமராஜ், வரவன்த், அக்நி, ந, அக்நி, த்வா,
நமோபிஃ, வந்த்யூ, (பவூதா) ॥

பதவுரை.

அத்யுராணா	சுபூதாணாம்	வேள்விகட்கு
சமராஜ்	வசுராஜம்	விளங்கிய கருத்தாவென்னும்,
வரவன்த்	வாரவன்தம்	வாலுள்ள
அக்நி	சுபூ ந	குதிரையைப்போன்ற
அக்நி த்வா	சுபூ ந சுவா	அக்கினியாமுன்னைத்
நமோபிஃ	நமோபிஃ	தோத்திரங்களால்
வந்த்யூ	வந்த்யூ	வணங்குவதற்கு
(பவூதா)	(பவூதா)	(யாம் முயற்சித்தோம்).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—7. சனச்சேப ரிஷி. காயத்திரி—சந்தம். அக்கினி—
தேவதை.

வேள்விகளின் பிரகாச வடிவ எஜமானனாகிய அக்கினியா முன்னீத்
தோத்திரங்களா லீதைஞ்சுவதற்கு யாம் முயற்சித்தோம். அக்கினிக்குவ
மை :—வாலுள்ள குதிரை என்றது. குதிரை, வாலின் மயிர்களால் தன்னைப்
பிடிக்கின்ற கொசு, ஈ, முதலியவைகளை நீக்குமாறு, நீயுஞ் சுவாலைகளால்
எங்களுடைய சத்துருக்களை நீக்குவாயாக என்பது பொருள். ஈண்டு முயற்
சித்தோம் என்பது எஞ்சியது. (7)

குறிப்பு.—ஈண்டு மூலத்திலுள்ள நகாரம், உவமைப் பொருண்மேனின்றது.
மூலத்திலுள்ள வாரவந்தம் என்பதற்கு யுத்தம் பண்ணுகின்ற குதிரை எனக்
கொண்டுள்ளார் மேனாட்டாசிரியர்.

மந்திரம் 8.

சீதம்—வைதாய ஓளருவரிஷி சாமுத்திரம் அசங்கம்.

18. ³ ⁹ ²² ³⁹ ²²
और्व भृगुवच्छुचिममवानवदाहुवे ।
³ ⁹ ²³⁹ ²
अग्निं समुद्र वाससम् ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-102-4.

ஒர்வ ஹ்ரு வஹ்வ ஹிஷ்வா நவதாஹ்வெ ।
அநிம் வஸஸம்வாஸஸம் ॥

அந்வயம்.

சமுத்ர வாஸஸ, ஶுசி, அநி, और्व भृगुवत्,
अमवानवत्, आहुवे ॥

பதவுரை.

சமுத்ர வாஸஸ	समुच्छ्रुवास्स	கடலில் வசிப்பதும்
ஶுசி	शुचि	சுத்தமும் (ஆகிய)
அநி	अग्नि	அக்கினியை
और्व भृगुवत्	और्वभृगुवत्	ஓளருவ பிருகுரிஷிபோலவும்
अमवानवत्	अमवानवत्	அப்னவான ரிஷி போலவும்
आहुवे	आहुवे	(யான்) அழைக்கின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—8. பிரயோக ரிஷி. காயத்திரி—சந்தம். அக்
கினி—தேவதை.

கடலின் நடுவில் வசிக்கின்ற வடவானலமாகவும், பரிசுத்தமாகவும்
உள்ள வக்கினியை ஒளருவ பிருகுரிஷிக்கொப்பாகவும், அப்னவான ரிஷிக்
கொப்பாகவும் யான் அழைக்கின்றேன். யான் என்றது எஞ்சி நின்றது. (8)

குறிப்பு.—ஈண்டுச் 'சமுத்திரம்' என்றதற்கு 'அந்தரிட்சம்' எனக்கொள்
வாருமுளர். யாஸ்க முனிவரும் அவ்வாறே புடன்பட்டுள்ளார்.

மந்திரம் 9.

கீதம்—அத்திரி ரிஷி அசங்கம்.

3 9 2 3 2 2 2 3 9 2 3 9 2
19. अग्निमिन्धानो मनसा धियं सचेत मर्त्यः ।

3 9 2 3 9 2
* अग्निमिन्धे विवस्वभिः ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-102-22.

அந்நிமிந்நாநா மனஸா டியம் சசெத மர்த்ய-ஃ ।

அந்நிமிந்ந விவஸ்வபிஃ ॥

அந்வயம்.

मर्त्यः, अग्निं, इन्धानो, मनसा, धियं, सचेत,
विवस्वभिः, अग्निं, इन्धे ॥

பதவுரை.

मर्त्यः	உத்ய-ஃ	மனிதன்
अग्निं	அந்நி	அக்கினியை
इन्धानो	இந்நாநா	வளர்த்துக்கொண்டு
मनसा	மனஸா	அன்புடையனாய்க்
धियं	டியம்	கருமத்தைக்
सचेत	சசெத	கூலத்திற் செய்கின்றனோ
विवस्वभिः	விவஸ்வபிஃ	வேட்டேபார்களைக்கொண்டும்
अग्निं	அந்நி	அவ்வக்கினியையே
इन्धे	இந்நா	வளர்க்கின்றான்.

* அமிமீதே, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—9. பிரயோக ரிஷி.

எம் மனிதன் விதகால் அக்கினியை வளர்த்துக்கொண்டு மனதினாலே அன் புடையனாய்க் கருமத்தைக் காலத்திற் செய்கின்றானே, அவன் ஸ்வரூபார் களைக் கொண்டும் அவ் வக்கினியையே வளர்க்கின்றான் என்பதாம். (9)

குறிப்பு.—ஈண்டு வியம் (தியம்) என்னும் மூல பதத்திற்கு, 'பிரக்ஞை' என வும், विवस्मि: (விவஸ்வயி:), என்பதற்கு 'அவிகளால்' எனவும் பொருள் கொள் வாருமுளர்.

மந்திரம். 10.

கீதம்—பிரசாபதி ரிஷி. நிதன காமம்.

२३ २२ ३ १२ ३ १ २ ३ २
20. आदित् प्रत्नस्य रेतसो ज्योतिः पश्यन्ति वासरम्
३२३ ३ १२ ३ २
परो यदिध्यते दिवि ॥ १० ॥

சூழிசு ப்ரதூஷ்ய ரெதஸோ ஜ்யோதி: பஸ்யந்தி வாவஸம் ।
வரொ யடியுதெ டிவி ॥

அந்வயம்

परो दिवि, यद्, (अयं), इध्यते, आदित्, प्रत्नस्य,
रेतसः, वासरं, ज्योतिः, पश्यन्ति ॥

பதவுரை.

परो दिवि	வரொ டிவி	வானுலகின்மேல்
यद्	யத்	எக்காலத்தில்
(अयं)	(அயம்)	(இவ்வக்கினி)
इध्यते	இடியுதெ	விளங்குகின்றதோ !
आदित्	சூழிசு	அதன் பின்னரே
प्रत्नस्य	ப்ரதூஷ்ய	பண்டைக்காலத்தனாகிய
रेतसः	ரெதஸ:	{ செல்வோனுடைய... (சூரியனுடைய)
वासरं	வாவஸம்	நியாமகமரகிய
ज्योतिः	ஜ்யோதி:	பிரகாசத்தைப்
पश्यन्ति	பஸ்யந்தி	(மக்கள்) பார்க்கின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—10. வத்ஸ ரிஷி.

விண்ணுலகின்மேல் எக்கால் இவ் வைசுவானர அக்கினி சூரிய வடிவ மாய்ப் பிரகாசிக்கின்றதோ, அதன்பின்னரே அனாதி காலமாய்ச் செல்லுந் தன்மையனாகிய, ஈண்டுச் செல்லுந் தன்மை ரீ கதி ஈஷணயோ: என் னும் ரீ தாதுவிற்கு அதுஸ், துட், என்னும் இரு விசுதி வர 'ரேதஸ் என்பதன் பொருளாயிற்று. அல்லது, ரேதஸ், என்பது உதகம் (சலம்) என யாஸ்க முனிவர் நிகண்டு கூறுகிறது. ஆதலின், ரேதஸ்வின: ' என்றது உதக முடையானது எனவும் பொருளாம். ஈண்டு, உதகம், என்றது வலியால் உதக முடைய பொருளுக்கிலக்கியமாயிற்று. இவ்வாற்றால் இத்தன்மை வர்யந்த இந்திரனென்னுஞ் சூரியனுடைய, நியாமகமாகிய, அல்லது, வாசரம், என்றது நானுமாதலின், நாள் வசித்தற்குக் காரண வடிவாய் ஒளிராநின்ற பிரகாசத்தை மக்கள் அனைவரும் பார்க்கின்றார்கள் என்பதாம், அல்லது 'வாசரம் என்பதில் முழுச் சமயோகத்தில் இரண்டாம் வேற்றுமை வந்தது. வரவே நாள் முழுதும் என்பதுமாம். ஆனவிடத்து உதயமுதற் கொண்டு அத்தமனமீறாகப் பிரகாசத்தைப் பார்க்கின்றார்கள், என்பதும் ஓர்வகைப் பொருளாம். (ஈண்டுச், செல்லுந் தன்மையனாகிய சூரியனுடைய பிரகாசத்தைப் பார்க்கின்றார்கள் என இயைத்துக்கொள்க.)

.. (10)

இரண்டாம் கண்டம்

முற்றும்.

பிரபாடகம்—1, அத்தியாயம்—1, கண்டம்—3.

பதினான்கு மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம்—சைந்து ஈதிதம்.

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
21. अग्निं वो वृधन्त मध्वराणां पुरतमम् ।

२ ३ २ ३ १ २

अच्छा नप्ते सहस्रते ॥ १ ॥

இருக்கு 10-2-7.

சு.அ.ஓ. வொ வுயனா உயுராணா வுயுருதலோ ।

சு.அ. நவெ வஹவ்யதெ ॥

அந்வயம்.

(हे ऋषिजः!), वः अध्वराणां, नप्ते, सहस्रते,
वृधन्तं, पुरुतमं, अग्निं, अच्छा ॥

பதவுரை.

(हे ऋषिजः !)	(ஹே ஷ்ரிஜஃ !)	(வேட்போர்காள் !)
वः	வஃ	நீங்கள்
अध्वराणां	அஹ்வராணாம்	கேடிலாத ஆற்றலுடையார்கட்கு
नप्ते	நப்தே	உறவும்,
सहस्रते	ஸஹ்ஸ்ரதே	ஆற்றலுடையதும்
वृधन्तं	வ்ருதந்தம்	வளர்ந்ததும்
पुरुतमं	புரூதமம்	மகத்தும் (ஆகிய)
अग्निं	அஹ்நிம்	அக்கினியை
अच्छा	அஹ்	இனிது அடைவீர்களாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—11. இருக்கு—10. பிரயோக ரிஷி.

கெடுக்கமுடியாத வலியுடையார்கட்குச் சுற்றமும், ஆற்றலுடையதும், சுவாலைகளால் விருத்தி யடைந்ததும், அதிசயமாய் மிகுதிப்பட்டதும், ஆகிய அக்கினியை, வேட்போர்காள்! நீவீர் நன்கடைவீர்களாக. (1)

குறிப்பு.—‘நப்தரே’ ‘சாஸ்வதே’ என்னு மூலபதங்களின் நான்காம் வேற்றுமைகள் இரண்டாம் வேற்றுமைப் பொருளைத் தந்து நின்றமை காண்க.

மற்றும் அஹ்வராணாம்=வேள்விகளை, வ்ருதந்தம்=வளரச் செய்யும். வஃ=உன்னை (அக் கினியை) ஸஹ்ஸ்ரதே=புத்திரப்பேற்றிற்கு, அஹ்நா=அடைய விரும்புகின்றோம், எனப் பொருள்படுத்திக் கொள்வாருமுளர். மேனாட்டாகிரியரிற் சிலருடைய கருத்துமிதுவேயாம்.

மந்திரம் 2.

கீதம்—அரவாமதேவ்யம்.

३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २ १ २
22. अग्निस्तिग्मेन शोचिषा यथं सद्विधं न्यत्रिणम् ।

३ १ २ २ ३
अग्निर्नो यथं सते रयिम् ॥ २ ॥

இருக்கு 6-16-28.

அஹ்நிஸ்திமென ஸோசிஷா யம் வஸ்திஸம் நயத்ரிணம் ।
அஹ்நிஸ்திமென வஸ்திஸம் நயத்ரிணம் ॥

அந்வயம்.

अग्निः, तिग्मेन, शोचिषा, विश्वं, अतिणं, नियंसत्,
नः, अग्निः, रयिं, वंसते ॥

பதவுரை.

अग्निः	சுழி:	அக்கினி
तिग्मेन	திஜ்மென	கர்மையாகிய
शोचिषा	சொசிஷா	ஒவியால்
विश्वं अतिणं	விஸ்வம் சுத்ரிணம்	எல்லாத் துட்டர்களுயும்
नियंसत्	நியம்ஸத	ஒழிக்குக. (மற்றும்)
नः	ந:	எங்கட்கு
अग्निः	சுழி:	அக்கினி
रयिं	ரயிம்	திரவியத்தைக்
वंसते	வம்ஸதெ	கொடுக்குக.

கண்டம்—3. இருக்கு—2. பரத்துவாச ரிஷி.

இவ் வக்கினி கூரிய சுடர்களால் (எங்களை) அமிழ்த்துகின்ற இராக்
கதர் முதலியோர்களை யொழிக்குக, மற்றும் அக்கினி எங்கட்குத் திரவியத்
தைக் கொடுக்குக என்பதாம். (2)

குறிப்பு.—மூலத்தில் 'யம்சத்' என்பதிலுள்ள மகர வொற்றில் ஆகாரமிட்டு
'யாசத்' என ஒதுவார் இருக்குப் பாடமுடையார்.

மந் திரம் 3.

கீதம்—யாமம்.

१ २ ३२ ३ २ ३ २ ३ १ २३१ २२
23. अग्ने मृड मह्यं अयय आ देवयुं जनम् ।

३१ २ ३ २ ३ १ २
इयेथ बहिं रासदम् ॥ ३ ॥

இருக்கு 4-9-1.

சுமெ உய உஹாம் சுஹய சு ஷெவயம் ஜநம் ।
ஐயெய வஹி-ஃ ராஸதம் ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने !, मृड, (यः त्वं), अयः, देवयुं, जनं,
बहिं, आसदं, आ इयेथ, (सः त्वं), महान्, (असि) ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அக்னே!	அக்கினியே!
मृड	மூட	நலஞ் செய்வாயாக
(यः त्वं)	(யஃ த்வம்)	(எந்த நீ)
अयः	அயஃ	நடக்கின்றவனும்
देवयुं	தேவயும்	தேவர்களை விரும்பும்
जनं	ஜனம்	தலைவனது
बहिः	பஹிஃ	தருப்பை யாசனத்தில்
आसद्	ஆஸத்	இருப்பதற்கு
आ इयेथ	ஆ இயேத	{ வந்துகொண்டிருக்கின்றவனுமாகு வனே,
(सः त्वं)	(ஸஃ த்வம்)	(அந்த நீ)
महान् (असि)	மஹான் (அசி)	பெரியோனாயிருக்கின்றான்,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—3. வாமதேவரிஷி. காயத்திரி—சந்தம், அக்கினி—தேவதை.

அக்கினியே! நீ எங்களைச் சுகப்படுத்துவாயாக. அத் தகையன் மிகப் பெரியோனாயிருக்கின்றாய், நீ எவ் வண்ணத்தன் எனின்? நடந்துகொண்டிருக்குஞ் செயல்புடையவன். அதாவது:—தேவர்களைப் (பூசிக்க) விரும்புகின்ற எசமானனுடைய வேள்வியின்பாலுள்ள தருப்பையின் (ஆசனத்தின்) மீது உட்காருவதற்கு வந்து கொண்டிருக்கின்ற அத் தன்மையன் நீ (எனமேலே கூட்டிக்கொள்க).

(3)

மந்திரம் 4.

கீதம்—இரகேஷாக்ஷம்.

24. २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
अग्ने रक्षाणो अंहसः * प्रति स देव रीषतः ।
१ २ ३ १ २
तपिष्ठैरजरो दह ॥ ४ ॥

இருக்கு 7-51-13.

அக்னே ரக்ஷாணோ அஹஸஃ ப்ரதி ஸ தேவ ரீஷதஃ ।
தபிஸ்டைரஜரோ டஹ ॥

அந்வயம்.

अग्ने!, नः, अंहसः, रक्षा, (हे) देव, अजरः (त्वं)
रीषतः तपिष्ठैः, प्रतिदहस ॥

* प्रतिष्म, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

அग्ने!	சுமெந்!	அக்கினியே!
ந:	ந:	எங்களை
அஹச:	சம்ஹஸ:	பாவத்தினின்றும்
ரக்ஷா	ரக்ஷா	பாதுகாப்பாயாக
हे देव!	ஹெ டேவ!	பிரகாசிப்போய்!
अजरः (त्वं)	அஜர: (சுவம்)	மூப்புத்தன்மையற்ற நீ
रीषतः	ரீஷத:	துன்புறுத்துவோர்களை
तपिष्ठे:	தபிஸ்தே:	காயும் கிரணங்களால்
प्रतिदहस	பு திடிஹஸ	சாம்பராக்குவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—4. வசிட்டரிஷி. சந்தம்—காயத்திரி. அக்கினி—
தேவதை.

அக்கினியே! நீ எங்களைப் பாவத்தினின்றும் பாதுகாப்பாயாக. அஃதன்
றியும், விளங்குவோய்! கிழப்பருவமெய்தாத நீ துன்பப்படுத்துஞ் சத்துருக்
களை மிகத் தகிக்குஞ் சவால்களால் நீருக்குவாயாக.

‘ரக்ஷ’ என்பது கீதபாடத்தால் ‘ரக்ஷா’ என நீண்டது ‘ரீஷத:’
என்பது மங்ஙனமே காண்க. (4)

குறிப்பு.—ஈண்டு ‘அஜர:’ என்னும் மூப்பதத்திற்கு, ஜா—துதி அஃதிலார்
அஜர: அதாவது—துதிக்காத சத்துருக்களை எனச், சத்துருக்கட்கு விசேடணமாக்
கக் கொள்வாருமுளர். மேனாட்டாசிரியர் கருத்து மிது.

ஈண்டு ‘பிரதி தஹஸ்ம’ என்பதிலுள்ள ‘ஸ்ம’ என்பதை கீதபாடத்தில் ‘பிர
திஷ்ம’ என, ஷ்காரமாக்வி இருக்கோதுவார் கொள்வர். ‘ரீषत:’ என்பதற்குக்
கொலையினின்றும் காப்பாற்றுவாயாக, என்பர் சிலர்.

மந்திரம் 5.

கீதம்—இரக்ஷைக்னம்.

१२ ३ १ २२ २२ १ २ १२
25. अग्ने * युङ्क्वा हि ये तवाश्वसो देवसाधवः ।
२३ १२ ३ १ २
अरं * वहन्त्याश्वः ॥ ५ ॥

இருக்கு 6-16-13.

சுமெ யு ஐ ஹி யெ த்வாஸாஸொ டேவஸாயவ: ।

சுரம் வஹஞ்சாஸவ: ॥

அந்வயம்.

हे देव अग्ने !, ये, साधवः, आशवः, तव, अश्वसः,
(त्वदीयं रथं) अरं वहन्ति, तान् युङ्क्वा ॥

பதவுரை.

हे देव अग्ने !	ஹ ஷெவ அஹே !	அக்கினிதேவனே !
ये	யே	எவைகள்
साधवः	ஸாடவ:	பழக்கப்பட்டவைகளும்
आशवः	ஆசாவ:	விரைவிற் செல்பவைகளுமோ,
तव	தவ	உனது
अश्वसः	அஸ்வாஸ:	(அத்தன்மைய) குதிரைகள்
(त्वदीयं रथं)	(கவதீயம் ரதம்)	நினது இரதத்தைப்
अरं वहन्ति	அரம் வஹந்தி	{ போதுமாறு இழுக்கத்தக்கன வாம்.
तान्	தானு	(ஆதலின்) அக் குதிரைகளைப்
युङ्क्वा	யு-ஜ்-ஃ-க்வா	(இரதத்தில்) பூட்டுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—5. பரத்துவாசரிஷி.

பிரகாசமாகிய அக்கினிதேவனே ! அக் குதிரைகளை யிரதத்திற் பூட்டுவாயாக. எக் குதிரைகளை யெனின் ? உன்னுடைய குதிரைகளுட் பழக்கப்பட்டவைகளையே. அல்லது, நற்குணமுடையவைகளும் விரைவிற் செல்பவைகளுமானவைகளே. எனமேற்கூட்டுக. அவைகளே வேண்டுமாறு உனது இரதத்தை யிழுக்கத்தக்கனவாமாதலின். ஈண்டு 'யும் ஷ்வா' என்னும் மூலபதத்தில் இடையிலுள்ள மகரவொற்றை விலக்கி 'யுக்ஷா' என, இருக்கு தைத்திரீய, மோதுபவர்கள் பாடங் கொள்வார்கள். (5)

மந்திரம் 6.

கீதம்—வைசுவமானசம்.

१ २   ३ १ २   ३ २
26. निर्वानक्ष्य विश्वते द्युमन्तं * धीमहे वयम् ।

३ १ २

सुवीर मग्न आहुत ॥ ६ ॥

இருக்கு 7-15-7.

* देव धीमहि, என்பது இருக்கு.

நிசவா நக்ஷு விபுதெ டுஷ்டஹ யேஹ வயடி ।
ஸுவீர உஹ சூஹுத ॥

அந்வயம்.

நक्ष्य, विश्यते, आहुत, हे अग्ने, युमन्तं, सुवीरं,
त्वा, वयं, निधीमहे ॥

பதவுரை.

நक्ष்ய	நக்ஷு	எக்காலு மன்டயத்தக்கவனும்
विश्यते	விபுதெ	பிரஜைகட்குத் தலைவனும்
आहुत	சூஹுத	அழைக்கப்பட்டவனும் (ஆகிய)
हे अग्ने!	ஹ சஹே!	அக்கினியே!
युमन्तं	யுஷ்டஹ	பிரகாசமுடையவனும்
सुवीरं	ஸுவீரம்	மங்கலந்தருவனும் (ஆகிய)
त्वा	சுவா	உன்னை
वयं	வயம்	நாங்கள்
निधीमहे	நியேஹ	பிரதிட்டை பண்ணுகின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—6. வசிட்டரிஷி.

எப்போதும் அடையத்தக்கோனும், பிரஜைகட்குப் பதியும், வேள்வித் தலைவர்க ளனைவர்களாலும் அழைக்கப்பட்டவனுமாகிய அக்கினியே! பிரகாசமுடையானும், தோத்திரம் பண்ணுவார்க்கு நலந்தருவானாகிய வுன்னை யாங்கள் நிலை நிறுத்துகின்றோம் என்பதாம். (6)

குறிப்பு.—நிறுத்துகின்றோம் என்பது நிறுத்தினோம் என்பதன் மேற்று. ஈண்டுத்தேடற்பாலது செயற்பாலது என்பதின் மேற்று. 'தகு பொருளில் உட நிகழுங் கருமச்செயலுடையது, 'நக்ஷு' என்னும் வடமொழிப் பகுதி எனக் கூறு கிறது நிகண்டு. 'சுவிர்' என்றதற்கு மிசுவீரமுடைய என்பார் மேனாட்டுக் கவிஞர்.

மந்திரம் 7.

சீதம்—ஆர்ஷேயம்.

३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ २ ३ २ ३ २
27. अग्निर्मूर्धा दिवः ककुत्पतिः पृथिव्या अयम् ।

३ १ २ २
अपां रतांसि जिन्वति ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-44-6.

அபிஷேகஸ்தா ஹிவஃ ககூத்வதி வ்யயிவா அயழ் ।
அவாஃ ரொதாஃவலி ஜிநதி ॥

அந்வயம்.

மூர்ஷா, दिवः, ककुत्, पृथिव्याः, पतिः, अयं, अग्निः,
अपां, रतांसि, जिवति ॥

பதவுரை.

மூர்ஷா	உலகஸ்தா	தலைமையானதும்,
दिवः	ஹிவஃ	விண்ணுலகினும்
ककुत्	ககூத்	உயர்ந்ததும்,
पृथिव्याः	வ்யயிவாஃ	பூமிக்கு
पतिः	வதிஃ	இறைபுமாகிய
अयं अग्निः	அயம் அஹிஃ	இவ் வக்கினி
अपां रतांसि	அவாஃ ரொதாஃவலி	தாபர சங்கமங்களைக்
जिवति	ஜிநதி	களிப்படைவிக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—7. விருப ரிஷி.

தேவர்களுட் சிறந்ததும், விண்ணுலகினு முயர்ந்ததும், பூமிக்குப்
பதியானதுமாகிய இவ்வக்கினி, தாபர சங்கமமான பிராணிகளை இன்புறச்
செய்விக்கின்றது என்பதாம். (7)

குறிப்பு.—‘அபா ரதாஸி’ என்பதற்கு, வான்மழையால், என்பர் மேனாட்
டாசிரியர்.

மந்திரம் 8.

கீதம்—சோபம்.

28. ३२३२३ ३ १ २ ३ १ २३१२ २२
इममूषु * त्वमस्माकं * सनिं गायत्रं नव्यां सप्तम् ।
१ २ ३२३ १
अग्ने देवेषु प्र वोचः ॥ ८ ॥

இருக்கு 1-27-4.

ஐஷ்டௌஷு ச்வஸ்தாஸா வநிநா மாயத்ரா நவ்ஸாஃவஸ்டு ।
அஹே ஷெவெஷு ப்ர வொவஃ ॥

* अस्मभ्यं, * नवीयांसं, என்பர் இருக்கோதுவார்.

அந்வயம்.

हे अग्ने !, त्वं, अस्माकं, इमं, सनिं, नव्यांसं,
गायत्रं देवेषु, प्रवोचः ॥

பதவுரை.

हे अग्ने त्वं !	ஹே சுஹே ! சுவம்	அக்கினியே ! நீ
अस्माकं	சுஸமாகம்	எமது
इमं	இமம்	இவ் வறுட்டானத்தையும்,
सनिं	ஸநிம்	அவி கொடுத்தலையும்,
नव्यांसं	நவ்யாஸம்	மிகப்புதிய
गायत्रं	காயத்ரம்	துதிவாக்கையும்
देवेषु	தேவெஷு	தேவர்கரிடத்தில்
प्रवोचः	ப்ரவொஅஃ	நன்கு சொல்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—3. சுனச்சேப ரிஷி.

அக்கினியே ! நீ எம் எதிரில் அறுட்டிப்பதாய அவிக்கொடுத்தலையும், மிக நூதனமான தோத்திர வடிவ வாக்குகளையும், தேவர்கட்கு முன் வெளிப்படையாய்க் கூறுவாயாக. (8)

குறிப்பு.—அக்கினியே ! முன்னோர்களாற் செய்யப்பட்ட மிகப் புதிய தோத்திரத்தையும், நாங்கள் புரோடாச முதலியவர்கள் கொடுப்பதையும், தேவர்கட்கு நன்கு தெரிவிப்பாயாக. (எனச் கொள்வாருமுள்ளர்.)

மந்திரம் 9.

கீதம்—கோபவனம்.

१ २ ३ १२ ३१ २२
29. *तं त्वा गोपवमो गिरा जनिष्ठदग्ने अङ्गिरः ।

१ २ ३ १२
स पावक श्रुधी हवम् ॥ ६ ॥

தம் சுவா மொவவமொ மிரா ஜநிஷ்டதெ சுஹிஸஃ ।

ஸ பாவக ஸ்ருதீ ஹவம் ॥

* तं त्वा, என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

हे अने!, गोपवनः, तं त्वा, गिरा, जनिष्ठत्,
पावक, अङ्गिरः, स हवं शुधी ॥

பதவுரை.

हे अने!	ஹே அநே!	அக்கினியே!
गोपवनः	கோபவந:	கோபவன ரிஷி.
तं त्वा	தம் த்வா	அத்தகைய உன்னை
गिरा	கிரா	தோத்திரத்தால்
जनिष्ठत्	ஜநிஸ்தத்	உண்டாக்குகின்றார்.
पावक!	பாவக!	சுத்தப்படுத்துவோய்!
अङ्गिरः	அங்ஜிர:	எவ்விடத்துஞ் செல்வோய்!
स हवं	ஸ ஹவம்	அத் துநியைக்
शुधी	சுதீ	கேட்பாயாக,

சாயண பாடியம்.

தண்டம்—3. இருக்கு—9. கோபவன் ரிஷி.

அக்கினியே! உன்னை, கோபவன ரிஷி தோத்திரத்தால் வளர்க்கின்றார், “துதிக்கப்பட்ட தேவர்கள் வளர்கின்றார்கள்”, (என்று சுருதியும் கூறுகின்றது. இது கொண்டு துதியால் தெய்வத்தன்மை வளர்க்கின்றமை காண்க) அத்தன்மைய வக்கினியே! எங்குஞ் செல்வோய்! அல்லது, அங்கிரசர் புத்திர! பரிசுத்தப்படுத்துவோய்! நீ கோபவன ரிஷி கூப்பிடுவதைக் கேட்பாயாக.

(9)

குறிப்பு.—சுண்டு ‘அங்ஜிர:’ என்பதற்குச் சாடராச்சினி யெனப் பொருள் கொள்வாருமுள்ள, பேரூட்டார் தருத்து மிது.

மந்திரம் 10.

கீதம்—சூரியவர்ச்ச: அல்லது வசுரோசி ரிஷி

२३ १२ ३ २३ २३ १२

30. परिव्राजपतिः कविरग्निह्वान्यक्रमीत् ।

२३ १२ ३ १२

दधद्रत्नानि दाशुषे ॥ १० ॥

இருக்கு 4-15-3.

வரி வாஜவ தி: கவிர நிஹ்வானாக்ரமீச: ।
தததரத்னாநி தாஸுஷே ॥

அந்வயம்.

वाजपतिः, कविः, अग्निः, दाशुषे, रत्नानि,
दधत्, हव्यानि, पर्यक्रमीत् ॥

. பதவுரை.

वाजपतिः	வாஜபதி:	அன்னத்திற்கிதவனும்
कविः	கவி:	நீன்மதியுடையனுமாகிய
अग्निः	அஹி:	அக்கினிதேவன்
दाशुषे	தாஸுஷே	அவி கொடுப்பவனுக்குத்
रत्नानि	ரத்னாநி	நிரவியங்களைக்
दधत्	ததத	கொடுப்பவனாய்
हव्यानि	ஹவ்யாநி	அவிகளைப்
पर्यक्रमीत्	பரயக்ரமீத்	பரவச்செய்கின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்.—3. இருக்கு—10. வாமதேவ ரிஷி.

அன்னங்கட் சிதைவனாகவும் (பாதுகாப்பானாகவும்) ஈண்டு “அன்ன பதி, கவி, என்பதிது” என வேதபாகை கூறுகின்றது. எல்லையிலாப் பார்வையனும், அல்லது துண்ணறிவானும், அவியைக்கொடுக்கும் வேள் வித் தலைவனுக்குச் சிறந்த தனத்தைத் தருவோனுமாகிய அக்கினிதேவன், அவிகளை யாண்டும் வியாபிக்கச் செய்கின்றான். ஈண்டுப் பரவச் செய்தல் அனுப்புதலாம்.

(10)

மந்திரம் 11.

கீதம்—சூரியவர்க்க (அல்லது) வசுரோசி ரிஷி சூரியம்.

31. उदु त्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः ।

३१ २ ३१२ ३१ २ ३१२
दशे विश्वाय सूर्यम् ॥ ११ ॥

இருக்கு 1-50.1.

உதும் தும் ஜாதவெதஸம் தேவம் வஹந்தி கெதவஃ ।

தேசெ விஸ்வாய சூர்யம் ॥

அந்வயம்.

केतवः, त्यम्, जातवेदसं, देवं, सूर्यं, विश्वाय,
दशे, उद्वहन्ति ॥

பதவுரை.

केतवः	கெதுவ:	கிரணங்கள் அல்லது பரிகள்
स्यं	சீயம்	பிரசித்தியானவனும்
जातवेदसं	ஜாதவெடிஸம்	{ தோன்றிய வறிவையும் தனத் தைபு முடையவனும்
देवं	டேவம்	பிரகாசனும் (ஆகிய)
सूर्यं	ஸூரியம்	சூரியனை
विश्वाय दशे	விஸ்வாய டசஸெ	உலகெலாங் காணுதற்கு
उद्वहन्ति	உதுஹந்தி	{ மேலே தாங்குகின்றன (வெளிக் கொண்டுவருகின்றன)

சாயண பாடியம்.

இம் மந்திரம் செளரி. ஆக்கினேயம் என்னுங் குறிப்புப் பகுபதம், குடையர்கள் போகின்றார்கள், பிராணிகளைத் தாங்குகின்றது, என்பது போற் காண்க. இலக்கணையால் அக்கினியினுடைய தென்பது கருத்து.

கண்டம்—3. இருக்கு—11. கண்ணுவ ரிஷி.

மிக விளக்குவனவாய சூரியனுடைய குதிரைகள், அல்லது கிரணங்கள் அனைத்தையும் ஏவுகின்ற சூரியனை மேலே தாங்குகின்றன. 'उद्वहन्ति' என்ற தில் 'उद्' என்பது அசைச்சொல். எது நிமித்தத் தாங்குகின்றனவெனின்? புவனங்களெல்லாங் காண்பதன் பொருட்டு. அதாவது:—எவ்வாற்றாற் சனங்களெல்லாருஞ் சூரியனைக் காண்பார்களோ அவ்வாறே மேலே தாங்குகின்றன என்பதாம். எவ் வண்ணமாகிய சூரியனை யெனின்? பிரசித்தியா யுள்ளவனை. மற்றும், தோன்றின பிராணிகளை யுணர்ந்தோனை, அல்லது தோற்றமான திரவியமுடையானை, பிரகாசமானவனை (தாங்குகின்றன, என்பதோடு மேற்கூட்டிக் கொள்க.) இவ்வாறே நிருத்தமுங் கூறுகின்றது. செளரி—சூரியனைத் தேவதையாக வுடையது.

மந்திரம் 12.

கீதம்—வசுரோசி ரிஷி, காவம்.

३२ ३१२२ ३१२ ३२
32. कवि मग्निं सुपस्तुहि सत्यधर्माणं मध्वरे ।
३१२ ३१२
देव ममीव चातनम् ॥ १२ ॥

இருக்கு 1-12-7.

கவி மஹி சுவஸ்துஹி வத்யுபதாண மயஸொ ।
டேவ மீவ வாதநம் ॥

அந்வயம்.

(ஹே ஸ்தோத்ருஸஹ்!), அஹ்வே, சத்யதர்மணம், கவி, அமீவ சாதனம்,
 தேவம், அமி, உபஸ்துஹி ||

பதவுரை.

(ஹே ஸ்தோத்ருஸஹ்!)	(ஹே ஸ்தோத்ருஸஹ்!) (துதிப்போர் கூட்டமே! நீவிர்)
அஹ்வே	சுயுரெ வேள்வியில்
சத்யதர்மணம்	வஸ்துயுதரணம் சத்திய தருமமுடையதும்
கவி	கவி நீண்மதிமுடையதும்
அமீவசாதனம்	சுலீவவாதனம் { துன்புறுத்துபவைகளைக் கெடுப் பதும்
தேவம்	தேவம் பிரகாசமானதும் (ஆகிய)
அமி	சுமீம் அக்கினியைத்
உபஸ்துஹி	உவஸ்துஹி தோத்திரம் பண்ணுவீர்களாக,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—12. மேகாதிதி ரிஷி.

போற்றுங் கழகத்தோர்கள்! (நீவிர்) இவ் வேள்வியில் அக்கினியை
 யடைந்து துதிப்பீர்களாக. எவ் விதமாகிய அக்கினியை யெனின்? பேரறி
 வுடைய அங்கியை என்க. மற்றும் சத்திய வாக்காகிய தருமத்தோடு கூடிய
 கை, விளங்குவதை, மற்றும், துன்பஞ் செய்பவைகளை, அல்லது சத்தருக்
 களை நாசமாக்குவதை. (துதிப்பீர்களாக என்பதனோடு மேலே கூட்டுக). (12)

மந்திரம் 13.

கீதம்—பாராவதி ரிஷி காசிதம், காபிதம், அல்லது சுமந்தம்.

33. १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
 शं नो देवी रभिष्टये शं नो * भवन्तु पीतये ।

२३ ३ १ २
 शं नो रभिस्वन्तु नः ॥ १३ ॥

இருக்கு 10-9-4.

ஸம் நொ ஷேவீ ரவிஷ்டயே ஸம் நொ லவஸ்து வீதயே ।
 ஸம் நொ ரவிஸ்துவஸ்து ந: ॥

அந்வயம்.

ந: தேவி:, ஶ், பவந்து, அபிஷ்டயே, பவந்து, ந: பீதயே,
 ஶ் பவந்து, ய:, குர்வந்து, ந: அபிஷ்வந்து ॥

* आगे भवन्तु, என்பது இருக்கு,

பதவுரை.

ந:	த:	எங்கட்கு
தேவி:	தெவி:	தண்ணீரார்த்தேவிகள்
சம் பவந்து	ஸம் ஹவந்து	நலமாவார்களாக.
அமிஷ்யே	அமிஷ்யே	இட்டமாம் வேள்விக்கு
பவந்து	ஹவந்து	அதுகூலத்தர்களாகுக.
ந: பீதயே	ந: வீதயே	நாங்கள் அருந்துவதற்கு
சம் பவந்து	ஸம் ஹவந்து	இனியவர்களாகுக.
ய:	ய:	{ எத் தகைய தோடநிவிருத்தியை புஞ்
(குவந்து)	(குவந்து)	செய்வார்களாக (நீக்குவார்களாக).
ந:	ந:	எமது
அமிசவந்து	அமிசவந்து	(உடல்)மேல் தெளிப்பவர்களாகுக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—13. சிந்துத்துவீபர் அல்லது அம்பரீஷர், திருத ஆப்தர் ரிஷி.

புனல் என்னுந் தேவிகள் எங்கட்குப் பாவதிவிருத்தி வாயிலாகச் சுகங்களை புண்டாக்குவார்களாக. எமது வேள்வியின்பொருட்டு அனுகூலஞ் செய்வார்களாக வேள்வியின் அங்கமாவார்களாக என்பது பொருள். மற்றும், யாம் அருந்துதற்பொருட்டு இனிமை புடையர்களாக. அவ்வாறே, உண்டாகிய வியாதியைத் தணித்தலையும், உண்டாகாத வியாதிகளை வராத விலக்குதலையும் செய்வார்களாக. மற்றும் எங்கள்மேற் புரோட்சிப்ப (தெளிப்ப) வர்களாகுக என்பதாம்.

(13)

மந்திரம் 14.

கீதம்—கௌராங்கிரசு கதம் ரிஷி மனச்யம்.

34. १ २ ३ १ २ ३ १ २
कस्य नूनं परीणसि धियो जिव्सि सत्यते ।

१ २ ३ १ २ ३ १ २
गोषाता यस्य ते गिरः ॥ १४ ॥

இருக்கு 8-84-7.

கவஸு நகுநு வரீணாஸி யியொ ஜிநாஸி ஸத்யதே ।
மொஷாதா யஸு தெ மிரசு ॥

அந்வயம்.

சத்யதே!, நூன், கசு!, பரிணசி, ஧ிய:, ஜிவ்ஸி,
யசு, தெ மிரசு, மொஷாதா ॥

பதவுரை.

सपते!	ஸபுதே!	{ நல்லோர்கட்கு நாதனாகிய அக் கினியே!
पूः	பூஃ	இப்பொழுது
कस्य?	கஸ்ய?	எவருடைய?
परीगसि	பரீணஸி	வேள்வியில்
वियः	விய:	கருமங்களை
जिन्वसि	ஜிந்வஸி	விரும்புவாய்,
ते गिरः	தே மிர:	உனது துதிகள்
यस्य	யஸ்ய	யாருடைய
गोषाता	மொஷாதா	{ பசுலாபத்திற்காமோ, (அவர் கருமங்களை)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—14. உசனா ரிஷி.

உண்மை மக்கட்குத் தலைவனாகிய அக்கினியே! நீ இப்பொழுது எவ்விதமாகிய மனிதருடைய வேள்வியின்கண் கருமங்களைப் பிரமத்திற் சேர்க்க விரும்புவா யெனின்? யாருடைய உனது துதிகள் பசுவின் லாபத்திற்கு உண்மையிலுரியனவாமோ, அவருடைய கருமங்களை விரும்புவா யென முடித்துக்கொள்க.

ஆகையால், நீ எங்கிருக்கின்றாய்? எங்கட்குப்போது பசுவினிடத்து இச்சை புண்டாகின்றது.

அல்லது உம் அக்கினியே! நீ இப்பொழுது யாருடைய கருமங்களை விரும்புவாய்? எவருடைய கருமங்களையும் விரும்பமாட்டா யென்பது பொருள். எங்களுடைய கருமங்களையே விரும்புவாய் என்பது கருத்து எனக் கொள்ளினுமமையும். (14)

குறிப்பு—சுண்டு 'பரிணசி' எனவும், 'सपते' எனவும், சீதமோதுவார் கொள்வர். 'परीगसः' எனவும், 'दपते' எனவும், இருக்கோதுவார் கொள்வர்.

சுண்டு அக்கினியே! எவருடைய மனதிற்குச் சுகம் கொடுப்பாய்? யாருடைய வாக்கு வேள்வியிற் துதிப்பதாமோ, அவருக்கு என்னனர் மேனாட்டாசிரியர்.

மூன்றாங் கண்டம்

முற்றும்.

குறிப்பு.—இக்கண்டத்தில் ஆங்கிலேயப் பதிப்பில் மந்திரங்கள் 15 எனக் கொள்ளப்பட்டது. இதில் 13-ம் மந்திரத்தையே இரண்டு மந்திரங்களாக்கிப் பதினோர்தனக்கொண்டிருப்பதன்றி மந்திரத்தில் மிகுதி குறைவு இன்று.

நான்காவது கண்டம்.

சாயணர் முகவுரை.

‘எக்ஞமெக்ஞம்’ என்றற்றோடக்கத்து மூன்று கண்டங்களில் அதாவது:—4, 5, 6 கண்டங்களில் 218 மந்திரங்கள் ‘பிருகதீ’ சந்தங்களை யுடையன. பின்னர்க் கூறும் மூன்று மந்திரங்களை நீக்கி, ஏனையவைகள் அக்கினியைத் தேவதையாக வுடையன.

அம்மூன்று மந்திரங்களாவன:—4-ம் கண்டத்தில், 8-ம் மந்திரம் இந்திரனைத் தேவதையாக வுடையது. 6-ம் கண்டத்தில் 2-ம் மந்திரம், பிரமணபதி, என்பதோர் தேவதையை யுடையது. 6-ம் கண்டத்தில் 3-ம் மந்திரம், பசுக்கட்டும் யூபத்தின்றுதி. ஏனைய தோத்திரங்கள் அக்கினியின் றுதிகளே.

‘आग्नेया’ என்னும் பகுபதக் குறிப்புப் பெயர் ‘பிராணி’ என்னும் நியாயத்தால் என முன் 3-ம் கண்டம், 11-ம் மந்திரத்திற்கு உரை கூறுங்கால் கூறப்பட்டது. அப்போதப்போது முன்போல் இருடிகள் கூறப்படுவார்கள். (சாயணசாரியனாகிய என்னால் என்பது எஞ்சி நின்றது.)

நான்காவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—1. அத்தியாயம்—1.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம்—பரத்துவாச நிஷி, உபஹவம், சிரோஷ்டிகவம், யக்ஞாயக்ஞியம்.

३१ २   ३१२ ३१ २   ३१२
35. यज्ञा यज्ञा वो अग्नये गिरा गिरा च दक्षसे ।

१२ ३२ ३१२ ३१२   ३२ ३१   २२
प्रप्र वय ममृतं जातवेदसं प्रियं मित्रं न शंक्षिषम् ॥ १ ॥

இருக்கு 6-48-1.

யஜ்ஞா யஜ்ஞா வொ அஹவெ மிரா மிரா வ டக்ஷவெ ।

புபு வய மமூதம் ஜாதவெடிசம் ப்ரியம் மித்ரம் ந ஸக்ஷிஷம் ॥

அந்வயம்.

(ஹி ஸ்தோதார:), வ:, யஜா யஜா, தக்ஷஸே, அம்யே, கிரா கிரா, (ஸ்தோத்ரம் க்ருத வ்யம், (அபி) ஜாதவேதஸம், அமூதம், மித்ரம் ந ப்ரியம் (தம்) ப்ரபுஷஸிஸ்யம் ||

பதவுரை.

(ஹி ஸ்தோதார: !)	(ஹே ஹோதாரா: !)	(துதிப்போர்காள் !)
வ:	வ:	நீங்கள்
யஜா யஜா	யஜா யஜா	எல்லா வேள்விகளிலும்
தக்ஷஸே	தக்ஷஸே	வளர்த்தற்பொருட்டு
கிரா கிரா	கிரா கிரா	தோத்திரமாகிய வாக்கால்
(ஸ்தோத்ரம் க்ருத)	(ஹோதா-த-ம் க-ரு-த)	(துதி செய்வீர்களாக)
வ்யம் (அபி)	வயம் (அபி)	நாங்களும்
ஜாதவேதஸம்	ஜாதவேதஸம்	{ உண்டாகிய பொருள்களையு முணர்வுகளையு முடையதும்,
அமூதம்	அமூதம்	இறவாததும்,
மித்ரம் ந	மித்ரம் ந	நண்பனை யொத்ததும்
ப்ரியம்	ப்ரியம்	அதுகூலத்ததுமாகிய
தம்	தம்	அதை (அவ்வக்கினியை)
ப்ரபுஷஸிஸ்யம்	ப்ரபுஷஸிஸ்யம்	இனிது போற்றுகின்றும்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்.—4. இருக்கு—1. சம்புரிஷி.

ஏத்துவோர்களே! நீங்கள் வேள்விகளைத்திலும் தழைத்தோங்கு தற்கு, அக்கினியின்பொருட்டுத் தோத்திரமாகிய வாக்கியத்தால் துதி செய்வீர்களாக. ஈண்டுத் துதி செய்வீர்களாக என்றது எஞ்சி நின்றது. 'கிரா' என்பதிலுள்ள சகாரம். (உம்மை) மாற்றுப் பொருள் முறை. அதாவது, 'வ:' நாங்கள் என்பதோடு கூட்டத்தக்கதாயிற்று. இவ்வாறாய் வழி நாங்களும், என்றாயிற்று. ஆகவே நீங்களுந் தோத்திரம் பண்ணுவீர்களாக, நாங்களும் அவ் வக்கினியைப் போற்றுகின்றோம் என முடிந்தது. எவ்விதமாகிய அக்கினியை யெனின்? சாதலற்றதை, தோன்றும்பொருள்களையுணர்வதை, அல்லது உளதாகிய மெய்யறிவுடையதை, அல்லது தோன்றிய தன்முடையதை, மற்றும் மித்திரனைப்போன்றதை, அனுகூலமானதைப் போற்றுகின்றோம் என்பதனோடு மேற்கூட்டிக்கொள்க. ஈண்டு 'ப்ர' என்பது இரட்டித்தது மந்திரபாதம் முடிவதற்காம் 'ஸிஸ்யம்' என்னும் ஒருமை திரிந்து பன்மையாயிற்று 'ப்ரபுஷஸிஸ்யம்' என. அதாவது துதிக்கின்றேன் என்றது துதிக்கின்றோம் என்றாயிற்று. அல்லது, நீ, என்றது. நாங்கள், என்

ருயிற்று. ஆகவே அக்கினியைப் பயனிலையாக்கி வினைச்சொற் கொண்டு
‘வளர்தற் பொருட்டு’ என்பதை வளரும் வினையாக்கி செயப்படுபொருள்
குன்றியதெனக் கொண்டு, உம்மையை ஏல், எனக் கொள்ளுங்கால், துதிப்
போய்! நீ வேள்வியின்கண் இவ் வக்கினியைத் தோத்திரத்தால் வளர்ப்பா
யேல், நாங்களும் இறவாத தன்மை முதலிய குணம் வாய்ந்த அவ் வக்கினி
யைப் போற்றுகின்றோம், என்பது பொருளாம். இதுவும் அதற்கொவ்வ
மென்க.

(1)

மந்திரம் 2.

கீதம்—கார்த்தயசம்.

१ १ २ ३ १ २ ३ २ २ ३ १ २
36. पाहि नो अग्न एकया पाह्यु३त द्वितीयया ।

३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
पाहि गीर्भि स्तिसृभि रुर्जापते पाहि चतसृभिर्वसो ॥ २ ॥

இருக்கு 8-60-8.

வாஹி நொ அஹ் ணகயா வாஹு உத விதீயயா ।

வாஹி தீவி-ஹிவ்ஹி ருஜ-அவதெ வாஹி வதஸு
[விவ-வொ ॥

அங்வயம்.

हे अग्ने!, एकया पाहि, उत द्वितीयया पाहि, हे ऊर्जापते!

तिसृभिः, गीर्भिः, पाहि, वसो चतसृभिः पाहि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने! नः	ஹை அஹ்! நஃ	அக்கினியே! எங்களை
एकया	ணகயா	ஒருவாக்காற்
पाहि	வாஹி	காப்பாற்றுவாயாக
उत द्वितीयया	உத விதீயயா	மற்றும், இரண்டாம் வாக்காற்
पाहि	வாஹி	காப்பாற்றுவாயாக
हे ऊर्जापते!	ஹை ஊஜ-அவதெ!	அன்னங்கட் கிறையே!
तिसृभिः गीर्भिः	திஸு-வி: தீவி-ஃ	மூன்று வாக்குகளாற்
पाहि	வாஹி	காப்பாற்றுவாயாக
वसो!	வவொ!	அக்கினியே!
चतसृभिः	அதஸு-வி:	நான்கு வாக்குகளாற்
पाहि	வாஹி	காப்பாற்றுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

அக்கினியே ! நீ எங்களை ஒரு வாக்கென்னும் இருக்குவேத வாக்காற்
காப்பாற்றுவாயாக. மற் றும், இரண்டு வாக்குகளாகிய இருக்காற் (மந்திரத்
தால்) காப்பாற்றுவாயாக. மூன்று வாக்குகளான தோத்திரங்களாற் பரி
பாலிப்பாயாக. அன்னங்கட் கிறைவ ! அக்கினியே ! நான்கு வாக்குகளாற்
(துதிகளாற்) காப்பாற்றுவாயாக என்பதாம்.

குறிப்புரை.

ஒன்றால் அதாவது :—ககர முதற்கொண்டு மகர மீறாயுள்ள 25 எழுத்
துக்கள் முதலிய வடிவத்தால் என்பதாம். அல்லது அக்கரப்போடம் (எழுத்
துக்கட்குக் காரணமாகிய வணுவொலி) என்பதனாற் காப்பாற்றுவாயாக. மற்
றும் இரண்டாவதால் (அதாவது) யசுர் இலக்கணத்தோடு கூடியதால்,
ய, ர, ல, வ, என்னும் எழுத்துக்கள் மிகுதிப்பாட்டால், பதப்போடமாகிய
வாக்கால் எங்களைப் பாதுகாப்பாயாக. ஆற்றலுக்கு அல்லது அன்னத்திற்கு
இறைவ ! இருக்கு, யசுர், சாமம் என்னு மிலக்கணத்தோடு கூடிய மந்திரங்க
ளாய் மும்மை ஒலி வகையால் ஈ, ஈ, ஈ, ஈ, என்னு மக்கரங்களை மிகுதியாகக்
கொண்ட பதங்களால் அல்லது வாக்கியப் போட வடிவாகிய வாக்குகளால்,
எங்களை யிரட்சிப்பாயாக. காரணபத்திய அக்கினியே ! நான்கால் இருக்கு,
யசுர், சாம, இலக்கண மந்திரங்களான உயிரெழுத்துகள் மிகுந்துள்ள
இருக்கால், அல்லது அகண்ட வாக்கியமாகிய போட வடிவ வாக்கால், எங்
களைப் பரிபாலிப்பாயாக. நாங்கள் செய்த இவ் விலக்கணங்களோடு கூடிய
தோத்திரங்களைக் கேட்டு, எங்களை யினிது பாதுகாப்பாயாக என்பது
உட்கிடை.

அஃதன்றியும் ஒன்றால்—இருக்கால். இரண்டால்—யசுரால். மூன்றால்
இருக்கு யசுர் சாமங்களால் எனவும், நான்கால்—இருக்கு, யசுர், சாம, இலக்
கண, முதலியவைகளோடு கூடியதால் எனவும்,

பரிசம், சிறுபரிசம், அண்ணாப்பு, சிற்பண்ணாப்பு என்னும் பெயர்க
ளுள்ள ககர முதல் மகரவீறு ஐந்து வருக்கங்களான 25 அக்கரங்கள்,
ய, ர, ல, வ என்பவைகள், ஈ, ஈ, ஈ, ஈ, என்பவைகள், உயிரெழுத்துக்களுள்
மிகல், குறைதல் பற்றி நால் வகையாய்க் கூறியுள்ளன எனவும்,

அக்கரப்போடம், பதப்போடம், வாக்கியப்போடம், என்பவைகளையே
நான்கு வகையாய்க் கொண்டுள்ளது என உரை கூறுவாருமுளர். (2)

குறிப்பு.—‘ஈஃ’ என்பதற்குத் தனமுள்ள அக்கினியே ! என்பர் மேனாட்டு
ஆங்கிலக் கவிஞர்.

மந்திரம் 3.

கீதம்—பரத்துவாச ரிஷி பிர்ச்சிரி.

37. बृहद्भिरग्ने अर्चिभिः शुक्रेण देव शोचिषा ।

भरद्वाजे समिधानो यविष्ठ * रेवत्पावक दीदिहि ॥ ३ ॥

இருக்கு 6-45-7.

வ்ருஹ்விர்அக்ஷி: சாமி-ஹி: ஸாக்ரேண டேவ ஸோசிஷா ।
ஹரவாஜே ஸமிதானோ யவிஷ்ட ரேவத்பாவக டீடிஹி ॥

அந்வயம்.

हे देव!, यविष्ठ!, पावक!, अग्ने!, शुक्रेण, शोचिषा, भरद्वाजे,
समिधानः, त्वं, बृहद्भिः, अर्चिभिः रेवत्, (यथा स्यात् तथा) दीदिहि ॥

பதவுரை.

हे देव!	ஹ டேவ!	{சகை முதலிய குணங்களையுடையோய்!
यविष्ठ!	யவிஷ்ட!	கட்டிளமையோய்!
पावक!	பாவக!	பரிசுத்தப்படுத்துவோய்!
अग्ने!	அக்ஷி!	அக்கினியே!
शुक्रेण	ஸாக்ரேண	நிருமலமாகிய
शोचिषा	ஸோசிஷா	ஒளியால்
भरद्वाजे	ஹரவாஜே	{பரத்துவாசரென்னும் எனது சகோதரரிடத்து
समिधानः	ஸமிதான:	இனிது விளங்குபவனாகி
त्वं	த்வம்	நீ
बृहद्भिः अर्चिभिः	வ்ருஹ்வி: சாமி-ஹி:	பெரும்பிரகாசங்களால்
(नः)	(ந:)	எனக்காகத்
रेवत्	ரேவத்	தனமுடையானாய்
(यथास्यात् तथा)	(யதாஸ்யாத் ததா)	உள்ளவாறு
दीदिहि	டீடிஹி	விளங்குவாயாக.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—3. சம்பு அல்லது திருணபாணி ரிஷி.

கொடை முதலிய குணங்களையுடையோய்! இளமையோய்! சுத்தப்படுத்துவோய்! அக்கினியே! தெளிந்த பிரகாசத்தால், பரத்துவாசர் என்னும் எனது சகோதரரிடத்தில் பேரொளியால் இனிது விளங்குகின்றவ

* रेवत्: शुक्र दीदिहि यमत्पावक, என்பது இருக்கு.

னாகி எனக்குத் திரவியமுடையதாந் தன்மையெவ்வாறாமோ? அவ்வாறே விளங்கிக்கொண்டிருப்பாயாக.

மற்றும் 'ரேவத் பாவக்' எனக் கீதம் பாடுவோரும், 'ரேவந் ஶுக டீதிஹி யுமத் பாவக்' என இருக்கோதுவாருங் கொள்வர். (3)

குறிப்பு.—ஈண்டுத் தனமென்றது வேன்விகட்கெல்லாமோர் தனமாகிய ஆவை, சமய, என்பவர் பரத்துவாச ரிஷிக்கு ஒத்ததோராசிரமத்தராத்லின் சகோ தராவர், உண்மையில் உடன்பிறந்தாரல்லர் என்பர் சிலர்.

மந்திரம் 4.

கீதம்—உரோராங்கிசருடையது.

१ २   ३ १ २   ३ १ २
38. त्वे अग्ने स्वाहुत प्रियासः सन्तु सूरयः ।

३ २ ३ २ ३ १ २   १ २   ३ १
यन्तारो ये मधवानो * जनानामूर्ध्व दयन्त गोनाम् ॥ ४ ॥

இருக்கு 7-16-7.

செவ் சுமெ ஹூஹுத வி-யாவஸ? வஹு வஹுரய? ।
யனாரொ யெ உவ்வாநொ ஜநாநாஉஹு-உயன மொநாடி ॥

அங்வயம்.

हे स्वाहुत, अग्ने!, त्वे, सूरयः, ये (च) मधवानो, यन्तारः, जनानां,
गोनां च, दयन्तः, ते (च) प्रियासः सन्तु ॥

பதவுரை.

हे स्वाहुत अग्ने!	ஹெ, ஹூஹு-தசுமெ!	{விதிப்படி ஓமம் பண்ணிய அக் கினியே!
त्वे सूरयः	செவ் ஸுரய :	{உன்னைத் துதிப்போர்களாய அறிஞர்களும்
ये च मधवानः	யெ அ உவ்வாநு:	எவர்கள் தனமுடையார்களோ,
यन्तारः	யனார:	கொடையாளர்களோ,
जनानां	ஜநாநா	எம்மவர்கட்கு
गोनां	மொநா	கோக்களது
ऊर्ध्व	ஊவ-ஓ	சமூகத்தைக்
दयन्त	உயன	கொடுக்கின்றார்களோ,
ते (च)	தெ (அ)	அவர்களும்
प्रियासः	ப்ரியாவஸ:	(நினக்கு) அன்புடையராய்
सन्तु	ஸஹு	இருப்பார்களாக.

* जनानामूर्धान्, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு 4. வசிட்ட ரிஷி.

அக்கினியே ! வேள்வித் தலைவர்களால் விதிப்படி ஓமம் பண்ணப் பட்டோய் ! உன்னைப் போற்றுவோர்கள் இன்புடையார்களாகுக. மற் றும், எவர்கள் தனமுடையார்களோ, பெரும் கொடையாளர்களோ, எங்க ளுடைய சமூகத்தையும், கோக்களின் சமூகத்தையும், எவர்கள் கொடுக்கின் றார்களோ, அவர்களும் உனதன்பர்களா யிருப்பார்களாக. (4)

குறிப்பு.—எண்டு உரையாசிரியர், ஓமம் பண்ணப்பட்டோய் ! என இரண் டாம் முறையும் விளியாகவே உரை கூறியுள்ளார். அதை 'அக்கினியே ! என்னும் விளிக்கே விசேடணமாக்கிக் கொள்ளினும் வழுவின்றாமென்பது காண்க. துதிக்கின்றவர்கள் பிரியமாவார்களாக, மற்றும் வேள்விச் சாமக்கிரியைகளைக் கொண்டு வருவார்களாக. தலைவன் கொடுக்கும் பசுமந்தைகளைப் பங்கிட்டுக் கொள்வார்க ளாக. 1200 கோக்கள் ஒரு அந்தணன் பாகம் என்பது பாடியம். 'சனனம்' என் பதன் விரிவு என்பர் மேனாட்டாசிரியர்,

மந்திரம் 5.

கீதம்—சாமதக்ஷ ரிஷி, மாண்டவம்

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
_39. अग्ने जरित विंशति * स्तपानो देव रक्षसः ।

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २
अप्रोषिवान् † गृहपते महान् असि दिवस्यायु दुरोणयुः ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-60-19.

சமே ஜரித விஹதி ஸ்வாநொ டேவ ரக்ஷஸஃ ।

சபுராஷிவாநு ஸுஹபதே மஹா அஸி டிவஸ்யாயு டுரோணயு

[ணயுஃ ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने देव ! (त्वं) जरितः, विंशतिः, रक्षसः, तपानः,

असि, दिवः, पायुः, दुरोणयुः, तादृशः (त्वं), महान्, असि ॥

* ते पानो † गृहपति என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

हे अग्ने देव ! (१३)	{ ஹே சுஹே ஷேவ ! (சுவ०) }	அக்கினிதேவ ! நீ
जरितः	ஜரிதஃ	துதித்தற்குரியானும்
विश्वपतिः	விஸ்வபதிஃ	பிரசைகளைக்காப்பாற்றுவோனும்
रक्षसः	ரக்ஷஸஃ	இராக்கதர்களைத்
तपानः	தபாநஃ	தகிக்கச் செய்வோனுமாய்
असि	அஸி	இருக்கின்றாய்.
हे गृहपते !	ஹே குஹபதே !	வீட்டுக்கிறைவ !
१३	சுவ०	நீ
अग्नेष्वान्	அஹேஷ்வானு	வீட்டை விடாதவனாகி
महान् असि	மஹாநு அஸி	பூசிக்கத்தக்கோனாயிருக்கின்றாய்.
दिवः	டிவஃ	விண்ணுலகைக்
पायुः	பாயுஃ	காப்பாற்றுவோன்
दुरोणयुः	துரொணயுஃ	{ எஜமான வீட்டிலென்றிருப்பவன்
तावशः (१३)	தாஷஸஃ (சுவ०)	அப்படிப்பட்ட நீ
महान् असि	மஹாநு அஸி	மகானாயிருக்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—4. பரத்துவாச ரிஷி.

அக்கினிதேவ ! நீ போற்றத்தக்கோனாகவும், பிரசைகளை பாற்றுவனாகவும், அசுரர்களைக் காப்பவனாகவுமிருக்கின்றாய். வேவன் வீட்டைக் காப்பாற்றுகின்ற அக்கினியே ! நீ எஜமானன் வீடாகாது பெரிதும் பூசிக்கத்தக்கோனாயிருக்கின்றாய். வானுலகத்தை, பவன், எசமானன் வீட்டிற் ரொடர்ந்திருப்பவன். அதாவது :—உதிருப்பவன் என்பதாம். அத் தன்மைய நீ மகானாயிருக்கின்றாய். வயித்துக் கொள்க.

‘तपानः, तपानः’ எனவும், ‘गृहपते, गृहपतिः’ எனவும் பாட பேதம் ஏண்டு.

குறிப்பு.—‘போற்றத்தக்கோன்’ என்பது முதலிய விசேடணங்களோடு கூடிய அக்கினியே ! உன்னைத் துதிக்கின்றேன், எனக் கொள்வாரு முளர். துரோணம் - வீடு. அதைக் கொடுப்போன் துரோணயு :—‘जरितः’ என்னு மூல பதத்திற்கு எங்கள் துதியைத் தேவர்கட்குச் சொல்பவனும் எனக் கொள்மேனாட்சிரியர்.

மந்திரம் 6.

9 3 9 2 3 9 2 3 9 2 2
40. அग्ने विवस्वदुषसश्चित्रं राधो अमर्त्य ।

2 3 9 2 3 2 3 2 2 9 2 3 9 2
आ दांशुषे जातवेदो वह त्वमद्या देवांश्च उपर्बुधः ॥ ६ ॥

இருக்கு 1-44-1.

சுமெந் விவஸு உஷஸஸித்ரா ராஸொ சஉத்யு-1.

சூ டாஸுஷெ ஜாதவெடொ வஹா சுவரத்யா டெவாஃ உஷஸஸு-2 ॥

அந்வயம்

हे अमर्त्य! जातवेदः!, अग्ने! त्वं, उषसः, विवस्वत्, चित्रं,
राधः, दांशुषे, आ वह, (किञ्च) अद्या, उपर्बुधः, देवान्, आ वह ॥

பதவுரை.

हे अमर्त्य!	ஹே சஉத்யு-1!	இறப்பிலாதோய்!
जातवेदः	ஜாதவெட:	{ தோன்றியவைகளை யுணர்ந் தோய்!
अग्ने!	சுமெந்!	அக்கினியே!
त्वं	சுவ	நீ
उषसः	உஷஸ:	உஷா தேவதையினின்று,
	विवस्वसु	{ விசேடமான இடத்தோடு கூடி யதும்,
	चित्रं	சித்திரமுடையதுமாகிய
	राधः	திரவியத்தை
	दांशुषे	{ தொண்டனம் வேள்வித் தலைவ் னுக்குக்
	सुवह	கொண்டு வருவாயாக
	सिन्धु	மற்றும்
	सर्पि	இப்போழுது
उपर्बुधः	உஷஸஸு-2:	விடியற்காலத்திலெழுந்துள்ள
देवान्	டெவாநு	தேவர்களை
आ वह	சூ வஹ	அழைத்து வருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு 6. பிரஸ்கன்வ ரிஷி.

அக்கினியே! நீ உஷா தேவதையிடத்திலிருந்து, அவியைக் கொடுத்த
நுக்குத் தனங் கொண்டுவந்து சேர்ப்பாயாக. மரணமிலாதோய்!

உண்டானவைகளை யுணர்ந்தோய்! என்பன, அக்கினியைச் சிறப்பித்துக் கூறப்பெற்றன. எவ்விதமாகிய தனமெனின்? விசேடம் வாய்ந்த இருக்கை யுடையதும் பலவகைப்பட்டதுமாம். மற்றும், இந்த யாக தினத்தில் விடியற் காலத்தி லெழுந்திருக்கின்ற தேவர்களை வரவழைப்பாயாக.

குறிப்பு.—தோன்றுகின்ற பொருளை யுணர்ந்ததும், இறவாததுமாகிய அக் கினியே! இருணிக்கு முனது வடிவம் விசித்திரப் பிரகாசமாம், - ஷத் காலத்தில் விழித்துள்ள வீனைய தேவர்களை இப்பொழுது நீ அழைப்பாயாக. எசமானன் பொருட்டு எனக் கொள்வாரு முளர்.

உஷா தேவதைகளிரண்டுள்ளன. ஒன்று வாயு சக்தியையுடையதாதலின், மேகத்தில் நீரைத் தங்கச் செய்கின்றது. மற்றொன்று காந்தியைத் தாங்குதலால், இயற்கையாகவே சூரியன் சம்பந்தப்பட்டது. 'அய' என்பது வைதிகத்தால் 'அயா' என நீண்டது.

மந்திரம் 7.

கீதம்—கௌதமம்.

१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
41. त्वं नश्चित्र उत्था वसो राधांसि चोदय ।
३ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ २
अस्य रायस्त्वमग्ने रथीरसि विदा गाधं तुचे तु नः ॥ ७ ॥

இருக்கு 6-48-9.

சுவம் நஹித்ரு ஊத்ரா வஸொ ராடாஂஸி ஷொடிய ।
சவஸு ராயஸுவஜெ ருயீரஸி விடா காஹ் துசெ து நஃ ॥

அந்வயம்.

हे वसो!, चित्रः त्वं, उत्था, नः राधांसि, चोदय, अस्य,
रायः, त्वं रथीः, असि, अपि च, नः, तुचे, गाधं तु विदा ॥

பதவுரை.

हे वसो!	ஹ வஸொ!	வியாபகவக்கினியே!
चित्रः त्वं	சித்ருஃ சுவம்	விசித்திரமாய்க்காணப்பட்ட நீ
उत्था	ஊத்ரா	காப்பாற்றுவதுடன்
नः	நஃ	எங்கட்குத்
राधांसि	ராடாஂஸி	தனங்களையும்
चोदय	ஷொடிய	வரச் செய்வாயாக
अस्यरायः	சவஸு ராயஃ	இத்திரவியத்திற்கு

॒வ்	கவம்	நீ
रथी अ॒धि	ராயீ ஸவரி	நியமிப்போனாயிருக்கின்றாய்
(अ॒पि च)	(ஸவரி ௮)	மற்றும்
नः	நஃ	எங்களுடைய
तु॒चे	தூதே	புத்திரனுக்கு
गा॒धं तु	மாயம் து	கீர்த்தியை
वि॒दाः	விதாஃ	அடைவிப்பாயாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4, இருக்கு—7. திருணபாணி ரிஷி.

வியாபகமாகிய அக்கினியே! விசித்திரமாகக் காணப்பட்ட நீ (எங்களைக்) காப்பாற்றுவதோடுகூட தனங்களையும் எங்கட்கு அனுப்புவாயாக. இவ்வுலகிற் காணப்பட்ட திரவியங்கட்கு நீயே, தலைவனாயிருக்கின்றாய். ஆகையால் எங்கட்குத் தனங்களை வரச்செய்வாயாக என்பது பொருள். மற்றும், எங்களுடைய பிதிர்க்கள் வீழாமைக்குக் காரணமாகிய புத்திரனுக்குப் பெருமையை விரைவிற் கொடுப்பாயாக. (7)

குறிப்பு.—‘பிரதிஷ்டை’ என்பதின் பொருளாகிய ‘கீர்த்தியை’ என்பது பாடியக்காரர் உடன்பாடு. பூமி ருதலிய இடம் என்பது விவரணர் மதம்.

மந்திரம் 8.

கீதம்—கௌதமம்.

२३ ३१ २ ३१ २ ३ २ ३ २
42. त्वमि॒त् सप्र॒था अ॒स्य॒ग्ने त्रा॒त॒ऋ॒तः क॒विः ।

२२ ३ १ २ ३ १ २
त्वां वि॒प्रा॒सः स॒मि॒धान॒ दी॒दिव॒ आ वि॒वास॒न्ति वे॒ध॒सः ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-60-5.

கவரிசு வஸுதா ஸவஸுதே தூதயீ-தூத கவிஃ ।

கவா விபுராஸஃ வஸிபாந திதிவ சூ விவாஸந்தி வெபஸஃ ॥

அந்வயம்.

अग्ने!, त्रातः, ऋतः, कविः, त्वमित्, सप्रथा, असि, (हे),

समिधान! दीदिवः! विप्रासः वेधसः त्वां, आविवा, सन्ति ॥

பதவுரை.

अग्ने !	சுந்தே !	அக்கினியே !
व्रातः	வ்ராதஃ	காப்பாற்றுலோனும்
ऋतः	ஐதஃ	சத்தியவடிவனும்
कविः	கவிஃ	நீண்மதியுடையானும் (ஆகிய)
त्वमित्	சுவமிதீ	நீயே
सप्रथाः असि	ஸப்ரதாஃ சஸி	யாண்டும் பரவிபுள்ளாய்.
हे समिधान दीदिवः !	ஹே ஸமித்யாந தீதிவஃ !	{ சுடர்மிகுந்த பிரகாசமாகிய அக் கினியே !
विप्रासः	விப்ராஸஃ	பேரறிவாளர்களும்
वेवसः	வெயஸஃ	போற்றுலோர்களும்
त्वां	சுவாம்	உன்னை
आ विवासन्ति	ஆ விவாஸந்தி	{ இவரிது சேவித்துக்கொண்டிருக் கின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—8. விருப ரிஷி.

அக்கினியே ! பரிபாவிப்போனும், சத்தியவடிவோனும், எல்லையில்லா
வுணர்ச்சியுடையோனுமாகிய நீயே எவ்விடத்தும் வியாபித்துள்ளாய். சுடர்
மிகுந்த சோதியாகிய அக்கினியே ! மேதாவினரும், ஏத்துவோர்களும்,
உன்னை புள்ளவாறு வழிபடுகின்றார்கள். (8)

குறிப்பு.—மூலத்தில் 'त्वमित्' என்பதிலுள்ள 'इत्' என்பதற்கு, நீயே
யெனத் தேற்றேகாரப்பொருள் கொண்டனர் இவ்வுரையாசிரியர். பாதம் (அடி)
நிறைவாதற் பொருட்டென்பர் விவரணக்காரர். மற்றும் 'दीदिव' என்பதற்குப்
பிரகாசமாகிய எனக்கொண்டார் பாடியக்காரர். தானமுடைய எனவுங் கொள்வர்
சிலர்.

மந்திரம் 9.

கீதம்—அக்கினி ரிஷி ஆயுள்.

१ २   ३ १ २   ३ १ २   ३ १ २
43. आनो अग्ने वयो वृधं रयिं पावक शंख्यम् ।
१ २   ३ २ ३   १ २ ३   १ २
रास्वा च न उपमाते पुरुस्पृहं सुनीती * सुयशस्तरम् ॥ ९ ॥
இருக்கு 8-60-11.

* சுயசஸ்தர், என்பது இருக்கு.

சூகநொ சூகெ வயொ வுயா ரயி வாவக ஸம்ஷுடீ ।

ராஹா வ ந உவஜாதெ வுராஹுஹம் ஸுநீதீ ஸுயஸஹுராடி ॥

அந்வயம்.

हे पावक! अग्ने! वयो वृधं, शंस्यम्, रयिं, नः, आ,
हे उपमाते!, च नः सुनीती, पुरुस्पृहं, सुयशस्तरं, राखा ॥

பதவுரை.

हे पावक!	ஹ வாவக!	பரிசுத்தப்படுத்துவோய்!
अग्ने!	சுஹே!	அக்கினியே! (நீ)
वयो वृधं	வயொ வுயா	அன்னத்தை வளர்ப்பதும்
शंस्यं	ஸம்ஷுடீ	போற்றத்தக்கதுமாகிய
रयिं	ரயி	தனத்தை
नः	ந:	எங்கட்கு
आ (आभर)	சூ (சூஹ)	நிறையவைப்பாயாக.
हे उपमाते!	ஹ உவஜாதெ!	{ எனதருகில் அனவோடு நெய் யேற்போய்!
नः	ந:	எங்கட்கு
सुनीती	ஸுநீதீ	நல்ல துதியால்
पुरुस्पृहं	புராஹுஹம்	பல்லோர்களும் விரும்பத்தக்க
सुयशस्तरं	ஸுயஸஹுரம்	கீர்த்தியாகிய தனத்தையுங்
राखा	ராஹா	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—9. சுனச்சேப ரிஷி.

அக்கினியே! நிருமலத்தோய்! நீ அன்னத்தை விருத்திபண்ணுவதும், புகழ்ந்தக்கதுமாகிய திரவியத்தை எங்கட்கு நிறையும்படி. செய்வாயாக. நிறையும்படி செய்வாயாக என்பது எஞ்சினின்றது. நிறையச் செய்துவிட்டு எமக்கருகில் அனவோடு நெய்யேற்குந் தன்மை வாய்ந்த அக்கினியே! எங்கட்கு நல்ல நீதியால் பலரும் விருப்பங்கொள்ளும் மிகப் பெருமையென்னுந் திரவியத்தையுங் கொடுப்பாயாக.

மந்நிரம் 10.

கேதம்—யாமம்.

४४. यो विश्वा दयते वसु होता मन्द्रो जनानाम् ।

३ ३१ २२ ३ १ २ ३ १ २२ २ ३१२

मधोर्न पात्रा प्रथमान्यस्मै प्रस्तोमा यं त्वग्नये ॥ १० ॥

இருக்கு 4-9-1.

யொ விஸா டயதெ வஸ^{ம்} ஹோதா உதோ ஜநாநாடி ।

உயோந- வா தா வுயநா நுஷெ வுஷொநா யா சுவமயே ||

அந்வயம்.

होता, मन्द्रः, यः विश्वा, वसु, जनानां, दयते, (तस्मै), अस्मै, अग्नये,
मधोः, न, प्रथमानि, पात्राः, स्तोमाः, प्रयन्ति ॥

பதவுரை,

ஹிதா	ஹோதா	வானோரை யழைப்பதும்
மந்த்:	உரு:	கனிப்பை யுண்டாக்குவதும்
ய:	ய:	எவ் வக்கினியோ,
விஷா வசு	விபூரா வஸு	எல்லாத் தனங்களையும்
जनानां	ஜநாநா	சனங்கட்குக்
दयते	உயதெ	கொடுக்கத்தக்கதுமாமோ
(तरमै) अस्मै अग्नये	{ (தவெஹை) சுவெஹை சுமூயெ }	{ அத்தகைய இவ் வக்கினிக்கு
मधोः न	உமோ: ந	கனிப்பைச் செய்வனபோன்று
प्रथमनि	புரதமநி	முக்கியமான
पात्रा	பாத்ரா	பாத்திரங்கள்
होमाः	ஹோமோ:	தோத்திரங்கள்
प्रयन्ति	புரயணி	செல்கின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—10. சோபரி ரிஷி.

வானோரை யழைப்பதும், காரிப்பைக் கொடுப்பதுமாகிய அக்கினி எல்
லாத் தனங்களைப்பூஞ் சனங்கட்குக் கொடுக்கின்றது. அந் தன்மைய இங் வந்

கினியின் பொருட்டுக் களிப்பைத் தருஞ் சோமத்தைப் (சோமரசத்தைப்) போல், முக்கியமான பாத்திரங்களுந் தோத்திரங்களும் போகின்றன. (10)

. குறிப்பு.—मन्त्र: என்றதற்கு அனைவரும் தொழுத்தக்க தேவர்களை, அழைக்கின்ற அக்கினியே எனத், தேவர்கட்கு விசேடணமாகக் ககாள்வர் மேனாட்டாசிரியர்

நான்காங் கண்டம்

முற்றும்.

ஐந்தாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—1, அத்தியாயம்—1, கண்டம்—5.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம்—கோதம ரிஷி, ஆக்கினேயம், மனாசுரியம்.

३ १ २ ३ २ २ २ ३ १ २ २ ३ १ २
45. एना वो अग्निं नमसोर्जो नपात माहुवे ।

३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ २ ३ १ २
प्रियं चेतिष्ठ मरतिष्ठ स्वध्वरं विश्वस्य दूत ममृतम् ॥ १ ॥

இருக்கு 7-16-1.

ஊநா வொ சுழிம் நஹொஜெநா நவாத நஹ வெ ।

விப்யம் வெதிஷ் அரதிம் ஸ்வயரம் விஸ்வஸ்ய டூத மமூதம் ॥

அந்வயம்.

ऊर्जः नपातं, प्रियं, चेतिष्ठं, अरतिं, स्वध्वरं, विश्वस्य, दूतं,
अमृतं, अग्निं, एना नमसा, वः, आहुवे ॥

பதவுரை.

ऊर्जः	ஊஜ-ஃ	ஆற்றலுக்குப்
नपातं	நவாதம்	புத்திரனும்
प्रियं	விப்யம்	அன்பனும்
चेतिष्ठं	வெதிஷ்டம்	மிக்குணர்வோனும்
अरतिं	அரதிம்	{ செல்வோன் அல்லது இறைவனும்

स्वध्वरं	ஸுய்யுரம்	இனியவேள்வியை யுடையோனும்
विश्वस्य	விஸ்வஸ்ய	அனைவர்களுடைய
दूतं	டூதம்	தூதுவனும்
अमृतं	அமரூதம்	நித்தியனுமாகிய
अग्निं	அஹிம்	அக்கினியை,
एता नमसा	ஏதா நமஸா	இத் தோத்திரத்தால்
वः	வஃ	உங்கணிமித்தம்
आहुवे	ஆஹுவே	கூப்பிடுவோனாவேனாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—1. வாமதேவ ரிஷி.

தோத்திரத்தாற் போற்றுவோர்காள்! ஆற்றலுக்குப் புதல்வனும், அன்பனும், எம்மினு மிக்குணர்ந்தோனும், அல்லது வியப்புற உணர்ந்தோனும், அல்லது நன்குணர்விப்பவனும், செல்வோனும், அல்லது தலைவனும், அரிய வேள்வியுடையனும், எஜமானர் யாவருக்குந் தூதுவனும், நித்தியனும் ஆகிய அக்கினியைத் துதியால், உங்கட்காக வரவழைப்போனாவேனாக என்பதாம். ஈண்டு 'இதம்' என்னும் வடமொழிப்பதம் ஏன, என வாகாததாமாயினும் சந்தம்பற்றி 'ஏன' எனவானது. ஆகி, ஏனேன, (துதியால்) எனத் திரிந்தது. (1)

குறிப்பு.—'ஆற்றலுக்குப் புத்திரன் என்றது ஆற்றலாலே அரணிக்கட்டையினின்றும் (கடைதலால்) அக்கினி யுண்டாகிந்தாமாதலின். அன்னத்தினுடைய புத்திரனென்பாரு முளர். அன்னத்தால் ஆற்றலுண்டாகின்றது, ஆற்றலால் அக்கினி யுண்டாகின்றது, ஆதலின் அதுவும் பொருந்துமென்றுணர்க.

இம் மந்திரத்திற்கு வசிட்ட ரிஷி யென்பது ஆங்கிலப் பாடம். மற்றும் அன்னத்திற்குப் பெளத்திரனெனவும், அன்னத்தினின்று பிரமனும், பிரமனிலிருந்து அக்கினியும் உண்டாயிற்றெனவுங் கூறுகின்றது பாடியம் என்பர் மேனாட்டாசிரியர்.

மந்திரம் 2.

கீதம்—கோதம ரிஷி, தைவராசம்.

२३ १२ ३ २३ २ ३ १ २
46. शेषे वनेषु मातृषु सं त्वा मर्तास इन्धते ।

३ १ ३ २ ३ २ ३ १ २

* अतन्द्रो हव्यं वहसि हविष्कृत आदिदेवेषु राजसि ॥ २ ॥

இருக்கு 8-70-15.

ஸெஷெ வநெஷெ ஶாதூஷெ ஸா சுவா உத-ஜாவஸ ஐஸதெ ।

சுதஜெஸூ ஹவஸ வஹஸி ஹவிஷூத சூஜிஷெவெஷெ ராஜஸி॥

அந்வயம்.

(हे आने!) वनेष्ट, मातृष्ट, शेषे, मर्तासः, (तथा भूतं) त्वां समिन्धते,
(पश्चात्,) त्वं, अतन्द्रः, हविष्कृतः, हव्यं, वहसि, आदित्, देवेषु, राजसि ॥

பதவுரை.

हे आने!	ஹே சஹே!	அக்கினியே !
वनेष्ट	வநெஷெ	வனங்களில்
मातृष्ट	மாதூஷெ	அன்னைகளிடத்துத்
शेषे	ஸெஷெ	தூங்குகின்றாய்.
मर्तासः	உத-ஜாவஸ	மனிதர்கள்
(तथा भूतं)	(தயா ஹ-தெ)	(அவ்விதமாகிய)
त्वां	சுவா	உன்னை
समिन्धते	ஸமிஸ்தெ	வளர்க்கின்றார்கள்.
(पश्चात्)	(பின்பாக)	பின்னர்
त्वं	சுவ	நீ
अतन्द्रः	சுதஜெஸூ	சோம்பலற்றவனாய்
हविष्कृतः	ஹவிஷூத	எசமானனுடைய
हव्यं	ஹவஸ	அவியை
वहसि	வஹஸி	ஏற்றுக்கொள்கின்றாய்.
आदित्	சூஜிசு	பின்னர்
देवेषु	தெவெஷெ	தேவர்களுக்குள்
राजसि	ராஜஸி	விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு 22. பர்க்கரிஷி.

அக்கினியே ! வனங்களிலும், மாதாக்களிடத்திலும் இருக்கின்றாய் அங்
வனமாகிய உன்னை அத்துவரியுக்கள் (எசர் வேதமோதுபவர்கள்) கடை
தலாலுண்டாக்கி வளரச் செய்கின்றார்கள். வளர்ந்த நீ பின்பு சோம்ப
லற்றோனாயிருந்து, எசமானனுடைய அவியைத் (தேவ உணவை) தேவர்க

யின் பொருட்டு ஏற்றுக்கொள்கின்றாய். அதன் பின்னரே தேவர்கட்குள் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கின்றாய். 'மாத்ரு' எனவும், 'மாந்ரு:' எனவும், 'ஹ்ரு' எனவும், 'ஹ்ரு:' எனவும் பாடபேதம். (2)

குறிப்பு.—வனங்களில் தாவானல வடிவாய்க் குறிப்பற்று மிகத் தகிப்போன யிருந்து ஈரமான தருக்களிலும், உலர்ந்த தருக்களிலும் வசிக்கின்றது. அன்றைகளிடத்து என்றது - அரணிக் கட்டைகளிடத்து. அரணிக்கட்டைகளிரண்டையுங்கடையலுண்டாதவின் அவைகளன்றைகளாயின. தேவர்களுக்குர் என்றது = இந்திரன் முதலியோர்களால்லர் மற்றோ? அவ் கொடுக்குஞ் சில வேட்போர்களுக்குள் என்ப. மழையின் பொருட்டும், புத்திரனின் பொருட்டும், மனிதர்கள் அக்கினியை வளர்க்கின்றார்கள் என்பது மேனாட்டாசிரியர் கருத்தெனத் தோன்றுகின்றது.

மத்திரம் 3.

கீதம்—கௌசிக ரிஷி காதினம்.

५७. अदर्शि गातु वित्तमो यस्मिन् व्रतान्यादधुः ।

उपोषु जातमार्ग्यस्य वर्धनमग्निं * नक्षन्तु नो गिरः ॥ ३ ॥

இருக்கு S-1103-1.

சுதிரித் தாது விதனொ யவ்விது வுதாநுதிரயம்.

உவொஷு ஜாதாயுஷு வயநதஜிந நகஷஜு நொ திரஃ ||

அந்வயம்.

(यजमानाः) यस्मिन्, व्रतानि, आदधुः, गातुवित्तमः, (सः) अदर्शि,
नो गिरः, सुजातं, आर्यस्य वर्धनम्, अग्निं. उपो, नक्षन्तु ॥

பத்ஷரை.

(यजमानाः)	(யஜமனா:)	(வேள்விக் தலைவர்கள்)
यस्मिन्	யஸ்யிந்	எவ் வக்கினியில்
ब्रह्मणि	ब्रह्म	கருமங்களைத்
आदधुः	आध	நாடித்திருக்கின்றார்களோ,
गातुवित्तमः	गातु	நெறிகளை நன்குணர்ந்த
(सः)	(ஸ:)	(அவ் வக்கினி)
अदधि	अधि	தோற்றுது.

* नक्षन्त नो गिरः, என்பது இருக்க.

பதவுரை.

उक्थे अक्षरे	உக்தே அக்ஷரௌ	{ சஸ்த்ரம் என்னுந் தோத்திரஞ் செய்கின்ற வேள்வியில்
अभिः	அபிஃ	அக்கினியும்
प्रावाणः	பூவாணஃ	சோமாசந் தேடுவதற்குத்
वर्हिश्च	வஹிஷ்ட	தருப்பையும்
पुरोहितः	புரொஹிதஃ	முன்பு தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.
हे मरुतः!	ஹே மரூதஃ!	வாயு தேவதைகள்!
हे ब्रह्मणस्पते!	ஹே ப்ரஹ்மணஸ்பதே!	தோத்திரங் காப்போய்!
हे देवाः!	ஹே தேவாஃ!	தேவர்கள்! உங்களை
वरेण्यं	வரௌண்யம்	மேலாகப் பூசிக்குந்தன்மையைப்
अव	அவ	பாதுகாக்கவேண்டுமென்று
ऋचा	ஐரூ	துதிவாயிலாக
यामि	யாமி	(யான்) இரக்கின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—4. மனு ரிஷி.

சஸ்த்ரம் என்னுமோர் தோத்திரவிசேடத்தைச் செய்யப்பட்டதும், கொல்லாமையையுடையதுமாகிய வேள்வியில், அதாவது வேள்விக்கு முன்னுள்ள உத்தர வேதிகையில் (திண்ணையில்) வேட்போர்களால் அக்கிரி தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அங்ஙனமே சோமந் தேடுவதன் பொருட்டுத் தருப்பையும் முன்பு தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இவ்வாறு அதுகூல சாதனங்களிருக்குமிடத்து, நாற்பத்தொன்பதிமரான மருத்துக்காள்! தோத்திரத்தினுடைய பாதுகாப்பாளராகிய 'பிரமணப்பதி' என்னுந் தேவ! பிரகாச முதலியகுணங்களோடுகூடிய இந்திரன் முதலிய தேவர்கள்! உங்களை மேம்பாடாய்ப் போற்றுந்தன்மையைப் பாதுகாப்பாற்றுவதலையே மந்திரமாகிய தோத்திரத்தால் மனுவாகிய யான் ஏற்கின்றேன்.

மருத்துக்காள்! பிரமணப்பதியே! தேவர்கள்! என மும்முறையழைக்குந் தன்மையைச் சந்தமோதுவார் படிக்கின்றனர். மருத்துக்களை, பிரமணப் பதியை, தேவர்களை, என இரண்டாம் வேற்றுமையீறாகக்கொண்டு இருக்கோதுவார் படிக்கின்றனர். (4)

திற்ப்பு.—சஸ்திரம் என்பது ஒரு வகைத் துதியின் பெயர். கொல்லாமையையுடைய தோத்திரமாகிய ஆயுத வடிவ இவ்வேள்வியின்கண், சோமாசஞ் சம்பாதிப்பதற்கு, அக்கினியுந் தருப்பையும், முன்னர்த் தாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நாற்பத்தொன்பதிமரான மருத்துக்களை! (வாயு தேவதைகளே) தோத்திரத்தைக்

காப்பாற்றும் 'பிரமணப்பதி' என்னுந் தேவதையே! மற்றும் ஏனைய தேவர்களா! உங்களைத் தோத்திர வாக்கினால் இஃதொன்றே எம்மாலிரக்கப்படுகின்றது. இத் தன்மைய காப்பாற்றுகிய! காரியஞ் செயற்பாலதாம் என்பதேயாம். அஃதென்னையோடுவெனின்? எவ் வாற்றாலும் முன்பிலிருக்கின்றவர்களான இத் தேவர்கள் பூசிக்கத்தக்கவர்களாகவே இருப்பார்களாக. அதாவது:—யாதொரு தோடவ்சத் தாலும் வெளிப்படாதவர்களாகுக என்பதாம், இது வுட்கிடை.

மந்திரம். 5.

கீதம்—பௌருமீடம்.

49. २ १ २ ३ १ २ ३ १ १ ३ १ २
अग्निमीडिष्वावसे गाथाभिः शीरशोचिषम् ।
३ २ ३ १ २ ३ २ ३ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
अभिः राये पुरुमीड श्रुतं नरोऽग्निः सुदीतये छर्दिः ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-71-14.

சு_{நீ}யி_{நீ}லிஷ்வாவஸௌ மாயாஸி_{நீ} பரீரஸோஸிஷ்டு ।

சு_{நீ}யி_{நீ} ராயே வு_{நீ}ரூ_{நீ}யி_{நீ} நு_{நீ}தம் நரோ_{நீ}யி_{நீ} வு_{நீ}தயே ஹி_{நீ} ॥

அந்வயம்.

हे पुरुमीड! (स्वं) शीरशोचिषं, अग्निं, राये, अवसे, गाथाभिः, ईडिष्व, श्रुतं, अग्निं, (अन्येऽपि), नरः, (स्तुवन्ति), तस्मात्, अग्निः, सुदीतये, छर्दिः (प्रयच्छतु) ॥

பதவுரை.

हे पुरुमीड!	ஹௌ வு _{நீ} ரூ _{நீ} யி _{நீ} !	புருமீட ரிஷியே!
(स्वं)	(स्वम्)	(நீ)
शीरशोचिषं	பரீரஸோஸிஷ்டு	தூங்கிய பிரகாசமுள்ள
अग्निं	சு _{நீ} யி _{நீ}	அக்கினியை
राये	ராயே	தனத்திற்கும்,
अवसे	சுவஸௌ	காப்பின் பொருட்டும்,
गाथाभिः	மாயாஸி _{நீ}	மந்திர வாக்குகளால்
ईडिष्व	ஈ _{நீ} யி _{நீ} ஷ்டு	துதிப்பாயாக,
श्रुतं अग्निं	நு _{நீ} தம் சு _{நீ} யி _{நீ}	கீர்த்தி வாபந்த அக்கினியை
अन्येऽपि नरः	சு _{நீ} ரோ _{நீ} யி _{நீ} நர _{நீ}	ஏனைய மனிதர்களுந்
(स्तुवन्ति)	(ஸு _{நீ} வ _{நீ} யி _{நீ})	(துதிக்கின்றார்கள்)

* अग्निं सुदीतये छर्दिः என்பது இருக்கு.

(तस्मात्)	(தஸ்மாக்)	(ஆதலால்)
अग्निः सुदीप्तये	சுமீ: ஸுதீதயே	'சுதீதி' யாகிய எனக்கு அக்கினி
छद्भिः	அஹி-ஹி:	வீட்டைக்
(प्रयच्छतु)	(புரயஹதது)	(கொடுக்குக.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—5. சுதீதி புருமீட ரிஷி.

புருமீட ரிஷியே! நீ (தன்னைக்) காப்பாற்றிக்கொள்ளுதற் பொருட்டு மந்திரவடிவ வாக்குகளால் அக்கினியைத் தேத்திரம் பண்ணுவாயாக.

எவ் வண்ணமாகிய அக்கினியை யெனின்! உள்ளடங்கிய பிரகாசமுடையதை. அங்ஙனமே திரவியத்தின் பொருட்டுத் துதிப்பாயாக. புகழ்பெற்ற இவ்வக்கினியை ஏனைய எசமானர்களும், தம் பொருட்டுத் துதிக்கின்றார்கள். ஆதலால் எமக்கு அக்கினி உன்னால் துதிக்கப்பட்டதாயிருந்து வீட்டைத் தருக, என்றிவ்வாறு சுதீதி யென்பவர் புருமீடர்க்குக் கூறு நின்றனர். 'அग्निः सुदीप्तये छद्भिः' எனக் கொள்வர் சந்தமோதுவர். 'अग्निः सुदीप्तये छद्भिः' என்று கொள்வர் இருக்குப் பாடகர் பலர். (5)

குறிப்பு.—'श्रीरशोचिपं' என்னும் மூலத்திற்கு--சேம்--வியாபகம், சோசிஷம்--சோதி, எனக் கொண்டு 'வியாபகமாகிய சோதியை யுடையது' எனவும், அல்லது, சேம்; ஆசிரயிக்கத் தக்கது அது 'சாடராக்கினி வடிவமாய்ப் பற்றிக்கொண்டு நிற்கும் பிரகாசம்' எனவுங் கொள்வாரு முளர். பாடியக்காரரோ, சயனசுபாவம் என்று கொண்டனர்.

மந்திரம் 6.

சீதம்—காரண சிவசம், பிரகஸ்கண்வம்.

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

50. श्रुधि श्रुत्कर्ण वह्निभिर्देवैरग्ने सयावभिः ।

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २

* आसीदतु वह्निमि मित्रो अर्यमाप्रातर्यावभिरध्वरे ॥ ६ ॥

இருக்கு 1-44-13.

ஸ்ருயி ஸ்ருதண- வஹிவிஷெ-வெரமே ஸயாவவி: ।
சுஹிதது வஹி-ஹி மித்ரா அரய-பாபிரா தய-ாவவிஸயரெ ॥

* आसीदतु वह्निमि मित्रो अर्यमा प्रातर्यावाणो अध्वरम्, என்பது இருக்கு.

அங்வயம்.

हे श्रुत्कर्ण, अग्ने! (असदीयं वचनं), श्रुधि, मित्रः, अर्यमा, देवैः,
सयावभिः, वह्निभिः, अध्वरे, बर्हिषि, आसीदतु ॥

பதவுரை.

हे श्रुत्कर्ण अग्ने!	{ ஹெ ஸ்ருத் கர்ண-அ சுமெ!	{ கேட்குஞ் செவியுள்ள அக் கினியே!
(असदीयं वचनं)	(சுஸ்டீயம் வஅநம்)	எமது வார்த்தையைக்
श्रुधि	ஸ்ருயி	கேட்பாயாக.
मित्रः	மித்ரு:	மித்திரதேவரும்,
अर्यमा	அரியமா	அரியமாதேவரும்,
देवैः	தேவெ:	தேவர்களோடும்,
सयावभिः	ஸயாவபி:	ஒத்த நடையுள்ள
वह्निभिः	வஹ்நிபி:	அக்கினிகளோடும்,
अध्वरे	அஹ்வரே	வேள்வியின்கணுள்ள
बर्हिषि	பர்ஹிஷி	தருப்பையின்மீது
आसीदतु	ஆஸீத-து	உட்காருவார்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—6. பிரஸ்கண்வ ரிஷி.

கேட்குமாற்றலுள்ள இரு செவிகளோடு கூடிய அக்கினியே! எமது மொழியைக் கேட்பாயாக. மித்திர தேவர், அரியமா தேவர் என்னுமிருவர்களும், விடியற்காலத்தில் தேவாராதனைக்குச் செல்கின்ற ஏனைய தேவர்களோடும், ஆகவனிய அக்கினியும் உனக்கொத்த நடையுடைய ஏனைய அக்கினிகளோடும். ஏனைய தேவர்களோடும் வேள்வி நிமித்தமாகிய தருப்பையின்மீது உட்காருவார்களாக.

‘உட்காருதி தருப்பையில் மித்திர அரியமா விடியுங்காற் செல்பவர்களோடு’ என்பர் சந்தமோதுவார். ‘உட்காருவீர்களாக, தருப்பையில் மித்திர அரியமாக்கள் விடியும்போது செல்பவர்களுடன் வேள்விக்கண்’ என்பர் இருக்கோதுவார். (இதில் ஒருமை பன்மைகளே வேறுபட்டன.)

மந்திரம் 7.

கீதம்—தைவோதாசம்.

१ २२ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
51. प्र दैवोदासो अग्निर्देव इन्द्रो न मज्मना ।

१ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २
अनुमातरं पृथिवीं विवावृते तस्थौ नाकस्य शर्मणि ॥ ७ ॥

புறெடிவொ ஞாவொ சுழிடுவ ஹுடா ந ஜெநா ।

சுநுடா தரம் வுடாவிஹீ விவாவுதெ தலுள நாசுலு ஸஜ-ணி ॥

அந்வயம்.

देवः, इन्द्रः, दैवो दासः, अग्निः, मातरं, अनु, प्रविवावृते, (दिवोदासः)

(एनम्) मज्जना, आजुहाव, (तस्मात्) नाकस्य, शर्मणि, तस्थौ ॥

பதவுரை.

देवः	செவ:	பிரகாசிப்பதம்
इन्द्रः	ஹுட:	ஐசுவரிய முடையதம்
दैवो दासः	பெடிவொ ஞாவ:	{ தைவோதாசன் என்பவனுலழைக் கப்பட்டதுமாகிய
अग्निः	சுழி:	அக்கினி
मातरं	ஹதரம்	அன்னையைப்
अनुप्रविवावृते	சுநுபுவிவாவுதெ	இனிது ஏவுகின்றது
(दिवो दासः)	(ஜிவொ ஞாவ:)	(திவோதாச ரிஷி)
(एनम्)	(ஹநம்)	(இவ் வக்கினியை)
मज्जना	ஜெநா	ஆற்றலோடு
आजुहाव	சுஜுஹாவ	அழைத்தனர்.
(तस्मात्)	(தலுள)	(ஆதலின்)
नाकस्य	நாசுலு	சுவர்க்க சம்பந்தமாகிய
शर्मणि	ஸஜ-ணி	தன திடத்தில்
तस्थौ	தலுள	நிலைத்திருக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—7. செளபரி ரிஷி.

பிரகாசமானதும், மிகுந்த ஐசுவரியமுடையதும், திவோதாச கப்பட்டதுமாகிய அக்கினி, உலகனைத்தையுந் தாங்கலின் அப்பூமியைத் தேவர்கட்கு அளி தாங்கும்பொருட்டு நன்கு செலு கின்றது. எக் காரணத்தால் இவ் வக்கினியைத் திவோதாசரிஷி ஆற் றமுடையதாரோ, அக் காரணத்தாலே இவ் வக்கினி சுவர்க்க சம்பந்த தனது உறைவிடமென்னும் வீட்டின்கண் இருந்துகொண்டிருக்கின்

‘अग्निदेव इन्द्रः’ எனவும், ‘नाकस्य शर्मणः’ எனவும் கீ. சி.
‘अग्निदेवां अछ’ எனவும், ‘नाकस्य सावि’ எனவும்

குறிப்பு.—தைவோதாசன் என்பவனால் அழைக்கப்பட்ட அக்கினியே சுவர்க்க லோகத்திலும் நிலைத்திருக்கின்றதென்பது பாடியக் கருத்து.

தைவோதாசன் என்றதால் மின்னற் சம்பந்தமாகிய அக்கினி கூறப்பட்டிருக்கிறது. அவ்வக்கினியும் ஆற்றலால் மேக முதலியவைபோல் பிளந்துகொண்டு வந்து விட்டது. அஃது இப்போது தனதிடத்தில் நிலைத்திருக்கின்றது என்று சொள்வர் மேனாட்டாசிரியர்.

மந்திரம் 8.

கீதம்—சௌக்கிரதவம்.

52. * २३ १ २२ ३ १ २३ १ २ ३ १ २२
* अधमो अधवा दिवो बृहतो रोचना दधि ।

३ १ २ ३ २ २ ३ २ ३ ३ १ २
अया वर्द्धस्व तन्वा गिरा ममा जाता सुक्रतो पृण ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-1-18.

சுயஜா சுயவா ழிவொ வுஹதொ ரொஅநா ழயி ।
சுயா வர்ட்ஸ்வ தந்நா மிரா ஜா ஜாதா சுக்ரதொ பூண ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र! अध, उमः, अधवा, दिवः, बृहतः, रोचनात्, अधि (आगत्य)
अयातन्वा (तथा) ममा, गिरा, वर्द्धस्व, हे सुक्रतो! जाता पृण ॥

பதவுரை.

இन्द्र!

ஹெ உந்!

சுஅழி

ஜி:

சுயவா

ழிவ:

ஸுஹத:

ரொஅநாக்

(சுமதஜி)

சுயி

சுயா

நா (தயா)

ஐசுவரியமுள்ள அக்கினியே!

இப்பொழுது

பூமியினின்றும்

அஃதன்றி

அந்தரிசுத்தினின்றும்

மகத்தாகிய

{ நட்சத்திரப் பிரகாசத்தினின்றும்
(வருவாயாக)

(வந்து)

அதினின்றும்

இந்த

விரிந்து (அத்தன்மைய)

இருந்த பாரம்.

ममा गिरा	உமா மிரா	எனது துதியால்
वदस्व	வடஸ்வ	விருத்தியடைவாயாக.
हे सुक्रतो!	ஹே ஸுக்ரதோ!	நற்கருமமுடைய இந்திர! (நீ)
जाता	ஜாதா	சனங்களைத்
पृण	புரண	திருப்தி பண்ணுவாயாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5. இருக்கு—8. மேதா திதியும், மேத்தியா திதியும் ரிஷிகள்.

இந்திரனே! (நீ) மக்கள் நடந்துகொண்டிருந்ததின் 'ஜமா' என்றது பூமி யாம். அப் பூமியினின்றும், மற்றும் அந்தரிட்சத்தினின்றும், பெரும் விளக்கமாகிய நகைத்திரத்தினின்றும், அல்லது சுவர்க்கத்தினின்றும் இப் போது வந்து, அங்கிருந்துகொண்டு பரஸிய எனது இத்தோத்திரத்தால் வளருவாயாக. நற்கருமமுடைய இந்திர! எம்மவர்களை வேண்டிய பலன் களால் திருப்தி பண்ணுவிப்பாயாக. (8)

குறிப்பு.—'जाता' என்றதற்கு புத்திரன் எனக் கொண்டனர் ஆங்கிலம் மொழி பெயர்த்தவர். வேதிகையின் பரிமார்ச்சனத்தால், தேகமே அக்கினி வளர்வ தற்கோர் சாதனமென்பது இவரதுதன்பாடு. துதியால் வளருமென்பதற்கோ, "துதிக்கப்பட்ட தேவதைகளை வளர்கின்றார்கள்" என்னுஞ் சூதிய பிரமாணமாம்.

மந்திரம் 9.

கீதம்—காண்வம்.

१२ ३२२ ३१ २२ ३२
53. कायमानो वना त्वं यन्मातृ रजगन्पः ।

१ २२ ३ १२ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
न तत्ते अग्ने प्रमृषे निवर्तनं यद्दूरे सन्नि * हाभुवः ॥ ९ ॥

இருக்கு 3-9-2

காயமானோ வனா த்வம் யந்மாது ரஜகந்பஃ ।

நததெ நததெ அந்நெ நிவர்தநம் யத்டூரெ சந்நிஹாபஃ ॥ 9 ॥

அந்வயம்.

अग्ने! वना, (भक्षितुं), कायमानः, त्वं, यत्, (तानि विहाय), मातृः,
अजगन्, तत्, ते, निवर्तनम्, (भवति) 'सन्', प्रमृषे, यत्, दूरे,
सन्, इहं, अभुवः ॥

* इदमभुवः என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

अने!	சுமெ!	அக்கினியே !
वना	வநா	வனங்களைப்
(भक्षितुं)	(ஹக்ஷிதும்)	(புசிப்பதற்கு)
कायमानः	காயமான்:	விரும்பிய
स्व	சுவ	நீ
(तानि विहाय)	(தாநி விஹாய)	அவைகளை யொதுக்கிவிட்டு
मातृ:	மாத்ரு:	மாதாவாகிய நீரில்
अजगन्	அஜமந	மூழ்கிக்கிடக்கின்றாய்.
तत् ते निवर्तनं	தத் தெ நிவர்தநம்	{ அஃதுனக்கு இயற்கையாய் தான் தன்மை
स नप्रसृष्टे	ஸ நப்ரஸுஷ்டே	அதைப் பொறுக்கமாட்டேன்.
यत् दूरं सन्	யத் தூரெ ஸந்	{ எதனால் எனின்? தூரத்திலிருந் தும் (நீ)
इह अभुवः	ஐஹ அஹுவ:	{ இங்குண்டாகின்றாயோ, (அத னால்)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—9. விசுவாமித்திர ரிஷி.

அக்கினியே ! ஆரண்யங்களை யுண்பதற்கு விரும்பிய நீ, யாது கருதி அவ் வாரண்யங்களை வேண்டாது, அன்னை வடிவாகிய அப்புவின்கண் போயிருக்கின்னை ? அதாவது:—சலத்தின்கண் பிரவேசமானதால் சாந்தனாக இருக்கின்றாய் என்பதாம். ஆகையால் உனக்கு உண்மையாகிய இருப்பு அதன் கண்ணேயாம். ஆதலின், (அக்கினிக்கு) அழிவாந்தன்மை குறிக்கப்படுகின்றது. (யான்) அதைச்சகிக்கமாட்டேன். காரணம் என்னையெனின் ! தூரத்தில் வெளிப்படாத தன்மையோடிருக்கின்ற நீ இங்கு என்னுடைய அரணிக் கட்டைகளைக் கடைதலாற் கணப்போதில் எனக்கருகிலுண்டாகின்றாயாத லின். நீ தூரத்திலிருத்தல் எங்கட்குப் பிரியப்படா எனல் முடிந்த பொருள்.

(9)

குறிப்பு.—‘इह भुवः’ எனவும், ‘अभवः’ எனவும், வடமொழிப்பாடம். அக்கினியே ! சலத்திலிருத்தும், நீ அழிந்துபோகமாட்டாய். என்னெனில்? எங்களிடத்தில் அரணிக்கட்டையிலுண்டாகின்ற யாதலின் என்பர் மேனாட்டறிஞர்.

மந் திரம் 10.

கீதம்—மானவம்.

9 223 92 3 2 3 9 23 9 2
 14. नित्वा मग्ने मनुर्दधे ज्योतिर्जनाय शश्वते ।

32 3 92 3 92 3 9 223 9 2 3 92

दीदेथ कण्व ऋतजात उक्षितोयं नमस्यन्ति कृष्टयः ॥ १० ॥

இருக்கு 1-36-19.

நிசுவா உமெ உநுஉயெ ஜெஜா திஜ்நாய ஸஸுதெ ।

ஜீஷெய கணவ ஐதஜாத உக்ஷிதொயம் நமஸ்யந்தி க்ருஷ்டயஃ ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने ! मनुः, ज्योतिः, त्वां, शश्वते, निदधे, (त्वां), ऋतजातः,

उक्षितः (सन्) कण्वे, दीदेथ, यं, कृष्टयः, नमस्यन्ति ॥

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹெ அஹே !	அக்கினியே !
मनुः	உநுஃ	பிரஜாபதியானவர்
ज्योतिः	ஜெஜாதிஃ	பிரகாசமாகிய
त्वां	சுவாம்	உன்னை
शश्वते जनाय	ஸஸுதெ ஜநாய	{ பல்வகையாகிய எ ச மானன்
निदधे	நிடியெ	{ பொருட்டுத்
(त्वां)	(சுவம்)	தாபித்தனர்.
ऋतजातः	ஐதஜாதஃ	(நீ)
उक्षितः (सन्)	உக்ஷிதஃ (ஸநு)	வேள்வியாலுண்டானவனாயும்
कण्वे	கணவ	அவியால் நிறைந்தவனாயுமிருந்து
दीदेथ	ஜீஷெய	{ கண்ணுவன் என்னும் என்னிடத்
यं	யம்	தில்
कृष्टयः	க்ருஷ்டயஃ	விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்றாய்.
नमस्यन्ति	நமஸ்யந்தி	எவ் வக்கினியை
		மனிதர்கள்
		{ வணங்குகின்றார்களோ, (அத்
		தகைய நீ)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—10. கண்ணுவ ரிஷி.

அக்கினியே ! பிரகாச வடிவமாகிய உன்னை அநேக விதமான எச
 மானர்கட்காகப் 'பிரசாபதி' என்னும் மனுவானவர் தேவாராதனை
 பண்ணுமிடத்தில் தாபித்தனர். அக்கினியே ! நீ நிறித்த வடிவ வேள்வியார்

லுண்டானவனாகவும், அனிகளால் (தேவ உணவுகளால்) திருப்தி யுள்ளவனு
மாகவுமிருந்து, கண்ணுவ ரிஷியாகிய என்னிடத்தில் விளக்கமுடையவனாக
விருக்கின்றாய். எவ் வக்கினியை மக்கள் இறைஞ்சுகின்றார்களோ, அத்
தனைய நீ விளங்கிக்கொண்டிருக்கின்ற யென்பதோடு மேலே அந்வயித்துக்
கொள்க. (10)

குறிப்பு.—‘शखते’ என்னும் மூலபதம் அநேகம், என எண்ணின் பரியாயச்
சொல்லாய் நின்றது.

ஐந்தாவது கண்டம் முற்பாதி

முற்றம்.

ஆறாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—1. அத்தியாயம்—1.

எட்டு மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம்—அக்கினி ரிஷி திரவிணம்.

55. ^{३ १ २} देवो वो ^{३ २ ३ १} द्रविणोदाः पूर्णा * ^२ विवृ^{३ १ २}त्वासिचम् ।

^{१ २ ३ २ ३ १ २} उद्वासिञ्चध्वमुपवा ^{३ १ २ २ ३ १} पृणध्वमादिद्वो ^२ देव ओहते ॥ १ ॥

இருக்கு 7-17-11.

தேவோ வோ ஔவிணோதாஃ பூர்ணா விவ்ருத்வாஸிசம் ।

உதாஸிஞ்சுதமுபவா பூணபுமாதித்வோ தேவ ஒஹதே ॥

அந்வயம்.

द्रविणोदाः, देवः, वः, पूर्णा, आसिचं, (च) (सुचं), विवृत्, (अतः)

उत् सिञ्चध्वं, वा, उपपृणध्वं, वा, आदिद्, देवः, वः, ओहते ॥

* विवृत्त्वासिचम्, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

தூஷிணோதா:	உவினோதா:	தனங்கொடுப்பதாகிய
தேவ:	தேவ:	அக்கினி
வ:	வ:	உங்களுடைய
பூர்ணம்	பூர்ணம்	நெய் நிறைந்ததும்,
ஹஸிசம் (ச)	ஹஸிசம் (அ)	{ சோமரசத்தா ன்ணையப்பட்டதும் ஆகிய
(சூச)	(ஹஸிசம்)	(அகப்பை விசேடத்தை)
விவரது	விவரது	விரும்புகின்றது
(ஹா:	(ஹா:	(இதனால்)
உபசிவம்	உபசிவம்	{ நிறைப்பிர்களாக. அல்லது தெளிப்பிர்களாக.
உபபூர்ணம்	உபபூர்ணம்	கொடுப்பிர்களாக.
ஹாதி	ஹாதி	அதன்பின்பே
தேவ:	தேவ:	அக்கினி
வ:	வ:	உங்களைத்
ஹாதி	ஹாதி	தழைக்கச்செய்யும்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—1. வசிட்ட ரிஷி.

திரவியத்தைத் தருவதாகிய அக்கினி, அவியால் நிறையப்பட்டதும், சோமரசத்தால் ன்ணையப்பட்டதுமாகிய சுருவை (அகுதி கொடுப்பதற்குக் கட்டையாற் செய்துள்ள முச்சாணளவு அகப்பை விசேடத்தை) விரும்புகின்றது. ஆதலின் சோமரசத்தால் இருக்கோதுவானுடைய அகப்பை விசேடத்தை நிறையச் செய்வீர்களாக. அக்கினிக்குச் சோமத்தைக் கொடுப்பீர்களாக. பின்னரே அக்கினி உங்களைத் தழைக்கச் செய்யும். (1)

குறிப்பு:—மூலத்தில் சோமத்தால் நிறைப்பீர்களாக, அல்லது தெளிப்பீர்களாக என்பதிலுள்ள 'அல்லது' என்னும் விகற்பப் பொருள் கொண்ட 'வா' என்னும் சொல் சேர்க்கைக்கண் வந்தது. வாவே, சோமத்தாற் சுருவையும் நிறைப்பீர்களாக. சோமத்தையும் அக்கினிக்குக் கொடுப்பீர்களாக, என்னும் பொருளைத் தந்து நின்றது.

ணப்பதி முதலிய தேவதைகள் சத்துருவை அடியோடு விலக்குவனவாகுக.
மனிதர்கட்கு இனியதும் அவி வரிசைகளா னிரம்பியதுமாகிய அவ் வேள்
வியை நோக்கமாய் எங்களை யடையுமாறு செய்வனவாகுக.

தறிப்பு:—பிரமணப்பதி = என்பது அன்னத்திற்குத் தலைமையாகியதோர் தேவதை.
இதையே அக்கினியெனவும். தேவியை இதன் மனையாளெனவுங் கொள்வர் மேனாட்
டாசிரியர். எவ்வேள்வியின்கண் முப்போதும் அவி கொடுக்கப்படுகின்றதோ? அஃது
'அவி வரிசை' எனப்படும். எவ் வேள்வியின்கண் முப்போதும் தென்புலத்தார்க்குரிய
பொருளை ஆகுதி செய்யப்படுகின்றதோ? அது 'நாசம்சம்' எனப்படும். எவ் வேள்வி
யில் பசுவிற்காக, முப்போதும் எங்கும் பண்ணப்படுகின்றதோ? அது 'சவன வரிசை'
எனப்படும். பந்தி (வரிசை) இவ்வாற்றால் மூவகை காண்க.

தறிப்பு:—வீரம் என்பதற்கு, வீரனைத் தரும் வேள்வி யெனவும், இவ் வேள்வி, பசு
வின் (மறியின்) குடலிலோர் பாகத்தை யெடுத்து அவி கொடுக்கும் யாக மெனவும்
மேனாட்டு மொழி பெயர்ப்புக் கூறுகின்றது.

மந்திரம் 3.

கீதம்—வசிஷ்ட ரிஷி வீங்கம்.

३ २ ३ १ २ ३ ३ १ २ ३ १ ३ ३ १
57. ऊर्ध्व ऊष्ण ऊतये तिष्ठा देवो न सविता ।

३ २ २ २ १ २ ३ ३ १ २
ऊर्ध्वो वाजस्य सनिता यदश्विभिर्वाघद्विविह्यामहे ॥ ३ ॥

இருக்கு 1-36-13.

ஊட்ட ஊஷண ஊதயெ திஷ்டா தேவோ ந ஸவிதா ।
ஊட்டோ வாஜஸ்ய ஸனிதா யதஸ்விவிவாஹ்யாஹே ॥

அந்வயம்.

(ஹீ யூப!) வா, (யூபஸ்திதாஹே,) ந:, ஊதயே, ஊர்வ் திஷ்டா, சவிதா ந, ஊர்வ்,
வாஜஸ்ய, சனிதா, (ஸவிஷ்யசி,) யத், அஸ்விமி:, வாஹ்: (சஹ,) விஹ்யாஹே ॥

பதவுரை.

(ஹீ யூப!)	(ஹே யூபவ!)	வேள்விப் பசுக்கட்டுந் தறியே!
வா	வா	அல்லது
(யூபஸ்திதாஹே!)	(யூபவஸ்திதாஹே!)	{ (வேள்வித் தம்பத்திலுள்ள அக் கினியே!)
ந:	ந:	எங்களைக்
ஊதயே	ஊதயெ	காப்பாற்றுகிற்பொருட்டு

ऊर्व तिष्ठा	ஊவ்-3 திஷ்டா	உயரமாயிருப்பாயாக.
सविता न	ஸவிதா ந	சூரியன் போல்
ऊर्वः	ஊவ்-3:	உயரத்திலிருந்து
वाजस्य	வாஜஸ்ய	அன்னத்தைக்
सनिता	ஸநிதா	கொடுப்போனாய்
(अभिरयसि)	(ஹவிஷ்யஸி)	(இருப்பாயாக)
यव	யவ	எக்காரணத்தால் என்னி?
अग्निभिः	அஹ்நிபி:	பூசிப்பவர்களோடும்
वायसि: (सह)	வாவஸி: (ஸஹ)	வற்றுக்கொள்வோர்களோடும்
विह्वामहे	விஹ்வாமஹே	இனிதழைக்கின்றும் (ஆதலின்).

சாயண் பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—3. கண்ணுவ ரிஷி.

வேள்விமறி பிணிக்குந் தடியே! அல்லது அவ் வேள்வித் தடியிலுள்ள அக்கினியே! எங்களைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு உயர்ந்து நிற்பாயாக. சூரிய பகவான் வானில் உயர்ந்திருப்பதுபோன்று அன்னத்தைக் கொடுப்போனாய் உயரிய நிலையிலிருப்பாயாக. யாது நிமித்தத்தாலெனின்? வேள்வியால் பசுக்கட்டுந் தறிக்கு ஆராதனை செய்பவர்களோடும், வேள்வியை நடத்து கின்ற வேட்போர்களோடும், அன்னக் கொடுத்தந் பொருட்டு உன்னைச் சிறப்பித்து அழைக்கின்றோம். ஆகையால் அன்னத்தைக் கொடுப்போ னொருவாயென மேலே அந்வயித்துக்கொள்க. (3)

மந்திரம் 4.

கீதம்—வைஸ்பர்த்தனம்.

१३ ११ २२ ३ २ ३ १ २ ३ १२
58. प्रयो * राये निनीषति मर्चो यस्ते वसो दाश्व ।

२ ३ १ २ ३ ३ १ २ ३ १ २
स वीरं घृते अग्न उक्थशंसिनं तमना सहस्रपोषिणम् ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-103-4.

புறொ நாபெ நிகீஷதி உதேதுர யவெஷு வவெஸா ஞாஸக ।

ஸ வீரம் வதேது அஹ்ந உக்தஸாஸினம் தமநா ஸஹஸ்ரவொஷிணம் ।

அந்வயம்.

हे वसो! अग्ने!, यः, राये, प्रनिनीषति, यः मर्चः, ते, दाश्व, सः,
उक्थशंसिनं, तमना, सहस्रपोषिणं, वीरं, घृते ॥

* प्रियं राये निनीसति, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

हे वसो अग्ने!	ஹெ வஸொ அஹே!	காருகபத்திய அக்கினியே!
यः	யஃ	எவன்
राधे	ராதே	தனத்தின் பொருட்டு
प्रणिनीषति	ப்ரணிநீஷதி	{ நினக்குக்களிப்புண்டாக்க விரும்புகின்றனனே!
यः मनीः	யஃ மனீஷஃ	எம் மனிதன்
ते	தே	உனக்கு
दाशत्	டாஸத்	அவி கொடுக்கின்றனனே,
(सः)	(ஸஃ)	(அவன்)
उक्थशंसिन्	உக்தஸம்ஸிநம்	சாத்திரம் படிப்பவனும்
मना	மநா	தன்னால்
सहस्रपोषिन्	ஸஹஸ்பொஷிணம்	{ ஆயிர வரைக் காப்பவனுமாய
वीरं	வீரம்	புத்திரனை
धत्ते	யதேதே	அடைகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—4. செளபரி ரிஷி.

‘வாஸக’ என்னுங் காருகபத்திய அக்கினியே! தனத்தின் பொருட்டு யார் உன்னைப் போற்றுகின்றாரோ, மற்றும், யார் நினக்குக் களிப்புண்டாக்க வேண்டுமென விரும்புகின்றாரோ, அம் மனிதர், நூலுணர்பவனும், ஆயிர வரைப் பரிபாலிக்கத்தக்க தனமுடையவனுமாகிய ஒரு புத்திரனை யடைகின்றார்.

(4)

குறிப்பு.—‘प्रयो राये निनीषति’ ‘प्रियं राये निनीषति’ எனவும் பாடபேதம்.

எண்டு ‘उक्थशंसिन्’ என்பதற்குத் தோத்திரமென்னும் ஆபுதமுடையானும், அதாவது தோத்திர வடிவ அத்திரத்தாற் சத்துருவைக் கொல்லுமாற்றலுடையானும் எனப் பாடியத்தில் கல்கத்தா பிரதியில் பாடபேதம் காணப்படுகின்றது. ‘प्रणिनीषति’ என்றதற்கு ஆராதனை வீட்டிலிருந்து வேள்விச்சாலைக்குக் கொண்டு போக விரும்புகின்ற மனிதர்; என்று பொருள் கூறுவாருமுளர்.

மந்திரம் 5.

கீதம்—ஏதவிராக்கிரம்.

59. प्रवो यद्दं पुरुणां विशां देवयतीनाम् ।

अग्निं सूक्तेभिः * वचोभिर्वृणीमहे यत्सं समिदन्यं इन्धते ॥ ५ ॥

இருக்கு 1-36-1.

புவோ யஹம் புவா-குணாம் விஸாம் டேவயதீநாம் ।
 அஹிம் ஸூக்தேபி வ-வொஹி வு-ணீ-ஹெயம் ஸமிதந்யம்
 [ஊஸதெ ॥

அந்வயம்.

(हे ऋषिचः ! यजमानाः !) देवयतीनां, पुरुणां, विशां, वः (अनुग्रहाय)
 यद्दं अग्निं, सूक्तेभिः, वचोभिः, प्रवृणीमहे ! अन्ये, इत्, यं, समिन्धते ॥
 பதவுரை.

(हे ऋषिचः !)	(ஹே ஐக்ஷிதஃ !)	(வேட்போர்களே !)
(यजमानाः !)	(யஜமானாஃ !)	(தலைவர்களே !)
देवयतीनां	டேவயதீநாம்	தேவர்களைப் பூசிக்க விரும்பும்
पुरुणां	புவா-குணாம்	பலவகைப்
विशां	விஸாம்	பிரசைசகளான
वः	வஃ	உங்கட்கு
(अनुग्रहाय)	(அநு-ஹ-ஹாய)	அநுக்கிரகமாதற்பொருட்டு
यद्दं अग्निं	யஹம் அஹிம்	மகத்தாகிய அக்கினியை
सूक्तेभिः	ஸூக்தேபிஃ	நற்பாடல் வடிவ
वचोभिः	வ-வொஹிஃ	வாக்கியங்களால்
प्रवृणीमहे	புவ-வ-ணீ-ஹெ	இனிது போற்றுகின்றோம்.
अन्ये इत्	அ-ந-ஹே-இ-த	ஏனைய-நீஷிகளும்
यं	யம்	எவ்-வக்கினியை
समिन्धते	ஸமிதநதே	நன்கு வளர்த்தனர்களோ? (அவ்-வக்கினியை).

காயண-பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—5. கண்ணுவ-4-ஷி.

இருந்துவிக்குகான் ! எசமான்கான் ! தேவர்களை ஆராதிக்க
 விருப்பமுள்ள-பவ்விதம்-பிரசைசகளான-உங்கட்கு அநுக்கிரகமாகுமாறு

* वचोभिरीमहे என்பது இருக்கு. † अन्यं, என்றது अन्ये, எனத் திரிந்தது.

மகத்தாகிய அக்கினியை இனிய பாக்கள் வட
தோத்திரம் பண்ணுகின்றோம், மந்தைய ரிஷிகளுட
நன்றாக வளர்த்தார்களோ? அவ் வக்கினியை யென ^{மேர்!} த்வ,
கொள்க. ^(धनं) यासिच।
अन्य इच्छते, என இருக்கோதுவாருங் கொள்வர்.

குறிப்பு.—‘प्रवृणीमहे’ என்பதற்கு இரக்கின்றேன், எனக்கொண்டு ‘திரவ்யத்தை’ என்பது எஞ்சி நின்றது எனவும் சில பிரதியில் பாடிய வேறு பாடு காணப் படுகின்றது. ‘यह्वं’ = மகத்து. ‘इत्’ என்பதற்கு, உவமைபும், தே ^ய
பொருளுென்பர் சிலர்.

மந்திரம் 6.

சய.

கீதம்—மநாரிஷி தோகம். பானுகின்றாய்.

३२३२ ३२३२३१ २२ தாழப்பட்டோய்!

60. अयमग्निः सुवीर्यस्येशे हि सौभगस्य

३१२ ३२३ १२३ १२ வெனும் பெயர்பூண்ட

राय ईशे स्वपत्यस्य गोमत * ईशे वृ-போனுகின்றாய்.

நீ

றிவாளன்.

சயஉயி: ஸுவீர்ய-ஸெஸெ ஹி ஸௌஸய ன்க அனியை
ராய ஈஸெ ஸ்வபத்யஸ்ய கோமத ஈஸெ வரகாம... ராயாகி ||

அந்வயம்.

अयं, अग्निः, सुवीर्यस्य, ईशेहि, सौभगस्य, ईशे, रायः, ईशे, स्वपत्यस्य
(च), ईशे, गोमतः ईशे, वृत्तहथानां ईशे ||

பதவுரை.

अयं अग्निः	சயம் சுயி:	இவ் வக்கினி
सुवीर्यस्य	ஸுவீர்ய-ஸெஸெ	பேராற்றலுடையானுக்கும்
ईशेहि	ஈஸெஹி	இறைவனாகின்றது.
सौभगस्य	ஸௌஹஸெ	நற்பாக்கியமுடையானுக்கும்
ईशे	ஈஸெ	இறைவனாகின்றது.
रायः	ராய:	தனத்திற்கும்
ईशे	ஈஸெ	இறைவனாகின்றது.
स्वपत्यस्य (च)	ஸ்வபத்யஸ்ய (அ)	நற்புத்திரனுக்கும்
ईशे	ஈஸெ	இறைவனாகின்றது.

* ईशे महः, என்பது இருக்கு.

கோக்களுடையார்க்கும்
இறைவனாகின்றது.
வருகுஹயாநா
விரோதியாகிய பாவநாசங்கட்கும்
ஈஃஹ
இறைவனாகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—6. பிருஹதீசந்தம். இதனால் (இம் மந்திரத்தால்)
'ஆதிதீர துதிக்கின்றார்'. ஆராதித்தற்குரியதார் தன்மையால் விர
சுட்டிக் காட்டப்படுகின்றது, 'இவ்வக்கினி யென்பது.

! நீ நல்ல ஆற்றலுடையார்க்கும், பாக்கியமுடையார்க்கும்
ல்லாவற்றிற்கும் 'ஆற்றல்' ஆரோக்கிய காரணமாத
த்தை யுண்டுபண்ணலாலும் என்க.) அங்ஙனமே
யுடையார்க்கும், நற்புத்திரர்களுக்கும், தனங்கட்கும்
பிர, பசு, முதலியவைகளைக் குறித்துச் செய்யப்பட்ட
வானாதல்பற்றி அதற்குச் சாமியாய் விளங்கலால்
என்பதாம்). அவ் வாறே இத்தன்மை வாய்ந்த அக்
வடிவ பாவநாசத்திற்கும் ஈசனாகின்றாய். கருமங்களை
வெங்கட்கு, நினதனுக்கிரகத்தாற் பரவந் தொலை
அதற்கும் நீயே இறைவனாகின்றாயென்பதாம். (6)

திறிப்பு.—பண்டைக்காலத்தில் கோ முதலியவைகளை தனங்களாயிருந்தன.
இக்காலத்திலோ, பசுக்காத்தல், தாழ்ந்தோர் தொழிலாமென வழக்குமாயிற்று.
இதுவே தாழ்ந்த நிலைமைக்குங் காரணம்.

மந்திரம் 7.

கீதம்—வசிட்ட ரிஷி சமந்தம், வருண ரிஷி சமந்தம்.

92 3923 9 22 32
61. त्वमने गृहपतिस्त्वं होता नो अध्वरे ।
9 22 3923 2 3 923 92
त्वं पोता विश्ववार प्रचेता *यक्षि यासि च वार्यम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 7-16-5.

சுவரெழு ஸுஹவதிஸுஃ ஹொதா நொ ஈயரெ ।
சுவஃ ஹொதா விஸுவார ப்ரவெதா யக்ஷி யாவஸி வாய்யம் ॥

* यक्षि वेविच, என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

हे अग्ने !, नः, अध्वरे, त्वं, गृहपतिः, त्वं, होता, हे विश्ववार !, त्वं,
पोता, (अतः) प्रचेताः, (त्वं) वार्य, हविः, यक्षि, (अस्माकं), (धनं) यासिच॥

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹெ அஹே !	அக்கினியே !
नः	நஃ	எங்களுடைய
अध्वरे	அஹ்வரே	வேள்வியில்
त्वं	த்வம்	நீ
गृहपतिः	குஹபதிஃ	தலைவனாகின்றாய்.
त्वं	த்வம்	நீ
होता	ஹொதா	அழைப்போனாகின்றாய்.
हे विश्ववार !	ஹெ விஸ்வவாரச !	உலகம் தொழப்பட்டாய் !
त्वं	த்வம்	நீ
पोता	பொதா	{ போதாவேனும் பெயர்பூண்ட வேட்போனாகின்றாய்.
(अतः) एवं	(அதஃ) த்வம்	இதனால் நீ
प्रचेताः	ப்ரதேதாஃ	நுண்ணறிவாளன்.
वार्य (हविः)	வாயர்ய-ஃ (ஹவிஃ)	போற்றத்தக்க அவியை
यक्षि	யக்ஷி	வேட்பாயாக. (கொடுப்பாயாக).
(धनं)	(யநம்)	தனத்தை
(अस्माकं)	(அஸ்மாக்கம்)	எங்கட்கு
यासि च	யாஸி அ	அடைவிப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—7. பிருஹதீ சந்தம், வசிட்ட ரிஷி.

அக்கினியே ! நீ எங்களுடைய வேள்வியில் தலைவனாய் இருக்கின்றாய். யாவருமிறைஞ்சுத்தக்க அக்கினியே ! நீயே போதா என்னும் நாமம் பூண்ட வேட்போனாய் இருக்கின்றாய். இதனால் நீ மிக்க அறிவுள்ளவனாகையால் கொண்டாடத்தக்க அவியை (தேவ உணவை) வேட்பாயாக. எங்கட்குத் தனத்தையும் பெறுவிப்பாயாக. 'யக்ஷி யாசிச', என்பார் சந்தமோதூவார், 'यक्षि वेषिच' என்பார் இருக்கோதூவார்.

(7)

குறிப்பு.—प्रापय என்றதற்குக் கேட்பாயாக எனவும், போதா = என்பதற்கு வேள்வியில் அவி கொடுக்கப் பக்குவஞ் செய்பவர் எனவும் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு கூறுகின்றது.

மந்திரம் 8.

கீதம்—வாம்ரவைகாநசம் ரிஷி ஆஞ்சுகம்.

9 2 39 22 392
62. सखायस्त्वा ववृमहे देवं मर्चास ऊतये ।

39 22 392 39 2 392 392
अपां नपातं * सुभगं सुदं ससं सुप्रतूर्तिमनेहसम् ॥ ८ ॥

இருக்கு 3-9-1.

ஸவாயஸா வவ்ருமஹெ ஷெவா உத்யாவஸ ஊதயெ ।

சுபா நபாதம் ஸுபமம் ஸுதம்ஸஸம் ஸுபுரதூதி-ஹெ

[ஹஸடி ॥

அந்வயம்.

(हे अग्ने!) सखायः, मर्चासः, (वयं), ऊतये, अपां, नपातं, सुभगं,
सुदंसं, सुप्रतूर्ति, अनेहसं देवं, (त्वां) ऊतये, ववृमहे ॥

பதவுரை.

(हे अग्ने!)	(ஹெ அஹெ !)	அக்கினியே !
सखायः	ஸவாய:	மித்திரர்களாய
मर्चासः	உத்யாவஸ:	மனிதர்கள் (அதாவது)
(वयं)	(வயம்)	வேள்வியாற்றும் நாங்கள்
अपां नपातं	சுபா நபாதம்	நீரிற்குப் பௌத்திரனும்
सुभगं	ஸுபமம்	நல்ல தனமுள்ளவனும்
सुदंसं	ஸுதம்ஸஸம்	நற்கருமமுள்ளவனும்
सुप्रतूर्ति	ஸுபுரதூதி-ஹெ	இனிது அடையத்தக்கவனும்
अनेहसं	சுநெஹஸம்	பீடையற்றவனும்
(देवं)	(ஷெவம்)	பிரகாசிப்பவனுமாகிய
त्वां	சுபா	உன்னை
ऊतये	ஊதயெ	{(எம்மைக்) காப்பாற்றுவதன் பொருட்டு
ववृमहे	வவ்ருமஹெ	வேண்டிக்கொள்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—11. விசுவாமித்திர ரிஷி.

அக்கினியே! சோமம், நெய் முதலிய தேவ உணவுகளை அன்போடளித்தலால் உதவி செய்பவனாதல் பற்றி, நட்டபுடைய மக்களான இருத்துவிக்

* सुभगं सुदीर्घं, என்பது இருக்கு.

குகளென்னும் (வேட்போர்கள்) நாங்கள், சலத்தினுடைய பெளத்திரனும், சிறந்த திரவியமுடையவனும், நற்கருமமுடையவனும், கருமாதட்டானம் பண்ணுவோர்களால் இனிதாக அடையப்படுவோனும், பிதையற்றவனும் ஆகிய உன்னை, எங்களைக் காப்பாற்றுமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகின்றோம். (8)

குறிப்பு.—‘அநேஹ்’ என்றதற்கு, கோபமற்றவன், பாவமற்றவன், சத்துருவை யொழிப்பவன் எனப் பொருள் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது ஆங்கிய மொழி பெயர்ப்பில். ஈண்டு நீரால் மாமுண்டாதலாலும், அம்மரக்கட்டையினின்று கடையப்பெற்று அக்கினி பிறத்தலாலும், நீரிற்குப் பெளத்திரன் எனப்பட்டது.

சாயணசாரியரியற்றிய மாதவீயமென்னும் அர்த்தப் பிரகாச பாடியம்
சந்த வியாக்கியானம்

முதலத்தியாயம், ஆளுவது கண்டம்
முற்றும்.

ஏழாவது கண்டம்.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம்—சுவாசவம்.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २
63. * आ जुहोता हविषा मर्जयध्वं नि होतारं गृहपतिं दधिध्वम् ।

३ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २

इडस्पदे नमसा रातहव्यं सपर्यता यजतं पस्त्यानाम् ॥ १ ॥

சாமவேதம், காண்டம்—1, மந்திரம்—1.

சூ ஜஹோதா ஹவிஷா மர்ஜயத்யம் நி ஹோதாரம் ஐஹவதி

[ஐயியுடி]

ஐஹவதி நமஸா ராதஹவ்யம் சபர்யதா யஜதம் பஸ்த்யானாம் ॥

அந்வயம்.

(हे ऋत्विजः!) आ जुहोता, हविषा, मर्जयध्वं, इडः पदे, होतारं, गृहपतिं,
(अग्निं) निदधिध्वं (किञ्च) नमसा (युक्तं,) रातहव्यं, यजतं, पस्त्यानां,
(मध्ये) सपर्यत ॥

* இருக்குவேத நம்பரிடாத மந்திரங்கள் சாமவேதத்திலுள்ள தனிமந்திரங்கள்.

பதவுரை.

हे ऋविजः !	ஹே ஐக்ஷிஜஃ !	வேட்போர்காள் ! (நீவிர்)
आ जुहोता	சூ ஜஹோதா	அக்கினியை யழைப்பீர்களாக.
हविषा	ஹவிஷா	அவியால்
मर्जयध्वं	மஜ-ஆயஹ்வம்	களிப்புண்டாக்குவீர்களாக.
इहः पदे	ஐஹஃ பதே	உத்தர வேதிகையில்
होतारं	ஹோதாரம்	தேவர்களை யழைக்கின்ற
गृहपतिं	மூஹபதிம்	வீட்டிற்குத் தலைவனென்னும்
(अग्निं)	(அஹிம்)	(அக்கினியைத்)
निदधिध्वं	நிடியிஹ்வம்	தாபிப்பீர்களாக.
नमसा (युक्तं)	நமஸா (யுக்தம்)	{ வணக்கத்தைப் (பெற்றுக்கொள்வதும்)
रातहव्यं	ராதஹவ்யம்	அவியை ஏற்றுக்கொள்வதும்
पस्यानां (मध्ये)	பஸ்யாநாம் (மேயே)	வேள்விச் சாலையின் (நடுவில்)
यजतं	யஜதம்	{ ஆராதிக்கத் தக்கதுமாகிய அக்கினிக்கு
सपर्यत	ஸபரயத	நல்ல பணிவிடை செய்வீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—1. சியாவாசுவ ரிஷி, அல்லது, வாமதேவர் திருஷ்டிப் சந்தம்.

வேட்போர்களே ! அக்கினியை அழைப்பீர்களாக. அன்றியும் தேவ உணவினால் மகிழ்விப்பீர்களாக. மற்றும், உத்தர வேதிகையில் (திண்ணையில்) தேவர்களை யழைப்பதும், வேள்விச் சாலையைப் பாதுகாப்பதுமாகிய அக்கினியை நன்றாகத் தாபிப்பீர்களாக. இன்னும், பணிதலைப் பெற்றுக் கொள்வதும், அல்லது அவியோடு கூடியதும், இதனானே அவி யேற்றுக் கொள்ளப்பட்டதும், வேள்வி மனையின் மத்தியிற் பூசிக்கத் தக்கதுமாகிய அக்கினிக்கு நன்றாகச் சேவை செய்வீர்களாக. (1)

குறிப்பு—மூலத்திலுள்ள ‘நமசா’ என்பதற்கு, வணக்கத்தால் (தோத்திரத்தால்) தாபிப்பீர்களாக எனவும், அவியாற் பணி செய்வீர்களாக எனவும் பொருட்கூறியுள்ளார் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பாளர்.

இருத்துவிக்குகள் என்றதற்கு—எனது புத்திரர்கள் எனவும் ‘பஸ்யாநா’ வேள்விச் சாலையின் நடுவில் என்பதற்கு—தேவர்களுடைய வீடுகட்கு நடுவில் எனவுங் கொள்வார் சிலர்.

மந்திரம் 2.

கீதம்—இருது.

64. ^{3 2 3} ^{3 9 2} ^{3 2 3 2 3} ^{3 9 2 3 2 3} ^{9 2}
 चित्र इच्छिशोस्तरुणस्य वक्षथो न यो मातरा वन्वेति धातवे ।
^{3 9} ^{2 2 3 9 2 3 2 3 9 2} ^{3 9 2 2 3 2 9 2}
 अनूधा * यदजीजन दधाचिदा ववक्ष त्सद्योमहि दूत्यश्चरन् ॥ २ ॥

இருக்கு 14-117-1..

சித்ரு ஐஹிஸொஹுரணவஸு வக்ஷயொ ந யொ மாதரா வந்வேதி
 [யாதவெ ।
 சுந ஓயா யஜஜீஜந டயாமிதா வவக்ஷ துஷொஹி டுதுஷுநாநு ॥

அந்வயம்.

शिशोः, तरुणस्य, (अग्नेः), वक्षथः, चित्र इत्, यः, मातरौ, धातवे, न अन्वेति,
 यद्, अनूधा, अजीजनत्, अधचित्, (असौ), सद्यः, महि, दूत्यं, चरन्,
 आववक्षत् ॥

பதவுரை.

शिशोः	ஸி ஸொஃ	குழந்தையாகிய
तरुणस्य (अग्नेः)	தரணவஸு (சுஹே)	{ தருணப்பருவ (அவ் வக்கினியி னுடைய)
वक्षथः	வக்ஷயஃ	மார்பில் அவி தாங்கல்
चित्र इत्	சித்ரு ஐசு	அம்புதமே.
यः	யஃ	எவ்வக்கினி
मातरौ	மாதரா	{ வான், தரை என்னும் மாதாக்க ளிடத்து
धातवे	யாதவெ	முலை யுண்ணுவதற்குப்
न अन्वेति	ந சுந்வேதி	போகிறதில்லை யென்பது
यद् अनूधा	யட ஃ சுநஓயா	முலைகளில்லாதனவாய்
अजीजनत्	சுஜீஜநசு	{ உண்டாக்கினவாமெனிலன்றோ, (பொருந்தும்)
अध चित्	சுய அசு	தோன்றிய அச் சமயத்திலேயே

* अन्वेति धातवे, * यदजीजनत्, * अधचन, * ववक्ष सद्य, என்பன இருக்கு.

(असौ)	(சுவஸ)	(இவ் வக்கினி)
महि दूयं चरन्	உஹி டூ-உத்யம் அரநு	{ பெரிய தூதுத்தொழிலைச் செய்து கொண்டு
आववक्षन्	சுவவக்ஷஸு	{ தேவர்கட்கு அவிசனைத் தாங்கு கின்றது.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—2. வார்ஷ்டஹவ்யர் ரிஷி அல்லது வார்ஷ்டஹவ்யர்.
ஐகதி—சந்தம்.

குழந்தை வடிவாகியது கொண்டே தருணமாகிய அக்கினியினுடைய மார்பில் அவி தாங்குதல் அற்புதமேயாம். உண்டாகிய அக்கினியானது, எல்லாவற்றையுந் தோற்றுவிப்பனவான அல்லது, எல்லாவற்றிற்கும் அன்னை வடிவமான பூமி, அந்தரிட்சமென்னு மிரண்டினிடத்தும், அரணிக் கட்டைகளிடத்தும், முலை யுண்ணுவதற்குச் செல்கின்றதில்லை. (அவைகள்) முலைகளில்லாதனவாக இவ் வக்கினியை யுண்டாக்கினவாமெனிலன்றோ, முலை குடிக்கப் போகின்றதில்லை என்னுமிது பொருந்தும். அவ்வாறானதில்லை. மற்றோ, பூமி அந்தரிட்சமென்னுமிரண்டும் யாவருக்கும் உண்மையில் விரும்பியவைகளைக் கறக்கின்றனவாம். வேண்டியவைகளைத் தருகின்றன என்பது மது. அங்ஙனமிருந்தும் அதன்பாற் போகின்றதில்லை யென்க. ஆதலின் இவ் வக்கினியின் அவியேற்குந் தன்மையானது மிக வியக்கத்தக்கதேயாம். தோன்றிய பின்னரே, அப்பொழுதே, மிக விரைவில் என்பது மது. தூதுவனது தொழிலைச் செய்துகொண்டு தேவர்களை யுத்தேசித்து அவிசனை யேற்கின்றது. (2)

குறிப்பு — ஈண்டுப் பாடியக்காரர், பூமி யந்தரிட்சங்களை மாதாவெனக் கொண்டனர். அரணிக் கட்டைகளை யன்னைகளைக் கொள்வாருமுளர். அக்கினி முலைப் பாலுண்ணுவதன்றாமாயினும், அவ்விரண்டன்கண் தோன்றி வளர்கின்றதால் யாதேனு மோர்பொருளை முலை வடிவமாகக்கொண்டு பால் உண்ணுகின்றதென்பதே கொள்ளற்பாலதாம். இஃதின்றேல் வார்தல் கூடாதென்க. தோன்றிய அக் கணத்திலேயே அவி தாங்குந் தொழில் யேற்றுக்கொண்டு பிரயாணப்பட்டது. இவ் வக்கினிக்கு அன்னைகளிடத்து முலைப்பாலுண்ணுதலில் விருப்பமே காணப்படவில்லை. இஃதோர் விசப்பெனப் பாடியத்திற் கூறியுள்ளது. இதில் பிரயாணமும், முலை யுண்ணுமையும், உண்டாகிய பின்னர்ச் சிறிது காலத்திலமைந்ததாம் என்றுணர்க. பிறவாமெனிலோ, அதற்கு முலை யுண்ணுந் தன்மையே கணப்போதும் பொருந்தாதென்பது காண்க.

மந்திரம் 3.

கீதம்—அக்கினியாமம், கௌத்சம்.

65. ३२ ३ १२ ३१२ ३ १२ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २
इदं त एकं पर ऊ त एकं तृतीयेन ज्योतिषा संविशस्व ।

३ १२ ३ २ १२ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
* संवेशनस्तन्वे३चारुरेधि प्रियो देवानां परमे जनित्रे ॥ ३ ॥

இருக்கு 10-56-1.

ஐஓம் த ணகம் வா ணத ணகம் துதீயெந ஜெஹாதிஷா ஸம்
விஸஸு !
ஸம்வெஸநஸுநௌவார்ஸுரெயி வியொ ஷெவாநாம் வரஜெ
[ஜநித்ரு ॥

அந்வயம்

(ஹி சூத புல!), தெ, இடம், என்க, (ததா) பர: ஓ, என்க, துதீயெந ஜ்யோதிஷா,
சன்விஸஸ், தன்வே, சாரு, ஸுதா, தேவானா, பரமே, ஜநித்ரே ப்ரிய:; சன்வேசன:; எதி||

பதவுரை.

(ஹி சூத புல!)	(ஹெ ஐத வுதூ!)	உயிர் நீங்கிய குழந்தாய் !
தெ இடம் என்க	தெ ஐஓம் ணகம்	{ உன்னுடைய ஒரு கூறு, சோதி யாகிய இவ் வக்கனியாம்.
(ததா) பர ஓ என்க	(ததா) வா ண ணகம்	{ அவ்வாதே மற்றொரு சோதியின் கூறு வாயுவாம்.
துதீயெந ஜ்யோதிஷா	துதீயெந ஜெஹாதிஷா	{ முன்னுதவதாகிய உனதான்மா வென்னுஞ் சூரிய ஒளிபோடு
சன்விஸஸ்	ஸம்விஸஸு	பிரவேசமாவாயாக. (கலப்பாயாக.)
தன்வே	தநௌ .	மறு பிறப்பின் பொருட்டு
சாருஸுதா	வாரஸு ஹக்ஷா	மங்கலமாக
தேவானா பரமே ஜநித்ரே	{ ஷெவாநாம் வரஜெ ஜநித்ரு }	{ தேவர்கட்கு மேலாகிய பிறப் பிடமாஞ் சூரியனிடத்தில்
ப்ரிய:	விய:	விரும்பப்படுபவனாய்
சன்வேசன:	ஸம்வெஸந:	இனிது பிரவேசமாந்தன்மையை
எதி	ணயி	அடைவாயாக.

* சன்வேசனே தன்வ: என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—3. விருகதுக்த ரிஷி, திருஷ்டுப் சந்தம்.

. இதனால் விருகதுக்தரென்பார் மாண்டுபோன 'வாசினம், என்னுந் தனது புத்திரனுக்குக் கூறுகின்றார் :—

இறந்த மைந்த! உன்னுடைய இது ஒரு கூறாகும். (இச் சோதியாகிய அக்கினியென்பது) ஈண்டு இனிமேல் 'சோதியால்' எனக் கூறப்படுமாதலால் இது என்னுஞ் சுட்டால் சோதியே கூறப்படுகின்றது. ஆனதால், உனது தேகத்திலுள்ள அக்கினியின் கூறல் புறத்திலுள்ள அக்கினியை இனி தடைவாயாக. அவ்வாறே உனது மற்றோர் கூறு வாயுவெனப்படும். அந்தப் பிராண வாயுவாகிய கூறலும் புறத்திலுள்ள வாயுவை யடைவாயாக. உடம் பிங்கணுள்ள அக்கினி, பிராண வாய்வு என்னும் இரண்டும், புறத்திலுள்ள அக்கினி வாயுக்களிரண்டும் ஒன்றேயாமாதலின் என்பது (கருத்து). அவ்வாறே, மூன்றாவது சோதியாகவும், ஆதித்தனெனப்படும் பிரகாச மாயுள்ள உனதான்மாவாற் பிரவேசமாவாயாக. சூரியனிடத்துள்ள ஆன்மா, சைதன்யம், என்னுமிரண்டிற்கும் வேறுபாடி.லாமையால் கூறெனல் பொருந்தும். மற்றும் “ ‘எது நான், அது இது, எந்த இது, அது நான்’ ‘சூரிய உருவமே யுலகிற்கு’ ” என்றற்றொடக்கத்துச் சுருதிகளால் ஆன்மாவிற்கு சூரியனோடு கலத்தல் கூடுமென்க. தனுவின் பொருட்டென்றது மீண்டு முடலை யெடுப்பதற்கென்பதாம். மங்கலமாய் அச் சூரியனிடத்திற் புகுவாயாக என்பது பொருள். எவ் வண்ணத்தன் நீ யெனின், அதனோடு பிரியப்படத்தக்கவன். எத்தன்மைய சூரியனிடத்திலெனின்? தேவர்கட்குச் சிறந்ததோர் பிறப்பிடமானதில். ஈண்டு “ தேவர்கட்கு மேலாம் பிறப்பிடம் எவ் வாதித்தன் ” என்னும் வேத வாக்கு (உணரற்பாலது). (3)

திறிப்பு.—இது—உனதோர் கூறாகிய சோதி, 'மேம்பட்ட மின்னலாம். உன்னுடைய மற்றோர் கூறு சூரியனென்பதாம், மூன்றாங்கூறாகிய மண்ணிலுள்ள தீயின் கூறினால் பிரவேசமாவாயாக. எதிலெனின்? தேகத்திற் புகுந்து மங்கல் வடிவமாகுவாய், என உரை கூறுவாருமுள். ஈண்டுத் 'தேவர்கட்குப் பிரியப்படத்தக்கவன்' என்றது தோற்றப்பட்ட வேள்வி வடிவ கருமத்தில், அல்லது தோற்றம் தோற்றுவிப்பது, தரு முதலியவைகளில் எதன் தோற்றமோ? அது என, 'பிறப்பிடம்' என்பதற்குப் பொருள் கொள்வாருமுள். இதுவே மேனாட்டார்க்கும் உடன்பாட்டாம்.

மந்திரம் 4:

கீதம்—அக்கினி யெஞ்சாரதி.

32 3 392 392 3 92 3 9 2 39 2
66. इमं स्तोममर्हते जातवेदसे रथमिव सम्महेमा मनीषया ।

3 2 3 3 92 3 2 2 3 9 2 3 9 2 2
भद्राहि नः प्रमतिरस्य सथसद्यग्ने सख्ये मारिषाम वयं तव ॥४॥

இருக்கு 1-94-1.

ஐஓ ஷோஹை-தெ ஜாதவெடிஸை ரயலிவ ஸஓஹைஹைநீஷயா ।
ஹபூஹி நஃ ப்ரமதிரஸ்ய ஸஓஸடிஸ்தெ வஸெஷ ஜாரிஷாஹ வயம்
தவ ॥

அந்வயம்.

अर्हते, जातवेदसे, मनीषया, इमं, स्तोमं, रथमिव, सम्महेमा, अस्याग्नेः,
संसदि, नः, प्रमतिः, भद्राहि, हे अग्ने !, तव, सख्ये, वयं, मारिषाम ॥

பதவுரை.

अर्हते !	சுஹைதெ !	ஆராதித்தற்குரியோய் !
जातवेदसे !	ஜாதவெடிஸை !	{ தோற்றமான பிரக்ஞையையும் தனத்தையுமுடைய அக்கினியே!
मनीषया	மநீஷயா	கூரிய புத்தியால்
इमं स्तोमं	ஐஓம் ஷோஓம்	இத் தோத்திரத்தை
रथमिव	ரயலிவ	இரதத்தைத் திருத்துவதுபோல்
सम्महेमा	ஸஓஹைஹை	{ நன்கு போற்றத்தக்க தாக்குகின் றோம்.
अस्याग्नेः	அஸ்யாஹைநீ	இவ் வக்கினியினுடைய
संसदि	ஸஓஸதி	புஸையில்
नः	நஃ	எங்களுடைய
प्रमतिः	ப்ரமதி:	நற்புத்தி
भद्राहि	ஹபூஹி	மங்கலமாகியதேயாம்.
हे अग्ने !	ஹை அஹை !	அக்கினியே !
तव सख्ये वयं	தவ ஸஸெஷ வயம்	{ நாங்கள் உனது மித்திரர்களான விடத்துத்
मारिषाम	ஜாரிஷாஹ	{ துன்புறுத்தப்படாதவர்களாவோ மாக.

वैश्वानरं	வெய்நா நரம்	{ உலகத்தைத் தொடர்ந்து நிற்பதும்
ऋते	ஐதே	சத்தியத்திற்காக
आजातं	ஆஜாதம்	முதலிலுண்டானதும்
कविं	கவிம்	பெருநோக்குடையதும்
सम्राजं	ஸம்ராஜம்	மிக விளங்குகின்றதும்
जनानां	ஜநாநாம்	{ எஜமானர்களுடைய அபியை ஏற்கச்
अतिथिं	அதிதிம்	செல்வதும்
आसन्	ஆஸந்	வாய் வடிவானதும்
पात्रं	பாத்ரம்	காப்பாற்றுவது மாகிய
अग्निं	அஹிம்	அக்கினியை
नः यज्ञे	நஃ யஜ்ஞே	எங்களுடைய வேள்வியில்
देवाः	தேவாஃ	வேட்போர்கள்
आ जनयन्त	ஆ ஜநயந்	உண்டாக்கினார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—5. பரத்துவாச ரிஷி. திருஷ்டிப் சந்தம்.

வானுலகிற்குச் சிரம் போன்றதும், பரந்த பூமிக்குச் செல்வதும், அபியேற்றுச் செல்வதும், அல்லது, அடையத்தக்கதோரிறைவன் என்பதும், மக்களனைவரையுந் தொடர்ந்துள்ளதும், படைப்பின் முன்னர் சத்தியத்திற்கு உண்டானதும், நீண்ட பார்வையுடையதும், தூரதிருஷ்டி. புடையதென்பது மது. எசமானர்களுக்குள் நன்கு விளங்கப்பட்டதும், அபியேற்பதற்கு இடைவிடாது செல்வதும், அல்லது அதிதியைப்போல பூசித்தற்குரியதும், தேவர்கட்கு, 'வாய்' எனப்படுவதும், காப்பாற்றுவதும் அல்லது வாயாற்றுகப்பட்டதுமாகிய, இத்தன்மைய குணங்களோடு கூடிய வைசுவா நராக் கினியை எங்களுடைய வேள்வியில், போற்றப்பட்ட வேட்போர்கள் அல்லது தேவர்கள், அரணிக்சட்டையினின்னு உண்டாக்கினார்கள் என்பதாம். (5)

குறிப்பு—சத்தியமென்றது உண்மை, அல்லது வேள்வி. மூலத்தில், (ரிதே) என்னும் ஏழாம் வேற்றுமை, நிமித்தப் பொருளினின்றது. நிற்குமிடத்து, சத்தியத்திற்கு எனப் பொருள் பட்டது, படவே சத்தியத்தின் பொருட்டுச் சிருட்டியின் முதலில் உண்டானதும் எனப் பொருள் பட்டது. அக்கினியாகிய வாயால் தேவர்கள் அவர்களை யருந்துகின்றனர் என்பதால் அக்கினி வாயெனப்பட்டது. தேவர்கள் தங்கட்குத் தலைவனாயிருக்கும்படி வேள்வியில் முன்னர் நிலைத்துள்ள அக்கினியை உண்டாக்கினார் எனச் சில மேனாட்டறிஞர் கூறியுள்ளார்.

மந்திரம் 6.

கீதம்—ஆசிரம் அல்லது ஏரந்தம்.

23 39 22 323 92 32
68. *वित्त्वदापो न पर्वतस्य पृष्ठादुक्थेभिः जनयन्त देवाः ।

2 3 92 392 39 223 92 392
तं त्वा गिरः सुष्टुतयो वाजयन्त्याजिं न गिर्ववाहो जिग्युरश्वाः॥६॥

இருக்கு 6-24-6.

விசுவாவொ ந வவத் தவஸு வுஜா உகெலிரமெ ஜநயன
[தெவாஃ ।

தம் சுவா திரஃ வஸுஷுதயொ வாக்யனாஜிம் ந திவ்வாவொ
[ஜிமூரஸாஃ ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने ! देवाः, उक्थेभिः, पर्वतस्य, पृष्ठात्, आपो न, त्वत् (आत्मनः
कामान्) व्यजनयन्त, हे गिर्ववाह !, (भरद्वाजाः, स्तोतारः,) तं, त्वां,
वाजयन्ति, (अपि च) अश्वाः आजिं न, सुष्टुतयः, गिरः, त्वां, जिग्युः ॥

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹே சுவஸு !	அக்கினியே !
देवाः	தெவாஃ	போற்றுவோர்கள்
उक्थेभिः	உகெலிஃ	தோத்திரங்களால்
पर्वतस्य	வவத் தவஸு	மேகத்தின்
पृष्ठात्	வுஜாசு	மேற்பக்கத்தினின்று
आपो न	சுவொ ந	நீரைப்போல
त्वत्	சுக்	நினதிடத்திலிருந்து
(आत्मनः कामान्)	(சுக்ருநஃ காஅநு)	(தனது விருப்பங்களைப்)
व्यजनयन्त	வஜநயன	{ பலவகையிலுண்டாக்கிக் கொள் கின்றார்கள்.
हे गिर्ववाहः !	ஹே திவ்வாவாஃ !	{ துதிவாக்கா லேற்றுக்கொள்ளு தற்குரிய அக்கினியே !
(भरद्वाजाः)	(ஹரவாஜாஃ)	(பரத்துவாச குலத்துதித்த)
(स्तोतारः)	(ஸ்தோதாரஃ)	(துதியாளர்கள்)

* वित्त्वदापो न पर्वतस्य पृष्ठदुक्थेभिरिन्द्रानयन्त यज्ञैः, तं त्वाभिः सुष्टुतिभिर्वाजयन्त
आजिं न जग्मुर्गिर्वाहो अश्वाः என்பது இருக்கு.

तं वां	தம் சுவா	அத்தகைய உன்னை
वाजयन्ति	வாஜயன்தி	{ வலியுடையதாகச் செய்கின்றார்கள்.
(अपि च)	(சுவி அ)	மற்றும்
अथाः	அதா:	குதிரைகள்
आजि न	ஆஜி ந	{ போரை விரைவில் வெல்வன போன்று
सुहृदयः गिरः	ஸுஹ்ருதய: மிர:	அழகிய துதி வடிவ வாக்குகள்
वां	சுவா	உன்னை
जिघृक्षुः	ஜிஹ்ரு:	வெல்கின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—6. பரத்துவாச ரிஷி. திருஷ்டிப் சந்தம்.

அக்கினியே! தோத்திரங்களாலும், வேள்விகளாலும், அனிகளாலும், போற்றுவோர்கள் தனது விருப்பங்களை உன்னிடத்தினின்று பலவையாக உண்டாக்கிக்கொள்கின்றார்கள். அதிலுவமை:—மேகத்தின் மேற்பக்கத்தினின்று தண்ணீரைப் போன்று, மற்றும் துதிவடிவவாக்குகளால் ஏற்றுக் கொள்ளற்குரிய அக்கினியே! பரத்துவாச குலத்தர்களான தோத்திரம் பண்ணுவோர்கள் வெளிப்படையாகிய உன்னை ஆற்றலுடையனாகப் பண்ணுகின்றார்கள். அல்லது அன்னத்தை விரும்புகின்றார்கள். மற்றும், அழகிய தோத்திர வடிவமான வாக்குகள் உன்னைச் செய்கின்றன. வசப்படுத்துகின்றனவென்பதுமது. அதி லொப்புமை:—குதிரைகள் போரை விரைவில் வெல்லுகின்றன போன்று, என்பதாம். (6)

குறிப்பு:—குதிரைகள் போர்க்கு விரைவாய் ஓடுவதுபோல் துதிகளால் உன்னை நாங்கள் அடைகின்றோம் என்பது ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பின் கருத்து.

மந்திரம் 7.

கீதம்—வாமதேவருடைய ரௌத்திரம்.

69. २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २
आवो राजान मध्वस्य रुद्रं होतारं सत्ययज्ञं रोदस्योः ।

३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
अग्निं पुरा तनयित्नो रचित्ताद्विष्यरूपमवसे कृणुध्वम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 4-3-1.

சுவோ ராஜாந மஹ்வஸ்ய ருஹ்ருஹொதாரம் வத்யயஜம்

[ரொடிவெஸூர: ।

அஹிம் புரா தநயிதொ ரசிதாவிஸ்யரூபமவசே க்ருணு

[யஹ் ॥

அந்வயம்.

(हे ऋत्विजः !), अध्वरस्य, राजानं, होतारं, रुद्रं, रोदस्योः, सत्ययजं,
हिरण्यरूपं, अग्निं, वः अवसे, तनयित्नोः, (इव), अचित्तात्, पुरा,
आकृणुध्वम् ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विजः !)	(ஹே ஈக்விஜஃ !)	வேட்போர்காள் !
अध्वरस्य	சுய்ரஸ்ய	வேள்வியினுடைய
राजानं	ராஜாநம்	வேந்தனும் :
होतारं	ஹோதாரம்	அமரரை யழைப்போனும்
रुद्रं	ரூட்ரம்	பயந்தரு மொலி செய்வோனும்
रोदस्योः	ரொடஸ்யோஃ	{ விண்ணுலக, மண்ணுலகங்க ளிரண்டனுக்கும்
सत्ययजं	ஸத்யயஜம்	அன்னங் கொடுப்பவனும்
हिरण्यरूपं	ஹிரண்யரூபம்	பொற்காந்தி யுடையோனுமாகிய
अग्निं	அஹ்நிம்	அக்கினியை
वः अवसे	வஃ சுவஸை	{ உங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்வ தற்கு
तनयित्नोः इव	தநயித்நோஃ ஐவ	இடிபோல் விழுந்து
अचित्तात् पुरा	அசித்தாஹ் பூரா	இறப்பதன் முன்
आ कृणुध्वं	ஆ க்ருணுஹ்வம்	நன்கு ஆராதிப்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—7. திருஷ்டிப் சந்தம். வாமதேவ ரிஷி கூறு
கின்றார்:—

வேட்போர்காள் ! எசமான்காள் ! வேள்விக்கரசனும், தேவர்களை
யழைப்பவனும், பயந்தரு மொலியிடுவோனும், அல்லது சத்துருக்களை
யழச்செய்ப்பவனும், அல்லது “ இஃதன்றிக் கோரமாகிய ததுக்கள் எவ்வுருத்
திரன் ” என்னு மறையால் உருத்திர வடிவனும், சுவர்க்கம் பூமிகட்கு அன்ன
மளிப்பவனும், அல்லது சத்திய அனியால் தேவர்களைப் பூசிப்பவனும்,
அல்லது சத்திய வானந்தத்தை யடைவிப்பவனும், எனினுமாம். அல்லது
மண்ணும் விண்ணும் விபாதித்திருப்பவனும், தங்க நிறத்தனுமாகிய அக்கினி
யை, உங்களுடைய பாதுகாப்பின்பொருட்டு, இடிபோன்று திடீரென வரும்
சித்தமற்ற தன்மை அதாவது சித்தமொடுக்கலை யுபலக்கணமாகவுடைய
இந்திரியங்களெல்லா மொடுங்கலாம். இறத்தலென்பது மிதுவே. இம் மரணத்
தின் முன்னரே நீங்கள் அக்கினியை அனிகளால் முழுதும் ஆராதிப்பீர்க
ளாக,

மந்திரம் 8.

கீதம்—வைசுவம்.

3 23 3 23 9 22 3 2 3 9 23 9 2 9 2
 70. इन्धे राजा समयो नमोभिः यस्य प्रतीक माहुतं घृतेन ।
 9 2 3 9 2 3 23 9 2 23 9 2
 नरो हव्येभिरीडते सबाध अग्रिग्रमुष सामशोचि ॥ ८ ॥

இருக்கு 1-7-8.

ஹெ ராஜா ஸமயெ-நா நமொவி: யஸ்ய ப்ரதீக மாஹுதா வ்யு
 [தெந ।
 நரோ ஹவ்யேவிர்இடதெ ஸபாஸா சுமிரமுஷ சாமஸோசி ॥

அங்வயம்.

ராஜா, அரய:; அமி:; நமோபி: (சஹ), சமிந்ஹே, யஸ்ய ப்ரதீகம், ஸ்ரதேன, ஆஹுதம்,
 நர:; சபாஸா; ஹவ்யேபி:; (யம்), இடதெ, (ச:) அமி:; அஸா, அஸா, ஆ அஸோசி ॥

பதவுரை.

ராஜா	ராஜா	பிரகாசிப்பதும்
அரய:	சமய-ஹ:	சாமியுமாகிய
அமி:	சுமி:	அக்கினி
நமோபி: (சஹ)	நமொவி: (ஸஹ)	தோத்திரங்களோடு (கூட)
சமிந்ஹே	ஸமிந்ஹே	வளர்கின்றது.
யஸ்ய	யஸ்ய	எதனுடைய
ப்ரதீகம்	ப்ரதீகம்.	வடிவம்
ஸ்ரதேன ஆஹுதம்	வ்யுதெந குஹுதம்	{ நெய்யால் ஆகுதிசெய்யப்பட்ட தாமோ,
நர:	நர:	மனிதர்கள்
சபாஸா:	ஸபாஸா:	{ தோன்றின பிடைகளோடுகூடின வர்களாய்
ஹவ்யேபி:	ஹவ்யேபி:	அவிர்களோடு
(யம்) இடதெ	(யம்) ஸம்ஹதெ	எதைப் பூசிக்கின்றார்களோ,
(ச:) அமி:	(ஸ:) சுமி:	அவ் வக்கினி
அஸா அஸா	உஷஸா சுமி	உஷா உதிப்பதன் முன்னரேயே
ஆ அஸோசி	கு சுமொவி	நன்கு விளங்குகிறது.

சாயண் பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—8. வசிட்ட ரிஷி. திருஷ்டிப் சந்தம்.

விளங்குவதும், சாமியும், அல்லது அவிக்களைச் செலுத்துவதுமாகிய அக்கினி, தோத்திரங்களோடு கூடவே நன்கு விருத்தியாகின்றது. எவ் வக் கினிக்கு நெய்யாலாகுதிபண்ணலே வடிவமோ, எம்மைச்சேர்ந்த மனிதர்கள் தோன்றின பிடைகளை யுடையவர்களாய் அவிக்களோடு எதைத் துதிக்கின் றார்களோ, அவ் வக்கினி உஷா தேவதைபுதிப்பதன் முன்னரே மிகவும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

(8)

மந்திரம் 9.

கீதம்—இந்திர தேவதையாமம்.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २
71. प्रकेतुना बृहता यात्यग्निं आरोदसी वृषभोरोरवीति ।

१ २ ३ २ ३ १ २ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ २

* दिवश्चिदन्तादुपमायुदान उपायुस्थे महिषो ववर्द्ध ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-8-1.

புகேதுநா வுஹதா யாதூயி ராரோதஸீ வுஷஹொ ரொ
[ரவீதி ।

ஹிவஸிஷனா ஹவஹாஹாந வவாஹவஹெ ஹிஷொ வவவ-ஃ ॥

அந்வயம்.

अग्निः, बृहता, केतुना, युक्तः (सन्) आरोदसी, प्रयाति (देवाह्वानकाले),
वृषभः (इव), रोरवीति, दिवश्चित्, अन्तात्, उपमां, उदानद्, अपां,
उपस्थे, महिषः, ववर्द्ध ॥

பதவுரை.

अग्निः	சுயி:	அக்கினி
बृहता केतुना (युक्तः सन्)	{ वृहता केतुना ना (युक्तः षष्ठः) }	{ பிரக்கனுயோடு கூடியதாயிருந்து
आ	ஐ	இப்போது
रोदसी	ரோதஸீ	வானுக்கும் வையத்திற்கும்:
प्रयाति	புயாதி	அழகாகச் செல்கின்றது.
(देवाह्वान काले)	(தெவாஹ்வாந காலெ)	(தேவரை யழைக்குங்கால்)
वृषभः (इव)	வுஷஹ: (ஐவ)	இடபத்தைப் (போல்)

* दिवश्चिदन्तां उपमां उदान कपां, என்பது இருக்கு.

रोरवीति	ரொரவீதி	பேரொலி செய்கின்றது.
दिवश्चि	திவஸ்சி	விண்ணுலகம்
अन्तात्	அன்தாக்	வரையினும்
उपमां	உவமாம்	மேகத்திற்கருகில்
उदानद्	உடாநட	மேலே வியாபிக்கின்றது.
अपां	அபாம்	மழைத் தண்ணீருக்குச்
उपस्थे	உவஸ்தே	சமீபத்தில்
महिषः	மஹிஷ:	பெரிதாய்
ववर्द्ध	வவர்ட்ட	வளர்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—9. திரிசிரா துவாஷ்டர ரிஷி. திருஷ்டிப் சந்தம்.

அக்கினி நுண்ணறிவோடு கூடியதாய் இப்போது விண்ணுலகிற்கும், மண்ணுலகிற்கும் நன்கு போகின்றது. மற்றும், தேவர்களை யழைக்குஞ் சமயம் எருது போன்று பேரொலியிடுகின்றது. அந்தரிட்ச உலகத் தெல்லே வரையினும், மேகங்கட்கருகில் சுவாலை வடிவமார்த்த சூரியனாயிருந்து மேல் வியாபிக்கின்றது. மழைத்தண்ணீரின் உறைவிடமென்னும் அந்தரிட்சத்தில் மின்னல் வடிவாய் மிகப் பெருத்திருக்கின்றது என்பதாம். (9)

குறிப்பு.—அக்கினியை இடபமாயுவமித்தற்கு நித்தியமாக இருடிகள் இவ்வாறு கற்பிக்கின்றார்கள். காலப்போதில் தேவாராதனை செய்யுமிடத்திற்குச் செல்லுங் கால் இடப வடிவாம். அது புருடார்த்தத்தைக் கொம்பாகவுடையது. முத்தி, மற்றும், உதய முதயமின்மைத் தீ என்பவைகளைக் கால்களாகவுடையது. விண்ணில் சூரிய வடிவம், அந்தரிட்சத்தில் மின்னல் வடிவம், தரையில் வீறகினாலாமக்கினி வடிவம் என்னும், முக்கயிற்றூற் கட்டப்பட்டது, அக்கினி கொழுந்துவிட்டெரியுங்கா லுண்டாகு மொலியே இடபமிடு மொலியாம், இங்ஙனமிருக்க, இடபமாயு வமித்தல் கூடாததென்ப தெங்ஙனம்? இனிது கூடுமென்க.

முந்திரம் 10.

கீதம்—வசிட்டரல்லது பிரசாபதி ரிஷி, ராசிமராயம், ஸ்பாந்திகரணம், சயாவனம், சைகண்டினம், இந்தவம்.

72. अग्निं नरो दीधितिभि ररण्योर्हस्तच्युतं जनयत प्रशस्तम् ।

दूरे दृशं गृहपति मथव्यम् ॥ १० ॥

இருக்கு 7-1-7.

எ ட் ட ர வ து க ண் ட ம்.

பிரபாடகம்—1, அத்தியாயம்—1.

எட்டு மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம்—சேன பிரசாபதி ரிஷி, சயனம், சாயனம், தீர்க்காபுஷ்யம்.

१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २

73. अबोध्याभिः समिधा जनानां प्रतिधेनुमिवायती मुषासम् ।

३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २

यहा इव प्रवया मुजिहानाः प्र भानवः *ससते नाकमच्छ॥१॥

இருக்கு 5-1-1.

சுவொய்யுதி: ஸலியா ஜநாநாம் ப்ரத்யெநு மிவாயதீ மூஷாஸம் ।
யஹா இவ ப்ரவயா மூஜிஹாநா: ப்ரபவாநவ: ஸஸ்யதெ நாகமக்ஷ ॥

அந்வயம்.

(अयं) अभिः, जनानां, समिधा, धेनुमिव, आयतीं, प्रति उषासं, अबोधि,
(प्रवृद्धस्याग्नेः) भानवः, यहाः, वयां, प्रोजिहानाः, (वृक्षा इव), नाकं,
अच्छ, प्रससते ॥

பதவுரை.

(अयं) अभिः	(சயம்) சுயதி:	இவ் வக்கினி
जनानां	ஜநாநாம்	{ வே ட் பே ரார் முதலியோர்க
समिधा	ஸலியா	ளுடைய
धेनुमिव	யெநுமிவ	சமித்துக்களால் (ஹிருகுகளால்)
आयतीं	சூயதீம்	பாற்பகப்போல்
प्रति उषासं	ப்ரதீ உஷாஸம்	வருகின்ற
अबोधि	சுவொய்யி	ஒவ்வொரு உஷத் காலத்தும்
(प्रवृद्धस्याग्नेः)	(ப்ரவூஷ்யாக்ஷெநே)	துயில் விட்டெழுந்தது.
भानवः	ஹாநவ:	எழுந்த அக்கினியினுடைய
यहाः	யஹா:	சுவாலைகள்
		பெரிதான

* सिसते, என்பது இருக்கு.

वयां	வயாஃ	களைகளை
प्रोज्जिहानाः	பெஜாஜிஹாநாஃ	இனி மேலே தள்ளிப்போகின்ற
(वृक्षा इव)	(வருக்ஷா இவ)	மரங்களைப்போல
नाकं	நாகம்	விண்ணுலகை
अच्छ	அஹ	நோக்கி
प्रसस्यते	புரஸஸ்யதே	விரிந்து போகின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—1. புத கவிஷ்டிர ரிஷிகள். திருஷ்டுப் சந்தம்.
தேவதை அக்கினி.

இவ் வக்கினி, வேள்வி செய்பவர் முதலியோர்களுடைய ஓம விறகு களால் நித்திரைவிட்டு முழந்தது. தியோமத்தின் பொருட்டுப் பால்தரும் பசு அதிகாலையில் எழுந்து கொள்வதுபோல, வாராநின்ற ஒவ்வொரு உஷந் காலத்திலும் அக்கினி யெழுந்தது. மற்றும் எழுந்த அக்கினியினுடைய கிரணங்கள் பருத்தகளைகளைத் தள்ளி மேலெழுந்திருக்களைப்போலப், பெரி தான் தனது ஆதாரத்தைவிட்ட கிரணங்கள் வானுலகை நோக்கிப் பரவு கின்றன. (1)

குறிப்பு.—தீ ஒமஞ் செய்வாருடைய தீ, ஒர்போதும் அவிந்து போகின்ற தில்லை. அங்ஙனமேனும் இரவில் விறகின்றிக் குறைதலே தூங்குதல். காலையில் வளர்த்தலே விழிப்பாம் என்க. மேற்செல்லும் புட் கூட்டங்களைப்போல் விரிகின் றன என்றனர் மேனாட்டாசிரியரிற் சிலர்.

மந்திரம் 2.

கீதம்—பௌஷம்.

74. २ ३ १२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ २ ३ २ ३ १ २
प्रभूर्जयन्तं महां विपोधां * मूरैरमुं पुरां दर्माणम् ।
१२ ३ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ६ १ २ ३ २
नयन्तं गीर्भिर्वना धियं धा हरिश्मथुं न वर्मणा धनर्चिम् ॥ २ ॥

இருக்கு 19-46-5.

புலகுஜயனம் உஹாம் விவொயாம் உகுரொ ருஷாம் வரூராம்

[உஉ-காண்டா 1

நயனம் கீர்भिர்வநா டியம் டா ஹரிஸ்தும் நவர்ப்ணா டநநி-பூ॥

மூர என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

(हे स्तोतः !), जयन्तं, महान्, विपोधां, मूरैः पुरां, दर्माणं, अमुरं, अग्निं,
स्तोतुं, प्रभूः (किञ्च), गीर्भिः, वना, (धनानि) नयन्तं. हरिश्मश्रुं न,
वर्मणा, (ज्वाल्या) (उपेतं), धनर्चि, धियं धाः ॥

பதவுரை.

(हे स्तोतः !)	(ஹெ ஸ்தோதஃ !)	(துதிப்போம் !)
जयन्तं	ஜயன்தம்	வெற்றி பெறுகின்றதும்
महान्	மஹாந்	மகத்தானதும்
विपोधां	விவொயாஃ	தாங்குவதும்
मूरैः	மூரெஃ	மூடர்களால் விரும்பப்படுந்
पुरां	புராஃ	தேகங்களைக்
दर्माणं	தரமணம்	காப்பதும்
अमुरं	அமூரம்	மூடத்தன்மையிலாததுமாகிய
अग्निं	அஹிம்	அக்கினியைத்
स्तोतुं	ஸ்தோதும்	துதிப்பதற்கு
प्रभूः	புஹூஃ	வல்லுநனாவாயாக.
(किञ्च)	(கிண)	(மற்றும்)
गीर्भिः	கீர்ஹிஃ	தோத்திரங்களாற்
वना	வநா	பூசிக்கத் தக்கதும்
(धनानि) नयन्तं	(யநாநி) நயன்தம்	தனங்களை யடைவிப்பதும்
हरिश्मश्रुं न	ஹரிஸ்மஸ்ருஃ ந	மஞ்சணிற் உரோம்ம்போல்
वर्मणा	வரமணா	கவசமாகிய
(ज्वाल्या)	(ஜ்வாலயா)	சுவாலையோடு
(उपेतं)	(உபேதம்)	(கூடியதும்)
धनर्चि	யநர்ஹிஃ	துதிக்கு விடயமுமாகிய
अग्निं	அஹிம்	அக்கினியைக் குறித்துப்
धियं धाः	யியம் யாஃ	பணி செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—2. வத்சபிரிய ரிஷி, திருஷ்டுப் சந்தம். அக்கினி
தேவதை.

தோத்திரம்பண்ணுவோம்! நீ அசுரப் படைகளை வெல்கின்றதும்,
மகத்தும், பேரறிவாளர்களை யெந்துவதும், மூடர்களால் நிலைத்துள்ள உடம்பு
களை அன்போடு காப்பதும், அறியாமையிலாததும், ஆகிய அக்கினியைத்
தோத்திரம் பண்ண ஆற்றலுடையோனாவாயாக. தோத்திரத்தால் இனிது

போற்றுதற்குரியதும், தனக்கிள யடைவிப்பதும், கவசமென்னுஞ் சுவாலை போதி வடியதும், மஞ்சணிந ஷ்ரோமம்போல. (இதைக் கவசத்திற்கே விசேடணமாக்கிக் கொள்க.) செய்பா தின்ற துதிக்கு விடபமானதும், துதி யால் பிரியப்படுவதும், ஆகிய அக்கினியை முன்னிட்டுப் பணிவிடை பென் னுங் கருமத்தைச் செய்வாயாக. மூர்: மூர், எனப் பாடபேதமுண்டு. ஈண்டுக் கண்டபடி சந்தமோதுவாரும், சிறிது வேற்றுமையாக, இருக்கோதுவாரும் கொள்வர்.

(2)

குறிப்பு.—அறிவுடைமையாக்கின் உடம்புகளைப் பாதுகாப்பதுபோல் அறியாமையுடைமையாக்கின் தேகங்களையும் பாதுகாப்பதுகொண்டு அக்கினியினுடைய பெருஞ் சக்தியை எவ்வாற்றினுஞ் சிறப்புடையதாமெனக் கொள்க.

விவ்வுதும், மூடர்களுடனிருத்தம் மூடத்தன்மையை மடையாத தனையுடைய, வேட்போர்க்கு விரக்கமாற் கொள்ளப்பட்டதுமாயி தும், போற்றிவுடையதும் வேட்போர்க்கு விரக்கமாற் கொள்ளப்பட்டதுமாயி அக்கினியை விப்பார்கள் ஏற்றுக்கொள்ளினார்கள் என்பது ஆந்திர மொழிப்பெயர்ப் பின் கருத்த.

மந்திரம் 3.

சீதம்—சக்கிரம்.

75. शुक्रं ते अन्यद्यजतं ते अन्यद् विषुरूपे अहनी द्यौरिवासि ।

विश्वा हि माया अवसि * स्वधावन् भद्रा ते पूषनिह रातिरस्तु ॥३॥

இருக்கு 6-58-1.

ஸாக்ருத் தெ சுக்ருஜதத் தெ சுக்ருத் விஷுரூபே அஹநீ
[அஹநீவாஸி ।
விஷா ஹி மாயா அவஸி ஷ்டாவந லக்ருத் தெ வ ட்ருஷ்ண
[ஸாக்ருத்

அங்வயம்.

हे पूषन्!, ते, अन्यत्, शुक्रं, ते, अन्यत्, यजतं, (अत एव) विषुरूपे,
अहनी, (त्वं), द्यौः इव, असि, हे स्वधावन्!, हि, विश्वा माया,
अवसि, ते भद्रा, राति इह अस्तु ॥

* स्वधावो, என்பது மிகுந்த பாடம்.

பதவுரை.

हे एषन् !	ஹே வ-ஷந !	{ (காத்தளிக்கும்) பூஷா தேவதை யே !
ते	தே	உன்னுடைய
शुक्रं (वर्णं)	ஸுக்ரம் (வண்-ஹம்)	வெண்மை நிறம்
अन्यत्	அந்யத்	பகல் வடிவம்.
ते यजतं	தே யஜதம்	உனது கருமை நிறம்
अन्यत्	அந்யத்	இரவு வடிவம்.
(अत एव)	(அத னவ)	இதனாலேயே
विषु रूपे	விஷு ரூபே	மாறுபட்ட
अहनी	அஹநீ	பகலிரவுகளுண்டாயின
(खं)	(கவம்)	(நீ)
द्यौः इव असि	ஃஜைஃ உவ அஸி	சூரியன் போன்றிருக்கின்றாய்.
हे स्वधावन् !	ஹே ஸ்வயாவந !	{ அன்னமுடைய பூஷா தேவதை யே !
हि विधा माया	ஹி விதா மாயா	மாயைகளைத்தையும்
असि	அஸி	பாதுகாக்கின்றாய் (ஆதலின்)
ते	தே	உன்னுடைய
भद्रा	ஹதிரா	மங்கலமாகிய
रातिः	ராதிஃ	சுமை
इह अस्तु	ஹ ஹ அஸ்து	இங்குண்டாகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—3. பரத்துவாச ரிஷி. திருஷ்டுப் சந்தம். பூஷா தேவதை.

பூஷா தேவ! உன்னுடைய வெண்மை நிறமானது ஒரு பொழுதாகும், பகல் வடிவமென்பதுமிதுவே. அங்ஙனமே இயற்கைக் கருமை நிறம், ஈண்டு மூலத்திலுள்ள (यजतं) (யஜதம்) என்பது கூட்டுறவாகிய பொருண் மேல தாம். நிற்கவே, ஒளியோடு கூட்டுறவுடையது எனவாயிற்று, கருமை வடிவமென்பதது. அது ஒரு பொழுதாம். இரவு வடிவமென்பதுமிதுவே. இவ்வாறு வெண்மை கருமையான பல நிறமுடைய நாளிரவுகள் உனது மகிமையாலுண்டாயின என்பது பொருள்.

அல்லது பூஷா தேவ! உன்னுடைய ஒரு வடிவம் பகல்புண்டாக்கு கின்றது. உனது மற்றொரு வடிவம் வேட்கத்தக்கது. பிரகாசமில்லாதது. அது இரவை புண்டாக்குகின்றது. இது பற்றியே, பகலிரவுகளுண்டாயின. பகலிரவுகளை புண்டாக்குவதற்குச் சூரியனே கருத்தனாவன். எவ்வாறு

அக்கனிக்கு அது பொருந்தும்? என்னுமா சங்கையை நீக்குவான் 'சூரியன் போற் பிரகாசிப்பவனா' யிருக்கின்றாய் எனக் கூறப்படுகின்றது. எதனாலெனின்? அன்னமுடைய தேவதையாகிய பூஷாவே! நீ அகில மாயைகளையும் (பீரங்களுக்கென்பனவுமவை) எவ் வேதுவினாலிரட்சிக்கின்றனையோ, அக் காரணத்தால், பகவிரவிற்கும் நீ கருத்தன் என மேலொட்டுக. அத்தன்மைய உனது மங்கலமாகிய சகை எக்களிடத்துண்டாகுக என்பதாம். யாஸ்க முனி வரும் இம் மந்திரத்திற்கு நிருத்தம் 12-2-6-ம் சூத்திரத்தில் இவ்வாறே பொருள் கூறியுள்ளார் என்க.

(3)

ம ந் திர ம் 4.

கீ த ம்—கௌ த் ச ம்.

१ २   ३ १   २ ३ १   २ २ ३ १   २ २

76. इडामग्ने पुरुदं स॑सनि गोः श॒श्वत्तमं॑ ह॒मानाय॑ साध ।

१ २   ३ १ २ २   ३ २ ३   ३   १ २   ३ १ २ ३ २

स्यान्ः सूनुस्तनयो विजावाग्ने सा ते सुमति भूत्वस्मै ॥ ४ ॥

இருக்கு 3-6-11.

ஐயாஐஹே வுரூஷம்ஸா வநிம் மொஃ ஸஸ்தூஹைநாய வாய ।
வஸூநஃ வ குநுஸ்தூநயோ விஜாவாஹே வாதே வுஷதி ல குக்ஷ
[வெவ]

அந்வயம்.

அஹே! பூருதன், கோ, சனி, இடா, ஶ்ஷத்தம், ஹமானாய, (மஹ்), சாப,
(கிஷ்) ஹே அஹே!, ந:, சூநு:, தனய: ச்யாத், (இதி யா தே மதி:)
சா தே, சுமதி: அஸ்மே, விஜா. வ. பூ ॥

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹே ஶஹே!	அக்கனியே!
पुरुदंसं	புரூஷம்ஸம்	பலவகைக்கருமங்கள் கொண்ட
गोः सनि	மொஃ வநிம்	கோ முதலியவற்றைத் தேடும்
इडां	ஐயா	{ இடாம் என்னும் பெயர்ப்புண்ட கோ தேவதையை
शश्वत्तमं	ஸஸ்தூஹை	எக் காலமும்
हमानाय (महं)	ஹைநாய (ஐஹம்)	ஓமத்தலைவனா மெனக்கு
साध	வாய	சாத்தியம் பண்ணிவைப்பாயாக.
(किष्)	(கிஷ)	(மற்றும்)
हे अग्ने !	ஹே ஶஹே!	அக்கனியே !

नः	நஃ	எமக்குப்
सूनुः तनयः स्यात्	{ ஸு-ந-ஃ தநயஃ ஸூனாக் }	{ புத்திர பௌத்திரர்களுண்டா குத.
(इति या ते मतिः)	(ஐதி யா தெ மதிஃ)	{ (உனக்குண்டாகும் யாதொரு இத்தகைய புத்தியுண்டோ),
सा ते सुमतिः	ஸா தெ ஸு-மதிஃ	{ உன்னுடைய அத்தகைய நற் புத்தியானது
अस्मे	அஸ்மே	எமக்குப்
विजावा	விஜாவா	பலனுடையதாய்
भूत	ஹூத-ஃ	ஆகுத.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—4. விசுவாமித்திர ரிஷி. சந்தம் திருஷ்டுப்.
தேவதை அக்கினி.

அக்கினியே! அநேக கருமங்களுக்கிடமாகிய, கோ முதலிய பசுக்களைச்
சம்பாதித்தற்குரிய 'இடம்' என்னும் பெயர்ப்புண்ட கோ வடிவ தேவதையை
எக் காலத்தும், வேள்வித் தலைவனாகிய எனக்குக் கைகூடுமாறு செய்துவைப்
பாயாக. மற்றும், எங்கட்குப் புத்திர பௌத்திரர்க ளுண்டாகுக என
உனக்குண்டாகும் நன் மதியானது எங்கரிடத்துப் பலனுடையதாகுக.

குறிப்பு.—ஈண்டு 'புருட்ச' என்பதில் 'தம்சம்' என்றது வேடம் என நிகண்டு
கூறியிருப்பினும், கருமப்பெயர்களுட் கூறினமைபற்றிக் கருமவாசகமாம், புரு, என்
பது பலவகையாம். இவ்வாறாயவீடத்து பலவகைக் கருமங்கள் என்றாயிற்று. மற்
றும், அதை அன்மொழித் தொகையாக்கிப் பலவகைக் கருமங்களையுடையது எனக்
கோடலால் கோவிற்கு விசேடமாயினமை காண்க.

மந்திரம். 5.

கீ தம்—காசியபம்.

77. १ होता जातो महान्मोविन् नृपद्मा सीद * दपां विवर्त्ते ।
२३२ ३२ ३१ २२ ३ १ २२ ३१ २३ २
दधद्यो धायी सुते वयां॑सि यन्ता वसूनि विधत्ते तनूपाः ॥५॥

இருக்கு 10-46-1.

ஐ ஹோதா ஜாதொ உஹாஹஹோவிந் நுபஷ்டா வீடிஷ்வா
விவதெ-
டிஷ்வாயாயீ ஸுதெவயாஹி யன்தா வஸு-நி விததெதந-ஹ்வாஃ॥

* अपां सुपस्थे दधियों धायी स ते, என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

யோ஽மி: அபா: விவர்த்தே, யாசிதத், (ச:) (இதானி), ஹோ, ஜாத:, மஹத்,
 நமோவித், ந்யாயா, ப்ரஸீதத், (யத்ரா) அபா: விவர்த்தே ப்ரஸீதத், (சோ஽மி:).
 ததத், சுதாயி, (ஹே ஸ்தோத:) (சோ஽மி:) விததே, தே, வயாஸி, வஸுநி,
 யந்தா (மவது), (கிஞ்) தநூபா:, மவது ||

பதவுரை.

யோ஽மி:	யோ2 மீ:	யாதொரு அக்கனி
அபா: விவர்த்தே	சுவா0 விவதெ2	அந்திரிட்சப் பிரதேசத்தில்
யாசிதத்	சூவீ2க்	இருந்து கொண்டிருந்ததோ
(ச:)	(ஸ:)	அவ் வக்கனி
(இதானி)	(இதானி)	(இப்போது)
ஹோ ஜாத:	ஹோதா ஜாத:	{ தலைவனது ஓமத்தை யுண்டாக்கு வதாகவும்
மஹத்	மஹாந	பூசிக்கத் தக்கதாகவும்
நமோவித்	நமோவித்	அந்தரிக்கத்தை யுணர்ந்ததாகவும்
ந்யாயா	ந்யாயா	{ வேட்கும், மனிதர்கட்கு அருகி நீருப்பதாகவும்
ப்ரஸீதத்	ப்ரஸீ2க்	கனிப்படைகின்றது.
(யத்ரா)	(யதா)	(அல்லது)
அபா: விவர்த்தே	சுவா0 விவதெ2	கருமங்கட் கருகில்
ப்ரஸீதத்	ப்ரஸீ2க்	கனிப்படைகின்ற
(சோ஽மி:)	(ஸோ2 மீ:)	அவ் வக்கனி
ததத்	ததக்	அவியைத்தாங்கிக்கொண்டு
சுதாயி	ஸுதாயி	வேதிகையிற்றாபிக்கப்பட்டது
(ஹே ஸ்தோத:)	(ஹே ஸ்தோத:)	(துதிப்போய்!)
(சோ஽மி:)	(ஸோ2 மீ:)	அவ் வக்கனியானது
விததே	விததே	நற்பணி செய்யும்
தே	தே	உனக்கு
வயாஸி	வயா0ஸி	அன்னங்களையும்
வஸுநி	வஸு0நி	தனங்களையும்
யந்தா (மவது)	யந்தா (மவது)	நியமிப்பது (ஆகுக.)
(கிஞ்)	(கிஞ்)	(மற்றும்)
தநூபா:	தநூபா:	உடம்பைக் காப்பாற்றுவதும்
(மவது)	(மவது)	ஆகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு 4. வத்சப்பிரிய ரிஷி. திருஷ்டுப் சந்தம். அக்கினி தேவதை.

யாதோரக்கினி அந்தரிட்ச உலகத்தின் பிரதேசத்திய நீர் நிலையில் மின்னல் வடிவா யிருந்துகொண்டிருந்ததோ, அவ் வக்கினி இப்போது எசு மானர்களுடைய ஒமத்தை புண்டாக்குவதாய் வெளி வந்திருக்கின்றது. மற் றும், குணங்களாற் போற்றத்தக்கதாயும் அந்தரிக்கத்தை புணர்ந்ததாயு மாகி, அங்குத் தோன்றியதால் அதை புணர்ந்த தன்மை என்க. வேள்வித் தலைவர்கட்கு அருகிலிருந்துகொண்டு வேதிகையிற் களிப்புற்றுமிருக்கின்றது. அல்லது மூலத்திலுள்ள ‘அபா’ (அபாம்) என்பதற்குக் கருமம் பொருளா மாதவின் கருமங்கட்குச் சமீபத்தில் வேதிகையில், கூறிய இலக்கணமுடைய தாயிருந்து களிப்படைகின்றது என்பதுமாம். அல்லது ‘அபா’ அபாம், என் பதற்கு நீரெனக்கொண்டு நீரிற்கு நடுவில் யாதோரக்கினி அவியை யேற்கப் பொறுக்கொணாததாய் மறைந்திருந்ததோ? அவ்வக்கினி மறித்துந் தேவர் களாற் பிரார்த்திக்கப்பட்டதாய்க் கூறியவண்ணமாயிருந்து வேதிகையிற் களிப்புற்றிருக்கின்றது எனினுமொக்கும். அத் தன்மைய அவ் வக்கினி அவிகளைத் தாங்கிக்கொண்டு (இருக்குமாறு) வேதிகையில் (மேடையில்) தாபிக்கப்பட்டதானது, தோத்திரஞ் செய்வோம்! அவ் வக்கினி, பணிசெய்யு முனக்கு அன்னங்களையும் திரவியங்களையும் நியமிப்பதாகுக. (கொடுப்ப தாகுக என்பது மது.) மற்றும் உடம்பை யிரட்சிப்பதாகவு மாகுக. (5)

குறிப்பு.—‘ऋषि’ (நிருஷத்மா) ‘ऋषि’ (நிருஷத்மா) எனவும் பாடபேத முண்டு. ‘दधय धायी सुते’ எனச் சந்தமோதுவாரும் ‘दधिया धायी सते’ என இருக் கோதுவாரும் கொள்வர்.

அப்பு என்பதற்குச் கருமமெனக் கொண்டதற்கு நிருத்தமே பிரமாணமா மென்க.

மந்திரம் 6.

கீதம்—கிருதசேர அங்கிரசம்.

२ ३ ३ ३ १ २ '३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
78. प्र सम्राजमसुरस्य प्रशस्तं पुंशः कृष्टीनामनुमाद्यस्य ।

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

इन्द्रस्येव प्र तवसस्कृतानि वन्दद्वारा वन्दमाना विवण्डु ॥ ६ ॥

இருக்கு 7-6-1.

பு ஸ ஞாஜமஸுரஸு புஸஸ்தம் புஸஸு வஸஸு க்ருஷ்டீநாமநுமாடியு
[ஸு]
ஐந்ருஸ்யேவ பு தவஸஸ்குதானி வந்நதவாரா வந்நமானா விவண்டு ॥

அங்வயம்.

அசுரச்ய, புंस:, க்ஷீனா, அனுமாச்ய, தவச:, இन्द्रச்ய, இவ, அग्ने:, ப்ரஸ்த்,
சம்ராஜ், ப்ர (ஸ்தௌ), (ததா), வந்த்ராரா, வந்தமானா, க்ரூதானி, விவ்ஸ்டு ||

பதவுரை.

அசுரச்ய	சுஸுரஸ்ய	வலியுடையதும்
புंस:	புங்ஸ:	வீரமுள்ளதும்
க்ஷீனா	க்ஷயிநா	சனங்கட்குத்
அனுமாச்ய	அநுமாதியஸ்ய	துதிக்கத்தக்கதும்
தவச:	தவஸ:	ஆற்றலுடைய
இन्द्रச்ய இவ	இन्द्रஸ்ய இவ	இந்திரனுக்கு ஒத்ததுமாகிய
(அग्ने:)	(அக்னே:)	(அக்கினியினுடைய),
ப்ரஸ்த்	ப்ரஸ்தம்	மேம்பட்டதும்
சம்ராஜ்	ஸம்ராஜம்	{ இனிது விளங்குகின்றதுமாகிய உருவத்தை
ப்ர (ஸ்தௌ)	ப்ர (ஸ்தௌதா)	நன்கு (துதிப்பீர்களாக),
(ததா) வந்த்ராரா	(ததா) வந்த்ராரா	{ (அந்நவமே)வணக்கத்தின் துவார மாகிய துதி முதலியவைகளையும்
வந்தமானா	வந்தமானா	யாவராலும் போற்றப்பட்ட
க்ரூதானி	க்ரூதானி	கருமங்களையும்
ப்ர விவ்ஸ்டு	ப்ர விவ்ஸ்டு	நன்கு விரும்புவீர்களாக.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—6. வசிட்ட ரிஷி. திருஷ்டுப் சந்தம். அக்கினி
தேவதை.

ஆற்றலுடையதும், வீரமுள்ளதும், சுண்டு மூலத்திலுள்ள புंस: (புங்ச:) என்னும் பதத்திற்கு வீரம் எனப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. வீரனுடைய ஆண் தன்மையாதலின் வீரியம் எனப்படுகின்றது. யாங்க முனிவரும், 'புமான் புருமனா பவதி புஸ்தேவா', என இதைக் கூறியுள்ளார். சனங்கட்குத் துதிக்கத் தக்கதும், வலியுள்ள இந்திரன் போன்றதுமாகிய அவ் வக்கினியின், பெருமை வாய்ந்ததும், மிக விளங்குவதுமாகிய வடிவத்தை நன்கு துதிப்பீர்களாக. அவ் வாறே துதி முதலியவைகளையும், யாவர்களும் போற்றுகின்ற கருமங்களையும் முழுதும் விரும்புவீர்களாக. (6)

குறிப்பு.—'ப்ரஸம்ராஜ் அசுரச்ய ப்ரஸ்த்', எனச் சந்தமோதுவாரும், 'ப்ரஸம்ராஜோ அசுரச்ய ப்ரஸ்திம்' என இருக்கோதுவாரும் கொள்வார்.

'வந்த்ராரா வந்தமானா விவ்ஸ்டு', எனவும், 'வந்தே தாரும் வந்தமானோ விவச்சிம்' எனவும் பாட வேண்டுமென்கி.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—7. விசுவாமித்திர ரிஷி. சந்தம் திருஷ்டுப். அக் கினி தேவதை.

எல்லா விடய வுணர்வுகளையுடைய இவ் வக்கினி, வேள்வியின் பொருட் டுத் தேவர்களால் இயற்கையாகவே அரணிக் கட்டைகளி லிருத்தப்பட்டிருக் கின்றது. அதிலுவமை:—கருப்பம் போல் என்றமை. கருப்பினி மடைந் தையர்களால் கருப்பம் நன்கு தாங்கப்படுவதுபோல் என்பதாம். அவ் வண் ணத்த அக்கினி அவ்வையத் தாங்குபவர்களாயும், கருமங்களிற் சாக்கிரதையாய் முள்ள மனிதர்களான எங்களால் ஒவ்வொரு தினத்திலும் துதி வடிவ வாக்கு களாற் போற்றத்தக்கதாகின்றது. (7)

மந்திரம் 8.

கீதம்—வைகவாநராக்கினி அத்திரி ரிஷி, ராகேஷ்க்னம்.

3 1 2   3 2 3   2   3 1 2   1 2
80.   सनादग्ने मृणसि यातुधानान् न त्वा रक्षांसि पृतनासु जिग्युः ।
1 2   3 1 2   3 2 3   1 2 3 1 2   3 1 2
          अनुदह सह मूरान् * कयादो मा ते हेत्या मुक्षत दैव्यायाः ॥ ८ ॥

இருக்கு 10-87-19.

வநாடிமே உணவி யாதாநாநா ந சுவா ரக்ஷாஃஸி ப்ருதநா
[ஸு ஜிஃஸு:]
அநுதஹ ஸஹ மூரானு கயாடொ மா தெ ஹேத்யா உக்ஷத
[ஹேவ்யாயா:]

அந்வயம்.

हे अग्ने! (त्वं), सनात्, यातुधानान्, मृणसि, रक्षांसि, पृतनासु, त्वा,
न जिग्युः, (त्वं), सह मूरान्, कयादः, अनुदह, ते, दैव्यायाः,
हेत्या, मा मुक्षत ॥

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே அஹே!	அக்கினியே!
(त्वं)	(சுவ)	(நீ)
सनात्	வநாடி	நீண்டகாலமாய்
यातुधानान्	யாதா யாநாநா	இராக்கதர்களை
मृणसि	உணவி	பிடிக்கின்றாய்.

* कयादो, என்பது இருக்கு.

रक्षांसि	ரக்ஷாஸி	இராக்கதர்கள்
पृतनासु	புரதநாஸு	போர்களில்
एवं	ஈவம்	உன்னை
न जिग्युः	ந ஜிமஜு:	வென்றிலர்
एवं	ஈவம்	நீ
सह सूरान्	ஸஹ சூராந்	கொல்லுந் தொழிலை யுடைய
कयादः	கயாடி:	புலாலுண்ணும் இராக்கதர்களை
अनुदह	அநுதஹ	முறைப்படி யெரித்துவிடுவாயாக
ते	தே	உன்னுடைய
दैव्यायाः	தெய்வியாயா:	திவ்யமாகிய
हेत्याः	ஹேத்யா:	ஆபுதத்தினின்று
मा मुक्षत	மா உக்ஷத	{ (அவர்கள்) விடுபடாதிருப்பார்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—8. பாபு ரிஷி. சந்தம் திருஷ்டுப். அக்கினி தேவதை.

அக்கினியே! நீ நீண்டகால முதற்கொண்டு இராக்கதர்களைத் துன்புறுத்துகின்றாய். அங்ஙனமாயினும், உன்னை யுத்தத்தில் இராக்கதர்கள் வெல்ல முடியாராயினர். ஆயினும் அத்தகைய நீ இப்பொழுது கொல்லுந் தொழிலுக்குரிய புலாலுண்ணும் இராக்கதர்களை முறையே சுவாலையாற் சாம்பராக்குவாயாக. ஆயினும், உன்னுடைய சம்பந்தமாகிய திவ்யாத்திரத்தினின்றும் (அவர்கள்) விடுபடாதோராவார்களாக. (8)

தற்ப்பு.—माते हेत्या मुक्षत दैव्याया: என்பதற்கு அவர் புலாலே விடாதாராகுத. தேவர்கள் தமது திவ்ய வடிவத்தாற் கொல்வார்களாக, என்னும் பொருள் கூட விவரணக்காரர் கொள்கை. ஏனையவை பாடியத்திற் கியைந்தனவே. இது ரிஷி சயா எனக் கொள்ளப்பட்டது ஆங்கிலத்தில்.

ஈண்டு, கயாத: (புலாலுண்ணும்) என்றதற்குப் பாவிகள் எனவும், அல்லது அ, வடிவ மாமிசத்தைத் தின்னும் வைதிகர்கள் எனவுங் கொள்வர், இதில் பாவிகளை நேரே தேவர்கள் கொல்கின்றார்கள். வைதிகர்களைப் பரலோகத்திற்குக் கொண்டு போகின்றார்கள், என்பர் மேளுட்டாசிரியரிற் சிலர்.

எட்டாவது கண்டம்

முற்றும்.

ஒன்பதாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—1. அத்தியாயம்—1.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

23 9 23 92 323 9 2

.81 अग्र ओजिष्ठमाभर द्युम्नमसभ्य मधिगो ।

9 23 92 22 3 2 3 9 23 9 2

* प्र नो राये पनीयसे रत्सि वाजाय पन्थाम् ॥ १ ॥

இருக்கு 5-10-1.

சுஹ ஷ்ஜிஷ் ஜாவா ஷ்ஜ் ஜ்ஜவ்ஷ் ஜயிமொ ।

ப்ர நொ ராயெ வநீயஸெ ரத்ஸி வாஜாய வந்நாம் ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने!, ओजिष्ठं, द्युम्नं, अस्मभ्यं, आभर, हे अधिगो!, पनीयसे,
राये नः, प्र (प्रयोजय) वाजाय पन्थां रत्सि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹே சுஹே !	அக்கினியே !
ओजिष्ठं	ஷ்ஜிஷ்	பேராற்றலுடையதும்
द्युम्नं	ஜ்ஜ்ஜ்	{ பூண் முதலியவைகளால் விளங்
अस्मभ्यं	சுஷ்மவ்ஷ்	{ கப்பட்டதுமாகிய தனத்தை
र	சுவா	எங்கட்குக்
अधिगो !	ஹே சுயிமொ !	{ கொண்டுவந்து நிறையக் கொடுப்
	ந:	பாயாக.
पनीयसे	வநீயஸெ	தடையற்ற போக்குடையோய் !.
राये	ராயெ	எங்களை
प्र (प्रयोजय)	ப்ர (ப்ரயொஜய)	போற்றத்தக்க
वाजाय	வாஜாய	தனத்தோடு
पन्थां	வந்நாம்	கூடியவர்களாகச் செய்வாயாக.
रत्सि	ரத்ஸி	அன்னத்திற்கு
		வழியைச்
		செய்வாயாக.

* प्र णो राया परिणसा, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

இம் மந்திரம் தொடங்கி ஏழாவது, எட்டாவது கண்டங்களில் '16 மந்திரங்கள்' அனுஷ்டிப்ப சந்தங்களை யுடையன. 10-ம் கண்டத்தின் முதன் மந்திரம் வைசுவ தேவதையை யுடையது, 10-ம் கண்டத்தின் இரண்டாம் மந்திரம் அங்கிரசர்களின் துதி. எஞ்சின 14 மந்திரங்களும் அக்கினியைத் தேவதையாகக் கொண்டன.

கண்டம்—9. இருக்கு—1. கயத்திரி ரிஷி. அனுஷ்டிப்ப சந்தம். அக்கினி தேவதை.

அக்கினியே! மிகுந்த வலி யுடையதும், கங்கணம், முடி, முதலிய வடிவங்களால் யாண்டும் விளங்கப்பட்டது பாகிய தனத்தை எங்கட்குக் கொண்டுவந்து தருவாயாக. தடையிலாது செல்வோய்! அல்லது கேடிலாக் கிரணங்களை யுடையோய்! எங்களைப் போற்றுகிறதற்குரிய தனத்தோடு கூடிய வர்களாகச் செய்வாயாக. அன்னம் எங்கட்கருகில் வந்ததையுஞ் சாதனமாம் மார்க்கத்தை யினிது வரையறுப்பாயாக. செய்வாயாக என்பதுமது. (1)

குறிப்பு.—மூலத்தில் 'அग्नि' என்பது தடையின்றிச் செல்லுதல் என்னும் பொருளைத் தந்து நின்றது, 'சு' என்பது சுமனம், (உதத்தல்) அல்லது கிரணம் எனக் கூறுகின்றது நிகண்டு.

மந்திரம் 2.

கீதம்—அக்கினிதேவ பிருகது.

१२ ३२३ ३ २ ३१ २ ३ १ २
82. यदि वीरो अनुष्यादग्निं मिन्धीत मर्त्यः ।

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ २ २ ३ १ २
आ जुह्वद्वयं मानुषं शर्म भक्षीत दैव्यम् ॥ २ ॥

இருக்கு 5-2-6.

யடி வீரோ அநுஷ்டாதி மிந்தீத மர்த்யஃ ।

ஆ ஜுவஹ்வய மானுஷக் ஸம் பக்ஷீத டைவ்யம் ॥

அந்வயம்.

यदि वीरः स्यात्, (तदा), (सः) मर्त्यः, अग्निं, इन्धीत, (किञ्च), आनुषक्
हव्यं, आ जुह्व, (अपिच), दैव्यं, शर्म, भक्षीत ॥

பதவுரை.

यदि वीरः स्यात्	யதி வீரஃ வலூரஃ	{ எக்கால் வீரக்குழந்தை பிறக் கின்றதோ,
(तदा सः) मर्यः	(ததா வஃ) மரய்-ஃ	அக்கால் அம்மனிதன்
अग्निं हन्वीत	அஹிம் ஹவீத	அக்கினியை வளர்க்குக.
(किञ्च)	(கிண)	(மற்றும்)
आजुह्व	ஆஹுவஃ	இடையறாது
हव्यं	ஹவயம்	அவியை (தேவ உணவை)
आजुह्व	ஆஹுவஃ	இனிது கொடுப்பானாக.
(अपिच)	(அபிஅ)	(மற்றும்)
दैव्यं शर्म	டெய்வயம் ஸரம-ஃ	{ வானவரின் இன்பத்தை அல்லது வீட்டை
भक्षीत	மக்சீத	அனுபவிப்பான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—2. வாமதேவஃ, பரத்துவாசர், அல்லது வார்ஹஸ்பதியர் ரிஷி. அனுஷ்டுப் சந்தம். அக்கினி தேவதை.

எப்போது எந்த மனிதனுக்கு வீரமாகிய மகப்பேறுண்டாகியதோ, அப்போது அம் மனிதன் தீ வளர்ப்பானாக. மற்றும், உள்ளவாறு இடையின்றி நோக்கோடு அவி கொடுப்பானாக. மற்றும் தேவர்கள் சம்பந்தமாகிய இன்பத்தையேனும் அல்லது வீட்டையேனும் அனுபவிப்பான். (2)

குறிப்பு.—எக்கால் மனிதன் அவியை இடையறாது கொடுத்து அக்கினியை வளர்க்கின்றானோ, அக்காலத்திலே வீரனாகின்றான். மற்றும் தேவர்களின் சுகத்தையருபவிக்கின்றான் என்பது விவரணக்காரர் உடன்பாடு.

மந்திரம் 3.

கீதம்—யாமம்.

३१ २ ३१ ३ २८ ३ १२ २२
83. त्वेषस्ते धूम ऋषति * दिवि स० छुक्र आततः ।

२३ २८ ३२८ ३१ २ ३१ २
सूरो नहि द्युता त्वं कृपा पावक रोचसे ॥ ३ ॥

இருக்கு 6-2-6.

செவஷஷெஷு யஞஉ ஃணாதி ஃவி வம் ஹுகு சூததஃ ।
ஸூரொ நஹி ஃது தா சுவ க்ருவா பாவக ரொஹவெ ॥

*விஷ்ணுக, என்பது இருக்கு.

அர்வயம்.

हे अग्ने ! त्वेः, ते, शुक्रः, धूमः, दिवि, आततः, ऋषति, हे पावक !

सूरो न, कृपा, (स्तुतः सन्) त्वं, द्युता, रोचसे, हि ॥

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹை அகநீ !	அக்கினியே !
त्वैः ते	தெவையு: தெ	வளங்கின்ற உனது
शुक्रः धूमः	ஸுக்ரு: ஧ும:	வெண்மைப்புகை
दिवि	திவி	வெளியில்
आततः	ஆதத:	விரிந்து
ऋषति	ஐஸ்தி	{ மேகவுருவாய்ப் பரிணமித்துப் போகின்றது
हे पावक !	ஹை பாவக !	பரிசுத்தப்படுத்துவாய் !
सूरो न	ஸூரொ ந	இரவி போல
कृपा (स्तुतः सन्)	கருபா (ஸுத: ஸந)	{ நோக்குண்டா மாறு செய்யக் கூடிய துதியாற்றாதிக்கப்பட்ட வனாய்
त्वं	சுவம்	நீ
द्युता	துதா	பிரகாசத் (நால்) தோடு
रोचसे हि	ரொஅஸை ஹி	உண்மையாய் விளங்குகின்றாய்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—3. பரத்துவாசரிஷி. அதுஷ்டுப் சந்தம். டே. அக்கினி.

அக்கினியே ! பிரகாசிக்கின்ற உன்னுடைய தீர்மஸமாகிய வெண்மை நிறமாகிய புகையானது அந்தரிக்ஷத்தில் விரிந்து டே. பரிணமித்துப் போகின்றது. மற்றும், பரிசுத்தமாக்குவோ. போய் ! அக்கினியே ! இரவியொப்பத் துதிக்கத்தக்க டே. செய்யவல்லதுதியால் துதிக்கப்பட்ட நீ உண்மையில் ஸு. கின்றாய் என்பதாம்.

குறிப்பு.—உலக வழக்கில் 'ऋषति' என ஒருமையில் வ. 'ऋषति' என 'நுக' என்னு மிடைச்சொற் பெற்றுப் பன்மை.

மந்திரம் 1.

கீதம்—அக்கினி தேவதையின் பிருகதூ.

9   2239   22 3 9   22
84. त्वं हि क्षैतवद्यशोऽमि मित्रो न पत्यसे ।

9 2 3 2 3 9 2 3 9   22
त्वं विचर्षणे श्रवो वसो पुष्टिं न पुष्यसि ॥ 8 ॥

இருக்கு 6-2-1.

சுவம் ஹி க்ஷைதவத்யஸோஹி மித்ரோ ந பத்யஸே ।

சுவம் விவ்ஷணோஸ்யஸோ வஸோ வுஷ்டிம் ந புஷ்யஸி ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने !, त्वं, हि, क्षैतवत्, यशः, मित्रः न, पत्यसे, हे विचर्षणे !

वसो ! त्वं, श्रवः, पुष्टिं न, पुष्यसि ॥

பதவுரை.

अग्ने !	ஹே சுதே !	அக்கினியே !
சுவம்	சுவம்	நீ
ஹி	ஹி	உண்மையாய்
क्ષैतवद्य	க்ஷைதவத்ய	காய்ந்த விறகோடு கூடிய
यशः	யஸஃ	அன்னத்தை
मित्रो न	மித்ரோ ந	{ பகலபிமானி தேவதையைப் போல
पत्यसे	பத்யஸே	அணுகின்றாய். (ஆதலின்)
हे विचर्षणे !	ஹே விவ்ஷணே !	{ எல்லாவற்றையு மினிது காண் போய் !
वसो !	வஸோ !	வியாபக !
सुष्यसि	சுவம்	நீ
पुष्यसि	புஷ்யஸி	புகழுற்ற அன்னத்திற்கு
वुष्यसि	புஷ்டிம் ந	வலுவையுமும்
वुष्यसि	புஷ்டிவஸி	விருத்தி பண்ணுகின்றாய்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—4. பரத்துவாச ரிஷி. சந்தம் அனுஷ்டுப். தேவதை அக்கினி.

அக்கினியே! நீ உண்மையில் உலர்ந்த விறகோடு கூடிய அன்னத்தை அடைகின்றாய். அதிலுவமை:—மித்திர தேவதைபோல என்றது. பகலை யபிமானிக்குந் தேவதை மித்திரனெனப்படும். அது போன்று என்பதாம். (இது மூலத்திலுள்ள 'ஐத்' சைஷதம், என்றதற்கு சூதய: குறைவு அதைப் பற்றியது உலர்ந்த விறகு எனப் பொருட்படுத்திக் கூறப்பட்டது). அல்லது, சூதய: என்பது வீடு என நிகண்டு கூறுகின்றது ஆதலின் அவ்வீட்டிலுள்ளது அவி வடிவ அன்னம். அவ் வன்னத்தையுடைய அவ்வீட்டை மித்திரனாகிய புருடன் அடைவது போன்று அடைகின்றாய் என்பதுமாம். அல்லது 'பயசே' (பத்யசே) என்னுஞ் சொல் ஐசுவரிய பொருளுடையது என்று நிருத்தங் கூறுதலின் இத்தன்மைய அன்னத்தைச் செலுத்துகின்றாய் என்பதுமாம். இக்காரணத்தாலேயே சிறப்பு வகையால் எல்லாவற்றையுங் காணப்பட்டதும் வியாபகமுமாகிய அக்கினியே! நீ தலைவன் வீட்டிலுள்ள புகழ் வாய்ந்த அன்னத்தையும், அன்ன காரியமாகிய புஷ்டியையும் விருத்தி பண்ணுகின்றாய் என்பதாம். (4)

குறிப்பு.—மித்திரன் என்பது சூரியனுக்கு மற்றோர் பெயராம். இதவே பகலை யுண்டாக்கும் அபிமானி சேவகை. நிருத்தத்தில் இதவே வாயுமுதலிய தேவகணங் கட்டு நிவிலி இருக்கின்றது எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

சுண்டு 'யச:' என்றதும் அன்னமென நிகண்டு கூறுகின்றது. ஆதலின் அவி வடிவ அன்னம் என்பது பொருள்.

மந்திரம் 5.

கீதம்—கௌமுத ரிஷி பிருகதம்.

85. ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
 प्रातरग्निः पुरुप्रियो विशः स्ववेताऽतिथिः ।

२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २
 * विश्वे यस्मिन्मर्त्ये हव्यं मर्त्तास इन्धते ॥ ५ ॥

இருக்கு

புராதாந்ஹி: வாஸாஹி, யொ விஸ ஹ்வெதாதி.
 விஸே யவ்ஹிநைதெஹ் ஹவ்யம் உதாஸ ஹ்வெத ॥

அந்வயம்.

புரபிரிய:, விச:, அதிதி:, அமி:, ப்ராத:, சுவேத, விசுவ, மர்தாச
 யஸ்மிந், அமர்த்யே, ஹவ்யம், இந்நதே ॥

* दिश्वानि यो अमर्त्यो हव्या मर्त्येषु रेण्वति, என்பது இரு

பதவுரை.

புரமிய:	வாஸுவிய:	பல்லோர்க்கும் பிரியமானதும்
விசு:	விஸ:	{ தலைவனிடத்துப் பொருளைச் சேர்ப்பதும்
அதிதி:	சுதிதி:	{ எசுமான் வீட்டிற்கு எப்போதுஞ் செல்வதுமாகிய
அநி:	சுநி:	அக்கினி,
பிரா:	விரா:	விடியற் போதில்
சுவே:	ஹுவே:	துதிக்கப்படுகின்றது.
விசு மர்தாச:	விஸு உதூராவ:	எல்லா மனிதர்களும்
யசிமந் அநி	யசிமந் சுதேதூ-	இறப்பிலாத எவ் வக்கினியில்
ஹய்	ஹய்	அவியைத்
ஹயே	ஹயே	{ தாபிக்கின்றார்களோ, (அவ் வக் கினி துதிக்கப்படுகின்றது).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—5. மிருக்த வாஹாத்வித ரிஷி. அநுஷ்டுப் சந்தம்.
அக்கினி தேவதை.

எல்லார்க்கும் பிரியனும், எசமானிடத்தில் தனத்தைச் சேரச்செய்
வோனும், எசமானர்களுடைய வீட்டிற்குத் திதிகளிற் செல்லாதோனும்,
எப்போதுஞ் செல்பவனும் என்பது மது. “அதிதி வீடுகட்குச் செல்பவன்.
திதிகளில் பரகுலங்களை அல்லது பரவீடுகளை அடைபவனாவான்” என
யாஸ்க முனிவரும் நிருக்தத்தில் கூறியுள்ளார். ஆதலின் இவ்விதமாகிய
வக்கினி விடியற்காலத்திற் றேரத்திரம் பண்ணப்படுகின்றது. இறவாத
மடைய எவ் வக்கினியில் எல்லா மனிதர்களும் அவியைக் கொண்டு
“பிக்கின்றார்களோ, அவ் வக்கினி எனக் கூட்டிக்கொள்க. (5)

மந்திரம் 6.

—அக்கினி ரிஷி யத்வாகிஷ்டயம், யன்மகிஷ்டயம்.

1 23 23 92 392

यद्वाहिष्ठं तदग्नये बृहदर्चं विभावसो ।

92 3 23 23 392

महिषीव त्वद्रयिस्त्वद्वाजा उदीरते ॥ ६ ॥

இருக்கு 5-25-1.

ஷம் உதூராவெ ஸுஹுதூவ விலாவவெவா ।

சுவஹு யிவஸு அரஜா உதீரதெ ॥

அந்வயம்.

वाहिष्ठं यत्, तत्, अमये, (क्रियते) हे विभावसो!, बृहत् अर्च, (यतः)
त्वत्, महिषीव, रयिः, बाजा, उदीरते ॥

பதவுரை.

वाहिष्ठं	வாஹிஸ்தம்	நன்மையை அடைவிப்பதாகிய
यत् तत्	பய தய	{ யாதொரு தோத்திரமுண்டோ அது
अमये (क्रियते)	அமயே (கரியதெ)	{ அக்கினிக்குச் (செய்யப்படு கின்றது.)
हे विभावसो!	ஹ விவாவஸோ!	கிரணமாகிய தனமுடையோய்!
बृहत्	வ்ருஹதீ	மிகுந்த, (அன்ன, தனங்களை)
अर्च	அரூ	எமக்குக் கொடுப்பாயாக.
यतः	யதஃ	யாதினு லெனின்?
त्वत्	தவத்	நின்னிடத்திலிருந்து
महिषीव	மஹிஷீவ	மிகுதியாகவே
रयिः	ரயிஃ	தனங்களும்
बाजा	வாஜா	அன்னங்களும்
उदीरते	உதீரதெ	{ வெளிப்படுகின்றன (ஆதலின் என்க.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—6. வசுவ வ ஆத்ரேயர்கள் ரிஷிகள். சந்தம்
அனுஷ்டுப். அக்கினி தேவதை.

நன்மைக்குக் கொண்டுபோகப்பட்ட தோத்திர மெதுவோ, அது
அக்கினிக்குச் செய்யப்படுகின்றது. இவ்வாறு தோத்திரஞ் செய்வது
கிரணத்தையே தனமாகவுடைய, அக்கினியே! நீ மிகுந்த தனத்தை
அன்னத்தையும் எங்கட்குத் தருவாயாக. எவ்வாறு இதற்கு அன்ன த
களைக் கொடுக்குந்தன்மை? (என்றவா வருமிடத்துக் கூறப்படுகின்ற
எக்காரணத்தால் நின்னிடத்திலிருந்து மிகுந்த திரவியங்களும், அன்ன
ளும், வெளிப்படுகின்றனவோ, அக்காரணத்தாலேயே என்பதாம். மு
வள்ள 'இவ' என்னுஞ் சொல் அசை.

தற்ப்பு —மூலத்தில் 'மஹிவீ' என்பதற்கு வேந்தனுடைய ம
னிடத்திலேயே இருப்பது போன்று தனமுதலியவைகள் நின்னிடத்தி
கின்றன என்பர் மேனாட்டாசிரியர்.

மந்திரம் 7.

கீதம்—அக்கினி ரிஷி, விசோனிசீயம் அல்லது ஏடம்.

3 1 2 3 1 2 3 1 2 3 2
87. विशो विशो वो अतिथिं वाजयन्तः पुरुप्रियम् ।

3 2 3 2 3 1 2 3 2 3 2 3 1 2
अग्निं वो दुर्यं वचः स्तुषे शूषस्य मन्मभिः ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-74-1.

விசோ விசோ வோ அதிதிம் வாஜயந்து: பூரூபுரியம் ।
அக்னிம் வோ டுர்யம் வச: ஸுஷஸ்ய மன்மபி: ॥

அந்வயம்.

(हे ऋत्विजः यजमानाः!) वः, वाजयन्तः, विशः, विशः, पुरुप्रियं, अतिथिं,
अग्निं, स्तुत्या, 'परिचरत' (अहं च), वः, दुर्यं, अग्निं, शूषस्य,
(लाभाय), मन्मभिः, वचः, स्तुषे ॥

பதவுரை.

हे ऋत्विजः !	ஹே ஈக்விஜ: !	வேட்போர்காள் !
यजमानाः !	யஜமானா: !	தலைவர்காள் !
वः	வ:	நீங்கள்
वाजयन्तः	வாஜயந்து:	அன்னத்தை விரும்பினவர்களாய்
विशः विशः	விச: விச:	எல்லாப் பிரசைகட்கும்
पुरुप्रियं	பூரூபுரியம்	மிகப் பிரியமும்
अतिथिं	அதிதிம்	பூசிக்கத் தக்கதுமாகிய
अग्निं	அக்னிம்	அக்கினியைத்
या	ஸூக்தா	தோத்திரத்தால்
चरत)	(வரிவரத)	(இறைமஞ்சுவீர்களாக.)
इं च)	(சுஹம் அ)	யானும்
	வ:	உங்களிடமித்தம்
	டூர்யஜ:	விட்டித்தனியதாகிய
	அக்னிம்	அக்கினியை
पुष्य)	ஸூஷஸ்ய (லாபாய)	சுகமடைதற் பொருட்டு
	ஸுஷஸ: வச:	{ தெரிந்த துதிகளான வாக்குகளால்
	ஸூஷஸ	துதிக்கின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—7. கோபவன ரிஷி. அல்லது சப்தவத்ரி ரிஷி.
அனுஷ்டுப் சந்தம். அக்கினி தேவதை.

வேட்போர்காள் ! வேள்வித் தலைவர்காள் ! நீங்கள் அன்னத்தை விரும்பினவர்களாக எல்லாச் சனங்கட்கும் மிகப் பிரியமாகியதும், பூசிக்கத் தக்கதுமாகிய அக்கினியைத் தோத்திரத்தால் இறைஞ்சுவீர்களாக. இறைஞ்சுவீர்களாக என்பது எஞ்சி நின்றது. யானும் உங்கட்காக வீட்டிற்கு இதமாகிய அக்கினியைச் சுக லாபத்தின் பொருட்டுத் தோத்திரம் பண்ணுகின்றேன். எச் சாதனங்களாலெனின் ? மன்னஞ் செய்யப்பட்ட தோத்திரங்களினால். போற்றுகின்றேன் என மேற் கூட்டிக்கொள்க. (7)

குறிப்பு.—தூர்யம் = வீடு, சூழம் = சுகம், என நிரூபித்தம் கூறுகின்றது, வேட்போர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் அதிதியாயும், வீட்டிற்கு வெளியே யாகத்தில் இருக்கப்பட்டதுமாகிய அக்கினியைத் துதிக்கின்றேன். தூர்யம் வாசலிலுண்டாவது எனப் பாடியம் கூறுகின்றது என்பர் மேனாட்டு மொழி பெயர்ப்பாசிரியர்.

மந்திரம் 8.

கீதம்—சார்க்கப் பிரசாபதி ரிஷி, கணீனிகம்.

३२३ ३ २ ३ १ २२ ३ २ ३ १ २
88. बृहद्वयो हि भानवेऽर्चा देवायाम्ये ।

२ ३ १ २२ ३ १ २ ३ २ ३ २
यं मित्रं न * प्रशस्तये मर्त्तासो दधिरे पुरः ॥ ८ ॥

இருக்கு 5-16-1.

बृहद्वयम्यो हि भानवेऽर्चा देवायाम्ये ।
यं मित्रं न प्रशस्तये मर्त्तासो दधिरे पुरः ॥

அந்வயம்.

भानवे, बृहत्, वयः, (दीयते), हि, (अतस्त्वमपि) देवाय, अम्ये, वयः,
अर्चा, मर्त्तासः, यं मित्रं, न, प्रशस्तये, पुरः दधिरे ॥

பதவுரை.

भानवे

ஹாநவெ

{ வேள்வியில் ஒளிக்கின்ற அக்கினிக்கு

बृहत्

புர ஹசு

அறி வடிவாய் மிகுந்துள்ள

वयः

வய:

அன்னங்

* प्रशस्तमि मर्त्तासो, என்பது இருக்கு.

(दीयते)	(தீயதெ)	(கொடுக்கப்படுகின்றது.)
हि (अतः)	ஹி (அதஃ)	இக்காரணத்தால்
(त्वमपि)	(சுவபி)	(நீயும்)
देवाय अग्नये	தெவாய அகநயெ	பிரகாசமாகிய அக்கினிக்கு
वयः	வயஃ	அன்னங்
अर्चा	அரு-அ	கொடுப்பாயாக.
मन्त्रांसः	உது-அவஃ	மனிதர்கள்
यं	யம்	எவ் வக்கினியை
मित्रं न	மித்ரும் ந	நண்பனைப்போல
प्रशस्तये	பு-ஸ-ஸு-யெ	மேலாகிய துதியின் பொருட்டு
पुरः दधिरे	பு-ரஃ டயிரெ	{ முன்பு நிலை நிறுத்துகின்றார்களோ (அவ் வக்கினிக்கு).

சாயண பாடியம்

கண்டம்—9. இருக்கு—8. புருராத்திரேய ரிஷி. அனுஷ்டுப் சந்தம்.
அக்கினி தேவதை.

வேள்வியில் மிகப் பிரகாசிக்கின்ற அக்கினிக்கு அவி வடிவ மகத்தாகிய அன்னங் கொடுக்கப்படுகின்றது. அதலின் நீயும் பிரகாசிக்கின்ற அக்கினியின் பொருட்டு அன்னத்தைக் கொடுப்பாயாக. மனிதர்கள் எவ் வக்கினியை நண்பனைப்போன்று சிறந்த தோத்திரத்தின் பொருட்டு (அக்கினி நம் பொருட்டுத் தேவர்களைத் துதிக்குக என்னுந் துதியின் பொருட்டு அவ்வக்கினியை) முன்பு நிலைநிறுத்துகின்றார்களோ, (அவ்வக்கினிக்குக் கொடுப்பாயாக என இயைத்துக்கொள்க).

(8)

குறிப்பு.—‘புரஃ டயிரெ’ என்றதற்கு—கிழக்குப் பக்கத்திலுள்ள வேதிகையில் தாபிக்கின்றார்களோ, எனப் பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது ஆங்கிலேய மொழி பெயர்ப்பில்.

மந்திரம் 9.

கீதம்—அத்திரி ரிஷி, சுரேந்த வர்ணம்.

9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2 3
89. * अग्नम् बृहन्तमं ज्येष्ठमग्निमानवम् ।

9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2 3
† यः स श्रुतर्वन्नार्थे बृहदनीक इध्यते ॥ 9 ॥

இருக்கு 1-7-8.

* आग्नम्, † यस्य श्रुतर्वा बृहन्नाक्षौ अनीक एव्यते, என்பது இருக்கு.

சுமந் வுத்ருஹணை ஜெஷஷ்ஜி ஜாநவடி ।

யஃ வஸு ஸுதவநாசெஷ- வுஹஷீக ஐயுதெ ॥

அந்வயம்.

வृதஹ்நம், ஜ்யேஷ், அநவ், அஸி, அகந்ம், ய:, (அஸி:), அக்ஷே, ஸுதர்வந்,
வृத, அநிக: ஐத்யதே (ஸ) ॥

பதவுரை.

வृதஹ்நம்	வ்ருத்ருஹணை	பாவத்தை மிகந் தொலைப்பதும்
ஜ்யேஷ்	ஜெஷ்ஜி	போற்றத் தக்கதும்
அநவ்	சூநவம்	மனிதனைப் பற்றியதுமாகிய
அஸி	சுமி	அக்கினியை
அகந்ம்	சுமந்	{ அடைந்தோம், (யானடைந்தேன்),
ய: (அஸி:)	ய: (சுமி:)	எவ்வக்கினி
அக்ஷே ஸுதர்வந்	{ சூசெஷ-2 ஸுதவ-2	{ ரிசுஷ புத்திரனாகிய சுருதவன் மன் நிமித்தம்
வृத	வ்ருஹக்	பெரிய
அநிக:	சுமி:	சுவாலைக் கூட்டமுடையதாய்
ஐத்யதே ஸ	ஐயுதெ ஷ	{ வளர்க்கப்பட்டிருந்ததோ, (அவ்வக்கினியை).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—9. கோபவன ரிஷி.

பாவங்களை முழுது மொழிப்பதும், பூசிக்கத் தக்கதும், மனித சம்பந்த முடையதும், அவர்கட்கு இனிமை செய்வதும், ஆகிய அக்கினியை யாம் அடைந்தோம். (போற்றுதற்குப் பன்மை கூறல்) யாதோரக்கினி ரிசுஷ புத்திரனாகிய 'சுருதவன்மன்' எனப் பெயர் கொண்ட வேந்தன் பொருட்டுப் பெரிய சுவாலைக் கூட்டங்களை யுடையதாய் விருத்தியாகி யிருந்ததோ, அவ்வக்கினியை யாம் அடைந்தோமென அந்வயித்துக்கொள்க. இவ்வாறு சுருதவன்மன் வீட்டிற்கு உண்ணும் பொருட்டு வந்த கோபவன ரிஷி அக்கினியைத் துதிக்கின்றார். (9)

குறிப்பு.—முற்காலத்தில் ஓர்கால் இம் மந்திரத்தைக் கண்ட கோபவனரிஷி ஐயமுண்பான் சுருதவன்மன் என்னும் வேந்தனருகே சென்று அங்கு உண்மையில் அவ் வேந்தன், வேள்விவிரதம் பூண்டிருக்கின்றதையும், வேள்வித்தீ பெருஞ் சுவாலையோடு சொல்கின்றதையும் கண்டனர். கண்டு இந்த ரிஷியானவர் 'விருத்திரஹந்தமம், என்னும் இம் மந்திரத்தாற் துதித்தனர் என இதிகாச மொன்றுளது.

'அகந்ம், அகந்ம்' எனப் பாட பேதமுண்டு.

மந்திரம் 10.

கீதம்—கசியப சுவயோனீந்ர இந்திரியம்.

90. 3 2 2 3 9 2 2 3 9 2 3 9 2
जातः परेण धर्मणा यत्सवृद्धिः सहाभुवः ।3 2 3 3 9 2 2 3 2 3 9 2 2 3 2
पिता यत्कश्यपस्याग्निः श्रद्धा माता मनुः कविः ॥ १० ॥

இருக்கு 11-90-11.

ஜாதஃ வரெண யஜ்ணா யத்வுஜ்ஃ ஸஹாபுவஃ ।
பிதா யக் கஸ்யபஸ்யாஃ ஸ்ரதா மாதா மநுஃ கவிஃ ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने !, त्वं, परेण, धर्मणा, जातः, यत्, सवृद्धिः, सह, अभुवः, यत्,
अग्नेः, पिता, श्रद्धा, माता, मनुः, कविः, (स्तोता), (सोऽग्निः त्वं),
(यजमानायाभीष्टं फलं प्रयच्छ)

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹே அக்ஷு !	அக்கினியே !
(त्वं)	(சுவஃ)	(நீ)
परेण धर्मणा	வரெண யஜ்ணா	{ மேலாகிய தாபித்தல் (நாட்டு தன்) முதலிய தருமத்தால்
जातः	ஜாதஃ	உண்டானாய்.
यत्	யக்	எவ் வக்கினி
सवृद्धिः	ஸவ்ருஜ்ஃ	வேட்போர்களோடு
अभुवः	அபுவஃ	இருக்கின்றதோ,
यत् अग्नेः	யக் அக்ஷுஃ	எவ் வக்கினிக்கு
कश्यपः	கஸ்யபஃ	கசியபரிஷி
पिता	பிதா	பிதாவோ,
श्रद्धा	ஸ்ரதா	சிரத்தை யென்பாள்
माता	மாதா	அன்னையோ,
मनु	மநு	மனுவானவர்
कविः	கவிஃ	துதிப்பவரோ,

(सोऽभिः एवं)	(வொஃழி: ச்வம்)	(அவ் வக்கினியாகிய நீ)
(यजमानाय)	(யஜமானாய)	(தலைவனுக்கு)
(अभीष्टं फलं)	(சுலீஷ்டம் ஫லம்)	(விரும்பிய பயனை)
(प्रयच्छ)	(புரயக்ஷ)	(இனிது கொடுக்கின்றாய்.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—10. வாமதேவர் அல்லது கசியபர், மரீசி, மனு, அல்லது வைவ சுவதர்கள் ரிஷிகள். சந்தம் அதுஷ்டிப். தேவதை அக்கினி.

அக்கினியே! நீ மேலாகிய தருமத்தால் (அதாவது தாபித்தன் முதலிய கருமத்தால்) வெளிப்பட்டோனாய் வேள்வியோடிருக்கின்ற வேட்போர்களுடன் தரையைப்பற்றிய வேள்வியின்கனிநுக்கின்றாய். கசியபருடைய அக்கினி, என்னும் மூல பதங்களின் வேற்றுமையை 'கசியபர் அக்கினியினுடைய' என மாறுபடுத்திக்கொள்க. எனவே, எவ் வக்கினிக்குக் கசியபர் பிதாவோ என்றாயிற்று. ஆகவே, எவ் வக்கினிக்கு கசியபர் பிதாவோ, சிரத்தையென்னுந் தேவி அன்னையாவனோ, அளவற்ற கருமமுடையவரும், அல்லது அளவிலாத அறிவுடையவருமாகிய வைவசுத மனு துதிக்கின்றவராவரோ, அவ் வக்கினி எசமானனுக்கு விரும்பிய பலனைக்கொடுக்குக. இதனால் குறிப்பிட்ட இதிகாசத்தை வேறு பிராமணத்திற்காண்க. (10)

குறிப்பு.—எவ் வக்கினி, கசியப ரிஷியைப் பரிபாலிப்பதாமோ, சிரத்தையாகிய சத்தியத்தை யுடையதோ, மழை பெய்விச்சுந் தன்மையால் உலகனைத்தையும் உண்டாக்குவதோ, மனுவாமோ, (பக்தி, பக்தியிலாமையை யறிவதோ,) கவியாமோ, (மேதாவியோ) எவ் வக்கினி, கூட இருக்கப்பட்ட தேவர்களோடு கூடவே வெளிப்படுகின்றதோ, அத் தகைய இவ் வக்கினி மேலாகிய தருமபென்னுந் கருமத்தால் வெளித்தோன்றியது என விவரணத்திற் காணப்படுகின்றது. இதுவே ஆக்கில் மொழி பெயர்ப்பிலுங் காணப்படுகின்றது.

ஒ ன் ப தா வ து க ண் ட ம்.

முற்றும்.

ப த் த ர ங் க ண் ட ம்.

பிரபாடகம்—1, அத்தியாயம்—1.

ஆறு மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம்—பர்ஹிஸ் பிரத்தியம்.

91. २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
सोमं राजानं * वरुणमग्निमन्वारभामहे ।

३ २ ३ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
आदित्यं विष्णुं सूर्यं ब्रह्माणं च बृहस्पतिम् ॥ १ ॥

இருக்கு 10-141-3.

வெரஹம் ராஜாநம் வரஹ்ணஹி உநாரஹாஹெஹ ।

சூழித்யம் விஷ்ணுஹ் வசூர்யஹ் ப்ரஹ்மாணம் ச ப்ரஹ்ஸ்பதிஃ ॥

அங்வயம்.

राजानं, सोमं, वरुणं, अग्निं, आदित्यं, विष्णुं, सूर्यं, ब्रह्माणं, बृहस्पतिं,
च, अन्वारभामहे ॥

பதவுரை.

राजानं	ராஜாநம்	விளங்குகின்ற அல்லது ஈசனாகிய,
सोमं	வெரஹம்	சோமனையும்
वरुणं	வரஹ்ணம்	வருணனையும்
अग्निं	அஹிம்	அக்கினியையும்
आदित्यं	சூழித்யம்	அதிதி புத்திரனையும்
विष्णुं	விஷ்ணுஹ்	விஷ்ணுவையும்
सूर्यं	ஸூர்யஹ்	சூர்யனையும்
ब्रह्माणं	ப்ரஹ்மாணம்	பிரமனையும்
बृहस्पतिं च	ப்ரஹ்ஸ்பதிஃ ச	பிருகத்பதியையும்
अन्वारभामहे	அநாரஹாஹெஹ	அன்பு பரராட்டுகின்றோம்.

* अग्नेऽग्निं गीर्भिवामहे, आदित्यान्, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

காண்டம்—10. இருக்கு—1. அக்கினித்தாபஸ ரிஷி. அநுஷ்டுப் சந்தம்.
தேவதை விசுவேதேவர்.

விளங்குகின்றவனும், அல்லது. ஈசனுமாகிய, மதியையும், இரவியையும், வருணனையும், அக்கினியையும் எம்மைக் காப்பதன் பொருட்டு வழிபடுகின்றனம். அவ்வாறே, அதிதி மைந்தனையும், விஷ்ணுவையும், பிரமனையும், பிருகத்பதியையும் தோத்திரங்களால் காப்பதன் பொருட்டு வழிபடுகின்றனம் என்பதாம். (1)

தறிப்பு.—‘ஆதித்தியனை, என்றது = அதிதியின் புத்திரனாகிய வாயுவை, யாண்டும் ஆதித்யனென்னும் சொல் சூரியனென்னும் பொருளில் வெளிப்படையாமாயினும், ஈண்டுச் சூரியனை வேறாய்க் கொள்ளப்படலால் சூரியனைக் குறிப்பதன்று. அற்றேல், அதிதிபுத்திரர்களிற் பிற்றைக் கொள்ளாததென்னெனகொலோ வெனின்? பிரகாண வயத்தாற் பொருந்தாது. என்னை? பிரகாணத்திலோ, சோம, சூரிய, அக்கினி முதலியவைகள், கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. அவ்வாறே வாயுவைக் கொள்ளலும் மரபாமென்க.

ஈண்டுப் பூமிக்கு மூர்த்தியாகிய ‘சருவன்’ என்பவனைப் பிருகத்பதி என்பதாலும், சல வடிவ ‘பவன்’ என்பவனை வருணன் என்பதாலும், உருத்திரவடிவம் அக்கினியாம் அதை ‘அக்கினி’ என்பதாலும், உக்கிர வடிவ வாயுவை ‘ஆதித்தியன்’ என்பதாலும் ஆகாசமூர்த்தி ‘பீபன்’ அதை விஷ்ணு என்பதாலும், சோம மூர்த்தியாகிய மாதேவனை சோமன் என்பதாலும் எசமான மூர்த்தியாகிய ‘பசுபதியை’ பிரமன் என்பதாலும், சூரியனாகிய ‘ஈசானனை’ சூரியனென்பதாலும், கூறப்பட்டிருத்தலால் இம் மந்திரத்தில் ஈசானது அட்ட மங்கல மூர்த்திகளின் உபாசனை வெளிப்படையாமென்பது காண்க.

மந்திரம் 2.

கீதம்—ஆருடவத் ஆங்கிரசம், அல்லது யாமம்.

३२ ३२ ३ १ २   ३ २ ३ १   २२

92. इत एन उदारुहन् दिवः पृष्ठान्यारुहन् ।

२ ३ २ ३ १. २ ३ १   २२

प्र भूर्जयो यथा पथोयामङ्गिरसो ययुः ॥ २ ॥

ஐத ணத உதாரஹந் திவ: ப்ரஸ்தான்யாரஹந் ।

ப்ர லஹஜயோ யதா பதோயாமாங்கிரசோ யயு: ॥

அங்வயம்.

भूर्जयः, आङ्गिरसः, एते, यथा, उत्, यां प्रययुः, यथा पथा (जनाः तथा),

इतः, उदारुहन्, आगत्य, दिवः, पृष्ठानि, आरुहन् ॥

பதவுரை.

भूज्यः	ஹஜ்யஃ	{ அநியைப் (தேவவுணவைப்) பக் குபஞ் செய்வோர்களான
आक्षिप्तः	ஆக்சிப்தஃ	{ அங்கிரச ரிஷிபிள் சந்ததியார்க ளென்னும்
एते	ஊதே	இவர்கள்
यथा	யதா	எவ்வாறு
उत्	உத்	மேல்வழியால்
द्यां	த்யாம்	வானுலகை
प्रयुः	புய்யஃ	{ இனிது அடைந்தார்களோ, அவர் கள்
यथा पथा (जनाः तथा)	{ यथा यथा (जनाः तथा)	{ வழியைப்பற்றிக்கொண்டு சனங் கள் ஒரு ஊரை யடைகின்றது போல்
इतः	ஊதஃ	தரையினின்றும்
उदारुहन्	உதாரஹந்	மேற்சென்று
आगत्य	ஆமத்ய	வந்து
दिवः	திவஃ	சுவர்க்கத்தினின்றும்
पृष्ठानि	புரஸ்தானி	மேம்பாடான இடங்களைப்பற்றி
आरुहन्	ஆரஹந்	ஏறிச்செல்லின்றார்கள்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—2. வாமதேவ ரிஷி. அநுஷ்டிப் சந்தம். விசுவ தேவர் தேவதை.

ஆங்கிரச ரிஷியின் சந்ததியார்களான இவர்கள் உயர்ந்த மார்க்கத்தால் வானுலகை யடைந்தார்கள். அவர்கள் எவ்விதமானவர்க ளெனின்! 'भूज्यः' என்பதில் 'भूजति' என்பதின் பொருள் பக்குவஞ் செய்தலாமாதலின், தேவ வுணவுகளைப் பக்குவஞ் செய்வோர்களாவர். அடைவதிலுவமை :—வழியைக் காண்டு சனங்கள் கிராம முதலியவைகளே யடைவதுபோன்றெனல். மற்றும் தப் பூமியினின்றும் மேலே போய் வந்துஞ் சுவர்க்கத்தினுடைய இடங் ளைத் தாண்டி ஏறுகின்றார்கள்.

(2)

குறிப்பு.—'द्यां' 'வானுலகை, என்னும் பதத்தால் வாழ்நாளுக்குப் பின் னுடையத்தக்க தோரிடம் அல்ல என்பது பெறப்படுகின்றது. என்னை? மார்க்கத் தைப்பற்றியதினாலேயே அடைவ தமையாமையின். மற்றோ, மேம்பட்ட ஒழுக்க மாகிய மார்க்கத்தைப் பற்றிக்கொண்டு அடையத்தக்க இன்ப விசேடமே ஈண்டு வானுல கென்பதாம். அல்லது, இமயமலை முதலிய உயர்ந்த விடமாம், எனக் கருதுகின்றோம். மற்றும் 'भूज्यः' என்றதற்கு, பூமியை வென்றவர்கள் என்பது விவரணக்காரர் உடன்பாடு. இதுவே ஆங்கில டொழிபெயர்ப்பின் கருத்துமாம்.

மந்திரம் 3.

கீதம்—அசிதம்.

ॐ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
 03. राये अग्रे महे त्वा दानाय समिधीमहि ।

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १
 ईडिप्वा हि महे वृषन् द्यावा होत्राय पृथिवी ॥ ३ ॥

ராயே அக்டெ ஁ஹே சுவா ஞாநாய வஸிதேஹி ।

ஈ஁஁஁஁஁஁ ஹி ஁ஹே வுஷந ஞாவா ஹோத்ராய ப்ருதிவீ ॥ ३ ॥

அந்வயம்.

हे अग्रे !, त्वा, महे, राये, दानाय, समिधीमहि, हे वृषन् ! महे,
 होत्राय, द्यावा पृथिवी, ईडिप्वा ॥ *

பதவுரை.

हे अग्रे !	஁஁஁஁஁஁ !	அக்கினியே !
त्वा	சுவா	உன்னை,
महे	஁஁஁஁	மிகுந்த
राये	ராயே	திரவியத்தைக்
दानाय	ஞாநாய	கொடுப்பதற்கு
समिधीमहि	வஸிதேஹி	நன்கு வளர்க்கின்றோம்.
हे वृषन् !	஁஁஁ வுஷந !	தான (ஈசை) மழைபெய்வோய் !
महे	஁஁஁஁	பெரிய
होत्राय	ஹோத்ராய	தீ யோமத்தின் பொருட்டு
द्यावा पृथिवी	ஞாவா ப்ருதிவீ	வானுலகையும் மண்ணுலகையும் !
ईडिप्वा	ஈ஁஁஁஁஁஁	(தீ) துதிப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

காண்டம்—10. இருக்கு—3. கசியபர் அல்லது அசிதர் அல்லது தேவ
 ரிஷி.

அக்கினியே ! மிகுந்த தனங் கொடுப்பதன் பொருட்டு யாங்கள் நன்
 உன்னை வளர்க்கின்றோம். வேண்டியதை மழையெனப் பெய்யும் அக்கின்
 நீ பெரிதாகிய தீ யோமத்தின் பொருட்டு, வானையும் மண்ணையும் தோத்திரஞ்
 செய்வாயாக. (3)

குறிப்பு.—‘ होत्राय ’ என்றதற்கு ஓமத்தின் பொருட்டென்றனர் பாடியக்
 காரர், ஓமத்திரவியத்தின் பொருட்டென்றனர் விரணச்சாரர். வானுலகு
 மண்ணுலக கிரண்டும் என்றது, வானுலகை மண்ணுலகை என, இரண்டாம்
 வேற்றுமை விரிக்கப் பெற்றது.

மந்திரம் 4.

கீதம்—துவாஷ்டரீ.

94. ^{3 2 3 2 3 2 3 2 3 2 3 2 3 2} ^{2 3 2 3 2}
 दधन्वे वा यदी मनु वोचद् * ब्रह्मेति वेरु तत् ।
^{2 3 1 2 3 1 2 3 2 3 1 2}
 परि विश्वानि काव्या नेमिश्चक्रं † मिवा भुवत् ॥ ४ ॥

இருக்கு 2-5-3.

உயநெ வாயி உநு வொவடி ஸுஷெதி வெரூ தக் ।
 பரி விஸ்வாநி காவ்யா நெமிஸ்சக் லிவா ஸுவத் ॥

அந்வயம்.

வா, இம், அநு, (ஹோதி:), யத், ததந்வே, யத், ப்ரஹ், அநுவோசத், தத்,
 (சர்வ்) வேர், (அயமமி:), விஸ்வாநி, காவ்யா, நெமி: சக்ரம் இவ, பர்யஸுவத் ॥

பதவுரை.

வா	வா	அல்லது
இம்	ஂரஂஸு	இவ் வேள்வியைக்
அநு	சுநு	குறியாகவைத்து
(ஹோதி:)	(ஹோதாதி:)	{ இருக்கு மறை படிப்போர் முதலி யோர்கள்
யத்	யக்	எந்த அனியைத்
ததந்வே	உயநெ	தாங்குகின்றார்களோ,
ப்ரஹ்	யடிஸுஷு	எந்தத் துதியைச்
அநுவோசத்	சுநுவொஅக்	சொல்கின்றார்களோ
த (சர்வ்)	தக் (ஸவ-30)	* அவ் வனைத்தையும்
	வெரூ	அறிகின்றது.
† மமி:)	(சுயஉதி:)	(இவ வக்கனி)
நி	விஸ்வாநி	எல்லா
	காவ்யா	{ அறிவு மிகுந்த வேட்போர்களாற் செயப்படுங் கருமங்களையும்
வ	நெமி: அசுலிவ	{ இருப்புக் கட்டானது சக்கரத் தைப்பற்றிக்கொள்வது போல்
	வயதி-ஸுவக்	தன்வயப்படுத்திக்கொள்கின்றது.

ये वेरु, † मिवा भवत्, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—4. பார்க்க ஹுதி ரிஷி, அல்லது, சோம ரிஷி.
அதுஷ்டுப் சந்தம். தேவதை அக்கினி.

அல்லது, இவ் வேள்வியைக் குறித்து அன்யைத் தாங்குவோர்களின் இருக் கோதுவார் முதலியோர்கள் யாதொரு தோத்திரஞ் சொல்கின்றார்களோ, மற்றும், எசுர் மறை, படிப்போர்கள் எந்த அன்யைத் தாங்குகின்றார்களோ, (சுண்டு, அது, என்றதையுஞ் சேர்த்து வேள்வியைக் குறியாக் கொண்டு எனப்பொருள் கொள்க.) அவைகளனைத்தையும் அக்கினி தான் அனுட்டிக்குமாறு அறிகின்றது, அல்லது விரும்புகின்றது. இவ் வக்கினி மேதாவிகளான வேட்போர்களின் சம்பந்தமான கரும்ங்களனைத்தையும் தன் வசமாக்கிக்கொள்ளுகின்றது. வியாபித்துக்கொள்கின்ற தென்பதும்து. வியாபிப்பதிலுவமை:—இரும்புக் கட்டு இரத்தத்தின் சக்கரத்தை உள்ளவாறு முழுதும் வியாபித்துக்கொள்வது போல் என்பது. (4)

குறிப்பு.—‘தன்வே’ என்றது ‘தன்’ என்பதாம். ‘வே’ என்றதும், ‘ஐம், அநு’ என்னு மிரண்டும் அசைச் சொற்கள் என்பர் விவரணக்காரர். ‘வே’ என்றது ‘வே:’, ‘உ’ எனவாம். வே: என்பது அறிதல். உ. என்றது அசை. வே: என்னுந் தன்மைச் சொல் அதாவது ‘அறிவேன்’ என்பது, அறிகின்றது, எனப்படர்க்கையாயிற்று. ‘காவ்யா’ என்றது:—சுருதி வாக்குகள் அல்லது அவிகள், என்பது விவரணக்காரரது கொள்கை. ஆஃது உலகியலில் கவய: என வரும்.

‘புஷ்’ எனவும் ‘புஷாபி’ எனவும் பாடபேதமுண்டு.

மந்திரம் 5.

கீதம்—அகத்திய ரிஷி, ராகேஷ்க்னம்.

923 923 92 3 2 3 23 92
95. प्रत्यग्ने हरसा हरः * शृणाहि विश्वतस्परिः ।

3 9 2 323 23 23 323
यातुधानस्य रक्षसो बलं † न्युञ्ज वीर्यम् ॥ ५ ॥

இருக்கு 10-87:-

புத்ருமெ ஹ்ராவா ஹ்ரஃ ஸ்ரணாஹி விஸுவதஸ்பரி: ।

யாதுதாநஸ்ய ரக்ஷஸோ வலா ந்யுஜ வீர்யம் ॥

அந்வயம்

हे अग्ने !, हरसा, हरः, यातुधानस्य, बलं, विश्वतः परिः, प्रति शृणाहि, (तथा) -
रक्षसः, वीर्यं, न्युञ्ज ॥

* शृणीहि, † विरुज वीर्यम्, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹே சுஹே !	அக்கினியே ! நீ
हरसा	ஹரஸா	தனது பிரகாசத்தால்
हरः	ஹரஃ	கெடுக்குஞ் சீலமுள்ள
यातुधानस्य	யாதுதாநஸ்ய	இராக்கதருடைய
बलं	ஸலம்	வலியை
विश्वतः परिः	விஸ்வத்ஃ பரிஃ	எல்லா வகையானும் நீங்குமாறு
प्रतिशृगाहि	ப்ரதிஸ்ரணாஹி	முழுதும் நாசஞ் செய்வாயாக
(तथा):	(தயா)	(அவ்வாறே)
रक्षसः	ரக்ஷஸஃ	இராக்கதருடைய
वीर्यं (च)	வீர்யம் (அ)	பராக்கிரமத்தையும்
न्युज	ந்யூஜ	ஒடுக்கி விடுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—5. பாபுர் ரிஷி. அனுஷ்டிப் சந்தம். ரகேஷாஹா அக்கினி, தேவதை.

அக்கினியே ! நீ உன்னுடைய ஒளியால் அல்லது கோபத்தால், எண்டு யாஸ்கமுனிவரும் 'हरो हरते ज्योतिहरे उच्यते' என்றனர். ஆதலின், 'हरसा' மதற்கு ஒளியால் எனக்கொள்ளப்பட்டது. பிறரை வாட்டுஞ் சீலமுள்ள தருடைய வலியை எல்லா வகையானும் போமாறு முற்றிலும் யாக. (5)

ப்பு—'न्युज' என்றதற்கு முற்றிலும் ஒழிப்பாயாக எனக் கொண்டனர் நாரர். நேர்படுத்துவாயாக எனக் கொண்டார் விவரணக்காரர்.

மந்திரம் 6.

கீதம்—மாநவம்.

96. त्वमग्ने वसूँश्च रिह रुद्राँश्च आदित्याँश्च उत ।

यजा स्वध्वरं जनं मनुजातं घृतशुषुम् ॥ ६ ॥

இருக்கு 1-45-1.

சுஹே வஸூஞ் ரிஹ ருத்ராஞ் ஆதித்யாஞ் உத ।

யஜா ஸ்வயரம் ஜநம் மநுஜாதம் வுதஸுஷும் ॥

அந்வயம்.

हे अमे !, त्वं, इह, वसून्, रुद्रान्, आदित्यान्, उत, स्वधरं, मनुजातं,
घृतपुष्पं, जनं, यज ॥

பதவுரை.

हे अने !	ஹே அனே !	அக்கினியே !
त्वं	கவம்	நீ
इह	உஹ	இக் கருமத்தில்
वसून्	வஸூநு	வசுக்களையும்
रुद्रान्	ரூட்ரானு	உருத்திரர்களுடும்
आदित्यान्	ஆதித்யானு	ஆதித்தர்களுடும்
उत	உத	மற்றும்
स्वधरं	ஸ்வஹரம்	நல்ல வேள்வியிலுள்ளதும்
मनुजातं	மனுஜாதம்	{ பிரசாபதியா லுண்டாக்கப்பட்டதும்
घृतपुष्पं	஘ரதபூஷம்	நீரைக் கொடுப்பதுமாகிய
जनं	ஜனம்	சனத்தையும்
यज	யஜ	ஆராதிப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—6. பிரஸ் கண்வரிஷி. அதுஷ்டுப்
அக்கினி தேவதை.

அக்கினியே! நீ இக் கருமத்தில் வசு முதலியோர்களை யாராதிட
மற்றும், தேவதை வடிவமாகிய மற்றைய பிராணியையும் ஆராதிட
எத்தன்மைய பிராணியை யெனின்? அழகிய வேள்வியோடுகூட
மனுப் பிரசாபதியா லுண்டாக்கப்பட்டதை. மற்றும் நீரைத் தரு
ஆராதிப்பாயாக என இயைத்துக்கொள்க.

குறிப்பு —மூலத்தில் 'जनं' என்றதால் தேவதை வடிவப் பிராணி கொ
பட்டது. பிரசாபதியைத் தேவதையாகவுடைய ஆகாயம் என்பது பெ.
ஆகாயமே பிரசாபதி என, சபாசவாமி எழுதியுள்ளார். (பூருவ மீமாஞ்சைச் ச.
பாடியத்தில்) பிராணன் என்பது வாயு. அதுவும் உற்பத்தியின் முன்பு ஆகாயந,
னிலைக்கின்றது எனச் சுருதியுங் கூறுகின்றது. ஆதலின் சனம் என்பதால் பிரசா
பதியே கொள்ளக்கிடக்கின்றது என்பதே துணிவு.

'மனுஜாதம்' என்றது = இந்திரனை. என்னே? எல்லாத் தேவதைகளும்
மனுவினாலுண்டாக்கப்பட்டனவாமென 'मनुर्वै देवाः यज्ञियास' என்றற் றொடக்

கத்து சுருதி கூறுவதால் என்க. ஈண்டு 'மஹஜாதம்' என வேறு கொள்ளப்பட்டமையின், அச் சொல்லால் இந்திரனே குறிக்கப்படுகின்றான். 'ஃ' நீர் தருவோனே என்னும் விசேடணம் அவனுக்கே பொருந்துமாற்றிக்.

வசக்க னெட்டு:—தவன், த்ருவன், சோமன், சாவித்திரன், அநிலன், அநலன், பிரத்யூஷன், பிரபாசன் என்பன. பதினொரு வருத்திரர்கள்:—அசர், ஏகபாதர், அகிலிரக்னர், பினாகி, அபராசிதர், திரியம்பகர், மகேசுரர், விருஷாகபி, சம்பு, அரணர், ஈசுரர் என்பவர்கள்.

பத்தாவது கண்டம்

முற்றும்.

முதற் பிரபாடகமும்

முடிந்தது.

இரண்டாவது பிரபாடகம்.

பிரபாடகம்—2. அத்தியாயம்—1. கண்டம்—11.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம்—தொகுதம் அல்லது தீர்க்கதமசம்.

3 9 2   3 9   2 3 9 2 3 9 2   3 2
 97.   புரு த்வா * டாசிவாஃ வோச்சேரிக்நே தவ சிவதா ।
 3 9 2   3 2 3   3 9 2
 தோதஸ்யேவ ஸரண ஆ மஹஸ்ய ॥ 1 ॥

இருக்கு 1-150-1.

வுரூஃ சுவா டாஸிவாவொவொரிக்நே தவ வ்விதா ।
 தோதஸ்யேவ ஸரண ஆ மஹஸ்ய ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने !, त्वा दाशिवान्, (अहं), पुरु वोचे, (यतः) महस्य, तोदस्य,
 शरण आ इव, तव सिवदा, अरिः ॥

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹே அக்நே !	அக்கினியே !
त्वा	சுவா	உன்னைக் குறித்து
दाशिवान्	டாஸிவாநு	{ புத்திரன் பொருள் முதலியவை களைக் கொடுக்கவேண்டுமென
(अहं)	(அஹம்)	(நான்)
पुरु वोचे	புருவோச்சே	பலவகையாய்ச் சொல்கின்றேன்.
(यतः)	(யதஃ)	(எதனால்)
महस्य	மஹஸ்ய	மகத்தாகிய
तोदस्य	தோதஸ்ய	ஆசிரியனுடைய
शरण आ इव	ஸரண ஆ இவ	தொண்டன் போல
तव सिवदा	தவ சிவதா	உனக்கே
अरिः	அரிஃ	தொண்டனானேன், (அதனால்).

* दाश्वत्, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

11, 12-ம் கண்டங்களின் 1-ம், மந்திரத்திலிருந்து 8-மந்திரங்கள் கருப் சந்தத்தையுடையன. 10-மந்திரங்கள், 'உஷ்ணிக்' சந்தமுடையன. மற்றும், 11-ம், கண்டம், 5-ம் மந்திரம் பவமான தேவதையை யுடையது. 10-ம் கண்டம் 6-ம் மந்திரம் அதிதியின் துதியாம். எஞ்சினவைகள் அக்கினி தேவதையையுடையன. எல்லாவற்றிற்கும் 'அக்கினேயம்' என்னும் வழக்கு குடைக்காரர்கள் போகின்றார்கள் என்பதுபோற் கண்டு கொள்க.

கண்டம்—11. இருக்கு—1. தீர்க்கதம் ரிஷி. உஷ்ணிக் சந்தம். அக்கினி தேவதை.

அக்கினியே! உன்னைக்குறித்துப் பலவகையாகச் சொல்கின்றேன், அல்லது பல்வகை வரத்தைச் சொல்கின்றேன், அதாவது மைந்தனைத் தருவாயாக, திரவியந் தருவாயாக, என்பது முதலிய விச்சைகளைச் சொல்கின்றேன் என்பதாம், ஒன்றுஞ் செய்திலை யெனிலோ, அன்று, மற்றே அவி கொடுத்தவனா யிருக்கின்றேனாதலின் விரும்பியதைச் சொல்கின்றேன் என்க. இதர சாதாரணமாய்ப் பேசுகின்றவனுக்கு, எவ்வாறு கொடுக்கத்தக்கது என்றெண்ணற்கு என்பதாம். பேராசிரியனுடைய தொண்டன் போல் அக்கினியே! உனக்கே யான் தொண்டன் என்க.

ஈண்டு வடமொழியில். ஆகாரம் உவமைப்பொருளில் நின்றது. அக் கால், ஆண்டான் வீட்டில் எவ்வாறு கருப்பத்திலிருந்தே அடிமை யாதல் நியதமாயுள்ளதோ, அங்ஙனமே யானுமாதலின் விரும்பியதைப் பலவாறாய்ச் சொல்கின்றேன் என்பதாம், நீயும் வேண்டிய தனத்தையுந் தருவாயாக என்பது பொருள்.

இம் மந்திரத்திற்கு யால்க முனிவரும் நிருத்தம் 5, 2, 8-ம் சூத்திரத்தில் இவ்வாறே பொருள் கூறியுள்ளார். (1)

குறிப்பு.—அநேக விதமாக உன்னை யழைக்கின்றேன் என்பது ஆங்கிலமொழி பெயர்ப்பின் கருத்து.

மந்திரம் 2.

கீதம்—ஆசுவரிஷி ப்ரகிருதம்.

98. १ २२ २३ ३ १ २ ३ २
प्र होत्रे पूर्य वचोऽग्रे भरता बृहत् ।
३ १ २२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
विषां ज्योतींषि विभ्रते न वेधसे ॥ २ ॥

இருக்கு 3-10-5.

ஹ ஹோதே வ குவஹ வவொதயே ஹதா வுஹக் ।
விவா ஜெஜாதீஷி விஸுதே ந வொவெ ॥

அந்வயம்.

(हे होत्रादयः!) विपां ज्योतीषि, विभ्रते, वेधसे, होत्रे, अग्नये, बृहत्,
पूर्व्यं, वचः, प्रभरता ॥

பதவுரை.

(हे होत्रादयः!)	{ (ஹ ஹோதா தய: !)	{ (இருக்கோதுவோர் முதலியோர் களே!) (நீவிர்)
विपां	விவா	{ எசர்மறையோதும் விப்பிரக ளுடைய
ज्योतीषि	ஜெஜாதீஷி	கருமத்தாலுண்டான ஒளிகளை
विभ्रते	விஸுதே	இனிது தாங்கப்பட்டதும்,
वेधसे	வெயவெ	உலகத்தைத்தாங்குவதும்,
होत्रे	ஹோதே	{ தேவதையை யழைப்பதும் (ஆகிய)
अग्नये	அஹ்நே	அக்கினியின் பொருட்டுச்
पूर्व्यं	புர்வ்யம்	பண்டைக் காலத்திய
बृहत्	புஹத்	மகத்தான
वचः	வச:	தோத்திரங்களை,
प्रभरता	புஹதா	{ சம்பாதிப்பீர்களாக, (துதிப்பீர்க ளாக)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—2. விசுவாமித்திர ரிஷி. உஷ்ணிக் சந்தம். அக்
கினி தேவதை.

எசமானன், இருக்கோதுவார் முதலியோர்கட்குக் கூறுகின்றான்:—
ஹோத்ருளன்னும் இருக்கோதுவார் முதலியோர்களே! (நீவிர்) அறிவு மிகுந்த
'அத்துவர்பு' எனப்படும் எசர் படிப்போர் முதலானவர்களுடைய நற்
கருமாதுட்டானத்தாற் றேழிய, ஒளிகளை நிமித்தமாகக் கொள்ளப்பட்டதும்,
உலகத்தை யினிது தாங்குவதும், தேவர்களை யழைப்பதுமாகிய அக்கி
னிக்கு, மகத்தாய பண்டைக்காலத்திய துதிமுதலிய தோத்திர வாக்கியங்
களை, அல்லது உலகத்தைப் படைக்கும் பரமேசுவர் இரவி முதலிய சோதி
களை யுண்டாக்குமாறு, இனிது சம்பாதிப்பீர்களாக. தோத்திரஞ் செய்வீர்க
ளாக என்பது பொருள். (2)

திறிப்பு.—அக்கினியை, பிருகத் என்னும் தோத்திரத்தால் திருப்தி செய்வீர்க
ளாக என்பது ஆங்கில ஆசிரியர் கருத்து. ஈண்டு வடமொழியிலுள்ள நகாரம் ஒரு
வகையில் பொருள் தராமலும் ஒரு வகையில் உகமைப் பொருளைத் தந்தும் நின்றது.

மந்திரம் 3.

கீதம்—பிரசாபதி ரிஷி சுருதிரே சிரத்தாம் சிரத்தம் சந்தம்

2 3 1 2 3 1 2 3 1 2

99. अग्ने वाजस्य गोमत ईशानः सहसोयहो ।

3 1 2 3 2 2 1 2

* अस्मे देहि जातवेदो महि श्रवः ॥ 3 ॥

இருக்கு 1-17-4.

சுமெ வாஜஸ்ய மொமத ாஃராநஃ வஹவொயஹொ ।
 சுமெஷ ஷெஹி ஜாதவெஷொ ஷஹி ஸ்ரவஃ ॥

அந்வயம்.

हे सहसो यहो!, अग्ने!, गोमतः, वाजस्य, ईशानः, (असि) (अतः)
 हे जातवेदः! अस्मे महि श्रवः देहि ॥

பதவுரை.

हे सहसो यहो!	ஹ வஹவொ யஹொ!	} ஆற்றலின் மைந்தனாகிய
अग्ने!	சுமெ!	
गोमतः	மொமதஃ	அக்கினியே! (நீ)
वाजस्य	வாஜஸ்ய	கோக்களோடு கூடியவனும்
ईशानः	ாஃராநஃ	அன்னத்திற்கு
(असि)	(சுஸி)	இறைவனுமாக
(अतः)	(சுதஃ)	(இருக்கின்றாய்.)
हे जातवेदः!	ஹ ஜாதவெஷஃ!	(இதனால்)
अस्मे	சுஸ்மே	} தோன்றிய வுணர்வு தனங்களை யுடையோய்!
महि	ஷஹி	
श्रवः	ஸ்ரவஃ	எமக்கு
देहि	ஷெஹி	மிகுந்த
		அன்னத்தைந்
		கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—3. கோதம ரிஷி. உஷ்ணிக் சந்தம். அக்கினி
 தேவதை.

வலியினுடைய குழந்தையாகிய அக்கினியே! பல கோக்களை யுடைய
 வார்க்கும், அன்னத்திற்கும், இறைவன் நீயா யிருக்கின்றாய். ஆதலின்

* अस्मे देहि, என்பது இருக்கு.

உண்டாகிய தனமுள்ளோய்! அல்லது உண்டானவைகளை யுணர்ந்தோய்! அக்கினியே! மிக்குள்ள அன்னத்தை எம்பாவிருக்குமாறு இனிது தருவாயாக. நிலை சிறுத்துவாயாக என்பதுமது. ஆற்றலின் மைந்த! என்பது பிறவற்றிற்குக் கருவியாந் தன்மையால் ஆறும் வேற்றுமைத் தொடர்பு விளி எனப்பட்டது 'அஸ்மே' என்றது ஏழாம் வேற்றுமைப் பொருளில் சே விசுதி பெற்றது. நான்காம் வேற்றுமையாகக்கொளின், எமக்குத் தருவாய் எனப் பொருள் படும். ஏழாம் வேற்றுமை யெனக் கொள்ளின் 'அஸ்மாஸு' எங்க ளிடத்து ஜாத வேதாவாகிய அக்கினியே! (நீ) தனத்தை நிலை சிறுத்துவாயாக என முடியும். (3)

குறிப்பு.—அரணிக் கட்டையை வலி கொண்டு கடைதலாலெழுதலின், தீ ஆற்ற லுக்கு மைந்தனென உபசரிக்கப்பட்டது.

'அஸ்மே தேहि' எனவும், 'அஸ்மே தேहि' எனவும் பாடம்.

மந்திரம் 4.

கீதம்—பிரசாபதி ரிஷி, சதம்.

2 3 9 2   3 2 3 9 2   3 9 2
100.   अमे यजिष्ठो अध्वरे देवान्देवयते यज ।
9 2 3 9   2 2 3 2 3 9 2
होता मन्द्रो विराजस्यति सिधः ॥ ४ ॥

இருக்கு 3-10-7.

சுமெ யஜிஷ்டோ அஹ்வரெ டேவாந் தேவயதெ யஜ ।
ஹோதா மத்ரோ விராஜஸ்யதி சித்யஃ ॥

அந்வயம்.

हे अमे! यजिष्ठः (त्वं) अध्वरे, देवयते, देवान्, यज (किञ्च) होता,
मन्द्रः, (त्वं), सिधः, अति विराजसि ॥

பதவுரை.

हे अमे!	ஹே அமே!	அக்கினியே!
यजिष्ठः (त्वं)	யஜிஷ்டஃ (சுவம்)	ஆராதிப்பதிற்சிறந்தவன
अध्वरे	அஹ்வரெ	வேள்வியில்
देवयते	டேவயதெ	{ தேவர்களை விரும்பு
		{ பொருட்டு
देवान्	டேவாநு	தேவர்களை
यज	யஜ	ஆராதிப்பாடி
(किञ्च)	(கிஞ்)	(அன்றியும்)

होता	ஹோதா	தேவரையழைப்பவனும்
मन्द्रः (त्वं)	மந்த்ர: (த்வம்)	கனிப்பிப்பவனுமாகிய (நீ)
सिधः	ஸித்ய:	சத்தருக்களினும்
अति	அதி	மேலாய்
विराजसि	விராஜஸி	இனிது விளங்குகின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—4. விசுவாமித்திரரிஷி. உஷ்ணிக் சந்தம். அக் கினி தேவதை.

அக்கினியே! ஆராதனை செய்வதிற் சிறந்த நீ, வேள்வியில் தேவர்களை விரும்புகின்ற எசமானன் பொருட்டுப் போற்றத்தக்க தேவதைகளைப் பூசிப்பாயாக. மற்றும், தேவர்களை யழைப்பவனும், எசமானனுக்குக் கனிப்புண்டாக்குபவனுமாகிய நீ நாசம்பண்ணுகின்ற எல்லாச் சத்துருக்களையும் அடக்கிக்கொண்டு மேலாய் விளங்குகின்றாய். (4)

குறிப்பு.—ஈண்டுச் சத்துருக்கள் என்றது சோம்பல் நித்திரை முதலியவைகளை.

மந்திரம். 5.

கீதம்—துவஷ்டாரிஷி ஆதித்தியம்.

३ २ ३२ ३१ २ ३ १ २ २ ३ २
101. * जज्ञानः सप्त मातृभिर्मैधा माशासत श्रिये ।

३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
अयं ध्रुवो रयीणां चिकेतदा ॥ ५ ॥

இருக்கு 10-101-4.

ஜஜ்ஞாநஃ ஸப்த மாத்ருபிர்மேதா மாஸாஸத ஸ்ரியே ।

அயம் ஧்ருவோ ரயீணாம் சிகேததா ॥

அந்வயம்.

ध्रुवः, अयं, रयीणां, आचिकेतत्, सप्त, मातृभिः, (सह) जज्ञानः
(सः अग्निः) मैधां, श्रिये, आशासत ॥

பதவுரை.

ध्रुवः

நிலையுள்ள

अयं

இவ் வக்கினி

रयीणां

திரளியங்கட்குக்

आतः, वेधामक्षासत, चिकेतत्, என்பது இருக்கு.

आचिकेत	சூலிகெதக	{ கட்டளை (சிட்சை) செய்ய வுணர்ந் திருக்கின்றது.
सस	ஸஸ	ஏழு
मातृभिः	மாத்ருபி:	நாக்குகளோடு
(सह)	(ஸஹ)	(கூட)
ज्ञानः	ஜ்ஞாந:	வெளிப்பட்டிருக்கின்றது.
(सः अभिः)	(ஸ: அபி:)	(அவ் வக்கினி)
मेधां	மெயாஃ	{ கருமத்தை நியமிக்குஞ் சோமத் தைக் குறித்து
श्रिये	ஸ்ரியே	தொண்டின் நிமித்தம்
आ शासत	சூ ஸாஸத	கட்டளை யிடுகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—5. திரித ரிஷி. உஷ்ணிக் சந்தம். தேவதை பவமான நென்னுஞ் சோமன்.

நிலையாபுள்ள இவ் வக்கினி தனங்கட்குக் கட்டளையிடுவதை யுணர்ந் திருக்கின்றது. ஏழென்னுந்தொகைகொண்ட அவர்களை அளக்குமாற்றலுள்ள நாக்குகளோடு, அல்லது, தன்மேல் அவர்களை யெறிகின்ற நாக்குகளோடு கூட வெளிப்பட்டிருக்கின்றது. |அவ் வக்கினி, கருமங்களை நன்கு ஏற் படுத்துகின்ற சோமத்துக்குச் சேவையின் பொருட்டுக் கட்டளையிடுகின்றது. சோமத்திற்குத் தொண்டு செய்ய விரும்புகின்றது என்பதுமது. (5)

குறிப்பு.—ஏழு மாதர்கள் என்பதற்கு, நாக்குகள் போன்ற ஏழு சுவாலைகளுடன் அல்லது பிருதிவி, தாத்ரீ, காபீ, கேந்தன் மனைவி, அந்தணமாத்ரு, குருபத்தினி, கருப்பினி, என்னும் ஏழு மாதர்களுடன் என்பதும், இவர்களை யாராதிக்கில் அக்கினி யைப் பூசித்த பயனுண்டு. இவைகள் கோபமடையின் அக்கினியும் முனிவடையும், ஆதலின் இவைகள் தேவதைகள் போன்று வழிபடத்தக்கன என்பதும் பிறமதம். ஏழு சந்தங்கள், ஏழு ஒத்துருக்கள், ஏழு சோம சமஸ்தாக்கள், ஏழு தேவதைகள், ஏழு வேள்விகள், ஏழு அவிகள் என்பனவே ஏழு மாதர்களாவர் என்பது விவரணக் காரர் மதம்.

மந்திரம் 6.

கீதம்—அதிதி ரிஷி ஆதித்யம்.

102. ३२३ ३ १ २ ३ १ २२ ३ १ २
उत स्या नो दिवा मतिरदिति रूत्यागमत् ।
१ २२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
सा शन्तात मयस्करदप सिधः ॥ ६ ॥

அக்கினி
ள்ள 'ஹி'
ற சிலமுடைய

உத ஸ்ரோ நொ ஶ்வா உதிரஶிதி ரகுத்யாமஶஃ ।

ஸா ஸனாத உயஸரஶவ ஸ்ரியஃ ॥

அந்வயம்.

उत, मतिः, स्या, अदितिः, उत्या, दिवा, नः, अगमत्, (आगत्य च)

सा, शंताता, मयः, करत्, सिधः, अप (गमयतु) ॥

பதவுரை.

उत	உத	மற்றும்
मतिः	உதிஃ	பூசிக்கத்தக்க
स्या	ஸ்யா	முற்கூறிய அந்த
अदि	அதி	அதிதி தேவதை,
ति	தி	பாதுகாத்தலுடன்
उत्या	ஊத்யா	பகலில்
दिवा	திவா	எங்களைக் குறித்து
नः	நஃ	வருக.
अगमत्	அமஶ	(வந்து)
(आगत्य च)	(ஊமத்ய அ)	அவ்வதிதி தேவதை
सा	ஸா	சாந்தமுண்டாக்குஞ்
शंताता	ஸனாதா	சுகந்தையுந்
मयः	மயஃ	செய்வதாகுக.
करत्	கரஶ	சத்துருக்களையும்
सिधः	ஸித்யஃ	விலக்குக.
अप (गमयतु)	அப (மயயதௌ)	

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—6. இரிமிடி ரிஷி. உஷ்ணிக் சந்தம். அதிதி, தேவதை.

மற்றும், மனனம் பண்ணற்குரிய, அல்லது துதித்தற்குரிய, முற்கூறிய அவ்வதிதி தேவதை, பாதுகாப்போடு கூட பகலில் எங்களை முன்னிட்டு வருக. வந்து, சாந்தியைத்தருகின்ற சுகந்தையும் அவ்வதிதி தேவதை செய்குக. கொலைத்தொழிற் புரியுந் சத்துருக்களைத் தூரத்தில் குக. 'சிதி' என்பதற்குக் கொல்லுதல் என்பது பொருள். (6)

குறிப்பு.—மூலத்திலுள்ள, 'மதி' என்னுஞ் சொல்லிற்கு, இப்பாடியத்திற் றுட்படி, மனனம் பண்ணத்தக்கது, அல்லது துதிக்கத்தக்கது, எனக் கொள் றிவுடையாள் எனக் கொண்டனர் விவரணக்காரர். ஓர்சாலந் துன்புறாத அவளே தேவமாதாவாவள் என்பதும் அவர் கொள்கையே. தீனத் து என்பது பிறர் கொள்கை. பிரகிருந் யென்பது இதிகாசக்காரர் சிதி—அந்தரிட்சம் எனவும், மயம்—என்பது சுகமெனவுங் கூறுகின்

னவும், உத, ச்யா, எனவும் பாடம்.

மந்திரம் 7.

கீதம்—வார்க்க சம்யம்.

103. १२ ३ १ २ ३ २ १ २ ३ १ २
 ईडिष्वा हि *प्रतीव्यां३ यजस्व जातवेदसम् ।
 ३ १ २ ३ १ २
 चरिष्णु धूममगृभीतशोचिषम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-23-1.

ஔஹிஷ்டா ஹி ப்ரதீவ்யாம் யஜஸ்வ ஜாதவெதஸ்டு ।
 வாரிஷ்டா யஜஸ்வ ஸோஹிஷ்டா ॥

அந்வயம்.

प्रतीव्यां, (अग्निं) हि ईडिष्वा (किञ्च) चरिष्णु धूमं, अगृभीत शोचिषं,
 जातवेदसं, यजस्व ॥

பதவுரை.

प्रतीव्यां	ஔஹிஷ்டா	{ சத்துருக்களிடத்து மாறுதலை புடைய
(अग्निं) हि	(अग्निं) ஹி	(அக்கினியை) யே
ईडिष्वा	ஔஹிஷ்டா	துதிப்பாயாக.
(किञ्च)	(किञ्च)	(அன்றியும்)
चरिष्णु धूमं	வாரிஷ்டா யஜஸ்வ	{ பரந்து செல்லும் புகையைபுடை யதும்
अगृभीत शोचिषं	சமூஹீத ஸோஹிஷ்டா	{ பற்றவொண்ணாத வொளியை புடையதும்
जातवेदसं	ஜாதவெதஸம்	{ தோன்றின பிராணிகளை புணர்ந் ததுமாகிய அவ் வக்கினியைப்
यजस्व	யஜஸ்வ	போற்றுவாயாக.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—7. வைசுவமனா யசுவரிஷி. உஷ்ணிக் சந்தம்.
 அக்கினி தேவதை.

சத்துருக்களிடத்து மாறுபாடாய்ச் செல்லுந் தன்மையுள்ள அக்கினி
 யையே தோத்திரங்களாற் துதிப்பாயாக. ஈண்டு மூலத்திலுள்ள 'ஹி'
 என்பது தேற்றத்தினின்றது. மற்றும், யாண்டுஞ் செல்கின்ற சீலமுடைய

* प्रतीव्यम्, என்பது இருக்கு.

புகையை யுடையதும், சுவாலிகளை யுடையதும், இராக்கதர்களாற் கொள்ள முடியாத வொளியை யுடையதும், தோன்றின, பிரானிகளனைத்தையு முணர்ந்ததுமாகிய அவ் வக்கினியைத் தேவவுணவுகளால் ஆராதிப்பாயாக. (7)

குறிப்பு.—**பிரீவ்ய்**, என்றதற்கு மாறிச்செல்லுஞ் சீலமுடையதென்று பாடியத்திற் கொண்டபடி கொள்ளாது, 'யாண்டுமுன்னது' எனவும் 'ஹி' என்பதை அசை யெனவுங் கொண்டனர். விவரணக்காரர்.

जातवेदसं, என்றதற்கு அக்கினி யென்றார் பாடியக்காரர். சூரியனைக் கொண்டனர் விவரணக்காரர். 'இதில்' "उदुयं जातवेदसं" என்னும் மறை வாக்கும், **जातवेदसे** சுனவாம், என்னும் நிகண்டு வாக்கும் பிரமாணபாடமென்பர்.

மந்திரம் 8.

கீதம்—அகத்திய ரிஷி ரகேஷாக்னம்.

१ २२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
104. न तस्य मायया च न रिपु रीशीत मर्त्यः ।

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
यो अग्नये ददाश * हव्यदातये ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-23-25.

ந தஸ்ய மாயயா ச ந ரிபு ரீசீத மர்த்யஃ ।

யோ அகநயே ட்டாஸ ஹவ்யடாதயே ॥

அங்வயம்.

ய:, ஹவ்யடாதயே, அமயே, ட்டாஸ, தஸ்ய, மர்த்ய:, ரிபு: (சந்), மாயயா ச,
ந, ரீசீத ॥

பதவுரை.

ய:	ய:	யாதொருவன்
ஹவ்யடாதயே	ஹவ்யடாதயே	அவியேற்றுக்கொள்ளுகின்ற
அமயே	சுத்யே	அக்கினிக்கு
ட்டாஸ	ட்டாஸ	அவி கொடுக்கின்றனோ,
தஸ்ய	தஸ்ய	அவனுக்கு
மர்த்ய:	மர்த்ய:	யாதொரு மனிதனும்

* ஹவ்யடாதிசி: என்பது இருக்கு.

रिपुः (सन्)	ரிபு: (ஸந்)	சத்துருவாயிருந்து
मायया च	மாயயா அ	கபடத்தினாலேயும்
न ईषीत	ந ஈஸீத	தலைவனாகமாட்டான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—8. வைசுவமனா வையசுவ ரிஷி. உஷ்ணிக் சந்தம். அக்கினி தேவதை.

ச. ந. என்னு. மசைச் சொற்கட்கு உம்மைப் பொருள். அனியேற்கு மாற்றலுடைய அக்கினிக்கு அவிகளைக் கொடுக்கின்றவனுக்கு எவனும் வஞ்சகத்தாலேனும் தலைவனாகமாட்டான். அவனுடைய சத்துரு வணியில்லாதவனாகின்றான் என்பது பொருள்.

(8)

குறிப்பு.—மாயை யென்பதை பாடியக்காரர் கபடமென்றார். விவாணக்காரரோ, பிரக்ஞை யென்றார். நகரத்தை உம்மையெனக் கொண்டார் பாடியக்காரர். அசை யென்றனர் விவாணக்காரர்.

மந்திரம் 9.

கீதம்—சௌமக்ரதவம் பிருகதாக்கினேயம்.

105. २३ १ २ ३ २ ३२ ३१ २ ३ २ २
अप त्वं वृजिनं रिपुं स्तेनमग्ने दुराध्यम् ।

१ २ २ २ ३ २
दविष्ठमस्य सत्पते कृषी सुगम् ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-23-14.

சுவ துஃ வுஜினம் ரிபுஃ ஹேநகரேஹ ஐராயுஷ் ।
ஐவிஷ்டமஸ்ய சத்பதே க்ருஷீ சுமம் ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने! त्वं, त्वं, वृजिनं, रिपुं, दुराध्यं, स्तेनं, दविष्ठं, अपास्य,
हे सत्पते! सुगं कृषी ॥

பதவுரை.

हे अग्ने! त्वं	ஹே அஹே! சுவ	அக்கினியே! நீ
त्वं	துஃ	பிரசித்தனாகிய அந்த
वृजिनं	வுஜினம்	வஞ்சகனும்
रिपुं	ரிபுஃ	பாவஞ் செய்பவனும்

दुराणं	உராயுளம்	கொடிய எண்ணத்தனுமாகிய
स्तेनं	ஹேநம்	துன்புறுத்துவோனை
द्विष्टं	உவிஷ்டம்	மிகத்தூரத்தில்
अपाय	அபாயஸூ	{ நீக்குவாயாக. (எடுத்துப்போடுவாயாக.)
हे सपते!	ஹே ஸபுதே!	சத்துருக்களைக்காப்பாற்றுவோய்!
सुगं	ஸுமம்	{ நன்மார்க்கத்தாலடையு மின்பத்
कृषी	கூயீ	தைச் செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—9. பரத்துவாச ரிஷி. உஷ்ணிக் சந்தம். வைசுவ தேவாக்கினி தேவதை.

அக்கினியே! பிரசித்தியாயுள்ள அக் கபடனும், பாவஞ் செய்வோனும், துக்கத்தாற் கிட்டுவதை யுண்பவனும், அல்லது, கெட்ட கருத்துடைய வனுமாகிய இத்தன்மைய இம்சை செய்வோனை மிகத்தூரத்தில் எடுத்தெறிவாயாக. ஈண்டு, 'அசு' என்னும் 'யு' (பகுதி) எதல் என்னும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர் கொண்டது. நல்லோர்களைப் பாதுகாக்கு மக்கினியே! எங்கட்கு நல் வழியாற் பெறத்தக்க சுகத்தைச் செய்வாயாக. ஈண்டு எல்லாத் தேவதை வடிவமாகிய அக்கினியைத் துதித்தலால் விசுவ தேவத் தன்மை அமையு மாற்றிக. வைசுவ தேவம் என்பது மிதுவே. (9)

குறிப்பு.—வைசுவ தேவத் தன்மையை, விசுவே தேவா; சர்வே தேவா: என நிரூபித்தம் கூறுகின்றது. மிக அனாதியாகிய தேவதா லிங்க மந்திர சமுதாயம் எல்லாத் தேவர்கட்கும் பொதுவாமாதலின் வைசுவ தேவம் என்பார் தேவராச வேட்பார். இம் மந்திரத்திற்கு ரிக்சுவன ரிஷி பென்று கூறுகின்றது ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு.

மந்திரம் 10.

கீதம்—அகத்திய ரிஷி ரக்ஷோக்னம்.

३६२२३ १२ ३ १२
106. शुष्ट्यग्ने नवस्य मे स्तोमस्य वीर विस्पते ।
२ ३ २ ३ १२ ३ १ २
नि मायिन *स्तपसा रक्षसो दह ॥ १० ॥

இருக்கு 8-32-14.

* तपसा, என்பது இருக்கு.

ஸ்ரூஷ்யௌ நவஸூ டெ ஷோஹஸூ வீர விஸுதௌ ।
நி ராயி நவஸூபஸா ரக்ஷஸௌ டஹ ॥

அந்வயம்.

हे वीर! विश्पते! अग्ने! नवस्य, मे, स्तोमस्य, श्रुष्टी मायिनः,
रक्षसः, तपसा, निदह ॥

பதவுரை,

हे वीर!	ஹ வீர!	வீரனே!
विश्वपते!	விஸுதே!	மக்களைக் காப்பாற்றுவோய்!
अग्ने!	அஹே!	அக்கினியே!
नवस्य	நவஸூ	இவ்வீனை செய்தவின் புதிதான
मे स्तोमस्य	மே ஷோஹஸூ	எனது தோத்திரசமுதாயத்தைக்
श्रुष्टी	ஸ்ரூஷீ	கேட்டு
मायिनः	மாயின:	மாயையையுடைய
रक्षसः	ரக்ஷஸ:	இராக்கதர்களை
तपसा	தபஸா	தகிக்கின்ற பிரகாசத்தால்
निदह	நிடஹ	முழுதுஞ் சாம்பராக்குவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—10. விசுவமனா ரிஷி. உஷ்ணிக் சந்தம். வைசுவ
தேவாக்கினி தேவதை.

சத்துருக்களை யழிப்போய்! அல்லது, விரிய முடையோய்! மனிதர்களைக் காப்பாற்றுவோய்! அக்கினியே! இப்போது செய்தவின் புதிதாகிய தோத்திரக் கொத்துகளைக் கேட்டு மாயையையுடையவர்களும், இது பற்றியே கருமங்கட் கிடையூறு செய்கின்றவர்களுமான இராக்கதர்களை, காய்கின்ற சுவாலையால் அடியோடு சாம்பராக்குவாயாக. (10)

குறிப்பு.—சண்டுப் பாடியக்காரர், பலகையைய் வேற்றுமைகளைத் திரிபாக்கிப் பொருள் கொண்டுள்ளார். விவரணக்காரரோ, எனது புதிதாகிய தோத்திரத்தின் வலியால் வீரமுள்ளோய்! மக்களைக் காப்பாற்றுவோய்! அக்கினியே! மாயாவியான இராக்கதர்களை ஒளியால் விராவில் சாம்பராக்குதி, எனப் பொருட்படுத்தியுள்ளார்.

பதனோராவது கண்டம்

முற்றும்.

பன்னிரண்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—2. அத்தியாயம்—1.

எட்டு மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

கீதம்—இந்திர வசிக்ஷ்ட பிரம்மிட்டியம்.

107. १ २२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
 ३ १ २ ३ १ २
 ३ १ २ ३ १ २
 उप स्तुतासो अमये ॥ १ ॥

இருக்கு 8-103-8.

ஹ ஊஹிஷாய மாயத ஃதாவெ வுஹதெ மாக்ரூஸொஹிஷெ ।
 உவ ஹுதாவொ சுஹயெ ॥

அந்வயம்.

हे उपस्तुतासः !, मंहिषाय, ऋतान्ने, बृहते, शुक्रशोचिषे,
 अमये, प्रगायत ॥

பதவுரை.

हे उपस्तुतासः !	ஹ உவஹுதாவஃ !	{ அருகிற் றுதிப்போர்காள் ! (நீவிர்)
मंहिषाय	ஊஹிஷாய	தலைவள்ளலும்
ऋतान्ने	ஃதாவெ	{ வேள்வி அல்லது, சத்திய முடையவனும்
बृहते	வூஹதெ	மகானும்
शुक्रशोचिषे	மாக்ரூஸொஹிஷெ	ஒளிமிருந்த சுடரோனும் (ஆகிய)
अमये	சுஹயெ	அக்கினிக்குத்
प्रगायत	ஹ மாயத	நன்கு தோத்திரம் படிப்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—1. பிரயோகபார்க்கவ ரிஷி. கருப்சு
கனி தேவதை.

அருகிற் றுதிப்போர்காள் ! நீவிர் சிறந்த கொடையுடையோனும்,
வேள்வியுடையோனும், அல்லது, சத்தியமுடையோனும், மகானும், ஒளி
மிகுந்த கடரோனும் ஆகிய அக்கினிக்குத் தோத்திரஞ் சொல்வீர்களாக. (1)

குறிப்பு.—஋தாந், என்றதற்கு, நீராத் தரும் என்றும். இதற்கு சௌப ரிஷி
பென்று கொள்வர் மேனாட்டாசிரியர்.

மந்திரம் 2.

கீதம்—பரத்துவாச ரிஷி வாசபிருத் வாசாபிருத் வாசபர்மீயம்

9. 223 239 2 392 3 92
108. प्र सो अग्ने तवोतिभिः * सुवीराभिस्तरति वाजकर्मभिः ।

2 3 2 39 22
यस्य त्वं सख्यमाविथ ॥ 2 ॥

இருக்கு 8-19-20.

ஹ ஸொ ஸஹ தவொ திவி: ஸுவீராவிஸ்தர தி வாஜகர்மபி:
யஸ்ய ச்வம் ஸவ்யமாவித ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने ! त्वं, यस्य, सख्यं, आविथ, तव, सुवीराभिः, वाजकर्मभिः,
ऊतिभिः, सः, प्रतरति ॥

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹ ஸஹ !	அக்கினியே !
त्वं	ச்வம்	நீ
यस्य	யஸ்ய	எவனுக்கு
सख्यं	ஸவ்யம்	நண்பன்
आविथ	சுவிய	ஆகின்றயோ,
तव	தவ	உன்னுடைய
सुवीराभिः	ஸுவீராவி:	{ நல்ல மக்கட்பேற்றைத் தருவன வும்

* सुवीराभिस्तरते वाजकर्मभिः, என்பது இருக்கு.

வாஜகூடிஹி:	{ அன்னங்களையும் ஆற்றல்களையும்
ஊதிஹி:	காப்பாற்றுவனவும் ஆன
ஸ:	பரிபாலனங்களினால்
புதரதி	அவன்
புதரதி	விருத்தியாகின்றான்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—2. செளபரி ரிஷி. சுசுப் சந்தம். அக்கினி தேவதை.

அக்கினியே! உன்னுடைய பாதுகாப்புக்களினால் அந்த எசமானன் இனிது விருத்தியாகின்றான். (எத்தன்மைய பாதுகாப்புக்களாலெனின்), பாதுகாப்புக்கள் விசேடித்துக் கூறப்படுகின்றன:—அழகிய புத்திரன் முதலியோர்களை யுடையனவும், அன்னங்களின் கருமத்தையேனும், அல்லது ஆற்றலின் கருமத்தையேனும் காப்பாற்றுவனவுமான, அத்தன்மைய பாதுகாப்புக்களினால் என மேலந்வயித்துக் கொள்க. அக்கினியே! நீ எந்த எசமானனுக்கு சிநேகனாகின்றனையோ, அவன் விருத்தியாகின்றான் என முன்னுள்ள துடன் சேர்த்துக்கொள்க. (2)

குறிப்பு.—तरति वाजकर्मभिः, எனவும், तिरते वाजकर्मभिः எனவும், பாடபேதமுண்டு.

மந்திரம் 3.

கீதம்—சௌபரம்.

109. १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
 तं * गूर्ध्या स्वर्णरं देवासो देवमरतिं दधन्विरे ।
 ३ २ ३ १ २
 देवत्रा † हव्य मूहिषे ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-15-1.

தம் மகுஃயா ஸ்ணாஸா டேவாஸோ டேவமரதிம் டதந்விரே ।
 டேவத்ரா ஹவ்ய மூஹிஷே ॥

அந்வயம்.

(हे स्तोतः !), गूर्ध्या, स्वर्णरं, तं, (स्तुहि), देवासः, देवं, अरतिं, दधन्विरे,
 (प्राप्यच), (तेनाग्निना), देवता हव्यं, आ ऊहिषे ॥

* गूर्ध्या, † हव्य मोहिरे, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

(हे स्तोतः !)	(ஹெ ஸ்தோதஃ !)	துதிப்போய் ! (நீ)
गूढ्या	மூட்யா	போற்றுங் கருமத்துடன்
स्वर्णं	ஸ்வணம்	எல்லாவற்றையுஞ் செலுத்தும்
तं	தம்	அவ் வக்கினியைத்
(सुहि)	(ஸூஹி)	(தோத்திரம் பண்ணுவாயாக.)
देवासः	தேவாஸஃ	வேட்போர்கள்
देवं	தேவம்	{ ஈகை முதலிய குணங்களை யுடையதும்
अतिं	அரதிம்	இறைமுமாகிய (எதை)
दधन्विरे	ததன்விரே	அடைந்தார்களோ,
(प्राप्यच)	(ப்ராப்யத)	(அடைந்து)
(तेन अग्निना)	(தெந அஹ்நிநா)	அவ் வக்கினி வாயிலாக
देवता	தேவதா	தேவதைகட்கு
हव्यं	ஹவ்யம்	அவியைச்
आ ऊहिषे	ஆ ஊஹிஷே	{ சேர்க்கின்றார்களோ, (அவ் வக்கினியை யெனக் கூட்டுக.)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—12. இருக்கு—3. சௌபரி ரிஷி. கருப் சந்தம். அக்கினி தேவதை.

தோத்திரஞ்செய்வோய்! பிரசித்தியாகிய அவ் வக்கினியைத் துதிக்குங் கருமத்தாற்றுதிப்பாயாக. எவ் வண்ணமாகிய அக்கினியை யெனின்? அனைத் தையுஞ் செலுத்துவதை, எசமானர்க ளனைவர்களாலும் கரும முதலியதிற் கொண்டு போகப்பட்டதை. அல்லது சுவர்க்கத்தைக் குறித்து அவிக்களைக் கொண்டுபோவதை. ஈகை முதலிய குணங்களுடையதும், இறை ஆயதும், அல்லது இனிதடையத் தக்கதுமாய எதை அடைகின்றார்களோ, அதாவது, துதி முதலியவைகளா லடைகின்றார்களோ, அடைந்து அவ் வக்கினி வாயிலாகத் தேவர்களை யுத்தேசித்து, புரோடாசம் முதலிய அவியை (தேவ

வுணவை) சேர்க்கின்றார்களோ, அவ் வக்கினியை. துதிப்பாயாக என முடித்துக்கொள்க. (3)

• துதிப்பு.—தேவர்கள் = அதாவது துதிப்போர்கள் எனவே வேட்போர்கள் எனப்பட்டது.

‘தவ்ந்விरे’ என்பதில் தவி:, என்பதற்கு அடைதல் பொருள்.

देवत्रा, என்பதில் ‘தேவ மனுட’, என்பதாதியால், த்ர இரண்டாம் வேற்றுமையில் வந்தது.

சண்டு, गूर्दयति, என்பதற்குத் துதித்தல் பொருளென கிருத்தம் 3-14-5 கூறுகின்றது.

மந்திரம் 4.

கீதம்—பக்கம் அல்லது செளபரம்.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ २ ३ २ ३ २
110. * मा नो हणीथा अतिथिं वसुरभिः पुरुषशस्त एषः ।

२ ३ १ २ ३ २
यः सुहोता स्वध्वरः ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-103-12.

மாமோ ஹுணீயா சுதியிம் வஸுரபி: வஸுரபுஸஸ்து வணஷ: ।
ய: ஸுஹோதா ஸ்வபுர: ॥

அந்வயம்.

(हे ऋत्विक्सङ्घ !) यः, सुहोता, स्वध्वरः, (सः), एषः, अग्निः, पुरुषशस्तः, वसुः, (तं) अतिथिं, नः, यज्ञे, मा हणीथाः ॥

பதவுரை.

हे ऋत्विक्सङ्घ !	ஹே ஐக்விக்ஷஸங்க் !	{ வேட்போர் கூட்டத்தோர்களே ! (நீவிர்)
यः	ய:	எது
सुहोता	ஸுஹோதா	இனிது தேவர்களை யழைப்பதும்
स्वध्वरः	ஸ்வபுர:	{ நல்ல வேள்வியையுடையது மாமோ,
(सः) एषः अग्निः	ஸ: வணஷ: சுயி:	அத் தகைய இவ் வக்கினி
पुरुषशस्तः	புஸுரபுஸஸ்த:	பல்லோராற்றுதிக்கப்பட்டதும்
वसुः	வஸு:	வாசஞ் செய்விப்பதுமாம்.
(तं) अतिथिं	(தம்) சுதியிம்	{ அதிதிபோற் பூசிக்கத்தக்க (அவ் வக்கினியை)

* मा नो हणीथा मतिथिर्वसु, என்பது இருக்கு.

(नः यज्ञे)

(நஃ யஜ்ஞே)

(எமது வேள்வியில்)

मा हृणीथाः

மா ஹுணீயாஃ

{ வேறிடஞ் செல்லுமாறு அலக்
கழிக்காதீர்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—4. பிரயோகபார்க்கவ ரிஷி. அல்லது சோபரி
கண்ணுவ ரிஷி. கருப் சந்தம். அக்கினி தேவதை.

வேட்போர் கழகத்தோர்களை! (நீவிர்) எமது வேள்வியில் அத்தி
போற் பிரியப்படத்தக்க அக்கினியை வேறேறிடத்திற் போகச் செய்யாதீர்
கள். எவ் வக்கினியை? என்றசங்கத்துக் கூறப்படுகின்றது :—யாதோரக்
கினி தேவர்களை யினிதழைப்பதும், அழகிய வேள்வியுடையதுமாமோ,
அதை யென்க. எவ் வக்கினி பல்லோர்களாற் போற்றப்பட்டதும், வசிக்கச்
செய்வதுமாகின்றதோ, அதை என மேல் அந்வயித்துக்கொள்க. (4)

குறிப்பு.—அக்கினியானது எங்கிலையும் அத்திகிலையும் வெறுக்காதிருக்குக
என்பது ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பாசனியரின் கருத்து.

மந்திரம் 5.

கீதம்—பக்த ரிஷி தேவானீகம், அல்லது பதி.

३ १ २ ३ १ २ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
111. भद्रो नो अभिराहुतो भद्रा रातिः सुभग भद्रो अध्वरः ।
३ २ ३ १ २ २
भद्रा उत प्रशस्तयः ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-19-19.

ஹோநொ ஸுபிராஹுநொ ஹோ ரா திஃ ஸுஹ ஹோ ஸுபராஃ
ஹோ உத ப்ராஸ்தயஃ ॥

அந்வயம்.

आहुतः, अग्निः, नः, भद्रः, (भवतु), हे सुभग !, नः भद्रा रातिः,
अध्वरः, भद्रः, (भवतु), उत, प्रशस्तयः, भद्राः (भवन्तु) ॥

பதவுரை.

आहुतः	ஹோநொ	அஹிகளாற் களிப்படைந்த
अग्निः	ஸுபிரா	அக்கினி
नः	நஃ	எங்கட்கு
भद्रः (भवतु)	ஹோ (ஹவதௌ)	பங்கள் (மாத்ருக).
हे सुभग !	ஹே ஸுஹ !	பங்களமாகிய தனமுள்ளோய் !

नः	நஃ	எங்கட்கு
भद्रा रातिः	ஹத்ரா ராதிஃ	மங்களமாகிய தனமும ஈகையும்
भवतु	ஹவத்	உண்டாகுக.
भद्रः अश्वरः	ஹத்ரஃ ஸ்வரஃ	மங்களமாகிய வேள்வி
(भवतु)	(ஹவத்)	(உண்டாகுக).
उत भद्राः प्रशस्तयः	உத ஹத்ராஃ ப்ரஸஸ்தயஃ	மற்றும், மங்களமாகிய துதிகள்
(भवन्तु)	(ஹவத்)	(உண்டாகுக).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—5. சௌபரி ரிஷி.

அவிகளால் திருப்தியடைந்த அக்கினி எங்கட்கு மங்களமாகுக. அழகிய தனமுடைய அக்கினியே! எங்கட்கு மங்களமாகிய திரவியங்களும், தானங்களும் உண்டாகுக. மங்களமாகிய வேள்வியும் மற்றும், மங்களங்களான பெருமைகளும், துதிகளும் உண்டாகுக. (5)

குறிப்பு —ஆஹுதஃ என்பதற்குத் தேவர்களை யழைக்க நியமித்தல் பொருளென்று கூறுகின்றது ஆங்கில பொழி பெயர்ப்பு.

மந்திரம் 6.

கீதம்—கௌதமம். அல்லது, சாத்தியம்.

१२ ३१ २३ १ २२३ १२
112. यजिष्ठं त्वा ववृमहे देवं देवत्रा होतारममर्त्यम् ।
३२ ३१२ ३१२
अस्य यज्ञस्य सुक्रतुम् ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-18-3.

யஜிஷ்டம் த்வா வவ்ருமஹே ஷேவம் ஷேவத்ரா ஹோதாரமமர்த்யம் ।
சவஸ்ய யஜ்ஞஸ்ய ஸுக்ரதம் ॥

அந்வயம்.

(हे अग्ने !), यजिष्ठं, देवत्रा, देवं, होतारं, अमर्त्यं, अस्य यज्ञस्य,
सुक्रतुं, त्वा, ववृमहे ॥

பதவுரை.

(हे अग्ने !)	(ஹே ஸக்னே !)	(அக்கினியே !)
यजिष्ठं	யஜிஷ்டம்	ஆராதனையிற் சிறந்ததும்
देवत्रा	ஷேவத்ரா	தேவர்களுக்குள்
देवं	ஷேவம்	{ சிறந்த ஈகை முதலிய குணங்களுடையதும்

होतारं	ஹோதாரம்	தேவர்களை யழைப்பதும்
अमर्य	அமரய் ४௦	இறவாததும்
अस्य यज्ञस्य	அசய்ய யஜ்ஞஸ்ய	இவ் வேள்விக்கு
सुकृतं	ஸுகுருதம்	நற் கருத்தனுமாகிய
त्वा	த்வா	உன்னை
ववृमहे	வவ்ருமஹ	நன்கு பூசிக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—6. சோபரி ரிஷி.

அக்கினியே! பூசிப்பதில் சிறந்த உன்னை இனிது போற்றுகின்றோம். எவ் வண்ணத்தனாகிய உன்னை யெனின்? தேவர்களுக்குட் சிறந்த தான முதலிய குணமுடையோனை. மற்றும் தேவர்களை யழைப்போனை. மற்றும் இறவாதோனை, மற்றும் இவ்வேள்வியில் சிறந்த தலைவனை. (போற்றுகின்றோம் என்பதனோடு மேற் கூட்டுக) (6)

குறிப்பு.—அस्य यज्ञस्य सुकृतम्, என்றசற்கு இவ் வேள்வியை இனிது முடிக்க, எனப் பொருள் கூறியுள்ளார் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பாளர்.

மந்திரம் 7.

கீதம்—சமதக்னி ரிஷி, சம்வர்க்கம்.

१२ ३१ २३ २ ३ २ ३ १२ ३ १ २ ३ १ २
113. तदग्ने द्युम्नमाभर * यत्सासाहा सदने कश्चिदत्रिणम् ।
३ १ २२ ३१२२
मन्युं † जनस्य दूष्यम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-19-12.

தடிமெ ஐஹமாஹா யதாஸாஹா வடிமெ கக்ஷிதத்ரிணம் ।
உமஹ ஜநஸ்ய டூஷ்யம் ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने !, तत्, द्युम्नं, आभर, यत् आसदने, (वर्तमानं), कश्चित्, अत्रिणं,
सासाहा, (तथा), दूष्यम्, जनस्य, मन्युं, सासाहा ॥

* यत्सा सहस्रहने, † जनस्य दूष्यः, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே சுஹே!	அக்கினியே!
तत्	தக்	அந்த
युग्मं	யு ^௨ யு ^௨	{ அன்னத்தை, அல்லது, கீர்த்தியை
आभर	சூஹா	எங்கட்குத் தருவாயாக.
यत् आसदने	யக் சூஸா ^௨ தெ	எக்கால் வேள்வி மண்டபத்தில்
(वर्तमानं) कञ्चित्	(வத-ஜோநம்) கனிக்	(இருக்கின்றவன்) எவனானாலும்
अग्निं	சு ^௨ த்ரிணம்	புலாலுண்ணும் அவ் விராக்கதனை
सासाहा	ஸாஸாஹா	{ மிகத் தாழ்த்திவிடுவாயாக. (மற்றும்)
(तथा)	(தயா)	அவ்வாறே
दूष्यम्	தூ ^௨ ய்யம்	பாவமதியுள்ள சத்துருவையும்
जनस्य मन्युं	ஜநஸ்ய ம ^௨ நயு ^௨ ம்	சனங்களின் கோபத்தையும்
सासाहा	ஸாஸாஹா	முற்று மடக்கி விடுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12, இருக்கு—7. சோபரி ரிஷி

அக்கினியே! (நீ) அவ் வன்னத்தை அல்லது கீர்த்தியை எங்கட்கு நிறையத் தருவாயாக. ஓர்கால் வேள்வி மனையில் புலாலுண்ணும் இராக்கதர் யாரேனுமிருப்பரேல், அவ் விராக்கதர் முதலியோர்களையும் அடியோடு அடக்கி விடுவாயாக, அவ்வாறே பாவ மதியுடைய சத்துருவையும், மக்களின் கோபங்களையும் அடக்கி விடுவாயாக. (7)

குறிப்பு.—தூ^௨ய்யம், எனவும் தூ^௨ய்யம், எனவும் பாடபேதம்.

மந்திரம் 8.

கீதம்—அகத்திய ரிஷி ராகேஷாக்கனம்.

114. यद्वा उ विष्पतिः शितः सुप्रीतो * मनुषो विशे ।
२३ ३२३ ३ १ २
विश्वेदमिः प्रति रक्षांसि सेधति ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-13-13.

யதா உ விஸுதி: சரித: ஸுஹீதொ உநுஷொ விஸெ ।
விஸெஹி: ஸுதி ரக்ஷாஹி ஸெயதி ॥

அந்வயம்.

விஶ்பதி: , சித: (அய்), அமி: , சுமீத: , மனுஷ: , விசெ, யத், வை,
வர்தெ, (ததா), அமி: , விஸா இத், ரக்ஷாசி, பதிபேததி உ ॥

பதவுரை.

விஶ்பதி:	விஸுதி:	மனிதர்களைக் காப்பாற்றுவதும்
சித: (அய்)	சரித: (சுயம்)	சுடர் மிகுந்ததுமாகிய இந்த
அமி:	சுமீ:	அக்கினி
சுமீத:	ஸுஹீத:	மிகக் களிப்புடையதாய்
மனுஷ:	உநுஷ:	மனிதரது
விசெ	விஸெ	வீட்டில்
யத் வை (வர்தெ)	யசு வெவ (வ.த-ஹெ)	எப்பொழுதிருக்கின்றதோ
(ததா)	(ததா)	அப்பொழுது
அமி:	சுமீ:	அக்கினி
விஸா இத்	விஸா உசு	அவரைப் பீடிக்கின்ற எல்லா
ரக்ஷாசி	ரக்ஷாஹி	இராக்கதர்களையும்
பதிபேததி	ஸுதிஷெயதி	நாசப்படுத்துகின்றது.
உ	உ	இது பிரசித்தமாம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—3. விசுவமனா ரிஷி. சந்தம் உஷ்ணிச். தேவதை
அக்கினி.

மனிதர்களைக் காப்பாற்றுவதும், அனிகளால் சுடர் மிகுந்ததுமாகிய
அவ் வக்கினி மக்கள் தம் மனைக்கண் உள்ளன்போடு எக்காலம் வரை இருக்
கின்றதோ, அக்காலம் வரை அவருடைய பகைவராய்த் துன்புறுத்தும்
இராக்கதர்களைவரையும் நாசப்படுத்தி விடுகின்றது. மூலத்திய உகாரம்,
பிரசித்தியில் நின்றது, இது பிரசித்தியாம் என்பதாம். (8)

வேதப்பொருளை விளக்கலால் இருளின் துன்பத்தை நீக்கி, புருடார்த்
தங்கள் நான்கையும் வித்தியாதிர்த்தேசர் கொடுப்பாராக.

ஸ்ரீமத், இராசாதிராச பரமேசுர, வைதீக மார்க்கப் பிரவர்த்தக,
ஸ்ரீவீரபுக்க பூபால சாம்ராச்சிய துரந்தரராகிய சாயனாசாரியாராலியற்றிய
மாதவீய சாம வேதார்த்தப் பிரகாசமென்னும்
சந்த வியாக்கியானம்,
ஆக்கினேய காண்டத்தின் முதலாவது அத்தியாயம்
பன்னிரண்டாவது கண்டம்
முற்றும்.

ஆக்கினேய காண்டம்
அல்லது
ஆக்கினேய பருவம்
முற்றும்.

சாமவேத சங்கிதை முதலாம் அத்தியாயம்
முற்றும்.

ஓம் சுப்ரமணியோம் ! ஓம் சுப்ரமணியோம் ! ஓம் சுப்ரமணியோம் !
ஓம் சாந்தி ! சாந்தி ! சாந்தி !

சரமவேத சங்கிதை

இரண்டாவது

ஐந்திர காண்டம்.

இரண்டாம் அத்தியாயம்,

பிரபாடகம்—2. முற்பாதி கண்டம்—1.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந் து ரம் 1.

१२   ३१   २२   ३२३   १२
115. तद्वो गाय सुते सचा पुरुहूताय सत्वने ।

२७   ३   २   ३   १२
शं यद्भवे न शाकिने ॥ १ ॥

இருக்க 6-45-22.

தனொ நாய ஸுதெ ஸலா வுருஹகுதாய ஸக்தெ ।

ஸ்ரீ யஜுர்வெ ந ஸாகிநெ ||

அந்வயம்.

हे स्तोतारः !, वः, सुते, पुरुहूताय, संत्वने, यत्, शाकिने, गवे न, शम्,
तत्, सचा, गाय ॥

பதவுரை.

हे स्तोतारः !

ஹெ ஷோதாரா: !

துதிப்போர்கள் !

वः

வ:

நீங்கள்

सूते

வழுவெத

சோமரம் பிழிந்தவிடத்து

पुरुहूताय

வாராஹகுதாய

பலராலழைக்கப்பட்டவனாய்

सत्त्वने

ஸக்திநெ

{ பகைஞரைக் காய்கின்ற அல்லது
தனத்தைக் கொடுக்கின்ற இந்தி
ரன் பொருட்டு

यत्	யக்	யாதொரு தோத்திரம்
शाकिने	பாக்கிநெ	வலிமிக்க இந்திரனுக்கு
गवे न	மவெ ந	ஆவிற்கு (புல்) ஒப்ப
शम्	ஸம்	சுகம் கொடுப்பதாகின்றதோ?
तत्	தக்	அத் துதியைக்
सचा	ஸசா	குழிமி நின்று
गाय	மாய	பாடுவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

எவருடைய, மூச்சுக் காற்று மறைகளோ, எவர், மறைகளினின்றும் உலகை யுண்டாக்கினரோ, அவ் வித்தியாதிர்த்த மாசேகரரை வணங்குகின்றேன்.

கண்டம்—1. இருக்கு—1. சம்புர் வார்ஹஸ்பத்திய ரிஷி. காயத்திரி சந்தம். இந்திரன் தேவதை.

துதிப்போர்களே! நீங்கள், சோமரசம் பிழிந்தானவிடத்து அநேக எசமானர்களா லழைக்கப்பட்டவனும், பகைஞரைக் கெடுப்போனும், அல்லது, திரவியந்தருவோனுமாகிய இந்திரன் பொருட்டு கூடிக்கொண்டு தோத்திரம் பாடுவீர்களாக. ஆவிற்குப்புல் சுகந்தருமாறு யாதொரு துதி ஆற்ற லுடைய இந்திரனுக்கு இன்பந்தருகின்றதோ? அத்துதியை. (செய்வீர்களாக என இயைத்துக்கொள்க.)

(1)

குறிப்பு.—பயிரிடுவோன் எருதின் நலத்தைக் கருதுவது போல் அன்போடு பாடுவீர்களாக என்பதும், இதற்குப் பரத்துவாசர் ரிஷி யென்பதும், ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பின் கருத்து.

மந்திரம் 2.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३
116. यस्ते नूनं शतक्रतविन्द्र द्युम्नितमो मदः ।
१ २ ३ १ २ २
तेन नूनं मदे मदेः ॥ २ ॥

இருக்கு 8-19-16.

யவெஹ் நகுநம் ஸதக்ரு தவிந்ரு ட்யுமிநதமோ மடஃ ।
தெந நகுநம் மடெ மடெஃ ॥

அந்வயம்.

हे शतक्रतो इन्द्र!, द्युम्नितमः, यः, मदः, नूनं, ते, तेन, नूनं, मदे, मदेः ॥

பதவுரை.

हे शतक्रो इन्द्र !	{ ஹே ஸதக்ரோதொ ஐநு ! }	{ நூற்றுக்கணக்கான உணர்வின் மிக்க இந்திர ! }
युञ्जितमः	யுஜிதமஃ	மிகக் கீர்த்தியுள்ள
यः मदः	யஃ மதஃ	யாதொரு சோமமுண்டோ, அது
नूनं	நூநம்	நிச்சயமாய் முன்னரேயே
ते	தெ	{ உனக்குப் பிழிந்து வைத்திருக் கப்பட்டிருக்கின்றது. }
तेन	தெந	அதனால்
नूनं	நூநம்	இப்போது
मदे	மதே	{ களிப்பையடைந்த விடத்து எழக் கும் }
मदेः	மதேஃ	ஆனந்தந் தருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—2. சுருதகக்ஷரிஷி. காயத்திரி சந்தம்.

இதில் சோமந் துதிக்கப்படுகின்றது :—நூறுவகை மெய்யுணர்வுகளை யுடைய இந்திர ! சிறந்த கீர்த்தியுடைய மதம் என்னுங்களிப்பைத் தருதலால் மதமெனப்பட்டது சோமம். (கொடி வகையி லொன்று.) அத்தகைய யாதொரு சோமமுண்டோ? அது நிச்சயமாய் முன்னரே உனக்கு எங்க ளாற் பிழிந்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. எங்களாற் கொடுக்கப்பட்ட அச் சோமரசத்தால் (இப்போது அதைக் குடித்தலால்) உனக்கு மிகக் களிப்புண் டாய் விடத்து எங்களையும் திரவிய முதலியதைக் கொடுத்தலாற் களிப் படைவிப்பாயாக என்பதாம். (2)

குறிப்பு.—உன்னுடைய களிப்பைப்போல் எம்மையும் களிப்படையச் செய்வாயாக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 3.

११७. गाय * उप वेदाऽवटे मही यज्ञस्य रप्सुदा ।
३१२२ ३१२
उभा कर्णा हिरण्यया ॥ ३ ॥

இருக்கு 6-45-22.

மாவ உவ வடா-வடெ உஹீ யஜ்ஞஸ்ய ரஃஸுடா ।

உலா கணா-ஹிரணயா ॥

* उपावतावत्, என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

हे गावः! (यूयं), अवटे, उपवद, यज्ञस्य, रप्सुदा, मही, उभाकर्णा, हिरण्यया ॥

பதவுரை.

हे गावः!	ஹெ மாவஃ!	கோக்களே !
(यूयं)	(யூயம்)	(நீங்கள்)
अवटे	அவடெ	{ மகா வீர (பாத்திர) த்தைக் குறித்து
उपवद	உவவடி	அடைவீர்களாக.
यज्ञस्य	யஜ்ஞஸ்ய	வேள்வியின் சாதனமாகிய
रप्सुदा	ரஹ்ஸுடா	மந்திரத்தாற் கறக்கத் தக்க
मही	மஹீ	{ ஆடு பசுக்களின் பால் முக்கியமானதாம், மற்றும்.
उभाकर्णा	உவாகர்ணா	{ இப்பாத்திரத்தின் காதுகளென்னுங் கைப்பிழிகள்
हिरण्यया	ஹிரண்யயா	{ பொன் வெள்ளிகளாற் செய்யப் பட்டுள்ளன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—3. அரியத பிரகாத ரிஷி. காயத்திரி சந்தம்.

பாற்பசுக்களே ! நீங்கள் மகாவீரபாத்திரத்தை முன்னிட்டு (மகா வீர பாத்திரம் என்பது முக் கலசங்களை யொன்றாய்ச் சேர்த்ததுபோன்ற ஒரு மண்பாத்திரம்) அதன் பக்கத்திற் சேர்வீர்களாக. இவ் வேள்வியின் சாதனமாகிய பயன் தரத் தக்கதும், அல்லது மந்திரத்தாற் கறக்கத் தக்கதுமாகிய, பசுவின் பால், ஆட்டின் பால், மிக விரும்பப்பட்டதாமாதலின் அங்குப் போய்ச் சேர்வீர்களாக என முடிக்க. பசுவின் பாலும் ஆட்டின் பாலும் மகா வீரபாத்திரத்திற் பெய்தற்குரியதாமாதலின் பசுக்கள் என்றமை, ஆட்டிற்கு முபலக்கணமானது. மற்றும் இப்பாத்திரம் பொன் வெள்ளிகளாற் செய்த இரண்டு காதுகளை யுடையதாம். (3)

குறிப்பு.—சுண்டு, மூலத்திலுள்ள गावः, என்னும் பதத்திற்கு பசுக்களென்றும், 'अवटे' என்றதற்கு—கிணறு, அல்லது பள்ளம், என்றுங் கொண்டு கோக்களே ! (நீங்கள்) கிணற்றுக்கருகில் வருவீர்களாக என்பார்கள் உவடர் மகீதரர்கள். அவடே என்பதற்கு வேள்விக்குண்டத்தில் என்பர் மற்றோர் சாரார். மற்றோர் உகையார் 'गावः' என்பது, வாக்குகள் என்றும். 'अवटे' என்றது, அவ, என்னும் பகுதி காத்தற் பொருளுடையதா மாதலின் காக்குந்தன்மையுடைய இந்திரன், அல்லது ஓங்காரமாகும், அதனிடத்து வாக்குகளே ! நீங்கள் சேர்வீர்களாக என்பர். எனது வாக்குகள் பொற்குண்டலக் காதுகளுையுடைய இந்திரனையும், நீர் தரும் பூமியையுந் துதிக்குக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

118. 23 9 2 3 9 2 23 9 2
 23 9 2 3 9 2
 अरमश्वाय गायत * रुक्षारं गवे ।
 अरमिन्द्रस्य धाम्ने ॥

இரு

சுரமஸாய மா
 வ
 சுரமிந்த்ரஸ்ய
 டாம்

:கஷாரம் மவெ !

அந்வயம்

हे धृतकक्ष आत्मन् !, अश्वाय, अरं, गायत, (तथा) गवे, अरं, गायत, इन्द्रस्य
 धाम्ने, अरं गायत ॥

பதவுரை.

हे धृतकक्ष आत्मन् ! { ஹே நு - தகக்ஷ } (யானாகிய) சுருதகக்ஷன் என்னு
 கு - த்ஷ ! மான்மாவே ! (நீ)
 अश्वाय சுமஸாய குதிரையின் பொருட்டு
 अरं சுரம் நிறையத்
 गायत मायத துதி பாடுவாயாக.
 (तथा) (தயா) அப்படியே
 गवे मवெ ஆவின் பொருட்டும்
 अरं சுரம் நிறையத்
 गायत मायத தோத்திரம் பாடுவாயாக
 इन्द्रस्य धाम्ने इन्द्रस्य धाम्ने { இந்திரனுடைய வீட்டின்
 பொருட்டும்
 अरं சுரம் நிறையத்
 गायत मायத தோத்திரம் பாடுவாயாக.

* சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—4. சுருதகக்ஷ ரிஷி. காயத்திரி சந்தம்.

சுருதகக்ஷ ரிஷி என்பவர் தனதான்மாவையே கூப்பிட்டுக் கூறுகின்
 றார்:—சுருதகக்ஷ ஆன்மாவே ! நீ நிறையத் தோத்திரத்தைப் பாடுவாயாக.
 எதன் பொருட்டு இந்திரனைக் குறித்த துதியெனின் ? கூறுகின்றார்:—
 அசுவத்தின் பொருட்டென்றது. இந்திரனாற் கொடுக்கப்பட்ட குதிரையின்

* धृतकक्षो अरं, என்பது இருக்கு.

போதுமானவரை இந்திரனைக் குறித்து தோத்திரஞ்
சுருத்து. அங்குனமே ஆவை யடைதற் பொருட்டும்,
த்திரம் பண்ணுவாயாக. இந்திரனைக் கருத்தாவாகக்
டைதற் பொருட்டும் போதுமானவரை தோத்திரஞ்
பாம். இந்திரன் வீடு முதலியவைகளைக் கொடுக்கின்றான்
பொருட்டுத் துதிசெய்வாயாக என்பது பொருள். அல்லது,
என்பதிலுள்ள ஆறும் வேற்றுமை செயப்படு பொருளில்
முதலியவற்றின் இலாபத்தின் பொருட்டு இந்திரனைத் துதிப்
பம். (4)

குறிப்பு.—, எனவும் ஐதகக்ஷ:; எனவும் பாடமுண்டு. தகக்ஷ, என்
பது—வேதப்பிரியர் எனப் பொருள்படும், சுருதகக்ஷ; என்ற விளியை சுருதகக்ஷ
ரின் புத்திரர்களர்! எனப் பொருள்படுத்தியுள்ளது ஆங்கிலத்தில்.

மந்திரம் 5.

119. १ २२ ३ २ ३ २ ३ १ २
तमिन्द्रं वाजयामसि महे वृत्राय हन्तवे ।
१ २२ ३ १ २
स वृषा वृषभो भुवत् ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-93-7.

த १ २ २ வாஜயாமஸி மஹே வுத்ராய ஹந்தவெ ।
ஸ வுஷா வுஷபொ ஸுவத் ॥

அந்வயம்.

(यजमानाः आहुः), महे, वृत्राय हन्तवे, तं इन्द्रं, वाजयामसि,
वृषा, सः, वृषभः, भुवत् ॥

பதவுரை.

(यजमानाः)	(யஜமானா:)	(வேள்வித் தலைவர்கள்)
(आहुः)	(ஐஹு:)	(ஐஹுகின்றார்கள்)
महे	மஹே	பெரிய
वृत्राय हन्तवे	வுத்ராய ஹந்தவெ	விருத்திராசுரனைக் கொல்ல
तं इन्द्रं	தம் ஐந்த்ரம்	அவ் விரந்திரனை
वाजयामसि	வாஜயாமஸி	வலியுடையனாக்குகின்றோம்.
वृषा	வுஷா	வள்ளலாகிய
(सः)	(ஸ:)	அவ் விரந்திரன்
वृषभः	வுஷப:;	தனம் கொடுப்போனாக
भुवत्	ஸுவத்	ஆகுத.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—5. சுருதகஷ நிஷி. கி... தி

எசமானர்கள் சொல்கின்றார்கள் :—முற்கூறிய அரகத்தாலும், தோத்திரங்களாலும், ஆற்றலுடையவன எதன் பொருட்டுடனின்! நீரைத் தடுக்கின்ற பெரிசுரனைக் கொல்லுதற்பொருட்டு. ஈண்டு, சோமரசுங் குடித் தோளையிருந்து. அல்லது, எனது தோத்திரங்களால். துயிருந்து, விருத்திராகுரனைக் கொல்வதிலும் ஆற்றலுடை... ரோம் என்பது திரண்ட பொருள். வன்னலாகிய அபட்டவர்களும், சோமமளிக்கப்பட்டவர்களுமான வோனாகு என்பதாம்.

தறிப்பு.—விருத்திரனைக் கொன்றவனுக்கு அங் எருதுவீரியத்தைப் பெய்வதுபோன்று அவன் மர ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பின் சுருத்து.

மந்திரம்

120. त्वमिन्द्र बलादधि सहसो जात ओ
१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १
१ २ २ ३ १ २ २
त्व॒ं सन् वृ॒षन् वृ॒षेद॑सि ॥ ६ ॥

சுவிதூ வலாடியி ஸஹஸொ ஜாத
சுஓ ஸநு வுஷநு வுஷெடிஸி ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, त्वं, सहसः, बलात्, ओजसः, अधिजातः, हे वृषन्.,
त्वं, वृषा इत् असि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்ரு!	இந்திரனே!
त्वं	சுஓ	நீ
सहसः	ஸஹஸ:	பிறரை யட
बलात्	வலாக்	வலியினிள்.
ओजसः	ஐஜஸ:	தேரியத்த

புலகம்

புகழ் பெற்றவன்.

புலகம் !

வரத்தைப் பெய்கின்றவனே !

மேம்பட்ட

நீ

புலகம் உக் சுவரி

{ வேண்டியபலனைப் பெய்கின்ற
வனாகியிருக்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

சு-6. இந்திரமாதா தேவசாமய ரிஷிகள். காலத்திரி
தேவதை.

புலகம் புகழ் பெற்றவன் ஆற்றலாற் பிரசித்தி பெற்றவனாக
யுள்ளான் ஐந்தாம் வேற்றுமைப் பொருண்மே
யிருத்திரன் முதலியோர்களைக் கொல்வதற்குக்
புகழ்பெற்றவனாகியிருக்கின்றாய் எனப்
புகழ்க்குக் காரணமாகிய தைரியத்தினின்றும்
(கேட்டதைப்) பொழிவோம் ! வள்ளற்
புகழ்பெற்றவனாகியிருக்கின்றாய்
(6)

புலகம் உலகம், பிறர் வலியின் அனுகூலத்தாலும்
புகழ்பெற்றவனாகியிருக்கின்றாய். மற்றும் நலத்தையும்
புகழ்பெற்றவனாகியிருக்கின்றாய்.

மந்திரம் 7.

३ २३ ३ १ २
सवर्द्धयत् यद् भूमिं व्यवर्त्तयत् ।

१ २ ३ २ ३ २
चक्राण ओषशं दिवि ॥ ७ ॥

இருக்கு 6-14-5.

புலகம் உலகம், உலகம் உலகம் உலகம் உலகம் உலகம் உலகம்
புகழ்பெற்றவனாகியிருக்கின்றாய் ॥

அந்வயம்.

सवर्द्धयत्, यत्, दिवि, ओषशं, चक्राणः, भूमिं,

பதவுரை.

यशः	யஜு:	வேன்வியானது.
इन्द्रं	ஐந்திரம்	ஐந்திரனை
अवक्ष्यत्	அவக்ஷ்யத்	வளர்த்தது.
यत्	யத்	எதனாலெனின்
दिवि	திவி	வானில்
भोपशं	ஹோபசம்	(மேகத்தைப்)
चक्राणः	அக்கராண:	ஐந்திரன்
भूमिं	ஹூமிம்	தரையை
व्यवक्ष्यत्	வ்யவக்ஷ்யத்	{ தழைத்
		{ ன

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—1. கோ ருத்தி, உ.

வேள்வி அதாவது—தலைவர்களால் அநுட் தேவதையை விருத்தியாக்கிற்று. “ஐந்திர தது ஆராதனையாற் பெரிது செய்தது”, எ. அவ் விந்திரன் எதன் பொருட்டு தரையை மமைக விருத்திபண்ணினனோ, (அக்கராணத்தால் வவ. முடிக்க.) யாது செய்துகொண்டு (பூமியை விருத்தி) எனின்? வானில் மேகங்களைப் பரவுமாறு செய்துகொண்டு லுள்ளதோர் ஆற்றல் விசேடத்தை வானில் நிகழச் செய்த யை மழை வாயிலாக விருத்தி பண்ணுகின்றான் என முடித்.

குறிப்பு —வானைச் சுற்றிக்கொண்டு இடி முதலியவைகளை யைத் திருத்தியதால், என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 8.

१ २ ३ २ ३ ३ १ २ २ ३ २ ३ २ ३ २
122. यदिन्द्राहं यथा त्वमीशीय वख एक इत् ।
३ २ ३ १ २
स्तोता मे गोमखा स्यात् ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-14-2.

யஜித்ராஹம் யயா சுவமீசீய வவ்ஹ வனக ஐசு ।
வெஹாதா மெ மொவ்வா வஸாசு ॥

* गो षडा, என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

ॐ, यथा, त्वं, एकः इत्, वस्, (तथा) अहम् यत्, ईशीय, मे,
गोसखा स्यात् ॥

பதவுரை.

ஹே ஹே!

இந்திரனே!

யயா

எவ்வாறு

சுவ

நீ

உக்

ஒருவனாகவே

தனத்திற் கிறைவனே,

(அவ்வாறே)

நானும்

யீய

ஐசுவரியமுடையவனாகுவனேல்,

என்னைத்

துதிப்போன்

பா ஸ்தாக் கோக்களை யுடையவனாவான்.

சாயண் பாடியம்.

நுக்கு—8. கோ சூத்தி அசுவசூத்திகள் ரிஷிகள்.

தனத்திற்கு நீ யொருவனே தனி இறைவனாகின்றது
யும் ஐசுவரியமுடையவனாகுங்கால் என்னைத் துதிப்பவர்களும்
யு கூடியவராவார்கள். இறைவனாகிய உன்னைத் துதிப்போர்கள்
யுமிக் கோக்களை யுடையார்களாகார்களா? மற்றோ, கோக்களை யுடை
களே யாவார்கள் என்பது கருத்து. (8)

மந்திரம் 9. .

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

123. पन्यं पन्यमित्सोतार आधावत मघाय ।

१ २ ३ २ ३ १ २

सोमं वीराय शूराय ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-2-25.

வநம் வநுலிதோதார சூயாவத உத்யாய ।

வொஹ வீராய சூராய ॥

ஆர்ச்சுக்கம்]

ஐந்திர காண்டம்

அந்வயம்.

हे सोतारः !, मद्याय, वीराय, शूराय, पन्

पं, आधाव

பதவுரை

हे सोतारः !   ஹெ ஸொதாராஃ !

मद्याय   உடியாய

वीराय   வீராய

शूराय   ஸூராய

पन्यं पन्यं इत्   பந்யம் பந்யம் ஐ

सोमं   ஸொமம்

आधावत   ஆடாவத

சாயண

கண்டம்—1. இருக்கு—9. மேதா தித

சோமரசம் பிழியும் அத்துவர்புக்களே,
வேட்போர்கள்—அத்துவர்புக்கள்) களிப்பை
னைக்கொன்ற வீரனும், சூரத்தன்மை யுனை
எங்கும் போற்றத்தக்க சோமரசத்தை அளிப்பீர்.

மந்திரம் 10.

124.   ३१ २   ३२ ३ २ ३ १२   ३१२
इदं वसो सुतमन्धः पिवा सुपूर्णमुदरम् ।
                                 १ २   ३ १ २
अनाभयिन् ररिमा ते ॥ १० ॥

இருக்கு 8-2-1.

ஐஓம் வவொ வஸுத உஸஃ பிவா வஸுவகுணம் உஷாடி ।
சுநாவயிநு ரரிமா தெ ॥

அந்வயம்.

हे वसो ! इदं, सुतम्, अन्धः, पिवा, उदरं, सुपूर्णं, हे अनाभयिन् !,
ते, ररिमा ॥

பதவுரை.

हे वसो !   ஹெ வவொ !

इदं   ஐஓம்

सुतम्   ஸுதம்

உள்ளிருந்தியக்குமிந்திர !

இப்போதுள்ள

பிழிந்தெடுத்த சோமமாகிய

அன்னத்தை

அருந்துவாயாக.

வயிறு

இனிது நிறையுமாறு

யாண்டும் பயமற்றேயும்!

நின் பொருட்டுச்

சோமங் கொடுக்கின்றேம்.

பாடியம்.

ஃவர், பிரியமேத்திர ரிஷி.

ஃக முன்னிருக்கின்ற பிழிந்தெடுத்த

யாயாக. உனது வயிறு மிக நிறையு

பயிலாத இந்திரனே! நின்பொருட்டுக்

பாமரசத்தைக் கொடுக்கின்றேம் என்ப

(10)

ஃதிர! சோமரசத்தை அருந்துவாயாக. அவியை

ஃ களிப்புண்டாமாறு யாங்கள் உண்கின்றேம் என்

முதலாவது கண்டம்.

முற்றும்.

இரண்டாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—2. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—2.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

125. २३ ३२ ३१२ ३१ २२
उद्धेदभि श्रुतामघं वृषभं नय्यापसम् ।

१२
अस्तारमेभि सूर्य्य ॥ १ ॥

ஆர்ச்சிகம்]

ஐந்திர காண்டம்

உஜெஷி ஸுதாஸம் வுஷஸம் நய
சுலாஸஜெஷி வஸுயு-ஃ ॥

அந்வயம்

हे सूर्य!, (सुवीर्य)!, श्रुतामघं, वृषभं

பத

हे सूर्य!	ஹ ஸூரிய-ஃ!
(सुवीर्य)!	(ஸூவீர-ஃ!)
श्रुतामघं	ஸ்ருதாஸம்
वृषभं	வ்ருஷஸம்
नर्यापसं	நய-ஜ-ஸாம்
अस्तारं	அஸ்தாஸம்
(इदं)	(ஐ-ஃ)
उदेषि	உஜெஷி
य	ய

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—1. சூதகஷ்டர் அல்லது சுருதகஷ்டர்.

இவ் விரண்டு மந்திரங்களிலும் சூரிய வடிவ இந்திரன் து
படுகின்றான்.—‘இவ்வாதித்தன் இந்திரன், என மறையுங் கூறுகின்றது.
இரவிகள் பன்னிரண்டனுள் இந்திரன் சூரிய வடிவமெனக் கூறப்பட்டிருக்
கின்றான். ஆதலின் இந்திரன் சூரிய வடிவன், நல்ல வீரமுடைய சூரியனாகிய
இந்திர! நீ எக்காலுமீயுந் தன்மையால் கீர்த்தியுள்ள தனமுடைமை, இது
பற்றியே இரப்போர்சட்குத் தனத்தை வருஷிக்குந் தன்மை, மனிதர்கட்கு
இனிமையான சுருமஞ் செய்தற் றன்மை, வள்ள ற்றன்மை, உதாரமுடைமை
என்னு மித்தன்மைய புகழை யாண்டும் விரிக்கின்றாய். இதம், என்றது
தேற்றமாதலின், நீயே அவனுடைய வேள்வியில் சூரிய வடிவமாய்த் தோன்
றுகின்றாய் என்பதாம். க என்பது பிரசித்தமாம் என்க. (1)

குறிப்பு.—சூரிய! நீ இந்திரனுக்கு முன்னிற்போனாகின்றாய் என்பது ஆங்கிலக்
கருத்து.

மந்திரம் 2.

१ २ ३ १ २
दगा अभि सूर्य ।

॥ २ ॥

இருக்கு 8-63-4

சுனி ஸூயு-3 ।

அந்வயம்.

॥ ४१, कच, अभि, उदगाः, इन्द्र! तत्,

பதவுரை.

ஸூயு-3 ! { மழையைத் தடுக்கும் மேகத்
தைத் தொலைக்கின்ற

ஸூயு-3 !

சூரியனாகிய இந்திரனே !

சுடி

இத் தினத்தில்

யக் கூறு

எப் பொருட் சமுதாயங்களை

சுனி

மேற்றேன்றுமாறு செய்து

उदगाः

உடிமா:

உதித்தனையோ,

इन्द्र!

இந்ரு!

இந்திரனே !

तत् सर्वं

தக் ஸ்வ-20

அவ் வனைத்தும்

ते

தெ

உன்னுடைய

वशे

வஸெ

வசமாயிருக்கின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—2. சூதகசுஷர் அல்லது சுருதகசுஷ ரிஷி.

நீரைத் தடுக்கின்ற மேகத்தை யொழிப்போய் ! அதாவது—சூரிய
னாகிய இந்திரனே ! இத் தினத்தில், எப் பொருட் சமுதாயங்கள் அனைத்

தையும் நேர்படத் தோன்றுமாறு செய்து உதயமடைந்திருக்கின்றனையோ, அப் பொருட் கூட்டம் உனது வசமாயிருக்கின்றது என்பதாம். (2)

இம் மந்திரத்திற்கு இவ்வாறே செளன்களும் பொருள் கூறியுள்ளார்.

குறிப்பு.—வேள்வியில் எவைகள் கொடுக்கப்படுகின்றனவோ, அவைகளை வானுலகிற் கணுப்புகின்றாய். அனைத்து முன் வசமாய் நிற்றலின் என்பது ஆங்கிலம்

மந்திரம் 3.

9 22 323 9 2 323 9 2
127. य आनयत् परावतः सुनीती तुर्वशं यदुम् ।
2 3 2 3 2 3 9 2
इन्द्रः स नो युवा सखा ॥ ३ ॥

இருக்கு 6-45-1.

ய சூநயசு வராவதஃ ஸுநீதீ துவஸா யதும் ।

ஐந்ருஃ ஸ நொ யுவா ஸவா ॥

அந்வயம்.

ய:; துர்வசம், யது, சுநீதி, பராவத:; ஆனயத், யுவா, ச:; ஐந்ரு:
ந:; சவா ॥

பதவுரை.

ய:	ய:	எவ்வந்திரன் .
துர்வசம்	துவஸா	தூர்வசனென்போனையும்
யது	யதும்	{ எது என்போனையும் தூரத்திற் றாக்கி யெறிந்து விட்டு, பின் னர்
சுநீதி	ஸுநீதீ	நல்ல நீதிவாயிலாக
பராவத:	வராவத:	அத் தூரதேசத்தினின்று
ஆனயத்	சூநயசு	மறித்துங் கொண்டுவந்தனனோ,
யுவா	யுவா	தருணாகைய
ச:; ஐந்ரு:	ஸ:; ஐந்ரு:	அவ்வந்திரன்
ந:	ந:	எங்கட்கு
சவா	ஸவா	நண்பனாகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—4. சுருதக்கூ ரிஷி.

இந்திரனே! நீ நாற்புறமுப் ஆயுதங்களை வீசிக்கொண்டு யாண்டுஞ் செல்லுஞ் சீலமுள்ள இராக்கதர்கள் இரவுகளில் எங்கட்கு எதிரில் வர முடியாதவர்களாவார்களாக. மற்றும் வருவார்களேல், அவ் வீராக்கதர்களை உன்னுடைய உதவியாற் கொன்குவிடுவோமாக. (கொல்லுமாறு செய்வாயாக என்பது பொருள்.)

(4)

மந்திரம். 5.

129. एन्द्र सानसिं रयिं सजित्वानं सदासहम् ।
१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

१ २ ३ २ १ २
वर्षिष्ठमृतये भरा ॥ ५ ॥

இருக்கு 1-7-1.

ஊநு, ஸாநவரி, ரயிம் ஸஜித்வாந, ஸதாஸஹம் ।
வஷிஸ்ட உதயெ ஹா ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, उतये, सानसिं, सजित्वानं, सदासहं, वर्षिष्ठं, रयिं, आभर ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹ ஊநு!	இந்திரனே! (நீ)
उतये	உதயெ	{ எம்மைக் காப்பாற்றுவதற் பொருட்டு
सानसिं	ஸாநவரி	இனிது போகிக்கத்தக்கதும்
सजित्वानं	ஸஜித்வாநம்	{ ஒத்தவிரோதியை வெல்லுஞ் சீலமுடையதும்
सदासहं	ஸதாஸஹம்	{ எக்காலுஞ் சத்துருவை யடக்கத் தக்க சுருவியாயுள்ளதும் (ஆகிய)
वर्षिष्ठं	வஷிஸ்டம்	மிகுந்த
रयिं	ரயிம்	தனத்தைக்
आभर	ஹா	கொண்டுவந்து கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—5. மதுச்சந்த ரிஷி.

இந்திரனே! (நீ) என்னைப் பாதுகாத்தற் பொருட்டுத் தனத்தைக் கொடுப்பாயாக. எவ் வண்ணமாகிய திரவியத்தை யெனின்? நன்கு அனுப

விக்கத் தக்கதும். மற்றும், ஒத்த தத்துருவைச் சயிக்குஞ் சீலமுடையதும். தனத்தினாலேயே சூரர்களான தொழிலாளிகளைத் தேடிக்கொண்டு சத்துருவை வெல்கின்றார்களாதவின் என்க. அன்றியும், எப்போதுஞ் சத்துருக்களை யடக்குவதற்கு நிமித்தமானதும், நிறைவானதுமாகிய தனத்தைக் கொடுப்பாயாக என்று முடித்துக்கொள்க. (5)

மந்திரம் 6:

130. १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
 इन्द्रं वयं महाधन इन्द्रमर्भे हवामहे ।
 १ २ ३ १ २ ३ १ २
 युजं वृत्रेषु वज्रिणम् ॥ ६ ॥

இருக்கு 1-7-5.

ஐந்ரு஁ வயம் உஹாபந ஐந்ரு உஹை-஁ ஹவாஉஹை ।
 யுஜம் வ்ருத்ருஷு வஜ்ரிணம் ॥

அந்வயம்.

वयं, अर्भे, इन्द्रं, हवामहे, महाधने, वृत्रेषु, युजं, वज्रिणं, इन्द्रं, हवामहे ॥

பதவுரை.

वयं	वयं	நாங்கள்
अर्भे	சுஹை-஁	சிறிது தனமுண்டாயவிடத்தும்
इन्द्रं	ஐந்ரு஁	இந்திரனை
हवामहे	ஹவாஉஹை	அழைக்கின்றோம்.
महाधने	உஹாபந	பெருந்தனத்தின் பொருட்டுந்
वृत्रेषु	வ்ருத்ருஷு	{ தனலாபத்திற் றடைபண்ணு வேரை நீக்குவான்
युजं	யுஜம்	துணைவனும்
वज्रिणं	வஜ்ரிணம்	வச்சிர மேந்தியவனுமாகிய
इन्द्रं	ஐந்ரு஁	இந்திரனை
हवामहे	ஹவாஉஹை	{ ஆவாகனஞ் செய்கின்றோம். (அழைக்கின்றோம்.)

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—6. மதுச்சந்த ரிஷி.

அனுட்டானஞ் செய்கின்ற நாங்கள், மிகுந்த தனத்தின் பொருட்
 டும், இந்திரனை யழைக்கின்றோம். சிறிது தன நிமித்தமாகவும் இந்திர

ஆர்ச்சுகம்]

னைக் கூப்பிடுகின்றோம். எவ்வ
அல்லது பொறுமைபுடையா
கள் கிட்டியவிடத்து அவர்களை
கின்றோம் என்பதனோடு சேர்த்து
வாசகமாபிரூப்பினும், ஈண்டுப்
பினின்றது.

குறிப்பு.—ஈண்டு மகாத்மா
லும் பெரும் போரிலும், சத்து
கின்றோம் என்று கூறுகின்றது.

11

131. १ २ ३ १ २ ३ १
अपिबत् कदुवः सुतमिन्द्र

१ २ ३ १ २
* तत्रादिष्ट पौंस्यम् ॥ ७ ॥

சுவிஸக கடுவஃ சுதமிந்த்: ஸஹவஹே,
தத்ருவாஹிஷ்யம் ||

அந்வயம்.

இन्द्र: கடுவ: சுத், அபிவத், ஸஹவஹே, (அஹநத்) தத்,
பௌச்யம், அாதிஷ்ட ||

பதவுரை.

இन्द्र:	ஹந்த்:	இந்திரன்
கदुवः	கடுவஃ	சத்துருவாஹிஷ்யம்
सुतं	ஸுதம்	பிழியப்பட்ட சோமரசத்தைப்
अपिबत्	சுவிஸக	பருகினன், பருகிய பின்னர்
सहस्रवाहे	ஸஹஸ்ரவஹே	சகத்திரவாகு என்னுமசுரனைக்
(अहनत्)	(சஹநக)	(கொன்றான்)
तत्र	தத்ரு	அதில்
पौंस्यं	பௌஸ்யம்	(இந்திரனுடைய) வீரத்தன்மை
आदिष्ट	அாதிஷ்ட	வெளிப்பட்டது.

* अत्रादिष्ट என்பது இருக்கு.

3.

உ இருடி சம்பந்தமாய்ப் பிழிந்
வனம் பருகிய பின்னர் 'சகத்திர
கொன்றனன் என்பது எஞ்சி
தத்தன்மை முழுதும் விளங்
(7)

, அநாதரிட, என இருக்கோது
வியின் மனைவி எனக் கொள்ளப்

6.

* प्रनोनुमो वृषन् ।

नौ वसौ ॥ ८ ॥

இருக்கு 7-31-4.

ஹே வஸு! ஹே வஸு!; த்வாய; வய், த்வா, அபிப்ரனோம; ஹே வஸோ!, அஸ்ய,
ந; விவ்ஸி||

அபிப்ரனோம.

ஹே வஸு! ஹே வஸு!; த்வாய; வய், த்வா, அபிப்ரனோம; ஹே வஸோ!, அஸ்ய,
ந; விவ்ஸி||

முதலிணை.

हे वसु !
इन्द्र !
त्वायवः वयं
त्वा
अभिप्रनोनुमः
अभिप्रनोनुमः
हे वसो !
अस्य नः
अस्य नः
विद्वो
विद्वो

ஹே வஸு !
இந்திர !
த்வாயவ; வயம்
த்வா
அபிப்ரனோம; ஹே வஸோ !
அஸ்ய ந;
அஸ்ய ந;
விவ்ஸி
விவ்ஸி

விரும்பியதை வருஷிக்கின்ற
இந்திரனே !
நின்னை விரும்பும், யாம்
உன்னை
{ நோற்றுகமமாக அளவிலாவண்ணக்கூர்
செய்து அதிக்குண்டு
விரும்புகமமாக இத்தித !
எழுந்து இத் தோத்திதத்தை
அறிவாயாக

* प्रनोनुम, என்பது இருக்கு.

ஆர்ச்சிகம்]

ஐந்திர காண்டம்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—3. வசிட்டரிஷி.

விரும்பியதை மழையெனப் பெப்பும் இ-
கின்ற வசிட்டரிஷி சம்பந்தமான யாங்கள்
கின்றோம். வியாபகமாகிய இந்திர!
தரித்துக் கொள்வாயாக.

மந்திர

२ ३ २ ३ २ ३ १ २
133. आ घा ये अग्निमिन्धते
२ ३ २ ३ २ ३ १ २
येषामिन्द्रो युवा सखा ॥

சூ வாயெ சுழிநிஸ்தெ ஹுணணை
யெஷாநிஸ்தோ யுவா ஸகா ॥

அந்வயம்.

ये, आ घा, अग्निं, इन्धते, येषां, युवा, इन्द्रः सखा, त,
स्तृणन्ति ॥

பதவுரை.

ये	ये	எவர்கள்
आ घा	சூ வாயெ	{ உண்மையில் மனதொருமைப் பட்டவர்களாகி
अग्निं	சுழி	அக்கினியை
इन्धते	உருதெ	வளர்க்கின்றார்களோ,
येषां	யெஷா	எவர்கட்குக்
युवा	யுவா	கட்டிளமைபுடைய
इन्द्रः	இந்திர	இந்திரன்
सखा	ஸகா	மித்திரனாகின்றானே,
ते	தெ	அவர்கள்
आनुषक्	சூநுஷக	முறையாய்த்
बर्हिः	ஸஹி	தருப்பையைப்
स्तृणन्ति	ஹுணணி	பரப்பி வைக்கின்றார்கள்.

* यस्य त्रिधात्ववृत बर्हिः, என்பது இருக்கு.

சாயண பரிபாடம்.

19. திரிசோக ரிஷி.

மயில் ஒருமைப்பட்டவர்களாகி அக்கணியை
என்று மிளையோனாகிய இந்திரன் நண்ப
கருப்பையைப் பரப்புகின்றார்கள். (9)

இந்திரனை நண்பகைக் கொண்டவர்
என்பது ஆங்கிலம்.

ம் 10.

१३ १२ ३१ २२
परि जाधो जही मृधः ।

१२ ॥ १० ॥

இருக்கு S-45-40

ॐ वारी वायो जह्यो धृयः ।

ததாஹா ॥

அந்வயம்.

.. इन्द्र!) विश्वाः, द्विषः, अपभिन्धि, बाधः मृधः, परिजही, स्पार्ह, तत्,
वसु आभर ॥

பதவுரை.

(हे इन्द्र!)

द्विषः

विश्वाः

अपभिन्धि

बाधः

मृधः

परिजही

स्पार्ह

तत् वसु

आभर

.(ஹே உரூ !)

விஷ:

விபூ:

அபவின்டி

பாட:

மூட:

பரிஜஹீ

ஸ்பாஹ-20

தக் வஸு

ஆஹர

(இந்திரனே!)

{ துவேஷிக்கின்ற சத்துரு சேனை
கள்

எல்லாவற்றையும்

முழுதும் தொலைத்து விடுவாயாக.

திமை செய்கின்ற

போரை

இனிது வெல்வாயாக.

இச்சித்தற் குரிய

அந்தத் தனத்தை

{ எங்கட்குக் கொண்டு வந்து
கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடி

கண்டம்—2.

110. திரிசோக ரிஷி.

இந்திரே. ஷம் பண்ணுகின்ற சத்துட
கொல்வாயாக. சூ, முதனிலைத் தொழிற்பெயர்,
பெயர்களுக்குட் கூறப்பட்டிருத்தலின் ஈண்டு உய்த்தப் பொரு,
அதைக் கெடுப்பாயாக. (கொல்வாயாக) பின்னர் அவர்களுடைய,
எங்கட்குக் கொண்டுவந்து கொடுப்பாயாக.

திறிப்பு.—சசோக ரிஷி என்பது முண்டு.

இரண்டாவது கண்டம்

முற்றும்.

மூன்றாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—2. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—3.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

135. ३१२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २
इहेव शृण्व एषां कशा हस्तेषु यद्वदान् ।

१ २ २ ३ १ २
नि यामं चित्रमृञ्जते ॥ १ ॥

இருக்கு 1-27-2.

ஹேவ ஸ்ரண வ்ஷா கஸா ஹஸ்தேஷு யத்வதாந் ।
நி யாமம் சித்ர ம்ருஜதே ॥

அந்வயம்.

एषां, हस्तेषु, कशाः, यद्वदान्, इहेव, शृण्वे, यामं, चित्रं, नृञ्जते ॥

தவிரை

இம் மரு

கைகளி

{ தத்த னத்தை யடிக
ச டைகள்

ய அஹாந

{ எந்தச் சத்த மிடுகின்றனவோ,
அதை

உஹவ

இங்கேயே நின்று

ஸ்ரணை

கேட்கின்றேன். (அச் சத்தம்)

யாஃ

போரில்

யாம

விந்

சித்ரம்

பலவித சூரத்தன்மையை

ந்யூனதே

நயூனதே

{ அழகுபடுத்துகின்றது (அலங்
காரஞ் செய்கின்றது)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—1. கண்ணுவ கௌர ரிஷி.

இந்த மருத்துக்களினுடைய கைகளில் இருக்கப்பட்ட தங்கள் தங்கள் வாகனத்தை அடிப்பதற்குக் காரணமான சாட்டை முதலியவைகள் எந்தச் சத்தமிடுகின்றதோ, அந்தச் சத்தத்தை இவ்விடத்திலேயே நின்று கேட்கின்றேன். அச் சத்த விசேடமானது போர்க்களத்தில் பலவகை யாகிய சூரத்தன்மையை இயற்கையாக அலங்காரம் பண்ணுகின்றது.

ஈண்டு ஈஜதி, என்றது அலங்கரித்தலாகிய பொருளுடைமையைப் புலப்படுத்துகின்றது யாஸ்க முனிவர் நிருத்தம். (1)

குறிப்பு.—சாட்டைகளின் சத்தம்—சாட்டைகளால் அடித்தவினின்றி எழு மொலி.

கைகளிலுள்ள செளக்கடிச் சத்தமும் இரத்தின் சத்தமும் கேட்கப்படுகின்றது என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 2.

39 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2
136. इम उ त्वा विचक्षते सखाय इन्द्र सोमिनः ।
39 2 3 9 2 3 2
पुष्टावन्तो यथा पशुम् ॥ २ ॥

இருக்கு 8-46-16.

ஐஉ உ சுவா விவக்ஷதெ ஸகாய ஐந்ரு ஸோமிநஃ ।
புஷ்டாவன்தோ யதா பசும ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, सोमिनः, सखायः, इमे उ, पुष्टावन्तः, पशुं, यथा त्वा,
विचक्षते ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ உரு !	இந்திரனே !
सोमिनः	ஸொமிநஃ	சோமரசம் பிழிந்த
सखायः इमे उ	ஸகாயஃ உமெ உ	{ எனது நண்பர்களாய இம் மனிதர் கள்
पुष्टावन्तः	புஷ்டாவந்தஃ	மிகப்பற்றுடையவர்களாய்ப்
पशुं यथा	பசுமம் யதா	பசுவைப்போல்
त्वा	த்வா	உன்னையே
विचक्षते	விசுக்ஷதே	விசேடமாய்ப் பார்க்கின்றார்கள்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—2. திரிசோக ரிஷி.

இந்திரனே ! உன்னை சோமரசம் பிழிந்தவர்கள் அதாவது எனது நண்பர்களாய்த் தெளிந்த இம் மக்கள் பற்றுடையார்களாய், பசுவைப்போல் (பசு மற்றொன்றை ஒருமையோடு பார்ப்பதுபோல்) ஒருமைப்பட்ட மனத்துடன் நின்னையே சிறப்பாகப் பார்க்கின்றார்கள். (2)

குறிப்பு.—பசுக்காப்போன் பசுவைப் பார்த்தல்போல் சோமரசம் அருந்துகின்ற இந்திரனை இங்குள்ளார் பார்க்கின்றார். பாசம்—மிகப்பற்று என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 3.

१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
137. समस्य मन्यवे विशो विश्वा नमन्त कृष्टयः ।
३ १ २ ३ १ २
समुद्रायेव सिन्धवः ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-6-4.

ஸசஸ்ய மனயுவே விஸொ விஸ்வா நமன்த க்ருஷ்டயஃ ।
ஸசுட்ராயேவ ஸிந்ஹவஃ ॥

அந்வயம்.

विशः, विश्वाः, कृष्टयः, अस्य, मन्यवे, समुद्राय, सिन्धवः इव, सं नमन्त ॥

பதவுரை.

विशः	விசு:	உட்கார்ந்தவர்களாய்
दिशः	விசு:	எல்லாப்
कृष्यः	கூஷ்ய:	பிரசைகளும்
अस्य	அஸ்ய	இவ் விர்திரனுடைய
मन्त्रवे	மந்த்ரவெ	{ கோபத்தின் பொருட்டு அல்லது; மனனம் பண்ணுதற்குரிய தோத்திரத்தின் பொருட்டு
समुदाय	ஸமூதாய	சமுத்திரத்திற்கு
सिन्धवः इव	ஸிங்ஹவ: இவ	நதிகள் பணிவனபோல்
सं नमन्त	ஸம் நமந்த	இனிது பணிகின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—3. வத்ச கண்ணுவ ரிஷி.

சனங்க ளெல்லாரும் உட்கார்ந்தவர்களாகி இவ் விர்திரனுடைய கோபத் தின் பொருட்டு, அல்லது 'மந்த்ர:' என்றது மனன சாதனமா மாதவின் மனன சாதனமாகிய தோத்திரத்தின் பொருட்டு, இயற்கையில் தானாகவே இனிது பணிகின்றார்கள். அதிலுவமை 'சமுத்திரத்திற்கு' என்றது. கடலைக்குறித்து செல்லுஞ் சீலமுடைய நதிகள் தானாகவே பணிகின்றன போன்று என்பதாம்.

(3)

குறிப்பு.—மந்யவே, என்பதற்கு சந்தோஷப்படுத்த என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

३ २ ३ १ २ २ ३ १ २ २ ३ २
138. देवानामिदवो महत्तदा वृणीमहे वयम् ।
१ २ ३ १ २ ३ १ २
वृणामस्मभ्यमूतये ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-72-1.

ஹேவாநாமிதவோ மஹததா வுணீமஹே வயம் ।
வுணாமஸம்ப்யமூதயே ॥

அந்வயம்.

(हे देवाः!); देवानां, इत्, महत्, अवः, वृणां, तत्, वयम्,
अस्मभ्यम्, ऊतये, आ वृणीमहे ॥

பதவுரை.

(हेदेवाः!)	(ஹெதேவாஃ!)	(தேவர்களா!)
देवानां इत्	தேவாநாஃ ஐத	{ மிகுந்த ஒளியோடு விளங்குகின்ற தங்கட்கே
महत् अवः	மஹத் அவஃ	{ பெரும் பாதுகாப்பாக இருக்கின்றதும்
वृणां	வ்ருணாண	{ வேண்டியவற்றைப் பொழிகின்ற தங்கட்குத் தனமாகவுமுள்ள
यत्	யத்	யாதோருபாதுகாப்புண்டோ,
तत्	தத்	அப் பாதுகாத்தலை
वयं	வயம்	தலைவர்களான யாங்கள்
अस्मभ्यमूतये	அஸ்மப்யமூதயே	{ எங்களுடைய பரிபாலனத்தின் பொருட்டு
आ वृणीमहे	ஆ வ்ருணீமஹே	{ எல்லாவகையானும் வேண்டுகின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—4. குசீதி கண்ணுவ ரிஷி.

தேவர்களே! எப்போதும் பிரகாசமாய் விளங்கப்பட்டவர்களான உங்கட்கே வியாப்தமாகிய அல்லது பெரிதாகிய பரிபாலிக்குத் தன்மை யாதோன் னுள்ளதோ, அது வேண்டியதை மழையெனப் பெய்கின்ற உங்கட்குத் தன வடிவமாய், அங்ஙனமாகிய காத்தலை (அவ்வாறு காக்கவேண்டுமென) எசமானர்களாய யாங்கள் எல்லா வகையானும் பிரார்த்திக்கின்றோம். எதன் பொருட்டெனின்? பரிபாலனத்தின் பொருட்டு முன்னர் 'எங்கட்கு' எனப் பொதுவாகக் கூறப்பட்டது. அது ஈண்டுச் சிறப்பிக்கப்படுகின்றது :—எங்களுடைய பரிபாலனத்தின் பொருட்டென. (4)

மந்திரம் 5.

139. * सोमानां स्वरणं कृणुहि ब्रह्मणस्पते ।
३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
कक्षीवन्तं य औशिजः ॥ ५ ॥

இருக்கு 1-38-1.

ஸோமநாநாஃ ஸ்வரணம் க்ருணுஹி ப்ரஹ்மணஸ்பதே ।
கக்சீவன்தம் ய ஔஸிஜஃ ॥

சோமன, என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

हे ब्रह्मणस्पते !, सोमानां, कक्षीवन्तं, यः, औशिजः, स्वरणं, कृणुहि ॥

பதவுரை.

हे ब्रह्मणस्पते !	{ ஹெ ஸ்பஸ்திணஸ்பி தெ !	{ பிரமணப்பதியென்னுந் தேவதையே ! நீ
सोमानां	ஸொமோநாஃ	{ சோமரசங்களை யெடுத்து அனுட்டானம் பண்ணுகின்றவனாகிய என்னை,
कक्षीवन्तं	கக்ஷீவன்தம்	{ தேவர்களுள் சிறந்தோனாயுள்ள கக்ஷீவந்தன் என்னும்.
यः औशिजः	யஃ ஔஸிஜஃ	{ உசிசனுடைய புத்திரன் யாதொருவன் உளனோ, அவனைப்போல்
स्वरणं	ஸ்வரணம்	தேவர்களுட் பிரகாசிப்பவனாகச்
कृणुहि	கருணஹி	செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—5. மேதாதிதி ரிஷி.

பிரமணப்பதியாகிய தேவதையே ! நீ, சோமரசம் பிழிகின்றவனும் அனுட்டானம் பண்ணுகின்றவனுமாகிய என்னைப் பிரகாசமுடையவனாகச் செய்வாவாயாக. அதிலுவமை:—‘கக்ஷீவந்தம்’ என்றது. ஈண்டுப் போல் என்னு முவமைச்சொல் கூட்டிக்கொள்ளற் பாலது. கக்ஷீவான் தேவர்களுக்குள் எவ் வண்ணம் பிரகாசமா யிருக்கின்றானோ, அதுபோல் என்பது பொருள். கக்ஷீவன் என்னும் ரிஷி அனுட்டானஞ் செய்கின்ற முனிவர்களுட் கீர்த்திபெற்றவர் என்பது, தைத்திரீயம் படிப்போர்களாலும், एवं वै पर आद्वणारः कक्षीवानोशिजो वीतहव्यः आयसस्त्रसदस्युः पोरुक्षस्य प्रजाकामा अविन्वत, எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. வேறு மந்திரத்திலும் இவர் இருபுகளுள் அனுட்டானத்திற் கீர்த்தி பெற்றவரெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. அதாவது “நான் கக்ஷீவான் ரிஷி விப்ரன் என்பதாம்.” ஆகையால் இவருக்கு அனுட்டானம் பண்ணுவோரை உவமையாகக் கூறியது பொருத்தமுடையதேயாமென்க. மற்றும், “சோமரச மெடுப்போனைப் பிரகாசமுடையவனுய் செய்குதி. பிரமணப்பதியே ! கக்ஷீவந்தனை யொப்ப, யாதொரு கக்ஷீவன் உசிசருடைய புத்திரனோ !” என இம் மந்திரத்திற்கு யாஸ்க முனிவரும் கிருகத்தத்தில் உரை கூறியுள்ளார்.

மந்திரம் 6.

140. * ^{१२ ३ १२ ३ १ २२} बोधन्मना इदस्तु नो वृत्रहा भूर्यासुतिः ।
^{३ १२ ३ २ ३ १२} शृणोतु शक्र आशिपम् ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-63-18.

வொயந்நா ஐஹு நொ வுத்ருஹா ஹூய-பாஸுதிஃ ।
 ஸ்ரணோது ஸக்ர ஆசிபம் ॥

அந்வயம்.

வृत्रहा, भूर्यासुतिः, नः, बोधन्मना, इत्, अस्तु शक्रः, आशिपं, शृणोतु ॥

பதவுரை.

वृत्रहा	வுத்ருஹா	{ விருத்திராக்ஷணக் கொன்றோ னும்
भूर्यासुतिः	ஹூய-பாஸுதிஃ	{ மிகப் பிழிந்த சோமரசமுடைய வனுமாகிய (இந்திரன்)
नः	நஃ	எங்களுடைய
बोधन्मना इत्	வொயந்நா ஐஹு	{ மனோ வேட்கைகளை யறிகின்றவ னாகவே
अस्तु	அஸ்து	இருப்பானாக.
शक्रः	ஸக்ரஃ	{ போரிற் பொருந்ரைக்கொல்லுஞ் சமர்த்தனாகிய இந்திரன்
आशिपं	ஆசிபம்	எங்களுடைய துதியைக்
शृणोतु	ஸ்ரணோது	கேட்பானாக.

. சாயண பாடியம்

கண்டம்—3. இருக்கு—6. சுருதகக்ஷரிஷி.

இது பரோட்சமாப்ச் செய்யப்பட்ட துதி. விருத்திராக்ஷணக் கொன்ற
 வனும், மிகப்பிழிந்த சோமரசத்தை யடைபவனும், துதிப்போர்களின் விருப்
 பத்தைபுணர்கின்ற மனத்தனுமாகிய இந்திரன். எங்களுடைய மனோ வேட்
 கையை என்றும் அறிகின்றவனாகவே யிருப்பானாக. 'எங்களுடைய மன்தி
 லுள்ள விருப்பங்களை யறிவானாக' என்பதுமது. அல்லது இவ்வாறாகிய இந்

* बोधिन्मना, என்பது இருக்கு.

திரன் எங்களுடைய வேள்வியில் தோன்றுவானாக என்பதுமாம். - அந்நிலைன்னுமெனின், உயுத்தத்தில் சத்துருக்களைக் கொல்லுமாற்றலுள்ள இந்திரன் எமது துதியை, அல்லது, வேண்டுகோளைக் கேட்பானாக என்பதாம். (துதியைக் கேட்பானேல் விரும்பியதைத் தருவான் என்பது கருத்து.) (6)

இந்திரன் பொருட்டு, பல தேசங்களிலும், சோமரசும் பிழியப்படுவதாலும், சோமரச முதலிய அனிகள் கொடுக்கப்படுவதாலும் இந்திரன் மிகு ரசமுடையான் எனப்பட்டான்.

ஈண்டு 'இத்' என்னும் வடமொழிப்பதம் தேற்றப் பொருளில் நின்றது.

மந்திரம் 7.

141. ^{3 9 2} ^{3 9 2} ³ ^{9 2}
अद्य नो देव सवितः प्रजावत्सावीः सौभगम् ।
^{9 2 3 9 2}
परा दुष्वप्यथ सुव ॥ ७ ॥

இருக்கு 5-82-4.

சுடி நொ டெவ ஸவிதஃ ப்ராஜாவத்ஸாவீஃ ஸௌஹம் ।
பரா டுஷ்வப்யத் சுவ ॥

அந்வயம்.

हे सवितः देव !, नः, अद्य, प्रजावत्, सौभगं, सावीः, दुष्वप्यं, परासुव ॥

பதவுரை.

हे सवितः देव !	ஹெ ஸவிதஃ டெவ !	சூரியதேவனே !
नः	நஃ	எங்கட்கு
अद्य	சுடித்	{ வேள்வி யாற்றுகின்ற இத் தினத் தில்
प्रजावत्	ப்ராஜாவத்	புத்திரனோடுகூட
सौभगं	ஸௌஹம்	தனத்தைக்
सावीः	ஸாவீஃ	கொடுப்பாயாக.
दुष्वप्यं	டுஷ்வப்யத்	தீக் கனவுபோன்ற வறுமையை
परासुव	பராஸுவ	நீக்குவாயாக.

சாயண பாடியும்.

கண்டம்—3. இருக்கு—7. சியாவசுவ ரிஷி.

ஆதித்தேவே! நீ எங்கட்கு இவ் வேள்வித் தினத்தில் புத்திரன்
முதலியவைகளோடு கூடிய திரவியத்தை யடைவிப்பாயாக. தீய கன
பெனத் துன்பந்தரும் வறுமையைத் தூரத்திற் போக்குவாயாக. (7)

மந்திரம் 8.

२ १ २३ १ २२ ३ २ ३ १ २
142. * क॒रि॒स्य वृ॒षभो यु॒वा तु॒वि॒श्री॒वो अ॒नान॑तः ।

३ १ २२
ब्र॒ह्मा क॑स्त॒थ॒ स॒पर्य॑ति ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-64-7.

காங்ஸு வுஷஸொ யுவா துவிஸ்ரீவொ அநாநதஃ ।
புஷா கஸ்து ஸபயதி ॥

அங்வயம்.

वृषभः, युवा, तुविश्रीवः, अनानतः, स्यः, कः?, तम्, कः?, ब्रह्मा, सपर्यति ॥

பதவுரை.

वृषभः	வுஷஃ	{ மனவேட்கையை சிறைப்பவ னும்
युवा	யுவா	கட்டிளமையனும்
तुविश्रीवः	துவிஸ்ரீவஃ	நீண்ட கழுத்துடையானும்
अनानतः	அநாநதஃ	வணங்காதோனுமாகிய
स्यः	ஸஃ	அவ் விந்திரன்
कः?	க?	{ எங்குள்ளான்? இவனை யாவ னறிவான்?
तं	தம்	அவ் விந்திரனை
ब्रह्मा	புஷா	துதிக்கின்றவகளுய
कः?	கஃ?	எவன்?
सपर्यति	ஸபயதி	{ புகிக்கின்றானோ, (அவனறிவான் என்க).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—8. பிராகாத கண்ணுவ ரிஷி.

விருப்பை வருஷிப்போனும், நித்திய இளமையோனும், நீண்ட கழுத்
தனும், ஓர்போதும் யார்க்கும் வணங்காதோனுமாகிய அவ்வந்திரன், எங்
குள்ளான்? என்னுமிதை யாவ ரறிவார்? துதியாளனாகிய எவன் பூசிக்
கின்றானோ, அவன் அறிவான் என்பதாம். (8)

குறிப்பு.—எல்லாவற்றையுந் தனக்குள் அடக்கிக்கொள்வோனும் பிறரை வெல்
லுந் தகைமையோனும் என இந்திரனுக்கு விசேடணங் கூறியுள்ளது ஆங்கிலத்தில்.
பிரமாவினாலும் பூசிக்கப்படுபவன் என்பதும் ஆங்கிலக் குறிப்பே.

மந்திரம் 9.

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
143. उपहरे गिरीणां * सङ्गमे च नदीनाम् ।
३ १ २ ३
धिया विप्रो अजायत ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-6-28.

உவஹரெ ஸிரீணாஃ ஸங்கமெ ச நதீநாம் ।
யியா விப்ரோ அஜாயத ॥

அந்வயம்.

गिरीणां, उपहरे, नदीनां, सङ्गमे च, धिया, विप्रः, अजायत ॥

பதவுரை.

गिरीणां	ஸிரீணாஃ	மலைகளைச்சார்ந்த
उपहरे	உவஹரெ	பிரதேசத்திலும்,
नदीनां	நதீநாஃ	நதிகளின்
सङ्गमे च	ஸங்கமெ ச	சங்கமத்திலும்,
धिया	யியா	செய்யப்பட்ட துதியால்
विप्रः	விப்ரஃ	துண்ணிய மதியுடைய இந்திரன்
अजायत	அஜாயத	வெளிப்படுகின்றான்.

* सङ्गमे नदीनां, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—9. வத்ச ரிஷி.

மலைகளின் நடுப்பிரதேசத்திலும், நதிகள் கூடுமிடத்திலும், தோத்திர
ரஞ் செய்தால் இந்திரன் தனது துதியைக் கேட்க இனிது வெளிப்படுகின்
றான். ஈண்டுத் துதியைக் கேட்க என்பது எஞ்சி நின்றது. (9)

சுஹே ச, எனவும் பாடமுண்டு.

குறிப்பு.—மிகுந்த மேகக் கூட்டத்திலும் புத்தியா லுண்டாக்கப்பட்டான்
என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 10.

144. २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ २
प्र सम्राजं चर्षणीनामिन्द्रं स्तोता नव्यं गीर्भिः ।
१ २ ३ २ ३ १ २
नरं नृषाहं मंहिष्ठम् ॥ १० ॥

இருக்கு 8-16-1.

ॐ ஸ ப்ராஜம் ஷஷ்ணீநா ரித்ரம் ஷ்ஷோதாநவ்யம் ஸீஷி-ஃ ।
நரம் ந்ரஷாஹம் १० மஹிஷ்டம் ॥

அந்வயம்.

चर्षणीनां, सम्राजं, गीर्भिः, नव्यं, नरं, नृषाहं, मंहिष्ठं, इन्द्रं, प्रस्तोता ॥

பதவுரை.

चर्षणीनां	அஷ்ஷணீநாம்	மனிதர்களுக்குள்
सम्राजं	ஸ ப்ராஜம்	இனிது விளங்குபவனும்
गीर्भिः	ஸீஷி-ஃ	தோத்திரங்களால்
नव्यं	நவ்யம்	துதிக்கத்தக்கோனும்
नरं	நரம்	தலைவனும்
नृषाहं	ந்ரஷாஹம்	சத்துருவை யடக்குவோனும்
मंहिष्ठं	மஹிஷ்டம்	வள்ளலுமாகிய
इन्द्रं	இத்ரம்	இந்திரனை
प्रस्तोता	ப்ரஷ்ஷோதா	மிகத்துதிப்பார்களாக,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—10. இரிமீட ரிஷி.

மக்களுக்குள் நன்கு விளங்குபவனாகிய அல்லது மனிதர்களுக்கு இறைவனாகிய இந்திரனை, துதிப்போர்கள்! நீவிர் இனிது தோத்திராஞ் செய்வீர்களாக. எத் தன்மைப் இந்திரனை யெனின்? தோத்திரங்களாற் றுதிக்கத்தக்கோனை, மற்றும் செலுத்துவோனை, இன்னும் சத்துருக்களான மனிதர்களை யடக்குவோனை, மற்றும் சிறந்த கொடையுடையோனை. துதிப்பீர்களாக என்பதனோடு சேர்த்துக்கொள்க.

(10)

மூன்றாவது கண்டம்

முற்றும்.

நான்காவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—2. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—4.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

145. १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
 अपादु शिप्रयन्धसः सुदक्षस्य प्रहोषिणः ।
 २ ३ २ ३ १ २
 इन्दोरिन्द्रो यवाशिरः ॥ १ ॥

இருக்கு 8-92-4.

சுவாஹு சரிபூலஸஃ ஸுஹக்ஷஸு ஸுஹோஷிணஃ ।
 ஐந்தோ ரிந்தோ யவாசிரஃ ॥

அந்வயம்.

சிபிரி, இन्द्र:, ப்ரஹோஷிண:, சுதக்ஷஸ்ய, யவாசிர:, இन्द्रோ:, அந்நஸ:, ३, அபாட் ॥

பதவுரை.

शिप्री	சிவீ	{ அழகிய மூக்கு, அல்லது தலைப் பாகையை உடையவனாகிய
इन्द्रः	ஐந்திர:	இந்திரன்,
प्रहोषिणः	புறஹாஷிண:	{ மிகுதியாக அவிகளால் ஓமஞ் செய்கின்ற
सुदक्षस्य	ஸுதக்ஷஸ்ய	சுதக்ஷரிஷியின்
यवाशिरः	யவாஸிர:	கோதுமையோடு சமைத்ததும்
इन्द्रोः	ஐந்திர:	{ பாண்ட முழுதங் கொதித்துள் ளதுமாகிய
अन्धसः	அந்நஸ:	சோமவடிவ அன்னத்தை
उ	உ	உண்மையாய்
अपात्	அபாசு	அருந்தினன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—1. சுருதகக்ஷரிஷி.

அழகிய மூக்கு, அல்லது, தலைப்பர் உடைய இந்திரன், மிகுந்த அவி-
களால் தேவர்களைப் பூசிக்கின்ற சுதக்ஷ என்னும் இருடி சம்பந்தமாகியதும்
கோதுமைகளோடு கலந்து பக்குவமாகியதும், பாண்டங்கொள்கும் கொதித்-
துத் ததும்பியதுமாகிய சோமமென்னும் அன்னத்தை அருந்தினான். அல்-
லது இந்திரன்பொருட்டு ஏற்படுத்திய சோமரசு பாகத்தை யருந்தினன். (1)

குறிப்பு.—சுதக்ஷ, என்றதற்கு வலியைத் தரும் சோமரசுத்தை எனக்
கொள்ளப்பட்டது ஆங்கிலத்தில்.

மந்திரம் 2.

३ १ २   ३ १   २ २ ३ १ ३
146. * इमा उ त्वा पुरुवसोऽभि प्रनोनवुर्गिरः ।

१ २ ३ २ ३   ३ १ २
गावो वत्सं न धेनवः ॥ २ ॥

இருக்கு 6-45-25.

ஐதா உ த்வா புருவஸொஹி புநொநவுரிஸி ।

மாவொ வுத்ஸம் ந த்நெவஃ ॥

इमा उत्वा शतक्रतोऽभिप्रनोनवुर्गिरः । इन्द्र वत्सं न मातरः । என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

हे पुरुवसो !, त्वा अभि, इमाः, गिरः, प्रनोनवुः, गावः, धेनवः, वत्सं, न ॥

பதவுரை.

हे पुरुवसो !	ஹெ வு-ர-வ-வெஸா !	மிகுந்த தனமுடைய இந்திர !
त्वा अभि	சுவா ச-அ-பி	நின்னைக் குறித்து
इमाः गिरः	உமா: மிர:	எனது, இத் துதிகள்
धेनवः	யெ-ந-வ:	பால்தருகின்ற
गावः	மாவ:	பசுக்கள்
वत्सं न	வத்-ஸ-ந	கன்றை யடைவனபோல
प्रनोनवुः	ப்ர-நொ-ந-வ-:	அடிக்கடி நன்கு அடைகின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—2. மேதாதிதி ரிஷி.

பெருந் தனமுடையோய்! அல்லது, வசுக்கள் என்றது வேள்விகளுமா மாநவின், மிகுந்த வேள்விகளை யுடையோய்! இந்திர! உன்னைக் குறித்தே என்னுடைய தோத்திரங்கள் மிகுதியாய் மீண்டும் மீண்டும் (நின்பால்) வந்தடைந்து (நின்னை) வியாபிக்கின்றன. அதிலுவமை:—கோக்கள் காம தேனுக்கள் வீட்டிலுள்ள கன்றைக்குறித்து விரைவில் வந்தடைகின்றன போல. அதாவது:—கோக்கள் கன்றைக்குறித்துக் கதறுவதுபோல எனது வாக்குகள் உன்னைக்குறித்து ஒலிக்கின்றன (முழக்கமாய்த் துதிக்கின்றன) என்பதாம்.

(2)

குறிப்பு.—நெளதி, என்றது ஈண்டு வியாபகப் பொருளுடையது.

பாற்பசுக்களின் சந்தம் அவற்றின் கன்றுகளுக்குக் களிப்புண்டாக்குமாறு எனது தோத்திரம் நினக்குக் களிப்பைத்தருகின்றது என்பது ஆங்கிலம்

மந்திரம் 3.

२३३ १२ ३ २३ १२ ३क २२
147. अत्राह गोरमन्वत नाम त्वष्टुरपीच्यम् ।

३ २ ३ १२ ३२
इत्था चन्द्रमसो गृहे ॥ ३ ॥

இருக்கு 1-84-15.

சு-தூ-ஹ மொ-ர-ம-ந-த நாம த்வ-ஷ்டு-ர-பீ-ச்ய-ம் ।
ஐ-த்யா ச-ந்-ட்ர-ம-ஸ-ஓ-ம்-ஐ-த்யா ॥

அந்வயம்.

गोः, चन्द्रमसः, अत्राह, गृहे, त्वष्टुः, अपीच्यम्, नाम, इत्था, अमन्वत ॥

பதவுரை.

गो:	மொ:	செல்கின்ற
चन्द्रमस;	அந்தரீகை:	சந்திரனுடைய
अत्राह	சுத்ராஹ	இந்த
गृहे	முகே	மண்டலத்திலேயே
त्वष्टु:	குவஷ்டு:	{ துவஷ்டா, என்றும் ஆதித்த னுடைய
अपीच्यं	சுபீ அஜம்	இரவில் மறைந்துள்ள
नाम	நாப	கிரணங்களிருக்கின்றன.
इथा	உதா	இவ்வாறு
अमन्वत	சுமன்வத	கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—3. கோதம ரிஷி.

செல்கின்ற சந்திரனுடைய இம்மண்டலத்திலேயே 'துவஷ்டா! என்னும் இரவியின் சம்பந்தமான இரவில் மறைந்துள்ள அதனுடைய எந்தக் கிரணங்களுண்டோ, அவை சூரியனுடைய கிரணங்களேயாம், என்றிவ்வாறு அறியப்பட்டிருக்கின்றது.

தெளிந்த நீர்மயச்சந்திர விம்பத்தில் சூரியகிரணங்கள் பிரதிபலிக்கின்றன. அதிற் பிரதிபலித்துள்ள கிரணங்கள் சூரியனிடத்தில் எத்தன்மைய பெயரை அடைகின்றனவோ, அத்தன்மைய பெயரையே சந்திரன்பா விருப்பனவாகி அடைகின்றன என்பதாம்.

(3)

தற்பு.—இரவில் மறைந்துள்ள இரவியின் கிரணங்கள் சந்திரமண்டலத்திற் புகுந்து பகற்போல் இருளை நீக்கி எல்லாவற்றையும் பிரகாசிப்பிக்கின்றன. இத்தன்மைய ஒளியோடு கூடிய சூரியன் இந்திரனேயாவன். பன்னிரு சூரியருள் இந்திரனேயு மொருவனெண்ணி யிருத்தலின், இதனால் பகல் இரவுகளிற் பிரகாசிக்கின்றவன் இந்திரனே என்பதாம். இந்திரனுடைய ஆதி காணப்படுதலால் இதற்கு இந்திரதேவதை என்பது பொருத்தமுடையதேயாம். இத்தன்மைய கிரணங்கட்குப் பற்றுக்கோடாயிருக்குந் தன்மையால் சந்திரனை முக்கியமாய்க் கூற விரும்பிய தன்மைபற்றி சந்திர மசி இஷ்டியில் (ஓம் விசேடத்தில்) விரியோகமு மமைகின்றது என்பது திரண்ட பொருள்.

சுண்ட யாஸ்க முனிவர் நிருத்தமும்:—இதனுடைய, ஓர் கிரணம் சந்திரனை விளக்குகின்றது. ஆதித்தனிடத்தினின்று இவ்விளக்கமுண்டாகியதெனக் கூறற்பாலது. ஆகையால் மறைந்துள்ள சூரிய கிரணம் சந்திரன். கந்தருவ, என்பது நியமமாகின்றது அதுவும் கோக்களால் உணரப்படுகின்றது. கோக்கள் = கிரணங்கள் அதாவது மறைந்துள்ளன அல்லது, இலயித்தன சென்றுள்ளன மேல் சந்திரமண்டலத்தில் எனக் கூறுகின்றது.

மந்திரம் 4.

2 3 3 2 3 3 1 2 3 2 3 1 2 2
148. यदिन्द्रो अनयद्रितो महीरपो वृषन्तमः ।

1 2 3 1 2 3 1 2

तत्र पूषा भुवत् सचा ॥ ४ ॥

இருக்கு 6-46-4.

यदिन्द्रो अनयद्रितो महीरपो वृषन्तमः ।

तत्र पूषा भुवत् सचा ॥

அந்வயம்.

यत्, वृषन्तमः, इन्द्रः, रितः, महीः, अपः, अनयत्, तत्र, पूषा,
सचा, भुवत् ॥

பதவுரை.

यत्	யக்	எப்போது
वृषन्तमः	வ்ருஷந்தமஃ	அதிகமாய் மழை பெய்விக்கின்ற
इन्द्रः	இந்ருஃ	இந்திரன்
रितः	ரி.தஃ	ஒடுகின்ற
महीः	மஹீஃ	மிகுந்த
अपः	அபஃ	மழைத்தண்ணீரை
अनयत्	அநயக்	இவ் வுலகத்திற் சேர்க்கின்றானே,
तत्र	தத்ரு	அப்பொழுது
पूषा	பூஷா	போஷக (வளர்க்கின்ற) தேவதை
सचा	ஸசா	அனுகூலம்
भुवत्	ஹுவக்	ஆகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—4. பரத்துவாச ரிஷி.

எக் காலத்தில் மிக மழை பெய்விக்கின்ற இந்திரன் நிரம்ப மழைத்தண்ணீரை இவ் வுலகமடையுமாறு செய்கின்றானே, அக் காலத்தில் போஷக தேவதை (பூஷா தேவதையென்பது மது) இந்திரனுக்கு அனுகூலமாயிருக்கின்றது. (4)

திறிப்பு.—பூஷா = இரவீ விசேடம். இதுவே பூஷா தேவதை, போஷக தேவதை யெனப்படுகின்றது.

மந்திரம் 5.

149. ^{9 2 3 9 2 3 2 3 2 3 9 2} गौर्धयति मरुतां श्रवस्युर्माता मधोनाम् ।

^{3 2 3 9 2}
युक्ता वह्नी रथानाम् ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-94-1.

மளையதி உராதா ஸ்வஸ்யூஉதா உவொநாடி ।

யுக்தா வஹீ ரயானாடி ॥

அந்வயம்.

மதோனாம், மரூதாம், மாதா, ரதானாம், வஹீ, யுக்தா, கௌ, ஸ்வஸ்யு, ஧யதி ॥

பதவுரை.

மதோனாம்	உவொநாடி	தனமுள்ள
மரூதாம்	உராதா	மருத்துக்களுடைய
மாதா	உதா	மாதாவானவள்
ரதானாம்	ரயானாடி	மருத்துக்களின்
வஹீ:	வஹீ:	{ வடவானலத்தினின்று தாய்கு விப்பாளாய்
யுக்தா	யுக்தா	யாண்டும் பூசிக்கப்பட்டவளாகிய
கௌ:	மள:	ஆகாயவடிவ, கோ, மாதா
ஸ்வஸ்யு:	ஸ்வஸ்யூ:	அன்னத்தை விரும்பியவளாய்
஧யதி	யயதி	{ தனது புத்திரனைப் போஷிக்கின் ருள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—5. விர்து, அல்லது, பூததகேஷா ரிஷி.

தனமுடைய மருத்துக்களை யுண்டாக்கப்பட்ட, கோ, என்னும் ஆகாய வடிவ மாதா சோமத்தைக் குடிக்கின்றாள், அல்லது தனது புத்திரர்களைப் பாதுகாக்கின்றாள், யாது விரும்பி மருத்துக்களைக் காப்பாற்றுகின்றாள் எனின்? அன்ன விரும்புடையாளாய்.) (அவள்) எத்தன்மையாளெனின்?

மருத்துக்களை பெரிய வடவாலனங்களோடுச் சேர்ப்பவன். அவன் யாண்டும் புதிக்கத்தக்காளா யிருக்கின்றான்.

‘கோ மாதாவினின்று பால்கள், அல்லது மருத்துக்களுண்டாயின, என மறையுங் கூறுகின்றது. ஆதலின் கௌ—என்றது ‘மந்திமை’ என்னும் வாக்கு அதன் கண்ணேயே மத்தியத்தானமான மருத்துக்களு மிருத்தலின் அவைகள் அதனுடைய புத்திரர்கள் என உபசரிக்கப்படு கின்றன. (5)

குறிப்பு.—வாயு புத்திரர்களான மருத்துக்களோடு சேர்ந்து கீர்த்தியை விரும்பி மழையை அனுப்புகின்றான் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 6.

150. १२ ३ १२ ३ २ ३ १ २
 उप नो हरिभिः सुतं याहि मदानां पते ।
 १२ ३ १२ ३ २
 उप नो हरिभिः सुतम् ॥ ६ ॥

இருக்கு8-93-31.

உவ நொ ஹரிவிஃ ஸுதம் யாஹி உபநாஃ பதெ ।
 உவ நொ ஹரிவிஃ ஸுதம் ॥

அந்வயம்.

மदानாं, பதெ!, ஹரிभिः, நः, சுதம், उपयाहि, ஹரிभिः, நः, சுதம், उपयाहि ॥

பதவுரை.

मदानां	உபநாஃ	சோமங்கட்கு
पते!	பதெ!	இதேவனாகிய இந்திர!
हरिभिः	ஹரிவிஃ	ஆயிரம் பரிகளோடு
नः	நஃ	எங்களுடைய (வேள்வியில்)
सुतं	ஸுதம்	சோமரச மருந்தற்பொருட்டு
उपयाहि	உவயாஹி	விரைவில் வருவாயாக.
हरिभिः	ஹரிவிஃ	ஆயிரம் பரிகளோடு
नः	நஃ	எங்களுடைய (வேள்வியில்)
सुतं	ஸுதம்	சோமரச மருந்தற்பொருட்டு
उपयाहि	உவயாஹி	விரைவில் வருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—6. சுருதகஷி அல்லது, சுக்ஷேஷாவா ரிஷி.

மதங்கட்குத் தலைவனே! மதந் தருவது மதமாம். சோமரசுத்தால். மதம் (களிப்பு) உண்டாகலின் சோமரசம் மதமெனப்பட்டது. எனவே சோமங்கட் கிறைவ! (என்பது திரண்ட பொருள்). இந்திரனே! நீ நூறு, ஆயிர மென்கொண்ட (அளவற்ற) குதிரைகளோடு கூடிய இரதத்தில் எங்களுடைய வேள்வியில் பிழிந்துள்ள சோமரசத்தை அருந்தற் பொருட்டு விரைவில் வருவாயாக என்பதாம்.

उप नो हरिभिः सुतं என மறித்துங் கூறியது, ஆதரவின் பொருட்டாம்.

'आ शतेन हरिभिः' என்பது முதலிய வாக்கியங்களில் அநேக குதிரைகள் எனச் சுருதியில் கூறப்பட்டிருத்தலின், ஈண்டும் இஃது ஆயிரக் கணக்காய்க் கொள்ளப்பட்டது.

(6)

மந்திரம் 7.

151. ३१ २२. ३१ २ ३१ २ ३२
इष्टा होता असृक्षतेन्द्रं वृधन्तो अध्वरे ।
१ २ ३१ २२
अच्छावभृथमोजसा ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-93-23.

ஐஷ்டா ஹொத்ரா சவஸுக்ஷதெத்ரம் வ்யுயனொ சயுரொ ।
சவாவஸ்யுயனொஜஸா ॥

அந்வயம்

अध्वरे, वृधन्तः, इष्टाः, होताः, अवभृथं अच्छ, ओजसा, इन्द्रं, असृक्षत ॥

பதவுரை.

अध्वरे	சயுரொ	வேள்வியில்
वृधन्तः	வ்யுயனா :	{ அனியால் இந்திரனை வளர்க்கின்ற வர்களும்
इष्टाः	ஐஷ்டா :	வேட்கின்றவர்களுமான
होताः	ஹொத்ரா :	{ இருக்குமறை படிப்போர்கள் எழுவரும்
अवभृथं अच्छ	சவஸ்யுயம் சயு	வேள்வி முடிவு நீராடும்வரை
ओजसा	ஒஜஸா	ஆற்றலோடு
इन्द्रं	இத்ரம்	இந்திரனைக் குறித்து
असृक्षत	சவஸுக்ஷத	{ அனியைக் கொடுத்துக் கொண்டு இருப்பார்களாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—7. சுருதகசேஷா அல்லது சுதசேஷா ரிஷி.

எங்களுடைய வேள்வியில் அவிதனால் இந்திரனை வளர்க்கப்பட்ட வர்களும், வேள்வியாற்றுவோர்களுமான ஏழு ஹோதாக்கள் என்னும் இருக் குணரந்தார்கள், சோமரசம் பிழிந்தெடுக்குமளவும் தமதாற்றலோடு கூடிய வர்களாய் இந்திரனைக் குறித்து ஆகுதி செய்துகொண் டிருப்பார்களாக, வேள்வி முடிவில் நீராடும்வரை இருக்கு மறை யோதுவோர்கள் ஆராதிக் கின்றார்கள் என்பது கருத்து. (7)

குறிப்பு.—வேள்வியில் குறைவுபாடிருக்குமாயின் அதை நீக்குதற்குரிய அவி சேத தயார்ச் செய்வீர்களாக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 8.

३२३ ३१ २२ ३२३ १२ ३१२
152. अहमिद्वि पितुष्परि मेधामृतस्य जग्रह ।

३१ २२
अहं॑ सूर्य॒ इवा॒जनि ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-6-10.

சஹமிதி விதஸ்பரி மெயாமுதஸ ஜகரஹ ।

சஹம் ஸூரிய-ஃ இவாஜநி ॥

அந்வயம்.

पितुः, ऋतस्य, मेधां, अहं इत्, परिजग्रह, हि, अहं, सूर्यः इव अजनि ॥

பதவுரை.

पितुः	விதஸு:	பரிபாலிப்போனாகிய
ऋतस्य	ஐதஸஜ்	{ உண்மை வடிவுள்ள இந்திர னுடைய
मेधां	மெயாம்	அதுக்கிரகமாகிய புத்தியை
अहं इत्	சஹம் இசு	யானே
परिजग्रह	வரிஜகரஹ	கிரகித்துள்ளேன்.
हि	ஹி	யாதினாலெனின் ?
अहं	சஹம்	யான்
सूर्यः इव अजनि	ஸூரிய-ஃ இவ சஜநி	{ சூரியன் விளக்கிக்கொண்டு ஏழு மாறு எழுந்துள்ளேன் (ஆத லின் என்க.)

* जग्रह, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—8. வத்ச கண்வ ரிஷி.

பாதுகாப்பவனும், சத்தியனுமாகிய அவ் விந்திரனுடைய அநுக்கிரகமாகிய புத்தியை, யானோருவனே அடைந்தவனாக யிருக்கின்றேன். மற்றையர் அல்லர். யாது காரணத்தால் இவ்வாரும் எனின்? நான் சூரியன்போலுண்டானானேன் ஆதலின். அதாவது—சூரியன் பிரகாசித்துக்கொண்டு எழுகின்றதுபோல யான் தோன்றினேன் என்பதாம். (8)

மந்திரம் 9.

153. ^{3 1 2} ^{3 2 3 1 2} ^{3 1 2}
 ரேவதிந: சபமாட இந்ரே சந்நு துவிவாஜா: ।

^{3 2 3} ^{2 3 1 2}
 ஶுமந்தோ யாபிமடேம ॥ 9 ॥

இருக்கு 1-30-13.

ரெவதீந: ஸயஜாடி உருத்ர ஸன்து துவிவாஜா: ।
 ஶுமந்தோ யாலிஉருத்ர ॥

அந்வயம்.

ஶுமந்த:, யாபி:, மடேம, ந:, இந்ரே சபமாடே, ரேவதி:, துவிவாஜா:, சந்நு ॥

பதவுரை.

ஶுமந்த:	ஶுமந்த:	அன்னமுடைய யாங்கள்
யாபி:	யாபி:	எப்பசுக்களால்
மடேம	உருத்ர	களிப்படைகின்றோமோ,
ந:	ந:	எம்முடைய (அப் பசுக்கள்)
இந்ரே சபமாடே	உருத்ர ஸயஜாடி	{ எம்மோடு இந்திரன் களிப்புற்ற விடத்து
ரேவதி:	ரெவதீ:	{ பால், நெய், முதலியவைகளென் னும் தனமுடையவைகளாகவும்
துவிவாஜா:	துவிவாஜா:	{ மிகுந்த ஆற்றலுடையவைகளாகவும்
சந்நு	ஸன்து	இருக்குக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—9. சுனச்சேப ரிஷி.

அன்ன முடையார்களான யாங்கள் எப் பசுக்களால் ஆனந்தமடைவோமோ, எங்களோடுகூட இந்திரன் களிப்படைந்த விடத்து எங்களுடைய அப் பசுக்கள், பால், நெய் முதலியவைகளென்னுந் தனமுடையவைகளாகவும், மிகுந்த ஆற்றலுடையவைகளாகவும் இருக்குக. (9)

குறிப்பு.—அன்னத்தையும் தனத்தையும் விரும்பும் எங்களுடைய தோத்திரங்கள் எப்போதுங் களிப்புற்ற இந்திரனிடத்தி இருக்குக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 10.

154. ^{१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २}
 सोमः पूषा च चेतुर्विश्वासां सुक्षितीनाम् ।
^{३ २ २ ३ ३ २ २}
 देवत्रा रथोऽर्हिता ॥ १० ॥

வெளாஃ வகுஷா வ வெததுவி-ஸூவாஃ வஸுக்ஷிதீநாஃ ।

தேவத்ரா ரத்யோஹிதா ॥

அந்வயம்.

देवत्रा, रथः, अर्हिता, सोमः, पूषा च, विश्वासां, सुक्षितीनां, चेतुः ॥

பதவுரை.

देवत्रा	தேவத்ரா	தேவர்களுக்குள்
रथः	ரத்யஃ	தேருக்குரியனும்
अर्हिता	அஹிதா	ஏறிச் செல்லுகின்ற
सोमः	வெளாஃ	சோமனும்,
पूषा च	வகுஷா அ	சூரியனும்,
विश्वासां	விஸூவாஃ	எல்லா
सुक्षितीनां	வஸுக்ஷிதீநாஃ	{ மனிதர்களாலும் இந்திரனுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட அவிக்களை
चेतुः	வெததுஃ	அறிவாளர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—10. சுனசேபர் அல்லது வாமதேவ ரிஷி.

தேவர்களுக்குள் இரத மேறத்தக்க சோமனும், அத்தகைய சூரியனும், நல்ல மனிதர்கள் சம்பந்தமாய் இந்திரனுக்குக் கொடுக்கப்படும் அலிகளை அறிவார்களாக. (10)

குறிப்பு—ஈண்டு கவிதி என்றது—பிரஜை. வேள்வித்தலைன் தலைவிகளாற் கொடுக்கப்பட்ட அலிகளைச், சோம சூரியர்கள் தேவர்கட்குக் கொண்டோய்க் கொடுப்பதற்கு நியமிக்கப்பட்டவர்கள் என்பது ஆங்கிலம்.

நான்காவது கண்டம்.

முற்றும்.

ஐந்தாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—2. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—5.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

2 3 2 3 9 3 3 9 2 3 9 2 2
155. पान्तमा वो अन्धस इन्द्रमभि प्रगायत ।

3 9 2 3 9 2 3 9 2 3 2
विश्वासाहं शतक्रतुं मंहिष्ठं चर्षणीनाम् ॥ १ ॥

இருக்கு 8-92-1.

வான்கா வொ அந்நவ ஐந்திலி ப்ரமாயத ।

விஸ்வாஸாஹம் ஸதக்ரதம் மஹிஷ்டம் சர்ஷணீநாம் ॥

அந்வயம்.

(हे ऋविजः!) वः, विश्वासाहं, शतक्रतुं, चर्षणीनां, मंहिष्ठं, अन्धसः,
आपान्तं, इन्द्रं, अभिप्रगायत ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विजः !)	(ஹே ஐக்விஜஃ !)	(வேட்போர்காள் !)
वः	வஃ	நீவிர்
विश्वासाहं	விஸ்வாஸாஹம்	{ சத்துருக்கள் அனைவரையும் அடக்குபவனும்
शतक्रतुं	ஸதக்ருதம்	{ பல்வகை, அறிவுகளை அல்லது கருமங்களை யுடையவனும்
चर्षणीनां	அஷ்ணீநாம்	மனிதர்கட்கு
मंहिष्ठं	மஹிஷ்டம்	மிகத் தனங்கொடுப்பவனும்
अन्धसः	அந்நஸஃ	சோமமாகிய அன்னத்தை
आपान्तं	ஆபாணம்	நோக்கமாய் அருந்துபவனுமாகிய
इन्द्रं	இந்ரும்	இந்திரனை
अभिप्रगायत	அபிப்ராயத	நன்கு துதிப்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—1. சுருதகக்ஷ ரிஷி:

வேட்போர்களே ! நீங்கள் சோம் மெனப்படும் அன்னத்தை நோக்கமாக அருந்துவோனாகிய இந்திரனை இனிது போற்றுவீர்களாக. எவ்வண்ணத்தனாகிய இந்திரனை யெனின் ? சத்துருக்களைவரையும், அல்லது பூதங்களனைத்தையும் அடக்குபவனும், இதுபற்றியே, பலவகை நுண்ணறிவுகளை யுடையானும், அல்லது பலவகைக் கருமமுடையானும், மற்றும், மனிதர்கட்கு மிகுந்த திரவியத்தை யளிப்போனும், அல்லது, வேள்வித் தலைவர்கட்கு ஆராதிக்குந் தன்மையாற் போற்றத்தக்கவனுமாகிய இந்திரனை. இனிது தோத்திரம் பண்ணுவீர்களாக என அந்வயித்துக்கொள்க. (1)

மத்திரம் 2.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
156. प्र व इन्द्राय मादनं ह्यर्थाय गायत ।

१ २ ३ १ २
सखायः सोमपान्ने ॥ २ ॥

இருக்கு 7-31-1.

प्र व इन्द्राय मादनं ह्यर्थाय गायत ।
ஸவாயஃ ஸோமபாவெ ॥

அந்வயம்.

हे सखायः !, वः, ह्यर्थाय, सोमपान्ने, इन्द्राय, मादनं, प्रगायत ॥

பதவுரை.

हे सखायः !	ஹே ஸவாயா !	நண்பர்களே !
वः	வா	நீங்கள்
हर्यश्वय	ஹரயஜ்-ஸவாய	{ அரி என்னும் குதிரைகளை யுடையவனும்
सोमपात्रे	ஸோமபாஸ்த்ரே	{ சோமரசம் அருந்துவோனும் ஆகிய
इन्द्राय	இந்த்ராய	இந்திரன் பொருட்டு
सादनं	சாடனம்	{ கனிப்புண்டாக்குதற்குரிய தோத் திரத்தை
प्रगायत	ப்ரமாயத	இனிது பாடுவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—2. வசிட்ட ரிஷி.

மித்திரர்களே ! நீங்கள் அரி யென்னும் பெயர் பூண்ட குதிரைகளை யுடையானும், சோமபானம் பண்ணுபவனுமாகிய இந்திரனுக்கு ஆனந்தம் விளைவிக்குந் தோத்திரத்தை நன்கு படிப்பீர்களாக. (2)

குறிப்பு.—பொன்னிறம் அல்லது பச்சை நிறமாகிய குதிரைகளை யுடையானும் என்பதும், மயக்கத்தைத் தரும் சோமத்தைக் குடிப்பவனும் என்பதும் ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 3.

३१२ ३१२ ३१२ ३२३ १२
157. वयमु त्वा तदिदथा इन्द्र त्वायन्तः सखायः ।
१२ ३१२
कणा उक्थेभिर्जरन्ते ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-2-16.

வயமௌ த்வா ததிததா இந்த்ர த்வாயந்தஃ ஸவாயாஃ ।
கணா உக்தேபிர்ஜரந்தே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, त्वायन्तः, सखायः, वयं, तदिदथाः, त्वा, कणाः, उक्थेभिः,
जरन्ते ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ ஐந்தூ !	இந்திரனே !
स्वायन्तः	சுவாயனா:	{ உன்னைத் தம் மவனாகச் செய்ய விரும்பிய
सखायः वयं	ஸவாய: வயம்	மித்திரர்களான யாங்கள்
तद्विधाः	தவித்ய-யா:	{ உன்னைத் துதிப்பதுவே பய னெனக் கொண்டவர்களாய்
स्वा	சுவா	உன்னைத் துதிக்கின்றோம்.
कण्वाः	கணா: வ	{ கண்ணுவ கோத்திரத்தினர்க ளான எனது புத்திரர்களும்
उक्थेभिः	உக்துலி:	வேதமந்திரங்களாகிய துதிகளால்
जराते	ஜரானே	உன்னையே துதிக்கின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—3. மேதாதிதியும், பிரியமேதரும் ரிஷிகள்.

இந்திர ! உன்னை, யாமே எனக்கொள்ள விரும்பிய ஒத்த அறிவுடைய நண்பர்களான யாங்கள், நின்னைத் துதிப்பதுவே பயனெனக் கொண்டவர்களாய் உன்னைத் துதிக்கின்றோம். கண்ணுவ கோத்திரத்திலுதித்த எனது புத்திரர்களும் சஸ்திரமென்னுந் தோத்திர விசேடங்களால் நின்னையே போற்றுகின்றார்கள் என்பதாம்.

(3)

3—(உ) என்றது, அசைச் சொல்.

மந்திரம் 4.

158. ^{१ २ ३ १२ ३ २२ ३ १ २} इन्द्राय मद्भने सुतं परिष्टोभन्तु नो गिरः ।
^{३ १ ३ ३१२} अर्कमर्चन्तु कारवः ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-93-19.

ஐந்தூய மஹநே ஸுதம் வரிஸ்தோபன்து நொ கிர: ।

அர்க-மர்-கன்து காராவ: ॥

அந்வயம்.

மஹநே, இन्द्रாய, சுதம், ந:, கிர:, பரிஸ்தோபந்து, காரவ:, அர்க், அர்வந்து ॥

பதவுரை.

मदने	உமநெ	களிக்குந் தன்மையையேயுடைய
इन्द्राय	ஐந்திராய	இந்திரனுக்குப்
सुतं	ஸுதம்	பிழிந்துள்ள சோமத்தை
नः	நஃ	எமது
गिरः	மிரஃ	தோத்திர வாக்குகள்
परिष्टोभन्तु	வரிஷ்டோஹந்து	முற்றுந்துதிப்பனவாகுக.
कारवः	காரவஃ	துதிப்போர்கள்
अहं	அஃ	{ யாவரும் போற்றத்தக்க சோமத் தைப்
भवंतु	ஃ	பூசிப்பார்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—4. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

ஆனந்திக்குந் தன்மையையுடைய இந்திரன் பொருட்டுப் பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட சோமரசத்தை, எமது வாக்குகள் மிகத் துதிசெய்வனவாகுக. மற்றும், தோத்திரஞ் செய்விப்போர்களும் துதிப்போர்களும், யாவராலும் போற்றத்தக்க சோமத்தைப் பூசிப்பார்களாக. (4)

रःोमतिः என்பதற்கு—துதித்தல் பொருளுன நிகண்டு 3-14-4-ல் கூறியுள்ளது.

குறிப்பு.—சோமத்தைத் தேவதையாகக்கொண்டு பூசித்தல் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 5.

३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
159. अयं त इन्द्र सोमो निपूतो अधि बर्हिषि ।

१ २ ३ २ ३ ३ १ २
एहीमस्य द्रवा पिब ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-16-11.

சயம் த ஐந்திர ஸோமோ நிபூதொதா சயி வஹி-பி
வஹி-பிவா விவ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, ते, अयं सोमः, बर्हिषि अधि, निपूतः, इम्, अस्य, एहि,
द्रव, पिब ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ ஈந்த்ர!	இந்திரனே !
ते	தெ	நின்பொருட்டு
अयं सोमः	அயம் ஸொம:	இச் சோமம்
वह्निवि अग्नि	வஹ்நி-அ-அ-அ	{ வேதிகையில் விரித்துள்ள தருப் பையின்மீது
निपूतः	நிபூ-த:	பவித்திரமாக்கப்பட்டுள்ளது.
इन्द्र	ஈத்ர	இப்போது
अस्य	அஸ்ய	இச் சோமத்திற்கருகில்
एहि	ஏஹி	{ வருவாயாக, (வந்து ஒமம்பண்ணு மிடத்திற்கு)
द्रव	த்ரவ	விரைவில் போவாயாக.
पिब	பிப	{ (போய் அச் சோமத்தை) அருந்துவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—5. இரிமீட ரிஷி.

இந்திரனே ! நினக்காக இச் சோமரசம், வேதிகையிற் பரப்பி யிருக்
கின்ற தருப்பையின் மீது ஆடையின் துனியால் சோதிக்கப்பட்டுள்ளது.
அதாவது இடித்துப் பிழிதன் முதலிய சமற்காரங்களால் சுத்தம் பண்ணப்
பட்டதென்பது பொருள். இப்போது இத் தகைய சோமத்தின் பொருட்டு
வருவாயாக. வந்து யாண்டு ரசவடிவ சோமம் ஒமம் பண்ணப்படுகின்ற
தோ, ஆண்டு விரைவிற் செல்வாயாக. (சென்ற) பின்னர் அச்சோமத்தை
அருந்துவாயாக என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
160. सुरुपकृतुमृतये सुदुधामिव गोदुहे ।
३ २ ३ १ २
जुह्मसि धवि धवि ॥ ६ ॥

இருக்கு 9-4-1

ஸுரூபகருதமுதயே ஸுதுதாமிவ கோதுஹே ।
ஜுஹஸி தவி தவி ॥ ६ ॥

அந்வயம்,

सुरुपकृतुं, उतये, गोदुहे, सुदुधां इव, धवि धवि, जुह्मसि ॥

பதவுரை.

सुरूपकृतं	ஸுரூபகரூதம்	{ நம் கருமத்திற்குத் தலைவனாகிய இந்திரனை
उतये	ஊதயே	{ தம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்கு,
गोदुहे	மொஹே	பால் கறத்தற் பொருட்டு
सुदुधां इव	ஸுஹ்வாம் இவ	{ அழகிய பாற்பசுவையழைப்பது போல
धवि धवि	ஐவி ஐவி	ஒவ்வொரு நாளும்
जुहमसि	ஜஹமஸி	{ ஆவாகனம் பண்ணுகின்றோம். (அழைக்கின்றோம்.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—6. மதுச்சந்த ரிஷி.

நம்கருமத்திற்குத் தலைவனாகிய இந்திரனை, எங்களைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு நாடோறும் அழைக்கின்றோம். அழைப்பதிலுவமை :—பால் கறப்பதற்கு நற்பசுவை அழைப்பது போன்றெனல். அதாவது நன்குபால் கறக்கும் பசுவை உலகில் பால் கறப்போன் பால் கறப்பதற்கு வேண்டிக் கூப்பிடுவது போன்று என்பதாம். 'த்யவி த்யவி' என்றது பன்னிரு தினத்தின் பெயர் எனக் கூறுகின்றது இருத்தம். ஆதலின் நாடோறும் என்றது பன்னிரு பகலெனக் கொள்க.

(6)

மந்திரம் 7.

161.   ३ १ २   ३ २ ३ १ २   ३ १ २
 अभि त्वा वृषभा सुते सुतं सृजामि पीतये ।
 ३ १ २   ३ १ २
 तृप्ता व्यश्नुही मदम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-45-22.

சுவி சுவா வுஷஸா ஸுதெ ஸுதம் ஸுஜாமி பீதயே ।
 துப்தா வுஷ்நுஹீ மதம் ॥

அந்வயம்.

हे वृषभ !, त्वा, सुते, सुतं, पीतये, अभिसृजामि, तृप्ता, मदं, व्यश्नुही ॥

பதவுரை.

हे वृषभ !	ஹ வுஷஹ !	வேட்கையைப் பெய்யும் இந்திர !
त्वा	சுவா	உன்னைக் குறித்து
सुते	ஸுதே	சோமரசம் பிழிந்த காலத்து
सुतं	ஸுதம்	பிழிந்த அச் சோமரசத்தை
पीतये	பீதயே	அருந்துவதற்கு
अमिसृजामि	அமிஸுஜாமி	(கிணக்கு) அர்ப்பிக்கின்றேன்.
तृप्ता	தூப்தா	திருப்தியைச் செய்வதும்
मदं	மடம்	{ களிப்பைக் கொடுப்பதுமாகிய சோமரசத்தை
व्यसृही	வ்யஸூஹீ	நன்கு ஏற்றுக்கொள்வாயாக.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—7. திரிசோக ரிஷி.

விரும்பியதை மழையெனப் பெய்வோனாகிய இந்திரனே ! உனக்குச் சோமரசம் பிழிந்தெடுத்த விடத்து, பிழிந்த அச் சோமரசத்தை யருந்துவதற்கு அர்ப்பணஞ் செய்கின்றேன். திருப்தியைத் தருவதும், களிப்பை யுண்டாக்குவதுமாகிய அச் சோமரசத்தை இனிது பெற்றுக்கொள்வாயாக.

(7)

மந்திரம் 8.

१ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ २
162. य इन्द्र चमसेष्वा सोमधमूषु ते सुतः ।

१ २ २ ३ १ २
पिवेदस्य त्वमीशिषे ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-82-7.

ய இத்ரு, வடிவெஷ்வா ஸோமதூஷு தே ஸுதஃ ।

விவேதஸ்ய த்வமீசிஷே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, ते, सुतः, यः, सोमः, चमसेषु, चमूषु, आ, अस्य, त्वं,
पिव इत्, ईशिषे ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே ஐந்திர !	இந்திரனே !
ते	தெ	நின் பொருட்டு
सुतः	ஸு-தஃ	பிழியப்பட்ட
यः सोमः	யஃ ஸோமஃ	எச் சோமரசம்
चमसेषु	அமஸேஷு	சமசு, என்னும்பாத்திரங்களிலும்
चमूषु	அமூஷு	{ கிரகம் என்னும் பாத்திரங்களிலும்
आ	ஆ	நிறைக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ,
अस्य	அஸ்ய	அச் சோமரசத்தை
एवं	ஏவம்	நீ
पिब इत्	பிப இத்	{ அவசியம் அருந்துவாயாக, (இந்திர ! நீ)
ईशिषे	ஐசிஷே	ஈசனாயிருக்கின்றாய், (ஆதலின்).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—8. குசீத ரிஷி.

இந்திர ! உன்பொருட்டுப் பிழியப்பட்ட சோமரசம், சமசு, என்னும் பாத்திரங்களிலும், அருந்தற்குரிய கிரகம், என்னும் பாத்திரங்களிலும், நிரம்பியிருக்கின்றது. இதனுடைய அச் சோமரசத்தை ஒரு தலையாகக் குடிப்பாயாக. எவ்வாறு அஃது யான் குடித்தற்குரியதோவெனின் ? ஆண்டுக் கூறப்படுகின்றது :—இந்திரனே ! நீ உண்மையில் அதற்கு ஈசனாயிருக்கின்றாய் ஆதலின். அருந்துவாயாக என முடித்துக்கொள்க. (8)

குறிப்பு.—பிழிந்தெடுக்கும் பல்லோர்கனால் அநேக அகப்பைகளில் நிறைப வைத்திருக்கின்றது அதை அருந்துவாயாக என்பது பிரர் கொள்கை.

மந்திரம் 9.

१२ ३१२३ १२
163. योगे योगे तवस्तरं वाजे वाजे हवामहे ।
१ २ ३ १ २ ३ १ २
सखाय इन्द्रमृतये ॥ ९ ॥

இருக்கு

யொமெ யொமெ தவஸ்தரம் வாஜே வாஜே ஹவா குக.
ஸகாய இन्द्रமூதயே ॥

அந்வயம்.

योगे योगे, वाजे वाजे, तवस्तरं, इन्द्रं, ऊतये, सखायः, हवामहे ॥

பதவுரை.

योगे योगे	யொமெ யொமெ	{ ஒவ்வொரு கருமத் தொடக்கத்திலும்
वाजे वाजे	வாஜெ வாஜெ	{ இடையூறு கப் போர்விளைந்த விடத்து
तवस्तरं	தவஸ்தரம்	பேராற்றலுடைய
इन्द्रं	இந்ரு	இந்திரனை,
ऊतये	ஊதயெ	(எம்மை) காக்கும் பொருட்டு
सखायः	ஸவாய:	மித்திரர்களான நாங்கள்
हवामहे	ஹவாஹெ	அழைக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—9. சுனச்சேப ரிஷி.

அவ்வக் கருமத்தின் ரெடக்கத்தில் கருமத்தைக் கெடுக்கத்தக்க போருண்டாகிய விடத்து, ஆற்றல் மிக்குடைய இந்திரனை, மித்திரர்களைப் போல் அன்புடைய யாங்கள் எம்மைப் பாதுகாத்தற் பொருட்டு அழைக்கின்றோம். (9)

மந்திரம் 10.

२३ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ २
 164. आ त्वेता निषीदतेन्द्रमभिप्रगायत ।
 १ २ ३ १ २
 सखायः स्तोमवाहसः ॥ १० ॥

இருக்கு 1-5-1.

சூக்சுவதா நிஷீததெந்ருமபிபுராயத ।

ஸவாய: ஸ்ரோஹவாஹ: ॥

அந்வயம்.

इसः, हे सखायः ! तु, आ इत, आ इत, निषीदत, इन्द्रं,
 गायत ॥

பதவுரை.

स्तोमवाहसः	ஹோமவாஹஸ:	{ தோத்திரக் கொத்துகளை யடை விக்கின்ற
(हे) सखायः !	(ஹெ) ஸ வாய: !	வேட்போர்கள் ! நீவிர்
सु	சு	மிக விரைவாய்
आ इत	சூ ஐத	வருவீர்களாக,
आ इत	சூ ஐத	வருவீர்களாக. (வந்து)
निषीदत	நிஷீதத	உட்காருங்கள். (உட்கார்ந்து)
इन्द्रं	ஐந்ரு	இந்திரனைப்
अभिप्रायत	அபிபு மாயத	{ பலவகையாய்த் தோத்திரம் புரிவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—10. மதுச்சந்த ரிஷி.

சுண்டு 'து' என்றது விரைவுப் பொருள்கொண்ட அசைச் சொல், ஆ-து. ஆ-இத, என இரண்டு ஆகாரங்களால் மந்திரத்தில் இத:—வருவீர்களாக, என்பதை இரட்டித்துக்கொள்க. கொண்ட விடத்து நண்பர்களான வேட்போர்களே! (நீவிர்) விரைவாக இக்கருமத்தில் வருவீர்களாக, வருவீர்களாக எனப் பொருள்பட்டது. சுண்டு அன்பின் பொருட்டு இரட்டித்தலாம். வந்து உட்காருவீர்களாக. மற்றும் இந்திரனை எல்லா வகையாலும் நன்கு துதிப்பீர்களாக. எத்தன்மையர் நீவிரெனின்? மும்முறையாகவும், ஐம்முறையாகவும், பத்துமுறையாகவும் சொல்லப்படுகின்ற தோத்திர மஞ்சரிகளை (ஸ்தோமங்களை) இக்கருமத்தில் அடைவிப்போர்களாவீர்கள்.

குறிப்பு.—ஸ்தோமம்—துதிமஞ்சரி.

ஐந்தாவது கண்டம்

முற்றும்.

ஆறுவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—2. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—6.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

39 32 39 2
165. इदं * हन्वोजसा सुतं राधानां पते ।

23 2 9 2
पिवात्वा ३ स्य गिर्वणः ॥ १ ॥

இருக்கு 3-51-10.

ஐஓம் ஹொஹொஜஸா ஸுதம் ராடாநாம் பதெ ।

விவாசுவா ஈ ஸு மிவ-ணஃ ॥

அந்வயம்.

हे राधानां पते !, गिर्वणः, ओजसा, इदं, अनु, ओजसा, सुतं, अस्य,
तु, पिब, हि ॥

பதவுரை.

हे राधानां पते !	ஹொராடாநாம் பதெ !	தனங்கட் கிறைவனே !
गिर्वण !	மிவ-ண !	{ தோத்திரத்தாற் போற்றத்தக்க இந்திர !
ओजसा	ஐஜஸா	ஆற்றலோடு கூடிய நீ
इदं अनु	ஐஓம் ஈநு	இம்முறையாய்
ओजसा	ஐஜஸா	வலியுடன் (கற்களாவிடித்து)
सुतम्	ஸுதம்	பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட
	ஈஸவ	இச் சோமரசத்தை
	த	விரைவில்
	விஸ ஹி	அருந்துவாயாக

ஐஜஸா, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—1. விசுவாமித்திர ரிஷி.

திரவியங்கட் கிறைவனே! துதியாற் போற்றத்தக்க இந்திர! வலி
யோடு கூடிய நீ இம்முறையால் ஆற்றலோடு கற்களாற் (இடித்துப்) பிழிந்
தெடுக்கப்பட்ட இச் சோமரசத்தை விரைவி லருந்துவாயாக. (1).

மந்திரம் 2.

३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
166. महाँ इन्द्रः परश्च * नो महित्वमस्तु वज्रिणे ।

१ २ २ ३ १ २ २
द्यौर्न प्रथिना शवः ॥ २ ॥

இருக்கு 3-51-10.

உஹாஂ ஐந்த்ருஃ வாஸு நொ உஹிசுவஸ்து வஜ்ரிணே ।

ஐஞ்ளந-ஃ வுயிநா ஸவஃ ॥

அந்வயம்.

नः, इन्द्रः, महान्, परः, वज्रिणे, महित्वं, अस्तु, द्यौः न, शवः, प्रथिना ॥

பதவுரை.

नः	நஃ	எமது
इन्द्रः	ஐந்த்ருஃ	இவ், விந்திரன்
महान्	உஹாநு	தேகத்தாற் பெரியனாகவும்
परः	வாஸு	{ குணத்தால் மேம்பட்டவனாகவு (முள்ளான்)
वज्रिणे	வஜ்ரிணே	வச்சிரமேந்திய இந்திரனுக்கு
महित्वं	உஹிசுவஂ	{ (முற்கூறிய இருவகைப்) பெருந் தன்மைகளும்
अस्तु	சுஸ்து	எப்போதும் இருக்குக, (மற்றும்)
द्यौः न	ஐஞ்ளந	வானுலகுபோன்று
शवः	ஸவஃ	சேனைவடிவ ஆற்றலும்
प्रथिना	வுயிநா	மிகக் கீர்த்தியுள்ளதாகுக.

* நு, என்பது இருக்கு.

சர்யண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—2. மதுச்சந்த ரிஷி.

இவ் விர்திரன் தேகத்தாற் பெரியன், குணங்களாலுஞ் சிறந்தவனாவன். அன்றியும், வச்சிரந் தாங்கிய இர்திரனுக்கு முற்கூறிய இருவகைப் பெருந் தன்மைகளும் எப்போது முண்டாகுக. ஆயினும், இபற்கையிலமைந்ததையும் வாழ்த்துதல் அன்பினாலாம். இன்னும், விண்ணுலகுபோன்று இர்திர னுடைய சேனைவடிவ வலி தழைத்தோங்குக. ஈண்டுத் தழைத்தோங்குக என்பது எஞ்சி நின்றது. விண்ணுலகு எவ்வாறு விரிந்துள்ளதோ, அஃகி தொப்ப இவனுடைய சேனை விரிந்தோங்குக என்பது பொருள். மூலத்திய 'து' விரைவு நாமங்களுட் கூறியிருப்பினும் அப் பொருள் ஈண்டு அமை யாமையின் கூட்டுறவாகிய பொருளே ஈண்டுக் கொள்ளப்பட்டது. நகாரம், உலகவழக்கில் நிடேதப்பொருள், உவமைப் பொருள் என இருவகைப் பொருளை யுடைத்து. அவற்றுள் எப் பதத்தோடு அந்வயப்படுகின்றதோ, அப் பதத்தினின்றும் முற்கூறப்பட்ட நகாரம் நிடேதப்பொருளை யுடைய தாம். பின்னர்க் கூறப்பட்ட நகாரம் உவமைப் பொருளையுடையதாம். யாஸ்க முனிவரும் 1, 2, 6-ல் இதற்கு இவ் வண்ணமே பொருள் கூறியுள்ளார். (இது பற்றியே) ஈங்கு உவமை வாசகமாகிய 'யீ' 'த்யெள' என்னுஞ் சொல்லின் பின்னர், 'யீந்' என நகாரங் கூறப்பட்டிருத்தலின் நகாரத்திற்கு உவமைப் பொருள் கொள்ளக் கிடந்தமை காண்க. (2)

குறிப்பு.—ஈண்டுப் பாடியத்திற் குறிப்பிட்ட 'து' என்னுஞ் சொல் வேறு பிரதிகளிலிருக்கலாம்.

மந்திரம் 3.

167. १ २२ ३१ २ ३२ ३१ २२
आ तु न इन्द्र क्षुमन्तं चित्रं ग्राभं संगृभाय ।

३ १ २२
महाहस्ती दक्षिणेन ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-18-1.

சூ து ந உந்ரு க்ஷுமன்தம் வித்ரும் ஸ்ராவம் ஸம்ஸுஸாய ।
உஹாஹவீ டக்ஷிணேந ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, महाहस्ती, तु, नः, क्षुमन्तं, चित्रं, ग्राभं, दक्षिणेन,
आसंगृभाय ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே ஹ்ரு !	இந்திரனே !
महाहसी	மஹாஹ்ஸீ	பெருங் கைகளையுடைய (நீ)
तु	து	இப்போது
न;	ந;	எங்கட்குக் கொடுத்தற்பொருட்டு,
क्षुमन्तं	க்ஷுமன்தம்	துதிக்கத்தக்கதும்
चित्रं	சித்ரம்	பலவகையான தும்
ग्राभं	ப்ராபம்	{ கொள்ளத்தக்கதுமாகிய தனத்தை
दक्षिणेन	டக்ஷிணேந	வலக்கையால்
आसंगृभाय	ஆஸம்ஸுப்ராய	நேர்முகமாய் எடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—3. குசீதோ கண்ணுவ ரிஷி.

இந்திர ! மகத்தான கைகளையுடைய நீ எங்கட்குக் கொடுத்தற்பொருட்டு, போற்றத்தக்கதும், பலவகைப்பட்டதும், கொள்ளற்பாலதுமாகிய தனத்தை வலக்கையால் இப்போதே ஒருமுகப்பட்டு எடுப்பாயாக. (3)

குறிப்பு.—வலக்கையால் (சோம) பாத்திரத்தை யெடுத்துச் சோமரசத்தை அருந்துவாயாக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

168. ३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
अभि प्र गोपतिं गिरेन्द्रमर्च यथा विदे ।
३ २ ३ २ ३ १ २
सूनुं सत्यस्य सत्पतिम् ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-66-4.

அபி ப்ரா மொவதிம் றிரெந்ருமர்ச்ச யதா விதே ।

ஸூநும் சத்யஸ்ய சத்பதிம் ॥

அந்வயம்.

गोपतिं, सत्यस्य, सूनुं, सत्पतिं, इन्द्रं, गिरा, यथा विदे, अभि प्र अर्च ॥

பதவுரை.

गोपतिं	மொவதிம்	கோக்கட்குத் தலைவனும்
सत्यस्य	ஸத்யஸ்ய	வேள்வியினுடைய
सुनुं	ஸநுநம்	புத்திரனும்
सत्यातिं	ஸத்யதிம்	{ எசமானர்களைப் பரிபாலிப்பவனு மாகிய
इन्द्रं	இந்ரும்	இந்திரனை
गिरा	மிரா	துதியால்
यथा विदे	யதா விடி	{ துதியையும், வேள்விக்கு வரு தலையும் அவன் அறியுமாறு
अभि अर्घ	அபி அரஃ	முற்றும் மிகப் பூசிப்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—4. பிரியமேத ரிஷி.

கோக்கட்கு இறைவனாகிய இந்திரனைத் தோத்திரத்தால் (நீவிர்) இனிது பூசிப்பீர்களாக. அவ் வந்திரன் எவ்வாற்றால் தனது தோத்திர முறையை அறிகின்றானோ, அல்லது எவ்வாற்றால் வேள்வியை புத்தேசித்து செல்லற் பாலது, என வணங்கின்றானோ, அவ்வாற்றால் பூசிப்பீர்களாக என முடித்துக் கொள்க. எவ் வண்ணமாகிய இந்திரனை யெனின்? வேள்வியினுடைய புத்திரனை. ஈண்டுப் புத்திரனென்றது, அதில் மிக விருப்புடைமையால் புத்திரனென உபசரிக்கப்பட்டது. மற்றும், எசமானர்களைப் பாதுகாப்போனை. பூசிப்பீர்களாக என மேலே சேர்த்துக்கொள்க. (4)

குறிப்பு.—எனது அறிவனவில் சோமாசத்தின் தலைவனாகிய இந்திரனை வாக்காற் போற்றுகின்றேன் என்று கூறுகின்றது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 5.

१ २ ३ १ २ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
169. कया नश्चित्र आ भुव दूती सदावृधः सखा ।
२ ३ १ २ ३ २
कया शचिष्ठया वृता ॥ ५ ॥

இருக்கு 4-31-1.

கயா நஸ்சித்ரு அ ஸுவ டூதீ ஸதாவ்ருஃ ஸகா ।

கயா ஸச்சிஸ்ட்யா வ்ருதா ॥

அந்வயம்.

सदावृधः, चित्रः, सखा, कया, उती नः आ भुवत्, शचिष्ठया, कया वृता ॥

பதவுரை.

सदावृधः	ஸதாவ்ருத:	{ எக்காலும் வளர்ந்து கொண்டிருப்பவனும்
चित्रः	சித்ரு:	விசித்திர குணமுடையோனும்
सखा	ஸகா	நண்பனுமாகிய இந்திரன்
कया	கயா	யாதானுமோர்
उती	ஊதீ	{ திருப்தியைச் செய்கின்ற கருமத்தால்
नः	ந:	எங்கட்கு முன்
आ भुवत्	ஆ ஹுவத்	தோன்றுவானாக.
शचिष्ठया	ஸசிஷ்டயா	அறிந்துசெய்த
कया वृता	கயா வ்ருதா	{ யாதானுமொரு அநுட்பானத்தால்
आ भुवत्	ஆ ஹுவத்	நேரே வெளிப்படுவானாக.

சாயண. பாடியம்

கண்டம்—6. இருக்கு—5. வாமதேவ ரிஷி.

என்றும் வளர்பவனும், பற்பல குணமுடையவனும், மித்திரனுமாகிய இந்திரன் யாதானுமோர் திருப்தியின் காரணத்தால் எங்களை முன்னிட்டுத் தோன்றுவானாக. மிக நன்குணர்ந்து அநுட்டிக்கப்பட்ட யாதேனுமொரு தற்காலத்திய கருமத்தாலும் முன் றேன்றுவானாக. (5)

குறிப்பு.—எங்களுடைய மித்திரனும் எப்போதும் வளர்ப்பவனும், அநேக குணங்களை யுடையவனுமாகிய இந்திரன் தற்காலத்திய வேள்விக்கருமத்தை நடத்திக்கொண்டு காப்பாற்றுவதற் பொருட்டு எங்களிடத்தி லிருப்பானாக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 6.

१२ ३ २३ १ २ ३ १ २
170. त्यमु वः सत्रासाहं विश्वासु गीर्वायतम् ।

१ २ ३ १
आच्या वयस्युतये ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-62-7.

த்யம வ: ஸத்ராஸாஹம் விஸ்வாஸு கீர்வாயதம் ॥
ஆச்சா வயஸ்யுதயே ॥

அந்வயம்.

हे स्तोतः !, सत्तासाहं वः, विश्वासु, गीर्षु, आयतं, त्वं उ, ऊतये,
आच्यावयसि ॥

பதவுரை.

हे स्तोतः !	ஹ ஹோதஃ !	துதிப்போர்காள் ! (நீவீர்)
सत्तासाहं	ஸத்ராஸாஹம்	{ பலவற்றைத் தாழ்மைப்படுத்து கின்ற
वः	வஃ	உங்களுடைய
विश्वासु	விஸ்வாஸு	எல்லாத்
गीर्षु	கீர்ஷு	தோத்திரங்களிலும்
आयतं	ஆயதம்	பரவியுள்ள
त्वं उ	த்வம் உ	அவ் விர்திரனையே
ऊतये	ஊதயே	எனது பாதுகாப்பின் பொருட்டு
आच्यावयसि	ஆச்ராவயஸி	நேர்முகமாக்கி அனுப்புவிர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—6. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

வேள்வித்தலைவன் துதிப்போர்களை யழைத்து இனிது கூறுகின்றான்:—
துதிப்போர்காள் ! நீவீர் பலவற்றைத் தாழ்மைப்படுத்துவனவும், அல்லது
சத்துருக்களைத் தனது வலியா லடைந்து வெற்றிகொள்வனவுமான உங்க
ளுடைய எல்லாத் தோத்திரங்களிலும் வியாபித்திருக்கின்ற (யாண்டும் இந்
திரனே, துதிக்கப்படுகின்ற அதனின் அத் துதிகளில் இந்திரன் பரவியுள்
ளான்) அவ் விர்திரனையே எனது பாதுகாப்பின் பொருட்டு உங்களுடைய
தோத்திரங்களால் எனது வேள்வியை நேரே அடையச் செய்விர்களாக. (6)

குறிப்பு.—எல்லோர்களாலும் துதிக்கப்பட்டவனும், எக்காலம் வெற்றியுள்ள
வனுமாகிய இந்திரனை, எனதான்மாவே நீ உனது பாதுகாப்பின் பொருட்டு அடை
வாயாக என்பது ஆக்கிலம்.

மந்திரம் 7.

१२३२३१२ ३१२२ ३ १२
171. सदसस्पति महुतं प्रियमिन्द्रस्य काम्यम् ।
३२ ३१२
सनि मेधामयासिपम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 1-18-6.

ஸதஸஸ்பதி மஹுதம் ப்ரியமிந்த்ரஸ்ய காம்யம் ।
ஸநி மெதாமயாஸிபம் ॥

அந்வயம்.

मेधां, अद्भुतं, इन्द्रस्य प्रियं, काम्यं, सनिं, सदसस्पतिं, अयासिषम् ॥

பத்ஷரை.

செவா	செவா	{	கூரிய மதியை யடைதற் பொருட்டு
அஹுத்	அஹுத்		வியப்பைத் தருவதும்
இन्द्रस्य प्रियं	இन्द्रச்ய ப்ரியம்	{	இந்திரனுக்குப் பிரியமானதும்
काश्यं	காச்யம்		விரும்பத்தக்கதும்
सनिं	ஸநிம்		தனத்தைக் கொடுப்பதுமாகிய
सदसस्याति	ஸதஸ்யஸ்திம்	{	சதசர்ப்பதி யென்னும் வேட போரவைத்தலைமைத் தெய்வத்தை
अयासिषम्	அயாஸிஷம்		(யான்) அடைந்துள்ளேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—7. மேதாதிதி ரிஷி.

துண்ணறிவைப் பெறுவதன்பொருட்டு யான் 'சதசற்பதி' என்னும் பெயருள்ள தேவதையை அடைந்தவனாயிருக்கின்றேன். எவ்விதமாகிய தேவதையை யெனின்? ஆச்சரியத்தைத் தரத்தக்கதும், சோம மருந்துவ திற் கூடவிருக்குத்தன்மையாற் பிரியமானதும், விரும்பத்தக்கதும், திரவியத்தை யளிப்பதுமாகிய இத்தன்மைப் சதசற்பதி என்னுந் தேவதையை, அடைந்துள்ளவனாயிருக்கின்றேன் என முடித்துக்கொள்க. (7)

சுண்டு, சதசஸ்பதி, என்பது வேட்போர் அவைத்தலைமைத் தெய்வத்தை.

குறிப்பு.—சபைத் தலைவனும் கீர்த்தியுடையவனும், விரும்பத்தக்கோனும் அழகுடையவனும் வேட்போனுக்கு அருகிலிருப்பவனுமாகிய இந்தரனைத் தனத் தின்பொருட்டு வேண்டுகின்றேன் என்பது அங்கிலம்.

மந்திரம் 8.

172. ^{२ ३ १ २ ३ २ ३२७ ३६२२ ३१२} ये ते पन्था अधो दिवो येभिर्व्यश्वमैरयः ।

३१ २ ३ १२
उत श्रोषन्तु नो भुवः ॥ ८ ॥

யெ தெ வநா சுயொ ழிவொ யெலிவூ-ஸுமொய்ய: ।

உத ஸ்ரீராமனு நொ லுவஃ ||

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, दिवः, अधः, ये, पन्थाः, येभिः, विश्वं, ऐरयः, ते, उत, नः,
भुवः, श्रोषन्तु ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ ஐந்தூ!	இந்திரனே!
दिवः	திவ:	வானுலகிற்குக்
अधः	அத:	கீழே
ये पन्थाः	யெ பந்தா:	{ எந்த மார்க்கங்க ளிருக்கின்றன வோ,
येभिः	யெபி:	எம் மார்க்கங்களினால்
विश्वं	விஸ்வம்	உலகனைத்தையும்
ऐरयः	ஏரைய:	அடைந்திருக்கின்றாயோ,
ते	தெ	{ அம் மார்க்கங்கள் தலைவர்களாற் றுதிக்கத்தக்கனவாம்.
उत	உத	மற்றும்
नः	ந:	எங்களுடைய
भुवः	ஹுவ:	உறைவிடங்களைத்
श्रोषन्तु	ஸ்ரோஷந்து	தலைவர்கள் கேட்பார்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—8. வாமதேவ ரிஷி.

(இந்திர!) வானுலகிற்குக் கீழாக எவ் வழிகளிருக்கின்றனவோ, எவ் வழிகளால் உலகனைத்தையும் அடைந்திருக்கின்றாயோ, அவ் வழிகள் எசு மானர்களாற் றேத்திரம் பண்ணத்தக்கனவாம். ஈண்டுத் தோத்திரம் பண்ணத்தக்கன என்பது எஞ்சி நின்றது. மற்றும் நினது அறுக்கிரகத்தால் எசுமானர்கள் எங்களுடைய நிவாசத்தானங்களைக் கேட்பார்களாக. (8)

திறிப்பு.—விரைவிலேயும் பரிபோல் சுவர்க்கத்தின் கீழ் எம் மார்க்கத்தில் நீ சென்றபோதிலும் பூமியில் எங்கள் துதிகள் நினது செவியிற்படத் தக்கனவாகு கென்பது ஆக்கெம்.

மந்திரம் 9.

३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
173. भद्रं भद्रं न आ भरेषमूर्जं शतक्रतो ।

१ २ ३ १ २
यदिन्द्र मृडयासि नः ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-93-28.

ஹஜும் ஹஜும் ந சூ ஹந்ரஷஜை-ம் ஸதகூதொ ।
யஜிநு ஜயயாவலி நஃ ॥

அந்வயம்.

हे शतक्रतो !, इन्द्र !, भद्रं, भद्रं, नः, आभर, इषम् ऊर्जं, नः, यत्,
मृडयासि ॥

பதவுரை.

हे शतक्रतो !	ஹே ஸதக்ருதோ !	{ நூற்றுக்கணக்கான கருமங்களைச் செய்தோய் !
इन्द्र !	இந்த்ர !	இந்திரனே !
भद्रं भद्रं	ஹித்ரம் ஹித்ரம்	மிக நலந்தருந் தனத்தை
नः	நஃ	எங்கட்கு
आभर	சூஹர	நிறையத் தருவாயாக.
इषम् ऊजं	ஐஷம் ஊஜ-ஹம்	{ வலிவாய் அன்னத்தைத் தருவா !
नः	நஃ	எங்குமாய்
यद् मृडयासि	யத ம்ருடயாஸி	{ சுகப்படுத்துவையேல் (தன முதலியவைகளைத் தருவாயாக).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—9. சுருதகஷ ரிஷி.

நூற்றுக் கணக்கான கருமத்தோய் ! அல்லது நூற்றுக் கணக்கான மெய்புணர்வுள்ளோய் ! இந்திரனே ! மங்களமிக்குடைய அல்லது இன்ப முண்டாக்குகின்ற தனத்தை எங்கட்குக் கொடுப்பாயாக. அங்ஙனமே அன்ன ரசத்தை அல்லது வலிவுள்ள அன்னத்தைக் கொடுப்பாயாக. எங்களைச் சுகப்படுத்துவாயேல், திரவிய முதலியவைகளைத் தருவாயாக என்பதாம்.

சண்டு, மிருட என்னும் வடமொழிப் பகுதிச் சொல், சுகமென்னும் பொருண்மேனின்றது. (9)

மந்திரம் 10.

174. ^{२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ २ ३ १ २}
अस्ति सोमो अयथं सुतः पिवन्त्यस्य मरुतः ।
^{३ २ ३ १ २ ३ १ २}
उत स्वराजो अश्विना ॥ १० ॥

உருத் 8-94.4

சுஷி: ஹொஜொ சுயம் ஸுத: விஸனூஸூ ஶ்ரூத: ।
உத ஸுராஜொ சுபரிநா ॥

அந்வயம்.

अयं, सोमः, सुतः, अस्ति, अस्य, स्वराजः, मरुतः, पिबन्ति, उत,
अधिना ॥

பதவுரை.

अयं	சுயம்	இந்தச்
सोमः	ஹொஜொ	சோமரசம்
सुतः	ஸுத:	பிழியப்பட்ட
अस्ति	சுஷி	இருக்கின்றது.
अस्य	சஸூ	இச் சோமரசத்தை
स्वराजः	ஸுராஜொ	தன்னொளியால் விளங்குகின்ற
मरुतः	மரூத:	மருத்துக்கள்
पिबन्ति	பிஸனூ	காலையில் அருந்துகின்றார்கள்.
उत	உத	மற்றும்
अधिना	சுபரிநா	{ அசுவினி குமாரர்களும் காலையோமத்தில் அருந்துகின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—10. பிந்தூர்ரிஷி.

முன்னிலிருக்கின்ற இச்சோமரசம் மருத்துக்களின் பொருட்டு எங்களால் பிழியப்பட்டிருக்கின்றது. இதை ஏற்றுக்கொண்டவிடத்து தனது பிரகாசத்தால் விளங்கப்பட்ட அதாவது பிறவற்றின் பிரகாசத்தால் விளங்கப்படாத என்பதாம். மருத்துக்கள் (வாயு தேவதைகள்) இச்சோமரசத்தை காலையில் அருந்துகின்றார்கள். இன்னும் அசுவினி குமாரர்களும் காலையிற் செய்யும் சவனத்தில் (கருமத்தில்) அருந்துகின்றார்கள் என்பதாம்.

(10)

ஆரூவது கண்டம்

முற்றும்.

ஏழாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—2. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—7.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

175. ^{392 3 23 92 39 22} ईक्ष्यन्तीरपस्युव इन्द्रं जातमुपासते ।

^{3 92 39 2} * वन्वानासः सुवीर्यम् ॥ १ ॥
ஆருக்கு 10-153-1.

ஔயனிரவஸுவ ஐந்ரு ஜாதஃ பாவதெ ।
வநாநாவஃ ஸுவீர்யம் ॥

அந்வயம்.

ईक्ष्यन्तीः, अपस्युवः, जातं, (तं) इन्द्रं, उपासते, सुवीर्यं, वन्वानासः ॥

பதவுரை.

ईक्ष्यन्तीः	ஔயனீ:	{ துதிவாயிலாக இந்திரனை யடைந் தவர்களும்
अपस्युवः	சுவஸுவ:	{ தமது கருமத்தை விரும்பியவர் களுமான இந்திரனுடைய மாதாக்கள்
जातं	ஜாதஃ	வெளித்தோன்றிய
(तं) इन्द्रं	(த) ஐந்ரு	(அவ்) வந்திரனைப்
उपासते	உபாஸதெ	பொற்றுகின்றார்கள். (மற்றும்)
सुवीर्यं	ஸுவீர்யம்	மிக வீரமுள்ள தன்மையை
वन्वानासः	வநாநாவ:	{ அவ் வந்திரனிடத்திலிருந்து பெற்றுக்கொள்ளுகின்றார்கள்.

मेजानासः, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—1. இந்திரமாதாக்கள், தேவ சாமயர்கள், ரிஷிகள்.

துதி முதலியவைகளால் இந்திரனை யடைந்தவர்களும், தமது கருமத்தை விரும்பினவர்களுமான இந்திர மாதாக்கள், அதாவது இம் மந்திரத்தைக் கண்டவர்கள், வெளிப்பட்ட அவ் இந்திரனைக் குறித்துப் பணிசெய்கின்றார்கள். மற்றும் மிக வீரமுள்ள தனத்தை இந்திரனிடத்தினின்றும் பெற்றுக்கொள்ளுகின்றவர்களாகின்றார்கள். (1)

ஈண்டு இந்திர மாதாக்களென்பது இருபுகளை.

தறிப்பு.—தமது துதிகள் இந்திரனிடஞ் சென்று, தங்கி, அடைந்து. இருந்து ஆற்றலைப்பெற இந்திரனை வேண்டுகின்றன என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 2.

176. * न कि देवा इनीमसि न क्या † योपयामसि ।

३ १ २ ३ १ २ २ २
मन्त्रश्रुत्यं चरामसि ॥ २ ॥

இருக்கு 10-134-1.

ந கி டெவா ஐநீமஸி ந க்யா யோபயாமஸி ।

மன்த்ரஸுத்யம் ஷராமஸி ॥

அந்வயம்.

हे देवाः !, न कि इनीमसि, न कि योपयामसि, मन्त्रश्रुत्यं, चरामसि ॥

பதவுரை.

हे देवाः !	ஹெ டெவாஃ !	தேவர்களே !
न कि इनीमसि	ந கி ஐநீமஸி	{ (உங்கள் விஷயத்தில்) சிறிதுங் கெடுதல் செய்யோம்.
न कि योपयामसि	ந கி யோபயாமஸி	{ மாறொழுக்கத்தால் மோகிக்கவும் செய்யோம்.
मन्त्रश्रुत्यं	மன்த்ரஸுத்யம்	{ உங்களுடைய வாக்கினின்றும் கேட்கப்பட்ட கருமத்தை
चरामसि	ஷராமஸி	அனுட்டிக்கின்றோம்.

* 'न कि देवा ' 'इ.नीमसि' என்பன இருக்கு.

† पञोभिरपि कक्षेभिरत्राभिसंरभामहे என்பது இருக்கில் அதிக பாடம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—2. கோதாரிஷி.

இந்திரன் முதலிய தேவர்கள்! உங்கள் விஷயத்தில் சிறிதும் துன்பஞ் செய்யோம், ஒழுக்கமில்லாததாலும், அல்லது மாறுபட்ட அனுபூதனத்தாலும் மோகிக்கவுஞ் செய்யோம், மற்றென்னெனில்? வேதவிதி வாக்கியங்களால் கூறப்பட்ட உங்களைப்பற்றிய கருமங்களை அனுட்டிக்கின்றோம்.

(2)

எண்டு 'மாங்' என்னும் வடமொழிப் பகுதி, அகரமாய்க் குறுமகாரங் கெட்டு ஆகாரங்கூடி 'இரீமசி' எனவாகி துன்பமென்னும் டெளைத் தந்து நின்றது.

மந்திரம் 3.

3 9 2 2 3 9 2 3 9 2
177. *दोषो आगाद् बृहदाय शुमद्रामनाथर्वण ।

3 2 3 9 2 3 9 2
स्तुहि देव॑ सवितारम् ॥ ३ ॥

அதர்வணம் 6-1-1.

ஹோஹோ சூமாஹி = ஸுஹோய ஹோஹோயவண்ண ।
ஸுஹி ஹேவம் ஸவிதாரம் ॥

அந்வயம்.

हे बृहदाय !, शुमद्रामन्, आथर्वण, दोषः, आगात्, सवितारं, देवं, स्तुहि ॥

பதவுரை.

हे बृहदाय !	ஹே ஸுஹோய !	பெருங் கீதம் பாடுவோய் !
शुमद्रामन् !	ஹோஹோ !	ஒளியுடன் நடப்போய் !
आथर्वण !	சூயவண்ண !	அதர்வண ரிஷி சந்தானனே ! (நீ)
दोषः	ஹோஹ :	{ வேட்போர், எசமானன் என்னு மீவர்களுடைய பிழைகளால் யாதொரு தோஷம்
आगात्	சூமாக்	{ வருகின்றதோ, (அதை) நீக்கு தற்பொருட்டு
सवितारं देवं	ஸவிதாரம் ஹேவம்	{ பிரேரகம், என்னுந் தேவதை யைத்
स्तुहि	ஸுஹி	துதிப்பாயாக.

* दोषो गाय बृहदाय शुमद्वेहि आथर्वण देवं सवितारम्, என்பது அதர்வணம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—3. தத்தியக் ஆதர்வண ரிஷி.

பிருகத் என்னுந் கீதம் பாடுவோய்! பிரகாசத்தோடு செல்வோய்! அதர்வண ரிஷியின் சந்தானனே! என, இந்த ரிஷி தனதான்மாவையே அழைக்கின்றார். வேட்போர், எசமானன், என்பவர்களின் பிழையால் யாதா கினுஞ் சிறிது தோடம் வருமாகில் அதைப் போக்க 'பிரேகம்' என்னும் தேவதையை நீ துதிப்பாயாக. அல்லது இருளை நாசம் பண்ணும் தீதா தேவதை, அல்லது இராக்கதர்களைத் தகிக்கச் செய்யுஞ் சவிதா வதை வந்திருக்கின்றது. ஆதலின் அதர்வண ரிஷியின் சந்தான! நீ பிரு , என்னுந் தோத்திரத்தைப் பாடுவாயாக. இத்தன்மைய பாடலைப் பாடும் னதான்மாவே! நீ விளக்கமுள்ள மற்றையத் துதியைப் பாடுவாயாக. எஞ்சியது மறித்தும் அன்பின் பொருட்டுக் கூறப்பட்டது என்பதாம். (3)

திற்ப்பு.—வாமதேவ ரிஷி. இரவு நீங்குந் சருணத்தில் வந்துவிட்டேன். சவிதா தேவதையைப் பூசிப்பீர்களாக. சவிதா = உண்டாக்குகின்ற தேவதை என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

3 2 3 9 2 2 3 2 2 3 2 3 2
178. एषो उषा अपूर्व्या व्युच्छति प्रिया दिवः ।

3 2 2 3 2
स्तुषे वामश्विना बृहत् ॥ ४ ॥

இருக்கு 1-46-1.

வனவொ உஷா சுவசுவொ வுஹதி வியா டிவஃ ।
ஸுஷெ வாமஸ்விநா வுஹத் ॥

அந்வயம்.

प्रिया, अपूर्व्या, एषः, उषा, दिवः, व्युच्छति, अश्विनौ, वाम्, बृहत्, स्तुषे ॥

பதவுரை.

प्रिया	வியா	{ யாவர்கட்கும் பிரிய காரணமாகியதும்
अपूर्व्या	சுவசுவொ	{ முற்போதிலாததும் (இச்சமயத்திலுள்ளதும்)
एषः	வனவொ	{ எங்கட்குக் காணப்படுகின்றதுமாகிய இந்த

उषा	உஷா	உஷா தேவதை
दिवः	திவ:	வானுலகிலிருந்து வந்து
व्युत्थति	வ்யு-ஹதி	{ இருட்டைப் போக்குகின்றது. (பிரகாசிக்கின்றது).
हे अश्विनौ !	ஹை அஸ்விநௌ !	அசுவினி குமாரர்களே !
वाम्	வாழ்	உங்களிருவரையும்
बृहत्	புருஹத்	மிகவுந்
सुषे	ஸு-ஷே	துதிக்கின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—4. பிரஸ்கண்ணுவ ரிஷி.

எங்களால் காணப்பட்டதும், யாவர்கட்கும் பிரிய காரணமானதும், முந்திய நடு இரவு முதலிய காலங்களில் இராததும், அதாவது இப்போதிலுள்ள துமாகிய உஷா தேவதை விண்ணுலகினின்றி வந்து இருளைப் போக்குகின்றது. அசுவினி குமாரர்கள் ! உங்களிருவரையும் உள்ளவாறு மிகத்துதிக்கின்றேன்.

(4)

மந்திரம் 5.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २
179. इन्द्रो दधीचो अस्थिर्बृत्राण्यप्रतिष्कृतः ।

३ १ २ ३ १ २ २
जघान नवतीर्नव ॥ ५ ॥

இருக்கு 1-84-13.

இந்திரா உயிவொ அஸ்திவிர்த் தூண்பு திஷ்டுதஃ ।
ஜகான நவதீர்நவ ॥

அங்வயம்.

அபரிஷ்ருதஃ, இन्द्रஃ, दधीचः, अस्थिभिः, नव, नवतीः, वृत्राणि, जघान ॥

பதவுரை.

अप्रतिष्कृतः	அபு-திஷ்டுதஃ	{ மாறுபட்ட சப்தமிலாத (பிறரால் வெல்லமுடியாத)
इन्द्रः	இந்திரஃ	இந்திரன்
दधीचः	உயி-அஃ	{ அதர்வண மறையோதூந் ததிசி ரிஷியின்
अस्थिभिः	அஸ்தி-பி:	தலை லெலும்புகளினால்

नव	நவ	ஒன்பதாம் பெருக்கிய
नवतीः	நவதீ:	தொண்ணூறு (810)
वृत्राणि	வூத்ராணி	அசுரர்களைக்
जघान	ஜவாநு	கொன்றனன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—5. கோதம ரிஷி.

இதில் சாட்டியபாயனருடைய இதிகாசம் சொல்லப்படுகின்றது :—
அதர்வண வேதியராகிய ததீசி ரிஷி வாழ்ந்துகொண்டிருப்பதைக் கண்டதினாலேயே அசுரர்கள் தோல்வி யடைந்துவிட்டார்கள். அவர் சுவர்க்கஞ் சென்ற விடத்து இப் பூவுலகம் அசுர்களால் வியாபிக்கப்பட்டது. பின்னர் இந்திரன் அசுரர்களோடு போராட முடியாதவனாய், அந்த ரிஷியைத் தேடிச்செல்ல அவர் சுவர்க்கமடைந்தனர் எனக் கேள்விப்பட்டனன். கேட்டு இங்கே அவருடைய எலும்பு சிறிதேனும் மீந்திருக்கின்றதா? என அங்குள்ளார்களை வினாவினன். அவர்கள் எந்தத் தலையினால் அசுவினி குமாரர்கட்கு மது வித்தையை உபதேசித்தாரோ, குதிரையின் நலை வடிவ, அந்தச் சிரசிருக்கின்றதென, இந்திரனுக்குக் கூறினார்கள். மற்றும் அது யாண்டுளதோ? என்பதை யாங்களறியோம் என்றும் கூறிவிட்டனர். அது கேட்ட இந்திரன் அதைத் தேடுவீர்களாக, அல்லது, அதைத்தேட விருப்புவிர்களாக என்றான். அதைக் கேட்டுத் தேடியவிடத்து குருசேஷத்திரத்திலுள்ள, 'சர்யனாவத்' என்னும் புட்கரணியிற் கிடைத்தது. அதைக்கொண்டு அவருடைய எலும்புகளால் இந்திரன் அசுரர்களைக் கொன்றனன் என்பதாம்.

(மந்திரப் பொருள்) அன்னியர்களால் மாறுபட்ட வார்த்தை கூறப்பட்ட இந்திரன் அதர்வண வேதியராகிய ததீசி ரிஷியின் முதுகுமுதலிய விடங்களிலுள்ள எலும்புகளினால், தொண்ணூற்றை ஒன்பது முறையாகக் கொண்ட (அதாவது 810) அசுரர்களைக் கொன்றனன். அது வருமாறு:—
மூவுலகத்திலுள்ள தேவர்களையும் வெல்லுதற்பொருட்டு அசுரமாயை முதலில் மூன்று வகையாகின்றது. அம் மூன்றும், இறந்த காலம், நிகழ்காலம், வருங்காலம் என்னும் வேறுபாட்டால் அக்காலத்தவர்களைவெல்ல மூன்று வகையாகின்றது, மீண்டும் ஒவ்வொன்றும் முக்குணமுடையதாகின்றது, இவ்வாறு ஒன்பதாகின்றன. மீண்டும், உற்சாகமுதலிய மூன்று சத்திகளால் முக்குணமான விடத்து இருபத்தேழு (27) ஆகின்றன மறித்தும் முக்குணத்தால் எழுபத்தொன்று (71) ஆகின்றன. இவ்வாறு நான்குமுறை மூன்றாற் பெருக்கினமாயைகளால் பத்துத் திக்குகளிலும், ஒவ்வொன்றும் நிலைத்தவிடத்து (810-வகை) என்பது பொருந்துகின்றது. இவ் விதமாகிய ஆவரணங்களை, அல்லது அசுரக் கூட்டங்களைக் கொன்று விட்டனன் என்பதாம்.

மந்திரம் 6.

180. २ ३ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २
इन्द्रेहि मत्स्यन्धसो विश्वेभिः सोमपर्वभिः ।

३ १ २ ३ १ २ २
महान् अभिष्टिरोजसा ॥ ६ ॥

இருக்கு 1-9-1.

ஐந்திரேஹி மத்ச்யந்ஹஸோ விஸ்வேபிஃ ஸோமபர்வபிஃ ।

மஹாஃ அபிஷ்டிரோஜஸா ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, एहि, विश्वेभिः, सोमपर्वभिः, अन्धसः, मत्सि, ओजसा,
महान्, अभिष्टिः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே ஐந்திர !	இந்திரனே ! நீ
एहि	எஹி	இப்போது வருவாயாக (வந்து)
विश्वेभिः	விஸ்வேபிஃ	எல்லாச்
सोमपर्वभिः	ஸோமபர்வபிஃ	சோமரஸமாகிய
अन्धसः	அந்ஹஸஃ	அன்னங்களால்
मत्सि	மத்சி	களிப்படைவாயாக. (பின்னர்)
ओजसा	ஓஜஸா	ஆற்றலினால்
महान्	மஹாநு	மகானாகிச்
अभिष्टिः	அபிஷ்டிஃ	சத்துருவை யடக்குவோனாகி.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—6. மதுச்சந்த ரிஷி.

இந்திர ! இக் கருமத்தில் வருவாயாக, வந்து, சோமரஸமாகிய அன்னங்களினையுடைய களிப்படைவாயாக. அதன் பின்னர், வலியால் பெரியோனாகிச் சத்துருக்களை அடக்குவாயாக. ஈண்டு ஆவாயாக என்பது எஞ்சி நின்றது. வலியினுடைய பெயர்கள் இருபத்தெட்டனுள் ஒஐ :—என்பதும் நிருத்தம் 2-9-ல் கூறப்பட்டிருந்தாலின் ஈண்டு ஒஐ :—என்பது வலியெனச் சொல்லப்பட்டது.

(6)

மந்திரம் 7.

9 22 3 2 3 2 3 9 2
 181. आ तू न इन्द्र वृत्रहन्साकमर्द्धमागहि ।
 3 2 2 9 2 2 9 2
 महान् महीभिरुतिभिः ॥ ७ ॥

இருக்கு 4-32-1.

சூ து ந ஐந்ரு வு து ஹ ன் ஹா க லக்-ஜா ம ஹி ।
 ஹோநு உஹீவி ரு திவிஃ ॥

அந்வயம்.

हे वृत्रहन्!, इन्द्र!, नः, आ तु, महान्, महीभिः, उतिभिः, अस्माकं,
 अर्द्ध, आगहि ॥

பதவுரை.

हे वृत्रहन्!	ஹே வு து ஹந்!	சத்துருவைக் கொல்லுகின்ற
इन्द्र!	ஐந்ரு!	இந்திரனே! (நீ)
नः	நஃ	எமக்கருகில்
आ तु	சூ து	விரைவில் வருவாயாக.
महान्	உஹோநு	மகானாகிய நீ
महीभिः	உஹீவி:	பெரிய
उतिभिः	ஊதிவி:	பாதுகாப்புகளுடன்
अस्माकं	அஸ்மாக்கம்	எங்களுக்குச்
अर्द्ध	அர்ட்டம்	சமீபத்தில்
आगहि	சூ ம ஹி	வருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—7. வாமதேவ ரிஷி.

சத்துருக்களை நாசம் பண்ணும் இந்திரனே! நீ, எங்களைக் குறித்துச்
 சீக்கிரம் வருவாயாக. இந்திர! பெரியோனாகிய நீ முற்றுங் காப்பாற்றுவ
 தோடு எங்கட்குச் சமீபமாயும் வருவாயாக.

(7)

மந்திரம்: 8.

२ ३ १२ ३२३ ३ १२
182. ओजस्तदस्य तित्विष उभे यत्समवर्तयत् ।

२ ३ १ २ ३ १ २
इन्द्रश्चर्मैव रोदसी ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-6-5.

ஒஜஸ்ததஸ்ய தித்விஷ உபே யத்ஸமவர்தயத் ।
ஐந்திரோதேவ ரோதஸீ ॥

அந்வயம்.

यत्, इन्द्रः, उभे, रोदसी, चर्म इव, समवर्तयत्, अस्य, तत्, ओजः
तित्विषे ॥

பதவுரை.

यत्	யத்	எவ் வலியினால்
इन्द्रः	ஐந்திர:	ஐந்திரன்
उभे रोदसी	உபே ரோதஸீ	{ வானுலகு மண்ணுலகிரண்டையும்
चर्म इव	அர்த-ஃ உவ	தோலைப்போல்
समवर्तयत्	ஸமவர்தயத்	அடக்கிக்கொண்டிருக்கின்றனோ,
अस्य	அஸ்ய	இவ் விந்திரனுடைய
तत्	தத்	அந்த
ओजः	ஒஜ:	ஆற்றல்
तित्विषे	தித்விஷே	விளக்கமாயிற்று.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—8. வத்ச ரிஷி.

இவ் விந்திரன் எவ் வலியினால் வானையும் மண்ணையும் சரூபம்போல் இனிது தன் வயப்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்றனோ, அவ் வன்மை விளங்கிற்று. அதாவது ஒருவன் ஒரு தோலை ஓர்கால் விரித்து ஒருபோது சுருட்டுவதுபோல (வானும் மண்ணும்) அவன் வயமாகவே ஆகிவிட்டன என்ப பொருள்.

குறிப்பு:—‘த்விஷ’ என்னும் பகுதி விளக்கப் பொருளினின்றது.

மந்திரம் 9.

3 1 2 3   3 1 2   2 2
183. अयमु ते समतसि कपोत इव गर्भधिम् ।

2 3 1 2
वचस्तच्चिन्न ओहसे ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-30-4.

சுயம் தெ வசதஸி கபொத இவ மஹயிடி ।

வவஸ்துச்சின் ஓஹஸெ ॥

அந்வயம்.

(हे इन्द्र!) अयं उ, ते, कपोतः, गर्भधिं, इव, समतसि, तच्चित्, नः,
वचः, ओहसे ॥

பதவுரை.

(हे इन्द्र!)	(ஹே ஐந்த்ர!)	(இந்திரனே !)
अयं उ	சுயம் உ	காணப்படும் இச் சோமரசம்
ते	தெ	{ நினக்குத் தேடிவைக்கப்பட்டிருக் கின்றது. (நீ சோமரசத்தை)
कपोतः	கபொதஃ	ஆண்புறவு
गर्भधिं इव	மஹயிம் இவ	{ குல்கொண்ட பெண்புறவை யடைவதொப்ப
समतसि	ஸதஸி	{ எப்போழுதும் நன்கு அடைக றாய்.
तच्चित्	ததுச்சி	அக்காரணத்தாலே
नः	நஃ	எங்களுடைய
वचः	வசஃ	வார்த்தையையும்
ओहसे	ஓஹஸெ	அடைகின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—9. சுனச்சேப ரிஷி.

இந்திரனே ! நீ கருப்பங்கொண்ட பெண்புறவை ஆண்புறவு அடைவது
வ எச் சோமரசத்தை எப்போதும் இனிது பெறுகின்றாயோ, அச்
சந் தேடப்பட்டது. அக்காரணத்தானே எங்களுடைய வாக்கும்
கட்கின்றது.

(9)

மந்திரம் 10.

23 9 2 32 39 2 39 2 32
184. वात आ वातु भेषजं शम्भु मयोभु नो हृदे ।

2 3 92

प्र न आयूषि तारिषत् ॥ १० ॥

இருக்கு 10-186-1.

வாத சூ வாது ஹேஷஜம் ஸம்ஹு மயொஹு நொ ஹுஷே ।
பு ந ஆயுஷி தாரிஷசு ॥

அந்வயம்.

वातः, नः, हृदे, शम्भु, मयोभु, भेषजं, आ वातु, नः, आयूषि,
प्रतारिषत् ॥

பதவுரை.

वातः	வாது	காற்று
नः	ந்	எங்களுடைய
हृदे	ஹுஷே	உள்ளத்திற்கு
शम्भु	ஸம்ஹு	வியாதியை யொழிப்பதும்
मयोभु	மயொஹு	சுகந்தருவதுமாகிய
भेषजं	ஹேஷஜம்	{ மருந்தையேனும், அல்லது நீரை யேனும்
आ वातु	சூ வாது	அடைவிக்குக. (மற்றும்)
नः	ந்	எங்களுடைய
आयूषि	சூயுஷி	ஆயுட்களை (யுட்க)
प्रतारिषत्	பு தாரிஷசு	வளர்ப்பதாகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—10. வாதாயன உல்லரிஷி:

காற்றானது எங்களுடைய இருதயத்திற்கு மருந்தையேனும் அல்லது தண்ணீரையேனும் கொண்டுவருக. எத் தன்மையதை யெனின்? வியாதியை நீக்கிச் சுகமுண்டாக்கத்தக்கதை. கொண்டுவருக என்பதுடன் சேர்த்துக் கொள்க. அன்றியும் எங்களுடைய ஆயுளை வளர்க்குக. (10)

ஏழாவது கண்டம்.

முற்றும்.

எட்டாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—2. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—8.

ஒன்பது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

185. यं रक्षन्ति प्रचेतसो वरुणो मित्रो अर्यमा ।

* न किः स दभ्यते जनः ॥ १ ॥

இருக்கு 4-16-3.

யம் ரக்ஷந்தி ப்ரவெதஸோ வரூணோ மித்ரோ அர்யமா ।
ந கிஃ ச டஹ்யதே ஜநஃ ॥

அந்வயம்

प्रचेतसः, वरुणः, मित्रः, अर्यमा, यम्, रक्षन्ति, सः, जनः, न किः दभ्यते ॥

பதவுரை.

प्रचेतसः	ப்ரவெதஸஃ	உயர்ந்த ஞானமுடைய
वरुणः	வரூணஃ	வருணதேவன்
मित्रः	மித்ரஃ	மித்திர தேவன்
अर्यमा	அர்யமா	{ அரியமாதேவதை (என்னு மிவர் கள்)
यं	யம்	எவ் வேள்வித் தலைவனைக்
रक्षन्ति	ரக்ஷந்தி	காப்பாற்றுகின் மனரோ,
सः जनः	ஸஃ ஜநஃ	{ அவ் வேள்வித்தலைவனாகிய மனி தன்
न किः दभ्यते	ந கிஃ டஹ்யதே	{ எவற்றாலேனும் துன்புறுத்தப் படாள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—1. கண்ணுவ ரிஷி.

மெய்யுணர்வையுடைய வருணன் முதலிய தேவர்கள், எவ்வெசமான
னைக் காப்பாற்றுகின் மனரோ? அவ்வெசமானன் எவற்றாலும் துன்பமடை
யான் என்பதாம்.

(1)

* नूचित्स, என்பது இருக்கு.

மத்திரம் 2.

3 23 3 9 2 3 2 3 9. 2232
186. गव्योषु णो यथा पुराश्वयोत रथया ।

நினைக்கின்றன்,

3 2 3 9 2
* वरिवस्या महोनाम् ॥ 2 ॥

இருக்கு 8-64-10.

மவெஸூஷு ணொ யயா வுராஸ்யொத ரயயா ।

வாரிவஸூஜா உஹொநாடி ॥

அந்வயம்.

(हे इन्द्र!) यथा, पुरा, नः, सु गव्या, उ, अश्वया, उत्त, रथया, महोनां, वरिवस्या ॥

பதவுரை.

(हे इन्द्र!)	(ஹெ ஐந்திர!)	(இந்திரனே! நீ)
यथा	யயா	எவ்வண்ணம்
पुरा	புரா	{ முன்னர் எங்கள் வேள்வியில் பசு முதலியவற்றைக் கொடுப்ப தற்கு வந்ததுபோல் இப்போ தும்
नः	நஃ	எங்கட்கு
सु गव्या	ஸு மவூஜா	{ நல்ல பசுவைக் கொடுக்கவேண்டு மென்ற இச்சையாலும்
उ	உ	மற்றும்
अश्वया	அஸ்யா	{ குதிரையைக் கொடுக்கவேண்டு மென்னும் இச்சையாலும்
उत्त	உத	அஃதன்றியும்
रथया	ரயயா	{ தேரைக் கொடுக்கவேண்டுமென் னும் இச்சையாலும்
महोनां	உஹொநாஃ	{ கீர்த்தியைத் தருந் தனங்களைக் கொடுப்பதற்கும்
वरिवस्या	வாரிவஸூஜா	வருவாயாக.

* वरिवस्य महामह, என்பது இருக்கு.

சாயண் பாடியம்.

இருக்கு—2. வச்ச ரிஷி.

ங்கட்டு ஆவைத் தரவேண்டுமென்னும் இச்சையால்
வள்ளியின்கண் முன்னர் வந்தனை, அதுபோல் இப்
போதும் பசுவைக் கொடுக்கும் பொருட்டு வருவாயாக. பசுவைக்
கொடுக்கவேண்டுமென்னும் விருப்பத்தால் மாத்திரமன்று, மற்றே, அசு
வத்தையுந் தரவேண்டு மென்னு மிச்சையினாலும் வருவாயாக. அஃதன்றி
யும், இரதங் கொடுக்கவேண்டு மென்னும் விருப்பத்தானும் வருவாயாக. மற்
றும் பெருங் கீர்த்தியைத் தரும் தனத்தைக் கொடுத்தற் பொருட்டும் வரு
வாயாக. இவைகளைக் கொடுப்பாயாக என்பது பொருள். (2)

குறிப்பு:—பசு, குதிரை, தேர், என்பவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள விருப்ப
முள்ள நாங்கள் முன்போல நினைத் துதிக்கின்றோம். ஏனெனின்? அவி கொடுப்
போர்களால் நீ துதிக்கத்தக்கோனு யிருக்கின்றாய் ஆதலின் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 3.

39 2 39 2 39 2 39 2
187. इमास्त इन्द्र पृथयो घृतं दुहत आशिरम् ।
3 2 39 2 39 2
एनामृतस्य पिप्युषीः ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-6-19.

ஊஷ ஊநு வுஸ்யோ வுதம் ஊஹத சூபிராடி ।
ணநாஜுதஸூ விவூகுஷிஃ ॥

அங்வயம்.

हे इन्द्र! , ते, ऋतस्य, पिप्युषीः, इमाः, पृथयः, घृतं, एनां, आशिरं, दुहते ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹ ஊநு!	இந்திரனே!
ते	தெ	உன்னுடைய
ऋतस्य	ஊதஸ்ய	{ சத்தியத்தை அல்லது வேள்
पिप्युषीः	விவூசுஷிஃ	விபை
इमाः	ஊமா:	விருத்தி பண்ணப்பெற்ற
पृथयः	புஸ்ய:	இந்த
		நல்ல நிறமுடைய கோக்கள்

ஶுத்	வ்ருத்	பொங்குந் தன்மையுள்ள
ஶுநா	வந நா	இந்தப்
ஶாசிர்	சூபிரம்	பாலை
ஶுஹே	ஶுஹே	(பாத்திரத்தில்) நிறைக்கின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—3. வத்ச ரிஷி.

இந்திர! நினது சம்பந்தமுள்ள நன்னிறமுடைய இந்தக் கோக்கள் பொங்குந் தன்மையுள்ள பாலைப் பாத்திரம் நிறையக் கறக்கின்றன. நன்னிறப் பசுக்கள் எத்தன்மையன வெனின்? சத்தியத்தை அல்லது இந்திரனுடைய வேள்வியை வளர்க்கத்தக்கன என்பதாம். (3)

குறிப்பு.—சோமரசமும் வெண்ணையும் எடுக்குமிடத்தில் பாடப்படும் பாடல் கள் நினக்காகு என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

188. ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २
अया धिया च गव्यया पुरुणामन् पुरुदुत ।

१ २ २ ३ १ २
यत्सोमे सोम * आभुवः ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-6-91.

சுயா யியா வ மவ்யா வுருணாநு வுருஷுத ।
யதொஹெ ஸொஹெ சூஹுவஃ ॥

அங்வயம்.

புருணாமந்!, புருடுத!, சோமே சோமே, யத், ஆபுவ:, கவ்யா, அயா, டியா ॥

பதவுரை.

ஹே புருணாமந்!	ஹே வுருணாநு!	பல நாமங்களையுடையோய்!
புருடுத!	வுருஷுத!	{ பல்லோராத் றுதிக்கப்படுகின் ரோய்! இந்திர!
சோமே சோமே	ஸொஹெ ஸொஹெ	எமது சோமயாகமனைத்திலும்
யத்	யத்	எக்கால்
ஆபுவ:	சூஹுவ:	{ அதையருந்த வருவையோ, அப் போது

* ஆ புவ:, என்பது இருக்கு.

गव्यया	மவய்யா	{ “நமக்குப் பசுக்கள் வேண்டும்” என்னும்
अया	அய்யா	
धिया	யியா	{ இந்தப் புத்தியோடு கூடியவர்களாவோம். (பசு தன முதலியவைகளை புடைத்தான வர்களாவோம்).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—4. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

சக்கரன், விருத்திரனைக் கொன்றோன், என்பது முதலிய பல நாமங்களை யுடையோய்! அல்லது பலராலுந் தோத்திரம் பண்ணப்படுவோய்! இந்திரனே! என்னுடைய சோமயாகமனைத்திலும், நீ எப்போது அதையருந்துவான் வருவையோ, அப்போது நாங்கள் எம் பொருட்டுக் கோக்களை விரும்பும் புத்தியுடையவர்களாவோம். நீ சோமரசங் குடித்தவிடத்து யாங்கள் கோக்கள் முதலியவைகளை யுடையவர்களாவோம் என்பது பொருள். (4)

குறிப்பு.—சண்டு நமயதி, துதிக்கின்ற தேவதையிடம் நயதி - கொண்டு போகின்றது ஆதலின் நாமம் என்பது தோத்திரமாம்.

மந்திரம் 5.

189. पावका नः सरस्वती वाजेभिर्वाजिनीवती ।

यज्ञं वष्टु धिया वसुः ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-45-26.

பாவகா நஃ ஸாஸ்வதீ வாகேபிர்வாஜினீவதீ ।

யஜ்ஞம் வஸ்டு யியா வஸுஃ ॥

அந்வயம்.

பாவகா, வாஜினீவதீ, யியா வஸுஃ, ஸாஸ்வதீ, வாகேபிஃ, நஃ, யஜ், வஸ்டு ॥

பதவுரை.

पावका	பாவகா	பவித்திரம் பண்ணுபவரும் அன்னந்தருஞ் சத்தியானவரும்
वाजिनीवती	வாஜினீவதீ	
धिया वसुः	யியா வஸுஃ	{ கருமத்தாலடைபுந் தனத்திற்குக் காரண வடிவருமான
सरस्वती	ஸாஸ்வதீ	

वाजेभिः	வாஜைஹி:	கொடுக்கத்தக்க அன்னங்களோடு
नः	நஃ	எங்களுடைய
यज्ञं	யஜ்ஞம்	வேள்வியை
वष्टु	வஷ்டு	{ விருப்புவாராக. (மற்றும் அதை முடித்துவைப்பாராக.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—5. மதுச்சந்த ரிஷி.

கலைமகளார் தேவியார் அவிகளென்னும் அன்னங்களான நிமித்தங்க ளோடு, அல்லது, எசமானர்கள் கொடுக்கத்தக்க அன்னங்களான நிமித்தங்க ளோடு எம்முடைய வேள்வியை விரும்புவாராக. அதாவது நடத்துவிப்பா ராக என்பது பொருள். கலைமடந்தை எத்தன்மையரெனின்? பவித்திரம் பண்ணுபவர். அன்னமுள்ள கிரியையுடையார். கருமத்தா லடையத்தக்க தனத்திற்கு நிமித்தமானவர். (5)

இம்மந்திரத்திற்கு யாஸ்க முனிவரும் நிருத்தத்தில் இவ்வாறே பொருள் கூறியுள்ளார்.

ஐதரேய ஆரண்யகாண்டச் சுருதியாலும் இவ்வாறு உரை கூறப்பட் டுள்ளது.

மந்திரம் 6.

2 3 9 2 2 3 2 3 3 9 2
190. क इमं नाहुषीष्वा इन्द्रं सोमस्य तर्पयात् ।

2 3 2 3 9 2
स नो वसून्वा भरात् ॥ ६ ॥

க ஐஐம் நாஹுஷீஷ்வா ஐந்ரும் ஸோமஸ்ய தர்பயாஸு ।
ஸ நொ வஸூனுவா ஹராஸு ॥

அந்வயம்.

नाहुषीषु, कः, इमं इन्द्रं, सोमस्य, तर्पयात्, सः, नः, वसूनि, आभरत् ॥

பதவுரை.

नाहुषीषु	நாஹுஷீஷு	மதுடப்பிறப்பினுள்
कः	கஃ	எவன்
इमं इन्द्रं	ஐஐம் ஐந்ரும்	இவ்விந்திரனைச்
सोमस्य	ஸோமஸ்ய	சோமரசத்தைக் கொண்டு

तर्पयात्	தவ ஆயாசி	திருப்திபண்ண வல்லான்?
सः	ஸஃ	அத் தன்மைய இந்திரன்
नः	நஃ	{ எங்கள் வேள்வியில் திருப்தி
		னாய்த்
वसूनि	வஸூநி	தனங்களைக்
आभरात्	ஆஹரக்	கொடுப்பானாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—6. வாமதேவ ரிஷி.

மனுடப் பிறப்பினுள் இவ் விந்திரனைச் சோமரசத்தால் திருப்திபண்ண (பிரியமுண்டாக்க) வல்லார் யாவர்? (ஒருவரும் இவர் என்பதாம்), அத்தன்மைய, (அதாவது மனிதர்களாற் பிரியப்படுத்த முடியாத) அவ் விந்திரன் எங்களுடைய வேள்வியில் திருப்தியுடையனாய்த் தனங்களைக் கொண்டு வந்து கொடுப்பானாக என்பது பொருள். (6)

தறிப்பு:—சுண்டு நகுஷ என்பது மனிதர் பெயர் என, 2-3-9-ல் நிருத்தங் கூறுகின்றது. ஆதலின் மனுடப் பிறப்பினுள் எனப்பட்டது.

மந்திரம் 7.

191. १ २ ३ २३ ३ २३ २ ३ १ ३ ३२
 आ याहि सुषुमा हि त इन्द्र सोमं पिवा इमम् ।
 २३ ३१ २ ३ १ २
 एदं बहिः सदो मम ॥ ७ ॥

இருக்கு 1-7-1

சூ யாஹி ஸுஷுமா ஹி த ஐந்ரு ஸோமம் பிவா இமம் ।
 ஊஹி வஹி-ஃ வஹோ ७ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, आयाहि, ते, सुषुमा हि, इमं, सोमं, पिवा, मम, इदं,
 बहिः, आ सदः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹை ஐந்ரு !	இந்திரனே ! (நீ)
आयाहि	சூயாஹி	வருவாயாக.
ते	தே	நினக்கு
सुषुमा हि	ஸுஷுமா ஹி	{ யாம் சோமரசத்தைப் பிழிந்துள் ளோம்

इमं	உஉ	இந்தச்
सोमं	வொஉ	சோமரசத்தை
पिब	விஸ	அருந்துவாயாக. (அருந்தி)
मम	உஉ	எமது
इदं	உஉ	இந்த
बहिः	வஹி உ	{ வேதிகையில் விரிந்துள்ள தருப் பையின் மீது
आसदः	சூஸ உ	உட்காருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—7. இரிமீட ரிஷி.

இந்திர! நீ வருவாயாக. நாங்கள் நின் பொருட்டு உண்மையில் சோம ரசம் பிழிந்து வைத்திருக்கின்றோம். அத்தகைய இச் சோமரசத்தை அருந்துவாயாக. அருந்திவிட்டு எமது வேள்வியின் வேதிகையில் நினக்கு விரித்து வைத்திருக்கும் தருப்பையின் மீது இனிது உட்காருவாயாக. (7)

மந்திரம் 8.

१२३ १२२ ३२ ३१२३२
192. महि त्रीणामव * रस्तु युक्षं मित्रस्यार्यम्णः ।

३ २३ १२
दुराधर्षं वरुणस्य ॥ ८ ॥

இருக்கு 10-185-1.

உஹி த்ரீணாவாவஸு ஐஸுக்ஷாவித்ருவஸாய-உ உ : ।
ஐஸுராயஷ-உ வஸுணவஸு ॥

அந்வயம்.

मित्रस्य, अर्यम्णः, वरुणस्य, त्रीणां, युक्षं, दुराधर्षं, महि, अवः, अस्तु ॥

பதவுரை.

मित्रस्य	வித்ருவஸு	மித்திரதேவன்
अर्यम्णः	சுய-உ உ :	அரிய மாதேவன்
वरुणस्य	வஸுணவஸு	வருண தேவன் என்னும்
त्रीणां	த்ரீணா	(இம்) மூவர்களுடைய
युक्षं	ஐஸுக்ஷா	ஒளியானது.

* अवोस्तु, என்பது இருக்கு.

दुराधर्षं	஁ராயஷ-஁	பிறராத் கெடுக்கமுடியாத
महि	஁ஹி	பெரிய
भवः	஁வஃ	பாது காப்பாக
भंसु	஁ஹு	(எமக்கு) இருக்குக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—8. வாரூணி சத்தியதிருதி ரிஷி.

மித்திரன், அரியமா, வருணன், என்னும் இம் மூன்று தேவர்களின் பேரொளியானது, அதாவது பிறராத் கெடுக்க முடியாத முழுப் பிரகாசம் எங்கட்கு பெரும் பாதுகாப்பாக இருக்குக. (8)

அவஃ என்பது சந்தம் பற்றி அவரஃ என வந்தது.

மந்திரம் 9.

193. ^{१२} त्वावतः ^{३१२} पुरुवसो वयमिन्द्र प्रणेतः ।

^{१२} स्मसि ^{१२} स्यातहरीणाम् ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-46-1.

சுவாவதஃ வுராவவொ வயமிந்ரு ப்ரணேதஃ ।

ஸஸி ஸாதஹரிணாடி ॥

அந்வயம்.

हे पुरुवसो !, प्रणेतः, हरीणां, स्यातः, इन्द्र !, त्वावतः, वयं, स्मसि ॥

பதவுரை.

हे पुरुवसो !	஁ஹ வுராவவொ !	மிகுந்த தனமுடையோய் !
प्रणेतः	ப்ரணேதஃ	{ கருமத்தினின்றும் கரையேற்றி வைப்போனும்
हरीणां	ஹரிணாஃ	அரி, என்னும் குதிரைகளுக்கு
स्यातः	ஸாதஃ	இறைவனுமாகிய
इन्द्र !	இந்ரு !	இந்திரனே !
वयं	வயஃ	நாங்கள்
त्वावतः	சுவாவதஃ	நின்னுடையவர்களாக
स्मसि	ஸஸி	இருக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—9. வத்ச ரிஷி.

மிகுந்த தனமுடைய இந்திரனே! அரி, என்னுங் குதிரைகளுக்கு இறைவனும், கருடங்களின் கரையைக் கடக்கச் செய்வோனுமாகிய இந்திர! உனக் கொப்புள்ளார் வேறொருவருமின்மையால் நாங்கள் நின்னுடையவர்க ளாகவே இருக்கின்றோம். (1)

எட்டாவது கண்டம்

முற்றும்.

இரண்டாவது பிரபாடகம்

முடிந்தது.

ஒன்பதாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—9.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

19-1. $\begin{matrix} 1 & 2 & 3 & 1 & 2 & 3 & 1 & 2 & 2 \end{matrix}$ उ त्वा मदन्तु * सोमाः कृणुष्व राधो अदिवः ।

$\begin{matrix} 1 & 2 & 3 & 1 & 2 \end{matrix}$ अव ब्रह्मद्विषो जहि ॥ १ ॥

இருக்கு 6-6-1.

உ த்வா உதன்து * ஸோமா: க்ருணுஷ் ராடொ அடிவ: ।

அவ ஸ்ரஹ்விஷொ ஜஹி ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, त्वा, सोमाः, उत्, मदन्तु, अदिवः, राधः, कृणुष्व, ब्रह्मद्विषः, अवजहि ॥

* स्तोमा, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ ஐந்ரு!	இந்திரனே!
त्वा	த்வா	உன்னை
सोमा;	ஸொமா:	சோமரசம்
उत्	உத்	மிகக்
मदन्तु	மடன்து	களிப்படையச் செய்வதாகுக
अदिवः	அதிவ:	வச்சிரமேந்திய இந்திர! நீ
राधः	ராத:	தனத்தைக்
कृणुव	கூணுவூ	கொடுப்பாயாக.
ब्रह्मदिवः	ப்ரஹ்மதிவ:	பிரமத் துவேஷிகளை
अवजहि	அவஜஹி	நாசஞ் செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—1. பிரகாத ரிஷி.

இந்திர! உன்னைச் சோமரசம் மிகுந்த களிப்பை புண்டாக்கத்தக்கதாகுக. வச்சிரந் தரித்த இந்திர! எங்கட்குத் தனத்தைக் கொடுப்பாயாக. மற்றும், பிரமத் துவேஷிகளைத் தொலைப்பாயாக. (1)

மந்திரம் 2.

१२ ३१ २ ३२३ ३ २२
195. गिर्वणः पाहि नः सुतं मधोर्धाराभिरज्यसे ।

२३ १ २३१ २२

इन्द्र त्वादातमिद्यशः ॥ २ ॥

மீவ-ண: வாவஹி ந: ஸு-தம் மதோ-ய-பாராவிரஜ்யஸே ।

ஐந்ரு த்வாதாதமிடியச: ॥

அந்வயம்.

गिर्वणः!, नः, सुतं, पाहि, मधोः, धाराभिः, अज्यसे, इन्द्र!, त्वादातम्,
इत्, यशः ॥

பதவுரை.

गिर्वणः!	மீவ-ண:	{ துதியாற் போற்றத் தக்க இந்திர! நீ
नः सुतं	ந: ஸு-தம்	{ தேடப்பட்ட என்னுடைய இச் சோமத்தை

पाहि	வாஹி	அருந்துவாயாக. (ஏனெனின்) ?
मधोः	மெயா:	கனிப்பைத்தருந்து சோமரசத்தின்
धाराभिः	யாராவி:	தாரைகளால்
भज्यसे	சுஜ்யஸெ	நீ தெரிக்கப்படுகின்றாய்.
इन्द्र !	இந்திர !	இந்திரனே !
त्वादातं इत्	சுவாடாதம் இசு	நின்னாற் சுத்தமாகிய
यशः	யஸ:	{ அன்னம் (எங்கனிடத்தி லிருக் கின்றது.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—2. விசுவாமித்திர ரிஷி.

தோத்திரவாக்குகளாற் துதிக்கத்தக்கோய் ! இந்திரனே ! பிழிந்தெடுக்
கப்பட்ட எங்களுடைய சோமரசத்தை யருந்துவாயாக. ஏனெனின் ? கனிப்
புண்டாக்குஞ் சோமரசத்தின் தாரைகளால் நீ நனைக்கப்படுகின்றாய் தவணின்
என்க. இந்திர ! நின்னாற் உண்டாக்கப்பட்ட அன்னமே எங்கனிடத்திலிருக்
கின்றது. (2)

சண்டு வநீயம் என்பதற்கு - துதிக்கத்தக்கது எனப் பொருள் கொண்ட
மை காண்க.

அங்கனமே யாஸ்க முனிவரும், “ தோத்திரவாக்காற் துதிக்கத்
தேவராகின்றார். துதி வாக்குகளால் இவரைத் துதிக்கின்றார்கள்”
கூறியுள்ளார் நிருத்தத்தில்.

மந்திரம் 3.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ ३ १ २ २ ३ २
196. सदा व इन्द्रश्चर्कपदा उपोतु स सपर्यन् ।
२ ३ २ ३ २ ३ १ २
न देवो वृत्तः शूर इन्द्रः ॥ ३ ॥

ஸதா வ இந்ரு ச்சர்க்பதா உபொது ஸ ஸபர்யந்
ந டேவோ வுர்த் இந்ரு ॥ ३ ॥

அந்வயம்.

(दे ऋत्विजः !), (हे यजमाना !), इन्द्रः, सदा, उपोतु
आचर्कपत्, वृत्तः, इन्द्रः, देवः, शूरः न ॥

பதவுரை.

(ह ऋत्विजः !)	(ஹே ஋க்விஜஃ !)	(வேட்போர்களே !)
(यजमानाः !)	(யஜமானாஃ !)	(வேள்வித் தலைவர்களே !)
इन्द्रः	இந்த்ருஃ	இந்திரன்
सदा	ஸதா	எப்போதும்
उपोषु	உவொபுஸு	உங்கட்கருகில் (இருந்து)
स सपर्यन्	ஸ ஸபரயந்	பிரார்த்திப்போனாய்
वः	வஃ	உங்களை
आचक्ष्वत्	ஆஅக்ஷுவத்	{ வேள்வி யதுட்டானஞ்செய்விக்க விரும்புகின்றான்.
वृतः	வருதஃ	பிரார்த்திக்கப்பட்ட
इन्द्रः	இந்த்ருஃ	இந்திரனாகிய
देवः	தேவஃ	தேவன்
शूरः न	சூரஃ ந	{ சூரனல்லன். (பாதகஞ் செய் யான்.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—3. வாமதேவ ரிஷி.

வேட்போர்களே ! எசமானர்களே ! உங்களை இந்திரன் எப்போதும்
யினுட்டிக்குமாறு செய்ய விரும்புகின்றான். யாது செய்துகொண்
ட ? உங்கட்கருகிலேயே மீண்டும், மீண்டும், அல்லது மிகுதியாக,
பிரார்த்தனை செய்துகொண்டு. அதாவது “அவியுண்ண நீவிர் எம்மை
யழைப்பீர்களாக” என வேண்டுகின்றான் என்பது பொருள். இதுபற்றியே
“தானத்தாலே தேவர்கள் பிழைக்கின்றார்கள்” என ஏனைய சுருதியும்
“தேவர்கள் எசமானன் கொடுத்த அவியால் வாழ்கின்றார்களெனக் கூறுகின்
து. இதனால் எங்களைப் பிரார்த்திப்பதற்குக் கருத்தனார் தன்மையால்
உங்களை வேண்டிக்கொள்வதால்) இந்திரதேவன் எசமானர்கட்குப் பாதகஞ்
வனவன் என்பதாம். (3)

புப்பு:—புத்திரர்களுக்கும், பெளத்திரர்களுக்கும் இந்திரன் எப்போதும்
யெய்கின்றான் எனக் கூறப்படுகின்றதென்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

१ २ ३ १ २ ३ ३ १ ३ ३ १ २
त्वा विशन्तिवन्दवः समुद्रमिव सिन्धवः ।
३ १ २
मिन्द्रातिरिच्यते ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-92-22.

சு சுவா விஸநிதவஃ ஸஃஉஜிவ வரிஸவஃ ।
ந சுவாஜிதா திரிவூதெ ॥

அந்வயம்.

ஹே இந்த்ர !, இந்தவஃ, சிந்தவஃ, சமுத்ரஃ, த்வா, அவிசந்து, இந்த்ர !,
த்வா, ந அதிரிச்யதே ॥

பதவுரை.

ஹே இந்த்ர !	ஹே இந்த்ர !	இந்திரனே !
இந்தவஃ	இந்தவஃ	{ யாங்கள் கொடுத்த ஒழுகுகின்ற சோமரஸம்
சிந்தவஃ	வரிஸவஃ	ஆறுகள்
சமுத்ரஃ	ஸஃஉஜிவ	கடலிற் புகுவதுபோல்
த்வா	சுவா	உன்னைச்
அவிசந்து	சுவிஸநு	சேர்வதாகுக.
இந்த்ர !	இந்த்ர !	{ இந்த்ர ! (ஆற்றலாலுந் தனத்தா லும் ஒருவரும்)
த்வா	சுவா	உன்னைக்
ந அதிரிச்யதே	ந சுதிநிவூதெ	கடக்கின்றவரிலர்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1). இருக்கு—4. சுருதகஷ ரிஷி.

இந்திரனே ! எம்மாற் கொடுக்கப்பட்டதும், ஒழுகுகின்றதுமாகிய
சோமரஸம் உன்னை யடைவதாகுக. அதிலுவமை :—செல்லுஞ் சீலமுடைய
நதிகள் (கடலை) நாற்புறத்தும் வந்தடைவனபோன்றெனல். இவ்வாறுமை
யின் இந்த்ர ! தேவர்களுளொருவரும் தனத்தாலும், வலியாலும் நின்னை
கடக்கின்ற மேம்பட்டார் இலர். (என்பது பெற்றும்.) நின்னில் மேம்பட்ட
ஆற்றலுடையார் இலர் என்பது பொருள். (4)

மந்திரம் 5.

2 3 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2
198. இந்த்ரமிதாதினோ ப்ருஹதிந்த்ரமர்க்மபிரகிணஃ ।
2 3 9 2
இந்த்ர வாணிரநூபத ॥ 5 ॥

இருக்கு 1-7-1.

ஹே இந்த்ரமிதாதினோ ப்ருஹதிந்த்ரமர்க்மபிரகிணஃ ।
ஹே இந்த்ர வாணிரநூபத ॥

அந்வயம்.

गाथिनः, इन्द्रं इत्, बृहत्, अनूषत, अर्किः, इन्द्रं, अर्केभिः, वाणीः, इन्द्रं ॥

பதவுரை.

गाथिनः	மாயினி:	{ சாமவேதம்பாடுகின்ற உத்காதாக் கள் என்பவர்கள்
इन्द्रं इत्	உந்ரஹ் உகி	இந்திரனையே
बृहत्	வ்ருஹகி	பிருகத் என்னும் பாடல்களால்
अनूषत	சுநூஷத	துதிக்கின்றார்கள்.
अर्किः	சுகிஷண:	{ அருச்சனை மந்திரமென்னும் இருக் கோதும் ஒதாக்கள் என்பவர்கள்
इन्द्रं	உந்ரஹ்	இந்திரனைப்
अर्केभिः	சுகேஷி:	{ பாடல் வடிவ மந்திரங்களால் துதிக்கின்றார்கள். (எஞ்சின எசுரோதும் அத்துவரியுக்கள்)
वाणीः	வாணி:	எசுராகிய வாக்குகளால்
इन्द्रम्	உந்ரஹ்	இந்திரனைத் (துதிக்கின்றார்கள்).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—5. மதுச்சந்த ரிஷி.

கீதவடிவ சாமவேதம் பாடுகின்ற உத்காதா என்பவர்கள் பிருகதென்
னும் பாடல்களால் அதாவது “உன்னையே அழைக்கின்றோம்.” என்னும்
இத்தன்மைய மந்திரத்தில் உண்டாகிய பிருகதென்னும் கீதத்தால் இந்திர
னையே துதிக்கின்றார்கள். அருச்சனைக்குக் காரணமான மந்திரத்தை ஒது
கின்ற ஒதாக்கள் என்பவர்களும், யாப்பு வடிவ மந்திரங்களால் துதிக்கின்
றார்கள். எஞ்சின அத்துவரியுக்களும் (வேட்போர்களும்) எசுரென்னும்
மந்திரங்களால் இந்திரனைத் துதிக்கின்றார்கள் என்பதாம்.

அர்க்கம் - என்றது மந்திரம் என்னும் பொருண்மேனின்றது. யாஸ்க
முனிவரும்:—“இதனால் அருச்சிக்கப்படுதலின் அர்க்கம் என்றது மந்திர
மாம்” என இருத்தம் 5-4-ல் கூறியுள்ளார். (5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३ १ २   ३ १ २ ३ २ ३ २
109. इन्द्र इषे ददातु न ऋष्यक्षणाभ्यु॒थं रयिम् ।

३ १ २   ३ १ २
वाजी ददातु वाजिनम् ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-93-34.

ஐநு ஐநெ ஐநாது ந ஐஸுக்ஷணஜுஸு ரயிடி ।
வாஜி ஐநாது வாஜிநு ॥

அந்வயம்.

இन्द्र:; ऋभुक्षणं, रयिं, ऋभुं, न:; इषे, ददातु, वाजी, वाजिनं, ददातु ॥

பதவுரை.

இन्द्र:	ஐநு:	என்னாற்றுதிக்கப்பட்ட இந்திரன்
ऋभुक्षणं	ஐஸுக்ஷணம்	அனைத்தினும் மேம்பட்ட
रयिं	ரயிம்	கொடையாளியாகிய
ऋभुं	ஐஸும்	{ சோமபானத்தால் மரணமிலாத் தன்மைவாய்ந்த, ரிபு என்னுந் தேவதையை
न:	ந:	எங்கட்கு
इषे	ஐநெ	அன்னத்தின் பொருட்டுக்
ददातु	ஐநாது	கொடுப்பானாக. அல்லது
वाजी	வாஜி	வலியுள்ள இந்திரன்
वाजिनं	வாஜினம்	{ ஆற்றலுடைய இனைய சகோதர னைக் (அன்னத்தின்பொருட்டுக்)
ददातु	ஐநாது	கொடுப்பானாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—6. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

இந்திரன் இவ்வாறு எங்களால் துதிக்கப்பட்டு அதனைப் பிரியமுடையோனாகி, வேள்வி முதலிய கருமங்களைச் செய்ததால் மகத்தானவனும், அல்லது எல்லாச் சகோதரர்களுள்ளுந் சிறந்த சௌதன்வனை, அல்லது மூன்றாஞ் சவனத்தில் பிரசாபதி, சனிதா என்னு மிருவர்களுக்குட் சோமபானத்தால் பெரியோனானவனும், அல்லது கொடையாளியும், அல்லது, சோமபானத்தால் மனிதத்தன்மை நீங்கி தேவத்தன்மையை யடைந்தவனுமாகிய ரிபு என்னுந் தேவனை எங்கட்கு அன்னத்தின் பொருட்டுத் தருவானாக. அல்லது அவ்வாறே ஆற்றலுடைய இந்திரன், வலியுடைய 'வாசம்' எனப் பெயர் பூண்டானை அல்லது இனைய சகோதரனாகிய சௌதன்வனை, எங்களுடைய அன்னலாபத்தின் பொருட்டுக் கொடுப்பானாக. (6)

திறிப்பு :—இந்திரன் சந்ததிகளையும் குதிரைகளையும் கொடுப்பானாக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 7.

9 2 3 2 3 2 3 9 22
200. इन्द्रो अङ्ग महद्भयमभी षदपचुच्यवत् ।

22 3 9 22
स हि स्थिरो विचर्षणिः ॥ ७ ॥

இருக்கு 2-61-10.

ஐந்திரா அங்கு மஹத்யமபி ஷதபவவாஹ்வஸு ।
ஸஹி ஸ்ஹிரா விவஷ-ணிஃ ॥

அந்வயம்.

सस्थिरः, विचर्षणिः, इन्द्रः, महत्, भयं, अङ्गम्, हि अभीषत्,
अपचुच्यवत् ॥

பதவுரை.

सस्थिरः	ஸஸ்திரா:	திலையுடன் கூடியவனும்
विचर्षणिः इन्द्रः	விவஷணி: ஐந்திர:	{ உலகத்தைக் காண்போனுமாகிய இந்திரன்
महत्	மஹசு	மிகுந்த
भयं	ஹயம்	பயத்தை
अङ्गम्	அங்கம்	விரைவில்
हि	ஹி	நிச்சயமாகக்
अभीषत्	அபிஷத்	குறைக்கின்றான்
अपचुच्यवत्	அவவாஹ்வஸு	நிவிர்த்தியுள் செய்கின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—7. கிருத்தமத ரிஷி.

இந்திரன் மிகுந்த பயத்தை, அல்லது, பயகாரணத்தை விரைவில்
அடக்குகின்றான், நீக்கியும் விடுகின்றான். அல்லது, பயகாரணத்தை விலக்கு
வானாக. யாதினாலெனின்? எவராலு மசைக்க முடியாதவனாயும், உலகத்
தைக் காண்பவனாயும் இருக்கின்றான் ஆதலின் என்க.

(7)

மந்திரம் 8.

201. ^{२ १ २   ३ १ २ ३ १ २   ३ १ २} इमा उ त्वा सुते सुते नक्षन्ते गिर्वणो गिरः ।

^{२ ३ ३ २ ३   ३ १ २}
* गावो वत्सं न धेनवः ॥ ८ ॥

இருக்கு 6-45-28.

ஐமா உ த்வா ஸுதெ ஸுதெ நக்ஷந்தெ மிவ-^ஓணோ மிரஃ ।

மாவோ வத்ஸ ந டெநவஃ ॥

அந்வயம்.

गिर्वणः, सुते सुते, इमाः, गिरः, धेनवः, गावः, वत्सं न, त्वा, नक्षन्ते ॥

பதவுரை.

गिर्वणः ।	மிவ- ^ஓ ணா !	வாக்காற் றுதிக்கத்தக்க இந்திர !
सुते सुते	ஸு-தெ ஸு-தெ	சோமரசத்தைப் பிழிந்த விடத்து
इमाः	ஐமா :	(எமது) இந்தத்
गिरः	மிரா :	துதிகள்,
धेनवः	டெநவ :	பால் தருங்
गावः	மாவ :	கோக்கள்
वत्सं न	வத்ஸ ந	{ (தமது) கன் னை யடை வன போன்று
त्वा	த்வா	உன்னை
नक्षन्ते	நக்ஷந்தெ	அடைகின்றன.

* सायण पाடியम्.

கண்டம்—9. இருக்கு—8. பரத்துவாச ரிஷி.

தோத்திர வாக்குகளாற் றுதிக்கத் தக்கோய்! இந்திர! சோம ரசத்தைப் பிழிந்தவிடத்து எமது தோத்திர வாக்குகள், பாற் பசுக்கள் கன்றை விரைவில் அடைவன போன்று உன்னைச் சூழ்கின்றன என் பதாம். (8)

* वत्सं गावो, என்பது இருக்கு.

மந்திரம் 9.

202. ^{२ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २} इन्द्रा नु पूषणा वयं सख्याय स्वस्तये ।
^{३ २ ३ १ २} हुवेम वाजसातये ॥ ९ ॥

இருக்கு 6-57-1.

ஐந்திரா நு பூஷணா வயம் ஸக்யாய ஸ்வஸ்தயே ।
 ஹுவேம வாஜஸாதயே ॥

அந்வயம்.

இन्द्रா पूषणा, नु, वयं, स्वस्तये, सख्याय, वाजसातये, हुवेम ॥

பதவுரை.

इन्द्रा पूषणा	ஐந்திரா பூஷணா	{ இந்திரன் பூஷா என்னுமித்தேவதைகளை
नु	நு	இப்போது
वयं	வயம்	நாங்கள்
स्वस्तये	ஸ்வஸ்தயே	மங்கள் மாகிய
सख्याय	ஸக்யாய	{ மித்திரத் தன்மையின் பொருட்டும்
वाजसातये	வாஜஸாதயே	{ அன்னத்தையேனும், வலியையேனும் அடைதற்பொருட்டும்
हुवेम	ஹுவேம	ஆவாகனஞ் செய்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—9. பரத்துவாச ரிஷி.

இந்திரன், பூஷா, என்னு மிவ்விரண்டு தேவதைகளையும், இப்போது நலத்திற்கும், அழகிய நண்பனாகத் தன்மைக்கும், அன்னம் அல்லது ஆற்றலை அடைதற் பொருட்டும் நாங்கள் ஆவாகனஞ் செய்கின்றோம், அல்லது துதிக்கின்றோம் என்பதாம்.

(9)

மந்திரம் 10.

203. ^{१ २ ३ १ २ ३ १ २ २} न कि इन्द्र त्वदुत्तरं न ज्यायो अस्ति वृत्रहन् ।
^{२ ३ २ ३ ३ २} न क्येवं यथा त्वम् ॥ १० ॥

இருக்கு 4-30-1.

ந கி ஐநு: சுவ உதூரம் ந ஜ்யாயோ சுவா வுத்ருஹநு ।
ந கெஸுவம் யயோ சவடி ॥

அந்வயம்.

वृत्रहन् !, इन्द्र !, त्वत्, उत्तरः, न कि अस्ति, ज्यायान्, (हे इन्द्र !) त्वं,
यथा, एवं, न कि अस्ति ॥

பதவுரை.

वृत्रहन् !	வுத்ருஹநு !	விருத்திராசுரனைக் காய்ந்த
इन्द्र !	ஐநு !	இந்திரனே ! (வானுலகத்தும்)
त्वत्	சுவ	நின்னில்
उत्तरः	உதூர:	மிகச்சிறந்தவர்
न कि अस्ति	ந கி சுவா	யாருமில்.
ज्यायान्	ஜ்யாயாநு	மிகப் புகழுற்றவரும் (இலர்.)
(हे इन्द्र !)	(ஹை ஐநு !)	(இந்திரனே !)
एवं	ஈவம்	நீ, (உலகத்தில்)
यथा	யயோ	{ எவ்வண்ணம் கீர்த்தியடைந் தனையோ,
एवं	ஈவம்	இவ்வண்ம கீர்த்தி பெற்றவர்
न कि अस्ति	ந கி சுவா	ஒருவருமில்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—10. வாமதேவ ரிஷி.

விருத்திராசுரனைக் கொன்ற இந்திரனே ! வானுலகத்திலும், நின்னில் மிகப் புகழுற்றவர் யாருமில். நின்னில் மேம்பட்டாரும் ஒருவரு மில். ஈண்டு வானுலகத்திலும் என்பது எஞ்சி நின்றது. இந்திர ! நீ உலகத்தில் கீர்த்திபெற்றது போன்று கீர்த்தி பெற்றவர் ஒருவருமே இலர். அதாவது உலகில் இந்திரனைப் போன்றார் ஒருவருமே இலர் என்பது பொருள். (10)

ஒன்பதாவது கண்டம்.

முற்றும்.

பத்தாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—10.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

204. तरणिं वो जनानां वदं वाजस्य गोमतः ।

३ २३ १२
समानसु प्रशंसिषम् ॥ १ ॥

இருக்கு 8-45-28.

தரணிம் வொ ஜநாநாம் துடி வொஜஸ்யு மொமதஃ ।

வாஜாநஸு ப்ரஸம்ஸிஷம் ॥

அந்வயம்.

(हे अस्मदीयाः जनाः !), वः, जनानां, तरणिं, वदं, गोमतः, वाजस्य,
समानं उ, प्रशंसिषम् ॥

பதவுரை.

(हे अस्मदीयाः)	(ஹெ ஸஸுதீயாஃ)	(எமது)
(जनाः !)	(ஜநாஃ !)	(சனங்களே !)
वः	வஃ	உங்களுடைய
जनानां	ஜநாநாம்	{ புத்திர, பௌத்திரர் முதலிய மக்களைக்
तरणिं	தரணிம்	கரையேற்றுவவனும்,
वदं	துடிம்	{ சத்துருக்கட்குப் பயங்கொடுப் போனும்,
गोमतः	மொமதஃ	பசுக்களை யுடையோனும்
वाजस्य	வாஜஸ்யு	{ அன்னமளிப்போனுமாகிய இந்தி ரனை
समानं उ	ஸமானம் உ	இடையறாது
प्रशंसिषं	ப்ரஸம்ஸிஷம்	நன்கு துதிக்கின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—1. திரிசோக ரிஷி.

என்னைச்சேர்ந்த சனங்களே ! உங்களுடைய புத்திரன், பௌத்திரன், முதலியவர்களைக் கரையேற்றுவோனும், சத்துருக்களைப் பயப்படுத்துவோனும், கோக்களை யுடையோனும், ஆற்றலையும், அன்னத்தையுங் கொடுப்போனுமாகிய இந்திரனை எப்போதும் யான் இனிது துதிக்கின்றேன். (1)

மந்திரம் 2.

205. १ २ ३ २३ २ ३ १ २२
 असृग्रमिन्द्र ते गिरः प्रति त्वामुदहासत ।

३ १ २ ३ १ २२
 सजोषा वृषभं पतिम् ॥ २ ॥

சுவரூப ஐந்திர தெ நிரஃ ப்ரதி ச்வாஹாஸத ।
 வஜோஷா வ்ருஷஹ வ திடி ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, ते गिरः, असृग्रं, वृषभं, पतिं, त्वां प्रति, उदहासत, सज

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே ஐந்திர !	ஐந்திரனே!
ते गिरः	தெ நிரஃ	உனது துதிகளை
असृग्रं	சுவரூபம்	{ யான் இயற்றினேன், (அ, கள்)
वृषभं	வ்ருஷஹம்	{ மனோவேட்கையை வருஷிப்பவனும்
पतिं	பதிம்	{ சோம மருந்துவோனும், அல்லது, வேள்வித் தலைவர்களைக் காப்பாற்றுவோனும்
त्वां प्रति	ச்வாம் ப்ரதி	{ சுவர்க்கத்திலிருக்கின்றவனுமாகிய உன்னைக் குறித்து
उदहासत	உஹாஸத	வந்து சேர்ந்தன.
सजोषा	வஜோஷா	{ அவைகளை நீயும் பெற்றுக் கொண்டனை.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—2. மதுச்சந்த ரிஷி.

ஐந்திரனே! நினது சம்பந்தமான துதிகளை இயற்றி யிருக்கின்றேன். அத்துதிகள், சுவர்த்திலிருக்கும் உன்னைக்குறித்து மேலெழும்பி வந்து சேர்ந்தன. அத்தன்மைய துதிகளை நீயும் ஏற்றுக்கொண்டவனாய் யிருக்கின்றாய். நீ எவ்வண்ணத்தன் எனின்! விரும்பியவைகளை வருஷிப்பவன். மற்றும், சோமமருந்துவோன். அல்லது, எசமானர்களைப் பாதுகாப்பவன்.

(2)

‘காப்பாற்றுவோன் அல்லது அருந்துவோன், என 10—11-ல் யாஸ்க் முனிவருங் கூறியுள்ளாராதலின் (பதி என்பதற்கு அருந்துவோன் காப்பாற்றுவோன் என இருபொருளுங் கொள்ளப்பட்டது.)

செய்யாத மருத்துத் தேவதைகள் : இரட்சிக்கின்றார்களோ, அங்ஙனமே
அரியமா தேவதையும் எவனைக் காப்பாற்றுகின்றதோ ! எவ், வெசமானனை
மித்திர தேவதையும் காப்பாற்றுகின்றதோ, அவனை என்க, அம்மனிதன்
என்றது இத்தன்மையனாவனை எனச் சேர்த்துக்கொள்க. (3)

குறிப்பு.—ஈண்டு 'घ' என்றது புகழாகிய பொருளைத் தந்து நின்றது.

மந்திரம் 4.

207. यद्दीडाविन्द्र यस्स्थिरे यत्पशानि पराभृतम् ।
१२ ३१ २२
वसु स्पार्ह तदाभर ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-6-45.

யஜீலாவித்ரு யதிரெ யதஸாநெ வராலுத்ரு ।
வஸு ஸ்பாஹ-ஃ தடாஹ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, वीडौ, यत्, स्थिरे, यत्, पशानि, यत्, पराभृतं, स्पार्ह, तत्,
वसु, आभर ॥

பதிவுரை.

हे इन्द्र !	ஹை ஐத்ரு !	இந்திரனே ! நீ
वीडौ	வீடௌ	{ எவராலும் அசைக்கமுடியாதவ னிடத்தும்
यत्	யசு	யாதொரு தனத்தை
स्थिरे	ஸ்திரெ	நிலைத்த புருடனிடத்தும்
यत्	யசு	யாதொரு தனத்தை
पशानि	பாஸாநெ	பொறுமையிலலாதவனிடத்தும்
यत्	யசு	யாதொரு தனத்தை
पराभृतं	பராலுத்ரு	{ நிறுத்தி வைத்திருக்கின்றனை யோ,
स्पार्ह	ஸ்பாஹ-ஃ	விரும்பத்தக்க
तत्	தசு	அந்தத்
वसु	வஸு	தனத்தை
आभर	ஆஹ	எமக்குக் கொடுப்பாயாக.

செய்யாத மருத்துத் தேவதைகள் : இரட்சிக்கின்றார்களோ, அங்ஙனமே அரியமா தேவதையும் எவனைக் காப்பாற்றுகின்றதோ ! எவ் வெசமானனை மித்திர தேவதையும் காப்பாற்றுகின்றதோ, அவனை என்க. அம்மனிதன் என்றது இத்தன்மையனவனை எனச் சொத்துக்கொள்க. (3)

குறிப்பு.—ஈண்டு 'ய' என்றது புகழாகிய பொருளைத் தந்து நின்றது.

மந்திரம் 4.

207. यद्वीडाविन्द्र यत्स्थिरे यत्पर्शनि पराभृतम् ।

१२ ३१ २२
वसु स्पाहं तदाभर ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-6-45.

யவீடாவிந்ரு யத்ஸ்திரெ யத்பர்ஸாநி ராபரூத் ।

வஸு ஸ்பாஹம் ததாபர ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, वीडौ, यत्, स्थिरे, यत्, पर्शनि, यत्, पराभृतं, स्पाहं, तत्,
वसु, आभर ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !

ஹே இந்ரு !

இந்திரனே ! நீ

वीडौ

வீடா

{ எவராலும் அசைக்கமுடியாதவ
னிடத்தும்

यत्

யக்

யாதொரு தனத்தை

स्थिरे

ஸ்திரெ

நிலைத்த புருடனிடத்தும்

यत्

யக்

யாதொரு தனத்தை

पर्शनि

பர்ஸாநி

பொறுமையில்லாதவனிடத்தும்

यत्

யக்

யாதொரு தனத்தை

पराभृतं

பராபரூத்

{ நி யு த்தி வைத்திருக்கின்றனை
யோ,

स्पाहं

ஸ்பாஹம்

விரும்பத்தக்க

तत्

தத்

அந்தத்

वसु

வஸு

தனத்தை

आभर

ஆபர

எமக்குக் கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—4. திரிசோக ரிஷி.

இந்திர ! உன்னால் திடமாகியவனிடத்தில் அதாவது :—அன்னியர்களா
 லசைக்கமுடியாதவனிடத்தில் யாதொரு தனம் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ,
 இயற்கையிலேயே அசையாதவனிடத்தும் யாதொரு தனம் வைக்கப்பட்
 டிருக்கின்றதோ, விவேகமில்லாதவனிடத்தும் யாதொரு தனம் வைக்கப்பட்
 டிருக்கின்றதோ, யாதொரு தனம் விரும்பற்பாலதோ, அந்தத் தனத்தை
 எமக்குக் கொண்டுவந்து தருவாயாக. (4)

குறிப்பு.—பெட்டியிலும், மலையின் கண்ணும், கிணற்றிலும் உள்ள தனத்தைக்
 கொண்டுவந்து கொடுப்பாயாக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 5.

208. ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ ३ २
 श्रुतं वो वृत्रहन्तं प्र शङ्खं चर्षणीनाम् ।

३ २ ३ १ २ २ ३
 * आशिषे राधसे महे ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-9-93.

ஸ்ருதம் வொ வுத்ருஹந்தம் ப்ர ஸங்கம் ஷங்க்ஷணீநாம் ।
 குஸரிஷே ராடயஸே மஹே ॥

அந்வயம்.

श्रुतं, वृत्रहन्तं, शङ्खं, चर्षणीनां, वः, महे, राधसे, प्र आशिषे ॥

பதவுரை.

श्रुतं	ஸ்ருதம்	கிர்த்தியுடையவனும்
वृत्रहन्तं	வுத்ருஹந்தம்	{ விருத்திரா சுரனைக்கொன்ற சிறப் புடையோனும்
शङ्खं	ஸங்கம்	{ மிக வேகமுடையவனுமாகிய இந் திரனைக் குறித்து
चर्षणीनां	ஷங்க்ஷணீநாம்	மனிதர்களுக்குள்
वः	வஃ	உங்கள் நிமித்தம்
महे	மஹே	மிகுந்த
राधसे	ராடயஸே	தனத்தின் பொருட்டு
प्र आशिषे	ப்ர குஸரிஷே	{ சந்தோஷித்து அர்ப்பணஞ் செய் கின்றேன்.

* आशुष, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—5. சுகக்ஷ ரிஷி.

மணிதார்களுக்குள் உங்களை முன்னிட்டு, கீர்த்தியுள்ளவனும் விருத்திரா சுரனைக்கொன்ற சிறப்புடையோனும், ஆற்றலை அல்லது, மிகுந்த வேகத்தை யுடையவனுமாகிய இந்திரனுக்கு அர்ப்பணஞ் செய்கின்றேன். அதாவது அவ் விந்திரனைத் தோத்திரங்களாற் பிரியப்படுத்தி உங்கட்காக தேவ வுணவுகளை மிகுதியாய்க் கொடுக்கின்றேன் என்பதாம். எதன் பொருட் டெனின்? உங்கட்கு மிகுந்த தனத்தைக் கொடுத்தற் பொருட்டென்க. (5)

குறிப்பு.—வீரர்களுக்குள் வலிவுள்ள அத்தன்மைய இந்திரனை அடைகின்றென் னன்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 6.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
209. अरं त इन्द्र श्रवसे गमेम शूर त्वावतः ।

१ २ ३ १ २
अरं शक्र परेमणि ॥ ६ ॥

சுரம் த ஐந்திர ஸ்ரவஸை மமெம ஸூர த்வாவதஃ ।

சுரம் ஸக்ர வரெமணி ॥

அந்வயம்.

हे शूर!, इन्द्र!, ते, श्रवसे, अरं, गमेम, हे शक्र!, त्वावतः, परेमणि, अरम् ॥

பதவுரை.

(हे) शूर!	(ஹெ) ஸூர!	சூரனாகிய
इन्द्र!	ஐந்திர!	இந்திரனே!
ते	தெ	உன்னுடைய
श्रवसे	ஸ்ரவஸை	கீர்த்தியைக் கேட்க
अरं	சுரம்	போதுமானவரை
गमेम	மமெம	முயல்வோமாக.
हे शक्र!	ஹெ ஸக்ர!	ஆற்றலுடைய இந்திர!
त्वावतः	த்வாவதஃ	உனக்கொப்பாக
परेमणि	வரெமணி	{ ஏனைய தேவர்களின் கீர்த்தியை யும்
अरम्	சுரம்	வேண்டியவரை அடைவோமாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—6. வாமதேவ ரிஷி.

சூரனாகிய இந்திரனே! கேட்கத்தக்க உன்னுடைய கீர்த்தியைக் கேட்பதற்கு வேண்டியவாறு முயல்வோமாக. வலியுள்ள இந்திர! உனக் கொத்த வனைய தேவர்களின் மேம்பாட்டின் நிமித்தமாயுள்ள கீர்த்தியையும் வேண்டியரை அடைவோமாக. அதாவது நின்னுடைய புகழைப்போன்று நின்னை யொத்த தேவர்களின் புகழையும் அடைவோமாக என்பது பொருள்.

குறிப்பு.—அவிகளுடன் உன்னை யடைகின்றோம் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 7.

३ १२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
210. धानावन्तं करम्भिणमपूपवन्तमुक्थिनम् ।

१ २ ३ १ २
इन्द्र प्रातर्जुषस्व नः ॥ ७ ॥

இருக்கு 3-52-2.

யாநாவனம் கரம்பிணமபூபவன்தமுகிநம் ।

ஐந்ம் ப்ராத்தஜ்ஜுஷஸ்வ நஃ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र! धानावन्तं, करम्भिणं, अपूपवन्तं, उक्थिनं, नः, प्रातः, जुषस्व ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹை ஐந்!	இந்திரனே! நீ
धानावन्तं	யாநாவனம்	{ கோதுமைப் பொரிகளை யுடையதும்
करम्भिणं	கரம்பிணம்	தயிர் கலந்த மாவையுடையதும்.
अपूपवन्तं	அபூபவனம்	{ வேள்வி சம்பந்தமாகிய புரோடாச மென்னும் பணியாரத் தோடு கூடியதும்
उक्थिनं	உக்திநம்	துதி செய்யப்பட்டதுமாகிய
नः	நஃ	எங்களுடைய சோமத்தை
प्रातः	ப்ராத்தஃ	{ விடியற்காலத்தில் செய்யும் ஓமத்தில்
जुषस्व	ஜுஷஸ்வ	அருந்துவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—7. விசுவாமித்திர ரிஷி.

எசமானன் கூறுகின்றான் :—இந்திரனே ! வறுத்த கோதுமைப் பொரி களைபுடையதும், தயிர்கலந்த மாவோடு கூடியதும், ஓம்பண்ணும் புரோடாசத் (பணியாரத்)தோடு கூடியதும், தோத்திரஞ் செய்யப்பட்டதுமாகிய எங்களுடைய இச் சோமரசத்தை நீ காலை யோமத்திலருந்துவாயாக. (7)

மந்திரம் 8.

211. अपां फेनेन नमुचेः शिर इन्द्रोदवर्तयः ।

२ ३ १ २ २ ३ १ २

विश्वा यदजय स्पृधः ॥ ८ ॥

சுவாஹ் வெநெந நஹ்வேஃ சிர இத்ரோதவத்யஃ ।

விஸ்வா யதஜய ஸ்ப்ரஃ ॥

அந்வயம்.

इन्द्र !, यत्, विश्वाः, स्पृधः, अजयः, अपां फेनेन, नमुचेः, शिरः, उदवर्तयः ॥

பதவுரை.

इन्द्र !	உத்ர !	இந்திர ! (நீ)
यत्	யக்	எப்போது
स्पृधः विश्वाः	ஸ்ப்ரஃ விஸ்வாஃ	{ போரிடும் எல்லா அசுர-சேனை களையும்
अजयः	அஜயஃ	வென்றனையோ, (அப்போது)
अपां फेनेन	சுவாஹ் வெநெந	{ வச்சிர வடிவமாகிய நீர் நுரை யால்
नमुचेः	நஹ்வேஃ	நழுசி, என்னு மசுரனுடைய
शिरः	சிரஃ	தலையை
उदवर्तयः	உதவத்யஃ	அறுத்துவிட்டாய்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—10. இருக்கு—8. கோகுத்தி அசுவகுத்தி ரிஷி.

முன் காலத்தில் இந்திரன் அசுரர்களை வென்றும், நழுசி, என்னும் அசுரனைப் பிடிக்க முடியாதவனாயினன். அன்றியும் போர் செய்த அவ் வசுரனால் இந்திரன் பிடிக்கப்பட்டான். அப்போது அவ் வசுரன் இரவிலும்

பகலிலும், உலர்ந்த அல்லது ஈரமாகிய ஆயுதத்தால் என்னைக் கொல்லாதிருப்பையேல், உன்னை விட்டுவிடுகின்றேன் எனப் பிடிப்பட்டுள்ள இந்திரனுக்குக் கூறினான். அதற்குடன்பட அவ் விந்திரன் அவ் வசுரனால் விடப்பட்டவனாகி, இரவு பகற் காலங்களின் சந்தியில் (இடையில்) உலர்ந்ததற்கும் ஈரமானதற்கும் வேறுகிய நீர் நுரையால் அவ்வசுரனுடைய தலையை யறுத்துவிட்டான் என்னும் இப்பொருள் இம் மந்திரத்திற் கூறப்படுகின்றது.

இந்திரனே! நீ நீர்துரை வடிவமாகிய வச்சிராயுதத்தால் நமசி, என்னும் அசுரனுடைய தலையை அறுத்துவிட்டாய். எப்போதெனிலோ? போராலும் அசுர சேனைகளனைத்தையும் வென்றவனுள்ள காலத்து. “விருத்திராக்ஷனைக் கொன்ற இந்திரன் அசுரர்களைச் செய்தித்து நமசி, என்னும் அசுரனைக் கொன்றிலன்” என்பது முதலிய பிராம்மண வாக் கியம். ஈண்டு வேட்போர்களாற் சிந்திக்கற்பாலது. (8)

குறிப்பு.—பிராம்மணம் என்பது மறையில் ஒரு பாகம்.

மந்திரம் 9.

212. ३१२ ३१२ ३२३२ ३१२
इमे त इन्द्र सोमाः सुतासो ये च सोत्वाः ।:

१२
तेषां मत्स्व प्रभूवसो ॥ ९ ॥

ஐமே த ஐந்திர ஸோமாஃ ஸுதாவஸோ யே ச ஸோத்வாஃ ।
தேஷாஃ மத்ஸ்வ ப்ரஹுவஸோ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, ते, इमे, सोमाः, सुतासः, च, ये, सोत्वाः, प्रभूवसो,
तेषां, मत्स्व ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே ஐந்திர!	இந்திரனே!
ते	தே	நின் பொருட்டு
इमे	ஐமே	இந்தச்
सोमाः	ஸோமாஃ	சோமரசம்
सुतासः	ஸுதாவஸஃ	பிழியப்பட்டிருக்கின்றது.
च	ச	இன்னும்

ये	ये	எச் சோமரசம்
सोखाः	வொகவா:	தேடப்படுமோ,
तेषां	தஷாஂ	அதைக் குறித்து
प्रभूवसो !	புஹுவவொ !	மிகுந்த தனமுடைய இந்திர ! நீ
मस्व	உசுவ	களிப்படைவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—9. வாமதேவ ரிஷி.

இந்திர ! நின் பொருட்டு முன்னே காணப்படுகின்ற இச் சோமரசம் பிழிந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இதற்குமேல் எச் சோமரசம் பிழிந்து எடுக்கப்படுமோ, பிழிந்து எடுத்ததும் எடுக்கவேண்டுவதுமாகிய அதைக் குறித்து மிகத் திரவியமுள்ள இந்திர ! நீ களிப்படைவாயாக. (9)

மந்திரம் 10.-

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
213. तुभ्यं सुतासः सोमाः स्तीर्णं बहिर्विभावसो ।

३ १ २
स्तोतृभ्य इन्द्र मृडय ॥ १० ॥

இருக்கு 8-93-25.

துஹ்யம் ஸுதாஸஃ வொகா: ஸ்ரீண-ஂ வஹி-ஂ வி-ஂவாவவொ. ।
வொகாதஹ்ய ஐந்திர மூடய ॥

அந்வயம்.

விभावसो !, तुभ्यं, सोमाः, सुतासः, बहिः, स्तीर्णं, इन्द्र !, स्तोतृभ्यः, मृडय ॥

பதவுரை.

विभावसो !	விவாவவொ !	{ ஒளி. வாய்ந்த தனமுடைய இந் திர !
तुभ्यं	துஹ்யம்.	நின் பொருட்டுச்
सोमाः	வொகா:	சோமரசம்
सुतासः	ஸுதாஸ:	பிழியப்பட்டிருக்கின்றது.
बहिः	வஹி-ஃ	தருப்பையாசனமும்
स्तीर्णं	ஸ்ரீண-ஂ	விரிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.
इन्द्र !	ஐந்திர !	{ இந்திரனே ! நீ (அவ் வாசனத் தமர்ந்து சோமத்தைப் பருகி)
स्तोतृभ्यः	வொகாதஹ்ய:	துதிக்கின்ற எங்கட்கு
मृडय	மூடய	நலஞ்செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—10. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

ஒளிக்கின்ற தனமுடையோய்! அல்லது ஒளியால் வியாபகமுடைய இந்திர! நின் பொருட்டுச் சோமரசம் பிழியப்பட்டிருக்கின்றது. அங்ஙனமே தருப்பையாசனமும் விரித்திருக்கின்றது. இக்காரணத்தால் - இந்திரனே! நீ தருப்பை யாசனத்தி லுட்கார்த்துகொண்டு சோமத்தைப் பருகி எங்கட்கு அருள் செய்வாயாக. அல்லது நலஞ் செய்வாயாக என்பதாம். (10)

பத்தாவது கண்டம்.

முற்றும்.

பதினோராவது கண்டம்

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—11.

ஒன்பது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

214. २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
 आ व इन्द्रं कृविं यथा वाजयन्तः शतक्रतुम् ।
 १ २ ३ १ २
 मंहिष्ठं सिञ्च इन्दुभिः ॥ १ ॥

இருக்கு 1-30-1.

சூ வ ஐந்ரம் கூவிம் யதா வாஜயன்தஃ ஸதக்ரதும் ।
 மஹிஷ்டம் ஸிஞ் ஐந்ருபிஃ ॥

அந்வயம்.

(हे ऋत्विग्यजमानाः!) वाजयन्तः, वः, शतक्रतुं, मंहिष्ठं, इन्द्रं, कृविं यथा, इन्दुभिः, आसिञ्चे ॥

பதவுரை.

(हे ऋविजः !)	(ஹே ஐக்விஜஃ !)	(வேட்போர்காள் !)
(यजमानाः !)	(யஜமாளாஃ !)	(வேள்வித் தலைவர்காள் !)
वाजयन्तः	வாஜயன்தஃ	{ அன்னத்தை விரும்புகின்ற யாங் கள்
वः	வஃ	உங்கள் சம்பந்தமாகிய
शतक्रुं	ஸதக்ருதம்	{ நூறு வகைக் கருமமுடையவ னும்
मंहिष्ठं	மஹிஷ்டம்	மிகப் பூசிக்கத் தக்கோனுமாகிய
इन्द्रं	இந்த்ரம்	இந்திரனைக் குறித்து
कुर्वि यथा	கூர்வி யதா	{ விளை நிலத்திற்கு நீர் பாய்ச்சுவது போன்று
इन्दुभिः	இந்துபிஃ	சோமரசத்தால்
आसिञ्चे	ஆஸிஞ்சே	{ இனிது தெளிக்கின்றோம். (வழி படுகின்றோம்.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—1. சுனச்சேப ரிஷி.

அன்னத்தை விரும்புகின்றவர்களுள் சுனச்சேப ரிஷி சம்பந்தமுடைய வர்களுமான யாங்கள், வேட்போர்களே! வேள்வித் தலைவர்களே! உங்கள் சம்பந்தமுள்ள இந்திரனைக் குறித்துச் சோமரசங்களால் முழுதும் தெளிக்கின்றோம், அதாவது வழிபடுகின்றோமென்பதாம். எவ் வண்ணத்தனாகிய இந்திரனை யெனின்! நூறு வகைக் கருமங்களை யுடையவனை. மற்றும் விசேடமாய்ப் பூசிக்கத்தகோனை என்க, தெளிப்பதில் உவமை:—உழுத நிலத்திற்கு நீர் பாய்ச்சுவது போன்றெனல். (1)

குறிப்பு.—கிணற்றிற்குப் போம் வழியில் சாணத் தண்ணீர் தெளித்தல் போல் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 2.

१२ ३१ २२ ३१२
215. अतश्चिदिन्द्र न उपा याहि शतवाजया ।

३२ ३१२

इषा सहस्रवाजया ॥ २ ॥

இருக்கு 8-92-30.

சுதஸிஷித் ந உவா யாஹி ஸதவாஜயா ।

இஷா ஸஹஸ்யவாஜயா ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, अतश्चित्, शतवाजया, सहस्रवाजया, इषा, नः, उपयाहि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே இन्द्र !	இந்திரனே ! (நீ)
अतश्चित्	அதஸ்சித்	விண்ணுலகினின்று
शतवाजया	ஸதவாஜயா	நூறுவகை ஆற்றல்களோடும்
सहस्रवाजया	ஸஹஸ்ரவாஜயா	ஆயிரவகை அன்னங்களோடும்
इषा	இஷா	அன்னரசங்களோடும்
नः	நஃ	எங்களிடத்து
उपयाहि	உபயாஹி	நோக்கமாய் வருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—2. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

இந்திர ! நீ, இவ் விண்ணுலகினின்றே, அல்லது, இச் சத்துருவினிடத்தினின்று, நூறுவகை வலிகளோடும், அங்கனமே ஆயிரவகை அன்னங்களோடும், அன்னரசங்களோடும் கூடியவனாய் எங்களைக் குறித்து மிக நோக்கமாய் வருவாயாக.

(2)

வாஜம் - அன்னம் என நிருத்தம் 2-7ல் கூறியிருக்கின்றது.

மந்திரம் 3.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
216. आ बुन्दं वृत्रहा ददे जातः पृच्छाद्वि मातरम् ।

२ ३ १ २ ३
क उग्राः के ह शृण्विरे ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-45-4.

சூ ஸ்ரஹ் வுத்ருஹா டதே ஜாதஃ பூக்ஷாஹி மாதரம் ।

க உக்ராஃ கே ஹ ஸ்ரணீரே ॥

அந்வயம்.

वृत्रहा, जातः, बुन्दं, आददे इह, उग्राः, शृण्विरे, केके, मातरं, विपृच्छात् ॥

பதவுரை.

वृत्रहा	வ்ருத்ருஹா	விருத்திரனைக் கொன்ற இந்திரன்
जातः	ஜாதஃ	பிறந்தவுடனே
बुधं	பு-பு-ஹம்	பாணத்தை
आददे	ஆ-அ-அ-அ	வந்திக்கொண்டு
इह	ஐ-ஹ	இவ்வுலகில்
उग्राः	உ-உ-அ-அ	ஆற்றலைக் காட்டுவோர்களான
शिविरे	சு-சு-ஹி-ரெ	புகழாளர்
के के ?	கெ கெ ?	யாவர்? யாவர்? என
मातरं	மாதரம்	அன்னையை
विपुत्रात्	விபுத்ரு-அ-அ-அ	வினாவின்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—3. திரிசோக ரிஷி.

இந்திரன் பிறந்தவுடனே பாணத்தை எடுத்துக்கொண்டு பெரும் வலியுடையாராய் ஈண்டு வீரத்தாற் கீர்த்திபுடையார் யாவர்? யாவர்? எனத் தனது அன்னையைக் கேட்டனன் என்பதாம். (3)

புந்தம் என்பது பாணமென்று நிருத்தம் 6-32-ல் யாஸ்கமுனிவர் கூறியுள்ளார்.

மந்திரம் 4.

३१२   ३१२   ३१२
217. वृवदुक्थं हवामहे सृप्रकरस्मृतये ।
१२ ३२ ३१२
साधः कृण्वन्तमवसे ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-32-10.

வ்ருவதுக்ஹம் ஹவாஹெ ஸுப்ரகரஸ்மூதயே ।

ஸாஹ: க்ருண்வந்தமவஸே ॥

அந்வயம்.

ऊतये, सृप्रकरस्मृतये, अवसे, साधः, कृण्वन्तम्, वृवदुक्थं, हवामहे ॥

பதவுரை.

उत्तये	ஊதயே	உலகத்தை யிரகித்தற்பொருட்டு
सुप्रकरसं	ஸுபுக்ரஸம்	கைதூக்கிக்கொண்டு நிற்பவனும்,
भवसे	ஸவஸே	உலக பரிபாலனத்திற்காக
साधः	ஸாடயஃ	அனுகூலமாகிய திரவியத்தைக்
कृण्वन्तं	கருணாணம்	கொடுக்கப்பட்டவனும்,
वृवदुक्षं	வூவதுக்ஷம்	{ மிகத் துதிக்கப்படுபவனுமாகிய இந்திரனை
हवामहे	ஹவாமஹே	யாம் அழைக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—4. மேதாதிதி ரிஷி.

உலகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்குக் கையெடுத்துக்கொண்டிருப்பவனும், உலக பரிபாலனத்தின் பொருட்டு அனுகூலமாகிய தனத்தைக் கொடுப்பவனும் மிகத் துதிக்கப்பட்டோனுமாகிய இந்திரனை ஆவாகனம் பண்ணுகின்றோம். (அழைக்கின்றோம்).

யாஸ்க முனிவரும் 'மிகத் துதிக்கப்படுவோன்' எனவும், பாது காப்புத் தொழிற் செய்ய எடுத்துள்ள கைகளை டுடையான், எனவுங் கூறியுள்ளார்.

(4)

மந்திரம் 5.

218. ऋजुनीती नो वरुणो मित्रो *नयति विद्वान् ।

अर्यमा देवैः सजोषाः ॥ ५ ॥

இருக்கு 1-90-1.

ஐஜுநீதீ நொ வரூணொ மித்ரா நயதி விவ்நா ।

அரயமா தேவெஃ ஸஜொஷாஃ ॥

அங்வயம்.

மித்ரஃ, வரூணஃ, விவ்நா, நஃ, ஐஜுநீதீ, நயதி, தேவெஃ, சஜொஷாஃ, அரயமா ॥

* நயது, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

மித்ர:	வித்ரு:	{ பகலுக்குக்குரிய (அபிமானி) தேவனும்
வருண:	வரூண:	{ இரவுக்குரிய (அபிமானி) தேவனும்
வித்ரான்	வித்ரான்	{ சேர்ப்பிக்கத்தக்க மேலிடத்தை யுணர்ந்தவனாய்
ந:	ந:	எங்களை
ஐசுனிதி	ஐசுனிதி	நேர்வழியாகக்
நயதி	நயதி	கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கின்றான்.
தேவ:	தேவ:	ஏனைய தேவர்களோடு
சனோஷ	சனோஷ	சமப்பிரியமுள்ள
அய்மா	அய்மா	{ பகலிர்வுகளை வேறுபடுத்துஞ் சூரியனும், (நல்ல வழியாய் அவ்விடம் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பானாக எனச் சேர்த்துக் கொள்க.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11 இருக்கு—5. கோதம ரிஷி.

பகலுக்கு அபிமான தேவன் மித்திரன், இரவிற்கு அபிமான தேவன் வருணன் என்னு மிவ்விருவர்களும், தாம் கொண்டுபோகத் தக்க உத்தம விடத்தை யுணர்ந்து கோணவழியிற் கொண்டுபோகாது நல்வழியிற் கொண்டு போய் எங்களை வேண்டியபலனை அடையுமாறு செய்கின்றார்கள். அங்ஙனமே இந்திரன் முதலிய அன்னிய தேவர்களோடு சமமாகிய பிரியமுள்ளவனும், இரவு பகலை வேறுபடுத்துங் கருத்தனுமாகிய சூரியனும், எங்களை நேர் வழியாய் விரும்பிய இடத்தை அடையுமாறு செய்வானாக. (6)

மந்திரம் 6.

219. ३ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २
 दूरादिहेव * यत्सतोऽरुणसु रशिशितत् ।
 २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २
 वि भानुं † विश्वथास्तनत् ॥ ६ ॥

ஐசுராஹிஹெவ யததொஅரூணஸு ரஸிஸிதஸு ।
 வி ஹாநுஃ விஸ்வதாஸ்தநத் ॥

यत्सत्यरुणसु, † विश्वथास्तनत्, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

सुक्र	ஸுகுருத	அழகிய கருமமுடைய
मित्रा वरुणा	மித்ரா வரணா	மித்திர வருணர்களே ! நீவிர்
नः	நஃ	எங்களுடைய
गव्युति	மவயூதி	கோக்களுநறவிடத்தை
घृतैः	வயூதெஃ	நெய்க்குக் காரணமான பாலால்
आ उक्षतं	ஆ உக்ஷதம்	{ எங்குந் தெளிப்பீர்களாக. (அதாவது, பாற் பசுக்களைக் கொடுப்பீர்களாக.)
रजांसि	ராஜாங்ஸி	இலௌகிக வைதிக இடங்களைத்
मध्वा (उक्षतम्)	மஹ்வா (உக்ஷதம்)	தீம் பாலாற் (தெளிப்பீர்களாக.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—7. விசுவாமித்திரர், அல்லது சமதக்கினி ரிஷி.

அழகிய கருமங்கையுடைய மித்திர வருணர்களே ! நீவிர் எங்களுடைய கோக்களின் வழியை அதாவது:—கோக்கள் வாழ்மிடத்தை, வெண்ணைக்குக் காரணமாகிய பாவினால் முற்றுந் தெளிப்பீர்களாக. பாற் பசுக்களைக் கொடுப்பீர்களாக என்பது பொருள். எங்களுடைய இலௌகிக வைதிக இடங்களை மதுரமாகிய பாலாற் தெளிப்பீர்களாக. (7)

குறிப்பு:—மித்திர வருணர்கள் பசுக்கள் மேயும் புற்பூமியை மழையால் நனைப்பார்களாக. மற்றும் லானுலக மண்ணுலகங்களுக்கும் நீரால் நலஞ் செய்வாராக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம். 8.

२३ २ ३२ ३ २३ १ २ ३ १ २
221. उदु त्ये सूनवो गिरः काष्टा * यज्ञेष्वत्त ।
३ १ २ ३ १ २ २
वाश्रा अभिज्ञु यातवे ॥ ८ ॥

இருக்கு 1-37-10.

உது தெது ஸ-உகவொ மிரஃ காஷ்டா யஜ்ஞேஷ்வத் துத ।
வாஸ்தா அபிஜ்ஞ யாதவே ॥

அந்வயம்.

त्ये, गिरः, सूनवः, यज्ञेषु, काष्टाः, उत् उ, अन्नत, वाश्राः, अभिज्ञु, यातवे ॥

* अग्नेष्वन्नत, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

ये	தெயி	புகழ்பெற்ற அந்த
गिरः सूतवः	गिरः सूतवः	{ வாக்கைபுண்டாக்கும் வாயுக்கள் (மருத்துகள்)
यज्ञेषु	यज्ञेषु	தமது யாகங்களிலிருக்கும்போது
काष्ठाः	काष्ठाः	நீரை
उत् उ	उत् उ	மேம்பாடாகப்
अन्न	अन्न	{ பெருக்குகின்றன. (அதை யருந் தற்பொருட்டு
वाश्राः	वाश्राः	சத்துகின்ற பசுக்களை
अभिज्ञ	अभिज्ञ	கால் தூக்கிக்கொண்டு
यातवे	यातवे	ஒடுமாறுஞ் (செலுத்துகின்றன).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—8. பிரஸ்கண்வ ரிஷி.

புகழுற்ற வாக்கை புண்டாக்கப்பட்ட அவ் வாயுக்கள், (நா. அண்ணம் முதலிய விடங்களிலிருந்து சலித்துக்கொண்டு வாக்கை புண்டாக்குகின்றன). தமது வேள்விகளிலிருக்குமிடத்து நீரைப் பெருக்குகின்றன. நீரைப் பெருகச்செய்து அதைக் குடிப்பதன் பொருட்டுச், சத்தமிட்டுக்கொண்டு கால் தூக்கி ஒடுமாறு பசுக்களைச் செலுத்துகின்றன. ஈண்டுச் செலுத்து கின்றன என்பது எஞ்சி நின்றது. (7)

ஈண்டு மூலத்திலுள்ள 'காஷ்டம்' என்பதற்கு = நீர், என்பது பொரு ளாம் 'அப்புக்களுங் காஷ்டமெனப்படுகின்றன, என்றார் யாஸ்க முனிவரும்.

திறிப்பு —அவிகளை விரும்பி வருவீர்களாக, என அழைக்குமாறு மருத்துக்கள் (பிருஷ்ணியின் புத்திரர்கள்) சத்தத்தோடு மழையையும் வேள்வி செய்யுமிடத்திற்கு அனுப்புகின்றார்கள் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 9.

३२३ ३१२ ३१ २३ ३ २
222. इदं विष्णुर्विचक्रमे त्रेधा निदधे पदम् ।
१ २ ३ २
समूहमस्य पाँचसुले ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-22-17

ஐஹ விஷ்ணுவி-விக்ரமெ தெயா நிதியெ வடிவு ।
வசகுஜைவஸு வாம்வஸுமெ ॥

அந்வயம்

விष्णु: , इदं, विचक्रमे, त्रेधा, पदं, निदधे, अस्य, पांसुले, समूहम् ॥

பதவுரை.

विष्णु:	விஷ்ணு:	{ திரிவிக்கிரமாவதாரம் கொண்ட பகவான்
इदं	ஐதம்	இவ் வுலகனைத்தையும்
विचक्रमे	விசுக்ரமே	{ விசேடமாய் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டனன் (அக்கால்)
त्रेधा	தெய்யா	மூவகையாக
पदं	பதம்	தனது அடியை
निदधे	நிதயே	வைத்தனன்.
अस्य	அஸ்ய	இப் பகவானுடைய
पांसुले	பாஸுலே	தூளியையுடைய திருவடிக்கண்
समूहं	ஸமூஹம்	இவ் வுலகனைத்து மடங்கின.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—9. மேதாதிதி ரிஷி.

திரிவிக்கிரமாவதாரமெடுத்த விஷ்ணு, காணப்படும் இவ்வுலகனைத்தையும் குறித்து விசேடமாக ஆக்கிரமித்தனர். அப்போது மூவகையாகத் தனது அடியை வைத்தனர். இவ் விஷ்ணுவினுடைய தூளிபடிந்த திருவடியின்பால் இவ்வுலகனைத்தும் அடங்கிவிட்டது.

நண்டு வியாபதமாகிய விஷ்ணு மூன்றடி வைத்தனர். மண், வின், சுவர்க்கம் என்னும் மூன்று தன்மையாம் பொருட்டென்பர் சிலர், கயாசுரன் சிரசில் என்பர் சிலர், எல்லாம் அடங்கியவிடத்து அந்தரிக்கத்தில் திருவடி காணப்பட்டாமையின் தூளிபோல் திருவடி காணப்படவில்லை யென்று அடங்கியதன் உவமையாமென்பர் சிலர், இவ்வாறு யாஸ்க முனிவர் நிருத்தங் கூறுகின்றது. (இது நிருத்தத்தின் கருத்து.) (9)

பதனோராவது கண்டம்

முற்றும்.

பன்னிரண்டாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—12.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

223. १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ २
அதிஹி மந்யுபாவிணம் சுபுவாஸம் * சமூபேரய ।

३ २ ३ २ ३ १ २
அச்ய ராதௌ சுதம் பிவ ॥ १ ॥

இருக்கு १-32-22.

சுதீஹி உநூஷாவிணம் ஸுஷுவாம் ஸுபுபேரய ।

சுஷு ராதள ஸுதம் பிவ ॥

அந்வயம்.

ஹே இந்த்ர!, மந்யுபாவிண, அதிஹி, சுபுவாஸம், உபேரய, அச்ய, ராதௌ, சுதம், பிவ ॥

பதவுரை.

ஹே இந்த்ர!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
மந்யுபாவிணம்	உநூஷாவிணம்	{ கோபத்தால் சோமரசம் பிழிந்தெடுக்கின்றவனை
அதிஹி	சுதீஹி	நீக்கவிடுவாயாக.
சுபுவாஸம்	ஸுஷுவாம்ஸம்	{ அழகிய முறையில் இந்த ரசம் பிழிந்தவனை
உபேரய	உபேரய	தனதிடம் வரச் செய்வாயாக.
அச்ய	சுஷு	இந்தத் தலைவனுடைய
ராதௌ	ராதள	வேள்வியைப்பற்றிய ஈகையில்
சுதம்	ஸுதம்	தேடிய சோமரசத்தை
பிவ	பிவ	அருந்துவாயாக.

* சமூபாரயே இம் ராத் சுதம் பிவம், என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—1. மேதாதிதி ரிஷி.

இந்திரனே! நீ கோபத்தோடு சோமரசம் பிழிந்தெடுக்கின்றவனை யணுகாதே. இவ்விடத்தில் அன்போடு சோமரசம் பிழிந்தவனை அருகில் வரச்செய்துகொள்வாயாக. இந்த எசமானனுடைய வேள்வி ஈகையிற் பிழிந்த சோமரசத்தை யருந்துவாயாக. (1)

குறிப்பு:—சோமரசம்பிழியும் ஏனையோர்கள்பாற் செல்லு விடத்து மேம்பட்ட சோமரசம் பிழியுமென்னிடத்தும் வருவாயாக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 2.

224. २३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २
कदु प्रचेतसे महे वचो देवाय शस्यते ।
१ २२३ १ २
तदिदस्य वर्द्धनम् ॥ २ ॥

கடூ ப்ரவெதஸெ மஹ வவொ ஷெவாய ஸஸ்யதெ ।
ததிதஸ்ய வர்ட்டநம் ॥

அந்வயம்.

மஹே, ப்ரவெதஸே, தேவாய, கடூ, வவ:; ஸஸ்யதே, ததித், அஸ்ய, வர்ட்டநம் ॥

பதவுரை.

மஹே	மஹெ	மகத்தாகியதும்
ப்ரவெதஸே	ப்ரவெதஸெ	{ மேம்பட்ட அறிவைபுடையது மாகிய.
தேவாய	ஷெவாய	இந்திர தேவதைக்கு
கடூ	கடூ	பழிப்புள்ள
வவ:	வவ:	துதியாகிய எனது வாக்கும்
ஸஸ்யதே	ஸஸ்யதெ	புகழுடையதாகின்றது.
ததித்	ததித்	அது(வே)
அஸ்ய	அஸ்ய	இவ் வேள்வித் தலைவனுடைய
வர்ட்டநம்	வர்ட்டநம்	வளர்ச்சிக்குச் சாதனமாம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—2. வாமதேவ ரிஷி.

பேரறிவை புடையவனும், பிரதாச முதலிய குணங்களோடு கூடிய வனுமாகிய இந்திரனுக்கு, பழிக்கத்தக்க எனது தோத்திர வடிவ வாக்கும் பெருமை புடையதாகின்றது. அதாவது:—மேம்படுமாறு இந்திரதேவன் அணுக்கிரகிப்பானாக என்பது பொருள். அதுவே இவ் வெசமானன் வளர்வதற்குக் காரணமாகும். அதாவது உண்மையில் முயற்சிக்குச் சாதனம் என்பதாம். (2)

தறிப்பு.—துதிப்பது எதற்கு? இந்திரனுடைய கீர்த்தியை வளரச்செய்வதற்கு என்பது ஆங்கிலக் சூருத்து.

மந்திரம் 3.

225. उक्थं च न शस्यमानं * नागोरयिराचिकेत ।
 १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ २
 १ २ ३ २ ३ १ २
 न गायत्रं गीयमानम् ॥ ३ ॥

இருக்கு 4-16-3.

உகம் உ ந ஸஸ்யமானம் நாமொரயிராஅிகெத ।

ந மாயத்ரம் ஜீயமானம் ॥

அர்வயம்.

अगोः, अयिः, शस्यमानं, उक्थं च न, आचिकेत, न, गायत्रम् ॥

பதவுரை.

अगोः	சுமொ:	துதியாதவர்க்குச்
अयिः	சயி:	சத்துருவாகிய இந்திரன்
शस्यमानं	ஸஸ்யமானம்	{ ஓதா, என்னும் இருக்குப் படிப் போன் கூறிய
उक्थं च	உகம் உ	துதிகளையும்
आचिकेत	அஅிகெத	அறிகின்றான்.
न	ந	இப்போது
गीयमानं	ஜீயமானம்	பாடப்படுகின்ற
गायत्रं	மாயத்ரம்	{ கீத நடையையும் அல்லது காயத் திரி யென்னுஞ் சந்த விசேடத் தையும் (அறிகின்றான்).

* आगो, अरि, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—3. மேதாதிதி பிரியமேதர்கள் ரிஷிகள்.

துதிக்காதவர்கட்குச் சத்துருவாகிய இந்திரன், இருக்கோதுவார்களென் னும் ஒதாக்கள் சொல்கின்ற சஸ்திரமென்னும் தோத்திரங்களையுங் கேட்கின் றான். இப்போது துதிப்போர்களாற் பாடத்தக்க கீதநடையையும் (சாமத் தையும்) அல்லது காயத்திரி என்னுஞ் சந்தப் பாடலையும் கேட்கின்றான். இக்காரணத்தால் யாங்களும் அவ் விந்திரனைத் துதிக்கின்றோம் என்பது பொருள். (3)

குறிப்பு:—தனமுள்ள இந்திரன் இனிமையற்ற துதியைக் கேட்கான். நற் றுதியைக் கேட்பான் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
226. इन्द्र उक्थेभिर्मन्दिष्टो वाजानां च वाजपतिः ।

१ २ ३ २ ३ १ २
हरिवान्सुतानां सखा ॥ ४ ॥

ஐந்ரு உக்ருவி¹உநிஷ்டா வாஜாநா² உ வாஜவதி³ ।
ஹரிவாநு து⁴தாநா⁵ ஸவா ॥

அந்வயம்.

வாஜானாं, வாஜபதி:, हरिवान्, इन्द्र:, उक्थेभि:, मन्दिष्ट:, सुतानां, सखा ॥

பதவுரை.

வாஜானாं	வாஜாநா ²	அன்னங்களுக்குள்
வாஜபதி:	வாஜவதி:	{ சிறப்புற்ற அன்னங்கட்கு இறை வனும்
हरिवान्	ஹரிவாநு	{ அரி, என்னுங் குதிரைகளையுடையவனுமாகிய
इन्द्र:	ஐந்ரு:	இந்திரன்
उक्थेभि:	உக்ருவி:	பாடல்வடிவத் தோத்திரங்களால்
मन्दिष्ट:	மநிஷ்ட:	மிகக்களிப்படைந்தான்.
सुतानां	ஸு ⁴ தாநா ⁵	பிழிந்த சோமரசத்திற்கு
सखा	ஸவா	நண்பன்போற் பிரியமுள்ளான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—4. விசுவாமித்திர ரிஷி.

அன்னங்களுக்குள் மேம்பட்ட அன்னங்கட்குத் தலைவனும், அரி, என்னுங் குதிரையையுடையவனுமாகிய இந்திரன், இருக்கோதுவார் கூறுகின்ற தோத்திரங்களால் மிகக் களிப்படைந்தோனாய், பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட சோமரசத்தில் நண்பன்போல் பிரியமுடைகின்றான் என்பது பொருள். (4)

மந்திரம் 5.

२ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २
227. आया ह्य नः सुतं वाजेभिर्मा हणीयथाः ।

३ १ २ ३ १ २
महान् इव युवजानिः ॥ ५ ॥

சூயா ஹூவ நஃ ஸுதம் வாஜேபிர்மா ஹ்ணீயதாஃ ।
உஹாஃ இவ யுவஜானிஃ ॥

அந்வயம்.

(ஹே இन्द्र!) யுவஜானி:, மகான் இவ, ந:, சுதம், உபயாஹி, வாஜேபி:, மா ஹ்ணீயதா:॥

பதவுரை.

(ஹே இन्द्र!)	(ஹே உஹ!)	(இந்திரனே! நீ)
யுவஜானி:	யுவஜானி:	தருணியாகிய மனையானையுடைய
மகான் இவ	உஹாஃ இவ	தலைவன் போல்
ந:	ந:	எங்களுடைய
சுதம்	ஸுதம்	சோமரசத்தை
உபயாஹி	உபயாஹி	ஏற்றுக்கொள்வாயாக. (மற்றும்)
வாஜேபி:	வாஜேபி:	வனைய அன்னங்களாற்
மா ஹ்ணீயதா:	மா ஹ்ணீயதா:	களிப்படையாதோனாவாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—5. மேதாதிதி பிரியமேதர்கள் இருடிகள்.

இந்திர! பிழிந்தெடுத்த எங்களுடைய சோமரசத்தை நீ வந்து ஏற்றுக் கொள்வாயாக. மற்றும் ஏனையார்கள் கொடுத்த அவிதாகிய அன்னங்களாற் களிப்படையாதோனாவாயாக. அதிலுவமை:—தருணியாகிய மனை

யாளையுடைய தலைவன்போன்று. அதாவது அழகிய மாதை மணந்த தருணன் ஏனைய பெண்களாற் களிப்படையான், ஆனால் அத் தருண மாதையே தழுவுவான் அஃதொப்ப என்பதாம். (5)

குறிப்பு.—சோமரசத்தையும் ஏனைய உன்னங்களையும் ஏற்றுக்கொள்ள எங்களிடம் வருவாயாக. வயது மிகுந்தவன் தருணியிடத்தில் கோபம் வையாததுபோல் எங்களிடத்திற் கோபம் வையாதே என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 6.

228. ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ २
 कदा वसो स्तोत्रं हर्यते आ अव इमशारुधवाः ।
 ३ २ ३ २ ३ १ २
 दीर्घं सुतं वाताप्याय ॥ ६ ॥

இருக்கு 30-105-1.

கடா வவஸோ ஸ்தோத்ரம் ஹய-த சூ சவ ஸ்மஸாரஸ்யவாஃ ।

தீவ-ஸு-ஸு-தம் வா-தா-வ்யாய ॥ ६ ॥

அந்வயம்.

वसो !, हर्यते, स्तोत्रं, इमशा, वाताप्याय, दीर्घं, सुतं, कदा, अवारुधत्, वाः ॥

பத்வுரை.

वसो !	வவஸோ !	வியாபகனாகிய இந்திரனே !
हर्यते	ஹய-தெ	துதிவிரும்பிய உன்னை
स्तोत्रं	ஸ்தோத்ரம்	எனது துதி
इमशा	ஸ்மஸா	{ வாய்க்கால் வழியாக நீரைக்கட்டி வைப்பதுபோல்
वाताप्याय	வா-தா-வ்யாய	தண்ணீரைக் கொடுக்குமாறு
दीर्घं	தீவ-ஸு-	பரந்த
सुतं	ஸு-தம்	சோமரசத்தை முன்னிட்டு
कदा	கடா	எப்போது
अवारुधत् ?	சுவாஸ்யவாஃ ?	சட்டுப்படுத்துமோ ?
वाः ?	வாஃ ?	தடுத்து நிவர்த்திக்குமோ ?

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—6. கௌதச தூமித்திர ரிஷி.

வாழ்விக்கின்ற இந்திரனே ! துதி விரும்பிய உன்னை, எனது தோத்திரம் எக்காலத்தில் சட்டுப்படுத்துமோ ? சட்டுப்படுத்தி, எப்போது நீக்கு

மோ? அதாவது இத்தன்மைய சமயம் எக்கால் எமக்குக் கிடைக்குமோ? என விரும்புகின்றேன் என்பதாம். அதிலுவமை:—வாய்க்கால் வழியாக வயலில் தண்ணீரைக் கட்டிவைத்து விடுமாறெனல். யாது கருதித் தடுத்த லெனின்? ஆண்டுக் கூறப்படுகின்றது:—வேள்வியின் மூவகைக் கருமங் களால் மிகப்பிழிந்தெடுத்த சோமரசத்தை முன்னிட்டு என்க. எதன்பொருட் டெனின்? தண்ணீரைக் கொடுப்பதற்கு. ஈண்டு வாதமாகிய காற்றால் கீழே வீழ்த்தப்படுதலின் தண்ணீர் 'வாதாப்யம்' எனப்பட்டது. (6)

மந்திரம் 7.

१२ ३ १२३ २ ३ १२३१ २२
229. ब्राह्मणादिन्द्र राधसः पिवा सोममृतं रुनु ।
२३२ ३ १ २२
तवेदं सख्यमस्तुतम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 1-35-5.

ब्राह्मणादिन्द्र राधसः पिवा सोममृतं रुनु ।
तवेदं सख्यमस्तुतम् ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, ब्राह्मणात्, राधसः सोमं, ऋतून् अनु, पिब, तव, इदं, सख्यं,
अस्तुतम् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹ இந்ரு!	இந்திரனே! (நீ)
ब्राह्मणात्	ब्राह्मणात्	{ வேட்போர்களிற் சிறந்த நாயகன் என்னும் பிரமணப்பற்றிய
राधसः	राधसः	{ பொன் வடிவப் பாத்திரத்திலிரு ந்து
सोमं	சோமம்	சோமரசத்தை
ऋतून् अनु.	ஈதூநு அநு	தேவர்கட்குப் பின்னர்
पिब	பிப	அருந்துவாயாக, ஏனெனின்?
तव	தவ	உனக்கு
इदं सख्यं	இதம் சக்யம்	{ தேவர்களோடுகூடிய இந்த நட்புத் தன்மையானது
अस्तुतम्	அஸ்துதம்	{ கெடாதிருத்தலாம். (ஆதலின் என்க.)

சாணய பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—7. மேதாதிதி ரிஷி.

இந்திரனே ! நீ 'பிரமன்' என்னும் வேள்வி நியாமகனுடைய சம்பந்தமாகிய பொன்மயப் பாத்திரத்தினின்றும் சோமரசத்தை யருந்துவாயாக. யாது செத்துகொண்டெனின் ? தேவர்களைத் தழுவிக்கொண்டு, அதாவது தேவர்களும் அருந்துவார்களாக என்பது பொருள். தேவர்களுடைய நட்புத் தன்மை கெடாதிருக்கின்ற இக்காரணம் பற்றியே தேவர்களாலும் அருந்தற் பாலது என்பது பொருந்துமென்க.

(7)

ம ந தி ர ம் 8.

230. वयं घा ते *अपि स्मसि स्तोतार इन्द्र गिर्वणः ।

त्वं नो जिव्व सोमपाः ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-32-7.

வயம் வா தெ சுவி ஸ்மசி ஸ்தோதார ஐந்ரு, நிவ-ணஃ ।

சுவம் நொ ஜிந்ரு ஸோமபாஃ ॥

அந்வயம்.

हे गिर्वणः !, हे इन्द्र !, ते, अपि, वयं घा, स्तोतारः, स्मसि, सोमपाः, त्वं, नः, जिव्व ॥

பதவுரை.

हे गिर्वणः !	ஹே நிவ-ணஃ !	வாக்குகளாற் றுதிக்கத் தக்க
हे इन्द्र !	ஹே ஐந்ரு !	இந்திரனே !
ते अपि	தெ சுவி	உனக்கு
वयं घा	வயம் வா	யாங்கள் உண்மையில்
स्तोतारः	ஸ்தோதாரஃ	{ தோத்திரம் பண்ணுகின்றவர்களாக
स्मसि	ஸ்மசி	இருக்கின்றோம்.
सोमपाः !	ஸோமபாஃ !	சோமமருந்துவோய் !
त्वं	சுவம்	நீ
नः	நஃ	எங்கட்குப்
जिव्व	ஜிந்ரு	பிரியமுண்டாக்குவாயாக.

* अपिस्मसि, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—8. மேதாதிதி ரிஷி.

வாக்குகளாற் போற்றத்தக்க இந்திரனே! உண்மையாய் உன்னை நாங்கள் துதிக்கப்பட்டவாகளாய் நெருக்கின்றோம். சோமரசு மருந்துவோய்! நீ எங்களைப் பிரியப்படுத்துவாயாக. (8)

மந்திரம் 9.

१ २ ३ १ २ २ ३ १ २

231. एन्द्र पृक्षु कासुचिन् नृम्णं तनूषु धेहि नः ।

१ २ २ १ २

सत्राजिदुग्र पौंस्यम् ॥ ९ ॥

ஊந்ரு ப்ரக்ஷு காவஸுமிநு ந்ருண சூயெஹி நஃ ।
ஸத்ராஜிதுக்ரு பௌஸ்யம் ॥

அந்வயம்.

ஹே இந்த்!, ப்ரக்ஷு, காவஸுமிநு, ந:; தனூஸு, ந்ருண், ஆதேஹி, உக்ரு!, சத்ராஜித்,
பௌஸ்யம், ஆதேஹி ॥

பதவுரை.

ஹே இந்த்!	ஹே ஊந்ரு!	இந்திரனே!
ப்ரக்ஷு	ப்ரக்ஷு	கடியுள்ள
காவஸுமிநு	காவஸுமிநு	யர்தானுமொரு
ந:	ந:	எங்களுடைய
தனூஸு	சூயெஹி	அங்கங்களில்
ந்ருண்	ந்ருண	ஆற்றலை
ஆதேஹி	சூயெஹி	நிலை நாட்டுவாயாக.
உக்ரு!	உக்ரு!	முழு வலியுள்ளோய்!
சத்ராஜித்	ஸத்ராஜித்	{ பன்னிரு தினங்களிலாகின்ற வேள்வியால் வசப்பட்டோனாய்
பௌஸ்யம்	பௌஸ்யம்	ஆண்மக்கட்கு நலந்தரும் பயனைக்
ஆதேஹி	சூயெஹி	கொடுப்பாயாக.

ஆர்ச்சும]

ஐந்திரகாண்டம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—9. விசுவாமித்திரர், அல்லது காதிரர், உ
பீபாதர், அல்லது உதலர் ரிஷி.

இந்திர! எங்களுடைய கூட்டமாபுள்ள அங்கங்களில் எவைகளிலே
வலியை நிறையக்கொடுப்பாயாக. முழுவன்மைமுடையோய்! பன்னிரை
நாட்களில் செய்யப்படும் வேள்விகளால் வசப்படுத்தப்பட்டவனாய் நுந்
புருடரிடத்து நலந்தரும் பயனைத் தருவாயாக என்பதாம். (2)

மந்திரம் 10.

३ १ २ २ ३ २ ३ १ २ २ ३ २ ३ २
232. एवा ह्यसि वीरयुरेवा शूर उत स्थिरः ।
३ २ ३ २ ३ १ २
एवा ते राध्यं मनः ॥ १० ॥

இருக்கு 8-92-28.

ஊவாஹ்யூஸி வீரயுரோவா ஸூர உத ஸ்திரஃ ।
ஊவா தெ ராடியம் உநஃ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, वीरयुः, एव, असि, हि, शूरः एव, उत, स्थिरः, ते, राध्यम् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே ஐந்ரு!	இந்திரனே! (நீ)
वीरयुः एव	வீரயுஃ ஊவ	{ போர்வீரர்களைக் கொல்ல விருப் புடையனாகவே
असि	அஸி	இருக்கின்றாய்.
हि	ஹி	இக்காரணத்தால் நீ
शूरः एव	ஸூரஃ ஊவ	சூரனே.
उत	உத	மற்றும்
स्थिरः	ஸ்திரஃ	தையியமுடையோன். ஆதலின்
ते	தெ	உனது
मनः	உநஃ	மனம்
राध्यम्	ராடியம்	ஆராதிக்கத் தக்கதாம்.

சாயண பாடியம்.

—12. இருக்கு—10. சுருதகக்ஷ ரிஷி.

ஐந்திர! நீ போர்த் தொழிலில் வல்லுநரான சத்துருக்களைக் கொல்ல
மையில் விருப்புடையவனாகவே யிருக்கின்றாய். இதுபற்றியே நீ சமர்த்
தன் ஆகின்றாய். மற்றும் போர்க்களத்தில் நிலையுடையவனாகின்றாய். அதா
து:—ஓரிடத்திலிருந்துகொண்டே சத்துருக்களை அடியோடழிக்கின்றாய்
என்பதாம். இவ்வாறானமையின் உன்னுடைய மனம் தோத்திரங்களாற்
பெற்றதத் தக்கதேயாம். அதாவது மனதால் நீ சத்துருக்களை யழிக்க
பிராரில் தைரிய முத்தியவைகளை யடைகின்றதினாலேயே உன்னுடைய
மனது யாவர்களாலுந் துதிக்கற்பாலது என்பது பொருள். (10)

பன்னிரண்டாவது கண்டம்

முற்றும்.

ஐந்திர காண்டம் முற்பாதி

இரண்டாம் அத்தியாயம்

முடிந்தது.

மூன்றாம் அத்தியாயம்.

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—1.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

233. ३ १ ३ १ २ ३ १ २
अभि त्वा शूर नोनुमोऽदुग्धा इव धेनवः ।

१ २ ३ १ २ २ ३ २ १ २ ३ १ २
ईशानमस्य जगतः स्वर्दृशमीशानमिन्द्र तस्युषः ॥ १ ॥

இருக்கு 7-32-22.

சுவி சுவா ஸஞா நொநுநொஊழா ஸ்வ யெநவஃ ।

ஈஸானமஸ்ய ஜகதஃ சுவர்ஷமீஸானமிந்ர தஸ்யுஷஃ ॥

அந்வயம்.

हे शूर इन्द्र!, अस्य, जगतः, तस्थुषः, ईशानं, स्वर्दृशं, त्वा, अदुग्धाः,
धेनवः, इव, अभिनोनुमः ॥

பதவுரை.

हे शूर इन्द्र!	ஹே ஸூர இन्द्र!	சூரத் தன்மையுள்ள இந்திரனே!
अस्य जगतः	அஸ்ய ஜகத:	இச் சங்கமப் பொருள்கட்கும்
तस्थुषः	தஸ்தூஷ:	தாபரப் பொருள்கட்கும்
ईशानं	ஐசானம்	ஈசனும்,
स्वर्दृशं	ஸ்வர்த்ரூசம்	{ அனைத்தையுங் காண்கின்றவனுமாகிய
त्वा	த்வா	உன்னையே
अदुग्धाः	அதுக்யா:	கறவாது பால்நிறைந்துள்ள
धेनवः इव	தேநவ: இவ	{ கோக்கள் போல், (சோமரசத்தை யேந்தி நிற்கும் யாங்கள்)
अभिनोनुमः	அபினொநும:	பன்முறை வணங்குகின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

இவ் வத்தியாயத்திலும் இந்திரனே துதிக்கப்படுகின்றான். மற்றும், ஏனைய தேவதேவரூர் துதிக்கப்படுகின்றார்கள்.

எவர்பால் வேதம் வெளிப்பட்டதோ! எவர் வேதங்களால் உலகனைத் தையு முண்டாக்கினாரோ! அந்த வித்தியா தீர்த்த மகேசுரனை யான் வணங்குகின்றேன்.

கண்டம்—1. இருக்கு—1. வசிட்ட ரிஷி, பிருகதி சந்தம்.

சூரத்தன்மையுள்ள இந்திரனே! தாபர சங்கம மாகிய இவ் வுலகிற்கு இறைவனும், எல்லாவற்றையுங் காண்கின்றவனுமாகிய நின்னையே, கறவாது கோக்கள் பால் மடியில் நிறைய வைத்துக்கொண்டு நிற்பன போல், சோம ரசத்தால் நிறைந்துள்ள 'சமசு' என்னும் அகப்பை விசேடத்தைத் தாங்கிக் கொண்டு நிற்கின்ற யாங்கள் பன்முறை வணங்குகின்றோம் என்பதாம். (1)

குறிப்பு.—ஈசனென்பதை யிரட்டித்தது அன்பின் டொருட்டு.

மந்திரம் 2.

234. त्वा मिद्धि हवामहे * सातौ वाजस्य कारवः ।

त्वां वृत्रेष्विन्द्र सत्पतिं नरस्त्वां काष्ठास्वर्वतः ॥ २ ॥

இருக்கு 4-46-1.

சுவா மித்தி ஹவாமஹே ஸாதௌ வாஜஸ்ய காரவஃ ।

சுவாஃ வுத்ருஷ்டிஹ் ஸத்பதிஃ நரஸுவாஃ காஷ்டாஸ்வர்தஃ ॥

அந்வயம்.

இन्द्र!, कारवः, वाजस्य, सातौ, त्वामिद्धि, हवामहे, इन्द्र!, सत्पतिं, त्वां, नरः,
वृत्रेषु, हवन्ते, अर्वतः, काष्ठासु, त्वाम् ॥

பதவுரை.

इन्द्र!	ஐத்ரு!	இந்திரனே !
कारवः	காரவஃ	துதிக்கின்ற யாங்கள்
वाजस्य	வாஜஸ்ய	அன்னத்தைக்
सातौ	ஸாதௌ	கொடுப்பதற்கு
त्वामिद्धि	சுவாமித்தி	நின்னையே
हवामहे	ஹவாமஹே	அழைக்கின்றோம்.
सत्पतिं	ஸத்பதிஃ	நல்லாரைக் காப்பாற்றும்
त्वां	சுவாஃ	நின்னை
नरः	நரஃ	ஏனைய மனிதர்களும்
वृत्रेषु	வுத்ருஷ்டிஹ்	{ சத்துருக்களுக்குண்டான விட த்து
हवन्ते	ஹவஹே	அழைக்கின்றார்கள். மற்றும்
अर्वतः	சுவர்தஃ	குதிரைகளைப் பற்றின
काष्ठासु	காஷ்டாஸு	தறிகளிருக்கும்மீட்த்தும்
त्वाम्	சுவாஹ்	{ (அழைக்கின்றார்கள். நின்னை யாங்க ளும் அழைக்கின்றோம் என்க.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—2. பரத்துவாச ரிஷி.

தோத்திரம் பண்ணுகின்ற யாங்கள் அன்னத்தை யடைவதை முன்னிட்டு, இந்திர! நின்னையே யழைக்கின்றோம். மற்றும் நல்லார்களைக் காப்பாற்றுபவனும், மேம்பட்டவனுமாகிய நின்னையே ஏனைய மனிதர்களும்

* सातां, என்பது இருக்கு.

சத்துருக்களால் மறைப்புண்டான விடத்தில் அவர்களை வெல்வதற்கு அழைக்கின்றார்கள். அஃதன்றியும், சூதிரைகளைக் கட்டியிருக்குந் தறிகளிலும் அதாவது, போர்புரிய விரும்புவோர்களும், நின்னையே அழைக்கின்றார்கள். இதனால் யாங்களுமழைக்கின்றோம் என்பது பொருள். (2)

திற்ப்பு.—யாங்கள் அன்னத்திற்கும் தனத்திற்கும் நின்னே அழைக்கின்றோம். ஏனையார்கள் மழையின் பொருட்டும் சத்துருவை வெல்வதற்கும் அழைக்கின்றார்கள் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 3.

235. ३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
अभि प्र वः सुराधसमिन्द्रमर्च यथाविदे ।

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
यो जरितृभ्यो मघवा पुरुवसुः सहस्रेणैव शिक्षति ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-49-1.

சுவி ஓ வஃ வுராஸமஸு ३ १ २ ३ २ யதாவிதே ।

யோ ஜரிதூஹ்யோ ம஘வா பூரவஸுஃ ஸஹஸுரெணவ

[ஸிக்ஷதி ॥

அந்வயம்.

புருவஸு:, ய:, ம஘வா, ஜரிதூஹ்ய:, ஸஹஸுரெண இவ, ஸிக்ஷதி, யதாவிதே, வ:,
சுராஸம், இन्द्रம், அபி, பார்ச்சி ॥

பதவுரை.

புருவஸு:	புரவஸுஃ.	பலவகைத் தனங்களையுடைய
ய:	ய:	யாதொரு
ம஘வா	ம஘வா	இந்திரன்,
ஜரிதூஹ்ய:	ஜரிதூஹ்ய:	{ தோத்திரம்பண்ணுகின்ற எங்கட்கு
ஸஹஸுரெண	ஸஹஸுரெணவ	{ ஆயிர வகைத் தனங்களாற்போன்று
ஸிக்ஷதி	ஸிக்ஷதி	{ கட்டளையிடுகின்றான். அதாவது (மிகுந்த தனத்தைக் கொடுக்கின்றான் என்பது பொருள்.)
யதாவிதே	யதாவிதே	{ யாங்கள் உணர்ந்தவாறே (உணர்ந்து)
வ:	வ:	வேட்போர்களான நீவிரும்

सुराधसं	ஸுராதஸம்	நல்ல திரவியமுள்ள
इन्द्रं	இந்த்ரம்	அவ் விந்திரனை
अभि प्राचं	அபிப்ராஅம்	{ ஒரு முகமாய் நன்கு ஆராதிப்பீர் களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—3. பாலகில்யர் ரிஷி.

பசு முதலிய பலவிதத் தனங்களை யுடைய, அல்லது, வேள்வி பலவாமா தவின் பல வேள்விகளில் வசிக்கின்ற யாதோரு இந்திரனுண்டோ, அவன் துதிப்போர்களான எங்கட்கு ஆயிரம்வகைத் திரவியத்தாற் போன்று கட் டையிடுகின்றான். அதாவது, பசு முதலிய மிகுந்த தனங்களை எங்கட்குக் கொடுக்கின்றான் என்பது பொருள். அவ் விந்திரன் எங்களால் அறியப்படு வது போன்று, வேட்போர்களை! நீவிரும் சிறந்த ஐசுவரியமுடைய இந்திர தேவனை அறிந்து நன்கு ஆராதிப்பீர்களாக. (3)

திறிப்பு.—தனத்தைக் கொடுக்கும் நின்னைத் துதிக்கின்றேன். யாதினாலெ னின்? எல்லாச் சாத்திரமுணர்ந்தோனாகவும், மிகுந்த திரவியமுடையோனாகவும் இருக்கின்றாயாதலின் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

१ २ ३ १ २ ३ ३ १ २ ३ १ २ २
-236. तं वो दसमृतीषहं वसोर्मन्दानमन्धसः ।
३ २ ३ १ २ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
अभि वत्सं न खसरेषु धेनव इन्द्रं गीर्भिर्नवामहे ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-88-1

தம் வொ டஸமூதீஷஹம் வஸொம்மந்தானமந்ஸஸஃ ।

அபி வத்ஸம் ந ஸ்சரேஷு டேனவ இத்ரம் ஜீர்மிந்வாமஹே ॥

அந்வயம்.

(हे ऋत्विजः !,) (यजमानाः !,) दस्मं, ऋतीषहं, वसोः, अन्धसः, मन्दानं,
तं इन्द्रं, वः, धेनवः, वत्सं न, गीर्भिः, खसरेषु, अभिनवामहे ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विजः !)	(ஹே ஐக்ஷிஜஃ !)	(வேட்போர்களை !)
(यजमानाः !)	(யஜமானாஃ !)	(தலைவர்களை !) (யாம்)
दस्मं	டஸம்	தரிசிக்கத்தக்கோனும்

ऋतीषहं	ஐதீஷஹம்	சத்துருக்களை யடக்குவோனும்
वसोः	வவெஸா:	துன்பத்தை நீக்குவோனும்
अन्धसः	அந்ஸவச:	சோமமாகிய அன்னத்தால்
मन्दानं	மநாநம்	களிப்படைகின்றவனும்
वः	வ:	{ உங்கட்குப் போற்றத் தக்கவனு மாகிய
तं इन्द्रं	தம் ஐந்ரம்	அவ்வந்திரனை)
धेनवः	யெநவ:	பாற் பசுக்கள்
वसं न	வஸம் ந	கன்றைக் கருதிக் கதறுமாறு
गीर्भिः	ஜீர்பி:	துதியாகிய வாக்குகளால்
स्वसरेषु	ஸ்வஸரெஷு	பகற் காலங்களில்
अभिनवामहे	அபினவாமஹே	{ யாம் பல்வகையாக இன்றஞ்சு கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—4. நோதா ரிஷி இந்திரனைத் துதிக்கின்றார்.

வேட்போர்களே ! தலைவர்களே ! தரிசித்தற்குரியோனும், துன்புறுத்
துஞ் சத்துருக்களை யடக்குவோனும், மற்றும், துன்பத்தைப் போக்கு
வோனும், அல்லது, பாத்திரத்தில் இருக்கின்ற சோமமென்னும் அன்
னத்தை யருந்தியதாற் களிப்புறுகின்றோனும், ஆராதிக்கப்பாலதாற் தன்
மையால் உங்களைப் பற்றியவனுமாகிய அவ் வந்திரனைப் பெரிது
மிறைஞ்சுகின்றோம். யாம் இந்திரனைக் குறித்துக் கதறுகின்றோமென்பது
பொருள். எக்காலங்களிலெனின் ? இரவியால் நியமிக்கப்பட்ட பகல்களில்
(ஸ்வசரேழு,) என்றதற்கு யாஸ்க முனிவரும் 5-4-ல் பகல்கள், எனப்
பொருள் கூறியுள்ளார். (பகற் போதுகளில் தோத்திரத்தாற் கதறுகின்
றோம் என்பது திரண்ட பொருள்.) அதிலுவமை :—கோட்டங்களில் புதிதா
யின்ற பசுக்கள் தமது கன்றைக் குறித்துக் கதறுவன போன்றெனல்: (4)

மந்திரம் 5.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
237. तरोभिर्वो विदद्वसुमिन्द्रं सवाध उतये ।

३ १ २ २ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २

बृहदायन्तः सुतसोमे अध्वरे हुवे भरं न कारिणम् ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-64-1.

தரொலிவெ-ஹ விதவஸுமித்ர வஸவா ஹ உதயே ।

ஸ்வஹாயன்த: சுதசோமே அஹ்வே ஹுவே பரம் ந காரிணம் ॥

அந்வயம்.

(हे ऋत्विजः !.) वः, तरोभिः, विदद्वसुं, इन्द्रं, सबाधः, ऊतये, बृहत्, गायन्तः,
सुतसोमे, अध्वरे, भरं, कारिणं न, हुवे ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विजः !)	(ஹே ஈக்விஜஃ !)	வேட்போர்காள் !
वः	வஃ	நீங்கள்
तरोभिः	தரொபிஃ	{ விரைவுள்ள பரிகளோடு கூடியவ னும்
विदद्वसुं	விடிவஸுஃ	தனத்தைக் கொடுப்பவனுமாகிய
इन्द्रं	இந்ருஃ	இந்திரனை,
सबाधः	ஸபாபஃ	பிடையுற்றோர்களாகித்
ऊतये	ஊதயே	தம்மைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டு
बृहत्	புருஹத்	பிருகத், என்னும் சாமகீதத்தைப்
गायन्तः	காயனஃ	{ பாடுவோர்களாய் (ஆராதிப்பீர்க ளாக,) யானும்
सुतसोमे	ஸுதஸொமே	சோமரசன் தேடப்பட்டுள்ள
अध्वरे	அஹ்வரே	வேள்வியில்,
भरं	பரஃ	{ குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுவோ னாய்த்
कारिणं न	காரிணஃ ந	{ தமக்குதவி செய்பவனை மக்கள் முதலியோர்கள் அழைப்பது போல்
हुवे	ஹுவே	அழைக்கின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—5. கவி பிரகாசரீஷி.

வேட்போர்காள் ! நீவிர், வேகமுடைய குதிரைகளோடு கூடியவனும், மிக வேகமாய்த் தனங்களை யடைகின்றவனுமாகிய இந்திரனை, பிடையுற்ற வர்களாகி தம்மைப் பாதுகாத்தற்பொருட்டு, பிருகத் சாமம், என்னும் பாடலைப் பாடுகின்றவர்களாயிருந்து ஆராதிப்பீர்களாக. ஈண்டு 'ஆராதிப்பீர்களாக' என்பது எஞ்சி நின்றது. யாண்டெனின் ? கூறப்படுகின்றது :—சோமரசன் பிழிந்தெடுத்துள்ள விடத்தில், சோமயாகத்தில் என்பதும். யானும் அவ்விந்திரனை அழைக்கின்றேன் என்க. எதைப்போலெனின் ? குடும்பத்தைப் பாதுகாக்கின்றவனும், தமக்கு நலஞ்செய்யுஞ் சிலமுடையவனுமாகிய, ஒருவனை, அவனது புத்திரர் முதலியோர்கள் தமக்குதவிபுரியுமாறு அழைக்கின்றதைப் போன்றேனல். அத் தன்மைய இந்திரனை யான் அழைக்கின்றேன் என்பதாம்.

மந்திரம் 6.

238. तरणिरित्तिवासति वाजं पुरन्ध्या युजा ।

३ २ ३ १ २ ३ २ ३
२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ २ ३ १ २
आ व इन्द्रं पुरुहूतं नमे गिरा नेमिं तष्टेव सुदुवम् ॥ ६ ॥

தரணி ரி^{வி}திஷாவஸதி வாஜம் ப^வபுரங்ஸு^ய யுஜா ।

சுவ ஊ^நம் ப^வபுரங்ஸு^யதம் நமெ மிரா நெ^{மி} த^ஷஷெவ ஸு^யதுவம் ॥ ६ ॥

அந்வயம்.

तरणिरित्, युजा, पुरन्ध्या, वाजं, सिषासति, सुदुवं, नेमिम्, तष्टा इव,
पुरुहूतं, इन्द्रं, गिरा, वः, आनमे ॥

பதவுரை.

तरणिरित्	தரணிரிசு	போரில் வேகமுடையவனே
युजा	யுஜா	அதுகூலமாகிய
पुरन्ध्या	புரங்ஸு ^ய	பெரும் புத்தியால்
वाजं	வாஜம்	அன்னத்தைப்
सिषासति	ஸிஷாவஸதி	பெறுகின்றான்.
सुदुवं	ஸு ^ய துவம்	நற்கட்டையை
नेमिं	நெ ^{மி}	சக்கரமாய்
तष्टा इव	தஷா ஊவ	{ தச்சன் வளையச் செய்வது போன்று
पुरुहूतं	புரங்ஸு ^ய தம்	பல்லோரால் அழைக்கப்பட்ட
इन्द्रं	ஊ ^ந ம்	இந்திரனைத்
गिरा	மிரா	தோத்திரத்தால்
वः	வஃ	உங்கட்காக
आनमे	சூ ^ந மெ	ஒருமுகப்படுத்துகின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—6. வசிட்ட ரிஷி.

போர்த்தொழின் முதலிய கருமங்களில் அனுகூலமாகிய பெரும் புத்தியால் விரைவாகவே ஒருவன் அன்னத்தை நுகர்கின்றான். பல்லோர்களால் அழைக்கப்பட்ட இந்திரனை, வேள்வித் தலைவர்கள்! நும்பொருட்டு யான் தோத்திரத்தால் ஒருமுகப்படுத்துகின்றேன். அதிலுவமை:—தச்சன் ஒரு மரத்தைச் சக்கரமாகச் செய்வது போன்றேனல். (6)

குறிப்பு.—பெரும் புத்தியோடு கூட அன்னத்தைக் கொடுக்க விரும்புகின்றான் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 7.

1 2 3 1 2 3 2 3 1 2 3 1 2
239. पिवा सुतस्य रसिनो मत्स्वा न इन्द्र गोमतः ।

3 1 2 3 1 2 3 2 1 2 3 1 2
आपिनो बोधि *सधमाद्ये वृधेऽस्मान् अवन्तु ते धियः ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-3-1.

விவா ஸுதஸ்ய ரஸினொ மத்ஸா ந ஐந்ரு மொதத் : ।

சூவிநொ-யி ஸொயி ஸயமாடிஜெ வுயெஸ்தாஸ்மான் அவந்து தெ டியி: ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, रसिनः, गोमतः, नः, सुतस्य, पिब, मत्स्व, सधमाद्ये, आपिः,
नः, वृधे, बोधि, ते, धियः, अस्मान्, अवन्तु ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹை ஐந்ரு!	இந்திரனே! (ஈ)
रसिनः	ரஸின:	இரசத்தைபுடையதும்
गोमतः	மொதத்:	{ பசுநெய் முதலியவைகளோடு கூடியதுமாகிய
नः	ந:	எங்களுடைய
सुतस्य	ஸுதஸ்ய	பிழிந்தெடுத்த சோமரசத்தை
पिब	பிப	அருந்துவாயாக. (அருந்தி)
मत्स्व	மத்ஸுவ	கனிப்படைவாயாக.
सधमाद्ये	ஸயமாடிஜெ	{ தேவர்கள் கனிப்பெய்தும் வேள் வியில்
आपिः	சூவி:	சுற்றத்தானாய்
नः	ந:	எங்களுடைய
वृधे	வுயெ	விருத்தியின் பொருட்டுச்
बोधि	ஸொயி	சாவதானமாவாயாக.
ते	தெ	உன்னுடைய
धियः	டியி:	அனுக்கிரகமாகிய புத்திகள்
अस्मान्	அஸ்தாந்	எங்களைப்
अवन्तु	அவந்து	பாதுகாப்பனவாகுக.

*सधमाद्यः, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—7. மேதாதிதி ரிஷி.

இந்திர ! சுவையுடையதும், ஆவின் பரிணாமமாகிய பால், நெய் முதலியவைகளோடு கூடியதுமாகிய, எங்களுடைய சோமரசத்தை அருந்துவாயாக. அருந்திக் களிப்படைவாயாக. மற்றும், தேவர்கள் களிப்படைதலின் சதமாத்யம் எனப்படும் வேள்வியில் நீ சுற்றத்தானாக இருந்து, நாங்கள் வளர்தற் பொருட்டுக் கருத்துடையோனாகுதி. உன்னுடைய அனுக்கிரகமாகிய புத்தி துதிக்கின்றவர்களான் எங்களைக் காப்பாற்றுக என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8.

२३ ३ १२ ३२३ १२
240. त्वं ह्येहि चेरवे विदाभगं वसुत्तये ।

१२

उद्वावृषस्व मघवन् गविष्टये उदिन्द्राश्वमिष्टये ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-17-6.

கவம் ஹெஹி ஹொவெ விதாபகம் வஸுதுயெ ।

உதாவ்ருஷஸ்வ மகவநு மவிஷ்டய உதிந்ராஸமிஷ்டயெ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, हि, त्वं, वसुत्तये, एहि, चेरवे, भगं विदाः, मघवन्, गविष्टये,
उद्वावृषस्व, इन्द्र ! अश्वमिष्टये, उद्वावृषस्व ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !

हि

वसुत्तये

एहि

चेरवे

भगं

विदाः

मघवन् !

गविष्टये

ஹெ ஹொ !

ஹி

வஸுதுயெ

ஹஹி

ஹொவெ

ஹகம்

விதா:

மகவநு !

மவிஷ்டயெ

இந்திரனே ! நீ

உண்மையில் வள்ளலாதலின்

{ எமக்குத் தனத்தையுக்கொடுத்தற்
பொருட்டு

வருவாயாக. வந்து

நல்லொழுக்கமுடைய எமக்கு

ஐசுவரியத்தைக்

கொடுப்பாயாக.

இந்திர !

சோதனை விரும்பும் எமக்கு

उद्गावृष्व
इन्द्र !
अश्वमिष्टये
उद्गावृष्व

உஅரவூஷஸ்வ
இந்திர !
அஸ்வமிஷ்யெ
உஅரவூஷஸ்வ

பசுக்களைத் தருவாயாக.
இந்திர !
அசுவத்தை விரும்பும் எமக்கு
அசுவத்தைபுத் தருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—8. பாக்கரி ரிஷி.

இந்திர ! நீயே உண்மையாகிய கொடையாளி யென்று அறியப்படுகின்
றாய். இதனால் நீ வருவாயாக. எதன் பொருட்டெனின் ? எங்கட்குத் திர
வியத்தை கொடுத்தற் பொருட்டு. வந்து நல்லலொழுக்கமுடைய எமக்குப்
போற்றத்தக்க ஐசுவரியத்தைத் தருவாயாக. தனமுள்ள இந்திர ! ஆவை
விரும்பும் எமக்கு ஆவைத் தருவாயாக. அவ்வாறே குதிரையை யிச்சிக்கு
மெமக்குக் குதிரையுந் தருவாயாக என்பதாம். (8)

திறிப்பு.—நல்லறிவுடைய எமது ஐசுவரியத்தை யுணர்ந்தவனாய், கோ, பரி
முதலியனவர்களைக் கொடுப்பாயாக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 9.

१ २२ ३२ ३ १ २२ ३१ २
241. न हि वश्वरमं च न वसिष्ठः परिमं०सते ।

३ १ २ ३२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
अस्माकमद्य मरुतः सुते सचा विश्वे * पिबन्तु कामिनः ॥ ९ ॥

இருக்கு 7-59-3.

ந ஹி வஸ்வரமம் ச ந வஸிஷ்டஃ பரிமம்ஸதெ ।

அஸ்மாகமத்ய மரூதஃ சூதே சசா விஸ்வே * பிபந்து காமினஃ ॥

அந்வயம்.

है मरुतः !, वः, चरमं च न, वसिष्ठः, न हि परिमंसते, अद्य, अस्माकं, सुते,
मरुतः कामिनः, विश्वे, सचा, पिबन्तु ॥

பதவுரை.

हे मरुतः !

ஹெ மரூதஃ !

மருத்துக்களே !

वः

வஃ

உங்களுக்குள்

चरमं च न

சாரமம் ச ந

சிறுவரையுந் கூட

* पिवत என்பது இருக்கு.

वसिष्ठः	வவிலு:	வசிட்ட ரிஷியாகிய யான்
न हि परिमंसे	ந ஹி பரிமஃஸதெ	நீக்கித் துதித்திலேன்.
अथ	அத்ய	இப்போது
अस्माकं	அஸ்மாசம்	எங்களுடைய
सुते	ஸுதெ	சோமரசந் தேடியவிடத்து
मरुतः कामिनः	மரூத: காமின:	சோமரசத்தை விரும்புகின்ற
विश्वे	விஸ்வ	நீவிர் எல்லோரும்
सचा	ஸசா	ஒன்றுகூடி
पिबन्तु	பிபன்து	அருந்துவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—9. வசிட்ட ரிஷி, பரோட்சமாய்க் கூறுகி

மருத்துக்களே! 'வசிட்டன்' என்னும் ரிஷியாகிய நான், உங்களுடையனாயுள்ளவனையுங்கூட நீக்கித் துதி செய்திலேன். மற்றோர், உமையோரையுமே துதிக்கின்றேன் என்பது பொருள். எமது சோமரசம் பிழைத்தெடுத்த இச்சமயத்தில் சோமரசம் வேண்டிய மருத்துக்களான நீவிர் யாவருமொருங்கு சேர்ந்து குடிப்பீர்களாக.

(9)

குறிப்பு.—மருத்துக்களே! நீங்களிருக்குமிடம் சிறிதுந் தெரியவில்லை ஆயினும் தேவர்களுடன் வந்து சோமரசம் அருந்துவீர்களாக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 10.

242. मा चिदन्यद्विशंसत सखायो मा रिषण्यत ।

२३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

इन्द्रमित्तोता वृषणं सचा सुते मुहुरुक्थाच शंसत ॥ १० ॥

இருக்கு 8-1-6.

மா விஷணு விரமஸத வவாயொ மா ரிஷணுத ।

ஐந்துவிதொதா வுஷணம் வவா வுதெ உஹுரூகூத ஸஸத ॥

அந்வயம்.

हे सखाय !, अन्यत्, मा चिद्विशंसत, मा रिषण्यत, सुते, वृषणं, इन्द्रमित्, सचा, स्तोत, उक्था च, मुहुः, शंसत ॥

பதவுரை.

हे सखायः !	ஹே ஸவாயா !	(துதிப்போராய) நண்பர் !
अन्यत्	சுநதிக்	{ இந்திரனது துதியினும் வேறு துதியைச்
मा विद्दिशंसत	மா விவிஸம்ஸத	சொல்லாதீர்கள்.
मा रिषण्यत	மா ரிஷணத	வீணப் மெலியாதீர்கள்.
ने	ஸந்தெ	சோமரசந் தேடியவிடத்து
	வரஷணம்	{ விழந்தவாற்றூற் பெய்தளிக் கும்
	ஊருபிக்	இந்திரனையே
	ஸவா	ஒன்று சேர்ந்து
	ஹோத	துதிப்பீர்களாக.
	உதூ அ	{ இந்திரனைப் போற்றும் சஸ்திர மென்னுந் துதிவிசேடங்களை யும்
सुहृदः	ஊஹா	அடிக்கடி
शंसत	ஸம்ஸத	ஒதுவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—10. பிரகாத காண்வ ரிஷி.

(எமக்கு) ஒத்த வுணர்வுடைய துதிப்போர்களே ! நீவிர், இந்திரனுடைய தோத்திரத்தைத் தவிர்த்து மற்றைய துதிகளை யுரைக்காதீர்கள். துன்புறுத்துவோராகாதீர்கள். பிறர் துதிகளால் வீணாக மெலியாதீர்கள் என்பதாம். சோமரசம் பிழிந்தவிடத்து, மணம் விரும்பியவைகளை மழையென்பப் பெய்யும் இந்திரனையே நீவிருவீருமொருங்கு குழுமித் துதிப்பீர்களாக. இந்திரனைப்பற்றிய சஸ்திரமென்னும் மந்திர விசேடங்களை அடிக்கடி யோதுவீர்களாக.

(10)

முதலாவது கண்டம்.

முற்றும்.

இரண்டாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—3. கவ

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

243. २३ १ २२ ३२३ १२ ३ १२
नकिष्टं कर्मणा नशद्यश्चकार सदावृधम् ।

२३ २ ३२३ १२ ३१ २ ३१ २ ३ १ २२
इन्द्रं न यज्ञैर्विश्वगूर्तमृभ्वसमधृष्टं * धृष्णुमोजसा ॥ १ ॥

இருக்கு 8-70-3

நகிஷ்டம் கர்மணா நசத்யஸ்சகார சதாவ்ரதம் ।

ஐந்ரும் ந யஜ்ஜெகுவிஸ்ய மதத ஐஸ்வரயஷ்டம் யுஷ்ண
[ஜொஜஸா ॥

அந்வயம்.

यः, सदावृधं, विश्वगूर्तम्, ऋभ्वसं, ओजसा, अधृष्टं, न, धृष्णुं, इन्द्रं, यज्ञैः,
चकार, तम्, कर्मणा, नकिः, नशत् ॥

பதவுரை.

यः	யः	யாதொரு வேள்வித் தலைவன்,
सदावृधं	ஸதாவ்ரதம்	எப்போதும் வளரப்பெற்றவனும்
विश्वगूर्तं	விஸ்வமததம்	உலகந் தொழத்தக்கோனும்
ऋभ्वसं	ஐஸ்வரம்	பெரியோனும்
ओजसा	ஔஜஸா	ஆற்றலால்
अधृष्टं	அத்யுஷ்டம்	எவருக்கு மடங்காதோனும்
न	ந	மற்றும்
धृष्णुं	யுஷ்ணம்	{ சத்துருக்களை யடக்குவோனுமா
इन्द्रं	ஐந்ரும்	இய
यज्ञैः	யஜ்ஜெகுவி	இந்திரனை
		வேள்விகளால், வசமாகச்

* धृष्णोजसम्, என்பது இருக்கு.

கஉ-ஆணா

நக்சி: நஸகி

செய்துவிட்டானே,

அவ்வேள்வித் தலைவனை

{ கொல்லுதன் முதலிய கருமத்
தால் (வரும்பலன்)

வியாபிக்காது. (பற்றாது.)

சாயண பாடியம்.

.. இருக்கு—1. ஆங்கிரசர் புருஷன்மர் ரிஷிகள்.

வேள்வித் தலைவனைக் கொல்லுதல் முதலிய தொழிலால் வரும் வியாபிக்காது. (எவ்விதமாகிய தலைவனை யெனின்?) யாதொருவன் சூக்ஷ்மமான வேள்விகளால் இந்திரனையே தன்வயமாக்கிக்கொண்டானே, அவனை என முடித்துக்கொள்க) எவ் வண்ணனாகிய இந்திரனை யெனின்? எப்போதும் வளரப்பெற்றானே. மற்றும், அனைவர்களாலும் துதிக்கத் தக்கானே. மற்றும் பெரியோனே. மற்றும் பிறராற்றலா லமிழ்த்தப்படாதோனே. சத்துருக்களை யடக்குவோனே. (வியாபிக்காது என்பதனோடு சேர்க்க.)

(1)

மந்திரம் 2.

244. २ ३१ २ ३१ २ ३२ ३१ २ ३१ २
य ऋते चिदभिषिषः पुरा जवृभ्य आतृदः ।

१ २ ३ २ ३१ २ ३२ ३१ १ १ ३ १ २ ३ १ २
सन्धाता सन्धि मघवा पुरुवसु * निष्कर्ता विहुतं पुनः ॥ २ ॥

இருக்கு 8-1-129.

ய ஐதெ விடிவிஸிஷி: வுரா ஜவ்ருவ்ரு ஆதூடி: ।

ஸந்ஹாதா ஸந்ஹி மகவா வுராவஸுநிஷ்கர்தா விஹுதம்
| வுந: ॥

அந்வயம்.

ய:, அபிஷிஷ:, ஋தே சித், ஜவ்ருப்ய:, ஆதூட:, புரா, சந்ஹி, சந்ஹாதா,
மகவா, பூர்வஸு:, (இन्द्र:), விஹுத், புன:, நிஷ்கர்தா ॥

* इष्कर्ता विहुतं, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

यः	யஃ	யாதொரு இந்திரன்
अभिषिषः	அபிஷிஷஃ	கூட்டுங் கருவிகள்
अते चित्	அதே சித்	இல்லாமலே
अशुभ्यः	அசுப்யஃ	கழுத்துகளினின்றும்
आतृदः	ஆதூதஃ	இரத்தமெழுவதன்
पुरा	புரா	முன்பே
सन्धि	ஸந்நி	கூட்டத்தக்கதைத்
संधाता	ஸந்நாதா	கூட்டிவைப்பவனாகின்றானே,
सधवा	ஸதவா	தனமுடையோனும்
पुरुषः	புருஷஃ	{ மிகுந்த ஐசுவரியமுடையவனுமாகிய
(इन्द्रः)	(ஐந்திரஃ)	(அவ் விந்திரன்)
विहृतं	விஹ்ருதம்	துணித்து வேறுக்கியவைகளை
पुनः	புனஃ	மறித்தும்
निश्रुता	நிஷ்ருதா	{ சுத்தப்படுத்தி வைக்கின்றான் (சேர்த்து வைக்கின்றான் என்பது பொருள்.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—2. மேதாதிதி மேத்யாதிதிகள், இதற்கும், மேல் வரும் மந்திரத்திற்கும் ரிஷிகளாவார்கள்.

சேர்த்துவைக்கும் பொருள்களில்லாமலே (மருந்து முதலிய இல்லா மலே) எவ் விந்திரன் கழுத்துகளினின்று இரத்த மெழுவதன் முன்னமே அவற்றைச் சேர்த்துவைப்போனாகின்றானே, தனமுள்ளோனும், ஐசுவரிய முடையானுமாகிய அவ் விந்திரன் துணிக்கப்பட்ட அவற்றை மீண்டும் மிக நலப்படுத்துகின்றான். (ஒட்டி வைக்கின்றான்) என்பது மது. (2)

குறிப்பு.—வச்சிரம் என்பது இடி, வேள்விச்சாலையில் வரத்தகாதவர்கள். வரில் அவர்களைத் தடுக்க துராரபாலங்கள் வைத்திருக்கும் தலையிலுருண்டையுடைய இரும்பாணிகள் சூழ்ந்த தடியுமாகும் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 3.

245. १ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ २ ३ १ २
आ त्वा सहस्रमाशतं युक्ता रथे हिरण्यये ।

३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

ब्रह्मयुजो हरय इन्द्र केशिनो वहन्तु सोमपीतये ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-1-24.

சூ சுவா ஸஹஸ்யாஸதம் யுக்தா ரயே ஹிரண்யே ।

ஸஹயாஜோ ஹரய ஹு கெஸரிநொ வஹணு ஸொஜீதயே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, ब्रह्मयुजः, केशिनः, हिरण्यये, रथे, युक्ताः, आसहस्रं, शतं,
हरयः, त्वा, सोमपीतये, आ वहन्तु ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே ஹு !	இந்திரனே !
ब्रह्मयुजः	ஸ்ஹ யுக்து:	{ துதிசெய்து கொடுத்த அனிக ளோடு கூடினவைகளும்.
केशिनः	கெஸரிந:	{ கழுத்தில் நீண்ட மயிர்களுள்ள வைகளும்
हिरण्यये	ஹிரண்யே	பொன்மயமாய்ச் செய்துள்ள
रथे	ரயே	தேரில்
युक्ताः	யுக்தா:	{ ஒன்று சேர்த்துப் பூட்டியவை களுமான
आसहस्रं शतं	சூ ஸஹஸ்யாஸதம்	ஆயிரத்து நூறு
हरयः	ஹரய:	குதிரைகள்
त्वा	சுவா	உன்னைச்
सोमपीतये	ஸொமபீதயே	சோமரச மருந்துவதற்கு
आ वहन्तु	சூ வஹணு	{ இழுத்துக்கொண்டு வருவன வாகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—3.

இந்திரனே ! உனது ஆயிரத்து நூறு குதிரைகளும், எமது வேள்வியைக் குறித்து உன்னைக்கொண்டு வருவனவாகுக. யாண்டுங் குதிரைகளிரண்டே. அங்ஙனமாயினும், அதன் ஐகவரியங்களான வ்ணைய குதிரைகளுமிருக்கின்றன. (ஆதலின் ஆயிரத்தின்மேற் கணக்கிடப்பட்டன.) ஒரே சமயத்தில் அநேக குதிரைகளால் கொண்டுவரப்படுதல் எவ்வாறுமென்றாகக் கித்துக் கூறப்படுகின்றது :—ஒன்று சேர்த்துப் பூட்டியவைகளுமான என்றது. விரைவில் வருமாறு பொன்மயமாகிய இரதத்திற் பூட்டப்பட்டிருத்தலின் அநேக குதிரைகள் ஒரே சமயத்திலேயே செல்லுதல் பொருந்துமென்பது கருத்து. எவ்விதமான குதிரைகளெனின் ? பிரமனாகிய இந்திரனோடு கூடியவைகள். அல்லது, எமது தோத்திரங்களோடு, அல்லது, எமது அனிகளோடு கூடியவைகள். மற்றும், கழுத்திற்கு மேலுள்ள சடைமயிர்களை

புடையவைகள். இந்திரனைக் கொண்டு வருதல் யாது கருதியோவெனின் ? ஆண்டுக் கூறப்படுகின்றது :—சோமரசு மருந்துவதற்கு என. எமது சோமரசுத்தை யருந்துமாறு கொண்டு வருவனவாகுக என்பது பொருள். (3)

மந்திரம் 4.

246. २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
 आ मन्द्रैरिन्द्र हरिभिर्याहि मयूररोमभिः ।
 २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
 मा त्वा केचिन् नियेमुरिन्न पाशिनोऽति धन्वेव तांइहि ॥ ४ ॥
 இருக்கு 3-45-1.

சூ உநெருசுரிநு ஹரிஸிய-ஹரி உய-ரூரொஉலிஃ ।
 மா த்வா கெவிநு நியெமூரிந பாஸரிநொ-தி யநெவ தாஃஹி ॥

அங்வயம்.

हे इन्द्र !, मन्द्रैः, मयूररोमभिः, हरिभिः, धन्वेव, तान्, अति, आयाहि,
 इत्, पाशिनः, न, त्वा, मा नियेमुः, एहि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ ஐந்திர !	இந்திரனே ! நீ
मन्द्रैः	உநெருசு	கனிப்பைத் தருபவைகளும்
मयूररोमभिः	உய-ரூரொஉலிஃ	{ மயிலிறகுகள் போன்ற மயிர் களுள்ளனவுமான
हरिभिः	ஹரிஃ	குதிரைகள்வாயிலாக.
धन्वेव	யநெவ	{ வழிப்போக்கர் உவர்ப்பூமியை விரைவிற கடக்குமாறு
तान् अति	தாநு அதி	{ செல்வதற்குத் தடையாபுள்ள அவைகளைக் கடந்து
आयाहि	சூயாஹி	வருவாயாக.
इत्	உசு	இன்னும்
पाशिनः न	பாஸரிநஃ ந	{ வேடன் வலையாற் பறவைகளைப் பிடிப்பதுபோல
त्वा	த்வா	உன்னை
मा नियेमुः	மா நியெமூஃ	{ ஒருவரும் தடைபண்ணாத ராகுக,
एहि	ஏஹி	வருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—4. விசுவாமித்திரர் உண்மையாகிய இந்திரனை யழைக்கின்றார்:—

இந்திரனே ! களிப்பையுண்டாக்குகின்ற மயிவிற்றுகள் போன்ற மயிர் களையுடைய குதிரைகள்வாயிலாக நீ வேள்வியைக் குறித்து வருவாயாக. யாதொரு விதமான சனங்களும் நினைந்நியமிப்போர்க ளாகாதொழிவார்க ளாக. பிரயாணத்திற் றடை செய்யாதோர்களாக என்பது கருத்து. அதி லுவமை:—வலைக்கயிற்றைக் கையிற் கொண்ட வேடர்கள் பறவைகளைப் பிடித்துக்கொள்வது போன்றெனல். அதுபோல தடைப்படுத்தாதோர்க ளாவார்களாக என்பது பொருள். ஆயினும், வழி நடப்போர்கள் உவர்ப் பூமியை விரைவிற் கடந்து செல்வதுபோல பிரயாணஞ் செய்வதற்குத் தடையாயுள்ள அவைகளைக் கடந்து விரைவில் வருவாயாக என்பதாம். (4)

தறிப்பு.—வழியில் தடைப்படுத்துவரேல், அவர்களுடன் தனுவினற் போ ராடுதி, ஈண்டுக் குதிரைகள் என்றது வானவில் என்பது ஆங்கிலம்,

மந்திரம் 5.

247. त्वमङ्ग प्रशंसिषो देवः शविष्ठ मर्त्यम् ।

२३ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
न त्वदन्यो मघवन्नस्ति मर्दितेन्द्र ब्रवीमि ते वचः ॥ ५ ॥

இருக்கு 1-84-19.

கூஜ ஸ்ரஸ்மிஷா ஷெவஃ ஸவிஷ் உத்யு-ஃ ।

ந கூஜநெஷா உவாவந்ஸி உமீ-தெந் ஸ்ரவீஷி தெ வவஃ ॥

அந்வயம்.

हे अङ्ग शविष्ठ !, इन्द्र !, देवः त्वं, मर्त्यं, प्रशंसिषः, मघवन् !, इन्द्र !,
त्वदन्यः, मर्दिता, नास्ति, ते, वचः, ब्रवीमि ॥

பதவுரை.

அங் ஷவிஷ !

கூஜ ஸவிஷ !

ஆற்றலுடையார்களுட் சிறந்த

இन्द्र !

உந் !

இந்திரனே !

देवः त्वं

ஷெவஃ ச்வம் .

பிரகாசிக்கின்ற நீ

मर्त्यं

உத்யு-ஃ

{ தன்னைத் துதிக்கும், மரண தரு
மத்தையுடைய மனிதனை

प्रशंसिषः	புரஸம்ஸிஷ:	{ இவன் என்றீ தனன், எ
मघवन्!	மகவநு!	தனமுடை
इन्द्र!	ஐந்ரு!	இந்திரனே
त्वदन्यः	தவந்ய:	{ நின்னைத் வரும்
मङिता	மங்கிதா	நலஞ்செய்
नास्ति	நாஸ்தி	இலர். ஆ
ते	தே	உன்னுடை
वचः	வக:	துதியாகிய
ब्रवीमि	ப்ரவீமி	யாண்டுஞ்

சாயண பாடியம்

கண்டம்—2. இருக்கு—5. கோதம ரிஷி.

முலத்தில் 'அங்க' என்றது மனத்தின் ஒருமைப்பாட்டை யுணர்த்துகின்றது. ஆற்றலுடையாரில் மேம்பட்ட இந்திர! பிரகாசவடிவமாகிய நீ நின்னைத் துதிக்கின்ற மரண தருமத்தையுடைய வொருவனை, இவனால் மிக நன்கு துதிக்கப்பட்டேன் எனப் பேற்றதுகின்றாய். தனமுடைய இந்திரனே! நின்னையொழிய வேறியாருஞ் சுகப்படுத்துவோரிலர். இதனால் நின் பொருட்டுத் துதியாகிய வாக்கைச் சொல்கின்றேன் என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

१२ ३१२ ३१ २२३१२
248. त्वमिन्द्र यशा असृजीपी शवसस्पतिः ।

२३१२ ३२३ ३२३१२ ३१२
त्वं वृत्राणि हंस्यप्रती * न्येक इत्पुर्वनुत्तर्षणीधृतिः ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-90-5.

சுவரீநு யஸா சவஸுஜீஷீ சவஸஸுதி: ।

சவ் வுத்ராணி ஹம்ஸுப்ரதீநெக இத்புர்வநுத்தஸுஷ்ணீ
[யுதி: ॥

அந்வயம்.

ஹே இन्द्र!, शवसस्पतिः, ऋजीपी, त्वं, यशा, असि, अप्रतीनि, पुरु, वृत्राणि, अनुत्तः, चर्षणीधृतिः, एक इत्, हंसि ॥

* एक इदनुत्ता चर्षणी धृता, என்பது இருக்கு.

பதவுரை:

రఘు!

‘வாழ்வு’ தி:

५

 π

६

புத்தி

புரணா

வரதுணி

சுநத

அஷ்ட-கூணீயுதி:

வனக ஊக

உம.வீ

இந்திரனே !

ஆற்றலைப் பாதுகாப்போனும்

{ போற்றற்குரிய சோமரசத்தை
 { யேற்றுக்கொள்வோனுமாகிய
 நி

கீர்த்தியுடையோடுக

இருக்கின்றாய். (ஏனெனின்) ?

{ பேராற்றலுடையோர்களும் எதிர்
நிற்கமுடியாத

அனேக

இராக்கதர்களை

ஒருவராலுந் தூண்டப்படாமலே

{ வேள்வித் தலைவர்களைக் காப்பாற்றுகின்ற நீ

ஒருவனாகவே

{ நாசஞ்செய்கின்றனை. (ஆதலின்
என்க.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—6. நிருமேதர், புருமேதர் நிஷிகள்.

இந்திரனே ! வலியைக் காப்போனும், பிழிந்தெடுத்த சோமமுடையோனுமாகிய நீ கீர்த்தியுடையோனாயிருக்கின்றாய். இவன் எவ்வாறு கீர்த்தியுடையான் என்றாசங்கித்துக் கூறப்படுகின்றது :—பெரும் வலியுடையோர்கள்ள அநேக இராக்கதர்களை, வேறெவராலுந் தூண்டப்படாமல் வேள்வித் தலைவனைக் காப்பாற்றுகின்ற நீ உதவியின்றி யொருவனாகவே நாசஞ் செய்கின்றனை, ஆதலின் கீர்த்தி மக்குடையோன் என்பதாம். (6)

குறிப்பு:—பல வகை முடையதும், துிக்கத் தக்கதும், வீரனும் ராங்கப்பட்டது மாகிய வச்சிராபு சத்தாற் சத்தருக்களை நாசம் பண்ணுகின்றனை என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 7.

२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ क २ २ ३ २

249. इन्द्रमिद्वेतातय इन्द्रं प्रयत्यध्वरे ।

१२   ३२ ३१२   ३२३ १२   ३१२

इन्द्रं समीके वनिनो हवामह इन्द्रं धनस्य सातये ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-3-5.

ஐந்ரு லிஷெவதாதய ஐந்ரு ஸ்யதூயரெ ||
ஐந்ரு ஸீகெ வநிநொ ஹவாஹை ஐந்ரு ஸ

அந்வயம்.

देवतातये, इन्द्रमित्, हवामहे, अध्वरे प्रयति, इन्द्रं,
धनस्य, सातये, इन्द्रं, हवामहे ||

பதவுரை.

देवतातये	ஷெவதாதயெ	வேள்வியின்.
इन्द्रमित्	ஐந்ருமித்	இந்திரனே
हवामहे	ஹவாஹை	அழைக்கின்
अध्वरे प्रयति	அஹ்வரெ ப்ரயதி	வேள்வி தொடர்
इन्द्रं	ஐந்ரு.	இந்திரனை
हवामहे	ஹவாஹை	அழைக்கின்றோம்.
समीके	ஸமீகெ	{ வேள்வி முடிவிலும், போரிலும் :
वनिनः	வநிந:	ஆராதிக்கின்ற யாம்
इन्द्रं	ஐந்ரு	இந்திரனை
हवामहे	ஹவாஹை	அழைக்கின்றோம்.
धनस्य	யநஸ்ய	தனத்தின்
सातये	ஸாதயெ	இலாபத்தின் பொருட்டும்
इन्द्रं	ஐந்ரு	இந்திரனை
हवामहे	ஹவாஹை	{ அழைக்கின்றோம். (ஆதலின் இந் திரன் விரைவில் வருவானாக என்பது கருத்து.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—7. மேத்தியாதிதி ரிஷி.

வேள்வியின் பொருட்டுத் தேவர்களுக்குள் இந்திரனையே அழைக்கின்றோம். வேள்வி தொடங்கிய விடத்தும் இந்திரனை யழைக்கின்றோம். வேள்வி இனிது முடிவு பெற்றவிடத்தும் ஆராதிக்கின்ற யாம்கள் இந்திரனை யழைக்கின்றோம். அல்லது போரிலும் இந்திரனையே அழைக்கின்றோம். தனலாபத்தின் பொருட்டும் இந்திரனையே அழைக்கின்றோம். இதனால் விரைவில் இந்திரன் வருவானாக என்பதாம். (7)

சுண்டுச் சமீகம் என்றது போர் என நிரூபித்தம். 2-17-11-ல் கூறியுள்ளது.

திறிப்பு.—சுண்டு, தேவர்களுன்னுந் தோத்திரஞ் செய்வோர்களால் விரிக்கப் படுதலின் தேவதாதி - என்பது வேள்வியாம்.

மந்திரம் 8.

3 9 2 3 9 22
त्वा पुरुवसो गिरो वर्द्धन्तु या मम ।

3 9 2 3 2 3 9 22
गिः शुचयो विपश्चितोऽभिस्तोमैरनूषत ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-3-3.

வவ்வொ மிரொ வவ்வொ யா 22 ॥

வவ்வொ விவஸிதொ஽பிஸ்தொமௌநூஷத ॥

அந்வயம்.

... மம, இமா:, யா: கிர: த்வா, வர்द्धन्तु, पावक वर्णा:, शुचय:,
विपश्चित:, स्तोमै:, अभ्यनूषत ॥

பதவுரை.

हे पुरुवसो !	ஹ வ-ஸ-வவ்வொ !	மிசுந்த தனமுள்ள இந்திர !
मम	22	என்னுடைய
इमाः	உமா:	இத்தகைய
याः गिरः	யா: கிர:	எந்த வாக்குகளுண்டோ, அவை
त्वा	சுவா	உன்னை
वर्द्धन्तु	வவ்வொ	வளர்ப்பனவாகுக. அவ்வாறே
पावकवर्णाः	பாவகவண-மா:	{ நீயொத்த வெளியுடையார்க ளும்
शुचयः	ஸ-அய:	சுத்தர்களுமான
विपश्चितः	விவஸித:	அறிஞர்கள்
स्तोमैः	ஸ்தொமௌ:	தோத்திரங்களால்
अभ्यनूषत	அப்யநூஷத	துதிக்கின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—8. மேத்தியாதிதி ரிஷி.

வேத மந்திரங்களாகிய சஸ்திர மென்னும் என்னுடைய இந்தத் துதி
விசேட வாக்குகள் உன்னை வளர்க்குக. அவ்வாறே, அழல் நிறமுடையார்
களும், அதாவது அக்கினி போன்ற ஒளியுடையவர்களும், இதனாலேயே
சுத்தர்களுமான வித்வான்களும், வேத கீதம் பாடுவோர்களுமான நீவிர்
தோத்திரங்களாற் போற்றுவீர்களாக. ஈண்டு அத் தோத்திரங்களாவன
'பகிஷ்பவமானாதிகள்' என்க.

(8)

குறிப்பு.—வேள்விக்குப் புறம்பாய் அசுவினி குமாரர்களைப் பரிசுத்தப்படுத்தச்
செய்கின்ற பாடல்வடிவ துதியைப் பகிஷ்பவமானம் என்பர் வேள்வியாளர்.

ம ந் திர ம் 9.

251. ௨ ௩ ௧ ௨௨ ௩ ௨ ௩ ௧ ௨ ௩
உது த்யே மதுமத்தமா கிர: ஸ்தோமாஸீர்தே ।

௧ ௨ ௩ ௧ ௨ ௨ ௩ ௨ ௩ ௧ ௨
ஸத்ராஜிதோ ஧நஸா அக்ஷிதோதயோ வாஜயந்தோ ரயா ஐவ ॥ ௯ ॥

இருக்கு 8-3-15.

உஹ தெது உயுஉதுதா மிரஃ ஹோஹாஸா ாாாதெ ।

வஸத்ராஜிதொ யநஸா அக்ஷிதொதயொ வாஜயந்தொ ரயா ஐவ ॥

அந்வயம்.

ஸத்ராஜித: , ஧நஸா, அக்ஷிதோதய: , வாஜயந்த: , த்யே, மதுமத்தமா: , கிர: , ஸ்தோமாஸ: ,
உதீர்தே, ரயா ஐவ ॥

பதவுரை.

ஸத்ராஜித:	ஸத்ராஜித:	{ எக்காலுஞ் சத்துருக்களை வெல் கின்றவைகளும்
஧நஸா	யநஸா	மிகுந்த தனமுடையவைகளும்
அக்ஷிதோதய:	அக்ஷிதோதய:	{ கெடாத பாதுகாப்புடையவை களும்
வாஜயந்த:	வாஜயந்த:	{ அன்னத்தை விரும்புவைகளு மான
ரயா ஐவ	ரயா ஐவ	இரதங்களைப் போல
த்யே	தெது	புகழ்பெற்ற
மதுமத்தமா:	உயுஉதுதா:	மிகுந்த தீஞ்சுவை வாய்ந்த
கிர:	மிர:	மேம்பட்ட வாக்குகளும்
ஸ்தோமாஸ:	ஹோஹாஸ:	{ பசிஷ்பவமானாதி தோத்திரங்க ளும்
உதீர்தே	உதீர்தெ	வெளிக் கிளம்புகின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—9. மேத்தியாதிதி ரிஷி.

புகழ்பெற்ற தீஞ்சுவை மலிந்த சஸ்திர மென்னும் வாக்கு விசேடங்
களும் பசிஷ்பவமான (வேள்விக்கு வெளியே செய்கின்ற துதி) முதலிய
கீதப்பாட்டுகளும், இந்திர! உன்னைக் குறித்து எழுகின்றன. அதி
லுவமை:—எப்போதுஞ் சத்துருக்களை வெற்றிக்கொள்வனவும், இதனை
லேயே தனங்களை மிக ஏற்றுக்கொள்வனவுமென்றாயிற்று. மற்றும், கெடாத
பாதுகாப்புடையவைகளும், அன்னத்தை விரும்புகின்றவைகளுமான இரதங்
கள் எனல். இரதங்கள்போல வெளிக் கிளம்புகின்றன என்பதாம். (9)

மந்திரம் 10.

52. यथा गौरो अपाकृतं तृष्यनेत्यवेरिणम् ।

१ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
 त्वे नः प्रपित्वे तूयमा गहि कण्वेषु सु सचा पिब ॥ १० ॥

இருக்கு 8-4-3.

யயா மளரொ சுவாகூதம் தூஷ்நெதூவொரிணம் ।

கெவ நஃ ப்ரபிசெவ தூயமா மஹி கணெஷு ஸு ஸசா பிவ ॥

அந்வயம்.

गौरः, तृष्यन्, अपा, कृतं, इरिणं, यथा, अवैति, आपित्वे, प्रपित्वे, इन्द्र !,
 नः, तूयं, आगहि, कण्वेषु, सचा, सु पिब ॥

பதவுரை.

गौरः	மளரஃ	செந்திறமுடைய மான்கள்
तृष्यन्	தூஷ்ந	தாகமுற்று
अपा	சுவா	நீரால்
कृतं	கூதம்	நிறைந்துள்ள
इरिणं	உரிணம்	புல்லற்ற குளத்தைக் குறித்து
यथा	யயா	எவ்வாறு
अवैति	சுவெதி	{ ஒருமுகப்பட்டுச் செல்லுகின்ற னவோ, அவ்வாறே
आपित्वे	சூவிசெவ	சுற்றமார் தன்மையை
प्रपित्वे	ப்ரபிசெவ	அடைந்த விடத்து
(इन्द्र !)	(இந்ரு !)	(இந்திரனே ! நீ)
नः	நஃ	எங்களிடத்து
तूयं	தூயம்	விரைவில்
आगहि	சூ மஹி	வருவாயாக. வந்து
कण्वेषु	கணெஷு	{ கண்ணுவ ரிஷியைச் சேர்ந்த எங்களுக்குள்
सचा	ஸசா	{ ஒன்றுகூடித் தேடிய சோமா சத்தை
सु पिब	ஸு பிப	இனிதருந்துவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—10. தேவாதிதி கண்ணுவ ரிஷி.

செந்நிறமுடைய மான், நீர்வேட்கை யடைந்து நீர்களானினை, லற்ற தடாகத்தை யடையுமாறு, அதாவது:—ஒருமுகப்பட்டு லடைவது போல என்பதாம். சுற்றமார் தன்மையை யடைந்தவிடத்து, இந்திரனே! நீ எங்களிடத்து விரைவில் வருவாயாக. வந்து, கண்ணுவரின் புத்திரர்களான எங்களுக்குள் ஒன்றுகூடி விடாமுயற்சியுடன் நேடிவைக்கப் பட்ட சோமரசத்தை இனிது அருந்துவாயாக. (10)

இரண்டாவது கண்டம்

முற்றும்.

மூன்றாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—3.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

253. शग्ध्यु ३ पु शचीपत इन्द्र विश्वामिरुतिभिः ।

२३ १ २२ ३ १२ ३२ ३ १ २ ३ १ २

भगं नहि त्वा यशसं वसुविदमनु शूर चरामसि ॥ १ ॥

இருக்கு 8-61.5.

சாஹூருஷு சாஹீவத ஐநு, விஸுவாவிருகதிவிஃ ।

ஹம் நஹி த்வா யசஸம் வஸுவிதமநு சூர ஷராமஸி ॥

அந்வயம்.

हे शचीपते!, शूर, इन्द्र!, विश्वामिः, ऊतिभिः, शग्धि, भगं न, यशसं, वसुविदं, त्वा, अनुचरामसि ॥

பதவுரை.

மாதிவதெ!	இந்திராணி கொழுந! நீ
மாஓர!	சூரனே!
உரு!	இந்திரனே!
காமி: கரிமி:	எல்லாப் பாதுகாப்புநடனே
கரிவ:	விராஜி: ஜதிவி:
மகம் ந	மஹி
வசம்	மஹம் ந
வசுவிதம்	மஹம்
வா	வஹம்
அநுசராமயி	கவா
	சுதாஅராவ்
	(யாம்) ஆரதிக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—1. பாக்கரிஷி.

இந்திராணிக்கு இறைவனாகிய இந்திர! நீ எல்லாவகைப் பாதுகாப்புக்க
னோடும் விரும்பியதைத் தருவாயாக. சூரனே! பாக்கியத்தைப் போன்ற
கீர்த்தி யுடையவனும், தனத்தைக் கொடுப்போனுமாகிய நின்னை யாம்
ஆரதிக்கின்றோம் என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

254. १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
या इन्द्र भुज आभरः सर्वाँ अमुरेभ्यः ।

३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
स्तोतारमिन्मघवन्नस्य वर्द्धय ये च त्वे वृक्तवर्हिषः ॥ २ ॥

இருக்கு 8-97-1;

யா ஐந்து ஹஜ் சூலாஃ ஷ்வயா அமூரேஹ்யஃ ।

ஸ்தோதாரமிந்மஹவன்னஸ்ய வர்ட்டய யே ச த்வே வுக்தவஹிஷஃ ॥

அங்லயம்.

हे इन्द्र!, सर्वान्, भुजः, याः, अमुरेभ्यः, आभरः, मघवन्!, अस्य,
स्तोतारमिन्, वर्द्धय, च, ये, त्वे, वृक्तवर्हिषः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே ஐந்து!	இந்திரனே! நீ
सर्वान्	ஸர்வானாநு	சுவர்க்கத்திலுள்ளதும்
भुजः	ஹஜ்:	போகித்தற்குரியதும்

याः	யா:	யாதொரு தனத்தை
असुरेभ्यः	அசுர-ரெஹை:	இரக்கதர்களிடத்தினின்று
आभरः	ஆஹர:	{ கொண்டு வந்தனையோ, அது கொண்டுவரப்பட்டதாதலின்
मघवन्!	மகவநு!	தனமுடைய இந்திரனே! நீ
अस्य	அசய	{ இத் திரவியத்தைத் தானஞ் செய்தலால்
स्तोतारमिन्	ஸ்தோதாரமிக்	தன்னைத் துதிப்போர்களையே
वर्द्धय	வர்ட்டய	வளர்ப்பாயாக.
ये च	யெ ச	{ மற்றும் வேட்போர்களான எவர் கள்
त्वे	கெவ	நின்பொருட்டுத்
वृक्तवर्हिपः	வருக்தவஹி-புஷ:	{ தருப்பையை விரிக்கின்றவர்க ளாகின்றார்களோ, (அவர்களை யும் வளர்க்குதி.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—2. இஃபராகிய காசியப ரிஷி.

இந்திரனைப் பிரார்த்திக்கின்றார்:—இந்திரனே! சுகமுடையவனாகிய, அல்லது, சுவர்க்கத்திலுள்ளதை யுடையவனாகிய, அல்லது, பூத சமுதாயத் தை யுடையவனாகிய நீ அனுபவிக்கத்தக்க எந்தத்தனங்களுண்டோ? அவை களைப் பேராற்றலுள்ள அசுரர்களிடத்தினின்று கொண்டுவந்தனை. அதா வது:—அசுரர்களைக் கொன்று பறித்துக்கொண்டு வந்தவனாயிருக்கின்றாய். இதனாலேயே தனமுடைய இந்திரனே! நீ இவ்வண்ணங் கொண்டுவந்த திரவியத்தைத் தானஞ் செய்தலால் நின்னைத் தோத்திரம் பண்ணுவோர் களையே விருத்தியுடையார்களாய்ச் செய்வாயாக. அன்றியும் ஏனைய வேட் போர்கள் நின்பொருட்டுத் தருப்பை யாசனம் விரிப்போர்களா யிருக் கின்றார்கள். ஆதலின் அவர்களையுந் தனத்தினால் நீ விருத்தி செய்வாயாக என்பதாம்.

(2)

குறிப்பு.—மூலத்திலுள்ள 'சுவ' என்னுஞ் சொல் அனைத்தும் என்பதன் பரி யாயச் சொல்லாக நின்றது. எல்லாப் பூதத்தொகுதிகளும் ஆன்மாவினிடத்தி லிருந்து உண்டானவைகளாமாதலின் 'சுவ' என்பதற்கு அனைத்தும் எனவும் பொருள் சொள்ளப்பட்டது.

மந்திரம் 3.

2 3 2 3 2 3 1 2 3 2 1

255. प्र-मित्राय प्रार्थ्यम्णे सचथ्यमृतावसो ।

3 2 1 2 3 2 3 1 2 3 1 2 3 2 1

वरुथ्ये ३ वरुणे छन्धं वचः स्तोत्रं राजसु गायत ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-103-2.

புரிதூய புரியு² உ² வாயு² தாவவஸா ॥வர³உயெ² வர³உ²ண² உ²ந்² வ² வ²ஃ ஹோ²த்² ராஜஸ² மாய²த ॥

அந்வயம்.

ऋतावसो!, मित्राय, सचथ्यं, छन्धं, वचः, स्तोत्रं, अर्थम्णे, वरुथ्ये, वरुणे,
राजसु, प्रगायत ॥

பதவுரை.

हे ऋतावसो !	ஹே ஐதாவவஸா !	{ வேள்வியாகிய தனமுடையோய் ! நீ
सचथ्यं	ஸசுத்யம்	தொண்டு செய்தற்குரிய
छन्धं	உந் ²	வேள்வியிலுண்டாகும்
वचः	வசு ²	வாக்காகிய
स्तोत्रं	ஹோத் ²	தோத்திரத்தை,
मित्राय	மித்ராய	{ மித்திர தேவதையின் பொருட் டும்
अर्थम्णे	அரீயமணை	{ அரியமா தேவதையின் பொருட் டும்
वरुथ्ये	வர ³ உயெ ²	வேள்விச் சாலையிலுள்ள
वरुणे	வர ³ உ ² ண ²	வருணனின் பொருட்டும்
राजसु	ராஜஸ ²	இம் மூவரும் விளங்குவிடத்தில்
प्रगायत	பு ² மாய ² த	நன்கு பாடுவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—3. சமதக்கினி ரிஷி.

வேள்வியையே தனமுனைக் கொண்டோய் ! நீ சேவிக்கத் தக்கதும்,
வேள்வி மனையிலுண்டாவதுமாகிய, அல்லது, கருத்திற்கிசைந்ததாகிய தோத்
திரத்தை மித்திர தேவதையின்பொருட்டு இனிது படிப்பாயாக. (அங்கன
மே) அரியமா தேவதையின் பொருட்டும், வேள்வி வீட்டின்பாலுள்ள

வருணன் பொருட்டும் படிப்பாயாக. அதாவது விளங்குகின்ற மித்திர தேவதை முதலிய மூவரையும் துதிப்பாயாக என்பது திரண்ட பொருள். (3)

ஈண்டு மூலத்திலுள்ள காயத, என்னும் பன்மைச் சொல் போற்றுதற் பொருட்டாம்.

தறிப்பு.—வேள்வியாற் றனங்கொடுப்போய்! என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 4.

256. ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
अभि त्वा पूर्वपीतये इन्द्र स्तोमेभिरायवः ।

३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
समीचीनास ऋभवः समस्वरन् रुद्रा गृणन्त पूर्व्यम् ॥ ४ ॥

சுவி சுவா வடுவடீதய ஐந்ரு ஹோரெலிராயவஃ ।

ஸஜீநாவ ஸீவஃ ஸஜஹ்ரநு ருத்ரா ஸ்ரணந வடுவடீ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, आयवः, पूर्वपीतये, स्तोमेभिः, त्वा, अभि, समीचीनासः, ऋभवः,
समस्वरन्, रुद्राः, पूर्व्य, गृणन्त ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹ ஐந்ரு!	இந்திரனே!
आयवः	சூயவஃ	துதிப்போர்கள்,
पूर्वपीतये	வடுவடீதயெ	{ முன்னர், சோமரசம் அருந்துவ தற்குத்
स्तोमेभिः	ஹோரெலிஃ	துதிகளால்
त्वा अभि	சுவா சுவி	நின்னைத் துதிக்கின்றார்கள்.
ऋभवः	ஃவஃ	ருபு, முதலியோர்கள்
समीचीनासः	ஸஜீநாவஃ	ஒன்று கூடியவர்களாய்
समस्वरन्	ஸஜஹ்ரநு	{ நின்னையே இனிது போற்றினா ர்கள்.
रुद्राः	ருத்ராஃ	{ உருத்திரனுடைய புத்திரர்க ளான மருத்துக்க(ளும்)
पूर्व्य	வடுவடீ-ஃ	பழையோனாகிய வுன்னையே
गृणन्त	ஸ்ரணந	துதித்தார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—4. மேதாதிதி ரிஷி.

இந்திரனே! தோத்திரம் பண்ணுவோர்கள் தோத்திரங்களால் நின் னையே ஏத்துகின்றார்கள். எதன்பொருட்டெனின்? எல்லாத் தேவர்கட்கு முன்னரே நீ சோமரச மருந்துதற்பொருட்டு. (மற்றும்) சவன காலத்தில் அகப்பை விசேடங்களால் சோமரசமும் இந்திரனையே அழைக்கின்றது. அவ்வாறே ஒன்றாய்க் கூடின ருபுக்கள், அதாவது ருபு, விபு, ஆச என்னும் இம்மூவர்களும் நின்னையே மிக்க இனிமையோடு துதித்தார்கள். உருத்திர னுடைய புத்திரர்களான மருத்துக்கள், பழையோனாகிய வன்னைத் துதித் தார்கள். அதாவது:—விருத்திராசுரனைக் கொல்லுங்கால், பகவ! நன்கு கொல்லுதி, வெல்லுதி, வீரனாகுதி என்னுந் துதியாகிய இவ் வாக்கால் நின் னையே துதித்தனர் என்பது பொருள்.

(4)

மந்திரம் 5.

257. २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २
प्र व इन्द्राय बृहते मरुतो ब्रह्मार्चत ।

३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
वृत्रं हनति वृत्रहा शतक्रतुर्वज्रेण शतपर्वाणा ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-89-3.

பு வ ஐந்ராய வுஹதெ ஶரூதொ வுஹாவத ।

வூத்ருஹந்தி வூத்ருஹா ஶதக்ருதுவல்ஜேண ஶதவவல்ணா ॥

அந்வயம்.

हे मरुतः!, बृहते, वः इन्द्राय, ब्रह्म, प्रार्चत, वृत्रहा, शतक्रतुः, शतपर्वाणा,
वज्रेण, वृत्रं, हनति ॥

பதவுரை.

हे मरुतः!	ஹெ ஶரூதஃ!	துதிப்போர்கள்!
बृहते	வூஹதெ	மகானாகிய
वः इन्द्राय	வஃ ஐந்ராய	{ உங்களுடைய இந்திரன் பொருட்டு
ब्रह्म	வூஹ	{ சர்மவேதமாகிய தோத்திரத் தைச்
प्रार्चत	புரூஅ-த	இனிது சொல்வீர்களாக. அக்கால்

वृत्रहा	வஞ்சுஹா	{ பாவத்தைத் தொலைக்கின்றவனும்
शतक्रतुः	ஸதகருது:	{ நூற்றுக் கணக்கான வேள்வி செய்தவனுமாகிய இந்திரன்
शतपर्वाणा	ஸதபவவணா	நூறு வகையாய்ச்செல்கின்ற
वज्रेण	வஜ்ரேண	{ வச்சிராபுதத்தால், விருத்திராசுரனை, அல்லது
वृत्रं	வஞ்சு	பாவத்தை
हन्ति	ஹந்தி	நாசஞ் செய்கின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—5. நிருமேத புருமேதர்கள் ரிஷிகள்.

தோத்திரம் பண்ணுவோர்களே! தோத்திரம்பண்ணல் தோத்திரம் பண்ணற்குரியனார் தன்மையால் உங்களுடைய சம்பந்தியானவனும், மகானுமாகிய இந்திரன் பொருட்டுச் சாமவேதமாகிய தோத்திரத்தை இனிது சொல்வீர்களாக. அதிநின்று, மேகத்தை அல்லது, பாவத்தை நாசஞ் செய்பவனும், நூறு வகையான கருமம், அல்லது அறிவை புடையவனுமாகிய இந்திரன், உங்களாற் றுதிக்கப்பட்டோனாயிருந்து நூறு வகையான தாரைகளை புடைய வச்சிரம் என்னும் பெயருள்ள ஆபுதத்தால் மழையின் இடையூற்றை, அல்லது விருத்திரன் என்னும் அசுரனைக் கொல்லுகின்றான் என்பதாம்.

(5)

மந்திரம் 6.

258. वृहदिन्द्राय गायत मरुतो वृत्रहन्तमम् ।
 २३ २३१२ ३१२ ३२३ १२
 येन ज्योतिरजनयन्नुतावृधो देवं देवाय जागृवि ॥

இருக்கு 8-89-1.

வுஹிதூய மாயத மரூதொ வஞ்சுஹன்தம் ।

யெந ஜ்யோதிரஜநயந்நுதாவூயொ ஷெவ் ஷெவாய ஜாஹுவி ॥

அந்வயம்

हे मरुतः!, वृत्रहन्तम्, बृहत्, इन्द्राय, गायत, ऋतावृधः, देवाय, देवं,
 जागृवि, ज्योतिः, येन, अजनयन् ॥

பதவுரை.

हे मरुतः !	ஹெ மரூதஃ !	{ இன்சொற் கூறுந் துதியாளர் களே ! நீவிர்
वृषहन्तमं	வூசுஹனமே	பாவமுழுவதையும் போக்குகின்ற
बृहत्	பூஹகி	பிருகத் என்னும் பாடலை
इन्द्राय	இந்திராய	இந்திரன் பொருட்டுப்
गायत	மாயத	பாடுவீர்களாக.
ऋतावृधः	ஐதாவயஃ	{ சத்தியத்தை வளர்க்கின்ற தேவ தைகள், அல்லது, இருடிகள்,
देवाय	தேவாய	பிரகாசமுள்ள இந்திரனுக்கு
देवं	தேவம்	திவ்யமாகியதும்
जागृवि	ஜாமுவி	{ யாவரையும் விழித்திருக்கச் செய் வதுமாகிய
उयोतिः	ஐயோதிஃ	சோதியை
येन	யெந	எந்தச் சாமவேதப் பாடலால்
अजनयन्	அஜநயந்	{ உண்டாக்கினார்களோ, அப் பாட லைப் பாடுவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—6. நிருமேத புருமேத ரிஷிகள்.

மருத்துக்களே ! அதாவது :—துதிப்போர்களே ! நீவிர் பாவ முழுவதையும் தொலைக்கும் ‘பிருகத்சாமம்’ என்னுங்கீதப்பாட்டை எமது வேள்வியிற் பாடுவீர்களாக, சத்தியத்தை, அல்லது வேள்வியை வளர்ப்போரான விசுவ தேவர்கள், அல்லது அங்கரசரென்னும் இருடிகள், பிரகாசமுடைய இந்திரன் பொருட்டு, திவ்யத் தன்மையுடையதும், எல்லாரையும் விழிக்கச் செய்யுஞ் சீலமுடையதுமாகிய சோதியை, எந்தச் சாமவேதப் பாட்டால் இந்திரன் பொருட்டு உண்டாக்கினார்களோ, அச் சாமவேத பாடலைப் பாடுவீர்களாக என முடித்துக்கொள்க. (6)

தறிப்பு.—நமது பகைகரைக் கொல்லுதலிற் சிறந்தவனும், கருமத்தை நிறுவியவனும், பிரகாசத்தை யுண்டுபண்ணியவனுமாகிய இந்திரனைத் துதிப்பீர்களாக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 7.

259. 2 3 1 2 2 1 2 3 2 3 2 3 1 2
இन्द्र க்ருத் ந அபர பிதா புத்ரேभ्यो यथा ।

1 2 3 1 2 3 1 2 3 1 2 2
शिक्षाणो अस्मिन् पुरुहूत यामनि जीवा ज्योतिरशीमहि ॥ ७ ॥

இருக்கு 7-33-26.

ஐத்ரு க்ருதம் ந சூஹர விதா வுதெஹோ யதா ।

பரிக்ஷாணோ அஸ்மிந் பூரூஹத யாமநி ஜீவா ஜ்யோதி

[ரஸீஉஹி ॥

அந்வயம்.

ஹே இन्द्र!, ந:, க்ருத், அபர, யதா, பிதா, புத்ரேभ्य:, ந:, சிஷ, பூரூஹ!,
யாமநி, ஜீவா:, ஜ்யோதி:, அஷீமஹி ॥

பதவுரை.

ஹே இन्द्र!	ஹே ஐத்ரு!	ஐந்திரனே! நீ
ந:	ந:	எங்கட்கு
க்ருத்	க்ருதம்	{ கருமத்தை, அல்லது, ஞானத் தைக்
அபர	சூஹர	கொடுப்பாயாக. மற்றும்
யதா	யதா	எவ்வாறு
பிதா	விதா	பிதாவானவன்
புத்ரேभ्य:	புதெஹை:	{ புத்திரர்கட்குத் தனங் கொடுக் கின்றானே, அதுபோல்
ந:	ந:	எங்கட்கு
சிஷ	பரிக்ஷ	{ அறிவு அல்லது தனங்களைக் கொடுப்பாயாக.
பூரூஹ!	பூரூஹத!	ஐந்திர!
யாமநி	யாமநி	வேள்வியில்
ஜீவா:	ஜீவா:	சீவர்களான யாங்கள்
ஜ்யோதி:	ஜ்யோதி:	சூரியனை
அஷீமஹி	அஸீஉஹி	நாடோறு மடைவோமாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—7. வசிட்ட ரிஷி.

இந்திரனே! நீ எங்கட்குக் கருமத்தையேனும், உண்மை யுணர்வையே னுந் தருவாயாக. மற்றும், தந்தை மகற்குத் தனங்கொடுக்குமாறு எங்கட்குத் தனத்தைத் தருவாயாக. பல்லோராலழைக்கப்படுகின்ற இந்திர! சீவர்க ளான யாங்கள் வேள்வியில் சூரியனை ஒவ்வொரு நாளும் அடைவோமாக. அல்லது, பிராணிகளைப் பிரகாசிப்பிக்கின்ற இந்திரனென்னும் பரமான்மாவே! நீ கருமத்தையேனும், அல்லது தன்னைபுணரும் உணர்வையேனும் எங்கட் குத் தருவாயாக என்பது பொருள். அதிலுவமை:—பிதா புத்திரர்கட்கு வித்தையையேனும், அல்லது தனத்தையேனுங் கொடுக்குமாறெனல். பலராலுழைக்கப்படுவோய்! இந்திர! யாவர்களாலு மடையத்தக்க இந்தப் பிரமத்தினிடத்தில் சீவர்க ளான யாங்கள் பரவொளியாய்ச் சேர்வோமாக. (7)

மந்திரம். 8.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
260, மா ந இन्द्र பராவ்ணக் ந: *சத்யாபை |

१ २ ३ २ ३ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
त्वं न ऊती त्वमिन्न आप्यं मा न इन्द्र पारवृणक् ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-97-7.

உரு ஐந்திர வராவ்ணக் ந: ஸத்யாபை |

சுவம் ந ஐந்திர சுவமின ஆப்யம் மா ந இन्द्र பராவ்ணக் ||

அந்வயம்.

ஹே இन्द्र!, ந:, மா பராவ்ணக், ந:, சத்யாபை, பவ, இन्द्र!, ந:, த்வமித்,

ஊதி, த்வம், ந:, ஆப்யம், இन्द्र!, ந:, மா பராவ்ணக் ||

பதவுரை.

ஹே இन्द्र!	ஹே ஐந்திர!	இந்திரனே! நீ
ந:	ந:	அவிகொடுக்கின்ற எங்களை
மா பராவ்ணக்	உரு வராவ்ணக்	விட்டு விடாதே.
ந:	ந:	எங்களுடைய
சத்யாபை	ஸத்யாபை	{ களிப்புக்குக்காரணமாகிய வேள் வியில் (சோமரசமருந்துவதற் குத்)
பவ	பவ	
		தோன்றுவாயாக.

* சத்யாபை, என்பது இருக்கு.

ஹ்!	ஹ்!	ஐந்திரனே!
ந:	ந:	எங்களை
வமித்	வமித்	நீயே
கதி	ஹ்!	பாதுகாப்பில் வைப்பாயாக.
ஹ்	ஹ்	நீ
ந:	ந:	எங்கட்கு
ஆய்	ஹ்!	சுற்றத்தோனாகின்றாய்.
ஹ்!	ஹ்!	ஐந்திரனே! நீ
ந:	ந:	எங்களைத்
மா பராவூண்கு	மா பராவூண்கு	தள்ளி விடாதே.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—?. இருக்கு—8. ரேப ரிஷி.

ஹ்! நீ அவி கொடுக்கின்ற எங்களை விட்டு விடாதே. (மேலும்) இப்பெ. னே கூறப்படுகின்றது, நீ எங்களுடைய களிப்புக்குக் காரணமாகிய வேள்வியில் சோமரச மருந்துவதற்கு வெளிப்படுவாயாக. அன்றியும் ஐந்திரனே! எங்களை நீயே பாதுகாப்பில் நீலை நிறுத்துவாயாக. அல்லது நீயே உண்மையில் எங்களைக் காப்பாற்றுவோனாவாய். அங்மனமே நீயே எங்கட்குச் சுற்றத்தானாகின்றாய், இதனால் என். தள்ளிவிடாதே என்பது திரண்ட பொருள்.

(8)

மந்திரம் 9.

261. वयं घ त्वा सुतावन्त आपो न वृक्त्वर्हिषः ।

३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २

पवित्रस्य प्रसवणेषु वृत्रहन् परि स्तोतार आसते ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-33-1.

வாய் வ சுவா வஸுதாவன்த் ஆபொ ந வுக்ருவஹிஷஃ ।

வ.வி.கு.வஸு.பு.வஸு.வணைஷு வு.கு.ஹநு வாரி ஷுதாரா [சுவாதே ॥

அந்வயம்.

ஹ் வுக்ருவஹ்!, த்வா, வயம், ஘, சுதாவந்த், ஆப: ந, பவித்ரஸ்ய, ப்ரஸவணேஷு, வுக்ருவஹிஷ: ஸ்தோதார:, பரி ஆஸதே ॥

பதவுரை.

हे वृत्रहन्!	ஹெ வுத்ருஹந்!	{ விருத்திரனைக் கொன்ற இந்திரனே!
त्वा	சுவா	நின்னைக் குறித்து
वयं	வயம்	நாங்கள்
घ	வ	உண்மையில்
सुतावन्तः	ஸு-தாவன்த:	சோமரசந் தேடினவர்களாய்
आपः न	சூவ: ந	நீரைப்போல அடைகின்றோம்.
पवित्रस्य	பவித்ருஸ்ய	{ நிருமலமாகிய சோமத்தைப் பிழிந்து
प्रसवणेषु	புஸுவணேஷு	இரச மெடுக்குமிடத்து
वृक्तवर्हिषः	வுக்ருஸவ்ரிஷ:	தருப்பாசனம் விரிக்கின்ற
स्तोतारः	ஸ்தோதார:	துதிப்போர்களும்
परि आसते	பரி சூஸதெ	நின்னையே வழிபடுகின்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—9. மேதாதிதி ரிஷி.

விருத்திரனைக் கொல் றேய்! இந்திர! உன்னைக் குறித்து நாங்கள் உண்மையில் சோமரசம் பிழிந்துகொண்டோம். (மற்றும்) நீரைப் போலடைகின்றோம். பவித்திரமாகிய சோமரச மெடுக்குமிடத்து பையாசனம் விரித்து வைத்திருக்கின்ற துதிப்போர்களும் நின் சிக்கின்றார்கள்.

மந்திரம்

१ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २
 262. यदिन्द्र नाहुषीष्वा ओजो नृम्णं च कृष्टिषु ।
 २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ २ ३ १ २ २ ३ १ २
 यद्वा पञ्चक्षितीनां युम्नमाभर सत्रा विश्वानि पौंथस्या ॥ १० ॥

இருக்கு 6-46-7.

பதிந்ரு நாஹுஷீஷ்வா ஒஜோ நூண் டம் வ க்ருஷ்டிஷு ।

யத்வா பஞ்சக்ஷிதீநாம் யும்தமாஹர சத்ரா விஸ்வாநி பௌன்ஸ்யா ॥

அந்வயம்.

ஹே இन्द्र!, நாஹுஷிஷு, க்ருஷ்டிஷு, ஓஜ:, ச, நூண், யத்வா, பஞ், க்ஷிதீநா, யும்த், மாஹர, சத்ரா, விஸ்வாநி, பௌன்ஸ்யா ॥

हे इन्द्र!	ஹெ இந்ரு	
दक्षिण	நாஹு-நிஷ-ப-	மக்களான
कृष्टि	கூஷ்டிஷ-	பிரசைகளுக்குள் இருக்கின்ற
भोजः	ஐஜ:	ஆற்றலையும்
नृणां च	நூண-அ	தனத்தையும்
यदा	யதா,	அல்லது
पञ्च क्षितीनां	பஹு க்ஷிதீநாம்	{ வேடனை ஐந்தாவதாகக்கொண்ட நான்கு வருணத்தவர்களின்
युग्मं	யூ-யூ	{ விளங்குகின்ற அன்னங்களனைத் தையுங்
आभर	ஆஹர	கொடுப்பாயாக. அவ்வாறே
सखा	ஸகூ-	பெரிதான
विश्वानि	விசுவாநி	எல்லா
पौंसा	வளம்ஸூ	ஆற்றல்களையும் கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—10. பரத்துவாச ரிஷி.

இந்திரனே! மனிதர்களிடத்து எவ்வளவு ஆற்றலுந், தனங்களுந் உள்
ளனவோ, அவைகளையும், அல்லது வேடனை ஐந்தாவதாகக்கொண்ட நான்கு
வருணத்தவர்களின் அன்ன மனைத்தையும் எங்கட்குக் கொடுப்பாயாக. அவ்
வாறே பேராற்றல்களையும் எங்கட்குத் தருவாயாக. (10)

ஈண்டு மூலத்திலுள்ள ஆகாரம் சேர்க்கைப் பொருளில் நின்றது.

தற்பு —‘நகுஷ’ என்பது மனிதரின் பெயர், என நிருத்தம் 2-9-ல் கூறி
யுள்ளது.

மூன்றாவது கண்டம்.

முற்றும்.

பிரபாடசம்—4. அத்தியாயம்—2. கண்டம்—4.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

263. ^{3 2 1 1 2 2 3 1 2 3 2} सत्यमित्था वृषेदसि वृषजूति*नोऽविता ।
^{2 3 2 2 2 2 2 3 1 2 3 1 2 3 1} वृषाद्युग्र शृण्विषे परावति वृषो अर्वावति श्रुतः ॥ १ ॥

இருக்கு 2-33-01.

ஹத்யூமித்யா வ்ருஷேதஸி வ்ருஷஜூதிநொ஽விதா ।
 வ்ருஷாஹுஸுக்ர ஸ்ருணுவிஷே பராவதி வ்ருஷோ ஸ்வாவதி
 [முதல் ॥

அந்வயம்.

हे उग्र!, (त्वं), सत्यं, इत्था, वृषा, इत्, असि, वृषजूतिः, नः, अविता, वृषाहि,
 शृण्विषे, परावति, वृषेव, अर्वावति, वृषः, श्रुतः ॥

பதவுரை.

हे उग्र!	ஹ உக்ர!	வேகமுள்ள இந்திர!
(त्वं)	(கூவ)	(நீ)
सत्यं	ஸத்யம்	உண்மையாக
इत्था	இத்யா	இவ்வாறு
वृषा इत् असि	வ்ருஷா இக்ர ஸஸி	{ விருப்பத்தை மழையெனப்பெய் வோனாக யிருக்கின்றாய்.
वृषजूतिः	வ்ருஷ ஜூதி:	{ சோமரசன் தெளிப்போர்களால் அழைக்கப்பட்டோனாகி
नः	ந:	எங்களைக்
अविता	ஸவிதா	காப்பாற்றுவோனாகின்றாய்.

* नोऽवृतः, என்பது இருக்கு.

हे इन्द्र!

ஹே இந்ரு

परावति

நாஹு

वृषेव

{ வேண்டியவைகளை வருஷிக்கின்ற வகைவே இருக்கின்ற

अर्वावति

அர்வாவதி

அருகிலிருந்து

वृषः

வ்ருஷ

{ மனுவேட்கையை நிறைவேற்றச் செய்வோனெனவுங்

श्रुतः

ஸ்ருது

{ கேட்கப்பட்டிருக்கின்றது. (சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.)

॥

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—1. மேதாதிதி ரிஷி.

வேகமுள்ள இந்திரனே! நீ உண்மையாய் இன்னணம் விரும்பியதை மழையெனப் பொழிவோனாகவே இருக்கின்றாய். சோமரசத்தைத் தெளிப் போர்களாலும், பிழிந்தெடுப்போர்களாலும் அழைக்கப்பட்டோனாய், எங்களைப் பாதுகாப்போனாயிருக்கின்றாய். வரதானங்களைப் பொழிகின்றவன் எனச் சொல்லப்படுகின்றாய். நீ தூரத்திலிருப்பவனாயினும் வேண்டியவைகளைப் பொழிகின்றவனாகவே இருக்கின்றாய். அருகிலிருந்து விரும்பியவைகளைப் பொழிகின்றேன் எனவே கேட்கப்படுகின்றாய். அதாவது சொல்லப்படுகின்றாய் என்பது பொருள்.

(1)

மந்திரம் 2.

२३ १२ ३२ ३ १२ ३१ २

264. यच्छक्रासि परावति यदर्वावति वृत्रहन् ।

१२ ३२ ३१ २ ३ १२ ३ २ ३ १ २

अतस्त्वा गीर्भिर्भुगदिन्द्र केशिभिः सुतावांश्च आविवासति ॥ २ ॥

இருக்கு 8-97-4.

யக்ராவதி வராவதி யத்வாவதி வ்ருத்ருஹந் ।

அதஸ்வா கீர்भिர்ஹுதிந்ரு கேசிभि: ஸுதாவா: சூவிவாஸதி ॥

அந்வயம்.

हे शक्र!, परावति, यत्, असि, वृत्रहन्, यत् अर्वावति, अतः, इन्द्र!,
भुगत्, केशिभिः, गीर्भिः, त्वा, सुतवान्, आविवासति ॥

பதவுரை.

हे शक्र !	ஹே ஸாக்ர !	இந்திரனே ! நீ
परावति	வராவதி	தூரமாகிய வானுலகில்
यत् असि	யசு அஸி	{ இருப்பையேல் (அதிநின்றும்)
वृत्रहन् !	வ்ருத்ரஹந் !	இந்திர !
यत् अर्वावति	யசு அர்வாவதி	{ அதினின்றும் அருகிலுள்ள அந்த ரிக்கத்திலிருப்பையேல் (அதி னின்றும்)
अतः	அதஃ	{ அல்லது இம் மண்ணுலகினின் றேனும்
इन्द्र !	இந்த்ர !	இந்திர !
द्युम्	டியும்	சுவர்க்கத்திற்குச் செல்கின்ற
केशिभिः	கேஸிபிஃ	குதிரைகளைப் போன்றுள்ள
गीभिः	கீபிஃ	தோத்திரங்களால்
सुतवान्	ஸுதவாந்	{ சோமந் தேடப்பட்ட வேள்வித். தலைவன்
एवा	ஏவா	உன்னையே
आविवासति	ஆவிவாஸதி	வேள்விக்கு அழைக்கின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—2. ரேபரிஷி.

சத்துருவைக் கொல்லும் ஆற்றலுடைய இந்திர ! (நின்னை) தூரமாகிய சுவர்க்கலோகத்திலிருக்கும்போதேனும், விருத்திரனைக் கொன்ற இந்திர ! அல்லது, அதினின்றும் கீழேயுள்ள (அதை நோக்க அருகிலுள்ள) வானிலிருக்கும்போதேனும், அல்லது, இந்தப் பூவுலகிலிருக்கும்போதேனும், யாண்டுஞ் செல்லுகின்ற கேசங்கையுடைய அசுவம்போன்று இருக்கப்பட்ட தோத்திரங்களால் இந்திர ! சோமரசம் பிழிந்த வேள்வித்தலைவன் தனது வேள்வியைக் குறித்து அவ்வுலகங்களினின்று (வருமாறு) அழைக்கின்றான். அல்லது உன்னை இத் தோத்திரங்களால் ஆராதிக்கின்றான் என்பதாம். (2)

குறிப்பு.—நீண்ட மயிர்களுள்ள குதிரையையுடைய இந்திரன் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 3.

265. ३१ २ ३१ २२३ १२ ३ २ ३ १ २२
अभि वो वीरमन्धसो मदेषु गाय गिरा महा विचेतसम् ।
२३ २३ १२ ३ २ ३ २ ३ १ २
इन्द्रं नाम श्रुत्यं शाकिनं वचो यथा ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-46-4.

சுவி வொ வீரமந்ஸொ மடேஷு மாய மிரா உஹா விவெதஸம் ।
ஐந்ரம் நாம ஸ்ருத்யம் ஸாகினம் வவொ யதா ॥

அந்வயம்.

(हे उद्गात्रादयः!) वः, (हे यजमानाः!) वः, अन्धसः, मदेषु, वीरं, नाम,
विचेतसं, श्रुत्यं, शाकिनं, इन्द्रं, महा, गिरा, वचः, यथा, गाय ॥

பதவுரை.

हे उद्गात्रादयः !	ஹெ உத்காட்ராதயஃ !	{ சாமமறை பாடுவோர் முதலி யோர்களே! - அல்லது
(हे यजमानाः!)	(ஹெ யஜமான்நாஃ !)	எசமானர்களே!
वः	வஃ	உங்களுடைய நலத்தின்பொருட்டு
अन्धसः	சுந்ஸஸஃ	சோமத்தைத்
मदेषु	மடேஷு	தேடும் பொழுதுகளில்
वीरं	வீரம்	{ சத்துருவைப் பயமுறுத்துவோ னும்
नाम	நாம	{ சத்துருவைப் பணியச் செய்வோ னும்
विचेतसं	விவெதஸம்	சிறந்த உணர்வுடையவனும்
श्रुत्यं	ஸ்ருத்யம்	யாண்டுந் துதித்தற்குரியோனும்,
शाकिनं	ஸாகினம்	ஆற்றலுடையோனு மாகிய
इन्द्रं	ஐந்ரம்	இந்திரனை,
महा	உஹா	பெரிதாகிய
गिरा	மிரா	தோத்திரத்தால்
वचः	வவஃ	உங்களுடைய வாக்கு
यथा	யதா	{ எவ்வாறு எழுகின்றதோ அவ் வாறே
अभिगाय	சுவிமாய	இனிது பாடுவீர்களாக,

मघवच्यः	உவவஉஹை:	{ அவிநென்னுந் தனமுடைய வேள்வித் தலைவர்களுக்கும்
मह्यञ्च	உஹயஞை	எனக்குங்
यच्छ	யஉ	கொடுப்பாயாக.
दिद्युं	திதிஹுஃ	{ சத்துரு விடுத்த ஒளியுள்ள ஆயு தத்தை
एभ्यः	ஊஹை:	இவர்கட்கருகில் வரவொட்டாது
यावया	யாவயா	நீக்குவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—4. சம்யு ரிஷி.

இந்திரனே! மூன்று காரணங்களாலுண்டாகிய, குளிர், வெயில், மழை
களை நீக்கத் தக்கதும். கெடாதிருப்பதன் பொருட்டு மேலே மூடப்பட்டிருப்
பதுமாகிய வீட்டை, அவிகள் (தேவவுணவுகள்) என்பதையே தனமாகக்
கொண்ட வேள்வித் தலைவர்களான வர்கட்கும், பரத்துவாச குலத்தலைவர்
களான எங்கட்குங் கொடுப்பாயாக. இன்னும் சத்துருக்களால் விடப்பட்ட
ஒளிமலிந்த ஆயுதங்கள். இவர்களிடத்தில் வராமல் விலக்குவாயாக. (4)

திறிப்பு.—மூன்று தேவர்கள் செய்ததும், மூன்று அக்கினிகளையுடையதுமாகிய
வீட்டைத் தருவாயாக. இடியால் வீட்டை நாசப்படுத்தாமலிருப்பாயாக என்பது.
ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 5.

१ २ ३ २ ३ २२
267. श्रायन्त इव सूर्य विश्वेदिन्द्रस्य भक्षत ।

१ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ २
वसूनि * जातो जनिमान्योजसा प्रति भागं न † दीधिमः ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-99-3.

ஸ்ராயன இவ வசூநி-ஹி விஸ்வேதிந்த்ர-ஸ்ய ஹி லக்ஷத ।
வவசூநி ஜாதொ ஜநிமான்யொஜஸா ப்ரதி பாகம் ந டீயிஹி ॥

அந்வயம்.

हे अस्मदीया जनाः !, श्रायन्तः, इव सूर्य, इन्द्रस्य, विश्वेत्, भक्षत, वसूनि,
जाते, जनिमानि, ओजसा, (करोति,) भागं न, प्रतिदीधिमः ॥

* जाते जनिमान, † दीधिम, என்பன இருக்கு.

பதவுரை.

(हे असदीया जनाः!) (ஹே அஸதீயா ஜநாஃ!) எமது சனங்களே! நீவிர்

श्रायन्त इव सूर्यं	{	ஸ்ராயன உவ ஸூர்ய	{	சூரியனைப் பற்றிய கிரணங்கள், சூரியனை அடைந்திருப்பன போன்று
--------------------	---	-----------------	---	--

इन्द्रस्य	இந்ருஸ்ய	இந்திரனுடைய
विश्वेत्	விஸ்வெத்	எல்லாத் தனங்களையும்
भक्षत	மக்சத	{ அடைந்துகொள்வீர்களாக. (அவ் விந்திரன்)
वसूनि	வஸூநி	எந்தத் தனங்களை
जाते	ஜாதெ	உண்டானவரிடத்தும்
जनिमानि	ஜாநிமானி	உண்டாகுவோர்களிடத்தும்
ओजसा	ஓஜஸா	வலியால்
करोति	கரொதி	பரவச்செய்கின்றனோ, (அதில்)
भागं न	மாபம் ந	{ தந்தையின் தனத்தில் பாகம் வருமாறு வருந் தனத்தை
प्रतिदीधिमः	புதிதீயிமஃ	(யாம்) ஏற்றுக்கொள்வோமாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—5. நிருமேத ரிஷி.

எமது சனங்களே! நீவிர் இரவியைப் பற்றின கிரணங்கள் இரவியை யடைந்திருப்பன போன்று இந்திரனுடைய எல்லாத் தனங்களையும் அடை வீர்களாக. அவ் விந்திரன் எந்தத் தனங்களை, உண்டாக்குவாரிடத்தும், உண்டானவர்களிடத்தும் வலியாற் பரவச் செய்கின்றனோ, அதினின்றும் தந்தையின் தனத்தைப் பாகித்துக்கொள்ளுமாறு பாகம் பண்ணிய தனங்களை யாம் அடைந்துகொள்வோம். அல்லது, இரவியைத் தழுவின கிரணங்கள் இரவியையே யடைகின்றனபோன்று, இந்திரனுடைய எல்லாத் தனங்களையும் பாகம் பிரிக்கவேண்டுமென்னும் இச்சை யுள்ளவர்களான மருத்துக்கள் இந்திரனையே யடைகின்றார்கள். ஈண்டு இந்திரனை அடைகின்றார்கள் என்பது எஞ்சி நின்றது. மருத்துக்கள் தண்ணீராகிய தனத்தை, தோன்றினவர்க ளும் தோன்றுபவர்களுமான மனிதர்கட்கு ஆற்றலால் பிரித்துக்கொடுக்கின் றார்கள். அதில் எங்கட்கு யாதொரு பாகமுண்டோ அது கிடைக்கவில்லையே என எண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றோம் என்பதாம். இவ்வாறே நிருத்தத்தில் 6, 8-ல் யாஸ்க முனிவரும் பொருள் கூறியுள்ளார்.

(5)

குறிப்பு.—சூரியன் ஜலமாகிய சம்பத்தைக் கொடுத்தலால் பிதுர்க்களுக்கு அவி கொடுத்தல் போன்று இந்திரனுக்குங் கொடுக்கின்றோம் என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 6.

268. ^{2 3 9 2} ^{3 9 2 2} ^{3 9 2} ^{9 2 3 3 9 2 2 3 9 2 3 9 2}
न सीमदेव * आप तदिषं दीर्घायो मर्त्यः ।

एतग्वा चिद्य एतशो युयोजत इन्द्रो हरी युयोजते ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-70-7.

ந ஸீமடேவ சூவ த பிஷம் ஶீவாயோ உத்யுஷ் :

வணதயூ விக்ஷ வணதயூ யாயொஜத ஐந்திர ஹரீ யாயொஜதே

அந்வயம்.

हे दीर्घायो !, अदेवः, मर्त्यः, सीम्, तत्, इषं, न आप, यः, एतग्वाचित्, यः,
एतशः, युयोजते, इन्द्रः, हरी, युयोजते ॥

பதவுரை.

हे दीर्घायो !	ஹே ஶீவாயோ !	நீண்ட ஆயுளையுடைய இந்திர !
अदेवः	அடேவஃ	தேவ சம்பந்தற்ற
मर्त्यः	உத்யுஷ்	{ மரணத் தன்மையுடைய மனிதன்
सीं तत् इषं	ஸீம் தக உஷம்	புகழுற்ற எல்லா அன்னத்தை(யும்)
न आप	ந சூவ	அடையமாட்டான்.
यः	யஃ	(எவனெனின்?) எவன்
एतग्वाचित्	வணதயூ விக்ஷ	பலவகை நிறங்களையுடைய
एतशः	வணதயூ	குதிரைகளை (இந்திரனுடைய)
युयोजते	யாயொஜதே	{ இரதத்திற் பூட்டுகின்றானே, அவன். எதனாலெனின்?
यः	யஃ	யாதொரு
इन्द्रः	ஐந்திரஃ	இந்திரன்
हरी	ஹரீ	(அந்தக்) குதிரைகளை
युयोजते	யாயொஜதே	{ புகழ்கின்றிலனே, (அவைகளைப் பூட்டுகின்றான் ஆதலின் என்க).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—6. புருஹதமா ரிஷி.

நித்தியனாகிய இந்திர ! இந்திரனென்னும் நினது தேவத்தன்மைச் சம்பந்தமற்ற, அதாவது மரண தருமத்தை யடைந்த மனிதன் புகழுற்ற அன்னங்களனைத்தையு மடையான். எம் மனிதன் எனின்! பல நிறங்களமைந்த இரண்டு குதிரைகளையும், இந்திரன் வேள்விக்குப் போதவற்கு இரதத்திற் பூட்டுகின்றவனை, எதனாலெனின்? இந்திரனுக்குப் பிரியமிலாத குதிரைகளைப் பூட்டினேனாதலின் என்க.

(6)

*.आप तदिषं, य एतशा, हरी इन्द्रो युयोजते, என்பது இருக்கு.

மந்திரம் 7.

269. ^{2 3 1 2 3 2 3 1 2 3 1 2} आनो विश्वासु * हव्यमिन्द्रं समत्सु † भूषत ।
^{2 3 1 2 3 1 2 3 1 2} उप ब्रह्माणि सवनानि ‡ वृत्रहन् परमज्या § ऋचीषम ॥ ७ ॥
 இருக்கு 0-90-1.

சுநொ விஸ்வாஸு ஹவ்யமித்ருஃ வஜத் ஹவ்யத் ।
 உவ ப்ரஹ்மாணி ஸவநாநி வ்ருத்ரஹ்ந வரஜ்யா ஐசீஷம் ॥

அந்வயம்.

हे स्तोतारः !, विश्वासु, समत्सु, हव्यं, इन्द्रं, नः, ब्रह्माणि, उपभूषत, वृत्रहन्,
 परमज्याः !, ऋचीषम !, सवनानि, ब्रह्माणि, उपभूषत ॥

பதவுரை.

हे स्तोतारः !	ஹ ஹோதாஸ !	துதிப்போர்காள் ! நீவிர்
विश्वासु	விஸ்வாஸு	எல்லா (அசுரர்களுடைய)
समत्सु	ஸமத்ஸு	போர்களில்
हव्यं	ஹவ்யம்	அழைக்கப்படும்
इन्द्रं	இத்ருஃ	இந்திரனைக் குறித்து
नः	நஃ	எமது வேள்வியில்
ब्रह्माणि	ப்ரஹ்மாணி	தோத்திரங்களை
उपभूषत	உவஹுவ்யத்	{ அழகுறச் செய்வீர்களாக. அல்லது, ஏவுவீர்களாக.
हे वृत्रहन् !	ஹ வ்ருத்ரஹ்ந !	பாவத்தைப் போக்குவோம் !
परमज्याः !	வரஜ்யாஃ !	{ சத்துருவைக் கொல்ல, வில்லில் நானேற்றிக் கொண்டிருப்போம் !
ऋचीषम !	ஐசீஷம் !	{ தோத்திரத்தா லொருமுகப்படுத்தற்குரியோம் ! நீ
सवनानि	ஸவநாநி	{ காலை முதல் மூன்று போதிலுஞ் செய்யும் கருமத்தொகுதிகளை
उपभूषत	உவஹுவ்யத்	அழகுறச் செய்வாயாக.

* हव्य इन्द्रः, † भूषतु, ‡ वृत्रहन्, § ऋचीषमः, என்பன இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—7. நிருமேத புருமேதர்கள் ரிஷிகள்.

தோத்திரம் பண்ணுவோர்களே! நீவிர், அசுரர்களின் எல்லாப் பேரர்களிலும் தேவர்களனைவோர்களாலும் தர்மைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள அழைக்கத்தக்க இந்திரனைக் குறித்து, எமது வேள்வியில் தோத்திரங்களை, அல்லது அன்னமாகிய அவிக்களை அழகுறச் செய்வீர்களாக. (செலுத்துவீர்களாக,) விருத்திரனை, அல்லது பாவத்தைக் கொன்றோய்! போரில் சத்துருவைக் கொல்லநா னேற்றிய கெடாத வில்லைபுடையோய்! அல்லது, மேம்பட்ட ஆற்றலுடைய சத்துருக்களைக் கொல்வோய்! தோத்திரங்களா லொருமுகப் படுத்தற்குரியோய்! இத்தன்மையனாகிய இந்திர! நீயும், காலை முதலிய முப் போதிற் செய்யுங் கருமத்தொகுதிகளை (மூன்று சவனங்களையும், தோத்திரங்களையும் அழகுறச் செய்வாயாக. (7)

மந்திரம் 8.

270. १ २२ ३२३ ३ १ २ ३ २
तवेदिन्द्रावमं वसु त्वं पुष्यसि मध्यमम् ।

३ २ २२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
सत्रा विश्वस्य परमस्य राजसि नकिष्वा गोषु वृण्वते ॥ ८ ॥

இருக்கு 7-32-16

தவெதிந்திராவமம் வஸு த்வம் புஷ்யஸி மத்யமம் ।

ஸத்ரா விஸ்வஸ்ய பரமஸ்ய ராஜஸி நகிஷ்வா கோஷு வ்ருணுவதே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, अवमम्, वसु, तवेत्, स्वम्, मध्यमं, पुष्यसि, विश्वस्य, परमस्य,
सत्रा, राजसि, त्वां, गोषु, नकि वृण्वते ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே ஐந்திர!	இந்திரனே!
अवमं	அவமம்	தரையின் கீழுள்ள
वसु	வஸு	தனம்
तवेत्	தவெசு	நின்னுடையதேயாம். (மற்றும்)
स्वं	சுவம்	நீ
मध्यमं	மத்யமம்	{ பொன், வெள்ளி முதலிய நடுத்தரமாகிய தனத்தையும்
पुष्यसि	புஷ்யஸி	
		வலியுறுத்துகின்றாய்.

परमस्य	வரஉவஸ்ய	இரத்தினம் முதலிய மேலாகிய
विश्वस्य	விஸ்வஸ்ய	எல்லாத் தனத்திற்கும்
सत्ता	ஸத்ரா	உண்மையாகவே (நீ)
राजति	ராஜஸி	இறைவனாகின்றாய்.
त्वां	சுவா	நின்னை
गोषु	மொஷு	{ கோ, முதலிய தனங்களைக் கொடுக்கும் விஷயத்தில்
नकि वृण्वते	நகி வுணுவதெ	
		எவருந் தடை செய்யார்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—8. வசிட்ட ரிஷி.

இந்திரனே! கீழ்ப்பட்ட அப்பிரகம், தாமிர முதலிய தனங்கள், அல்லது, தரையிலுண்டான தாழ்ந்த தனங்கள், நின்னுடைய பொருள்களே யாகின்றன. நீயே நடு நிலையிலுள்ள, வெள்ளி, பொன் முதலியவைகளை, அல்லது, வானுலகத்தை, வன்மையுறச் செய்கின்றனை. மேம்பட்ட இரத்தினம் முதலிய எல்லாப் பொருள்கட்கும், அல்லது, வானிலுண்டான தனங்கட்கும் உண்மையில் நீயே தலைவனாகின்றாய். இன்னும் கோக்கள் முதலிய தனங்களைக் கொடுக்கும் விஷயத்திலும் நின்னை யாருந் தடை செய்யார். (8)

மந்திரம் 9.

१२२३ १२ ३२ ३२ ३१२
271. केयथ केदसि पुरुत्रा विद्धि ते मनः ।

१२ ३१ २३ १२

अर्पिं युध्म खजकृत्पुन्र्दर प्र गायत्रा अगासिषुः ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-1-7.

கெயய கெஹி வுரூத்ரா விஜி தெ உநஃ ।

அஹி-யுய வஜகூதுரதர ப்ர மாயத்ரா அகாஸிஷுஃ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, क, इयथ, क्वेत् असि, पुरुत्राचित् हि, ते मनः, युध्म!,
खजकृत्, पुन्र्दर!, अर्पिं, गायत्रा, प्रागासिषुः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே ஐந்த்ர!	இந்திரனே! நீ முன்னர்
क?	க?	எங்கே?
इयथ	ஐயய	சென்றிருந்தனை?
क्वेत् असि	கெஹி. அஹி	இப்போது எங்குள்ளாய்?

पुत्राचित् हि	வாராதூதிக ஹி	அநேக விடங்களில்
तै मनः	தெ உந:	நினது மனம் போகின்றது
युष्म!	யுயு!	போர்க்குசல! (போர்வல்ல!)
खजकृत्!	வஜகூக!	போர் புரிவோய்!
पुन्दर!	வுரநடா!	அசுரபுர நாசக!
अलविं	அலவி	(நீ) வருவாயாக.
गायत्रा	மாயத்ரா	{ பாடுவதில் வல்லுநரான எமது துதியார்கள்
प्रागासिपुः	புராமாஸிஷு:	{ துதி முதலியவைகளைப் பாடுகின் றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—9. மேதாதிதி மேத்யாதிதிகள் ரிஷிகள்.

இந்திர! நீ முன் எவ்விடஞ் சென்றிருந்தாய்? இப்போது எங்கே யிருக்கின்றாய்? உன்னுடைய மனம் பல (விடங்களிற்) சலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. போர் வல்லோய்! போர்புரிவோய்! அசுரர்களின் புரங்களை யழித்தோய்! இந்திர! வருவாயாக. பாடுவதில் வல்லுநரான எம்முடைய பாடகர்கள் தோத்திரஞ் செய்கின்றார்கள். (9)

மந்திரம் 10.

३१२ ३१ २२ ३२ ३१२.
272. वयमेनमिदा ह्योऽपीमे मेह वज्रिणम् ।

१ २ ३ १ २२ ३२ ३२ ३१ २ ३२
तस्मा उ अद्य सवने सुतं भरा नूनं भूषत श्रुते ॥ १० ॥

இருக்கு 8-66-7.

வயமெநமிதா ஹ்யோஃபீமே மெஹ வஜ்ரிணம் ।

தவமா உ அடியு சவநெ ஸுதம் ஸர நூநம் ஸூஷத ஸ்ருதே ॥

அந்வயம்.

வயம், ஏன், இடா, ஹ:, இஹ, அபீமே, தஸ்மாட், அ, சவநே, சுதம், ஸர,
நூன், ஸ்ருதே, ஆஸூஷத ॥

பதவுரை.

वयं	வயம்	{ வேள்வித் தலைவர்களான யாங் கள்
एनं वज्रिणं	ஏனம் வஜ்ரிணம்	{ வச்சிராபுதந் தாங்கிய இவ் விந்தி ரனை
इदा	இதா	இப்போதும் (இன்றைக்கும்)
हः	ஹ:	நேற்றும், (முன்னாலும்) ஆகிய

इह	உஹ	இந்த நாட்களில்
अपीपेम्	அபீபெம்	{ சோமரசத்தால் திருப்தி பண்ணி வைத்தோம்.
तरमा उ	தரமா உ	அக்காரணத்தானே (இந்திர! நீ)
अद्य सवने	அடிய ஸவநெ	இற்றைய சவனகாலத்தில்
सुतं	ஸுதம்	தேடிய சோமரசத்தை
भर	ஹ	{ ஏற்றுக் கொள்வாயாக. (வேட் போர்காள்! நீவிர்)
मूनं	மூநம்	இப்போது
भुते	பூதெ	துதியைக் கேட்டவிடத்து
आभूयत्	ஆஹூயத்	அழகுபெற விளங்குவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—10. கலி ரிஷி.

வேள்வித் தலைவர்களான யாங்கள், வச்சிராயுதந் தாங்கிய இந்நிந்திரனை இப்போதும். சென்ற தினத்திலுஞ் சோமரசத்தாற் களிப்படைவித்தோம். இதுபற்றியே (இந்திர! நீ) இப்போது இந்தச்சவன காலத்தில் பிழிந்தெடுத்த சோமரசத்தை யேற்றுக்கொள்வாயாக. வேட்போர்களே! நீவிரும், உண்மையில் இக்கால் துதியைக் கேட்டவிடத்து அழகுற விளங்குவீர்களாக. (10)

நான்காவது கண்டம்.

முற்றும்.

ஐந்தாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—5.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

273. यो राजा चर्षणीनां याता रथेभिरधिगुः ।

विश्वासां तरुता पृतनानां ज्येष्ठं यो वृत्रहा गृणे ॥ १ ॥

இருக்கு 8-70-1.

யொ ராஜா ஹஷ்டணீ நாம் யாதா ரஸெவிரயி மூஃ ।

விபூஷா தரூதா வுதநாநாம் ஜெஷ்டம் யொ வுதுஹா

[மூணெ ॥

அந்வயம்.

ய:, चर्षणीनां, राजा, रथेभिः, याता, अभिगुः, विश्वासां, पृतनानां, तरुता,
यः, वृत्रहा, ज्येष्ठं, गृणे ॥

பதவுரை.

ய:	யஃ	யாதொரு இந்திரன்
चर्षणीनां	ஹஷ்டணீ நாம்	மனிதர்கட்கு
राजा	ராஜா	வேந்தனாயிருக்கின்றனோ,
रथेभिः	ரஸெவி:	இரதங்களால்
याता	யாதா	யாத்திரை பண்ணுகின்றனோ,
अभिगुः	சுயி-மூஃ	{ தடையிலாப் போக்குடையவனோ,
विश्वासां	விபூஷாம்	எல்லாச்
पृतनानां	புதநாநாம்	சேனைகளின்
तरुता	தரூதா	கரையைக் கடந்தவனோ,
यः	யஃ	எவன்
वृत्रहा	வுதுஹா	பாவத்தை யொழிப்பவனோ,
ज्येष्ठं	ஜெஷ்டம்	{ எல்லாரினு மெம்பட்ட அவ் விர்திரனைத்
गृणे	மூணெ	துதிக்கின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—1. புருஹன்மா ரிஷி.

எவ் விர்திரன் மக்களுக் கிறைவனும், இரதங்களிற் செல்பவனும், அன்னியர்களால் தடையிலாப் போக்குடையோனும், சேனைகளெல்லா வற்றின் கரைகடந்தவனும், சூணங்களாற் சிறந்தோனும், விருத்திரனைக் கொன்றவனும், யாவராலும் இனிது துதிக்கத் தக்கோனும், அல்லது, மிகப் பழையோனும் பெரும்பாக்கியமுடையவனுமாவனோ. அவ் விர்திரனைத் துதிக்கின்றேன் என்பதாம்.

மந்திரம் 2.

१२ ३ १२ ३ १२ ३ १२
274. यत इन्द्र भयामहे ततो नो अभयं कृधि ।

१२ ३ २३ ३ १२ ३ २३ २३ ३ १ २२
मघवन् छग्धि * तव तन्न ऊतये विद्विषो विमृधो जहि ॥ २ ॥
இருக்கு 8-91-13.

யத ஹநு ஸயாமஹே ததொ நொ அபயம் க்யுயி ।

மஃவநு ஹயி தவ தந் ஹதயே விவிஷொ விமூயொ ஜஹி ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, यतः, भयामहे, ततः, नः, अभयं, कृधि मघवन्!, शग्धि, तव,
ऊतये, द्विषः, विजहिं, मृधः, वि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே ஹநு !	இந்திரனே ! யாங்கள்
यतः	யதஃ	எவனால்
भयामहे	ஸயாமஹே	பயப்படுகின்றோமோ,
ततः	ததஃ	அவனிலிருந்து
नः	நஃ	எங்களைப்
अभयं	அபயம்	பயமிலாதிருக்கச்
कृधि	க்யுயி	செய்வாயாக.
मघवन्!	மஃவநு !	இந்திர ! (நீ)
शग्धि	ஸயி	{ பயப்படாதிருக்கச் செய்யும் ஆற் றல் உடையோன் ஆவாயாக.
तव	தவ	உன்னுடைய
ऊतये	ஹதயே	பாதுகாப்பின் பொருட்டு
द्विषः	விஷஃ	எமது சத்துருக்களை
विजहि	விஜஹி	முழுதும் வெல்வாயாக.
मृधः	மூயஃ	{ எம்மைத் துன்புறுத்துவோர் களை(யும்)
वि	வி	நாசமாக்குவாயாக.

* तवतन्न ऊतिभिः, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—2. பார்க்க ரிஷி.

இந்திரனே! நீ, எக் கொலைஞரால் யாங்கள் பயப்படப் பெறுகின்
ரோமோ, அவரினின்றி எங்களைப் பயமடையாதிருக்கச் செய்வாயாக.
இந்திர! எங்களைப் பயமுறுதிருக்கச் செய்ய ஆற்றலுடையோனாகுதி. உன்
னுடைய பாதுகாப்பின் பொருட்டு எமது சத்துருக்களை அடியோடு வெல்
வாயாக. எம்மைத் துன்புறுத்துவோர்களையும் வெல்வாயாக என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

9 2 3 9 2 2 3 9 2
275. வாஸ்தோஹை ஧ுவா ஸ்ரூணாஸ்ச சத்ரஸ்ச சோம்யானாம் ।

3 2 3 2 3 9 2 3 9 2
த்ரஸ்ச: புராஸ்ச மெதா ஶஸ்வதீநாமிந்ரோ முநீநாஸ்ச சக்வா ॥ 3 ॥

இருக்கு 8-101-91.

வாஸ்தோஹைதே யுவா ஸ்ரூணாஸ்ச சத்ரஸ்ச சோம்யானாம் ।
த்ரஸ்ச: புராஸ்ச மெதா ஶஸ்வதீநாமிந்ரோ முநீநாஸ்ச சக்வா ॥

அந்வயம்.

हे वास्तोष्पते!, स्थूणा, ध्रुवा, सोम्यानां, अंसत्रं, द्रप्सः, शश्वतीनां, पुरां,
मेता, इन्द्रः, मुनीनां, सक्वा ॥

பதவுரை.

वास्तोष्पते!	வாஸ்தோஹைதே!	{ வசிக்கத் தக்க இல்லத்திற்கு இறைவ!
स्थूणा	ஸ்ரூணா:	வீட்டைத் தாங்குந் தூண்
ध्रुवा	யுவா	நிலைத்திருக்குக.
सोम्यानां	சோம்யானாம்	சோமந்தேடு மெங்கட்கு
अंसत्रं	அன்ஸத்ரம்	{ தோள் முதலியவைகளைக் காப் பாற்றும் வலியுண்டாகுக.
द्रप्सः	த்ரப்ஸ:	சோமம் அருந்துவோனும்
शश्वतीनां	ஷஸ்வதீநாம்	பலவகையான
पुरां	புராஸ்ச	அசுர நகரங்களை
मेता	மெதா	உடைப்பவனுமாகிய
इन्द्रः	இந்ரு:	இந்திரன்
मुनीनां	முநீநாம்	முனிகளான எங்கட்கு
सक्वा	சக்வா	மித்திரனாகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—3. இரிமீடி ரிஷி:

வீடுகெட்டு இறைவனே! வீட்டிற்கு நிலையாயுள்ள தூண் நிலைத்திருக்குக. சோமரசத்திற்குரிய, அல்லது, சோமந் தேடப்பட்ட எங்கட்கு, தோளில் உபலக்ஷணமாய்க் கொண்ட உடம்பு முழுவதையும் பாதுகாக்கும் ஆற்றலுண்டாகுக. மற்றும், ஒழுங்கின்ற சோமரசத்தை உடையோனும், அநேக அசுர நகரங்களை யுடைப்பவனுமாகிய இந்திரன் இருபுகளான எங்கட்கு மித்திரனாகுக.

(3)

திற்ப்பு.—வீட்டைத் தூண் தாங்குமாறு எம்மைக் காப்பாற்றுவாயாக என் பாருமுள்ளார் சிலர்.

மந்திரம் 4.

276. वण्महाँ अ॒सि॒ सूर्य॑ व॒डादि॒त्य॒ महाँ॑ अ॒सि॒ ।

३१.२ ३१ २३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
मह॑स्ते स॒तो म॒हिमा॑ * प॒निष्ठ॑म † म॒न्हा॒देव॑ म॒हाँ॑ अ॒सि॒ ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-101-11.

வணஹாம் சுவரி வசுய- வஹாஜித்ய உஹாம் சுவரி ।

உஹஸ்தே சதோ மஹிமா பநிஸ்த உநாஹேவ உஹாம் சுவரி ॥

அந்வயம்.

हे सूर्य॑!, महान्, असि, वद्, आदित्य, मन्हा, महान्, असि, वद्, देव॑ !
महः, सतः, ते महिमा, पणिष्ठम, ॥

பதவுரை.

हे सूर्य॑!	ஹே வசுய-ஃ!	ஏவுகின்ற இந்திர! நீ
महा॑न्	உஹாநு	ஆற்றலாற் பெரியோனாய்
असि॑	சுவரி	இருக்கின்றாய்.
वद्	வட	இஃது உண்மையாம்.
आदित्य॑ !	சூடித்ய!	அதிதியின் புத்திர! நீ
मन्हा॑	உநா	வீரியத்தினாலும்
महान्	உஹாநு	பெரியோனாய்
असि॑	சுவரி	இருக்கின்றாய்.

* पनस्यत, † अद्वा, என்பது இருக்கு.

वद्	வட	இது உண்மை.
देव!	ஐவ!	சூரிய தேவனே!
महः	ஹம:	மகானும்
सतः	ஸத:	சத்தியனுமாகிய
ते महिमा	தே ஹிமா	நினது மகிமை
पनिष्ठम	பநிஸ்த	துதிக்கப்படுகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—4. சமதக்கினி ரிஷி.

எல்லாவற்றவையுஞ் செலுத்துகின்ற இந்திர! நீ ஒளியாற் பெரியோனாயிருக்கின்றாய். இது உண்மை பொய்யன்று என்பதாம். அதிதியின் மைந்த! நீ ஆற்றலாலும் பெரியோனாயிருக்கின்றாய், இஃதுண்மையே. மகானும், நிலைத்து இருப்பவனுமாகிய நினது மகிமை தோத்திரம் பண்ணுவோர்களாற்றுதிக்கதேயாம், பிரகாச முதலிய குணங்களோடுகூடிய சூரிய! நீ, வீரத்தன்மையினாலும் பெரியோனாயிருக்கின்றாய். இதில் ஐயமில்லை என்பதாம். (4)

குறிப்பு.—“வடமகான் என்னும் மந்திரத்தைச் சபித்து இரவியை நோக்கி யுட்காருவாராக. பொய்மை புகலினும் பொய்யோடு அவர் சேரார்” எனக் கூறியுள்ள சென்னரிஷியின் வாக்கையும் ஈண்டும் உணர்க.

மந்திரம் 5.

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
277. अथी रथी सुरुप इद्रोमां यदिन्द्र ते सखा ।

३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ २
श्वित्रभाजा वयसा सचते सदा चन्द्रैर्याति सभां ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-4-6.

சுரீ ரயீ ஸுராவ ஐஹோம் யஜிதூ தெ ஸவா ।

ஸூத்ருஹாஜா வயஸா ஸவதே ஸஹ வஹெயூயாதி ஸவாஹவ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, यत्, ते, सखा, इत्, अथी, रथी, सुरुपः, गोमान्, श्वित्रभाजा, वयसा, सदा, सचते, चन्द्रैः, सभां, उपयाति ॥

பதவுரை.

इ इन्द्र!	ஹெ ஹெ!	இந்திரனே!
यस्य	யசு	எவன்
ते	தெ	உன்னுடைய
सखा	ஸவா	மித்திரனாகின்றானே, அவன்
इत्	ஐசு	ஒருதலையாக
अग्नी	அஹீ	குதிரையுடையவனும்
रथी	ரயீ	இரதமுடையவனும்
सुरूपः	ஸூரூப:	அழகிய உருவமுடையவனும்
गोमात्र	மொமாத்ரு	{ கோக்களையுடையவனுமே, ஆகின் றான். மற்றும்
आस्रभाजा	ஶாசு-ஶாஜா	{ விரைவி லடையத்தக்க தனத் தோடும்
वयसा	வயஸா	அன்னத்தோடும்,
सदा	ஸதா	எப்போதும்
सचते	ஸசுதெ	கூடினவனுமாகின்றான். பின்னர்
चन्द्रः	அஹெ!	{ களிப்பைக் கொடுக்கின்ற துதி களோடு கூடியவனும்
सभा	ஸஶா	நற்சங்கத்தையும்
उपयाति	உவயாதி	அடைகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—5. தேவாதிதி ரிஷி.

இந்திரனே! உனக்கு மித்திரனானவன் குதிரை முதலியவைகளுடன் நற்குணங்களைப் முடையவனே யாகின்றான். குதிரைகளோடு கூடியவனே யாகின்றான். ஓர்காலும் குதிரைகளிலாதோ னாகா னென்க. இரதமுள் ளோனே யாகின்றான். அழகுமலிந்த அங்கங்களுடையவனே யாகின்றான். அநேகங் கோக்களையுடையோனே யாகின்றான் என்பதாம். ஒர்போது இவை களிவின்றும் நீங்கான் என்பது பொருள். மற்றும் எப்போதும் விரைவில் அடையத் தக்க நல்ல திரவியத்தோடு அன்னமுடையவனுமே யாகின்றான். இதனானே எல்லாத் தேவர்களையு மழைக்கத் தக்க தோத்திரங்களை யுடையோனாய் அறிஞர் கழகத்தையும் அடைகின்றான் என்க.

(5)

மந்திரம் 6.

१ २२ ३२ ३२ २२ ३२
278. यद्याव इन्द्र ते शतं शतं भूमिरुत स्युः ।

१ २ ३ २३ २ ३ २३ २ ३ २३ २२

न त्वा वज्रिन्त सहस्रं सूर्या अनु न जातमष्ट रोदसी ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-70-5.

யஜ்ஞாவ ஐநு தெ ஸதம் ஸதம் ஹகுரீரூத வஸூஃ ।
ந சுவா வஜ்ஞிண வஹஸூம் வஸூயஸூ-பா சுநு ந ஜாதவெ-
[ரொடிவீ. ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, यत्, धावः, शतं, स्युः, त्वा, न, अनु अष्ट, उत्त, भूमि, शतम्,
वज्रिन्, सहस्रं, सूर्याः, त्वा, न, जातं, रोदसी ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹ ஐநு!	ஐந்திரனே!
धावः	ஐஜாவஃ	வானுலகங்கள்
शतं	ஸதம்	நூற்றுக் கணக்காய்
यदि स्युः	யதி ஸ்யூஃ	இருக்குமாகில், ஆவையும்,
त्वा	சுவா	உன்னைத்
न अनु अष्ट	ந சுநு ஐஷ்ட	{ தம்முளடக்கிக் கொள்ள முடி- யாதனவே,
उत्त	உத	மற்றும்,
भूमि	ஹூமி	உலகங்கள்
शतं	ஸதம்	{ நூறு வகைகளா யிருப்பினும், நினது பிரதி விம்பத்தைத் தோற்றுவிக்க முடியாதனவாம்.
वज्रिन्!	வஜ்ரிநு!	வச்சிராயுதந் தாங்கினோய்!
सहस्रं	ஸஹஸூம்	ஆயிரக்கணக்கான
सूर्याः	ஸூரியஸூஃ	இரவிகளும்
त्वा	சுவா	நின்னை
न	ந	விளக்க முடியாதனவாம்.
जातं	ஜாதம்	{ தோன்றப் பெற்ற எவையும் நின் னைத் தம்முளடக்கிக் கொள்ள முடியாதவைகளேயாம்.
रोदसी	ரொடிவீ	{ வானுலகும் மண்ணுலகும் நின்னை அடக்கிக்கொள்ள முடியாதன வே.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—6. புருஹன்மா ரிஷி.

ஐந்திரனே! வானுலகங்கள் நூற்றுக் கணக்கானவைகளாமாயினும்
நின்னை யளப்பதற்கு முடியாதனவேயாம்; மற்றும், தரைகள் நூற்றுக்கணக்
கானவை களாயினும் நினது உருவப் பிரதி விம்பத்தைத் தோற்றுவிக்க
முடியாதவைகளேயாம். வச்சிராயுதந் தாங்கினோய்! இரவிகள் எண்ணிலா
தனவாயினும் நின்னைப் பிரகாப்பிக்க முடியாதனவேயாம். ‘ஆண்டுச் சூரியன்’

ஹே இந்த்ர !	ஹே இந்த்ர !	இந்த்ர ! நீ
பாக்	பாக்	கிழக்கு
அபாக்	அபாக்	மேற்கு
உதக்	உதக்	வடக்கு
ந்யக்	ந்யக்	{ தெற்கு என்னும் நான்கு திசை களிலுமுள்ள
நுமி:	நுமி:	மனிதர்களால்
யதிஹ்யஸே	யதி ஹமயஸெ	{ தத்தமது காரியத்தின் பொருட்டு அழைக்கப்பட்டோனாயினும்
ஆனவே	சூநவெ	{ அநு, என்னும் வேந்தனுடைய புத்திரன் பொருட்டு
புரு நூத:	புரு நூத:	{ துதிக்கின்ற அநேகர்களை ஏவிக் கொண்டே
அசி	அசி	இருக்கின்றாய்.
பிராஸ்த் !	புரஸ்த !	சத்துருக்களை யடக்குவோய் ! நீ
சுவீசே	சுவீசே	{ துருவசன், என்பவனுக்கும் அவ் வாறே யிருக்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—7. தேவாதிதி ரிஷி.

இந்திர! நீ, கீழ்த்திசைக்க ணிருப்பவர்களால், அல்லது, மேற்றிசைக்க ணிருப்பவர்களால், அல்லது தென்றிசைக்க ணிருப்பவர்களால் அல்லது, வட திசைக்க ணிருப்பவர்களால், அதாவது நினைத் துதிக்கின்ற நாற்றிசை களிலுமுள்ள மனிதர்களால் தத்தமது காரியத்தின் பொருட்டு அன்முக் கப்படுகின்றாய். மேம்பட்ட இந்திர! ஈண்டிச் சிமம் என்றது, சிறப்பாம். “சிமம் என்பது மேம்பாடெனப்படுகின்றது” என வாச சனேய சம்மிதை (மறை) கூறுகின்றதாமாதலின் என்க. எப்போதும் பல்லோர்களாலுமழைக் கப்படுகின்றாய் என்பதாம். அத்தன்மையனாயினும், அது, என்னும் அரசு னது புத்திரராகிய இராசரிஷி விஷயத்தில் அவருடைய துதியாளர்களால் ஏவப்பட்டோனாயிருக்கின்றாய். அதாவது அரசனுக்கு நலஞ் செய்யுமாறு தோத்திரஞ் செய்வோர்கள் ஏவுகின்றார்கள் என்பது பொருள். மற்றும், சத்துருக்களை முழுது மடக்குவோய்! இந்திர! நீ, துருவசன், என்னும் வேந்தன் விஷயத்திலும் மனிதர்களால் ஏவப்பட்டோனாகவே யிருக்கின்றாய் என்பதாம்.

(7)

குறிப்பு.—நாற்றிசைகளி லிருக்கின்ற மனிதர்கட்கும், திருவசனுக்கும் தன முதலியவைகளைக் கொடுப்பாயாக என்பது ஆங்கிலம்.

மந்திரம் 8.

१ २२ ३ १ २२
280. कस्तमिन्द्र त्वा वसवा मर्त्यो दधर्षति ।

३ १ २२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २२
* श्रद्धा हि ते मघवन् पाय्यं दिवि वाजी वाजं५ सिषासति ॥८॥

இருக்கு 8-32-14.

கஸ்தமிந்த்ர த்வா வஸவா மர்த்யோ டதர்ஷதி ।

ஸ்ரதா ஹி தெ ம஘வநு பாய்யே டிவி வாஜீ வாஜம் ஸிஷாஸதி ॥

அந்வயம்.

हे वसो!, इन्द्र!, तं, त्वा, कः मर्त्यः, आदधर्षति, मघवन्!, ते श्रद्धा, वाजी,
पाय्यं दिवि, वाजं, सिषासति ॥

* श्रद्धा इत्ता, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

वसो! इन्द्र!	வஸோ! ஐந்தூ!	வியாபகனாகிய இந்திரனே!
तं त्वा	தம் சுவா	{ புகழ்பெற்ற அத்தன்மைய நின்னை
कः मर्त्यः?	கஃ மர்த்ய-ஃ?	எம்மனிதன்?
आदर्षति?	ஆடர்ஷ-தி?	இழிவு பண்ணவல்லான்?
हे मघवन्!	ஹே மகவநு!	இந்திர!
ते	தெ	நின் பொருட்டு
श्रद्धा	ஸ்ரடா	{ அன்புள்ள யாதொரு வேள்வித் தலைவன்
वाजी	வாஜீ	{ அவியுடையோன் ஆகின்றானே, அவன்
पार्ये दिवि	பார்யே-டிவி	சோமரசந் தேடும் நாளில்
वाजं	வாஜம்	அவியென்னுந் தேவவுணாவை
सिषासति	ஸிஷாஸ-தி	{ (நினக்குக்) கொடுக்க விரும்புகின் றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—8. வசிட்ட ரிஷி.

வியாபகனாகிய இந்திர! கீர்த்தியுடையோனாகிய உன்னை எவன் தாழ்வுப்படுத்துபவன்? (எவனுமில்ன் என்பதாம்) இந்திர! நின்பொருட்டு யாவனொருவன், (தலைவன்) அன்போடு அவி தேடுகின்றானே! அவன் சோமரசந் தேடுகின்ற 'சௌத்தியம்' என்னும் நாளில் அவியாகிய அன்னத்தைக் கொடுக்க இச்சிக்கின்றான்.

(8)

மந்திரம். 9.

१ २ ३ २ ३ १ २ २ ३ १ २
281. इन्द्राग्नी अपादियं पूर्वागात् पद्वतीभ्यः ।

३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
* हित्वा शिरो जिह्वया रारपचरत् त्रिंशत्पदान्यक्रमीत् ॥९॥

இருக்கு 3-45-1.

ஐந்தூரீ சுவாஜியம் வஞவ-பா மாக வயதீஸ்ஸி.

ஹிசுவா ஸிரொ ஜிஹ்வயா ராரபவசு க்ரி-ஸத்பாநுக-ரீசு॥

* हित्वा शिरो जिह्वया वावदच्, என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

நவாயாக. ஈண்டு

हे इन्द्राग्नी !, अपात्, इयं, पद्वतीभ्यः, सुसाभ्यः, पूर्वा, आगात्, शिरः, ललाटं, हित्वा, जिह्वया, रारपत्, चरत्, त्रिशत् पदानि, न्यक्रमीत् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्राग्नी !	ஹே ஐந்திராஹீ !	ஐந்திர, அக்கினிகளே !
अपात्	சவாக்	காவின்றிய
इयं	உயம்	{ இந்த உஷாதேவதை (விடியற் காலதேவதை)
पद्वतीभ्यः	படவதீஹீ :	கால்களையுடைய
सुसाभ्यः	ஸஸாஹீ :	சனங்களினின்றும்
पूर्वा	வாவா	முன்னரேயே
आगात्	ஆமாக்	வருகின்றது.
शिरः	சிரஃ	(பிராணிகளின்) தலையை
हित्वा	ஹித்வா	நீக்கிவிட்டு
जिह्वया	ஜிஹ்வயா	{ பிராணிகளிடத்துள்ள வாக்கிந்தி ரிய வழியாகப்
रारपत्	ராரபக்	பெருஞ் சத்தமிட்டுக்கொண்டு
चरत्	சரக்	செல்கின்ற உஷாதேவதை
त्रिशत् पदानि	த்ரிஸக் படானி	முப்பது முகூர்த்தங்களைக்
न्यक्रमीत्	நயக்ரமீக்	கடக்கின்றது.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—5. இருக்கு—9. பரத்துவாச ரிஷி.

ஐந்திராக்கினிகளே ! பாதமின்றிய இந்த உஷாதேவதை, பாதங்களை யுடைய பிராணிகளுக்கு முன்னரேயே வந்து தோன்றுகின்றது. அங் கனமே, பிராணிகளுடைய தலையைத் தவிர்த்து, அதாவது தான் தலை யில்லாததாயிருந்தும் பிராணியின்பாலுள்ள அவைகளின் வாக்கிந்திரியத்தால் பேரொலி செய்துகொண்டு சஞ்சரிக்கின்றது. இவ்வாறு சஞ்சரிக்கின்ற உஷா தேவதை, கூறுகளான முப்பது முகூர்த்தங்களை ஒருபகலால் தாண்டிவிடு கின்றது. இதுவும் உங்களிருவர்களுடைய தொழிலேயாம் எனத்தோத்தி ரஞ் செய்யப்படுகின்றது.

(9)

மந்திரம் 10.

282. ^{1 3 3 2 3 9 2 3 9 2} **इन्द्र नेदीय एदिहि मितमेधाभिरुतिभिः ।**

^{9 2 3 9 2 3 9 2 3 9} **आशन्तम शन्तमाभिरभिष्टिभिरा स्वापे स्वापिभिः ॥ १० ॥**

இருக்கு 8-53-5

ஐந்ரு நெதீய வளபிஹி மிதமெயாலிரகுதிஹி :

ஆசன்தம ஸன்தமாபிரபிஷ்டிபிரா ஸ்வாபெ ஸ்வாபிஹி : ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, नेदीयः, मितमेधाभिः, ऊतिभिः, एदिहि, शन्तम, शन्तमाभिः,
अभिष्टिभिः, आ, स्वापे, स्वापिभिः, आ ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ ஐந்ரு !	இந்திரனே ! நீ
नेदीयः	நெதீய :	{ மிக்கருகிலுள்ள எமது வேள்- வியின்கண்
मितमेधाभिः	மிதமெயாலி :	மிதமான புத்திகளோடும்
ऊतिभिः	ஊதிஹி :	பாதுகாப்புக்களோடும்
एदिहि	வளபிஹி	வருவாயாக.
शन्तम !	ஸன்தம !	பேரின் பவடிவோய் !
शन्तमाभिः	ஸன்தமாலி :	இன்பமலிந்த
अभिष्टिभिः	அபிஷ்டிஹி :	நண்பர்களோடு
आ	ஆ	வருவாயாக.
स्वापे !	ஸ்வாபெ !	உறவினனே ! நீ
स्वापिभिः	ஸ்வாபிஹி :	அன்புள்ள மித்திரர்களோடு
आ	ஆ	வருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—6. பால கில்லியர் ரிஷி.

இந்திரனே ! நீ, மிக அருகாயுள்ள எமது வேள்வியிடத்திற்கு வரவே வேண்டும். எவைகளுடன் எனின் ! கூறப்படுகின்றது. அளவுள்ள இனிய நற்புத்திகளையுடைய பாதுகாப்புக்களோடு. அல்லது, வேள்வியை யுண்டாக்கின மருத்துக்களோடு, இன்பமலிந்த வடிவோய் ! நீ அன்பு மிகுந்தவர்க

ஞடன் அல்லது வேண்டியவை (பொருள்) களுடன் வருவாயாக. சுண்டு வருவாயாக என்றது எஞ்சி நின்றது. எங்களுடைய சுற்றத்தோய்! அல்லது இன்பத் தருவோய்! சுற்றத்தார்களோடு, அல்லது இன்பங் கொடுக்கின்ற அன்பர்களோடு நீ வருவாயாக என்பதாம். (10)

ஐந்தாவது கண்டம்

முற்றம்.

ஆறாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—3. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—6.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

283. इत ऊती वो अजरं प्रहेतारमप्रहितम् ।

आशु जेतारं हेतारं रथीतम मतूर्त * तुप्रियावृधम् ॥ १ ॥

இருக்கு S-99-7.

உத ஊதீ வொ ஈஜரம் ஸ்ரஹேதாரம் ஸ்ரஹிதம் ।

சூரம் ஜேதாரம் ஹேதாரம் ரதீதம உதூதம் துப்ரியாவ்ருதம் ॥

அந்வயம்

(हे अस्मदीयाः!) वः, अजरं, प्रहेतारं, अप्रहितं, आशुं, जेतारं, हेतारं, रथीतमं, अतूर्तं, तुप्रियावृधं, ऊतये, इतः (कुरुत) ॥

பதவுரை.

(हे अस्मदीयाः!)	(ஹே ஈஸ்மதீயாஃ!)	(எம்மைச் சேர்ந்தோர்களை !)
वः	வஃ	நீவிர்
अजरं	ஈஜரம்	மூப்புத் தன்மையற்றவனும்,

* तुप्रया वृधम्, என்பது இருக்கு.

प्रहेतारं	புஹேதாரம்	{ சத்துருக்களைச் செலுத்துவோ னும்,
अप्रहितं	அபுஹிதம்	{ ஒருவராலும் ஏவப்படாதோனும்,
आशु	சூசு	{ விரைவுள்ளவனும்,
जेतारं	ஜெதாரம்	{ சத்துருவை வெல்வோனும்,
हेतारं	ஹேதாரம்	{ செல்கின்றவனும்,
रथीतमं	ரயீதமம்	{ இரத முடையார்களில் மேம்பட் டோனும்
अतु	அதூதம்	{ ஒருவரானுங் கொல்லப்படாதோ னும்
तुमियावृधं	துமியாவூயம்	{ மழையைப் பெருக்குவோனு மாகிய இந்திரனை
जती	ஜதீ	{ (எமது) பாதுகாப்பின்பொருட்டு
इतः (कुस्त)	உதஃ (கூஸ்த)	{ முன்னிற்போனாய்ச் செய்வீர்க ளாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—1. நிருமேத ரிஷி.

என்னைச் சேர்ந்த சனங்களே! நீங்கள், கிழத்தன்மையற்றவனும், விரோதிகளை யேவுவோனும், ஒருவராலும் ஏவப்படாதோனும், விரைவுள்ளோனும், பகைஞரை வெல்வோனும், செல்கின்றவனும், இரதமுள்ளார்களுட் சிறந்தோனும், யாவராலுங் கொல்லப்படாதோனும், நீர்வளத்தைத் தருவோனுமாகிய இந்திரனை, எம்மைப் பாதுகாக்கும் விஷயத்தில் முன்னிற்போனாய்ச் செய்வீர்களாக.

(1)

மந்திரம் 2.

१ २२ ३१२३२३ ३ १ २२
284. मो पु त्वा वाघतश्चनारे अस्मन्नि रीरमन् ।

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २२

* आरात्ताद्वा सधमादं न आगहीह वा सन्नुपश्रुधि ॥ २ ॥

இருக்கு 7-31-2.

மொஷு சுவா வாவதஸூநாரொ அஸுஹி ரீரமந் ।

சூராதுவா வஸதாடிம் ந அஸுஹிஹ வா வஸுஸுயி ॥

அந்வயம்.

(हे इन्द्र !,) त्वा, वाघतश्चन, अस्मत्, आरे, मोनिरिरमन्, आरात्ताद्वा, नः,

सधमादं, सु, आगहि, इह वा सन्, उपश्रुधि ॥

* आरात्ताचित्, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

(हे इन्द्र !)	(ஹ உந்ர !)	(இந்திரனே !)
त्वा	த்வா	நின்னை
बाधतश्चन	வாவதஸூந்	வேள்வித்தலைவனும்
अस्मत्	அஸ்தக்	எம்மிலுந்
आरे	ஆரே	தூரத்தில் (இருந்து)
मोनिरिरमन्	மொநிரீரமந்	இரமிக்கச் செய்யாதோனாக.
आरात्ताद्वा	ஆராத்தூவா	(நீ) தூரத்திருப்பினும்,
नः	நஃ	எமது
सधमाद्	ஸதமாத்	வேள்விக்கு
सु	ஸு	இனிது
आगहि	ஆமஹி	வருவாயாக.
इह वा सन्	உஹ வா ஸந்	{ அல்லது இங்கிருந்து கொண் டேனும்
उपश्रुधि	உபஸ்ருயி	எமது துதியைக் கேட்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—3. வசிட்டரிஷி.

இந்திரனே ! உன்னை வேள்வித் தலைவனும், எம்மிலுந் தூரத்திலிருந்து கொண்டு, இயற்கையா யிரமிக்கச் செய்யாதோனாக. இதனால் நீ தூரத்திலிருப்பினும் எமது வேள்விகளில் இனிது வருவாயாக என்பது பெற்றும். அல்லது, இங்கிருந்துகொண்டேனும் எமது தோத்திரத்தைக் கேட்பாயாக என்பதாம்.

(2)

மந்திரம் 3.

285. सुनोत सोमपान्ने सोममिन्द्राय वज्रिणे ।

पचता पक्तीरवसे कृणुध्वमित् पृणन्नित् पृणते मयः ॥ ३ ॥

இருக்கு 7-32-8.

ஸுனொத ஸொபாந்நெ ஸொமிந்ராய வஜ்ரிணே ।

பவதா பக்தீரவஸெ க்ருணுத்யமித் ப்ருணநித் ப்ருணதெ மயஃ ॥

அந்வயம்.

(हे मदीयाः पुरुषाः !,) वज्रिणे, सोमपान्ने, इन्द्राय, सोमं, सुनोत, अवसे, पक्तीः, पचता, कृणुध्वमित्, मयः, पृणन्नित्, पृणते ॥

பதவுரை.

(हे मदीया पुरुषाः !)	(ஹே மடியா புருஷா: !)	எனைச்சேர்ந்த மக்காள் நீவிர் !
वसिष्ठे	வசுஜிஸ்தே	வச்சிராபுதந்தாங்கியவனும்
सोमपात्रे	சோமபாவத்ரே	சோமரசம் அருந்துவோனுமாகிய
इन्द्राय	இந்திராய	இந்திரன் பொருட்டுச்
सोमं	சோமம்	சோமரசத்தைப்
सुनोत	சுனோத	பிழிந்தெடுப்பீர்களாக.
भवसे	பவஸே	{ இந்திரனைத் திருப்தி செய்தற் பொருட்டு
पक्षीः	பக்சீ:	பக்குவம் பண்ணத்தக்கவைகளை
पचता	பபுதா	பாகஞ் செய்வீர்களாக.
ऋणवमित्	஋ணவமித்	{ இந்திரன் களிக்கத்தக்க கருமங் களைச் செய்வீர்களாக. ஏனெ னின் ?
मयः	மய:	சுகத்தை
पुणक्षित्	புணக்சித்	{ வேள்வித் தலைவனுக்குக் கொடுத் துக்கொண்டே
पुणते	புணதே	{ அனிகளை விரும்புகின்றான். (ஆத வின் என்க.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—3. வசிட்ட ரிஷி.

எனைச்சேர்ந்த மனிதர்கள்! நீவிர், வச்சிராபுதத்தை யேந்தியவனும், சோமரசத்தைப் பானம் பண்ணுவோனுமாகிய இந்திரனுக்குச் சோமரத் தைப் பிழிந்தெடுப்பீர்களாக. இந்திரனைக் களிப்படைவித்தற்பொருட்டு பக்குவஞ் செய்யத்தக்க புரோடாச முதலியவைகளை (மாவுருண்டை முதலிய வைகளை) பக்குவஞ் செய்வீர்களாக. (மற்றும்) இந்திரனுக்குக் களிப்புண் டாக்கத்தக்க கிரியைகளைச் செய்வீர்களாக. யாதினாலெனின்? வேள்வித் தலைவனுக்கு இன்பங் கொடுத்துக்கொண்டே அவன் அனிகளை (தேவ உணவு களை) விரும்புகின்றான் ஆதலின் என்பதாம்.

(3)

மந்திரம் 4.

३ २ ३ १ २ २ ३ २ ३ १ २ ३ २
286. यः सत्राहा विचर्षणिरिन्द्रं तं हूमहे वयम् ।

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
* सहस्रमन्यो तुविनृम्ण सत्पते भवा समस्तु नो वृधे ॥ ४ ॥

இருக்கு 6-46-5

* सहस्रमुक्तः, என்பது இருக்கு.

யஃ ஸத்ராஹா விவஷ்ட்ணிரிந்ரூம் தம் ஹகுஜெஹ வயது ।

ஸஹஸுஜநெந்ரா துவிந்ரூண ஸத்ரதெஹவா ஸஜதூ நொ வ்யப்யே

அந்வயம்.

यः, सत्राहा, विचर्षणिः, तं इन्द्रं, वयं हूमहे, सहस्रमन्यो!, तुविनुग्ण!,
सत्पते!, समत्सु, नः, वृधे, भव ॥

பதவுரை.

यः	யஃ	யாதொரு இந்திரன்
सत्राहा	ஸத்ராஹா	பகைஞரைத் தொலைத்தனனோ,
विचर्षणिः	விவஷ்ட்ணி:	{(மற்றும்) சிறப்புடன் அனைவரையும் பார்க்கின்றனனோ,
तं इन्द्रं	தம் ஐந்ரூம்	அவ் விந்திரனை
वयं हूमहे	வயம் ஹகுஜெஹ	யாம் துதியால் அழைக்கின்றோம்.
सहस्रमन्यो!	ஸஹஸுஜநெந்ரா!	{ஆயிரக்கணக்கான முனிவுகளை யுடையோய்!
तुविनुग्ण!	துவிந்ரூண!	மிகுந்த தனமுடையோய்!
सत्पते!	ஸத்ரதெ!	நல்லார்களைக் காப்போய்! நீ
समत्सु	ஸஜதூ	போர்களில்
नः	நஃ	எங்களை
वृधे	வ்யப்யே	வளர்த்தற் பொருட்டுத்
भव	ஹவ	தோன்றுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—4. சம்பு ரிஷி.

எவ் விந்திரன், பெரும் பகையுடையாரைக் கொன்றனனோ, மற்றும் விசேடமாக எல்லாவற்றையும் காண்கின்றனனோ, அவ் விந்திரனை யாங்கள் தோத்திரங்களாலழைக்கின்றோம். இதன் பிற்பாதி மந்திரம் பிரத்தியட்சமாய்ச் செய்யப்பட்டது. பகைஞர்கள் பல்லோரை யழிக்க ஆயிர வகையான முனிவுகளையுடையோய்! அல்லது, மந்யு:, என்றது வேள்வியாமாதலின் ஆயிரக்கணக்கான வேள்விகளாற் போற்றத்தக்க இந்திர! மிகுந்த தனமுடையோய்! நல்லார்களைக் காப்பாற்றுகின்ற இந்திர! நீ எங்களுடைய வளர்ச்சியின் பொருட்டுப் போர்களிற் றோன்றுவாயாக,

மந்திரம் 5.

287. शचीभिर्नः शचीवसू दिवानक्तं * दिशस्यतम् ।

मावाञ्छि रातिरूप दसत्कदाचनास्मद्रातिः कदाचन ॥ ५ ॥

இருக்கு 1-139-5.

ஸசீவிநஃ ஸசீவஸூ ஐவாநக்தம் ஐஸவஸூதம் ।

மாவாஞ்சிராதிருப டஸத்கடாஅநாஸுடாதிஃ கடாஅந ॥

அந்வயம்.

हे शचीवसू !, शचीभिः, दिवानक्तं, दिशस्यतं, वां, रातिः, कदाचन,
मा उपदसत्, अस्मत्, रातिः, कदाचन, मा (उपदसत्) ॥

பதவுரை.

हे शचीवसू !

ஹ ஸசீவஸூ !

{ அக்கினி ட்டோம முதலிய
வேள்விகளையே தன்மாகக்
கொண்ட அசுவினி குமாரர்க்
ளே! உங்களால்

शचीभिः

ஸசீபிஃ

{ எமது வேள்விகளான கருமங்க
ளென்னுங் காரணங்களினால்

दिवानक्तं

ஐவர்நக்தம்

இரவு பகல்

दिशस्यतं

ஐஸவஸூதம்

{ வேண்டிய பலன் கொடுக்கப்பட்
டது.

वां

வாம்

உங்களுடைய

रातिः

ராதிஃ

வரம், ஈகை முதலிய தன்மைகள்

कदाचन

கடாஅந

ஓர் காலும்

मा उपदसत्

மா உபதஸத்

குறையாதிருக்குக.

अस्मत्

அஸுமத்

எனது

रातिः

ராதிஃ

அளி கொடுத்தற்றனடையும்

कदाचन

கடாஅந

ஓர் காலும்

मा (उपदसत्)

மா (உபதஸத்)

குறையாதிருக்குக.

* दशस्यताम्, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—5. புருசசேப ரிஷி. அசுவினி குமாரர்கள் - தேவ
தைகள்.

அக்கினிட் டோம முதலிய வேள்விகளையே தனமாகவுடைய அசுவினி
குமாரர்கள்! நாங்களனுட்டிக்கின்ற வேள்வி முதலிய கரும நிமித்தங்களால்
இரவு பகல் உங்களுடைய வரங் கொடுக்குந் தன்மை (விரும்பியவைகளே
யீதற்றன்மை) ஓர்காலும், அதாவது வேள்வியாற்றும்போதும், வேள்வி
யியற்றாத காலத்தும், குறைவுபடாதிருக்குக. உங்களுடைய ஈகை மாத்திரம்
அங்கனமன்று, மற்றோ, எங்களுடைய அவி முதலிய ஈகையும், அல்லது,
வேண்டுவோர்களின் பொருட்டு எல்லா ஈகைகளும் ஓர்காலும், அதாவது
எல்லா அவததைகளிலுங் குறையாதிருக்குக என்பதாம். யானும் எப்போ
தும் உங்களைக் குறித்து (அவி முதலியவற்றைக்) கொடுத்துக்கொண்டிருப்
பேனாக. நீவிரும் எனது விருப்பத்தை எக்காலும் கொடுத்துக்கொண்டிருப்
பீர்களாக என்பது பொருள். (5)

மந்திரம் 6.

३२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
288. यदा कदा च मीदुषे स्तोता जरेत मर्त्यः ।

१ २ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २

आदिद्वन्द्वे त वरुणं विषा गिरा धर्त्तारं विव्रतानाम् ॥ ६ ॥

யடா கடா ச லீஹுவெ ஹோதா ஜரெத மர்த்ய-ஃ ।

சுஷிவநெத வரணம் விஷா, கிரா, யத-ஃ, விவ், தாநாடி ॥

அர்வயம்.

यदा कदा च, मीदुषे, मर्त्यः, स्तोता, जरेत, आदित्, वरुणं, विव्रतानां,
धर्त्तारं, विषा, गिरा, वन्देत् ॥

பதவுரை.

यदा कदा च	யடா கடா ச	எப்போதோ ஓர் கால்
मीदुषे	லீஹுவெ	{ அவி கொடுக்கின்ற வேள்வித் தலைவனது வேள்வியின் பொருட்டு
स्तोता	ஹோதா	
मर्त्यः	மர்த்ய-ஃ	துதிப்பவனாகிய
जरेत	ஜரெத	மனிதன்
		துதி செய்கின்றனோ,

आदित्

वरुणं

विप्रतानां

धर्तारं

विषा

मिरा

वन्दे

சூழிக்

வரூணம்

விவ்-தாநாம்

ய-தூராம்

விவா

மிரா

வநெ-த

{ அதன் பின்னரேயே (அப் போது)

பாவத்தைப் போக்குவோனும்

பலவகைக் கருமங்களைத்

{ தாங்கப்பட்டவனுமாகிய வருண தேவனை

நன்கு பாதுகாத்தற்குரிய

தோத்திரத்தால்

வணங்குக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—6. வாமதேவ ரிஷி.

எக்காலத்தில் அவிகொடுக்கும் வேள்வித் தலைவனுடைய வேள்வியின் பொருட்டு மரிக்குந் தன்மையுடைய மர்த்தியனென்னும், வேதம் (சாம வேதம்) பாடுவோன் துதி செய்கின்றானே, அதன் பின்னரேயே அதாவது அக்காலத்திலேயே என்பது பொருள். பாவத்தை நீக்குவோனும், பல வகைக் கருமங்களைத் தாங்குவோனுமாகிய 'வருணன்' என்னுந் தேவனைச் சிறந்த பாதுகாப்பிற்குரிய தோத்திரத்தால் வணங்கல் வேண்டும், அல்லது துதித்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

(6)

மந்திரம் 7.

३१

२२३ २३ १ २

289. * पाहि गा अन्धसो मद इन्द्राय मेघ्यातिथे ।

१ २२३ २ ३ १ २३ २३ १ २ ३ १ २३ १ २

यः संमिक्षो ह्यर्यो यो हिरण्यय इन्द्रो वज्री हिरण्ययः ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-46-1.

வாஹி மர் சுஸுஹொ உஹ் ஐந்தூராய மெய்யூர்திதே ।

யஃ ஸம்ஷிஹொ ஹ்யேர்யோ யே-ஹி ரணூய ஐந்தூர் வஜ்ரீ ஹிர

[ணூயஃ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्राय !, मेघ्यातिथे, अन्धसः, मदे गाः, पाहि, यः, इन्द्रः, ह्यर्योः, संमिक्षः, वज्री, हिरण्ययः, हिरण्ययः ॥

* पाहि माथान्वसो, என்பதும், † ह्यर्योऽर्यः सुते सचा वज्रो हिरण्ययः, என்பதும் இரு

பதவுரை.

हे इन्द्राय !	ஹே ஐந்திராய !	இந்திரனே !
मेध्यातिथे	மேய்யாதிதியே	{ வேள்வியில் அதிதியாகின்றோம் ! நீ
अन्धसः	அந்நவஸஃ	சோமரசம் அருந்தியதால்
मदे	மடே	களிப்புற்றவிடத்து
गाः	காஃ	எனது கோக்களை (பிரசைகளை)க்
पाहि	பாஹி	காப்பாயாக.
यः इन्द्रः	யஃ ஐந்திரஃ	யாதொரு இந்திரன்
हयौः	ஹயௌ-ஹை	அரியென்னும் பரிகளை
संमिष्टः	சம்மிஸ்டஃ	இரதத்திற் கட்டுகின்றானே,
वज्री	வஜ்ரீ	வச்சிராயுத மேந்தியவனே,
हिरण्ययः	ஹிரண்யயஃ	{ இனிமையுடையதும் இன்ப வடி- வினதும் ஆகிய
हिरण्ययः	ஹிரண்யயஃ	{ பொன்மய இரதமுடையானே, அவன் நீ.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—7. மேத்யாதிதி ரிஷி

வேள்வியிலுள்ள அதிதிவடிவ இந்திர! சோமரசத்தை யருந்திக் களிப்புண்டாய விடத்து நீ எங்களுடைய பிரசைகளைக் காப்பாயாக. குதிரை களை இரதத்திற் கட்டுகின்றவனும், வச்சிர மேந்தினேனும், இனிய பொன் வடிவத் தேருள்ளானும் எவ் வந்திரன் ஆவனே, அத்தன்மையன் நீ. (ஆதலின் என்க.) (7)

குறிப்பு.—இந்திராய, என்ற நான்காம் வேற்றுமை ஒருமை விளிக்கண் காண்க. அதாவது இந்திரனே! என்பதாம். மூலத்தில் மேத்தியாதிதே என்றது மேத - என் றது வேள்வி, அதிலுள்ளான் மேத்தியன் மேத்தியனாகிய அதிதி, அவனை விளித்த லென்றுணர்க.

மந்திரம் 8.

290. उभयं शृण्वच्च न इन्द्रो अर्वागिदं वचः ।

३१ ३ ३२३ १२ ३ १ २२ ३ १ २

सत्राच्या मधवान्त सोमपीतये धिया शविष्ट आगमत् ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-61-1.

உலயம் ஸுணவ ந ஹொ ஸவாபிஹி வஹி ।

ஸத்ராஹா உவவாஹ ஹொஹீதயெ யியா ஸவிஷ் சூமஹி ॥

அந்வயம்.

उभयं, नः, इदं वचः, अवाक्, इन्द्रः, शृण्वत्, च, सत्राच्या, धिया, मघवान्,
धिया, शविष्टः, सोमपीतये, आगमत् ॥

பதவுரை.

उभयं	உலயம்	{ வேண்டுகோள், துதி, என்னுமிரு வகையாகிய
नः	நஃ	எங்களுடைய
इदं वचः	இஃஹி வஹி	இவ் வாசகத்தை
अवाक्	அவாஹி	எம்பால் நோக்கமாய்
इन्द्रः	இந்ருஃ	இந்திரன்
शृण्वत्	ஸுணவத்	கேட்பானாக.
	அ	கேட்டு, (மற்றும்)
मघवान्	மஹவாஹ	தனமுள்ளவனும்
शविष्टः	ஸவிஷ்டஃ	பேரார்ற்ற லுடையோனுமாகிய இந்திரன்
सत्राच्या	ஸத்ராஹா	எமது வேள்வியைப் பூசிக்கும்
धिया	யியா	புத்தியுடையோனாய்ச்
सोमपीतये	ஹொஹீதயெ	சோமரசம் அருந்துவதற்கு
आगमत्	சூமஹி	வருவானாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—8. பார்க்க ரிஷி.

தோத்திரம் பிரார்த்தனை என்னு மிருவகையாகிய இவ் வாசகத்தை
இந்திரன் எமது நோக்குடன் கேட்பானாக. கேட்டு, தனமுடையானும்,
மிகுந்த, ஆற்றலுடையானுமாகிய இந்திரன் எமது வேள்வியைப்
பூசிப்பதிபுடையோனாய்ச் சோமரசம் அருந்துவதற்கும் வருவானாக
தாம்.

மந்திரம் 9.

291. ३२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
महे च न त्वाद्विवः * परा शुल्काय दीयसे ।

२ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ २ ३ १ २
न सहस्राय नायुताय वज्रिवो न शताय शतामघ ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-1-5.

உஹை வ ந சுவாஜிவஃ வராமுதாய டீயவஸை ।

ந ஸஹஸுராய நாயுதாய வஜ்ரிவொ நஸுதாய ஸதாம஘ ॥

அந்வயம்.

हे अद्विवः !, महेच, शुल्काय, न, परादीयसे, वज्रिवः, सहस्राय, न,
अयुताय, न, शतामघ !, शताय ॥

பதவுரை.

हे अद्विवः !	ஹை அட்விவஃ !	வச்சிராயுத முடைய இந்திர !
महेच	உஹைவ	மிகுந்த
शुल्काय	ஸுலுதாய	விலைக்கும்
त्वा	சுவா	நின்னை
न परादीयसे	ந வராமுதாய	விற்கமாட்டேன்
वज्रिवः !	வஜ்ரிவஃ !	வச்சிராயுதந்தாங்கிய கையோய் !
सहस्राय	ஸஹஸுராய	ஆயிரங்கணக்கான பொன்கட்கும்
न	ந	(நின்னை) விலைப்படுத்தேன்.
अयुताय	அயுதாய	பத்தாயிரத்தி (பொன்னி) ற்கும்
न	ந	விற்கமாட்டேன்.
शतामघ !	ஸதாம஘ !	மிகுந்த தனமுடைய இந்திர !
शताय न	ஸதாய ந	{ எண்ணிலாத் தனங்கட்கும் நின்னை விலைப்படுத்தேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—9. மேதாதிதி மேத்யாதிதிகள் இருடிகள்.

வச்சிராயுதத்தோய் ! இந்திர ! பெரும் விலைக்கும் நான் உன்னை விலைப்
படுத்தமாட்டேன், வச்சிராயுதக் கையனே ! இந்திர ! ஆயிரம் எண்கொண்ட
பொன்கட்கும் விற்கமாட்டேன். பத்தாயிரம் பொன்களுக்கும் நின்னை விலை
யாக்கேன். மிகுந்த தனமுடைய இந்திர ! சதம் - என்றது அளவிலாப்

* परा शुल्काय देयाम, என்பது இருக்கு.

பொருண்மேனின்றது, ஆதலின் அளவிலாத தனங்கட்கும் நின்னை விற்க மாட்டேன் என்பதாம். அதாவது மேற்கூறிய அளவுகொண்ட பொருளை முன்னிட்டு உன்னை விட்டுவிடேன், மற்றோ, அநேகம் அவிகளால் (தேவ உணவுகளால்) வழிபடுவேன் என்பது பொருள். (9)

பெரும் விலைக்கே கொடுப்பேன் என்பார் இருக்கோதுவார்.

குறிப்பு.—மூலத்திலுள்ள ச-காரம், ந-காரம், என்னும் இரண்டு அசைச் சொற் றையும் பிரித்துச் சேர்த்துக்கொள்க.

மத்திரம் 10.

१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
292. वस्य॑ इन्द्रा॒सि मे॑ पित॒रुत॑ भ्रात॒रभु॑ञ्जतः ।

३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
माता॑ च मे॒ छद॑यथः समा॒ वसो॑ वसु॒त्वना॑य रा॒धसे॑ ॥ १० ॥

இருக்கு 8-1-6.

வஸூம் ஐந்தூவரி நெ விதுராத ஹாதூரஹுஜதஃ ।
மாதா ச நெ ஊதயதஃ சமா வசோ வஸுத்வநாய ராடயஸே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र! , मे, पितुः, वस्यन्, उत, अभुञ्जतः, भ्रातुः, वसो, मे, समा,
वसुत्वनाय, राधसे, माता च, छदयथः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹை ஐந்தூ!	இந்திரனே! நீ.
मे	நெ	என்னுடைய
पितुः	விது:	தந்தையினும்
वस्यन् असि	வஸூரஹு ஈவரி	மிகத் தனமுடையோனாகின்றாய்.
उत	உத	மற்றும்
अभुञ्जतः	ஈஹுஜத:	பாதுகாப்பாற்றாத எனது
भ्रातुः	ஹாதூ:	{ உடன்பிறந்தோனிலும் மிகுந்த
वसो!	வஸோ!	{ தனமுடையோனாகின்றாய்.
मे	நெ	வியாபகனே! நீ
वसुत्वनाय	வஸுத்வநாய	எனது
राधसे	ராடயஸே	தனத்தின் பொருட்டும்
माता च	மாதா ச	அன்னத்தின் பொருட்டும்
छदयथः	ஊதயத:	அன்னையும் நீயும் ஒத்தவர்களாகி
		{ என்னை மேம்பட்டோனாய்ச் செய்
		வீர்களாக,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—10. மேதாதிதி மேத்யாதிதி ரிஷிகள்.

இந்திரனே ! நீ, எனது தந்தையாரினும் மேம்பட்ட தனமுடையோனாகின்றாய். மற்றும், பாதுகாப்பாற்றாத எனது சகோதரனிலும் மேம்பட்டோனாகின்றாய். வியாபகனாகிய இந்திர ! எனது அன்னைவாரும் நீயும் ஒத்தவர்களாயிருந்து, என்னைப் புகழுடையோனாய்ச் செய்வீர்களாக. எதன் பொருட்டுடெனினோ? தனம், அன்னம் என்னுமிரண்டின் இலாபத்தின் பொருட்டு என்பது பொருள்.

(10)

ஆருவது கண்டம்

முற்றும்.

ஏழாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—7.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

३ १ २२ ३ १ २ ३ १ २
293. इम इन्द्राय सुन्विरे सोमासो दध्याशिरः ।

१ २२ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २
तां आ मदाय वज्रहस्त पीतये हरिभ्यां याह्योक आ ॥ १ ॥

இருக்கு 7-32-4.

ஐஐ ஐந்நாய ஸுந்விரோ ஸோமாஸோ டத்யாஸிரஃ ।

தாம் சூ மடாய வஜ்ரஹஸ்த பீதயே ஹரிஸ்யாம் யாஹ்யோக சூ ॥

அந்வயம்.

हे वज्रहस्त !, दध्याशिरः, इमे, सोमासः, इन्द्राय, सुन्विरे, तान्, मदाय, पीतये, ओकः, आ, हरिभ्याम्, आयाहि ॥

பதவுரை.

हे वज्रहस्त !	ஹெ வஜ்ஹஸ்த !	வச்சிராபுத மேந்திய கையோய் !
व्याधिरः	வ்யாஸிரஃ	தயிர் கலந்த
इमे	ஐமே	இந்தச்
सोमासः	ஸொஸாஸஃ	சோமரசம்
इन्द्राय	ஐந்ராய	இந்திரனாகிய நினக்குத்
सुन्विरे	ஸுந்விரே	தேடப்பட்டிருக்கின்றது.
तान्	தானு	அச் சோமரசத்தை
मदाय	மடாய	களிப்பின் பொருட்டு
पीतये	பீதயே	அருந்துவதற்கு
ओकः	ஓகஃ	வேள்வி மண்டபத்தை
आ	ஆ	நோக்கி
हरिभ्यां	ஹரிஹ்யாம்	இரண்டு குதிரைகள்வாயிலாக
आयाहि	ஆயாஹி	வருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—1. வசிட்ட ரிஷி.

வச்சிராபுதக் கைய ! தயிர் கலந்த இச் சோமரசம், இந்திரனாகிய நின் பொருட்டுத் தேடப்பட்டிருக்கின்றது. அச் சோமரசத்தை ஆனந்தத்தை முன்னிட்டு அருந்துவதற்கு வேள்வி மண்டபத்தை நோக்கி குதிரைகளின் மீது வருவாயாக.

(1)

மந்திரம் 2.

३१ २३ १२ ३ १२ ३ १२
294. इम इन्द्र मदाय ते सोमाश्चिकित्र उक्थिनः ।

१२ ३ १ २२ ३ १२ ३ १२ ३ १ २

मधोः पपान उप नो गिरः शृणु राख स्तोत्राय गिर्वणः ॥ २ ॥

ஐம ஐந்ர மடாய தெ ஸொஸாஸிகித்ரு உக்திநஃ ।

மதோஃ பபாந உபநொ நிரஃ ஸ்ரணு ராஹு ஸ்தோத்ராய

[முவண்ணஃ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, ते, मदाय, उक्थिनः, इमे, सोमाः, चिकित्रे, मधोः, पपानः,
नः गिरः, उपशृणु, गिर्वणः, स्तोत्राय, राख ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ ஐந்ரு !	இந்திரனே !
ते	தெ	உனக்கு
मदाय	மடாய	ஆனந்தமுண்டாதம் பொருட்டு
उक्थिनः	உக்ஷிநஃ	துதிக்களோடு கூடிய
इमे	ஐமே	இந்தச்
सोमाः	சோமரஃ	சோமரசம்
चिकित्रे	சிகித்ரு	(இங்கு) காணப்படுகின்றது.
मधोः	மடோஃ	{ களிப்பைத் தரும் இச் சோம ரசத்தை
पपानः	பபாநஃ	நிறைய அருந்தியவனாய்
नः गिरः	நஃ கிரஃ	எமது துதியாகிய வாசகத்தை
उपशृणु	உபஸூணு	இனிது கேட்பாயாக.
गिर्वणः !	கிர்வணஃ !	{ தோத்திரத்தாற் போற்றத் தக்க இந்திர !
स्तोत्राय	ஸ்தோத்ராய	துதிக்கின்ற எமக்கு
रास्व	ராஸ்வ	விருப்பிய பலனைத் தருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—2. வாமதேவ ரிஷி.

இந்திரனே ! நினது களிப்பின் பொருட்டு, தோத்திரத்தோடு கூடிய இச் சோமரசங் காணப்படுகின்றது. மற்றும், களிப்பை யுண்டாக்குஞ் சோமரசத்தை நிறைய அருந்தி எனது தோத்திரமாகிய வாசகத்தை இனிது கேட்பாயாக. துதிவாக்காற் போற்றற்குரிய இந்திர ! தோத்திரம் பண்ணுகின்ற எமக்கு விரும்பியதைக் கொடுப்பாயாக. (2)

மந்திரம் 3.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
295. आ त्वा३द्य सर्वदुघां हुवे गायत्र वेपसम् ।
१ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
इन्द्र धेनुं सुदुघामन्यामिषमुरुधारामरंकृतम् ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-3-10.

சுவாஹி வவ-ஹ்வாஹ்-ஹ்வெ மாயத்ருவெவஸூ ।

யெநுஹ் வஸுஹ்வா உநூவிஷஸுருயாராஅரங்கூத்ரு ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, अद्य, सर्वदुषां, गायत्रवेपसं, सुदुषां, अन्यां, उरुधारां, इषं, धेनुं,
अरंकृतम्, तु, आहुवे ॥

பதவுரை.

अद्य	சுடி	இப்போது
सर्वदुषां	வவஊவா	மிகப் பால் கொடுப்பதும்
गायत्रवेपसं	மாயத்ருவவஸம்	புகழத் தக்க வேகமுடையதும்
सुदुषां	வஊவா	நன்கு பால் கறத்தற் குரியதும்
अन्यां	சுநா	{ கோக்களினின்றும் வேறோர் வகையுடையதும்
उरुधारां	உருயாரா	{ முலைகளினின்று பாலின் தாரை யொழுகப்பட்டதும்
इषं	ஐஷம்	விரும்பத்தக்கமாகிய
धेनुं	யெநு	காமதேனு என்னும்
अरंकृतं	சுரங்குதம்	அழகு மலிந்த இந்திரனை
तु	து	விரைவாக
आहुवे	சுஹுவே	அழைக்கின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—3. மேதாதிதி மேத்யாதிதி ரிஷிகள்.

சிலர் விசுவாமித்திரர் என்பர். இம் மந்திரத்தால் இந்திரனைக் காம தேனு வடிவமாகவும், மழை வடிவமாகவுந் துதிக்கின்றார். இப்போது காம தேனுவாகிய இந்திரனை விரைவில் அழைக்கின்றேன். எவ்விதமாகிய காம தேனுவை யெனின்? மிகுந்த பால் தருவதும், போற்றத்தக்க வேகமுடைய தும், இனிது பால் கறக்கத் தக்கதும், வேறு வகையுடையதும், நிறைய முலையினின்றும் பாலொழுகப்பட்டதும், விரும்பற்பாலதுமாகிய மழையை அல்லது காமதேனுவை. அதாவது அழகு வாய்ந்த, அல்லது, போதுமான வைகளைத் தருகின்ற இந்திரனை. அழைக்கின்றேன் என முடித்துக்கொள்க.

மந்திரம் 4.

१ २ ३२ ३ १२ ३ १२ ३१ २
296. न त्वा बृहन्तो अद्रयो वरन्त इन्द्र वीडवः ।

१ २२ ३ १ २२३ २३२ ३१ २२

* यच्छिक्षसि स्तुवते मावते वसु न किष्टदा मिनाति

இருக்கு

* यद्दित्सति, என்பது இருக்கு.

நக்சா வுஹஞொ சுஹுயொ வரண ஊநு வீஃவஃ ।

யவிக்ஷவி ஹுவதெ ஶாவதெ வஸு நகிஷ்டா ஶிநா தி தெ ॥

அங்வயம்.

हे इन्द्र!, वृहन्तः, वीडवः, अद्रयः, त्वा, न वरन्ते, स्तुवते, मावते, यत्, वसू, शिक्षसि, ते, तत्, नकिः, आमिनाति ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹ ஊநு!	ஐந்திரனே!
वृहन्तः	வஹன:	வலியாற் பெரியவைகளும்
वीडवः	வீஃவ:	மிக உறுதி புடையவைகளுமான்
अद्रयः	அஹய:	மலைகளும்
त्वा	கவா	நின்னைத்
न वरन्ते	ந வரனெ	தடைசெய்யத் தகாதனவாம்.
स्तुवते	ஸுவதெ	(மற்றும்) துதிக்கின்ற
मावते	ஶாவதெ	எமைப் போன்றார்க்கு
यत् वसु	யத் வஸு	யாதொரு தனத்தை
शिक्षसि	ஸிக்ஷஸி	கொடுக்கின்றனையோ,
ते तत्	தெ தத்	{ உன்னுடைய தனத்தைக் கொடுக்கும் அவ் விஷயத்தில்
नकि आमिनाति	நகி குஶிநாதி	{ நின்னை ஒருவரும் தடுக்கமாட்டார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—4. நோதா ரிஷி.

ஐந்திர! வலியாற் பெரியவைகளும், இதனாலே உறுதியானவைகளும் அதாவது நீ. எவர்கட்குத் தனங் கொடுக்கின்றனையோ அவர்களெல்லாரினும் உறுதியானவைகளா யிருந்தும், மலைகள் வலியால் நின்னைத் தடுக்கமாட்டாதனவாயின என்பதாம். தடுக்காத தன்மையே மந்திரத்தின் பிற்பாதி யாற் கூறப்படுகின்றது. நின்னைத் துதிக்கின்ற எமை யொத்தார்க்கு யாதொரு தனத்தைக் கொடுக்கின்றனையோ, உனது அத் தனத்தைக் குறித்து நோக்கமாகி ஒருவருந் தடுக்கார் என்பதாம்.

(4)

மந்திரம் 5.

297. क ईम् वेद सुते सचा पिवन्तं कद्वयो दधे ।

अयं यः पुरो विभिनच्योजसा मन्दानः शिप्रचन्धसः ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-33-7.

க ாரஹ் வெடி வுஹெ வவா விவனஹ் கஅயொ டயெ ।

சயம் யஃ வுரொ விவிநத்யூஜஸா மநாநஃ ஸிபுருஸவஃ ॥

அந்வயம்.

சுதே, சசா, பிவந்த், இம், கோ வேத?, கத், வய:, ததே, ய: அய், சிபிரி,
அந்நச:, மந்நாந:, ஓஜஸா, புர:, விபினதி ॥

பதவுரை.

சுதே	ஹெ	சோமரசம் பிழிந்த விடத்து
சசா	வவா	வேட்போர்களுடன்
பிவந்த்	விவனஹ்	சோமரசம் அருந்துகின்ற
இம்	ாரஹ்	இந்திரனை
கோ வேத?	கொ வெடி?	{ யாவனறிவான்? (ஒருவனு மறி யான்.)
கத்	ககி	(அல்லது) எவ்வளவு
வய:	வய:	அன்னத்தைத்
ததே?	தயெ?	தாங்கு (தரிக்) கின்றான்?
ய: அய்	ய: சயம்	{ இத்தன்மைய யாதோரிந்திரன் உள்ளானோ, அவன்
சிபிரி	ஸிபு	வேகமுடையோனும்,
அந்நச:	சுருஸ:	சோமரசத்தாற்
மந்நாந:	மநாந:	கனிப்புடையோனுமாய்
ஓஜஸா	ஓஜஸா	வலியால்
புர:	புர:	பகைஞரின் நகரங்களை
விபினதி	விவிநதி	நாசஞ்செய்கின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—5. மேதாதிதி ரிஷி.

சோமம் பிழிந்தெடுத்த காலத்தில், வேட்போர்களோடு சோம பானம் பண்ணுகின்ற இந்திரனை, எவனறிவான்? எவனும் அறியான் என்பது பொருள். அல்லது, அவன் எத்துனை யன்னத்தைத் தாங்குகின்றான்? அவ் விந்திரன் வேகமுடையோனும், சோமரசத்தாற் கனிப்புடையோனுமாக ஆற்றலுடன் பகைஞரின் புரங்களைத் தகர்க்கின்றான் என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

298. १२ ३ १ २ ३ २ २ २ ३ १ २ ३ १ २
यदिन्द्र शासो अत्रतं च्यावया सदसस्परि ।

३ ३ २ १ २ २ १ २ ३ २ ३ १ २
अस्माकमंशुं मघवन् पुरुस्पृहं वसव्ये अधिवर्ह्य ॥ ६ ॥

யதிந்ரு ஸாஸொ சவ்ருதம் அத்ராவயா ஸதஸஸ்பரி ।

அஸ்மாகமேஸம் மஶவநு பூருஸ்பூஹம் வஹ

அக்வயம்.

हे इन्द्र!, यत्, शासः, सदसः, परि, अत्रतम्
अस्माकं, अंशुं, वसव्ये, अधिवर्ह्य ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ இந்ரு!	தீ
यत्	யத்	6
शासः	ஸாஸஃ	}
सदसः	ஸதஸஃ	
परि	பரி	
अत्रतम्	அத்ருதம்	
च्यावय	அத்ராவய	
मघवन्!	மஶவநு!	
पुरुस्पृहं	பூருஸ்பூஹம்	
अस्माकं	அஸ்மாகம்	
अंशुं	அம்ஸம்	
वसव्ये	வஸவ்யே	
अधिवर्ह्य	அயிஸவஹ்ய	

சாஸன்

கண்டம்—7. இருக்கு—6. வாமம்

இந்திர! யாதா காரணத்தா
தக்கவர்களைத் தண்டிக்கின்றவன்
புறத்துமுள்ள வேள்வி விரோதிக
லும், தனமுடையோய்! பல்லே

சோமரசத்தை அஃதிருக்கத் தக்க விடத்தில் மிகப் பெருகச் செய்வாயாக.
வேள்விச் சாலையினின்றும் வேள்விக்கு விரோதிகளான இராக்கதர்களைத்
தூரத்தில் ஓட்டிவிட்டுச் சோமரசத்தைப் பெருகச் செய்வாயாக என்பது
பொருள்.

(6)

மந்திரம் 7.

३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

यं वचः पर्जन्यो ब्रह्मणस्पतिः ।

३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

तिर्नु पातु नो दुष्टं त्रामणं वचः ॥ ७ ॥

ஓ வவஃ வஜ-நெஸா வ-ஹ்ணவ்ஸு திஃ ।

பிரஜிதிக-ஸ வாது நொ டுஷ்டரம்

[தூணம் வவஃ ॥

அந்வயம்.

पुत्रैः, आवृभिः, अदितिः, दुस्तरं, त्रामणं,

॥

புவுரை.

{ உருவத்தை அபிமானிக்கின்ற
துவஷ்டா என்னுந் தேவதை
யும்

{ மேகத்திற்கு நிலைக்களமாகிய
தேவதையும்,

{ மந்திரத்திற் கபிமானியாகிய பிர
மணற்பதி என்னுந் தேவதை
யும்,

புத்திரர்களுடனும்

உடன்பிறந்தார்களுடனும்

{ தேவர்கட்கு அன்னையாராகிய
அதிதி தேவியாரும்,

{ விரோதிகளால் அடக்கமுடியாத
தும்

காப்பாற்றத் தக்கதுமாகிய

பிரகாசமுடைய

ந:	ந:	எமது
வச:	வது:	வேள்வியின் துதிவடிவ வாக்கை
சு	நு	விரைவாகப்
பாது	வாது	பாதுகாத்திடுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—7. வாமதேவ ரிஷி.

‘துவஷ்டா’ என்னும் பெயர் பூண்ட உருவத்தை யபிமானிக்குந் தேவதை எங்களுடைய வாக்கைக் காப்பாற்றுக. ‘பிரமணற்பதி’ என்னும் மந்திராபிமானி தேவதை எங்களுடைய வாணியைப் பரிபாலிக்குக. மற்றும் வரையப்படாத, அல்லது, தீனத்தன்மையற்ற ‘அதிதி’ என்னுந் தேவமாதா வானவர் தமது புத்திர சகோதரர்களுடன், பகைஞரால் தாழ்த்தக்கூடாத தும் பரிபாலிக்கத் தக்கதுமாகிய எமது வாக்கைப் பாதுகாப்பவராகுக என்பதாம்.

(7)

குறிப்பு.—துவஷ்டா தேவதை வாக்கைக் கொடுக்குக, பிரமணற்பதி மழையைப் பெய்விக்குக. அதிதி தேவியார் சத்தருக்களின் உபத்திரவத்தினின்று எம்மையும், எமது புத்திர பெளத்திரர்களை யுங் காப்பாற்றுவாராக என்பர் சிலர்.

மந்திரம். 8.

300. ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
कदाचन स्तरीरसि नेन्द्र सश्वसि दाशुषे ।

२ ३ १ २ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
उपोपेन्नु मघवन् भूय इन्नु ते दानं देवस्य पृच्यते ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-53-7.

कदाचन स्तरीरसि नेन्द्र सश्वसि दाशुषे ।

உபொபெனு மவவநு பூய இனு தெ டானம் டேவஸ்ய

[புருஷதே

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, कदाचन, स्तरीः, न असि, दाशुषे, सश्वसि, मघवन्, देवस्य, ते,
भूयः, दानं, उपोपेत्, पृच्यते ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே ஐந்திரே!	இந்திரனே! நீ
कदाचन	கடாஅந்	ஓர் போதும்
सतीः	ஸுதீ:	துன்புறுத்துவோனாய்
न असि	ந அசி	இருக்கின்றிலை.
दाशुषे	டாஸூஷே	அவிகொடுப்போனுக்கு
सश्रसि	ஸஸூஸி	(பயனை) அடைவிக்கின்றாய்.
मघवन्!	ம஘வநு!	தனமுடையோய்!
देवस्य	தேவஸ்ய	பிரகாசமுடைய
ते	தே	உனது
भूयः	ஹூய:	மிகுந்த
दानं	டாநம்	ஈகையானது
उपोषेत् पृच्यते	{ உவொவெசு வர அஜதே }	{ எம்பாலே வந்து சேர்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—8. பால கில்லியர்கள் ரிஷிகள்.

இந்திரனே! நீ, ஓர் காலும் துன்புறுத்துவோனாகாய். அதாவது மலட்டாவைப் போல ஆகமாட்டாய் என்பதாம். மலட்டு ஆ கன்றைக் கருதி வீட்டிற்குச் செல்லாவாறு செய்யமாட்டாய் என்பது பொருள். மற்றே, அவி கொடுக்கின்ற வேள்வீத் தலைவன் பொருட்டு வருவாய். அதாவது எம்மை வந்தடைவாய் என்பதாம். தனமுடைய இந்திர! ஒளி முதலிய குணங்களை யுடைய உனது வர தானம் எங்களிடத்திலேயே சேர்கின்றது. மலட்டுப் பசுப்பொலியானது, நீ எங்களிடம் வந்து எமக்கு வேண்டிய வரத்தைத் தருகின்றாய் என்பது கருத்து. (8)

மந்திரம் 9.

3 9 22 3 92 392
301. * युद्ध्वा हि वृत्रहन्तम हरी इन्द्र परावतः ।

3 9 23 9 2 32 3 23 9

अर्वाङ्मिनो मघवन्त सोमपीतय उग्र ऋषेभिरागहि ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-3-17.

யுக்ஷ்வா ஹி வ்ருத்ரஹந்தம ஹரீ ஐந்திரே வராவதஃ ।

அர்வாஹீநொ ம஘வன்த ஸொமபீதய உஹ் ஋ஷேவிராமஹி ॥

† युद्ध्वाहि, என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

हे वृत्रहन्तम !, हि, हरी, युद्ध्व, मधवन् !, उग्रः, सोमपीतये, अर्वाचीनः,
ऋष्वेभिः, मरुद्भिः, परावतः, आगहि ॥

பதவுரை.

हे वृत्रहन्तम !	ஹை வுத்ருஹந்த !	{ விருத்திரனைக் கொன்ற சிறப்புடையோய் !
हि	ஹி	நிச்சயமாக
हरी	ஹரீ	நினது குதிரைகளை
युद्ध्व	யுஃஹ்வ	இரதத்திற் பூட்டுவாயாக.
मधवन् !	மதவந !	இந்திர !
उग्रः	உஹ்ரஃ	மிகுந்த ஆற்றலுடைய நீ
सोमपीतये	சொமபீதயே	சோமரசம் அருந்துவதற்கு
अर्वाचीनः	அர்வாசீநஃ	எம்பால் நோக்கமாய்
ऋष्वेभिः	ஐஷ்வேபிஃ	காணத் தக்க
मरुद्भिः	மரூஃபிஃ	{ மருத்துக்களாய் தேவதைகளுடன்
परावतः	பராவதஃ	பர வுலகினின்றும்
आगहि	ஆமஹி	வருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—9. மேதாதிதி அல்லது மேத்தியாதிதி ரிஷி.
விருத்திரனைக் கொன்ற சிறப்பு மலிந்தோய்! அதாவது:—மறித்தும்
எழாவாறு கொன்றோய்! என்பதாம். நினது குதிரைகளை இரதத்திற் பூட்ட
வேண்டும். தனமுடைய இந்திர! உயர்ந்த வன்மைபுள்ள நீ சோமரசம்
அருந்துதற் பொருட்டு எம்பால் நோக்கமாயுள்ள மருத்துக்களோடு தூர
மாகிய வானுலகிலிருந்து வருவாயாக என்பதாம். (9)

‘ஹி’ என்னுஞ் சொல் தேற்றப் பொருளினின்றது.

மந்திரம் 10.

२ ३ १ २ २ ३ १ २
302. त्वामिदा ह्यो नरोऽपीप्यन् वज्रिन् भूर्णयः ।

१ २ ३ १ २ ३ ३ २ ३ १ २ ३ ३
स इन्द्र * स्तोमवाहस इह श्रुध्युप स्वसरमागहि ॥ १० ॥

இருக்கு 8-99-1.

* स्तोमवाहसमिह, என்பது இருக்கு.

சுவாஸிதா ஹெஸா நரொ஽வீஷுநு வஜ்ரிநு ஹகுணாயஃ ।
ஸ ஹநு ஹெஸா஽வாஹஸ ஹஸ ஸுஹஸுஹ ஸுஸாஸாஹஸி

அந்வயம்.

हे वज्रिन्!, त्वां, भूर्ण्यः, नरः, इदा, ह्यः, अपीप्यन्, इन्द्र!, सः,
स्तोमवाहसः, इह, श्रुधि, स्वसरं, उपागहि ॥

பதவுரை.

हे वज्रिन्	ஹெ வஜ்ரிநு !	வச்சிராயுதத்தைத் தாங்கினோய் !
त्वां	சுவாஹ	நினக்கு
भूर्ण्यः	ஹகுணாயஃ	அவிகொடுப்போனாகிய
नरः	நராஃ	வேள்வி நாயகன்
इदा	ஈதா	இன்றும்
ह्यः	ஹயஃ	முந்திய, தினமும்,
अपीप्यन्	அபீப்யநு	சோமரசம் அருந்துவித்தனன்.
सः	ஸஃ	அத்தகைய
इन्द्र!	ஈநு !	இந்திரனே ! நீ
स्तोमवाहसः	ஸ்தோமவாஹஸஃ	{ தோத்திரஞ் செய்கின்றோனாகிய (எமது துதியை)
इह	ஐஹ	இவ் வேள்வியிற்
श्रुधि	ஸ்ருயி	கேட்பாயாக.
स्वसरं	ஸ்வஸரஹ	சமதிடத்திற்கு
उप आगहि	உப ஸுமஹி	வருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—10. நிருமேத ரிஷி.

வச்சிராயுதந் தாங்கிய இந்திர ! நின்னைக்குறித்து அவிகளை நிறையக் கொடுக்குஞ் சிலர்களான வேள்வித் தலைவர்கள், இன்றும், நேற்றும், நின்னைச் சோமரச மருந்தச் செய்தனர். அத்தகைய இந்திர ! நீ துதியாளர்களான எங்களுடைய தோத்திரத்தை இவ் வேள்வியிற் கேட்பாயாக. எமது வீட்டிற்கும் வருவாயாக. (10)

குறிப்பு.—நண்டுச் 'சுவசரம்' என்றது வீடாம். (நிருத்தம் 3-4-10)ல் இது வீட்டின் பெயர்களுட் கூறப்பட்டிருத்தலின் என்க.

ஏழாவது கண்டம்

முற்றும்.

வாं	வா०	உங்களிருவரையும்
भवसे	சுவஸௌ	{ தனது காப்பின்பொருட்டு, அல்லது, உங்கள் திருப்தியின்பொருட்டு
अहं	சுஹ	அழைக்கின்றேன்.
हि	ஹி	யாதினாலெனின்? நீவிர்
विशं विशं	விஸம் விஸம்	{ தம்மைத் துதிக்கின்ற ஒவ்வொருவரிடத்தும்
गच्छथः	மதுயாஃ	{ செல்கின்றவர்கள் (ஆதலின் என்க.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—2. வசிட்ட ரிஷி.

வானுலகை விரும்புகின்ற இச் சனங்களும், (மற்றும்) வேட்போர்களும், அசுவினி குமாரர்கள்! வியாபகமான உங்களை யழைக்கின்றார்கள். இத்தன்மைய வசிட்டனாகிய நானும், கருமத்தைத் தனமாகக் கொண்டோர்களே! உங்களிருவரையும் என்னைப் பாதுகாக்கும்பொருட்டு, அல்லது, உங்களிருவரையுங் களிப்படைவித்தற் பொருட்டு அழைக்கின்றேன். எதன்பொருட்டுப் பிரசைகளும் யானும் நினக்கு அன்பு கூறல் எனினோ? ஆண்டுக் கூறப்படுகின்றது. தம்மைத் துதிக்கின்றவர்கள் ஒவ்வொருவரிடத்தும் தாமே செல்கின்றீர்கள் ஆதலின் என்க. தோத்திரம் பண்ணுகின்ற மக்களை முன்னிட்டு நீங்களிருவரும் உண்மையாய்ச் செல்கின்றீர்கள்; அதனால், இவ்வாறு (உங்கட்கு) இன்சொற் கூறப்படுகின்றது என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

305. २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
कु ष्टः को वामश्विना तपानो देवा मर्त्यः ।

३ १ २ ३ १ २ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
मता वामश्वया क्षपमाणोऽं शुनेत्थमु आदन् यथा ॥ ३ ॥

கூ ஷ்ட கொ வாஸுவிநா தபானோ டேவா மர்த்ய-ஃ ।

வதா வாஸுவயா க்ஷபமாணோ அநுதேதமு அடந் யதா ॥

அந்வயம்.

देवा, अश्विना, कु ष्टः, कः, मर्त्यः, वां, तपानः, वां, अश्वया, मता, अंशुना,
क्षपमाणः, आदन् यथा, इत्थं उ ॥

புதுவுரை.

தேவா	தேவா	பிரகாசமுடைய
அஷிநா!	சுபரிநா!	அசுவினி குமாரர்களே!
குபு:	கூஷ:	தரையில் வாழ்கின்ற
கா மர்த்ய: ?	க: உதத-?	எம்மனிதர்?
வா	வா	உங்களைப்
தபாந:	தவாந:	பிரகாசிப்பவர்கள்? (யாருமில்லர்.)
வா	வா	உங்கணிமித்தம்
அஷ்யா	சுபுயா	கல்லால்
புதா	புதா	இடித்துச்
அஸுநா	சுபுயாநா	சோமரசத்தைப் பிழிந்ததால்
அபமான:	கூஷவரண:	களைப்புற்ற வேள்வித் தலைவன்
அஹந் யதா	சுபுயா யதா	அரசனைப்போல
ஹத்ய உ	ஹத்ய உ	{ இத்தன்மைய ஐசுவரியமுடைய வனாகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்-3. இருக்கு-3. அசுவினிகள் வைவசுவத ரிஷிகள்.

பிரகாசிக்கும் அசுவினி குமாரர்களே! உங்களைப் பூமியின்கண் ணுள்ள எம் மனிதர் (மரண சீலமுள்ள துதிப்போர்) பிரகாசிக்க வல்லார்? ஒருவருமில்ல என்பது பொருள். உங்கள் நிமித்தம், பிழிவதற்குக் கருவி யாகிய கல்லாவிடித்துச் சோமரசம் எடுத்தலால், அல்லது, எங்களாற் பிழிந் தெடுக்கப்பட்டு உங்களைச் சேருகின்ற சோமரசத்தால் களைப்புற்ற வேள் வித் தலைவன் இவ்வாறுகவே யாகின்றான். அதாவது மிகுந்த ஐசுவரிய முடையானாகின்றான் என்பது பொருள். (யாரைப் போலெனினோ?) வேண்டிய அன்னரச முதலியவைகளை யருந்துகின்ற மன்னன் முதலியோர் போல. அவ் வேந்தன் எவ்வாறு மிகுந்த விருத்தி யுடையோனாய் எடுத்துக் காட்டுவதற்கு விடயமாகின்றனோ, அங்ஙனமே இவனுமாகின்றான் என்ப தாம்.

(3)

மந்திரம் 4.

306. ३१ ३ १२ ३२३ ३ १२
अयं वां मधुमत्तमः सुतः * सोमो दिविष्टिषु ।

१२ ३ १ २ ३ १ २२ ३ १२
तमश्विना पिवतं तिरो अन्हं धत्तं रत्नानि दाशुषे ॥ ४ ॥

இருக்கு 1-47-1.

* साम ऋतावता, என்பது இருக்கு.

சுயம் வா மயமததஃ ஸுமதஃ ஸொரொ ஹிவிஷிஷு ।

தஜரிநா விஸதம் திரொ சுநஹி யதம் ரதாநி டாஸுஷெ ॥

அந்வயம்.

हे अधिना !, वां, दिविष्टिषु, मधुमत्तमः, अयम् सोमः, सुतः, तिरो अन्धं,
पिबतं, दाशुषे, रत्नानि, धत्तं ॥

பதவுரை.

हे अधिना !	ஹெ சுபரிநா !	அகவினி குமாரர்கள் !
वां	வாம்	உங்கட்கு
दिविष्टिषु	ஹிவிஷிஷு	வேள்விகளில்
मधुमत्तमः	மயமததஃ	தீஞ்சுவை மிகுந்த
अयम् सोमः	சுயம் ஸொஃ	இச் சோமரசம்
सुतः	ஸுமதஃ	பிழியப்பட்டிருக்கின்றது.
तिरो अन्धं	திரொ சுநஹி	முற்பகற் றேடிய சோமரசத்தை
पिबतं	விஸதம்	அருந்துவீர்களாக.
दाशुषे	டாஸுஷெ	{ அவிக்கொடுக்கின்ற வேள்வித் தலை
रत्नानि	ரதாநி	வனுக்கு
धत्तं	யதம்	இரத்தினங்களைக்
		கொடுப்பீர்களாக.

சாணய பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—8. பிரகண்ணுவ ரிஷி.

அகவினி குமாரர்கள் ! உங்களுக்கு வியனுலகு வேட்கும் வேள்விக
ளில், இச் (முன்னுள்ள) சோமரசம் பிழிந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. (அது
எவ்வண்ணமானதெனின் ?) மிகச் சுவையுடையது. சென்ற முன் தினத்தில்
பிழிந்தெடுத்த அச் சோமரசத்தை யருந்திக்கொண்டு, அவி கொடுக்கின்ற
வேள்வித் தலைவனுக்கு இரடணியமான தனங்களைக் கொடுப்பீர்களாக என்
பதாம்.

(4)

மந்திரம் 5.

307. * आ त्वा सोमस्य गल्दया सदा याचन्नहं † ज्या ।

१ २ ३ २ २ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
भूर्णि मृगं न सवनेषु चुक्रुधं क ईशानं न याचिषत् ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-1-20.

* मात्वा, † धिरा, என்பன இருக்கு.

சூ சுவா ஸொஹஸூ மநுயா ஸஹ யாவநஹம் ஜஸா ।
 லகுணி-ம் ஐ.ம. ந ஸவநெஷு வாசு-யம் க ராமராநம்
 [ந யாவிஷக ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, भूर्णि, मृगं न, त्वा, सवनेषु, सोमस्य, गलदया, ज्या, अहं, सदा,
 याचन्, आचुकुधं, कः, ईशानं, न, याचिषत् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹ ஹ !	இந்திரனே !
भूर्णि	லகுணி-ம்	தலைமையாகிய
मृगं न	ஐ.ம. ந	சிங்கம் போன்ற
त्वा	சுவா	உன்னை
सवनेषु	ஸவநெஷு	வேள்விகளில்
सोमस्य	ஸொஹஸூ	சோமரசத்தின்
गलदया	மநுயா	பெருக்கோடும்
ज्या	ஜஸா	{ வெற்றித்தன்மையுள்ள தோத்திரத்தோடுங் கூடிய யான்
सदा	ஸஹ	எக்காலும்
याचन्	யாஅந்	இரப்போனாக
आचुकुधं	சூஅ-யம்	{ நினது குரோதத்தைப் போக்குகின்றேன்.
कः ?	கஃ ?	யார் ?
ईशानं	஀ராமராநம்	இறைவனை
न याचिषत् ?	ந யாவிஷக ?	இரக்கமாட்டார் ?

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—5. மேதாதிதி மேத்தியாதி ரிஷிகள்.

இந்திர ! உன்னை, வேள்விகளில் சோமரச வொழுக்கோடும், வெற்றிச் சீலமுள்ள தோத்திரத்தோடுங் கூடிய யான், எப்போதும் யாகஞ் செய்வோனாய் நினது குரோதத்தைப் போக்குகின்றேன். மிகுதியாய் ஏற்குமிடத்து நிற்பால் குரோதமுண்டாகின்றது, அதைச் சோமரசத்தின் ஒழுக்கினாலும், தோத்திரத்தாலும் நீக்குகின்றேன் என்பது பொருள். எத்தன்மைய நின்னை யெனின் ? நிறைந்த தன்மையுள்ள சிங்கம்போல் பயங்கொடுக்கும் அத்தன்மையனை. இறைவனாகிய இந்திரனை யிரப்பதில் உலகம் பற்றிய

நியாயங் காட்டப்படுகிறது :—உலகில் எவன் இறைவனை (தலைவனை) யாசிக்க மாட்டான்? யாவர்களுமே யாசிப்பார்கள். (இரக்கின்றார்கள்) என்க. இத னால் யானும் இறைவனாகிய நின்னை யிரக்கின்றேன் என்பது உட்கிடை. (5)

குறிப்பு.—‘ஜபா’ என்றதற்கு, வெற்றிச் சீலமுள்ள தோத்திரம் எனப்பொருட்படுதல் பற்றியே गिरा (கிரா) என ஒதுகின்றார்கள் இருக்குப் படிப்போர்கள். ஈண்டு ஆ, என்னும் இடைச்சொற்கு, நீக்கப் பொருளாம். இடைச் சொற்களுக்குப் பல பொருளாமாதலின். இதுபற்றியே இருக்குப் படிப்போர்கள் ‘மாத்வா’ என நீடேத வாசகத்தை யோதுகின்றார்கள் (என்பது காண்க.)

மந்திரம் 6.

१ २ ३ २ ३ २ ३ ३ १ २
308. अध्वर्यो द्रावया त्वं सोममिन्द्रः पिपासति ।

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ १ २ ३ २
*उपो नूनं युयुजे वृषणा हरी आ च जगाम वृत्रहा ॥ ६ ॥

இருக்கு 8-4-11.

சுயயெ-ஹ ஓவயா சுவம் ஹொஹிதூஃ விவாவதி ।

உவொ ந-ஹ ந-ய-ய-ஜெ வு-ஷணா ஹரீ ஆ வ ஜ-ம-ஹ வு-த-ஹா ॥

அந்வயம்.

हे अध्वर्यो!, त्वं, सोमं, द्रावया, इन्द्रः, पिपासति, वृषणा, हरी, नूनं,
उपो युयुजे, वृत्रहा च, आजगाम ॥

பதவுரை.

हे अध्वर्यो!	ஹை சுயயெ-ஹ!	வேள்வியாற்றுவோய்!
त्वं	சுவம்	நீ
सोमं	ஹொஹம்	சோமத்தை
द्रावया	ஓவயா	{ உத்தரவேதிகை, என்னு மிடத் திற் சேர்ப்பாயாக. ஏனெ னின்?
इन्द्रः	ஐந்தூஃ	இந்திரன்
पिपासति	விவாவதி	{ சோமரசம் அருந்துவதற்கு விரும்புகின்றான்.
वृषणा	வுஷணா	தருணப் பருவமுடைய
हरी	ஹரீ	குதிரைகளை

* उपनूनं, என்பது இருக்கு.

नूनं	நூநம்	நிச்சமாய் (இன்று)
उपो युयुजे	உவொ யுயுஜெ	இரதத்திற் பூட்டிவிட்டான்.
वृक्षहा च	வூக்ஷஹா அ	{ விருத்திரனைக் கொன்ற இந்திரன்
आ जगाम	ஆ ஜமாள	{ வந்து விட்டான். (ஆதலின் என்க.).

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—6. தேவாதிதி ரிஷி.

வேள்விச்செய்கின்றவனே ! நீ, உத்தரவேதிகையிற் சோமத்தை சேர்ப்பாயாக. அல்லது இளகுமாறு செய்குதி. அதாவது பிழிந்தெடுப்பாயாக என்பது பொருள். காரணமென்னையோவெனின் ? இந்திரன் சோமரசத்தை அருந்த இச்சிக்கின்றான் ஆதலினென்க. நின்னால் இஃதெவ்வாறு உணரப்பட்டதெனினோ ? ஆண்டுக் கூறப்படுகின்றது :—இப்போது தருணமான குதிரைகளைத் தேர்ப்பாகன் இரதத்திற் பூட்டிவிட்டான். விருத்திரனைக் கொன்ற இந்திரன் வந்துவிட்டான். (இவ் வாற்றொனென்க.) (6)

மந்திரம் 7.

३ २३२३ ३२ ३ २३ १ २
309. अभीषतस्तदा भरेन्द्र ज्यायः कनीयसः ।

३ २३ १ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
पुरुवसुहिं * मघवन् बभूविथ भरे भरे च हव्यः ॥ ७ ॥

இருக்கு 7-37-76

சுலீஷதஹ்ஷா ஹொஹு ஜாயா கநீயஸா ।

புரவஸுஹி * ம஘வநு பபுவித பரே பரே ச ஹவ்யா ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, ज्यायः, इषतः, तत्, कनीयसः, अभ्याभर, मघवन् !, पुरुवसुः, बभूविथ, भरे भरे, हव्यः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹொஹு !	இந்திரனே !
ज्यायः	ஜாயா	எவரினுஞ் சிறந்தோனாகிய நீ
इषतः	இஷதா	வேண்டப்பட்டதாம்
तत्	தத்	புகழ்பெற்றது மாகிய தனத்தை

* मघवन्सनासि, என்பன இருக்கு.

ஆர்ச்சிகம்]

ஐந்திர காண்டம்

कनीयसः	கநீயஸ:	தாழ்ந்தே
अभ्याभर	அஹ்யாஹா	{ எல்லாவ யாக.
मघवन्!	மஶ்வநு!	தனமு
पुरुवसुः	புரூவஸு:	பலரா
बभूविथ	பபூவித	இருக்
भरे भरे	ஹரெ ஹரெ	ஒவ்
हव्यः च	ஹவ்ய: அ	{ அழை றாய். தற்கு

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—7. வசிட்ட ரிஷி.

மேம்பட்டோனாகிய இந்திர! நீ உண்மையாய்த்
குப் புகழ் வாய்ந்த திரவியத்தை எல்லாவற்றினுங்
யாக. தனமுள்ள இந்திர! நீ, பலராலும் போற்றப்பட்டே
றாய். ஒவ்வொரு போர்க்களத்தும் அழைக்கப்படுவோனு
கத் தக்கோனுமா யிருக்கின்றாய் என்பதாம்

ம ந் திர ம் 8.

१ २ ३ १ २ २ २ ३ १ २ ३ १ २
310. यदिन्द्र यावतस्त्वमेतावदहमीशीय ।

३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
* स्तोतारमिदधिषे रदावसो न पापत्वाय रंसिषम् ।

இருக்கு 7-

यदिन्द्र यावतस्त्वमेतावदहमीशीय ।

ஸ்தோதாரமித்யிஷே ரதாவஸோ ந பாவபவாய ரஸிஷம்

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, त्वं, यावतः, ईशिषे, एतावत्, अहं, ईशीय, यत्, रदावसो,
स्तोतारं, इत् दधिषे, पापत्वाय, न, रंसिषम् ॥

*ஸ்தோதாரமித்யிஷேய ரதாவஸோ ந பாவபவாய ரஸிஷம், என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

உரு !

இந்திரனே !

நீ

18

எவ்வளவு தனத்திற்கு

வெ

இறைவனாகின்றனையோ,

19

அவ்வளவு தனத்திற்கே

யானும்

தலைவனாகின்றேன்.

{ இதற்கு யாது காரணமோ,
அதனால்

வெவா !

தனமீயும் இந்திர ! யான்

காரம்

சாமமறை பாடுவோனையே

3 உயிவெ

பாதுகாப்பேன்.

1 வசுவாய

பாவத்திற்கு

10 லிஷ

ஈயவேமாட்டேன்.

சாயண பாடியம்.

இதற்கு—8. வசிட்ட ரிஷி.

நீ, எவ்வளவு தனத்திற்கு இறைவனாகின்றனையோ, அவ்வளவு யானும் தலைவனாகின்றேன். ஆதலின், தனத்தைக் கொடுக்க நான் என்னைச் சொந்த ஸ்தோதா, என்னுஞ் சாமவேத பாடங்கொடுத்துப் பாட வைப்பேன். (காப்பாற்றுவேன்) திமையிற் ற என்பதாம்.

(8)

மந்திரம் 9.

१२ ३ १२ ३ १ २२ ३ १२
त्वमिन्द्र प्रतृत्तिष्वभि विश्वा असि स्पृधः ।

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ २ १ २ ३ २ ९
अशस्तिहा जनिता वृत्रतूरसि त्वं तूर्य्य तरुण्यतः ॥

வெரு புககுதிஹி விஸ்வா அஸி ஸ்ப்ருதஃ ।
அஸ்திஹா ஜனிதா வுத்ரதூரசி த்வம் தூர்ய தரூண்யதஃ ॥

அந்வயம்.

१!, त्वं, प्रतृत्तिषु, विश्वा स्पृधः, अभ्यसि, तूर्य्य!, त्वं, निता, वृत्रतूः, असि, तरुण्यतः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ ஐந்திர !	இந்திரனே !
एवं	ஈவம்	நீ
प्रतुर्विधु	புதவதி-ஷு	போர்களில்
विश्वा स्पृधः	விஸ்வா ஸ்புயஃ	{ போராடுவோர்களின் எல்லாச் சேனைகளையும்
अभ्यसि	அப்யஸி	அடக்கி விடுகின்றாய்.
तूयं !	தூயம் !	{ பகைஞரை வதைக்கின்ற இந்திர !
एवं	ஈவம்	நீ
अशस्तिहा	அசஸ்திஹா	{ தெய்வீக ஆபத்துக்களைப் போக் கின்றாய்.
जनिता	ஜனிடா	{ எனது விரோதிகட்கு ஆபத்தை யுண்டாக்குகின்றாய்.
वृत्रतू !	வுத்ருதூ !	{ பகைஞர் (கூட்டங்)களைத் தொலைப்போனாய்
असि	அஸி	இருக்கின்றாய்.
तद्व्येतः	தவ்யேதஃ	{ எனக்கிடையூருனவைகளை நீக்கு கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—9. நிருமேதரிஷி.

இந்திர ! நீ, உயுத்தங்களில் போர் செய்வோர்களின் எல்லாச் சேனைகளையும் அடக்கி விடுகின்றாய். மற்றும் பகைஞரை வதைக்கின்ற இந்திரனே ! நீ, தெய்வீகமாய் வரும் ஆபத்தை நீக்குவோனாயிருக்கின்றாய். அசுரர்கட்குத் தெய்வீகமாய் ஆபத்துக்களை யுண்டாக்குவோனாகவும் இருக்கின்றாய். எல்லாப் பகைஞர் குலங்களை யறுப்போனாகவும் இருக்கின்றாய். எனது பாதகங்களைத் தொலைப்போனாகவும் இருக்கின்றாய் என்பதாம். (9)

மந்திரம் 10.

१ २२३ १ २२ ३ १ २२ ३ १ २
312. * प्रयोरिरिक्ष ओजसा † दिवः सदोभ्यस्परि ।

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
न त्वा विव्याच रज इन्द्र पार्थिव † मति विश्वं ववक्षिथ ॥ १० ॥

புரயொரிரிஷ்ஷ ஓஜஸா ஐவச வவொஹஸ்பரி ।

ந த்வா விவ்யாஅ ரஜ ஐந்திர வாரியுவததி விஸம் வவக்ஷித ॥

* प्रयोरिरिक्ष, † दिवः अदोभ्यस्परि, † ३ नुस्दथां दिवक्षित, என்பன இருக்கு.

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, दिवः, सदोभ्यः, ओजसा, परिरिक्षे, पार्थिवं, रजः, त्वा, नविव्याच,
विश्वम्, अति, ववक्षिथ ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ ஐந்ரு !	இந்திரனே !
यः	ய :	யாதொரு நீ
दिवः	திவ :	வானுலகின்
परि सदोभ्यः	பரி ஸதொஹ்ய :	பதவி (யிடங்) களிநின்று
ओजसा	ஔஜஸா	வலியால்
परिरिक्षे	புரிரிசெக்ஷே	{ மிகச் சிறந்தவனாகின்றாய். மற் றும்,
पार्थिवं	பாஸிபுவம்	தரையிலுண்டாகிய
रजः	ராஜ :	உலகம்
त्वा	த்வா	உன்னை
नविव्याच	ந விவ்யாஅ	{ தன்னுள் அடக்கிக்கொள்ளாது. (அத்தன்மைய நீ)
विश्वं	விஸ்வம்	உலகத்தைத்
अति	அதி	கடக்கச் செய்வித்து
ववक्षिथ	வவக்ஷித	{ (என்னைத்) ... தாங்கிக்கொள்வா யாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—10. நோதா ரிஷி.

இந்திர ! நீ, வானுலகிலுள்ள இடங்களினின்று வலியினால் மிக மேம் பட்டவனாயிருக்கின்றாய். அன்றியும், இந்திர ! தரையிற்றேன்றிய உலகம் உன்னை மகத்தாகிய தனது வடிவால் அடக்கிக்கொள்ளமாட்டாது. இயற்கையில் அதினின்றும் ஆற்றலுடையோனாயிருக்கின்றாய் என்பது பொருள். இவ் வண்ணையுள்ள நீ எம்மை, உலகங்களைத் தாண்டச் செய்வித்துத் தாங்கிக்கொள்ள விரும்புவாயாக. (எம்மை எல்லாவற்றினும் மேம்பாடாகச் செய்வாயென்பது கருத்து.)

(10)

குறிப்பு.—இந்திர ! நீ தூளி படலம் போல் உலகனைத்தினும் வியாபித்திருக்கின்றாய். நிற்பாள் உலகெலாம் வியாப்பியமாம் எனப் பொருள் கொள்வாருமுள்ளர்.

எட்டாவது கண்டம்

முற்றும்.

ஒன்பதாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—9.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

313. १ २ ३ १ २ २ ३ ३ १ २ ३ १ २
असावि देवं गो ऋजीकमन्धो न्यस्मिन्निन्द्रो जनुषे मुवोच ।

१ २ ३ १ २ २ ३ ३ १ २ ३ १ २
बोधामसि त्वा हर्यश्च यज्ञैर्वोधानस्तोममन्धसो मदेषु ॥

இருக்கு 7-21-1.

சுவாவி ஷெவம் மொஃஜீகம் கஜீகம் நுஷிவந்தொ ஜநுஷெ முவொவ |
வொயாஹி சுவா ஹயஷு யஜைவோதாந ஷெஷாஹவொ
[2ஷெஷம் ॥

அந்வயம்.

देवं, गो ऋजीकं, अन्धः, असावि, ई, इन्द्रः, अस्मिन्, जनुषा, न्यवोच,
हर्यश्च!, त्वा, यज्ञैः, बोधामसि, अन्धसः, मदेषु, नः, स्तोमं, बोधः ॥

பதவுரை.

देवं	ஷெவம்	பிரகாசமானதும்
गो ऋजीकं	மொ. ஜீகம்	{ ஆவின் பால், நெய் முதலியவைகளால் சுத்தஞ் செய்யப்பட்டதுமாகிய
अन्धः	சுருதம்	சோமமென்னும் அன்னம்
असावि	சுவாவி	தேடி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.
ई इन्द्रः	ஐம் ஐந்திரம்	இந் விந்திரன்
अस्मिन्	சுஷ்மிந்	{ தேடிய இச் சோமமாகிய அன்னத்தில்
जनुषा	ஜநுஷா	இயற்கையாகவே
न्यवोच	நயுவொவ	{ மிக வொருமுகப்பட்டவனாகின்றான்.
हर्यश्च!	ஹயஷு !	{ பொற் குதிரையை யுடைய இந்திர!

त्वा	சுவா	உன்னை
यज्ञैः	யஜை:	{ தோத்திரங்களாலும் அவிர்களாலும்
बोधामसि	பொயாஹி	ஞாபகமடையச் செய்கின்றேன்.
अन्वसः	அஹ்வஸ:	சோமத்தின்
मदेषु	மஹேஷு	களிப்புண்டாமிடங்களில்
नः	ந:	எங்களுடைய
स्तोमं	ஸ்தோமம்	தோத்திரத் தொகுதியை
बोध	பொய	(நீ) அறிவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—!). இருக்கு—1. வசிட்ட ரிஷி.

பிரகாசமுள்ளதும், ஆவின் பால், நெய் முதலியவைகளோடு கலந்துள்ளதும் (கவ்யத்தாற் பரித்திரம் பண்ணப்பட்ட தென்பதுமது) ஆகிய சோமமென்னும் அன்னந் தேடப்பட்டிருக்கின்றது. இவ் வந்திரன் பிழிந்தெடுத்துள்ள சோமமாகிய. இவ் வன்னத்தில் இயற்கையாகவே தற்பரனாகின்றான். இனிமேல் பிரத்தியட்சமாகிய தோத்திரம். இந்திர! உனக்கு, தோத்திரங்களால், அல்லது, அவிக்களால் அறிவுறுத்துகின்றேன். சோமத்தினுடைய களிப்புண்டாமிடங்களில் எங்களுடைய தோத்திரத்தை யறிந்துகொள்வாயாக என்பதாம்.

(1)

மந்திரம் 2.

१ २ ३ १२ ३ १ २२ ३ १ २
314. योनिष्ट इन्द्र सदने अकारि तमानृभिः पुरुहूत प्रयाहि ।

२ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

असो यथा नोऽविता वृधश्चिद्दो वसूनि ममदश्च सोमैः ॥ २ ॥

இருக்கு 7-24-1.

யொநிஷ்ட ஐந்தூ வசூநெ அகாரி தமானூபி: வபுரஹூதா

[புரயாஹி ।

அவொ யயா நொ:விதா வுதாஸித்தொ வஸகுதி மமதாஷ வொ

[மொ: ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, ते, सदने, योनिः, अकारि, पुरुहूत!, नृभिः, तम्, आप्रयाहि, नः, यथा, अविता, वृधश्चित्, असः, वसूनि, ददः, च, सोमैः, ममद ॥

பத்வுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ ஐந்ரு!	இந்திரனே!
ते	தெ	உன்னுடைய
सदने	ஸதநெ	இருப்பின் பொருட்டு
योनिः	யொநி:	ஓர் இடஞ்
अकारि	அகாரி	செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.
पुरुहूत!	புருஹூத!	பலராலழைக்கப்படும் இந்திர!
वृभिः	வூபி:	நியமிக்கும் மருத்துக்களோடு
तं	தம்	அவ்விடத்தைக் குறித்து
आ प्रयाहि	ஆ ப்ரயாஹி	வருவாயாக.
नः	ந:	எங்களைக்
अविता	அவிதா	காப்பாற்றுவோனும்
वृधश्चि	வூயஸ்சி	விருத்தி பண்ணுவோனுமாக
यथा	யதா	எவ்வாறு
असः	அஸ:	{ இருக்கின்றாயோ, (அவ்வாறே) எமக்குத்
वसूनि	வஸூநி	தனங்களைக்
ददः	தத:	கொடுப்பாயாக.
सोमैः च	சோமௌ: அ	மற்றும், சோமரசத்தாற்
ममदः	மமத:	களிப்படைவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—2. வசிட்ட ரிஷி.

இந்திர! வசித்தற்கு உனக்கு ஓரிடஞ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. பல்லோரால் கூப்பிடப்பட்ட இந்திர! நியதாக்களான மருத்துக்களோடு அவ்விடத்திற்கு வருவாயாக. எவ்வாற்றால் எங்களைக் காப்பாற்றுவோனாகவும் விருத்தி செய்வோனாகவும் இருக்கின்றனையோ, அவ்வாற்றானே எங்கட்குத் தனத்தைதழுங் கொடுப்பாயாக. எங்களுடைய சோமரசத்தாலுங் களிப்படைவாயாக என்பதாம்.

(2)

குறிப்பு — ५३८ என்பர் இருக்கோனாவார்.

மந்திரம் 3.

315. १ २ ३ २ ३ १ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
 अदर्दरुत्सम सृजो वि खानित्वमर्णवान् बद्धधानाः * अरम्णः ।
 ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ ३ २ ३ १ २ ३ २
 महान्तमिन्द्र पर्वतं वि यद्दः सृजद्वारा † अव यदानवान् हन्॥३॥

இருக்கு 5-32-1.

சுடிடிபுரூதுஹ வுஜொ வி வாநிசுவஜந வாநு வஅயாநாநு சுர உஃ
 உஹானிநு வவதுதம் வி யஅஃ வுஜகாரா சவ யதாநவாநு ஹநு ||

அந்வயம்

हे इन्द्र !, त्वं, उत्सं, अदर्दः, खानि, व्यसृजः, बद्धधानान्, अर्णवान्, अरम्णः,
 यत्, महान्तं, पर्वतं, व्यसृजत्, धाराः, यत्, दानवान्, अवहन् ||

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ ஐநு !	இந்திரனே ! நீ
उत्सं	உஹம்	நீர் நிறைந்துள்ள மேகத்தைப்
अदर्दः	சுடிடி-ஃ	பிளந்தனை. பின்னர்
खानि	வாநி	{ மேகத்தின் நீர் வரும் வழிகளை (யும்)
व्यसृजः	வெஸுஜஃ	இனிது உண்டுபண்ணினாய்.
बद्धधानान्	வஅயாநாநு	பீடை தருகின்ற
अर्णवान्	சுண-அவாநு	மேகங்களை
अरम्णः	சுர உஃ	இரையுமாறு செய்தாய்.
यद्	யடி	எப்போது
यत्	யக்	யாதொரு நீ
महान्तं	உஹான்தம்	பெரிதாகிய
पर्वतं	வவதுதம்	மேகத்தை
व्यसृजत्	வெஸுஜக	வீரியச் செய்தாயோ, (மற்றும்)
धाराः	யாராஃ	{ நீர்த்தாரைகளை விழச்செய்தனை. யோ,
दानवान्	தாநவாநு	தானவர்களை
अवहन्	சவ ஹநு	{ நன்கொழித்தனையோ, (அப்போ தென்க.)

* अरम्णा, सृजो विधार, † अवदानव इन्, என்பன இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—9. காதூர் ரிஷி.

இந்திரனே ! நீ, நீர்கொண்ட மேகத்தை பிளந்தோனா யிருக்கின்றாய். பின்னர், மேகத்தினுடைய நீர்வரும் வழிகளைச் சிறப்புடையனவாகச் செய்தவனா யிருக்கின்றாய். இன்னும், பீடிக்கின்ற நீர் சிறைந்த மேகங்களைப் பிழிந்தாய். (விடுதலை பண்ணினாய்.) இந்திர ! நீ, பெரிய மேகத்தை விரியச் செய்தாய். நீர்த்தாரைகளை விழச் செய்தவனா யிருக்கின்றாய். எப்போ தெனின் ? தானவர்களை, (துறுவின் புத்திரர்களை) அல்லது, நீரைக் கொடுக்கும் மேகங்களை நாசமாக்கினையோ, அப்போதென்க. இங்ஙனமே நிருத்தமும் இதற்குப் பொருளுரைக்கின்றது. (3)

திற்ப்பு.—ஆசீர்வாதங் கொடுக்கின்ற இந்திரன் அழியாதவன் என, விசேட மாக்கியும் பொருள் கொள்வர் சிலர்.

மந்திரம் 4.

316. ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
 सुवाणास इन्द्र स्तुमसि त्वा सनिष्यन्तश्चितुविनृम्ण वाजम् ।
 १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
 आ नो भर सुवितं यस्य *कोना तनात्मना सव्याम त्वोताः ॥४॥
 இருக்கு 10-148-1.

ஸுவாணாஸ ஐந்திர ஸுமஸி த்வா ஸநிஷ்யந்தஸ்சிதூவிந்ரம்
 [வாஜம் ।
 ஆ நொ ஹர ஸுவிதம் யஸ்ய கொநா தநாத்நா ஸவ்யா
 [கொவா தாஃ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, सुवाणास, त्वा स्तुमसि, तुविनृम्ण, वाजं, सनिष्यन्तः, नः,
 सुवितं, आभर, यस्य, कोना, त्वोताः, तना, त्मना, सव्याम ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே ஐந்திர !	இந்திரனே !
सुवाणासः	ஸுவாணாஸ :	{ சோமராமம் பிழிந்தெடுப்போர்
त्वा स्तुमसि	த்வா ஸுமஸி	களான யாங்கள்
		உன்னைத் துதிக்கின்றோம்.

* चाकन्मना तना सनुयान, என்பது இருக்கு.

तुविनृणः!	த-விநுண !	மிசூந்த தனமுடைய இந்திர !
वाजं	வாஜம்	அனியாகிய அன்னத்தை
सनिष्यन्तः	ஸநிஷ்யன்து:	{ பிரித்துக் கொடுக்கின்ற யாங்க களுந் துதிக்கின்றோம் (ஆத லின்)
नः	நஃ	எங்கட்கு
सुवितं	ஸ-விதம்	இனிய தனத்தைத்
आभर	சூஹர	கொடுப்பாயாக.
यस्य	யஸ்ய	எதைப்பற்றி
कोना	கொநா	{ வேட்கின்றார்களோ, அத் தனத் தைத் தருவாயாக.
स्वोताः	சுவாதா:	{ நின்னாற் காப்பாற்றப்பட்ட நாங் கள்
तना	தநா	மிசூந்த தனங்களைத்
रमना	ர-தநா	தாமாகவே
सह्याम	ஸஹ்யாமி	{ நினது அதுக்கிரகத்தா லடைகின் றோம்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—9. இருக்கு—4. பிருதூர்வைந ரிஷி.

இந்திர ! சோமரஸம் பிழிந்தெடுக்கின்ற யாங்கள் உன்னைப் போற்று
கின்றோம். மிசூந்த தனமுடையோய் ! அல்லது, மிசூந்த வலியுடையோய் !
இந்திர ! சரு, புரோடாச முதலிய அன்னத்தைப் பிரித்துக் கொடுக்கின்ற
யாங்கள் உன்னைத் துதிக்கின்றோம். இங்ஙனமா மாதலின், எங்கட்கு அடைய
தத்தக்க இனிய தனத்தைக் கொடுப்பாயாக. அல்லது, எந்தத் தனத்தை
விரும்புகின்றவனாய் இருக்கின்றனையோ, அந்தத் தனத்தைக் கொடுப்பாயாக.
யாங்கள் நின்னாற் காப்பாற்றப்பட்டோர்களாய் மிசூந்த தனங்களைத் தாமாக
வே (பிறரை வேண்டாமலே) உனது கிருபையால் அடைந்துகொள்கின்
றோம் என்பதாம். (4)

குறிப்பு.—தனம், வெற்றி, அடிமை முதலியவைகளைக் கொடுப்பாயாக என்
பாருமுளர்.

மந்திரம் 5.

३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
317. * जगृह्णा ते दक्षिणमिन्द्र हस्तं वसूयवो वसुपते वसूनाम् ।

३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
विद्वा हि त्वा गोपतिः शूर गोनामसभ्यं चित्रं वृषणं रयिं दाः ॥

இருக்கு 10-47-1.

ஐமூஹா தெ டக்ஷிணாஹித்ர ஹஹம் வஸுஹவொ வஸுவஹெ

[வஸுஹநாடி]

விஹா ஹி சுவா மொவதிம் மஹா மொநா உஸுஸ்யம் வித்ரம் வுஷ

[ணம் ராயிம் ஹா]

அந்வயம்.

वसूनां, वसुपते, इन्द्र, वसूयवः, ते, दक्षिणं हस्तं, जगृह्य, शूर, गोनां, त्वा, गोपतिं, विद्मः, अस्मभ्यं, चित्रं, वृषणं, रयिं, दाः ॥

பதவுரை.

வசூனா்	வஸுஹநாஃ	தனமுடையார்கட்குள்
வசுபதே இந்ர !	வஸுவதே ஐத்ர !	தனங்கட் கிறைவனாகிய இந்திர !
வஸூயவ:	வஸுஹவ:	தனத்தை இச்சிக்கின்ற நாங்கள்
தே	தெ	நினது
தக்ஷிணம் ஹஸ்தம்	தக்ஷிணம் ஹஸ்தம்	வலக் கையைப்
ஜக்ரஹ்	ஜமூஹ	பிடித்துக்கொள்கின்றோம்.
சூர் !	மஹா !	பராக்கிரம முடையோய் !
கோனா்	மொநாஃ	கோக்களுடையார்களுள்
த்வா	சுவா	நின்னை
கோபதி	மொவதிம்	கோக்கட்கு இறைவனென்று
வித்ர:	வித்ர:	(யாம்) ஆறிகின்றோம். ஆதலின்
அஸ்மப்யம்	அஸுஸ்யம்	எங்கட்குப்
சித்ரம்	வித்ரம்	பலவகையான
வ்ருஷணம்	வ்ருஷணம்	{ மனவேட்கையை நிறையச் செய்கின்ற
ரயிம்	ராயிம்	தனத்தைக்
தா:	தா:	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—5. சப்தகுர் ரிஷி.

தனங்கட்கெல்லாந் தலைவனாகிய இந்திர ! திரவியத்தை யிச்சிக்கின்ற நாங்கள் உனது வலக்கையைப் பிடித்துக்கொள்கின்றோம். எங்கட்குத் தனங் கொடுக்காமற் போகக்கூடாது என மிகுந்த தனமுடையவர் தங் கையைப் பிடித்துக்கொள்வது போன்று. (பிடித்துக் கொள்கின்றோமென மேலே கூட்டுக.) பராக்கிரமமுடைய இந்திர ! உன்னை, கோக்கட்கு இறைவனென்று உணர்கின்றோம். என்கு இருத்தலானும், இல்லாமையானும் இறைவனாகத் தன்மையும், அநேகமார் தன்மையும் கூறப்படுகின்றது. இதனால் எங்கட்குப் பலவகைப்பட்ட மனோ விருப்பத்தை நிறையச் செய்யுந் தனத்தைக் கொடுப்பாயாக என்பதாம்.

(5)

மந்திரம் 6.

318. २ ३ १ २ ३ १ २   ३ १   २ २ ३ १ २ ३ २
 इन्द्रं नरो नेमधिता हवन्ते यत्पाय्या युनजते धियस्ताः ।
 २ ३ १ २ ३   १ २ ३   २ ३   १   २ २   ३ १ २ ३ १ २
 शूरो नृषाता * श्रवसश्चकाम आ गोमति व्रजे भजा त्वं नः ॥६॥

இருக்கு 7-27-1.

ஐந்தாம் நரோ நெமயிதா ஹவன்தெ யத்பாய்யா யுநஜதெ ஧ியஸ்தா:
 ஸூரோ ந்ரஷாதா ஸ்ரவஸஸ்காம ஆ மொதி வ்ரஜெ ஹஜா ச்வம்
 [சு: ॥

அந்வயம்.

यत्, पायाः, ताः, धियः, युनजते, नरः, नेमधिता, इन्द्रं, हवन्ते, शूरः,
 नृषाता त्वं, श्रवसः, चकामे, गोमति, व्रजे, नः, भजा ॥

பதவுரை.

यत्	யத:	எப்போது
पायाः	பாய்யா:	{ போரிற் பாதுகாப்பிற்குக் காரண மானவைகளும்
ताः	தா:	கிர்த்தியுள்ளவைகளுமான
धियः	஧ிய:	ஏவற் றெழில்கள்
युनजते	யுநஜதெ	{ பிரயோகம் பண்ணப்படுகின்றன வோ, அக்கால்
नरः	நர:	{ வேள்வி, அல்லது போராற்று கின்ற மனிதர்கள்
नेमधिता	நெமயிதா	வேள்வியில் அல்லது போரில்
इन्द्रं	ஐந்தாம்	எவ் விந்திரனை
हवन्ते	ஹவன்தெ	அழைக்கின்றார்களோ,
शूरः	ஸூர:	வீரனும்
नृषाता त्वं	ந்ரஷாதா ச்வம்	{ மனிதர்களைப் பாசுபாடு செய் வோனுமாகிய அத்தகைய நீ
श्रवसः	ஸ்ரவஸ:	அன்னம் அல்லது வலியை
चकामे	அகாமெ	விரும்புமிடத்து

* श्रवसश्चकाम, என்பது இருக்கு.

गोमति	மொதி	கோக்குளுள்ள
वजे	வஜே	கோ சாலையில்
नः	நஃ	எங்களைப்
भज	ஹஜ	{ பாகமுடையோர்சளாகச் செய்வா யாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—6. வசிட்ட ரிஷி.

எக்காலத்தில் போரில் இறப்பைக் காரணமாக வுடைய (மரண பயத் தால்) கருமத் தொழில்கள் பிரயோகம் பண்ணப்படுகின்றனவோ, அப்போது வேள்வியின் கருத்தர்கள், அல்லது, போர்த் தலைவர்கள், வேள்வியில், அல்லது போரில், எவ் விந்திரனை யழைக்கின்றார்களோ, இந்திர! அத்தகைய நீ, வீரனாகவும், மனிதர்களைப் பாகுபாடு செய்வோனாகவும் இருக்கின்றாய். (ஆதலின்) அன்னத்தையேனும், வலியையேனும் இச்சிக்குமிடத்தில் கோக்கள் வாழும் கோட்டத்தில் எங்களைப் பாகமுடையர்களாய்ச் செய்வாயாக. (6)

மந்திரம் 7.

१२ ३ १२२ ३ १ २ ३ १२३ १ २ ३
319. वयः सुपर्णा उपसेदुरिन्द्रं प्रियमेधा ऋषयो नाधमानाः ।
१२ १ १ २३२ ३ १ २२ ३ २ २ ३ १ २ ३ २
अप ध्वान्तमूर्णुहि पूर्धिचक्षुर्मुमुग्ध्याऽस्मान्निधयेव बद्धान् ॥ ७ ॥
இருக்கு 30-73-13.

வயஃ ஸுபரணா உபசெதுரிந்த்ரம் ப்ரியமெதா ஐஷ்யொ நாஸ
[நாநாஃ ।
அப ஹ்வாந்தமூர்ணுஹி பூர்திசக்ஷுர்முமுக்ஷ்யாஸ்மானிநிதயேவ
[யெவ வஹாநு ॥

அந்வயம்.

वयः, सुपर्णा, प्रियमेधाः, ऋषयः, नाधमानाः, इन्द्रं, उपसेदुः, इन्द्र!, ध्वान्तं,
अपोर्णुहि, चक्षुः, पूर्द्धि, निधया इव बद्धान्, अस्मान्, मुमुग्धि ॥

பதவுரை.

वयः	வயஃ	செல்கின்றவைகளும்
सुपर्णा	ஸுபரணா	{ மிகுந்த நலத்தைக் கொடுப்பவை களும்
प्रियमेधाः	ப்ரியமெதாஃ	{ வேள்வியை விரும்புகின்றவை களும்

ऋषयः	ஐத்ய:	நீண்ட பார்வையுடையவைகளும்
नाथमाना;	நாயதாநா:	{ மெய்யுணர்வை யேற்பவைகளு மான கிரணங்கள்,
इन्द्रं	ஐந்ரும்	இந்திரனை
उपसेदुः	உவஸெடி:	அடைந்தன. அடைந்து
इन्द्र !	ஐந்ரு !	இந்திரனே ! நீ
ध्वान्तं	ஹ்வானம்	இருளைப்
अपोर्हि	அபொஹி	போக்குவாயாக.
चक्षुः	அக்ஷ:	ஒளியைப்
पृष्टिं	புஸ்தி	பரப்புவாயாக.
निधया इव बद्धान्	நியயா உவ ஸப்தானு	{ பாசக் கூட்டங்களாற் கட்டுப்பட்ட வர்களை (விடுவிப்பதுபோல)
अस्मान्	அஸ்த்மானு	எங்களை
विध	வித்ய	{ விடுவிப்பாயாக. (என வேண்டு கின்றன என்க)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—7. கௌரிவீதி ரிஷி.

செல்லுகின்றவைகளும்; சுகம் கொடுப்பதை வளர்ப்பவைகளுமான இரவியின் கிரணங்கள், இந்திரனை யடைந்தன. எவ்விதமானவைகளெனின்? வேள்வியிற் பிரியப்படுபவைகள், நீண்ட நோக்குடையவைகள், வேள்வியை வேண்டுபவைகளாம். வேண்டுகின்ற வகைகளே கூறப்படுகின்றன:—இந்திரனே! இருளை யொதுக்குவாயாக. ஈண்டு “எவ் விருள் மறைக்கப்பட்டுள்ளதோ அது மனதாலடையத்தக்கது. இதினின்றும் கெட்டு உலோபமாகின்றது” என்னும் ஐதரேயப் பிராமணம் (பிராமணம் என்னும் வேத பாசத்தின் வாக்கு) சிந்திக்கற் பாலது. மற்றும், ஒளியையும் நிறையச் செய்வாயாக. அதாவது பாசக்கூட்டங்களாற் கட்டுப்பட்டவர்களான எங்களைப் பாசங்களினின்று நீங்குமாறு விடுவிப்பாயாக என்பதாம். ஈண்டு ‘வயோவோ’ என்றற் றொடக்கத்து 4-3-ல் உள்ள நிருத்தச் சூத்திரத்தில் இதன் பொருள் காணத் தக்கது.

(7)

குறிப்பு.—இந்திரியங்கட்கு ஆன்மாவை முன்னிட்டும், மாணக்கர்கட்கு பிரமஞானியாகிய ஆசிரியரை முன்னிட்டும், இருடிசுட்கும் ஞானிகட்கும், பரமான்மாவைக் குறித்தும் நடந்த பேச்சென்பர் சிலர்.

மந்திரம் 8.

320. १२ ३ २३ १ २२ ३ १ २२ ३ १ २
नाके सुपर्णमुपयत्पतन्तं हृदावेनन्तो अभ्यक्षत त्वा ।

१२ ३ १२ ३ २ ३ २ १ २ ३ १ २ ३ २
हिरण्यपक्षं वरुणस्य दूतं यमस्य योनौ शकुनं भुरग्युम् ॥ ८ ॥

இருந்து 3-45-1.

நாகே ஸுவணபூவயதுதனம் ஹரிதாவெநனொ சுலூவ
[கூத சுவா ।
ஹிரண்பக்சம் வரணஸ்ய டூதம் யமஸ்ய யோநள ஸக
[மம் ஸுரணயு ॥

அந்வயம்.

சுपर्ण, पतन्तं, हिरण्यपक्षं, वरुणस्य, दूतं, यमस्य, योनौ, शकुनं, भुरग्युं,
त्वा, हृदा, वेनन्तः, नाके, अभ्यक्षत, उपयत् ॥

பதவுரை.

सुपर्ण	ஸுவணபூ	{ இனிய வீழ்ச்சி யுடையவனும் (கீழ் வருபவனும்)
पतन्तं	வதுதனம்	வானிற் செல்பவனும்
हिरण्यपक्षं	ஹிரண்பக்சம்	பொற் சிறகுள்ளவனும்
वरुणस्य	வரணஸ்ய	{ நீரை யபிமாநிக்குந் தேவ தைக்குத் (வருணனுக்கு)
दूतं	டூதம்	தூதனும்
यमस्य	யமஸ்ய	மின்னலாகிய தீயினுக்கு
योनौ	யோநள	இடமாகிய அந்தரிக்ஷத்தில்
शकुनं	ஸகநம்	பறவையா யிருப்பவனும்.
भुरग्युं	ஸுரணயு	{ மழை முதலியவைகளால் உல கைக் காப்பாற்றபவனுமாகிய
त्वा	சுவா	(கந்தருவென்னும்) உன்னை
हृदा	ஹரிதா	உள்ளத்தால்
वेनन्तः	வெநன:	வேண்டப்பெற்ற துதிப்போர்கள்
नाके	நாகே	விண்ணில்
अभ्यक्षत	சுலூவகூத	பார்க்கின்றார்கள். அக்கால்
उपयत्	உபயக்	வந்துகொண்டிருக்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—8. வேனோபார்க்க ரிஷி. தேவதை வேந :

வேனே ! உன்னை, உள்ளத்தில் விருப்பம் மிகுந்த துதிப்போர்கள் வானில் இனிது பார்க்கின்றார்கள். எப்போது பார்க்கின்றார்களோ, அப்போது வந்துக்கொண்டிருக்கின்றாய் என்பது எஞ்சி நின்றது. எவ்வண்ணத்தாகிய நின்னை யெனின் ? வானிற் செல்கின்றவனும், பொன்மயமான சிறகுகளையுடையவனும், நீயிமாமனி தேவதையாகிய வருணனுக்குத் தூதனும், நியமிக்கப்படும் மின்னலாகிய அக்கினியின் இருப்பிடத்தில் (அந்தரிக்ஷத்தில்) பறவை வடிவாக இருப்பவனும், மழை முதலியவைகளால் உலகனைத்தையும் பரிபாலிப்பவனுமாகிய உன்னை. காண்கின்றார்கள் என முடித்துக் கொள்க.

(8)

குறிப்பு.—எண்டு வேனன் என்பவன் வானிலிருந்து வரும் ஒரு கந்தருவன்.

மந்திரம் 9.

१२ ३१ २३२ ३२ ३ १ २ ३२ ३ १ २ ३ १ २
 321. ब्रह्म ज्ञानं प्रथमं पुरस्ताद्विभीमः सुरुचो वेन आवः ।
 २ ३६ २२ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
 स बुध्न्या उपमा अस्य विष्ठाः सतश्च योनिमसतश्च विवः ॥ ९ ॥

இருக்கு 5-6-1.

வெஹ ஜஜ்ஞாநம் ப்ரதமம் புரஸ்தாவிபிமீததஃ வுரூஹொ வெந
 [சூவஃ ।
 ஸ வுபுந்யா உபமா அஸ்ய விஷ்டாஃ சதஸு யொநிமஸதஸு விவஃ ॥

அந்வயம்.

वेनः, पुरस्तात्, ज्ञानं, ब्रह्म, प्रथमं, विभी, अतः, सुरुचः, आवः, सः,
 बुध्न्याः, अस्य उपमाः, विष्ठाः, सतः, च, असतः, योनिं, विवः ॥

பதவுரை.

वेनः	வெநஃ	{ வேனன், என்னும் யாதொரு கந்தருவன்
पुरस्तात्	புரஸ்தாது	{ முற்காலத்தில்
ज्ञानं	ஜ்ஞாநம்	{ தேதான்றிய, அல்லது, ஞான முடைய
ब्रह्म	ப்ரஹ்	உத்தம குலத்தை

विसीं	விசீஃ	{ விசீம், விசீம், என்னும் நலக்குறி யாகிய ஒலியிட்டுக்கொண்டு
अतः	அதஃ	{ காணப்படும் இவ்வனைத்தினின் றும்
सुरुचः	ஸுருஅஃ	நற் காந்திபுடையவனுய்க்
भावः	சூவஃ	காப்பாற்றினானே,
सः	ஸஃ	அக் கந்தருவன்
बुध्याः	புயூயஃ	அந்தரிக்ஷத்தின்
अस्य उपमाः	அஸ்ய உபமஃ	{ இதற்கொப்பான இரவி முதலிய வற்றின் காந்திகளை
विष्टाः	விஷ்டஃ	{ சிறப்பாய் நிலை நிறுத்தினான். (அவ்வாறே)
सतः	ஸதஃ	இப்போதிருப்பதும்
च	அ	மற்றும்
असतः	அஸதஃ	{ இப்போ திலாததும், மேலுண் டாவதுமாகிய
योनिं	யொநிஃ	இருப்பிடத்தையும்
विवः	விவஃ	உண்டாக்கினான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—9. பிருகற்பதி, அல்லது, நகுல ரிஷி.

‘வேனன்’ என்னும் மேற் செல்லுகின்ற ஒரு கந்தருவன். “வேனன் அதைக் கண்டு” என்று தொடங்கி “கந்தருவன் என்போன்” என ஏனைய மறைச்சாகையும் முடிவிற கூறுகின்றது காண்க. அவ் வேனன், முற்காலத் தில் உண்டாகிய, அல்லது, மெய்யறிவுடைய, உத்தம குலமாகிய முன்னுடம் பை, இவைகளினின்று மேலாகப் பார்க்கப்பட்ட ஒளியாற் காப்பாற்றினான். விசீம், என்று சொல்லப்பட்டது அவன் வாயினின் நெழுமோர் ஒலிக்குறிப்பு, அதாவது அதுக்கிரகக் குறியாம். அத் தன்மைய ஒலியை வாயினின்றும் வெளிப்படுத்திக்கொண்டு உத்தமகுல வுடம்பை பேரொளி யுடையதாகச் செய்துவிட்டான் என்பது (திரண்ட) பொருள். அவ் வேனன் இச் சரீரத் திற்கு ஒப்பான வானிற்றேன்குகின்ற இரவியின் ஒளி முதலியவைகளை விசேடமாகத் தாபித்தனன். அங்ஙனமே இப்போது இருக்கப்பட்டதும், மேல் வருங்காலத்தில் இராததுமாகிய, உற்பத்தியின் காரணத்தை அல்லது வசிக்குமிடத்தை வெளிப்படுத்தினான் என்பதாம். (9)

குறிப்பு.—வேனன் என்பதை அறிவுமயமாகிய பரமான்மா என்பார் ஒரு சாரார். மூலத்தில் ‘பிரமம்’ என்பது உத்தம குலத்தின் உடம்பு எனப்பட்டது பாடியத்தில்.

எஞ்சி நின்றது. எவ்வண்ணத்தனாகிய இந்திரனுக்கெனின்? பெரியோனும், பலவகையான பகைஞர்களைக் கொல்வோனும், ஆற்றலுடையோனும், வேக முடையோனும், சிறந்த துதிகட்கு விடயனும், பழையோனும், வச்சிராயுத முடையோனுமாகிய இந்திரனுக்கு. பாடுகின்றார்களென மேற்கூட்டுக. (10)

ஒன்பதாவது கண்டம்

முற்றும்.

பத்தாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—10.

ஒன்பது மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

323. १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
 अव द्रप्सो अंशुमतीमतिष्ठदियानः कृष्णो दशभिः सहस्रैः ।
 २ ३ २ ३ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २
 आवत्तमिन्द्रः शच्या धमन्तमप स्नीहितं नृमणा अपद्राः ॥ १ ॥

இருக்கு 8-96-13.

சவ ஓவொ ஸஸஸதீ உதிஷ்ஷியாநஃ க்ருஷ்ண ஓஸஸிஃ ஸஹ
 [ஹெஸுஃ]

சுவதூதிஷுஃ ஸவஸா யஜநஹ வஹிதிஷு ந்ருணா சவஓஃ ॥

அந்வயம்.

द्रप्सः, दशभिः, सहस्रैः, इयानः, कृष्णः, अंशुमती, अव अतिष्ठत्, शच्या,
 धमन्तं, तम्, इन्द्रः, आवत्, (अथ,) नृमणाः, स्नीहितं, अपद्राः ॥

பதவுரை.

द्रप्सः	ஓஸுஃ	வேகமாய்ச் செல்நின்ற
दशभिः सहस्रैः	ஓஸஸிஃ ஸஹஹெஸுஃ	பத்தாயிரம் அசுரர்களுடன்
इयानः	உயாநஃ	முன்னேறிவந்த
कृष्णः	க்ருஷ்ண	கருஷ்ணன், என்னும் அசுரன்

अंशुमती	சுஃஸு-உதீம்	அஞ்சுமதி, என்னும் நதியை
अव अतिष्ठत्	அவ அதிஷ்டு	வந்தடைந்திருந்தனன். பின்னர்
शच्या	ஸஅஜா	{ தனது, செய்கையால் அல்லது ஞானத்தால்
अमन्	அமணம்	{ உலகிற்குப் பீதிபுண்டாக்குகின்ற ஒலியிடும்
तं	தம்	அவ் வசுரனை
इन्द्रः	இந்திரஃ	(மருத்துக்களோடுகூட) இந்திரன்
आवत्	ஆவசு	போய்ச் சூழ்ந்துகொண்டனன்.
(अथ)	(அத)	(பின்னர்)
नृमणाः	நூமணாஃ	{ வேட்போர்கள் (பால்) மனம் வைக்கும் அவ் விந்திரன்
हनीहि	ஹீஹிதி	{ துன்புறுத்துகின்ற அவ் வசுர சேனைகளை
अपद्राः	அபடூஃ	நாசஞ்செய்து விட்டனன்.

சாயுண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—1. த்யுதான ரிஷி.

ஈண்டோர் இதிகாசம் கூறப்படுகின்றது அதாவது :—முன்னொரு காலத்தில் கிருஷ்ணன் என்பதோர் அசுரன், பத்தாயிரம் அசுரர்களாற் சூழப் பட்டோனாய் அம்சுமதி என்னும் நதிக்கரையிற் றங்கியிருந்தனன். அங்கு நீர் நடுவிலிருந்த அக் கிருஷ்ணனை, இந்திரன் பிருகற்பதியோடு போய்ச் சேர்ந்து அவனையும், அவனைப் பின்றொடர்ந்தார்களையும், பிருகற்பதியின் சகாயத்தாற் கொன்றனன் என்பதாம். சோமன், என்பவன் அஞ்சுமதி நதிக்கரையிலிருந்தனன். அவனை, பிருகற்பதியோடு இந்திரன் சென்று, பன்னாட் போராற்றிக் கொன்றனன் என, இவ் விதிகாசத்தை மற்றோர் வகையாய்க் கூறுவார் சிலர். இவ்விதிகாசமனைத்தும் இம்மந்திரத்திற் கூறப்படுகின்றது. இஃது இருடியாற் கூறப்படாததெனினோ, கொள்ளற் பாலதன்றும். (இருடி மொழியாதவின் இஃது கொள்ளற்பாலதேயாம் என்பது கருத்து.)

இனி முறையாய் மந்திரத்தின் பொருள் கூறப்படுகின்றது. அது வருமாறு :—விரைவாகச் செல்கின்ற பத்தாயிர மெண்கொண்ட அசுரர்களாற் சூழப்பட்ட கிருஷ்ணன் என்னும் அசுரன், அம்சுமதி, என்னும் நதிக்கரையிலிருந்தனன். பின்னர், தனது செய்கையால், அல்லது, அறிவால் நீருக்குள் ளிருக்கப்பட்ட, அல்லது, உலகம் பயப்படுமாறு ஒலி செய்யப்பட்ட, கிருஷ்ணன் என்னும் அவ் வசுரனை இந்திரன் மருத்துக்களோடு போய் அடைந்தனன். அடைந்த பின்னர் அவனையும், அவனைப் பின்பற்றினோர்களையும், இந்

திரன் கொன்றுவிட்டனன் என்பதாம். மனிதர்களிடத்து, அல்லது வே
போர்களிடத்து மனமுள்ள; அவ் விந்திரன் அனைவரைநீர் துன்புறுத்தி
அசுரனுடைய சேனையைக் கொன்று, அவனுடன் இருந்தார்களாய்க் கொன்று,
விரைவில் ஓடிய அவ் வசுரனையும் கொன்றுவிட்டனன் என்பது கருத்தெனக்
கொள்க.

மத்திரம் 2.

324. ३१२ ३२३ १२ ३ १ २ ३ १ २
वृत्रस्य त्वा श्वसथादीषमाणा विश्वेदेवा
३१२ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३
मरुद्भिरिन्द्र सख्यं ते अस्त्वथेमा विश्वा

வ்ருத்ருவ்ய சுவா ஸ்வயதீஷமாணா விஸ்வ

மாஹிரிந்த்ர சக்யம் தெ அஸ்வதேமா விஸ்வ

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, ये, विश्वेदेवाः, सखायः, वृत्रस्य, श्वसथाः, रणाणां, त्वा,
अजहुः, मरुद्भिः, ते, सख्यं, अस्तु, अथ, इमाः, विश्वाः पृतनाः, जयासि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே இந்த்ர!	இந்திரனே! (உனக்கு)
ये	யே	எந்த
विश्वे देवाः	விஸ்வ தேவா:	விசுவ தேவர்கள்
सखायः	சகாய:	{ (போரில், முன்னர்) உதவியா யிருந்தார்களோ, (அவர்கள்)
वृत्रस्य	வ்ருத்ருவ்ய	வ்ருத்திராசுரனுடைய
श्वसथात्	ஸ்வஸதா	பெருமூச்சால்
ईषमाणाः	ஈஷமாணா:	வெருண்டோடினவர்களாய்
त्वा	சுவா	நின்றன
अजहुः	அஜஹு:	{ விட்டுவிட்டார்கள். (ஆதலின் இந் திர!)
मरुद्भिः	மரூத்ரு:	மருத்துக்களோடு
ते	தே	உனது
सख्यं	சக்யம்	நட்புத்தன்மை
अस्तु	அஸ்து	இருக்குக.

சுய	பின்னர்
உலா:	இந்த
விபா:	எல்லாப்
வகுதநா:	பகைஞர் படைகளையும்
ஜயாவலி	வெற்றிகொள்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

நக்கு—2. த்யுதான ரிஷி.

நான் நினக்கு எந்த விசுவ தேவர்கள் (எல்லாத் தேவர்
யும்) செய்பவர்களா யிருக்கின்றோம், என்று நண்பர்க
ளனைவரும், விருத்திராசுரனுடைய பெருமூச்சால்,
தவர்கள் அனைவர்களையும் விருத்திராசுரன் நோக்கி
மாறு பெருமூச்செறிந்தனன். அப் பெருமூச்சாற்
றும். இதுகொண்டே யாண்டு மோடினவர்களாய்ப்
பிடிபட்டார்கள். இவ்வாறுயவழி இந்திர! மருத்
(ய)டு நினக்கு மித்திரத் தன்மை யிருக்குக. எவ்
துக்களோடெனின்? எம் மருத்துக்கள் நின்னைப்
பார்க்கலோடு. பின்னர் இவர்களனைவர்களும் பகைஞர்
யாலடக்கி விடுவார்கள் என்பது கருத்து. “இந்தி
ரன் விருத்திரனைக் கொன்று” என்றற் றொடக்கத்து (3-2-9.) ஐதரேயப்
பிராமணம் கூறுகின்றது நண்டுச் சிந்திக்கற்பாலது. (2)

மந்திரம் 3.

325. विधुं दद्राणं समने बहूनां युवानं सन्तं पलितो जगार ।
देवस्य पश्य काव्यं महित्वाद्या ममार स ह्यः समानः ॥ ३ ॥

இருக்கு 10-55-5.

विधुं दद्राणं समने बहूनां युवानं सन्तं पलितो जगार ।
[ஜமார ।

देवस्य पश्य काव्यं महित्वाद्या ममार स ह्यः समानः ॥

அந்வயம்.

विधुं, समने, बहूनां, दद्राणं, युवानं सन्तं, पलितः, जगार, देवस्य, महित्वा,
काव्यं, पश्य, अद्य, ममार, सः, ह्यः, समानः ॥

திரன் கொன்றுவிட்டனன் என்பதாம். மனிதர்களிடத்து, அல்லது, வே
போர்களிடத்து மனமுள்ள, அவ் விந்திரன் அனைவரையுந் துன்புறுத்துப்ப
அசுரனுடைய சேனையைக் கொன்று, அவனுடன் இருந்தார்களையும் கொன்று,
விரைவில் ஓடிய அவ் வசுரனையும் கொன்றுவிட்டனன் என்பது கருத்தெனக்
கொள்க.

-௨௦-

பாகிய

மத்திரம் 2.

பத்திரனுள்ள ஒரு
பத்திரனுடைய கிரு324. ३१२ ३२३ १२ ३ १ २ ३ १ २)
वृत्रस्य त्वा श्वसथादीषमाणा विश्वेदेवा

३१२ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ மனன்.

मरुद्भिर्निद्रं सख्यं ते अस्त्वथेमा विश्वा
கிய இந்திரனுடைய
மிக்கवृत्रस्य त्वा श्वसथादीषमाणा विश्वेदेवा
வ்ருத்ருவது சுவா ஸ்வஸதாதிஷமாணா விஸ்வ) ஆற்றலை
(கிய ஆன்மாவே நீ) பார்ப்
பாயாக.मरुद्भिर्निद्रं सख्यं ते अस्त्वथेमा विश्वा
உரூஹிரித்ரு வஸ்யம் தெ சுவஸ்யெமா விஸ்வ) கிழத் தன்மைபுடைய
நவன்) இன்று
அந்வயம். னன்.

हे इन्द्र!, ये, विश्वेदेवाः, सखायः, वृत्रस्य, श्वसथा, दीषमाणा, त्वा,
अजहुः, मरुद्भिः, ते, सख्यं, अस्तु, अथ, इमाः, विश्वाः पृतनाः, जयासि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ ஐத்ரு!	இந்திரனே! (உனக்கு)
ये	யெ	எந்த
विश्वे देवाः	விஸ்வ டெவா:	விசுவ தேவர்கள்
सखायः	ஸகாய:	{ (போரில், முன்னர்) உதவியா யிருந்தார்களோ, (அவர்கள்)
वृत्रस्य	வ்ருத்ருவது	விருத்திராசுரனுடைய
श्वसथा	ஸ்வஸதா	பெருமூச்சால்
दीषमाणाः	டிஷமாணா:	வெருண்டோடினவர்களாய்
त्वा	சுவா	நின்றன
अजहुः	அஜஹு:	{ விட்டுவிட்டார்கள். (ஆதலின் இந் திர!)
मरुद्भिः	மரூஹி:	மருத்துக்களோடு
ते	தெ	உனது
सख्यं	ஸக்யம்	நட்புத்தன்மை
अस्तु	அஸ்து	இருக்குக.

சாய	பின்னர்
உலா:	இந்த
விபரா:	எல்லாப்
வரத நா:	பகைஞர் படைகளையும்
ஜயாவலி	வெற்றிகொள்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

5க்கு—2* த்யுதான ரிஷி.

நினக்கு எந்த விசுவ தேவர்கள் (எல்லாத் தேவர்
உ செய்பவர்களா யிருக்கின்றோம், என்று நண்பர்க
ளனைவரும், விருத்திராசுரனுடைய பெருமூச்சால்,
கவர்கள் அனைவர்களையும் விருத்திராசுரன் நோக்கி
மாறு பெருமூச்செறிந்தனன். அப் பெருமூச்சாற்
ராம். இதுகொண்டே யாண்டு மோடினவர்களாய்ப்
பு விட்டார்கள். இவ்வாறாயவழி இந்திர! மருத்
)டு நினக்கு மித்திரத் தன்மை யிருக்குக. எவ்
தக்களோடெனின்? எம் மருத்துக்கள் நினைப்
பர்களோடு. பின்னர் இவர்களனைவர்களும் பகைஞர்
யாலடக்கி விடுவார்கள் என்பது கருத்து. “இந்தி
விருத்திரனைக் கொன்று” என்றற் றொடக்கத்து (3-2-9.) ஐதரேயப்
பிராமணம் கூறுகின்றது ஈண்டுச் சந்திக்கற்பாலது. (2)

மந்திரம் 3.

325. विधुं दद्राणं समने बहूनां युवानं सन्तं पलितो जगार ।
देवस्य पश्य काव्यं महित्वाद्या ममार स ह्यः समानः ॥ ३ ॥

இருக்கு 10-55-5.

வித்யும் ட்டிராணம் வசமநெ வஹூனா யுவாநம் வஸநம் வஹிதொ
[ஜமார]
தெவஸ்ய பஸ்ய காவ்யம் மஹிதவாடியா மமார ச ஹ்யஃ சமான் ॥

அந்வயம்.

வித்யு, சமநெ, வஹூனா, ட்டிராண, யுவான் சந்தம், பலித:, ஜகார, தேவஸ்ய, மஹிதவா,
காவ்யம், பஸ்ய, அஹ, மமார, ச:, ஹ:, சமான் ॥

பதவுரை.

विष्णु	விஷ்ணு	{ போர் முதலியவைகளைச் செய்பவனும்
समने	ஸமநே	போரில்
बहूनां	பஹூநாம்	அநேகம் பகைஞர்களை
ददाणं	ததாணம்	வெருட்டுபவனுமாகிய
युवानं सन्तं	யுவாநம் ஸந்தம்	{ தருணப் பருவத் தனையுள்ள ஒருவனை, (இந்திரனுடைய கிருபையால்)
पलितः	பலிதஃ	கிழவன் ஒருவன்
जगार	ஜகார	வென்றான்.
देवस्य	தேவஸ்ய	காலமாகிய இந்திரனுடைய
महिषा	மஹிஷா	மகிமை மிக்க
काश्यं	காஸ்யம்	(இந்த) ஆற்றலை
पश्य	பஸ்ய	{ (யானாகிய ஆன்மாவே நீ) பார்ப்பாயாக.
अद्य	அடிய	{ (மிகக் கிழத் தன்மையுடைய ஒருவன்) இன்று
समार	சமார	இறந்தான்.
सः	ஸஃ	அவன்
ह्यः	ஹயஃ	மறு தினத்திற்
समातः	ஸமாநஃ	{ பிறப்பெடுத்து வருகின்றான். (இதையும் பார்ப்பாயாக.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—3. பிருகதுக்த ரிஷி.

இம் மந்திரத்தில் இந்திரன் கால வடிவாய்த் துதிக்கப்படுகின்றான். எல்லா யுத்தங்களையும் நியமிப்பவனும், அதாவது போரனைத்தையுஞ் செய்பவனும்) அவ்வாறே போரில் எல்லாப் பகைஞர்களையும் வெருட்டு பவனுமாகிய இத்தனை வலியோடுகூடிய ஒரு தருணனை, கிழத்தன்மை யுடையோன் ஒருவன் இந்திரனுடைய கிருபையால் வென்றான். இத்தன் மைய இயல்புள்ளவனும், மேற்கூறிய இலக்கணத்தை யுடையவனுமாகிய, காலம் என்னும் இந்திரனுடைய மகிமை தங்கிய ஆற்றலை, பிருகதுக்தனே! நீ காண்பாயாக. இந்த ரிஷி தனதான்மாவையே கூப்பிட்டுச் சொல்கின்றார். எவன் கிழத்தன்மையடைந்து இன்று இறக்கின்றானோ, அவன் மற்றைய தினத்தில் நன்று பிழைக்கின்றான். அதாவது மறு பிறப்பில் வெளிப்படு கின்றான். (இதையும் காண்பாயாக.)

(3)

மந்திரம் 4.

326. ^{2 3 2 32 3 12 39 2 3 92} त्वंह त्यत् सप्तभ्यो जायमानोऽश्वभ्यो अभवः शत्रुिन्द्र ।
^{39 22 2 1 22 32 3 92 92} गूढे द्यावापृथिवी अन्वविन्दो विभुमच्चो भुवनेभ्यो रणं धाः ॥
 இருக்கு 8-96-16.

கவஹ துக் ஸவஹொ ஜாயமனொஸாசுஹொ சுவவஃ
 [ஸசுரிந்ரு ।
 மகுஹே ஐநாவாபுயிவீ சுநவிநொ விஹுமஜ்ஜொ ஸுவநெஹொ
 [ரணம் யாஃ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, त्वं ह, त्यत्, जायमानः, अश्वभ्यः, सप्तभ्यः, शत्रुः, अभवः, गूढे,
 द्यावापृथिवी, अन्वविन्दः, विभुमच्चः, भुवनेभ्यः, रणं धाः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ ஐந்ரு !	இந்திரனே !
त्वं ह	கவஹ	உண்மையில் நீ
त्यत्	துக்	{ (மேல்வரும்) இவ்வித பராக்கிரம முடையாய்.
जायमानः	ஜாயமானஃ	தோன்றும் போதே
अश्वभ्यः	சுஸசுஹுஃ	சத்துருக்களற்ற
सप्तभ्यः	ஸப்தஹுஃ	{ கிருஷ்ணன், விருத்திரன், நமுகி முதலிய எழுவர்களின் பொருட்டுச்
शत्रुः	ஸசுஃ	சத்துருவாக
अभवः	சுவவஃ	ஆனாய். (மற்றும், நீ)
गूढे	மகுஹே	இருள் மூடிப்புள்ள
द्यावापृथिवी	ஐநாவாபுயிவீ	வாணையும் மண்ணையும்
अन्वविन्दः	சுநவிநஃ	{ விளக்கிக்கொண்டனே. (அங்ஙன மே)
विभुमच्चः	விஹுமஜ்ஜஃ	பெரிதாகின
भुवनेभ्यः	ஸுவநெஹுஃ	புவனங்களினின்றும்
रणं	ரணம்	இரமித்தலைக்
धाः	யாஃ	கொள்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—4. த்புதான ரிஷி.

இந்திர! உண்மையில் நீ இத் தன்மைய செய்கையைச் செய்தோனாயிருக்கின்றாய். அஃதென்னை யெனின்? தோன்றிய போதே சத்துருக்களில்லாத கிருஷ்ணன், விருத்திரன், நமசி, சம்பரன் முதலிய எழுவருக்குஞ் சத்துருவாயினை. அல்லது, ஏழுபுரியின் பொருட்டுச் சத்துருவாயினை. ‘ஏழு புரத்தை எவன் நாசஞ்செய்கின்றோன்’ என்று நிருத்தமும் கூறுகின்றது. அல்லது இருக்கோதுவான் முதலிய ஏழு வேட்போரின் பொருட்டு வேள்வியிற் றோன்றும்போதே இடையூறு விளைப்பவர்க்குச் சத்துருவானாய். அன்றியும், இந்திர! நீ இருளால் மூடப்பட்ட வானுலகையும் மண்ணுலகையும், இரவி வடிவமாய் விளக்கி முறையாய் அவைகளை யடைந்தாய். அங்ஙனமே மகத்தான புவனங்களினின்றும் ஆடல் செய்வதை மேற்கொண்டாய். (இத்தன்மைய அரிய செயலை நீ செய்தனை என்பது கருத்து.) (4)

மந்திரம் 5.

327. ३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
मेडिं न त्वा वज्रिणं भृष्टिमन्तं पुरुषस्मानं वृषभं स्थिरप्सुम् ।
३ २ ३ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २
करोष्यत्यस्तरुषीद्विषस्युरिन्द्रं युक्षं वृत्रहणं गृणीषे ॥ ५ ॥

மெடிம் ந த்வா வஜ்ரிணம் ப்ருஷ்டிமன்தம் பூருஷஸ்தம் வ்ருஷஸும்
[வ்ருஷஸும் ।
கரோஷ்யஸ்தரூஷீத்விஷஸ்யுரித்ருத்ருக்ஷம் வ்ருத்ருஹணம்
[ம்ருணீஷெ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, दुवस्यु:, अर्य:, तरुषी:, करोषि, वृत्रहणं, युक्षं, पुरुषस्मानं,
वृषभं, स्थिरप्सुं, वज्रिणं, भृष्टिमन्तं, त्वा, मेडिं न, गृणीषे ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ ஐத்ரு!	இந்திரனே! நீ
दुवस्यु:	த்ருவஸ்யு:	{ துதி முதலிய வழிபாட்டை விழைந்து
अर्य:	அரய-2:	{ எனது பகைஞர் தாழ்ந்தவராக வும்
तरुषी:	தரூஷீ:	யான் வெற்றியுடையனாகவும்
करोषि	கரோஷி	செய்கின்றாய்.

वृत्रहन्	வஞ்சுஹண்	விருத்திரனைக் கொன்றவனும்,
द्युक्षं	த்யூக்ஷம்	வானுலகி விருப்போனும்,
पुरुषमानं	புருசமான்	{ நீரைத்தாங்குவோனும், அல்லது பைகளுரைக் கெடுப்போனும்
वृषभं	வ்ருஷபம்	{ வேண்டியதை மழையெனப் பொழிவோனும்
स्थिरम्	ஸ்திரம்	நிலைத்த வடிவனும்
वज्रिणं	வஜ்ரிணம்	வச்சிராயுதந் தாங்கியவனும்
भृष्टिमानं	ப்ருஷ்டிமான்	பைகளுரைக் காய்பவனுமாகிய
त्वा	த்வா	உன்னை
मेहि न	மேஹி ந	{ மழையைக் கொடுக்கின்ற வாக் கைத் துதிக்குமாறு
गृणीषे	மூணீஷே	தோத்திரம் பண்ணுகின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—5. வாமதேவ ரிஷி.

இந்திர! துதித்தல் முதலிய பணியை விரும்புகின்ற நீ எனது பைக
ளுக்களைத் தாழ்த்தவர்களாகவும் (தோல்வி யுடையவர்களாகவும்) எங்களை
வேற்றியுடையவர்களாகவுஞ் செய்கின்றாய். அல்லது, எங்களைத் தருணர்க
ளாகவும், எமது சத்துருக்களை மெலியுடையவர்க் (கிழவர்க்) ளாகவுஞ் செய்
கின்றாய். ஆதலின், மழையைக் கொடுக்கும் மத்திமை வாக்கைப்போல்,
அதாவது மழையின் பொருட்டு (அவ்வாக்கை)த் துதிக்குமாறு உன்னைத்
தோத்திரம் பண்ணுகின்றேன் என்பதாம். எவ்வண்ணத்தனாகிய நின்னை
யெனின்? விருத்திராசுரனைக் கொன்றோனும், மேகத்தைக் கடிந்தோனும்,
வானுலகிவிருப்போனும், மிகுந்த நீரைத் தாங்குவோனும், அல்லது, பல
சத்துருக்களை யடக்குவோனும், விரும்பியவைகளை மழையாய்ப் பெய்கிப்
போனும், உண்மை வடிவனும், இந்திரனுடைய வடிவம் ஓர்காலும் நமுகுவ
தில்லை ஆதலினென்க. அல்லது, நிலையான சத்துருக்களைக் கொல்வோனும்,
வச்சிராயுதமுடையோனும், பைகளுரைக் காய்வோனுமாகிய நின்னை. துதிக்க
ின்றேன் என்பதனோடு சேர்த்துக்கொள்க. (5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३ २ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
328. प्रवो * महै महै वृधे भरध्वं प्रचेतसे प्रसुमतिं कृणुध्वम् ।

१ २ ३ १ २ २ ३ २
विशः पूर्वाः प्रचर चर्षणीप्राः ॥ ६ ॥

இருக்கு 7-31-10.

பூவொ உஹெ உஹெ வுரயெ ஹாயும் பூவெதவெ பூ வுஉதி
[சுருணாயு ||
விஸு? வ உவீ? பூவா உஷுணிபூ? ||

அந்வயம்.

(ஹே அஸ்மதீயா: !,) வ:, மஹே வுதே, மஹே, ப்மரஹ், ப்ருதே, சுமதி, ப்ருணுஹ்,
சுருணிபூ:, பூர்வீ:, விஸ:, ப்ருசர ||

பதவுரை.

(ஹே அஸ்மதீயா: !)	(ஹெ சுருணீயா: !)	(எம்மவர்களே !)
வ:	வ:	நீவிர்
மஹே வுதே	உஹெ வுரயெ	தனத்தை மிக வளரச்செய்கின்ற
மஹே	உஹெ	பெரியோனாகிய இந்திரனுக்கு
ப்மரஹ்	பூஹாயும்	{ சோமரசத்தை அர்ப்பணஞ் செய்வீர்களாக.
ப்ருதே	பூவெதவெ	{ மேலாகிய அறிவுடைய இந்திரன் பொருட்டு
சுமதி	வுஉதி	இனிய தோத்திரத்தை
ப்ருணுஹ்	பூசுருணாயும்	நன்கு செய்வீர்களாக. (இந்திர !)
சுருணிபூ:	உஷுணிபூ:	{ பிரசைகளின் மனோவெட்கையை நிறையப் பண்ணுகின்ற நீ
பூர்வீ:	வ உவீ:	அவி கொடுக்கின்ற
விஸ:	விஸ:	பிரசைகளை
ப்ருசர	பூவா	நன்கு அடைவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—6. வசிட்ட ரிஷி. விராட் சந்தம்.

எம் மவர்களே! நீவிர் தனத்தை மிக வளரச்செய்கின்ற பெரியோனாகிய இந்திரனுக்குச் சோமரசங்களை அர்ப்பணஞ் செய்வீர்களாக. மேலாகிய ஞானமுடைய இந்திரன் பொருட்டு அழகாகிய தோத்திரத்தையுந் செய்வீர்களாக. இனிப் பிரத்தியட்சத் தோத்திரம். இந்திர! வேண்டியவைகளாற் பிரசைகளைத் திருப்தி செய்கின்ற நீ, அவிகளை நிறையக் கொடுக்கின்ற பிரசைகளை இனிதடைவாயாக என்பதாம்.

(6)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—7. விசுவாமித்திர ரிஷி. சந்தம் திருஷ்டுப்.

அன்னலாபத்தைத் தரும் வெற்றி இலக்குமியை யளிக்கும் உபுத்தத்தில் உற்சாகத்தால் வளர்கின்றவனும், தனமுடையவனும், இதனானே வியப்புற்ற ஐசுவரியமுடையானும், உலகனைத்தையும் வியப்புடன் நியமிப்போனுமாகிய இந்திர ! உன்னை, குசிகர்களான நாங்கள் வேள்வியின் பொருட்டு அழைக்கின்றோம். அங்ஙனமே எனது தோத்திரத்தைக் கேட்போனும், பகைஞர்களை அச்சப் படுத்துவோனும், போர்களில் விருத்திராசுரனை உப லக்கணமாய்க் கொண்ட எல்லா அசுர்களையும் கொன்றோனும், சத்துருக்களின் தனங்களை இனிது வெற்றிகொள்வோனுமாகிய நின்னை, எங்களைக் காப்பாற்றுமாறு அழைக்கின்றோம் என்பதாம். (7)

குறிப்பு.—குசிதர்கள் - குசித நிஷியைச் சேர்ந்தவர்கள்.

மந்திரம் 8.

२३ १ २   ३ १ २   ३ १ २
330. उदु ब्रह्माण्यैरत श्रवस्येन्द्रं समर्थे महया वसिष्ठ ।

१   २२ ३ १ २   ३ १ २   ३ २ ३ १ २ ३ १ २
आ यो विश्वानि श्रवसा ततानोपश्रोता म ईवतो वचांसि ॥८॥

இருக்கு 7-23-1.

உது ஸ்ரஹாணெரத ஸ்ரவஸெந்த்ரம் ஸமர்த்யை மஹயா

[வவிலிஷ் ।

ஆ யோ விஷ்வானி ஸ்ரவஸா ததானோபஸ்ரோதா ம இவதோ வச்சாஸி ॥

[வவாஹி ॥

அந்வயம்.

श्रवस्या, ब्रह्माणि, उदैरत, वसिष्ठ, समर्थे, इन्द्रं, महय, यः, विश्वानि, श्रवसा,
आततान, ईवतः, मे, वचांसि, उपश्रोता ॥

பதவுரை.

श्रवस्या	ஸ்ரவஸஜ்ஜா	அன்ன வேட்கையால்
ब्रह्माणि	ஸ்ரஹாணி	{ துதிகளை, அல்லது அனிகளை (இந்திரன் பொருட்டு)
उदैरत	உடைரத	{ (இருபுகள்) அர்ப்பணஞ் செய் கின்றார்கள். (ஆதலின்)
वसिष्ठ !	வவிலிஷ் !	{ இந்திரியங்களை வென்றோனாகிய வசிட்ட ! நீ

समर्थे	ஸமயெ	வேள்வியில்
इन्द्रं	ஐந்ரு	இந்திரனை
मह्य	மஹய	ஆராதிப்பாயாக. (மற்றும்)
यः	யஃ	எவ் விந்திரன்
विश्वानि	விஸ்வாநி	உலகங்களை
श्रवसा	ஸ்ரவஸா	{ அன்னத்தால், அல்லது, கிர்த்தி யால்
आततान	ஆத்தாந	{ விருத்தி பண்ணுகின்றானே, (அவன்)
ईवतः	ஐவதஃ	உபாசிக்கின்ற
मे	மே	எனது
वचांसि	வசாஂஸி	வாக்குகளைக்
उपश्रोता	உவஸ்ரோதா	கேட்போனாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—8. வசிட்ட ரிஷி.

அன்னம் (வேண்டுமென்னும்) விருப்பால் தோத்திரங்களையும், அன்னங் களையும், இந்திரன் பொருட்டு இருடிகள் அர்ப்பிக்கின்றார்கள். ஈண்டு இருடி கள், என்பது எஞ்சி நின்றது. வசிட்ட! நீயும் வேள்வியில் இந்திரனைத் தோத்திரத்தாலேனும், அவியாலேனும் பூசிப்பாயாக. மற்றும், யாதொரு இந்திரன் இப் புவனங்களை அன்னத்தினாலேனும், கிர்த்தியினாலேனும், விருத்திபண்ணுகின்றானே, அவன், வழிபடுகின்ற என்னுடைய துதியாகிய வாக்குகளைக் கேட்போனாக.

(8)

மந்திரம் 9.

331. चक्रं यदस्याप्स्वा निषत्तमुतो तदस्मै मध्विचच्छद्यात् ।

३ १ २२ ३ १ २२ ३ १ २२ ३ १ २२

पृथिव्यामतिषितं यद्धः पयोगोष्वदधा ओषधीषु ॥ ९ ॥

இருக்கு 10-73-9.

உக்ரும் யதஸ்யாப்சுவா நிஷத் தமுதோ ததஸ்சை மதவிவ் வச்சத்யாத் ।

புரீத்யாமதிஷிதம் யத ஸுஃ பயோகோஷ்வததா ஓஷதீஷு ॥

அந்வயம்.

अस्य, यत् चक्रं, अप्सु, आ, निषत्तं, उतो, अस्मै, मध्वित्, चच्छद्यात्, तत्, पृथिव्यां, अतिषितं, यत् ऊधः, पयोगोषु, ओषधीषु, अदधाः ॥

பதவுரை.

अस्य	சுவஸீ	இவ் விந்திரனுடைய
यत् चक्रं	யசு அக்ரம்	யாதொரு சக்கராயுதம்
अस्य	சுவஸு	வானில்
आ	ஆ	நாற்புறத்தும்
निषत्तं	நிஷத்தம்	மேகத்தைக்கடியின் றதோ,
उतः	உதஃ	(மற்றும்)
अरमै	அரமௌ	இவ் விந்திரன் பொருட்டு
मधिवत्	மயிசு	நீரையும்
चच्छद्यात्	அஹ்நாசு	வசப்படுத்துகின்றதோ.
तत्	தசு	அது
पृथिव्यां	புரூபிவ்யாம்	தரையில்
अतिषितं	அதிஷிதம்	விடப்பட்ட
यत् ऊधः	யசு ஊயஃ	நீரை
पयो गोषु	பயொ மொஷு	பாற்பசுக்களிலும்
ओषधीषु	ஒஷயீஷு	பச்சிலைகளிலும்
अदधाः	அடியாஃ	நிலைக்க வைக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—9. கௌரவீதி ரிஷி.

இவ் விந்திரனுடைய சக்கராயுதம், அந்தரிட்சத்தில் நாற்புறமும் மேகங் களைக் கடிதற்பொருட்டுத் தோன்றியது. மற்றும், அது இந்திரனுக்கு நீரையும் வசமாக்குகின்றது. தரையின்கண் விழப்பட்ட நீரை, பச்சிலை களிலும், பால் கறக்கின்ற பசுக்களிடத்தும் நிறுத்தி வைக்கின்றது என் பதாம்.

(9)

பத்தாவது கண்டம்.

முற்றும்.

பதினோராவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—11.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

२ ३२ ३ १२ ३ १ २   ३ १२ ३ १२ १ २
 332. त्यमूषु वाजिनं देवजूतं सहोवानं तरुतारं रथानाम् ।
 १२   ३ १२ ३ २   ३ २ ३ १ १ ३ १ २
 अरिष्टनेमिं पृतनाजमाशुं स्वस्तये तार्क्ष्यमिहा हुवेम ॥ १ ॥
 இருக்கு 10-178-1.

தூஉருஷு வாஜிநம் டேவஜூதம் ஸஹோவாநம் தரூதாரம்
 [ரயாநாடி ।
 அரிஷ்டநேமி ப்ரதநாஜா ராஸம் ஸுஸூயே தார்க்ஷிஹா
 [ஹுவே ॥

அந்வயம்.

वाजिनं, देवजूतं, सहोवानं, रथानां, तरुतारं, अरिष्टनेमिं, पृतनाजं, आशुं,
 त्यं तार्क्ष्यं, स्वस्तये, इह, हुवेम ॥

பதவுரை.

वाजिनं	வாஜிநம்	{ அன்ன முடையோனும், அல்லது வலியுடையோனும்,
देवजूतं	டேவஜூதம்	{ தேவர்களால் நியமிக்கப் பட்டோனும்
सहोवानं	ஸஹோவாநம்	ஆற்றலுடையோனும்
रथानां	ரயாநாம்	பேரில் ஏனைய இரதங்களைக்
तरुतारं	தரூதாரம்	கடந்து செல்வோனும்
अरिष्टनेमिं	அரிஷ்டநேமிம்	கூரிய ஆயுத முடையோனும்
पृतनाजं	ப்ரதநாஜம்	{ பகைஞர் படைகளை வெல்வோனும்
आशुं	ஆஸம்	வேகமாய்ச் செல்வோனுமாகிய
त्यं तार्क्ष्यं	த்யம் தார்க்ஷ்யம்	{ புகழுற்ற அந்தத் திருக்கூடித்திரனாகிய சுபர்ணனை
स्वस्तये	ஸுஸூயே	மங்கலத்தின் பொருட்டு
इह	ஐஹ	இக் கருமத்திற்குப்
हुवेम	ஹுவே	பன்முறை யழைக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—1. தார்ஷிய புத்திரர் அரிஷ்டநேமி ரிஷி.

புகழ்மலிந்த திருஷ்ணுடைய புத்திரன், தார்ஷியன் (சுபர்ணன்) என் னுந் தேவனை மங்கலத்தின் பொருட்டு இக் கிரியை(க்கு)யில் பன்முறை அழைக்கின்றோம். எவ்வண்ணத்தனை யெனின்? அன்னமுடையானும், அல் லது பலமுடையானும், தேவர்களாற் சோமங்கொண்டு வருதற்கு நியமிக்கப் பட்டவனும், அல்லது தேவர்களாற் பிரியப்பட்டவனும், ஈண்டு யாஸ்க முனி வரும் “தேவ தூதனை தேவர் பிரியனை” எனக் கூறிபுள்ளார். வலிபுள் ளானும், இதனாலே போரில் ஏனையோர்களின் இரதத்தைத் தாண்டிச் செல் வோனும், அல்லது, இரதமென்னும் இவ்வுலகத்தை, சோமரசம் கொண்டு வருங்கால் கரையேற்றுபவனும், ஈண்டு “இவனே இவ்வுலகங்களை இப் போதே கரையேற்றுகின்றான்” என ஏனைய மறையும் கூறுகின்றது. துன்புறுத்தாத தேருடையானும், அல்லது துன்புறுத்தாத ஆபுதமுடை யானும், அல்லது அரிஷ்டநேமி, என்னும் எனது காரணமானவனும், பகைரு ரின் சேனைகளை அடையுமாறு செய்வோனும், அல்லது, செயிப்போனும், விரைவிற் செல்பவனுமானவனை. (இனிது அழைக்கின்றோம் என்பத னோடு சேர்க்க.) (1)

குறிப்பு.—அரிஷ்ட நேமியாகிய யான் இந்திரனை யழைக்கின்றேன் என்பாரு முளர்.

மந்திரம் 2.

३ २ ३ १ २   ३ २ ३ २ ३   १ २   ३ २ ३   २ ३ १ २
333. ऋतारमिन्द्र मवितारमिन्द्रं हवेहवे सुहवं * शूरमिन्द्रम् ।

३ २ ३   ३ १   ३ १ २ ३ २   ३ २ ३ १ २   ३ १ २
† हुवे नु शक्रं पुरुहूतमिन्द्रमिदं हविर्मघवा ‡ वेतिन्द्रः ॥ २ ॥

இருக்கு 6-47-11.

ஐதாரமித்ரு, மவிதாரமித்ரு, ஹவெ ஹவெ ஸுஹவம் ஸாசுரமித்ரு, |
ஹுஹெநாஸாக்ரு, வாஸுஹகுதமித்ரு, ஹவிம-வவா வெஸித்ரு, :

அந்வயம்.

ऋतारं, इन्द्रं, हुवे, अवितारं, इन्द्रं, (हुवे) हवे हवे, सुहवं, शूरं, शक्रं,
पुरुहूतं, इन्द्रं, (हुवे) मघवा इन्द्रः, इदं, हविः, वेतु ॥

* சூர், † ஹயமி, ‡ வதிந்ரு, என்பன இருக்கு.

பதவுரை.

ऋतारं	ஐதாரம்	{ பகைஞர்களினின்றும் பாதுகாப் போனாகிய
इन्द्रं	ஐந்ரும்	இந்திரனை
हुवे	ஹுவெ	(யான்) அழைக்கின்றேன்.
अवितारं	அவிதாரம்	{ மனோ விருப்பை நிறையச் செய் கின்ற
इन्द्रं (हुवे)	ஐந்ரும் (ஹுவெ)	இந்திரனை யழைக்கின்றேன்.
हवे हवे	ஹுவெ ஹுவெ	போர்களனைத்திலும்
सुहवं	ஸுஹவம்	இனிது அழைக்கத் தக்கோனும்
शूरं	ஸூரம்	சூரனும்
शक्रं	ஸக்ரும்	{ எல்லாச் செய்கையிலும் வல்லு நனும்
पुरुहूतं	புரூஹூதம்	{ பலரால் அழைக்கப்படுவோனு மாகிய
इन्द्रं (हुवे)	ஐந்ரும் (ஹுவெ)	இந்திரனை அழைக்கின்றேன்.
मधवा इन्द्रः	மதவா ஐந்ரு:	தனமுள்ள இந்திரன்
इदं	ஐதம்	இந்த
हविः	ஹவி:	அவியை
वेतु	வெது	அருந்துவானாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—2. பரத்துவாச ரிஷி.

சத்துருக்களினின்றும் பாதுகாப்போனாகிய இந்திரனை அழைக்கின்றேன். அங்ஙனமே மனோவேட்கைகளை நிறையச் செய்கின்ற இந்திரனை யழைக்கின்றேன். உயுத்தங்களனைத்திலும் இனிது அழைத்தற்குரியோனும், வீரமுடையானும், காரியங்களனைத்திலும் வல்லுநனும், பாதுகாக்குமாறு பல்லோர்களால் அழைக்கப்படுவோனுமாகிய இந்திரனை அழைக்கின்றேன். இவ்வாறு அழைக்கப்பட்டவனும், தனமுடையவனுமாகிய அவ்விந்திரன் முன்னிருக்கின்ற இந்த அவிையை அருந்துவானாக என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

१ २ ३ २ ३ १ २   ३ १ २   ३ २ १ २
334. यजामह इन्द्रं वज्रदक्षिणं हरीणां * रथ्या३विव्रतानाम् ।
१ २ २   ३ १ २   १ २ ३ १ २ २ ३   १ २   ३ १ २ २
प्रश्मश्रुभिर्दोधुवदूर्ध्वा भुवद्विसेनाभि † भयमानो वि राधसा॥३॥

இருக்கு 10-23-1.

* रथ्यं, † दयमानो, என்பன இருக்கு.

யஜாமஹ ஐந்ரம் வஜ்ஜுக்ஷிணம் ஹரீணாம் ரய்யா விவ்ருதாநாடி ।
 ப்ரஹ்மஸுவிஷ்டயாவத்யுயா ஹவதி ஸௌநாவிஸ்யயாநொ
 [விராடஸா ॥

அந்வயம்.

வஜ்ரதக்ஷிணம், விவ்ருதானா, ஹரிணா, ரய்யம், ஐந்ரம், யஜாமஹே, ஐம்சுருமி:, டொயுவத்,
 உஷ்வா:, விஸுவத், ஸௌமி:, மயமான:, வி ராடிஸா ॥

பதவுரை.

வஜ்ரதக்ஷிணம்	வஜ்ஜுக்ஷிணம்	{ வலக்கையில் வச்சிராயுதந் தாங் கியவனும்
விவ்ருதானா	விவ்ருதாநா	{ தேர் கொண்டு போதல் முதலிய பல தொழிலைச் செய்கின்ற
ஹரிணா	ஹரீணாம்	அரி, யென்னுங் குதிரைகளை
ரய்யம்	ரய்யம்	{ வசமாக்கித் தேரிற் செலுத்து வோனுமாகிய
ஐந்ரம்	ஐந்ரம்	ஐந்திரனை
யஜாமஹே	யஜாமஹே	{ அவிசுளாற் பூசிக்கின்றோம். (பின் னர் அவன்)
ஐம்சுருமி: டொயுவத்	ஸ்ருஸ்வி: டொயாவத்யு	{ தனது மீசைகளை யடிக்கடி யசைத்துக்கொண்டு
உஷ்வா:	ஊஷ்வா:	மேலே
விஸுவத்	விஸுவத்யு	{ நன்கு வெளிப்படுகின்றான். (மற் றும்)
ஸௌமி:	ஸௌநாமி:	சேனைகளுடன்
மயமான:	மயமான:	{ பகைஞர்களைப் பயமுறுத்திக் கொண்டு
வி ராடிஸா	வி ராடிஸா	{ போற்றுவோர்க்குப் பல வகைத் தனங்களைக் கொடுக்கின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—3. வசக்குரோ, அல்லது விமதோ ரிஷி.

ஐந்திரனை, சோமங்களென்னும் அவிசுளால் யாம் ஆராதிக்கின்றோம். எவ்
 வண்ணத்தனாகிய ஐந்திரனை யெனின்? பகைஞர்களைக் கொல்லுதற்பொருட்டு
 இடைவிடாது வலக்கையில் வச்சிராயுதந் தாங்கியவனை. மற்றும், தேரிமுத்
 தல் முதலிய பலவகைத் தொழிலைச் செய்கின்ற அரி, என்னுங் குதி
 ரைகளைக் கொண்டு தேர்ச்செலுத்துவோனை. ஆராதிக்கின்றோம் என்பத
 னோடு சேர்த்துக்கொள்க. அவ் விந்திரன் சோமரசம் அருந்திய பின்னர்

தனது மீசைகளை அடிக்கடி யசைத்துக்கொண்டு விசேடமாய் மேலே தோற்று
கின்றான். அன்றியும் மருத்துக்கள் முதலான தனது சேனைகளாற் சத்து
ருக்களை நடுங்கச் செய்துகொண்டு துதிப்போர்கட்குப் பலவிதமான தனங்
களைக் கொடுக்கின்றான். (3)

குறிப்பு.—ஈண்டு மூலத்தில் வி, என்னும் அடைச்சொல்லைக் கொண்டு அதற்
குரிய வினைச்சொல் சேர்க்கப்பாலதாமாதலின், பலவகைத் தனத்தைக் கொடுக்
கின்றான் என வருவித்துரைக்கப்பட்டமை காண்க.

மந்திரம் 4.

335. ^{3 2 1 1 2 3 2 1 1 2 3 1 2 3 1 2 3 2} ^{3 1 2}
சத்ராஹ்ந் தாஹித் துப்ரமித்ரம் மஹாபாரம் வுஷம்³ சுவஜம்¹ ।
^{2 3 2 3 1 2 3 2 3 1 2 3 1 2 3 1 2 3 1 2}
ஹந்தா யோ வுஷம்³ சனிதோத வாஜம் தாநா மஹிநி மஹிநி
சுராஹா:॥8॥

இருக்கு 84-17-8.

ஸத்ராஹ்நம் ஹாஹித் துப்ரமித்ரம் மஹாபாரம் வுஷம்³ ஸு
[வஜம்¹ ।
ஹந்தா யோ வுஷம்³ ஸனிதோத வாஜம் தாநா மஹிநி மஹிநி
[ஸுராஹா:॥

அந்வயம்.

சத்ராஹ்ந், தாஹித், துப்ரம், மஹ், அபாரம், வுஷம், சுவஜம், ஹந்தா, ய:, வுஷம்³ ஹந்தா,
உத, வாஜம் சனிதா, சுராஹா:, மஹிநி, மஹிநி தாநா ॥

பதவுரை.

சத்ராஹ்ந்	ஸத்ராஹ்நம்	சத்துருவைக் கொல்வோனும்
தாஹித்	ஹாஹித்	மிகப் பயப்படுத்துவோனும்
துப்ரம்	துப்ரம்	பகைஞரை வெருட்டுவோனும்
மஹ்	மஹம்	பெரியோனும்
அபாரம்	அபாரம்	கொடையோனும்
வுஷம்	வுஷம்	{ மனோவிருப்பங்களை மழை யெனப் பொழிவோனும்
சுவஜம்	ஸுவஜம்	{ அழகிய வச்சிராயுத முடையோ னுமாகிய
ஹந்தா	ஹந்தா	இந்திரனைத் (துதிக்கின்றோம்.)
ய:	ய:	யாதொரு இந்திரன்

वृत्रं हन्ता	வரகு஁ ஹனா	விருத்திரனைக் கொன்றவனே,
उत	உத	மற்றும்
वाजं सनिता	வாஜ஁ ஸநிதா	அன்ன மளிப்பவனே,
सुराधाः	ஸுராதாஃ	மிசூந்த தனமுடையானே,
मधवा	மதவா	எவ் விந்திரன்
मघानि दाता	மகாநி தாதா	{ தனங் கொடுக்கின்றனே, (அவ னைத் துதிக்கின்றேன் எனக் கூட்டுக.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—4. வாமதேவ ரிஷி.

அநேக பகைஞர்களை யழிப்போனும், வியப்பாகப் பயப்படுத்துவோனும், சத்துருக்களைச் செலுத்துவோனும், பெரியோனும் விகாரப்படாதோனும், (நாசமற்றேனு மென்பதுமது) அழகிய வச்சிராயுத முடையோனுமாகிய இந்திரனை ஏத்துவோர்களான யாங்கள் துதிக்கின்றோம். ஈண்டு ஏத்துவோர்களான யாங்கள் என்பது எஞ்சி நின்றது. யாதொரு இந்திரன் விருத்திரன் என்னும் அகரனைக் கொன்றவனாகின்றனே, மற்றும், எவ் விந்திரன் அன்னங் கொடுப்போனாகின்றனே, அழகிய தனமுடைய எவ் விந்திரன் தனங் கொடுப்போனாகின்றனே, அவ் விந்திரனைத் துதிக்கின்றோமென மேலே கூட்டிக்கொள்க.

(4)

மந்திரம் 5.

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
336. यो नो वनुष्यन्नभिदाति मर्त्त उगणा वा मन्यमानस्तुरो वा ।
३ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
क्षिधी युधा शवसा वा तमिन्द्राभीष्याम वृषमणस्त्वोताः ॥ ५ ॥

யொ நொ வநுஷ்ணஹிதாதி மர்த்ந உகணாவா மந்யமானஸ்துரோ வா ।
[ரொவா ।

க்ஷிதீ யுதா ஸவஸா வா தமித்ராஹிஷ்யாம வுஷமணஸ்வொதாஃ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, यः, मर्त्तः, नः, वनुष्यन्, अभिदाति, यो वा, मन्यमानः, क्षिधी,
युधा, शवसा, उगणाः वा, तुरः, तं, त्वोताः, वृषमणः, अभिष्याम ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ ஐந்த்ர !	இந்திரனே !
यः	யஃ	எந்த
मनः	மனஃ	மனிதன்
नः	நஃ	எங்களைக்
वयम्	வநுஷ்யம்	கொல்ல விரும்பி
अभिदाति	அபிதாதி	{ மேலேறிவருகின்றானே, மற் றும்,
यो वा	யொ வா	எவன்
मन्यमानः	மந்யமானஃ	{ தன்னைப் பெரியோனெனமதிக்கின்றவனே,
श्रिधी	சுதிரி	அறுக்கத்தக்க
युधा	யுடா	ஆயுதத்தை யெடுத்துக்கொண்டு
शवसा	சாவஸா	வேகமாக
उगगाः वा	உமணாஃ வா	பெருங் கூட்டமானவைகளும்
वुरः	துறஃ	{ கொல்லுதற் குரியவைகளுமான எமது பிரசைகளின்மேல் ஏறி வருகின்றானே,
तं	தம்	அவனை
होताः	ஹொதாஃ	{ உன்னுற் காப்பாற்றப்பட்டவர்களும்
वृषमणः	வ்ருஷமணஃ	{ வலிய நடை யுடையவர்களுமான யாங்கள்
अभिव्यास	அபிவ்யாஸ	{ அடக்கி விடுவோமாக. (நாசஞ் செய்வோமாக.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—5. வாமதேவ ரிஷி.

இந்திரனே ! எம் மனிதன் எங்களைக் கொல்ல விரும்பி ஒருமுகப்பட்டு வருகின்றானே, அல்லது, எவன் தன்னைப் பெரியோனாய் அபிமானித்துக் கொண்டு, சிறந்த கூட்டமானவைகளும் கொல்லத்தக்கவைகளுமான எமது பிரசைகளைக் குறித்து ஏற்றமாய் வருகின்றானே, எவ் வாயுதத்தாற் நுள் புறுத்திக்கொண்டு வருகின்றனெனின் ? கொல்லுமாயுதத்தோடு விரைவாக, அல்லது, வலியோடு வருகின்றான். அவனை, நின்னுற் காப்பாற்றப்பட்டவர்களாய் ஆற்றன் மிக்க நடையோடு கூடின நாங்கள் கொன்று விடுவோமாக (என்பதாம்).

(5)

திற்ப்பு.—எவன் என்னைக் கொன்று எனது திரவியத்தையும் பிறருக்குக் கொடுக்கின்றானே, நானே கொடையாளியெனக் கருவமடைகின்றானே, அவனை, எனக் கூறுவார் சிலர்.

மந்திரம் 6.

337. ய் வுத்ரேபு ஸ்திதய: ஸ்பர்த்தமானா ய் யுக்தேபு துரயந்தோ ஹந்தே ।

ய் ஸூரஸாதௌ யமபாமுபஜமந்யம் விபாஸோ வாஜயந்தே ச இन्द्र: ॥6॥

யம் வுத்ரேஷு ஸ்திதய: ஸ்பயபாநா யம் யுக்தேஷு துரயனோ

[ஹவனே ।

யம் ஸூரஸாதள யமபாமுபஜமந்யம் விபாஸோ வாஜயனே ஸ

[இन्द्र: ॥

அந்வயம்.

வுத்ரேபு, ஸ்பர்த்தமானா:, ஸ்திதய:, ய், ஹந்தே, யுக்தேபு, துரயந்த:, ய், ஸூரஸாதௌ, ய், அபா, ய், உபஜமந், ய், விபாஸ:, வாஜயந்தே, ச:, இन्द्र: ॥

பதவுரை.

வுத்ரேபு	வுத்ரேஷு	உயுத்தங்களில்
ஸ்பர்த்தமானா:	ஸ்பயபாநா:	குரோதங்கொண்ட
ஸ்திதய:	ஸ்திதய:	மனிதர்கள்
ய்	யம்	எவனை
ஹந்தே	ஹவனே	அழைக்கின்றார்களோ,
யுக்தேபு	யுக்தேஷு	{ படைகளைக் கைக்கொண்ட போர்களில்
துரயந்த:	துரயன:	{ ஒருவர்க்கொருவர் கொன்று கொள்கின்றவர்கள்
ய்	யம்	எவனை அழைக்கின்றார்களோ,
ஸூரஸாதௌ	ஸூரஸாதள	{ போர்வீரர்களைப் பிரிக்குங் காலத்தில், அல்லது, போர்வீரர்களைப் பெறுதற்கு
ய்	யம்	எவனை அழைக்கின்றார்களோ,
அபா	அபா	தண்ணீர் வேண்டின்
ய்	யம்	எவனை அழைக்கின்றார்களோ,
உபஜமந்	உபஜமந்	மழையின் பொருட்டு
ய்	யம்	எவனைச் சரணடைகின்றார்களோ,
விபாஸ:	விபாஸ:	அறிவுள்ள வேள்வித் தலைவர்கள்
வாஜயந்தே	வாஜயனே	{ எவனை அழைக்கின்றார்களோ, வலியுறுத்துகின்றார்களோ,
ச:	ச:	அவன்
இन्द्र:	இन्द्र:	இந்திரன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—6. வாம தேவரிஷி.

நமக்கு இடையூறான உயுத்தங்களில் முனிவு கொண்ட மனிதர்கள் எவ் விற்திரணை யழைக்கின்றார்களோ, போர் முகப்பட்டுப் படைகளைக் கைக்கொண்டவர்களாய்ப் போர்களில் ஒருவரை யொருவர் கொல்லப்பட்டுள்ள சனங்கள், எவனை அழைக்கின்றார்களோ, போர்வீரர்களை இனிது பகுக்குங்கால் போரை வெல்லுதற்பொருட்டு எவனை அழைக்கின்றார்களோ, மற்றும், தண்ணீர்கள் இலாபமாகு நிமித்தம், எவனை அழைக்கின்றார்களோ, மழை பெய்தற்பொருட்டு எவனைச் சரணடைகின்றார்களோ, அதாவது எவனை அழைக்கின்றார்களோ என்பது பொருள். மிகுந்த உணர்வுள்ள வேள்வித்தலைவர்கள் எவனை அனுகூலம் வலிமிக்கானாய்ப் பண்ணுகின்றார்களோ, அத் தன்மையன் இந்திரன் என்பதாம்.

(6)

மந்திரம் 7.

338. १ २ ३ ३ २ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
 इन्द्रापूर्वता बृहता रथेन वामीरिष आवहत् इ सुवीराः ।

३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २
 वीतं हव्यान्ध्वरेषु देवा वर्द्ध्यां गीर्भिरिडया मदन्ता ॥ ७ ॥

இருக்கு 3-53-1.

ஐந்திராவவஹதா வ்ருஹதா ரதென வாமீரிஷ சுவஹதம் ஸுவீராஃ
 வீதம் ஹவ்யாந்ஹ்வேரேஷு டேவா வர்ஹ்யாந்மதந்தா ॥ 7 ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्रापूर्वता !, बृहता, रथेन, वामीः, सुवीराः, इषः, आवहत्, देवा !,
 अध्वरेषु, हव्यानि, वीतं, इडया, मदन्ता, गीर्भिः, वर्द्ध्याम् ॥

பதவுரை.

इन्द्रापूर्वता !	ஐந்திராவவஹதா !	இந்திர, பருவதார்களே ! நீவிர
बृहता	வ்ருஹதா	பெரிய
रथेन	ரதென	இரதத்தின்மீது வந்து
वामीः	வாமீ:	போற்றுதற்குரிய
सुवीराः	ஸுவீரா:	நற்புத்திரர்களோடு
इषः	ஐஷ:	அன்னத்தைபுந்
आवहत्	சுவஹதம்	கொடுப்பீர்களாக.
देवा !	டேவா !	விளங்குவோர்களே !

அவ்ரேஸு	சுயுரொஷு	எமது வேள்விகளில்
ஹ்யானி	ஹவஜாநி	அவிகளை
வீத்	வீத்	உண்பீர்களாக. அவ்வாறே
இடியா	உயயா	யாங் கொடுத்த அன்னத்தால்
மதந்தா	உயனா	{ களிப்படைவீர்களாக. (களிப் புற்று)
மீயி:	மீயி	துதியாகிய எமது வாக்குகளால்
வஜீயா	வகெய்யா	விருத்தி யடைவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—7. விசுவாமித்திரர் ரிஷி துதிக்கின்றார்.

இந்தியன், பருவதன் என்னு மிருவர்களே ! நீவிர், பெரிதாகிய தேரில் வந்து, போற்றத்தக்க புத்திரர்களோடு அன்னத்தையும் எங்கட்குக் கொடுப்பீர்களாக. அன்றியும், விளக்கமான இந்திர பருவதர்களே ! எமது வேள்விகளில் ஓமஞ் செய்தற்குரிய புரோடாச முதலியவைகளைப் புசிப்பீர்களாக. மற்றும், எங்களாம் கொடுக்கப்பட்ட அன்னத்தாம் களிப்புடையோர்களாய் நீங்களிருவரும் எமது துதியாகிய-வாக்குகளால் விருத்தியாவீர்களாக. (7)

மந்திரம். 8.

339. इन्द्राय गिरो अनिशितसर्गा अपः प्रैरयत् सगरस्य बुधात् ।
यो अक्षणेव चक्रियौ शचीभिर्विष्वक्तस्तम्भ पृथिवीमुत द्याम् ॥

இருக்கு 10-89-4.

ஐந்தாய நிரொ சுநிஸிதஸமூர் சுவஃ ப்ரெரயக் ஸமரஸு
[ஸுயாக் |
யொ சுசெஷ்ணௌ வக்ரீயள ஸமீவிவிஷ்ணுஷ்ணு உயு யிவீஸுத
| ஐநா ||

அந்வயம்.

इन्द्राय, अनिशितसर्गाः, गिरः, सगरस्य, बुध्नात्, अपः, प्रैरयत्, यः,
शचीभिः, पृथिवीं, उत, द्यां, चक्रियौ, अक्षेण इव, विष्वक्, तस्तम्भ ॥

பதவுரை.

ஹ்நாய	ஹ்நாய	இந்திரன் பொருட்டு
அநிஸிதசர்गाः	சுநிரி தஸமா:	{ இடையறாது பேரொலியோடு சொல்லப்படுகின்ற
गिरः	மிர:	தோத்திரங்களால்
सगरस्य बुधात्	ஸமரஸ்ய புவாஸு	வானிடத்தினின்று
अपः	சுவ:	மழை நீரைச்
प्रैरयत्	பெரையசு	செலுத்துகின்றவன்
यः	ய:	யாதொரு இந்திரனோ, அவன்
शचीभिः	ஸசீபி:	வேள்வி முதலிய கருமங்களினால்
पृथिवीं	புயிவிம்	மண்ணையும்
उत	உத	மற்றும்
द्यां	ஐயாம்	விண்ணையும்,
चक्रियौ	சுக்ரியௌ	இரத்தத்தின் சக்கரங்கள்
अक्षेण इव	சுக்ஷணை உவ	அச்சில் நிலைத்திருப்பன போல
विष्वक्	விஷ்வக்	நாற்புறத்தும்
तस्तम्	தஸ்தம்	நிலை நிறுத்தினான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—3. ரேணு ரிஷி.

இந்திரன் பொருட்டு மேன்மேல் கிளம்புகின்ற தோத்திரங்களினால் வானி
விருந்து நீரைச் செலுத்துகின்றவன் எவ் வந்திரனோ, அவன், வேள்வி முத
லிய கருமங்களால் இரத்தத்தின் சக்கரங்கள் அச்சில் நிலைத்திருப்பனபோன்று
வானுலகையும் மண்ணுலகையும் யாண்டும் நிலை நிறுத்தியுள்ளான் என்பதாம்.

மந்திரம் 9.

३ १ २   ३ १ २   ३ २ ३ १ २ ३ १ २
340. *आ त्वा सखायः सख्या ववृत्युस्तिरः पुरुचिदर्णवां जगम्याः ।

३ १ २ २ ३ १ २ १   ३ २ ३ १ २   २ २ ३   २ २
पितुर्नपातमादधीत वेधा अस्मिन् क्षये प्रतरां दीद्यानः ॥ ९ ॥

இருக்கு 7-24-1.

சூ சுவா வஸவாயஃ வஸவோ வவருதுஸுவிரஃ வாஸுஸிஷணபுவா
[ஐமஜோஃ ।
விதுநபாதுவாதாஹீத வெதா அஸுமிநு க்ஷயெ ப்ரதராஃ ஐஷாநஃ]

* चित्सखायं सख्या ववृत्यास्तिरः पुरुचिदर्णवं जगन्वान् । पितुर्नपातमादधीत वेधा
अधि क्षमि प्रतरं दीद्यानः ॥ என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, सखायः, सख्या, त्वा, आववृत्युः, पुरु, अर्णवां, तिरः, जगम्याः,
अस्मिन्, क्षये, प्रतरां, दीद्यानः, वेधाः, पितुः, नपातं, आदधीत ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ ஐட்ரு !	இந்திரனே !
सखायः	ஸவாய :	துதிப்போர்கள்
सख्या	ஸவஜா	அன்புகொண்ட தோத்திர த்தால்
त्वा	க்வா	உன்னை
आववृत्युः	சூவவருதஜு :	{ எம்மை நோக்கும்படி செய்கின்றார்கள். ஏனெனின் ? நீ
पुरु	புரூ	விரிந்த
अर्णवां	அர்ணாவா	வானுலகிற்கு
तिरः	திர :	எழுந்து
जगम्याः	ஜமஜா :	போய்விட்டனை. (ஆதலினென்க).
अस्मिन् क्षये	அஸ்மிந் க்ஷயே	{ வசிக்கின்ற இடமாகிய இவ் வேள்வியில்
प्रतरां	புரதரா	மிருந்த
दीद्यानः	தீத்யாந :	ஒளி வீசும்
वेधाः	வெடா :	இந்திரன்
पितुः	பிதூ :	எனது தந்தைக்குப்
नपातं	நபாதம்	பெளத்திரனைக்
आदधीत	ஆததீத	{ கொடுப்பானாக. (எனக்குப் புத்திரனைத் தருவானாக.)

சாயண பாடியம்

கண்டம்—11. இருக்கு—9. வாம தேவரிஷி.

இந்திர ! உன்னை, நண்பர்களான துதிப்போர்கள் அன்பார்ந்த துதிகளால் ஒருமை நோக்காகச் செய்கின்றார்கள். யாது பற்றியெனின் ? நீ விரிவாகிய அந்தரிஷத்திற்கு எழுந்து போய் விட்டனை, அதனாலென்க. இனிப் பரோகஷமாய்ச் செய்யப்பட்டது. (அனைத்தையும்) விசேடமாய்த் தாங்குகின்ற இந்திரன் என்னுடைய தந்தையார்க்குப் பெளத்திரனைக் கொடுப்பானாக. (எனக்குப் புத்திரனைக் கொடுப்பானாக என்பதும்) எவ்வண்ணாகிய இந்திரன் எனின் ? நல்ல இருப்பிடமாகிய இவ்வேள்வியில் மிருந்த ஒளியோடு விளங்குகின்றவன்.

(8)

மந்திரம் 10.

341. २ ३ १ २ ३ २ ३ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
 को अद्य युंक्ते धुरि गा ऋतस्य शिमीवतो भामिनो दुर्हृणायून् ।

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ २ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
 * आसन्नेषामप्सुवाहो मयोभून् एषां भृत्यामृणधत्स जीवात् ॥

இருக்கு 3-74-16.

கொ அடியு யுங்கு யுரி மா ஐதவநு ஸிவீவதொ ஹிநொ

[ஊஹு-ஊணாய-குநு]

சுவநெஷா அபுவாவஹோ மயொஹ-குநு வநஷா ஹுதூ

[ஊணய-ஹு ஜீவாசு]

அந்வயம்.

अद्य ऋतस्य, धुरि, गाः, शिमीवतः, भामिनः, दुर्हृणायून्, अप्सुवाहः,
 मयोभून्, आसन्, कः, युंक्ते, यः, एषां, भृत्यां, ऋणधत्, सः, जीवात् ॥

பதவுரை.

अद्य	அடியு	{ இன்று (செய்கின்ற) இக்கிரியை யில்
ऋतस्य	ஐதவநு	{ வேள்விக்குச் செல்லும் இந்திர னுடைய இரதத்தின்
धुरि	யுரி	துகத்தடியில்
गाः	மா:	பூட்டப் பட்டவைகளும்,
शिमीवतः	ஸிவீவத:	வீரமாய் வேலை செய்பவைகளும்
भामिनः	ஹிந:	பிரகாசமுடையவைகளும்
दुर्हृणायून्	ஊஹு-ஊணாய-குநு	{ பகைஞர்களாற் றுங்கமுடியாத கோப முடையவைகளும்
अप्सुवाहः	அபுவாவஹ:	{ வேள்வியின் பொருட்டு இந்தி ரனைக் கொண்டு போகின்ற வைகளுமான
मयोभून्	மயொஹ-குநு	{ (இன்பந்தருங்) குதிரைகளை, அல் லது கடிவாளங்களை,
आसन्	சுவநு	{ வாழ்த்துகின்ற தோத்திரவாயி லாக
कः ?	க:	யாவன் ?
युंक्ते ?	யுங்கு ?	ஏவ வல்லான் ?
यः	ய:	எவ்வேள்வித் தலைவன்

* आसन्निपून्हृत्सो, என்பது இருக்கு.

एषां	வள ஷாஃ	இக் குதிரைகளின்
भृत्या	ஹ் தூஃ	தொழிலைத்
क्षणधत्	ஃணயக்	துதிக்கின்றோ,
सः	வஃ	அவன்
जीवात्	ஜீ வாஃ	வாழ்கின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—10. கோதம ரிஷி.

இக் கிரியையில் வேள்விக்குச் செல்கின்றவைகளும், இந்திரனுடைய இரதத்தின் நுகத்தடியிற் கட்டப்பட்டவைகளும், விரைவாய் நடக்கின்றவை களுமான குதிரைகளை, அல்லது கடிவாளங்களை, வாயினின் றெழுந் தோத் திரத்தால் யார் நிறுத்துவதற்கு ஆற்றலுடையார்? யாருமில்ர் என்பது பொருள். எவ்விதமான குதிரைகளையெனின்? வீரமான தொழிலோடு கூடியவைகளும், பிரகாசத்தோடு கூடினவைகளும், பகைவர்களாற் பொறுக்க முடியாத கோபமுடையவைகளும், இந்திரனைக் கொண்டு செல்பவைகளும், இன்பந்தருபவைகளு மானவைகள். இத்தன்மைய குதிரைகளின் பணியை (இரதங்கொண்டேகுந் தொழிலை) எவ்வேள்வித் தலைவன் துதிக்கின்றோ, அவன் நீண்ட ஆயுளுடையோனாகின்றான். அல்லது, “யாவன் என்பவன் பிரசாபதி” என்னும் மறைமொழியால், யாவன் என்பவன் பிரசாபதியாவன். அவன் வேள்வியை நடத்துவதில் (கோ—என்பது வாக்கு.) வேதவடிவ வாக்குவிசேடங்களை இப்போது சேர்க்கின்றவன், எவ்வண்ணத்த வேத வாக்குகளை யெனின்? கூறப்பட்ட கருமங்களோடு கூடினவைகளும், (அதா வது கூறல் கூறப்படல் என்னுஞ் சம்பந்தத்தால் வேள்வி முதலிய கருமங் களையுடையவைகளும்,) விளக்கமானவைகளும், கெடுக்க முடியாதவைகளும், வேதமோதல் நித்தியமாதலாலென்க. ஆன்மாவைக் கூறுவதால் முகம் போன்றவைகளும், அந்தரிஷத்திற்கு வேள்வித் தலைவனைச் செலுத்து பவைகளும், மறையோதலால் வரும் புண்ணியத்தை (அதிருட்டத்தை) உடையவைகளுமானவைகளை. இத்தன்மைய மறை மொழிகளின் நன்மைத் தொழிலைப் பயனுடையதாகச் செய்கின்றவன் எவனோ, அவனொருவனே வாழ்கின்றான். பிறர் பிழைத்திருந்தும் இறந்தவரேயாவர் என்பதாம்.

பதினோராவது கண்டம்

முற்றும்.

பன்னிரண்டாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—3. கண்டம்—12.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

342. ^{9 2} ^{3 9} ^{2 2 3 2 3 9 2} गायन्ति त्वा गायत्रिणोऽर्चन्त्यर्कमर्किणः ।^{3 9 2} ^{3 2 3} ^{9 2} ब्रह्माणस्त्वा शतक्रत उद्वंशमिव येमिरे ॥ १ ॥

இருக்கு 1-30-1.

மாயனி சுவா மாயத்ரிணொஃவஞ்சுகுஃகிகிணஃ ।

வ்ஹாணஸ்வா ஸதக்ரத உவ்ஸமிவ யெமிரெ ॥

அந்வயம்.

हे शतक्रतो !, त्वा, गायत्रिणः, गायन्ति, अर्किणः, अर्कं, अर्चन्ति, ब्रह्माणः,
वंशं इव, त्वा, उद्येमिरे ॥

பதவுரை.

हे शतक्रतो !	ஹே ஸதக்ரதொ !	இந்திரனே !
त्वा	சுவா	உன்னைச்
गायत्रिणः	மாயத்ரிணஃ	சாமமறை பாடுவோர்கள்
गायन्ति	மாயனி	துதிக்கின்றார்கள்.
अर्किणः	சுகிகிணஃ	{ ஒமத்திற்கு இருக்குமறையோது கின்ற ஒதாக்கள்
अर्कं	சுகுகுஃ	போற்றத்தக்க நின்னை
अर्चन्ति	சுஅர்ஹி	ஒத்துக்களா லேத்துகின்றார்கள்.
ब्रह्माणः	வ்ஹாணஃ	வ்ணைய அந்தரங்கள்
वंशं इव	வம்ஸம் இவ	{ கைழக்கூத்தன் மூங்கிலை யுயர்த்தி நாட்டுமாறு
त्वा	சுவா	உன்னை
उद्येमिरे	உடியேமிரெ	மேலாகச் செய்கின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—1. மதுச்சந்த ரிஷி.

28 மந்திரங்கள் அதுஷ்டுப் சந்தங்களை யுடையன. மருத்துக்கள், அக்கினி, வைசுவ தேவம்; இருக்கு, சாமம், என்னு மிவைகள் இடையிலுள்ள தேவதைகள். ஏனையவைகள் இந்திரனையே தேவதையாக யுடையன. குடைகாரர்கள் போகின்றார்கள் என்ப தொப்ப அனைத்தும் ஐந்திரம் (இந்திர தேவதையை யுடையன) எனப்படுகின்றன.

அநேக கருமங்களை, அல்லது, மெய்யுணர்வுகளையுடைய இந்திர! நின்னைச் சாமவேதம் பாடுவோர்கள் துதிக்கின்றார்கள். ஆராதனைக்குரிய மந்திரங்களைப் படிக்கின்ற ஹோதாக்கள் இருக்குமறை யோதுவோர்கள் ஆரதித்தற்குரிய நின்னை மந்திரங்களால் ஆரதிக்கின்றார்கள். பிரமன், என்னும் வேள்வியை நடாத்துவோன் முதலிய ஏனையோர்கள் உன்னை மேனிலையுடையச் செய்கின்றார்கள். அதிலுவமை:—கழைக்கூத்தாடிகள் உறுதியாகிய முங்கிலை உயரமாய் நாட்டுதல் போலெனல். அல்லது, நல்ல வழியிலுள்ள புத்திரர்கள் தமது குலத்தை மேன்மையுடையதாகச் செய்வது போலெனல். இம் மந்திரத்திற்கு யாஸ்கமுனிவரும் நிருத்தத்தின் 5, 4-ல். இவ்வாறே யுரை கூறியுள்ளார்.

(1)

மந்திரம் 2.

2 3 9 2   3 9 2 3   9 2
343. इन्द्रं विश्वा अवीवृधन्त्समुद्रव्यचसं गिरः ।
3 9 2   3 2 3   9 2 3   9 2 3 9 2
रथीतमं रथीनां वाजानां सत्पतिं पतिम् ॥ २ ॥

இருக்கு 3-11-1.

ஐந்ரும் விஸா அவீவ்ருதஸ்முட்வயவம் திரம் ।

ரயீதம் ரயீநாம் வாஜாநாம் வஸ்துதிம் பதிடி ॥

அந்வயம்

विश्वाः, गिरः, समुद्रव्यचसं, रथीनां, रथीतमं, वाजानां, पतिं, सत्पतिं, इन्द्रं,
अवीवृधन् ॥

பதவுரை.

विश्वाः	விஸா:	எமது, எல்லாத்
गिरः	திரம்	தோத்திரங்களும்,
समुद्रव्यचसं	ஸம்முட்வயவம்	கடலைச் சூழ்ந்துள்ளவனும்

ரथीनां	ராயீநாஃ	தேரையுடைய போர்வீரர்களுள்
रथीतमं	ராயீதமஃ	மிகச்சிறந்த போர்வீரனும்,
वाजानां	வாஜாநாஃ	அன்னத்திற்கு
पतिं	பதிஃ	இறைவனும்
सत्यतिं	ஸத்யதிஃ	{ நல்லவர்களைப் பாதுகாப்போனும் மாகிய
इन्द्रं	ஐந்ருஃ	இந்திரனை
अवीवृधन्	அவீவ்யுயநு	விருத்தி செய்தன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—2. மதுச்சந்த ரிஷி.

எங்களுடைய தோத்திர வாக்குகளெல்லாம், இந்திரனை விருத்தி பண்ணின. எவ் வண்ணத்தனாகிய இந்திரனை யெனின்? கடலைத் தன்னுளடக்கிக்கொண்டுள்ளானே. மற்றும், தேருடைய போர்வீரர்களுள் மிகச் சிறந்த தேருடையோனே. அன்னங்கட் கிறைவனே. நல்வழியிலுள்ளாரைப் பாதுகாப்போனே. (விருத்திசெய்தன என்பதனோடு சேர்த்துக்கொள்க). (2)

மந்திரம் 3.

344. इममिन्द्र सुतं पिव ज्येष्ठममर्त्यं मदम् ।
३१२ २१ २३ २३ १२ ३ १ २
३ १ २ २ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २
शुक्रस्य त्वाभ्यक्षरन् धारा ऋतस्य सदने ॥ ३ ॥

இருக்கு 1-84-4.

ஐமிந்ரு ஸுதம் பிவ ஜ்யேஷ்டமமர்த்யம் மதம் ।
ஸாக்ருஸ்ய த்வாப்யக்ஷரநு ஧ாரா ஋தஸ்ய சதநே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, ज्येष्ठं, मदं, अमर्त्यं, इमं सुतं, पिव, ऋतस्य, सदने, शुक्रस्य,
धारा:, त्वा अभ्यक्षरन् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹை ஐந்ரு!	இந்திரனே!
ज्येष्ठं	ஜ்யேஷ்டம்	போற்றத்தக்க
मदं	மதம்	களிப்பைத்தருவதும்
अमर्त्यं	அமர்த்யம்	{ பிறவற்றோ . லாய மாந்தம்போற் கேட்டைத் தராததும்

इमं सुतं	ஐஹம் ஸுதம்	{ பிழிந்தெடுத்த துமாகிய, இச் சோம ரசத்தை
पित्र	பிஸ	அருந்துவாயாக.
ऋतस्य	ஐதஸ்ய	வேள்வியின்
सदने	ஸதநெ	மண்டபத்தில்
शुक्रस्य	ஸுக்ருஸ்ய	விளங்குகின்ற சோமரசத்தின்
धाराः	யாரா:	தாரைகள்
त्वा अश्वक्षरन्	த்வா அஸ்யக்ஷரநு	{ நின்னை நோக்கி வந்துகொண் டிருக்கின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—3. கோதம ரிஷி.

இந்திரனே! நீ, பிழிந்தெடுத்த இச் சோமரசத்தை யருந்துவாயாக. அஃது எத்தன்மைய தெனின்? மிகப் போற்றத் தக்கதும், களிப்பைக் கொடுப்பதும், கொல்லாததும். சோமம் அருந்துவதாலுண்டாகும் மாந்தம் ஏனைய மாந்தம் போல் கொல்லாதது என்பது பொருள். அவ்வாறே வேள் வியின் சம்பந்தமான வீட்டில் விளங்கப்பட்டதுமாம். அத்தன்மைய சோம ரசத்தின் தாரைகள் நினது நோக்காய் வருகின்றன. உன்னையடைவதற் குத் தாமாகவே வருகின்றன என்பது பொருள். (3)

குறிப்பு.—சுக்கிரன் சோமரசத்தையுண்டு மயங்காமல் கசன், என்பவனை எழுப்பினை என மச்சிய புராணக் கதைப்படி இதற்குப் பொருள் கொள்வாருமளர்.

மந்திரம் 4.

१ २   ३ २ ३   ३ १ २
345. यदिन्द्र * चित्र म इह नास्ति त्वादातमद्रिवः ।
२ ३ १ २   ३ १ २
राधस्तन्नो विद्वसो उभया हस्त्याभर ॥ ४ ॥

இருக்கு 5-39-1.

யதிந்ரு, வித்ரு, உஹ நாஸ்தி த்வாதாத்ரீவஃ |
ராதஸ்தன்னோ விதவஸோ உபயா ஹஸ்த்யாஹ ||

அந்வயம்.

चित्र !, अद्रिवः ! विद्वसो !, इन्द्र !, त्वादातं, राधः, यत्, इह, मे, नास्ति,
तत्, नः, उभया, हस्त्या, अभर ॥

† चित्र मेह नास्ति, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

हे चित्र !	ஹே சித்ரு !	{ விசித்திரமாகிய குணமுடையோய் !
अद्विषः !	அதிவஃ !	வச்சிராயுதந் தாங்கினோம் !
विद्वसो !	விடிவஸோ !	தனத்தைப் பெற்றுளோய் !
इन्द्र !	ஐத்ரு !	இந்திரனே ! நீ
त्वादातं	த்வாடாதம்	கொடுக்கத்தக்க
राधः	ராதஃ	தனம்
यत्	யத்	யாதோ, அது
इह	ஐஹ	இவ்வுலகில்
मे	மே	எமக்கு
नासित	நாஸித	இல்லை.
तत्	தத்	அந்தத் தனத்தை
नः	நஃ	எங்கட்கு
उभया हस्त्या	உமயா ஹஸ்த்யா	இரு கரங்களாலும்
आभर	ஆஹர	கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—4. அத்திரி ரிஷி.

வச்சிரந் தாங்கினோம் ! சித்திரனே ! நின்னால் கொடுக்கத்தக்க தனம் யாதோ, அது இவ்வுலகில் எனக்கில்லை. தனம் பெற்றுள்ள இந்திர ! எங்கட்கு இரண்டு கைகளாலும் அதைக் கொண்டுவந்து தருவாயாக. நண்டு நிருத்தமும் 4-4-ல் 'இந்திர ! சித்திர ! மகத்தாகிய தனம் யாதுண்டோ, அது எனக்கு இங்கில்லை' எனக் கூறியுள்ளது. (4)

மந்திரம் 5.

३ १ २२ ३ २३   ३ १ २   ३ १ २
346. शुधि हवं तिरश्चया इन्द्र यस्त्वा सपर्य्यति ।
३ १ २ ३ १ २   ३ १ २   ३ १ २
सुवीर्य्यस्य गोमतो रायस्पूधिं महाँ असि ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-95-4.

சுயீ ஹவம் திரஸ்சயா ஐத்ரு யஸ்தா ஸபரய்யதி ।
ஸுவீரய்யஸ்ய மொஹதோ ராயஸ்பூதியி உஹாம் சஸி ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, त्वा, यः, सपर्य्यति, तिरश्चया, हवं, शुधि, सुवीर्य्यस्य, गोमतः,
रायः, पूधिं, महान्, असि ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ உந்ரு!	இந்திரனே! நீ
स्वा	சுவா	உன்னை
यः	யஃ	எவன்
सपर्ययति	ஸபரயதி-தி	அவிகளா லாராதிக்கின்ற,
तिरक्ष्या	திரஸ்யா	திரச்சி, என்னும் எனது
हव	ஹவ	துதியைக்
शुधि	ஸு-யி	கேட்பாயாக. கேட்டு
सुवीर्यस्य	ஸு-வீரய-ஸ்ய	{ நல்ல வீரத்தன்மை யுடனும், அல்லது, புத்திரனுடனும்
गोमतः	மொமதஃ	கோக்களுடனும்
रायः	ராயஃ	தனத்தையுங் கொடுத்து
पूहि	பூ-ஹி-3	{ என்னைத் திருப்தியடையச் செய் வாயாக.
महानसि	உஹா-நஸி	{ நீ, எல்லாத் தேவர்களினும், பெரி யோனா யிருக்கின்றாய் (ஆத லின் என்க.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—5. திரச்சி ஆங்கிரச ரிஷி.

இந்திர! நீ, எவன் நின்னை அவிகளால் ஆராதிக்கின்றானே, அத் தன்மையனாகிய 'திரச்சி'. என்னும் பெயருள்ள எனது துதியைக் கேட்பாயாக. கேட்டு, இந்திர! நீ, சிறந்த வீரத்தன்மையுடன், அல்லது, நற்புத்திரனுடன், கோக்கள் முதலியவைகளுடன், தனத்தையுங் கொடுத்தலினால் எங்களைப் பூரண மாக்குவாயாக. இவ்வாற்றல் எதனாலென் றுசங்கித்துக் கூறப்படுகின்றது:—உண்மையில் நீ குணக்குன்றனாயும், தேவர்களுக்குள் மேம்பட்டோனாயு மிருக்கின்றாய் ஆதலின் என்க.

(5)

மந்திரம் 6.

347. असावि सोम इन्द्र ते शविष्ठ धृष्णवागहि ।

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २

आ त्वा पृणक्त्विन्द्रियं रजः सूर्यो न रश्मिभिः ॥ ६ ॥

இருக்கு 1-84-1.

சுவாவி ஸொம உந்ரு தெ ஸவிஷ்ட ஧்ருஷ்ண வாஹி ।

சு ஆ த்வா ப்ருணக்த்விந்ரியம் ரஜஃ ஸூர்யோ ந ரஸிமிஃ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, ते, सोमः, असावि, शविष्ठ, धृष्णः, आगहि, सूर्यः, रश्मिभिः,
रजः, न, इन्द्रियं, त्वा, आ पृणक्तु ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ ஐட்ர !	இந்திரனே !
ते	தெ	நின் பொருட்டுச்
सोमः	ஸொமஃ	சோமரசம்
असावि	அஸாவி	தேடப்பட்டுள்ளது.
शविष्ठ !	ஸவிஷ்ட !	பேராற்றலுடையோய் !
धृष्णः !	யுஷ்ட !	பகைஞர்களை யடக்குவோய் ! நீ
आगहि	ஆஹி	{ தேவாராதனை பண்ணுமிடத் திற்கு, வருவாயாக
सूर्यः	ஸூரியஃ	இரவி
रश्मिभिः	ரஸ்மிபிஃ	கிரணங்களால்
रजः न	ரஜஃ ந	{ விண்ணைப் பூரணமாக்கல் போன்று
इन्द्रियं	இந்திரியம்	{ சோம்பானத்தா லுண்டாகும் பெரும் வலியானது
त्वा	த்வா	வந்த, நின்னைப்
आ पृणक्तु	ஆ யுணக்து	பூரணமாக்குக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—6. கோதம ரிஷி.

இந்திரனே ! நின் பொருட்டுச் சோமரசம் பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட டிருக்
கிறது. பேராற்றலுடையோய் ! நீ தேவபூசை செய்யுமிடத்திற்கு வருவா
யாக. அங்ஙனம் வந்த உன்னை, சோமரசம் அருந்தலாலுண்டாகிய பேராற்ற
லானது பூரணமாக்குக. எது போலெனின் ? சூரியன் கிரணங்களால் வாளைப்
பூரணமாக்குமாறு என்பதாம். (6)

மந்திரம் 7.

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २
348. एन्द्र याहि हरिभिरुप कण्वस्य सुष्ठुतिम् ।

३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
दिवो अमुष्य शासतो दिवं यय दिवावसो ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-34-1.

ஊநு யாஹி ஹரிஹி ராவ கணவஸு வஸுஷு திடி |
 லிவொ சுஸுஷு ராவதொ லிவ யய லிவாவஸொ ||

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, कण्वस्य, सुष्टुतिं, हरिभिः, उपायाहि, अमुष्य, दिवः, शासतः,
 दिवावसो !, दिवं, यय ||

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹ ஊநு !	ஐந்திரனே !
कण्वस्य	கணவஸு	கண்ணுவ ரிஷியின்
सुष्टुतिं	ஸுஷு திடி	அழகிய துதியின் பொருட்டுக்
हरिभिः	ஹரிஹி :	குதிரைகளின் வாயிலாக
उपायाहि	உபாயாஹி	வருவாயாக.
अमुष्य	அமுஷு	இவனது
दिवः	லிவ :	வானுலகிற்குக்
शासतः	ராவத :	{ கட்டளையிட்ட பின்னர் இன்புறு கின்றேன்.
दिवावसो !	லிவாவஸொ !	பிரகாசமுள்ள இந்திர !
दिवं	லிவம்	சுவர்க்கத்திற்குப்
यय	யய	போவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—7. காண்ணுவர் நிபாதிதி ரிஷி.

இந்திர ! நீ கண்ணுவர், என்னும் பெயருள்ள இருடியினுடைய அழகிய
 தோத்திரத்தைக் குறித்து குதிரைகளின் மீது வருவாயாக. சுண்டு மூலத்
 தில் 'அமுஷ்ய' என்னும் ஆறும் வேற்றுமை அமுஷ்மின், (இவனில்)
 என்னும் பொருளில் நின்றது. நிற்கவே இவ் விந்திரன் வானுலகத்
 தனது ஆணையிலிருக்க வைக்குமிடத்து அங்கு நாங்கள் இன்புகின்றோம்.
 (என்பதாயிற்று) பிரகாசமுள்ள அவிக்கையுடைய இந்திர ! நீவிர் (நீ) சுவர்க்
 கத்திற்குச் செல்லுவிர்களா (செல்வாயாக). பன்மை புகழின் பொருட்டு.
 அல்லது, சுவர்க்கமென்னும் இவ் வுலகை ஆண்டு வருகின்ற நீங்கள் (நீ)
 சுவர்க்கத்திற்குச் செல்விர்களா (செல்வாயாக) என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8.

349. आ त्वा गिरो रथीरिवास्थुः सुतेषु गर्विणः ।

अभि त्वा समनूषत गावो वत्सं न धेनवः ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-95-1.

சூ சுவா மிரொ ரயீரிவாஸ்து: ஸுதேஷு மிவடூண: |
அஸி சுவா ஸமநூஷத மாவோ வத்ஸ ந டெநவ: ||

அந்வயம்.

गर्विणः, सुतेषु, गिरः, रथी: इव, त्वा आस्थुः, त्वा अभि, वत्सं, धेनवः,
गावः, न, समनूषत ॥

பதவுரை.

गर्विणः !	மிவடூண: !	{ வேத மந்திரங்களாற் றுதித்தற் குரிய இந்திர !
सुतेषु	ஸுதேஷு	{ சோமரசம் பிழிந்து முடிந்த விடங்களில்
गिरः	மிர:	எமது துதியாகிய வாக்குகள்
रथी: इव	ரயீ: உவ	{ தேர்மீது செல்வோன் விரைவில் அடையத்தக்க இலட்சியத்தை யடையுமாறு
त्वा आस्थुः	சுவா சூஸ்து:	{ விரைவில் நிற்பால் ஒருமை யோடு சேர்கின்றன. இந்திர ! எமது வாக்குகள்
त्वा अभि	சுவா அஸி	நின்றன நோக்கி
वत्सं	வத்ஸ	கன்றைக் கருதி
धेनवः गावः न	டெநவ: மாவ: ந	பாற்பசுக்கள் கதறுவனபோன்று
समनूषत	ஸமநூஷத	இனிது பதறித் துதிக்கின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—8. திரச்சி ரிஷி.

தோத்திர வாக்குகளைப் போற்றத் தக்க இந்திர ! சோமரசம் பிழிந் தெடுத்த விடத்து எங்களுடைய துதிவடிவ வாக்குகள், ஒரு நோக்காய்ச் சென்று நின்றன அடைந்திருக்கின்றன. அதிலுண்மை:—இரதமுள்ள வீரன்

இரத்தத்திற் சென்று அடையுந் தேசத்தை விரைவி லடைகின்றது
மெனல். மற்றும், இந்திரனே! எமது வாக்குகள் நின்னைக் கு
சத்தமிடுகின்றன. அதாவது துதிக்கின்றன. அதிலுவமை:—அன்பு
நிறைந்த, அல்லது, செல்லுஞ் சீலமுள்ள பாற்பசுக்கள் தமது கன்றைக் கரு
திக் கதறுவன போன்றெனல். (8)

மந்திரம் 9.

350. एतो निन्द्रं स्तवाम शुद्धं शुद्धेन साम्ना ।

शुद्धैरुक्थैर्विवृधांसं * शुद्धैराशीर्वात्मस्तु ॥ ९ ॥

இருக்கு 8-95-7.

ஊதொநிந்ரம் ஸ்வவாஸஸாஸம் ஸாஸெந ஸாஸா
ஸாஸெந ஸாஸெநவ்யூயூஸம் ஸாஸெநாஸீவ்யூநஸ்து ॥

அந்வயம்.

नु एत उ, शुद्धेन, साम्ना, शुद्धैः, उक्थैः, शुद्धं इन्द्रं, स्तवाम, शुद्धैः,
आशीर्वात्, वावृधांसं, मस्तु ॥

பதவுரை.

नु एत उ	நு ஊத உ	{ இருபுகள் தம்முட் பேசல்:— விரைவில், வருவீர்களாக, வரு வீர்களாக.
शुद्धेन साम्ना	ஸாஸெந ஸாஸா	{ பவித்திரப்படுத்தும் சாம மந்தி ரத்தால்
शुद्धैः उक्थैः	ஸாஸெந: உகெத:	{ அவ்வாறாய் இருக்கு மந்திரங்க ளால்
शुद्धं इन्द्रं	ஸாஸம் ஐந்ரம்	சுத்தமாக்கிய இந்திரனைத்
स्तवाम	ஸ்வவாஸ	துதிப்போம். (பின்னர்)
शुद्धैः	ஸாஸெந:	தோத்திரங்களால்
आशीर्वात्	சூஸீவ்யூந	{ ஆவின்பால் முத்தலியவைகளாற் சுத்தம் பண்ணப்பட்ட சோம ரசமானது
वावृधांसं	வாவ்யூஸம்	{ பாவமிலாமை யாகிய காரணத் தால் விருத்தியாகிய அவ் விந் திரனுக்குக்
मस्तु	மஸ்து	களிப்பைத் தருவதாகுக.

* शुद्ध आशीर्वात्, என்பது இருக்கு.

சாயண பாலியம்.

—12. இருக்கு—9. விசுவாமித்திர ரிஷி.

இருபுகள் தம்புடன் ஒன்றுற் கொன்று பேசிக்கொள்கின்றனர். ஆதலால், விசுவாமித்தில் ரிஷிர் வருவிற்குமாக, வரில் யாய் பவித்திர தந்தையுண்டாகுதல் கின்ற சாமத்தாலும், அங்மனமே, சத்திக்குச் சாமமாயான இருக்கு மந்திரம் களாலும், இந்திரனைப் பவித்திரமாகச் செய்கோம். மின்னர், சாமத்தாலும், இருக்குகளாலும் பாவமெழுந்ததால் விருத்தியாகிய அவ் விந்திரனை, சத்தியுண்டாக்குத் தோத்திரங்களால் அல்லது கரும விசேடங்களாற் பேராற்று வோம். அதன் மின்னர் ஆயின்யால் முகனியவைகளாற் சத்தாமாகிய சேரம மசம் இந்தியனுக்குக் கரிய்வைய யுண்டாக்குவதாகம்.

முன்னொரு காலத்தில் இந்திரன் விருத்திரமாகமன் முகனியோர்களைக் கொன்றுவிட்டு, “கான் பிரமசுத்தி முகனிய தோஷத்தையோனாயினேன்” என்று தன்னுள் எண்ணிக்கொண்டான். மின்னர் அங் விந்திரன் இருபுகள் பத்திரச் சென்று, இருபுகளில்!! ரிஷிர் தமது சாம மந்திர சித்தங்களால் என் னைய் பவித்திரம்யமித்திரவிற்காக என்ருண். அவ்வாறே அவர்கள் சாம சித்தத்தாலும், மந்திரங்களாலும், அவனைச் சத்தியப்படுத்தினார்கள். மின்னர் பவித்திரமாகிய இந்தியனுக்கு வெண்வி முகனிய கருமங்களில் சேரம முக னிய அபிவிஷாயம் கொடுத்தார்கள் எனச் சாட்டியாய்வைய பிராயணத்தினுங் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்விதினைப் இம் மந்திரத்திற் கூறப்படுகின்றது. (9)

மந்திரம் 110.

ॐ॥ *यो सयिं वो सयिस्तमो यो वुमैः वुमैस्तमः ॥

सोमः सुतः सा इन्द्र तैवसि स्वयाम्ते मदः ॥ १० ॥

இருக்கு (6-114-11.

பொருளில் சொருபியுண்ட பொருள்களெல்லாம் உறுதுணை ॥
சோமனும் வுமையும் உறுதுணை மெதுவிய வுமையுண்ட உறுதுணை ॥

அஃவயம்.

है इन्द्र!, यः, सयिस्तमः, यः, वुमैः वुमैस्तमः, सः, सोमः, वः, सयिं,
स्वयाम्ते, ते सुतः, मदः, अस्ति ॥

* योरसिमौ, என்யது இருக்கு.

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ ஐஐ !	இந்திரனே !
यः	யஃ	யாது
रयिन्तमः	ரயினுஃ	மிசுந்த தனமுடையதோ,
यः	யஃ	யாது
द्युम्नैः	த்யூமனெஃ	விளங்கிய கீர்த்திகளினின்று
द्युम्नवत्तमः	த்யூமனவதுஃ	மிசுந்த கீர்த்தியுடையதோ,
सः सोमः	ஸஃ ஸோமஃ	அச்சோமரசமானது
वः	வஃ	நினது உபாசகர்களுக்கு
रयिं	ரயிம்	தனத்தைக் கொடுக்கின்றது.
स्वधापते !	ஸுயாவதே !	{ சோமமாகிய அன்னம்பாவிக்கும் இந்திர !
ते	தெ	நினக்கு,
सुतः	ஸுதஃ	பிழிந்த பின்னர் அச் சோமரசம்
मदः	மதஃ	களிப்பைத் தருவதாய்
अस्ति	அஸ்தி	இருக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—10. சம்பு வார்ஹஸ் பத்திய ரிஷி.

இந்திரனே ! அச் சோமரசம் உன்னுடைய தோத்திரத்தைப் புரிகின்ற உனது தொண்டர்கட்குத் தனத்தைக் கொடுக்கின்றது. ஈண்டுக் கொடுக்கின்றது என்பது எஞ்சிவின்றது. எத்தன்மைய சோமரசமெனின் ? விசேடமாகிய திரவியமுடையதும், விளங்கிய கீர்த்திகளினின்றும் மிகச்சிறந்த கீர்த்தியுடையதுமாம். சோமரசமாகிய அன்னத்தைக் காப்பாற்றும் இந்திர ! அச் சோமரசம் பிழியப்பட்டதாய் உனக்குக் களிப்பைச் செய்வதாகின்றது என்பதாம்.

(10)

பன்னிரண்டாவது கண்டம்

முற்றும்.

மூன்றாவது அத்தியாயம்

முடிந்தது.

முதலாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—1.

எட்டு மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

352. १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
प्रत्यस्मै पिपीषते विश्वानि विदुषे भर ।
३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
अरङ्गमाय जग्मयेऽपश्वा * दध्वने नरः ॥ १ ॥

இருக்கு 8-3-17.

புதுவெஷ விவீஷதெ விஸாநி விதுஷ ஹ |

சுரஜாய ஜமயெ஽வஸாடியதெ நரஃ ||

அந்வயம்.

(हे अध्वर्यो!) नरः, पिपीषते, विश्वानि, विदुषे, अरङ्गमाय, जग्मये, अपश्वादध्वने, अस्मै, प्रति भर ॥

பதவுரை.

(हे अध्वर्यो!)	(ஹெ ஸுவ்யெ-ஜா !)	(எசுர்மறை யோதுவோனே !)
नरः	நரஃ	கருமத்தை நியமிப்போனாகிய நீ,
पिपीषते	விவீஷதெ	சோமரசம் அருந்த விரும்புவனும்
विश्वानि	விஸாநி	{ அறிதற்குரிய பொருள்க ளனைத் தையும்
विदुषे	விதுஷெ	அறிந்தவனும்
अरङ्गमाय	சுரஜாய	இனிது சேர்விப்போனும்
जग्मये	ஜமயெ	வேள்வியிற் செல்வோனும்
अपश्वादध्वने	ஸவஸாடியதெ	{ யாவரினும் முன்னே போய்ச் சேர்வோனுமாகிய
अस्मै	ஸவெஷ	இவ் வந்திரன் பொருட்டுச்
प्रति भर	புதி ஹ	{ சோமரசத்தை அர்ப்பணஞ் செய் வாயாக.

* दध्वने नरे, என்பன இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—1. பரத்துவாச ரிஷி.

எசர்மறை யோதுவோய்! கருமத்திற் குரியவற்றை நியமிப்பேற்றை
கிய நீ இவ் விந்திரன் பொருட்டுச் சோமரசத்தைக் கொடுப்பாயாக. எங்
வண்ணத்தனாகிய இந்திரன் பொருட் டெனின்? சோமரசம் அருந்த விரும்பு
வோனும், அறியத்தக்க பொருள்களனைத்தையும் அறிபவனும், இனிது
கொண்டு பேர்யச் சேர்ப்போனும், வேள்வியிற் செல்லுஞ் சீலமுடையானும்,
யாவர்கட்கும் முன்னே செல்வோனுமாகிய இந்திரனுக்கு. சோமரசம் அர்ப்
பணஞ் செய்வாயாக என முடித்துக்கொள்க. (1)

குறிப்பு.—ஈண்டு நு, என்னும் பெயர்ச் சொல் நான்காம் வேற்றுமைப் பொரு
ளில் வந்த ஆறாம் வேற்றுமையாம். அதுபற்றியே இருக்கோதுவார்கள் அபஷாட்வனே
நரே என (நியந்தாவின் பொருட்டு) என நான்காம் வேற்றுமையைக்கொண்டு ஒது
கின்றார்கள். நியந்தாவின் பொருட்டு என்பது கருமங்கட்கு இறைவன் பொருட்
டென்பதாம்.

மத்திரம் 2.

१ २   ३ २ ३ १ २   ३ २ ३ १ २   ३ २
353. आ नो वयो वयः शयं महान्तं गह्वरेष्ठां महान्तं पूर्वनिष्ठाम् ।

३ २ ३   ३ १ २

उग्रं वचो अपावधीः ॥ २ ॥

சு நொ வயொ வயஃ ஸயம் உஹாணம் மஹரெஷ்டாம் உஹாணம்
[வகுவிடுமெஷ்டாடி

உஹம் வவொ சுவாவயீஃ ॥

அந்வயம்.

हे वयो!, शयं, महान्तं, गह्वरेष्ठां, नः, वयः, आ (हर), पूर्वनिष्ठां, महान्तं,
उग्रं, वचः, अपावधीः ॥

பதவுரை.

हे वयो!

ஹை வயொ!

மித்திரனாகிய இந்திர!

शयं

ஸயம்

இத்தன்மைய நீ

गह्वरेष्ठां

மஹரெஷ்டாம்

மலைக் குகையிலுள்ள

नः

நஃ

எங்களுடைய

महान्तं

உஹாணம்

மிகுதியாகிய

वयः	வய:	சோமமென்னும் அன்னத்தைக்
आ (हर)	சூ (ஹா)	{ கொண்டுவந்து கொடுப்பாயாக. (கொடுத்து.)
एविनेष्टं	வஹி-நெஷ்டம்	முந்திய பந்தத்திலுள்ளதும்
महान्तं	உஹான்தம்	மிகுந்ததும்
उग्रं	உஹம்	{ பசி தாக நிமித்தமாய் அஞ்சுகின் மேன் என்னுங் கொடியது மாகிய
वचः	வகு:	எனது பரிதாப வார்த்தையை
अपावधीः	அபாவயீ:	{ நீக்குவாயாக அமர (தேவ) வழி யிற் சேர்ப்பாயாக.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—2. வாமதேவன், அல்லது, சாகசூத்ர ரிஷி.

நண்பனாகிய இந்திரனே! இத்தன்மைய நீ பெரும் வலிவுள்ள மலைக் குகை முதலியவைகளி லிருக்கப்பெற்ற, எங்களுடைய சோமரசமாகிய அன் னத்தைக் கொண்டுவந்து கொடுத்து, பேராற்றலுடைய ஆதி சம்சாரத்தில் இருக்கப்பெற்ற பசிதாக நிமித்தத்தாற் (வரும்) பயங்கரமாகிய எமது (பரி தாப) வார்த்தையை நீக்குவாயாக. “பசி தாகங்கள், உக்கிரம் உன்னை” என்னு மறைமொழியையும் ஈண்டுணர்க. தேவத்தன்மை யுடையச் செய்வாயாக என்பது பொருள். அனைப்பெறின் பசி தாகங்க ளொழிகின்றன என்ப தாம். “உண்மையில் தேவர்கள் உண்டிலர் குடித்திலர்” என்னும் மறை வாக் காற் பெறப்படுகின்றது என்பது பொருள். (2)

குறிப்பு.—மலைச் சிகரத்திற் படிந்துள்ள விருத்திரான் என்னும் மேகத்தைக் கடிந்தவன், சத்துருக்களின் கொடிய வாக்குகளையும் கடிந்தவன் இந்திரன் என் பாரூருளர்.

மந்திரம் 3.

२ ३ २३ २ ३ १ २ ३ १ २
354. आ त्वा रथं यथोतये सुम्नाय वर्चयामसि ।
३ १ २ ३ २ ३ ३ २ ३ १ २
तुविकूर्मिमृतीपह * मिन्द्रं शविष्ठ सत्यतिम् ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-67-1.

சூ சுவா ரஸம் யதோதயே ஸுமநாய வர்தயாமஸி ।
துவிகூர்மிமூர்திபஹ * மிந்ரம் ஷவிஷ்ட சத்யதிம் ॥

* इन्द्र शविष्ठ सत्यते, என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

हे शविष्ठ इन्द्र! , उतये, सुम्नाय, रथं यथा, तुविकूर्मि, ऋतीषहं, सत्पतिं,
त्वा इन्द्रं, आवर्त्तयामसि ॥

பதவுரை.

हे शविष्ठ इन्द्र!	ஹே ஸவிஷ்ட ஐந்திர!	பேராற்றலுடைய இந்திர!
उतये	ஊதயே	{ தனது பாதுகாப்பின் பொருட் டும்
सुम्नाय	ஸுமநாய	சுகத்தின் பொருட்டும்
रथं यथा	ராயம் யதா	இரதத்தைச் சுற்றுவிப்பதுபோல்
तुविकूर्मि	துவி கும்பி	வியப்புள்ள வலியையுடையவனும்
ऋतीषहं	ஐதீஷஹம்	{ துன்புறுத்துவோர்களை யடக்கு வோனும்
सत्पतिं	ஸத் பதிம்	{ நல்லவர்களைப் பாதுகாப்போனு மாகிய
त्वा इन्द्रं	த்வா ஐந்திரம்	இந்திரனாகிய நின்னை
आवर्त्तयामसि	ஆவர்த்தயாமஸி	{ சுற்றித்திரியுமாறு செய்விக்கின் றோம். (சுகத்தை வளரச்செய்யு மாறு செய்விக்கின்றோம்.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—1. பிரியமேத ரிஷி.

இந்திர! உன்னைச் சுற்றுமாறு செய்கின்றோம் யாம். எதன் பொருட்
டெனின்? எங்களைக் காப்பாற்றுதற் பொருட்டும், சுகத்தின் பொருட்டுமாம்.
எதைப் போலெனின்? இரதத்தை (வண்டியை) பாதுகாப்பின் பொருட்டும்
சுகத்தின் பொருட்டும் சுற்றித்திரியுமாறு செய்வித்தல் போன்று. மிகுந்த
வலியுடைய இந்திரனே! மிகுந்த கருமமுடையவனும், துன்புறுத்துவோ
ர்களை யடக்குவோனும், நல்லோர்களைக் காப்பாற்றுவோனுமாகிய நீ—
சுற்றும்படி (விருத்தி பண்ணும்படி) யாம் செய்விக்கின்றோம் என மு
கொள்க.

மந்திரம் 4.

२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २
355. स पूर्यो * महोनां वेनः ऋतुभिरानजे ।
२ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ २
यस्य द्वारा मनुः पिता देवेषु धिय आनजे ॥

* महाना, என்பது இருக்கு.

ஸ வகுஷெஸா உஹாநாஃ வெநஃ சூ துஹிராநஜே |
யஸூ அாரா உநஃ விதா ஷெவெஷு யிய சூநஜே ||

அந்வயம்.

यस्य, द्वारा, धियः, देवेषु पिता, मनुः, आनजे, सः, पूर्व्यः, महोनां,
ऋतुभिः, वेनः, आनजे ||

பதவுரை.

यस्य	யஸூ	எவ் விந்திரனை
द्वारा	அாரா	அடைவதற்கு உபாயமாகிய
धियः	யியஃ	கருமங்களை,
देवेषु पिता	ஷெவெஷு விதா	{ தேவர்களுள் அனைவரையும் பாதுகாக்கின்ற
मनुः	உநஃ	மதுவானவர்
आनजे	சூநஜே	அடைவிக்கின்றாரோ,
सः	ஸஃ	அவ் விந்திரன்
पूर्व्यः	வகுஷெஸஃ	முக்கியமானவன்.
महोनां	உஹாநாஃ	{ புகித்தற்குரிய வேள்வித்தலைவர்க ளுடைய
ऋतुभिः	சூதுஹிஃ	வேள்விகள் வாயிலாக
वेनः	வெநஃ	அவிகளை விரும்பி (யும்)
आनजे	சூநஜே	வருகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

1. இருக்கு—4. பிரகாத ரிஷி.

ந்திரனை யடைவதற்கு உபாயமாகிய கருமங்களை, தேவர்களுக்
கும் பரிபாலிக்கும் மது அடையச் செய்கின்றாரோ, அவ்
வன். அவன், போற்றத்தக்க வேள்வித் தலைவர்களுடைய
ம் நிமித்தங்களால் அவர்களுடைய அவிகளை விரும்பியவ

(4)

வும் பாட்டம்

மந்திரம் 5.

2 3 92 323 92 323 2
356. यदी वहन्त्याश्वो आजमाना रथेष्व ।

92 323 3 23 92
पिबन्तो मदिरं मधु तत्र श्रवांसि कृण्वते ॥ ५ ॥

யதீ வஹந்த்யாஸ்வோ ஹாஜமானா ரதேஷ்வா ।

விவன்தோ மதிரம் மது தத்ரு ஸ்வாஸி க்ருண்தெ ॥

அந்வயம்.

रथेषु, आजमानाः, आश्वः, यदि, आवहन्ति, तत्र, मदिरं, मधु, पिबन्तः,
श्रवांसि, कृण्वते ॥

பதவுரை.

रथेषु	ரதேஷ்வ	இரதங்களில்
आजमानाः	ஹாஜமானா:	விளங்கப்பட்டவர்களும்
आश्वः	சூரவ:	{ விரைவிற செல்வோர்களுமான மருத்துக்கள்
यदि	யதீ	எவ் வேள்வியின்கண்
आवहन्ति	சூவஹந்தி	{ நின்னை அடையச் செய்கின்றார் களோ,
तत्र	தத்ரு	அவ் வேள்வியில்
मदिरं	மதிரம்	களிப்பைத் தருவதும்,
मधु	மது	{ சுவை மலிந்ததுமாகிய சோம ரசத்தை
पिबन्तः	விவன்த:	அருந்தினவர்களாகி
श्रवांसि	ஸ்வாஸி	அன்னங்களை
कृण्वते	க்ருண்தெ	{ மழைவாயிலாக உண்டாக்குகின் றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—5. சுவாஸிய ஆத்திரேய ரிஷி.

இந்திரனே! தேர்களில் விளங்கப்பட்டவர்களும் விரைவிற செல்பவர்
களுமான மருத்துக்கள் எவ் வேள்வியில் நிற்பாற் சேர்க்கின்றார்களோ,
அதாவது நின்னை யடையுமாறு செய்கின்றார்களோ, அவ் வேள்வியில் களிப்
பை யுண்டாக்குவதும், மிகுந்த சுவையுள்ளது (நீரின்கவை முதலியவற்றி
னுஞ் சிறந்த சுவையுடையது) மாகிய சோமமென்னும் அன்னத்தை அருந்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—6. சம்யு ரிஷி.

வேட்போர்காள்! தலைவர்காள்! உங்கணிமித்தம் அவ் விந்திரணோபு
துதிக்கின்றேன். அல்லது, நீங்கள் துதிப்பீர்களாக. எவ் விதமாகிய இந்
திரணெ யெனின்? அன்பர்கட்கு அதுக்கிரகிப்போனும், ஆற்றலைப் பாதுகாப்
போனும், சத்துருக்க ளனைவர்களையும் அடக்குவோனும்; நியமிப்போனும்,
வேள்வி முதலிய கருமங்களில் இருப்பவனும், எல்லாத் தனமுடையவனு
மாகியவனை துதிக்கின்றேன். என்பதனோடு சேர்த்துக்கொள்க. (6)

மந்திரம் 7.

१ १ ३ ३ १ २ २ ३ १ ३
358. दधिक्राव्णो अकारिषं जिष्णोरश्वस्य वाजिनः ।

३ २ ३ १ २ ३ २ १ २
सुरभि नो मुखा करत्प्र न आयूँषि तारिषत् ॥ ७ ॥

இருக்கு 5-32-1.

உயிசூவொ ஸகாரிஷம் ஜிஷ்ணோரஸுவஸு வாஜினஃ ।
ஸுரபி நொ முவா கரத்ர ந ஆயூஷி தாரிஷத் ॥

அந்வயம்.

जिष्णोः, अश्वस्य, वाजिनः, दधिक्राव्णः, अकारिषं, नः, मुखा, सुरभि,
करत्, नः, आयूँषि, प्रतारिषत् ॥

பதவுரை.

जिष्णोः	ஜிஷ்ணோः	வெல்லுஞ் சீலமுடையதும்
अश्वस्य	அஸுவஸு	குதிரை வடிவங் கொண்டதும்
वाजिनः	வாஜினஃ	வேகமுள்ளதும்
दधिक्राव्णः	உயிசூவொ	{ ததிக்கிராவன், எனப்பட்டதுமா கிய அக்கினி தேவதையின் துதியைச்
अकारिषं	அகாரிஷம்	{ செய்கின்றோம். (அவ் வக்கினி தேவதை
नः	நஃ	எமது
मुखा	முவா	{ கண், வாய் முதலிய இந்திரியங் களை

சுரபி

ஸுரபி

வலியுடையனவாகச்

கரவ்

கரவ்

செய்கு. மற்றும்

ந:

ந:

எமது

ஆயுவி

ஆயுவி

ஆயுட்களையும்

प्रतारिषत्

புதாரிஷத்

விருத்திபண்ணுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—7. வாமதேவ ரிஷி.

ததிக்கிராவன், என்பது ஒரு அக்கினி விசேடம். அதுவும் குதிரை வடிவமாம். ஈண்டு “அக்கினி தேவதைகளினின்று இயற்கையிலடங்கியது குதிரை வடிவாகி எது குதிரையென நின்றது” என்றற் றொடக்கத்திய வேட்போர் பிராமணம் என்னும் மறை வாக்குஞ் சிந்திக்கற்பாலது. அத்த கைய ததிக்கிராவன், என்னும் அக்கினி தேவதையினுடைய தோத்திரத் தைச் செய்கின்றேன் என்பதாம். வெல்லுஞ் சீலமுள்ள குதிரை வடி வுடையதும், வேகங் கொண்டதுமாகிய அத் தேவதை, எங்களுடைய நேத் திர முதலிய இந்திரியங்களை வலிவுடையனவாகச் செய்கு. எங்களுடைய ஆயுட்களையும் இனிது விருத்திபண்ணுக. (என்பது பொருள்.) (7)

மந்திரம் 8.

३ २ ३ १ २ २ ३ १ २ २
359. पुरां भिन्दुर्युवा कविरमितौजा अजायत ।

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २
इन्द्रो विश्वस्य कर्मणो धर्त्ता वज्री पुरुदुतः ॥ ८ ॥

இருகு 1-11-4.

வாராம் ஹிந்துயுவா கவிரமிதௌஜா அஜாயத ।

ஐந்திரா விஸ்வஸூ கர்மணோ ஧ர்தூ வஜ்ரீ புருஷுதஃ ॥

அந்வயம்.

புரா, மிन्दு:, யுவா, கவி:, அமிதௌஜா:, விஸ்வச கர்மண:, ஧ர்தா, வஜ்ரி,
புருஷுத:, அஜாயத, இन्द्र: ॥

பதவுரை.

புரீ	வ-ரா	பகைஞரின் நகரங்களைப்
மிந்ரு:	மிந்ரு:	பிளக்கின்றவனும்
யுவா	ய-வா	என்றுத் தருணப் பருவத்தனும்
கவி:	கவி:	நுண்ணறிவினனும்
அமிதௌ:	அமிதௌ:	பேராற்றலுடையானும்
விஷய கர்மண:	விஷய கர்மண:	கரும் காண்டங்களனைத்தையும்
யத்	ய-த	பரிபாஷிப்பவனும்
வஜ்ரி	வஜ்ரி	வச்சிராபுதந் தாங்கினவனும்
புரூத:	வ-ரா-ஷ-த:	{ பல்லோர்களாற் றுதிக்கப்பட்டோனும்
அஜாயத	அஜாயத	ஆனவனே
இந்ரு:	இந்ரு:	இந்திரன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—8. சேதா மதுச்சந்த ரிஷி.

இவ் விந்திரன், மேற் கூறப்படுங் குணங்களை யுடையவ னாகின்றான். எவ் விதமான குணங்களை யுடையானெனின்? அவை வருமாறு:—சத்துரு நகரங் களைப் பிளக்கின்றவன், எக் காலும் கிழத்தன்மையை யடையாதோன், நுண் ணறிவினன், பெரும் வலியுடையவன், சோதிட் டோம முதலிய கரும்ங்களைப் பாதுகாப்பவன், வேள்வித் தலைவனைப் பாதுகாத்தற் பொருட்டு இடையறாது வச்சிராபுதந் தாங்கினான், இருக்குமறை யோதுவோர் முதலான பல்லோர் களால் அவ் வக் கரும்த்திற் றுதிக்கப்பட்டவன் என்பதாம். (8)

முதலாவது கண்டம்

முற்றும்.

இரண்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—2.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

360. १२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
प्रप्र व त्रिष्टुभमिषं वन्दद्भीरायेन्दवे ।

३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
धिया वो मेधसातये पुरन्ध्या विवासति ॥ १ ॥

இருக்கு 8-69-1.

புபு வ ஸ்ரிஷ்டு-ஹிஷம் வந்ஹீராயெந்வே ।

யியா வொ மெயஸாதயெ புரந்ஹ்யா விவாஸதி ॥

அந்வயம்.

(हे अध्वर्यादयः !,) वः, त्रिष्टुभं, इषं, वन्दद्भीराय, इन्दवे, प्र प्र, वः,

मेधसातये, पुरन्ध्या, धिया, आविवासति ॥

பதவுரை.

(हे अध्वर्यादयः !)	(ஹெ ஸ்வய-ஆதயஃ !)	(வேட்போர் முதலியோர்களை !)
वः	வஃ	நீங்கள்
त्रिष्टुभं	த்ரிஷ்டு-ஹம்	மூன்று துதிகளோடு கூடிய
इषं	ஐஷம்	அன்னத்தை
वन्दद्भीराय	வந்ஹீராய	வீரர்களாற் புகழத் தக்கவனும்
इन्दवे	ஐந்வே	பிரதர்சனுமாகிய இந்திரனுக்குச்
प्रप्र	புபு	சேர்ப்பீர்களாக. (அவ் விந்திரன்)
वः	வஃ	உங்கட்கு
मेधसातये	மெயஸாதயெ	{ வேள்வியதுட்டானத்தின் பொருட்டு
पुरन्ध्या	புரந்ஹ்யா	மெய்யறிவை யுடைய
धिया	யியா	கருமங்களால்
आविवासति	ஆவிவாஸதி	நலஞ் செய்வன்,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—1. பிரியமேதா ரிஷி.

வேட்போர் முதலானவர்களே! (எசுரோதுவோர் முதலானவர்களே! என்பதுமது) நீலர், மனம், வாக்கு, காயம் என்னும் மூன்றினாலுந் துதிக்கப் பட்ட அன்னத்தை நிறையச் செய்வீர்களாக. யார்க்கெனின்? வீரர்கள் போற்றுகின்ற இந்திரனுக்கு. அல்லது, பயன்களை, அல்லது, மழைகளை நிரப்புவோனுக்கு. (இதனால்) அவ் வீந்திரன் உங்கட்கு வேள்வி முதலியவற் றின் பொருட்டு மிக்குணர்வோடு கூடிய கருமத்தினின்றும் வேண்டிய பலனைக் கொடுத்தலாற் பெருமை பாராட்டுவான் என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

361. कश्यपस्य स्वर्विदो यावाहुः सयुजाविति ।

२ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ २ ३ १ २
ययोर्विश्वमपि व्रतं यज्ञं धीरा निचारय ॥ २ ॥

கசுஷபஸு ஸுவிஹு யாவாஹு: ஸயுஜாவிதி ।
யயொவிஷுவபி வ்ரதம் யஜஞ யீரா நிவாயு ॥

அந்வயம்.

कश्यपस्य, यौ, ययोः, विश्वं अपि व्रतं, यज्ञं, इति, निचारय, सयुजौ,
स्वर्विदः, धीराः, आहुः ॥

பதவுரை.

कश्यपस्य	கசுஷபஸு	{ எல்லாவற்றையு முண்ணுகின்ற இந்திரனுடைய
यौ	யள	{ இரண்டு குதிரைகள் எவை களோ,
ययोः	யயொ:	எவ்விரண்டு குதிரைகளின்
विश्वं अपि व्रतं	விஷு: ஸவி வ்ரதம்	கருமங்க ளனைத்தும்
यज्ञं	யஜஞ	வேள்வியின் பொருட்டேயாம்
इति	ஐதி	என் நிவ்வாறு
निचारय	நிவாயு	நிச்சயித்துக் கொண்டு
सयुजौ	ஸயுஜள	{ அக் குதிரைகள் சேர்த்துப் பூட் டப்படுகின்றன வென்று
स्वर्विदः	ஸுவிஹு:	சுவர்க்கத்திலுள்ள
धीराः	யீரா:	தீரர்கள்
आहुः	சுஹு:	சொல்லுகின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—2. வாமதேவ ரிஷி.

காண்கின்றவன் கசியபன் “கசியபன் காண்கின்றவனாகின்றான்” என்று கசிய மறையுங் கூறுகின்றது. எல்லாவற்றையும் பார்க்கின்ற அதாவது எல்லாவற்றையு முணர்கின்ற அத்தகைய இந்திரனுடைய இரண்டு குதிரைகள் எவைகளோ, எவைகளுடைய எல்லாக் கருமங்களுமே வேள்வி செய்து மீடத்தைக் குறித்தே யாம், என்றிவ்வாறு நிச்சயித்துக்கொண்டு அக் குதிரைகள் ஒன்றாகவே பூட்டப்படுகின்றனவென்று சவர்க்க மடைந்தேதார்களான தீரர்கள் சொல்கின்றார்கள். அல்லது, கசியபன் என்றது பிரசாபதி யாவன், “கசியபன் எட்டாமவன் அவன் மாமேருவை விடான்” என்னும் கசிய மறையாலுங்காண்க. எல்லாவற்றையு முணரும் அவனுடன் கூடத் தோட்பவர்கள் எந்தத்தேவர்கள் எனச் சனங்கள் கூறுகின்றார்களோ, வேத முணர்ந்த அவர்களே மித்திர வருணத்தேவர்கள். “பகல் மித்திரன் இரவு வருணன்” என்பது ஐதரேயப் பிராமணம். எல்லாக் காரியங்களும் அவ் விருணர்களிடத்து மடங்குதலின் என்க. அல்லது, இந்திரன் அக்கினி என்பதுமாம் அவ் விருவர்களுமே எல்லாவற்றையுந் தாங்குகின்றவர்களாதலின் என்க. இக்கருத்துக்கொண்டே இம் மந்திரத்திற்கு, இந்திரனும், அக்கினியுந் தேவ தைகள் என முன்னர்க் கூறப்பட்டனர்.

(2)

மந்திரம் 3.

362. ^{१२३ १ २ ३ १ २ ३ १ २} अर्चत प्रार्चत नरः प्रियमेधासो अर्चत ।

^{१ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २} अर्चन्तु पुत्रका उत पुरमिद् धृण्वर्चत ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-69-8.

சுலபுகு ப்ராபுகு நரஃ ப்ரியமேதாஸோ சுலபுகு ।

சுலபுகுபு வபுகுசா உத வபுரித் துண்வர்சுத ॥

அந்வயம்.

हे नरः । अर्चत, प्रार्चत, प्रियमेधासः । अर्चत, उत, पुत्रकाः, अर्चन्तु, पुरमिद्, धृणु, अर्चत ॥

பதவுரை.

हे नरः !	ஹ நரஃ !	{ கருமத்திற்கு இறைவர்களான வேட்போர் முதலானவர்களே ! நீவிர்
अर्चत	அஅ-த	இந்திரனைப் போற்றுவீர்களாக.
प्रार्चत	பாஅ-த	சிறப்பாகவும் பூசிப்பீர்களாக.
प्रियमेधासः !	ப்ரியமேதாஸஃ !	வேள்வியி லன்புடையோர்களே !
अर्चत	அஅ-த	(நீவிர்) போற்றுவீர்களாக
उत	உத	மற்றும்.
पुत्रकाः	பு-தூகாஃ	புத்திரர்களும்
अर्चन्तु	அஅ-தனூ	ஆராதிப்பீர்களாக.
पुरमित्	பு-ரமித	{ போற்றுவோர்கட்கு நிறையச் செய்வோனும்,
धृष्ण	தூஷ்ண	{ சத்துருவை யடக்குவோனுமா கிய இந்திரனை
अर्चत	அஅ-த	(நீவிர்) ஆராதிப்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—3. பிரியமேதா ரிஷி.

கருமங்கட்கு நியந்தாவான வேட்போர் முதலியோர்களே ! நீங்கள் இந்திரனை யாராதிப்பீர்களாக. மற்றும், தோத்திரத்தால் இந்திரனையே இனிது போற்றுவீர்களாக. பிரியமேதா ரிஷி சம்பந்த முடையார்களே ! அதாவது அந்தக் கோத்திரத்தவர்களே ! நீங்கள் இந்திரனை யாராதிப்பீர்களாக. புத்திரர்களும் இந்திரனை யாராதிப்பார்களாக. மற்றும், துதிப்போர்கள் வேண்டியதைப் பூரணமாக்குவோனும், பகைஞர்களை யடக்குஞ் சீலமுள்ளவனுமாகிய இந்திரனைப் பூசிப்பீர்களாக என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

३ १ २२३ २ ३ १ २ ३ १ २
363. उक्थमिन्द्राय शंभस्यं वद्धनं पुरुनिःषिधे ।

३ १ २२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
शक्रो यथा सुतेषु नो रारणत् सख्येषु च ॥ ४ ॥

இருக்கு 1-10-5.

உக்திமித்ராய ஸம்ஸ்யம் வத்தனம் புரூநிஷிதே ।

ஸக்ரோ யதா ஸுதேஷு நொ ராரணத் சக்ஷ்யேஷு ச ॥

அந்வயம்.

புருனி:பிபே, இन्द्रாய, வர்ட்நம், உகத்யம், ஶக்ர:, ந:, சுதேபு, ச சரவ்யேபு, யதா,
ராரணத், ஶஸ்யம் ||

பதவுரை.

புருனி:பிபே	புருனி:பிபே	{ எல்லாச் சத்துருக்களையும் கொல்லுகின்ற
இन्द्रாய	இन्द्रாய	இந்திரன் பொருட்டு
வர்ட்நம்	வர்ட்நம்	விருத்திக்குச் சாதனமாகிய
உகத்யம் (ஶஸ்யம்)	உகத்யம் (ஶஸ்யம்)	துதி விசேடம் (புகழ்ந்பாலது.)
ஶக்ர:	ஶக்ர:	இந்திரன்
ந:	ந:	எங்களுடைய
சுதேபு	சுதேபு	புத்திரர்கள் விஷயத்திலும்
ச	ச	மற்றும்
சரவ்யேபு	சரவ்யேபு	நண்பர்கள் விஷயத்திலும்
யதா	யதா	எவ்வாறு
ராரணத்	ராரணத்	{ இரைகின்றனோ, (புகழ்கின்ற னோ,) அவ்வாறே
ஶஸ்யம்	ஶஸ்யம்	போற்றத் தக்கான்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—4. மதுச்சந்தரிஷி.

விருத்திக்குச் சாதனமாகிய வேத மந்திரம் இந்திரன் பொருட்டு எங்களை லோதற்பாலது. எவ்விதமாகிய இந்திரன் பொருட்டு டெனின்? அநேகம் பகைஞர்களை யொழிக்கத் தக்கவன் பொருட்டு. இந்திரன் எங்களுடைய புத்திரர்களிடத்தும், மித்திரர்களிடத்தும், எங்கனஞ் சிறப்பாக இரைவானோ, அதாவது எமது மந்திரோச்சாரணத்தாற் களிப்புற்ற இந்திரன் எங்களுடைய மக்களையும், நண்பர்களையும் பலவகையாக எவ்வாறு புகழ்கின்றனோ, அவ்வாறே அவன் போற்றத்தக்கான் என மேலே கூட்டுக. (4)

மந்திரம் 5.

364. ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
विश्वानरस्य वस्पतिमनानतस्य शवसः ।

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
एवैश्व चर्षणीनामूती हुवे स्थानाम् ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-68-4.

விஸ்வாநரஸ்ய வஸு திநாநதஸ்ய ஸவஸஃ |
வனவெஸு வஷ்டுணீநா உகுதீ ஹுவெ ரயாநாடி ||

அந்வயம்.

விஷ்வானரச்ய, அநானதச்ய, ஸவஸஃ, பதி, வஃ, சர்ஷணீநா, எவஃ, ரயானா,
஁தி, ஁வெ ||

பதவுரை.

விஷ்வானரச்ய	விஸ்வாநரஸ்ய	பகைஞர்கள்மேற் செல்வோனும்
அநானதச்ய	஁நாநதஸ்ய	{ சத்துருக்கட்கு வணங்காதோனும்
ஸவஸஃ	ஸவஸஃ	ஆற்றலுக்கு
பதி	வ஁	{ இறைவனுமாகிய இந்திரனை மருத்துக்காள் !
வஃ	வஃ	உங்களுடைய
சர்ஷணீநா	உஷ்டுணீநா	சேனைகளின்
எவஃ	வனவெஸு	கமனத்தோடு (நடைகளுடன்)
ரயானா	ரயாநா	இரதங்களினுடைய
஁தி	஁தீ	பாதுகாப்பின் பொருட்டு
஁வெ	஁வெ	அழைக்கின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—5. பிரியமேத ரிஷி.

எல்லாச் சத்துருக்களையும் அடக்குகின்ற, அல்லது, பகைஞர்கட்கு வணங்காமையை யடைச்செய்கின்ற ஆற்றலுக்கு இறைவனாகிய இந்திரனை, ஈண்டு இந்திர சம்பந்தமுடைய மருத்துக்களுங் கூறப்படுகின்றார்கள். ஆனால், மருத்துக்கள், என்னுஞ் சொல் இல்லை. அங்ஙனமாயினும், நீங்கள் என்னுஞ் சொல்லின் வலியால் பெறப்பட்டார்கள் எனக்கொள்க. மருத்துக்காள்! உங்களுடைய சேனைகள் நடைப்பதுடன், அல்லது, இந்திரனுடைய சேனைகளான உங்களுடைய நடைபுடன் ஒரு நிலைக்களத்துள்ள உங்களுடைய இரதங்கள் செல்வதுடன் அழைக்கின்றேன். அதாவது நடந்து செல்பவர்களோடும், இரதங்களிற் செல்பவர்களோடும் (மருத்துக்களோடும்) இந்திரனையழைக்கின்றேன் என்பது பொருள். அல்லது, வேள்வித் தலைவர்களே! உங்களுடைய சேனைகளுக்குள் இரதமுடையார்கள் எக் கால் போர்க்களம் புகுகின்றார்களோ, அப்போது அவர்களுடைய அதுகூலத்தின் பொருட்டு இந்திரனையழைக்கின்றேன் எனினுமாம்.

(5)

மந்திரம் 6.

365. * सघाः यस्ते दिवो नरो धिया मर्त्तस्य शमतः ।

ऊती स बृहतो दिवो द्विषो अंहो न तरति ॥ ६ ॥

இருக்கு 6-2-4.

ஸவாஃ யஸ்தே டிவோ நரோ டியா உத்-ஸூ ஸதஃ ।

ஊதீ ஸ வ்யஹதோ டிவோ டிவோ ஸஹோ ந தரதி ॥

அங்வயம்.

शमतः, मर्त्तस्य, दिवः, ते, धिया, नरः, सखा, सः, बृहतः, दिवः, यः,
ऊती, अंहो न, द्विषः, तरति ॥

பதவுரை.

शमतः	ஸதஃ	{ அடங்கி நல்வழியிற் செல்லு கின்ற
मर्त्तस्य	உத்-ஸூ	மனிதர்களுக்குள்
दिवः	டிவஃ	{ பிரகாச முதலிய குணமுடையோ கைய
ते	தெ	உன்னுடைய
धिया	யியா	துதியால்
नरः	நராஃ	எம்மனிதன்
सखा	ஸவா	(உன்னை) போற்றுகின்றானே,
सः	ஸஃ	அம்மனிதன்
बृहतः	வ்யஹதஃ	மகானும்
दिवः	டிவஃ	பிரகாசமுடையவனுமாகிய
यः	யஃ	யாதொரு நினது
ऊती	ஊதீ	பாதுகாப்பினால்
अंहो न	ஸஹோ ந	பாவத்தைக் கடப்பதுபோற்
द्विषः	டிஷஃ	சத்துருக்களைக்
तरति	தரதி	கடக்கின்றான்.

* ऋधद् यस्ते सुदानवे धिर्यमर्त्तः शशमते उत्तीष, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—6. பரத்துவாச ரிஷி.

கருமானுஷ்டானத்தால் அடங்கிய விருத்தியுள்ள (தமது நெறியிலுள்ள) மனுடர்களுக்குட் பிரகாச முதலிய குணமுள்ள உன்னுடைய தோத்திரத்தால் எம்மனிதன் (உன்னைத்) துதிப்போனாகின்றானோ, மித்திரனாகின்றானோ, என்பதுமது. அவன் ஒளியுடைய நினது பெரும் பாதுகாப்பால் பாவத்தைக் கடப்பதுபோற் பகைஞர்களைத் தாண்டுகின்றான் என்பதாம். (அவன் சத்துருக்களாற் றுன்புறன் என்பது பொருள்.) (6)

திறிப்பு.—மூலத்தில் 'மனிதனுடைய' என்னும் ஒருமை சாதி யொருமை.

மந்திரம் 7.

366. ^{3 9 2 3 3 2 3 2 3 9 2} விभोष्ट इन्द्र राधसो विभी रातिः शतक्रतो ।

^{9 2 3 9 2} अथा नो विश्वचर्षणे * बुध्नं सुदत्र मंहय ॥ ७ ॥

இருக்கு 30-73-13.

விறொஷ்ட ஐந்திரா ராடலஸா விபி ராதிஃ ஸதகர்தொ ।
அதா நொ விஸ்வஷர்ஷணே * பூதந் சுதத்ர மஹய ॥

அங்வயம்.

हे शतक्रतो! इन्द्र!, विभो:, ते, राधस:, राति:, विभी, अथ, विश्वचर्षणे,
सुदत्र!, न:, बुध्नं, मंहय ॥

பதவுரை.

हे शतक्रतो! इन्द्र!	{	ஹே ஸதகர்தொ!	{	அநேக கருமங்களை யுடைய இந்
		ஐந்திர!		திர!
विभो:		விறொ:		வியாபகனாகிய
ते		தெ		நினது
राधस:		ராடலஸ:		தனங்களின்
राति:		ராதி:		கொடையானது
विभी		விபி		மகத்தாயிருக்கின்றது.
अथ		அத		இதனால்
विश्वचर्षणे		விஸ்வ அஷர்ஷணே		அனைத்தையுங் காண்கின்றவனும

* बुध्नः सुदत्र, என்பது இருக்கு.

சுதந்!

ஸுஹித்!

{ மங்கல வடிவ ஈகை யுடையவனு
மாகிய இந்திரனே! நீ

ந:

ந:

எங்கட்குத்

சுமன்

ஈஹித்

தனத்தைக்

மஹ

ஈஹய

கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—7. அத்திரி ரிஷி.

அநேக கருமங்களை யுடைய இந்திர! நின்னுடைய தனம் வழங்கலாகிய
மிசுந்த கொடையானது பெரியதாம். இக்காரணத்தால் அனைத்தையுங்
காண்போய்! மங்கலமாகிய ஈகையுடைய இந்திர! நீ எங்கட்குத் திரவியத்
தைக் கொடுப்பாயாக என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8.

367. वयश्चित्ते पत्रिणो द्विपाचतुष्पादर्जुनि ।
२३ १२ ३१ २२ ३ १ २२ ३ १२

उषः प्रारन्नुतूँरनु दिवो अन्तेभ्यस्परि ॥ ८ ॥

இருக்கு 1-49-3.

வயஸிதே வதத்ரிணோ ஹிவாஹுதஸ்பாஹிநி ।

உஷஃ ப்ராந்நுதூர்நு திவோ அந்நெஹஸ்பரி ॥

அந்வயம்.

अर्जुनि, हे उषः!, ते, ऋतून् अनु, द्विपात्, चतुष्पात्, पत्रिणः, वयश्चित्,
दिवः अन्तेभ्यः, परि, प्रारन् ॥

பதவுரை.

अर्जुनि

ஈஹித்

வெண்மைநிற முடைய

हे उषः!

ஹெ உஷஃ!

உஷாதேவதையே!

ते ऋतून् अनु

தெ ஈதநு ஈஹ

நீ உதயமான பின்னரே

द्विपात्

ஹிவாஹு

மனிதர் தேவர் முதலியோர்களும்

चतुष्पात्

ஹதஸ்பாஹி

கோ முதலியவைகளும்

पत्रिणः

வதத்ரிணஃ

இறகுக்களையுடைய

वयश्चित्

வயஸித்

பறவைகளும்

दिवः अन्तेभ्यः

திவஃ அந்நெஹஸ்பரி

வெளியிடங்களினின்று

परि

வரி

மேல்

प्रारन्

ப்ராந்நு

இனிது தொழிப்படுகின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—8. பிரற்கண்ணுவ ரிஷி.

வெண்மை நிறமுடைய உஷா தேவதையே! உன்னுடைய உதயத்தை யனுசரித்தே மனுடர் முதலானோர்களும், இறகாற் செல்கின்ற பறவை முதலியவைகளும், வானிடங்களினின்றும் மேல் இனிது செய்கையுடையன வாகின்றனர். இரவிற் கட்டுப்பட்டுக் கிடந்த எல்லா உயிர்களும் நீ வந்த தின் பின்னரேயே தொழிற்படுகின்றன (பிரவிர்த்திக்கின்றன) என்பது பொருள்.

(8)

மந்திரம் 9.

368. ३ १ २ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २
अमी ये देवा स्थन मध्य आरोचने दिवः ।

१ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
कद्रः कतं कदमतं का प्रला व आहुतिः ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-10-52.

சுரீ யெ ஷெவா ஸுந மய்ய சூரொஹநெ ஷிவஃ |

கடஃ கீதம் கதமத் கா ப்ரலா வ ஆஹுதிஃ ||

அந்வயம்.

हे देवाः!, ये अमी, दिवः, आरोचने, मध्ये, स्थन, वः, कतं, कत्?, अमृतं
(अनृतं,) कत्?, वः, प्रला, आहुतिः, का? ॥

பதவுரை.

हे देवाः!	ஹெ ஷெவாஃ!	இந்திரன் முதலிய தேவர்கள்!
ये अमी	யெ சுரீ	எத்தகைய நீங்கள்
दिवः	ஷிவஃ	பிரகாசமாகிய இரவி
आरोचने	சூரொஹநெ	உதித்த விடத்து
मध्ये	மய்யே	வானில்
स्थन	ஸுந	{ நிலைக்கின்றீர்களோ, அத் தன்மை
वः	வஃ	{ உங்களுடைய துதிக்கு னிடயமாகிய
कतं	கீதம்	உண்மை (சத்தியம்)
कत्?	கக?	எங்கே?
अमृतं (अनृतं)	சுரூதம் (சுநூதம்)	பொய்மை
कत्?	கக?	எங்கே?

வ:	வ:	உங்களுடைய
பரண	பு-நூ	பண்டைக்காலத்திய
அஹுதி:	சூ-ஹ-தி:	ஆகுதி
கா?	கா?	யாது?

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—9. ஆப்யத்திரித ரிஷி.

இந்திரன் முதலான தேவர்கள்! எத்தகைய நீங்கள் பிரகாசமாகிய சூரியனுடைய ஒளிக்குள் வானுலகிலிருக்கின்றீர்களோ, அதாவது இரவியால் விளக்கப்பட்ட விடத்தில் என்பது பொருள். அத்தன்மைய உங்களுடைய தோத்திர விஷயமாகவுள்ள சத்தியம் எவ்விடத்திலிருக்கின்றது? அசத்தியம் எங்கேயுள்ளது? உங்களுடைய பழமையாகிய ஆகுதி என்னையாயிற்று? (உங்களுடைய ஈகை என்னுயிற் றென்பது பொருள்) இத்தன்மைய துன்பாது பவத்தால், என்னு லதுட்டிக்கப்பட்ட வேள்வி முழுதும் உங்களை யடைய வில்லையென்று அதுமானிக்கின்றேன் என்பதாம். (9)

திறிப்பு.—ஈண்டு அமிருதம் எனற்பாலதில் இடையிலுள்ள ந காரம் ம காரமாய்த் திரிந்து அமிருத மென்றாயிற்று.

மந்திரம் 10.

369. २३ १२ ३ २ ३ १२ ३ १२
ऋचं साम यजामहे याभ्यां कर्माणि कुर्वते ।

१ २२ ३ २ ३ १२
वि ते सदसि राजतो यज्ञं देवेषु वक्षतः ॥ १० ॥

ஈஹ வாஃ யஜாமஹே யாஹ்யாம் கஃகாணி கர்ணதெ ।
வி தெ வஃவஸி ராஜதொ யஜஃகம் ஃஃவெஷஃ வஃஷதஃ ॥

அந்வயம்.

யாஹ்யா, கர்மாணி, குர்வதே, ஋ச், சாம, யஜாமஹே, தெ, சதஸி, விராஜதஃ,
தேவेषு, யஜ், வஃஷதஃ ॥

பதவுரை.

யாஹ்யா	யாஹ்யாம்	{ இருக்கு, சாமம், என்னும் எந்த இரண்டு வேதங்களால்
கர்மாணி	கஃகாணி	{ தோத்திரம் முதலிய கருமானுட் டானஞ்
குர்வதே	கர்ணதெ	செய்கின்றார்களோ,

ऋचं साम	ஐ.அ. ஸாஉ	{ அந்த, இருக்கையும், சாமத்தை யும்,
यजामहे	யஜாஉஹ	ஆராதிக்கின்றோம்.
ते	தெ	அந்த இருக்கும் சாமமும்
सदसि	ஸஉஸி	வேட்போர் கழகத்தில்
विराजतः	விராஜதஃ	{ தோத்திர முதலியவைகளாக விளங்குகின்றன.
देवेषु	தெவெஷு	{ இந்திரன் முதலான தேவர்களிடத்தில்
यज्ञं	யஜ்ஞ	வேள்விப்பாகத்தை(யுஞ்)
वक्षतः	வக்ஷதஃ	சேர்ப்பிக்கின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—10. வாமதேவ ரிஷி.

இருக்கோதுவோரும், சாமம் பாடுவோரும், மந்திரம், துதி முதலியவை களை இருக்குச் சாமமென்னும் எவ் விரண்டு வேதங்களாற் செய்கின்றார் களோ, அந்த இருக்கையும், சாமத்தையும் நாங்களாராதிக்கின்றோம். அந்த இருக்குஞ் சாமமும், வேட்போர்கூட் டத்தில் (சுதோமண்டபத்தில்) தோத் திரமாகவும் மந்திரமாகவும் நன்கு விளங்குகின்றன. அவ் விருக்குச் சாமங் கள் இந்திரன் முதலிய தேவர்களிடத்தில் வேள்விப்பாகத்தைச் சேர்ப்பிக் கின்றன என்பதாம்.

(10)

இரண்டாவது கண்டம்.

முற்றும்.

மூன்றாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—4. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—3.

பதினொரு மந்திரங்களாலானது.

இதிலுள்ள பதினொரு மந்திரங்களில், 10-ம், 11-க்கு, இந்திரன், 9-க்கு வான், மண், தேவதைகள் 1, 9, 11-க்கு, சகதி, சந்தம், 10-க்கு, மகாபந்தி. 1, 9, 11-க்கு, நிஷாதம். 10-க்கு, பஞ்சமம் சுரம்.

மந்திரம் 1.

370. विधाः पृतना अभिभूतरं नरः सजूस्ततक्षुरिन्द्रं जजनुश्च राजसे ।

* क्रत्वे वरे स्थेमन्यामुरीमुतोग्रमोजिष्ठं तरसं तरस्विनम् ॥ १ ॥

இருக்கு 8-67-10.

விதா: பூதநா சுவிலகுதரம் நர: ஸஜ குஷுதக்ஷுரிந், ஜஜ
[நாஸு ராஜஸே ।
சூக்ஷ வரெ ஸ்வேமந்யா மூரீமுகோமுகோஜிஷ்டம் தரஸம் தர
[விநடி ॥

அந்வயம்.

नरः, विधाः, पृतनाः, सजूः, अभिभूतरं, इन्द्रं, ततक्षुः, च, राजसे, जजनुः,
उत, क्रत्वे, वरे, स्थेमनि, आमुरी, उग्रं, ओजिष्ठं, तरसं, तरस्विनम् ॥

பதவுரை.

नरः	நர:	போர் புரிகின்ற
विधाः	விதா:	மிகுந்த
पृतनाः	பூதநா:	சேனைகள்
सजूः	ஸஜ:	ஒன்றுகூடி
अभिभूतरं	சுவிலகுதரம்	{ பகைஞர்களை முற்றும் அடக்கு கின்ற
इन्द्रं	இந்ரு	இந்திரனைப்
ततक्षुः	ததக்ஷு:	{ படைகளைக் கைக்கொண்டோர் ஒய்ச் செய்தன.

च	அ	மற்றும், துதிப்போர்கள்
राजसे	ராஜசௌ	{ பிரகாசத்தின் பொருட்டு இரவி யாகிய இந்திரனை
जजनुः	ஜஜநுஃ	{ துதி முதலியவைகளால் தமது வேள்வியில் வெளிப்படுத்திக் கொண்டார்கள்.
उत	உத	மற்றும்,
ऋवे	஋குவே	{ விருத்திரனைக் கொல்லல் முதலிய செய்கையின் பொருட்டு,
वरे	வரெ	மேலாகிய
स्थेमरि	ஸ்தேமரி	நிலைத்த விடத்திலுள்ள
आसुरीं	ஆசுரீம்	பகைஞரைக் கொல்வோனும்
उग्रं	உஹ்ரம்	திவிர இயற்கையனும்
ओजिष्ठं	ஓஜிஸ்தம்	பேரொளியுடையவனும்
तरसं	தரஸம்	மிஞ்சாத ஆற்றலுடையவனும்
तरस्विनं	தரஸ்வினம்	{ விரைவுடையோனுமாகிய இந்தி ரனைத் துதிக்கின்றார்கள்.

சாயண பாடியும்,

கண்டம்—3. இருக்கு—1.

வியாபகமாகிய, அல்லது, பார்த்துள்ள போரைச் செய்கின்ற சேனைகள் ஒன்று கூடியதாய்ப் பகைஞர்களை முழுதும் அடக்குகின்ற இந்திரனை ஆபுத முதலியவைகளாற் கூர்மையாக்கின. (படைகளைக் கைக்கொண்டவனாகச் செய்தன என்பது பொருள்.) அல்லது 'பிருதனா' என்றது உயுத்தம், பிருதனா போர் என்பது நிகண்டாமாதலின், எல்லாப் போர்களைபுற் தாழ்மைப் படுத்தும் இந்திரனை, ஏனைய துதியாளர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் ஒன்றுகூடி தோத்திரங்களால் கூர்மைப்படுத்தினார்கள் என்பதாம். அல்லது, வேட்ட்போர்கள் அவி கொடுத்தலால் வீரியமுடையவனாகச் செய்கின்றார்கள் எனினுமாம். அன்றியும், துதிப்போர்கள் தமது பிரகாசத்தின்பொருட்டுச் சூரியனாகிய இந்திரனைத் தமது வேள்வியில் தோத்திர மந்திரங்களால் உண்டாக்கினார்கள். மற்றும், விருத்திரனைக் கொல்லுதல் முதலிய தம்முடைய செய்கையின் பொருட்டு, நிலைத்த உயர்ந்த இடத்திலுள்ளவனும் சத்துருக்களைக் கொல்லுகின்றவனுமாகிய இந்திரனைத், தமது தனலாபத்தின் பொருட்டுத் துதிக்கின்றார்கள் என்பது பொருள். எத்தன்மைய இந்திரனை யெனின்? உக்கிரமும், ஒளியும், பேராற்றலும், பகைஞர்களைக் கொல்ல ஆற்றலும், விரைவும் உடையானே. துதிக்கின்றார்கள் என்பதனோடு சேர்த்துக்கொள்க என்பதாம். (1)

குறிப்பு:—कवा वरिष्ठं वर आसुरि, என்பது இருக்கு.

रोदसी	रोडाडवरी	மண்ணும் விண்ணும்
खा भुधावतां	खवा सुनुयवावतां	நின்வசமாகின் நனவே, அக்கால்
पृथिवीचित्	पृथिवीचित्	நிறைந்த வானமும்
ते	ते	நினது
शुष्मात्	शुष्मात्	வலியினின்று
भ्यसाते	भ्यसाते	பயமடைகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—2. சவேத சைலாழி ரிஷி.

வச்சிராபுதமுடைய இந்திர! முக்கியமாகிய நினது கோபத்தின் பொருட்டு அன்பு செலுத்து (வழிபடு) கின்றேன். அல்லது, உனது பிரகாசத்தின் பொருட்டு அன்பு செலுத்துகின்றேன். எக் கோபத்தினால் கருமங்கட்கிடையூறு செய்த அசுரனைக் கொன்றனையோ, (அடியோடு தொலையுமாறு கொன்று மேகத்தால் மறைக்கப்பட்ட மழைகளை இவ் வுலகத்திற்குக் கொண்டுவந்தனையோ,) அக்கோபத்தின் பொருட்டு எனச் சேர்த்துக்கொள்க. வானுலகம், மண்ணுலகம் என்னும் இரண்டும் நின்னைப் பின் றொடர்ந்துள்ளன. அதாவது நினது அதிசமாயிருக்கின்றன என்பது பொருள். மற்றும், விரிந்த ஆகாயமும் உன்னுடைய ஆற்றலினின்றும் பயமடைகின்றது. அதாவது பயத்தால் நடுங்குகின்றது என்பதாம்.

‘பிருதிவிசித்’ என்பது அந்தரிஷம் என நிகண்டின் 1-3-9 சூத்திரங் கூறுகின்றது. (2)

மந்திரம் 3.

372. ३२३ २ ३ १२३ १२ ३२३ ३ १ १ २२२ १२
समेत विश्वा ओजसा पतिं दिवो य एक इद्भूरतिथिर्जनानाम् ।

२ ३ १ २२ ३ १ २३ १ २३ १ २२ ३ २३ २
स पूर्व्यो नूतनमाजिगीषन्तं वर्त्तनीरनुवावृत एक इत् ॥ ३ ॥

வசுதேவ விஸ்வா ஒஜஸா பதிம் ஹிவொ ய வாக ஐஃஹுரா திதிஜ்ஜ
[நாநாடி]

வ வகுவெஹா நகுதந ஜாஜிதீஷன் வகுதீ நநுவாவூத
[வாக ஐச]

அந்வயம்.

हे विश्वाः!, दिवः, ओजसा, पतिं, समेत, यः, एकः इत्, जनानां, अतिथिः,
सूः, पूर्व्यः, सः, आजिगीषन्तं, नूतनं, एकः इत्, वर्त्तनीः, अनुवावृते ॥

பதவுரை.

हे विश्वः !	ஹெ விஸ்வா !	சனங்களே ! நீவிர்
दिवः	டிவஃ	சவர்க்கத்திற்கு
ओजसा	ஓஜஸா	ஆற்றலால்
पति	பதி	இறைவனாகிய இந்திரனைத்
समेत	ஸமெத	{ துதிசனாலும், அனிகளாலும் இனிது அடைவீர்களாக.
यः	யஃ	எவ் விர்திரன்
एक इत्	ஏக ஐத்	ஒருவனாகவே
अनामि	அநாநா	வேள்வித் தலைவர்கட்கு
अतिथिः	அதிதிஃ	அதிதி (யிருந்து) போல்
भूः	ஹூஃ	பிரியன் ஆகின்றானே,
पूर्यः	பூர்யஃ	பழையோனாகிய
सः	ஸஃ	அவ் விர்திரன்
आजिगीषन्तं	ஆஜிமீஷன்	{ தனது பகைஞரை வெல்லும் வேட்கையுடைய
नूतनं	நூதநம்	இக்காலத்திய துதிப்போர்களை
एक इत्	ஏக ஐத்	ஒருவனாகவே
वत्तनीः	வத்தூநீஃ	வெற்றி வழியில்
अनुवावृते	அநுவாவூதெ	நடத்துகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—3. வாமதேவ ரிஷி.

சனங்களே ! நீவிர் சவர்க்கத்திற்கு வலி மிகுந்த இறைவனாகிய இந்திரனைத் தோத்திரத்தாலேனும் அபிபாலேனும் இனிது அடைவீர்களாக. இந்திரன் ஒருவனாகவே யிருந்து வேள்வித் தலைவர்கட்கு அதிதி போன்று அன்பனாகின்றான். அதாவது அனாதியாகிய அவ் விர்திரன் தனது பகைஞர்களை வெல்ல விரும்பிய இக்காலத்திய துதிப்போர்களை, தான் ஒருவனாகவே வெற்றி மார்க்கத்தில் நடத்துகின்றான் என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २

४७३. इमे ते इन्द्र ते वयं पुरुषुत ये त्वारभ्य चरामसि प्रभूवसो ।

२ ३ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

न हि त्वदन्यो गिर्वणो गिरः सघत् क्षोणीरिव *प्रतितद्वर्यं नो वचः॥

இருக்கு 1-57-4.

* प्रति नो हर्य तद्वचः, என்பது இருக்கு.

ஐதெ தெ ஐநு தெ வயம் வபுரஹுத யெ சுவாஹு துராஹி
[வ்ருஹுவஸொ |
ந ஹி சுவதெநா மிவபுணொ மிரஃ ஸவசு கெஷாணீரிவ வ்ரு
[தஹயுத நொ வஹி]

அந்வயம்.

हे प्रभूवसो!, पुरुदुत, इन्द्र!, त्वा आरभ्य, ये, चरामसि, ते इमे वयं, ते,
गिरिणः, त्वदन्यः, गिरः, न हि, सघत्, तत्, नः, वचः, क्षोणीः इव,
प्रतिहयं ॥

பதவுரை.

प्रभूवसो!	வ்ருஹுவஸொ!	மிசூந்த தனமுள்ளவனும்
पुरुदुत!	வபுரஹுத!	பலராற் றுதிக்கப்பட்டவனுமாகிய
इन्द्र!	ஐநு!	இந்திரனே!
त्वा आरभ्य	சுவா சூரஹி	நின்னைப் பற்றிக்கொண்டே
ये	யெ	எத்தகைய நாங்கள்
चरामसि	துராஹி	வேள்வியில் முயல்கின்றோமோ,
ते इमे वयं	தெ ஐதெ வயம்	அத்தகைய இந்த நாங்கள்
ते	தெ	{ நின்னுடையவர்களே யாகின் றோம்.
गिरिणः!	மிவபுணை!	{ மந்திரத்தாற் றுதிக்கத்தக்க இந் திர!
त्वदन्यः	சுவதநி:	நின்னைத்தவிர்த்து வேறு யாரும்
गिरः	மிர:	துதிப்பதற்கு
न हि सघत्	ந ஹி ஸவசு	எமக்குக் கிடைத்திலர்.
तत्	தசு	ஆதலின்
नः	ந:	எங்களுடைய
वचः	வஹ:	தோத்திரங்களை
क्षोणीः इव	கெஷாணீ: உவ	தரையானது விரும்புவதுபோல்
प्रतिहयं	வ்ருதிஹய:	(நீ) ஏற்றுக்கொள்வாயாக.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—4. சவ்ய ஆங்கிரச ரிஷி.

மிசூந்த தனமுடைய இந்திரனே! இதனானே அநேக வேள்வித்
தலைவர்களால் னுதிக்கப்பட்டோம்! எத்தகைய நாங்கள், நின்னைப்பற்றுக்
கோடாக்கக்கொண்டு வேள்வியிற் பிரவிருத்திக்கின்றோமோ, அத்தகைய நாங்

கன் அத்தன்மையானே நின்னுடையவர்களோயாகின்றோம். தோத்திரத்தாற்
போற்றத்தக்க இந்திர! நின்னை யொழிந்து துதி செய்ய வேறு யாரும்
மக்குக் கிடைத்திலர். இதனால் நீ எங்களுடைய தோத்திரமாகிய வாக்கு
னை, தரையானது தன்னுடைய உயிர்வர்க்கங்களை விரும்புமாறு விரும்புவா
யாக என்பதாம். (4)

மந்திரம் 5.

374. चर्षणीधृतं मधवानमुक्थ्याऽमिन्द्रं गिरो बृहतीरभ्यनूषत ।
२ १ २ ३ १ २ ३ २ २ ३ १ २ ३ २ २ २
वावृधानं पुरुहूतं सुवृक्तिभिरमर्त्यं जरमाणं दिवे दिवे ॥ ५ ॥
२ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

இருக்கு 3-51-1.

அஷ்டணீயுதம் உவவாந உக்ஷுதீதம் நிரொஷுஹகீரஹு
[நடுஷத ।
வாவூயாநம் வுரூஹுதம் வுவுகீலிரஉத்ஸம் ஜரஜாணம்
[ஐவெ ஐவெ ॥

அந்வயம்.

चर्षणीधृतं, मधवानं, उक्थ्यं, वावृधानं, पुरुहूतं, अमर्त्यं, सुवृक्तिभिः, दिवे
दिवे जरमाणं, इन्द्रं, बृहतीः, गिरः, अभ्यनूषत ॥

பதவுரை.

चर्षणीधृतं	அஷ்டணீயுதம்	{ விரும்பிய பயனையளித்துக் காப் பாற்றுவவனும்
मधवानं	உவவாநம்	{ அன்னத்தை, அல்லது, வேளினி யை யுடையோனும்
उक्थ्यं	உக்ஷுதீ	புகழற் குரியானும்
वावृधानं	வாவூயாநம்	{ வலி, பொருள் முதலியவைக ளால் வளர்பவனும்
पुरुहूतं	புரூஹுதம்	{ பல்லோரால் அழைக்கப்படுபவ னும்
अमर्त्यं	அமர்தீதம்	இறப்பிலாதோனும்
सुवृक्तिभिः	சுவூக்திபிஃ	அழகிய துதிகளால்
दिवे दिवे जरमाणं	ஐவெ ஐவெ ஜரஜாணம்	{ நாடோறும் துதிக்கப்பட்டவனு மாகிய

இन्द्र	ஐரூ	இந்திரனை
बृहती:	வெஹதீ:	மிகுதியான
गिर:	மிர:	எனது துதி வாக்குகள்
अभ्यनूषत	அவநூஷத	{ பலவகையாலும் துதிப்பனவா குக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—5. விசுவாமித்திரர் துதிக்கின்றார்.

விரும்பிய பயனைக் கொடுத்தலால் மனிதர்களைக் காப்பாற்றுவோனும், ஆற்றலை யுடையவனும், தனம், வேள்விகளை யுடையவனும், மந்திரங்களாற் றுதிக்கத்தக்கோனும், வலியாலும், தனம் முகலிப சம்பத்துக்களாலும், ஒவ் வொரு கணத்திலும் விருத்தியாகுவோனும், அநேக துதியாளர்களால் அழைக்கப்படுவோனும், இறப்பிலாதோனும், அழகிய தோத்திர வாசகங் களால் ஒவ்வொரு நாளும் போற்றத்தக்கோனுமாகிய அத்தகைய இந்திரனைப் பலவாற்றானும் எமது தோத்திரமாகிய விரிந்துள்ள வாக்குகள் அனைத்தும் துதிப்பனவாகுக.

(5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ ३ ३ १ २

375. अच्छा व इन्द्रं मतयः स्वयुवः सध्रीचीर्विश्वा उशतीरनूषत ।

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

* परिष्वजन्त जनयो यथा पतिं मर्यं न शुन्ध्युं मघवानमूतये ॥६॥

இருக்கு 10-43-1.

அவ்வா வ ஐரூ உதய: வ்யயபூவ: வயீவீவிபூஸா உஸதீர நவூஷத ।
வாரிஷஜன ஜநயோ யயா வதி மயபூ ந ஸாந்யூ உவவாந

[உதயெ ॥

அந்வயம்.

जनयः, यथा, मर्यं पतिं, न, शुन्ध्युं, मघवानं, उतये, परिष्वजन्त, वः,
स्वयुवः, सध्रीचीः, विश्वाः, उशतीः, मतयः, इन्द्रं, अच्छानूषत ॥

பதவுரை.

जनयः	ஜநய:	மனைவியானவன்
यथा	யயா	எவ்வாறு
मर्यं पतिं	மயபூ வதி	கொழுநனாகிய ஒருவனையும்,
न	ந	மற்றும்.

* परिष्वजते, என்பது இருக்கு.

सुख्यं	புறநாடு	சுத்தனாகிய
मघवानं	உய்வாடம்	தன்முடையானையும்
उतये	ஊதயை	தனது பாதுகாப்பின் பொருட்டு
परिव्रजन्त	வரிவ்வுண	{ சுட்டி யணைத்துக்கொள்கின்ற ளோ, அஃதொப்ப
स्युवः	ஸுய-ஹவஃ	{ சவர்க்கத்தோடு சேர்க்கின்றவை களும்
सधीचीः	ஸதீ-ஹி	(தம்முள்) கூடினவைகளும்
विशाः	விபுராஃ	நிறைவானவைகளும்
उसतीः	உஸதீஃ	விரும்பியவைகளுமான
वः	வஃ	உங்களுடைய
मतयः	உதயஃ	தோத்திரங்கள்
इन्द्रं	இந்திரம்	இந்திரனை
अच्छानूषत	அசுநாநூஷத	{ நூற்புறத்தும் அணைந்துகொள் கின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—6. இருஷ்ண ஆங்கிரச ரிஷி.

சவர்க்கத்தோடு சேவைப்பவைகளும், (தம்முள்) கூடினவைகளும், வியாபகமானவைகளும், விரும்புபவைகளுமான தோத்திரங்கள், இந்திரனாகிய ஈசுரனைச் சூழ்ந்துகொள்கின்றன. அன்றியும், மனைவியானவள் கொழுகிய மனிதனையும், மற்றும், தோடமற்ற தனமுடையோனையும், தமது பாதுகாப்பின் பொருட்டு அணைத்துக் கொள்கின்றாளோ, அதுபோல, இந்திரனை எனது துதிகள் சூழ்ந்து அணைத்துக் கொள்கின்றன என்பதாம். (6)

மந்திரம் 7.

376. १ २३ ३१ २ १२ ३ २ ३१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
अभि त्यं मेपं पुरुहूतमृगिम्यमिन्द्रं गीर्भिर्मदता वस्वो अर्णवम् ।
२ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २ २ ३ १ २ २
यस्य द्यावो न विचरन्ति मानुषं भुजे मंथहिष्ठमभि विप्रमर्चत ॥

இருக்கு 3-53-1.

அபி த்யம் மெபம் புரூஹூதமரூகிமயமிந்ரம் கீர்ம்மிமததா வஸ்வோ அர்ணவம் ।

[சுணபுவம்]

யஸ்ய ட்யாவோ ந விசரந்தி மானுஷம் பூஜே மந்த்ஹிஸ்தமபி விப்ரமர்சத ॥

[உவபுத ॥

அந்வயம்.

त्यं, मेघं, पुरुहूतं, ऋमियं, वस्वः अर्णवं, इन्द्रं, गीर्भिः, अभिमदत, यस्य,
मानुषं, द्यावः, न, विचरन्ति, भुजे, मंहिष्ठं, विप्रं, अभ्यर्चत ॥

பதவுரை.

त्यं	தஜம்	கீர்த்தி பெற்றவனும்,
मेघं	மேஷம்	{ சத்துருக்களோடு வையையும்
पुरुहूतं	புரூஹூதம்	பலராலழைக்கப்
ऋमियं	ஐமியம்	{ மனமந்திரிப்பது
वस्वः अर्णवं	வஸுவஃ அர்ணவம்	{ தனத்தையுமாய்
इन्द्रं	இந்திரம்	{ இந்திரனை,
गीर्भिः	கீர்மீபிஃ	நீவினராக
अभिमदत	அபிமதத	{ ஒருமையோடு களிப்பதையுள்
यस्य	யஸ்ய	செய்வீர்களாக.
मानुषं	மானுஷம்	எவ் விந்திரனுக்கு
द्यावः न	த்யாவஃ ந	மனிதர்களது இனிய கருமங்கள்
विचरन्ति	விசரந்தி	{ யாவர்கட்கும் இனிதாகிய இரவியின்
भुजे	புஜே	கிரணம்போன்று
मंहिष्ठं	மஹிஸ்தம்	விசேடமாய் இருக்கின்றனவோ,
विप्रं	விப்ரம்	போகத்தின் பொருட்டு
अभ्यर्चत	அப்யர்சத	விருத்தியடைபவனும்
		{ நுண்ணறிவோனுமாகிய அவ்
		விந்திரனைப்
		பூசிப்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—7. சக்கிய ரிஷி.

புகழுடையவனும், சத்துருக்களோடு வையமுடையானும், அல்லது (மேஷம், என மூலத்திய சொல்விருத்தவின்) கண்ணுவருடைய புத்திரன் மேதாதிதி என்னும் வேள்வித்தலைவனைக் குறித்து இந்திரன் ஆடாகவந்து அவருடைய சோமாசத்தை யருந்தினன். அதுபற்றி இந்திரனை ஆடு எனச் சொல்லினன், அது கொண்டு இப்போதும் இந்திரன் ஆடு எனப்படுகின்றான். “மேதாதிதி கேடம்” என சுப்பிரமணிய மந்திரத்தின் ஒரு பாகத்திற்

தள்ள உரையாகிய பிராமணமும் (மறையின் ஒரு பாகமும்) கூறுகின்றது. அதாவது மேதாதிதியாகிய கண்ணுவரை இந்திரன் ஆடாக வடைந்து சோமரசத்தை யருந்தினன் என்பதாம். அநேக வேள்விக் தலைவர்களால் அழைக்கப்படுவோனும், மறையோத்துக்களால் துதிக்கப்படுவோனும், அல்லது, மறை மந்திரங்களால் உணரப்படுவோனும், தனங்களுக்கொரு நிலைகளானும், என்னும் இத்தன்மைய குணங்களோடு கூடிய இந்திரனை, துதிப்போர்களுடைய! நீவிர் தோத்திரங்களால் ஒருமையடையச் செய்து களிப்புறுகீர்களாக. மக்தக்கெல்லாம் எவ்விந்திரனுடைய இனிமையான ப்பாக இருக்கின்றனவோ, (அவ்விந்திரனை எனக் கூட்டுக), 'கள் யாவர்கட்கும் இனிமையாவன போன்றெனல், (இந்திரனுடைய கருமங்கள் அனைவர்கட்கும் இனியதாகத்தென்பொருட்டு வியப்பாக விருந்தியாகுபடியானுமாகிய இந்திரனை நன்கு ஆராதிப்பீர்க

(7)

மந்திரம் 8.

३७७. त्वं सु मेघं महया स्वविदं शतं यस्य सुभुवः साकमीरते ।

२३ २२ ३२३ २३१ २ ३१२ ३१२
अत्यं न वाजं हवनस्यदं रथमेन्द्रं ववृत्यामवसे सुवृक्तिभिः॥८॥

இருக்கு 1-52-1.

தும் வு லெஷம் உஹயா ஸ்விஷ்டம் தம் யவஹு, வுஹுவஃ வாக [ஊதெ ।

சுதும் ந வாஜம் ஹவநஸ்யதம் ரதமேந்த்ரம் வவருத்யாமவஸே வு வுருக்திभिஃ ॥ [வருக்திभिஃ ॥

அந்வயம்.

यस्य, सुभुवः, साकं, ईरते, मेघं, स्वविदं, रथं, अत्यं वाजं न, हवनस्यदं, त्वं, इन्द्रं, अवसे, सुवृक्तिभिः, सुमहय, शतं, आवृत्याम् ॥

பதவுரை.

यस्य	யவஹு	எவனுக்கு
सुभुवः साकं	ஹுஹுவஃ வாகம்	நன்கு வெளிப்பட்டுக்
ईरते	ஊதெ	{ கிடைக்கின்றானே அவனுடைய
मेघं	லெஷம்	{ சத்துருக்களிடத்துப்
		பகையுடையவனும்

स्वविदं	ஸ்வவி-தீ-ஓ	{ தனத்தை, வாலை அல்லது, அலை.
इयं	ரயம்	{ இரதத்தைப்போல் இடத்திற் சேர்ப்பு
अयं वाजं न	அத்யம் வாஜம் ந	செல்லப்பழகிய குத
हवनस्यदं	ஹவநஸ்யதீ-ஓ	{ வேள்வியின்பால்விட வோனுமாகிய
इयं इन्द्रं	தீ-ஓ ஐ-ஓ	அவ் விர்திரனை,
अवसे	அவஸை	எம்மைப் பாதுகாத்தம்.
सृष्टिभिः	ஸூ-வ்யூ-கி-வி:	அரிய தோத்திரங்களால்.
सुमहयं	ஸூ-ஹமய	பூசிப்பாயாக,
शतं	ஸதம்	நூறு முறை
भाववृत्त्यां	சூவவ்யூ-த்யா-ஓ	வலம் வருகின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—8. சக்கிய ரிஷி.

புகழ்பெற்ற-சத்தருக்களோடு வைரமுள்ளவனும், சூரியனை, அல்லது, சுவர்க்கத்தை அறிந்தவனும், அல்லது, அடைந்தோனும், அல்லது, தனத்தையடைவிப்போனுமாகிய இந்திரனை, வேட்போய்! நீ இனிது ஆராதிப்பாயாக. எத்தன்மைய இந்திரனை யெனின், இரதம்போல் விரும்பிய இடத்திற் சேர்ப்போனை, மற்றும், அழைப்பதை முன்னிட்டு, அல்லது, வேள்வியைக் குறித்து விரைவிற செல்வோனை. அங்ஙனஞ் செல்வதிலுவமை:— செல்வதற்குப் பழகிய குதிரை போன்றெனல். எவ் விர்திரனுக்கு யான் நூறு முறை சுற்றுகின்றேனோ, (வலம் வருகின்றேனோ,) அத்தன்மைய இந்திரனைப் பூசிப்பாயாக என முடித்துக்கொள்க. (8)

மந்திரம் 9.

३ १ २ ३ १ २   ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
378. घृतवती भुवनानामभिश्चियोर्वी पृथ्वी मधुदुधे सुपेशसा ।

१ २ ३ १ २ २   ३ १ २ ३ १ २   ३ २ ३ १ २

द्यावापृथिवी वरुणस्य धर्मणा विष्कभिते अजरे भूरि रेतसा ॥ ९ ॥

இருக்கு 6-70-1.

வ்யூதவதீ ஸுவநாநாஹிஸூ-யொவீ-வ்யூ-மது-ஹே ஸுவெ

[ஸுவா |

ஹாவ்யூ-யிவீ வரூணஸூ-யஜ்ணா விஷ்ணு-தெ-அஜரெ-ஹூரி

[ரெ-தவா ||

श्वी, धृतवती, सुवनानां, अमिश्रिये, उर्वी, पृथ्वी, मधुदुधे,
पेशसा, वरुणस्य, धर्मणा, विष्कभिते, अजरे, भूरि रेतसा ॥

ஆநேகம் விதைகளையுடையன.

இருக்கு 10-13-4,

உலெ யஜிநு ரொடிவீ சுவபுராயொஷா உவ
 உஹானு சுவா உஹீநாம் வ ஜாஜம் வஷுணீநாடி |
 ஷெவீ ஜநித்ருஜீஜநகூபா ஜநித்ருஜீஜநகூ ||

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, उमे रोदसी, उषा इव, यत्, आपप्राथ, महीनां, महान्तं, चर्षणीनां,
 सम्राजं, इन्द्रं, त्वा, देवी जनित्री, अजीजनत्, अजीजनत्, भद्रा,
 जनित्री ||

பதவுரை.

हे इन्द्र !	உஹ உரு !	இந்திரனே !
उमे रोदसी	உலெ ரொடிவீ	{ வானுலகு மண்ணுலகு இரண்டிணையும்
उषा इव	உஷா உவ	{ உஷாதேவதை தனதொளியால் உலகனைத்தையும் பூரணமாகக் கல் போல்.
यत्	யக்	எந்த நீ
आपप्राथ	சுவபுராய	{ தனது பிரகாசத்தால் நிறையப் பண்ணுகின்றனையோ,
महीनां	உஹீநாம்	தேவதைகட்குப்
महान्तं	உஹானம்	பெரியோனும்
चर्षणीनां	அஷுணீநாம்	மனிதர்களுக்கு
सम्राजं	வ ஜாஜம்	இறைவனுமாகிய
इन्द्रं	உரு	இந்திரனென்னும்
त्वा	சுவா	(அத்தன்மைய) நின்னை
देवी जनित्री	ஷெவீ ஜநித்ரு	{ தேவர்கட் கன்னையாகிய அநிதி தேவியார்
अजीजनत्	அஜீஜநகூ	பெற்றனர்.
अजीजनत्	அஜீஜநகூ	{ அத்தன்மைய புதல்வனைப் பெற்ற காரணத்தால் (அவர்)
भद्रा	ஹுபா	சிறந்த
जनित्री	ஜநித்ரு	அன்னையாமாவார்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—10. மேதாதிதி ரிஷி, மகாபந்திச்சந்தம்.

இந்திரனே ! உஷா தேவதை தனது ஒளியால் உலகனைத்தையும் நிறையச் செய்வதுபோல எந்த நீ வானையும் மண்ணையும் தனது பிரகாசத்தால்

நிறைக்கின்றனையோ! அத்தகைய தேவர்கட்குத் தேவனும், மனிதர்கட்கெல்லாம் இறைவனுமாகின்ற இந்திரனென்னும் நின்னைப்பெற்ற, தேவர்கட்கு அன்னையாகிய அதிதி தேவியார் இத்தன்மைய நின்னைப்பெற்ற காரணத்தால் பெருங்கிர்த்தி யுடையவராயினார் என்பதாம். (10)

மந்திரம் 11.

380. ^{२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २} प्र मन्दिने पितुमदर्चता वचो यः कृष्णगर्भा निरहन्नुजिश्चना ।

^{३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २} अवस्यवो वृषणं वज्रदक्षिणं मरुत्वन्तं सख्याय *हुवेमहि ॥ ११ ॥

இருக்கு 8-69-1.

உதிடுந விதுமடர்சுதா வவொ ய? கருஷ மஹா நிரஹந்த
[ஜிஸநா |
அவஸ்யவொ வ்ருஷணம் வஜ்ரதக்ஷிணம் மரூத்வந்தம் சக்ஷாய
[ஹுவேமஹி ||

அந்வயம்.

(हे ऋत्विजः !,) यः, ऋजिश्चना, कृष्णगर्भाः, निरहन्, मन्दिने, पितुमत्,
वचः, प्राचत, वृषणं, वज्रदक्षिणं, मरुत्वन्तं, अवस्यवः, सख्याय, हुवेमहि ॥

பதவுரை.

(हे ऋत्विजः !)	(ஹே ஐக்ஷிஜஃ !)	(வேட்போர்காள் ! நீவிர்)
यः	யஃ	எவ்விந்திரன்
ऋजिश्चना	ஐஜிஸநா	இருக்ஷி, என்னும் ரிஷியுடன்
कृष्णगर्भाः	கருஷ மஹா	{ கிருஷ்ணன், என்னும் அசுரனது கருப்பிணி மங்கையையும்
निरहन्	நிரஹந்	கொன்றானோ,
मन्दिने	மநிடுந	{ துதித்தற்குரிய அவ் விந்திரன் பொருட்டு
पितुमत्	பிதுமத்	அனியாகிய அன்னத்தோடுகூடிய
वचः	வகு	துதியை

* हवामहे, என்பது இருக்கு.

மார்சீத	புரா உ-3க	முழக்கமாய்ச் சொல்வீர்களாக.
வூஷம்	வருஷணம்	{ விரும்பியதைப் பொழிகின்றவ னும்
வஜ்ரதக்ஷிணம்	வஜ்ரதக்ஷிணம்	{ வலக்கையில் வச்சிராயுதந் தாங் கியவனுமாகிய
மஹாவந்தம்	மஹாவந்தம்	இந்திரனை
அவஸ்யவ:	சுவஸ்யவ:	{ காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டு மென்னு மிச்சையுடைய யாங் கள்
சக்யாய	வஸ்யாய	நண்பன்போல உதவிபுரியுமாறு
ஹேமஹி	ஹேமஹி	அழைக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—11. இம்மந்திரம் கருப்பசிராவிணி யுபநிடதம்.

வேட்போர்களே! நீவிர் தோத்திரஞ் செய்யத்தக்க இந்திரன் பொருட்டு அனிகளென்னும் அன்னங்களோடுகூடிய துதியாகிய வாக்கை முழக்கமாய்ச் சொல்வீர்களாக. யாதொரு இந்திரன் இருசிவி என்னும்இராசரிஷியாகிய நண்பரோடு கூடியவனாய், கிருஷ்ணன் என்னும் ஒரு அசுரனது மனைவியைக் கொன்றனனோ, அவன் பொருட்டென்க. அதாவது கிருஷ்ணன் என்னுமசுரனையும், அவனுக்குப் புதல்வன் உதியாவண்ணம், கருப்பங்கொண்ட அவனுடைய மனையாளையும் இந்திரன் கொன்றான் என்பதாம். அவ்விந்திரன் பொருட்டு துதிவாக்கை முழங்குவீர்களாக என மேற்கூட்டுக. தம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளவேண்டுமென்னு மிச்சையுடைய நாங்கள் வேண்டியதை மழைபோற் பெய்கின்றவனும், வலக்கையில் வச்சிரங்கொண்டவனுமாகிய இந்திரனை நண்பன்போன்று உதவிபுரியுமாறு அழைக்கின்றோம்.

(11)

மூன்றாவது கண்டம்

முற்றும்.

நான்காவது கண்டம்.

பிரபரடகம்—4. அத்தியாயம்—1. கண்டம்—1.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

381. १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ ३ ६
இन्द्र சுதேபு சோமேபு க்ருது புநிப உவ்யம் ।

३ २ ३ २ ३ १ २ ३ २
விதே வுதஸ *தஸ்ய மஹாஹி ப: ॥ १ ॥

ஊரு வஸுதேஷு வஸுதேஷு க்ருதஸு வஸுதேஷு உக்ருஷு ।
விதே வுதஸஸு தஸுஷஸு உஹாஹி வ: ॥

அந்வயம்.

ஹே இन्द्र!, சோமேபு சுதேபு, வுதஸ்ய, தஸ்ய, விதே, க்ருது, உவ்யம், புநிப, ச:,
மஹாஹி ॥

பதவுரை.

ஹே இन्द्र!	ஹே ஊரு!	இந்திரனே! நீ
சோமேபு சுதேபு	{ வஸுதேஷு வஸுதேஷு }	{ சோமரசம் பிழிந்தெடுத்த விடத்து (அதை யருந்திக் கொண்டு)
வுதஸ்ய	வுதஸஸு	பெருகச் செய்கின்ற
தஸ்ய	தஸுஷஸு	ஆற்றலின்
விதே	விதே	இலாபத்தின் பொருட்டு,
க்ருது	க்ருதஸு	கருமப்பண்ணுவோனையும்
உவ்யம்	உக்ருஷு	துதிப்போனையும்
புநிபே	வஸுதேஷு	பவந்திராஞ் செய்கின்றாய்.
ச:	வ:	இந்திர! அத்தகைய நீ
மஹாஹி	உஹாஹி ஹி	{ உண்மையாகப் பெரியோனே யாகின்றாய்.

* தஸ்ய மஹாஹி ச:, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

இம் மந்திரத்திலிருந்து 18-மந்திரங்கட்கு இந்திரன்—தேவதை. இடையில் சில மந்திரத்திற்கு மருத்துக்கள்—தேவதைகள். 17-மந்திரங்கட்கு உஷ்ணிக் சந்தம். சிலவற்றிற்கு விராட் சந்தம், சிலவற்றிற்கு கருப் சந்தம். சுரம், ரிஷபம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—1. நாரத ரிஷி.

இந்திரனே! நீ சோமரசம் பிழிந்தெடுத்தவிடத்து அதை யருந்திக் கொண்டு வேள்விக்கருமஞ் செய்வோனையும், துதிப்போனையும், பரிசுத்தஞ் செய்கின்றாய். அல்லது, சோமரசம் பிழிந்தவிடத்து வேள்வியையும், தோத்திரத்தையும், வேள்வித் தலைவர்களாற் பவித்திரமாக்குவிப்பாயாக. எதன்பொருட்டுடனின்? விருத்தி செய்யும் ஆற்றலின் இலாபத்தின் பொருட்டும். இத்தன்மைத்தாகிய அவ்விந்திரன் மிகப் பெரியோன். இதனால் உண்மையில் இவ்வாறு செய்ய வல்லான் என்பது கருத்து. (1)

மந்திரம் 2.

92 3 9 22 39 3 32
382. तमु अभि प्रगायत पुरुहूतं पुरुष्टुतम् ।
92 3 9 2 39 22
इन्द्रं गीर्भिस्तविषमा विवासत ॥ २ ॥

இருக்கு 8-15-1.

தம சுவி ப்ரமாயத வுரூஹகுத வுரூஷுதம் ।

ஐந்ரம் கீர்மிஸ்தவிஷமா விவாஸத ॥

அந்வயம்.

(हे स्तोतारः !,) पुरुहूतं, पुरुष्टुतं, तमु इन्द्रं, अभि प्रगायत, तविषं, गीर्भिः, आविवासत ॥

பதவுரை.

(हे स्तोतारः !)	(ஹெ ஷ்டோதாரஃ !)	துதிப்போர்கள் ! நீவிர்
पुरुहूतं	புரூஹகுதம்	{ பல்லோர்களாலழைக்கப் பெற்றோனும்
पुरुष्टुतं	புரூஷுதம்	{ அநேகர்களாலாதிக்கப் பட்டோனுமாகிய
तमु इन्द्रं	தம ஐந்ரம்	அவ்விந்திரனை
अभि प्रगायत	சுவி ப்ரமாயத	{ ஒரு முகப்பட்டுத் துதிப்பீர்களாக. (மற்றும்)
तविषं	தவிஷம்	மிகப் பெரியோனாகிய இந்திரனை
गीर्भिः	கீர்மிஷஃ	மந்திர தோத்திரங்களால்
आविवासत	ஆவிவாஸத	ஆராதிப்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—2. கோசுத்தி யசுவ சூத்திகள் ரிஷிகள்.

துதிப்போர்களே! நீவிர் பல்லோரா லழைக்கப்பட்டோனும், அநே
கர்களா லாராதிக்கப்பட்டோனுமாகிய அவ்வந்திரனை, ஒருமுகப்பட்டு இனிது
துதிப்பீர்களாக. இதுவே விரித்துக் கூறப்படுகின்றது. அத்தன்மைய
மிகப் பெரியோனாகிய இந்திரனை வாக்குகளால் வழிபடுவீர்களாக என்ப
தாம். (2)

மந்திரம் 3:

383. ^{2 3 1 2} ^{3 1 2} ^{3 1 2 3 2}
तं ते मदं गृणीमसि वृषणं * पृक्षु सासहिम् ।

³ ^{1 2} ^{3 1 2}
उ लोककृत्नुमद्रिवो हरिश्रियम् ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-15-4.

தம் தெ உமம் முணீலவி வுஷணம் புகுஷு ஸாஸஹிம்
உ லொககருதும் ஹரிஸிரியம் ॥

அந்வயம்.

हे अद्रिवः !, वृषणं, पृक्षु, सासहिं, लोककृत्नुं, उ, हरिश्रियं, मदं, ते, तं,
गृणीमसि ॥

பதவுரை.

हे अद्रिवः !	ஹெ அட்ரிவஃ !	வச்சிராயுகமேந்திய இந்திர !
वृषणं	வ்ருஷணம்	{ மனவிருப்பை நிறைவாக்குவ தும்
पृक्षु	ப்ருக்ஷு	பகைவருடைய போர்களில்
सासहिं	ஸாஸஹிம்	சத்துருவை யடக்குவதும்
लोककृत्नुं	லொககருதும்	உலகிற்கு இறையும்
उ	உ	மற்றும்
हरिश्रियं	ஹரிஸிரியம்	{ அரி யென்னுங் குதிரையால் வழிபடத்தக்கதும்
मदं	உமம்	{ சோமரசத்தை யருந்தியதாலுண் டாகியதுமாகிய
ते	தெ	உன்னுடைய
तं	தம்	அந்தக் களிப்பைப்
गृणीमसि	முணீலவி	புகழ்கின்றோம்.

* பூசு, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—3. கோசுத்தி அசுவசுத்தி ரிஷிகள்.

வச்சிராயுதமேந்திய இந்திர ! மனோவேட்கையை மழைபோற் பொழிவதும், பகைஞர்களின் பேரில் சத்துருக்களைத் தாழ்த்துவதும், உலகத்திற்கு இறையாவதும், இன்னும் அரியென்னுங் குதிரையாற் சேவிக்கப் படுவதும், சோமரசம் அருந்தியதாலுண்டாயதுமாகிய உன்னுடைய அக்களிப்பைப் புகழ்கின்றேன் என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१ २ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २
384. यत्सोममिन्द्र विष्णवि यद्वा घ त्रित आप्त्ये ।

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २
यद्वा मरुत्सु मन्दसे समिन्दुभिः ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-11-16.

யதொலிநு விஷுவி யவா வ த்ரித சூப்தே
யவா மரூது மந்தசே சமிந்துபிஃ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, विष्णवि, यत्, सोमं, यद्वा, आप्त्ये त्रिते, यद्वा, मरुत्सु, मन्दसे, समिन्दुभिः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹே உநு !	இந்திரனே ! நீ
विष्णवि	விஷுவி	{ விஷ்ணு சோமரசமருந்த வந்த விடத்து (பிறருடைய வேள்வியில்)
यत्	யத்	எப்போதும்
सोमं	சோமம்	சோமரசம் அருந்துகின்றாய்.
यद्वा	யவா	அல்லது (மற்றும்) எக்காலும்
आप्त्ये त्रिते	சூப்தே த்ரிதே	{ ஆத்த புத்திரனாகிய திரிதனுடைய வேள்வியில் சோமரசம் அருந்துகின்றாய்.
यद्वा	யவா	அல்லது (எப்போதும்)

मरुसु	மரூஸு	{ பிறருடைய வேள்வியில் மருத் துக்கள் சோமரசமருந்த வந்த விடத்து மருத்துக்களோடு
मन्दसे	மந்ஸே	{ சோமரசம் அருந்திக் களிக்கின் றாய். (அங்ஙனமாயினும்)
समिन्दुभिः	ஸமிந்ஹி:	{ மேம்பட்ட எனது சோமரசத் தாலுங் களிப்படைவாயாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—4. இருக்கு—4. பருவத ரிஷி.

இந்திரனே! நீ விஷ்ணு சோமரசம் அருந்த வந்தவிடத்து பிறருடைய வேள்வியில் அவ்விஷ்ணுவோடு சோமரசம் அருந்தினை யென்றாலும், அல்லது, ஆப்தனின் புத்திரனாகிய திரிதன், என்னும் இராச ரிஷியாகிய வேள் வித் தலைவனோடு சோமரசம் அருந்தினையென்றாலும், அல்லது, மருத்துக் கள் சோமரசம் அருந்த வந்தவிடத்து (அவர்களுடன்) பிறர் வேள்வியிற் சோமரசம் அருந்திக் களிப்படைந்தனை யென்றாலும், சிறந்த எனது சோம ரசத்தாலும் மிகக் களிப்படைவாயாக என்பதாம். (4)

மந்திரம் 5.

३३ १ २३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
385, एदु * मधोर्मदिन्तरं सिञ्चाध्वर्यो अन्धसः ।

२३ ३१ २२ ३ १ २
एवा हि वीर स्तवते सदावृधः ॥ ५ ॥

ஊஉ உயொஉஉஹிஞாஃ ஹிஞாயுயெயுா ஸநாவஃ ।

ஊவா ஹி வீர ஸ்தவதெ சடாவ்ருதஃ ॥

அந்வயம்.

हे अध्वर्यो!, मधो:, अन्धस:, मदिन्तरं इत्, आसिञ्च, वीर:, सदावृध: एव,
स्तवते हि ॥

பதவுரை.

हे अध्वर्यो!	ஹே ஸுயுயெயுா!	வேட்போர்களே! நீவிர்
मधो:	உயொ:	களிப்பைச் செய்யுஞ்
अन्धस:	ஸநாவ:	கோமக் கொடியின்

* मधो, என்பது இருக்கு.

मदिन्तरं इत्	உதினாரம் உக	{ பெருங் களிப்பையே புண்டாக் கும் ரசத்தை
आसिञ्च	சூலிண	{ இந்திரன் பொருட்டுப் பிழிவீர் களாக.
वीरः	வீர:	வல்லுநனும்
सदावृधः एव	ஸதாவூய: வவ	{ எப்போதும் அவிகளால் வளரத் தக்கவனுமாகிய இந்திரனோடு வனே
सवते हि	ஸவதெ ஹி	{ தோத்திரங்களாற் றுதிக்கப்படு கின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—5. விசுவமனா, வையசுவரிஷி.

வேட்போர்கள்! நீவீர் களிப்பைத் தருகின்ற அன்னமாகிய பெருங்கொடியை யிடித்து, பெருங்களிப்பையே புண்டாக்குகின்ற சோமரே. இந்திரன் பொருட்டுப் பிழிவீர்களாக. வல்லோனும், தேவ வுணவுக... (அவியா)ல் எப்போதும் வளர்பவனுமாகிய இந்திரனே, அல்லது. தனது ஆற்றலை வளர்க்கும் இவ்வந்திரனே, தோத்திரங்களாலும், மந்திரங்களாலும் போற்றப்படுகின்றான். உண்மையில் துதிக்கப்பட்ட இந்திரனுக்குச் சோமரச்சுப் கொடுக்கற்பாலதாமாதலின், பிழிவீர்களாக என்பது பொருத்தமா மென்க.

(5)

மந்திரம் 6.

२ ३ १ २   ३ १ २   ३ १ २ २
386. एन्दुमिन्द्राय सिञ्चत पिवाति सोम्यं मधु ।
१ २ २   ३ २
प्र राधांसि चोदयते महित्वना ॥ ६ ॥

ஐந்துமிந்திராய் ஸிஞ்சத பிவாதி ஸோம்யம் மது ||

பு ராடாஸி ஹோதயதெ மஹித்வநா ||

அந்வயம்

(हे ऋत्विजः ।) इन्दुं, इन्द्राय, आसिञ्चत, (ततः,) मधु, सोम्यं, पिवाति, महित्वना, राधांसि, प्रचोदयते ॥

பதவுரை.

(हे ऋषिः!)	(ஹே ஐக்ஷி: !)	வேட்போர்காள் ! நீவிர்
इन्द्रं	இந்ரும்	{ பொங்குந்தன்மையுள்ள சோம
इन्द्राय	இந்ருய	ரசத்தை
आसिञ्च	ஆஸிணத	இந்திரன் பொருட்டு
(सतः)	(த.த.:	{ ஒருமையுடன் பிழிந்தெடுப்பீர்க
सधु	சடய	ளாக.
सोमं	சொமம்	(பின்னர்)
विवाति	விவாதி	கனிப்பைத்தரும்
स्वना	சுவநா	சோமத்தின் இரசத்தை
	நாடாரம்வி	{ இந்திரன் அருந்துவானாக.
	வருவொடியதெ	அருந்தி
		தனது மகிமையால்
		துதிப்போர்கட்கு அன்னங்களை
		மிகுதியாகக் கொடுப்பானாக.

சாயண பாடியம்

கூண்டம்—4. இருக்கு—5. விசுவமனுவையசுவரிஷி.

துதிப்போர்காள் ! நீவிர் பொங்குந்தன்மையுள்ள சோமரசத்தை இந்திரன்பொருட்டு ஒருமுகப்பட்டு பிழிந்தெடுப்பீர்களாக என்பதாம். பின்னர், சோமமாகியதும், கனிப்பைத் தருவதுமாகிய இரசத்தை இந்திரன் அருந்துவானாக. அருந்தி அவ்விந்திரன் தனது மகிமையால் தனைத் துதிப்போர்கட்கு அன்னங்களை இனிது கொடுப்பானாக என்பதாம். (6)

மந்திரம் 7.

३ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
387. एतोन्विन्द्रं स्तवाम सखाय स्तोम्यं नरम् ।

३ ० २ २ ३ २ ३ ३ २
कृष्टीर्यो विश्वा अभ्यस्त्येक इत् ॥ ७ ॥

ஹதொந்வித்ரு வ்ஹவாஸ வ்ஹாய ஹ்ஹோஹ நரம் ।

கூஷ்டீர்யெயா விஸ்வா அப்யஸ்த்யேக இத் ॥

அந்வயம்.

हे सखायः !, नु, एत उ, यः, एक इत्, विश्वाः, कृष्टीः, अभ्यस्ति, स्तोम्यं, नम्, (तं) इन्द्रं, स्तवाम ॥

பதவுரை.

हे सखायः !	ஹெ ஸவாயஃ !	{ மித்திரர்போன்ற - வேட்போர் காள் ! நீவிர்
सु	சு	விரைவிலே
एत द	வனத உ	வருவீர்களாக,
यः	யஃ	எவ்விந்திரன்
एक इत्	வனக ஐக்	ஒருவனாகவே
विश्वः	விஸ்வஃ	எல்லாப்
कृष्टीः	கூஷ்டீஃ	பகைஞர் சேனைகளையும்
अभ्यस्ति	அப்யஸ்தி	அடக்குகின்றானே,
स्तोम्यं	ஸ்தோம்யம்	துதிக்கத்தக்கவனும
नरं	நரம்	யாவார்க்கும் தலைவனுமாகிய
(तं) इन्द्रं	(தம்) ஐந்திரம்	அவ்விந்திரனைத்
स्तवाम	ஸ்தவாஃ	(யாம்) துதிப்போமாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—7. விசுவமன வையசுவரிஷி.

ஒத்த வறிவுள்ள நண்பர்களான வேட்போர்காள் ! நீவிர் விரைவில் வருவீர்களாக. . எதன் பொருட்டுடனின் ? அது கூறப்படுகின்றது:—துதிக்கத்தக்கோனும், எல்லாவற்றையுஞ் செலுத்துவோனுமாகிய அவ்விந்திரனைத் துதித்தற்பொருட்டு. யாதொரு இந்திரன் சகாயமற்றோனாகவே எல்லாச் சத்துரு சேனைகளையுந் தாழ்த்துகின்றானே அவனைத் துதிப்போம் என அந்வயித்துக்கொள்க.

(7)

மந்திரம் 8.

१ २ ३ १२ ३ १ २ ३ २ ३ २
388. इन्द्राय साम गायत विप्राय बृहते बृहत् ।
३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
ब्रह्मकृते विपश्चिते पनस्यवे ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-98-1.

ஐந்திராய ஸாம மாயத விப்ராய வுஹதெ வுஹசு ।

ஸுஹ கூரதெ விவஸிதெ வநஸுஹெ ॥

அந்வயம்.

(हे उद्गातारः !,) विप्राय, बृहते, ब्रह्मकृते, विपश्चिते, पनस्यवे, इन्द्राय,
बृहत् साम, गायत ॥

பதவுரை.

(हे उद्गातारः !)	(ஹ உத்காதாரஃ !)	{ சாமமறையாகிய கீதம் பாடு வோர்களே ! நீவிர்
विप्राय	விப்ராய	கூரிய வுணர்வுடையானும்
बृहते	புரஹதெ	பெரியோனும்
ब्रह्मकृते	புரஹகூர்தெ	அன்னத்திற்கிறவனும்
विपश्चिते	விபஸ்சிதெ	அறிஞனும்
पनस्यवे	பநஸ்யவெ	துதியை விரும்புவோனுமாகிய
इन्द्राय	இந்திராய	இந்திரன் பொருட்டுப்
बृहत् साम	புரஹகீ ஸாஉ	பிருகத் என்னுஞ் சாமகீதத்தைப்
गायत	காயத	பாடுவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—8. நிருமேத ரிஷி.

சாமகீதம் பாடுவோர்களே ! நீவிர் நுண்ணறிவாளனும், பெரியோனும், அன்னத்திற்கிறவனும், அறிஞனும், தோத்திரத்தை யிச்சிப்போனுமாகிய இந்திரன்பொருட்டு பிருகத் என்னுஞ் சாமகீதத்தைப் பாடுவீர்களாக என்பதாம்.

(8)

மந்திரம் 9.

२८ ३ २३ १२ ३ २३ १ २

389. य एक इद्विदयते वसु मर्त्तिय दाशुषे ।

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २

ईशानो अप्रतिष्कृत इन्द्रो अङ्ग ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-84-7.

ய ணக ஐவித்யதெ வஸு உதுபாய டாஸுஷெ ।

ஐஸானொ அபுரதிஸ்குத இन्द्रோ அங்ங ॥

அந்வயம்.

यः, एकः इत्, दाशुषे, मर्त्तिय, वसु, विदयते, अप्रतिष्कृतः, इन्द्रः, अङ्ग,
ईशानः ॥

பதவுரை.

यः	ய:	யாதொரு இந்திரன்
एकः इत्	வனக: ஐசு	ஒருவனாகவே
राशुपे	சாராசுபெ	அவி கொடுக்கின்ற
मर्त्याय	மர்த்யாய	மனிதன் பொருட்டுத்
बसु	வஸு	தனத்தை
विद्यते	விடியதெ	விசேடமாய்க் கொடுக்கின்றானே.
अप्रतिकृतः	அபுதிவகூத:	{ (தனக்கு) இடையூறு விளைக்கத் தக்க வார்த்தையற்ற,
इन्द्रः	இந்ரு:	(ஆந்த) இந்திரன்
अक्ष	அக்சு	விரைவில்
ईशानः	ஐசாந:	{ உலகமெல்லாவற்றிற்கும் இறை வனாகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—9. கோதம ரிஷி.

யாதொரு இந்திரன் தனித்தே அவிக்கொடுத்த மனிதன் பொருட்டு (வேள்வித் தலைவன் பொருட்டுத்) தனத்தை விசேடமாய்க் கொடுக்கின்றானே. பிறர்களாற் பேசும் இடையூறு வார்த்தையுமற்ற அவ்விந்திரன் விரைவில் உலகனைத்திற்கும் இறைவனாகின்றான் என்பதாம். (१)

மந்திரம் 10.

390. सखाय आशिषामहे ब्रह्मेन्द्राय वज्रिणे ।

स्तुप ऊ पु वो नृतमाय धृष्णवे ॥ १० ॥

இருக்கு ४-24-1.

ஸகாய அசுரிஷாஹெ வுஹேந்ராய வஜ்ரிணே ।

ஸுதுபு ஊ பு வோ நுதமாய ஧்ருஷ்ணவே ॥

அந்வயம்.

हे सखायः !, वज्रिणे, इन्द्राय, ब्रह्म, आशिषामहे, वः, नृतमाय, धृष्णवे,
सुस्तुषे ॥

பதவுரை.

हे सखायः !	ஹே ஸவாயஃ !	{ மித்திரர்களான வேட்போர்க ளே ! நாம்
वज्रिणे	வஜ்ரிணே	வச்சிராயுதந் தாங்கிய
इन्द्राय	இந்ருதாய	இந்திரன் பொருட்டு
ब्रह्म	ப்ரஹ்ம	தோத்திரத்தை
भाशिषामहे	சூபரிஷாமிஹே	சொல்வோமாக.
वः	வஃ	(மற்றும்) உங்களை முன்னிட்டு,
नृत्तमाय	நூதமாய	{ எல்லாவற்றையும் நன்கு செலுத் துவோனும்
शृणुवे	யூஷுவே	{ பகைஞர்கட்குப் பயங்கொடுப் போனுமாகிய இந்திரன்பொ ருட்டு
सुस्तुवे	ஸூஸ்தூவே	{ (யானும்) தோத்திரம் பண்ணு கின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—10. விகவமனா ரிஷி.

நண்பர்களான வேட்போர்களே ! கையில் வச்சிரந்தாங்கிய இந்திரன் பொருட்டு நாம் தோத்திரஞ் சொல்வோமாக. அல்லது, எங்களாலேயுப் பட்ட அவிதாகிய அன்னத்தைப் பிரார்த்திக்கின்றோம். உங்களனைவரையும் முன்னிட்டு, எல்லாரையுந் செலுத்துவோனும். அல்லது, போரில் படைக் கல்களை நியமிப்போனும், எல்லாப் பகைஞர்களையும் அச்சமுறுத்துவோனுமாகிய, அவ் இந்திரன்பொருட்டு யானே இனிது துதிக்கின்றேன் என்பதாம்.

(10)

நான்காவது கண்டம்

முற்றும்.

ஐந்தாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—5. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—5.

எட்டு மந்திரங்களாலானது.

மந்திரம் 1.

391. ३ १ २२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
गृणे तदिन्द्र ते शव * उपमां देवतातये ।१ २२ ३१ २२
यद्धंसी वृत्रमोजसा शचीपते ॥ १ ॥

இருக்கு 8-62-8.

முனெ தழிநு தெ சவ உவலா டெவதாதயெ
யலாஸி வுருதுஜலா சலீவதெ ॥

அந்வயம்.

ஹே இन्द्र!, தெ, தத் சவ:, உபமா, தேவதாதயே, குணே யத், சசிபதே!, ஓஜஸா,
வ்ரத், ஹ்ஸி ॥

பதவுரை.

ஹே இन्द्र!	ஹெ உரு!	இந்திரனே!
தெ	தெ	உன்னுடைய
தத் சவ:	தக் சவ:	கீர்த்தி வாய்ந்த ஆற்றலுக்குத்
உபமா	உவலா	தக்கவாறு
தேவதாதயே	தெவதாதயெ	{ வேள்வித் தலைவன் அல்லது, வேள்வ தம்
குணே	முனெ	(யான்) துதிக்கின்றேன்
யத்	யக்	யாதினாலெனின்?
சசிபதே!	சலீவதெ!	இந்திராணி கொழுந! நீ
ஓஜஸா	ஓஜலா	வலியால்
வ்ரத்	வுருது	விருத்திரனை
ஹ்ஸி	ஹ்ஸி	நாசஞ் செய்தனை. (ஆதலி

* உபமா, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

ண்டம்—5. இருக்கு—1. பிரகாத ரிஷி.

இந்திரனே! உன்னுடைய ஆற்றலுக்குத் தக்கவாறு, வேள்வியின் பொருட்டு, அல்லது, வேள்விக் தலைவன் பொருட்டுத் துதிக்கின்றேன். மாதபற்றியெனின்? இந்திர! நீ விருத்திரனை ஆற்றலாற் கொன்றனை மாதவின். (உனது ஆற்றலைத் தோத்திரம் பண்ணுகின்றேன் என இயைத் துக்கொள்க.) (1)

மந்திரம் 2.

392. यस्य त्यच्छम्बरं मदे दिवोदासाय रन्धयन् ।

अयं स सोम इन्द्र ते सुतः पिब ॥ २ ॥

இருக்கு 6-43-1.

யவஸு துஷ உரம் உஷ ஐவொஷாய ராக்யநு ।
அயம் ஸ ஸொஉ ஐநு தெ ஸுதஃ விவ ॥

அந்வயம்.

ஹே இந்திர!, यस्य, மதே, त्यத், சம்வர், दिवोदासाय, रन्धयन्, सः, अयं,
सोमः, ते, सुतः, पिब ॥

பதவுரை.

ஹே இந்திர!

यस्य

ஹே ஐநு!

யவஸு

உஷ

ததுக்

ஸ உரம்

ஐவொஷாய

ராக்யநு

ஸ:

मः

அயம் ஸொஉ:

தெ

ஸுதஃ

விவ

இந்திரனே! நீ

எச்சோமரசத்தினுடைய

கனிப்பிப்

அந்தச்

சம்பராகரனை

{ திவோதாசன் என்னும் அன்பன்
பொருட்டுக்

கொன்றனையோ,

அத்தகைய

இச்சோமரசம்

நின் பொருட்டுத்

தேடப்பட்டிருக்கின்றது

(ஆதலின்) அருந்துவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—2. பரத்துவாச ரிஷி.

ஐந்திர ! யாதொரு நீ சோமக் கொடியின் இரசத்தைப் பருகியதால்
உண்டாகிய களிப்பினுற் சம்பரன் என்னும் அசுரனைக் கொன்றனையோ,
அத்தகைய இச்சோமரசம் நின் பொருட்டுத் தேடப்பட்டிருத்தவினால்
(அதை) அருந்துவாயாக என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

393. एन्द्र नो गधि प्रिय सत्राजिदगोह ।
गिरिर्न विश्वतः पृथुः पतिर्दिवः ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-897-4

ஊரூ நொ முயி ப்ரிய ஸத்ராஜிடிமொஹூ ।

மிரிநநு விஸ்வதஃ ப்ரூதஃ பதிர்திவஃ ॥

அந்வயம்.

प्रिय !, सत्राजित्, अगोह, इन्द्र !, गिरिः न, विश्वतः, पृथुः, दिवः, पतिः,
नः, आगधि ॥

பதவுரை.

प्रिय !	ப்ரிய !	அனைவருக்கும் அன்பனும்
सत्राजित् !	ஸத்ராஜித !	பகைஞர்களை வெல்வோனும்
अगोह !	அமொஹூ !	நிந்தை யற்றோனுமாகிய
इन्द्र !	ஊரூ !	ஐந்திர !
गिरिः न	மிரிந	மலையைப் போன்று
विश्वतः	விஸ்வதஃ	எல்லா வகையானும்
पृथुः	ப்ரூதஃ	பெரியோனும்
दिवः	திவஃ	சுவர்க்கத்திற்கு
पतिः	பதிஃ	இறைவனுமாகிய
नः	நஃ	எங்களிடத்து
आगधि	ஆமுயி	வருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—3. நிருமேத ரிஷி.

அணைவர்கட்கும் அன்பு! பெரும்பகைஞர்களை வெல்வாய்! ஒருவராலும் பழிக்க வொண்ணாத இந்திர! மலைப்பான்று எல்லாவற்றினின்றும் பெரியோனும், சவர்க்கத்திற்கு இறைவனுமாகிய நீ எங்கணிமித்தம் வருவாயாக என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

394. ^{9 2   3 9 2 3 3 2   9 2} य इन्द्र सोमपातमो मदः शविष्ठ चेतति ।

^{2 3 2 3 2   2 3 9 2} येना हंसि न्या ३ त्रिणं तमीमहे ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-12-1.

ய ஐநு ஸொபாதமோ மட: ஸவிஷு சேததி ।

யெநா ஹம்ஸி ந்யா த்ரிணம் தமீமஹே ॥

அந்வயம்.

ஹே இन्द्र!, ய:, சோமபாதம:, ஸவிஷு, மட:, சேததி, யேன, அத்ரிணம், நிஹ்ஸி, த், இமஹே ॥

பதவுரை.

ஹே இन्द्र!	ஹே ஐநு!	இந்திரனே!
ய:	ய:	யாதொரு நீ
சோமபாதம:	ஸொபாதம:	{ சோமபாதத்தை மிக அருந்துகின் றாயோ,
ஸவிஷு!	ஸவிஷு!	{ ஆற்றல்மிக்கோய்! (அத்தன் மைய உனது)
மட:	மட:	கனிப்பானது
சேததி	சேததி	{ விருத்திரனைக் கொல்லல் முதலிய காரியத்தை யுணர்கின்றது.
யேன	யெந	எம்மதத்தா (கனிப்பா)ல்
அத்ரிணம்	அத்ரிணம்	இராக்கதர்களை
நிஹ்ஸி	நிஹ்ஸி	முழுதுங் கொல்கின்றனையோ,
த்	த்	அக்கனிப்பைப்
இமஹே	ஐம்ஹே	போற்றுகின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—4. பருவத ரிஷி.

இந்திரனே! யாதொரு நீ மிகச் சோமரசம் அருந்துபவனாகின்றாய். வலி மிக்க இத்தன்மையான இந்திரனே! சோமரசம் அருந்தலாலுண்டான உனது மதமானது (களிப்பானது) விருத்திரனைக் கொல்லுதன் முதலிய காரியத்தைச் செய்ய நன்குணர்கின்றது. இதை ஒரு வாக்கியமாகவே கொண்டு, வலி மிக்க இந்திரனே! நீ சோமரசத்தாற் களிப்படியைத் தக்கோனாக யிருந்துகொண்டு அறிகின்றாய் எனினுமாம்.

எண்டு, முன்னர் உணர்கின்றது என்னுந் தன்மைச்சொல் இப்போது உணர்கின்றாய், என முன்னிலைச் சொல்லாய்த் திரிந்தது. இத்தன்மைய இந்திர! நீ எச் சோமரச மருந்தலாலுண்டாகிய களிப்பால் உயிர்களைத் தின்னும் இராக்கதரை மிகத் தாழ்ந்தவர்களாய்க் கேட்டை யடையுமாறு செய்தனையோ, அச் சோமரசம் அருந்தலாலுண்டாகிய மதமானது (களிப்பானது) விருத்திரனைக் கொல்லுதன் முதலிய காரியத்தைச் (செய்ய) நன்குணர்கின்றது. அக் களிப்பை, அல்லது, அத்தன்மைய களிப்பையுடைய நின்னை வேண்டுகின்றேன் என்பதாம். (4)

தறிப்பு.—எண்டு ஈமவே, என்னும் மூலபதத்திற்கு இரத்தற்றொழிபாம் நிகண்டும் அங்ஙனங் கூறுகின்றது. அல்லது அடைகின்றேன் என்பது பொருள். அதாவது தோத்திரங்களாற் டோற்றுக்கின்றேன் என்பதாம்.

மந்திரம் 5.

395. * तुचे तुनाय नो तत्सु द्राघीय आयुर्जीवसे ।

आदित्याः सुमहसः कृणोतन ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-24-28.

தாவெ துநாய நொ தது ஐராவீய சூயுஜீவஸெ ।

சூழிதூவஸஃ ஸுமஹஸஃ க்ருணோதந ॥

அந்வயம்.

हे सुमहसः आदित्याः !, नः तुचे, तुनाय, जीवसे, द्राघीयः, तत् आयुः, सुकृणोतन ॥

* तुचेतनाय, என்பது இருக்க.

பதவுரை.

சுமஹ:	ஹுஹுஹு:	{ பேரொளியையுடைய அநிதி புத்திரர்களான
ஹே ஆதித்யா:!	ஹே சூரித்யா:!	தேவர்கள்!
ந: சுவே	ந: துநா	எனது புத்திரனுக்கும்
துநாய	துநாய	பொத்திரனுக்கும்
சிவசே	சிவசே	வாழ்தற்பொருட்டு
நாபிய:	நாபிய:	நெடுநாளிருக்கத்தக்க
தத் ஆயு:	தத் ஆயு:	அவ் வாயுளை
சுகுனோதன	சுகுனோதன	இனிது கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—ஓ. இருக்கு—ஓ. இரீமீடி ரிஷி.

அழகிய பிரகாசங்களையுடைய அநிதி புத்திரர்களென்னுந் தேவர்கள்! நீவிர் எங்களுடைய புத்திரனுக்கும், பொத்திரனுக்கும், இனிது வாழ்வதற்கு வேண்டிய நீண்ட ஆயுளை நன்கு விருத்தி செய்வீர்களாக என்பதாம்.

சண்டு 'துநாய' என்பது பொத்திரன்பொருட்டு என்னும் பொருளுடையது. மற்றும், தகாரத்திலேறிய உகாரம், அசை. இதுபற்றியே 'தநாய' என்றோதுகின்றனர் இருக்குமையானர்.

மந்திரம் 6.

396. वेत्था हि निर्ऋतीनां वज्रहस्त परिवृजम् ।

१ २ ३ १ २ ३ १ २

अहरहः शुन्ध्युः परिपदामिव ॥ ६ ॥

இருக்கு 4-24-28.

வெத்தா ஹி நிர்ஹீதிநாம் வஜ்ரஹஸ்த வரிவ்ரஜம் ।

அஹரஹ: ஸுன்டியு: வரிபதாமிவ ॥

அந்வயம்.

हे वज्रहस्त !, निर्ऋतीनां, परिवृजं, वेत्था हि, अहरहः, शुन्ध्युः, परिपदां इव ॥

பதவுரை.

ஹே வஜ்ரஹஸ்த !	ஹே வஜ்ரஹஸ்த !	வச்சிராயுதந்தாங்கிய கையோய்!
நிர்ஹீதிநா	நிர்ஹீதிநா	{ இடையூறு விளைவிக்கும் இராக் கதர்களை
பரிவ்ரஜம்	வரிவ்ரஜம்	வெருட்டுவதற்கு

वेथा हि	வெதூ ஹி	{ நீயே புணர்ந்தோனாகின்றாய். எதுபோல் வெருட்ட வெணின்?
अहरहः	அஹரஹ:	நாடோறும்
शुन्ध्युः	ஸுஹ்யூ:	இரவி யெழுந்தபோது
परिपदां हव	பரிபடாஃ உவ	{ உயிர்கள் தமதிடத்தை நீங்கி நாற்புறத்தும் ஓடுவன போன்று.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—6. விசுவமனாரிணி.

இப்போது இருடியானவர் இந்திரனைக் கூப்பிட்டுக் சொல்கின்றார்:—
வச்சிராயுதமேந்திய கரத்தோய்! துன்புறுத்தும் இராக்கதர்களை ஒட்டுவ
தற்கு நீயே புணர்கின்றாய் (நினக்கே தெரியும்.) அதிலுவமை:—சூரிய
னெழுந்தபோது நாற்புறத்துஞ் சென்றடைகின்ற வேள்வித் தலைவர்கள்
போன்றெனல். அல்லது, நாற்புறத்தும் பறந்தோடும் பறைவைகள் போன்
றெனல். பறைவைகள் தத்தமது இடத்தை நாடோறும் விடுவதற்கு உணர்
கின்றனபோன்று என்னும் இந்த உவமை ஒத்ததன்மையது.

எண்டு, இரவி யெழுந்தவுடன் பறைவைகள் தத்தமது இடங்களை விட்டு
விட்டு எங்குஞ் செல்கின்றன. உண்மையில் இவ்வாறே இந்திரனாகிய நீ
தனதாற்றலோடு விளங்குமிடத்துப் பகைஞர்கள் தமது நகர்களை விடுத்து
ஓடுகின்றார்கள் என்பது திரண்டபொருள். (6)

ஹி என்பது தேற்றம், சுந்தியு:, என்பது சூரியன்.

மந்திரம் 7.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ २
397. अपामीवामप सिधमपसेधत दुर्मतिम् ।

१ २ ३ १ २ ३ १ ३
आदित्यासो युयोतना नो अंहसः ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-18-10.

சுவாஃவாஃவ ஸூயஃவஸூயத ஃஃஃஃஃஃஃ ।

சூயிதூஸூயா யூயோதநா நோ அஃஃஃஃஃஃஃ ॥

அந்வயம்.

हे आदित्यासः !, अमीवां, अपसेधत, सिधं, अप, दुर्मतिं, अप, नः, अंहसः,
युयोतन ॥

பதவுரை.

हे आदित्याः !	ஹே சூரிகுதூவாஃ !	அதிதியின் புத்திரார்காள் ! நீவிர்
असीवां	அசீவா	நோய்களை
अपसेधत	அபசெதத	{ எம்மிடத்தினின்று விலக்கு வீரர்களாக.
विधं	வித்யம்	துன்பத் தரும் பகைஞர்களையும்
अप	அப	{ எம்மிடத்தினின்று வெருட்டிவிடு வீர்களாக.
दुर्मतिं	துமதிம்	{ எமைப்பிடிக்க நினைக்கும் புத்தியுடையார்களையும்
अप	அப	{ எம்மிடத்தினின்றும் ஒதுக்கு வீர்களாக.
नः	நஃ	(மற்றும்) எங்களை
अहसः	அஹஸஃ	பாவத்தினின்றும்
युयोन	யுயொந	வேறுபடுத்துவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—7. இரிமீடிர்ஷி.

அதிதி புத்திரர்களான ஆதித்தியர்களே ! நீவிர், நோயை எம்மிடத்திலிருந்து நீக்குவீர்களாக. பிடைதரும் பகைஞரையும் எம்மிடத்தினின்றும் வெருட்டிவிடுவீர்களாக. என்னைத் துன்புறுத்தக்கருதுகின்ற மதியுடையார்களையும் விலக்குவீர்களாக. அன்றியும், ஆதித்தியர்களே ! எங்களைப் பாவத்தினின்றும் விடுபட்டோர்களாய்ச் செய்வீர்களாக என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8.

२३ १ २ ३ १ २ ३ १ ३ १ २ ३ १ २
398. पिबा सोममिन्द्र मन्दतु त्वाऽयं ते सुषाव हर्यश्वाद्रिः ।
३ २ ३ १ २ १ २ ३ १ २
सोतुर्बाहुभ्यां सुयतो नार्वा ॥ ८ ॥

இருக்கு 7-22-1.

பிவா ஸோமஜிந், மந்தது சுவாஃயம் தெ ஸுஷாவ ஹயஸ்வாட்ரிஃ ।
ஸோதா ஸுதாஹுஹ்யாம் ஸுயதொ நாவா ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, सोमं, पिब, त्वा, मन्दतु, हर्यश्व, सोतुः, बाहुभ्यां, अर्वा न,
सुयतः, अयं, अद्रिः, ते, सुषाव ॥

பத்வரை.

ஓ ஹா !	ஹெ ஹூ !	ஐந்திரனே ! நீ
சொம்	ஸொஹம்	சோமரசத்தை
பிவ	பிவ	அருந்துவாயாக. அச் சோமரசம்
ஈவ	ஈவா	உன்னைக்
மஹது	மஹது	களிப்புடையவனாக்குக.
ஹ்யஸ !	ஹயஸூ !	{ அரியெனும் பரியையுடைய இந் திர !
சொது :	ஸொஹது :	சோமரச மெடுப்போனுடைய
வாஹ்யா	வாஹுஹ்யாம்	கை யிரண்டுளாலும்
அவா ந	அவஹந	குதிரையைப் பற்றுமாறு
சுயத :	ஸுஹயத :	இனிது கைப்பற்றிய
அய் அதி :	அயம் அதி :	இக் கல்லானது
நெ	நெ	நின்பொருட்டுச்
சுபாவ	ஸுஹாவ	சோமத்தைப் பிழிந்தெடுத்தது

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—8. வசிட்ட ரிஷி. சந்தம் விராட்.

ஐந்திரனே ! நீ சோமரசத்தை யருந்துவாயாக, அச் சோமரசம் நின்னைக் களிப்புடையோனாக்குக. அரியெனும் பரியையுடையாய் ! சோமரசம் பிழிவோனுடைய கைகளால் இரண்டு கடிவாளத்தின் கயிற்றூற் குதிரையைப் பிடித்தல் போன்று நன்கு எடுக்கப்பெற்ற கல்லானது நின்பொருட்டு இச் சோமத்தைப் பிழிந்தெடுத்தது. (8)

ஐந்தாவது கண்டம்.

முற்றும்.

ஆறுவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—5. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—6.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

தேவதை 1, 2, 4, 5, 7, 10, இந்திரன், 3, 6, மருத்துக்கள். கருப் சந்தம், ரிஷபம் சூரம்.

மந்திரம் 1.

399. ३ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २
अभ्रातृव्यो अना त्वमनापिरिन्द्र जनुषा सनादसि ।

३ १ २ ३ १ २
युधेदापित्वमिच्छसे ॥ १ ॥

இருக்கு 8-21-13.

சுலூதரவ்யோ அநா த்வமநாவிரிந்த ஜநுஷா ஸநாஅஸி ।
யுயெதாவிசுவிஹவெ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र! त्वं, जनुषा, अभ्रातृव्यः असि, अना, सनात्, अनापिः, आपित्वं
इच्छसे, युधेत् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே உந்த்ர!	இந்திரனே!
त्वं	கூவம்	நீ
जनुषा	ஜநுஷா	பிறப்பினின்றே
अभ्रातृव्यः असि	சுலூதரவ்யஃ சுவி	{ பனையை யொழித்தோனா யிருக்கின்றாய், (மற்றும்)
अना	அநா	ஏவுகின்றவன் இலாதோன்.
सनात्	ஸநாக்	நீண்டகாலத்தி லிருந்தே
अनापिः	சுநாவி:	சுற்றங்க ளற்றேன். நீ
आपित्वं इच्छसे	சூவிசூவம் ஐஹவெ	{ யாதேனுமோர் சுற்றத்தை விருமபுவையேல், அப்போது
युधेत्	யுயெக்	{ போராடித் துதிக்கின்றவர்கட்கு நண்பனாகின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

காண்டம்—6. இருக்கு—1. சௌபரி ரிஷி. கருப், சந்தம்.

இந்திர! நீ பிறப்புத் தொட்டே சத்துரு வொழிந்தோனும், நிய
மிப்போனற்றோனும், சுற்றமற்றோனுமாவாய். அதாவது நெடுங்காலத்தி
விருந்தே பகை முதலியவைக ளற்றோனா யிருக்கின்றாய் என்பதாம். நீ
சுற்றமார் தன்மையை விரும்புங்கால் அங்குப் போர்செய்தே துதிப்போர்
கட்கு நண்பனாகின்றாய் என்பதாம்.

(1)

மந்திரம். 2.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २
400. यो न इदमिदं पुरा प्रवस्य आनिनाय तमु वस्तुषे ।

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
सखाय इन्द्रमृतये ॥ २ ॥

இருக்கு 8-21-1

யொ ந ஐதமிதம் புரா ப்ரவஸ்ய ஆநிநாய தம வஸ்துஷே ।
ஸகாய இந்ர ம்ரதயே ॥

அந்வயம்.

सखायः, हे ऋत्विजः यजमानाः !, यः, पुरा, इदं इदं, वस्यः, नः, प्राणिनाय,
तमु इन्द्रं, वः, उतये, स्तुषे ॥

பதவுரை.

सखायः	ஸ்வாய:	ஒத்த வறிவுடைய
हे ऋत्विजः !	ஹே ஈக்விஜ:	வேட்போர்காள் !
यजमानाः ?	யஜமானா:	தலைவர்காள் !
यः	ய:	எவ் விர்திரன்
पुरा	புரா	முன்பு
इदं इदं	இதம் இதம்	இந்த
वस्यः	வஸ்ய:	மேம்பட்ட தனத்தை
नः	ந:	எமக்கு
प्राणिनाय	புராணிநாய	{ மிகுதியாய்க் கொடுத்தானே, (தனங்கொடுக்கின்ற)
तमु इन्द्रं	தம இந்ரம்	அவ் விர்திரனை
वः	வ:	{ உங்கட்குக் (தனங் கிடைப்பதற் கும்.)

கூத்யே

ஊதயே

{ (உங்களைக்) காப்பாற்றுவதற்
பொருட்டுந்
துதிக்கின்றேன்.

ரூபே

ரூபே

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—8. செளபரிஷி.

ஒத்த மதிபுள்ள வேட்போர்காள்! தலைவர்காள்! எவ் விர்திரன் முன்
னர், காணற்பாலதாந் தன்மையா விருக்கப்பட்ட சிறந்த தனங்களை எங்கட்கு
நன்கு கொடுத்தனனோ, தனத்திற் கிறைவனாகிய அவ் விர்திரனை உங்கட்
குத் தனக் கிடைக்குமாறும், (உங்களைப்) பாதுகாக்கும் பொருட்டும்,
சௌபரி யென்னும் யான் துதிக்கின்றேன் என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2

401. आगन्ता मा रिष्यत प्रस्थावानो मापस्थात समन्यवः ।

3 9 2

* दृढा चिद्यमयिष्णवः ॥ ३ ॥

இருக்கு 8-20-1.

சூமனா ஶா ரிஷணூத ப்ரஸ்தாவானோ ஶாவ ஸாத ஸமந்யவஃ ।
தீஶா விஷயிஷ்வரஃ ॥

அந்வயம்.

प्रस्थावानः, आगन्त, मा रिष्यत, समन्यवः, दृढाचित्, यमयिष्णवः,
मा अपस्थात ॥

பதவுரை.

प्रस्थावानः !

ப்ரஸ்தாவாநஃ !

{ மிகச் செல்கின்றவர்களான வாயுக்
களென்னும் மருத்துக்களே !
நீவிர்

आगन्त

சூமனா

{ எங்களிடத்திற்கு வருவிர்களாக.

मा रिष्यत

ஶா ரிஷணூத

{ வராமையால் வருந்துன்பத்தைத்
தராதிர்கள்.

समन्यवः !

ஸமந்யவஃ !

{ ஒத்த பிரகாசமுள்ளவர்களே !

दृढाचित्

தீஶா திஷ

{ வலிய மலைகள் முதலியவைகளை
யும்

* स्थिराचिद्यमयिष्णवः, என்பது இருக்கு.

यमयिणवः !	யமயிணவஃ !	{ செலுத்துஞ் சீலமுள்ள மருத் துக்காள் ! விரீர்
मापस्थान	மாவஸ்தான	{ எங்களை விடுத்துப் பிறரிடத்தில் இருக்காதீர்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—3. செளபரி ரிஷி.

வேக்மாய்ச் செல்லுஞ் சீலமுள்ள வாயு தேவதைகாள் ! நீவிர வருவீர்
களர்க. வராமையால் எங்களைத் துன்புறுத்தாதீர்கள். ஒத்தவொளியுடை
யோர்களே ! அல்லது, ஒத்த கோபமுடையார்களே ! மிகவலிவுடைய மலை
களையுஞ் செலுத்துஞ் சீலர்களே ! எங்களிடத்தினின்றும் வேறிடத்தில் இரா
தீர்கள். அதாவது எங்களிடத்திலேயே இருப்பீர்களாக என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१ २३२३ ३१ २३ १२३ १२
402. आयाह्ययमिन्दवेऽश्वपते गोपत उर्वरापते ।

१ २
सोमं सोमपते पिव ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-21-3.

சூயாஹி யமிந்தவெஸுவதெ மொவத உவராவதெ ।
வொரம் வொரவதெ விவ ॥

அந்வயம்.

हे अश्वपते !, गोपते !, उर्वरापते !, इन्दवे !, अयं, आयाहि, सोमपते !,
सोमं पिव ॥

பதவுரை.

हे अश्वपते !	ஹே ஸுவதெ !	பரிகட்குப் பதியே !
गोपते !	மொவதெ !	கோக்கட்குக் கோனே !
उर्वरापते !	உவராவதெ !	{ பயிர்நிறைந்த நிலத்திற்குப் பா னே !
इन्दवे !	உருவெ !	பிரகாசமுள்ள இந்திர !
अयं	அயம்	{ இச்சோமரசம் நினக்காக (தேடப் பட்டு) இருக்கின்றது
आयाहि	சூயாஹி	வருவாயாக.
सोमपते !	வொரவதெ !	சோமரசத்திற்குத் தலைவ !
सोमं पिव	வொரம் விவ	சோமரசத்தை யருந்துவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—4. செனபரி சிஷி.

குதிரைகட்கிறைவ! கோக்களைச் காப்பாற்றுவோய்! பயிர்களெலாம்
நிறைந்துள்ள பாருக்கரசே! பிரசாசமுள்ள இந்திரனென்னும் நினக்குச்
சோமரசம் பிழிந்து வைத்திருக்கப்பட்டிருக்கின்றது. சுண்டுப் பிழிந்து வைத்
தப்பட்டிருக்கின்றது என்பது எஞ்சி நின்றது. ஆதலின் வருவாயாக என்ப
தாம். சோமரசத்திற்கிறைவ! நீ சோமரசத்தின்பொருட்டு வந்து சோம
ரசத்தை யருந்துவாயாக என்பது பொருள். (4)

மந்திரம் 5.

१ २ ३ २ ३ १ २ २ ३ १ २
403. त्वया ह सिधुजा वयं प्रति श्वसन्तं वृषभ ब्रवीमहि ।

३ १ २ २ ३ १ २
संस्थे जनस्य गोमतः ॥ ५ ॥

இருக்கு 8-21-11.

சுவயா ஹ ஸித்யுஜா வயம் ப்ரதி ஸ்வஸனம் வ்ருஷப ஸ்ரவீமஹி
ஸம்ஸ்தே ஜநஸ்ய கோமத: ||

அக்வயம்.

हे वृषभ !, गोमतः, जनस्य, संस्थे, श्वसन्तम्, युजा त्वया ह सिव्त्,
वयं प्रति ब्रवीमहि ॥

பதவுரை.

हे वृषभ !	ஹ வ்ருஷப !	{ மனவேட்கைகளைப் பொழிகின்ற இந்திர !
गोमतः	கோமத:	கோ முதலியவைகளையுடைய
जनस्य	ஜநஸ்ய	அன்பாது
संस्थे	ஸம்ஸ்தே	இடத்திலே, அல்லது, போரில்
श्वसन्तं	ஸ்வஸனம்	{ பெருமூச்சுதெறியுஞ் சத்துருவைத் குறித்து
युजा त्वया ह सिव्त्	யுஜா சுவயா ஹ ஸிவ்	உனது உதவியினாலேயே
वयं	வயம்	நாங்கள்
प्रति ब्रवीमहि	ப்ரதி ஸ்ரவீமஹி	பதற் சொல்வோமாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருகுச்—6. சொபரி ரிஷி.

சமமாகிய பிரமாசமுடைய, அல்லது, சமமாகிய குரோதமுடைய வாய்வு தேவதைகள்! உங்களுடைய மாதாவான கோக்களும் ஒரே சாதித் தன்மையால ஒரே தன்மையாக ஒவ்வொன்றாய்ச் செல்க. என்னும் இத்தன்மைய ஒத்த சுற்றமுடையனவாகிக் கிழக்கு முதலிய திசைகளின் பாகங்களை யடைந்து தம்முள் ஒன்றற்கொன்று நக்கிக் கொள்கின்றன என்பதாம். (6)

மந்திரம் 7.

9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2
405. त्वं न इन्द्राभर ओजो नृणां शतक्रतो विचर्षणे ।
2 3 9 2 3 9 2
आ वीरं पृतनासहम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-97-10.

சுலம் ந ஐநூலாற ஷெஜா நூணம் ஸதக்ருதொ விசர்ஷணே ।
சூ வீரம் பூதநாஸஹம் ॥

அந்வயம்.

शतक्रतो!, विचर्षणे! इन्द्र!, त्वं, न:, ओज:, नृणां, आभर, वीरं,
पृतनासहं, आ॥

பதவுரை.

शतक्रतो!	ஸதக்ருதொ!	அளவிலாக் கருமமுடையோய்!
विचर्षणे! इन्द्र!	விசர்ஷணே! ஐநூ!	{ மிகுந்த நோக்குடையோய்! இந்
त्वं	சுலம்	நீ
न:	ந:	எங்கட்கு
ओज:	ஷஜ:	ஆற்றலையும்
नृणां	நூணம்	தனத்தையும்
आभर	சூலா	கொடுப்பாயாக.
वीरं	வீரம்	வீரத்தன்மையுடையோனும்
पृतनासहं	பூதநாஸஹம்	{ படைகளைப் பழித்துத் தள்ளு
आ	சூ	பவனுமாகிய வுன்னை
		(யாம்) அழைக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—6. நிருமேத ரிஷி.

மிகுந்த கருமங்களையுடைய இந்திர! பெரும்பார்வை யுடையோய்! நீ எங்கட்கு ஆற்றலையும், தனத்தையுங் கொடுப்பாயாக. வீரத்தன்மையுடையோனும். சேனைகளை யடக்குவோனுமாகிய உன்னை யாம் அழைக்கின்றோம்.

(7)

ம ந் திர ம் 8.

23க 22 3 92 3 92 3 92 3 92
406. अधाहीन्द्र गीर्वण उप त्वा * काम ईमहे ससृग्महे ।

323 92 392
उदेव ग्मन्त उदभिः ॥ ८ ॥

இருக்கு 8-98-7.

சுயாவஹீந்திர மீவபுண உவ சுவா கா2 ா02ஹை வவஸுமூஹை
உதேவ ம்ன உதபி: ||

அந்வயம்.

हे गीर्वणः !, इन्द्र !, अधाहि, त्वा, कामः, ईमहे, उपससृग्महे, उदेव ग्मन्तः,
उदभिः ॥

பதவுரை.

हे गीर्वणः !	ஹை மீவபுண:	வாக்கால் வாழ்த்தத் தக்க
इन्द्र !	ஐந்திர !	இந்திர!...
अधाहि	சுயாவஹி	இப்போது
कामः	கா2:	விரும்பிய பொருளை யீயுமாறு
त्वा	சுவா	நின்னை
ईमहे	ா02ஹை	இரக்கின்றோம். (மற்றும்)
उपससृग्महे	உவவஸுமூஹை	{ நின்னைத் துதியோடு பொருந்தச் செய்கின்றோம். (அதி லு வமை)
उदेव ग्मन्तः	உதேவ ம்ன:	{ நீரிற் சென்றவன் தனக்கருகிலுள்ளானை
उदभिः	உதபி:	{ கையாலெற்றிய நீரால் விளை யாடுவோனாய்ச் செய்வது போன்று என்பதாம்.

* कामान्महः ससृग्महे, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—9. செளபரி ரிஷி.

ஐந்திர! கோவிகாரமான பால் தபிரோடுகடியதும், களிப்புண்டாக் குவதும், சுவர்க்கத்தை யடைவிக்குஞ் சீலமுடையதுமாகிய நின்னுடைய சோமரச மிருக்குமிடத்தில், பறவைகள் ஓரிடத்திலொன்று சேர்ந்திருப்பன போன்று, நாங்களிந்துகொண்டு நினது நோக்கத்தால் உன்னை மீண்டும் மீண்டும் வணங்குகின்றோம் என்பதாம். (9)

மந்திரம் 10.

323 92 323 392 392
408. वयमु त्वामपूर्व्यं स्थूरं न कचिद्धरन्तोऽवस्यवः ।

92 392 2
वज्रिं चित्रं हवामहे ॥ १० ॥

இருக்கு 8-21-1.

வயமு த்வாமபூர்வ்யம் ஸ்தூரம் ந கச்சித்டரந்தோ஽வஸ்யவஃ ।
வஜ்ரிம் சித்ரம் ஹவாமஹே ॥

அந்வயம்.

हे वज्रिन्!, अपूर्व्यं!, भरन्तः वयं, अवस्यवः, स्थूरं न, कचित्, चित्रं, त्वामु,
हवामहे ॥

பதவுரை.

हे वज्रिन्!	ஹ வஜ்ரிநு!	வச்சிராயுதந் தாங்கினோய்!
अपूर्व्यं!	அபூர்வ்யம்!	{ வேள்வி நீராடுகின்ற முக்காலத் திலும் வெளிப்படலாற் புதி யோனாகிய ஐந்திர!
भरन्तः वयं	ஹரந்தஃ வயம்	{ சோமமாகிய அன்னத்தால் உம் மை நிறையச்செய்த யாங்கள்
अवस्यवः	அவஸ்யவஃ	{ தம்மைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளு தற்பொருட்டு விரும்பியவர்க ளாய்
स्थूरं न	ஸ்தூரம் ந	{ வீட்டில் தானியம் நிறைப்போன், மிகக் குணமுடைய
कचित्	கச்சித்	ஒருவனை யழைப்பது போன்று,
चित्रं	சித்ரம்	பலவித நிறமுடைய
त्वामु	த்வாமு	நின்னையே
हवामहे	ஹவாமஹே	அழைக்கின்றோம்.

வச்சிராபுத மேந்தினோய்! வேள்வியின் முக்காலத்திலும் வெளிப்படுவ தாற் புதியோய்! சோமமாகிய அன்னங்களால் நின்னை வளர்க்கப்பட்ட யாங் கள் அநேக நிறமுள்ள (போற்றத்தக்க வடிவமுள்ள) தம்மைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள விரும்பியவர்களாய் உன்னையே அழைக்கின்றோம். அதிலுவ மை:—நெல் முதலியவைகளால் வீட்டை நிறைய வைக்கின்றவர்கள் நற்குண மிகுந்த ஒருவனை யழைப்பது போன்றதெனல்.

(10)

முற்றும்.

ஏழாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—5. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—7.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

தேவதைகள், 8, இந்திரன். 9, விசுவே தேவர்கள். 10. அசுவினிகள்.
சந்தம், பங்கதி. சாரம், பஞ்சமம்.

மந்திரம் 1.

३ २३ १ २ ३ २ ३ १ २   ३क२र
409. स्वादोरिस्था विषूवतो मधोः पिबन्ति गौर्यः ।

या इन्द्रेण सयावरीवृष्णा मदन्ति * शोभथा वस्वीरनु स्वराज्यम् ॥

இருக்கு 1-S4-10.

‘ஹோதொ ரிகுலா விஷகுவதொ உயொ: விவனி மளயு: |
யா அநெண ஸயாவரீ வு-ஷா உனி சொலயா வவிரநு

[வாராஜம்]

* ஸோமசே, என்பது இருக்க.

அந்வயம்.

खादोः, इथा, विपूवतः, मधोः, गौर्यः, पिबन्ति, याः, वृष्णा इन्द्रेण,
सयावरीः, मदन्ति, शोभथाः, वस्वीः, स्वराज्यं अनु ॥

பதவுரை.

खादोः	ஹாஷா:	சுவையுடையதும்
इथा	உதா	இவ்வாறு
विपूवतः	விஷுவத:	{ வேள்வியனைத்திலுஞ் சூழ்ந்திருப்பதும்
मधोः	மயோ:	{ மதுரமுடையதுமாகிய சோமரசத்தை
गौर्यः	மளய:	வெண்மை நிறமுடைய பசுக்கள்
पिबन्ति	பிபன்தி	குடிக்கின்றன.
याः	யா:	எந்தக் கோக்கள்
वृष्णा इन्द्रेण	வ்ருஷா உன்ட்ரேண	{ விரும்பியதை மழையெனப்பெய்யும் இந்திரனோடு
सयावरीः	ஸயாவரீ:	கூடச் செல்கின்றனவாய்க்
मदन्ति	மடன்தி	களிப்படைகின்றனவோ,
शोभथाः	சொமதா:	(மற்றும்) அழகுடையனவோ,
वस्वीः	வவ்வீ:	{ பால் கொடுத்ததுக்கொண்டு வாழ்கின்றனவோ, அந்தப் பசுக்கள்.
स्वराज्यं अनु	ஸ்வராஜ்யம் ஈநு-	{ தமது ஆண்டையின் இராச்சியத்தில் நிலைத்திருக்கின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—1. கோதம ரிஷி.

இன்சுவையுடைய ரசத்தோடு கூடியதும், இவ்வாற்றால் வேள்விக்க ளனைத்திலும் நிறைந்திருப்பதுமாயுள்ளதும், மதுரமுடையதுமாகிய சோம ரசத்தை, வெண்ணிறமுடைய கோக்கள் குடிக்கின்றன. எப் பசுக்கள் விரும்பியதை மழையெனப் பெய்கின்ற இந்திரனோடு செல்கின்றனவாய்க் களிப்படைகின்றனவோ, அப்பசுக்கள் இந்திரனருந்திய சேடத்தை (சோம ரசத்தை) அருந்துகின்றன என்பது பொருள். இந்திரனோடு அழகுற் றிருப்பனவும், பால் கொடுக்குஞ் சீலத்தால் வாழ்கின்றனவுமான அப் பசுக்கள், தமது இந்திரனுடைய இராச்சியத்தை (வேந்தன் ஆணையைக்) குறியாகப் பற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதாம்.

(1)

மந்திரம் 2.

3 2 2 3 2 3 1 2 3 2 3 1 2
410. इत्था हि सोम इ * न्मदो ब्रह्म चकार वर्द्धनम् ।

1 2 3 1 2 3 1 2 2 2 3 2 1 2 3 1 1
शविष्ठ वज्रिन्नोजसा पृथिव्या निःशशा अहिमर्चननु स्वराज्यम्॥२॥

இருக்கு 3-80.1.

ஐக்ஷா ஹி ஸோம ஐ ந்நொ ஸ்ரஹ்வகாஸ வஜ்நம் ।

ஸாவிஷ்ட வஜ்ரீ ஷொஜஸா ப்ரயிவ்யா நிஃஸஸா அஹிமர்ஹநு

[ஸ்வராஜ்யம் ॥

அந்வயம்.

हे शविष्ठ! वज्रिन्!, इत्था हि, सोमे, मदः, वर्द्धनं, ब्रह्म, चकार, स्वराज्यं,
अनु अर्चन्, ओजसा, पृथिव्याः, अहिं, निःशशाः ॥

பதவுரை.

हे शविष्ठ!	ஹை ஸாவிஷ்ட!	பெரும் வலியுடையோய்!
वज्रिन्!	வஜ்ரீநு!	வச்சிரமேந்தினோய்! இந்திர!
इत्था हि	ஐதூ ஹி	இம்முறையாகவே
सोमे	ஸோமே	{ சோமரசத்தை யேற்றுக்கொண்ட விடத்து
मदः	மதஃ	துதிப்போர்கள்
वर्द्धनं	வஜ்நம்	வளரத்தக்க
ब्रह्म	ப்ரஹ்	துதியைச்
चकार	அகாஸ	செய்தார்கள். இதனால் நீ
स्वराज्यं अनु अर्चन् }	ஸ்வராஜ்யம் அநு அர்ஹ்	{ தன திராச்சியத்தில் தனது இறைவனாந்தன்மையை விளக்கிக்கொண்டு
भोजसा	ஔஜஸா	ஆற்றலால்
पृथिव्याः	ப்ரயிவ்யாஃ	பூமியினின்றும்
अहिं	அஹிம்	விருத்திராசுரனைக் குறித்து
निःशशाः	நிஃஸஸாஃ	{ நன்கு ஆணை செலுத்துவாயாக. (கொல்லாது அகற்றாதி.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—2.

வியப்புற்ற பேராற்றலுள்ளோய்! வச்சிராபுதந் தாங்கிடுனாய்! இந்திர! நூல் கூறிய இம்முறையாகவே, சோமரசத்தை நீ யேற்றுக்கொண்டவிடத்து, துதிப்போர்கள் நின்னை விருத்திபண்ணுந் தோத்திரத்தைச் செய்தார்கள். இதனால் நீ ஆற்றலால் பூமியினின்றும் வந்து கொல்கின்ற விருத்திராகுரனை அடியோடு கொல்லற்க. அதாவது கட்டளையிட்டுப் (அவனைப்) பிருதிவியினின்றும் நீக்கிவிடுவாயாக என்பதாம்.

(2)

மந்திரம் 3.

411. २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ २
इन्द्रो मदाय वावृधे शवसे वृत्रहा नृभिः ।

२३ ३२ ३ २ ३ १ २ २ ३ १ २ २ ३ १ २
तमिन् महत्स्वाजिषूतिमर्भे हवामहे स वाजेषु प्रनोऽविषत् ॥ ३ ॥

இருக்கு 1-83-1.

இந்திரா உதாய வாவுரெய ஸவஸெ வுருதுமா நுவி? ।

தமிந் உஹத்ஸாஜிஷூதிமர்மே ஹவாமஹே ச வாஜேஷு ப்ரநோஃவிஷத் ॥ ३ ॥

[2விஷக் ॥

அந்வயம்.

वृत्रहा इन्द्रः !, मदाय, शवसे, नृभिः, वावृधे, तमिन्, महत्सु आजिषु, अर्भे, ऊतिं, हवामहे, वाजेषु, नः, सः प्राविषत् ॥

பதவுரை.

वृत्रहा इन्द्रः	வுருதுமா ஐந்து:	{ விருத்திராகுரனைக் கொன்ற இந்திரன்
मदाय	உதாய	களிப்பின் பொருட்டும்
शवसे	ஸவஸெ	வன்மையின் பொருட்டும்
नृभिः	நுவி:	வேள்வித் தலைவர்களால்
वावृधे	வாவுரெய	வளர்க்கப்பட்டான்.
महत्सु आजिषु	உஹத்ஸு குஜிஷு	பெரிய தீபார்களிலும்
अर्भे	அர்மே	சிறிய தீபாரிலும்
ऊतिं	ஊதிம்	காப்பாற்றுகின்ற
तमिन्	தமிந்	அவ்விந்திரனையே
हवामहे	ஹவாமஹே	அழைக்கின்றோம்.

वाजेषु	வாஜேஷு	போர்களில்
नः	நஃ	எங்களை
सः	ஸஃ	அவ் விந்திரன்
प्राविषत्	புராவிஷத்	நன்கு காப்பாற்றுவானாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—3. கோதம ரிஷி.

மழையைத் தடுக்கின்ற விருத்திரன் என்னும் மேகத்தை, அல்லது, அசுரனைக் கொல்கின்றவனாகிய, அல்லது, இடையூறு செய்யுஞ் சத்துருக்களைக் கொல்கின்றவனாகிய இந்திரன், களிப்பின்பொருட்டும், ஆற்றலின் பொருட்டும், வேள்வியியற்றுவோர்களால் தோத்திர மந்திரங்களான துதிகளால் வளர்க்கப்பட்டனன். (துதியாலேயே ஆற்றலையடைந்து தேவர்கள் வளர்கின்றனர் என்பது வழக்கு) பெரும்போர்களில் எங்களைப் பாதுகாப்பதற்கு அவ்விந்திரனையே அழைக்கின்றோம். அங்ஙனமே அவ்விந்திரனை, சிறிய போர்களிலும் அழைக்கின்றோம். என்களால் அழைக்கப்பட்ட அவ்விந்திரன் போர்க்களங்களில் எங்களை நன்கு பாதுகாப்பானாக என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

२३२ ३१२३१ २ ३४२२
412. इन्द्र तुभ्यमिदद्रिवोऽनुत्तं वज्रिन् वीर्यम् ।

२३२ ३१२ ३२३ ३२ ३१ २२३२३१२ ३१ २
यद्ध त्वं मायिनं * मृगं तव त्यन् माययावधीर्चन्ननु स्वराज्यम् ॥

இருக்கு 1-80-7.

ஐநு துஸு லிஹி வொஹு வஜ்ரிநு வீயம் ॥

யஹு துன் மாயினம் மூகம் தவ த்யநு மாயயாவயீ ரவஹு ஸுரா

[ஐஹு ॥

அந்வயம்.

अद्रिवः, वज्रिन्, इन्द्र!, तुभ्यमित्, यद्ध, स्वराज्यं अनु अर्चन्, वीर्यं,

अनुत्तं, मायिनं, मृगं, त्वं वृत्रं, तव मायया, अवधीः ॥

* मृतं तसुखमायया, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

அதிவ:	சுவிவ:	மேகவாகனனும்
வஜ்ரிந்	வஜ்ரிந்	வச்சிராபுதந் தாங்கியவனுமாகிய
இन्द्र !	உரு !	இந்திரனே !
तुभ्यमित्	தஹிதிக	உன்னுடைய
यद्	யத	எவ்வலியினால் உண்மையாய்
स्वराज्यं अनु अर्चन्	ஸ்வராஜ்யம் சுநு அர்சந்	{ தனது இராச்சியத்தில் மகிமை
वीर्यं	வீர்யம்	{ யைக் காட்டினையோ,
अनुत्तं	சுநுத்	(அவ்)வல்லுந்தன்மை
मायिनं	மாயினம்	{ பகைவர்களாற் கெடுக்க முடியாத
मृगं	மூரம்	தேயாம்.
स्यं वृत्रं	சய்யம் வூத்ரம்	மாயையையுடையவனும்
तव मायया	தவ மாயயா	மான்வடிவமெடுத்தவனுமாகிய
अवधीः	அவதீ:	அவ் விருத்திராசுரனை
		நினது மாயையினாலே
		{ கொன்றனை. (இதனால் உனது
		{ வீரத்தன்மை கீர்த்திவாய்ந்து
		தாம்.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—4. கோதம ரிஷி.

மேகவாகனனே! வச்சிரந்தாங்கினேய்! உன்னுடைய வன்மை பகைவர்களாற் கெடுதல்தேயாம். உண்மையாய் எவ் வல்லமையால், மாயையுடையவனும் மான் வடிவெடுத்தவனுமாகிய அவ்விருத்திராசுரனை நீயும் தனது மாயையினாலே கொன்றவனாயிருக்கின்றனையோ, இதனால் உன்னுடைய யாதொரு வன்மைபுண்டோ அது கீர்த்தியுடையதாகின்றது என்பதாம்.

(4)

குறிப்பு.—மூலத்தில் 'அத்திரி' என்பது மேகம் என 1-10-1-ல் நிகண்டும் கூறுகின்றது.

ஈண்டு, மூலத்திலுள்ள துப்யம், என்னும் நான்காம் வேற்றுமை, உன்னுடைய என ஆறாம் வேற்றுமையினின்றது.

மந்திரம் 5.

२३ १२ ३२३ ३ २ ३ १ २
413. प्रेह्य भीहि धृष्णुहि न.ते वज्रो नियंस्ते ।

१ २ ३२३ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

इन्द्र नृमण्यं हिते शवो हवो वृत्रं जया अपोऽर्चन्ननु स्वराज्यम् ॥५॥

இருக்கு 1-80-3.

பெருஹு லீஹி யுஷுஹி நதெ வஜெ நியம்ஸதெ ।
 ஊநு நு^ண_ண ஹிதெ ஸவொ ஹவொ வு^{கு} ஜயா சுவொ^வவ^{பு}
 [ஊநு ஸுராஜு ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, प्रेहि, अभीहि, धृणुहि, ते, वज्रः, न नियंसते, ते शवः, नृगं,
 हि, स्वराज्यं अनु अर्चन्, वृत्तं हनः, अपजयाः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹ ஊநு !	இந்திரனே ! நீ.
प्रेहि	பெ ^{ஹி} ஹி	நன்கு போர் செய்வாயாக.
अभीहि	அ ^{ஹி} ஹி	{ நேமுகமாய்ப்போய்க் கொல்லத் தக்கோர்களைக் கொல்வாயாக.
धृणुहि	யு ^{ஷு} ஹி	அப் பகைவரை யழித்தவிடத்து
ते	தெ	உன்னுடைய
वज्रः	வஜ்ர:	வச்சிராயுதம்
न नियंसते	ந நியம்ஸதெ.	{ பகைவரினின்று தடுக்கமுடியாத தாகின்றது.
ते	தெ	உனது
शवः	ஸவ:	வலியானது
नृगं	நு ^ண	{ மதிதர்களைக் குனியச் செய்வ தாம்.
हि	ஹி	இதனால்
स्वराज्यं अनु अर्चन्	{ ஸுராஜ்யம் ஊநு அ ^அ — ^அ நு	{ தனது இராச்சியத்தில் மகிமை யைக் காட்டி
वृत्तं हनः	வு ^{கு} ஹந:	விருத்திராசுரனைக் கொல்வாயாக.
अपः जयाः	அ ^வ : ஜயா:	{ (அவனால்) தடுக்கப்பட்ட மழை யை (யும்) வெற்றிகொள்வா யாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—5. கோதம ரிஷி.

. இந்திரனே ! நீ இனிது செய்வாயாக. கொல்லத்தக்க பகைஞர்களை யடைவாயாக. அடைந்து அச் சத்துருக்களைக் கொல்வாயாக. உன்னு டைய வச்சிராயுதம் சத்துருக்களாற் றடுக்கமுடியாதது. அவ்வணமே உனது ஆற்றல் மதிதர்களை வணங்கச் செய்வது. ஆகையால் விருத்திராசுரனை, அல்லது, மேகத்தை வெல்வாயாக. அதன்பின்னர் அவனுற்றடைபண்ணப் பட்ட நீரை (மழையை) வெற்றி கொள்வாயாக. விருத்திரனைக்கொன்று அவனுற்றடுக்கப்பட்ட நீரையடைவாயாக என்பதாம். எஞ்சியது விளக்கம்,

மந்திரம் 6.

23 92 3 9 2 3 92 3 92
414. यदुदीरत आजयो धृष्णवे धीयते धनम् ।

3 9 23 2 3 2 3 23 3 9 23 3 9 23 92
युक्ष्वा मदच्युता हरी कं वसौ दधोऽस्मां इन्द्र वसौ दधः॥

இருக்கு 1-81-3.

யது உராத ஶ்ருஜயொ யுஷ்வெ யீயதெ யநம் ।

யுக்ஷா மதயுதா ஹரீ கம் வஸௌ உயொஸுமாம் இந்ரு
[வஸௌ உயஃ ॥

அந்வயம்.

यत्, आजयः, उदीरते, धृष्णवे, धनं, धीयते, इन्द्र, मदच्युता, हरी,
युक्ष्वा, कं, वसौ दधः, वसौ, दधः ॥

பதவுரை.

यत्	யது	எப்போது
आजयः	ஶ்ருஜயஃ	உயுத்தம்
उदीरते	உஉராதெ	{ தொடங்கப்படுகின்றதோ, அப் போது
धृष्णवे	யுஷ்வெ	பகைஞரை வெல்கின்றவருக்கு
धनं	யநம்	தனம்
धीयते	யீயதெ	இருப்பாக வைக்கப்படுகின்றது.
इन्द्र !	இந்ரு !	இந்திரனே ! நீ
मदच्युता	மதயுதா	{ பகைவர்களின் கருவத்தை யொழிக்கின்ற
हरी	ஹரீ	பரிகளை,
युक्ष्वा	யுக்ஷா	இரத்திற் பூட்டுவாயாக.
कं	கம்	எவனையேனு மொருவனைக்
हनः	ஹநஃ	கொல்கின்றாய்.
कं	கம்	எவனையேனு மொருவனை
वसौ दधः	வஸௌ உயஃ	{ தனமுள்ளவனுக்குகின்றாய். ஆத லின் எனது அரசனைத்
वसौ	வஸௌ	தனத்தின்கண்
दधः	உயஃ	நிலைக்க வைப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—6. கோதம ரிஷி.

நண்டு, இரகுகண புத்திரனாகிய கோதமரின் ஆசிரியர், “குரு சிரிஞ் சயர்கள்” என்னும் அரசர்களுக்குப் புரோகிதராயிருந்தனர். அவ்வரசர்க ளுக்குப் பிறர்களோடு போர் நடக்குமிடத்து இவ்விருடியானவர் இம் மந்தி ரத்தால் இந்திரனைத் துதித்துத் தன்னுடைய அரசனுக்கு வெற்றியுண்டா மாறு வேண்டினர் என்னும் இவ்விதிகாசமுள்ளது. மற்றும், “கோதமர் இரகுகணர் இருவரும் குரு சிருச்சயர்களுடைய புரோகிதராயிருந்தனர்.” என அவ்வரசனுக்கு அவ்விருடி புரோகிதராயிருந்தமை வாஜசனேய மறை யோதுவோர்களால் கூறப்பட்டு முள்ளது. மந்திரப் பொருள்:— எக்கால் போர்கள் உண்டாகின்றனவோ அப்போது எவர் சத்துருவை வெல்கின்றாரோ, அவர்க்குத் தனங்கொடுக்கப்படுகின்றது வெல்வோர்க்குத் தனமுண்டாகின்றதென்பது பொருள். இந்திரனே! உன்னை அத்தன்மைய உபுத்தங்கள் தொடங்கினபோது, சத்துருக்களுடைய கருவத்தைத் தொலைக் கப்பட்ட உன்னுடைய குதிரைகளிரண்டையும் நினை இரதத்திற் பூட்டுவா யாக. பூட்டிக்கொண்டு நின்னைவழிபடாத வேந்தர்கள் எவர்களேனு மிருப் பார்களேல் அவர்களைக் கொல்வாயாக. எவர்களேனும் நின்னை வழிபடில் அவர்களைத் தனத்தில் நிலைக்க வைப்பாயாக. இதனால் வெற்றி தோல்வி களை நீயே செய்விக்கின்றாய் என்பது பெற்றும். ஆதலின் இந்திர! எனது இராச சம்பந்திகளைத் தனத்தில் இருக்க வைப்பாயாக. அதாவது (வெற்றி தோல்விக்கு நீயே காரணமாதலின் எனது வேந்தனுக்கு வெற்றியுண் டாக்கி அவனைத் தனவானாகச் செய்வாயாக என்பது திரண்ட பொருள்.) (6)

மந்திரம் 7.

२३१२ ३१२ ३१२

415. अक्षन्मीमदन्त ह्यव प्रिया अधूषत ।

१ २३ १२ ३ २ ३१२ ३२३ ३३ २२ ३ १२

अस्तोषत स्वभानवो विप्रा नविष्टयामती योजा न्विन्द्र ते हरी ॥७॥

இருக்கு 3-82-2.

சாக்ஷ ஸ்ரீஹிஷ் ஹிவ ஹி யா சயகுஷத ।

சவெஷாஷத ஹிலாநவொ விபுரா நவிஷ்யாஉதீ யொஜாநிஹுதெ
[ஹரீ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, अक्षन्, हि, अमीमदन्त, प्रिया: अवाधूषत, स्वभानव:, विप्रा:,
नविष्टयामती, अस्तोषत, ते हरी, नु, योज ॥

பதவுரை.

ஹ் ஹ் !	ஹெ ஹ் !	இந்திரனே ! நீ
அக்ஷ்	சக்ஷந்	{ கொடுத்த அன்னத்தை வேள் வித் தலைவர்கள் அருந்தி
ஹி	ஹி	உண்மையாய்க்
அமீமந்த்	சகீரீஷ்	களிப்புற்றார்கள்.
பிரியா: அவாஹுத	பிரியா: சுவாயுஷத்	{ சுவையி லின்படைந்து கூறமுடி யாதவர்களாய்க் களிப்பினால் தலையசைத்த பின்னர்
ஸ்வபானவ:	ஸ்வபாநவ:	தமதொளியால் விளங்கின
விபிரா:	விபிரா:	அறிவு மிகுந்த வேட்போர்கள்
நவிஷ்யாமதி	நவிஷ்யாமதி	மிகப்புதிய தோத்திரங்களால்
அஸ்தோஸத்	அஸ்தோஸத்	துதித்தனர். (ஆதலின்)
தே ஹி	தே ஹி	நினது குதிரைகளை
நு	நு	விரைவில்
யோஜ	யோஜ	இரதத்திற் பூட்டுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—7. கோதம ரிஷி.

இந்திரனே! நின்னாற் கொடுக்கப்பட்ட அன்னங்களை வேள்வித்தலைவர்கள் அருந்தினார்கள். அருந்தி உண்மையாய்க் களிப்புற்றவர்களாயிருக்கின்றார்கள். அதனால் உடம்பைக் குலுக்கினார்கள். அதாவது சுவை மிகுந்ததையுண்டதாற் களிப்பு மிகுந்து பேசமுடியாதவர்களாய்த் தேகத்தை யசைத்தார்கள் என்பதாம். பின்னர், தமது பிரகாசத்தால் விளங்கின அறிவுமிகுந்த வேட்போர்கள் வியப்பாகிய புதிய துதியால் இனிது துதித்தார்கள். ஆதலின் இந்திர! நின்னுடைய அரீ, என்னு மிரண்டு குதிரைகளையும் விரைவில் இரதத்திற் பூட்டுவாயாக என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8.

४१६. ^{२ ३ १ २ ३ २ ७} ^{३ १ २ ३} ^{१ २} उपो णु शृणुही गिरो मघवन् माऽतथा इव ।

३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ ३ २ ३ २ ३ १ २
 कदा नः स्मृतावतः कर इदर्थयास इधोजा निवन्द्र ते हरी ॥८॥

இருக்கு 1-82-1.

உவொ ஷு ஸ்ரீணுஹ் திரொ லவவநு ஶாஶதயா ஹ |

கூடாந்: ஸ-ஞநூதாவத்: கூர ஐடிபுயாவ ஐஜெஜா நிநு தெ
[ஹஸ் ||

அந்வயம்.

हे मघवन् इन्द्र !, गिरः, उप उ, सुशृणुहि, अतथा इव मा, सूनृतावतः, नः,
कदाकरः, अर्थयास इत्, ते हरी, नु, योज ॥

பதவுரை

हे मघवन् इन्द्र !	ஹே மஃவநு இந்ரு !	தனமுடைய இந்திரனே!
गिरः	கிரஃ	உன்னுடைய துதிகளை
उप उ	உவ உ	அருகில் வந்து
सुशृणुहि	ஸு-ஸு-ஸு-ஹி	இனிது கேட்பாயாக.
नः	நஃ	எங்களை
अतथा इव मा	அததா இவ மா	{ முன்னுள்ள தன்மையில் மாறு படாமலே
सूनृतावतः	ஸூ-நூ-தாவதஃ	{ மெய்மை வாக்குடன், துதிவாக்கு களையுமுடையவர்களாக
कदाकरः ?	கடாகரஃ ?	{ எக்காற் செய்குவையோ? (அறி யேம்)
अर्थयास इत्	அர்த்தயாஸ இத்	{ எங்களுடைய துதிகளை ஏற்றுக் கொள்கின்றாய், ஆதலின்
ते हरी	தே ஹரி	நினது குதிரைகளை
नु	நு	விரைவில்
योज	யோஜ	இரதத்திற்பூட்டுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—8. கோதம ரிஷி.

தனமுடைய இந்திரனே! நீ எங்களுடைய தோத்திரங்களை அருகில் வந்து நன்கு கேட்பாயாக. முன்பு எவ்வாறிருந்தனையோ, அதினின்றும் மாறுபாடாகாதே. முன்னர் எங்கட்கு அதுக்கிரக புத்தியுடைய வனாயிருந்தனையன்றோ, அவ்வண்ணத்தனாகவேயிருப்பாய் என்பதாம். மற்றும், எங்களைச் சத்தியவாக்குடையார்களாகவும், இனிய தோத்திரமாகிய வாக்குடையார்களாகவும் எப்போது செய்குவையோ? (அறியேம்.) நீயும் எங்கனாற்றுதிக் கப்பட்டதை ஏற்றுக் கொள்கின்றாயே யன்றி தள்ளிலாய். இதனால் இந்திரனே! உனது குதிரைகளை விரைவில் இரதத்திற்பூட்டுவாயாக என்பது பெற்றும்.

(8)

மந்திரம் 9.

417. ३ १ २ ३ २ १ २ २ ३ १ २ ३ २
 चन्द्रमा अपस्वा ३ न्तरा सुपर्णो धावते दिवि ।

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
 न वो हिरण्यनेमयः पदं विन्दन्ति विद्युतो वित्तं मे अस्य रोदसी॥

இருக்கு 1-84-7.

வது^{ஸ்} சுவானூரா வு^{ஸ்}வணை^{ஸ்} யாவதெ டிவி ।

ந வொ ஹிரணு^{ஸ்}நெமய^{ஸ்} ப^{ஸ்}தம் வி^{ஸ்}ந்நி^{ஸ்} வி^{ஸ்}து^{ஸ்}தொ வி^{ஸ்}தம்^{ஸ்} மெ
 [சுவஸு ரொடிஸ்]

அந்வயம்

அப்சு, அந்த:, சுபர்ண:, சந்த்ரமா:, दिवि, ஆதாவதெ, ஹிரண்யநெமய:, வித்யுத:,
 வ:, பதம், அந், நவிந்நி, ரோடி மெ, அஸ்ய, வித்ம் ॥

பதவுரை.

அப்சு	சுவஸு	{ வானிலுள்ள நீர் மயமாகிய மண்டலங்களில்
அந்த:	சுன:	உள்ளிருக்கின்ற
சுபர்ண:	வஸுவணை:	{ சுழும்மை, என்னுஞ் சூரிய கிரணங்களோடு கூடிய
சந்த்ரமா:	அநு:	சந்திரன்
दिवि	டிவி	வானுலகில்
ஆதாவதெ	சுயாவதெ	{ ஒரு தன்மையாய் விரைவிற சென்றனன். அவனோடு கூடியுள்ள
ஹிரண்யநெமய:	ஹிரணுநெமய:	பொன்னோத்த நோக்குடைய
विद्युत:	விடிது:	ஒளியுள்ள கிரணங்களே !
वः	வ:	உங்களுடைய
पदं	பதம்	திருவடி யென்னும்
अन्	சுந்	நுனியாகிய பாகத்தை
नविन्दन्ति	நவிந்நி	எனது புலன்களடைகின்றில.
रोदसी	ரொடிஸ்	{ வானுலக மண்ணுலக அபிமானி தேவதைகளே ! நீங்கள்
मे	மெ	என்னுடைய
अस्य	சுவஸு	இத் தோத்திரத்தை
वित्तं	வித்ம்	அறிவிர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—9. திரித ரிஷி.

வானிலுள்ள நீர் மயமண்டலத்தின் நடுவிலுள்ள, அழகிய பொன்மய திருஷ்டிகள், அல்லது, கிரணங்கள், சுபர்ணம் கிரணமென நிருத்தம் 1-5-15ல் கூறியுள்ளது. அதாவது:—சுழும்நை என்னுங் கிரணங்களோடு கூடிய சந்திரன் வானுலகில் ஒரு தன்மையாகவே செல்கின்றான். அத்தன்மைய சந்திரனுடைய கிரணங்களே! அதாவது:—பொன்மயத்திற்கொத்த வரம்புடைய, அல்லது, பிரியமாகிய நடுப்பாகத்தையுடைய, மிக விளங்குகின்ற (மின்னுகின்ற) கிரணங்களே! உங்களுடைய பாதங்களுன்னும் நுனிப்பாகங்களை எனது புலன்கள் கிணறுமறைத்தவின் அடைந்தில. இது உரித்தல்ல ஆதலின் கிணற்றினின்று என்னைத் தூக்கிவிடுவீர்களாக. மற்றும், வான்மண்களே! நீங்கள் என்னுடைய இத் தோத்திரத்தை அறிவீர்களாக.

மந்திரம் 10.

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

418. प्रतिप्रियतमं रथं वृषणं वसुवाहनम् ।

३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २

स्तोता वामश्विना वृषिं स्तोमेभिर्भूषति प्रतिमाध्वी मम श्रुतं हवम्॥

இருக்கு 5-75-1.

புதிவியதம் ரயம் வுஷணம் வஸுவாஹநம் ।

வெஸூதா வாஷ்விநா வுஷிம் வெஸூஷெவிஸ-சுஷதி புதிவியீ உ

[ஸுதம் ஹவம் ॥

அந்வயம்.

अश्विनौ !, वाम्, प्रियतमं, वृषणं, वसुवाहनं, रथं, स्तोता, ऋषिः, स्तोमेभिः,
प्रति प्रति भूषति, माध्वी श्रुतम् ॥

பதவுரை.

अश्विनौ !

சுஷ்விநா !

அசுவினி குமாரர்களே !

वाम्

வாம்

உங்களுடைய

प्रियतमं

புரியதம்

மிகவன்மையுள்ளதும்

वृषणं

வுஷணம்

பயனைப் பொழிவதும்

वसुवाहनं

வஸுவாஹநம்

தனத்தைச் சுமப்பதுமாகிய

* स्तोमेन प्रति भूषति, என்பது இருக்கு.

ரத்	ரயம்	இரதத்தை,
ஸ்தோ	ஷோதா	துதிப்போராகிய
க்ஷி	க்ஷி	இருடிகள்
ஸ்தோமேभि:	ஷோமேஷி:	தோத்திரங்களால்
प्रति प्रति भूषति	புதி புதி ஹுஷதி	அலங்கரிக்கின்றார்கள். (ஆதலின்)
माध्वी:	மாவீ:	{ மதுவித்தையை யுணர்ந்தோர் களே ! நீங்கள்
धृतं	புருதம்	(அதைக்) கேட்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—7. இருக்கு—10. அவசியு ரிஷி.

அசுவினிகுமாரர்களா! மிகப் பிரியமுள்ள உங்களுடைய இரதத்தை, துதிப்போராகிய இருடிகள் தோத்திரக் கொத்துகளால் அலங்கரிக்கின்றார்கள். அது எவ்விதமாகிய இரதமெனின்? பயனைப் பெய்வதும், தனங்களைத் தாங்குவதுமாம். இத்தன்மையை இரதத்தை (இங்கு) வரும்பொருட்டுத் துதிக்கின்றார்கள் என்பது பொருள். ஆதலின் மது வித்தையை யுணர்ந்தோர் களே ! நீங்கள் அத் துதியைக் கேட்பீர்களாக என்பதாம், (10)

ஏழாவது கண்டம்

முற்றும்.

எட்டாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—5. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—8.

எட்டு மந்திரங்களாலானது.

தேவதைகள், 1, 2, 7, அக்கினி. 3, உஷா. 4, சோமன். 5, 6, இந்திரன். 8, விசுவே தேவர்கள். சந்தம், 1, 7, பங்க்தி மேல் பிருகதி. சுரம், 1, 7, பஞ்சமம். 8, மத்தியமம்.

மந்திரம் 1.

१ २ ३ १ २ ३ १ २
419. आ ते अग्न इधीमहि धुमन्तं देवाजरम् ।

२३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
यद्वा स्या ते एनीयसी समिहीदयति द्यवीऽथ स्तोतृभ्य आभर ॥१॥

இருக்கு 5-6-4.

சூ தெ சும ஸயீஹி ஐஹைஹி ஐஹைஹி |

யடி ஸூ தெ வநீயவீ வநிஐயதி ஐஹைஹி ஹைஹி ஹைஹி |

அந்வயம்.

हे अग्ने देव!, धुमन्तं, अजरं, ते, आ इधीमहि, यद्, पनीयसी, ते, स्या,
समिन्, धवि, दीदयति, स्तोत्रभ्यः, इषं, आभर ॥

பதவுரை.

हे अग्ने देव !	ஹை சுமெ ஹை !	அக்கினி தேவனே !
धुमन्तं	ஐஹைஹி	ஒளியுடையவனும்
अजरं	சுஜரம்	கிழத்தன்மையற்றேனுமாகிய
ते	தெ	உன்னை
आ इधीमहि	சூ ஸயீஹி	{ எல்லா வகையானும் ஒளி மிகு வோனாய்ச் செய்கின்றோம்.
यद्	யடி	உண்மையாய்ப்
पनीयसी	வநீயவீ	போற்றத்தக்க
ते स्या	தெ ஸூ	உன்னுடைய அந்த
समिन्	ஸமின்	ஒளியானது
धवि	ஐஹி	வானுலகிற்
दीदयति	ஐஹி	பளபளப்பாயிருக்கின்றது.
स्तोत्रभ्यः	ஹைஹி	துதிப்போர்களான எங்கட்கு நீ
इषं	ஐஹி	அன்னத்தைக்
आभर	சூஹர	கொடுப்பாயாக,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—1. வசுகருத ரிஷி.

அக்கினி தேவனே ! பிரகாசமுடையவனும், கிழப்பருவமற்றேனு
மாகிய நின்னைப் பலவாற்றானும் (யாம்) வளர்க்கின்றோம். உண்மையிற்
போற்றத்தக்க உன்னுடைய அந்த ஒளிப்பிழம்பானது வானுலகில் விளங்கு
கின்றது. மற்றும், தோத்திரம் பண்ணுகின்ற எங்கட்கு நீ அன்னத்தைக்
கொடுப்பாயாக,

மந்திரம் 2.

420. ⁹ ^{22 3 9 2} ^{39 2 39 2} ^{3 2 3 9 2 39 2} ^{3 9 2 3} ²
 आग्निं न स्ववृक्तिभिर्होतारं त्वा वृणीमहे ।

*^{39 2 39 2} ^{3 2 3 9 2 39 2} ^{3 9 2 3} ² ^{39 2 39 2} ^{3 9 2 3} ²
 *शीरं पावकशोचिषं वि वो मदे यज्ञेषु स्तीर्णबर्हिषं विवक्षसे ॥ २ ॥

இருக்கு 10-21-1.

சூழிம் ந ஸ்வவ்ருக்திவிஹொதாரம் ச்வா வ்ருணீஹெ ।

சீரம் பாவகஸொசிஷம் வி வொ மடெ யஜ்ஞஷு வ்ரீணாபவ்ரிஷு
 [ஷம் விவக்ஷஸெ ॥

அந்வயம்.

(ஹே அग्ने !,) ந, स्ववृक्तिभिः, होतारं, वः, यज्ञेषु, स्तीर्णबर्हिषं, शीरं, पावक-
 शोचिषं, त्वा अग्निं, विमदे, आवृणीमहे, विवक्षसे ॥

பதவுரை.

(ஹே அग्ने !)	(ஹெ சுமெ !)	(அக்கினியே !)
ந	ந	இவ்வேனே
स्ववृक्तिभिः	ஸ்வவ்ருக்திभि:	{ தன்னாற் செய்யப்பட்ட தோத்தி ரங்களால்
होतारं	ஹொதாரம்	{ தேவர்களை யழைப்போனார், அல்லது, ஒமத்தைச் செய் வோனுமாகிய
वः	வ:	உனது
यज्ञेषु	யஜ்ஞஷு	வேள்களில்
स्तीर्णबर्हिषं	தீர்ணாபவ்ரிஷம்	{ எவர்க்குத் தருப்பையாசனம் விரித்துள்ளதோ, அத்தன் மையதும்
शीरं	சீரம்	{ ஒளடத முதலியவைகளில் நிறைந்துள்ளதும்
पावकशोचिषं	பாவகஸொசிஷம்	{ பரிசுத்தப்படுத்து மொளியுடை யதுமாகிய
त्वा अग्निं	ச்வா சுழிம்	அக்கினியென்னு முன்னைச்
विमदे	விமடெ	{ சோமமருந்தலால் மிகுந்த களிப் புண்டாக்குதற் பொருட்டு
आवृणीमहे	சுவ்ருணீஹெ	{ ஒருமையோடு ஆராதிக்கின் றோம்.
विवक्षसे	விவக்ஷஸெ	{ அக்கினி தேவனே ! நீ பெரி யோனா யிருக்கின்றாய்.

*यज्ञाय स्तीर्ण बर्हिषं विवो मदे शीर पावक शोचिषं विवक्षते, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—2. விமதரிஷி.

அக்கினியே! யாம் இப்போது, தானாகவே செய்யப்பட்ட குற்றமற்ற தோத்திரங்களால் தேவர்களை யழைப்போனும், அல்லது, ஒமக்கிரியைகளைச் செய்வோனுமாகிய அக்கினி என்னும் நின்னை ஒருமையுடன் ஆராதிக்கின்றோம். எவ்வண்ணமாகிய அக்கினியை யெனின்? வேள்விகளில் எதன் பொருட்டுத் தருப்பையாசனம் விரித்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றதோ, அத் தன்மையதை. மற்றும், பச்சிலை முதலியவைகளில் யாண்டும் நிறைந்திருக்கின்றதை. பரிசுத்தஞ் செய்யும் பிரபையுடையதை. ஆராதிக்கின்றோம் என்பதனோடு சேர்த்துக்கொள்க. அக்கினியே! நீயும் மகானாயிருக்கின்றாய். அல்லது, வேள்வி சம்பந்தமாகிய சோமரசத்தை அருந்தலாலுண்டாகிய பலவகைக் களிப்பின்பொருட்டு உன்னை யாராதிக்கின்றோம் என்று கூட்டிக் கொள்க.

மூலத்தில் அக்கினிம், என்னும் இரண்டாம் வேற்றுமை அக்கினியே! என விளியாயிற்று. ஈண்டு விமத மென்பது ஒரு இருடியின் பெயராதலன் யாம் எனத் தம்மையே கொண்டனர்.

(2)

மந்திரம் 3.

421. ३१ २ ३१ २३ १ २ ३२ ३ १ २
महे नो अद्य बोधयोषो राये दिवि॒त्मती ।

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २

यथाचि॒न्नो अबोधयः सत्यश्र॑वसि वा॒यये सु॒जाते अश्व॑सू॒नृते ॥ ३ ॥

இருக்கு 5-71-1.

உஹை நொ அஷு வொயயொஷொ ராயெ ழிவிதூத் |

யயாவினொ அவொயய: வதூசுவவனி வாயெ வுஜாதெ அசுவ
[வதூசுவதெ ||

அந்வயம்.

दिवि॒त्मती, उपः!, अद्य, नः, महे राये, यथाचित्, अबोधयः, नः, बोधयः,
सुजाते, अश्वसू॒नृते, वा॒यये, सत्यश्र॑वसि ॥

பதவுரை.

दिवि॒त्मती

ழிவிதூத்

ஒளியுடைய

उपः!

உஷ:

உஷாதேவியாரே! நீ!

अद्य

அதூ

இவ்வேள்வித்தினத்தில்

नः

ந:

எங்களை

महे राये	உஹை ராயெ	மிகுந்த தனத்தின்பொருட்டு
यथाचित्	யயாஅகி	எவ்வாறு
अबोधयः	அவையய:	அறிவுறுத்தினீரோ, (அவ்வாறே)
नः	ந:	எங்கட்கு
बोधयः	வையய:	அறிவை விளங்கச் செய்வீராக.
सुजाते!	ஸுஜாதெ!	நற்பிறப்புடையாரே!
अश्वसूनुते!	அஸுஸூநுதெ!	{ உண்மையாய் அன்புடன் துதித் தற்குரியாரே! நீர்
वारये	வாயெய்	வாயுவின் புத்திரனாகிய
सत्यश्रवसि	ஸத்யஸுவஸி	{ சத்திய சி ர வ ச நெ ன் னு ம் எனக்கு அதுக்கிரகிப்பீராக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—3. சத்தியசிவ ரிஷி.

மிகுந்த ஒளியுடைய உஷா தேவியாரே! நீர் எங்கட்கு இவ்வேள்வித் தினத்தில் தனலாபத்தின் பொருட்டு அறிவுறுத்துவீராக. (விளக்குவீராக என்பது மது) விளக்கமானவிடத்து வேள்வி வாயிலாகத் தனத்தைத் தேடல் முடியுமாதலின் என்க. எவ்வாறு முன்பு (போனவைகளில்) விளக்கி நீரோ, அவ்வாறே இப்போதும் அறிவுறுத்துவீராக என்பது பொருள். அழகிய சென்மத் தோற்றமுடையீர்! உண்மை யன்புடைய தோத்திரத் திற்குரியவரே! அத்தன்மைய தேவியாரே! நீர் வாயு புத்திரனென்னும் சத்திய சிவசனாகிய எனக்கு அதுக்கிரகம் புரிவீராக என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

422. भद्रं नो अपि वातय मनो दक्षमुत क्रतुम् ।

१२ ३ १ २२ ३ २ ३ २३ २ ३ २ ३ १ २२ ३ १२

अथा ते सख्ये अन्धसो वि वो मदे *रणा गावो न यवसे विवक्षसे॥

இருக்கு 10-25-1.

ஹோ நொ சகி வாதய உநொடிசுஷுத க்ரதும் ।

சயா தெ வஸெய் சஸவொ வி வொ உஷெ ரணா மாவொ ந

[யவவெ விவக்ஷவெ ॥

அந்வயம்.

हे सोम!, विवक्षसे, अन्धसः, विमदे, नः, मनः, दक्षं, अपि उत, क्रतुं, भद्रं, वातय, अथा, यवसे, रणा, गावः, न ते, सख्ये ॥

* रणन् गावो, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

हे सोम !	ஹெ ஸொம !	சந்திரானே ! நீ
विवक्षसे	விவக்ஷஸெ	மகானாயிருக்கின்றாய். ஆதலின்
अन्धसः	அந்நஸஃ	{ சோம சம்பந்தமான பொருட் கருக்கு
विभवे	விபவெ	{ மிகக் களிப்பைப் கொடுக்கு மிடத்து நீ
नः	நஃ	எங்களுடைய
मनः	மநஃ	மனத்தையும்
दक्षं अपि	தக்ஷம் அபி	அந்தரான்மாவையும்
उत्	உத்	மற்றும்
क्रतुं	க்ரதும்	மெய்யுணர்வையும்
भद्रं	மத்ரம்	மங்களம்
वातय	வாதய	உடையதாகச் செய்வாயாக.
अथा	அதா	மற்றும், துதிப்போர்கள்
यवसे रणा गावः न	யவஸெ ரணா மாவஃ ந	{ கோக்கள் புல்லில் இரமிப்பன போன்று
ते	தெ	உன்னுடைய
सख्ये	ஸக்யே	{ மித்திரத் தன்மையில் இரமிப் போர்களாகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—4. விமதரிஷி.

சோமனே ! நீ எங்களுடைய மனம், நலத்தைக் கருதுவதாகிய மங்கலத்தை யடையுமாறு செய்வாயாக. எங்கட்கு நல்லெண்ண முண்டாமாறு செய்வாயாக என்பதாம். அவ்வாறே, எங்கும் நிறைந்துள்ள அந்தரான்மாவையும் நற்செய்கையுடையதாகச் செய்வாயாக. மற்றும், உண்மையுணர்வை நல்ல நிச்சயமென்னும் மங்களமுடையதாகச் செய்வாயாக. பின்னர், துதிப்போனால் துதித்தற்குரிய உன்னைத் துதிக்குந்தன்மை, ஆராதித்தற்குரியதால் ஆரதிக்குந்தன்மையாகிய மித்திரத் தொழிலில் இரமிப்போனாகுக. ஈண்டு இரமிப்போனாக என்பது எஞ்சியது. அதிலுவமை:—விருப்புள்ள கோக்கள் நற்புல்லில் பிரியப்படுகின்றன போன்றெனல். யாது இருக்குமிடத்தினின் ? சோமரசமென்னும் அன்ன சம்பந்தமாகிய பொருள்களில் சோமரசத்தாலுண்டாகின்ற பலவகையான களிப்பாகிய நிமித்தமிருக்குமிடத்து. யாதினா விவண்ணமெனின் ? நீ மகானாயிருக்கின்றாய் ஆதலின் என்க.

மந்திரம் 5.

9 2 9 2 2 3 2 3 9 2 3 9 2
423. क्त्वा महा॑ अनु॒ष्व॑धं भी॒म आ॒वा॒वृ॒ते श॒वः ।

9 2 3 9 2 3 2 3 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2 3 2
श्रिय ऋ॒ष्व उ॒पा॒क॒यो॒निं शि॒प्री ह॒रि॒वा॑न् द॒धे ह॒स्त॒यो॒र्व॒ज्र॒मा॒य॒सम् ॥

இருக்கு 1-81-4.

சூகூர் உஹா சநுஷ்யம் லீஉ சூவாவூதெ ஸவஃ |
ஸ்ரிய ஐஷ் உபாகயொநி ஸ்ரீ ஹரிவாந டிதே ஹஸ்தயொவ்ஜ்
[ஜாயவஸ்யம்]

அந்வயம்.

क्त्वा, महान्, भीमः, अनु॒ष्व॑धं, श॒वः, आ॒वा॒वृ॒ते, ऋ॒ष्वः, शि॒प्री, ह॒रि॒वा॑न्,
उ॒पा॒क॒यो॒ः, ह॒स्त॒यो॒ः, आय॑सं व॒ज्रं, श्रि॒ये, नि॒द॒धे ॥

பதவுரை.

क्त्वा	சூகூர்	{ மெய்யுணர்வால், அல்லது, கரு மத்தால்
महान्	உஹாநு	மிகப் பெரியோனும்
भीमः	லீஉ	{ பகைஞரைப் பயப்படுத்துவோ னுமாகிய இந்திரன்
अनु॒ष्व॑धं	சநுஷ்யம்	{ சோமமாகிய அன்னத்தை யருந் திய பின்னர்
श॒वः	ஸவஃ	தனது ஆற்றலை
आ॒वा॒वृ॒ते	சூவாவூதெ	{ ஒரு முகப்பட்டுக் காட்டுகின்றான். பின்னர்
ऋ॒ष्वः	ஐஷ்	காணற்குரிய
शि॒प्री	ஸ்ரீ	{ நீண்ட மூக்கை, அல்லது, தாடியை யுடையவனும்
ह॒रि॒वा॑न्	ஹரிவாநு	{ அரியென்னுங் குதிரைகளை யுடைய வனுமாகிய இந்திரன்
उ॒पा॒क॒यो॒ः	உபாகயொஃ ஹஸ்தயொஃ	அருகிலுள்ள இரு கைகளில்
आय॑सं व॒ज्रं	சூயஸம் வஜ்ரம்	{ இரும்புமயமாகிய வச்சிராயுதத் தைச்
श्रि॒ये	ஸ்ரியெ	சம்பத்தின் பொருட்டுத்
नि॒द॒धे	நிடிதே	தாங்குகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—7. கோதம ரிஷி.

கருமத்தால், அல்லது, மெஞ்ஞானத்தால் எல்லாரினும் மேம்பட்டோ
னும், சத்துருக்கட்குப் பலங் கொடுப்போனுமாகிய இந்திரன், சோமமாகிய
அன்னத்தை யருந்திய பின்னர், தனது வலியை ஒருமுகமாய் வெளிப்
படுத்துகின்றான். பின்னர், பார்க்கத்தக்க மூக்கையுடையவனும், அல்லது,
முகத்தின் அமைப்பையுடையவனும், குதிரைகளையுடையவனுமாகிய இந்
திரன் அருகினின்ற இருபுயங்களிலும் இரும்பு மயமாகிய வச்சிராயுதத்தை,
சம்பத்தின்பொருட்டுத் தாங்குகின்றான். சோமரச மருந்தியதாற் களிப்
படைந்த பேரார்தலுடைய இந்திரன் பகைஞரை யழிப்பதற்கு வச்சிராயுத
மேந்தி நிற்கின்றான் என்பது பொருள். (5)

குறிப்பு.—சுண்டுச் சுவதா, என்பது உன்னத்தின் பெயரென, 2:7:17-ல்
நிருத்தங் கூறுகின்றது.

மந்திரம் 6.

424. २ ३ १ २ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
स घा तं वृषणं रथमधितिष्ठाति गोविदम् ।

१ २ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ ३ २ ३ ३ २

यः पात्रं हारियोजनं पूर्णमिन्द्र चिकेतति योजा न्विन्द्र ते हरी॥६॥

இருக்கு 1-8:3-4.

ஸ வா து வுஷணம் ரயஸி திஷாதி மொவிடி ।

ய: வா து ஹாரியொஜனம் வகுணபிநு விகெததி யொஜா நிநு
[தெ ஹரி ॥

அந்வயம்.

स घा इन्द्रः, वृषणं, गोविदं, तं रथं अधितिष्ठाति, यः, हारियोजनं, पूर्णं,
पात्रं, चिकेतति, ते, हरी, नु, योज ॥

பதவுரை.

स घा इन्द्रः	ஸ வா ஐநு:	அவ்விந்திரன்
वृषणं	வுஷணம்	{ மனோவேட்கையைப் பொழியப் பெற்றதும்
गोविदं	மொவிடி.	
तं रथं अधितिष्ठाति	தம் ரயஸி சுயிதிஷாதி	கோக்களை யடைவிப்பதுமாகிய அவ் விரதத்திலேறுவானாக.

यः	யஃ	எந்த இரதம்
हारियोजनं	ஹாரியொஜனம்	பொரிமாவுடன் கூடிய
पूर्ण	வூண்டூம்	சோமரசம் நிறைந்த
पात्रं	வாத்தூம்	பாண்டத்தை
चिकेतति	சிகெததி	அறிவுறுத்துகின்றதோ,
हे इन्द्र!	ஹெ ஐந்தூ!	இந்திர!
ते	தெ	உன்னுடைய
हरी	ஹரீ	குதிரைகளை
तु	நு	விரைவில்
योज	யொஜ	அவ் விரதத்திற் பூட்டுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—6. கோதம ரிஷி.

அவ்வந்திரன், உண்மையாய் மனோவாஞ்சையைப் பெய்வதும், கோக் களைச் சேர்விப்பதுமாகிய இரதத்தி லேறுவானாக. இந்திர! எவ்விர மானது ஆரி, என்னும் பொரிமாவோடு கூடிய சோமரசம் நிறைந்த பாத்திரத் தைத் தெரிவிக்கின்றதோ, அந்த இரதத்திலேறுவாயாக என முன்னுள்ள தோடு அந்வயித்துக் கொள்க. உன்னுடைய குதிரைகளை விரைவில் தேரிற் பூட்டுவாயாக என்பதாம்.

(6)

மந்திரம் 7.

२ १ २ २ ३ ३ २ ३ १ २ २ ३ १ २
425. अग्निं तं मन्ये यो वसुरस्तं यं * यन्ति धेनवः ।

२ ३ १ २ ३ २ ३ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
अस्तमर्वन्त आशवोस्तं नित्यासो वाजिन इषं स्तोतृभ्य आभर॥७॥

இருக்கு 5-6-1.

சுதூம் தம் உமெநு யொ வஸுரஸ்தூம் யம் யன்தி யெநவஃ ।

சுவஸுரவஸுனா சூஸவொஸ்தூம் நித்யாவொ வாஜிந ஐஷம் ஸ்தோ
[சுஸுஸு சூஸர ॥

அந்வயம்.

यः, वसुः, अस्तं, यं, धेनवः, यन्ति, अस्तं, आशवः, अर्वन्तः, अस्तं,
नित्यासः, वाजिनः तं अग्निं मन्ये, स्तोतृभ्यः, इषं, आभर ॥

* नमन्ति, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

ய:	எவ்வக்கினி
வவர:	வழிபடுவோர்கட்குத் தனமோ,
என்	சுஷும
எ	யம்
எனவ:	யெநவ:
எனி	யனி
என்	சுஷும
எனவ:	சுபாவ:
எவ்ந:	சுவந:
என்	சுஷும
நியாச:	நித்யாவ:
நாஜின:	வாஜிந:
தம் அஹி மந்யே	தம் சுஷும நெந
ஸ்தோமந்ய:	ஸ்தோமந்ய:
ஐ	ஐ
அமர	சுமர

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—7. வசகருத நிஷி.

எவ் வக்கினி வழிபடுவோர்கட்குத் தனமாயிருக்கின்றதோ, யாவர்கட்கும் விடுபோல் ஆசிரயமாயுள்ள எவ்வக்கினியை, கோக்கள் பிரியப்படுத்துமாறு அடைகின்றனவோ, மற்றும், யாவர்கட்கும் பற்றுக்கோடாயுள்ள எவ்வக்கினியை விரைவிற்செல்லுஞ் சீலமுள்ள குதிரைகள் அடைகின்றனவோ, அவ்வாறே நித்திய வேள்வி செய்துள்ள அவிசுரனும் அன்னங்களை யுடைய வேள்வித்தலைவர்கள் அடைகின்றார்களோ, அவ் வக்கினியையான் துதிக்கின்றேன். அவ் வக்கினி துதிப்போர்கட்கு அன்னத்தைக் கொடுக்குக என்பதாம்.

மந்திரம் 8.

23 3 9 23 9 22 3 9 2
426. न तमं हो न दुरितं देवासो अष्ट मर्त्यम् ।

3 9 2 9 9 2 3 2 3 9 2 3 2 3 9 2

सजोषसो यमर्यमा मित्रो नयति वरुणो अतिद्विषः ॥ ८ ॥

இருக்கு 10-26-1.

ந தமஹொ ந டுரிதம் டெவாவொ ஸஷ்ட மர்த்யம் ।

ஸஜொஷ்வொ யமர்யமா மித்ரோ நயதி வரூணொ ஸதித்விஷஃ ॥

அந்வயம்.

देवासः, अर्यमा, मित्रः, वरुणः, सजोषसः, अतिद्विषः, यं नयति, तं मर्त्यं,
अहः, न, दुरितं, न, अष्ट ॥

பதவுரை.

हे देवासः !	ஹெ டெவாவஸஃ !	தேவர்களாள் !
अर्यमा	சுய-ஆமா	{ தண்டிக்குன்ற அரியமாதேவதை யும்
मित्रः	மித்ருஃ	{ காப்பாற்றுகின்ற மித்திர தேவ தையும்
वरुणः	வரூணஃ	{ பாவத்தை நீக்குகின்ற வருண தேவதையும்
सजोषसः	ஸஜொஷஸஃ	{ அன்பினால் ஒன்று கூடியவர்க ளாய்
अतिद्विषः	ஸதித்விஷஃ	{ சத்துருக்களை வெற்றிகொள்ளச் செய்து
यं नयति	யம் நயதி	{ எவனை மேற்பதவியிற் சேர்க்கின் ருர்களோ,
तं मर्त्यं	தம் மர்த்யம்	அம் மனிதனுக்குப்
अहः	ஃஹஃ	பாவம்
न	ந	இல்லை.
दुरितं	டுரிதம்	{ அதனுடைய பயனாகிய தூர்க்கதி யும்
न अष्ट	ந ஸஷ்ட	(அவனைப்) பற்றுவதில்லை.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—8. அம்மோமுக வாமதேவ்ய ரிஷி.

தேவர்களே ! பகைஞரைத் தண்டிக்கும், அரியமா என்னுந்தேவதை,
எவனைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கின்றதோ, காப்பாற்றுகின்ற மித்திர

தேவதை எவனைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கின்றதோ ! பாவத்தை நீக்கும் வருணதேவதை எவனைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்க்கின்றதோ ! அதாவது இம் மூன்று தேவர்களும் தம்முட் கூடினவர்களாய், அல்லது, பிரியமுடையவர்களாகி, சத்துருக்களைக் கடக்கச் செய்து துதிக்கின்றவனாகிய எவனை மேற்பதவியிற் கொண்டு சேர்க்கின்றார்களோ, (ஒவ்வொருவரைக் குறித்து ஒருமை) அவனை, பாவமும் அதன் பயனாகிய தூக்கதியும் அணுகுவதில்லை என்பதாம். (8)

எட்டாவது கண்டம்.

முற்றும்.

ஒன்பதாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—5. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—9.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

தேவதை 1, 6, 10, சோமன். 7, மருத்து. 8, அக்கினி. 9, வாசினம். சந்தங்கள். 1, 3, 4, 5, 7, 10, துவிபதபந்தி. 8, பந்தபந்தி. 9, பரோஷ்ணிக். 2, 3, திரிபதா. அதுஷ்டுப் பிபீலிகாமத்தியா. சுரம். 1, 3, 8, 10, பஞ்சமம். 2, 6, காந்தாரம். 9, ரிஷபம்.

மந்திரம் 1.

२३ २ ३ १ २   ३ २ ३ १ ३ १ २२
427. परिप्रधन्वेन्द्राय सोम स्वादुमित्राय पूणे भगाय ॥ १ ॥

இருக்கு 6-109-1.

வரி ப்ர டந்வேந்த்ராய் ஸோம ஸ்வாதுமித்ராய் பூணை ப்ரபகாய ॥

அந்வயம்.

हे सोम !, स्वादुः, इन्द्राय, मित्राय, पूणे, भगाय, परिप्रधन्व ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹ ஸோம !	சோமரசமே !
स्वादुः	ஸூரஹ :	இன்சுவையுடைய நீ
इन्द्राय	ஐந்திராய	இந்திரனுக்கும்
मित्राय	மித்ராய .	மித்திர தேவதைக்கும்
पूणे	பூஷணே	பூஷாதேவதைக்கும்
भगाय	ஹமாய	ஐசுவரிய தேவதைக்கும்
परि प्रधन्व	வரி ப்ரதஹ்	{ எல்லாப் பாத்திரங்களிலும் நிறைவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—1. திரியர்ண திரிசதஸ்ய ரிஷிகள்.

சோமரசமே ! இன்சுவையுள்ள நீ இந்திரன் பொருட்டும், மித்திர பூஷா தேவதைகளின் பொருட்டும், எல்லாப் பாத்திரங்களிலும் நிறைவாயாக என்பதாம்.

(1)

ம ந் திர ம் 2.

239 23 92 3 92 3 92 2 92
 428. पर्यपु प्र धन्व वाजसातये परि वृत्राणि सक्षणिः ।
 32 39 2 3 9 2
 द्विपस्तरध्या ऋणया न *ईरसे ॥ २ ॥

இருக்கு 9-130-1.

வயபூஷஹ ப்ரதஹ் வாக்ஷஸாதயே வரி வ்ரதூரணி வக்ஷணி? ।
 ஹிஷஸ்தரத்யா ஋ணயா ந ஈரஸே ॥

அந்வயம்.

हे सोम !, सु, वाजसातये, परिप्रधन्व, सक्षणिः, वृत्राणि, परि, नः, ऋणया,
 द्विषः, तर्ध्यै, ईरसे ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹ ஸோம !	சோமரசமே ! நீ
सु	ஸு	இனிது
वाजसातये	வாக்ஷஸாதயே	{ அன்னத்தைக் கொடுத்தற் பொருட்டுப்
परि प्रधन्व	வரி ப்ரதஹ்	பாண்டங்களில் நிறைவாயாக.

*இயசே, என்பது இருக்கு.

சக்தி:	ஸக்திணி:	பொறுமையாஞ் சீலமுடைய நீ
வூதாணி	வூதூணி	சத்துருக்களிடத்துப்
பரி	பரி	போரிடுவாயாக.
ந:	ந:	எங்களுடைய
ஈணயா	ஈணயா	கடனை யொழிக்கின்ற நீ
திவ:	திவ:	சத்துருக்களைக்
தரயே	தரயே	{ கடப்பதற்கு, அல்லது, கொல் வதற்குப்
ஈரஸே	ஈரஸே	போரிடச் செல்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—2. திரியர்ண திரிசதஸ்ய ரிஷி.

சோமரசமே! நீ என்கட்கு மிகுதியாய் அன்னங்கொடுத்தற் பொருட் டாகவே நாற்புறமு மினிது சூழ்வாயாக. அல்லது, அன்ன இலாபத்தின் பொருட்டுப் போர்க்குச் செல்வாயாக. அன்றியும், அடங்கிய குணமுடைய நீ போரின் பொருட்டு சத்துருக்களை அடைவாயாக. அப்பொருளே கூறப் படுகின்றது:—எங்களுடைய கடன்களை யொழிக்கப்பட்ட நீ சத்துருக்களைக் கடக்க, அல்லது, கொல்லச் செல்கின்றாய். (2)

மந்திரம் 3.

429. पवस्व सोम महान्तसमुद्रः पिता देवानां विश्वाभिधाम ॥ ३ ॥

இருக்கு 6-106-4.

வவஸு ஸொம ஹாந்தஸுட்ர: விதா டேவாநாம் விஸுவாபிதா ॥

அந்வயம்.

हे सोम!, महान्, समुद्रः, पिता, विश्वा, देवानां, धाम, पवस्व ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹெ ஸொம!	சோமரசமே! நீ
महान्	ஹாந்	பெருந்தன்மை யுடையவனும்
समुद्रः	ஸஸுட்ர:	{ இரசமாய் ஒழுகுவோனுமாகின் றாய்.
पिता	விதா	அனைவரையுங் காப்பாற்றுகின்ற

विश्वा	விஸ்வா	எல்லாத்
देवानां	தேவாநாஃ	தேவர்களுடைய
धाम	யாஃ	இடங்களிலும் (உள்ள)
पवस्व	பவஸ்வ	{ பாத்திரங்களை நிறையச் செய்வாயாக.

சாயுண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—3. திரியர்ண திரிசதஸ்யு ரிஷி.

சோமாசமே! தேவர்கட்குக் கொடுக்குந் தன்மையாற் பெருந்தன்மையுடையவனும், பெருகிய இரசங்களா யொழுகப்பட்டவனும், காப்பாற்றுவோனுமாகிய நீ, தேவர்களுடைய தேகங்களைக் குறியாக வைத்துக்கொண்டு பாத்திரங்களை நிறையச் செய்வாயாக என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१२ ३२३ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २२
430. पवस्व सोम महे दक्षायधो न नित्तो वाजी धनाय ॥ ४ ॥

இருக்கு 9-109-10.

பவஸ்வ ஸோம மஹே டக்ஷாயாஸோ ந நித்தோ வாஜீ யநாய ॥

அந்வயம்.

हे सोम!, अश्वः न, नित्तः, वाजी, महे, दक्षाय, धनाय, पवस्व ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹே ஸோம!	சோமாசமே!
अश्वः न	அஸுவஃ ந	குதிரையைப் போன்று
नित्तः	நித்தஃ	நீராற் சுத்தஞ் செய்யப் பெற்று
वाजी	வாஜீ	வேகமுடையவனுள்ள நீ
महे	மஹே	மிகுந்த
दक्षाय	டக்ஷாய	ஆற்றலின் பொருட்டும்
धनाय	யநாய	தனத்தின் பொருட்டும்
पवस्व	பவஸ்வ	{ பாத்திரத்தை நிறையச் செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—4.

சோமரசமே! குதிரையைப் போன்று விரைவுடையவனும், நீராற் பவித்திரமாக்கப் பெற்றவனுமாகிய நீ பேராற்றலின் பொருட்டும், தனத்தின் பொருட்டும், பாத்திரத்தை நிறையவைப்பாயாக என்பதாம். (4)

மந்திரம் 5.

१ २ ३ २३१ २ ३ २३१ २ ३१ २२
431. इन्दुः पविष्ट चारुर्मदायापामुपस्थे कविर्भगाय ॥ ५ ॥

இருக்கு 9-109-13.

ஐந்து: வவிஷ்ட் ஷாரும்தாயாபாமுபஸ்தே கவிஸ்தாய ॥

அந்வயம்.

चारुः, कविः, इन्दुः, भगाय, मदाय, अपां उपस्थे, पविष्ट ॥

பதவுரை.

चारुः	ஷாரு:	மங்களமாகியவனும்
कविः	கவி:	நுண்ணறிவுடையவனுமாகிய
इन्दुः	ஐந்து:	சோமரசமே! நீ
भगाय	ஹாய	{ பேராற்றத்தக்க தனத்தின்
मदाय	ததாய	பொருட்டும்
अपां उपस्थे	அபாஃ உபஸ்தே	களிப்பின் பொருட்டும்
पविष्ट	வவிஷ்ட்	நீருக்குள்
		நிறைகின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—5. திரியர்ண திரிசதஸ்யு ரிஷி.

மங்களமானவனும், நீண்மதி யுடையோனுமாகிய சோமரசமே! நீ நீரின் மத்தியில் அதாவது அந்தரிட்சத்தில், அல்லது, பாத்திரத்திற், களிப்பின்பொருட்டு நிறைகின்றாய் என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

432. 23 9 2 39 23 9 2 39 2 39 2
 12 39 2 39 2
 432. अनु हि त्वा सुतं सोम मदामसि महे समर्थराज्ये ।
 वाजां अभि पवमान प्र गाहसे ॥ ६ ॥

இருக்கு 9-110-2.

சுநு ஹி சுவா ஸுதம் ஸொம மதாமசி மஹே சமர்த்யராஜ்யே ।
 வாஜாஃ அபி பவமான ப்ர காஹஸே ॥

அந்வயம்.

हे सोम !, सुतं, त्वा, अनुमदामसि हि, पवमान, महे, समर्थराज्ये, वाजान्,
 अभिप्रगाहसे ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹெ ஸொம !	சோமரசமே!
सुतं	ஸுதம்	பிழிந்தெடுக்கப்பெற்ற
त्वा	சுவா	உன்னை
अनुमदामसि हि	சுநு-மதாமசி ஹி	முறையாய்த் துதிக்கின்றோம்.
पवमान !	பவமான !	பாதுகாப்பாற்றுவோம் ! நீ
महे	மஹே	பெரியை.
समर्थराज्ये	சமர்த்யராஜ்யே	மனிதர்களோடு கூடிய

वाजान् अभिप्रगाहसे { वाजां अभिप्रगाहसे { தனது இராச்சியத்தைக் காப்
 பாற்றுதற்குப் பகைஞர்படை
 களை நோக்கிச் செல்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—6. திரியர்ண திரிசதஸ்யு ரிஷி.

சோமரசமே! பிழிந்தெடுத்தாள் நின்னை உண்மையில் முறையாகத்
 துதிக்கின்றோம். பாதுகாக்குஞ் சோமரசமே! நீ பெரியை. மனிதர்க
 ளோடு கூடிய இராச்சியத்தைப் பாதுகாப்பாற்றாதற் பொருட்டுச் சத்து
 ருக்களின் ஆற்றலை நோக்கி நன்கு சென்றுகொண்டிருக்கின்றாய் என்ப
 தாம்.

(6)

மந்திரம் 7.

433. १ ३ ३ २ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
 क ईम् व्यक्ता नरः सनीडा रुद्रस्य मर्या अथा स्वश्वाः ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-21-1.

க ா ர ண்டு வ ளு தூ ந ா ரு வ ஸ நீ லா ர ண்டு வ ளு உ ய டு ா ச ய ா வ ஸு ஸா ? ॥

அந்வயம்.

व्यक्ताः, नरः, सनीडा, मर्याः, अथा, स्वश्वाः, रुद्रस्य, ईम्, के? ॥

பதவுரை.

व्यक्ताः	வ ளு தூ	காந்தியை யுடையவர்களும்
नरः	ந ா ரு	தலைமையைத் தாங்குவோர்களும்
सनीडा	ஸ நீ லா	ஒத்த இடத்தையுடையார்களும்
मर्याः	உ ய டு ா	{ மணிதர்கட்கு இன்பஞ் செய் வோர்களும்
अथा	ச ய ா	மற்றும்
स्वश्वाः	வ ஸு ஸா	{ சிறந்த குதிரையை யுடையார் களும்
रुद्रस्य	ர ண்டு வ ளு	{ இரக்கத்தோடு வேண்டுவோர் கட்கு இதஞ் செய்பவர்களு மான
ईम्	ா ர ண்டு	இத்தன்மையார்கள்
के?	கே ?	யாவர்கள் ?

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9). இருக்கு—7. வாசிட்ட ரிஷி.

காந்தியோடு கூடியவர்களும், தலைமையாய்ச் செலுத்துவோர்களும், ஒத்த இடமுடையார்களும், அழுது துன்புற்ற மணிதர்கட்கு நலஞ்செய்வோர்களும், மற்றும், சிறந்த குதிரையையுடையார்களுமான இவ்வண்ணத்தவர்கள் எவர்களிருக்கின்றார்கள்? வடிவ வியப்பினால் இருடியானவர் அற்புதமாகச் சொல்கின்றார் என்பதாம்.

(7)

மந்திரம் 8.

434. २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
 अग्ने तमघाश्वं नस्तोमैः क्रतुं न भद्रं हृदिस्पृशम् ।

३ १ २ ३ १ २

क्रध्यामा त ओहैः ॥ ८ ॥

இருக்கு 4-10-1.

சுமெ ததஷாஸம் நவெஜாநெஃ சுதம் ந ஹம் ஹஜிஷ்யஸம் |
 ஃயநாநாத ஃநெஹம் ||

அந்வயம்.

हे अग्ने!, अद्य, ओहै:, स्तोमै:, अश्वं न, क्रतुं न, भद्रं, हृदिस्पृशं, तं,
 ऋध्याम ||

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹை சுமெ!	அக்கினியே!
अद्य	சுதத்	{ இன்று, வேட்போர் முதலிய யாங் கள்
ओहै:	ஃநெஹ:	{ இந்திரன் முதலிய தேவர்களை அடையச் செய்கின்ற
स्तोमै:	ஸ்தோநெஃ	தோத்திரங்களால்,
अश्वं न	சுஸம் ந	{ பரிபோல் அவிகளைக் கொண்டு சேர்ப்பிப்பதும்
क्रतुं न	சுதம் ந	{ வேள்வி கெய்வான் போன்று (அநுகலஞ் செய்வதும்)
भद्रं	ஹம்	மங்கலமாகியதும்
हृदिस्पृशं	ஹஜிஷ்யஸம்-	மிக அன்புள்ளதும்
तं	தம்	{ கிர்த்தி யுடையதுமாகிய அத் தகைய உன்னை
ऋध्याम	ஃயநாநாத	வளர்க்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—8. வாமதேவரிஷி.

அக்கினியே! நீ இத்தினத்தில் வேட்போர் முதலிய யாங்கள் இந்திரன் முதலிய தேவர்களை யடைவிக்கத்தக்க தோத்திர மஞ்சரிகளால், கிர்த்திபெற்ற உன்னை இனிது விருத்திபண்ணுகின்றோம். எத்தன்மைய நின்னை யெனின்? சுமை சுமக்கின்ற குதிரை யொப்ப அவிகளைத் தாங்குவோனாகிய தலைவனை யொத்து அநுகலஞ் செய்வோனை. அங்ஙனமே போற்றற்குரியானே. மற் றும், உள்ளத்தில் அன்பு செய்வானே. விருத்தி பண்ணுகின்றோம் என்பத னோடு சேர்த்துக்கொள்க.

(8)

மந்திரம் 9.

435. ^{3 1 2 3 1 2 3 1 2} आविर्मर्या आ वाजं वाजिनो अगमन् देवस्य सवितुः सवम् ।

^{3 1 2} स्वर्गां अर्वन्तो जयत ॥ ९ ॥

சூவிர்மர்யா ஆ வாஜம் வாஜினோ அகமந் தேவஸ்ய ஸவதி: ஸவம் |
ஸ்வர்கா அர்வந்தோ ஜயத ||

அந்வயம்.

मर्याः, आविः, वाजिनः, सवितुः देवस्य, सवं, वाजं, अगमन्, स्वर्गां,
अर्वन्तः, जयत ॥

பதவுரை.

मर्याः	உயிர்மா:	{ மனிதர்கட்கு இனிமை செய்வதும்
आविः	சூவி:	பிரகாசமுடையதுமாகிய
वाजिनः	வாஜின:	அவியேற்குந் தேவதையானது,
सवितुः देवस्य	ஸவிதா: தேவஸ்ய	ஏவுந்தேவதைகட்குத்
सवं	ஸவம்	தேடற்குரிய
वाजं	வாஜம்	அன்னமாகிய சோமரசத்தைப்
अगमन्	அகமந்	{ பெற்றுக்கொண்டது. ஆதலின் வேள்வித் தலைவர்கள்! நீவிர்
स्वर्गां	ஸ்வர்கா	சுவர்க்கத்தையும்
अर्वन्तः	அர்வந்த:	குதிரைகளையும்
जयत	ஜயத	வெற்றி கொள்வீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—9. வாசிடேவதைகளின் துதி.

மனிதர்கட்கு இனிமையானதும், பிரகாசமுடையதுமாகிய வாசினம் என்னுந் தேவதையானது, ஏவந்தேவதையினுடைய அன்னமாகிய சோமத்தைப் பெற்றுக்கொண்டது. வேள்வித் தலைவர்கள்! நீவிர் சுவர்க்கத்தையும், குதிரைகளையும் வெற்றிகொள்வீர்களாக என்பதாம்

(9)

மந்திரம் 10.

436. ^{१२} पवस्व ^३ सोम ^{१ २ ३ २ ३ १} द्युम्नी ^{२ ३ १ २ ३ २} सुधारो महा॑ अवीनामनु पूर्यः ॥ १० ॥

இருக்கு 9-109-7.

வவஸு வொஉ டுநுதீ ஸுயாரொ உஹாஃ சுவீநாஉநு வகுவுஃ||

அந்வயம்.

हे सोम !, द्युम्नी, सुधारः, पूर्यः, महान्, अवीनां, अनुपवस्व ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹ வொஉ !	சோமரசமே !
द्युम्नी	டுநுதீ	{ அன்னம், அல்லது, கீர்த்தியை யுடையதும்
सुधारः	ஸுயாரஃ	அழகிய தாரையை யுடையதும்
पूर्यः	வகுவுஃ	பழமையானதும்
महान्	உஹாநு	பெரிதுமாகிய நீ
अवीनां	சுவீநாஃ	ஆட்டின் உரோமங்களினின்றும்
अनुपवस्व	சுநுவவஸு	முறையாய் ஒழுகுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—10. ஐசுவரர்கள், திஷண்யார்கள் ரிஷிகள்.

சோமரசமே! அன்னமுடையதும், அல்லது, கீர்த்தி யுடையதும், 'த்யும்நம்' என்பது அன்னமென யாஸ்க முனிவரும் நிகண்டின் நைகம காண்டம் 5-5-ல் கூறியுள்ளார். அழகிய தாரையை யுடையதும், பழமையானதும், மகத்தாகியதுமாகிய நீ உரோமங்களினின்றும் (வடிக்கும் கம்ப னியிலிருந்து) முறையாய் நிறைவாயாக என்பதாம். (10)

திறிப்பு —ஈண்டு 'த்யும்நம்' என்பது கீர்த்தியாம்.

ஒன்பதாவது கண்டம்

முற்றும்.

பத்தாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—5. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—10.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

தேவதைகள். 1, 5, 8, 10, இந்திரன். 6, விசுவ தேவர்கள். 7, உஷா. சந்தம், பந்தி. சுரம், பஞ்சமம்.

மந்திரம் 1.

437. ^{१ २} ^{३ १ २ ३} ^{१ २ ३ २} ^३ ^{१ २ ३ १ २}
 विश्वतो दावन् विश्वतो न आभर यं त्वा शविष्ममीहे ॥ १ ॥

விஸுதொ டாவநு விஸுதொ ந சூலா யம் சுவா ஸவிஷ்மீஹே ॥

அந்வயம்.

विश्वतो दावन्!, शविष्, यं त्वा, ईमहे, विश्वतः, नः, आभर ॥

பதவுரை.

विश्वतो दावन्!

விஸுதொ டாவநு!

{ பாண்டுஞ் சத்துருக்களை யழிப்
 போனும், அன்பர்கட்கு வரங்
 கொடுப்போனுமாகிய இந்திர!
 நீ

शविष्

ஸவிஷம்

பேராற்றலுடைய

यं त्वा

யம் சுவா

யாதொரு நின்னைக் குறித்து

ईमहे

ஂமஃஹே

விரும்பியதை யிரக்கின்றோம்.

विश्वतः

விஸுத:

எல்லாவகையானும்

नः

ந:

எங்கட்கு

आभर

சூலா

{ விரும்பிய பொருளைக் கொடுப்பா
 யாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—1.

எல்லாவகையினும் பகைஞரைத் தொலைப்போனும், யாவர்கட்கும் ஈவோனுமாகிய இந்திரனே! நீ, எல்லா விதத்தாலும் எங்கட்கு வேண்டியதைக் கொடுப்பாயாக. • மற்றும், சிறந்த வலியுடைய நிற்பால் விரும்பிய பொருளை யிரக்கின்றோம் என்பதாம்.

(1)

மந்திரம் 2.

32 323 32 323 923232
438. एष ब्रह्मा य ऋत्विज इन्द्रो नामश्रुतो गृणे ॥ 2 ॥

ஷஷ ஸ்ஷா ய ஐக்ஷிய ஐத்ரோ நாஜ்ரோகோ ஸ்ரணே ॥

அந்வயம்.

ऋत्विजः, यः, नामश्रुतः, ब्रह्मा, एषः, गृणे ॥

பதவுரை.

ऋत्विजः	ஐக்ஷிய:	{ வசந்தம், முதலிய இருதுக்களில் வெளிப்படுகின்ற
यः इन्द्रः	ய: ஐத்ர:	யாதொரு இந்திரன்
नामश्रुतः	நாஜ்ரோக:	{ தனது பெயரால் கீர்த்தியுடைய வளையிருக்கிறானே,
ब्रह्मा	ஸ்ஷா	{ துதிப்போர்களின் மனவிருப்பை நிறைவு பண்ணுபவனாகிய
एषः	ஷஷ:	இத்தன்மையனைத்
गृणे	ஸ்ரணே	துதிக்கின்றேன்,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—2.

வசந்த காலம் முதலிய இருதுக்களில் தோன்றுகின்றவனாகிய யாதொரு இந்திரன் தனது திருநாமத்தாலே கீர்த்தியுடையவனாகின்றானே, அத்தகைய இவ்விந்திரன் துதிப்போர்களின் மனம் விரும்பிய பொருளை நிறைவுச் செய்வோனாகின்றான். அவ் விந்திரனை யான் துதிக்கின்றேன் என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

32392392 39239232392
439. ब्रह्माण इन्द्रं मह्यन्तो अकैरवर्द्धयन्नहये हन्तवा उ ॥ 3 ॥

இருக்கு 5-31-4.

ஸ்ஷாண ஐத்ரோ உஹயனோ அகைரவர்த்தயந் ஹயே

[ஹனாவா உ ॥

அந்வயம்.

अहये, हन्तवे, अकैः, मह्यन्तः, ब्रह्माणः, इन्द्रं, अवर्द्धयन् ॥

பதவுரை.

अहये हन्तवे	சஹயெ ஹனாவெ	{ விருத்திராக்ஷணைக் கொல்லுதற் பொருட்டு
अकैः	சுகெகை:	போற்றத்தக்க துதிகளால்
मह्यन्तः	மஹயன்து:	ஆராதிக்கின்ற
ब्रह्माणः	ப்ரஹ்மண:	அந்தணர்கள்
इन्द्रं	இந்ரு:	இந்திரனை
अवर्द्धयन्	அவர்ட்டயந்	வளர்க்கின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—3. திரிசதஸ்பு ரிஷி.

போற்றத்தக்க மந்திரங்களாலும், தோத்திரங்களாலும், அவியாகிய அன்னங்களாலும் ஆராதிக்கின்ற அந்தணர்கள் இந்திரனை வளர்க்கின்றார்கள். அதாவது அன்புடையோனாகச் செய்கின்றார்கள் என்பதாம். மூலத்தில் ஹந்தம், எனற் பாலது, ஈற்றேகாரம் பெற்று ஹந்தவே என்றாயிற்று. ஈண்டு விருத்திராக்ஷணை, கொல்லுந் தொழிற்கு செயப்படு பொருளாகக் கொள்ளலின், பயநிலைக்கு விசேடணமாயிற்று, விருத்திராக்ஷணைக் கொல்லுதற் பொருட்டு என்பது திரண்ட பொருள். (3)

மந்திரம் 4.

१२ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
440. अनवस्ते रथमश्वाय तक्षुस्त्वष्टा वज्रं पुरुहूत द्युमन्तम् ॥ ४ ॥

இருக்கு 5-31-4.

சுநவஸ்தே ரதமஸ்வாய தக்ஷுஸ்வஸ்தா வஜ்ரம் வுரூஹகுத

[ஐஹே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, अनवः, ऋभवः, ते, अश्वाय, रथं, तक्षुः, पुरुहूत!, त्वष्टा,
वज्रं, द्युमन्तं ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹ இந்ரு!	இந்திரனே!
अनवः	சுநவ:	மனிதர்களும்
ऋभवः	ஐஹவ:	தேவர்களும்
ते	தெ	உன்னுடைய
अश्वाय	சுஸ்வாய	குதிரையின் பொருட்டு

ரங்	ரயம்	இரதத்தைச்
தது:	தகூஉ:	செய்தார்கள்.
புரூத!	புரூஉஹுத!	{ பல்லோராலழைக்கப் பெற்ற இந்திர!
வடா	வடா	விசுவகருமனும்
வய்	வயு	வச்சிராயுதத்தையும்
புமன்த்	புஜுமன்த்	{ பிரகாசமுடைய தாய்ச் செய் தனன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—4.

மனுடர்களும், தேவர்களும், உன்னுடைய குதிரையின் பொருட்டு (வாகனத்தின் பொருட்டு) இரதத்தைச் செய்தார்கள். பல்லோராலழைக்கப்படுகின்ற இந்திர! துவஷ்டா, என்னும் விசுவகருமாவும் உன்னுடைய வச்சிராயுதத்தையும் பளபளப்புடையதாகச் செய்தனன் என்பதாம். (4)

மந்திரம் 5.

२ ३२ ३१ २ ३ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
441. शं पदं मघं रयीषिणो न काममव्रतो हिनोति न स्पृशद्रयिम् ॥ ५ ॥

ஸம் படிம் மயம் ரயீஷிணோ ந காமமவ்ரதோ ஹிநொதி ந ஸ்ப்ரஸ
[சுயிடி]

அந்வயம்.

ரயீஷிண:, ஷ், பதம், மயம், அவ்ரத:, ந ஹிநொதி, காமம், ரயீ, ந ஸ்ப்ரஸத் ॥

புதவுரை.

ரயீஷிண:	ரயீஷிண:	{ அவிமாகிய தனத்தைக் கொடுப் போர்கள்
ஷ்	ஸம்	இன்பமாகிய
பதம்	படிம்	பதவியையும்
மயம்	மயம்	தனத்தையும் அடைகின்றார்கள்.
அவ்ரத:	அவ்ரத:	{ வேள்விமுதலியன செய்யாதோர் களோ,
ந ஹிநொதி	ந ஹிநொதி	{ தான முதலிய செய்ய முடியா தோர்களாகின்றார்கள்.
காமம்	காமம்	தாம் விரும்பிய
ரயீ	ரயீ	தனத்தைத்
ந ஸ்ப்ரஸத்	ந ஸ்ப்ரஸத்	{ தொடுத்தற்கும் முடியாமற் போகின்றார்கள்.

மந்திரம் 7.

443. १ २ ३ १२ ३ १ २२ ३ १ २२
 आयाहि वनसा सह गावः सचन्त वर्त्तन्ति यदूधभिः ॥ ७ ॥

சூயாஹி வநஸா ஸஹ மாவஃ ஸவஹ வத்ஸுநிம் யதூயபிஃ ॥

அந்வயம்.

(हे उपः !,) वनसा सह, आयाहि, गावः, वर्त्तन्ति, सचन्त, यत्, ऊधभिः ॥

பதவுரை.

(हे उपः !)	(ஹ உஷஃ !)	(உஷா தேவியே ! நீ)
वनसा सह	வநஸா ஸஹ	விரும்புதற்குரிய ஒளியுடன்
आयाहि	சூயாஹி	வருவாயாக.
गावः	மாவஃ	{ உஷாதேவதையின் வாகனமாகிய கோக்கள்
वर्त्तन्ति	வத்ஸுநிம்	இரதத்தைச்
सचन्त	ஸவஹ	சேவிக்கின்றன.
यत्	யத்	எக்கோக்கள்
ऊधभिः	ஊயபிஃ	{ பெரிய முலைக்காம்புகளோடு கூடி னவைகளோ ! (அக்கோக்கள் கட்டப்பெற்ற இரதத்தில் வருவாயாக.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—7. சம்பாத ரிஷி.

உஷா தேவியே! நீ, போற்றத்தக்க ஒளியோடு வருவாயாக. உஷாவின் வாகனங்களான கோக்கள் இரதத்தைச் சேவிக்கின்றன. குதிரையற்ற இரதத்தில் வருவாயாக என்பதாம். எக் கோக்கள் முலைக் காம்புகளால் உபலக்கணமாய்க் கொள்ளப்பட்ட பருத்த தன்மையை யுடையனவோ, அக்கோக்கள் கட்டப்பெற்ற இரதத்தில் வருவாயாக எனச் சேர்த்துக் கொள்க.

(7)

மந்திரம் 8.

444. १ २ ३ १ २२ ३ २ ३ १ २ ३ २ १ २
 उप प्रक्षे मधुमति क्षियन्तः * पुष्येम रयिं धीमहे त इन्द्र ॥ ८ ॥

இருக்கு 3-82-2.

* पुष्यन्तो என்பது இருக்கு.

भर्चन्ति	சு அ-இனி	{ அவிர்களாலும், தோத்திரங்களா லும் ஆராதிக்கின்றார்கள்.
युवा	யுவா	கட்டிளமையுடையவனும்
श्रुतः	ஸ்ரு-த:	கீர்த்தி பெற்றவனுமாகிய
सः इन्द्रः	ஸ: ஐந்த்ர:	அவ்விந்திரன்
भास्तोभति	சூஷ்டோஸ்தி	{ அவனுடைய பகைஞர்களைப் போராடிக் கொல்லுகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—9.

அழகான தோத்திரங்களை, அல்லது, அன்னங்களையுடைய மருத்துக்
கள் (வாயு தேவகைகள்) போற்றத்தக்க இந்திரனை அவிர்களாலும், தோத்தி
ரங்களாலும் போற்றுகின்றார்கள். எக்கால மிளைஞனும், கீர்த்தியுடைய
வனுமாகிய இந்திரன் சத்துருக்களை, போர் செய்து அழிக்கின்றான் என்ப
தாம்.

(9)

மந்திரம் 10.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
446. प्र व इन्द्राय वृत्रहन्तमाय विप्राय गाथं गायत यं जुजोषते ॥ १० ॥

சா. வே. 2-2.

प्र व इन्द्राय वृत्रहन्तमाय विप्राय गाथं गायत यं जुजोषते ॥
[ஜுஜொஷதெ ॥

அந்வயம்.

(हे उद्गातारः !,) वृत्रहन्तमाय, विप्राय, इन्द्राय, यं, जुजोषते, गाथं, प्रगायत ॥

பதவுரை.

(हे उद्गातारः !)	:(ஹ உத்ராதார: !)	(சாமவேதமோதுவோர்காள் !)
यं	யம்	எந்தத்துதியை (இந்திரன்)
जुजोषते	ஜுஜொஷதெ	{ அன்போடு ஏற்றுக் கொள்கின் ருளை,
वृत्रहन्तमाय	வ்ரத்ருஹந்தமாய	{ வியப்புடன் விருத்திராசுரனைக் கொன்றவனும்,
विप्राय	விப்ராய	நுண்ணறிவாளனுமாகிய
इन्द्राय	ஐந்த்ராய	இந்திரனுக்கு
गाथ	மாயம்	அத் தோத்திரத்தை
प्रगायत	ப்ரமாயத	நன்கு படிப்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—10.

சாமமறை பாடுவோர்காள்! நீலிர், அதிசயமாய் விருத்திராசுரனைக் கொன்றவனும், நுண்ணறிவாளனுமாகிய இந்திரன் பொருட்டு, அவ் விந்திரன் எத் தோத்திரத்தை அன்புடன் ஏற்றுக்கொள்கின்றானே, அத் தோத்திரத்தை இனிது படிப்பீர்களாக. (10)

பத்தாவது கண்டம்

முற்றும்.

பதினோராவது கண்டம்

பிரபாடகம்—5. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—11.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

தேவதைகள். 1, 2, அக்கினி. 3, 4, 8, 10, இந்திரன். 5, உஷா. 6, 7, 9, விசுவ தேவர்கள்.

சந்தம், 1, 2, 5, 7, துவிபத பந்தி. 3, 8, பஞ்சதசாஷ்டா காயத்திரி. 10, ஏகபதா அட்டாஷ்டா காயத்திரி. 6, 8, 9, துவிபதா திருஷ்டுப்.

சுரம். 1, 2, 5, 7, பஞ்சமம். 3, 4, 10, ஷட்ஜம். 6, 8, 9, தைவதம்.

மந்திரம் 1.

१ २ ३ १ २ २ ३ ३ १ २
447. अचेत्यमिश्रिकितिर्हव्यवाद् न सुमद्रथः ॥ १ ॥

இருக்கு 8-56-5.

சுவெதூயிஸிகி திஹுவூவாஹ் ந ஸுமட்ரதஃ ॥

* चिकितुः हव्यवाद् सः, என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

हव्यवाद्, चिकितिः, सुमद्रथः न, अग्निः, अचेति ॥

பதவுரை.

हव्यबाद्	ஹவ்யவாடீ	{	அவியைக் கொண்டுபோய்ச் சேர்ப்பதும்
चिकितिः	சிகிதி:		சிறந்த அறிவுடையதும்
सुमद्रथः न	ஸுமத்ரய: ந	{	நல்ல அவிசுளோடு கூடிய ரதம் போன்றதுமாகிய
अग्निः	அஹி:		அக்கினி
अचेति	அசெதி	{	அறிகின்றது, அல்லது, அறி யப்படுகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—1.

அவிகளை யேற்றுச் செல்வதும், சிறந்த அறிவுடையதும், நல்ல அவி யோடு கூடியதுமாகிய இரதமொத்த அக்கினி, அனைவர்களாலு மறியப்படு கின்றது. அல்லது, அவிக்கொடுக்கும் வேள்வித் தலைவனை யறிகின்றது என்பதாம். (1)

(1)

மந்திரம் 2.

४४८. अग्ने त्वं नो अन्तम उत त्राता शिवो * भुवा वरूथ्यः ॥ २ ॥

சுமெந் கூடா நொச்சுனெ உத தூதா ஸிவொ லுவா வா-குய்யு: ||

அந்வயம்.

हे अग्ने !, वरूथ्यः, त्वं, नः, अन्तमः, उत, त्वाता, शिवः भुवः ॥

பதவுரை.

ஹி அஸ்தே !	ஹெஹ சுஹே !	அக்கினியே !
வரூய:	வராவூய:	வழிபடுதற்குரிய
த்வம்	சுவம்	நீ
ந:	ந:	எங்கட்கு
அந்ம:	சுனா:	மிக அருகிலிருப்பவனாகவும்
உத	உத	மற்றும்
பாபா	பாபா	காப்பாற்றுவோனாகவும்
சிவ:	சிவ:	சுகந்தருவோனாகவும்
சுவ:	ஹுவ:	ஆவாயாக.

* भवा, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—2. பந்து ரிஷி.

அக்கினியே! நீ, வழிபடற்குரிய, அல்லது, வேள்விச் சாலைகாளற்
சூழப்பெற்ற எங்கட்கு மிக அருகிலிருப்போனும், மற்றும், பாதுகாப்போ
னும், சுகஞ்செய்வோனும் ஆவாயாக என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

२ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ १ २
449. भगो न चित्रो अग्निर्महोनां दधाति रत्नम् ॥ ३ ॥

ஹமொ ந ஹித்ரா சுழிஹொநாஃ டயாதி ரத்நம் ॥

அந்வயம்.

महोनां, भगो न, चित्रः, अग्निः, रत्नं, दधाति ॥

பதவுரை.

महोनां	ஹொநாஃ	பெரிதுகளுக்குள்
भगो न	ஹமொ ந	இரவியை யொத்ததும்
चित्रः	சித்ரஃ	{ விசித்திரமான குணமுடையதும் அல்லது, போற்றத்தக்கது மாகிய
अग्निः	சுழிஃ	{ அக்கினியானது, வேள்வி செய் வோர்கட்குச்
रत्नं	ரத்நம்	சிறந்த தனத்தைக்
दधाति	டயாதி	கொடுக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—3.

மகத்துக்களுக்குள் சூரியனைப் போன்று விசித்திர வடிவத்தையுடைய,
அவ்லது, ஆராதித்தற்குரிய தன்மையையுடைய அக்கினி, வேட்போர்கட்கு
இரமணியமாகிய தனத்தைக் கொடுக்கின்றது என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ ३ २
450. विश्वस्य प्रस्तोभ पुरो वासन् यदि वेह नूनम् ॥ ४ ॥

விஸ்வஸ்ய ப்ரஸ்தொப வுரொ வாவஸநு யதி வெஹ நூநம் ॥

அந்வயம்.

विश्वस्य, प्रस्तोभः, यदि वा, इह, नूनं, पुरो, वासन् ॥

பதவுரை.

विषयः	விஸயஸ்ய	{ (அவ்விரந்திரன்) எல்லாப் பகை ஞரையும்
प्रतोभः	புரதொஹ:	நாசஞ்செய்கின்றான்.
यदि वा	யதி வா	அன்றியும்
इह	ஐஹ	இவ்வேள்வியில்
नूनं	நூநம்	உறுதியாக
पुरो वासन्	புரொ வாஸந்	{ பூர்வ இடத்திலிருக்கப்பெற்றோ ராய் வேட்போர்களால் நன்கு பூசிக்கப்படுகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—4. சம்வார் ரிஷி.

இந்திரன், சத்துருக்களனைவரையும் கொல்கின்றான். அஃதன்றியும், இவ் வேள்வியில் நிச்சயமாக பூர்வதேச இடத்தில் இருக்கப்பட்ட அவ் விரந்திரன் உண்மையாக வேட்போர்களால் துதிக்கப்படுகின்றான் என்பதாம்.

மந்திரம் 5.

३२३ ३ २३२३ १ २ १ २ ३१२
451. उषा अप स्वसुष्टमः संवर्त्तयति वर्त्तनिष्ठं सुजातता ॥ ५ ॥

இருக்கு 4-73-1.

உஷா சுவ ஸ்வஸுஷ்டம: ஸ்வஸ்துயதி வஸ்துமிம் ஸுஜாததா ॥

அந்வயம்.

उषा, स्वसुः, तमः, अपसंवर्त्तयति, सुजातता, वर्त्तनिम् ॥

பதவுரை.

उषा	உஷா	உஷா தேவதை
स्वसुः	ஸ்வஸு:	{ தனது சகோதரியாகிய இராத் திரியிலுள்ள
तमः	தம:	இருளைத்
अपसंवर्त्तयति	அபஸ்வஸ்துயதி	தனதொளியாற்போக்குகின்றது.
सुजातता	ஸுஜாததா	சிறந்த தனது ஒளியையும்
वर्त्तनिं	வஸ்துமிம்	இரதத்திற் சேர்ந்நின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—5.

இந்த உஷா தேவதையானவள் தனது உடன் பிறந்தாளாகிய இராத்நிரியின் சம்பந்தமாகிய இருளைத் தனதொளியாற்றொலைக்கின்றாள். தன தொளியையும் இராதத்தையடையுமாறு செய்கின்றாள் என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

32க 3 92 3 92 3 92 2 3
452. इमा नु कं भुवना सीषधेमेन्द्रश्च विश्वे च देवाः ॥ ६ ॥

இருக்கு 10-571-1.

ஐஷா நு க௦ ஹுவநா ஸீஷயெமெந்த்ரஸு விஸு வு ஷெவாஃ ॥

அந்வயம்.

इमाः, भुवनाः, नु, कं, सीषधेम, इन्द्रः, च, विश्वे, देवाश्च ॥

பதவுரை.

इमाः	ஐஷா	(காணப்படுகின்ற) இந்த
भुवनाः	ஹுவநா	உலகங்களை
नु	நு	விரைவில்
कं	க௦	சுகமடைதற் பொருட்டு
सीषधेम	ஸீஷயெம	வசம் பண்ணுகின்றேன்.
इन्द्रः च	இந்த்ரஃ ச	இந்திரனும்
विश्वे देवाश्च	விஸு வு ஷெவாஸு	{ மற்று எல்லாத் தேவர்களும். துதியால் மகிழ்ந்து இக் கரு மத்தை முடிப்பார்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11 இருக்கு—6. பெளவன ஆத்த ரிஷி.

காணப்படுகின்ற இப் புவனங்களை விரைவாக வசப்படுத்துகின்றேன். அல்லது, இப்பூத சமுதாயங்களனைத்தும் எங்கட்குச் சுகத்தைச் செய்குக. இந்திரனும், தேவர்க ளனைவர்களுந் தோத்திரத்தாற் பிரியமுடையார்களாய் இக் காரியத்தை முடித்துவைப்பார்களாக என்பதாம், (6)

மந்திரம் 7.

2 3 2 3 9 2 3 2 3 9 2 9 2
453. वि सुतयो यथा पथा इन्द्र त्वद्यन्तु रातयः ॥ ७ ॥

வி ஸு^௨தயொ யயா வயா ஐந்^௨ சுவடி^௨ன்து ராதயஃ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, त्वत्, रातयः, पथा सुतयः यथा, वियन्तु ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹெ ஐந் ^௨ !	இந்திரனே!
त्वत्	சுவடி	உன்னிடத்திலிருந்து
रातयः	ராதயஃ	தானங்கள் (சகைகள்)
पथासुतयः यथा	வயாஸு ^௨ தயஃ யயா	{ பெரும்வழியினின்று சிறுவழி கள் பிரிவதுபோற்
वियन्तु	வியன்து	பலவகையாய் விரிந்தோங்குக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—7. கவஷ ஐலுஷ ரிஷி,

இந்திரனே! நின்னிடத்திலிருந்து (ஐசுவரிய) தானங்கள் (கொடைகள்) பலவிதமாய் விரிந்தோங்குக. அதிலுவமை:—அரசு (பெரிய) வழியினின்று (ஆட்செல்லும்) சிறிய வழிகள் பிரிந்து (விரிந்து) போவனபோன்றெனல்.

மந்திரம் 8.

3 9 2 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2
454. अया वाजं देवहितं सनेम मदेम शतहिमाः सुवीराः ॥ ८ ॥

இருக்கு 6-17-15.

அயா வாஜம் டெவஹிதம் ஸநெம மடெம ஸதஹிமாஃ ஸுவீராஃ ॥

அந்வயம்.

अया, देवहितं, वाजं, सनेम, सुवीराः, शतहिमाः, मदेम ॥

பதவுரை.

अया	அயா	இத் துதியால்
देवहितं	டெவஹிதம்	{ இந்திர தேவதை கொடுக்கப் பட்ட
वाजं	வாஜம்	அன்னத்தை

சனேம	ஸநெஃ	யாங்கள் அருந்துவோமாக.
சுவிரா:	ஸுவிரா:	{ அழகிய புத்திரர்களோடு கூடிய யாங்கள்
சதஹிமா:	ஸதஹிமா:	{ நூற்றுக்கணக்கான பணிக்காலம் (ஏமந்தருது) வரை
மதேம	உதேம	கனித்திருப்போமாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—3. பரத்துவாச ரிஷி.

இத்தோத்திரத்தினின்று பிராகாசமுள்ள தேவதையால் (இந்திரனால்) கொடுக்கப்பட்ட அன்னத்தை நாங்கள் அநுபவிப்போமாக. மற்றும், அழகிய மக்களோடு கூடிய யாங்கள் நூற்றுக் கணக்கான ஏமந்த இருதுகாலம்வரை கனிப்படைவோமாக என்பதாம். (8)

மந்திரம் 9.

455. ऊर्जा मित्रो वरुणः पिन्वतेडाः पीवरीमिषं कृणुही न इन्द्र ॥

ஊஜ-ஹா மித்ரு வரணஃ பிந்வதேடாஃ பீவரீமிஷம் க்ருணஹீ ந
[ஊஜ ॥

அந்வயம்.

ஹே இन्द्र!, மித்ர:, வரண:, ஊர்ஜா, இடா:, பிந்வத, ந:, இஷ், பீவரீ, க்ருணஹி ॥

பதவுரை.

ஹே இन्द्र!	ஹே ஊஜ!	இந்திரனே!
மித்ர:	மித்ரு:	மித்திர தேவதை
வரண:	வரணஃ	{ வருணதேவதை (என்னும் நீவிர் அனைவர்களும்)
ஊர்ஜா	ஊஜ-ஹா	ஆற்றலோடு கூடிய
இடா:	இடா:	அன்னத்தை.
பிந்வத	பிந்வத	{ எங்கட்குக் கொடுப்பீர்களாக. (மற்றும்)
ந:	ந:	எங்களுடைய
இஷ்	இஷம்	அன்னத்தை
பீவரீ	பீவரீ	மிகுதியாகச்
க்ருணஹி	க்ருணஹி	செய்யுங்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—9. ஆத்திரேய ரிஷி.

இந்திரனே! மித்திர தேவதை, வருணதேவதை என்னும் நீவிர் அனைவரும் இன்கவையோடு கூடிய, அல்லது, ஆற்றலோடு கூடிய அன் னங்களை எங்கட்குக் கொடுப்பீர்களாக. மற்றும், மிகுதியான அன்னங் களையும் எங்கட்குக் கொடுப்பீர்களாக என்பதாம். (9)

மந்திரம் 10.

456. ^{2 3 9 2} इन्द्रो विश्वस्य राजति ॥ १० ॥

ஐந்ருரா விஸ்வஸ்ய ராஜதி ॥

அந்வயம்.

इन्द्रः, विश्वस्य, राजति ॥

பதவுரை.

इन्द्रः	ஐந்ருர	இந்திரன்
विश्वस्य	விஸ்வஸ்ய	உலகனைத்திற்கும்
राजति	ராஜதி	இறைவனாகின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—10. வசிட்ட ரிஷி.

எக் காரணத்தால் இந்திரன் எல்லாப்புவனத்திற்கும் இறைவனாகின் றானே, அக்காரணத்தால் இந்திரனை முக்கியமாக ஒரு முகப்படுத்தி கூறப் படுகின்றது என, முன் மந்திரத்தோடு அந்வயித்துக் கொள்க. (10)

பதினோராவது கண்டம்.

முற்றும்.

பன்னிரண்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—5. அத்தியாயம்—4. கண்டம்—12.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

தேவதைகள். 1, 3, 4, 10, இந்திரன். 2, சூரியன். 5, விசுவ தேவர்
கள். 6, மருத்துக்கள். 7, பவமானன். 8, சவிதா. 9, அக்கினி.

சந்தங்கள். 1, 3, 5, 7, 9, அத்யட்டி. 2, 4, 6, அதிசகதி. 10, அதிசக்
குவரி.

சுரம், 1, 3, 5, 7, 9, கார்தாரம். 2, 4, 6, 8, 10, நிஷாதம். 8, 10, பஞ்
சமம்.

மந்திரம் 1.

457. ^{1 2} ^{1 1 2 2} ^{3 2}
त्रिकदुकेषु महिषो यवाशिरं तुविशुष्म-

^{2 1} ^{2 2 3 1 2} ^{3 1} ^{2 3 2}
* स्तुम्पत् सोममपिवद्विष्णुना सुतं † यथावशम् ।

^{1 2} ^{3 2 3 2 3 1 2} ^{3 2 3 1}
स ई ममाद महि कर्म कर्त्तवे महामुरुधं

^{2 2} ^{3 2 3 2} ^{3 1} ^{2 2 3 1} ^{2 2}
सैन्यं सध्वदेवो देव्यं ‡ सत्य इन्दुः सत्यमिन्द्रम् ॥ १ ॥

திகடுகேஷு மஹிஷோ யவாஸிரம் துவிஸுஷ்ம-
ஸ்துஸ்தும்பத் சோமமபிவத்விஷ்ணுநா சுதம் யதாவஸம் ।
ஸ இ மமாத மஹி கர்ம கர்தவே மஹாமுரூதம்
சைன்யம் சத்வதேவோ தேவ்யம் ‡ சத்ய இந்து: சத்யமிन्द्रம் ॥ १ ॥

அந்வயம்.

மஹிஷ:, துவிஸுஷ்ம:, துஸ்தும்பத், திகடுகேஷு, சுதம், யவாஸிரம், சோமம், விஷ்ணுநா,
யதாவஸம், அபிவத், ச:, மஹி, கர்ம, கர்தவே, மஹா, உரம், இ, மமாத,
சத்ய:, இந்து:, தேவ:, ச:, சத்யம், தேவம், ஏனம், இन्द्रம், சத்வத் ॥

* துஸ்தும, † யதாவஸத், ‡ சத்யமிन्द्रம் சத்ய இந்து: என்பன இருக்கு.

பதவுரை.

महिषः	ஐஹிஷ:	ஆராதிக்கத் தக்கோனும்
सुविद्युमः	சுவியுஷ:	பேராற்றலுடையோனும்
सृष्ट	சூபுஷ:	{ திருப்தியுடையோனுமாகிய இந் திரன்
त्रिकमुकु	திரிகமுகுஷ:	{ சோதி, கோ, ஆயுள் என்னும் பெயருள்ள முத்தினங்களி லும்
सुतं	ஸூதம்	பிழியப் பெற்றுள்ளதும்
यवाशिरं	யவாஸிரம்	{ கோதுமை மாவுடன் கலந்தது மாகிய
सोमं	ஸொமம்	சோமரசத்தை
विष्णुना	விஷ்ணுநா	விஷ்ணுவுடன்
यथावशं	யதாவஸம்	இச்சித்தவாறே
अपिबत्	அபிபத்	அருந்தினன்.
सः	ஸ:	அருந்திய அச் சோமரசம்
महि	ஐஹி	பெரிய
कर्म	கரம:	{ விருத்திராசுரனைக் கொல்லுதன் முதலிய கருமத்தைச்
कर्षवे	கர்ஷுவே	செய்தற் பொருட்டு
मही	ஐஹா:	மிகுந்த (மகத்தாகிய)
उहं ई	உஹம் ஐ:	விரிந்த இவ் வந்திரனுக்குக்
ममाद्	மமாத்	களிப்புண்டாக்கியது.
सत्यः	ஸத்ய:	மேம்பட்டதும்
इन्दुः	இந்து:	பொங்குவதும்
देवः	தேவ:	விளக்கமுடையதுமாகிய
सः	ஸ:	அச் சோமரசமானது
सत्यं	ஸத்யம்	சத்திய வடிவனும்
देवं	தேவம்	சோம விருப்புள்ளோனுமாகிய
एनं इन्द्रं	ஏனம் இந்ரு:	இவ் வந்திரனை
सञ्चत्	ஸஞ்சத்	வியாபிக்குக. (நிறையச் செய்க.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—1. கிருத்சமத ரிஷி.

மகானும், பூசிக்கத் தக்கோனும், பேராற்றலுள்ளோனுமாகிய இந்திரன், திருப்தியடைந்து, சோதி, கோ, ஆயுள் என்னுஞ் சோமமாக தினங்களிற் பிழிந்தெடுக்கப்பட்டதும், கோதுமை மாவுடன் கலந்ததுமாகிய அச் சோமரசத்தை விஷ்ணுவோடு விரும்பிய வண்ணம் அருந்தினன்.

அருந்திய அச் சோமரசமானது பெரியவனும், வியாபகனுமாகிய இவ் விர்தி ரனுக்குக் களிப்பைபுண்டாக்கியது. மேம்பட்டதும், பொங்கியதும், விளக்க மானதுமாகிய அச் சோமரசம், உண்மைவடிவனும், சோமரச விருப்பனு மாகிய இந்திரனைச் சூழ்ந்து கொள்க என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

458. अयं सहस्रमानवो दशः कवीनां मतिज्योतिर्विधर्म ।

३२ ३२३ १२ ३१ २ ३ २ ३२३ ३ १२

ब्रध्नः समीचीरुपसः समैरयदरेपसः सचेतसः स्वसरे मन्युमन्तश्चिता गोः॥

சுயம் ஸஹஸ்ரோநவா ஐசுரஃ கவீநாம் மதிஜ்யோதிர்விதம் ।
 வ்யூஃ ஸமீரீரூபஸஃ ஸமெரையதரெவஸஃ ஸவெதஸஃ ஸ்
 [ஸரெ உந்யுமந்தஸ்சிதா மோஃ ॥

அந்வயம்.

सहस्रमानवः, दशः, कवीनां, मतिः, विधर्म, ज्योतिः, अयं, ब्रध्नः, समीचीः,
 अरेपसः, सचेतसः, उपसः, समैरयत्, स्वसरे, मन्युमन्तः, गोः, चिताः ॥

பதவுரை.

सहस्रमानवः	ஸஹஸ்ரோநவஃ	ஆயிர மெண்கொண்ட மனிதர் களை யுடையவனும்
दशः	ஐசுரஃ	பார்க்கத்தக்கோனும்
कवीनां	கவீநாம்	நண்ணறிவாளர்கட்கு
मतिः	மதிஃ	மதிப்புடையோனும்
विधर्म	விதம்	விசேடித்துத் தாங்குவோனும்
ज्योतिः	ஜ்யோதிஃ	பிரகாசவடிவனுமாகிய
अयं ब्रध्नः	சுயம் வ்யூஃ	இச்சூரியன்,
समीचीः	ஸமீரீஃ	நிருமலமும்
अरेपसः	சுரெவஸஃ	இருளாகிய பாவமிலாததும்
सचेतसः	ஸவெதஸஃ	ஒத்தமனமு முடைத்தாகிய
उपसः	உஷஸஃ	உஷா தேவதையை
समैरयत्	ஸமெரையத்	நன்கு ஏவுகின்றான், பின்னர்
स्वसरे	ஸ்வஸரெ	பகலில்
मन्युमन्तः	மந்யுமந்தஃ	{ விளக்கமுள்ள சந்திரன் முதலி போர்கள்
गोः	மோஃ	இரவியின் ஒளியால்
चिताः	சிதாஃ	{ விளக்கமற்றோர்களாய் விடுகின்ற னர்,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்.—12. இருக்கு.—2. கௌராங்கிரச ரிஷி.

ஆயிரக்கணக்கான மனிதர்களென நிற்கின்ற கிரணங்களோடு கூடியதும், அனைவர்கட்குங் காணத்தக்கதும், கூரிய அறிவுடையார்களால் மதிக்கற்பாலதும், அல்லது, துதித்தற்குரியதும், வியப்போடு தாங்குவதும், ஒளிவடிவுடையதுமாகிய இந்த இரவியானது, நிருமலமானதும், இருளென்னும் பாவமற்றதும், சம சித்தமுடையதுமாகிய உஷா தேவதையை இனிது ஏவுகின்றது. பின்னர், பகலில் பிரகாசமுடையவைகளான சந்திரன் முதலியோர்கள் இரவியின் கிரணத்தால் விளக்கமற்றோராகி விடுகின்றனர் என்பதாம். (2)

கோ, என்பது இரவி என நிருத்தம். 2, 6, கூறுகின்றது. (மற்றும்) சுவசரே, என்பது பகலென நிருத்தம் ஐந்திர காண்டம் 1-2-கூறுகின்றது.

மந்திரம் 3.

459. १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २
 एन्द्र याद्युप नः परावतो नायमच्छा
 ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
 विदधानीव सत्पतिरस्ता राजेव सत्पतिः ।
 १ २ ३ १ २ ३ २ ३ ३ २ ३ २
 हवामहे त्वा प्रयस्वन्तः सुतेष्वा पुत्रासो न
 ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
 पितरं वाजसातये मंहिष्ठं वाजसातये ॥ ३ ॥

இருக்கு 3-23-1.

ஊதூ யாஹூப நஃ பராவதோ நாயமஹ
 விடியாநீவ வஸ்துதிர்ஸ்தா ராஜேவ வஸ்துதிஃ ।
 ஹவாமஹே த்வா ப்ரயஸ்வந்தஃ சுதேஷ்வா புத்ராஸோ ந
 விதாஸ வாஜஸாதயே மஹிஷ்டம் வாஜஸாதயே ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, अयं न, सत्पतिः विदधानि इव, अस्ता सत्पतिः राजा इव, परावतः,
 नः, अच्छा, उपयाहि, पुत्रासः वाजसातये, पितरं न, प्रयस्वन्तः, सुतेषु,
 वाजसातये, मंहिष्ठं, त्वा, आहवामहे ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹே உந்ரு!	இந்திரனே! நீ
अयं न	அயம் ந	{ இவ் வக்கினியும், சோமமும் வந்தது போலவும்,
सर्पति: विदधानीव	ஸர்பதீ: விததானீவ	{ வேட்போர்களைக் காப்பாற்றும் வேள்வித் தலைவன் வேள் விக்கு வருவதொப்பவும்.
अस्ता सर्पति: राजा इव	{ अस्ता ஸர்பதீ: ராஜா உவ	{ நட்சத்திரங்களைப் பாதுகாப்பாற் றும் சந்திரன் தனதுறை விடத்திற்கு வருவது போன் றும்.
परावत:	வராவத:	{ சவர்க்கமாகிய தூர தேசத்திவி ருந்து
न: अच्छा उपयाहि	ந: அஹா உவயாஹி	{ எங்கட்கருகில் மேம்பாட்டுடன் வருவாயாக.
पुलास: वाजसातये पितरं न	{ व-पु-त्रा-ल-स: वाज ஸாதயெ விதரம் ந	{ புதல்வன், அன்னம், அவ்லது. ஆற்றலை யடைவதற்குப் பிதா வைக் கூப்பிடுமாறு.
प्रयस्वन्त: सुतेषु	{ प्र-य-स्व-न्त: सु- தெஷு	{ அவியைக் குறித்து ஏற்றுக் கொண்ட யாம் வேள்வித் தலை வர்கள். சோமரசுத் தேடிய விடத்து ஒருமுகமாய்
वाजसातये मंहिष्टं त्वा आहवामहे	{ वाज-स-आ-त-य-ए-म-हि-ष्टं ஹி-ஸ்வா-ஹ-வா-ம-ஹே	{ போரில் வெற்றி யடைதற் பொருட்டு நினை யழைக் கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—3. புருச்சேப ரிஷி.

இந்திரனே! நீ தூரதேசமாகிய சவர்க்கத்தினின்றும் எங்கட்குச் சமீபத்
தில் வருவாயாக. அதிலுவமை:—முன்னிருக்கின்ற அக்கினிபோன்றெனல்.
அவ்லது, பிழிந்தெடுத்த சோமம் போன்றெனல். ஈண்டு, அக்கினி சோமரசு
மிரண்டும், பிரகரணம் பற்றி எடுத்துக்கொண்டமையின் இதுவெனச் சுட்டிக்
காட்டப்பட்டன. யாண்டும் நகரம் நிடேதப் பொருளினிற்றினும் ஈண்டு
பொருந்துத் தன்மை கொண்டு உவமைப் பொருளினின்றமை காண்க.

அவ்லது, தூரதேசத்தில், யாண்டும் எப்போதும் வேள்வியில் நிலைக்
கின்றது போன்று, தேவாராதனை செய்கின்ற இத்தேசத்தை (இடத்தை)
அடைய வருவாயாக எனினுமாம். அதிலுவமை:—எப்போதும் நிலையுள்ள
வேட்போர்களைப் பரிபாலிக்கின்ற வேள்வித் தலைவன் போன்றெனல். நீயும்

வேள்வி மனைகட்டு வருவாயாக என்பதாம். அல்லது, நட்சத்திரங்கட்கு இறைவனாகிய சந்திரன் தனதிடத்தை யடையுமாறெனல். அல்லது, அரசன் அரண்மனையை யடைவது போன்றெனல். அன்றியும், அனிகளென்னும் அன்னங்கலையுடைய வேள்விக் தலைவர்களான நாங்கள் சோமரசம் பிழிந் தெடுத்த விடத்து உன்னை ஒருமுதமாய் அழைக்கின்றோம் என்பதாம். அழைப்பதிலுவமை:—புதல்வர்கள் அன்ன லாபத்தின் பொருட்டுப் பிதர்வை யழைப்பது போன்றெனல். போரை யடைந்து வெற்றிகொள் ளுதற் பொருட்டு, அல்லது, அனிகளை யேற்றுக்கொள்ளுதற் பொருட்டு அழைக்கின்றோம் என முடித்துக்கொள்க. (3)

மந்திரம் 4.

460. १ २२ ३१ २ ३२ ३ १
तमिन्द्रं जोहवीमि मधवानमुग्रं सत्रा
२२ ३१ २ १ २ ३ १ २
दधानमप्रतिष्कुतं श्रवांसि भूरि ।
१ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ २
मंहिष्ठो गीर्भिराच * यज्ञियो ववर्त राये
३ १ ३ १ २ ३ २
नो विधा सुपथा कृणोत वज्री ॥ ४ ॥

இருக்கு 8-97-13.

தமிழ் ஜோஹ்வீமி மதவாநமு஑் ஸத்ரா
ததாநமுத் திஷுதம் ஸுவாஹி ஹரி.
மஹிஷ்டோ கீர்மிராஅ யஜ்ஞியோ வவத ராயே
நோ விதா ஸுபதா க்ருணோத வஜ்ரீ ॥

அந்வயம்.

மதவான், உ஑், சத்ரா, ஸூரி, ஸ்ரவா஑், ததான், அப்ரதிஷ்஑ுத், த் இந்த், ஜோஹ்வீமி,
மஹிஷ்:, யஜ்ஞி:, ந: கீர்மீ:, அவவத், வஜ்ரீ, ராயே, விதா, ஸுபதா, க்ருணோது ॥

பதவுரை.

மதவான்	ததவாநம்	தனமுடையோனும்
உ஑்	உ஑்.	{ எவைகளாலுந் தாழ்த்தப்படா தோனும்,
சத்ரா	ஸத்ரா	சத்தியமானதும்
ஸூரி	ஹரி	மிகுந்ததுமாகிய

* யஜ்ஞியோ வவத், என்பது இருக்கு.

श्रवांसि	ஸ்ரவாங்ஸி	வன்மையைத்
दधानं	ததாநம்	தாங்கியவனும்,
अप्रतिष्ठां	அபுதிஷ்டாநம்	{ சத்துருக்களாற் றடையற்றோனு மாகிய
तं इन्द्रं	தம் ஐந்ரம்	அவ் விந்திரனைப்
जोह्वीमि	ஜொஹ்வீமி	பன்முறை அழைக்கின்றேன்.
मंहिष्ठः	மஹிஷ்டஃ	மிக ஆராதித்தற்குரியவனும்
यज्ञियः	யஜீயஃ	{ வேள்விக்குரியோனுமாகிய இந் திரன்
नः गीभिः	நஃ கீபிஃ	எமது தோத்திரங்களால்
आववते	ஆவவதஃ	{ வேள்வியில் நோக்குடையவனு யிருக்கின்றான். பின்னர்
वज्री	வஜ்ரீ	வச்சிராயுதமேந்திய இந்திரன்
राये	ராயே	தனத்தின் பொருட்டு
विश्वा	விஸ்வா	எல்லா
सुपथा	ஸுபயா	நன்மார்க்கங்களையுஞ்
कुणोतु	குணோது	{ செய்வானாக. (எல்லா வகையா லுந் தனங் கிடைக்குமாறு செய்வானாக என்பதாம்.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—4. இரேபா ரிஷி.

முற்கூறிய குணங்களோடு கூடிய இந்திரனை மீண்டும் மீண்டும் அழைக்கின்றேன். எவ்வண்ணத்தனாகிய இந்திரனை யெனின்? மிகுந்த தன்முடையோனும், மேலாகிய ஆற்றலைத் தாங்கியவனும், இதனாலேயே சத்துருக்களாற் றடுக்கமுடியாதோனும் ஆகிய இந்திரனை. அழைக்கின்றேன் என முடித்துக் கொள்க. அன்றியும், ஆராதிக்கத்தக்க சிறப்புடையானும், அல்லது, பெருங்கொடையாளனும், வேள்விக் குரித்தானவனுமாகிய இந்திரன், எமது தோத்திர வாக்குகளால் வேள்விகளில் நன்னோக்குடையனாக இருக்கின்றான். ஆதலின் வச்சிராயுத மேந்திய இந்திரன் தனத்தின் பொருட்டு நன்மார்க்கங்களை நன்கு செய்வானாக. அதாவது எல்லாத்திக்குகளிலும் உண்டான தனங்களை நாங்கள் அடையுமாறு செய்வானாக என்பதாம். (4)

மந்திரம் 5.

२ १२ ३२ ३२ ३२ ३ १ २३ १
461. अस्तु श्रौषद् पुरो अग्निं धिया दध आ नु * त्यच्छ-

२२ ३ १ २ ३१ २ १ २

ॐ दिव्यं वृणीमह इन्द्रवायु वृणीमहे यद्

* त्यच्छदீ, என்பது இருக்கு.

३ २ २ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
 क्राणा *विवस्वते नाभा †सन्दाय नव्यसे ।

२ ३ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
 अधः ‡ प्र नूनमुपयन्ति धीतयो देवाः अच्छ न धीतयः ॥ ५ ॥

இருக்கு 1-136-1.

சுவஸூ முளஷ்டு வாரொ சமீம் யியா டய சூ நுநுஜ்-
 ஷெபா டிவ்யம் வுணீஹை ஐநு வாயகு வுணீஹை
 யக சூணா விவஸுதெ நாவா வநாய நவூவெ |
 சயவ்ரு நகு நஹவயனி யீதயொ டிவா சஹ ந யீதய: ||

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, पुरः, अग्निं, धिया दधे, त्यत्, दिव्यं शर्द्धः, नु, आवृणीमहे,
 इन्द्रवायू, वृणीमहे, यद्ध, विवस्वते नव्यसे, नाभा, सन्दाय, क्राणा,
 श्रौषट् अस्तु, अधः, (नः,) धीतयः, प्रनूनं, उपयन्ति, देवान् अच्छ न,
 धीतयः ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र!	ஹை ஐநு!	இந்திரனே! யான்
पुरः	வாரா:	முன் உத்தரவேதிகையில்
अग्निं	சமீம்	{ ஆகவனியமென்னும் அக்கினி யைப்
धिया	யியா	போற்றல் முதலிய கருமத்தால்
दधे	டயெ	தாங்கியிருக்கின்றேன்.
त्यत्	ததே	அந்த
दिव्यं शर्द्धः	டிவ்யம் ஸர்ட்டு:	திவ்யமாகிய அக்கினியை
नु	நு	விரைவாக (இப்போது)
आवृणीमहे	சுவருணீஹை	{ ஒரு மையுடன் ஆராதிக்கின் றோம்.
इन्द्रवायू	ஐநு வாயகு	{ இந்திரன், வாய்வு என்னு மிவ் விருவர்களுடும்
वृणीमहे	வருணீஹை	பிரார்த்திக்கின்றோம்.
यद्ध	யக	எவர்கள்
विवस्वते नव्यसे	விவஸுதெ நவய்வெ	{ தனமுள்ள புதிய தலைவன் பொருட்டு
नाभा	நாவா	பூமியின் நாபியாகிய வெள்ளியில்

* विवस्वति, † सदायिनव्यसा, ‡ प्रनून उपयन्तु, என்பன இருக்கு.

सन्दाय	ஸந்தாய	ஒன்றற் கொன்று கூடிக்கொண்டு
क्राणा	க்ராணா	{ மனவிருப்பைச் சித்திசெய்து கொள்வோ ராகின்றார்களோ, அவர்களுக்கு
औषद् अस्तु	ஔஷத் அஸ்து	இத்துதி கேட்கப்படுவதாகுக.
अधः	அதஃ	பின்னர்
(नः)	(நஃ)	(எங்களுடைய)
धीतयः	தீதயஃ	தோத்திர முதலிய கருமங்கள்
प्रनून्	ப்ரநூநம்	ஒரு தலையாக
उपयन्ति	உபயன்தி	{ அவர்களை யடைகின்றன. (மற் றும்)
देवान् अच्छ न	தேவாந் அக்ஷந	{ அக்கினி முதலிய தேவர்களை ஒரு மையிலடைவதற்கு
धीतयः	தீதயஃ	{ எமது கருமங்கள். (தக்கதாகின் றன.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—5. புருச்சேப ரிஷி.

யான் முன்னுள்ள உத்தரவேதிகையில் ஆகவனீயம் என்னும் அக் கினியைப் போற்றுதல் முதலிய கருமத்தால் ஏற்றுக்கொண்டவனுள்ளேன். அத்தன்மைய ஆற்றலையுடைய, அல்லது, ஆற்றலாகிய அக்கினியை, அல்லது, அத்தன்மைய மருத்துக்களின் சங்கமமாகிய வானிற்றோற்றும் ஆற்றலென்னும் அக்கினியை, விரைவில் இப்போது ஒருமுகமாய் ஆராதிக்கின்றோம். அன்றியும், இந்திரனையும் வாயுவையும், பிரார்த்திக்கின்றோம். அவியாகிய தனத்தையுடைய மிகப்புதிய வேள்வித்தலைவன் பொருட்டு பூமியின் நாபித்தானமாகிய தேவாராதனை செய்யுமிடத்தில், (வேட்குமிடத்தில்) அல்லது, வேதிகை வடிவில், அல்லது, எல்லாப்பயன்களின் சம்பந்தமுள்ள வேள்வியில் “வேள்வியை புவனத்தின் நாபியென்று கூறுகின்றார்கள்” என மறை கூறுதலின். (வேள்வி பூமியின் நாபியாம்.) தம் முடிகூடிக்கொண்டு தனமுதலியவைகளை இனிது செய்கின்றவர்களாகின்றார்களோ, அவ் விருவர்களையும் பிரார்த்திக்கின்றோம் எனப் பொருத்துமாறு காண்க. இவ்வண்ணமான காரணத்தால் உங்கட்கு இச் சுருதியின் கேள்வி இருக்குக. அல்லது, நீவிர் கேட்போர்களாகுக. மருத்துக்களின் கணம், அக்கினி, அல்லது, இந்திரன், வாய்வு என்பவர்களே! எங்களுடைய தோத்திர முதலிய கருமங்கள் பின்பு ஒருதலையாக உங்களை யடைகின்றன. அன்றியும், அக்கினி முதலிய தேவர்களை ஒருமுகமாய் அடைவனபோன்று, எங்களுடைய கருமங்கள் அவர்கட் கருகிற் சேர்க்கின்றன என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

462. १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
 प्र वो महे मतयो यन्तु विष्णवे मरुत्वते गिरिजा एवया मरुत् ।
 १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
 प्र शर्द्धाय प्रयज्यवे सुखादये तवसे भन्ददिष्टये धुनिव्रताय शवसे॥

இருக்கு 5-87-1.

புவொ உஹெ உதயொ யனூ விஷ்வெ உரூகுவதெ மிரிஜா வாவ
 [யா உரூக]
 பூசக்யாய பூயஜ்வெ ஸுவாடியெ தவஸெ ஹஜிஷ்யெ யாநி
 [வ-தாய ஸவஸெ]

அந்வயம்.

एवया मरुत्, गिरिजाः, मतयः, मरुत्वते, विष्णवे, महे, वः, प्रयन्तु, प्रयज्यवे,
 सुखादये, तवसे, भन्ददिष्टये; धुनिव्रताय, शवसे, शर्द्धाय, प्र ॥

பதவுரை.

एवया मरुत्	வவயா உரூக	{ வவயாமருத்து, என்னும் இருடியின்
गिरिजाः	மிரிஜா:	வாக்கிற்கேன்றின
मतयः	உதய:	தோத்திரங்கள்,
मरुत्वते	உரூகுவதெ	மருத்துக்களோடு கூடியவனும்
विष्णवे	விஷ்வெ	வியாபகனும்
महे	உஹெ	மகானுமாகிய
वः	வ:	இந்திரனென்னும் நின்னை
प्रयन्तु	பூயனூ	அடைவனவாகுக. மற்றும்
प्रयज्यवे	பூயஜ்வெ	{ மிகுந்த வேள்வி செய்தற்குரியதும்,
सुखादये	ஸுவாடியெ	அழகிய அணிகளையுடையதும்
तवसे	தவஸெ	ஆற்றலுடையதும்
भन्ददिष्टये	ஹஜிஷ்யெ	தோத்திரமாகிய ஒழுமுடையதும்
धुनिव्रताय	யாநிவ-தாய	{ மேகத்தை நடாத்துந் தொழிலுடையதும்
शवसे	ஸவஸெ	நடக்குஞ் சீல முடையதுமாகிய
शर्द्धाय	ஸக்யாய	{ வலிவுள்ள மருத்துவிற்கும் (வாயு தேவதைக்கும்)
प्र	பு	பிராப்தமாகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—6. ஏவயாமருத் ரிஷி.

வாக்கினின்றெழுந்த தோத்திரங்கள் மகத்தாகிய நின்னைச் சேர்வன வாகுக. ஈண்டு, உங்களை யென்னும் பன்மை நின்னையென ஒருமையாயிற்று. வியாபகமென்னும் விஷ்ணுவாகிய இந்திரன் பொருட்டு, அல்லது, விஷ்ணு மூர்த்தியின் பொருட்டும், மருத்துக்களோடு கூடிய இந்திரன் பொருட்டும் துதிகள் சேர்வனவாகுக என்பது திரண்ட பொருள், யாருடைய தோத்திரங்களெனின்? ஏவயா மருத்து என்னும் பெயர் பூண்ட இருடியாற் செய்யப் பட்ட துதிகள். அல்லது, இந்த இருடியானவர் துதியை யுண்டாக்குவோ ராகின்றார். மற்றும், துதிகள் அடைவனவாகுக. எவரை யெனின்? வன்மையுள்ள மருத்துத் தேவதையை. ஏனையவனைத்தும் வன்மைக்கே விசேடணங்களாகின்றன. மிகுதியாக ஆராதிக்கத் தக்கதும், அழகிய ஆபரணமுடையதும், ஈண்டுக் காதி (खादि) என்பது அணி விசேடம் “இனிய கரங்களில் காதியையும், கிருதியையும் நன்கு தரித்தது” எனவும், “அங்கங்களில் இருடிகள் பதங்களில் காதிகள்” எனவும் மறை கூறுதலால் என்க. ஆற்றலுடையதும், துதியாகிய யாகமுடையதும், மேகத்தைச் செலுத்துந் தொழிலுடையதும், செல்லுஞ் சீலமுடையதுமாகிய வலியின் பொருட்டு, அதாவது அத் தன்மையு வலியுள்ள மருத்துவின் (வாயு தேவதையின்) பொருட்டுத் துதிகள் சேர்கின்றனவாகுக என்பதாம். (6)

மந்திரம் 7.

३ २ ३ १ २२ ३२३ ३१ २
463. अया रुचा हरिण्या पुनानो विश्वाद्देवाँसि

३१ २ २३ २
तरति सयुग्वभिः सरो न सयुग्वभिः ।

१ २ ३१ २ ३ १ २ ३ १ २२
धारा * पृष्ठस्य रोचते पुनानो अरुषो हरिः

२ ३ २३ १ २ ३ १ २२ ३ १ २ ३ १ २
विश्वा यद्रूपा परियास्यृक्भिः सप्तास्येभिर्ऋक्भिः ॥ ७ ॥

இருக்கு 1-11-1,

சுயா ருசா ஹரிணோ வுநானோ விஸ்வாஹேஷாஹி
தரதி ஸயுஹ்விஃ ஸரோ ந ஸயுஹ்விஃ ।
யாரா ப்ரஸ்தஸ்ய ரோசதே வுநானோ சுரூஷா ஹி
விஸ்வயத்ரூபா வரியாஸ்ய்ரூக்விஃ ஸவாஹேஷாஹி ॥ ७ ॥

* ப்ரஸ்தஸ்ய சுதஸ்ய, என்பது இருக்கு.

அங்வயம்.

புனான:, ஹரிण्या, அயா, ருசா, விஷா ட்வேபாஸி, தரதி சயுஃவமி:, சூர்: ந,
 ப்ரஃஸ்ய, ஧ாரா, ரோசுதே, புனான:, ஹரி:, அரூப:, யத், சஸாஸ்யேமி:,
 ஃகமி:, ஃகமி:, விஷா, ரூபா, பரியாசி ||

பதவுரை.

புனான:	வ-நாந:	{ பவித்திரம் பண்ணப்பெற்ற சோமரசமானது
ஹரிण्या	ஹரிணோ	பச்சை நிறமுடையதும்
அயா ருசா	சுயா ர-உ	{ பிரகாசமுடையதுமாகிய இத் தாரையால்
விஷா ட்வேபாஸி	விஷா ட்வேபாஸி	{ துவேஷம் பண்ணப்பட்ட எல்ல இராக்கதர்களையும்
தரதி	தரதி	நாசஞ் செய்கின்றது.
சயுஃவமி:	ஸய-ஹுமி:	கூட்டமான கிரணங்களால்
சூர்: ந	ஸூர்: ந	இரவி யிருளை யொதுக்குமாறு
ப்ரஃஸ்ய	ப்ரஃஸ்ய	{ உலகத்தைத்தாங்கப்பட்ட சோம ரசத்தின்
஧ாரா	஧ாரா	தாரையானது
ரோசுதே	ரோசுதே	விளங்குகின்றது.
புனான:	வ-நாந:	பவித்திரம் பண்ணப்பட்டதும்
ஹரி:	ஹரி:	{ பச்சை நிறமுடையது மாகிய சோமரசம்
அரூப:	அரூப:	பளபளப்பாயிருக்கின்றது.
யத்	யத்	யாதொரு சோமரசம்
சஸாஸ்யேமி:	ஸஸாஸ்யேமி:	இரசங் கொண்டுவருகின்ற
ஃகமி:	ஃகமி:	துதிப்போர்களான
ஃகமி:	ஃகமி:	ஒளிகளால்
விஷா	விஷா	எல்லா
ரூபா	ரூபா	வடிவங்களிலும்
பரியாசி	பரியாசி	{ வியாபிக்கின்றதோ, (அச்சோம ரசம்.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—7. அனாதபாருச்சேப ரிஷி.

பவித்திரமாக்கிய சோமரசம், பச்சை நிறமுடையதும், பிரகாசமுடையதுமாகிய இத்தாரையால், துவேஷஞ்செய்கின்ற இராக்கதர்களை நாசம் பண்ணுகின்றது. அதுலுவமை;—சேர்ந்துள்ள தனது கிரணங்களால் இரவி

யானது இருளைத்தொலைப்பது போன் றெனல். சேர்ந்துள்ள கிரணங்களால் (स्युग्भिः) என்பதை இரட்டித்துக் கூறியது அன்பின் பொருட்டாம். அல்லது, தாரையோடுகூடிய சோமரசம், கூடியுள்ள பிரகாசங்களோடு இராக் கதர்களைக் கடக்கின்றது. உலகத்தைத் தாங்குகின்ற அச் சோமரசத்தி னுடைய தாரையானது பிரகாசிக்கின்றது. சுத்தம் பண்ணப்பட்டதும், பச்சை நிறமுடையதுமாகிய சோமரசம் ஒளி வீசுகின்றது. யாதொரு அச் சோமரசம், ரசங் கொண்டுவருஞ் சீலமுள்ள துதியாளர்களால், அதா வது ஒளிகளால் எல்லா உருவங்களிலும் வியாபிக்கின்றதோ, அச் சோமரசம் என முடித்துக்கொள்க.

(7)

மந்திரம் 8.

३२३ ३१ २३ १२३३२२ ३१२३
464. अभि त्वं देव्यं सवितारमोण्योः कविक्रतु-

१२ ३१२ ३२३२ ३२ ३२
मर्चामि सत्यसव्यं रत्नधामभिप्रियं मतिम् ।

३२३ ३२३ १ २२ ३ १ २ ३
ऊर्ध्वा यस्यामतिर्भा अदिद्युतस्सवीमनि

१२ ३१२ ३ १ २
हिरण्यपाणिरमिमीत सुक्रतुः कृपा स्वः * ॥ ८ ॥

அதர் 7-14-1, 2.—இருக்கு 0-4-25.

சுவிக்ருத் ஷக்ருத் வவிக்ருத் தாஸோணோஃ கவிக்ருத்

உய்யாமி ஸத்யஸவ்யம் ரத்னதாமபிப்ரியம் மதிம் ।

ஊர்வா யஸ்யாமதிர்ஹா அதித்யுதஸ்ஸவீமநி

ஹிரண்ய பாணி ரமிமீத ஸுக்ருத் க்ருபா ஸ்வஃ ॥

அந்வயம்.

கவிக்ருத், அபிப்ரியம், சத்யஸவ்யம், ரத்னதாம், மதிம், சவிக்ருத், த்வம், தேவம், அபி அர்ச்சாமி, யஸ்ய, ஹா, ஊர்வா, ஓணோஃ, அதித்யுதத், சவீமநி, அமதிஃ, ஸுக்ருத், ஹிரண்யாணிஃ, க்ருபா, ஸ்வஃ, அமிமீத ॥

பதவுரை.

कविक्रु	சுவிக்ருத்	எல்லாவற்றையு முணர்ந்ததும்
अभिप्रियं	சவிப்ரியம்	{ எல்லா வகையினும் பிரியமுடை யதும்
सत्यसवं	ஸத்யஸவம்	உண்மையிற் செலுத்துவதும்

* प्रजाभ्यस्त्वा प्रजाभ्यस्वी अनुप्राणन्तु प्रजास्वमनुप्राणिहि, என்று யஜுர்வேதத்தில் அதிகபாடமிருக்கின்றது, க்ருபா ஸ்வஃ, என்பது அதர்வணம்.

रत्नधां	ரத்நயாஃ	{ அழகிய தனத்தைக் கொடுப் பதும்
मतिं	மதிஃ	துதிக்கத்தக்கதுமாகிய
सवितारं	ஸவிதாரஃ	சூரியனென்னும்
त्यं देवं	த்யம் டேவம்	அத்தேவதையை
अभि अर्चामि	அபி அர்ச்சாமி	இனிது பூசிக்கின்றேன்.
यस्य	யஸ்ய	எச் சூரியனுடைய
भाः	ஹாஃ	கிரணம்
ऊर्ध्वा	ஊர்வா	உயர்ந்ததாய்
ओण्योः	ஒணோயாஃ	{ வானுலகு மண்ணுலகங்களிரண் டினும்
अद्विद्युत्	அதித்யுத்	மிகப் பிரகாசிக்கின்றதோ,
सवीमनि	ஸவீமநி	யாது வெளிப்பட்ட விடத்து
अमतिः	அமதிஃ	{ அனைத்தும் நன்கு விளங்குகின்ற னவோ,
सुकृतुः	ஸுக்ருதாஃ	அழகிய கருமமுடையதும்
हिरण्यपाणिः	ஹிரண்யபாணிஃ	{ பொற்கையை யுடையதுமாகிய அச் சூரிய தேவஸ்த
कृपाः	கூபா	தையை செய்து
स्वः	ஸுஃ	சுவர்க்க நிமித்தமாக
अभिमीत	அபிமீத	{ அளந்தது, (இச் சோமரசத்தை அருந்தியது.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—8. நகுல ரிஷி.

(சூரிய) சவிதா என்னும் ஏவுந்தேவனை எல்லாவகையானும் வாக்காற் பூசிக்கின்றேன். எவ்வண்ணத்தனாகிய தேவனை யெனின்? எல்லையற்றவுணர்வுடையவனும், உண்மையாய்ச் செலுத்துவோனும், இரமணிய தனங்களைக் கொடுப்பவனும், எவ்வகையானும் பிரியத்தோடு கூடியவனும், துதிக்கத்தக்கோனு மானவனை. மற்றும், எச்சூரியனுடைய கிரணங்கள் உயர்ந்ததாகி விண்ணுலக மண்ணுலகிரண்டினும், மிக வியப்பாய்ப் பிரகாசிக்கின்றதோ, எச்சூரியன் உதித்தவிடத்து அனைவர்களுடைய காந்திகளும் இனிது பிரகாசிக்கின்றனவோ, அழகிய கருமமுடையவனும், பொற்காழுடையவனுமாகிய அச்சூரியதேவன், கிருபையால் சுவர்க்க நிமித்தமாய் இச்சோமரசத்தை இத்தூணை யென்றளந்தனன். அல்லது, அளக்கிலன். மற்றோ, அனைவருடைய சங்கற்பத்தால் இயற்கையில் சுவர்க்க வாசியாதலின் அருந்தினன் என்பதாம்.

மந்திரம் 9.

465. ३१ २२ ३ १ २ ३ १ २ ३१
 अग्निं होतारं मन्ये दास्वन्तं वसोः सूनुं
 २२ ३१ २ ३ २ ३ २ ३१ २
 सहसो जातवेदसं विप्रं न जातवेदसम् ।
 २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ २
 य ऊर्ध्वया स्वध्वरो देवो देवाच्या कृपा
 ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
 घृतस्य * विभ्राष्टिमु शुक्रशोचिष आजुह्वानस्य सर्पिषः ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-127-1.

சுழி ஹொதாரம் மன்யே டாஸ்வந்தம் வஸோஃ வஸூநும்
 ஸஹஸொ ஜாதவெதஸம் விப்ரம் ந ஜாதவெதஸம் ।
 ய ஊர்ஹ்வயா ஸ்வஹ்வரோ தேவோ தேவாச்ச்யா க்ரூபா
 யுதஸ்ய விப்ராஸ்திமுகுஸுக்ரோஸிஷ சுக்ரஜஹ்வானஸ்ய
 [ஸர்பிஷஃ ॥

அந்வயம்.

अग्निं, होतारं, दास्वन्तं, वसोः सहसः सूनुं, जातवेदसं, विप्रं न, जातवेदसं,
 मन्ये, यः देवः, स्वध्वरः, ऊर्ध्वया, देवाच्या, कृपा, शुक्रशोचिषः,
 आजुह्वानस्य, सर्पिषः, घृतस्य, विभ्राष्टिम् अनु ॥

பதவுரை.

अग्निं	சுழி	{ தேவர்களது சேனைகளிலும். வேள்விகளிலும் தலைமையாக வும்
होतारं	ஹொதாரம்	{ எமது வேள்வியில் தேவர்களை யழைப்பதாகலின் ஒமத்தை புண்டாக்குவதாகவும்
दास्वन्तं	டாஸ்வந்தம்	மிகத் தனங்கொடுப்பதாகவும்
वसोः सहसः	வஸோஃ ஸஹஸஃ	{ அனைவர்களாலும் போற்றத்தக்க ஆற்றலின்
सूनुं	வஸூநும்	மகவாகவும்
जातवेदसं विप्रं न	{ ஜாதவெதஸம் விப்ரம் ந	{ வித்தைகளை யறிகின்ற அந்த ணன் போன்றதாகவும்
जातवेदसं	ஜாதவெதஸம்	{ மிகக் கொண்டாடத்தக்கதாகவு முள்ளதை

* विभ्राष्टि मनुवाष्टि वसु, என்பது இருக்கு.

मन्ये	உநெய்	{ (யான்) அக்கினியென உடன்படுகின்றேன்.
यः देवः	யஃ ஷெவஃ	{ அத்தன்மைய குணமுடைய யாதொரு தேவதையானது
स्वध्वरः	ஸ்வஹ்ரஃ	{ நல்ல வேள்விகளை ஏற்றுக்கொண்டும்
ऊर्ध्वया	ஊஹ்-யா	மிக மேலாகிய
देवाच्या	ஷெவா அஜா	{ தேவாராதனை செய்து கொண்டும் அல்லது, தேவர்கட்குச் (தூது) சொல்லிக் கொண்டும்
कृपा	கூபா	{ ஆற்றலாகிய கிருபையால் அல்லது, தேவதைகட்கு, அவி கொண்டு செல்லவேண்டுமென்னும் இச்சையால்
शुक्रशोचिषः	ஸுக்ரு-ஸோஅஷிஷஃ	{ ஒளிமலிந்த பிரகாசமுடையதாகின்றதோ,
आजुहानस्य	ஆஜஹ-நஸ்ய	{ அவ்வக்கினி நாற்புறத்தும் வேள்விகட்குச்சென்று
सर्पिः घृतस्य	ஸர்பிஷஃ வ்ரதஸ்ய	ஒழுக்குகின்ற நெய்யை
विभ्राष्टिं अनु	விப்ராஷ்டிஃ அநு	{ நன்கு சாம்பராகிய. விடத்து. (ஏற்றுக்கொள்கின்றது.)

சாயணய பாடிம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—9. புருச்சேப ரிஷி.

தேவருடைய சேனைகளில் முதன்மைய தென்றும், எமது வேள்வியைக் குறித்து தேவர்களை யழைப்பதென்றும், அல்லது: ஒமத்தையுண்டாக்குவதென்றும், “அழைப்போனை வேள்வியியற்றுவோனை” என யாஸ்க முனிவருங் 7-15-ல் கூறியுள்ளார் ஆதலின். “இன்று அழைக்குமக்கினியைப் போற்றுக” என மறை கூறலானும். “அழைக்கு மக்கினியைக் கூப்பிடுக” என்ற பிற வாக்கானும், அக்கினிக்கு தேவர்களை அழைக்குந்தன்மை மிக விளக்கமாமென்க. அக்கினி, தேவர்களை அழைக்கத்தக்கதென உடன்படுகின்றேன் எனக்கொள்க. உடன் படுகின்றேன் என்பதை ஒவ்வொரு விசேடணத்திலு மியைத்துக் கொள்க. அல்லது, மேற் கூறப்படுபவைகள் தோத்திரத்தை மேற் கொண்டவைகள். அதாவது வியப்பாகக் கொடுப்பதும், யாவர்களாலும் போற்றத்தக்கதும், ஆற்றலின் மகவும், ஈண்டு அரணிக்கட்டையிற் கடையுங்காலத்தில் மிகவலியோடு கடையுமிடத்து தீ உண்டாவதால் அதை வலியினுடைய மகவென உபசரிக்கப்பட்டது. தோன்றினவைகளை யுணர்வதும், அல்லது, தோன்றின தனங்களையுடையதும், என்னும் இத்தகைய பொருள்தரும் ஜாதவேதசம், என்னுஞ்

சொற்கு நிருத்தத்தில் யாஸ்கமுனிவர் பலவகையாகவுரை கூறியுள்ளார். அக்கினி, தோன்றின வற்றை யுணர்வது, தோன்றின தனங்களை யுடையது என்பதில் உவமை:—எல்லா வித்தைகளையு முணர்ந்த நுண்ணறிவாளனாகிய அந்தணன் போன்றெனல். அதாவது அத்தன்மைய அந்தணன் மிகமதிக்கப்படுதல் போல உண்ணையுந் துதிக்கின்றேன் என்பது பொருள். கூறிய குணங்களோடு கூடிய யாதொரு சூரிய தேவன் உளனோ, அவன், இனிய வேள்விகளைத் தாங்குவோனாகவும், மிக மேம்பட்ட தேவர்களைப் பூசிக்கின்ற, அல்லது, தேவர்களை பெதிர்கொள்கின்ற ஆற்றலென்னும் கருபையோடு கூடி கூடியவனாயிருந்தும், “தேவர்களை யேற்றுக் கொள்கின்ற கருபையால்” என்ற யாஸ்கமுனிவர்வாக்கையு முணர்க. அவைகளினின்றும் அவிக்களை (தேவஉணவுகளைத்) தாங்கும் புத்தியோடு கூடியவனாயிருந்தும், ஒளிமலிந்து பிரகாசமுடையதும், யாண்டும் அழைக்கப்பட்டதும், ஒழுக்குத் தன்மையுடையதுமாகிய நெய்யைச் சாம்பரான பின்னர் அவன் விரும்புகின்றனன். அதாவது, ஏற்றுக்கொள்கின்றனன் என்பதாம். (9)

வசு:; வசு, என இருக்கிலும், சாமத்திலும் பாடம்.

மந்திரம் 10.

466. २३ १ २२ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ ३ ३ २
तव त्यन्नयं नृतोऽप इन्द्र प्रथमं पूर्यं दिवि प्रवाच्यं कृतम् ।

२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २
यो देवस्य शवसा प्रारिणा असुरिणन्नपः

२ ३ १ २ ३ १ २ २ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २ २
* भुवो विश्वमभ्यदेवमोजसा विदेर्ऊ शतक्रतुर्विदेदिषम्॥१०॥

இருக்கு 1-126-1.

தவ தூந்நயம் நுதொ஽வ ஐந், பூரயம் வகுவுடும் ஐவி பூவா
[வஹ் க்ரதம்]

யொ ஷெவஸ்ய ஸவஸா பூராரிணா அஸுரரிணந்நப:
ஹுவொ விஸ்வஹ்ஷெவமொஜஸா விஷெஹ்ஷுடும் ஸதக்ரதாவிட
[ஷெஹ்ஷுடும்]

அந்வயம்.

नृतः, इन्द्र!, नर्यं, प्रथमं, पूर्यं, कृतं, तव, त्यत्, अपः, दिवि, प्रवाच्यं,
देवस्य, असु, शवसा, रिणन्, अपः, अरिणः, विश्वं, अदेवं, ओजसा,
अभिभुवः, शतक्रतुः, ऊर्ज, इषं, विदेत् ॥

* भुवद्, † विदादिषम्, என்பன இருக்கு.

பதவுரை.

மூத:	நூத:	{ அனைவரையும் ஆட்டிவைப்போ
ஹ் !	ஹ் !	அகிய
நய்	நய-ஃ	இந்திரனே !
மயம்	புய-ஃ	மனிதர்க்கு இனியதும்
பூய்	வூவ-ஃ	தலைமையும்
கூத	கூத-	பழமைபுமாகச்
தவ	தவ	செய்யப்பட்ட
தவ அப:	தத்கி சவ:	உனது
திவி	திவி	கீர்த்தியுடைய அச் செய்கை
மவாய்	புவாஅ-ஃ	சுவர்க்கத்தில்
தவஸ்ய	தெவஸ்ய	{ இனிது புகழ்த்தக்கதாகின்றது.
அசு	அவஸ-	அச்செய்கை யாதெனின் ? நீ
அவஸா	பாவஸா	{ வெற்றியை விரும்பிய அசுரர்
ரிணந்	ரிணந்	களின்
அப:	அவ:	பிராணனை
அரிண:	அரிண:	வலியால்
சதகநு:	பதகநு-ஃ	ஒழித்து
விஷ்	விஷ-	{ அசுரர்களாற் றடுக்கப்பட்ட நீரை
அதேவ்	அதேவ-	(மழைய) ச்
அஜஸா	அஜஸா	செலுத்தியதாம்.
அபிபூவ:	அபிபூவ:	அத்தகைய இந்திரன்
கர்ஜ	கர்ஜ-ஃ	நிறைந்த
ஹ்	ஹ்	இருளாகிய அசுரனை
விதேவ்	விதேவ்	ஆற்றலால்
		நாசமாக்குவானாக.
		வலியையும்
		அவியாகிய அன்னத்தையும்
		பெற்றுக்கொள்வானாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—12. இருக்கு—10. கருத்சமத ரிஷி.

அனைவர்களையும் ஆட்டிவைக்கின்ற (செலுத்துகின்ற) இந்திரனே ! நீ மனிதர்க்கு இனிது செய்வதும், முதன்மையானதும், “பிரதமம் மிக முதன்மை” என்றார் யாஸ்கமுனிவரும். முற்காலத்திலுண்டாகியதும், நின்ற செய்தியப்பட்டதுமாகிய கீர்த்திமலிந்த நினது கருமம் (செய்கை) சுவர்க்கத்தில் தேவர்களாற் புகழ்த்தக்கதேயாகின்றது. அஃதென்னேயாவெனின்?

தேவர்களை வெல்ல விரும்புள்ள அசுரனுடைய பிராணனைக் கொன்று, நீ, அவனாற்றடுக்கப்பட்ட நீரை (மழையை) ஏவினாய் (கொண்டு வந்தனை) என்பதாம். யாதொரு இச்செய்கை புகழ்த்தக்கதே யெனப் பொருந்தினமை காண்க. இனிப்ரோட்சமாய்க் கூறல்:—அவ்விந்திரன் நிறைந்த இருளாகிய அசுரனை ஆற்றலாற் றொலைப்பானாக. மற்றும், இந்திரன் வலியை அடைவானாக. அவியாகிய அன்னத்தையும் அடைவானாக என்பதாம். (10)

பன்னிரண்டாவது கண்டம்

முற்றும்.

ஸ்ரீமத், இராஜாதிராஜ பரமேசுர வைதிக மார்க்கப் பிரவர்த்தக,
ஸ்ரீவீர புக்கண பூபால சாம்ராஜ்ய துரந்தரராகிய சயணசாரியர் இயற்றிய
மாதவீய சாம வேதார்த்தப் பிரகாசமென்னுஞ்
சந்த வியாக்கியானத்தில்,

இரண்டாவது ஐந்திர காண்டமும்,

அல்லது

ஐந்திர பருவமும்,

முற்றும்.

சாமவேத சங்கிதை நான்காமத்தியாயம்

முற்றும்.

ஓம் சுப்ரமணியோம்! ஓம் சுப்ரமணியோம்! ஓம் சுப்ரமணியோம்!

சாமவேத சங்கிதை

மூன்றாவது

பவமான காண்டம்.

ஐந்தாம் அத்தியாயம்

முதலாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—5. கண்டம்—1.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

தேவதை—பவமானன், சந்தம்—காயத்திரி. சுரம்—ஷட்சம். இருடிகள் ஆங்காங்குக் கூறப்படுவார்கள்.

இவ் வத்தியாயத்தில் சோமரசந் துதிக்கப்படுகின்றது.

மந்திரம் 1.

467. उचा ते जातमन्धसो *दिवि सङ्ख्याददे ।

उग्रं शर्म महि श्रवः ॥ १ ॥

இருக்கு 9-61-10.

உவா தெ ஜாதமந்வஸா லிவி ஸக்ஷ்யாஅதே ।

உஔ ஸக்ஷ ஸ்ஹி ஸ்ரவஃ ॥

அந்வயம்.

हे सोम !, ते, अन्धसः, उचा, जातं, दिवि, सत्, उग्रं, शर्म, महि, श्रवः,
भूमि आददे ॥

* दिविषद्, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

हे सोम!	ஹெ ஸோம!	சோமமே!
से	செ	உன்னுடைய
अन्धसः	அந்ஸஸ:	இரசத்தின்' தோற்றம்
उक्षा	உக்ஷா	சிறப்புடைய தாய்
जातं	ஜாதம்	உண்டாயிற்று. (அதனால்)
दिवि	திவி	வானுலகில்
सत्	ஸத்	இருக்கப் பெற்றதும்
उग्रं	உஹ்ரம்	கீர்த்தியுடைய துமாகிய
शर्म	ஸரம்	சுகத்தையும்
महि	மஹி	மிகுதியாகிய
श्वः	ஸ்ரவ:	அன்னத்தையும்
भूमि आददे	மூமி ஆததே	{ தரையிற் பிறந்த யாம் அடைகின் றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—2. அமகியுர் ரிஷி.

சோமக்கொடியே! நினது ரசம் மேன்மையாய்ப் பிறந்தது, மற்றும், வானுலகிற் பெருமையுள்ள சுகத்தையும், மகத்தாகிய அன்னத்தையும் தரையிற் பிறந்த எமைப்போன்றார்கள் (அதனால்) அடைகின்றார்கள் என்பதாம்.

மந்திரம் 2.

१२ ३ १२ ३ १ २ ३ १२ १ २३ १२ ३२
468. स्वादिष्टया मदिष्टया पवस्व सोम धारया इन्द्राय पातवे सुतः॥२॥

இருக்கு 9-1-1.

ஸூஅடிஷ்யா மடிஷ்யா பவஸ்வ ஸோம ஧ாரயா இந்ராய பாதவெ

[ஸுத: ॥

அந்வயம்.

हे सोम!, इन्द्राय, पातवे, सुतः, स्वादिष्टया, मदिष्टया, धारया, पवस्व ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹெ ஸோம!	சோமாசமே!
इन्द्राय	இந்ராய	இந்திரன்
पातवे	பாதவெ	அருந்துதற் பொருட்டுப்
सुतः	ஸுத:	பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட நீ
स्वादिष्टया	ஸூஅடிஷ்யா	மிக இன்சுவையோடு கூடியதும்

மதிப்யா	உஜ்ஜயா	{ மிகக் களிப்பைக்கொடுப்பது மாகிய
தாரயா	யாரயா	{ தாரையால் (துளித்துளியா யொழுக)
பவஸ்வ	வவஸு	நிறைவாயாக.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—1. இருக்கு—2. மதுச்சந்த ரிஷி.

சோமரசமே! இந்திரன் அருந்துதற்பொருட்டுப் பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட
நீ, மிகுந்த இன்சுவையோடு கூடியதும், பெரும் (வியப்பாகிய) களிப்பைத்
தருவதுமாகிய தாரையால் நிறைவாயாக என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

9 2 3 9 2 3 9 2 3 2
469. वृषा पवस्व धारया मरुत्वते च मत्सरः ।

2 3 9 2 3 9 2
विश्वा दधान ओजसा ॥ ३ ॥

இருக்கு 6-65-10.

வ்ருஷா வவஸு யாரயா மரூகுவதெ உ உதரஃ |
விஸ்வா உயாந ஓஜஸா ||

அந்வயம்.

हे सोम!, वृषा, धारया, पवस्व, च, मरुत्वते, विश्वा, ओजसा, दधानः,
मत्सरः ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹெ ஸோம!	சோமரசமே! நீ
वृषा	வ்ருஷா	{ துதிப்போர்களின் மனவேட்கை யைப் பொழிந்துகொண்டு
धारया	யாரயா	நினது தாரையால்
पवस्व	வவஸு	கலசத்தில் நிரம்புவாயாக.
च	உ	{ மற்றும், இந்திரனுக்கு அருப் பணஞ்செய்தவிடத்து
मरुत्वते	மரூகுவதெ	{ மருத்துவை உதரியாகக்கொண்ட அவ் விந்திரனுக்கு
विश्वा	விஸ்வா	எல்லாத் தனத்தையும்
ओजसा	ஓஜஸா	தனது வலியால்
दधानः	உயாநஃ	தாங்கிக்கொண்டு
मत्सरः	உதரஃ	களிப்புண்டாக்குவோனாவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—3. பிருகு வாருணி ரிஷி.

சோமரசமே ! நீ, தோத்திரஞ் செய்வோர்களின் விருப்பத்தைப் பெய்
வோனாயிருந்து உன்னுடைய தாரையால் துரோணகலசத்தில் நிரம்புவாயாக.
நிரம்பிய நீ, எங்களால் இந்திரனுக்கு கொடுக்கப்பெற்ற காலத்தில் மருத்
துவைச் (வாயு தேவதையை) சகாயமாய்க் கொண்ட அவ் விர்திரன் பொருட்
டுக் களிப்புண்டாக்குவோனும் ஆவாயாக. எவ்விதத்தனையெனின் ? தனது
ஆற்றலோடு கூடியவனாயிருந்து தோத்திரம் பண்ணுவோர்கட்கு எல்லாத்
தனங்களையேனும், அல்லது, நிறைந்த தனங்களையேனும் கொடுத்துக்
கொண்டு நீ களிப்புண்டாக்குவோனாகுதி என்பது பொருத்தமாமென்க. (3)

மந்திரம் 4.

2 3 2 2 9 2 3 9 2 3 9 2
470. यस्ते मदो वरेण्यस्तेना पवस्वान्धसा ।
3 9 2 3 2
देवावीरघशंसहा ॥ ४ ॥

இருக்கு 9-6-19.

யவெஹு உஷோ வரெணுஷெநா பவவஸுராக்ஸா
ஷெவாவீரவரஸம்ஸஹா ॥

அந்வயம்.

(हे सोम !,) देवावीः, अघशंसहा, वरेण्यः, मदः, ते, यः, (रसः,) तेन,
अन्धसा, पवस्व ॥

பதவுரை.

(हे सोम !)	(ஹெ ஸோம !)	(சோமமே ! நீ,)
देवावीः	ஷெவாவீ:	தேவர்களை விரும்புவதும்
अघशंसहा	அவரஸம்ஸஹா	{ இராக்கதர்களை நாசம் பண்ணுவதும்
वरेण्यः	வரெணு:	மிக மேலானதும்
मदः	மட:	களிப்பைக் கொடுப்பதுமாகிய
ते	தெ	உனது
यः	ய:	யாதொரு
(रसः)	(ரஸ:	(இரசமுண்டோ,) !
तेन अन्धसा	தெந அக்ஸஹா	அந்த ரசத்துடன்
पवस्व	பவஸு	கலசத்தினிறைவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—4. அமகீயுர் ரிஷி.

சோமக்கொடியே! நீ, தேவர்களை யிச்சிக்கின்றதும், இராக்கதர்களைத் தொலைப்பதும், அனைவர்களாலும் போற்றத் தக்கதும், களிப்பைத்தருவது மாகிய உனது யாதொரு இரசமுண்டோ, ஆதரித்தற்குரிய அந்த இரசத் தோடு கலசத்தில் நிறைவாயாக என்பதாம். (4)

மந்திரம் 5.

471. ^{3 2 3 3 1 2 3 1 2 3 1 2} तिस्रो वाच उदीरते गावो मिमन्ति धेनवः ।
^{1 2 3 1 2} हरिरेति कनिकदत् ॥ ५ ॥

இருக்கு 9-33-4.

திஸ்ரோ வாச உதீரதெ மாவொ விஜ்ணி யெநவஃ |
 ஹாரிரெதி கனிகுடத ||

அந்வயம்.

திசு:, வாச:, உதீரதெ, ஧ெநவ:, காவு:, மிமந்தி, ஹரி:, கனிகுடத, எதி ||

பதவுரை.

திசு:	திஸ்ர:	{ இருக்கு முதலிய வேறுபாட்டால் மூவகையான
வாச:	வாசு:	துதிகளை
உதீரதெ	உதீரதெ	{ வேட் போர்கள் சொல்கின்றார்கள்.
தெநவ:	யெநவ:	பாலாற்களிப்பிக்கின்ற
காவு:	மாவ:	கோக்கள்
மிமந்தி	விஜ்ணி	{ பால் கறத்தற் பொருட்டுக் கதறுகின்றன (அதுபோல்)
ஹரி:	ஹரி:	பசிய சோமரசம்
கனிகுடத	கனிகுடத	ஒலித்துக் கொண்டு
எதி	எதி	கலசத்திற் செல்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—5. திரித ரிஷி.

இருக்கு, யசர், சாமம் என்னும் வேறுபாட்டால் மூவகையான தோத் திரங்களை வேட் போர்கள் இனிது படிக்கின்றார்கள். விரைவில் பால் கறக்

கின்ற பாற்பசுக்கள் கறத்தற் பொருட்டுக் கத்துகின்றனபோன்று பசுமை
நிறமுடைய சோமரசமுஞ் சத்தமிட்டுக் கொண்டு கலசத்திற் போய் சேர்கின்
றது என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

1 2 3 1 2 3 1 2 3 1 2
472. इन्द्रायेन्दो मरुत्वते पवस्व मधुमत्तमः ।

3 2 3 1 2 3 1 2
* अर्कस्य योनिमासदम् ॥ 6 ॥

இருக்கு 1-81-3.

ஊராயெநொ ஊராகுவதெ வவவ வயவவவ
சுகவவவ யொநிவவவ ॥

அந்வயம்.

இந்நோ!, மதுமத்தம:, அர்க்ஸ்ய யோநி, ஆசதம், மரூவதெ இந்நோய, பவஸ்வ ॥

பதவுரை.

हे इन्द्रो!	ஹெ ஊநொ!	சோமரசமே!
मधुमत्तमः	மதுமத்தம:	{ மிகுந்த இன்சுவை யோடு கூடிய நீ
अर्कस्य योनिं	அர்க்ஸ்ய யோநி	{ ஆராதிக்கின்ற வேள்வியாகிய இடத்தைப்பற்றி
आसदं	ஆசதம்	விளங்குவதாய்
मरुत्वते इन्द्राय	மரூவதெ இந்நோய	{ மருத்துக்களோடு கூடிய இந்தி ரன் பொருட்டுக்
पवस्व	பவஸ்வ	கலசத்தி னிறைவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—6. கசியப ரிஷி.

சோமரசமே! மிக்க இன்சுவையுள்ள நீ, ஆராதிக்கின்ற வேள்வி என்
னுமிடத்தில் உட்காருவோனாய் இந்திரன் பொருட்டுக் கலசத்தை யடைவா
யாக என்பதாம். (6)

* अर्कस्य, என்பது இருக்கு.

மந்திரம் 7.

473. २ १ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ २
असाव्यंशुर्मदायाप्सु दक्षो गिरिष्ठाः ।

३ २ ३ ३ १ २
श्येनो न योनिमासदत् ॥ ७ ॥

இருக்கு 6-62-4.

சுவாவ்யம் ஸம் ஸுமதாயாப்சு டக்ஷோ கிரிஷ்டாஃ ।

செனோ ந யோனிமாஸதத் ॥

அங்வயம்.

गिरिष्ठाः, अंशुः, मदाय, असावि, श्येनः न, अप्सु, दक्षः, योनिं, आसदत् ॥

பதவுரை.

गिरिष्ठाः	கிரிஷ்டாஃ	மலைகளில் முளைத்துள்ள
अंशुः	சுஃஸம்	சோமம்
मदाय	மதாய	களிப்பின் பொருட்டுத்
असावि	சுவாவி	தேடப்பட்டிருக்கின்றது.
श्येनः न	செனநஃ ந	{ அன்றிற் பறவை வனம்விட்டுத் தன திடத்தி லுறைவது போன்று
अप्सु	அப்சு	
दक्षः	டக்ஷஃ	நீரில்
योनिं आसदत्	யோனிம் ஆஸதத்	வாழ்கின்ற (இச்சோமம்)
		{ தன திடத்தில் நிலைத்திருக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—7. சமதக்கினி ரிஷி.

மலைகளிற்கேற்றிய சோமம், களிப்பின் பொருட்டுப் பிழியப்பட்டது. அது நீரிலும் (மடுக்கனிலும்) வளர்கின்றது. அன்றியும், அன்றிற் புள், வனத்திலிருந்து வந்து தனதிடத்தை யடைவதுபோல, இச் சோமம் தனக்கு யாதொரு இடமுண்டோ, அதை அடைகின்றது என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8.

474. १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
पवस्व दक्षसाधनो देवेभ्यः पीतये हरे ।

३ १ २ ३ २ ३ १ २
मरुद्भ्यो वायवे मदः ॥ ८ ॥

இருக்கு 19-25-1.

வவஷு டக்ஷஸாயநொ டெவெஹு: வீதயெ ஹரொ |
 ஐரூஹொ வாயவெ டஃ ||

அந்வயம்.

हे हरे!, दक्षसाधनः, मदः, देवेभ्यः पीतये, मरुद्भ्यः, वायवे, पवस्व ||

பதவுரை.

हे हरे!	ஹ ஹரொ	{ பாவத்தைப் போக்குகின்ற சோம ரசமே!
दक्षसाधनः	டக்ஷஸாயந:	ஆற்றலுக்குச் சாதகமாகிய
मदः	மட:	களிப்பைக் கொடுக்கின்ற நீ
देवेभ्यः पीतये	டெவெஹு: வீதயெ	{ இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் அருந்துதற் பொருட்டும்
मरुद्भ्यः	மரூஹு:	{ மருத் தேவதைகள் அருந்துதற் பொருட்டும்
वायवे	வாயவெ	வாயு தேவதையின் பொருட்டும்
पवस्व	வவஷு	கலசத்தில் நிறைவாயாக,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—8. திடச்சுத ஆகத்திய ரிஷி.

பச்சைநிற முடையோய்! அல்லது, பாவத்தைப் போக்குகின்ற சோம ரசமே! ஆற்றலுக்கு கருவியாகிய களிப்பைத்தருகின்ற நீ பாத்நிரத்தில் நிறைவாயாக. எதன் பொருட்டெனின்? இந்திரன் முதலிய தேவர்கள் அருந்துவதற்கும், மருத்துகளும் வாயு தேவதைகளும் அருந்துதற்பொருட்டும். நிறைவாயாக எனமுடித்துக் கொள்க. (8)

மந்திரம் 9.

१२ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
 475. परि * स्वानो गिरिष्ठाः पवित्रे सोमो अक्षरत् ।

१२ ३ १ २
 मदेषु सर्वधा असि ॥ ९ ॥

இருக்கு 9-18-1.

வாரிஷூடொ நிரிஷா? வவித்ரு ஹொடொ ஸக்ஷரஸ |
 மடேஷு ஸர்வதா ஸஸி ||

அந்வயம்.

सोमः, पवित्रे, पर्यक्षरत्, गिरिष्ठाः, स्वानः, मदेषु, सर्वधा असि ॥

* सुवानः अक्षरा, என்பன இருக்கு.

பதவுரை.

सोमः	வொஃ	இச் சோமாசம்
पवित्रे	வவித்ரு	சுத்தமாகிய பாத்திரத்தில்
पर्यश्रत्	வயட்குசுரக்	நிறைந்து கொண்டிருக்கின்
गिरिष्ठाः	மிரிஷ்டா:	மலையிற்பேரூன்றியதும்
स्वानः	ஸ்வாந:	சம்பாதிக்கப்பட்டதுமாம்.
मदेषु	மடேஷு	{ அத்தகைய நீ, துதிக்கப்பட் டோர்கள் விஷயத்தில்
सर्वधा असि	ஸர்வதா அசி	{ எல்லாவகையானும் அனைத்தை புகட்கொடுப்போனாக இருக் கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—9. கசியபர், அசிதர் ரிஷிகள்.

இச் சோமாசம் பரிசுத்தமாகிய பாண்டத்தில் நிறைந்துகொண்டிருக்கின்றதும், பிழியப்பட்டதும், மலையிலிருப்பதுமாம் என்பது பொருள். அத்தன்மைய நீ, துதிப்போர்களிடத்தில் எல்லாவற்றையும் கொடுப்போனாய், அல்லது, அனைத்தையுந் தாங்குவோனாய் இருக்கின்றாய் என்பதாம். (9)

மந்திரம் 10.

१२ ३ २ ३२ ३ १ २२ ३१ २२ ३२ २२ ३२
476. परि प्रिया दिवः कविर्वयांसि नप्त्योर्हितः ।

३ १ २ ३ १ २
* स्वानैर्याति कविक्रतुः ॥ १० ॥

இருக்கு 9-9-1.

வரி ப்ரியா டிவஃ கவிவ்யாஸி நப்த்யோஹிதஃ ।
ஸ்வானெய்யாதி கவிக்ருதஃ ॥

அந்வயம்.

கவி:, கவிக்ருது:, நப்த்யோ: ஹித:, டிவ:, ப்ரியா, வ்யாஸி, ஸ்வானை:, ப்ரியாதி ॥

பதவுரை.

कविः	கவி:	நுண்ணறிவுடையதும்
कविक्रतुः	கவிக்ருதஃ	{ புத்தியை வளர்க்கின்றதுமாகிய சோமம்

* சுவானா, என்பது இருக்கு.

ஓத:	நவெஜா: ஹித:	{ பிழியும் பலகைக ளிரண்டின் நடு வில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.
	ஜிவ:	வானுலகிற்
	வியா	பிரியமுள்ளவைகளாய்ப்
व्या. ।	வயாஹி	போகின்ற கற்களை
स्वने:	ஹாநெ:	வேள்வி யாற்றுவோர்களால்
परियाति	வரியாதி	(அது) பெறுகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—10. கசியப், அசுதர் ரிஷிகள்.

நுண்ணறிவுடையதும், எல்லையற்ற கருமமுடையதுமாகிய சோமம், பிழிந்தெடுக்கும் பலகை யிரண்டின் இடையில் வைக்கப்பட்டது. விருப் புடையவைகளாய் வானுலகஞ் செல்கின்ற கற்களை வேட்போர்கள் வாயி லாக அது அடைகின்றது. அவ்வாறே வேதமந்திரமும் கூறுகின்றது. (10)

குறிப்பு.—சண்டு, மேலே தூக்கி சோமக்கொடிபை மிடிக்கின்ற கற்கள் விதந்தோதப்படுகின்றன.

முதலாவது கண்டம்.

முற்றம்.

இரண்டாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—5. அத்தியாயம்—5. கண்டம்—2.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

தேவதை, சோமம். சந்தம், காயத்திரி. சுரம் ஷட்சம்.

மந்திரம் 1.

१ २२ ३ २३ १२ ३ १२
477. १ सोमासो मदच्युतः श्रवसे नो * मघोनाम् ।

३ २ ३ १२

सुता विदथे अक्रमुः ॥ १ ॥

இருக்கு 9-32-1.

* மஹோன: என்பது இருக்கு.

**பு வெலாஜாவெலா அடிவழித் தருவென நொ லெயோநாடி |
வள்தா விடியே சுதூ உம் ||**

அந்வயம்.

मदच्युतः, सोमासः, सुताः, मधोनां, नः, विदथे, श्रवसे, प्र अक्रमुः ॥

பதவுரை.

மதச்சூத:	உத அஜீத:	கனிப்பை யூட்டுகின்ற
சோமாச:	ஸொஜாஸ:	சோமரசம்
சுதா:	ஸுதா:	பிழிந்தெடுத்த விடத்து
மந்தோனா:	உயொநா:	அவிகளைக் கைக்கிராண்ட
ந:	ந:	எங்களுடைய
விதயே	விதயே	வேள்வியில்
ஸ்ரவசே	ஸ்ரவஸே	{ அன்னத்தின் பொருட்டு (அல் லது) கீர்த்தியின் பொருட்டுப்
பாக்ரும:	பாக்ரும:	பாத்திரங்களை யடைகின்றது.

சார்யண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—1. சயாவாசுவ ரிஷி.

சோமரசம், கனிப்பை யூட்டுவதாயும் பிழியப்பட்டதுமாகி அவிக்களைக் கொண்டுள்ள எங்களுடைய வேள்வியில் அன்னத்தின் பொருட்டாகவேனும், அல்லது, கீர்த்தியின் பொருட்டாகவேனும் பாத்திரங்களிற் செல்கின்றது என்பதாம்.

(1)

(1)

மந்திரம் 2.

478. प्र सोमासो विपश्चितोऽपो * नयन्त ऊर्मयः ।

१२ ३१ २ ॥ २ ॥
वनानि महिषा इव ॥ २ ॥

இருக்கு 9-33-1.

ஒ ஸொலாஸொ விவஸரிதொ2வொ நயனா னுஜ்யம் |
வநாநி ஜஹிஷா ஐவ ||

அந்வயம்.

विपश्चितः, सोमासः, अपः ऊर्मयः, महिषा वनानि इव, प्रनयन्त ॥

* नयन्ति, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

विपश्चितः	விவஸித:	புத்தியை வளர்க்கின்ற
सोमासः	சொமாவ:	சோமரசம்
अपः ऊर्मयः	அப: உர்டுய:	நீரி னலைகள் போன்றும்
महिषा वनानि इव	உஹிஷா வநாநி உவ	{ மிருகங்கள் வனங்களிற் செல்வன போன்றும்
प्रनयन्त	புநயன	பாத்திரங்களை யடைகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—2. திரித ரிஷி.

நுண்ணறிவை புண்டாக்குகின்ற சோமரசம் பாத்திரங்களை யடைகின்றது. எதைப் போலெனின்? நீரினுடைய அலைகள் போன்று என்க. ஈண்டு, நீர் என்பது நீரினுடைய என ஆறும் வேற்றுமையாய்த் திரிந்தது. இது பற்றியே இருக்கோதுவார்களும் 'அபாந்நயந்திதி' என ஒதுகின்றார்கள். அந்த அலைகள் இடைவிடாது உண்டாகின்றன போன்று என்பதாம். மிகுதிக்கண் இவ்வுவமை. அடைவதில் மற்றோருவமை கூறப்படுகின்றது:—அநேக மிருகங்கள் வனத்தை யடைவனபோன் றெனல். அல்லது, தனது ஆசிரயமாகிய பாத்திரத்தினின்றும் ஒழுகுவதற்கு முதலுவமை. இரண்டாவதோ, அப் பாத்திரத்தினின்றும் கீழிடத்திற் செல்வதன் பொருட் டெனக் கொள்க.

(2)

மந்திரம் 3.

479. पवस्वेन्दो वृषा सुतः कृधी नो यशसो जने ।
 २ ३ २ ३ १ २
 विश्वा अप द्विषो जहि ॥ ३ ॥

இருக்கு 9-61-28.

வவஸ்வெந்தோ வுஷா சுத: க்ருதீ நொ யஸஸொ ஜநே ।
 விஸ்வா அப த்விஷா ஜஹி ॥

அந்வயம்.

हे इन्दो!, सुतः, वृषा, पवस्व, जने, नः, यशसः, कृधि, विश्वा, द्विषः,
 अप जहि ॥

பதவுரை.

हे इन्दो !	ஹெ ஐந்தோ !	சோமரசமே !
सुतः	ஸுதஃ	பிழியப்பெற்ற நீ
वृषा	வ்ருஷா	{ மனவிருப்பை நிறையச் செய் வோனாக
पवस्व	பவஸூ	{ தாரையாற் பாத்திரத்தை யடை வாயாக.
जने	ஜனெ	தேசத்தின் கண்
नः	நஃ	எம்மைக்
यशसः	யஸஸஃ	கீர்த்தியுடையவராய்ச்
कृधि	கூயி	செய்வாயாக.
विश्वा	விஸ்வா	எல்லாச்
द्विषः	விஷஃ	சத்துருக்களையும்
अप जहि	அப ஜஹி	நாசம் பண்ணுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—3. அமகியுர் ரிஷி.

சோமரசமே ! பிழியப்பட்டோனாய் மனவிருப்பைப் பூரணமாக்குகின்ற நீ, தாரையால் நிறைவாயாக. தேசத்தில் எங்களைக் கீர்த்தியுடையோர்களாகச் செய்குதி. மற்றும், எல்லாப் பகைவர்களையு மொழிப்பாயாக என்பதாம்.

(3)

மந்திரம் 4.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
480. वृषा ह्यसि भानुना घुमन्तं त्वा हवामहे ।
१ २ ३ १ २
पवमान स्वर्दृशम् ॥ ४ ॥

இருக்கு 9-65-4.

வ்ருஷா ஹஸி ஹானுநா ஐமன்தம் த்வா ஹவாமஹே ।

பவமான ஸ்வர்ட்ரீஷம் ॥

அந்வயம்.

(हे सोम !,) हि, वृषा, असि, पवमान !, स्वर्दृशं, भानुना, घुमन्तं, त्वा, हवामहे ॥

பதவுரை.

(हे सोम !)	(ஹெ ஸோம !)	(சோமமே ! நீ)
हि	ஹி	உண்மையாக
वृषा	வரூஷா	{ விரும்பிய பயனைப் பொழி வோனாக
असि	அஸி	இருக்கின்றாய். (இதனால்)
पंचमान !	பவமந !	பவித்திரஞ்செய்கின்றசோமமே!
स्वर्दृशं	ஸ்வர்ட்ரூசம்	எல்லா வற்றையுங்காணுகின்ற
भानुना	மானுநா	பிரகாசத்தால்
सुमन्तं	சுமன்டம்	விளங்குகின்ற
त्वा	த்வா	உன்னை
हवामहे	ஹவாமஹே	வேள்விக்கு அழைக்கின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—4. பிருகு ரிஷி.

சோமமே ! நீ, உண்மையில் நிச்சயமாக விரும்பிய பயன்களைப் பெய்
வோனாயிருக்கின்றாய். ஆதலின் பவித்திரஞ்செய்கின்ற, அல்லது, நிறைந்த
சோமரசமே ! எல்லாவற்றையுங் காண்கின்ற ஒளியால் விளங்கும் உன்னை
வேள்விக்கு அழைக்கின்றோம். (4)

மந்திரம் 5.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २
481. इन्दुः पविष्ट चेतनः प्रियः कवीनां *मतिः ।
३ १ २ २ ३ १ २
सुजदश्वं रथीरिव ॥ ५ ॥

இருக்கு 9-64-10.

ஐந்துஃ பவிஷ்ட.ஹேதநஃ ப்ரியஃ கவீநாம் மதிஃ ।
ஸுஜஜஷ்வம் ரதீரீவ ॥

அந்வயம்.

चेतनः, प्रियः, इन्दुः, कवीनां, मतिः, पविष्ट, अश्वं, रथीः, इव, सुजत् ॥

பதவுரை.

चेतनः	ஹேதநஃ	அறிவைக் கொடுப்பதும்
प्रियः	ப்ரியஃ	{ தேவதைகட்குப் பிரியமுடைய துமாகிய

* मती, என்பது இருக்கு.

इन्दुः	ஐந்து:	சோமரசம்,
कवीनां	கவிநாம்	வேட்போர்களுடைய
मतिः	உதி:	துதியாற்
पविष्ट	வவிஷ்ட	பாத்திரத்தில் நிறைகின்றது.
अश्वं	அசுவம்	குதிரையை
रथीः इव	ரயீ: உவ	{ இரத மூர்வோன் நடத்துவது போன்று
सृजत्	ஸூஜக்ட்	{ (ஒடுகின்ற) தாரைகளை யுண்டாக் குகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—5. கசியப ரிஷி.

மெஞ்ஞானத்தைத் தருவதும், தேவதைகட்கு விருப்பை யுண்டாக்குவதுமாகிய சோமரசம், அளவிலாத கருமமுள்ள துதிப்போர்களின் தோத்திரத்தாற் பாத்திரங்களில் நிறைகின்றது. இரதத்தி லுள்ளான் குதிரையை நடத்துவது போல (இச் சோமரசம்) அலைகளை யுண்டாக்குகின்றது என்பதாம்.

(5)

மந்திரம் 6.

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ २
482. असृक्षत प्र वाजिनो गव्या सोमासो अश्वया ।
३ १ २ ३ १ २ २
शुक्रासो वीरयाश्वः ॥ ६ ॥

இருக்கு 9-64-4.

சுவஸூக்ஷத ப்ர வாஜினொ மவ்யா ஸொமாவொ அசுவயா ।
ஸூக்ராவொ வீரயாஸவஃ ॥

அந்வயம்.

வாஜின:, அசுவ:, சுகாச:, சோமாச:, மவ்யா, அசுவயா, வீரயா, ஸாசூக்ஷத ॥

பதவுரை.

वाजिनः	வாஜின:	ஆற்றலுடையதும்
आश्वः	அசுவ:	வேக முடையதும்
शुक्रासः	ஸூக்ராவ:	ஒளி யுடையதுமாகிய
सोमासः	ஸொமாவ:	சோமரசம்
गव्या	மவ்யா	கோ விருப்பத்தாலும்

अथवा	சுபுரயா	குதிரை யிச்சையாலும்
वीरया	விரயா	புத்திர வேட்கையாலும்
प्रासृक्षत	புராவூக்சித	{ வேட்போர்களால் நன்கு உண் டாக்கப்படுகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—6. கசியபரிஷி.

வலிவுள்ளதும், வேக முடையதுமாகிய சோமரசம், ஆ, வேண்டுமென்
னும் விருப்பானும், குதிரை வேண்டுமென்னும் இச்சையாலும், மக்கள்
வேண்டுமென்னும் வாஞ்சையாலும் வேட்போர்களால் இனிது உண்டாக்கப்
படுகின்றது என்பதாம்.

(6)

மந்திரம் 7.

१२ ३१ २३१ २२ ३ १२
483. पवस्व देव आयुषगिन्द्रं गच्छतु ते मदः ।

३१ २२३ १२
वायुमारोह धर्मणा ॥ ७ ॥

இருக்கு 9-61-16.

வவஸ்வ டேவ சூயுஷகித்ரம் மஹ்து தெ மதஃ ।
வாயுமாரோஹ டர்மணா ॥

அந்வயம்.

(हे सोम!) देवः, पवस्व, मदः, ते, आयुषक्, इन्द्रं, गच्छतु, धर्मणा,
वायुं, आरोह ॥

பதவுரை.

(हे सोम!)	(ஹே ஸோம !)	(சோமரசமே !)
देवः	டேவஃ	பிரகாசமுடைய நீ
पवस्व	வவஸ்வ	{ தாரையாற் பாத்திரத்தில் நிறை வாயாக. மற்றும்,
मदः	மதஃ	களிப்பைத்தருகின்ற
ते	தே	உன்னுடைய ரசமானது
आयुषक्	சூயுஷக்	அடைபு மாறு
इन्द्रं	இத்ரம்	இந்திரனை
गच्छतु	மஹ்து	அடைகு.
धर्मणा	டர்மணா	தாங்குகின்ற நீ இரசவடிவத்தால்
वायुं	வாயும்	வாயுவை
आरोह	சூரோஹ	அடைவாயாக,

மந்திரம் 9.

485. * परि स्वानास इन्दवो मदाय वर्हणा गिरा ।

† मधो अर्षन्ति धारया ॥ ९ ॥

இருக்கு 9-10-4.

வாரி ஸ்ரானாவ ஊவொ உராய வஹமுணா மிரா ।

உயொ சுஷுணி யாரயா ॥

அந்வயம்.

स्वानासः, इन्दवः, वर्हणा, गिरा, मधोः, धारया, मदाय, पर्यर्षन्ति ॥

பதவுரை.

स्वानासः	ஸ்ரானாவ:	பிழியப்பட்டவைகளும்
इन्दवः	ஊவ:	பிரகாசிக்கின்றவைகளும்
वर्हणा	வஹமுணா	மகத்தாகிய
गिरा	மிரா	துதியால்
मधोः	உயொ:	{ களிப்புண்டாக்குபவைகளுமான சோமரசம்
धारया	யாரயா	தாரையால்
मदाय	உராய	{ தேவர்களின் ஆனந்தத்தின் பொருட்டு
पर्यर्षन्ति	வய-சுஷுணி	{ பவித்திரமாகிய ஆடையுள்ள பாத்திரத்தினின்று கீழே ஒழுகுகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—9. காசியபர், அசிதர் இருடிகள்.

பிழியப்பட்டதும், விளங்குகின்றதும், மகத்தாகிய துதியென்னும் வாக்
கால் ஆனந்தத்தை யுண்டாக்குவதுமான சோமரசம், தாரைகளோடு தேவர்
களின் களிப்பின் பொருட்டு தசாபவித்திர மென்னும் ஆடையுள்ள பாத்
திரத்தினின்று கீழே ஒழுகுகின்றது என்பதாம். (9)

* परिस्वानास, † सुता अर्षन्ति, என்பன இருக்கு.

மந்திரம் 10.

486. १३ १२ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ २
परिप्रासिष्यदत्कविः सिन्धोरूर्मावधिश्रितः ।

३१ २२ ३ १२
कारं विभ्रत्पुरुस्पृहम् ॥ १० ॥

இருக்கு 9-14-1.

வரிபுராவிலுட்கவி: ஸிந்தொரூர்மாவயிசுர்த: ।
காரம் விபுரதுரூபுரஹ் ॥

அந்வயம்.

கவி:, சிந்தோ:, கமீ, அயிசுர்த:, புரூபு, கார், விபு, புரிபாசிப்யத் ॥

பதவுரை.

கவி:	கவி:	அறிவை வளர்ப்பதும்
சிந்தோ:	ஸிந்தொ:	கடலின்
கமீ	ஊடீடா	அலையை
அயிசுர்த:	சுயிசுர்த:	முழுதும் ஒத்ததும்
புரூபு	புரூபுஹம்	பலரால் விரும்பத்தக்கதும்
கார்	காரம்	துதிப்போர்களைத்
விபு	விபு	{ தாங்குகின்றதுமாகிய சோம ரசம்
புரிபாசிப்யத்	வரிபுராவிலுட்க	{ பாத்திரத்திற் பொங்கி வழிகின் றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—10. கசியபர், அசிதர் இருடிகள்.

பொங்கி வழிகின்றதும், துண்ணறிவையுடையதும், கடலினது அலை யின் எல்லையைப் பெற்றுள்ளதும், பலரால் விரும்பப்படுவதும், துதிப் போனைத் தாங்குவதுமாகிய சோமரசம் பொங்குகின்றதென அந்வயித்துக் கொள்க.

(10)

குறிப்பு.—காரம், என்பது பாடபேதம்.

இரண்டாவது கண்டம்

முற்றும்.

மூன்றாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—5. கண்டம்—3.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

சோமம் - தேவதை. சந்தம் - காயத்திரி. சுரம் - ஷட்சம்.

மந்திரம் 1.

2 3 2 2 2 2 2 1 2 3 1 2
487. उपो पु जातमपुतुरं गोभिर्भङ्गं परिष्कृतम् ।

1 2 3 1 2
इन्दुं देवा अयासिषुः ॥ १ ॥

இருக்கு 9-61-13.

உவொ ஷு ஜாதமபுரம் மொலிஷுஜம் வரிஷுதம் ।
இந்து ஷெவா அயாஸிஷுஃ ॥

அந்வயம்.

சுஜாத், அபுரம், பங், கோமி, பரிஷுத், இந்து, தேவா, அயாஸிஷுஃ ॥

பதவுரை.

சுஜாத்	ஸுஜாதம்	இனிது தோன்றியதும்
அபுரம்	அபுரம்	நீராலேவப்படுகின்றதும்
பங்	பங்	பகைஞரை யொழிப்பதும்
கோமி;	கோமி;	பசுவின் நெய் முதலியவற்றை
பரிஷுத்	பரிஷுதம்	சுத்தம் பண்ணப்பட்டதுமாகிய
இந்து	இந்து	சோமரசத்தைத்
தேவா;	தேவா;	தேவர்கள்
அயாஸிஷு;	அயாஸிஷுஃ	இனிது அடைகின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—1. அமகியுர் ரிஷி.

நல்ல முறையாலுண்டாகியதும், நீராற் செலுத்தப்பட்டதும், சுத்துருக்களை
நாசப்படுத்துவதும், கோவிகாரமான பால் நெய் முதலியதால் சுத்தம் பண்
ணப்பட்டதுமாகிய சோமரசத்தைத் தேவர்கள் (இந்திரன் முதலியோர்கள்)
அடைகின்றார்கள் என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

488. पुनानो अकमीदभि विश्वा मृधो विचर्षणिः ।

शुम्भन्ति विप्रं धीतिभिः ॥ २ ॥

இருக்கு 9-40-1.

புநானொ அக்ரமீதபி விஷ்வா மூயொ விவஷ்டணிஃ ।

சுஹ்மந்தி விப்ரம் ஧ீதிஹிஃ ॥

அந்வயம்

विचर्षणिः, पुनानः, विश्वाः, मृधः, अभ्यक्रमीत्, विप्रं, धीतिभिः, शुम्भन्ति ॥

பதவுரை.

विचर्षणिः	விவஷ்டணிஃ	அனைத்தையுங் காண்கின்ற
पुनानः	புநாநஃ	புதிதமாகிய சோமரசம்,
विश्वाः	விஷ்வாஃ	எல்லாப்
मृधः	மூயஃ	பகைவருடைய படைகளை
अभ्यक्रमीत्	அஹக்ரமீதஃ	{ முன்னர்ப்போய்ச் சூழ்ந்து கொள் கின்றது.
विप्रं	விப்ரம்	{ கூரிய வறிவுள்ள அச்சோமத் தைப்
धीतिभिः	஧ீதிஹிஃ	பரிசுத்தமாகிய கிரியைகளால்
शुम्भन्ति	சுஹ்மந்தி	அலங்கரிக்கின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—2.

காண்கின்ற சோமரசமானது எல்லாச் சத்துருசேனைகளையும் வளைத்
துக்கொள்கின்றது. நுண்ணறிவாளியாகிய அச்சோமரசத்தை, சுத்தமாந்
தன்மைகளால் (புதிதமாகிய கருமங்களால்) அலங்காரஞ் செய்கின்றார்கள்.

மந்திரம் 3.

489. आविशन् कलशं सुतो विश्वा अर्पन्भिश्रियः ।

इन्दुरिन्द्राय धीयते ॥ ३ ॥

இருக்கு 9-62-19,

சூவிசநு கருஸம் ஸுதொ விஸூர் சுஷ்டுனவிஸூயம் |
உநூரிநு ராய யீயதெ ||

அந்வயம்.

சுத:; கலச:; आविशन्, विश्वा:; श्रिय:; अभ्यर्षन्, इन्दु:; इन्द्राय, धीयते ||

பதவுரை.

சுத:	ஸுத:	பிழியப்பட்டதும்
கலச: आविशन्	கருஸம் சூவிசநு	கலசத்திற் சென்றதும்
विश्वा:	விஸூர்	எல்லாச்
श्रिय:	ஸ்ரிய:	சம்பத்துக்களையும்
अभ्यर्षन्	சுஷ்டுஷ்டு	பொழிகின்றதுமாகிய
इन्दु:	உநூ:	சோமரசம்
इन्द्राय	உநூராய	இந்திரன் பொருட்டு
धीयते	யீயதெ	{ (பாண்டத்தில்) வைக்கப்படுகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—3. சமதக்கினி ரிஷி.

பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட சோமரசமானது, துரோணம் என்னும் பாத்தி ரத்திற்புகுந்து, எல்லாச் சம்பத்துக்களையும் யாண்டுங் கொடுத்துக்கொண்டு விளங்குகின்றதாயிருக்கின்றது. (அத்தன்மைய சோமரசம்) இந்திரன் பொருட்டுத் (வடிப்பதற்கு) தசாபவித்திரமென்னும் ஆடையுள்ள பாத்திரத் தில் எசர்மறையோதுவோர்களால் வார்க்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१२ ३ २ ३ १२ ३१२ ३२२ ३२
490. असर्जि रथ्यो यथा पवित्रे चम्वो: सुत: |
१ २ ३ १ २ २
कार्मन् वाजी न्यक्रमीत् || ४ ||

இருக்கு 9-36-1.

சுஸஜி ரத்யோ யயா பவித்ரு வஜோ: ஸுத: |
காஷ்டுநு வாஜி ந்யக்ரமீக் ||

அந்வயம்.

रथ्य: यथा, चम्वो:, सुत:, पवित्रे, असर्जि, वाजी, कार्मन्, न्यक्रमीत् ||

பதவுரை.

रथः यथा	ரதஃ யதா	{ குதிரையை இரதத்தில் விரைவில் பூட்டுவதுபோல் (வேள்வியில்)
जम्बोः	அம்பா	{ இரசம் பிழியும் பலகைகளிரண்டின் நடுவில் வைத்து
सुतः	ஸுதஃ	பிழியப்பட்ட சோமரசம்
पवित्रे	பவித்ரு	பாத்திரத்தில்
असर्जि	அஸர்ஜி	வார்க்கப்பட்டது. அத்தன்மைய
वाजी	வாஜி	விரைவுள்ள சோமரசம்
कार्मन्	காஷ்டாநு	வேள்வியாகிய போரை
न्यक्रमीत्	நிக்ரமீக	வளைத்துக் கொள்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—4. பிரபுவசு ரிஷி.

இரத சம்பந்தமுள்ள குதிரை போன்று, அதாவது அக்குதிரையை விடுமாறு வேள்வியில் இரண்டு பலகையின் நடுவில் வைத்துப் பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட சோமரசம் பாத்திரத்தில் விடப்பட்டது. அத்தன்மைய வேகமுள்ள சோமரசம் வேள்வியாகிய உபுத்தத்தை இயற்கையாய்ச் சூழ்ந்து கொள்கின்றது என்பதாம். (4)

சுண்டுத், தேவர் மனிதர்களை ஒருவர்க்கொருவர் ஆகர்ஷணித்துக்கொள்ளுமாறு செய்தவின் வேள்வியே போரெனப்பட்டது.

மந்திரம் 5.

२३ ३ १ २२ ३२ ३ २ ३ १२
491. *प्र यद्गावो न भूर्णयस्त्वेषा अयासो अक्रमुः ।

२ २ ३ २३ ३ १ २
मन्तः कृष्णामप त्वचम् ॥ ५ ॥

இருக்கு—9-41-1.

புரயதாவொ ந ஹகுணாயுவெஷா அயாவொ அக்ரமஃ ।
மன்தஃ க்ருஷாமப த்வவம் ॥

அந்வயம்.

यत्, भूर्णयः, त्वेषाः, अयासः, कृष्णां त्वचं, अपमन्तः, गावः न, प्राक्रमुः ॥

* प्रये गावो, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

यत् भूर्णयः	யக் ஹ-ஊ-ய:	யாது வேகமுடையதும்,
स्वेषाः	செவஷா:	பிரகாசமுடையதும்,
अयासः	சயாஸ:	செல்லுஞ் சீலமுடையதும்,
कृणां स्वचं	கருணா ^௧ ச்வஅ ^௨	மறைக்கப்பட்ட இருளை
अपघ्नन्तः	அபவஹு:	{ (பிழியுங்கால்) நீக்குகின்றது மாமோ, அச்சோமரசம்
गावः न	மாவ: ந	{ பசுக்கள் தமது கட்டுத்தறிக்குப் போவனபோன்று
प्राक्	புராகு ^௩ :	{ வேள்வியைத் தொழிற் படுத்து கின்றது. (பிரவீருத்தி செய் விக்கின்றது.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருகுக்—5. மேத்யாதிதி ரிஷி.

எது வேகமுடையதும், பிரகாசமுடையதும், செல்லுஞ் சீலமுடையதும், பிழியுங்காலே மறைக்கின்ற இருளையொதுக்குகின்றதுமாமோ, இத்தன்மைய சோமரசம் வேள்வியைப் பிரவீர்த்திப்பிக்கின்றது. அதிலுவமை:-- நீர். போன்றெனல், அதாவது நீர் விரைவிற கீழே விழுகின்றது போன்று என்பதாம். ஈண்டு மூலத்திப 'கோ' என்னும் பதத்திற்கு, நீர் பொருள். அல்லது, கோக்களையே உவமையாகக் கூறப்படுகின்றது:--தனது கோட்டத்திற்கு (பசுச் சாலைக்கு) பசுக்கள் விரைவிற செல்கின்றன போன்றெனல். அல்லது, கோ, என்றது துதிவாக்கு. அவ்வாக்கு, துதிக்கத்தக்கதைக் குறித்து விரைவிலடைகின்றது போன்றெனல். வேள்வியைத் தொழிற் படுத்துகின்றதென்பது அதைத் தோத்திரம் பண்ணுகின்றது என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
492. अपघ्नन् पवसे मृधः क्रतुवित्सोम मत्सरः ।

३ १ २ २ ३ १ २
नुदस्वादेवयुं जनम् ॥ ६ ॥

சா. வே.

அபவஹு பவஸெ ஔய: க்ர-தாவிதொஉதாஸ: |
நுடிஸ்வாடிவயு^௧ ஜநம் ||

அந்வயம்.

हे सोम !, मत्सरः, मृधः, अपघ्नन्, क्रतुवित्, पवसे, अदेवयुं जनं, नुदस्व ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹெ ஸோம !	சோமமே !
मस्यः	உதரஃ	களிப்பைத்தருகின்ற நீ
सृधः	உதயஃ	துன்புறுத்துஞ் சத்துருக்களை
अपन्न	அபவநு	நாசஞ் செய்து
क्रतुवित्	கருதுவிது	எனக்கு அறிவையுந்தந்து
पवसे	பவஸே	{ பாத்திரத்தில் நிறைகின்றாய். அத்தன்மைய நீ
अदेवयुं जनं	அதேவயுஃ ஜனம்	{ தேவர்களை விரும்பாத இராக்க தர்களை
नुदस्व	நுதஸுவ	தூரத்தில் ஒட்டுவாயாக,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—6. நிதய ரிஷி.

சோமமே! களிப்பைக் கொடுக்கின்ற நீ, துன்புறுத்துவோர்களைக் (சத்துருக்களை) கொன்று, எங்கட்கு நல்லுணர்வையுங் கொடுத்துப், பாத்திரத்தில் நிறைகின்றன. அத்தன்மைய நீ, தேவர்களை ஆதரிக்காத இராக்கத வருக்கத்தை வெளியிற் போகச் செய்வாயாக என்பதாம். (6)

மந்திரம் 7.

३ १ २ ३ १२ ३ २ ३ २ ३ १२
493. अया पवस्व धारया यया सूर्यमरोचयः ।
३ १ २२ ३२
हिन्वानो मानुषीरपः ॥ ७ ॥

இருக்கு—9-63-7.

அயா பவஸ்வ ஧ாரயா யயா சூர்யமரோசயஃ ।
ஹிநாவொ மானுஷீரவஃ ॥

அங்வயம்.

(हे सोम !,) मानुषीः, अपः, हिन्वानः, यया धारया, सूर्य, अरोचयः, अया, पवस्व ॥

பதவுரை.

(हे सोम !)	(ஹெ ஸோம !)	(சோமமே !)
मानुषीः	மானுஷீஃ	மனிதர்கட்கு இதமான
अपः	அபவஃ	நீரைச்

हिन्वानः	ஹிநூநஃ	செலுத்துகின்ற நீ
यया धारया	யயா யாரயா	எந்தத் தாரையால்
सूर्यं	ஸூரிய-ஹ்	சூரியனைப்
अरोचयः	அரொஅயஃ	பிராகாசிப்பிக்கின்றனையோ,
अया	அயா	அத்தகைய இந்தத் தாரையோடு
पवस्व	பவஸூ	பாத்திரத்தில் நிறைவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—7. நித்யு ரிஷி.

மக்கட் கறுகூலமாகிய நீரைச்செலுத்துகின்ற நீ, எந்தத் தாரையால் சூரியனைப் பிராகாசிப்பிக்கின்றனையோ, அத்தகைய இத்தாரையாற் பாத்திரத்தில் நிறைவாயாக, (7)

மந்திரம் 8.

• १ २ ३ २३ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
494. स पवस्व य आविथेन्द्रं वृत्राय हन्तवे ।

३ १ २ ३ २३२
वत्रिवांसं महीरपः ॥ ८ ॥

இருக்கு—9-61-22.

ஸ பவஸூ ய சூவியெந்த்ரம் வுத்ராய ஹந்தவெ |
வத்ரிவாஂஸம் மஹீரபஃ ||

அந்வயம்.

(हे सोम!) यः (त्वं) महीः, अपः, वत्रिवांसं, वृत्राय हन्तवे, इन्द्रं, आविथः,
सः, पवस्व ॥

பதவுரை.

(हे सोम!)	(ஹெ ஸொம!)	(சோமமே!)
यः (त्वं)	யஃ (த்வம்)	யாதொரு நீ
महीः	மஹீஃ	மிகுந்த
अपः	அபஃ	நீரைத்
वत्रिवांसं	வத்ரி-வாஂஸம்	தடை செய்த
वृत्राय हन्तवे	வுத்ராய ஹந்தவெ	விருத்திராகுரனைக் கொல்வதற்கு
इन्द्रं आविथः	இந்த்ரம் ஓவியஃ	இந்திரனைக் காத்தாய்.
सः	ஸஃ	அத்தகைய நீ
पवस्व	பவஸூ	{ தாரையாய்ப் பாத்திரத்தில் நிறைவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—8. அமகீய ரிஷி.

சோமரசமே! நீ, மகத்தாகிய நீரைத் தடுத்த விருத்திராசுரனைக் கொல்வதற்கு இந்திரனைக் காப்பாற்றினாய். அத்தகைய நீ தாரையால் பாத்திரத்தில் நிரம்புவாயாக. இந்திரன் சோமத்தை யருந்தி உன்மத்தனாய் மகத்தாகிய நீரைத் தடுத்த விருத்திராசுரனைக் கொன்றனன் என்பது பொருள்.

மந்திரம் 9.

495. ३ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ २ ३ २
अया वीती परिस्रव यस्त इन्दो मदेष्वा ।

३ १ २ ३ १ २ २
अवाहन्नवतीर्नव ॥ ९ ॥

இருக்கு—9-61-1.

சயா வீதீ வரிஸ்ரவ யஸ்த ஐநொ உஷ்வா ।
சவாஹந்வதீநவ ॥

அந்வயம்.

हे इन्दो!, ते, यः, मदेष्, नवतीः नव, अवाहन्, अया, वीती, परिस्रव, ॥

பதவுரை.

हे इन्दो!	ஹ ஐநொ!	சோமரசமே!
ते	தெ	உன்னுடைய
यः	ய:	யாதொரு இரசமானது
मदेष्	உஷ்வ-	போர்களில் (களிப்பினால்)
नवतीः नव	நவதீ: நவ	{ என்பது தொண்ணூறு (810) அசுரபுரங்களை
अवाहन्	சவாஹந்	நாசம் பண்ணியதோ.
अया	சயா	இந்த இரசத்துடன்
वीती	வீதீ	இந்திரன் உண்ணுதற்பொருட்டுக்
परिस्रव	வரிஸ்ரவ	கலசத்திற் பொங்கி வழிவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—9. அமகீய ரிஷி.

சோமமே! இந்த ரசத்துடன் இந்திரன் அருந்துதற்பொருட்டுக் கலசத்தில் நிரம்புவாயாக. எவ்வண்ணமாகிய இரசத்தாலென்று ஆசங்கித்துக்கூறப்

படுகின்றது:—உன்னுடைய யாதொரு இரசமானது உயுத்தத்தில் எண்ணுற்றுப்பத்து எண்கள் கொண்ட அசுரசமரபுரிகளை (இராக்கத புரங்களை) நாசம் பண்ணியதோ, அத்தன்மைய இரசத்துடன் எனச்சேர்த்துக்கொள்க. (எண்டு இந்தச் சோமரசத்தைக் குடித்துவிட்டு உன்மத்தனாகிய இந்திரன், கூறிய எண் கொண்ட அசுரர்களின் சமரபுரிகளை யழித்தனன் என்பது கொண்டு சோமரசங் கொன்றது எனல் உபசார மென்க.) (9)

மந்திரம் 10.

496. * परि धुक्षं † सनद्रयि भरद्वाजं नो अन्धसा ।

§ स्वानो अर्ष पवित्र आ ॥ १० ॥

இருக்கு—9-52-1.

வரி ஐஹக்ஷம் ஸநதரயிம் ஹரவாஜம் நொ அந்ஸவா ।

ஸ்வானொ அர்ஷ பவித்ர அ ॥

அந்வயம்.

யுக்ஷம், சனத், ரயி, வாஜ், அந்ஸா, ந:, பரிமரத், ஸ்வந:, பவித்ர, அ அர்ஷ ॥

பதவுரை.

யுக்ஷம்	ஐஹக்ஷம்	விளங்குவதும்
சனத்	ஸநதக்	கொடுக்கப்படுவதுமாகிய
ரயி	ரயிம்	தனத்தையும்
வாஜ்	வாஜம்	அன்னத்தையும்
ந:	ந:	எங்கட்கு
பரிமரத்	வரிஹக்	{ எல்லா வகையானும் சோமரசங் கொடுக்குக.
ஸ்வந:	ஸ்வந:	{ (அத்தகைய நீ) பிழியப்பட்டோ னாய்க்
பவித்ர	பவித்ர	கலசத்திற்
அ அர்ஷ	அ அர்ஷ	பொங்கிவழிவாயாக.

* परीयुक्षः, † सनद्रयि: § स्वानो, என்பன இருக்கு.

பதவுரை.

वृषा	வௌஷா	மனவிருப்பைப் பொழிவதும்
हरिः	ஹரி:	பசுமையானதும்
महान्	உஹாநு	பூசிக்கத்தக்கதும்
मित्रः न	மித்ரு: ந	நண்பன் போன்று
दक्षिंतः	உதா-தத:	{ பார்க்கத்தக்கதுமாகிய சோமர சம்
अचिक्रदद्	அஅகிர-உதத	ஒலிக்கின்றது. அச்சோமரசம்
मर्षेण सं	மஸ்யெண-ஸம்	இரவியோடு
गते	உதத-தெ	வானுலகில் விளங்குகின்றது.

சாயண பாடியம்.

ண்டம்—4. இருக்கு—1. மேத்யாதிதி ரிஷி.

விரு... யெனப் பெய்வதும், பசுமை நிறமுடையதும், ஆரா
தித்தற்... ணைப் போன்று பார்க்கத்தக்கதுமாகிய யாதொரு
சோமர... இரைச்சலிடுகின்றது. அத்தகைய இச்சோமரசம்
சூரியனுடன் வானில் விளங்குகின்றது என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
498. आ ते दक्षं मयोभुवं वह्निमद्या वृणीमहे ।

२ ३ १ २ ३ १ २

पान्तमा पुरुस्पृहम् ॥ २ ॥

இருக்கு—9-65-28.

சூ தெ உக்ஷம் உயொஹுவம் வஹ்நிஉஷா வுணீஉஹை ।

வானுதா வுரஹுஸுஹம் ॥

அந்வயம்.

(हे सोम !,) (यष्टारः,) ते, दक्षं, अद्य, आवृणीमहे, मयोभुवं, वह्निं, पान्तं,
पुरुस्पृहं ॥

பதவுரை.

(हे सोम !)	(ஹெ ஸொம !)	(சோமரசமே !)
(यष्टारः)	(யஷ்டாரः)	(வேட்போர்களான யாங்கள்)
ते	தெ	உன்னுடைய
दक्षं	உக்ஷம்	ஆற்றலை
अद्य	அதத	இவ்வேள்வி நாளில்

आवृणीमहे	சூவூணீமஹே	{ ஒரே லெனா.
मयोभुवं	மயொஹுவம்	{ சுகத்தைத்
वहिं	வஹிம்	{ தன முதலிய பதும்
पान्तं	பாணம்	{ பகைவர்களினி வதும்
पुरुषृहं	புருசுஹம்	{ பல்லோர்கள் மாம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—2. பிருகு ரிஷி.

சோமாசமே! வேள்வி யாற்றுகின்ற நாங்கள் உன்னுடைய தன்மைய ஆற்றலை இவ்வேள்வித் தினத்தில் ஒரு முகப்பட்டுப் போற்றுகின்றோம். எத்தன்மைய ஆற்றலெனின்? சுகத்தை யுண்டாக்குவதும், தன முதலியவைகளைக் கொடுப்பதும், சத்துருக்களினின்றும் பாதுகாப்பதும், பலரால் விரும்பற்பாலதுமாகியதாம் (அவ்வாற்றலைப் போற்றுகின்றோம் என்று முடித்துக் கொள்க.) (2)

மந்திரம் 3.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २
499. अध्वर्यो अद्रिभिः सुतं सोमं पवित्रे आनय ।

३ १ २ ३ १ २
* पुनाहीन्द्राय पातवे ॥ ३ ॥

இருக்கு 9-51-2.

சுயயெஹா சுஹிவி: ஸுதம் ஸொமம் பவித்ரே சூநய |
புநாஹீந்திராய பாதுவெ ||

அந்வயம்.

हे अध्वर्यो!, अद्रिभिः, सुतं सोमं, पवित्रे, आनय, इन्द्राय पातवे, पुनाहि ॥

பதவுரை.

हे अध्वर्यो!	ஹே சுயயெஹா!	வேட்கின்றோம்! நீ
अद्रिभिः	சுஹிவி:	கற்களாற்
सुतं सोमं	ஸுதம் ஸொமம்	பிழியப்பட்ட சோமாசத்தைக்

* புனிதி, என்பது இருக்கு.

கலசத்திற்

கொண்டுவந்து சேர்ப்பாயாக.

புறாய வாதவெ

{ (மற்றும்) இந்திரன் அருந்துதற்
பொருட்டுப்

வாநாணி

பரிசுத்தஞ் செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்

நக்கு—3. உசத்திய ரிஷி.

ய! கற்கனிநூற் பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட சோமரசத்தைப் பாத்தி
பாயாக. மேலும் இப்பொருளே விளக்கப்படுகின்றது. இந்
ருந்துதற் பொருட்டுப் பரிசுத்தஞ் செய்வாயாக என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

२३ २३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ २

500. तरत्स मन्दी धावति धारा सुतस्यान्धसः ।

२३ २३ १ २

तरत्स मन्दी धावति ॥ ४ ॥

இருக்கு 9-58-1.

தரத் த் ஸீ யாவதி யாரா ஸுதஸ்யாந்ஹஸஃ ।

தரத் த் ஸீ யாவதி ॥

அந்வயம்.

सुतस्य, अन्धसः, धारा, मन्दी, सः, तरत्, धावति, सः, तरत्, धावति ॥

பதவுரை.

सुतस्य	ஸுதஸ்ய	பிழியப்பட்ட
अन्धसः	அந்ஹஸஃ	சோமரசத்தினுடைய
धारा	யாரா	தாரையானது
मन्दी	மநீ	{ இந்திரனுக்குக் களிப்பைக் கொடுக்கின்றது.
सः	ஸஃ	அது
तरत्	தரத்	{ பாவத்தினின்றுங் கரையேற்று வதாய்த்
धावति	யாவதி	{ துரோண கலசத்தை யடைகின் றது.
सः	ஸஃ	அது
तरत्	தரத்	{ பாவத்தினின்றுங் கரையேற்று வதாய்த்
धावति	யாவதி	{ துரோண கலசத்தை யடைகின் றது

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—4. அவத்சார ரிஷி.

அச் சோமரசம், தேவர்கட்குக் களிப்பைக் கொடுக்கிறதும், துதிப்போர் களைப் பாவத்தினின்றுங் கரையேற்றிவிடுகின்றதும், துரோண கலசத்தை யடைகின்றதுமாம். பாவத்தினின்றுங் கரையேற்றுகின்றது துரோணகல சத்தையடைகின்றது, என மூலத்தில் இரட்டித்துக் கூறியது மிகுந்த அன் பின் பொருட்டாம். அல்லது, இம்மந்திரத்திற்கு யாஸ்கமுனிவர் நிருத்தம் 13, 6, ல் கூறியுள்ள பொருளைக் கொள்க. அஃது வருமாறு:—“யாவன் துதிக்கின்றானோ, அவன் எல்லாப் பாவத்தையுங்கடக்கின்றான் களிப்படை கின்றான்” என்பது முதலியனவாம். (4)

மந்திரம் 5.

501. ^{१ २   ३१ २   ३१   २   ३१ २}
 आ पवस्व सहस्रिणं रयिं सोम सुवीर्यम् ।

^{३ १   २२}
 अस्मे श्रवांसि धारय ॥ ५ ॥

இருக்கு 9-63-1.

சூ பவஸு வஹஸிணம் ரயிம் ஸோம ஸுவீர்யம் ।

அஸு ஸுவாஸி ஧ாரய ॥

அந்வயம்.

हे सोम !, सहस्रिणं, सुवीर्यं, रयिं, आपवस्व, अस्मे, श्रवांसि, धारय ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹ ஸோம !	சோமரசமே ! நீ
सहस्रिणं	வஹஸிணம்	{ ஆயிரக்கணக்கான எண் கொண் டதும்
सुवीर्यं	ஸுவீர்யம்	{ மேம்பட்ட வன்மையுடையது மாகிய
रयिं	ரயிம்	தனத்தை (எமக்கு)
आ पवस्व	சூ பவஸு	* ஒரு முகமாய்ப் பொழி வாயாக.
अस्मे	அஸு	என் விஷயத்தில்
श्रवांसि	ஸுவாஸி	அன்னங்களை (யும்)
धारय	யாரய	நிலை நிறுத்து வாயாக,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—5. நித்தருவி ரிஷி.

சோமரசமே! நீ, ஆயிரக்கணக்கான (அளவற்ற) நல்ல சத்திகளோடு
கடிய தனத்தை ஒரு முகமாக எமக்குப் பொழிவாயாக. மற்றும், எம்மிடத்
தில் அன்னங்களை நிறுத்திவைப்பாயாக என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

12 3 12 3 12 3 1 22
502. अनु प्रत्तास आयवः पदं नवीयो अक्रमुः ।

3 1 2 3 1 2
रुचे जनन्त सूर्यम् ॥ 6 ॥

இருக்கு 9-23-2.

சுமரஸோ! நீ, ஆயிரக்கணக்கான (அளவற்ற) நல்ல சத்திகளோடு
கடிய தனத்தை ஒரு முகமாக எமக்குப் பொழிவாயாக. மற்றும், எம்மிடத்
தில் அன்னங்களை நிறுத்திவைப்பாயாக என்பதாம். (5)

ரூசு ஜனந்த சூர்யம் ॥ 6 ॥

அந்வயம்.

प्रत्तासः, आयवः, नवीयः, पदं, अन्वक्रमुः, रुचे, सूर्य, जनन्त ॥

பதவுரை.

प्रत्तासः	புத்தாஸ:	பழைமையாகியதும்
आयवः	ஆயவ:	{ செல்லுஞ் சீலமுடையதுமாகிய சோமரசம்
नवीयः	நவீய:	புதிய
पदं	படி	இடத்தைச்
अन्वक्रमुः	அந்வகரமு:	சூழ்ந்துகொண்டது.
रुचे	ரூசு	பிரகாசத்தின்பொருட்டு
सूर्य	சூர்ய	{ சூரியனைப் போன்று சோம ரசத்தை
जनन्त	ஜனந்த	உண்டாக்குகின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—6.

செல்லுந் தன்மைபுள்ள பண்டைக்காலத்திய அநேக குதிரைகள் மிகப்
புதிய இடத்தை நன்கு அடைகின்றன என்னும் வழக்கம்பற்றிய உருவகத்தி
னாற் சோமரசந் துதிக்கப்படுகின்றது. பிரகாசத்தின் பொருட்டு சூரியனை
(சூரியன் போன்ற சோமரசத்தை) உண்டாக்குகின்றார்கள் என்பதாம். (6)

மந்திரம் 7.

503. ^{१ २} अर्षा ^{३ १ २ ३ १} सोम ^{२ २ ३} द्युमत्तमोऽभि ^{१ २} द्रोणानि ^{३ १ २ ३ २ ३ २} रोरुवत् ।

* सीदन्योनौ वनेष्वा ॥ ७ ॥

இருக்கு 9-65-19.

சுவஸா ஸொஹ ஐ-ஹ துஹோ-வி ஹோணாநி ரொரா-வஸ |
வீஹோநள வநெஷா ||

அந்வயம்.

हे सोम !, द्युमत्तमः, द्रोणानि, अभि रोरुवत्, वनेषु, योनौ, आसीदन्, अर्ष ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹ ஸொஹ !	சோமரசம் !
द्युमत्तमः	ஐ-ஹ துஹ :	மிகப்பிரசாசமுடைய நீ
द्रोणानि अभि	ஹோணாநி சஹி	கலசங்களைக் குறித்து
अभि रोरुवत्	சஹி ரொரா-வஸ	பன்முறை யொலித்துக்கொண்டு
वनेषु	வநெஷா	வேள்விச்சாலைகளுள்
योनौ	யொநள	ஒரிடத்தில்
आसीदन्	சூஸீஹ	முதன்மையாய் நிலைப்போனாய்
अर्ष	சஹ-ஹ	வருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—7. பிருகு ரிஷி.

சோமமே ! வியப்பார்த்த வொளியுடைய நீ, துரோண கலசங்களிற், (பிரயோகமிகுதிப்பாடுபற்றிப் பன்மை) குறி வைத்துக்கொண்டு மீண்டும் மீண்டும், அல்லது, மிகுதியாக ஒலி செய்துகொண்டு வருவாயாக. (எண்டு, தசாபவித்திரமென்னும் ஒரு பெரும்பாண்டத்தினின்று வெளியேறிய சோமரசம் இடைவிடாத தாரையால் கீழ் விழுந்துகொண்டு உண்மையாய் ஒலியிடுகின்றது என்க.) அதில் திட்டாந்தம்:—வனத்திலுள்ள வேள்விச் சாலைகளில், அல்லது, போற்றத்தக்க வேள்விமனைகளில் உள்ள ஒரு இடத்தில் இருந்தவாறெனல். அல்லது, வனங்களில் பூமியில் முன்னிருந்து கொண்டவாறெனல். சோமரசம் முன்னிருந்தவாறே வேள்விமனைக்குட் செல்கின்றது என இயைத்துக்கொள்க. (7)

* सीदन् इयेनो न योनिना, என்பது இருக்கு.

மந்திரம் 8.

92 39 23 92 392
504. वृषा सोम युमांश्च असि वृषा देव वृषत्रतः ।

23 92
वृषा धर्माणि *दध्रिषे ॥ ८ ॥

இருக்கு 9-64-1.

வ்ருஷா ஸோம ஐஷ்டாஸம் சவஸி வ்ருஷா தேவ வ்ருஷத்ருத: ।

வ்ருஷா ஧ர்மாணி ஐதிரிஷே ॥

அவ்வயம்.

हे सोम ! वृषा, युमान्, असि, देव, वृषा, वृषत्रतः, वृषा, धर्माणि, दध्रिषे ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹே ஸோம !	சோமரசமே !
वृषा	வ்ருஷா	மனவ்ருப்பைப் பொழிகின்ற நீ
युमान्	ஐஷ்டாஸம்	பிரகாசமுடையோனாய்
असि	சவஸி	இருக்கின்றாய். மற்றும்,
देव !	தேவ !	திவ்யமாகிய சோமமே !
वृषा	வ்ருஷா	{ மனவேட்கையை நிறையச் செய்கின்ற நீ
वृषत्रतः	வ்ருஷத்ருத:	{ மழையின் பொருட்டு விரதமுடையோனாய் இருக்கின்றாய். மற்றும், சோமமே !
वृषा	வ்ருஷா	{ இச்சையைப் பூரணமாக்குகின்ற நீ
धर्माणि	ஐஷ்டாஸி	{ தேவ மதுடர்கட்கு இனிய செய்யுந் தருமங்களைத்
दध्रिषे	ஐதிரிஷே	தாங்குகின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—8. கசியப ரிஷி.

சோமமே ! வேண்டியதைப் பெய்கின்ற நீ, ஒளிமிக்குடையோனாய் இருக்கின்றாய். மற்றும், பிரகாசமுடைய தேவ ! மழையைப் பெய்விக்கின்ற கரும சீலனாய் இருக்கின்றாய். அஃதன்றியும், மனிதர் தேவர்கட்கு இனிதாகிய தருமங்களை (உணவுகளை)த் தாங்கியுள்ளாய்.

(8)

* दध्रिषे, என்பது இருக்கு.

மந்திரம் 9.

3 1 2 3 1 2 3 1 2 3 1 2
505. इषे पवस्व धारया मृज्यमानो मनीषिभिः ।

1 2 3 2 2 2
इन्दो रुचाभि गा इहि ॥ 9 ॥

இருக்கு 9-64-13.

உஷெ பவஸ்வ ஧ாரயா ம்ரஜ்யமானோ மனீஷிபிஃ ।

உஷோ ருசாவாஸி கா இஹி ॥

அந்வயம்.

हे इन्दोः ! मनीषिभिः, मृज्यमानः, इषे, धारया, पवस्व, रुचा, गाः, अभीहि ॥

பதவுரை.

हे इन्दोः !	ஹெ இஷ்டோஃ !	சோமரசமே !
मनीषिभिः	உநீஷிபிஃ	அறிவு மிகுந்த வேட்போர்களாற்
मृज्यमानः	ம்ரஜ்யமானஃ	சோதிக்கப் பெற்ற நீ
इषे	உஷெ	{ எங்கட்கு அன்னத்தை அடை வித்தற் பொருட்டுத்
धारया	யாரயா	தாரை வாயிலாகப்
पवस्व	பவஸ்வ	பாத்திரத்தில் நிரம்புவாயாக.
रुचा	ருசா	{ (மற்றும்) உருசிதருகின்ற அன் னவடிவத்தால்
गाः	காஃ	கோ முதலியவைகளைச்
अभीहि	அஹி	சேர்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—9. கசியப ரிஷி.

சோமமே ! வேட்போர்களாற் பரிசுத்தம் பண்ணப்பட்ட நீ, எங்களுடைய அன்னலாபத்தின் பொருட்டுத் தாரையாற் பாத்திரத்தில் நிறைவாயாக. (மற்றும்) உருசிபுள்ள அன்னவடிவத்தாற் பசு முதலியவைகளை யடைவாயாக.

(9)

மந்திரம் 10.

3 1 2 3 1 2 3 1 2 3 2
506. मन्द्रया सोम धारया वृषा पवस्व देवयुः ।

2 3 1 2 2 2
* अव्या वारेभिरस्युः ॥ 10 ॥

இருக்கு 9-6-1.

*अव्यो वारेष्वस्युः, என்பது இருக்கு.

* महश्चिदभ्यवर्धत, † मन्दोन उद् वृषायते, गणपण इत्तुकु.

பதவுரை.

हे सोम !	ஹெ ஸொம !	சோமரசமே ! நீ.
अथा	அதா	இந்த
सुकृत्या	ஸுகுத்யா	நற்கருமத்தால்
महान् सन्	மஹாந ஸந்	ஆரதிக்கப்பெற்றோனாயும்
अभ्यवर्धथाः	அஹ்வயவர்தா:	{ தேவர்களின் பொருட்டு வளர் பவனாயுமாகுதி.
मन्दान इत्	மநாந ஐசு	கனிப்புடையோனாகியே
वृषायसे	வ்ருஷாயஸே	இடபம்போற் கத்துகின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—11. கவி ரிஷி.

சோமரசமே ! நீ, பிழிதன் முதலிய அழகிய இந்த நற்கருமத்தாற் பூசிக்கப்பட்டோனாகுதி. மற்றும், தேவர்களைக் குறித்துப் பெருங் கனிப் புடையோனாகவே இடபம்போலாகின்றாய், அதாவது கனிப்புள்ள இடபஞ் சத்தமிடுகின்றவாறே பிழிந்தெடுக்குங்கால், சமீபத்திற் சத்தமிடுகின்றாய் என்பதாம்.

(11)

மந்திரம் 12.

३१ २२ ३१ २२ ३ १२
508. अयं विचर्षणिर्हितः पवमानः सचेतति ।

३ १ २२ ३ २
हिन्वान आप्यं बृहत् ॥ १२ ॥

இருக்கு 9-62-10.

சுயம் விவஷ்டுணீஹிபுதஃ பவமானஃ ஸசெததி ।

ஹிந்வாந சூவ்யம் ப்ருஹசு ॥

அந்வயம்.

விசர்ஷணி:, ஹித:, பவமான:, அய் ஆப்ய், ப்ருஹத், ஹிந்வான:, சசெததி ॥

பதவுரை.

विचर्षणिः	விவஷ்டுணி:	விசேடமாய்க் காண்பதும்
हितः	ஹித:	பாத்திரத்திலிருப்பதும்
पवमानः	பவமான:	சோதிக்கப்பட்டது மாகிய
अयं	சுயம்	இச் சோமரசமானது
आप्यं	சூவ்யம்	நீரிலுண்டாகும்

बृहत्	ஐர ஹக்	மிகுந்த அன்னத்தைக்
हिन्वानः	ஹிந்வாந:	கொடுப்பதாகி (செலுத்துவதாய்)
सचेतति	ஸசெததி	{ அனைவர்களாலும் அறியப்படுகின்றது.

சாயணய பாடிம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—12. சமதக்கினி ரிஷி.

சிறப்பாய்க் காண்பதுவும், பாத்திரத்தில் வார்க்கப்பட்டதும், சுத்தப் படுத்தியதுமாகிய இச்சோமரசம், ரீநிற்றேன்றப்பட்ட மகத்தாகிய அன்னத்தைச் செலுத்துவதாகி யாவராலு மறியப்படுகின்றது. (12)

மந்திரம் 13.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ २
509. प्र न इन्दो * महे तुन ऊर्मि न विभ्रदर्षसि ।

३ २ ३ २ ३ १ २
अभि देवाः अयास्यः ॥ १३ ॥

இருக்கு 9-44-1.

பு ந ஐநொ ஐஹ துந ஊலிஃ ந விலுஷஷுஸி ।
அஹி டேவாஃ அயாஸ்யஃ ॥

அந்வயம்.

हे इन्दो!, नः, महे, तुने, प्रार्षसि, न, अयास्यः, ऊर्मि, विभ्रत्, देवान् अभि ॥

பதவுரை.

हे इन्दो!	ஹை ஐநொ!	நெகழ்கின்ற சோமரசமே! நீ
नः	ந:	எங்கட்கு
महे	மஹை	மிகுந்த
तुने	துநை	தனமுண்டாதற் பொருட்டுக்
प्रार्षसि	புராஷுஸி	கலசத்திற் செல்கின்றாய்.
न	ந	இப்போது
अयास्यः	அயாஸ்ய:	இந்த ரிஷி
ऊर्मि	ஊலிஃ	உனது அலையைத்
विभ्रत्	விலுசு	தாங்கிக் கொண்டு
देवान् अभि	டேவாநு அஹி	{ தேவர்களை ஆராதிக்கச் செல்கின்றார்.

* महेतन, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—13. அயாஸ்ய ரிஷி.

இளகிய சோமரசமே! நீ, எங்கட்கு மிகுந்த தனலாபமாதற் பொருட்டுக் கலசத்திற் செல்கின்றனை. இப்போது (எண்டு நகாரம், இப்போதென்னும் பொருளில் நின்றது) இந்த இருடியானவர் உன்னுடைய அலைகளையேற்றுக் கொண்டு தேவர்களைப் பூசிக்கச் செல்கின்றார். (13)

மந்திரம் 14.

3 9 2 3 22 3 2 3 9 2
510. अपघ्नन् पवते मृधोऽप सोमो अराणः ।

2 3 9 2 32

गच्छन्निन्द्रस्य निष्कृतम् ॥ १४ ॥

இருக்கு—9-61-25.

சுவவநு வவதெ ஐயொஹ வொஹொ சாராவ ? |
மஹிநு வு நிஷுத ||

அந்வயம்.

सोमः, मृधः, अपघ्नन्, अराणः अप, इन्द्रस्य, निष्कृतं, गच्छन्, पवते ॥

பதவுரை.

सोमः	வொஹ	சோமரசம்
मृधः	ஐய	சத்துருக்களைக்
अपघ्नन्	சுவவநு	கொன்று
अराणः अप	சாராவ : சுவ	{ ஈகையிலாதோரையும் கொன்று விட்டு
इन्द्रस्य	ஐநுஷி	இந்திரனுடைய
निष्कृतं	நிஷுதம்	இடத்தை
गच्छन्	மஹு	அடைந்து
पवते	வவதெ	தாரைகளால் நிரம்புகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—14. அமகேபு ரிஷி.

சோமரசமானது துன்புறுத்தும் பகைஞர்களை யொழித்துவிட்டு (கொடுக்கப்பெற்ற) ஆற்றலால் ஈகையற்றோரையும் கொன்றுவிட்டு இந்திரனுடைய உடைவிடத்தை யடைந்து தாரையால் நிறைகின்றது என்பதாம். (14)

நான்காவது கண்டம்

முற்றும்.

ஐந்தாவது கண்டம்

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம் 5. கண்டம்—5.

பத்து மந்திரங்களாலானது.

சோமம் - தேவதை, பிருகதி - சந்தம். சாரம் - மத்தியமம்.

மந்திரம் 1.

3 9 23 92 3 9 22
 511. पुनानः सोम धारयापो वसानो अर्षसि ।
 9 23 9 22 3 9 2 3 9 23 92
 आ रत्नधा योनिमृतस्य सीदस्युत्सो * देवो हिरण्ययः ॥ १ ॥
 இருக்கு—9-107-4.

வாநாநஃ ஸோம ஧ாரயாவோ வஸானொ அர்ஷஸி |
 ஆ ரத்நதா யொநிமூதஸ்ய ஸீதஸ்யுத்ஸோ டேவோ ஹிரண்யயஃ ||

அந்வயம்.

हे सोम !, पुनानः, अपः, वसानः, धारया, अर्षसि, रत्नधा, ऋतस्य, योनिं,
 आसीदसि, देवः, उत्सः, हिरण्ययः ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹே ஸோம !	சோமரசமே !
पुनानः	வாநாநஃ	பவித்திரம் பண்ணப் பெற்ற நீ
अपः	அபஃ	வசதிவரி யென்னும் நீரைத்
वसानः	வஸானஃ	தன்னிடத்திலடக்கிக்கொண்டு
धारया	யாரயா	தாரையால்
अर्षसि	அர்ஷஸி	{ துரோண மென்னுங் கலசத்திற் செல்கின்றாய்.
रत्नधा	ரத்நதா	{ இர மிக்க த்தக்க தனத்தைக் கொடுக்கும் நீ
ऋतस्य	஋தஸ்ய	வேள்வியின் சம்பந்தமாகிய
योनिं	யொநி	இடத்தை
आसीदसि	ஆஸீதஸி	அடைகின்றாய். (மற்றும்)

* देव, என்பது இருக்கு.

देवः	செவ:	பிரகாசிக்கின்ற சோமரசம்
उरुसः	உசு:	ஒழுகுவதாய் (ஒடுவதாகி)
हिरण्यः	ஹிரண்ய:	{ தேவதைகட்கு இனிய செய்வ தும், இரமிக்கத் தக்கதுமா கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—1. பரத்துவாசர் முதலிய எழுவர் இருடிகள்.

சோமமே! சோதிக்கப்பட்ட நீ, வசதிவரி என்னும் ஆற்று நீரை மறைத்துக்கொண்டு தாரையால் துரோண கலசத்திற் செல்கின்றாய். அன்றியும், இரமணிய தனத்திற்குவள்ளலாகிய நீ வேள்வியின் சம்பந்தமாகிய இடத்தை அடைகின்றாய். அஃதன்றியும், பிரகாசிக்கின்ற சோமரசம் ஒழுகுந் தன்மை புடையதாய் உண்மையில் தேவர்கட்கு இனியதும், இரமணியமுமாகின்றது. (1)

மந்திரம் 2.

512. २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
परीतो पिञ्चता सुतं सोमो य उत्तमं हविः ।
३ १ २ २ ३ २ २ ३ ३ २ ३ १ २
दधन्वां यो नर्यो अप्स्वा ३ न्तरा सुषाव सोममद्रिभिः ॥ २ ॥
இருக்கு 9-107-1.

வாரீதொ ஹிண்தா ஸுதம் ஸொமோ ய உத்தமம் ஹவி: |
உயநாம் யொ நயெநா சுவானா ஸுஷாவ ஸொமமட்ரிபி: ||

அந்வயம்.

ய:, சோம:, உத்தமம் ஹவி:, நர்ய:, ய:, அப்சு அந்த:, ததந்வாந், சோமம்,
அட்ரிபி:, சுஷாவ, சுதம், இத்: பரிபிஞ்சத் ||

பதவுரை.

यः	ய:	யாதொரு
सोमः	ஸொம:	சோமரசம்
उत्तमं हविः	உத்தமம் ஹவி:	{ தேவர்களுக்குச் சிறந்த உண வாமோ,
नर्यः	நய-ய:	{ மனிதர்களுக்கு இனிமை செய் வதோ,
यः	ய:	யாதொரு சோமரசம்
अप्सु अन्तः	அப்சு அந்த:	நீரின் நடுவிற

आपवसे	சூவவஸெ	{ ஒரு முகமாய்க் கலசத்திற் செல் கின்றாய்.
हरिः	ஹரி:	பசுமை நிறமுடைய இச்சோமம்
चस्वोः	அசுவா:	{ பிழியும் பலகைகளின்மீது வைக் கப்பட்ட கலசத்தில்,
पुरि जनः न	புரி ஜந: ந	{ ஒரு நகரத்தில் மனிதர்கள் புகு மாறு
विशत्	விஸத்	புகுகின்ற அத்தகைய நீ
वनेषु	வநெஷு	மரப் பாத்திரங்களில்
सदः	ஸத:	இடத்தைத்
दधिषे	ததிரிஷே	தேடிக்கொண்டுள்ளாய்.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—3. அத்திரி ரிஷி.

சோமரசமே! கற்களாற் பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட நீ, காப்பாற்றத்தக்க கம்பனியைத் தள்ளிக்கொண்டு (மறையச் செய்துகொண்டு) ஒரு முகமாய் நிரம்புவாயாக. பசுமை நிறமுடைய அச் சோமரசம், பிழியும் பலகைகளின் மேலுள்ள கலசத்திற் பிரவேசிக்கின்றது. அதிலுவமை:—ஒரு நகரில் சனங் கள் புகுவனபோன்றெனல். அத்தகைய நீ, வனங்களில் மரத்தாற் பண்ணப் பட்ட பாத்திரங்களில் இடஞ் செய்துகொண்டனை என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
514. प्र सोम देववीतये सिन्धुर्न पिप्ये अर्णसा ।

३ १ २ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २
अंशोः पयसा मदिरा न जागृविरच्छा कोशं मधुश्चुतम् ॥४॥

இருக்கு 9-107-32.

ஹ ஸோம ஷேவவீதயே வரிஸுநது விபேஷு சண்டஸா ।

காஸோ: பயஸா மதிரா ந ஜாஹிரஹா கொஸம் மஹஸுதம் ॥

அந்வயம்.

हे सोम !, (त्वं,) देववीतये, सिन्धुः न, अर्णसा, प्रपिप्ये, न, मदिरा, जागृवि,
मधुश्चुतं, अंशोः, पयसा, कोशं, अच्छ ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹ ஸோம !	சோமரசமே !
(त्वं)	(கூவ)	(நீ)
देववीतये	ஷேவவீதயே	தேவர்கள் அருந்துதற்பொருட்டு

सिन्धुः न	விலுஃ ந	கடலைப்போன்று
अर्णसा	அண்டலா	வசதிவரி, என்னும் ஆற்றுநீரால்
प्रपिप्ये	ப்ர பிபெய்யே	விருத்தியடைந்து நிறைகின்றும்.
न	ந	இவ்வேளை
सदिरः	சதிரஃ	களிப்பைத் தருவோனும்
रागृविः	ராமுவிஃ	{ விழித்திருக்குஞ் சீலமுள்ளவனு மாகிய நீ
तं	தமஃ	இன்சுவை யொழுகுகின்ற
	சுஃ	{ சோமக்கொடியினுடைய துண்டு களின்
	வயலா	நீரால்
	கொஸம்	துரோண கலசத்தை
	சுஃ	அடைகின்றனை.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—5, இருக்கு—4. விசுவாமித்திர ரிஷி.

சோமரசமே! நீ, தேவர்கள் அருந்துதற்போருட்டு வசதிவரி என்னும் பெயருள்ள ஆற்று நீராற் பெருகுகின்றனை. அதிலாவமை:—கடல் (பல் வகை) நீரால் நிறைவதுபோன்றேனல். இதனால் நீ, சுரர்கள் முதலியோர் கள்போல் விழித்திருக்குஞ் சீலமுடையாய். அல்லது, இப்போது விழித் திருக்குஞ் சீலமுள்ள அது, சோமரசம் ஒழுகுகின்ற சோமக்கொடியின் துண்டுகளின் நீரால் துரோணமென வழங்குங் கலசத்தை அடைகின்றது என்பதாம்.

(4)

மந்திரம் 5.

515. १२ ३२ ३२ ३२ ३ २ ३ १२
सोम उ ष्वाणः सोतृभिरधिष्णुभिरवीनाम् ।

१२ ३१ २ ३ १२ ३ १ २ ३ १२
अश्वयेव हरिता याति धारया मन्द्रया याति धारया ॥ ५ ॥

இருக்கு—9-107-8.

வொஉ உ ஷ்ரணஃ வொதுவிரயிஷ்ணுவிரவீநாம் ।

அசுவயேவ ஹரிதா யாதி ஧ாரயா மந்த்ரயா யாதி ஧ாரயா ॥

அங்வயம்.

சோதூமிஃ, சானஃ, சோமஃ, அவீனா, ஸுமிஃ, அடியாதி, உ, அஷ்வயா இவ்,
ஹரிதா, ஧ாரயா, யாதி, மந்த்ரயா, ஧ாரயா, யாதி ॥

பதவுரை.

सोऽभिः	வெஹாதூயி:	பிழியத்தக்கோர்களால்
स्वानः	ஸ்வாந:	பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட
सोमः	வெஹை:	சோமரசம்
अवीनां	அவீநா:	{ கம்பனியின் மேலுள்ள பாத்திரங் கனினுடைய
स्नुभिः	ஸ்நூயி:	{ மேல் வாயினின்று ஒழுக்குகின்ற துளிகளால்
अधियाति	அடியாதி	மிகச் செல்கின்றது.
उ	உ	இது பிரசித்தம்.
अध्या इव	அடியா உவ	{ பெண் குதிரையா லடை போல்
हरिता	ஹரிதா	பசுமை நிறமாகிய
धारया	யாரயா	தாரையாற்
याति	யாதி	செல்கின்றது.
मन्द्रया	மந்த்ரயா	கனிப்பைத்தருகின்ற
धारया	யாரயா	தாரையால்
याति	யாதி	கலசத்தையடைகின்றது.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—5.

இரசம் பிழிவோர்களாற் பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட சோமரசம், மேம்பட்ட பரிசுத்தமாகிய கம்பனியின் மேலுள்ள பாத்திரத்தை நன்கு அடைகின்றது. இதுபிரசித்தமென்க. குதிரைவாயிலாக அடைவது போல், பசுமை நிறை முடைய தாரையால் அடைகின்றது. கனிப்பைத்தரும் தாரையால் துரோண கலசத்தை யடைகின்றது. (5)

इषुवाणः, என்பது பாடபேதம்.

மந்திரம் 6.

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
516. तवाहं सोम राण सख्य इन्दो दिवे दिवे ।

३ १ २ ३ १ २ ३ २ २ ३ २ ३ १ २
पुरुणि वधो नि चरन्ति सामव परिधीं रतितां इहि ॥ ६ ॥

இருக்கு—9-107-29.

தவாஹம் வெஹை ராண ஸக்ய ஐந்தோ டிவே டிவே ।

புரூணி வதோ நி சரந்தி சாமவ பரிதீய ரதிதாம் இஹி ॥

அந்வயம்.

हे इन्दो! सोम!, तव सख्ये, अहं, दिवे दिवे, रारण, बभ्रो, पुरुणि, मां,
न्यवचरन्ति, तान्, परिधीन्, अति इहि ॥

பதவுரை.

हे इन्दो! सोम!	ஹே ஐ.நொ! ஸொம!	சோமாசமே!
तव सख्ये	தவ ஸகெய்யே	நினது மித்திரத்தன்மையில்
अहं	அஹம்	நான்
दिवे	டிவெ டிவெ	நாடோறும்
	राारण	இரமிக்கின்றேன்.
	बब्रो!	மங்கிய நிறத்தோய்!
	पुरुणि	பல இராக்கதர்கள்.
	मां	என்னைப்
न्यति	நய்வ அரணி	பீடிக்கின்றார்கள்
धीन्	தாநு வாயிதீநு	அவ்விராக்கதர்களை
अति इहि	அதி ஐ.ஹி	நீ, நாசஞ் செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—1.

சோமமே! உன்னுடைய நட்புச் செய்கையில் ஒவ்வொரு தினமும் இரமிக்கின்றேன். மங்கிய நிறமுடைய சோமாசமே! மிகுந்த அசுரர்கள் நினது நண்பனாதன்மையிலுள்ள என்னைத் துன்பப்படுத்துகின்றார்கள். எவர்கள் பீடிக்கின்றார்களோ, அவர்களைக் குறித்து வருவாயாக. (வந்து நாசஞ் செய்வாய் என்பது கருத்து.) (6)

மந்திரம் 7.

३ १ २   ३ १ २ २
517. मृज्यमानः * सुहस्त्या समुद्रे वाचमिन्वसि ।
३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
रायि पिशङ्गं बहुलं पुरुस्पृहं पवमानाभ्यर्षसि ॥ ७ ॥

9-107-21.

ஜுஜுமானஃ ஸுஹஸ்த்யா ஸமுட்ரே வாசமிந்வஸி ।
ராயி பிசாஜம் பஹுலம் பபுரஸ்ப்ரஹம் பவமானாப்யர்ஷஸி ॥

* सुहस्त्या, என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

சுஹஸ்யா, சூஜ்யமான:, சமுத்ரே, வாச், இந்வசி, பவமான, பிசாஜ்ஞ், வஹுல்,
புருஸ்புஹ், ரயி, அப்யர்ஷசி ||

பதவுரை.

சுஹஸ்யா	ஸுஹஸ்யா	{ அழகிய விரலினுற் பிழிந்தெடுத்த சோமரசமே !
சூஜ்யமான:	சூஜ்யமான:	பரிசுத்தம் பண்ணப்பட்ட நீ
சமுத்ரே	சமுத்ரே	துரோண கலசத்தில்
வாச்	வாசம்	ஒலியைச்
இந்வசி	இந்வசி	செலுத்துகின்றாய்.
பவமான!	பவமான !	சோமரசமே ! நீ
பிசாஜ்ஞ்	பிசாஜ்ஞம்	{ பொன், வெள்ளி முதலியவைகளால் மஞ்சள் நிறமும்
வஹுல்	வஹுலம்	மிகுதியானதும்
புருஸ்புஹ்	புருஸ்புஹம்	{ பல்லோர்களால் விரும்பப்பட்டதுமாகிய
ரயி	ராயி	தனத்தைத்
அப்யர்ஷசி	அப்யர்ஷசி	{ தூதிப்போர்கட்குக் கொடுக்கின்றாய்.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—7. வசிட்ட ரிஷி.

அழகிய விரல்களாற் பிழிந்தெடுக்கப்பட்டோய் ! பரிசுத்தமாகிய நீ (வானில்) அந்தரிக்ஷத்தில், அல்லது, கலசத்திற் சத்தத்தை யேவுகின்றாய். மற்றும், பனித்திரமாகிய சோமரசமே ! நீ பொன், வெள்ளி முதலியவைகளால் மஞ்சள் நிறமுடையதும், பலரால் மிகப் பிரியப்படத் தக்கதுமாகிய தனத்தைத் தூதிப்போர்கட்குக் கொடுப்பாயாக என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8.

3 9 22 3 23 92 3 23 92
518. अभि सोमास आयवः पवन्ते मद्यं मदम् ।

3 9 3 22 3 92 3 92 3 92 3 92

समुद्रस्या * धि विष्टपे मनीषिणो † मत्सरासो मदच्युतः ॥ ८ ॥

இருக்கு 9-207-14.

* अधिविष्टपि, † मत्सरासः स्वविदः, என்பன இருக்கு.

சுவி ஹோஜாவ ஸுயவ: வவனௌ உஷௌ உஷௌ |

வஷௌவஷௌயி விஷ்வெ உஷ்வினௌ உதராவௌ உஷ்வௌத: ||

அந்வயம்.

आयवः, मनीषिणः, मत्सरासः, मदच्युतः, सोमासः, समुद्रस्य, अधि विष्टपे,
मधं, मदं, अभि पवन्ते ||

பதவுரை.

आयवः	சுயவ:	செல்லுஞ் சீலமுடையதும்
मनीषिणः	உஷ்வின:	மனதிற்குத் தலைமையானதும்
मत्सरासः	உதராவ:	சளிப்பைத் தருவதும்
मदच्युतः	உஷ்வௌத:	{ களிப்பைத் தரும் இரசத்தைப் பொங்கச் செய்வதுமாகிய
सोमासः	ஹோஜாவ:	சோமரசமானது,
समुद्रस्य	வஷௌவஷௌயி	கலசத்தின்
अधि विष्टपे	சுவி விஷ்வெ	மேற்புறத்தில்
मधं	உஷ்வ	களிப்புண்டாக்கும்
मदं	உஷ	தனது இரசத்தைப்
अभि पवन्ते	சுவி வவனௌ	{ பல்வகையாய் வெளிப்படுத்து கின்றது.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—8. விசுவாமித்திர ரிஷி.

செல்லுஞ் சீலமுள்ள சோமம், களிப்பைத் தரும் தனது இரசத்தை நாற்புறத்தும் வெளிப்படுத்துகின்றது. யாண்டெனின்? கூறப்படுகின்றது. அந்தரிசுத்தின்மேல், அல்லது, கலசத்தின் மேற்புறத்தில். (பனித் திரமாகிய இடத்தில் வெளிப்படுத்துகின்றது என முடிக்க.) எத்தன்மைத் தானது எனின்? மனத்தைச் செலுத்துவது. களிப்பைத் தருவது. இரசத்தைக் கொதிக்கச் செய்வது. (இத்தன்மைய சோமக்கொடி இரசத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது என்பது திரண்ட பொருள்.) (8)

மந்திரம் 9.

३१ २३ १२३२ ३ २३ १२ ३२
519. पुनानः सोम जागृविरव्या वारैः परि प्रियः ।

१ २२ ३ १ २ ३ १ २
त्वं विप्रो अमवोऽङ्गिरस्तम मध्वा यज्ञं मिमिक्षणः ॥ ९ ॥

வஹநாநஃ ஹொஜ ஜாஹுவி ரவஹா வாரொஃ வரி வ்ரீ யஃ |
கஹ விஹொ சஹவொஃஹிரஹுஜ ஹொ யஜஹ ஹிஹக்ஷணஃ ||

அந்வயம்.

ஹே சோம !, ஜாஹுவி: , ஸ்ரிய: த்வம், ஸுநான: , அவ்யா: , வாரை: , ஸரி, அஹ்ரிஸ்தம,
விஸ்ர: , அஸவ: , ந: , யஜ்ஞம், மஹ்வா, மிமிக்ஷ ||

பதவுரை.

ஹே சோம !	ஹொ ஹொஜ !	சோமரஸமே !
ஜாஹுவி:	ஜாஹுவி:	விழித்திருக்குந் தன்மையனும்
ஸ்ரிய: த்வம்	வ்ரீ யஃ கஹ	அன்பு செய்வோனுமாகிய நீ
ஸுநான:	வஹநாநஃ	பவித்திரனாயிருந்து
அவ்யா:	சஹவஃ	ஆட்டின்
வாரை:	வாரொஃ	கம்பளிகளின்
ஸரி	வரி	{ மேலுள்ள பாத்திரத்தில் நிரம்பு வாயாச.
அஹ்ரிஸ்தம !	சஹிரஹுஜ !	அங்கிரசர்களில் மேம்பட்டோய் !
விஸ்ர:	விஹு:	புத்தி மிகுந்த நீ
அஸவ:	சஹவ:	{ பிதிர்க்களுக்கு இறைவனாகின் றனை. அத்தன்மைய நீ
ந:	நஃ	எங்களுடைய
யஜ்ஞம்	யஜஹ	வேள்வியை
மஹ்வா	ஹொ	தனது மதூர ரஸத்தால்
மிமிக்ஷ	ஹிஹக்ஷ	தெளிக்க விரும்பினே.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—9. கசியப ரிஷி.

சோமரஸமே ! விழித்துக்கொண்டிருக்குந் தன்மையனும், பிரியங்கொ
டுப்பவனுமாகிய நீ, பவித்திரனாயிருந்து கம்பளியின்மேலுள்ள தசா பவித்
திரமென்னும் ஆடை தனியால் நிரம்புவாயாக. அங்கிரசர்களுக்குட்
சிறந்தோய் ! துண்ணறிவுடையோய் ! நீ பிதிர்க்களுக்கு இறைவனாயினை.
அத்தன்மைய நீ எங்களுடைய வேள்வியை, தனது மதூர ரஸத்தால் நனையு .
மாறு செய்ய விரும்பினாய் என்பதாம். (9)

மந்திரம் 10.

520. ^{1 2   3 2 3   1 2 3 1   2 3 2}
 इन्द्राय पवते मदः सोमो मरुत्वते सुतः ।

^{2 1   2 3   1 2 2   3 1 2   3 1 2}
 सहस्रधारो अत्यव्यमर्षति तमीं मृजन्त्यायवः ॥ १० ॥

இருக்கு 9-107-17.

ஐந்திராய பவதெ உதஃ ஸோமோ மரூகுவதெ ஸுதஃ ।
 ஸஹஸ்ரயாரோ அத்யவ்யமர்ஷதி தமீம் மூஜன்டியாவஃ ॥

அந்வயம்.

மதः, சுதः, சோமः, மரூகுவதெ, ஐந்திராய, பவதெ, ஸஹஸ்தாரः, அவ்ய், அத்யர்ஷதி,
 ஆயவः, த் இம், மூஜந்தி ॥

பதவுரை.

மதः	உதஃ	களிப்பைத் தருகின்றதும்
சுதः	ஸுதஃ	பிழியப்பட்டதுமாகிய
சோமः	ஸோமஃ	சோமரசம்
மரூகுவதெ	உரூகுவதெ	{ (வாயு தேவதைகளோடு) மருத் துக்களோடு கூடிய
ஐந்திராய	ஐந்திராய	இந்திரன் பொருட்டுப்
பவதெ	பவதெ	{ பாத்திரத்தில் நிரம்புகின்றது. (பின்னர்)
ஸஹஸ்தாரः	ஸஹஸ்ர யாரஃ	{ ஆயிரம் தாரைகளோடு கூடிய சோமரசம்
அவ்ய்	அவ்யம்	கம்பளியைக்கொண்டு
அத்யர்ஷதி	அத்யர்ஷதி	வடித்தெடுக்கப்படுகின்றது.
ஆயவः	ஆயவஃ	வேட்கு மனிதர்கள்
த் இம் மூஜந்தி	தம் மரூஜந்தி	{ அத்தகைய இதைச் சுத்தப்படுத்தும் துகின்றார்கள்.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—10. சமதக்கனி ரிஷி.

களிப்பைத் தருவதும், பிழியப்பட்டதுமாகிய சோமரசம், வாயுதேவ
 தைகளோடு கூடிய இந்திரன் பொருட்டுப் பாத்திரத்தில் நிரம்புகின்றது.
 பின்னர், அளவற்ற தாரைகளோடு கூடிய சோமரசம், கம்பளியால் மிகச்
 சுத்தப்படுத்தப்படுகின்றது. அச்சோமரசத்தை, வேட்கின்ற மனிதர்கள்
 பவித்திரஞ் செய்கின்றார்கள் என்பதாம்.

(10)

மந்திரம் 11..

521. ^{१२} ^{३ १२ १ २२३ १ २} ^१ ^{२ ३ १ २ ३ २ २ ३ १ २ ३ २} ^{३ २}
 पवस्व * वाजसातमोऽभि विश्वानि † वार्या ।

त्वꣳ § समुद्रः प्रथमे विधमन् देवेभ्यः सोम मत्सरः ॥ ११ ॥

9-107-23.

வவஸு வாஜஸாதமோ஽பி விஸ்வாநி வார்யா ।

கூவ ஸமூஹஃ ப்ரதமே விதமநு டேவெஹ்யஃ ஸோம மத்ஸரஃ ॥

அந்வயம்.

हे सोम !, विश्वानि, वार्या, अभि, वाजसातमः, पवस्व, देवेभ्यः, मत्सरः,
 समुद्रः, विधमन् त्वं, प्रथमे ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹ ஸோம !	சோமரசமே !
विश्वानि	விஸ்வாநி	எல்லாத்
वार्या	வார்யா	தோத்திரங்களுடும்
अभि	அபி	குறியாகக்கொண்டு
वाजसातमः	வாஜஸாதமஃ	மிக அன்னங் கொடுக்கின்ற நீ
पवस्व	வவஸு	ஒழுஞுவாயாக.
देवेभ्यः	டேவெஹ்யஃ	(சோம !) தேவர்கட்கு
मत्सरः	மத்ஸரஃ	களிப்புண்டாக்குவோனும்
समुद्रः	ஸமூஹஃ	திருப்தி செய்பவனும்
विधमन् त्वं	விதமநு கூவ	{ விசேடமாய்ப் பரிபாஸிப்பவனு மாகிய நீ
प्रथमे	ப்ரதமே	{ சிறந்த வேள்வியில், தேவர்களின் பொருட்டுப் பாத்திரத்தில் நிறைவாயாக.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—11. வசிட்ட ரிஷி.

சோமமே ! தோத்திரங்களெல்லாவற்றையும் குறியாகக்கொண்டு அன்னங் கொடுப்பதற் சிறந்தோனாகிய நீ (பாண்டத்தில்) நிரம்புவாயாக. சோமரசமே ! தேவர்கட்கு களிப்புண்டாக்குவோனும், திருப்தி பண்ணிவைக்குஞ் சீலனும், பரிபாஸிக்குந் தன்மையனுமாகிய நீ, முக்கியமாகிய வேள்வியில் தேவர்களின் பொருட்டு (பாண்டத்தில்) நிறைவாயாக. (11)

* वाजसातये, † काव्या, § समुद्रं, என்பன இருக்கு.

மந்திரம் 12.

9 2 3 2 2 2 3 9 2
522. பவமானா அசுக்ஷத பவித்ரமதி ஧ாரயா ।

3 1 2 3 1 2 3 1 2 2 3 2 3 1 2 2
மரூவந்தோ மத்சரா இந்ரீயா ஹயா லேயாஹி ப்ரயாஸிசு ॥ 12 ॥

9-107-25.

வவலாநா சவஸூக்ஷத வவித்ருததி ஧ாரயா ।

உரூக்ஷனோ உதரா ஹித்ரயா ஹயா லேயாஹி ப்ரயாஸிசு ॥

அந்வயம்.

மரூவந்த:, மத்சரா:, இந்ரீயா:, மேஹா, ப்ரயாஸிசு, அஹி, ஹயா:, பவமானா:,
஧ாரயா, பவித்ர, அசுக்ஷத ॥

பதவுரை.

மரூவந்த:	உரூக்ஷனா:	{ மருத்துக்களு (வாயுதேவதை களு) டன் கூடியதும்,
மத்சரா:	உதரா:	களிப்பைக் கொடுப்பதும்
இந்ரீயா:	ஹித்ரயா:	இந்திரனுக்குப் பிரியமானதும்
மேஹா	லேயா:	துதியையும்
ப்ரயாஸிசு	ப்ரயாஸிசு	அன்னத்தையும்
அஹி	அஹி	{ குறியாகக்கொண்டு (அதாவது துதிப்போர்க்கு அன்னங் கொடுத்தற் பொருட்டு)
ஹயா:	ஹயா:	வேள்வியிற் செல்வதுமாகிய
பவமானா:	வவலாநா:	சோமரசம்,
஧ாரயா	஧ாரயா	தனது தாரையால்
பவித்ர மதி	வவித்ரு மதி	{ மிகப் புனிதமாய் பவித்திரத் தைக் கடந்து
அசுக்ஷத	அசுக்ஷத	கீழே ஒழுகுகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—12.

பவித்திரமாகிய சோமரசம் தனது தாரையால் பவித்திரத்தை அதாவது
வடிக்கும் ஆடையைக் கடந்து ஒழுகுகின்றது. எத்தன்மையதெனின்?

மருத்துத் தேவதைகளோடு கூடியதும், களிப்பைத் தருவதும், இந்திரனுக் குரியதுமாம். (இத்தன்மைய சோமாரசம்) துதியையும், அன்னத்தையுங் குறித்து, அல்லது, துதிப்போர்கட்கு இவ்விரண்டையுஞ் செய்தற் பொருட்டு, வேள்வியிற் செல்கின்றது என்பதாம். (12)

ஐந்தாவது கண்டம்

முற்றும்.

ஆறாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—5. கண்டம்—6.

பத்து மந்திரங்களுலானது.

சோமம் - தேவதை. திருஷ்டுப், சந்தம். சுரம் - தைவதம்.

மந்திரம் 1.

9 223 23 23 9 23 9 2 32 39 22
523. प्र तु द्रव परि कोशं निषीद नृभिः पुनानो अभि वाजमर्ष ।
23 9 2 39 2 32 3 9 2 39 23 9 2
अथं न त्वा वाजिनं मर्जयन्तोऽच्छा बर्हिर्भ्रशनाभिर्नयन्ति॥१॥

வ் து ஓவ வாரி கொசும் நிஷீடி நூவி: வுநானொ அபி
[வாஜமர்ஷ: |
அசும் ந த்வா வாஜிநம் மர்ஜயன்தொ: ஷா வஹீ: ப்ரஸநாவி நயந்தி]

அந்வயம்.

हे सोम !, तु, प्रद्रव, कोशं परिनिषीद, नृभिः, पुनानः, वाजं, अभ्यर्ष,
वाजिनं अथं न, त्वा, मर्जयन्तः, प्रतिरशनाभिः, बर्हिं अच्छ नयन्ति ॥

பதவுரை.

हे सोम!	ஹெ ஸொம !	சோமரசமே ! நீ
सु	சு	விரைவில்
मद्रव	மட்வ	வந்து சேர்வாயாக.
कोशं परिनिषीद	கொபம் பரிநிஷீடி	கலசத்தில் நிலைப்பாயாக.
मृभिः	மூபி:	வேட்கு மணிதர்களாற்
पुनानः	புநாந:	{ பவித்திரம் பண்ணப்பட்டோ
वाजं	வாஜம்	னாய்
अभ्यर्ष	அப்யர்ஷ	அன்னத்தைக்
		கொடுப்பாயாக.
वाजिनं अश्वं न	வாஜினம் அசுவம் ந	{ ஆற்றலுடைய குதிரையைப்
स्वां	சுவாம்	போல
मर्जयन्तः	மர்ஜயந்த:	உன்னைப்
		{ பரிசுத்தஞ் செய்கின்ற வேட்
प्रति रशनाभिः	புதி ரஸநாபி:	போர் முதலியோர்கள்
		(தமது) நீண்ட விரல்களால்
महिं अरु नयन्ति	மஹி-அரூ நயந்தி	{ வேள்வியில் இனிது கொண்டு
		போய்ச் சேர்க்கின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—1. உசனா ரிஷி.

சோமரசமே ! வேகமாய் (இதில்) வந்து சேர்வாயாக, வந்து துரோண கலசத்தில் நிலைப்பாயாக. வேள்வித் தலைவர்களாற் பூசிக்கப்பட்டோனாய் வேள்வித் தலைவனைக் குறித்து அன்னத்தைக் கொடுப்பாயாக. அல்லது, போரைக் கொடுப்பாயாக. (போரில் வெற்றி யடையச் செய்வாயாக என்பது கருத்து.) ஆற்றலுடைய குதிரையைச் சுத்தப்படுத்துவதுபோல் பரிசுத்தஞ் செய்கின்ற வேட்போர் முதலியோர்கள் வேள்வியைக் குறித்து, கயிறுபோல் நீண்ட விரல்களாற் கொண்டுபோகின்றார்கள் என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

१ २२३१२ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
524. प्र काव्यमुशनेव ब्रुवाणो देवो देवानां जनिमा विवक्ति ।

१ २३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २

महित्रतः शुचिवन्धुः पावकः पदा वराहो अभ्येति रेभन् ॥ २ ॥

இருக்கு 9-97-7.

பு காவு ஸுமநவ ஸுவாணா ஷெவா ஷெவாநா ஜநிதா
[விவகி |
ஹிவருத ஸுவிஸகா வாவக வாவாறாஹா சுஹிதி
[ரொஹு ||

அந்வயம்.

उशना इव, देवः, काव्यं, ब्रुवाणः, देवानां, जनिमा, प्रविवक्ति, महिमतः,
शुचिबन्धुः, पावकः, वराहः, रेभन्, पदा, अभ्येति ||

பதவுரை.

उशना इव	உஸநா உவ	{ உசனா (சக்கிரன்) என்னும் பெயருள்ள ரிஷியைப்போல்
देवः	ஷெவஃ	துதிகின்றவன்
काव्यं	காவ்யம்	தோத்திரத்தைச்
ब्रुवाणः	ஸ்வாவாணஃ	சொல்லிக்கொண்டு
देवानां	ஷெவாநா	{ இந்திரன் முதலிய தேவர்களுடைய
जनिमा	ஜநிமா	அவதாரங்களை
प्रविवक्ति	ப்ரவிவகி	{ நன்கு அலங்கரித்துக் கூறுகின்றான்.
महिमतः	மஹிமருதஃ	மிகுந்த கருமமுடையதும்,
शुचिबन्धुः	ஸுவிஸகா	ஒளிருங் கிரணமுடையதும்
पावकः	பாவகஃ	பவித்திரஞ் செய்வதும்
वराहः	வராஹஃ	{ நற்றினத்திற் றேடியதுமாகிய சோமரசம்
रेभन्	ரொஹநு	ஒலித்துக்கொண்டு
पदा	படா	பாத்திரத்திற்
अभ्येति	அஹிதி	சேர்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—2. விருஷகணோ வாகித ரிஷி.

(சக்கிரன்) உசனா, என்னும் இருடியைப்போல் தோத்திரஞ் சொல்கின்ற துதிப்போராகிய இந்த விருஷகணர் என்னும் பெயருள்ள இருடியானவர், இந்திரன் முதலிய தேவர்களின் அவதாரங்களை இனிது கூறுகின்றார். அநேக கருமங்களை யுடையதும், சத்துருக்களின் ஒலிகளை யுடையதும், அல்லது, மிக விளங்குகின்ற பிரகாசமுடையதும், பாவத்தைப் பரிசுத்தப்படுத்துவதும், மேம்பட்ட நாளிற் பிழியப்பட்டது (மேம்பட்ட நாள் அரண்-நாள்) மாகிய சோமரசமானது ஒலி செய்துகொண்டு பாத்திரங்களை

யடைகின்றது, அல்லது, ஒரு வராகம் (பன்றி) காலாற் பூமியைக் கெல்லிக்
கொண்டுக் கத்துகின்றதுபோல ஒலித்துக்கொண்டு பாத்திரத்திற் செல்
கின்றது என்பதுமாம். (2)

மந்திரம் 3.

525. तिस्रो वाच ईरयति प्र वह्निर्ऋतस्य धीतिं ब्रह्मणो मनीषाम् ।

गावो यन्ति गोपतिं पृच्छमानाः सोमं यन्ति मतयो वावशानाः॥

இருக்கு 9-97-34.

திஸ்ரோ வாஅ ஈராயதி ப்ரவஹிர்஋தஸ்ய டீதிம் ப்ரஹ்ணோ
[உநீஷாம்] ।

மாவோ யனி மாவதிம் ப்ரஹ்மணாஃ ஸோமம் யனி மதயோ

[வாவஸாநாஃ] ॥

அந்வயம்.

वहिः, तिस्रः, वाचः, प्रेरयति, ऋतस्य, धीतिं, ब्रह्मणः, मनीषां, गोपतिं गावः
यन्ति, पृच्छमानाः, वावशानाः, मतयः, सोमं यन्ति ॥

பதவுரை.

वहिः	வஹி:	{ அஹியை (தேவ உணவை)த் தாங்குகின்ற வேள்வித் தலை வன்
तिस्रः वाचः	திஸ்ர: வாஅ:	{ இருக்கு, யசர், சாமம் என்னு மூன்று துதிகளையுந்
प्रेरयति	ப்ரேரயதி	{ செலுத்துகின்றான். (சொல்கின் றான்.)
ऋतस्य	஋தஸ்ய	வேள்வியைத்
धीतिं	டீதிம்	தாங்குகின்ற
ब्रह्मणः	ப்ரஹ்மண:	{ மகத்தாகிய சோமரசத்தைப்பற் றிய
मनीषां	உநீஷாம்	மங்கள் வாக்கைக் கூறுகின்றான்.
गोपतिं गावः यन्ति	மாவதிம் மாவ: யனி	{ இடபத்தினருகிற் பசுக்கள் போ மாறு
पृच्छमानाः	ப்ரஹ்மணா:	{ கேட்கின்றவைகளான கோக்கள் செல்கின்றன.
वावशानाः	வாவஸாநா:	அன்புடைய
मतयः	மதய:	துதியாளர்களும்
सोमं यन्ति	ஸோமம் யனி	{ சோமரசத்திற்கருகில் துதிப்ப தற்குச் செல்கின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—3. பராசர ரிஷி.

அவியைத் தாங்கி நிமிசின்ற வேள்வித் தலைவன், இருக்கு, எசர், சாம மாகிய மூன்று துதிகளையுஞ் சொல்கின்றான். அவ்வாறே, வேள்வியைத் தாங்குகின்ற மகத்தாகிய சோமரசத்தின் சம்பந்தமான மங்கள வாக்கையுஞ் சொல்கின்றான். அன்றியும், கோக்கள் இடபத்திற் கருகற் போவனபோன்று, கோக்கட்கு இறைவனாகிய சோமரசத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு பசுக்கள் தமது பாலா லாராதித்தற்பொருட்டுச் செல்கின்றன. அவ்வாறே, விரும்புகின்ற துதியாளர்களும் துதிப்பதற்குச் சோமரசத்தை யடைகின்றார்கள் என்பதாம்.

(3)

மந்திரம் 4.

३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३
526. अस्य प्रेषा हेमना पूयमानो देवो देवेभिः समपृक्त रसम् ।

३२ ३२ ३ १२ ३ १२ ३२ ३ १२ ३ २
 सुतः पवित्रं पर्य्येति रेभन्मि तेव सद्यः पशुमन्ति होता ॥ ४ ॥

இருக்கு - 9-97-1.

சுஷூப்ரேஷா ஹைநா வகுயஜாமோ ஷெவொ ஷெவெவி:
 [ஸுஷூகூ ரஸுடி |
 ஸுதூ: வவித்ரூம் வயெசுதி ரொலுநிதெவ ஸுடி வஸுநி
 [ஹொதா ||

அந்வயம்.

अस्य, प्रेषा, हेमना, पूयमानः, देवः, रसं, देवेभिः, समष्टुक्त, सुतः,
होता मिता, पशुमन्ति सन्न इव, रेभन्, पवित्रं पर्येति ॥

பதவுரை.

அஸ்தா	சுஸ்யை	இச் சோமரசத்தைச்
பிரபா	பெருஷா	செலுத்துவதாகிய
ஹேமநா	ஹேமநா	திரவியத்தால்
பூயமான:	வாயுயலாந:	பவித்திரமாக்கப்பட்ட
தேவ:	தேவ:	திவ்ய சோமக்கொடியானது
ரஸம்	ரஸம்	தனது இரசத்திற்குத்
தேவேभि:	தேவேபி:	தேவர்களோடு
சமபூக	ஸபிவூக	{ சம்பந்தமுண்டாமாறு செய்கின் றது. (பின்னர்)

सुतः	ஸுதஃ	பிழியப்பட்ட சோமரசம்
होता सिता	ஹோதா சிதா	{ தேவர்களை யழைக்கும் வேள்வி யாளர்கள்
पशुमन्ति सञ्च इव	பசுமந்தி ஸஞ். இவ	{ பசுக்களுள்ள வேள்விச் சாலையை யடைவதுபோல
रेमन्	ரெமந்	ஒலித்துக்கொண்டு
पवित्रं पयेंति	பவித்ரம் பயெந்தி	{ பவித்திரமாகிய கம்பளியை யடைகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—4. வசிட்ட ரிஷி.

இச் சோமரசத்தை ஏவுவதாகிய தங்கத்தாற் பவித்திரம் பண்ணப்பட்ட தும், (பொன்னாலாகிய விரலணி முதலியவைகளையுடைய கைகளாற் பிழிந் தெடுக்கப்படுதலின் பொன் சம்பந்தமுடையது சோமம்) பிரகாசமுள்ளது மாகிய அத்தகைய சோமக்கொடி, தனது இரசத்தைத் தேவர்களுடன் சம்பந்தப்படுத்துகின்றது. பின்னர், பிழிந்த சோமரசம் ஒலியிட்டுக்கொண்டு பவித்திரமாகிய பாத்திரத்தை யடைகின்றது. எதைப்போலெனின்? தேவர்களை யழைக்கின்ற வேள்வியாளர்கள், பசுக்கள் கட்டப்பட்டிருக்கின்ற வேள்விச் சாலையை யடைவது போல். (ஒலியிட்டுக்கொண்டு செல்கின்றதென முடிக்க.)

(4)

மந்திரம் 5.

527. सोमः पवते जनिता मतीनां जनिता दिवो जनिता पृथिव्याः ।
जनिताग्नेर्जनिता सूर्यस्य जनितेन्द्रस्य जनितोत विष्णोः ॥ ५ ॥

இருக்கு—9-99-5.

ஸோமஃ பவதெ ஜநிதா மதீநாம் ஜநிதா திவோ ஜநிதா
[வ்யயிவ்யா?]
ஜநிதா அநீ ஜநிதா ஸூரியஸ்ய ஜநிதெந்ருஸ்ய ஜநிதொத
[விஷ்ணோ?]

அந்வயம்.

மதினா, ஜனிதா, திவ, ஜனிதா, பृथिव्या, ஜனிதா, அग्ने, ஜனிதா, सूर्यस्य, ஜனிதா, इन्द्रस्य, ஜனிதா, उत, विष्णोः ஜனிதா, सोमः पवते ॥

பதவுரை.

मतीनां	உதீநா	புத்தியை
जनिता	ஜனிடா	உண்டாக்குவதும்,
दिवः	திவ:	வானுலகைத்
जनिता	ஜனிடா	தோற்றுவிப்பதும்,
पृथिव्याः	புரயிவ்யா:	பிருதிவியைப் (தரையை)
जनिता	ஜனிடா	பரிபாலிப்பதும்,
अग्ने	அஹ்நே:	அக்கினியைப்
जनिता	ஜனிடா	பிரகாசிப்பதும்
सूर्यस्य	ஸூரியஸ்ய	{ எல்லாவற்றையுஞ் செலுத்தும் இரவியையுந்
जनिता	ஜனிடா	திருப்தி செய்வதும்,
इन्द्रस्य	இந்திரஸ்ய	இந்திரனுக்குக்
जनिता	ஜனிடா	களிப்பைக் கொடுப்பதும்,
उत	உத	மற்றும்,
विष्णोः	விஷ்ண:	வியாபகமாகிய தேவனைத்
जनिता	ஜனிடா	திருப்தி செய்விப்பதுமாகிய
सोमः	ஸோம:	சோமரசம்
पवते	பவதெ	பாத்திரத்திற் செல்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—5. பிரதர்ன ரிஷி.

பிழியப்பட்ட சோமரசம் பாத்திரங்களில் நிரம்புகின்றது. எவ் வண்ணமாகிய சோமரசமெனின்? புத்தியை, அல்லது, மனனம் பண்ணத்தக்கதாகிய துதியை உண்டாக்குவது. அன்றியும், வானுலகைத் தோற்றுவிப்பதும், அவ்வாறே, தரையைக் காப்பாற்றுவதும், அக்கினியைப் பிரகாசிப்பதும், எல்லாவற்றையுஞ் செலுத்துகின்ற இரவியையுந் திருப்தி செய்வதும், இந்திரனுக்குக் களிப்பை யுண்டாக்குவதும், இன்னும், வியாபகமாவதுமாம். இவ்வனைத்தாஞ் சோமரசம் பிழியுமிடத்து உண்டாகின்றன. (ஆதலின்) சோமரசத்தாலேயே தேவர்கள் காப்பாற்றப்படுகின்றார்கள் என்பது பொருள்.

(5)

மந்திரம் 6.

३ १ २ ३ १ २ २ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
528. अभि त्रिपृष्ठं वृषणं वयोधामङ्गोषिणमवावशन्त वाणीः ।

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ ३ १ २ ३ १ २
वना वसानो वरुणो न सिन्धुर्विरत्नधा दयते वार्याणि ॥ ६ ॥

இருக்கு 9-90-2.

சுவி த்ரீவ்ரஷ்டம் வ்ரஷணம் வயொயா ஜஜ்ஜாஷிணவாவஸஞ
[வாணீ:]

வநா வஸாமொ வரூணொ ந வநிஸூவிடூரதூயா டயதெ
[வாயடூராணி]

அந்வயம்.

त्रिपृष्ठं, वृषणं, वयोधां, अङ्गोषिणं, वाणीः अवावशन्त, वनाः, वसानः,
सिन्धुः, वरुणः न, रत्नधा, वार्याणि, विदयते ॥

பதவுரை.

त्रिपृष्ठं	த்ரீவ்ரஷ்டம்	{ மூன்று வேள்விகளை, அல்லது, மூன்றிடங்களை யுடையதும்,
वृषणं	வ்ரஷணம்	விரும்பியதைக் கொடுப்பதும்,
वयोधां	வயொயா	அன்னங் கொடுப்பதும்
विणं	அஜ்ஜாஷிணம்	{ ஒலியிடுவதுமாகிய சோமரசத் தை,
वाणीः अवावशन्त	வாணீ: சுவாவஸஞ	{ தோத்திரமாகிய வாக்குகள் விரும்புகின்றன.
वनाः	வநா:	நீரை
वसानः	வஸாந:	மறைத்துக்கொண்டு
सिन्धुः	ஸிஸூ:	நீரைத் தாங்குகின்ற
वरुणः न	வரூண: ந	வருணன் போல,
रत्नधा	ரத்நதா	{ இரத்தினத்தைக் கொடுக்கின்ற சோமம் (துதிப்போர்கட்கு)
वार्याणि	வாயடூராணி	தனங்களை
विदयते	விடியதெ	நன்கு கொடுக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—6. வசிட்ட ரிஷி.

தூரோண கலச முதலிய மூன்றிடங்களை யுடையதும், அல்லது, மூன்று வேள்விகளை யுடையதும், விரும்பியதைப் பெய்வதும், அன்னமளிப்பதும், ஒலியிடுவதுமாகிய சோமரசத்தை, தோத்திரமாகிய வாக்குகள் விரும்புகின்றன. ஒலியிடுகின்றன என்பதுமது. நீரை மறைத்துக்கொண்டு நீரைத் தாங்குகின்ற வருணன், அதாவது நீரைப் பொழிவிப்போன் சூழ்ந்த பிரதேசங்களை மறைக்கின்றதுபோன்று, (மறை பெய்விப்பதுபோன்று) இரத்தினத்தைக் கொடுக்கின்ற சோமசம், துதிப்போர்கட்குத் தனங்களைக் கொடுக்கின்றது என்பதாம்.

மந்திரம் 7.

529. 1 2 3 9 2 3 9 2 2 3 9 2 3 9 2 2 3 2
 அக்ராஸ்சமுத்: ப்ரதமே விதர்மன் ஜநயன் ப்ரா ஸுவுநஸ்ய கோபா: |
 1 2 3 2 3 2 3 2 3 9 2 3 9 2 2 3 9 2 2
 வுஷா பவித்ரே அபி சானோ அவ்யே வுஹ்சோமோ வாவுதே சுவானோ அத்ரி: ||
 இருக்கு 9-97-40.

சுக்ரான்துஷ்டு: ப்ரயுதே வியதூநு ஜநயநு ப்ராஜா ஸுவநவஸு
 [மொவா:
 வுஷா வவித்ரு சுயிஸாநொ சுவெ வுஹதொநொ வா
 [வ்யயெ வுநொ சுதி: ||

அந்வயம்.

சமுத்:, கோபா:, வுஷா, சுவாந: வுஹ்சோம:, ப்ரதமே, பவித்ரே, அவ்யே, வாவுதே, அத்ரி:,
 ஸுவுநஸ்ய, விதர்மன், அபிசானோ:, ப்ராஜா:, ஜநயன், அக்ரான் ||

பதவுரை.

சமுத்:	ஸுக்ரான்து:	நீரைப் பொழிவதும்
கோபா:	மொவா:	வேள்வியைக் காப்பாற்றுவதும்
வுஷா	வுஷா	விருப்பத்தைச் சொரிவதும்,
சுவாந: வுஹ்சோம:	ஸூநா: வுஹதொநொ:	{ பிழியப்பட்டதும், மகத்துமா கிய சோமரசம்
ப்ரதமே	ப்ரயுதே	விரிந்ததும்,
பவித்ர	வவித்ரு	புரிதமாகியதும்,
அவ்யே	சுவெ	கேடுறுததும்,
வாவுதே	வாவ்யயெ	பாரந்ததும்,
அத்ரி:	சுதி:	அழிக்க முடியாததும்,
ஸுவுநஸ்ய	ஸுவநவஸு	நீரை
விதர்மன்	வியதூநு	{ விசேடமாய்த் தாங்குகின்றதுமா கிய அந்தரிஷத்திலும் (வானி லும்)
அபிசானோ:	சுயிஸாநொ:	அதன் கீழும்
ப்ராஜா:	ப்ராஜா:	பிரசைகளை
ஜநயன்	ஜநயநு	உண்டாக்கிக்கொண்டு
அக்ரான்	சுக்ரான்து	{ எல்லாவற்றையுங் கடந்திருக்கின் றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—7. பராசர ரிஷி.

சமுத்திரத்தினின்றும் நீர் நெகிழ்கின்றதாமாதலின் கடல் நீரெனப் பட்டது. அதைப் (நீரை) பொழிவதும், வேள்வியைப் பரிபாலிப்பதுமாகிய சோமம், விரிந்த நீரை விசேடமாய்த் தாங்குகின்றதும், புனிதமானதும், நித்தியமும், நிறைந்ததும், அழியாததுமாகிய அந்தரிசுஷத்திலும், வானுக்குக் கீழிடத்தும் பிரசைகளை யுண்டுபண்ணிக்கொண்டு எல்லாவற்றையுங் கடந்திருக்கின்றது. (மற்றும் எத்தன்மைய சோமமெனின்?) விரும்பியவைகளைக் கொடுக்கத் தக்கதும், பிழிந்தெடுக்கப்பட்டதுமாமென்க. (7)

மந்திரம் 8.

530. १२ ३ २३२३ १ २३ २३ १२ ३१२ ३१
 कनिकन्ति हरिरासृज्यमानः सीदन् वनस्य जठरे पुनानः ।
 १ २ ३१ २ ३ २ ३ १ २२ ३१ २ ३ १ २
 नृभिर्यतः कृणुते निर्णिजं गामतो मतिं जनयत स्वधाभिः ॥८॥

இருக்கு 9-95-1.

கனிக்ருக்தி ஹரிராஸ்யஜ்யமானஃ ஸீதந் வநஸ்ய ஜதரே வுநானஃ
 நூபிரயதஃ க்ருணுதே நிணிஜம் காமதொ மதிம் ஜநயத
 [ஷ்ஷயாபிஃ ॥

அந்வயம்.

ஆசுஜ்யமானஃ, हरिः, कनिकन्ति, पुनानः, वनस्य जठरे, सीदन्, नृभिः, यतः,
 गामतः, निर्णिजं, कृणुते, स्वधाभिः, मतिं, जनयत ॥

பதவுரை.

ஆசுஜ்யமானஃ	சூஸ்யஜ்யமானஃ	{ எல்லா வகையானும் ஈண்டுப் பிழிந்தெடுத்ததும்,
हरिः	ஹரி:	{ பசுமை நிறமுடையதுமாகிய சோமாசம்
कनिकन्ति	கனிக்ருக்தி	{ மீண்டும் மீண்டுந் சத்தமிடுகின்றது.
पुनानः	வுநானஃ	பவித்திரமானதும்,
वनस्य	வநஸ்ய	{ போற்றத் தக்கதுமாகிய துரோண கலசத்தின்
जठरे	ஜதரே	உள்ளில்

सीदन्	ஸீதந்	{ இருந்துகொண்டு, (சத்தமிடுகின்றதென்க.)
नृभिः	நூயி:	வேட்போர்களால்
यतः	யத:	எதன்பொருட்டு
गामतः	மாமத:	{ ஆவின் பால் முதலியவைகளால் மறைக்கப்பட்டு
निर्णिजं	நிணிஜம்	தனது சுத்த வடிவத்தை,
कृणुते	கூணுதெ	{ கிரக முதலியவைகளில் உண்டாக்குகின்றதோ, அக்காரணத்தால் சோமரசத்தின்பொருட்டு
स्वधाभिः	ஸுயாமி:	அவிஞ்ஞன்
मतिं	மதிம்	தோத்திரத்தையும்
जनयत	ஜநயத	உண்டாகச் செய்வீர்களாக,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—8. பிரகண்வ ரிஷி.

எல்லா வகையானும் இனிது பிழிந்தெடுக்கப்பட்டதும், பசுமை நிற முடையதுமாகிய சோமரசம், மறித்தும் மறித்தும் ஒலியிடுகின்றது. ஆவ்வாறே, துதிக்கத்தக்க இத் துரோணகலசத்தினுள்ளிலிருந்துகொண்டுச் சத்தமிடுகின்றது. அன்றிபும், சுருமத்தை வகுக்கின்ற வேட்போர்களால் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட (அடக்கப்பட்ட) சோமரசம், கோ விகாரமாகிய பால் முதலியவற்றை மறைத்துக்கொண்டு, கிருகமுதலியவைகளில் (உரலொத்த மரப்பாத்திரங்களில்) தனது சுத்த வடிவத்தை யுண்டாக்குகின்றது. இதனால் சோமரசத்தின் பொருட்டு, துதியாளர்கள் அவிஞ்ஞன் மதிக்கத்தக்க தோத்திரத்தைச் செய்கின்றனர். அல்லது, துதிப்போர்களே! நீவிர், இச் சோமரசத்தின் பொருட்டுத் துதி செய்வீர்களாக என்பதாம். (8)

மந்திரம் 9.

३२३ ३१२ ३ २३ २ ३२ ३ १२ ३१२
531. एष स्य ते मधुमां॑ इन्द्र सोमो * वृषा वृ॒णः परि पवित्रे अक्षाः ।

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
† सहस्रदाः शतदा भूरिदावा शश्वत्तमं बर्हि॑रा वाज्यस्थान् ॥९॥

இருக்கு 9-78-4.

ஊஷ ஸு தெ உய ஊம் ஐநு லொலொ வுஷா வுஷா வுரிவவி
[தெ சுக்ஷாஃ ।

ஹஹஹுஷாஸததா ஹுரிஷாவாஸஸு துஉ வஹிஸுரா வாஜ்யஸ்தாஸு।

* वृषा वृ॒णो, † सहस्रदा शतदा, என்பன இருக்கு,

அங்வயம்.

हे इन्द्र !, वृष्णः, ते, एषः स्यः सोमः, मधुमान्, वृषा, पवित्रे, पर्यक्षाः,
सहस्रदाः, शतदाः, भूरिदावा, वाजी, शश्वत्तमं, वहिः, अस्थात् ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !	ஹெ ஐத்ரு !	இந்திரனே !
वृष्णः	வ்ருஷ்ண:	{ மன வேட்கையை நிறையச் செய்கின்ற
ते	தே	உனக்கு
एषः स्यः सोमः	ஏஷ: ஸ்ய ஸோம:	இத்தகைய அச்சோமரசம்
मधुमान्	மடயுமான்	இன்சுவையோடு கூடியதும்
वृषा	வ்ருஷா	{ (வேண்டியதைப்) பொழிகின்ற துமாகிய
पवित्रे	பவத்ரித்ரே	{ பனித்திரமென்னும் பாத்திரத்தில்
पर्यक्षाः	பரயக்ஷா:	ஒழுக்குகின்றது.
सहस्रदाः	ஸஹஸ்ரதா:	{ ஆயிரக் கணக்காய்த் தனங் கொடுப்பதும்
शतदाः	ஸததா:	{ நூற்றுக் கணக்காய்த் தனங் கொடுப்பதும்
भूरिदावा	ஹூரிதாவா	{ அநேக வகையாய்த் தனங் கொடுப்பதும்
वाजी	வாஜீ	ஆற்றலுள்ள துமாகிய சோமரசம்
शश्वत्तमं	ஸஸ்துத்தம்	மிகப் பழைய
वहिः	வஹி:	வேள்வியில்
अस्थात्	அஸ்தாக்	நிலைத்திருக்கின்றது.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—6. இருக்கு—9. உசனா ரிஷி.

இந்திர ! மனவிருப்பைப் பொழிகின்ற உனக்கு, இன்சுவையோடு கூடியதும், விரும்பியவற்றைப் பெய்வதுமாகிய அச்சோமரசம் பனித்திரமென்னும் பாண்டத்தில் ஒழுக்குகின்றது. அதுவே, ஆயிரக் கணக்கான தனங்களைக் கொடுப்பதும், நூற்றுக் கணக்கான தனங்களைக் கொடுப்பதும், அளவிலாது கொடுப்பதுமாம். அதினின்று மிகுதியாகவுங் கொடுக்கும் ஆற்றலுள்ள சோமரசம் மிகப் பழைய வேள்வியைக் குறித்து நிலைத்திருக்கின்றது.

(9)

குறிப்பு.—சுண்டு மூலத்திலுள்ள, தே, என்னும் ஆறும் வேற்றுமை, உனக்கு, என நான்காம் வேற்றுமைப் பொருளில் கின்றது.

மந்திரம் 10.

532. १२ ३ १२ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ २ २ २
 பவஸ்வ சோம மதுமாஸ்த் கதாஸாபோ வஸானோ அபி சானோ அவ்யே ।
 २३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
 அவ த்ரோணானி துதவந்தி * ரோஹ மதிந்தமோ மத்சர இந்த்ரபாந: ॥
 இருக்கு 9-96-13.

பவஸ்வ ஸோம உஸுஸாஸ்த் கதாவாஸோ வஸாஸோ அபிஸாஸோ
 [அவ்யே ।
 அவ த்ரோணாநி வுதவந்தி ரோஹ உதிந்தமோ உதாஸ ஐந்த்ரபாந:॥

அந்வயம்.

ஹே சோம !, மதுமான, கதாஸா, அப: , வஸாந: , அபி, சானோ, அவ்யே, பவஸ்வ,
 மதிந்தம: , இந்த்ரபாந: , மத்சர: , துதவந்தி, த்ரோணானி, அவரோஹ ॥

பதவுரை.

ஹே சோம !	ஹே ஸோம !	சோமரஸமே !
மதுமான	உஸுஸாஸ்த்	இன்கவையோடு கூடிய நீ
கதாஸா	கதாவா	சத்தியமாகிய
அப:	அப:	வசந்தீவரி என்னும் ஆற்றாநீரை
வஸாந:	வஸாந:	மறைத்துக்கொண்டு
அபி	அபி	மிகச்
சானோ	ஸாஸோ	சிறந்த
அவ்யே	அவ்யே	பனித்திரமாகிய கம்பளியில்
பவஸ்வ	பவஸ்வ	ஒழுக்குவாயாக. (பின்னர்)
மதிந்தம:	உதிந்தம:	{ மிகுந்த மதத்தை யுண்டாக்கு கின்ற
மத்சர:	உதாஸ:	களிப்பைத் தருஞ் சோமரஸம்
இந்த்ரபாந:	ஐந்த்ரபாந:	இந்திரன் அருந்துதற்குரிய
துதவந்தி	வுதவந்தி	நீருடைய
த்ரோணானி	த்ரோணாநி	துரோண கலசங்களை
அவரோஹ	அவரோஹ	அடைகின்றது.

* சீட, என்பது பாடபேதம்.

சாயண பாடியம்,

கண்டம்--6. இருக்கு--10. பிரதர்சன ரிஷி.

சோமரசமே! இன்கவையோடு கூடிய, நீ, வசதிவரி என்னும் நீரை மறைத்துக்கொண்டு, மிக உயர்ந்த கம்பளி யென்னும் பவித்திரமாகிய விடத்தில் ஒழுகுவாயாக. பின்னர், மிகக் களிப்பைக் கொடுக்கின்றதும், இந்திரனால் அருந்தத்தக்கதும், மதத்தைத் தருவதுமாகிய சோமரசம், நீருள்ள துரோணகலசங்களை யடைகின்றது. அதாவது துரோண கலசங்களில் வெளிப்படுவாயாக என்பதாம்.

(10)

ஆறுவது கண்டம்

முற்றும்.

ஏழாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்--6. அத்தியாயம்--5. கண்டம்--7.

பன்னிரண்டு மந்திரங்களாலானது.

சோமம் - தேவதை. திருஷ்டுப் - சந்தம். தைவதம் - சுரம்.

மந்திரம் 1.

533. १ २ ३२३ ३ २३ १२ ३ १२ ३ १२ २ १२
 ॐ सेनानीः शूरो अग्रे स्थानां गव्यन्नेति हर्षते अस्व सेना ।

३ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ २ ३ ३ १ २

भद्रान् कृषन्निन्द्र हवान्त्सखिभ्य आसोमो वस्त्रा रभसानि दत्ते ॥

ஓ வெநாநீ: ஸகுரோ ஸமு ரயாநா: மவூநெதி ஹஷுதெ

[ஸவூ வெநா ।

ஹதாநு க்ருஷந்நிந்ரு ஹவாந்ஸகிப்ய ஓஸோமோ வஸ்த்ரா ரபஸாநி

[நி டுதெ ॥

அந்வயம்.

செனானி:, ஶூர:, சோம:, கவ்யந், ரதானா, அக்ரே, ப்ரேதி, அஸ்ய, செனா, ஶ்ர்ப்தே,
சக்ரிக்ய:, ஶந்ர ஶவான், ஶத்ரவான், க்ருஷ்வந், ரஶசானி, வக்ஷா, அடத்தே ||

பதவுரை.

செனானி:	செனாநாநீ:	{ சேனைகளை முன்னர்ச் செலுத்து கின்றதும்,
ஶூர:	ஸூர:	{ பகைவர்களைத் துன்புறுத்துவது மாகிய
சோம:	செனாநா:	சோமராகம்,
கவ்யந்	மவ்யந்	{ வேள்வித் தலைவரின் பொருட்டுக் கோக்கள் முதலியவைகளை விரும்பி
ரதானா	ரதாநாநா	இரதங்கட்கு
அக்ரே	அக்ரே	முன்னரே
ப்ரேதி	செனாநா	இனிது போரிற் செல்கின்றது.
அஸ்ய	அஸ்ய	இச்சோமராகத்தினுடைய
செனா	செனாநா	சேனை
ஶ்ர்ப்தே	ஶ்ர்ப்தே	களிப்படைகின்றது.
சக்ரிக்ய:	சக்ரிக்ய:	{ வேள்வித் தலைவர்களின் பொ ருட்டு
ஶந்ர ஶவான்	ஶந்ர ஶவான்	{ இந்திரன் அழைப்பதை யெல் லாம்
ஶத்ரவான்	ஶத்ரவான்	மங்களங்களாகச்
க்ருஷ்வந்	க்ருஷ்வந்	செய்கின்றது.
ரஶசானி	ரஶசானி	{ இந்திரன் விரைவில் வருதற் பொருட்டு
வக்ஷா	வக்ஷா	{ ஆடைபோல் மறைக்கும் பால் முதலியவற்றை
அடத்தே	அடத்தே	ஏற்றுக்கொள்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—1. பிரதர்த்தன ரிஷி.

சேனைகளை முன்னர் கொண்டுபோகின்றதும், சத்துருக்களை வாட்டு
வதுமாகிய சோமராகம், வேள்வித் தலைவர்கட்குக் கோ முதலியவைகளை
விரும்பி இரதங்கட்கு முன்னரே நன்கு போரிற் செல்கின்றது. இச் சோம
ராகத்தினுடைய படைகளும் களிப்புறுகின்றன. அன்றியும், இந்திரன்

அழைப்பதை உண்மையாகச் செய்கின்றது. அதாவது அழைக்கப்பட்ட இந்திரன் சோமரசத்தை அருந்திக்கொண்டு விரும்பியதைக் கொடுக்கின்றான் என்பதாம். இந்திரன் விரைவாய் வருவதற்கு நிமித்தமாகிய ஆடைபோல் மறைக்கின்ற பால் முதலியவற்றை யேற்றுக்கொள்கின்றது என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

534. २ ३ २ ३ १ २   ३   २ ३ २ ३ २   ३ १ २ २
 १ २   ३ १ २ ३ १ २   १ २   ३ २ ३   १ २   ३ २
 प्र ते धारा मधुमतीरसृग्रन् वारं यत्पूतो * अत्येष्यव्यम् ।
 पवमान पवसे धाम गोनां † जनयन्त्सूर्यमपिन्वो अकैः ॥ २ ॥
 இருக்கு 9-40-1.

வ் தெ யாரா மஹுமதீரஸுஹ்ரு வாரம் யத்பூதொ ஸதேஷ்யஷ்
 [வஹ்ரு]
 பவமான பவஸெ யாம மொநாம் ஜநயன்த்ஸூர்யமபிந்வொ ஸதெஷ்யஷ்

அந்வயம்.

தெ, மஹுமதீ:, ஧ாரா:, மஹுமதீ, யத், பூத்:, அவ்ய், வார், அத்யேஷி, பவமான!,
 மொநாம், யாம, பவஸெ, ஜநயந், அகை:, சூர்ய், அபிந்வ: ॥

பதவுரை.

தெ	தெ	(சோமரசமே!) உன்னுடைய
மஹுமதீ:	மஹுமதீ:	மதுரத்தன்மையோடு கூடிய
஧ாரா:	யாரா:	தாரைகள்
மஹுமதீ	மஹுமதீ	கனிப்பைக் கொடுக்கின்றன,
யத்	யத்	எக்கால்
பூத்:	வூத்:	{ வசதிவரி, என்னும் நீரால் பவித்
அவ்ய் வார்	அவ்ய் வாரம்	திரம் பண்ணப்பட்ட நீ
அத்யேஷி	அதேஷி	ஆட்டு மயிர்களைக் (கம்பளியை)
பவமான!	பவமான!	{ கடந்து பாத்திரத்திற்குச் செல்
மொநாம்	மொநாம்	கின்றனையோ, அக்கால்.
யாம	யாம	பவித்திரமாகிய சோமரசமே! நீ
பவஸெ	பவஸெ	கோக்களின்
		பாலைக் குறியாகக் கொண்டு
		நிரம்புகின்றனை. (பின்னர்)

* அத்யேஷ்யான், † ஜ்ஞான, என்பன இருக்கு.

जनयन्	ജനയநு	இனிது தோன்றிய நீ
अकैः	அகை-ஃ	{ போற்றத்தக்க தனது பிரகாசம் களால்
सूर्यं	ஸூ-ய-20	சூரியனைப்
अपिन्वः	அபி-நுஃ	பிரகாசிப்பிக்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்-7. இருக்கு-2. பராசர ரிஷி.

சோமரசமே! உன்னுடைய தனமாகிய மதுர இரசத்தையுடைய தாரைகள் களிப்பையுண்டாக்குகின்றன. எப்போது வசதிவரி என்னும் நீராற் பவித்திரமாகிய நீ, ஆட்டிலுண்டாகும் மயிரை (கம்பளியை)க் கடந்து செல்கின்றாயோ, (அப்போதென்க). அன்றியும், பரிசுத்தமாகிய சோமரசமே! நீ, கோக்களின் பாலை யிலக்காக்கிக்கொண்டு நிரம்புகின்றாய். பின்னர் இனிது உண்டாகிய நீ, போற்றத்தக்க ஒளிகளால் இரவியை நிறையச் செய்கின்றாய் என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

535. प्र गायताभ्यर्चाम देवान्त्सोमं हि नोत महते धनाय ।

* स्वादुः पवतामति वारमव्यमासीदतु कलशं ॥ देव इन्द्रः ॥३॥

இருக்கு 9-97-4.

ஸ்ரீ மாயதாஸுஷ்டாஜ ஷெவாஜோம் ஹிநோத ஜஹதெ யுநாய |
ஸ்ரீமாயி வவதாதி வாராஸுஜாவீதது சுருஸம் ஷெவ ஜதூ ||

அந்வயம்.

(हे स्तोतारः!) प्रगायत, देवान् अभ्यर्चामः, महते, हिनोत, स्वादुः, अव्यं
वारं, अति पवतां, देवः, इन्दुः, कलशं अति आसीदतु ॥

பதவுரை.

(हे स्तोत्रारः!)	(ஹெ ஸ்தோத்ராஸு!)	(துதிப்போர்களாள்! நீவீர்)
प्रगायत	புறாயத	{ சோமரசத்தை நன்கு துதிப்பீர் களாக. (யாங்களோ,)
देवान् अभ्यर्चामः	தேவாநு அப்யர்அ-அ:ஸ:	
महते	மஹதே	மிகுந்த தனத்தின் பொருட்டுப்

* स्वादुः पवते, ॥ देवर्षुनः गणपता इत्युक्तं.

हिनोत	ஹிநொத	{ பிழிவதற்கு முயல்வீர்களாக. (பின்னர்)
स्वादुः	ஸ்வாடஃ	இன்சுவையுள்ள சோமரசம்
अव्यं वारं	அவ்யம் வாரம்	ஆட்டின் மயிர்களைக் (கம்பளியை)
अति पवतां	அதி பவதாம்	கடந்து நிறைவதாகுக.
देवः	தேவஃ	திவ்யமாகிய சோமரசம்
इन्दुः	இந்துஃ	பிரகாசிப்பதாகி
कलशं अति	கலசம் அதி	{ ஒரு முகமாய்த் துரோண கலசத் தில்
भासीदतु	பாஸீதது	நிலைத்திருக்குக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—3. இந்திர பிரமதி வசிஷ்ட ரிஷி.

தோத்திரஞ் செய்வோர்களே! நீவிர், சோமரசத்தை நன்முறையிற் றுதிப்பீர்களாக. நாங்களோ, தேவர்களை யாராதிக்கின்றோம். அல்லது, நீவிர் தேவர்களை யாராதிப்பீர்களாக என 'யாம்' என்னுந் தன்மையை முன் னிலையாக்கிக்கொள்க. அன்றியும், பெருந்தனத்தின் பொருட்டுச் (மிகுந்த தனத்தை அடைய) சோமத்தைப் பிழிந்தெடுக்க முயல்வீர்களாக. பின்னர், மதுரமாகிய சோமரசம் விளங்குவதாகி, பவித்திரமாகிய செம்மறி ஆட்டின் மயிர்களாலாய் கம்பளியைக் கடந்து செல்க. பிரகாசமுள்ள சோமரசம் ஒளி விடுவதாய்த் துரோண கலசத்தில் ஒரு முகமாய் நிலைக்குக. (3)

மந்திரம் 4.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ २ ३ १ २ २ ३ १ २
536. प्र हिन्वानो जनिता रोदस्यो रथो न वाजं * सनिषन्वासीत् ।
२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
इन्द्रं गच्छन्वायुधा संशिशानो विश्वा वसु हस्तयोरादधानः ॥

இருக்கு 9-97-1.

ஹிந்வானொ ஜனிதா ரொதஸ்யோ ரத்யோ ந வாஜம் வாஜம் நிஷந்
[யாவீசு]

இந்து மஹந்வாயுதா ஸன்ரிஸானொ விஸ்வா வஸு ஹஸ்தயொ
[ராத்யாநம்]

அந்வயம்

प्रहिन्वानः, रोदस्योः, जनिता, वाजं, सनिषन्, इन्द्रं गच्छन्, आयुधा
संशिशानः, विश्वा, वसु, हस्तयो आदधानः, प्रायासीत् ॥

* सनिषन्, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

प्रहिस्वानः	புஹிஸ்தாந:	{ வேட்போர்களா தும்,
रोदस्यो:	ரொடிஸெஸா:	வானுலக, மண்
जनिता	ஜமிதா	{ (அவியையும், ம டுக்கும் வாயில. ணுகின்றதும்
रथो न	ரத்யோ ந	{ இரதம்போல் வருகின்றத சோமரசம்
वाजं	வாஜம்	அன்னத்தைத்
सनिपन्	ஸநிஷந்	கொடுத்துக்கொண்டும்
इन्द्रं गच्छन्	இந்ரம் மஹந்	இந்திரனை யடைந்து
आयुधा:	ஆயுதா:	ஆயுதங்களைக்
संशिशानः	ஸம்ஸிஸாந:	கூர்மையாக்கிக்கொண்டும்,
विश्वा	விஸ்வா	எல்லாத்
वसु	வஸு	தனத்தையும்
हस्तयोः आदधानः	ஹஸ்தயோ: சூடியாந:	{ எங்கட்கு அளிக்க இரு கைகளி லேந்திக்கொண்டும்
प्रायासीत्	புராயாஸீக்	அடைகின்றது

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—4. வசிட்ட ரிஷி.

வேட்போர்களால் ஏவப்பட்டதும், வாணையும் மண்ணையுமுண்டாக்கு வதுமாகிய சோமரசம் அன்னத்தை யீந்துகொண்டு (இந்திரனை) நன்கு அடைகின்றது. இந்திரனை யடைந்து ஆயுதங்களைக் கூர்மையாக்கிக் கொண்டு (இந்திரனைக் குறித்து உதவியாய்ச் செல்லுதற் பொருட்டு கூர்மையுடைய ஆயுதங்களாக்கிக்கொண்டு) அதாவது எல்லாத் தனங்களையும் எங்கட்கு அளித்தற் பொருட்டு இவ்வாறு செய்துகொண்டு நன்கு இந்திரனை அடைகின்றது என்பதாம். (4)

திறிப்பு.—எண்டு, வாணையும் தரையையுமுண்டாக்குத் தன்மையோ, மழையைத் கொடுத்தல் அவியோ யேற்றல் எனினாலாமென்க.

மந்திரம் 5.

२ ३ १२ ३ १२ ३ १ २२ ३ १ २ ३ १ २२
 घदी मनसो वेनतो वाग्ज्येष्ठस्य * धर्मं द्युक्षोः रनीके ।

२ ३ २३ १ २ ३ २३ ३ १ २ ३ २३ २ ३ १ २
 दीमायन् वरमा वावशाना जुष्टं पतिं कलशे गाव इन्दुम् ॥५॥

இருக்கு 9-97-22.

டிஹீ உநவொ வெநதொ வாஹ்யேஷ்டஸ்ய யஜ்ஞ ஸ்ஞக்ஷோ
 [ஸநீகே ।
 பநு வரமா வாவஸாநா ஜஹ்ஷம்வதி கலசே மாவ ஐந்து ॥

அந்வயம்.

மனசு; வெனது; வாஹ், யதி, தக்ஷத், ஧்மன், ஜ்யேஷ்டஸ்ய, ட்யுக்ஷோ; அநீகே, ஆத்,
 வர், ஜுஸ்தம், பதி, கலசே, ஐ ஐந்து, வாவஸாநா; மாவ; ஆயன் ॥

பதவுரை.

மனசு:	உநவொ:	துதிப்போரின்
வெனது:	வெநத:	அன்புள்ள
வாஹ்	வாக்	துதியாகிய வாக்கு
யதி.	யதி	எதைச்
தக்ஷத்	தக்ஷத:	{ சமற்காரத்தோடு கூடியதாய்ச் செய்கின்றதோ, (அதாவது)
஧்மன்	யஜ்ஞ	வேள்வியில்
ஜ்யேஷ்டஸ்ய	ஜேஷ்டஸ்ய	போற்றத்தக்க
டியுக்ஷோ:	ஸ்ஞக்ஷோ:	நீராடுங் காலத்திற்கு
அநீகே	ஸநீகே	{ முன்னர்ச் சோமத்தைத் துதிக்கின்றதோ,
ஆத்	சூக்	அதன்பின்னரேயே
வர்	வரம்	மேம்பட்டதும்
ஜுஸ்தம்	ஜஹ்ஷம்	{ தேவர்கட்குக்களிப்பை யுண்டாகப் போதுமானதும்
பதி	வதி.	{ எல்லாவற்றையும் பாதுகாப்பாற்றுவதும்

஧்மேணி ஶோரனிகே, என்பது இருக்கு.

कलशे	கலசெ	கலசத்திலுள்ள துமாகிய
ईम् इन्दुं	ஐம் ஐந்	இச்சோமரசத்தை
वावशानाः	வாவஸாநா:	இச்சிக்கின்ற
गावः	மாவ:	கோக்கள்
आयन्	ஆயந்	{ தமது பாலோடு சேர்ப்பதற்கு வருகின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—5. மிருடகோவாசிட்ட ரிஷி.

துதியாளர்களின் துதியாகிய வாக்கு, எதைச் சுத்தப்படுத்துகின்ற தோ, அதாவது தாங்கப்பட்ட வேள்வியின்கண்ணுள்ள சிறப்புடைய சவனத்தின் (வேள்வி நீராடுங் காலத்திற்கு) முன்னரேயே வேள்விகளில் சவன முகத்தில் (நீராடுவதற்கு முன்பு), எப்போது துதிப்போனுடைய வாக்கு சோமரசத்தைத் துதிக்கின்றதோ, அதன் பின்னரேயே சிறந்த தேவர்களின் களிப்பின்பொருட்டு எல்லாவற்றையுங் காப்பாற்றத்தக்க கலசத்திலிருக்கின்ற இச் சோமரசத்தை, தமது பாலுடன் சேர்த்துப் பொருட்டு விருப்பமுடையவைகளான கோக்கள் வருகின்றன என்பதாம். (5)

துதிப்பு.—மூலத்திய வேந்த: என்பதற்கு விரும்புகின்ற என்பது பொருளாம். “வேந்த: என்பது இச்சைப் பொருளுடையது என்றார் யாஸ்க முனிவரும். மனதினுடைய, என்றதோ? மதித்தல், துதித்தல், எனவே துதிப்போனுடைய எனவாயிற்று. இங்ஙனமாயவழி துதியாளனுடைய அன்பார்ந்த துதியென்பது திரண்ட பொருளாயினமை காண்க.

மந்திரம் 6.

३ १ २   ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
538. साकमुक्षो मर्जयन्त स्वसारो दश धीरस्य धीतयो धनुत्रीः ।
२ ३ १ २ ३ २   २ २ ३ १ २   ३ २ ३ २ ३ २
हरिः पर्यद्रवजाः सूर्यस्य द्रोणं ननक्षे अत्यो न वाजी ॥ ६ ॥
இருக்கு 9-93-1.

வாகுமுகக்ஷா மஜயந்த வவசாரோ டசா ஧ீரஸ்ய ஧ீதயோ ஧நுத்ரீ: |
[யநுத்ரீ: |
ஹரி: பரயத்ரவஜா: சூர்யஸ்ய த்ரோணம் நநக்ஷே அத்யோ ந வாகீ |
[ந வாகீ |

அந்வயம்.

சாகமுக்ஷ:, சுவசார:, மர்ஜயந்த, டச ஧ீதய:, ஧ீரஸ்ய, ஧நுத்ரீ:, ஹரி:,
சூர்யஸ்ய ஜா:, பரயத்ரவத், அத்ய:, வாகீ ந, த்ரோணம் நநக்ஷே ||

பதவுரை.

साकमुक्षः	ஸாகமுகூக்ஷ:	ஒன்றுகூடித் தெளிப்பதற்கு
स्वसारः	ஸ்வஸார:	{ இங்குமங்குந் திரிகின்ற, விரல் கள்
मर्जयन्त	மஜயன	{ சோமரசத்தைச், சுத்திசெய்கின் றன.
दश धीतयः	தச ஧ீதய:	அப் பத்துவிரல்களும்
धीरस्य	நீரஸ்ய	{ தேவர்களால் விரும்பப்பட்ட சோமரசத்தைச்
धनुर्वी:	யநுவீ:	செலுத்திய பின்னர்
हरिः	ஹரி:	பசுமை நிறமுடைய சோமரசம்
सूर्यस्य जा:	ஸூரியஸ்ய ஜா:	சூரியனுடைய திக்குகளைச்
पर्यद्रवत्	பரயத்புவத்	சூழ்ந்து அடைகின்றது.
अत्यः	அத்ய:	செல்லுஞ் சீலமுடைய
वाजी न	வாஜீ ந	குதிரை போன்ற சோமரசம்
द्रोणं नतक्षे	தொணம் நதக்ஷே	கலசத்தில் நிறைகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—6. நோதா ரிஷி.

சோமரசத்தை வார்த்தலாகிய தொழிலைச் செய்ய இங்குமங்கும் இனிது திரிகின்ற விரல்கள், சோமரசத்தைச் சுத்தம் பண்ணுகின்றன. அத்தகைய பத்து விரல்களும். ஆற்றலுடையதும், அல்லது, அறிவுள்ளதும், தேவர்களாற் றியானிக்கப்பட்டதும், அல்லது, விரும்பப்பட்டதுமாகிய சோமரசத்தை ஏவுகின்றன. பின்னர், பசுமை நிறமுடைய சோமரசம் சூரியனுற் றேன்றும் (சூரியனுடைய மனைவியாகிய) திக்கைச் சூழ்ந்து பரவுகின்றது. ஈண்டு இரவியின் ஒளியாலேயே திசை வெளிப்படுகின்றது. ஆதலின், திக்கு அதற்கு மனைவியெனப்பட்டது. மிகச் செல்லுஞ் சீலமுடைய குதிரை போன்றுள்ள சோமரசம் துரோண கலசத்தில் நிரம்புகின்றது. (6)

ஈண்டு, 'சாகமுகூக்ஷ' என்னுஞ் சொல் தெளித்தலாகிய பொருளிலும், மாஜயந்த:, என்பது கழுவுதலாகிய பொருளிலும், நநக்ஷ என்பது நிறைத லென்னும் பொருளிலும் நின்றமை காண்க.

धीतयः (தீதய:) என்பது விரல்கள் என நிகண்டு கூறுகின்றது.

மந்திரம் 7.

539. 23 92 39 23 23 92 3 23 23 9 22
 अधि यदस्मिन् वाजिनीव शुभः स्पर्द्धन्ते धियः *सूरे न विशः ।
 39 23 9 23 9 22 39 22 39 23 9 2
 आपो वृणानः पवते † कवीयान् व्रजं न पशुवर्द्धनाय मन्म ॥७॥

இருக்கு 9-94-1.

சுயி யடிவரிநு வாஜிநீவ ஸுஹ: ஸுஹுனெ யிய: ஸ ஹொந விஸ: |
 சூவொ வுணாந: பவதெ கவீயாநு வுஜந வஸுவஹுநாய உந ||

அந்வயம்.

यत्, अस्मिन्, वाजिनि, इव शुभः, सूरे विशः न, धियः अधि स्पर्द्धन्ते, आपः,
 वृणानः पशुवर्द्धनाय मन्म, व्रजं न, कवीयान्, पवते ॥

பதவுரை.

यत्	யக்	எப்போது
अस्मिन्	சுஹிநு	இச் சோம விஷயத்தில்
वाजिनीव शुभः	வாஜிநீவ ஸுஹ:	{ குதிரையின் அலங்காரத்தை யொப்பவும்
सूरे विशः न	ஸஹொந விஸ: ந	{ இரவியின் கிரணங்களெழுவது போன்றும்
धियः	யிய:	விரல்கள்
अधिस्पर्द्धन्ते	சுயிஹுஹுநெ	{ சுத்தஞ் செய்வதற்குமுன் வந்து நிற்கின்றனவோ, (அப்போது இச்சோமரசம்)
आपः	சூவ:	வசதீவரி என்னும் நீரை
वृणानः	வுணாந:	மறையச் செய்துகொண்டு
पशुवर्द्धनाय	வஸுவஹுநாய	கோக்களை வளர்ப்பதற்கு
मन्म व्रजं न	உந வுஜந ந	{ இடையர்கள் கோச்சாலையை யடைவது போல்,
कवीयान्	கவீயாநு	துதிப்போர்களை விரும்பிக்
पवते	வவதெ	கலசத்திற் சேர்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—7. கண்ணுவ கௌர ரிஷி.

ஆடை முதலியவைகளால் குதிரையை அலக்கரிப்பது போலவும், இரவியின் கிரணங்கள் எழுவன போன்றும், இச்சோம விஷயத்தில் எப்போது (அலங்காரம்) உண்டாகின்றதோ, அப்போது விரல்கள் (பத்தும்) யானே

* सूर्येन विशः, † कवीयन्, என்பன இருக்கு.

முன்னர் அதைப் பரிசுத்தம் பண்ணுவேன் என ஒவ்வொன்றும் முன் வந்து நிற்கின்றன. பின்னர் இச் சோமரசம் வசதிவரி என்னும் ஆற்று நீரையுமறைத்துக்கொண்டு கலசங்களை யடைகின்றது. எவ் வண்ணமாகியதெனின்? கவியைப் போன்ற நடை யுடையது, அல்லது, கவிகள் என்பது துதிப் போர்கள், அவர்களை விரும்புவது. அதிலுவமை:—பசுக்களைக் காப்போன் பசுச்சாலையை யடைவதுபோன்றெனல். அதாவது தேவர்களைப் பிரியப்படுத் தற்பொருட்டுப் பாத்திரங்களை யடைகின்றது என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8.

540. १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
 इन्दुर्वाजी पवते गोन्योषा इन्द्रे सोमः सह इन्वन् मदाय ।
 २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
 हन्ति रक्षो बाधते * पर्यरातिं वरिवस्कुण्वन् वृजनस्य राजा ॥८॥

இருக்கு 9-97-10.

ஐநு வபாஜீ வவதெ மொநெளவா ஐநெ ஸொஃ ஸஹ ஐநு
 [உபாய |
 ஹந்தி ரக்சோ பாபதெ வயபுராதி வரிவஸுணு வுஜநஸு
 [ராஜா ||

அந்வயம்.

இந்ஃ, வாஜி, கோந்யோஷா:, இந்ரே, சஹ:, இந்வந், வரிவ:, குண்வந், வுஜநஸ்ய,
 ராஜா, சோம:, மடாய, பவதெ, ரக்ச:, ஹந்தி, அராதி, பரி பாபதெ ||

பதவுரை.

இந்ஃ	ஐநு:	நெகழ்கின்ற தன்மையுள்ளதும்
வாஜி	வாஜீ	ஆற்றலுடையதும்
கோந்யோஷா:	மொநெளவா:	{ கீழே யொழுஞர் தன்மையுள்ள இரசப்பிழம்பானதும்,
இந்ரே	ஐநெ	இந்திரன் நிமித்தமாக
சஹ:	ஸஹ:	வலியைத்தரும் இரசத்தை
இந்வந்	ஐநுந்	ஏவுவதும்,
வரிவ:	வரிவ:	தனத்தை
குண்வந்	குணுந்	{ வேள்வித்தலைவனுக்குக் கொடுப் பதும்

* पर्यराति वरिवः, என்பது இருக்கு.

वृजनस्य	வ்ருஜநஸ்ய	ஆற்றலுக்கு
राजा	ராஜா	இறைவனுமாகிய
सोमः	ஸொமஃ	சோமம்,
मदाय	மடாய	{ இந்திரனுக்குக் களிப்புண்டாதற் பொருட்டுப்
पवते	பவதெ	{ பாத்திரத்தில் நிரம்புகின்றது. மற்றும்,
रक्षः	ரக்ஷஃ	இராக்கதர்களை
हन्ति	ஹனி	நாசஞ் செய்கின்றது.
अरातिं	அராதிஃ	பகைவர்களை
परि बाधते	பரி வாயதெ	நாற்புறத்தும் வாட்டுகின்றது.

சாமண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—8. மன்யுவாசிட்ட ரிஷி.

நெகிழ்ச்சியுடையதும், ஆற்றலுடையதும், கீழே யொழுகுந் தன்மையுடையதும், இரசப் பிழம்பானதும், இந்திரன்பொருட்டு வலியைத் தரும் இரசத்தை யேவுவதுமாகிய சோமம், இந்திரனுக்குக் களிப்பை யுண்டாமாறு பாத்திரங்களில் நிரம்புகின்றது. அன்றியும், பகைவர்களை நாற்புறத்தும் நாசஞ் செய்கின்றது. எத்தன்மைய சோமமெனின்? தனத்தைக் கொடுப்பதும், துதிப்போர்களின் ஆற்றலுக்கு இறையாவதுமாம் என்க, (8)

மந்திரம் 9.

१ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
541. अया पवा पवस्वैना वसूनि मांश्चत्व इन्दो सरसि प्रधन्व ।

३ २ ३ २ ३ २ ३ २ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
* ब्रध्नश्चिद्यस्य वातो न जूतिं पुरुमेधाश्चित्तकवे नरं धात् ॥ ९ ॥

இருக்கு 9-97-52.

சுயா பவா பவஸ்வைநா வஸுநி மாஸ்சத்வ இந்ஹோ ஸரஸி

, [புயத்வ ।

வஸுநிஷிஷுவாதொ ந ஜுதிஃ பரமேதாஸ்சித்கவே நரஃ

[யாக் ॥

அந்வயம்.

हे सोम ! अया, पवा, एना, वसूनि, पवस्व, इन्दो, मांश्चत्वे, सरसि, प्रधन्व,
ब्रध्नश्चित्, वातो न, नरं, जूतिं, धात्, पुरुमेधाश्चित्, यस्य, त्रकवे ॥

ब्रध्नश्चिद्य वातो न जूतिः, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

हे सोम !	ஹெ ஸோம !	சோமரசமே ! நீ
अथा एवा	அதா வவா	நிறைந்த இத்தாரையால்
एना वसूनि	ஏனா வஸூநி	இத் தனங்களைக்
एवस्व	வவஸு	கொடுப்பாயாக.
इन्दो !	இந்தோ !	சோமரசமே ! நீ
मांश्चवे	மாஂஸ்சுவே	மதிப்புடன் விரும்பத்தக்க
सरसि	ஸரசி	{ வசதிவரி என்னும் நீருள்ள கல சத்திற்
प्रधन्व	புத்யநு	சேர்வாயாக. (பின்னர்)
प्रधश्चित्	புத்யஸிசி	{ அனைத்திற்குந் காரணமாகிய இரவி போன்றும்
वातो न	வாதொந	வாயு போன்றும்
नरं	நரஂ	செலுத்துகின்ற
शूतिं	ஸூதிஂ	வேகத்தைத்
धाव्	யாகி	தாங்கிக்கொண்டோனாய்
पुरुमेधाश्चित्	புரூமேதாஸிசி	{ பலவகை யுணர்வுள்ள இந்திர னும்
यस्य	யஸ்ய	எந்தச் சோமரசத்தை
तकवे	தகவெ	{ அடைகின்றானே, (அத்தன் மைய சோமமே ! நீ என முடிக்க.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—9. குத்ச ரிஷி.

சோமரசமே ! நீ நிரம்புகின்ற இத்தாரையால் இந்தத் தனங்களை யளிப்பாயாக. அவ்வாறே, சோமரசமே ! நீ, மதிக்கத்தக்கவர்களின் வசதி வரி என்னும் நீருள்ள கலசத்திற் செல்வாயாக. பின்னர், எல்லாவற்றிற்குங் காரண வடிவாகிய, அல்லது, அறிவுறுத்துவதாகிய இரவியும், வாயுவும் போன்று, பலவித யுணர்வையுடைய இந்திரனும் வேகமாய் எதை அடை கின்றானே, அத்தன்மைய சோமமே ! நீ என முடித்துக்கொள்க. (9)

ஈண்டுச் சோமரசமே ! நின்னாற் திருப்திபண்ணப்பட்ட இந்திரனும், சூரியனும், கரும் நியந்தாவாகிய புத்திரனை எமக்கு அளிப்பார்களாக என்பது இருக்கின் பாடிய பேதம்.

மந்திரம் 10.

542. ^{39 22 39 2 39 22 32} महत्तत्सोमो महिषश्चकारापां यद्रभोऽवृणीत देवान् ।
^{92 32 39 23 9 22 3 23 23 9 2} अदधादिन्द्रे पवमान ओजोऽजनयत् सूर्ये ज्योतिरिन्दुः ॥

இருக்கு 9-90-41.

ஊததொதொ ஊவிஷஸ்காராவா யதொவ்ருணீத டெவாநு ।
 அடியாதிந்து வவமான ஒஜொஜநயசு ஸூரியெநு ஜொதிரிந்துஃ ॥

அந்வயம்.

महिषः, अपां गर्भः, सोमः, महत्, तत्, चकार यत्, देवान्, अवृणीत,
 पवमानः, इन्द्रे, ओजः, अदधात्, इन्दुः, सूर्ये, ज्योतिः, अजनयत् ॥

பதவுரை.

महिषः	ஊவிஷ:	பெருமை யுடையதும்
अपां गर्भः	அவா ம் பை:	நீரின் கருப்பவடிவமுமாகிய
सोमः	ஸொம:	சோமரசம்,
महत्	ஊசு	பெரிதாகிய
तत्	தசு	அக் கருமத்தைச்
चकार यत्	அகார யசு	செய்தது. அஃது யாதெனின் ?
देवान्	டெவாநு	தேவர்களை
अवृणीत	அவ்ருணித	இறைஞ்சியதும். மற்றும்
पवमानः	வவமான:	பவித்திரமாகிய சோமம்
इन्द्रे	இந்து	இந்திரன்பால்,
ओजः	ஒஜ:	{ சோம மருந்தியதா லுண்டாகும் வலியைத்
अदधात्	அடியாசு	நிலைநாட்டியதும், அவ்வாறே,
इन्दुः	இந்து:	சோமம்
सूर्ये	ஸூரியெநு	இரவியின்கண்
ज्योतिः	ஜொதி:	பிரகாசத்தை
अजनयत्	அஜநயசு	உண்டாக்கியது மாமென்க

சாயணய பாடிம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—10. பராசர ரிஷி.

மகத்தாகிய, அல்லது, பூசிக்கத்தக்க சோமம், பெரிதாய அக்கருமத்தைச்
 (அச் செய்கையை) செய்தது. அஃது யாதெனின் ? நீரின் கருப்பவடிவ

மாந்தன்மையை உண்டாக்கலால், அல்லது, உண்டாக்கப்பட்டதால் நீரின் கருப்பமாகிய அச்சோமம், தேவர்களை நன்கு ஆராதித்ததாகும். மற்றும், பவித்திரமாகிய சோமம், சோமமருந்தியதாலுண்டாகும் ஆற்றலை இந்திரன் கண் நிலைச்சுவைத்ததும். அவ்வணமே ஆதித்தனிடத்தில் ஒளியையுண்டாக்கியதுமாமென்க, (இதுவே சோமரசஞ்செய்த டெரியதோர் செய்கையெனத் தாம்.) (10)

மந்திரம் 11:

543. १२३ २३२३ २३२ २३ ३१२ ३ १ २३२
 असर्जि वक्ता रथ्ये यथाजौ धिया मनोता * प्रथमा मनीषा ।
 २३ १ २३ २३ २ १ १ ३ २३ १२३ १ २
 दश स्वसारो अधि सानो अव्ये मृजन्ति वह्निं सदनेष्वच्छ ॥
 இருக்கு 91-93-3.

சுவஜி- வகா ரத்யை யயாஜன யியா மனொதா ப்ரதமா மனீஷா ।
 டச ஸ்வஸாரொ அஹிஸானொ அவ்யே ம்ரஜந்தி வஹிம் சடநேஷ்ஷ ॥

அந்வயம்.

மனோதா, ப்ரதமா, மனீஷா, வகா, ரத்யே யதா, அஜௌ, டியா, அசர்ஜி,
 டச ஸ்வஸார:, சடநேஷு, வஹி, சானொ அஹி, அவ்யே, அக்ஷ ம்ரஜந்தி ॥

பதவுரை.

மனோதா	மனொதா	{ தேவர்களின் மனத்தைப் பிணிக் கத் தக்கதும்,
ப்ரதமா	ப்ரதமா	முக்கியமானதும்
மனீஷா	மனீஷா	துதிக்கப்பட்டதும்
வகா	வகா	{ ஒலி செய்கின்றதுமாகிய சோம ரசம்
ரத்யே யதா	ரத்யை யயா	{ போரில் குதிரைகளை வகுத்து வைத்திருப்பது போன்று
அஜௌ	சுஜன	வேள்வியில்
டியா	யியா	துதியுடன்
அசர்ஜி	சுவஜி	உண்டாக்கப்படுகின்றது.
டச ஸ்வஸார;	டச ஸ்வஸார:	பத்து விரல்களும்
சடநேஷு	வடநேஷு	{ வேள்விச் சாலைகளில் (உள்ள பாண்டத்தையும்) பிறவற்றை யும்)

* ப்ரதமொ மனீஷா, † சடநானி, என்பன இருக்கு.

वह्नि	வஹ்நி.	{ இன்பபதத்திற் சேர்க்குஞ் சோம ரசத்தை, உயர்ந்த ஓடமாகிய கம்பளியின் கண் நன்கு செலுத்துகின்றன.
सानो अधि	ஸானொ அஸி	
अव्ये	அவ்யே	
अच्छ मृजन्ति	அஹ்ர ம்ரஜன்நி	

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—7. இருக்கு—11. கசியப் பிஷி.

தோத்திரத்துடன், அல்லது, கருமத்துடன் பாத்திரங்களில் ஒலிக்கின்ற சோமரசத்தை வேள்வியின் கண் உண்டாக்குகின்றார்கள். அதிலு வமை:—குதிரைகட்குரிய போரில், குதிரையை வெளிக்கொண்டு வருவது போன்றெனல். எவ்வண்ணத்த சோமரசமெனின்? தேவர்களின் மனம் எதில் பின்னிக்கொண்டிருக்கின்றதோ, அத்தன்மையதாம். அங்ஙனமே, பிராமணம் என்னும் மறையின் பாசமும் “அதின் கண்ணேயே அவர்களுடைய மனங்கள் பின்னப்பட்டுள்ளன” எனக் கூறுகின்றது. மற்றும், முக்கியமானதும், மன்தினைச் செலுத்துந் துதியை யுடையதும், அல்லது, துதிப்போனைக் கொண்டு துதியைச் செலுத்துகின்றதுமாம். அன்றியும், பத்தென்னு மெண் கொண்ட விரல்கள், வேள்விச் சாலைகளில் பாத்திரங்களை யொருமுகப்படுத்திக் கொண்டு தாங்கப்பட்ட சோமரசத்தை உயரமாகிய இடத்தில் செம்மறி ஆட்டு மயிர்களாற் செய்த பவித்திரத்திற் (கம்பளியிற்) செலுத்துகின்றன என்பதாம்.

(11)

சண்டு, வக்வா என்னுஞ்சொல், ஒலிப்பொருளிலும், ஆஜி என்பது வேள்விப் பொருளிலும் நின்றமைகாண்க.

மந்திரம் 12.

544. अपामिवेदूर्मयस्तर्तुराणाः प्र मनीषा ईरते सोममच्छ ।

३ २ ३१२ ३ २ ३ १ २२ ३ २ ३१२
नमस्यन्तीरुप च यन्ति संचा च विशन्त्युशतीरुशन्तम् ॥ १२ ॥

இருக்கு 9-95.

சுவாமிவெடி குடியவ்ஹு துராணாஃ ப்ரஹ்மீஷா ஂஂஂதெ ஸ்வாஃ

[25]

கலிவஞ்சீராவ உயி ஸம்வா உ விசஞ்சுமதீரமஞ்சு ||

அந்வயம்.

अपां ऊर्मयः इव, तर्तुराणाः इत्, सोमं अच्छ, मनीषाः, प्रेरते, उशतीः,
नमस्यन्तीः, उशन्तं, (तम्,) उपयन्ति च, संच, आविशन्ति च ॥

பதவுரை.

अपां ऊर्मयः इव	சுவாஃ ஊஉயஃ உவ	{ நீரின் கண் அலைகள் விரைவிலெழு மாறு
तर्तुराणाः इत्	ததூரானாஃ உசு	{ கருமத்தில், தேவர்களைத் துதித் தற் பொருட்டு வேகம் பண் ணுகின்ற வேட்போர்கள்
सोमं अच्छ	வொஹம் சுஹ	சோமரசத்தை முன்னிட்டுத்
मनीषाः	உநீஷாஃ	தோத்திரங்களைச்
प्रेरते	பெராதெ	செலுத்துகின்றார்கள்.
उशतीः	உஸதீஃ	தோத்திரங்களும்
नमस्यन्तीः	நமஸ்யந்தீஃ	வணங்கிக் கொண்டு
उशन्तं	உஸன்தம்	விரும்புகின்ற
(तं)	(தம்)	(அச்சோமரசத்தின்)
उपयन्ति च	உபயன்தி ஹ	அருகிற் செல்கின்றன.
संच	ஸம் ஹ	(மற்றும்) கொத்துகளாகியும்
आविशन्ति च	ஆவிஸன்தி ஹ	அகிற் புகுகின்றன.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—7. இருக்கு—12. பிரஸ்கண்வ ரிஷி.

வேகமுள்ள நீரலைகளைப் போன்று கருமத்தில் தேவர்களைத் துதித்தற்
பொருட்டுத் துரிதஞ்செய்கின்ற வேட்போர்கள், சோமரசத்தை முன்னிட்
டுத் தோத்திரங்களால் வழுத்துகின்றார்கள். துதிகளோ, வணங்குவனவாய்ச்
சோமத்தை யடைந்து அதனருகில் நிலைக்கின்றன. அதாவது அதையே
யடைகின்றன என்பதாம். இச்சையுள்ள தோத்திரங்கள் தாம் விரும்புகின்ற
சோமரசத்தைச் சேர்ந்து பொருந்துகின்றன என்பதாம். (12)

ஏழாவது கண்டம்.

முற்றும்.

எட்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—5. கண்டம்—8.

ஒன்பது மந்திரங்களாலானது.

பவமானம் (சோமம்) தேவதை. சந்தம். 1, 6, 9, அதுஷ்டிப். 7, பிருகதி. சுரம், 1, 6, 8, 9, காந்தாரம் மத்தியமம்.

மந்திரம் 1.

545. ^{3 9 2   3 9 2   3 9 2   3 9 2} **पुरोजिती वो अन्धसः सुताय मादयित्वे ।**
^{2 3 9 3   3 9 2   3 2 2} **अपश्चानं श्रथिष्टन सखायो दीर्घजिह्वम् ॥ १ ॥**

சு.

இருக்கு—9-101-2.

வூரொஜி தி வொ அந்ஹஸு வூதாய மாடியித்வெ ।

அபஸ்சாநம் ஸ்ரதிக்ஷந ஸகாயொ டீவ்ஜிஹ்வம் ॥

அந்வயம்.

हे सखायः !, वः, पुरोजिती, सुताय, मादयित्वे, अन्धसः, दीर्घजिह्वम्,
 श्वानं, अपश्रथिष्टन ॥

பதவுரை.

हे सखायः !	ஹெ ஸகாயஃ !	நண்பர்களான துதிப்போர்களை !
वः	வஃ	நீவிர்
पुरोजिती	வூரொஜிதீ	எதிரில் வெற்றியையுடையதும்
सुताय	வூதாய	பிழியப்பட்டதும்
मादयित्वे	மாடியித்வெ	மிகக் களிப்பைத்தருவதுமாகிய
अन्धसः	அந்ஹஸு	சோமரசத்தின் பொருட்டு,
दीर्घजिह्वम्	டீவ்-ஜிஹ்வம்	நீண்ட நாவுள்ள
श्वानं	ஸ்வாநம்	நாயை
अपश्रथिष्टन	அபஸ்சாநம்	ஒதுக்குவீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—12. சவயாசவ ரிஷி.

நண்பர்களான, அல்லது, ஒத்த வறிவுடையார்களான துதிப்போர்களே !
நீங்கள், பிழியப்பட்டதும், மிகக்களிப்பைத்தருவதும் எதிரிலுள்ள வெற்
றியையுடையதுமாகிய சோமரசத்தின் நிமித்தமாய், நீண்ட நாவுடைய நாயை
ஓட்டுவீர்களாக. நாய்கள், அல்லது, இராக்கதர்கள், சோமரசத்தை நக்காத
வாறு செய்வீர்களாக என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

3 2 3 2 3 2 3 9 2 3 9 2
546. अयं पूषा रयिर्भगः सोमः पुनानो अर्षति ।
9 3 9 2 3 9 2 3 2 3 9 2 3 2
पतिर्विश्वस्य भूमनो व्यख्यद्रोदसी उभे ॥ २ ॥

இருக்கு—8-101-7.

சாயம் வகுஷாரயிலுமஃ ஸொஃ வுநாநொ சஷ்டதி ।
வதிவிஸுஸு ஹகுநொவூஸு ஷோடிவீ உஹ ॥

அந்வயம்.

பூஷா, भगः, रयिः, अयं, पुनानः, अर्षति, विश्वस्य, भूमनः, पतिः, सोमः,
उभे रोदसी, व्यख्यत् ॥

பதவுரை.

பூஷா	வகுஷா	பரிபாலிப்பதும்
भगः	ஹமஃ	சேவித்தற்குரியதும்
रयिः	ரயிஃ	{ தனங்கிடைத்தற்குக் காரணமு மாகிய
अयं	சாயம்	இச்சோமரசம்
पुनानः	வுநாநஃ	{ பவித்திரத்தில் (கம்பளியில்) சுத் தம் புண்ணப்பட்டதாய்க்
अर्षति	சஷ்டதி	கலசத்தை யடைகின்றது.
विश्वस्य	விஸுஸு	எல்லா
भूमनः	ஹகுநஃ	உயிர்கட்கும்
पतिः	வதிஃ	இறைவனாகிய
सोमः	ஸொஃ	சோமரசம்
उभे रोदसी	உஹ ரொடிவீ	{ வானுலகு மண்ணுலகிரண்டை யும்
व्यख्यत्	வயவ்யக்	{ தனதொளியால் விளக்குகின் றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—2. யயாதி நாகுஷ ரிஷி.

அனைத்தையும் பரிபாஷிப்பதும், ஆராதிக்கத்தக்கதும், தனத்திற்குக் காரணமுமாகிய இச் சோமரசம், பவித்திரமாகிய கம்பளியிற் சுத்தம் பண்ணப்பட்டுக் கலசந்தை யடைகின்றது. அங்ஙனமே, உலகமனைத்திற்கும் இறைவனாகி (பரிபாஷிப்பானாகி)ய சோமரசம் விண்ணுலகு, மண்ணுலகிரண்டையும் தனது பிரகாசத்தால் விளக்குகின்றது. இதனால் இரண்டுலகிற்கு மிறைவனார் தன்மை குறிக்கப்பட்டது. (2)

மந்திரம் 3.

3 2 3 9 2 3 2 3 9 2 3 9 2
547. சுதாசோ மயுமத்தமா: சோமா இन्द्रாய மந்தின: ।
3 9 2 3 9 2 3 9 2
பவிரவந்தோ அக்ஷர்ந் தேவாந் கஞ்சந்து வோ மதா: ॥ 3 ॥

இருக்கு—9-101-4.

ஸுதாஸோ மயுமத்தமா: ஸோமா ஐந்திராய மந்தின: ।
வவிரவந்தோ அக்ஷர்ந் தேவாந் கஞ்சந்து வோ மதா: ॥

அந்வயம்.

மயுமத்தமா:, மந்தின:, சுதாச: சோமா:, பவிரவந்த:, இन्द्रாய:, அக்ஷர்ந், வ:,
மதா:, தேவாந், கஞ்சந்து ॥

பதவுரை.

மயுமத்தமா:	மயுமத்தமா:	மிக மதாரமுடையதும்
மந்தின:	மந்தின:	களிப்பைக் கொடுப்பதும்:
சுதாச: சோமா:	ஸுதாஸ: ஸோமா:	{ பிழியப்பட்டதுமாகிய சோமரசம்
பவிரவந்த:	வவிரவந்த:	பவித்திரமுடையதாகி
இन्द्रாய	ஐந்திராய	இந்திரன் பொருட்டு
அக்ஷர்ந்	அக்ஷர்ந்	{ (வடிக்கின்ற) பாத்திரத்திற் பொங்குகின்றது.
வ:	வ:	சோமக் கொடிகளே !
மதா:	மதா:	{ களிப்பைத் தரும் உங்களுடைய ரசம்
தேவாந்	தேவாந்	இந்திரன் முதலிய தேவர்களை
கஞ்சந்து	கஞ்சந்து	அடைவதாகுத.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—3. யயாதி நாகுஷ ரிஷி.

வியப்புற்ற மதுரத்தன்மையோடு கூடியதும், இது பற்றியே கனிப்பைத் தருவதும், பிழியப்பட்டதுமாகிய சோமரசம், பவித்திரஞ் செய்யப்பட்டதாகி இந்திரன் பொருட்டுப் பாத்திரத்தில் நிரம்புகின்றது. இனிப் பிரத்தியட்சமாகிய தோத்திரம்:—சோமக் கொடிகளே! கனிப்பின் நிமித்தமான உங்களுடைய இரசம் இந்திரன் முதலியோர்களை அடைகுத என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2
548. சோமா: பவந்த் இந்ஹோஸஸ்யம்¹ ராதுவித்தமா: ।

3 1 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2
மித்ரா * சுவாநா அரேபச: சுவாஹ்யா: சுவர்வித: ॥ 8 ॥

இருக்கு—9-101-10.

வொறா: வவனா ஐநுவொஹஸஸ்யம்² ராதுவித்தமா: ।

மித்ரா ஹ்ரநா சரெவஸ: ஹ்ரயா: ஹ்ரவித: ॥

அந்வயம்.

ராதுவித்தமா:, மித்ரா:, சுவாநா:, அரேபச:, சுவாஹ்யா:, சுவர்வித:, இந்ஹவ:, சோமா:,
அஸ்யம், பவந்தே ॥

பதவுரை.

ராதுவித்தமா:	ராதுவித்தமா:	நன்னெறியையடை விப்பதும்
மித்ரா:	மித்ரா:	தேவர்கட்கு நட்புடையதும்
சுவாநா:	ஹ்ரநா:	{ இனிது பிழிந்தெடுக்கப்பட்டதும்
அரேபச:	சரெவஸ:	பாவமிலாததும்
சுவாஹ்ய:	ஹ்ரயா:	{ நன்கு தியானம் பண்ணிவைப்பதும்
சுவர்வித:	ஹ்ரவித:	சுவர்க்கத்தை யடைவிப்பதும்
இந்ஹவ:	ஐநுவ:	பிரகாசிப்பதுமாகிய
சோமா:	வொறா:	சோமரசம்,
அஸ்யம்	அஸ்யம்	எங்கணிமித்தமாய்
பவந்தே	வவனா	{ நிரம்புகின்றது, அல்லது, ஒழுக்கின்றது.

* சுவாநா:, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—4. மதுசாம்வரண ரிஷி.

சிறப்புடன் நன்னெறியை யடைவிப்பதும், பிரகாசிப்பதுமாகிய சோம
ரசம், எங்கணிமித்தமாக நிரம்புகின்றது. அல்லது, வருகின்றது. எத்தன்
மைத்தாகிய சோமரசமெனின்? தேவர்கட்கு நட்பானதும், பிழியப்பட்ட
தும், பாவமற்றதுமாம். இது கொண்டே அழகிய தியானமுடையதும்,
எல்லா முணர்ந்ததுமாடுமென்க. (4)

மந்திரம் 5.

3 1 2 3 1 2 3 1 2 3 1 2
549. * अभी नो वाजसातमं रयिर्ष + शतस्पृहम् ।

1 2 3 1 2 3 2 2 3 1 2
इन्दो सहस्रभर्णसं तुविद्युम्नं विभासहम् ॥ ५ ॥

இருக்கு—9-65-28.

சுஹீ நொ வாஜஸாதமம் ரயிர்ஷஸதஸ்ப்ரஹம் ।

ஐந்தொஸஹஸ்ரஹஸ்டஸம் துவிடியும்தம் விபாஸஹம் ॥

அந்வயம்.

ஹே இन्दோ!, ஶதஸ்ப்ரஹ், ஶஹஸ்ரஶ், துவிடியும்தம், விபாஸஹ், வாஜஸாதமம், ரயி,
ந:, அம்யர்ஷ ॥

பதவுரை.

ஹே இन्दோ!	ஹெ ஐந்தொ!	ஓளி மிகுந்த சோமமே! நீ
ஶதஸ்ப்ரஹ்	ஸதஸ்ப்ரஹம்	{ நூற்றுக் கணக்கானவர்களால் விரும்பத்தக்கதும்
ஶஹஸ்ரஶ்	ஸஹஸ்ர ஹஸ்டஸம்	{ ஆயிரக் கணக்கானவர்களைக் காப் பாற்றத் தக்கதும்.
துவிடியும்தம்	துவி டிடியும்தம்	{ மிகுந்த கீர்த்தியை, அல்லது, அனாதையுடையதும்
விபாஸஹ்	விபாஸஹம்	மிக்கொளியுடையதும்
வாஜஸாதமம்	வாஜஸாதமம்	பேராற்றலைத் தருவதுமாகிய
ரயி	ரயி	{ மகப்பேற்றையேனும், அல்லது, தனத்தையேனும்
ந:	ந:	எங்கட்கு
அம்யர்ஷ	சுஹீர்ஷ	அளிப்பாயாக.

* அபி, + பூஸ்ப்ரஹ், விபாஸஹம், என்பன இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—5. அம்பரீஷர், ருஜீசுவான் என்னும் இருவரும் ரிஷிகள்.

பிரகாசமாகிய சோமரசமே! நீ, மிகுந்த வலியையேனும், அல்லது அன்னத்தையேனுங் கொடுக்கத்தக்க தனத்தையும், புத்திரப்பேற்றையும் எங்கட்கு அளிப்பாயாக. அஃது எத்தன்மையதாமெனின்? பலரால் விரும்பத்தக்கதும், பலவகையாய்ப் பரிபாவிக்கத்தக்கதும், பெருங் கீர்த்தியை, அல்லது, மிகுந்த தனத்தையுடையதும், “விளக்குவது கீர்த்தி, அல்லது, அன்னம்” என்றார் நிருத்தத்தில் யாஸ்கமுனிவரும். மிக்கொளியையு மமிழ்த்துவதும், அதாவது மகத்தாகிய ஒளியுடையதுமாம். இத்தன்மைய தனத்தையேனும், அல்லது புத்திரனையேனுந் தருவாயாக எனக் கூட்டிக் கொள்க.

(5)

மந்திரம் 6.

3 1 2   3 9 2   3 9   2 2 3   9 2
550. अभी नवन्ते अद्रुहः प्रियमिन्द्रस्य काम्यम् ।

3 2 3   3   9 2   3 9   2   3 9 2
वत्सं न पूर्वं आयुनि जातं रिहन्ति मातरः ॥ ६ ॥

இருக்கு 9-10-1.

சுவீகவனென சுயுஹ: ப்ரியமித்ருச்ய காஹ்யம் ।

வத்ஸம் ந பூர்வம் ஆயுநி ஜாதம் ரிஹந்தி மாதர: ॥

அந்வயம்.

मातरः, पूर्वे, आयुनि, जातं, वत्सं, रिहन्ति न, अद्रुहः, इन्द्रस्य, प्रियं, काम्यं, अभि नवन्ते ॥

பதவுரை.

मातरः	மாதர:	தாய்களான கோக்கள்
पूर्वे	பூர்வெ	முதலாவது
आयुनि	ஆயுநி	வயதில்
जातं	ஜாதம்	பிறந்த
वत्सं	வத்ஸம்	கன்றை
रिहन्ति न	ரிஹந்தி ந	நகர்க்கொடுத்தல் போன்று

அதுஹ:	சுபுஹ:	{ துரோகமற்ற வசதிவரி என்னும் ஆற்று நீர்,
இन्द्रस्य	ஐரவஸ்ய	இந்திரனுக்குப்
प्रियं	விரியம்	பிரியமானதும்
काश्य	காச்யம்	{ அனைவராலும் விரும்பப்படுவது மாகிய சோமரசத்தை
अभि नवन्ते	அபி நவன்தெ	அன்புடனடைகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—6. நுபுருனு, காசியபர் என்னு மிருவர் ரிஷிகள்.

கோக்கள், முதல் வருடத்திற் பிறந்த தமது கன்றை நக்குவன போன்று, துரோக மற்ற 'வசதிவரி' என்னும் ஆற்றுநீர், இந்திரனுக்கு விருப்பமானதும், அனைவராலும் விரும்பப்படுவதுமாகிய சோமரசத்தை அன்போடு அடைகின்றது என்பதாம். (6)

மந்திரம் 7.

551. आ हर्यताय धृष्णवे * धनुष्टन्वन्ति पौंस्यम् ।

323 3 92 392 392 392

शुक्रा वि यन्त्यसुराय निर्णिजे विषामग्रे महीयुवः ॥ ७ ॥

இருக்கு—9-99-1.

சு ஹயதாய டுஷ்வெ டநுஷ்டந்வி வெளம்ஸ்யம் |
ஸுக்ராவி யநுஸுராய நிணிஜெ விவாமுஜெ மஹீயுவஃ ||

அந்வயம்.

हर्यताय, धृष्णवे, पौंस्यं, धनुरातन्वन्ति, विषां, अग्रे, महीयुवः, शुक्राः,
असुराय, निर्णिजे, वियन्ति ॥

பதவுரை.

हर्यताय	ஹயதாய	அனைவரும் விரும்புதற்குரியதும்
धृष्णवे	டுஷ்வெ	{ பகைவரை யடக்குவதுமாகிய சோமத்தின்பொருட்டு
पौंस्यं	வளம்ஸ்யம்	{ சிறந்த புருடத்தன்மையை விளக்குகின்ற
धनुरातन्वन्ति	டநுராதந்ந்வி	தனுஷில் நாணேற்றுகின்றார்கள்.

* धनुस्तन्वन्ति शुक्रां व्ययन्त्यसुराय निर्णिजं, என்பது இருக்கு.

விளி	விவா	அறிஞர்கட்கு
அக்ரே	சுமெ	முன்னர்
மஹியுவ:	உஹீயுவ:	{ பூசையை விரும்புகின்ற வேட்போர்கள்
சுகா:	பரூகூ:	வெண்மையான பசுவின் பாலை,
அசுராய	சுஸுராய	வண்மையுடைய
நிநிஜே	நிநிஜே	{ வடிவத்தைச் சுத்தி செய்தற் பொருட்டு
வியந்தி	வியந்தி	மறைக்கின்றார்கள்.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—7.

யாவர்களாலும் விரும்பத்தக்கதும், பகைவர்களை யடக்குஞ் சீலமுள்ள துமாகிய சோமத்திற்கு புருடத்தன்மையை வெளிப்படுத்துகின்ற தனுவில் நானேற்றுகின்றார்கள். அறிவுமிக்கோர்களின் முன்னர் பூசையை விரும்புகின்ற வேட்போர்கள் வெண்மை நிற ஆவிற்பாலை ஆற்றலுள்ள வடிவத்தின் பொருட்டு (சுத்திபண்ணுவதற்கு) மறைக்கின்றார்கள் என்பது பொருள் (1)

குறிப்பு:—சோமரசத்தின் தாரை விழுசற்பொருட்டு விரித்துள்ள பவித்திரமாகிய கம்பளி ஒருகையாய் அலங்கரிக்கப்படுகின்றது. கட்டிலின்மேல் வாயகன்ற மட்பாண்டம் ஒன்று வைத்து அதைத் தூவாரமிட்டு அதிற் கம்பளிக்கயிற்றைத் தொங்கவிடுதலாகிய வழக்கு, சோமம் ஒழுகுதற்பொருட்டெனத், தெரிகின்றது.

மந்திரம் 8.

२३१ २३१ २२ ३१ २ ३ १२
552. परित्यङ् हय्यतङ् हरिं वभ्रुं पुनन्ति वारेण ।

२ ३२३ ३ २३३ १२ ३१ २२
यो देवान् विश्वाङ् इत्परि मदेन सह गच्छति ॥ ८ ॥

இருக்கு 9-90-7.

வாரிதூ ஹயபுதம் ஹரிம் வஹ்ரம் வபுநந்தி வாரெண ।
யோ டேவாநு விஸ்வாஂ இத்பரி மடேந ஸஹ கக்ஷதி ॥

அந்வயம்.

ய:; विश्वान् देवान् इत्, मदेन सह, परिगच्छति, हर्यतं, हरिं, वभ्रुं, त्यं, वारेण, परिपुनन्ति ॥

பதவுரை.

ய:	ய:	யாதொரு சோமம்
विश्वान् देवान् इत्	விஸ்வாநு டேவாநு ஐக்	{ இந்திரன்முதலிய எல்லாத் தேவர் களையும்
मदेन सह	உடேந ஸஹ	கனிப்பைத்தரும் இரசத்தோடு
परिगच्छति	பரிமஹதி	அடைகின்றதோ,
हयंतं	ஹயதம்	அனைவரும் விரும்பத்தக்கதும்
हरिं	ஹரிம்	பச்சை நிறமுடையதும்,
बभ्रुं	பப்ரும்	பொன்மை நிறமுடையதுமாகிய
स्यं	ச்யம்	அச்சோமத்தை,
वारेण	வாரெண	பவித்திரமாகிய கம்பனியினால்
परिपुनन्ति	பரிபுநந்தி	சுத்தப்படுத்துகின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—8. ருசிவ அம்பரிஷ்டங்கள் ரிஷிகள்.

அனைவராலும் விரும்புதற்குரியதும், பசுமை நிறம், பொன்மை நிற முடையதுமாகிய யாதொரு சோமம் கனிப்பை கொட்டுகின்ற இரசத்துடன் இந்திரன் முதலிய தேவர்களை இனிதடைகின்றதோ, அச் சோமரசத்தைப் பவித்திரமாகிய கம்பனியால் சுத்தப்படுத்துகின்றார்கள். (8)

மந்திரம் 9.

१ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २ २
553. * प्र सुन्वानायान्धसो मर्तो न वष्ट तद्वचः ।

२३ १२ ३१ २ ३ २ ३१ २२
अप ध्वानमराधसं हता मखं न भृगवः ॥ ९ ॥

இருக்கு 9-101-13.

பு ஸுந்வானாயாந்ஹஸோ மர்தோ நவஷ்ட ததவஃ ।

சுப ஸாநராயஸம் ஹதா உவா ந ஹ்ருவஃ ॥

* प्र सुन्वानस्य वृत तद्वचः, என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

சுந்வானாய, அந்நச:, தத், வத்:, மர்த்:, ந ப்ரவத், ப்ரகவ:, அராதஸம் மஸம் ந,
 ஸ்வானம், அபஹத் ||

பதவுரை.

சுந்வானாய	ஸுந்வானாய	நன்கு பிழியப்பட்ட
அந்நச:	அந்நச:	சோமத்தைத் துதிக்கின்றதும்,
தத்	தத்	கீர்த்தி மலிந்ததுமாகிய
வத்:	வத்:	வாக்கை,
மர்த்:	மர்த்:	{ கருமத்திற்கு இடையூறு செய்கின்றவர்கள்
ந ப்ரவத்	ந ப்ரவத்	{ கேட்காதொழிவார்களாக. (மற்றும், துதிப்போர்கள்! நீவிர்)
ப்ரகவ:	ப்ரகவ:	பிருகுவைச் சேர்ந்தோர்கள்
அராதஸம் மஸம் ந	அராதஸம் மஸம் ந	{ தட்சணையில்லா வேள்வியை முன்னர் நீக்கியவாறு
ஸ்வானம்	ஸ்வானம்	(இங்கு வரும்) நாயை
அபஹத்	அபஹத்	ஒட்டுவீர்களாக.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—8. இருக்கு—9. பிரசாபதி ரிஷி.

பிழியப்பட்ட சோமரசத்தைத் துதிக்கின்றதும், பெருமை வாய்ந்ததுமாகிய வாக்கை, இடையூறு செய்கின்ற மனிதன்போல்வான் விரும்பாதொழிவானாக. அதாவது கேட்காதொழிவானாக என்பதாம். அவ்வாறே துதிப்போர்களே! நீவிர், அனுகூலச் செய்கையற்ற நாயை ஒதுக்குவீர்களாக. அதிலுவமை:—முன்னர் அராதசம் (தட்சணையற்றது) என்னும் வேள்வியை, பிருகு சம்பந்தமுடையோர்கள் ஒதுக்கியவாறெனல்.

(9)

எட்டாவது கண்டம்

முற்றும்.

विषक्षणः	விஷக்ஷண:	உலகைக் காண்பதாகி
भारुहत्	சூரமஹத்	ஏறுகின்றதோ,
चनोहितः	அநொஹித:	{ அருந்துதற்கினிய, அல்லது, இனிய உணவாகிய அச்சோ மம்
प्रियाणि	பிரியாணி	உலகைத் திருப்தி பண்ணுகின்ற
नामानि	நாமாநி	நீரை,
भसिपवते	அஸிபவதெ	பலவகையாக அடைகின்றது.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—1.

அன்னத்தின் பொருட்டு இனியதாகிய, அல்லது, இனியதாகிய அன்ன மென்னுஞ் சோமாசம், உலகைப் பிரியப்படுத்தும் நீரைப் பல விதமாய் அடைந்து நிரம்புகின்றது. அந்தரிட்சத்திலுள்ள நீரில், மகத்தாகிய இச் சோமாசம் வளர்கின்றது. நீரின் நடுவில் உண்மையாய்ச் சோமமிருக்கின்ற தென்க. பெரிதாகிய அச்சோமம் மகத்தாகிய சூரியனுடைய இரதத்தின் மீது உலகத்தைக் காண்பதாகி ஏறுகின்றது. (இது பற்றியே) “தீயிலிட்ட அவி இனிதாக இரவியை யடைகின்றது” என்றார் மனுவும், (1)

மந்திரம் 2.

३ १ २ १ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ ३ १ २
555. अचोदसो नोधन्वन्त्विन्दवः * प्र स्वानासो बृहद्देवेषु हरयः ।

१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
§ विचिदशाना इषयो अरातयोऽयोनः सन्तु सनिषन्तु नो धियः ॥

இருக்கு 9-71-1.

சுமொடிவொ நொயநஹிதவஃ ப்ர ஸ்வானாவொ வ்ருஹதேவெ
[ஷு ஹர்யு:
விவிஷாநா ஐஷயொ அராதுயொ:யெபா நஃ ஸந்து ஸநிஷந்து
[நொய்ய: ॥

அந்வயம்.

अचोदसः, हरयः, स्वानासः, इन्दवः, नः, बृहद्देवेषु, प्रधन्वन्तु, अरातयः

नः, अर्यः इषयः, अशाना विचित्, सन्तु नः, धिया, सनिषन्तु ॥

* प्रसुवानासो विचिदशाना इषयो अरातयोऽयोनः सन्तु सनिषन्तु नो धियः ॥
என்பன இருக்கு

பத்ஷரை.

அசுரதஸ:	சுரதாசுரதஸ:	பிறரால் ஏவப்படாததும்
ஹய:	ஹரய:	{ பாவத்தைப் போக்குவதும், அல் லது, பசுமை நிறமுடையதும்,
ஸ்தானாச:	ஸ்தாநாஸ:	நன்கு தேடப்பெற்றதுமாகிய
ஹ்ந:	ஹ்ந:	சோமாசம்
ந: வுஹ்ந:	ந: வுஹ்ந:	{ அநேக தேவர்கள் கூடியுள்ள எமது வேள்விகளில்
புந்ந:	புந்ந:	(வந்து) சேர்வதாகுக.
அராதய:	அராதய:	தனம் முதலியவைகளை யீயாத
ந:	ந:	எங்களுடைய
அய:	அய:	பகைவர்கள்
ஹய:	ஹய:	அன்னத்தை விரும்பி
அந்நாநா: விசித்	அந்நாநா: விசித்	உண்ணுதோர்களாகவே
ஸந்ந:	ஸந்ந:	ஆகுக.
ந: பிப:	ந: பிப:	{ தேவ விஷயகமாகிய எமது தோத்திரங்கள்
ஸநிபந்ந:	ஸநிபந்ந:	தேவர்களை யுடைவானவாகுக.

சாயண்ட்ராடி யம்.

கண்டம்—9. இந்நகரம்—2.

பிறமால் ஏவப்படாத சோமரசம், அணிமித்தமாய் நன்கு வருவதாகு. யாண்டெனின்? தேவர்கள் மிகுதியாய்ச் சூழ்ந்துள்ள வேள்வியின்கண். அல்லது, தேவர்களுடைய அவை நடுவில். எவ்வண்ணமாகிய சோமரசமெனின்? நன்கு பிழிந்தெடுக்கப்பட்டதும் பசுமை நிறமுடையதுமாம். அன்றியும், தனம் முதனியவைகளை யியாத எங்களுடைய சத்துருக்கள், அன்ன விருப்புடையோர்களாய் அன்னமுண்ணுதவர்களாகவே இருப்பார்களாக. மற்றும், தேவர்கள் விஷயமான எமது தோத்திரங்கள் தேவர்களை யினிது அடைவனவாகுக என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

३२७ ३ १२ १ २ ३ २ ३ १२ ३ १२
556. एष प्र कोशे मधुमा^{३२७} चक्रदिन्द्रस्य वज्रो * वपुषो वपुष्टमः ।

§ अभ्यु ३

१२३१ २३ ३१२
 १श्चुतो वाश्चा अर्षन्ति †पयसा च धेनवः॥

இருக்கு 9-77-1.

* वपुषो वपुष्टरः,

पयशव, गणपण वि. कु.

வனஷு வு கொஸெ ஔயாஹ் சுகிசு டிஹிஷு வு வஜெ வவாஷெ
[வவாஷுஃ |
சுலஷுதவஷு வவாஷு வு தஸுதொ வாஸுா சுஷுனி வய
[வா வ யெநவஃ ||

அங்வயம்.

इन्द्रस्य, वज्रः, वपुषः, वपुष्टमः, एषः, मधुमान्, कोशे, प्राचिकदत्,
ऋतस्य, सुदधाः, घृतश्चुतः, वाश्राः, पयसा धेनवः च, अश्वर्षन्ति ||

பதவுரை.

इन्द्रस्य	ஐந்ருஸூ	இந்திரனுடைய
वज्रः	வஜுஃ	வச்சிராயுதமாகியதும்
वपुषः	வபுஷஃ	வித்திடுவோர்களுட்
वपुष्टमः	வபுஷ்டமஃ	சிறந்த வித்திடுவதாகியதும்
एषः मधुमान्	ஊஷஃ ஔயாஹ்	{ இன்சுவையோடு கூடியதுபுகிய இச் சோமம்,
कोशे	கொஸெ	துரோண கலசத்தில்
प्राचिकदत्	புராகிசுடிக்.	ஒலியிடுகின்றது.
ऋतस्य	஋தஸ்ய	{ நிறைந்த பயனுடைய சோம ரசத்தின் பயனை யினிது பெய்வதும் நீரை விழச் செய்வதுமாகிய இரைகின்ற தாரைகள் பால்கறக்கின்ற பசுக்கள்போன்று இனிதடைகின்றன.

பாடியம்.

ஒன்
யுதம்
ரசமே
மாந்தை
மே, வித்
கின்றது.
இது பற்றி
கூறுகின்றது

சாமரசம், துரோண கலசத்தில் மிக
மெனின்? இந்திரனுடைய வச்சிரா
என்பதும் தவறென்க. இச் சோம
வரைக் கொல்வதற்குச் சாதன
புது. இச் சோமரச
நந்த வித்திடுவோனா
மை யாதவினென்க.
து" என மறைபுங்
ள் உண்டாகின்றன.

ஈண்டுத் தாரைகள் என்பது எஞ்சினின்றது. எத்தன்மைய தாரைகளெனின்? பயன்களை இனிது பொழிகின்றவைகளும் நீர் நிறைந்தவைகளும். அல்லது, இரசம் நிறைப்பெற்றவைகளும், பாலைநீர் கூடிய பசுக்கள் போன்று ஒலிக்கின்றவைகளும் என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

557. प्रो अयासीदिन्दुरिन्द्रस्य निष्कृतं सखा सख्युर्न प्रमिनाति सङ्गिरम् ।

मर्य इव युवतिभिः समर्षति सोमः कलशे शतयामना पथा ॥

இருக்கு 9-76-1.

பொ அயாஸீதிந்நுரிந்நுஸ்ய நிஷ்ருதம் ஸவா ஸவ்யுந்
[பு திநாதி ஸஜிரம் ।
மர்யு இவ யுவதிभि: ஸமர்ஷதி சோம: கலசே ஸதயாமநா
[பவா]

அரவயம்.

इन्दुः, इन्द्रस्य, निष्कृतं, प्रो अयासीत्, सखा, सख्युः, सङ्गिरं. २
युवतिभिः मर्य इव, समर्षति, सो

பதவுள்

इन्दुः	இந்நு:
इन्द्रस्य	இந்நுஸ்ய
निष्कृतं	நிஷ்ருதம்
प्रो अयासीत्	பொ அயாஸீத்
सखा	ஸவா
सख्युः	ஸவ்யு:
सङ्गिरं	ஸஜிரம்
न प्रमिनाति	ந பு திநாதி
युवतिभिः मर्य इव	யுவதிभि: மர்ய இவ
समर्षति	ஸமர்ஷதி

சோம:

வெஹா:

மற்றும், அச்சோமரசம்

ஶதயாமநா

ஸதயாநா

நூறு துவாரங்களோடு கூடிய

பதா

வயா

{ தசா பவித்திரமென்னும் ஆடையின் வழியாய்த்

கலச

கருஸ

{ துரோண கலசத்தில் நிரம்புகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—4. மிருடிகண ரிஷி.

சோமரசம், பவித்திரம் பண்ணப்பட்ட இந்திரனது உதரத்தை நன்கு சேர்கின்றது. நட்பாகிய சோமரசம் மித்திரனாகிய இந்திரனுடைய நல்வயிற்றிற்கோர் துன்பத்தையுமுண்டாக்காதிருக்கின்றது. மற்றும், அச்சோமரசம், பருவ மாதான் காளையர்க்கு புருடன் கலக்குமாறு வசதிவரி யென்னுந் தருணியாகிய நீருடன் இனிது கூடுகின்றது. பிழியுங்கால் அச்சோமரசமும், நூற்றுக் கணக்கான துவாரமுடைய தசாபவித்திரமென்னும் ஆடையின் துனியால் துரோண கலசத்திற் செல்கின்றது. ஈண்டுச் செல்கின்றது என்பது எஞ்சி நின்றது. அல்லது, ஒரு வாக்கியமாய்க்கொண்டு, புருடன் பருவ மாதான் கலத்தல்போன்று நூற்றுக் கணக்கான துவாரங்களை யுடைய ஆடை வழியாய் நீருடன் கலக்கின்றது எனினுமாம். (4)

பிரம் 5.

२३१२३१२३२३१२

रसो दक्षो देवानामनुमाद्यो नृभिः ।

२२३२३१२

३२

त्वभिर्वृथा पाजांसि *कृणुते नदीष्व॥

இருக்கு—9-73-1.

[வெஹா டிசெஷா டெவாநாநா]

[தாஹோ நூஸி:]

[வழியாய் வாஜாஹி]

[கூணுதெநடிஷா ||]

हरिः, दिवः, पवते,

सु, कृणुते ॥

பத்யுரை.

धत्ता	ய துதா	அனைவரையுந் தாங்குவதும்
कृत्यः	கூகூத்யு:	சுத்தம் பண்ணுதற்குரியதும்
रसः	ராஸ:	இரச வடிவினதும்
देवानां दक्षः	தேவாநாஃ டக்ஷ:	{ தேவர்கட்கு வலியைக் கொடுப்பதும்
वृषिः अनुमाद्यः	நுஸி: அநுமாத்யு:	{ வேட்போர்களாற் றுதிக்கத் தக்கதும்
हरिः	ஹரி:	{ பசுமை நிறமுடையதுமாகிய சோமரசம்
दिवः	திவ:	{ வானிலுள்ள தசா பவித்திர முடைய பாண்டத்திலிருந்து
पवते	பவதெ	{ புரிதமாய் வருகின்றது. (மற்றும்)
सखिभिः	ஸகவலி:	பிராணிகளாற்
सृजानः	ஸுஜாந:	பவித்திரஞ் செய்த
अथो न	அதோ ந	(குதிரை) இனிது செல்வதுபோல்
वृथा	வூதா	முயற்சியின்றியே
पाजांसि	பாஜாஃஸி	தனது துரிதத்தை
नदीषु	நதீஷு	வசதிவரி என்னும் ஆற்றநீரில்
कणुते	காணுதெ	செய்துகொள்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—5. கவி ரிஷி.

எல்லாவற்றையுந் தாங்குகின்ற சோமரசம், அந்தரிட்சத்திலுள்ள (ஏணியின்மேலுள்ள) தசா பவித்திரமென்னும் ஆடை நுனி வாயிலாகச் சுத்தமாய் வருகின்றது. எவ்வண்ணமாகிய சோமரசமெனின்? செயற்பாலதாம். எனின், பவித்திரம் பண்ணத்தக்கது என்பது பொருள். இரச வடிவமானதும். தேவர்கட்கு ஆற்றலைக்கொடுப்பதும். அல்லது, தேவர்களின்பொருட்டு வளர்வதும். அங்ஙனமே, நியந்தாவாகிய வேட்போர்களால் களிப்படைதற்குரியதும். அல்லது, துதிக்கத்தக்கதும், பசுமை நிறத்ததும், மனிதராற் பழக்கப்பட்ட குதிரை வருத்தமின்றிச் செல்வதுபோல் எங்களால் நன்கு திருத்தப்பட்டதுமாம். தன்னுடைய ஆற்றலை (வசதத்தை) வசதிவரி என்னும் நதி நீரில் உண்டுபண்ணுகின்றது. அதாவது நீர் வார்க்கப்படுகின்றது என்பது பொருள். இது சோமரசம் பிழியுங் காலத்திலெனக்கொள்க. (ஆற்று நீர் விட்டு சோமக்கொடியை யிடித்துச் சோமரசம் பிழியப்படுகின்ற தென்பது திரண்ட பொருள்.)

மந்திரம் 6.

1 2 3 1 2 3 2 3 1 2 3 1 1 2 3 2
559. वृषा मतीनां पवते विचक्षणः सोमो अहां प्रतरीतोषसां दिवः ।

3 1 2 2 3 1 2 3 1 2 3 1 2 3 1 2

* प्राणा सिन्धूनां कलशान् अचिक्रददिन्द्रस्य § हार्धाविशन् मनीषिभिः॥

இருக்கு 9-66-1.

வ்ருஷா உதீநாம் பவதெ விவக்ஷணாஃ ஸோமோ அஹாம் ப்ரதரீதாஸாம் ப்ரதரீ
[தொஷஸாம் ஹிவஃ ।
ப்ராணா வஸிஸுஞநாம் கலுஸாநாம் அசிக்ரதஹிந்ரஸ்ய ஹாஹி-பாவிஸநு
[உஹிஷிபிஃ ॥

அந்வயம்.

மதீனாं वृषा, विचक्षणः, अहां, उषसां, दिवः, प्रतरीता, सोमः, पवते,
सिन्धूनां, प्राणा, मनीषिभिः, इन्द्रस्य, हार्दि आविशन्, कलशान् अभि,
अचिक्रदत् ॥

பதவுரை.

மதீனாं वृषा	உதீநாம் வ்ருஷா	{ துதிப்போர்கட்கு மன விரும்பைப் பொழிவதும்
विचक्षणः	விவக்ஷணஃ	சிறப்பாய்க் காண்பதும்
अहां	அஹாம்	பகற்காலங்களையும்
उषसां	உஷஸாம்	உஷாக் காலங்களையும்
दिवः	ஹிவஃ	{ விண்ணுலகையும், அல்லது, இரவியையும்
प्रतरीता	ப்ரதரீதா	வளர்க்கின்ற
सोमः	ஸோமஃ	சோமரசம்
पवते	பவதெ	{ இனிது தேடப்படுகின்றது. (மற்றும்)
सिन्धूनां प्राणा	வஸிஸுஞநாம் ப்ராணா	{ நீரின் உயிராகிய, அல்லது, நீரால் நிறைந்த சோமரசம்
मनीषिभिः	உஹிஷிபிஃ	தோத்திரங்களோடு
इन्द्रस्य	இந்ரஸ்ய	இந்திரனுடைய
हार्दि आविशन्	ஹாஹி-பாவிஸநு	உள்ளத்திற் புக விரும்பி
कलशान् अभि	கலுஸாநு அபி	கலசத்தைச் சூழ்ந்துகொண்டு
अचिक्रदत्	அசிக்ரதஹி	{ தாரையாற் புகுமிடத்து ஒலியிடுகின்றது.

* प्राणा,

§ आवीविशत्, என்பன இருக்கு.

சாயண பரிபாடல்.

கண்டம்—9. இருக்கு—6. கவி ரிஷி.

இச்சோமரசம் பிழியப்படுகின்றது. எத்தன்மைய சோமரசமெனின் ? துதிப்போர்களுடைய விருப்பைப் பொழிவதும், விசேடமாய்க் காண்பதும், விண்ணுலகை, அல்லது, வானிலுள்ள இரவியை வளர்ப்பதுமாம், மற்றும், பொங்கி வழிகின்ற நீருக்கு நியந்தாவுமாகிய சோமரசம், தாரைகளால் கலசங்களை யடைய விரும்பித் தொழிற்படுகின்றது. அல்லது, சோமம் கலசங்களைக் குறித்துத் தொழிற்படுகின்றது. யாது செய்துகொண்டெனின் ? எப்போதும் தோத்திரங்களால் இந்திரனுடைய உள்ளத்திற் புகுந்துகொண்டு, தொழிற்படுகின்றதென்க. ஈண்டு, எப்போதும் என்பது எஞ்சி நின்றது. அல்லது, தூரத்திருப்பினும் துதிப்போர்களாற் (துதிகளாற்) செல்கின்றது என்பதனோடு பொருந்துக. அதாவது தோத்திரங்களாற் கலசத்திற் செல்கின்றது என்பதாம். (6)

(6)

மந்திரம் 7.

560. त्रिरस्मै सप्त धेनवो *दुदुहिरे सत्यामाशिरं †परमे व्योमनि ।

३ २ ३ २ २२   ३ २ ३ १ २   ३ २ ३ १ २ २
चत्वार्यन्या भुवनानि निर्णिजे चारूणि चक्रे यद्वैतैर्बद्धं ॥

இருக்கு 9-70-1.

திரவெஸ் வவ யெ நவொ ஁஁஁஁஁஁஁ வவ தூஜாபிரம் வவ வெ
[வெஜா உநி]

உசவாயுநூ லுவநாநி நிணிபுஜை வாரகுணி வகெ
[யடிதெரவடித ||

அந்வயம்.

परमे व्योमनि, अस्मैः, त्रिः सप्त, धेनवः, सत्यां, आशिरं, दुदुहिरे, यत्, ऋतैः, अवर्द्धत, अन्या, चत्वारि, भुग्मानि, निर्णिजे चारूणि, चक्रे ॥

பதவுரை.

परमे ष्योमनि	வரமெ வெழாமநி	சிறந்த வேள்வியிலுள்ள
अरमै	அரெஹை	இச் சோமாசத்தின் பொருட்டு
त्रिः सप्त	தூ: ஸப்த	இருபத்தொரு

* துஷ்டப் பூர்த்தி, என்பது இருக்கு.

+ பூர்வீ, என்பது பாடவேதம்.

धेनुः	யெ நவ:	கோக்கள்
सखां	ஸதஜாம்	உண்மையாகிய
आशिरं	சூயிரம்	பால் முதலியவற்றை,
बुद्धिरे	உ-உ-ஹி ரெ	{ கறக்கும் பாத்திரத்தில் நிரப்பு கின்றன. (மற்றும் இச்சோம ரசம்)
यत्	யக்	எப்போது
अतः	அதெத:	வேள்விகளால்
अवद्धं	அவட-உத	வளர்கின்றதோ, அப்போது,
अन्या	அந்யா	மற்றைய
अस्वारी	அஸ்வாரி	நான்கு வகையாகிய
भुवनानि	ஹ-வநாநி	வசதீவரி, முதலிய நீரை,
निर्णिजे	நிணி-ஜெ	சுத்தப்படுத்துதற்பொருட்டு
आरुणि	அர-அணி	மங்கள் வடிவங்களாய்
चक्रे	அ-கெ	ஆக்குகின்றன.

சாயண பாடியம்,

கண்டம்—9. இருக்கு—7. இரேணு ரிஷி.

வேள்வியிலிருக்கின்ற சோமரசத்தின் பொருட்டு, அல்லது, அந்த ரிஷித்தில் இருக்கின்ற சோமரசத்தின் பொருட்டு, அன்பைபுண்டாக்குகின்ற இருபத்தொன்று எண் கொண்ட கோக்கள், பால் முதலியவற்றை உண்மையாகக் கறக்கின்றன. அல்லது, பன்னிரண்டு மாதம், இருதுக்கள் ஐந்து, மூன்றுலகங்கள், இரவி என்னும் இந்த இருபத்தொன்று வகைகளால் எப்பகங்களில் பாலே உண்டாக்குகின்றார்களோ, அக் கோக்களே பாலேக் கறக்கின்றன என்பதாம். அன்றியும், இச் சோமரசம் மற்றைய நான்கு வகையாகிய நீரை, அதாவது வசதீவரி மூன்று, ஏகதன ஒன்று, என்னும் நான்கு வகையாகிய நீரைப் பரிசோதித்தற் பொருட்டு, அதாவது, பாதுகாத்தற் பொருட்டு, மங்கள் வடிவமாகச் செய்கின்றன. எக்காலத்தில் இது வேள்விகளால் விருத்தியாயிற்றோ, அக்காலத்திற் செய்கின்றன என்பதுணர்க. (7)

மந்திரம் 8.

561. १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २
इन्द्राय सोम सुषुतः परिस्रवापामीवा भवतु रक्षसा सह ।

२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
मा ते रसस्य मत्सत द्रयाविनो द्रविणस्वन्त इह सन्तिवन्दवः ॥

இருக்கு 9-55-1.

ஐந்ராய ஸொஃ ஸுஷுதஃ வரிஸு வாவாஃவா ஹவது

[ரக்ஷஸாவஹ |

ஃ தெ ரஸஸு உதத அயாவிநொ ஓவிணஸுஹ ஹ வநிநுவஃ]

அந்வயம்.

ஹே சோம!, சுபுத:, இந்ராய, பரிஸவ, ரக்ஸா சஹ, அமீவா, அப பவது,
 ட்வயாவின:, தை, ரஸஸ்ய, மா மத்சத, இந்நவ:, இஹ, ட்விணஸ்வந்த:, சந்து ||

பதவுரை.

ஹே சோம!	ஹெ ஸொஃ!	சோமமே!
சுபுத:	ஸுஷுதஃ	{ இனிய முறையிற் பிழிந்தெடுக் கப் பெறும் இரசத்தை
இந்ராய	ஐந்ராய	இந்திரன் பொருட்டு
பரிஸவ	வரிஸுவ	{ எல்லா வகையானும் ஒழுக விடுவாயாக,
ரக்ஸா சஹ	ரக்ஷஸா ஹஹ	இராக்கடர்களோடு
அமீவா	சுமீவா	நோய்களும்
அப பவது	சுவ ஹவது	நீங்குக.
ட்வயாவின:	அயாவிந:	{ பொய், மெய் என்னும் இரண்டு வகைகளையுடைய பாஷிகள்
தை	தெ	உன்னுடைய
ரஸஸ்ய	ரஸஸ்ய	இரசத்தின் பாகத்தையுண்டு
மாமத்சத	ஃ உதத	களிப்படையாதிருப்பார்களாக.
இந்நவ:	ஐந்வ:	உன்னுடைய ரசம்
இஹ	ஹ	இவ்வேள்வியில்
ட்விணஸ்வந்த: சந்து	ஓவிணஸுஹ: ஹ	{ என் பொருட்டுத் தனமுனை தாருக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—8. வேனோபார்க்கவ ரிஷி.

சோமமே! நீ, இனிது தரும் இரசத்தை இந்திரன்பெ
 வகையாய் வெளியாக்குவாயாக. உரோகங்கள் நீங்குக.
 இரசத்தினுடைய களிப்பை யடையாதார்களாகுக. (அவர்
 மானவர்களெனின்? பொய், மெய் இரண்டையுமுடைய ப
 பொருள். அன்றியும், உன்னுடைய இரசம் இவ்வேள்வியில்
 டுத் தனமுடையதாகுக என்பதாம்.

மந்திரம் 9.

562. 1 2 3 1 2 3 2 3 3 2 3 1 2 3 1 2 2
 असावि सोमो अरुषो वृषा हरी राजेव दस्मो अभि गा अचिक्रदत्
 3 2 3 3 1 2 3 1 2 3 1 2 3 1 2 3 3 2
 पुनानो वार*मत्येष्यव्यथं श्येनो न योनिं घृतवन्तः †मासदत् ॥

சுவஸாவி ஸொஸொ சரஹெஷா வ்ரஷாஹஸீ ராஜெவ டஸொ சஸி
 [மா சஸிக்ருடக் |
 புநானொ வாரமத்யேஷ்யவ்யத்ஸ்யேனொ ந யொநிம் ஘்ரதவந்த
 [மாஸடக் ॥

அந்வயம்

அரुष:, வृषा, हरि:, सोम:, असावि, राजा, इव, दस्म:, गा अभि, अचिक्रदत्,
 पुनान:, अव्यं वारं, अत्येषि, घृतवन्तं, योनिं, श्येन: न, आसदत् ॥

புதுவுரை.

அரुष:	சரஹெஷ:	மிக வொஸியுடையதும்
வृषा	வ்ரஷா	விருப்பைப் பொழிவதும்
हरि:	ஹரி:	பசுமை நிறமுடையதுமாகிய
सोम:	ஸொம:	சோமரசம்
असावि	சுவஸாவி	தேடப்பெற்று
राजेव दस्म:	ராஜெவ டஸு:	{ வேந்தன் போல் காணப்படுவ தாய்
गा अभि	மா சஸி	{ எல்லா வகையினும் நீரைக் குறி யாக்கிக்கொண்டு
अचिक्रदत्	சஸிக்ருடக்	{ தனது இரசத்தைப் பிழியுங்கால் ஒலியிடுகின்றது. (பின்னர்)
	புநாந:	பவித்திரமாகிய
	சுவஸ்ய வாரம்	{ செம்மறியாட்டின் மயிராலாய கம்பளியைக் கொண்டு
	சுதேஷி	{ வடித்தெடுக்கப் படுகின்றது. (பின்னர்)
	வ்ரதவந்தம்	நீர் மயமாகிய
	யொநிம்	தனது இடத்தை,
	ஸெஷந: ந	பருந்துபோன்று
	சுஸடக்	அடைகின்றது.

† आसदम्, என்பன இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—9. பரத்துவாச வசு ரிஷி.

சோமரசம் பிழியப் பெற்றது. எவ்வண்ணமாகிய சோமரசமேனின்? ஒளியுடையதும், விருப்பைப் பொழிவதும், பசுமை நிறத்ததுமாம். அத் தன்மைய சோமரசம் மன்னனைப்போற் காணத்தக்கதாயிருந்து, நீரைக் குறியாக வைத்துக் கொண்டு தனது இரசத்தை யெடுக்குங்கால் ஒலிக்கின்றது. பின்னர், பவித்திரமாகிய ரெம்மறியாட்டின் கம்பளியில் புதிதமாகின்றது. சோமரசமே! நீ, கடந்து செல்கின்றனை. பின்னர், பருந்தைப்போல் நீருடைய தனது இடத்தை யடைகின்றாய். அதாவது வசதிவரி என்னும் நீரிவிருக்கின்றாய் என்பது பொருள்.

(9)

மந்திரம் 10.

2 3 2 3 3 9 2 3 2 3 9 2 3 2 3 2 3 9 2
563. प्र देवमच्छा मधुमन्त इन्दवोऽसिष्यदन्त गाव आ न धेनवः ।

3 9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2
वर्हिषदो *वचन वन्तः ऊधभिः परिसुतमुस्रिया निर्णिजं धिरे ॥

பு ஷெவஜா உயுஜன ஐநுவொஹிஷ்டன மாவ சூ ந யெநவஃ ।
வஹிஷ்டன வவநவன ஐநவஃ வாரிஸூதஹிஸூயா
[நிணிஷ்டம் யிரெ ॥

அந்வயம்.

धेनवः, गावः, आ न, मधुमन्तः, इन्दवः, देवं अच्छ, प्रासिष्यदन्त,
वर्हिषदः, वचनवन्तः, उस्रियाः, ऊधभिः, परिसुतं, निर्णिजं, धिरे ॥

பதவுரை.

धेनवः	யெநவஃ	பாலினுற் பிரியப்படுத்துகின்ற
गावः	மாவஃ	கோக்கள்
आ न	சூ ந	{ தமது கன்றுகளைக்குறித்துப் பாலைப் பொழிகின்றன போன்று,
मधुमन्तः	உயுஜனஃ	மதுர இரசமுடைய
इन्दवः	ஐநவஃ	சோமரசம்
देवं अच्छ	ஷெவஃ சுஜ	இந்திர தேவதையைக் குறித்து
प्रासिष्यदन्त	பூரவிஷ்டன	{ கிரக முதலிய பாத்திரங்களிற் சேர்கின்றது.

* वचनावन्तः, என்பது இருக்கு.

बहिषद्:	ஸஹிஷத:	வேள்வியிலுள்ளவைகளும்
वचनवन्तः	வாநவந்த:	கதறுகின்றவைகளுமான
उत्तियाः	உவியா:	கோக்கள்
ऊषभिः	ஊயபி:	பால் நிறைந்த மடிகளால்
परिलुप्तं	பரிஸுப்தம்	நாற்புறமும் வழிகின்ற
तिर्णिजं	திணிஜம்	பாலாகிய சோமரசத்தை
धरे	யிரெ	{ இந்திரன் பொருட்டுத் தாங்குகின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—10. வத்சப்பிரிய ரிஷி.

களிப்பைத் தரும் இரசத்தோடு கூடிய சோமம், இந்திரனைக் குறித்துப் பாத்திரங்களில் நிரம்புகின்றது. அதிலுவமை:—பாலால் அன்புசெய்கின்ற கோக்கள், கன்றுகளைக் குறித்துப் பாலையொழுகச் செய்வது போன்றெனல். அன்றியும், வேள்வியிலுள்ளவைகளும், கதறுகின்றவைகளுமான அத்தன்மைய கோக்கள். பால் தங்குகின்ற தமது மடிகளால் நாற்புறமும் வழிகின்ற பாலாகிய சோமரசத்தை இந்திரன்பொருட்டுத் தாங்குகின்றன என்பது பொருள்.

(10)

மந்திரம் 11.

564. अञ्जते व्यञ्जते समञ्जते क्रतुं रिहन्ति * मध्वाभ्यञ्जते ।

सिन्धोरुच्छ्वासे पतयन्तमुक्षणं हिरण्यपावाः

§ पशुमप्सु गृणते ॥ ११ ॥

சஜ்தெ வஜ்தெ ஸமஜ்தெ க்ரதும் ரிஹந்தி மஹ்வேஜ்தெ ।
விநொரஸுவாவெ வதயந்தமுக்ஷணம் ஹிரணுவாவா: வரஸம்
[உவம் முணதெ ॥

அந்வயம்.

அஜ்தெ, வஜ்தெ, சமஜ்தெ, க்ரது, ரிஹந்தி, மஹ்வே, அப்யஜ்தெ, சிந்ஹி,
உச்சுவாசெ, பதயந்த், உக்ஷணம், பசு, ஹிரணயபா: அப்சு, முணதெ ॥

* मधुनाऽभ्यञ्जते, § पशुमाप्सु, என்பன இருக்கு.

பதவுரை.

अङ्गते	சுஜாதெ	{ வேட்போர்கள் சோமரசத்தை ஆவின் பால் முதலிய வற்றுடன், கலக்கின்றார்கள். (மற்றும்)
व्यङ्गते	வஜ்ஜாதெ	பலவகையாகக், கலக்கின்றார்கள்.
समङ्गते	ஸஜ்ஜாதெ	நன்முறையிற் கலக்கின்றார்கள்.
कृतं	கூதம்	பயன்றருகின்ற சோமரசத்தைச்
रिहन्ति	ரிஹந்தி	{ (தேவர்கள்) சுவைக்கின்றார்கள். (பின்னர்)
मध्वा	மயூ	பசுரெய் யோடு
अभ्यङ्गते	அப்யஜ்ஜாதெ	{ கலக்கின்றார்கள். (அச்சோமரசத்தையே)
सिन्धोः	ஸிந்தோ:	நீருக்குப் பற்றுக் கோடாகிய
उच्छ्वासे	உஷ்வாஸே	உயர்ந்த இடத்தில்
पतयन्तं	பதயன்தம்	செல்லுகின்றதாவும்
उक्षणं	உக்ஷணம்	அநுபவிக்கத்தக்கதாவும்
पशुं	பசுமம்	காண்பதாவும்
हिरण्यपावाः	ஹிரண்யபாவா:	{ பொன்னாற் பவித்திரஞ்செய்கின்றவர்களான (வேட்போர்கள்)
असु	அஸு	வசதிவரியென்னும் நீரின்கண்
गुणते	குணதெ	கைக்கொள்கின்றார்கள்

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—11. அத்திரி ரிஷி.

வேட்போர்கள், பசுவின் பால் முதலியவற்றுடன் சோமரசத்தைக் கலக்கின்றார்கள். அவ்வாறே, பலவகையாகக் கலக்கின்றார்கள். நன்கு கலக்கின்றார்கள். இரட்டித்தல் துதியின் பொருட்டாதவின் மிகைபடக் கூறலென்னுந் தோடமாகா. அங்ஙனமே, பயனைத் தருஞ் சோமரசத்தை, தேவர்கள் சுவைக்கின்றார்கள். மீண்டும் நெய்யுடன் கலக்கின்றார்கள். இரசத்திற்குப் பற்றுக் கோடாகிய உயர்ந்த இடத்தில் போகப்படுவதாகவும், பார்க்கின்றதாகவும், பொன்னாற் பவித்திரஞ் செய்கின்றவர்களான வேட்போர்கள் அச் சோமரசத்தையே ஏற்றுக்கொள்கின்றார்கள் என்பதாம்.

(11)

மந்திரம் 12.

3 1 2 3 1 2   3 1 2 3 1 2 3 1 2
565. பவித்ரம் தே விதத் ப்ருஹணஸ்பதே ப்ருஹணஸ்பதே ப்ருஹணஸ்பதே |

1 2 3 2 3 1 2   3 2 3 1 2 3 1 2
அதஸ்தநூந் ததாமோ அஸ்துதே ஸ்ருதாஸ இஹந்த: * சம் ததாஸத் ||

இருக்கு 9-83-1.

வவித்ரம் தெ விதத் ப்ருஹணஸ்பதே ப்ருஹணஸ்பதே ப்ருஹணஸ்பதே |
[வயெடிஷி விஸுத:] |
சுதவதநூந் ததாமோ அஸ்துதே ஸ்ருதாஸ இஹந்த: வம்
[ததாஸத் ||

அங்வயம்.

ப்ருஹணஸ்பதே! பவித்ரம், தே, விதத், ப்ரு:., ஸ்ருதாஸ, ப்ரு:., விஸுத:, அதஸ்தநூ:,
அம:, நாஸ்துதே, ஸ்ருதாஸ: இத், வஹந்த:, தத், சமாஸத் ||

பதவுரை.

ஹே ப்ருஹணஸ்பதே!	ஹே ப்ருஹணஸ்பதே!	{ மந்திரங்குறையாகிய ரோம மே!
பவித்ரம்	வவித்ரம்	புனிதமாகிய
தே	தே	உன்னுடைய அங்கம்
விதத்	விதத்	யாண்டும் பரவியது.
ப்ரு:	ப்ரு:	ஆற்றலுடைய நீ
ஸ்ருதாஸ	ஸ்ருதாஸ	அருந்துவோர்களின் அங்கத்தை
ப்ரு:	வயெடிஷி	அடைகின்றாய்.
விஸுத:	விஸுத:	எல்லா வகையானும்
அதஸ்தநூ:	சுதவதநூ:	{ விரத முதலியவைகளால் வாட்ட மற்றதாய்
அம:	சூ:	{ பக்குவமற்ற அங்கத்தை (உனது அவயவம்)
நாஸ்துதே	நாஸ்துதே	வியாபிப்பதில்லை.
ஸ்ருதாஸ இ	ஸ்ருதாஸ இ	பக்குவமாகியே
வஹந்த:	வஹந்த:	வேள்வியைத் தாக்குவதாய்
தத்	தத்	{ பவித்திரமாகிய அப்பாத்திரத் தில்
சமாஸத்	ஸமாஸத்	நிறைகின்றது.

* ததஸமாஸத், என்பது இருக்கு.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—9. இருக்கு—12. பவித்திர ரிஷி.

மந்திரங்கட்கிறவைகைய சோமமே! உன்னுடைய அழகிய அங்கம், யாண்டும் நிறைந்திருக்கின்றது. இனிது உண்டாக்கப்பெற்ற அத்தகைய நீ அருந்துவோருடைய அங்கங்களை யடைகின்றாய். எல்லா வகையானும் பவித்திரமாகியதும், விரத முதலியவைகளா லெரிக்கப்படாததுமாகியதை உன்னுடைய அங்கம் பரிபக்குவமில்லாததாதலின் வியாபிக்கின்றதில்லை பரி பக்குவமாகியே வேள்வியைத் தாங்குகின்றது. மற்றும், பவித்திரமென்னும் பாத்திரத்திலும் நிறைகின்றது. (12)

ஒன்பதாவது கண்டம்

முற்றும்.

பத்தாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—5. கண்டம்—10.

பன்னிரண்டு மந்திரங்களாலானது.

இந்திரன் - தேவதை. உஷ்ணிக் - சந்தம். ரிஷபம் - சுரம்.

மந்திரம் 1.

2 3 1 3 3 2 3 1 2 2 3 1 2
566. इन्द्रमच्छ सुता इमे वृषणं यन्तु हरयः ।

3 2 3 2 3 1 2 3 1 2
* श्रुष्टे जातास इन्दवः स्वर्विदः ॥ १ ॥

இருக்கு 9-58-1.

ஐந்ரு உஷ வஸுதா ஐநெ வுஷணம் யன்து ஹரயஃ |

ஸ்ருஷெ ஜாதாஸ ஐந்வஃ ஸ்வர்விதஃ ||

அந்வயம்.

श्रुष्टे, जातासः, इन्दवः, स्वर्विदः, हरयः, सुताः, इमे, वृषणं इन्द्रं, अच्छ यन्तु ॥

* श्रुष्टी जातास, என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

धुवे	முஹே	விரைவில்
जातासः	ஜாதாஸ:	தேடப்பெற்றதும்
इन्द्रवः	இந்ருவ:	{ பாத்திரத்திற் பொங்குகின்ற தும்
स्वविदः	ஸ்வவித:	எல்லா முணர்ந்ததும்
हरयः	ஹரய:	பசுமை நிறமுடையதும்,
सुताः	ஸுதா:	பிழியப்பட்டதுமாகிய
इमे	இமே	இச் சோமரசம்
वृषणं इन्द्रं	வ்ருஷணம் இந்ரு	{ விரும்பியதைப் பொழிகின்ற இந்திரனை
अन्त यन्तु	அன்ரு யன்ரு	இனிதடைகுக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—1. அக்கினிச்சாக்ஷஷ் ரிஷி.

தூரிதமாய்த் தேடப்பட்டதும். பாத்திரத்திற் பொங்குகின்றதும். எல்லா முணர்ந்ததும், பசுமை நிறமுடையதும், பிழியப்பட்டதுமான இச் சோமரசம், வேண்டியவைகளைப் பெய்கின்ற இந்திரனை இனிதடைகுக என் பதாம்.

(1)

மந்திரம் 2.

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
567. प्र धन्वा सोम जागृविरिन्द्रायेन्दो परिस्रव ।
३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
द्युमन्तं शुभमाभर स्वविदम् ॥ २ ॥

இருக்கு 9-106-4.

பு யநாவஸாஜ ஜாமுவிரிந்ருாயெந்ரு வஸரிஸுவ ।
டியுமன்ரும் ஸுமஷாலா ஸுவிதம் ॥

அந்வயம்.

हे सोम !, जागृविः, प्रधन्व, इन्दो !, इन्द्राय, परिस्रव, द्युमन्तं, स्वविदं,
शुभं, आभर ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹே ஸொஜ !	சோமரசமே !
जागृविः	ஜாமுவி:	நனவோடிருக்கின்ற நீ
प्रधन्व	புயந்	பாத்திரத்தையடைவாயாக,

इन्दो !	ஊடோ !	சோமமே ! நீ
इन्द्राय	ஊட்ராய	இந்திரன் பொருட்டு
परिस्व	வரிஸ்வ	{ பாத்திரத்தில் நாற்புறமும் வழி வாயாக. (மற்றும்)
द्युमन्तं	த்யுமனம்	பிரகாசிக்கின்றதும்
स्वर्विदं	ஸ்வவிதம்	சுவர்க்கத்தையடைவிப்பதும்
द्युम्	த்யும்	{ பகைவரைக் காய்வதுமாகிய ஆற் றலைபுங்
आभर	ஆஹர	கொடுப்பாயாக,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—2. சட்சுமானவ ரிஷி.

சோமரசமே ! நனவுடனிருக்குஞ் சீலமுடைய நீ (கலசத்தில்) நிரம்பு வாயாக. சோமமே ! நீ இந்திரன் பொருட்டுப் பாத்திரங்களில் நாற்புறமும் வழிவாயாக. அன்றியும், விளங்குவதும், சுவர்க்கத்தையடைவிப்பதும், சத்தூருவைக் காய்த்துக்கதுமாகிய ஆற்றலைக் கொடுப்பாயாக என்பதாம்.

மந்திரம் 3.

१ २ ३ १ २ २ ३ २ ३ १ २
568. सखाय आ निषीदत पुनानाय प्रगायत ।

२ ३ २ ३ १ २ २ ३ २
शिशुं न यज्ञैः परिभूषत श्रिये ॥ ३ ॥

இருக்கு 9-104-1.

ஸவாய சூ நிஷீதத வுநாநாய ப்ரகாயத ।

ஸிஸுந யஜ்ஞை: வரிஸுவதத ஸ்ரியே ॥

அந்வயம்.

हे सखायः !, आ निषीदत, पुनानाय, प्रगायत, शिशुं न, श्रिये, यज्ञैः,
परिभूषत ॥

பதவுரை.

हे सखायः !	ஹ ஸவாய !	{ நண்பர்களான துதிப்போர்களே ! நீவிர்
आ निषीदत	சூநிஷீதத	துதிப்பதற்கு உட்கார்வீர்களாக.
पुनानाय	வுநாநாய	{ பவித்திரம் பண்ணப்பெற்ற சோமரசத்தின் பொருட்டு
प्रगायत	ப்ரகாயத	{ இனிது சரம கானஞ் செய்வீர் களாக,

शिशुं न	शिशुः न	{ குழந்தையை அலங்கரிப்பது
श्रिये	श्रिये	போல் (இச்சோமத்தை)
यज्ञैः	यज्ञैः	அழகின் பொருட்டு
परि भूयत	वारी लोचन	{ வேள்வி செய்தற்குரிய அவி
		களால்
		அலங்கரிப்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—3. பர்வதர், நாரதர் ரிஷிகள்.

நண்பர்களான துதிப்போர்கள்! வேட்போர்கள்! நீவிர், தேத்திரஞ் செய்தற் பொருட்டு உட்காருவீர்களாக. பின்னர், பவித்திரம் பண்ணப்பட்ட சோமரசத்தைத் துதிப்பீர்களாக. அதை யேத்துமின் என்பதாம். பின்னர், பிழிய்ப்பெற்ற சோமரசத்தை, அழகின் பொருட்டுப் பலவகையாய் அலங்கரிப்பீர்களாக. அதிலுவமை;—பிதா குழந்தையை அணிகளால் அலங்கரிப்பது போன்றெனல்.

(3)

மந்திரம் 4.

569, तं वः सखायो मदाय पुनानमभिगायत ।

शिशुं न हव्यैः स्वदयन्त गूर्तिभिः ॥ ४ ॥

இருக்கு 9-105-1.

தம் வஃ ஸவாயொ மடாய புநாநமபிநாயத !

शिशुः न हव्यैः स्वदयन्त गूर्तिभिः ॥

அந்வயம்.

हे सखायः !, वः, मदाय, पुनानं, तं, अभिगायत, शिशुं न, हव्यैः, गूर्तिभिः, स्वदयन्त ॥

பதவுரை.

हे सखायः !	ஹே ஸவாயஃ !	நண்பர்களான வேட்போர்கள் !
वः	வஃ	நீவிர்
मदाय	மடாய	{ தேவர்களுடைய களிப்பின்
पुनानं	புநாநம்	பொருட்டுத்
तं	தம்	தேடப்பெற்ற
		அச்சோமரசத்தைத்

* यज्ञैः, என்பது இருக்கு.

அபிபாயத	சுவிமாயத	துதிப்பீர்களாக. (மற்றும்)
சிசு ந	ஸிஸு ந	{ பால் முதலியவைகளாலும், அணி களாலும், குழந்தையை அலங் கரிப்பது போல்
ஹ்யை:	ஹவெஜை:	அவி (தேவவுணவு) களாலும்
சூதிமி:	மதிதிஜை:	தோத்திரங்களாலும்
சுதயந்த	ஸுதயந்த	{ அலங்கரிப்பீர்களாக. (இன்சு வையையுண்டாக்குவீர்களாக.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—4. பருவதர், நாரர், ரிஷிகள்.

நண்பர்களான வேட்போர்கள்! நீவிர், தேவர்களுடைய களிப்பின் பொருட்டுப் பவித்திரமாக்கிய அச்சோமரசத்தைத் துதிப்பீர்களாக. மற்றும், பால் முதலியவைகளாலும், அணி முதலியவைகளாலும் குழந்தையை அலங்கரிக்குமாறு, அளிகளோடு கூடின தோத்திரங்களால் அச் சோமரசத்தை அலங்கரிப்பீர்களாக. அதாவது இன்சுவையுடையதாகச் செய்வீர்களாக என்பதாம்.

(4)

மந்திரம் 5.

570. * ३ १ २ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
* प्राणा शिशुर्महीनां हिन्वन्तस्य दीधितिम् ।

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
विश्वा परि प्रियाभुव दधद्विता ॥ ५ ॥

இருக்கு 9-109-1.

பூரணா ஸிஸுமஹீநாஹிந்ஹந்தஸ்ய தீதிதிம் ।

விஸ்வா வரிவியா ஸுவ டயதிதா ॥

அந்வயம்.

பூரணா, மஹீனா, (அபா), சிசு; ஸுதஸ்ய, தீதிதி, ஹிந், விஸ்வா, பிரியா, பரிஸுவத், திதா ॥

பதவுரை.

பூரணா	பூரணா	வேள்வி செய் (வித்) கின்றதும்
மஹீனா	மஹீநா	பூசிக்கத்தக்கதும்
(அபா)	(அவா)	(நீரினுடைய)

* காணா, என்பது இருக்கு.

शिषुः	शिशुः	{ குழந்தை போன்றது மாகிய சோமரசம்
दीक्षितं	दीक्षितं	விளங்குகின்ற தனது இரசத்தை
ऋतस्य	ऋतस्य	வேள்வியின் சம்பந்தமாய்ச்
हिन्वन्	हिन्वन्	செலுத்தி
विशा प्रिया	विशा प्रिया	அன்புள்ள எல்லா அவிகளையும்
परिभुवत्	परिभुवत्	நிறையச் செய்கின்றது. (மற்றும்)
द्विता	द्विता	{ வானுலக மண்ணுலகிரண்டி னிடைத்து மிருக்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—5. திரிதி ரிஷி.

வேள்வி செய்கின்றதும், மகத்தாகியதும், அல்லது, பூசிக்கத்தக்கதும் தண்ணீரினுடைய குழந்தை யெனப்படுவதுமாகிய சோமரசம், வேள்வியின் சம்பந்தமாய் விளங்குகின்ற, அல்லது, பிரகாசிக்கின்ற தனது இரசத்தைத் தொழிற்படுத்தி, பிரியமுள்ள அவிகளை ந்தையுஞ் சூழ்ந்து நிறையச் செய்கின்றது. அன்றியும், இருவகையாயுள்ளது. அதாவது வானுலகு மண்ணுலகிரண்டினு மிருக்கின்றது என்பதாம். சோமக் கொடி வளருங்கால் பச்சை நிறமுடையதாசவும், முதிர்ந்தவுடன் மஞ்சள் நிறமுடையதாகவும் இருக்கும் என்பதுங்காண்க.

(5)

மந்திரம் 6.

१२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
571. पवस्व देववीतय इन्दो धाराभिरोजसा ।

२ ३ २ ३ १ २

आ कलशं मधुमान्तसोम नः सदः ॥ ६ ॥

இருக்கு 9-106-7.

வவவ்வு ஷேவவீதய ஐந்தொ யாராவி ரொஜவா ।

சு கலசம் மதுமான்தொ நஃ வசஃ ॥

அந்வயம்.

हे इन्दो!, देववीतये, ओजसा, धाराभिः, पवस्व, सोम!, मधुमान्, नः,
कलशं आसदः ॥

பதவுரை.

हे इन्दो !	ஹெ ஐ ண்டோ !	சோமரசமே ! நீ
देववीत्ये	தெவவீத்யே	தேவர்களருந்துதற் பொருட்டு
ओजसा	ஔஜஸா	ஆற்றலோடு
धाराभिः	யாராபிஃ	தனது தாரைகளால்
पवस्व	பவஸ்வ	பாத்திரத்தில் நிரம்பு வாயாக.
सोम !	ஸோம !	(மற்றும்) சோமரசமே !
मधुमान्	மதுமானு	மதுர இரசத்தோடு கூடிய நீ
नः	நஃ	எங்களுடைய
कलशं आसदः	கலசம் ஆஸதஃ	துரோண கலசத்திலிருப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—6. மது ரிஷி.

சோமரசமே ! நீ, தேவர்களருந்துதற் பொருட்டு ஆற்றலோடு தனது தாரைகளால் நிரம்புவாயாக. சோமரசமே ! களிப்பைபத்தருகின்ற இரசத்தோடு கூடிய நீ, எங்களுடைய துரோண கலசத்தில் அமர்த்திருப்பாயாக.

மந்திரம் 7.

१२ ३२ ३२३ ३ २३ १ २
572. सोमः पुनान ऊर्मिणा*व्यं वारं वि धावति ।

१२ ३ १ २२ ३ १ २
अग्रे वाचः पवमानः कनिकदत् ॥ ७ ॥

இருக்கு 9-106-10.

ஸோமஃ புவமான ஊர்புணாவஹ் வாரம் வி டாவதி ।

அமு வாகஃ பவமானஃ கனிக்ருதஃ ॥

அந்வயம்.

பவமானஃ, வாசு: அகரே, கனிக்ருத, புவானஃ, சோமஃ, ஊர்மிணா, அவ்ய் வாரம்
விதாவதி ॥

பதவுரை.

पवमानः	பவமானஃ	பவித்திரமாகிய
वाचः अग्रे	வாகஃ அமு	தோத்திரத்திற்கு முன்னர்
कनिकदत्	கனிக்ருதஃ	{ மீண்டும் மீண்டும் ஒளித்துக் கொண்டு

* अव्यो वारम्, என்பது இருக்கு.

புனாந:	வ஁நாந:	பிழியப்பெற்ற
சோம:	வொர:	சோமரசம்,
ஐமிநா	ஊலிஊநா	தனது தாரையால்
அவ்ய வாரं	சுவஜ் வாரம்	மயிரக் கம்பளியைப்
விதாவதி	வியாவதி	{ பலவகையாகக் கடந்து செல்கின் றது.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—7. அக்கினி ரிஷி.

பவித்திரம் பண்ணப்பெற்ற சோமரசம், தனது தாரையால் செம்மறியாட்டின் மயிராலாய கம்பளியினின்று பலவகையாகச் செல்கின்றது. எவ்வண்ணமாகிய தெனின்? பவித்திரமாகிய தோத்திரத்தின் முன்பில் மீண்டும் மீண்டு மொலித்துக் கொண்டு நன்கு செல்கின்ற தன்மையதாம். (7)

மந்திரம் 8.

9 2 3 9 2 3 2 3 9 2 3 9 2
573. प्र पुनानाय वेधसे सोमाय *वच उच्यते ।
3 9 2 3 9 2 3 9 2
भृतिं न भरा मतिभिर्जुषते ॥ ८ ॥

இருக்கு 9-93-1.

பு ஁நாநாய வெயவெ வொராய வவ உவ்வுதெ ।

ஐ திம் ந ஹா உதிவிஜுஜொஷதெ ॥

அந்வயம்.

புனானாய, வேதசே, சோமாய, வசு:, ப்ரோச்யதே, மதிபி:, ஜுஜுஷதே, ப்ருதிம், ப்ரமர ॥

பத்வரை.

புனானாய	஁நாநாய	{ (இது துதிப்போன் தன் பொருட் ஞ்சொல்லிக்கொள்வது) பவித் திரமாகிய கம்பளியாற் சுத்தம் பண்ணப்பட்டதும்
வேதசே	வெயவெ	{ கருமத்தை நன்கு தாங்குவது மாகிய
சோமாய	வொராய	சோமரசத்தின் பொருட்டுத்
வசு:	வவ:	தோத்திரத்தைச்
ப்ரோச்யதே	ப்ரோச்யதெ	சொல்வாயாக. மற்றும்,

* वच उच्यते, என்பது இருக்கு.

मतिभिः	உதிவி:	தோத்திரங்களால்
जुजोषते	ஜுஜோஷதெ	களிப்படைவதின் பொருட்டு
भृतिं न	ஹதிம் ந	{ அடிமைக்குத் தனத்தைக் கொடுப்பது போன்று.
प्रभर	வ்ஹா	{ மிகுந்த ஆதிகளைக் கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—8. துவிதோ, என்னும் ரிஷி.

இவ்விருடி, தன தான்மாவைக் குறித்துச் சொல்கின்றார்:—பவித்திரத்தா (கம்பளியா) ற் சுத்தம் பண்ணப்பட்டதும், கருமத்தைச் சிறப்புடன் ஏற்றுக் கொள்வதுமாகிய சோமரசத்தின் பொருட்டு, உன்னால் தோத்திரஞ் சொல்லற்பாலதாம், அன்றியும், தோத்திரங்களாற் பிரியமடைவதின் பொருட்டு மிக நன்கு துதிப்பாயாக. அதிலுவமை:—அடிமையின் பொருட்டுத் திரவிய மளிப்பது போன்றெனல்,

(8)

மந்திரம் 9.

१२ ३ १२ ३१ २
574. गोमन् इन्दो अश्वत्सुतः सुदक्ष * धनिव ।

१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
† शुचिं च वर्णमधि ‡ गोषु धारय ॥ ९ ॥

இருக்கு 9-97-52.

மொஹ ஐநொ ஸஸுவதுதஃ ஸுஷக்ஷ யநிவ ।

ஸுமிம் வ வணடூயி மொஷு யாரய ॥

அந்வயம்.

हे सुदक्ष !, इन्दो !, सुतः, गोमत्, अश्वत्, नः, धनिव, शुचिं, वर्णं, गोषु,
अधिधारय ॥

பதவுரை.

हे सुदक्ष !	ஹ ஸுஷக்ஷ !	பேபாற்றலுடைய
इन्दो !	ஐநொ !	சோமரசமே !
सुतः	ஸுதஃ	நன்கு பிழையப்பட்ட நீ
गोमत्	மொஹ	கொக்களுடனும்

* धन्म, † शुचिते, ‡ गोषुदोधरम्, என்பன இருக்கு.

अश्वत्	சுஸ்ரவக்	குதிரைகளோடும்
नः	நஃ	எங்கட்குத்
धनिव	யநிவ	{ தனத்தைக் கொடுப்பாயாக. (பின்னா)
शुवि	ஸ்ரூவி	{ பவித்திரமான, அல்லது, விளங்கப்பட்ட
वर्ण	வண்-ஓ	நிறத்தையும் இரசத்தையும்
गोषु	மொஷு	ஆவின் பாலில்
अधि धारय	அயி யாரய	உனக்கு நன்கு அடைவிப்பேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—9. பருவதர், நாரதர் ரிஷிகள்.

பேராற்றலுள்ள சோமரசமே! இனிது பிழிந்தெடுக்கப்பட்ட நீ, வேள்விக்குக் சாதனமாகிய கோக்களோடு திரவியத்தையும் எங்கட்குக் கொடுப்பாயாக. குதிரையையுங் கொடுப்பாயாக. பின்னா, யான் பவித்திரமானதும், விளங்கப்படுவதுமாகிய உனது இரசத்தையும் நிறத்தையும் ஆவின் பால் முதலியவற்றில் நீ பெற்றுக் கொள்ளும்படி செய்வேன் என்பதாம். (9)

மந்திரம் 10.

३ १ २   ३ १ २   ३ १   २ २
575. असम्यं त्वा वसुविदमभि वाणी रनूषत ।
१ २ ३ १ २ ३ १ २
गोभिष्टे वर्णमभि वासयामसि ॥ १० ॥

இருக்கு—9-104-4.

சுஸ்ரவஹ் சுவா வஸுவிதீஷி வாணீ ரநூஷத ।
மொலிஷெ வண்-ஓஷி வாவயாஷி ॥

அந்வயம்.

हे सोम !, वसुविदं, त्वा, असम्यं, वाणीः, अभ्यनूषत, ते वर्णं, गोभिः,
अभि वासयामसि ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹெ ஸொம !	சோமமே !
वसुविदं	வஸுவிதஃ	தனத்தைக் கொடுக்கின்ற
त्वा	சுவா	நின்னையே
असम्यं	அஸமஹ்	{ எங்கட்குத் தனமுதலியவைகள் கொடுத்தற் பொருட்டு

வாணி:	வாணி:	எமது வாக்குகள்
அभ्यनूषत	அஹநூஷத	துதிக்கின்றன. (மற்றுப், யாங்கள்)
ते वर्ण	தெ வண-ஹ	உனது இரசத்தை
गोभिः	மொவி:	ஆவின் பால் முதலியவைகளால்
अभिवासयामसि	அவிவாஸயாஸவி	நாற்புறத்தும் மறைக்கின்றோம்.

சாயணய பாடிம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—10. பருவதர், நரதர் ரிஷிகள்.

சோமமே! எங்கட்குத் தனமுதலியவைகளைக் கொடுத்தற் பொருட்டு எங்களுடைய வாக்குகள் கொடையாளியாகிய உன்னை இனிது துதிக்கின்றன. உன்னுடைய இரசத்தை, கோக்களின் பால் முதலியவைகளால் யாம் முழுதுமறைக்கின்றோம் என்பதாம். (10)

மத்திரம் 11.

576. १२ ३२३ १२ ३१२
पवते ह२य॑तो हरि॑रति॒हृ॒रा॒ं॒सि र॑ं॒ह्या ।

३१ २२ ३१ २२ ३२३१२
* अभ्य॑र्ष॒ स्तो॒तृ॒भ्यो॒ वी॒र॒व॒द्य॑शः ॥ ११ ॥

இருக்கு—9-106-4.

வவதெ ஹயஸுதொ ஹரிரதிஹ்ராஂஸி ரஂஹ்யா ।
அஹநூஷத ஹ்ராதஹ்ரோ வீரவடியஸஃ ॥

அந்வயம்.

ह२य॑तः, हरिः, र॑ह्या, ह॒रा॒ं॒सि, अति॑पवते, वी॒र॒व॒त्, य॑शः, स्तो॒तृ॒भ्यः, अभ्य॑र्ष॒ ।

பதவுரை.

ह२य॑तः	ஹய-ஹத:	விரும்புதற்குரியதும்
हरिः	ஹரி:	{ பசுமை நிறமுடையதுமாகிய சோமரசம் .
र॑ह्या	ரஂஹ்யா	மிகுந்த வேகத்தால்
ह॒रा॒ं॒सि	ஹ்ராஂஸி	{ (கயிருய்) வளைந்த கம்பளியிற் சென்று
अति॑पवते	அதிவவதெ	{ புரிதமாக்கப்படுகின்றது. (பிரத தியட்சம்) சோமமே! நீ
वी॒र॒व॒त्	வீரவசு	புத்திரனோடு

* अभ्य॑र्ष॒, என்பது இருக்கு.

यज्ञः	யஜஃ	கீர்த்தியையும்
स्तोत्रभ्यः	ஸ்தோத்ரஹிஃ	துதிப்பவர்கட்குக்
अभ्यर्ष	அஹிஷ-?	கொடுப்பாயாக,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—11. அக்கினிச்சாட்சகஷ ரிஷி.

வேட்கத்தக்க பசுமை நிறமுடையச் அச் சோமரசம், விளைவுபட்ட பவித்திரமாகிய கம்பனியில் மிக வேகமாய் சென்று வெளியேறிச் செல்கின்றது. இனிப், பிரத்தியட்சமாகிய துதி. சோமரசமே! நீ, துதிப் போர்கட்கு புத்திரனோடு கீர்த்தியையும் கொடுப்பாயாக என்பதாம். (11)

மந்திரம் 12.

२३ १२ ३ २३ १२ ३ १ २
577. परि कोशं मधुश्चुतं सोमः पुनानो अर्षति ।

३ २ २ ३ १ २ ३ १ २
अभि वाणीर्ऋषीणां * सप्तानूषत ॥ १२ ॥

இருக்கு—9-103-3.

வரி கொஸம் மதுசுதுதம் ஸோமஃ புநானொ அர்ஷதி ।
அஹி வாணீர்ஹிணாம் ஸப்தானூஷத ॥

அந்வயம்.

पुनानः, सोमः, मधुश्चुतं, कोशं परि अर्षति, ऋषीणां, सप्त वाणीः,
अभ्यनूषत ॥

பதவுரை.

पुनानः	புநாநஃ	பவித்திரம் பண்ணப்பெற்ற
सोमः	ஸோமஃ	சோமம்
मधुश्चुतं	மதுசுதுதம்	{ இன்சுவை மலிந்த தனது இரசத் தை
कोशं परि अर्षति	கொஸம் வரி அர்ஷதி	கலசத்திற் சேர்ப்பிக்கின்றது.
ऋषीणां	ஹிணாம்	இருடிகளின்
सप्त वाणीः	ஸப்த வாணீஃ	வழிசைகொண்ட வாக்குகள்
अभ्यनूषत	அஹிநூஷத	(இச்சோமத்தை) துதிக்கின்றன.

* सप्तनूषत्, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—10. இருக்கு—12. துனித ரிஷி.

பவித்திரமாகிய அச் சோமரசம், மதுர ரசம் மலிந்த தனது இரசத்
தைத் துரோண கலசத்திற் சேர்ப்பிக்கின்றது. இருடிகளினுடைய ஏழிசை
கொண்ட வாக்குகள் அச்சோமரசத்தைத் துதிக்கின்றன. (12)

பத்தாவது கண்டம்

முற்றும்.

பதினேராவது கண்டம்

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம் 5. கண்டம்—5.

எட்டு மந்திரங்களாலானது.

பவமானம் (சோமம்) தேவதை. சந்தம். 1, 4, 6, கருப் யவமத்யா
காயத்திரி. 7, 8, பிரகாதம். சுரம், 1, 4, 6, ரிஷபம். 5, ஷட்சம், 7, 8, மத்திய
மம்.

மந்திரம் 1.

9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2
578. पवस्व मधुमत्तम इन्द्राय सोम क्रतुवित्तमो मदः ।

9 2 3 9 2 3 3 9
महि द्युक्षतमो मदः ॥ १ ॥

இருக்கு 9-108-1.

வவஸ்வ மதுமத்தம ஐந்திராய சொம க்ருதுவித்தமோ மடஃ ।

மஹி ஐயுக்ஷதமோ மடஃ ॥

அந்வயம்.

हे सोम !, मधुमत्तमः, क्रतुवित्तमः, महि, द्युक्षतमः, मदः, इन्द्राय, मदः,

पवस्व ॥

பதவுரை.

हे इषस्पते!	ஹே ஐஷஸ்பதே!	அன்னத்திற் கிறைவ!
देव!	தேவ!	ஏற்றுதற்குரிய சோமமே!
देवयुं	தேவயு-ம்	{ தேவர்களடைதற்குரிய வுன்னை யான் துதிக்கின்றேன். (நீ எனக்கு)
धुमं	தூ-ம்	விளங்குவதும்
वृहत्	வூ-ஹத்	மிகுந்ததுமாகிய
यशः	யஸ:	அன்னத்தை
अभिदीदिहि	அபிதீதி-ஹி	ஒருமுகமாய்க் கொடுப்பாயாக.
मध्यमं	மய்ய-ம்	வானிலுள்ள
कोशं	கொஸ-ம்	மேகத்தை
वियुव	விய-ம்-வ	{ மழையின் பொருட்டுச் சின்ன பின்ன மாக்குவாயாக

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—2. ஊர்த்து வசத்மா ரிஷி.

அன்னத்திற்கிறைவ! துதித்தற்குரிய சோமாசமே! தேவர்களால் விரும்பப்படு முன்னை நாங்கள் துதிக்கின்றோம். ஈண்டுத் துதிக்கின்றோம் என்பது எஞ்சி நின்றது. மிகவிளங்குவதும், பெரிதும், மிகுந்தது மாகிய அன்னத்தை, ஒரு முகப்பட்டு எங்கட்கு நீ இனிது கொடுப்பாயாக. மற் றும், அந்தரிக்ஷத்திலுள்ள மேகத்தை மழையின் பொருட்டுச் செலுத்து வாயாக என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २
580. आसोता परिपिञ्चताथं न स्तोममन्तरं रजस्तुम् ।

३ १ २ ३ १ २
† वनप्रक्षमुदयुतम् ॥ ३ ॥

இருக்கு—9-108-7.

† वनप्रक्षम्, என்பது இருக்கு. वन कृक्षम्, என்பர் சிலர்

சூவொதர் வரிஷிணுதாஸம் ந ஹோஜஹுஸம் ரஜஹுஸம் |
வநபுக்ஷ உஹுஸம் ||

அந்வயம்.

(हे ऋत्विजः !,) अश्वं न, स्तोमं, अप्तुरं, रजस्तुरं, वनप्रक्षं, उदप्रुतं, आसोत,
परिषिञ्चत ||

பதவுரை.

(हे ऋत्विजः !)	(ஹே ஈக்விஜஃ !)	(வேட்போர்காள் ! நீவிர்)
अश्वं न	சுஸம் ந	குதிரை போல் வேகமுள்ளதும்
स्तोमं	ஹோஜம்	துதித்தற் குரியதும்.
अप्तुरं	சுஹுஸம்	{ வானிலுள்ள நீரைச் செலுத்துவதும்
रजस्तुरं	ரஜஹுஸம்	பிரகாசத்தையேவதும்
वनप्रक्षं	வநபுக்ஷம்	{ தண்ணீருடன் கலக்கப் பெற்றதும், அல்லது, பாத்திரத்திற் பரந்துள்ளதும்
उदप्रुतं	உஹுஸம்	{ நீரின் மேல் செல்கின்றதுமாகிய சோமரசத்தைப்
आसोत	சூவொத	பிழிந்தெடுப்பீர்களாக. (மற்றும்)
परिषिञ्चत	வரிஷிணுத	{ நாற்புறத்தும், வசதிரி என்னும் நீரைத் தெளிப்பீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—3. ருஜிசுவா ரிஷி.

வேட்போர்காள் ! நீவிர், சோமத்தைப் பிழிவீர்களாக. அன்றியும், வசதிவரி என்னும் நீரைத் தெளிப்பீர்களாக. எத்தன்மைய சோமமெனின் ? குதிரை போன்று விரைவுள்ளதும், துதித்தற்குரியதும், அந்தரிசுஷத்திலுள்ள நீரைச்செலுத்துவதும், அல்லது, பிரகாசத்தைத் தொழிற் படுத்துவதும், நீரோடு சேர்ந்துள்ளதும், அல்லது, மரப் பாத்திரத்திற் செல்வதும், நீரிற் செல்வதுமாம், இத்தன்மைய சோமரசத்தைப் பிழிவீர்களாக எனச் சேர்த்துக் கொள்க.

(3)

மந்திரம் 4.

581. ^{3 2 3 9 2 3 9 2 3 9 3} एतमु त्वं मदच्युतं सहस्रधारं वृषभं * दिवो दुहम् ।

^{2 3 9 2 3 9 2} विश्वा वसूनि विभ्रतम् ॥ ४ ॥

9-108-11.

ஊதஹு தஹு மதத்யுதஹு சஹஸ்யடாரஹு வுஷபஹு டிவோ டுஹம்* ।
விஸ்வா வஸூனி விப்ரதஹு ॥

அந்வயம்.

दिवः, मदच्युतं, सहस्रधारं, वृषभं, विश्वावसूनि, विभ्रतं, एतं त्वमु, दुहं ॥

புதுரை.

दिवः	திவஃ	{ தேவர்களை விரும்புகின்ற வேட்போர்கள்,
मदच्युतं	மதத்யுதஹு	களிப்பைச் செலுத்துவதும்
सहस्रधारं	சஹஸ்யடாரஹு	{ ஆயிரக்கணக்கான தாரைகளை யுடையதும்
वृषभं	வுஷபஹு	{ மனவிருப்பை நிறையச் செய்வதும்
विश्वावसूनि	விஸ்வாவஸூநி	தனங்களனைத்தையுந்
विभ्रतं	விப்ரதஹு	தாங்குவதுவமாகிய
एतं त्वमु	ஊதஹு தஹு	இச்சோமரசத்தையே
दुहं	டுஹம்	கறக்கின்றார்கள்.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—11. இருக்கு—4. கிருதயசா ரிஷி.

தேவர்களை யிச்சிக்கின்ற வேட்போர்கள் இச்சோமத்தைக் கறக்கின்றார்கள். அவ்வாறே “வேட்போர்கள் கறக்கின்றார்கள்” எனப் பிராமணம் என்னும் மறையின் பாகமுங்கூறுகின்றது. எத்தன்மைய சோமமெனின்? களிப்பைச் செலுத்துவதும், எண்ணிலாத் தாரைக்கையுடையதும், மனவிருப்பைப் பெய்வதும், எல்லாத் தனங்களையுந் தாங்குகின்றதுமாம் என்பதாம். (4)

* दिवो दुहः, எனவும் பாடம்.

மந்திரம் 5.

582. ^{१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २} स सुन्वे यो वसूनां यो रायामानेता य इडानाम्।

^{२ ३ १ २ १ २} सोमो यः सुक्षितीनाम् ॥ ५ ॥

இருக்கு 9-108-13.

ஸ ஸு_வநெ யொவஸ குநா_வம் யொராயா_வநெதா ய ஐ_வநா_வடி ।
ஸொ_வநெ ய_வ ஸு_வக்ஷி_வதீ_வநா_வடி ॥

அந்வயம்.

ய: சோம:, வசூனா, ய:, ராயா, ய:, இடானா, ய:, சுக்ஷிதீனா, அனெதா, ச:, சுந்வே ॥

பதவுரை.

ய: சோம:	ய: ஸொ _வ நெ	யாதொரு சோமம்
வசூனா	வஸகுநா _வ ம்	{ தனங்களைக் கொண்டு வருகின் றதோ,
ய:	ய:	யாதொரு சோமம்
ராயா	ராயா _வ ம்	{ பால் முதலிய கொடுக்குங் கோக் களைக் கொண்டு வருகின்றதோ,
ய:	ய:	யாதொரு சோமம்
இடானா	ஐ _வ நா _வ ம்	{ பூமிகளையுங் கொண்டு வருகின் றதோ,
ய:	ய:	யாதொரு சோமம்
சுக்ஷிதீனா	ஸு _வ க்ஷி _வ தீ _வ நா _வ ம்	சிறந்த மனிதர்களைக்
அனெதா	சு _வ நெதா	கொண்டுவருகின்றதோ,
ச:	ஸ:	அச் சோமம்
சுந்வே	ஸு _வ நெ _வ	{ வேட்போர்களாற் பிழியப்பட்ட து.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—5. ருணவ ரிஷி.

யாதொரு சோமம், தனங்களைக் கொண்டு வருகின்றதோ, யாதொரு சோமம், பால் தருங் கோக்களைக் கொண்டு வருகின்றதோ, யாதொரு சோமம் நல்ல மனிதர்களைக் கொண்டு வருகின்றதோ, அச் சோமம் வேட்போர்களாற் பிழியப்பட்டது என்பதாம்.

(5)

மந்திரம் 6.

583. * त्वं ह्य ३ इ दैव्यं पवमान जनिमानि घुमत्तमः ।

अमृतत्वाय § घोषयन् ॥ ६ ॥

இருக்கு—9-108-5.

ஹ்ருஹ் ஷெவ்யம் பவமான ஜநிமானி ஐஸூத்ருஃ |
 ஸ்ரீதக்ஷாய வொஷயநு ||

அந்வயம்.

हे पवमान !, घुमत्तमः, त्वं हि, दैव्यं जनिमानि, अमृतत्वाय, अङ्ग, घोषयन् ॥

பதவுரை.

हे पवमान !	ஹ பவமான !	சோமமே !
घुमत्तमः	ஐஸூத்ருஃ	மிக்கொளியை யுடைய
त्वं हि	ஹி	நீயே
दैव्यं जनिमानि	ஷெவ்யம் ஜநிமானி	{ தேவப் பிறப்பை (தேவர்களை) உணர்கின்றாய்.
अमृतत्वाय	ஸ்ரீதக்ஷாய	இறவாத தன்மையை யுடைய
अङ्ग	ஈ	வேகமாய்
घोषयन्	வொஷயநு	{ வேட்போர்களாற் சத்தத்தை யுண்டாக்குகின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—6. சத்தி ரிஷி.

பவித்திரமாகிய சோமாசமே! வியப்பாகிய ஒளிபுடைய நீயே, தேவர்களுடைய பிறப்பை யுணர்கின்றாய். அதாவது தேவர்களை யுணர்கின்றாய் என்பது பொருள். அவர்களைக் குறியாகக் கொண்டு அவர்களுடைய சாகாத தன்மைக்கு வேகமாய் வேட்போர்களாற் சத்தத்தை (ஒலியாகிய துதியை) உண்டாக்குகின்றாய் என்பதாம்.

(6)

* त्वं:., गा दैव्या, § घोषयः என்பன இருக்கு. घोषः என்பது சாயம்.

மந்திரம் 7.

584. ³¹ एष ²² स्य ³² धारया ³ सुतोऽ ¹² *व्या ³¹ वारेभिः ² पवते मदिन्तमः ।

¹² १ २ १ २ ३ १ २
கீடன்னூர்மிரபாமிவ || 7 ||

இருக்கு 9-109-5.

ஊஷ ஸ்ய ஧ாரயா ஸுதொ஽வ்யா வாரெஹி: பவதெ பதின்தம: |

கீடன்னூர்மிரபாமிவ ||

அந்வயம்.

மதின்தம:, அபா:, கர்மி:, இவ, கீடந், ச்ய:, எஸ: சுத:, அவ்யா:, வாரெமி:,
஧ாரயா, பவதெ ||

பதவுரை.

मदिन्तमः	பதின்தம:	பெருங் களிப்பைக் கொடுக்கின்ற
अपां ऊर्मिः इव	அபாஂ உர்மி: இவ	{ பிரவாகமாகிய நீரின் அலை போன்று
क्रीडन्	கீடந்	விளையாடிக்கொண்டு
स्यः	ஸ்ய:	அத்தகைய
एषः सुतः	ஊஷ: ஸுத:	பிழிந்த இச் சோமரசம்
अव्या वारेभिः	அவ்யா வாரெஹி:	{ பவித்திரமாகிய கம்பளியினது மயிர்களின் வாயிலாக
धारया	஧ாரயா	தாரையோடு
पवते	பவதெ	கலசத்தில் வீழ்கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—7. உரு ரிஷி.

பிழியப்பட்ட அத்தகைய இச் சோமரசம், பவித்திரமாகிய செம்மறி யாட்டின் மயிர்களின் வாயிலாக தனது தாரையாற் கலசத்தைக் குறித்து நிரம்புகின்றது. எத்தன்மைய சோமரசமெனின்? பெருங் களிப்பைக் கொடுப்பதும், நீரினுடைய அலைக்கூட்டங்களொப்ப இங்குமங்கும் விளையாடிக் கொண்டு நிறைகின்றதுமாம் என்பதாம்.

(7)

* अव्यो वारेभिः எனவும் பாடம்.

ம ந் த ர ம் 8.

585. २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ २ ३ १ २ २ ३ १ २
 ய ஸ்சியா * அபியா அந்தர்ஷ்மனி நிர்ஜா அகந்ததொஜஸா ।
 ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ १ ३ १ २
 அபி வ்ரஜ் தத்நிஷே கவ்யமஷ்வய் வர்மீவ ஧்ருணவாரூஜ ஓர்ஷ் வர்மீவ
 ३ १ २
 ஧்ருணவாரூஜ ॥ ௮ ॥

இருக்கு—9-108-6.

ய உவ்யியா சவியா சஞ்ரஸநி நிமூர சகூஜதொஜஸா ।
 சவிய வ்ரஜம் தத்நிஷே மவ்யஸூம் வர்மீவ ஧்ருணவாரூஜ ஓர்ஷ் வர்மீவ
 [஧்ருணவாரூஜ ॥

அந்வயம்.

ய:, ஸ்சியா:, அபியா:, அஷ்மனி அந்த:, கா:, ஓஜஸா, நிரகந்தத், கவ்ய்,
 அஷ்வய், வ்ரஜ், அபிதத்நிஷே, ஧்ருணோ, வர்மீ இவ, அரூஜ ॥

பதவுரை.

ய:	ய:	யாதொரு சோமம்,
ஸ்சியா:	உவ்யியா:	ஓடுகின்றதும்
அபியா:	சவியா:	{ அந்தரிக்ஷத்தில் (வானில்) அசு ரர்கள் வைத்திருக்கின்றது மாகிய
அஷ்மனி அந்த:	சஸூநி சஞ்:	மேகத்தினடுவிவள்ள
கா:	மா:	தண்ணீரை
ஓஜஸா	ஓஜஸா	(தனது) ஆற்றலால்
நிரகந்தத்	நிரகூஜகி	{ கலக்கி மழையாய்ப் பெய்வித் ததோ, அத்தகைய சோம மாகிய நீ
கவ்ய்	மவ்யம்	{ அசுரர்கள் கைப்பற்றிய கோக்க ளின்
அஷ்வய்	சஸூம்	குதிரைகளின்
வ்ரஜ்	வ்ரஜம்	கூட்டத்தைப்
அபிதத்நிஷே	சவியதத்நிஷே	பல வகையாய் வியாபிக்கின்றாய்,

* அப்யா அந்தர் ஷ்மனோ என்பது இருக்கு.

ॐ !	ॐ !	{ பகைவர்க்கும் பயக் கொடுக்குஞ்
वर्मा	வரீ-வ	சோமமே! நீ
आरु	சூர-ஊ	கவசமணிந்தான் போன்று
		அசுரர்களை நாசஞ் செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—11. இருக்கு—8. ருசுவா ரிஷி.

நெகிழ்ச்சித் தன்மையுள்ள யாதொரு சோமரசம், வானிலுள்ள அகி முதலிய அசுரர்களாற் கைக்கொள்ளப்பட்டு மேகத்தின் நடுவிலிருக்கின்ற நீரை, ஆற்றலாற் கடிந்து மழையாய் வருஷிக்கச் செய்ததோ, அத்தகைய நீ, அசுரர்களாற் கவரப்பட்ட கோக் கூட்டங்களை நாற்புறமும் வியாபிக்கின்றாய். மற்றும், பகைவரைப் பயமுறுத்துஞ் சோமரசமே! நீ, கவசமணிந்தோன்போல அசுரர்களைக் கொல்வாயாக என்பதாம். (6)

பதினேராவது கண்டம்

முற்றும்.

ஐந்தாவது அத்தியாயத்தில் பதினேராவது கண்டம்

முற்றும்.

பவமான கண்டமும்

முற்றும்.

ஓம் சுப்ரமணியோம் ! ஓம் சுப்ரமணியோம் !! ஓம் சுப்ரமணியோம் !!!
ஓம் சாந்தி ! சாந்தி ! சாந்தி !

சாமவேதசங்கிதை

நான்காவது ஆரண்ய காண்டம்.

இவ்வாரண்ய காண்டம் சில பிரதிகளிற் காணப்படவில்லை. மூன்றாவது காண்டத்தின் ஈற்றிலுள்ள மந்திரத்தின் முடிவிலுள்ள அடியை இரட்டித்தது கொண்டு பூர்வார்ச்சிகம் என்னும் முதற் பகுதியின் முடிவு ஆண்டே யெனத் தோற்றுகின்றது என்பர் சிலர்.

முதலாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—6. கண்டம்—1.

ஒன்பது மந்திரங்களாலானது.

தேவதை.—2, 3, இந்திரன். 4, வருணன். 5, 7, 8, பவமானன். 6, விசுவ தேவர். 9, அன்னம். சந்தம்.—1, பிருகதி. 2, 9, திருஷ்டுப். 3, 7, 8, காயத்திரி. 4, 5, சதுஷ்பதா காயத்திரி. 6, 7, ஏகபதா காயத்திரி. சுரம்—1, மத்தியமம். 2, 9, தைவதம். 3, 8, ஷட்சம்.

மந்திரம் 1.

586. इन्द्र ज्येष्ठं न आभर ओजिष्ठं पुपुरि श्रवः ।

२२२२ ३ १ २ ३ १ ३ २ २
*यदिष्टक्षेम वज्रहस्त रोदसी † उभे सुशिप्र पप्राः ॥ १ ॥

இருக்கு—6-46-5.

ஐந்ரு ஜெஷ்டம் ந அபர ஓஜிஷ்டம் புபுரி ஸ்ரவஃ ।
யதிஸ்தக்ஷேம வஜ்ரஹஸ்த ரோதஸீ உபே ஸுஸிப்ர பப்ராஃ ॥

அந்வயம்.

வஜ்ரஹஸ்த, சுசிப்ர, இन्द्र, யத், திஷ்டக்ஷேம, உபே ரோதஸீ, பபாஃ, ஜ்யேஷ்ட, ஓஜிஷ்ட, புபுரி, ஸ்ரவஃ, நஃ, அபர ॥

* ये नेमे चित्त वज्रहस्त, † आभे, என்பன இருக்கு.

பதவுரை.

वज्रहस्त	வஜ்ரஹஸ்த	வச்சிராபுதந் தாங்கிய கையனும்
सुशिम	ஸுஸிம	அழகிய மூக்குடையவனுமாகிய
इन्द्र !	இந்ரு!	இந்திரனே! நீ
यत्	யத்	எதை
दिष्टेम	திஸ்தெம	{ (யான்) கொள்ள விரும்புகின்
उभे रोदसी	உஹ ரொடிஸீ	மேறேனோ, எதை
प्राः	புரா:	வானுலகு மண்ணுல கிரண்டும்
ज्येष्ठं	ஜெஸ்தம்	பூரணமாய்க்கொள்ளுகின்றதோ,
भोजिष्ठं	பொஜிஸ்தம்	மிகச் சிறந்ததும்
पुपुरि	புபுரி	ஆற்றலைத் தருவதும்
श्रवः	ஸ்ரவ:	திருப்தியைக் கொடுப்பதுமாகிய
नः	ந:	அவ் வன்னத்தை
भाभर	பாபர	எங்கட்குக்
		கொடுப்பாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—1. பரத்துவாச ரிஷி.

இந்திரனே! நீ, மிகச் சிறந்ததும், வியப்பாகிய வலியைக் கொடுப்பதும், பூரணமாக்குவதுமாகிய அன்னத்தை எங்கட்குத் தருவாயாக. வச்சிராபுதக் கையேயாய்! அழகிய மூக்குடையேயாய்! எவ்வன்னத்தை யான் கைக் கொள்ள விரும்புகின்றேனோ, எவ்வன்னம் காணப்படும் இவ் வானுலகு மண்ணுல கிரண்டிலும் நிறைந்திருக்கின்றதோ, அவ்வன்னத்தை நீ கொடுப்பாயாக என அவ்வயஞ் செய்து கொள்க.

(1)

மந்திரம் 2.

२ ३ २ ३ १ २   ३ १ २   २ ३ ३ २   ३ १ २ ३ १ २
587. इन्द्रो राजा जगत्श्वर्षणीना * मधिक्षमा † विश्वरूपं यदस्य ।

१ २   ३ २ ३ १ २   ३ २ २ ३ १ २   ३ २
ततो ददाति दाशुषे वसूनि चोदद्राध ‡ उपस्तुतं चिदर्वाक् ॥२॥

இருக்கு 7-27-3.

உந்ரு ராஜா ஜகதஸ்வரணீநா ஸயிக்ஷமா விஸ்வரூபம் யதஸ்ய |
ததொ ட்டாதி டாஸுஷெ வஸூநி ஷொட்ட்ராத உபஸ்துதம்

[விடிவடாக் ॥

* அபி அமா, † விஸு ரூப், ‡ உபஸ்துத:; என்பன இருக்கு.

அந்வயம்.

इन्द्रः, जगतः, चर्षणीनां, राजा, अधिक्षमा, अस्य, विश्वरूपं, यत्, दाशुषे,
ततः, वसूनि, ददाति, उपस्तुतं, राधः, अर्वाक्, चित्, चोदत् ॥

பதவுரை.

इन्द्रः	இந்த்ரு:	யாதொரு இந்திரன்
जगतः	ஜமக:	விலங்கு முதலியவை கட்கும்
चर्षणीनां	அஷ்டணீநாம்	மனிதர் கட்கும்
राजा	ராஜா	இறைவனே, மற்றும்,
अधिक्षमा	அடிக்ஷமா	பூமியின்கண்ணுள்ள
अस्य	அஸ்ய	இவனுடைய
विश्वरूपं यत्	விஸ்வரூபம் யத்	{ எல்லா வகைத் தனங்கட்கும் எவன் இறைவனே,
दाशुषे	தாஸுஷே	{ தான முதலிய செய்யும் வேள் வித் தலைவனுக்குத்
ततः	தத:	அதிலிருந்து
वसूनि	வஸூநி	தனங்களை
ददाति	ததாதி	{ எவன் கொடுக்கின்றனே, அவ் வந்திரன்
उपस्तुतं	உபஸ்துதம்	நன்கு துதிக்கத்தக்க
राधः	ராத:	தனத்தை
अर्वाक् चित्	அர்வாக் சித்	எம்மனோர்க்குச்
चोदत्	அொதத்	{ செலுத்துவானாக. (கொடுப்பா னாக.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—2. வசிட்ட ரிஷி.

யாதொரு இந்திரன் சங்கமமாகிய விலங்கு முதலியவைகட்கு இறைவனாகின்றனே, மற்றும், மனிதர்கட்கும் இறைவனாகின்றனே, மற்றும், பூமியின்பால் யாதொரு தனமுண்டோ, அதற்கும் இறைவனாகின்றனே, இது பற்றியே வேள்வித் தலைவன் பொருட்டுத் தனத்தைக் கொடுக்கின்றனே, அவ் வந்திரன் எம்மனோர்களால் இனிது போற்றுதற்குரிய தனத்தை எங்கட்கு நேராய்ச் செலுத்துவானாக. கொடுப்பானாக என்பது பொருள். (2)

மந்திரம் 3.

12 32 3 2 3 9 2 323 3 3கரர
588. यस्येदमा रजो युजस्तुजे जने वनं स्वः ।

9 2 3 9 2 32
इन्द्रस्य रन्त्यं बृहत् ॥ ३ ॥

யவஸ்யேதமா ரஜோ யுஜஸ்துஜே ஜனே வநம் ஸ்வஃ ।

ஐந்திரஸ்ய ரன்யம் ப்ருஹத் ॥

அந்வயம்.

यस्य, रजोयुजः, इदं, स्वः, तुजे जने, वनं, इन्द्रस्य, रन्त्यं, बृहत् ॥

பதவுரை.

यस्य	யவஸ்யே	எவனுடைய
रजोयुजः	ரஜோயுஜஃ	ஒளி மிகுந்த
इदं	ஐதம்	இத்தகைய அனி,
स्वः	ஸ்வஃ	{ சவர்க்கத்தில், அல்லது, யாண் டும்
तुजे जने	துஜே ஜனே	{ கொடுப்போனாகிய வேள்வித் தலைவன் விஷயத்தில்
वनं	வநம்	போற்றத்தற்குரியதோ,
इन्द्रस्य	ஐந்திரஸ்ய	அவ் வந்திரனுடைய ஈகை
रन्त्यं	ரன்யம்	மிக இரமணீயமாயும்
बृहत्	ப்ருஹத்	பெரிதாயுமிருக்கின்றது.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—3. வாமதேவ ரிஷி.

தோத்திரத்தோடு கூடிய ஒளி மிகுந்த இந்திரனுடைய முன்னேயுள்ள அனி, சவர்க்கத்தில், அல்லது, யாண்டும், கொடுப்போன்பால் (வேள்வித் தலைவன் விஷயத்தில்) இனிது போற்றத்தக்கதாம். இதுபற்றியே இந்திரனுடைய கொடை உண்மையாய் மிக இரமணீயமாயும், மிகப் பெரிதாயுமிருக்கின்றது என்பதாம். (3)

குறிப்பு.—ஈண்டு மூலத்திய ரஜோயுஜஃ, என்பதில் 'ரஜு' என்பது 'ஒளியாம்', 'ஜோதி, ரஜு, உவ்யத' என்றார் நிருத்தத்தில் யாஸ்க முனிவரும்.

மந்திரம் 4.

589, १२३१२ ३ १२३ २२२३२२ २ ३१ २
उदुत्तमं वरुण पाशमस्मदवाधमं विमध्यमं॑ श्रथाय ।

१२ ३२ ३१२ २२ ३२ ३ १२
* अथादित्यव्रते वयं तवानागसो अदितये स्याम ॥ ४ ॥

இருக்கு 1-24-5.

உது^{து}த^{து}உ^{து} வர^{து}ண^{து}வா^{து}ஸ^{து}த^{து}வா^{து}ய^{து}உ^{து} வி^{து}ய^{து}உ^{து} ம^{து}ய^{து}ய^{து} ।
அ^{து}யா^{து}தி^{து}ய^{து}வ^{து}த^{து}ெ வ^{து}ய^{து} த^{து}வா^{து}நா^{து}ய^{து}வ^{து}ஸா^{து} அ^{து}தி^{து}ய^{து}ெ வ^{து}ய^{து}ா^{து}உ^{து} ॥

அந்வயம்.

हे वरुण !, उत्तमं, पाशं, अस्मत्, उत् श्रथाय, अधमं, अव, मध्यमं, वि,
अथ, आदित्य, तव व्रते, वयं, अदितये, अनागसः, स्याम ॥

பதவுரை.

हे वरुण !	ஹெ வர ^{து} ண !	வருணனே ! நீ
उत्तमं	உ ^{து} த ^{து} உ ^{து}	(எனது) தலையிற் கட்டியுள்ள
पाशं	பா ^{து} ஸ ^{து} உ ^{து}	பாசத்தை (கயிற்றை)
अस्मत्	அ ^{து} ஸ ^{து} ம ^{து} த ^{து}	என் பொருட்டு
उत् श्रथाय	உ ^{து} த ^{து} ஸ்ர ^{து} யா ^{து} ய	மேலே தளரச் செய்வாயாக.
अधमं	அ ^{து} ய ^{து} உ ^{து}	{ கீழேயுள்ள (காலிற் கட்டியுள்ள) பாசத்தை
अव	அ ^{து} வ ^{து}	கீழே தளரச் செய்வாயாக.
मध्यमं	ம ^{து} ய ^{து} ய ^{து} உ ^{து}	{ நடுவிலுள்ள (நாபியிற் கட்டியுள்ள) பாசத்தை
वि	வி	{ அவிழ்த்துத் தளரச் செய்வா யாக.
अथ	அ ^{து} ய ^{து}	பின்னர்
आदित्य !	ஆ ^{து} தி ^{து} ய ^{து} !	அதிதியின் புத்திரனாகிய வருண !
तव व्रते	த ^{து} வ ^{து} வ ^{து} ர ^{து} த ^{து} ெ	நினது கருமத்தில்
वयं	வ ^{து} ய ^{து} உ ^{து}	சனசேபர்களான யாங்கள்
अदितये	அ ^{து} தி ^{து} ய ^{து} ெ	{ துன்பமேனும், தடைப்படுத் தலேனு மி ல் லா தி ரு த்த ற் பொருட்டுப்
अनागसः	அ ^{து} நா ^{து} ய ^{து} ஸ ^{து} :	பிழையற்றவர்களாய்
स्याम	ஸ ^{து} யா ^{து} உ ^{து}	ஆவோமாக.

*अथा वयसादित्य व्रते तवाम्, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—4. சுனசேப ரிஷி.

வருணனே! நீ, மேலே எனது தலையிற் பிணித்துள்ள பாசத்தை என் பொருட்டு தளர்ச்சி செய்வாயாக. கீழே காலிலுள்ள பாசத்தை தளர்ச்சி செய்வாயாக. நாபியிலுள்ள பாசத்தை அவிழ்த்துத் தளர்ச்சி செய்வாயாக. பின்னர், அதிதியின் புத்திரனாகிய வருண! நின்னுடைய கருமவிஷயத்தில் சுனசேபரின் சம் மந்திகளான யாங்கள், மறுக்காதோரும், பிழையற்றோர்களுவோம் என்பதாம்.

(4)

மந்திரம் 5.

9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2 2 2 3 9 2
590. त्वया वयं पवमानेन सोम भरे कृतं विचिनुयाम शश्वत् ।

9 2 3 9 2 2 2 3 9 2 3 9 2 3 2 3 2
तन्नो मित्रो वरुणो मामहन्तामदितिः सिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥

சாம மந்திரம்.

சுவயா வயம் பவமானெந சொம பரே க்ருதம் விசிநுயாம ஸஸ்வத் |

தன்னோ மித்ரோ வரூணோ மாஹந்தாமதிதி: சிந்து: ப்ரூதிவீ உத ஞௌ: ||

[உத ஞௌ: ||

அங்வயம்.

हे सोम !, पवमानेन, त्वया, वयं, भरे, शश्वत्, कृतं, विचिनुयाम, तत्,
मित्रः, वरुणः, अदितिः, सिन्धुः, पृथिवी, उत, द्यौः, नः, मामहन्ताम् ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹே ஸொம !	சோமமே !
पवमानेन	பவமானெந	{ பவித்திரத்தின் (கம்பளியின்) வாயிலாகச் சுத்தம் பண்ணப் பட்ட,
त्वया	சுவயா	உன்னுடைய சகாயத்தால்
वयं	வயம்	நாங்கள்
भरे	ஹரே	பேரில்
शश्वत्	ஸஸ்வத்	மிகுதியாகச்
कृतं	க்ருதம்	{ செய்யப் பெற்ற பராக்ரம முதலியவற்றை
विचिनुयाम	விசிநுயாம	விசேடமாய்ச் செய்கின்றோம்.
तत्	தத்	ஆதலின்

மித்ர:	விரூ:	மித்திரனென்னுந் தேவதையும்
வருண:	வரூண:	வருணனென்னுந் தேவதையும்
அதிதி:	அதிதி:	{ அதிதி என்னும் பெயர் பூண்ட தேவியும்
சிங்ஹ:	சிங்ஹ:	கடலும்
புயித்ரி:	புயித்ரி:	தரைபுறம்
உத:	உத:	இன்னும்
தௌ:	தௌ:	வானுலகும்
ந:	ந:	எங்களை
மாமஹந்தா:	மாமஹந்தா:	{ தன முத்தவியவைகளைக் கொடுத்த துப் பெருமைப் படுத்துவார் களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—5. கருத்தம்த : ரிஷி.

சோமரசுமே! பனித்திரமாகிய கம்பளியாற் சுத்தம் பண்ணப்பெற்ற உனது உதவியால், போரில் இனிது செய்யத் தக்க காரியத்தை மிக விசேட மாய்ச் செய்கின்றோம். உன்னுடைய உதவியால் சருமங்களைச் செய்கின்றோம். எங்களை, மித்திரன், வருணன், அதிதி தேவதை, சிந்து, பூமி, வான், என்பவர்கள், அதாவது மித்திரன் முதலிய அனைவரும் தன முதலியவைகளைக் கொடுத்தலால் எங்களைப் போற்றுவார்களாக என்பதாம். (ஓ)

குறிப்பு.—**மர** என்பது போரின் பெயரென விருத்தங் கூறுகின்றது.

மந்திரம் 6.

591. इमं वृषणं कृणुतैकमिन्माम् ॥ ६ ॥

சீரம் மந்திரம்.

இஃம் வ்யஷணம் க்ருணா^பதெகதிநாடி ||

அந்வயம்.

(हे मित्रादयो देवाः !,) एकं, इमं इत्, वृषणं, कृणुत, मां ॥

பதவுரை.

हे मित्रादयो	ஹே மித்ராடியோ;	மித்திரன் முத்தவிய
देवाः !	தேவாஃ !	தேவர்களாள் ! நீலிர்
एकं	வாகம்	நகையி லொன்றேயாகிய
इमं इव	ஐயம் ஐவ்	இச் சோமரசத்தையே

வृषம்

வருஷணம்

மனவீருப்பப் பொழிவதாகச்

கூறுத

கூறுத

செய்வீப்பிர்களாக.

மா

மாம

{ என்னையும் பயனை நிறையக்
கொடுக்கின்ற கருமத்தோடு
கூடியவனாகச் செய்வீர்களாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—6. வாமதேவ ரிஷி.

முன் மந்திரத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட மித்திரன் முதலிய தேவர்கள்! நீயீர், கொடைகொடுப்பதில் ஒன்றையாகிய இச் சோமம் விரும்பியதைப் பொழியுமாறு செய்வீர்களாக. அவ்வாறே என்னையும் பயனை நிறையக் கொடுக்கின்ற கருமங்களோடு கூடியவனாகச் செய்வீர்களாக என்பதாம்.

(6)

மந்திரம் 7.

592. २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
स न इन्द्राय यज्यवे वरुणाय मरुद्भ्यः ।

३ १ २ २
वरिवोवित्परिस्व ॥ ७ ॥

இருக்கு 9-61-12.

ஹ ந ஐந்திராய யஜ்யவே வரணாய மரூஹ்யை: ।

வரிவொவிதுரிஸ்வ ॥

அந்வயம்.

हे सोम !, सः, वरिवोवित्, नः, यज्यवे, इन्द्राय, वरुणाय, मरुद्भ्यः, परिस्व ॥

பதவுரை.

हे सोम !

ஹ ஸொம !

சோமரசமே !

सः

ஸ:

அத்தகைய

वरिवोवित्

வரிவொவித்

தனத்தைக் கொடுக்கின்ற நீ

नः

ந:

எங்கட்கும்,

यज्यवे

யஜ்யவே

பூசிக்கத்தக்க

इन्द्राय

ஐந்திராய

இந்திரனுக்கும்,

वरुणाय

வரணாய

வருணனுக்கும்,

मरुद्भ्यः

மரூஹ்யை:

மருத்துக்கட்கும்,

परिस्व

வரிஸ்வ

{ தாரையாற் பொங்கியொழுகுவா
யாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—7. அமகியு ரிஷி.

சோமமே! அத்தகைய திரவியத்தை அடைவிக்கும் நீ, நாங்கள் ஆராதித்தற்குரிய இந்திரன் பொருட்டும், வருணன் பொருட்டும், மருத்துக்க (வாய்வு தேவதைக) ளின் பொருட்டும், தாரையாற் பொங்கிவழிவாயாக என்பதாம்.

(7)

மந்திரம் 8.

593. एना विश्वान्यर्य आ द्युम्नानि मानुषाणाम् ।

१ २

सिषासन्तो वनामहे ॥ ८ ॥

5
ப்
வ
ந்தி
(9)

இருக்கு—9-61-19

வநா விஸ்வான்யர்ய ஆ ட்யும்தானி மாநுஷாணாடி ।

விஷாஸனோ வநாமஹே ॥

அந்வயம்.

எனா, மாநுஷாணா, விஸ்வானி, ட்யும்தானி, அர்ய:, சிஷாஸந்த:, ஆ வநாமஹே ॥

பதவுரை.

எனா	வநா	இச் சோமத்தால்
மாநுஷாணா	மாநுஷாணா	மனிதர்கட்கு வேண்டிய
விஸ்வானி	விஸ்வானி	எல்லா
டியும்தானி	டியும்தானி	அன்னங்கடையும்தான்
அர்ய:	அர்ய:	அடைகின்றவர்களாகவும்,
சிஷாஸந்த:	விஷாஸனா:	{ அருந்த இச்சிக்கின்றவர்களாய் மாகி
ஆ வநாமஹே	ஆ வநாமஹே	{ சோமத்தை ஆராதனை செய்கின் றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—8. அமகியு ரிஷி.

இச் சோமரசத்தால், மனிதர்களின் சம்பந்தமான அன்னங்களை அடையச் செல்கின்றவர்களாகவும், உண்ண விரும்புகின்றவர்களாகவும் உள்ள நாங்கள், சோமத்தை வழிபடுகின்றோம் என்பதாம்.

(8)

மந்திரம் 9.

392 32 32 392 39 2 392 39 2
594. अहमस्मि प्रथमजा ऋतस्य पूर्व देवेभ्यो अमृतस्य नाम ।

2 392 3 23 39 2 323 399 2

यो मा ददाति स इदेवमावदहमन्नमदन्तमग्नि ॥ ९ ॥

சாம மந்திரம்.

சுஹஸி ப்ரஸஜா ஐதஸ்ய வசுவஸு ஷெவெஸ்யா சுஜதஸ்ய நாக |

யோ மா டதாதி ஸ இடேவமாவதஹந்நமதந்த்மஅநி || 9 ||

அந்வயம்.

अहं, देवेभ्यः, पूर्व, अमृतस्य, ऋतस्य, प्रथमजा, नाम, अस्मि, यः, मां,
ददाति, सः इत्, एवं, आवत्, अन्नं, अदन्तं, तं, अहं अन्नं, अग्नि ॥

பதவுரை.

ஹ்	சுஹம்	{ (அன்னத்தை அதிட்டித்துள்ள தேவதை கூறல்.) அன்னமா கிய யான்
देवेभ्यः	ஷெவெஸ்ய:	{ அக்கினி, வருணன் முதலிய தேவதைகளினின்றும்
पूर्व	வசுவஸு	முன்னேயுள்ளவன்.
अमृतस्य	சுஜதஸ்ய	மாணமற்ற
ऋतस्य	ஐதஸ்ய	{ சத்தியமாகிய பரமான்மாவிற்குச் சம்பந்தமாய்
प्रथमजा	ப்ரஸஜா	முன்னருண்டாகப் பட்ட
नाम	நாக	கிர்த்தியுடைய பொருளாக
अस्मि	சுஸி	(யான்) இருக்கின்றேன்.
यः	ய:	யாதோருவன்
मां	மாம்	அன்னமாகிய என்னை
ददाति	டதாதி	அதிதிகட்குக் கொடுக்கின்றானே,
सः इत्	ஸ: இத்	அவனே
एवं	வாவம்	இவ்வாறு
आवत्	சுவஸு	{ எல்லா வுயிர்களையும் காற்பாற்று கின்றான்.
अन्नं अदन्तं	சுஹம் சுஜநம்	பிறருக்கு சயாத
तं	தம்	அவனை (உலோபியை)
अहं अन्नं	சுஹம் சுஹம்	அன்ன தேவதையாகிய யான்
अग्नि	சுஜி	உண்கின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—9. ஆன்மா ரிஷி.

அன்னதேவதை கூறுகின்றது:- அன்ன தேவதையாகிய யான், அக்கினி, வருணன் முதலிய தேவதைகளினின்றும் முன்னரே யுள்ளேன். நாசமற்றதும், சத்தியமுமாகிய பரப்பிரமத்தின் சம்பந்தமுள்ளதும், முன்றேறன்றியதும், கீர்த்தியுடையதுமாகிய பொருளாகவே யிருக்கின்றேன். உண்மையில் யாதொருவன் அன்ன வடிவமாகிய என்னை அதிதி முதலியோர்கட்குக் கொடுக்கின்றானோ, அவனே இவ்வாறு காணப்படுகின்ற எல்லா வுயிர்களுயும் காப்பாற்றுகின்றான். யாதொருவன் பிறவுயிர்கட்கு அன்னமளிக்காது தானாகவே உண்கின்றானோ, அந்த உலோபியை அன்ன தேவதையாகிய நான் அருந்தி விடுகின்றேன். அதாவது கெடுக்கின்றேன் என்பது பொருள். (9)

முதலாவது கண்டம்

முற்றும்.

இரண்டாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—6. கண்டம்—2.

ஏழு மந்திரங்களாலானது.

தேவதை.—1, 3, 4, 7, இந்திரன். 5, சோமம். 5, விசுவே தேவர்கள். 6, வாயு. சந்தம்.—1, 3, 4, 6, காயத்திரி. 2, சகதி. 5, திருஷ்டுப். 7, அறுஷ்டுப். சுரம்.—1, 3, 4, 6, ஷட்சம். 2, நிஷாதம். 5, தைவதம். 7, கார்த்தாரம். இருடிகள் ஆங்காக்குக் கூறப்படுவார்கள்.

மந்திரம் 1.

2 3 9 2   3 2 3 9 2
595. त्वमेतदधारयः कृष्णासु रोहिणीषु च ।

9 2   3 2 3 9 2
परुष्णीषु रुश्रपयः ॥ १ ॥

இருக்கு—9-9 :-14.

சுவதேதடியாரயம் க்ருஷாவஸு ரொஹிணீஷு உ |
வாஸுஷீஷு ருஸுதயம் ||

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, त्वं, कृणासु, रोहिणीषु, च, परुणीषु, रुशत्, एतत्, पयः,
अधारयः ||

பதவரை.

हे इन्द्र!	ஹே ஐந்த்ர!	இந்திரனே!
त्वं	சுவம்	நீயே
कृणासु	க்ருஷாவஸு	{ கரிய நிறமுடைய பசுக்களிடத்திலும்
रोहिणीषु च	ரொஹிணீஷு உ	{ செந்நிறமுடைய பசுக்களிடத்தும்
परुणीषु	வாஸுஷீஷு	{ பல நிறப் புள்ளிகளையுடைய பசுக்களிடத்தும்
रुशत्	ருஸுதயம்	பிரகாசமுள்ள வெள்ளிய
एतत् पयः	வளதக பய:	இப் பாலை
अधारयः	சுயாரய:	நிலை நிறுத்தி யிருக்கின்றாய்.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—1. சுருதகஷ ரிஷி.

இந்திரனுடைய வன்மையே கூறப்படுகின்றது:—இந்திர! நீ, கருமை நிறமுடைய பசுக்களிடத்தும், செம்மை நிறமுடைய கோக்களின் கண்ணும், பலநிறப் புள்ளியுள்ள ஆக்களிடத்தும், விளங்கப்பட்ட வெண்மை நிற முடையதாய்க் காணப்படும் பாலை நீயே தாங்குகின்றாய். ஆதலின் நின்னுடைய ஆற்றலைப் போற்றுகின்றேன் என்றல் பொருத்தமாயிற்று என்பதுணர்க.

(1)

பருஷ்ணி, பன்னிறமுடையது என்றார் யாஸ்க முனிவரும்.

மந்திரம் 2.

596. १२ ३२३ १२ ३२ ३१२ ३ १२ ३२
अरुरुचदुषसः पृश्निरग्रिय उक्षामिमेति भुवनेषु वाजयुः ।

३ १२ ३१२ ३१२ ३२३ २ ३१२
मायाविनो ममिरे अस्य मायया नृचक्षसः पितरो गर्भमादधुः ॥

இருக்கு 9-83-3.

சுரஞ்ஞாநவடிவம்: பூநிரநிய உகாநிதேதி ஸ்வநெஷா
[வாஜ்யம்: |
நாயாவிநொ திரெ சவஸு நாயநா நு உகாநம்: விதநொ மஸு
[நாடியம்: |

அந்வயம்.

उपसः, पृश्निः, अग्रियः, अरूरुचत्, उक्षा, भुवनेषु, वाज्युः, मिमेति,
मायाविनः, अस्य, मायया, ममिरे, नृचक्षसः, पितरः, गर्भ, आदधुः ।

புதுவுரை.

டன்

ஓச:	உஷஸ:	உஷாக்காலத்தின் சம்பந்தியா
புத்ரி:	புத்ரி:	{ ஆதித்தன் என்னும் பெயர் கொண்ட
அபிரிய:	அபிரிய:	முக்கியமாகிய சோமரசம்
அருருவத்:	அருருவத்:	{ இயற்கையாய் விளங்குகின்றதும், விளக்குகின்றதுமாம். மற்றும், நீர் கொடுக்கும் மேகம் போன்று, உலகங்களில்
ஓஷா:	ஓஷா:	{ ஆற்றல், அன்னம் என்பவை களைக் கொடுக்க விழைந்து காச்சிக்கின்றது.
புவனேசு:	புவனேசு:	மிக்குணர்வுடைய தேவர்கள்
வாஜயு:	வாஜயு:	இச் சோமத்தின்
மிமேதி:	மிமேதி:	மெய்யுணர்வின் வழியாக
மாயாவின:	மாயாவின:	{ உற்பத்தி பண்ணுகின்றார்கள். (அவ்வாறே)
அஸ்ய:	அஸ்ய:	மனிதரை நோக்குகின்றவர்களான
மாயயா:	மாயயா:	{ பாதுகாப்போர்கள், அல்லது, பிழித்தார்கள்
மமிரே:	மமிரே:	கருப்பத்தைப்
நவக்சச:	நவக்சச:	பச்சிலைகளிற் றாங்குகின்றார்கள்.
பிதர:	பிதர:	
ரம்:	ரம்:	
ஆத்ய:	ஆத்ய:	

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—2. பவித்திர ரிஷி.

உஷாவின் (காலை வெளிச்சத்தின்) சம்பந்தமுடைய ஆதித்தன் என்னும் பெயருள்ள முக்கியமாகிய சோமம், (ஈண்டு ஆதித்தன் என்னும் பெயர் கொண்ட என்பதிலுள்ள ஆதித்தனைன்னுஞ் சொல் சேர்க்கப்பட்டது) தானாகவே மிக விளங்குகின்றது. அச்சோமம், நீராகப் பொழிவதாக (மனழ

யாய் நின்று) மிகப் பேரொலியெய்துகின்றது பூதசமுதாயங்களில் (உயிர் வருக்கங்களுள் அவைகட்கு அன்னங்கொடுக்க விரும்பி, துண்ணுணர்வுடைய தேவர்கள் இச்சோமத்தின் உணர்வுடையர்களாய் (உலகை) உற்பத்தி செய்கின்றார்கள். சோமரசத்தின் ஒவ்வொரு பாகத்தை யருந்தியதால் அக்கினி முதலிய தேவர்கள், தனது செயலால் உலகையுண்டு பண்ணுகின்றார்கள் என்பது பொருள். அத்தகைய இச்சோமரசத்தின் உணர்வால், மனிதர்களைக் கண்போர்களான பாது காப்போர்கள் (தேவர்கள்) அல்லது, பிதிர்க்கள் (ங்கிரசர்கள்) கொடி செடிகளில் கருப்பத்தைத் தாங்குகின்றார்கள். அச்சுமே சூரியன் வடிவாய்த் துதிக்கப்படுகின்றது. சூரிய கிரணத்தின் டப்பு பற்றியே சந்திரனுக்கு வளர்ச்சியாமாதலின். அல்லது, இந்த தாவும், (உஷாக்கால தேவதையும்) சகிதாவும், (இரவியும்) இனிது விளங்குகின்றது, அல்லது, விளக்குகின்றது. மற்றனைத்தும் சமம் (முற் கூறிய தற்கு) ஒப்பாமென்றுணர்க.) அதன் சம்பந்தமுள்ளவைகளும், மனிதர்களைப் பார்க்கின்றவைகளும், உலகத்தைக் காப்பாற்றுகின்றவைகளுமான கிரணங்கள், மழையின்பொருட்டுக் கருப்பத்தைத் தாங்குகின்றன என்பன பொருள்.

திறப்பு:—ஈழி; என்பது ஆதித்தன் என யாஸ்கமுனிவர் நிருத்தத்திற் கூறியுள்ளார்.

மந்திரம் 3.

2 3 23 3 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2
597. इन्द्र इदृयो सचा संमिश्र आ वचोयुजा ।

9 2 3 9 2 3 9 2
इन्द्रो वज्री हिरण्ययः ॥ 3 ॥

இருக்கு 1-7-2.

ஐநு, ஐயெயு வவா வஸிஸு சூ வவொயுஜா ।

ஐநு வஜீ விரணய: ॥

அந்வயம்.

வசுயுஜா, ஹயோ:, சசா, ஸம்மிசு:, இந்ர இத், இந்ர:, வஜீ, ஹிரணய: ॥

பதவுரை.

வசுயுஜா	வவொயுஜா	{ சொல் மாத்திரத்தால் இரத்தத்திற் பூட்டப்படுவதாகிய
ஹயோ:	ஹயெயு:	அரி, என்னும் குதிரைகளில்
சசா	வவா	வந்து சேர்ந்து
ஸம்மிசு:	சூஸிஸு:	{ (யாண்டும் நலத்தை) அடைவிப்பவன்
இந்ர இத்	ஐநு ஐசு	இந்திரன் ஒருவனையாகின்றான்,

इन्द्रः	உரு:	அவ்விந்திரன்
वज्री	வஜீ	{ வச்சிராயுத மேந்தியுள்ளான். மற் றும்,
हिरण्यः	ஹிரண்ய:	{ எல்லா அணிகளையுமணிந்தவனா யிருக்கின்றான்.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—3. மதுச்சந்தர், வைசுவாமித்திரர் ரிஷிகள்.

அரி, என்னும் பெயருடைய இந்திரனொருவனே குதிரைகளுடன் (வந்து நலத்தை) எவ்விடத்துஞ் சேர்ப்பவன் ஆகின்றான். எவ்வண்ணமான குதிரைகளெனின்? இந்திரனுடைய சொல்மாத்திரத்தினுனே இரதத்தைப் பூட்டிக்கொள்பவைகள். (நன்கு பழக்கினவைகள் என்று பொருள்) இவ்விந்திரன், வச்சிராயுதமுடையான். மற்றும், பொன்மயமான எல்லாப் பூடணங் களையுமுடையோன் என்பதாம்.

(3)

மந்திரம் 4.

२ ३ १ २   ३ १ २
598. इन्द्र वाजेषु नोऽव सहस्रप्रधनेषु च ।
३ २ ३ १ २ ३ १ २
उग्र उग्राभिरूतिभिः ॥ ४ ॥

இருக்கு 1-7-4.

உரு வாஜேஷு நொஹ வஹஸுப்ரதநேஷு ச |
உ.ரு உ.ரூ.அ.ரி.உ.தி.வி: ||

அங்வயம்.

उग्रः, हे इन्द्र!, उग्राभिः, उतिभिः, वाजेषु सहस्रप्रधनेषु, च, नः, अव ॥

பதவுரை.

उग्रः	உரு:	பராக்கிரமமுடையோனாகிய
हे इन्द्र!	ஹே உரு!	இந்திரனே! நீ
उग्राभिः	உ.ரூ.அ.வி:	அடங்காத பேரொளிகளையுடைய
उतिभिः	உ.தி.வி:	பாது காப்பாற்றல்களினால்
वाजेषु	வாஜேஷு	பொதுவான போர்களிலும்
सहस्रप्रधनेषु च	{ வஹஸுப்ரத நேஷு ச	{ ஆயிரம், யானை பரிகளையுடைய பெரும் போர்களிலும்
नः	ந:	எங்களைப்,
अव	அவ	பாது காப்பாற்றுவாயாக,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—4.

இந்திரனே ! சத்துருக்கட்குப் பயப்படாத நீ, எங்களுடைய சத்துருக்களின் விரோதமாந்தன்மைகளால் வரும் பயத்தையொழித்து சிறிய உயுத்தங்களில் எங்களைப் பாதுகாப்பாயாக. அவ்வாறே, ஆயிரக்கணக்கான யானைகள், பரிகளுள்ள, (யானை முதலிய வற்றின் இலாபத்தோடுகூடிய) மகாயுத்தங்களிலும் எங்களைப் பாதுகாப்பாயாக என்பதாம்.

(4)

மந்திரம் 5.

923 92 923 9 22 393 92
599. प्रथश्च यस्य सप्रथश्च नामानुष्टुभस्य हविषो हविर्यत् ।

39 22 323 9 2 39 223 93
धातुर्द्युतानात् सवितुश्च विष्णोरथन्तरमाजभारा वसिष्ठः ॥ ५ ॥

இருக்கு 10-181-1.

புயஸு யஸு வஸுபுயஸு நாஜாநுஷுஹஸு ஹவிஷொ
[ஹவியஸு |
யாதுஷுதாநாசு வவிதுஸு விஷொரஸனாஜலாரா
[வவிஷு |

அந்வயம்.

यस्य, प्रथः नाम, च, सप्रथः, वसिष्ठः, अनुष्टुभस्य, हविषः, यत्, हविः,
रथन्तरं, धातुः, च, द्युतानात्, सवितुः विष्णोः, आजभार ॥

பதவுரை.

यस्य	யஸு	எந்த வசிட்ட முனிவருக்கு
प्रथः नाम	புயஸு நாஜ	{ பிரதன், என்னும் புத்திரன் உள்ளானே,
च	• அ	{ மற்றும், யாதொரு பரத்துவாச ருக்கு
सप्रथः	வஸுபுயஸு	{ சப்பிரதன், என்னும் புத்திரன் உள்ளானே. அவ்விருவரில்
वसिष्ठः	வவிஷு	{ பிரதன் என்னும் எனது பிதாவா கிய வசிட்ட முனிவர்,
अनुष्टुभस्य	சுநுஷுஹஸு	{ அநுஷ்டுப் என்னுந் சந்தப்பாட் டுடன் கூடியதும்
हविषः	ஹவிஷு	தருமமென்பதுமாகிய

यत्	யக்	யாதொரு
हविः	ஹவி:	{ அனியை (தேவவுணவை) அடை விக்கும்
रथन्तरं	ரயனாரம்	{ இரத்தரம் என்னுஞ் சோமர சத்தை,
धातुः च	யாது: அ	{ தாதா, என்னுந் தேவதை யிடத்திலிருந்தும்,
युतानात्	யுதாநாக்	விளங்குகின்றவரும்
सवितुः विष्णोः	ஸவிது: விஷ்ணு:	{ எல்லாவற்றையும் முண்டாக்கு கின்றவருமான விஷ்ணுவி னிடத்தினின்றும்,
आजभार	ஆஜவார	பெற்றுக்கொண்டனர்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—5. பிரத ரிஷி.

வசிட்டருக்கு பிரதன் என்னும் ஒரு புத்திரனிருந்தனன். பரத்துவாசருக்குச் சப்பிரதன் என்னும் ஒரு புத்திரனுள்ளான், அவ்விருவர்களுள் வசிட்டராகிய எனது தந்தையார். அநுஷ்டிப், என்னுஞ் சந்தத். தோடு கூடியதும், தருமமெனப் பெயருள்ளதும், அனியைத் தரப்பட்டதுமாகிய இரத்தரம், என்னும் யாதொரு சோமரசமுண்டோ, அதை, தாதா என்னுந் தேவதையிடத்திலிருந்தும், (மற்றும்) பிரகாசமுடையவரும், எல்லாவற்றையும் உண்டு பண்ணுபவருமாகிய விஷ்ணுவினிடத்தி னின்றும் பெற்றுக்கொண்டனர் என்பதாம்.

(5)

மந்திரம் 6.

३ १ २   ३ १ २ ३ २   ३ १ २
600. नियुत्वान्वायवागह्ययं शुक्रो अयामि ते ।

१ २   ३ २ ३ २
गन्तासि सुन्वतो गृहम् ॥ ६ ॥

இருக்கு 2-41-2.

நியுக்வாநாயவாஹ்யயம் ஸுக்ரோ அயாமி தெ ।

மஹ்நாஸி ஸுந்வதோ ஸுஹம் ॥

அந்வயம்

हे वायो!, नियुत्वान्, आगहि, अयं शुक्रः, ते, अयामि, सुन्वतः, गृहं,
गन्तासि ॥

பதவுரை.

हे वायो !	ஹ வாயொ !	வாயுவே !
नियुत्वान्	நியு ¹ சுவாநு	வாகனத்தோடுகூடிய நீ
आगहि	ஆ ² மஹி	வருவாயாக.
अयं शुक्रः	அயம் ஸாக்ரு ³	விளங்குகின்ற இச் சோமரசம்
ते	தெ	நின் பொருட்டு
अयामि	அயாமி	{ நியமத்துடன் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. ஏனெனின் ?
सुन्वतः	ஸு ⁴ நுவத:	சோமரசம் பிழிகின்ற நீ
गृहं	மூ ⁵ ஹம்	{ வேள்வித் தலைவனுடைய வீட்டிற்குப்
गन्तासि	மனாஸி	{ போகின்றவனு யிருக்கின்றாய். (ஆதலின் என்க.)

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—6. கிருத்சமத ரிஷி.

வாயு தேவதையே ! நீ அவ் வாகனங்களுடன் வருவாயாக. பிரகாசிகின்ற இச் சோமரசம் நின் பொருட்டு நியதமாய்க் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. சோமரசத்தைப் பிழிகின்ற வேள்வித்தலைவன் வீட்டிற்குச் சென்றுக் கொண்டிருக்கின்ற யாதலின் வருவாயாக என்க.

(6)

மந்திரம் 7.

१ २२ ३१२ ३ १ २
601. यज्ञायथा अपूर्व्यं मघवन् वृत्रहत्याय ।

१ २ ३ १२ ३ १२ ३ १ २२
तत्पृथिवीमप्रथयस्तदस्तन्ना उतो दिवम् ॥ ७ ॥

இருக்கு 8-89-5.

யஜாயதா சுவருவா¹ உவ்வநு வு²கு³ஹதூய ।த⁴து⁵பு⁶யி⁷வீ⁸அ⁹ப¹⁰ர¹¹த¹²ய¹³ஸ¹⁴த¹⁵த¹⁶ஸ்த¹⁷ந¹⁸நா¹⁹ உ²⁰தோ²¹ டி²²வ²³ம் ॥

அந்வயம்.

அபூர்வ்ய !, மघवन्, वृत्रहत्याय, यत्, जायथाः, तत्, पृथिवी, अप्रथयः उत,
दिवं, अस्तन्नाः ॥

பதவுரை.

अपूर्व !	சுவாவத-4 !	அநாதியாயுள்ள
मघवन् !	உவவந !	தனத்திற்கிடமாகிய இந்திரனே!
वृत्रहत्याय	வ்ருத்ருஹத்யாய	{ விருத்திராசுரனைக் கொல்லுதற் பொருட்டு
यत्	யத்	எப்போது நீ
जायथा:	ஜாயதா:	வெளிப்பட்டிருந்தனையோ,
तत्	தத்	அப்போது
पृथिवीं	பூமிவீம்	பூமியை,
अप्रथय: उत	அப்ரதய: உத	{ கீர்த்தி யுடையதாகவும், வன்மை யுடையதாகவுஞ் செய்தனை, மற்றும்,
दिवं	திவம்	வானுலகை (யும்)
अस्मिन्ना:	அஸ்மிந்நா:	நன்கு நிலைக்கச் செய்தனை.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—2. இருக்கு—7. இருமேத புருமேதங்கள் ரிஷிகள்.

நின்னில் வேறிலாத, அதாவது தானுப் நின்ற, எனவே அநாதியாகிய என்பது திரண்ட பொருளாயிற்று. அநாதியாய்த் தனமுடைய இந்திரனே! நீ விருத்திராசுரனைக் கொல்லுதற் பொருட்டு எப்போது வெளிப்பட்டிருந்தனையோ, அப்போதே பூமியை கீர்த்தியுடைய தாயும், உறுதியுடையதாயுஞ் செய்தனை.மற்றும், வானுலகையும், அந்தரிசுஷத்தினின்றும் நிலையுடையதாகச் செய்தனை. இத்தன்மைய வீரத்தன்மை, நினையொழித்து வேறெவர்க்கும் உண்டாகுதில்லை என்னும் பொருள் தோன்றவே மூலத்தில் அபூர்வம் எனக் கூறப்பட்டது. (7)

இரண்டாவது கண்டம்.

மற்றும்.

மூன்றாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—6. கண்டம்—3.

பதின்மூன்று மந்திரங்களாலானது.

தேவதை:—1, பிரசாபதி. 2, 3, பவமானம். (சோமம்.) 4, 6, 13, அக்கினி. 7, இராத்ரி. 8, வைசுவா நான். விசுவ தேவர். 10, இலிங்கோத்தர். 11, இந்திரன். 12, சுருவான்மா. சந்தம்:—1, 7, அதுஷ்டுப். 2, 3, 5, 6, 9, 11, 13. திருஷ்டுப். 4, காயத்திரி. 8, சுகதி. 10, மகாபந்தி. சுரம்:—1, 7, காந்தாரம். 1, 3, 5, 6, 9, 11, 13, தைவதம். 4, ஷட்சம். 8, நிஷாதம். 10, பஞ்சமம்,

மந்திரம் 1.

602. मयि वर्चो अथो यशोऽथो यज्ञस्य यत्पयः ।

*परमेष्ठी प्रजापतिर्दिवि घामिव दृंहतु ॥ १ ॥

இருக்கு 6-69-3.

உயி வவெயா சுயொ யஸொயொ யஜ்ஞஸ்ய யத்யய: ।

வாஸெஷ்டீ ப்ராஜாவதிஹிவ ஷ்ரஹதௌ ॥

அந்வயம்.

परमेष्ठी, प्रजापतिः, दिवि, घां इव, मयि, वर्चः, दृंहतु, अथो, यशः, अथो, यज्ञस्य, यत्, पयः ॥

பதவுரை.

परमेष्ठी प्रजापतिः	{ वासुदेव्यै प्रजापतिः	{ மேலுலகத்திலிருப்பவராகிய பிரசாபதியானவர்
दिवि	ஹிவ	விளங்குகின்ற சுவர்க்கத்தில்
घामिव	ஷ்ரஹிவ	ஒளிவிடுங் காந்தி போன்று
मयि	உயி	என தூடம்பில்

*तन्मयि प्रजापतिर्दिवि, என்பது இருக்கு.

वचः	வ அ-ஃ	பிரமவொளியை
दृष्टु	ஃஹ-த-ஹ	{ வளர்ப்பாராக. அன்றியும், வலியு றுத்துவாராக.
अथो	சுயொ	மற்றும்,
यशः	யஸ-ஃ	{ கிர்த்தியை வளர்ப்பாராக. அல் லது, வலியுறுத்துவாராக.
अथो	சுயொ	மற்றும்,
यज्ञस्य	யஜ்ஞ-ஸ-ஃ	வேள்வியினுடைய
यत् पयः	யக் வய-ஃ	{ யாதொரு அனியாகிய அன்ன முண்டோ, அதையும் வளர்ப் பாராக. அல்லது, வலியுறுத்து வாராக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—1. வாமதேவ ரிஷி.

மேலுலகில் நிலைத்திருப்பவராகிய பரமேட்டி யென்னும் பிரசாபதி யானவர், விளங்குகின்ற சுவர்க்கத்தில் ஒளிராநின்ற கார்த்தியைப் போன்று எனது தேகத்தில் பிரமவொளியை வளர்ப்பாராக. மற்றும், கிர்த்தியையும் வளரச் செய்வாராக. அன்றியும், வேள்வி சம்பந்தமாகிய, இதனாலேயே சிறப்புடைய அவினென்னும் அன்னத்தையும் வளரச் செய்வாராக என்பார்.

(1)

மந்திரம் 2.

२ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ २ २ ३ १ २
603. सन्ते पयांसि समुयन्तु वाजाः संवृणान्यभिमातिषाहः ।

३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ २ २ ३ १ २
आप्यायमानो अमृताय सोम दिवि श्रवांस्युत्तमानि धिष्व ॥

இருக்கு 9-106-4.

வனெ வயாஹி வஸுயன்து வாஜாஃ வஸ்வாநாநுலிபாதி
[ஷாஹஃ]
சுவஸாயநாநொ சுஜதாய வெநாஃ ழிவி ஸுவாஹுதூநி
[யிஷஃ]

அந்வயம்.

हे सोम !, अभिमातिषाहः, पयांसि, ते, संयन्तु, वाजाः, वृणानि, आप्यायमानः,
अमृताय, आ, उत्तमानि, श्रवांसि, दिवि, धिष्व ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹெ ஸொம !	சோமமே !
अभिमातिषाहः	அஹிமாதிஷாஹ :	சத்துருவை நாசஞ் செய்கின்ற
पयांसि	பயாஃ ஸி	பால்
ते	தெ	உனக்குக்
संयन्तु	ஸ்யன்து	கிடைக்குக. அவ்வாறே,
वाजाः	வாஜா :	{ அஹியாகிய அன்னங்கள் (உன்னை அடைவனவாகுக.)
वृणानि	வூணாநி	வீரியங்களு மடைக்குக. மற்றும்,
आप्यायमानः	ஆப்யாயமான :	நிறைந்த சோமமே ! நீ
अमृताय	அமூதாய	தனது, மரணமிலாத தன்மைக்கு
आ	ஆ	எல்லா வகையானும் வளர்ந்து
उत्तमानि	உத்தமானி	மேலானவைகளும்
धवांसि	தாவாஃஸி	{ யாம் உண்ணுதற் குரியவைகளு மான அன்னங்களைச்
दिवि	திவி	சுவர்க்கத்தில்
धिष्व	திஷ்வ	தாங்கிக்கொள்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—!. கௌதம ரிஷி.

சோமமே ! பகைவர்களைக் கொல்கின்ற உன்னை, வெண்ணை யெடுக்க வேண்டுமென நியதம்பம் பண்ணிய பால் நன்கு அடைக்குக. அவ்வாறே, அஹியாகிய அன்னங்களும் நின்னை இனிதடைக்குக. வீரியங்களும் அடை குக. சோமமே ! நீ, தனது மரண மிலாமைக்கு எல்லாவகையானும் பெருகுவோனாகி எங்களா லறுபவிக்கத் தக்க அஹியாகிய சிறந்த அன்னங் களைச் சுவர்க்கத்தில் ஏற்றுக்கொள்கின்றாய் என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

२३ १२ २२ ३ २ ३ २३ १ २ ३ २
604. त्वमिमा ओषधीः सोम विश्वास्त्वमपो अजनयस्त्वं गाः ।

२ २२ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ २
त्वं * आतनोरुवा ३ न्तरिक्षन्त्वञ्ज्योतिषा वि तमो ववर्थ ॥ ३ ॥

இருக்கு 1-91-22.

சுவிதா ஷஷயீ: ஸொம விஸ்வாஸ்வமபொ அஜநயஸ்வம் மா: |

சுவிதாதநொ ஸுவூனூரிக்ஷநஜ்ஜோதிஷா வி தமொ வவர்த ||

* आतन्थ, என்பது இருக்கு.

அந்வயம்.

हे सोम !, त्वं, इमाः, विश्वाः, ओषधीः, अजनयः, त्वं, अपः, त्वं, गाः, उरु,
अन्तरिक्षं, त्वं, आतनोः, तमः, त्वं, ज्योतिषा, विववर्थं ॥

பதவுரை.

हे सोम !	ஹெ ஸொம !	சோமமே !
त्वं	கவம்	நீ
इमाः विश्वाः	உமா: விஸ்வா:	இவ் வெல்லாப்
ओषधीः	ஒஷதீ:	பச்சிலைகளையும்
अजनयः	அஜநய:	உண்டாக்கினாய்.
त्वं	கவம்	நீ
अपः	அப:	{ கொடி செடிகட்குக் காரணமாகிய நீரையு முண்டாக்கினாய்.
त्वं	கவம்	நீ
गाः	மா:	{ கோக்கள் முதலிய விலங்குகளை யுண்டாக்கினாய்.
उरु	உரு	விரிந்த
अन्तरिक्षं	அன்தரிக்ஷம்	வானை
त्वं	கவம்	நீ
आतनोः	ஆதநொ:	{ பரவுமாறு செய்தாய். அதி னுள்ள
तमः	தம:	இருளையும்
त्वं	கவம்	நீ
ज्योतिषा	ஜ்யோதிஷா	தனதொளியால்
वि ववर्थं	வி வவய்த்	ஒழித்துவிட்டனை.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—3. கௌதம ரிஷி.

சோமமே ! நீ, இத் தரையின்கண்ணுள்ள பச்சிலைகளைத் தைபு முண்டாக்கியவனாயிருக்கின்றாய். அவ்வாறே, கொடி செடிகட்குக் காரணமாகிய மழைநீரையு முண்டாக்கினாய். அதுபோன்றே, எல்லா விலங்குகளையு முண்டாக்கினாய். விரிந்த வானையும் பரவச் செய்தாய். அவ் வானில் எழுது பார்வையை மறைக்கின்ற யாதொரு அந்தகார முண்டோ, அதையும் தனதொளியால் நாசப்படுத்தினே என்பதாம்.

(3)

வனை. வேள்விகளில் ஹோதா வென்னும் வேட்போன் அக்கினியே யாதவினென்க. அவ்வாதே “ அக்கினியே தேவர்களுடைய ஹோதா ” என மறையுங் கூறுகின்றது. மற்றும், எத் தன்மைய அக்கினிதேவனை யெனின்? வேள்வியாகிய தனங்களை வியப்பாகத் தாங்குகின்றவனை. அல்லது, காப்பாற்றுகின்றவனை. (துதிக்கின்றேன் என முடிக்க.) அக்கினி என்னுஞ் சொல்லை, யாஸ்க முனிவர் நிருத்தத்திற் பலவகையாய்ப் பொருட் படுத்தியிருக்கின்றனர் அதை ஆண்டுக் காண்க.

(4)

மந்திரம் 5.

606. १ २ ३ २२ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ २ २
तेऽमन्वत प्रथमं * नाम गोनां त्रिः † सप्त परमं नाम जानन् ।

१ २ ३ २ ३ २ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ २ ३ १ २
‡ ता जानतीरभ्यनूषत क्षा आविर्भुवन्नरुणीर्यशसा गावः ॥ ५ ॥

இருக்கு 4-1-16.

தெஹநத ஸுரஸம் நாஜ மொநாஃ த்ரி: ஸப்த வரமம் நாஜ ஜானந் ।
தா ஜானதீரஹநூஷத க்ஷா அவிர்ஹுந்நரணீரயஸஸா
[மாவஃ ॥

அந்வயம்.

हे अग्ने !, ते, प्रथमं, गोनां, नाम, अमन्वत, परमं, त्रिः, सप्त, नाम, जानन्,
ताः, जानतीः, क्षाः, अभ्यनूषत, यशसा, अरुणीः, गावः, आविर्भवन् ॥

பதவுரை.

हे अग्ने !	ஹெ ஸுரஸ !	அக்கினியே !
ते	தெ	{ நின்னைத் துதிக்கின்ற அங்கிரசர்கள்,
प्रथमं	ஸ்ரஸம்	முதலில்
गोनां	மொநாஃ	வாக்குகளுள்
नाम	நாஜ	{ துதிக்குச் சாதனமாகிய ஒளி மாதிரித்ததை
अमन्वत	ஸதநத	{ உணர்ந்தார்கள். பின்னர், வாக்கின் சம்பந்தமான
परमं	வரமம்	மேலாகிய

* नाम धेनोः, † सप्त सातुः परमाणि विन्दन्, ‡ तज्जानती रभ्यनूषत ब्रा आवि भवदरुणी यशसा गोः, என்பன இருக்கு.

वि. सप्त	தி: ஷஷ்	இருபத்தொரு எண்கொண்ட
नाम	நாஉ	{ தோத்திரமாயகி நாமத்தை, அல்லது, சந்தங்களை,
जातन्	ஜாநநு	அறிந்தார்கள்.
ता: जानती:	தா: ஜாநதீ:	அத் தோத்திரங்களை யுணர்ந்து
क्षा:	க்ஷா:	பிரசைகள்
भ्यनूषत	சஹநூஷத	{ உஷாக்காலத்தில் துதித்தார்கள். பின்னர்,
शशसा	யஸஸா	இரவியின் ஒளியோடு
अरुणी:	சரணீ:	விளக்க முடையனவாய்
गाव:	மாவ:	அவ் வாக்குகள்
आविर्भूवन्	சூவிஹூவநு	வெளிப்பட்டன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—1. இருக்கு—5. வாமதேவ ரிஷி.

அக்கினியே! தோத்திரஞ் செய்கின்ற அங்கிரசர்கள், (இருடிகள்) வாக்கின் சம்பந்த முடைய தோத்திரத்தின் காரணமாகிய ஒலிமாத் திரத்தை முதலில் உணர்ந்தார்கள். பின்னர், அவ் வாக்கின் சம்பந்தமான இருபத்தொரு எண்கொண்ட துதிசாதனங்களான மேலான தோத்திரங்களை, அல்லது, சந்தங்களை யுணர்ந்து கொண்டனர். (அச் சந்தங்களோ, காயத்திரி முதற்கொண்டு சுகதி என்பதீராக ஏழு. அதி சுகதி தொடங்கி அதிதி ருதி யீராக ஏழு. கிருதி முதற்கொண்டு, உத்திருதியீராக ஏழு. இவ் வண்ணம் இருபத்தொன்றும்.) இவ் வாறான வடமொழிச் சந்தங்களோடு கூடிய மந்திரங்களால் அச்சினியைத் துதித்தார்கள் என்பதாம். அவ் வனைத்தையும் உஷாக்காலத்தி லுணர்ந்து துதித்தார்கள் என்க. பின்னர், இரவியின் ஒளியோடு அருண நிறமான (பிரகாசமுள்ள) வாக்குகள் வெளிப்பட்டன. அவ் லது, அவ் வங்கிரசர்கள் முதலில் சுரபியின் நாமதேயத்தைச் சொன்னார்கள். பின்னர் தனது தனவுஷமானவைகளும், கள்வராற் கொண்டுபோனவைகளுமான இருபத்தொரு இரத்தினங்களை யடைந்தார்கள். பின்னர், சொன்னதைக் கேட்ட கோக்கள், பெருஞ் சத்தமிட்டன. அப்போது உஷா வெளிப்பட்டது என்பதுமாம்.

மந்திரம் 6.

३२ २२ २२ ३ १ २३ २३२ ३३२२
607. समन्या यन्त्युपयन्त्यन्याः समानमूर्ध्वं नद्यस्पृणन्ति ।

२३१ २ १ २ ३ १ २ १ १६ २ २३ १ २३ १२

तमूशुचिं शुचयो दीदिवांश्च सम * पान्नपातमु † पयन्त्यापः ॥ ६ ॥

இருக்கு 2-35-3.

ஸைநா யனூபயனூநா: ஸைநைவமும் நடிவ்யுணனி |
தகுமூமி மூவ்யொ லீலிவாஸைவா னவா தமூபயனூவம் ||

அந்வயம்.

अन्याः, आपः, संयन्ति, अन्याः, उपयन्ति, समानं, नद्यः, ऊर्बं, पृणन्ति,
तमु, अपान्नपातं, शुचिं, दीदिवांसं, शुचयः, उपयन्ति ॥

பதவுரை.

अन्याः	சுநதிரா:	வேறொரு மனத்பின்
आपः	சூவ:	நீர்
संयन्ति	ஸெயன்தி	தரையில் விழுகின்றது.
अन्याः	சுநதிரா:	{ முன்னரே தரையின்பாலுள்ள மற்றொரு நீர்
उपयन्ति	உபயன்தி	{ அதிற் கலந்து விடுகின்றது. அவ் வெல்லா நீரும்
समानं	ஸமீகம்	ஒன்றுகூடி
नद्यः	நதய:	ஆறுகிக்
ऊव	ஊவ-ஃ	{ கடலின் நடுவிலுள்ள வடவான லத்தையத்
पृणन्ति	புரணந்தி	திருப்தி பண்ணுகின்றன.
तमु	தம-	அத்தகைய
अपान्नपातम्	சூவாஹவாதழ	நீரின் டெளத்திரனாகிய
शुचि	ஸூ-ஹி	நிநுமலப்
दीदिवान्सं	தீதீவாஃஸம்	பிரகாசமுடையதை,
शुचयः	ஸூ-ஹய:	சுத்த நீர்
उपयन्ति	உபயன்தி	இனிது அடைகின்றது.

* अपात्रपातं, † परितस्थुरागः, என்பன இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—6. கிருத்சமத ரிஷி.

ஒருவகைபாகிய மழைநீர், பூமியை யடைகின்றது. முன்னர் அதிலுள்ள மற்றொருவகை நீர் அதிற் கலந்துகொள்கின்றது. அத்தகைய எல்லா நீரும் ஒன்று சேர்ந்து ஆறுகிக் கடலின் நடுவிலுள்ள வடவாக்கினியைத் திருப்தி பண்ணுகின்றது. நீரின் பெளத்திராகியதும், நிருமலமானதும், பிரகாசிப்பதுமாகிய அதையே சுத்த நீர் அடைகின்றது. அதாவது இது மின்னலென்னும் அக்கினிவடிவாய் மேகத்திலிருந்துகொண்டு, எம்மை உண்டாக்கியது என்னும் புத்தியால் வடவாக்கினி வடிவமாக இருக்கப்பட்ட அதை வழிபடுகின்றது என்பது பொருள். அல்லது, ஒருவிதமான நீர், வேட்போர் சோமரச மெடுக்கச் செய்துள்ள குழியிலிட்ட சோமரச முதலியவைகளிற் நெளிக்கப்பட்ட 'வசதீவரி' என்னு நீருடன் சேர்ந்துக்கொண்டது. அந்த 'வசதீவரி' என்னும் நீரும், மற்றொரு நீருடன் கலந்தது. இவைகள் ஒன்றுகூடி வேள்வியை சிறைவேற்றுவதாய் அதில் உண்டாகும் மழை வாயிலாக ஆறுகளாகி வடவானலத்தைத் திருப்தி பண்ணுகின்றன என்பது முதலியன சமமாம்.

(6)

மந்திரம் 7.

१२ २२ ३ १ ३ २ १ २ २ ३ १ २ २
608. आप्रागाद्भद्रा युवतिरहः केतून्समीर्त्सति ।

१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
अभूद्भद्रा निवेशनी विश्वस्य जगतो रात्री ॥ ७ ॥

சூப்ராமாஹிஜா யாவதிரஹஃ கெதூனூஸீததி ।
அஹஃஜிஜா நிவெஸநீ விஸ்வஸூ ஜமதொ ராத்ரி ॥

அந்வயம்.

भद्रा, युवतिः, आप्रागात्, अहः, केतून्, समीर्त्सति, भद्रा, रात्री, विश्वस्य, जगतः, निवेशनी अभूत् ॥

பதவுரை.

भद्रा	ஹிஜா	சுகந்தருவதும்
युवतिः	யாவதி:	{ இருளைப் புணரச் செய்வதுமாகிய இரவு,
आप्रागात्	சூப்ராமாக்	எதிராய் வருகின்றது.
अहः	அஹ:	சந்திரனுடைய

केतून्	கெதுநு	கிரணத்துடன்
समीक्षन्ति	ஸமீக்ஷந்தி	{ இனிது சேரவிரும்புகின்றது. இதனால்
भद्रा	ஹத்ரா	மங்களமாகிய
रात्री	ராத்ரீ	இரவு
विश्वस्य	விஸ்வஸ்ய	எல்லா
जगतः	ஜமதஃ	உலகங்களையும்
निवेशनी अभूत्	நிவேஸநீ அஹூத்	உறங்கவைப்பு தாகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—7. வாமதேவ ரிஷி.

இரவியின் வெப்பத்தைத் தணித்துக் களிப்பைத் தருகின்ற இருளைக் கலக்கச் செய்யும் இரவு எதிராய் வருகின்றது. சந்திரனுடைய கிர்ணங்களை இனிது புணர விரும்புகின்றது, இதனாலேயே மங்களமாகிய இரவு உலகனைத்தையும் நித்திரையில் விழச் செய்வதாகின்றதென்க. பகலில் அதன் தொழிலாற் றுன்படைந்த பிராணிகளனைவரையும் தனது பற்றுக் கோடுகளில் னுங்கவைக்கின்றது என்பதாம். (7)

மந்திரம் 8.

३२३ १ २ ३ २ ३ २२ ३ ३ ३ १ २ ३ १ २३१ २
609. * प्रक्षस्य वृष्णो अरुषस्य नू† महः प्र नो वचो विदथा जातवेदसे।

३ १ २ ३ १ २ २ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
वैश्वानराय मतिर्नव्यसे शुचिः सोम इव पवते चारुः अग्नये ॥ ८ ॥

இருக்கு—9-8-1.

புக்ஷஸ்ய வுஷ்ணோ அரூஸ்யஸ்ய நூ† மஹஃ பு நோ வசோ விததா ஜாதவெதஸே |
[விடியா ஜாதவெடிவெ |
வெஸ்யா நாராய உதிநூஸ்யஸ்ய மதுஸ்யை வஸா உவ வவதெ
[வாஸ்யாஸ்யஸ்ய |

அந்வயம்.

(ஹே வைஷ்ணர!) ப்ரக்ஷஸ்ய, வுஷ்ணஃ, அரூஸ்யஸ்ய, மஹஃ, நு, நஃ, வசஃ, விததா, வைஷ்ணராஸ்ய, பு, நவ்யஸே, ஜாதவெதஸே, அஸ்யை, ஸுசிஃ, சாருஃ, மதிஃ, சோமஃ இவ, பவதே ||

* ப்ரக்ஷஸ்ய, † சதஃ: புநு வோச, ‡ ஜாதவதஸே, § நவ்யஸீ, என்பன இருக்கு.

பதவுரை.

(ஹி வৈஷ்ணர !)

(ஹெ வெஷ்ணாநா !)

(வைசுவாநானே !)

प्रक्षयः

வ.க்ஷவஜ்

{ விபாபகனும், அல்லது, அவி
யாகிய அன்னமுடையவனும்.

वृणः

வ.ரண :

{ விரும்பியதைப் பொழிபவனும்,

अरुवस्य

சர-அஷ்வஜ்

{ பிரகாசமுடையவனும்,

महः

உஹ :

{ போற்றத் தக்கவனுமாகிய உனது
ஆற்றலை, அல்லது, ஒளியை

वु

நு

{ விரைவாகத் துதிக்கின்றேன்.
இதுபற்றி

नः

ந :

{ எங்களுடைய

वचः

வ.அ :

{ வாக்குகள்

विदथा

விடிதா

{ வேள்வியில்

वैष्णनराय

வெஷ்ணாநாய

{ அக்கினியின் பொருட்டு

म

ம

{ அடைகின்றன. (துதிக்கின்றன.)

मयसे

மயஜ்வஸெ

{ மிகப் புதியதும் (அவியால்
வளர்ந்ததும்),

जातवेदसे

ஜாதவெடிஸெ

{ உண்டான பிராணிகளைத் தைத்பு
முணர்ந்ததுமாகிய

अमये

அமயே

{ அக்கினியின் பொருட்டுச்

ह्युचिः

ஹ-அஃ :

{ சுத்தம் பண்ணப்பட்டதும்

चारुः

அார-அ :

{ இன்பங் கொடுப்பதும்

मतिः

உதி :

{ மனனம் பண்ணத் தக்கதுமாகிய
தோத்திரம்

सोम इव

ஸோம உவ

{ சோமரசம் பாத்திரத்திற் பொங்
கியெழுகின்றது போல்

पवते

வவதெ

{ எனதகத்தி வியற்கையாய் எழு
கின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—9. பரத்துவாச ரிஷி.

நிறைந்ததும், அல்லது, அவிபாகிய அன்னத்தை யுடையதும், விரும்பியதைப் பெய்வதும், விளங்குவதுமாகிய வைசுவாநாக்கினியினுடைய போற்றத் தக்க ஆற்றலை, அல்லது, பிரகாசத்தை விரைவிற் துதிக்கின்றேன். இதனாலேயே எனது வாக்கு வேள்வியிற் துதிக்கின்ற தென்க. அதாவது உண்டான பிராணிகளை யுணர்ந்த, அல்லது, தனமுடைய அக்கினியைக் குறித்து (எமது வாக்குத்) துதிக்கின்ற தென்பது பொருள். மேற் கூறிய பொருளே அன்பின் பொருட்டு வேறோரற்றார் கூறப்படுகின்றது :-

மிகப் புதிய (அவியால் வளர்ந்த) அக்கினியின் பொருட்டு, நிருமலமான வைகளும், அல்லது, துதிப்போர்களைச் சுத்தப்படுத்துபவைகளும், மங்கள கரமானவைகளும், மனனம் பண்ணத் தக்கவைகளுமான துதிகள், என் னிடத்திலிருந்து எழுகின்றன. எவை போலெனின்? தசாபவித்திரமுள்ள வடிக்கும் ஆடையையுடைய பாத்திரத்தினின்றும், சோமரசம் பொங்கி யெழுவது போல எழுகின்றது என்பதாம். (8)

மந்திரம் 9.

9 2 3 9 22   32 322 3   3 32 22 9 2
610. विश्वे देवा मम शृण्वन्तु * यज्ञमुभे रोदसी अपानपाच्च मन्म ।
2 3 9 2   2 9   3 2 3 3 2 2
मा वो वचांसि परिक्ष्याणि वोचं सुम्नेष्विद्वो अन्तमा मदेम ॥

இருக்கு 9-52-14.

விஸுவ ஷெவா உஉ ஸ்ர ண் ணு ய ஜ்ஞ உமெ ரொடசீ சுவாஹ
[வாஹ உந் |
மாஹ வஹாம்வரி வரிவக்ஷாணி வொஹ வுமெஷிவொ
[சுந்நா உஷே ||

அந்வயம்.

विश्वे, देवाः, मन्म, मम, यज्ञं, शृण्वन्तु, अपानपात्, उभे, रोदसी,
परिक्ष्याणि, वचांसि, वः, मावोचं, वः, अन्तमाः, सुम्नेषु इत्, मदेम ॥

பதவுரை.

विश्वे	விஸுவ	எல்லாத்
देवाः	ஷெவா:	தேவர்களும்,
मन्म	உந்	மதித்தற்குரிய
मम	உஉ	என்னுடைய
यज्ञं	யஜ்ஞம்	பூசையை, அல்லது, அவியை
शृण्वन्तु	ஸ்ர ண் ணு	ஏற்றுக் கொள்வார்களாக.
अपानपात्	சுவாஹவாக்	அந்தரிக்ஷம் அக்கினி (என்னும்)
उभे	உமெ	இரண்டு வகையாகிய
रोदसी	ரொடசீ	{ வாணுலக, மண்ணுலக தேவதை கள் உள்ளத்திற் கொள்வார் களாக.
परिक्ष्याणि	வரிவக்ஷாணி	
		தள்ளத் தக்கனவாய்

* यज्ञिया, என்பது இருக்கு.

वचांसि	வசாஂஸி	வசனங்களை
वः	வஃ	உங்கட்குச்
मावोचं	மாவொவஂ	{ சொல்லமாட்டேன். (இனிய துதி யையே கூறுகின்றேன். இத னால்)
वः	வஃ	உங்களை
अन्तमाः	அன்நமஃ	{ மிகச்சமீபித்துள்ள யாங்கள்
सुमेषु इत्	ஸுமேஸு இத்	{ நீங்கள் கொடுத்துள்ள சுகத்தின் கண்ணேயே
मदेम	மடேம	களிப்புறுகின்றோம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—9. பரத்துவாச ரிஷி.

எல்லாத் தேவதைகளும், மனைஞ் செய்யத்தக்க எனது பூசைகளை, அல்லது, அனிகளை ஏற்றுக்கொள்வார்களாக. மத்திய வுலகிலுள்ள அக் கினியும், வானுலகு மண்ணுலகும், என்னுடைய தோத்திரத்தை மனதில் கொள்வனவாகுக. இனிப்பிரத்தியட்சமாகிய தோத்திரம் :—தேவர்கள் ! உங்கட்கு, தள்ளத்தக்க வாக்குகளைப் (தோத்திரங்களை) படிக்கமாட்டேன். மற்றே; இனிய தோத்திரங்களையே படிப்பேன். இதனால், உங்கட்கு மிக்க அருகில் இருப்பவர்களான யாங்கள், உங்களாற் கொடுக்கப்பட்ட சுகங்களி லேயே இருந்துக்கொண்டு களிப்படைவோமாக. (9)

மந்திரம் 10.

611. यशो मा द्यावापृथिवी यशो मेन्द्रवृहस्पती

यशो भगस्य विन्दतु यशो मा प्रतिमुच्यताम् ।

यशस्या ३ स्याः स०सदोऽहं प्रवदिता स्याम् ॥ १० ॥

யசொ ம ஞாவாவ்யுயிவீ யசொ மெந்ருவ்ருஹஸ்பதீ

யசொ பஃஸ்ய விந்நது யசொ ம ப்ரதிமுக்யதாம் ।

யசஸ்யா 3 ச்யா: ச०சதொஹம் ப்ரவதிதா ச்யாம் ॥

அந்வயம்.

हे देव !, द्यावापृथिवी, यशः, मा, विन्दतु, इन्द्रवृहस्पती, यशः, मा, भगस्य,
यशः, मा, मा प्रतिमुच्यतां, अस्याः, संसदः, यशः, अहं, यशस्वी,
प्रवदिता, स्याम् ॥

பதவுரை.

हे देव !	ஹ டேவ !	தேவனே !
द्यावापृथिवी	த்யாவாபுரீயீ	வானுலக மண்ணுலகங்களிலுள்ள
यशः	யசு:	கீர்த்தியானது
मा	மா	எனக்குக்
विन्दतु	விந்து	கிடைக்குக.
इन्द्रवृहस्पती	இந்திரவருஹஸ்பதீ	இந்திர பிருகற்பதிகட்குள்ள
यशः	யசு:	கீர்த்தியும்
मा	மா	எனக்குக் கிடைக்குக.
भगस्य	ஹஸஸ்ய	ஆதித்தனுடைய
यशः	யசு:	கீர்த்தியும்
मा	மா	எனக்குக் கிடைக்குக.
मा प्रतिमुच्यतां	மா ப்ர-திமூ-அதிதாம்	{ இப்பெருங் கீர்த்தி எப்போதும் எம்மிடத்து நீங்காதிருக்குக.
अस्याः	அஸ்யா:	இந்தச்
संसदः	ஸம்ஸத:	சபையின்
यशः	யசு:	கீர்த்தியுங் கெடாதிருக்குக.
अहं	அஹம்	யான்
यशस्वी	யசஸ்வீ	கீர்த்தி யுடையவனாயும்
प्रवदिता	ப்ரவதிதா	பெரும் பேச்சாளனாயும்
स्यां	ஸ்யாம்	ஆவேனாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—10. வாமதேவ ரிஷி.

வாலனுலக மண்ணுலகளின் கீர்த்தியானது துதிப்போனாகிய எனக்குக் கிடைக்குக. மற்றும், இந்திர, பிருகற்பதிகளின் கீர்த்தியும் எனக்குக் கிடைக்குக. இன்னும், ஆதித்தனுடைய கீர்த்தியும் எனக்குக் கிடைக்குக. பெருங் கீர்த்தியானது எம்மைவிட்டு நீங்காதிருக்குக. இச் சங்கத்தின் கீர்த்தியுங் கெடாதிருக்குக. யர்ண்டும் யான் கீர்த்தியுடையவனாயும் மிகப் பேசுவோனாயும் ஆவேனாக.

(10)

மந்திரம் 11.

612. १ २ ३ २ ३ २ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
 इन्द्रस्य नु वीर्याणि प्रवोचं यानि चकार प्रथमानि वज्री ।

२ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
 अहन्नहिमन्वपस्ततर्द प्रवक्षणा अभिनत्पर्वतानाम् ॥ ११ ॥

இருக்கு 1-32-1.

ஐந்ரு வஸு நஹீயடூணி ப்ரவொஹம் யாநி வகார ப்ரயோநி வஜ்ரி ।
 அஹநஹிமந்வஸ்ததர்ட ப்ரவக்ஷணா அபிநத் பர்வதானாம் ॥

அந்வயம்.

வஜ்ரி, ப்ரதமானி, யானி, வீர்யாணி, சகார, நு, (தஸ்ய) இந்ருஸ்ய வீர்யாணி, ப்ரவோசம்,
 அஹி, அஹந், அநு, அப:; ததர்ட, பர்வதானாம், வக்ஷணாம், ப்ரபிநத் ॥

பதவுரை.

வஜ்ரி	வஜ்ரி	வச்சிராயுத மேந்திய இந்திரன்
ப்ரதமானி	ப்ரயோநி	{ முன்னுள்ள, அல்லது, முதன் மையான
யானி	யாநி	எந்தப்
வீர்யாணி	வீயடூணி	பராக்கிரம காரியங்களைச்
சகார	அகார	செய்தனனோ,
நு	நஹீ	விரைவில்
(தஸ்ய) இந்ருஸ்ய	(தஸ்ய) ஐந்ருஸ்ய	அவ் விந்திரனுடைய
வீர்யாணி	வீயடூணி	பராக்கிரமங்களைச்
ப்ரவோசம்	ப்ரவொஹம்	சொல்கின்றேன். (அதாவது)
அஹி	அஹி	மேகத்தைக்
அஹந்	அஹந்	கடிந்தான்.
அநு	அநஹீ	பின்னர்
அப:	அப:	நீரைச்
ததர்ட	ததர்ட	{ செலுத்தினன். (தமையில் வீழ்த் தினன்)
பர்வதானாம்	பர்வதானாம்	மலைகளின் மேல்.
வக்ஷணாம்	வக்ஷணாம்	ஒடுகின்ற நதிகளை
ப்ரபிநத்	ப்ரபிநத்	{ கரையைக் கெல்லி, ஓடச் செய் தான். (என்பதாம்.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—11. இரணியத்தூப ரிஷி.

வச்சிராயுத மேந்திய இந்திரன், முன்னிருந்த, அல்லது, முக்கியமான எந்தப் பராக்கிரம முடைய காரியங்களைச் செய்துள்ளானோ, அவ் விந்திரனுடைய பராக்கிரம காரியங்களை விரைவிற் சொல்கின்றேன். அவைகள் யாவைகளெனினோ? அவைகளைக் கூறுவாம்:—மேகத்தைப் பிளந்தனன். இஃதோர் பராக்கிரம காரியமாம். பின்னர், நீரைத் துன்புறுத்தினன். அதாவது பூமியில் வீழ்த்தினன். இஃது இரண்டாவது பராக்கிரம காரியமாம். மலைகளின் சம்பந்தமாய்ச் செல்கின்ற ஆறுகளை இருகரைகளையும் கெல்லுவதினால் மிகப் பெருகச் செய்தனன். இஃதோ, மூன்றாவது பராக்கிரம காரியமா மென்க.

(11)

மந்திரம் 12.

३ १ २ ३ ३ १ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ ३ ३
613. अग्निरस्मि जन्मना जातवेदा घृतं मे चक्षुरमृतं म आसन् ।

३ १ २ ३ १ २ २ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २
त्रिधातुरको रजसो *विमानोऽजसं ज्योतिर्हविरस्मि सर्वम् ॥१२॥

இருக்கு—3-26-7.

சுநிரவரி ஜந்நநா ஜாதவெதா வ்யூதம் மெ வக்ஷுரமரூதம் ம
[சூவநு ।
த்ரிதாதுரகொ ரஜஸோ விமானோஜஸம் ஜ்யோதிர்ஹவிரஸமி
[ரவரி வவயு ॥

அந்வயம்.

(हे कुशिक!.) अग्निः, अहं, जन्मना एव, जातवेदा, अस्मि, मे, चक्षुः, घृतं, अमृतं, मे, आसन्, अर्कः, त्रिधातुः, रजसः, विमानः, अजसं, ज्योतिः, हविः, सर्वं, अस्मि,

(அல்லது)

अग्निः, अस्मि, जन्मना, जातवेदाः, घृतं मे चक्षुः, अमृतं, मे, आसन्, त्रिधातुः, अर्कः, रजसः, विमानः, अजसं, ज्योतिः, सर्वं हविः, अस्मि ॥

* विमानो धर्मो என்பது இருக்கு.

பதவுரை.

(हे कुशिक !)	(ஹே கூஸிக !)	{ விசுவாமித்திரமுனிவரின் பிதா வாகிய குசிக ரிஷியே ! போக் கிய மென்னும் அன்னம்,
अग्निः	அஹி:	{ போக்தாவாகிய அக்கினி, என்னு மிவற்றுள்
अहं	அஹம்	அக்கினியாகிய நான்,
जन्मना (एष)	ஜந்நநா (ஏவ)	பிறப்பினின்றே
जातवेदा अरिम	ஜாதவெதா அரீம	{ ஆன்ம வடிவாய் யிருக்கின்றேன். (கேட்டன் முதலியன இன் றப் பிரம் சாஷ்டாத்காரமுடை யேன்.)
मे	மே	எனது
वधुः	வஹு:	நெத்திரம்
वृतं	வரூதம்	மிக விளங்குகின்றது.
अमृतं	அமரூதம்	கரும் பயன்
मे	மே	என்னுடைய
आसन्	ஆஸந்	{ வாயிலிருக்கின்றது. (யானே போக்தா.)
अहं:	அஹ:	வாயுவும் நானாயிருக்கின்றேன்.
त्रिधातुः	த்ரிதாதா:	{ மூவகைப் பிரிவினுள், வாயு வடி வத்தால்
रजसः	ரஜஸ:	அந்தரிஷத்திற்கு
विमानः	விமான:	{ அதிட்டானமும் நானாயிருக்கின் றேன்.
अजस्रं	அஜஸ்ரம்	என்றுமுள்ள
ज्योतिः	ஜ்யோதி:	{ வானுலகிற்கு அதிட்டானமாகிய, இரவியும் நானாயிருக்கின் றேன்.
हविः	ஹவி:	போக்கியப் பொருள்கள்
सर्वं	ஸர்வம்	அனைத்தும்
अरिम	அரீம	நானாயிருக்கின்றேன்.

அல்லது

अग्निः	அஹி:	{ யான் அக்கினியாக (தேவர்கட்கு அவியைச் சேர்ப்பிப்பவனாக)
--------	------	---

अरिम	சுவீ	இருக்கின்றேன்.
जन्मना	ஜந்நநா	பிறந்த காலத்தினின்றே
जातवेदाः	ஜாதவெதா:	{ ஞானமுடையோனா யிருக்கின்றேன். அல்லது, தோன்றின பொருள்களனைத்தையும் தன் தான்மொசொருபமாய்க் காணுஞ் சர்வான்மாவாயிருக்கின்றேன். ஏனெனின்?
वृं मे चक्षुः	வரூதம் செ அக்ஷு:	{ தீயில் விட்ட நெய்யென, எனது கண் பிரகாசிக்கின்றது.
अमृतं मे आसन्	அமரூதம் செ அஸந்	கெடாத ஒளியாகிய அமுதம் என்னுடைய முகமா யிருக்கின்றது.
त्रिधातुः अर्कः	த்ரியாது: அக-:	{ மூவகைப் பிரிவாயுள்ள பிராணனும் நானாயிருக்கின்றேன்.
रजसः	ரஜஸ:	அந்தரிக்ஷத்தைப்பற்றி
विमानः	விமான:	{ விசேடமாய்ப் பரிணமிக்கும் வாயு வும் நானாயிருக்கின்றேன்.
अजस्रं	அஜஸ்ரம்	இடையறாது வெப்பந்தரும்
ज्योतिः	ஜ்யோதி:	{ இரவியும் நானாயிருக்கின்றேன். விரிப்பதிலன்?
सर्वं हविः अरिम	ஸர்வஹி: அரீம	{ நெய், புரோடாசு, முதலிய தேவ வுணவுகள் எல்லாம் நானாயிருக்கின்றேன் என்க.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—2. விசுவாமித்திரர் ரிஷி.

இம் மந்திரமும், மேல்வரும் மந்திரமும் அக்கினியைத் துதிக்கின்றனவாம். அதில் இம் மந்திரம், எல்லா வடிவமாய் அக்கினியைத் துதித்தலாம். இவ் வுலகம், (அன்னம்) போக்கிய வடிவாகவும், போத்துரு (புசிப் போன்) வடிவாகவும் இருவகைப்பட்டதாம். அவ்வாறே, “இதுவே அன்னமும், அன்னமுண்போனும். சோமமே அன்னம், அக்கினியே அன்னமுண்போன்” என மறைபுங் கூறுகின்றது. ஆண்டுப் போக்திரு வருக்க வடிவமாய் அன்னத்தைபுண்பது அக்கினியாம். அவ் வக்கினியும், அக்கினி, வாயு, ஆதித்தன், என்னும் (தீனையுள்ளடக்கிய மூவகை) வேற்றுமையால், மூவகையாகிய மண்ணுலகம், அந்தரிக்கவுலகம், வானுலகம் என்பவைகளை அதிட்டித்து நிற்கின்றது. அவ்வாறே “அது தன்னை மூவகையாக்கியது இரண்டாவது இரவி மூன்றாவதுவாயும்” என வாசசனேய மென்னும் மறைபுங் கூறுகின்றது. அவற்றுள், அவ் வக்கினியாகிய நான் பிறப்பிலிருந்தே சாட்சிவெதா

வாக (அதாவது கேட்டன், முதலியன இன்றியே இயற்கையில் சாக்ஷாத்காரம் பண்ணிய பரமான்ம வடிவாக) இருக்கின்றேன் என்பதாம். உலகத்தை விளக்குகின்ற பிரகாச வடிவம் எனது நேத்திரம் இப்போது மிக ஒளிர்கின்றது. திவ்யமாகிய கரும பலம் முதலிய விடய போகங்கள் எனது முகத்தில் (வாயில்) இருக்கின்றன. எல்லாப் போக்தா வருக்க வடிவங்களுந் தானாய் இருத்தலின் என்க. இவ்வாறு தனதான்மாவிற்குப் பூமியின் அதிட்டானத் தன்மையைக் கூறிவிட்டு, வாயு வடிவாய் அந்தரிட்சத்திற்கு அதிட்டானத் தன்மை கூறத் தொடங்கப்படுகின்றது:—மூலத்தில் அர்க்கன் என்பது முதலியனவற்றால். ஈண்டு அர்க்கன் என்றது வாயுவாம் “அதுவே அர்க்கனுடைய அர்க்கத் தன்மை” என மறையுங் கூறுதலின் என்க. அப் பிராணன் நானாயிருக்கின்றேன். அதாவது மூவகையாகத் தன்னைப் பிரித்து அவற்றுள் வாயு வடிவால் அந்தரிட்சத்திற்கு அதிட்டாதாவாயிருக்கின்றேன் என்பதாம். அவ்வாறே, ஆதித்தன் வடிவால் வானுலகிற்கு அதிட்டானத் தன்மை கூறப்படுகின்றது (மூலத்தில்) “கெடாத சோதி” என. அதாவது வானுலகிற்கு அதிட்டான மென்னும் நித்தியப் பிரகாசனாகிய ஆதித்தனும் நானாயிருக்கின்றேன் என்பதாம். இவ்வாறாய் போக்தா வடிவமாய்த் தன்னைச் சிந்தித்துக்கொண்டு, போக்கிய வடிவாயும் சிந்திக்கின்றார்.—மூலத்தில் யாதொரு அலிகள், என்பது முதலியவற்றால். பிரசித்தியான போக்கியங்கள் (அன்னங்கள்) அனைத்தும் நானாயிருக்கின்றேன் என்பதாம்.

அல்லது, நான் அக்கினியாயிருக்கின்றேன். அதாவது தேவர்கட்கு அவி களைச் சேர்ப்பிக்கின்றே னாதலின் ஒளி முதலிய குணமுடையனாயிருக்கின்றேன் என்பதாம். மற்றும், பிறப்பினின்றே ஞானமுடையவனாயிருக்கின்றேன் என்பதாம். தோன்றிய கணத்திலேயே எல்லா முணர்ந்தோனாயிருக்கின்றேன் என்க. அல்லது, தோன்றின வனைத்தையும் தனதான்மாவாய் உணர்கின்றது சாதவேதாவாம். அதாவது எல்லா வடிவாயிருக்கின்றேன் என்பதாம். அஃதெவ்வா மெனின்? கூறப்படுகின்றது:—பிரசித்தியாகிய நெய், எனது நேத்திரமாயிருக்கின்றது. அதாவது நேத்திரம் போன்றதா மென்பதாம். என்னை? உலகில் கண்ணும் பிரகாசிக்கின்றது; ஆவின் நெய்யும் (தீயாகிய) என்பல் விடப்பட்டின் என்னைப் (அக்கினியாகிய என்னை) பிரகாசிப்பிப்பதாயிருக்கின்றது, ஆதலின் என்க. ஒளியென்னும் அமுதமானது, அதாவது கெடாத பிரகாசம், எனது வாயில் இருக்கின்றது. பிராணன், அபானன், என்னும் மூவகையா யுள்ளதும், போற்றத் தக்கதுமாகிய பிராணனும் நானாயிருக்கின்றேன். அவ்வாறே அந்தரிக்ஷத்தினுடைய, விமானம்=விசேடமா யுண்டாக்குவது, என்னும் வாயுவும் நானாயிருக்கின்றேன். மற்றும், இடைவிடாது வெப்பந்தருள் சூரியனும் நானாயிருக்கின்றேன். விரிப்பதி லென்? நெய், புரோடாச முதலிய இந்த அவி வடிவத்தால்

உபலக்கணமா புணரப்பட்ட அவ் வனைத்தும் நானாயிருக்கின்றேன் என்பதாம். “உண்மையில் இவ் வனைத்தும் பிரமம்” என மறைபுங் கூறுகின்றதா மாதலின் என்க. அவ் வக்கனியை எல்லா வடிவமாகக் கூறியதால் அக்கனியே பரப்பிரமம் எனப்பட்டது. (காண்க.) (12)

மத்திரம் 13.

2 3 2 3 9 2 2 3 9 2 2 3 9 2 9 2
614. पात्यमिविपो अग्रं पदं वेः * पाति यह्वश्चरणं सूर्यस्य ।
2 3 9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2 3 9 2
पाति नाभा सप्तशीर्षणमग्निः पाति देवानामुपमादमृष्वः ॥ १३ ॥
இருக்கு 3-5-9.

வாதூலிவிபொ அமு வடி வெஃ வா தி யஹ்ஷாணம்
[வையுஷா] |
வா தி நாலா வபரீஷாணமஃ வா தி டெவாநா உபமாத
[உஷா] ||

அந்வயம்.

அग्निः, वेः, विपः, अग्रं, पदं, पाति, यह्वः, सूर्यस्य, चरणं, पाति, नाभा,
सप्तशीर्षणं, पाति, ऋष्वः अग्निः, देवानां उपमादं, पाति ॥

பதவுரை.

அग्னி:	அமு	அக்கினி தேவதை
वे:	வெஃ	யாண்டும் நிறைந்த
विपः	விவஃ	பூமியின் சம்பந்தமாய்
अग्रं	அமு	முக்கியமாயுள்ள
पदं	வடி	இடத்தைக்
पाति	வா தி	காப்பாற்றுகின்றது.
यह्वः	யஹ்	மகத்தாகிய அக்ஷினி,
सूर्यस्य	ஸூரியஸூ	இரணியின்
चरणं	அரணம்	வழியாகிய அந்தரிட்சத்தைக்
पाति	வா தி	காப்பாற்றுகின்றது.
नाभा	நாலா	அந்தரிட்சத்தில் (வானில்)
सप्तशीर्षणं	வபரீஷாணம்	மருத் கணத்தைக்

* पाति प्रियं रिपो अग्ने, என்பது இருக்கு.

पाति	வாதி	காப்பாற்றுகின்றது.
ऋः अग्निः	ஐவ்ஃ சுயிஃ	காணற்குரிய இவ் வக்கினி
देवानां उपमाद्	ஐவாநாஃ உவபாடிஃ	{ தேவர்கட்குக் களிப்பைக்கொடுக்கும் வேள்வியைக்
पाति	வாதி	காப்பாற்றுகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—14. விசுவாமித்திர ரிஷி.

அக்கினி, யாண்டும் நிறைந்துள்ள பூமியின் சிறந்த இடங்களைக் காப்பாற்றுகின்றது. மகத்தாகிய அக்கினி, இரவியின் மார்க்கமாகிய அந்தரி சுஷத்தைக் காப்பாற்றுகின்றது. அந்தரிட்சத்தின் நடுவில் மருத் கணத்தைக் காப்பாற்றுகின்றது. பார்க்கத்தக்க இவ் வக்கினி, தேவர்கட்குக் களிப்பையுண்டாக்கும் வேள்வியைக் காப்பாற்றுகின்றது என்பதாம். (13)

மூன்றாவது கண்டம்

முற்றம்.

நான்காவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—6. கண்டம்—1.

பன்னிரண்டு மந்திரங்களாலானது.

தேவதைகள் :—2, அக்கினி. 3, கிருது. 3, 6-புருடன். 7, கிருட்டா. 8, வான், மண். 9, 11, இந்திரன். 10, ஆன்மா. 13, கோ. சந்தம் :—1, 2, பந்தி. 3, 7, 9, 10, அதுஷ்டிப். சுரம் :—1, 2, பஞ்சமம். 4, 7, 9, 10, கார் தாரம். 7, 11, 12, தைவதம். இருடிகள் ஆங்காங்கு கூறப்படுவார்கள்.

மந்திரம் 1.

615. १२ ३ १ २३ २३१ २
 १२ २२ ३ १२ ३ २ २२ २२ ३ १ २
 स त्वन्नो अग्ने पयसा वसुविद्रयिं वर्चो दशोऽदाः ॥ १ ॥

ஸுராஜஞ்ஞெ ஸலியாந ஜீஹ்வா வரதூஜராவநி ।
 வஸவெனா சுமெ வயஸா வஸுவித்ரயிம் வவெபா ஓஸெஹாஃ ॥

அந்வயம்.

சமிதான, டீதீவ:, அஸே!, ஸாஜந்தீ, ஸாஸனி, அந்த:, ஜிஹ், சரதி, அஸே!,
 வஸுவித், ச: த்வ், ந: பயஸா, ரயி, ட்ஷே, வர்வ:, அடா: ॥

பதவுரை.

சமிதான	ஸலியாந	{ வேட்போர்களால் ஒளி மிக வளர்க்கப்பட்டதும்,
டீதீவ:	ஜீஹ்வ:	{ எவற்றினும் மேலாய்ப் பிரகாசிப் பதுமாகிய
அஸே!	சுமெ!	அக்கினியே! (உனது)
ஸாஜந்தீ	ஸுராஜன்	பிரகாசமாகிய
ஸாஸனி அந்த:	சூஸநி சுஜ:	வாயின் நடுவினுள்ள
ஜிஹ்	ஜிஹ்வா	நாக்கு
சரதி	வரதூ	(அவியைப்) புதிக்கின்றது.
அஸே!	சுமெ!	அக்கினியே!
வஸுவித்	வஸுவித்	தனத்தையடைவிக்கின்ற,
ச: த்வ்	ஸ: சுவ	அத்தகைய நீ
ந: பயஸா	ந: வயஸா	எமக்கு அன்னத்தோடு
ரயி	ரயி	இரமணிய தனத்தையும்
ட்ஷே	ஓஸெ	பார்க்கத்தக்க
வர்வ:	வவஃ	{ ஒளியையும், அல்லது, ஒளித் தன்மையையுந்
அடா:	சுஹா:	தருவாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—1. வாமதேவ ரிஷி.

வேட்போர்களால் ஒளியெழ வளர்க்கப்பட்டதும், எல்லாவற்றினும்
 மேலாய் விளங்குவதுமாகிய அக்கினியே! பிரகாசமுள்ள வாயின் நடுவின்
 கண்ணுள்ள (உனது) நாக்கு, அவிகளை (தேவவுணவுகளை) உண்கின்றது.
 தனத்தைச் சேர்ப்பிக்கின்ற அத்தகைய அக்கினியே! நீ, அன்னத்துடன்
 இரமித்தற் குரிய தனத்தையும், காணற்குரிய ஒளியையும், அல்லது, ஒளித்
 தன்மையையும் எங்கட்குக் கொடுப்பாயாக என்பதாம். (1)

மந்திரம் 2.

3 22 22 3 22 22
616. वसन्त इन्नु रन्त्यो ग्रीष्म इन्नु रन्त्यः ।

3 12 22 3 12 22 3 12 22
वर्षाण्यनु शरदो हेमन्तः शिशिर इन्नु रन्त्यः ॥ २ ॥

வசன்து ஊனு ரன்தொ ஸ்ரீஷ் ஊனு ரன்து : |

வஷ்டாணனு ஸரடொ ஹெம்து: ஸிசிர ஊனுரன்து: ||

அங்வயம்.

वसन्तः इन्नु, रन्त्यः, ग्रीष्म इन्नु, रन्त्यः, वर्षाणि अनु, शरदः, हेमन्तः,
शिशिरः इन्नु, रन्त्यः ॥

பதவுரை.

वसन्तः इन्नु	வசன்து: ஊனு	இளவேனில் காலம்
रन्त्यः	ரன்து:	இரமித்தம் குரியது.
ग्रीष्म इन्नु	ஸ்ரீஷ் ஊனு	முதுவேனில் காலம்
रन्त्यः	ரன்து:	இரமித்தம் குரியது.
वर्षाणि अनु	வஷ்டாணி சுநு	மழை காலத்தின் பின்னர்
शरदः	ஸரட:	குளிர் காலமும்
हेमन्तः	ஹெம்து:	முன்பனிக் காலமும்
शिशिर इन्नु	ஸிசிர ஊனு	பின்பனிக் காலமும்
रन्त्यः	ரன்து:	இரமிக்கத் தக்கனவாம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—2. வாமப்தவ ரிஷி.

சித்திரை, வைகாசியாகிய வசந்தரிதுகாலமே இரமிக்கத்தக்கதாகின்றது. ஆனி, ஆடியாகிய கிரீஷ்மரிதுவே இரமித்தம் குரியதாம், ஆவணி புரட்டாசியாகிய மழைக்காலரிதுவே இரமிக்கத்தக்கதாம். அதன் பின்னர், அர்ப்பிசி, கார்த்திகைகளான அவயவங்களையுடைய சரத்தாலரிது இரமிக்கத் தக்கதாம். மார்கழி, தையாகிய ஏமந்தரிதுவே இரமிக்கத்தக்கதாகின்றது. மாசி பங்குனியாகிய சிசிரரிதுவே இரமிக்கத்தக்கதாம். (2)

திற்ப்பு:—சண்டு, இருது. வென்பது ஈசுர னென்பர். சிலர்,

மந்திரம் 3.

3 1 2 3   1 2   3 2 3 1 2
617. सहस्रशीर्षाः पुरुषः सहस्राक्षः सहस्रपात् ।

1 2   3 1 2 3 1 2   2 3
* स भूमिं † सर्वतो वृत्वात्यतिष्ठदशांगुलम् ॥ ३ ॥

இருக்கு 10-90-4.

ஸஹஸ்ரஸீஷ்டாஃ பௌஸாஷ்டஃ ஸஹஸ்ராக்ஷஃ ஸஹஸ்ரவாசு ।
ஸ ஹகுலிம் ஸவதுதொ வ்ரக்வாதூதிஷ்டஃ ஷாங்குலம் ॥

அந்வயம்.

புருஷ:, सहस्रशीर्षाः, सहस्राक्षः, सहस्रपात्, सः, भूमिं, सर्वतः, वृत्वा,
दशांगुलं, अत्यतिष्ठत् ॥

பதவுரை.

புருஷ:	பௌஸாஷ்டஃ	{ விராட் புருடன் (பெரும் பொருளாகிய இறைவன்)
सहस्र शीर्षाः	ஸஹஸ்ரஸீஷ்டாஃ	{ எண்ணிலாக் சிவசுக்ளைபுடையானும்,
सहस्राक्षः	ஸஹஸ்ராக்ஷஃ	அளவிலாக் கண்களுடையானும்,
सहस्रपात्	ஸஹஸ்ரவாசு	{ அளவற்ற பாதங்களை புடையானுமாவன்.
सः	ஸ:	அப் புருடன்
भूमिं	ஹகுலிம்	அண்டமாகிய தரையை
सर्वतः	ஸவதுத:	எல்லா வையானுஞ்
वृत्वा	வ்ரக்வாதூ	சூழ்ந்துகொண்டு
दशांगुलं	ஷாங்குலம்	{ பத்துவிரற்கடை அளவுள்ள இருதயத்தைக்
अत्यतिष्ठत्	அதூதிஷ்டஃ	{ கடந்து இனிது நிலைத்திருக்கின்றனன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—3. நாராயண ரிஷி.

எல்லா வுயிர்களின் சமட்டியாகிய (கூட்டமாகிய) விராட் என யாதொரு புருடன் உள்ளானோ, அவன், ஆயிரமென்னு மெண்ணால் உபலக் கணமாயறியப்பட்ட எண்ணமுடியாத தலைகளைபுடையவன் என்பது பொருள்.

, * सभूमिं विश्वता वृत्वा, என்பது இருக்கு.

† सर्वतः स्पृत्वा, என்பதும், யஜுர் सहस्र शीर्षा என்பதும், யஜுர்

எல்லாவுயிர்களுக்குண்டான தலைகளைத்துமே இவனுக்கு ஆயிரந்தலைகளா
மென்க. அவன் அவ்வுடல்களினுள் ளிருக்கின்றனாதலின் தலைகளெல்லாம்
அப் புருடனுடையவைகளேயாம் என்பதாம். இவ்வாறே, ஆயிரங்கண்க
ளுடைமையும், ஆயிரங் கால்களுடைமையும் மென்பதுங் கண்டுகொள்க.
அப்பருடன் பிரமாண்டமாகிய வருண்டை வடிவப் பூமியை நாற்புறமுஞ்
சூழ்ந்து வளைந்துகொண்டு பத்துவிரங்கடை யளவுள்ளதோரிடத்தைத்
தாண்டியிருக்கின்றான். அதாவது பத்துவிரங்கடை என்றது உபலக்கணமாம்
ஆதலின் பிரமாண்டத்தினின்றும் வெளியிலும் எங்கும் வியாபித்திருக்கின்
றான் என்பது பொருள். (3)

மந்திரம் 4.

618. १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ ३ ३ १ २ ३ १ २
त्रिपादूर्ध्व उदैत्पुरुषः पादोऽस्येहाभवत् पुनः ।
२ ३ २ ३ ३ २ ३ २ ३ २
तथा विष्वङ् व्यक्राम द * शनाऽनशने अभि ॥ ४ ॥

10-90-4.

திரிபாடி உடைய உடைபுருஷன்: பாடொடைய ஹா ஹவசு புகுந்:
தயா விஷ்வங் வயகாம ட * ஶநாநசனே அபி ||

அந்வயம்.

त्रिपात् पुरुषः, ऊर्ध्वः, उदैत्, अस्य, पादः, इह, पुनः, अभवत्, तथा,
विष्वङ्, व्यक्रामत्, अशनानशने, अभि ॥

பதவுரை.

त्रिपात् पुरुषः	திரிபாடி புகுந்:	{ மூன்று பாதங்களை யுடைய அப் புருடன்
ऊर्ध्वः उदैत्	ஊர்ஹு: ஊடெய்	{ உலகத்தின்குணதோஷங்களுக்கு வேறாய் மேம்பட்டவனாக இருக்கின்றான்.
अस्य	சுவஸ்ய	இப் புருடனுடைய
पादः	பாடி:	ஒருகூறு
इह	ஊஹ	இம் மாயையின்கண்
पुनः	புகுந்:	அடிக்கடி
अभवत्	சுவவசு	வெளிப்படுகின்றது.
तथा	தயா	அவ்வாறே

* साशनानशने, என்பது இருக்கிலும் எகரினும் பாடம்,

विष्वक्

विष्वक्

பலவகை வடிவாய்

व्यकामत्

व्यक्तादि

வியாபிக்கின்றது.

अशनानशने अशि

अशनानशने अशि

மற்றும், உண்ணல் முதலிய
செய்கைகளையுடைய பிராணி
களாகவும், அவைகளில்லாத
மலை, ஆறு முதலிய அசேதனங்
களாகவும் உலகம் பரந்தது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4.

இருக்கு—4.

பந்தத்தின் றொடர்பற்றவனும், மிகுந்த வடிவமுள்ளவனும், மூன்று
பாதங்களை யுடையவனுமாகிய இப் புருடன், அஞ்ஞான காரியத்தினின்றும்
தோன்றிய வடிவனாயிருந்தும், அதிலுள்ள குண தோடங்களுடன் றொடர்
பற்று மேம்பட்டவனாயிருக்கின்றான். இவனுடைய யாது ஒரு கூறுண்
டோ, அது, மாயையிற் றோன்றுகின்றது. அதாவது ஆக்க லழித்தல்களால்
மறித்தும் மறித்தும் வருகின்றது என்பதாம். இவ்வுலகம் பரமான்மா
வினது ஓர் கூறார் தன்மை, “இவ்வனைத்தையும் யான் வியாபித்துள்ளேன்,
ஒரு கூறால் உலகம் நிலைத்திருக்கின்றது” எனப் பகவானாகிய கண்ணபிரானு
லங் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. மாயையின்பாற் றோன்றிய பின்னரோ,
தேவ, மதுட, பசு, பகி முதலிய வடிவத்தாற் பலவகையாய் வியாபித்திருக்
கிருக்கின்றனன். யாது செய்துகொண்டேனின்? பசி முதலியவைகளைக்
குறியாகச் செய்கொண்டு நிறைந்திருக்கின்றனன். அவைகளை யுடைய
சேதனசமுதாயமும்; அவைகளில்லாதனவாய் மலை, யாறு முதலியவைக
ளும் என்ன, விருவகையாக உள்ளவாறுண்டாக்கி, இப் புருடனே பலவகை
யாய்த் தோற்றுமாறு செய்துகொண்டு வியாபித்தனன் என்பதாம். (4)

மந்திரம் 5.

१२३ २३ ३ २३२३ ३ १ ३
619. पुरुष एवेदं सर्वं यद्वत् यच्च भाव्यम् ।

१ २ ३ १ ३ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
पादोऽस्य सर्वाभूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवि ॥ ५ ॥

இருக்கு 10-90-2.

வாருஷ வாவெஷ வவஷ யஷுதம் யஷ வாவஷ |

வாஷொவஷ வவஷாலுதாநி த்ரிவாஷஸுஷுதம் ஷிவி ||

அந்வயம்.

इदं, सर्वं, पुरुषः एव, यत्, भूतं, च, यत्, भाव्यं, सर्वाभूतानि, अस्य, .

पादः, अस्य, त्रिपात्, अमृतं, दिवि ॥

பதவுரை.

ஈவ்	ஈடிஃ	(நிகழ் காலத்துள்ள) இவ்வுலகம்
சவ்	ஸவடிஃ	அனைத்தும்
புருவ: ஈவ	புருவாஷ: வளவ	புருடனே யாகின்றான்
யத்	யக்	யாது,
மூத்	மூதஃ	{ இறந்த காலத்திற் தோன்றி யிருந்ததோ,
ய	ய	மற்றும்,
யத்	யக்	யாது,
மாய்	மாவடிஃ	{ வருங்காலத்திற் றேன்றுவதோ, அவ் வனைத்தும் புருடனே யாகின்றான்.
சவாமூதானி	ஸவடிவாஹூதாநி	{ முற்காலத்திலுள்ள சராசரப் பொருள்கள்
மாய்	மாவடி	இப்புருடனுடைய
பாட:	பாடி:	நான்காவது கூறும்.
மாய்	மாவடி	இப் புருடனின்
நிபாந்	நிபாந்	{ மூன்று பாதங்களும் (மீந்த வடி- வம்)
மசூத்	மசூதஃ	மரணமற்றதாயிருந்து,
நிபி	நிபி	{ ஒளிவடிப்தில் நிலைத்திருக்கின் றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு.—5.

நிகழ் காலத்திய இவ்வுலகனைத்தும் புருடனே யாவன். சென்ற காலத் திற்றேன்றிய.வுலகமும், வருங்காலத்திற் றேன்று முலகமுமாகிய அனைத் தும் புருடனே யாவன். நிகழ் காலத்திலுள்ள பிராணிகளைத்தும் சராசர வடிவமாகிய புருடனுடைய கூறுகளானதே போன்று, போன கால, வருங்கால மென்னும் இருவகையாலானதுங் காணற்பாலது என்பது கருத்து. அவ் விரு வகையே விளக்கப்படுகின்றது:—இப் புருடனுக்கு மூன்று காலத்திலுள்ள பிராணிகளைத்தும் நான்காவது கூறாகும். எஞ்சிய இப்புருடனுடைய முப் பாதமானதோ? கேடிலாததாய்ப் பிரகாசம் மீந்த சுயம் பிரகாச வடிவத்தில் நிலைத்திருக்கின்றது. ஈண்டு, நிலைத்திருக்கின்றது என்பது எஞ்சி நின்றது. எப்போதும் “உண்மையானதும் அறிவானதும் அந்த மற்றதும் பிரமமாம்” என்பதால் பிரமத்திற்கு இவ் வளவெனும் தன்மையின்மையானால் பாதம் நான்கெனப் பகருதல் முடியாததாயினும்; இவ் வுலகம் பிரம வடிவத்தை நோக்க மிகச் சிறியதாம் எனக்கூறும் வேட்கையாற் பாதங்களென்று உபசாரமாய்க் கூறப்பட்டது என்பதுணர்க, (5)

மந்திரம் 6.

620. * तावानस्य महिमा † ततो ज्यायांश्च पूरुषः ।

३ १२३ १ २२ ३ १२ २२ ३ १२
उतामृतत्वस्येशानो यदन्नेनातिरोहति ॥ ६ ॥

இருக்கு 9-61-12.

தாவா நவஸூ உஹிஷா ததொ ஜ்யாயாஸூ வ-ஹுரூஷஃ ।

உதாஜு-தக்ஷவஸூஸாநொ யதந்நொநா திரொஹதி ॥

அந்வயம்.

तावान्, अस्य, महिमा, पूरुषः, ततः च, ज्यायान्, उत, अमृतत्वस्य,
ईशानः, यत्, अन्नेन, अतिरोहति ॥

பதவுரை.

तावान्	தாவாநு	{ முக்காலத்திய வுலகங்கட்கும் பற் றுக் கோடாதல் முதனிய அவ் வனைத்துமே.
अस्य	அவஸூ	இப் புருடனுடைய
महिमा	உஹிஷா	{ ஆற்றல் வீட்சடமாம். (உண்மை வடிவமன்று)
पूरुषः	வ-ஹுரூஷஃ	உண்மையாகிய புருடனே,
ततः च	ததஃ ச	{ ஆற்றலென்னும், அம் மகிமை யினின்றும்
ज्यायान्	ஜ்யாயாநு	மிக மேம்பட்டோ னாவன்
उत	உத	மற்றும்,
अमृतत्वस्य	அமரூ-தக்ஷவஸூ	தேவத் தன்மைக்கு
ईशानः	ஐஸாநஃ	மாயை வாயிலாக இறைவனாவன்.
यत्	யத்	(யாதினு லெனின் ?)
अन्नेन	அந்நெந்	{ சீவர்களின் பயனாகிய நிமித்தத் தால்
अतिरोहति	அதிரொஹதி	{ காரணமாய் நிற்கும் நிலைமையை விட்டு உலகமாத் தன்மையை யடைகின்றனன், ஆதலின் என்க.

* रातावानस्य, † अतो ज्यायां என இருக்கும், எசுரு மோதுகின்றது.

சாயண பாடியம்

கண்டம்—4. இருக்கு—6.

சென்ற காலத்திலிருந்ததும், நிகழ் காலத்திலிருக்கின்றதும், வருங் காலத்தி லுண்டாகுவதுமாய உலகம் முதலியவற்றிற்கு, யாதொரு ஆதார னாதற் றன்மையுண்டோ, அது முதலிய வனைத்துமே இப்பரம புருட னுடைய ஆற்றல் விசேடமாம். அவனுடைய உண்மை வடிவமன்று. உண் மையாகிய புருடனோ, அந்த மகிமைகளி னின்றும் மிக வியப்பானவன் என் பது பொருள். மற்றும், தனது மாயையால் தேவத் தன்மைக்கு இறைவ னாவான் என்க. எக் காரணத்தால் பிராணிகளின் போக்கிய வடிவ அன்ன மென்னு நிமித்தத்தால் காரணமாய் நிற்கும் தனது அவத்தையை விட்டு, காணப்படும் உலகமாகின்ற அவத்தையை யடைகின்றனோ, அக் காரணத் தால், பிராணிகளினுடைய கரும போகத்தின் பொருட்டு, உலகமாய் நிற்கு மவத்தை யுடன்பாடாதலின், இது அவனுடைய உண்மை நிலை அன் றென்பதுணர்க.

(6)

மந்திரம் 7.

9 2 3 9 2   3 2 3 2 3 9 2
621. ततो विराडजायत विराजो अधि पूरुषः ।

2 3 9 2 2 2   3 2 3 3 9 2 3 2
स जातो अत्यरिच्यत पश्चाद्भूमिमथो पुरः ॥ ७ ॥

இருக்கு 10-6-5.

தொ விராஜஜாயத விராஜோ ஸயி வகுரஃஷஃ ।

ஸ ஜாதோ ஸதூரிஷுத பஸாஹுஜிமயோ பஃரஃ ॥

அந்வயம்.

ततः, विराट्, अजायत, विराजो अधि, पूरुषः, जात, सः, अत्यरिच्यत,
पश्चात्, भूमिं, अथो, पुरः ॥

பதவுரை.

ततः	ததஃ	அவ் வாதிபுருடனினின்று
विराट्	விராட்	பிரமாண்டமாகிய வுடம்பு
अजायत	ஸஜாயத	உண்டானது.
विराजो अधि	விராஜோ ஸயி	{ விராட், என்னும் அத் தேகத்தின் கண்
पूरुषः	பஃரஃஷஃ	{ பரபுருடன் உள்ளவாறு தோன் றினன்.

जातः सः	ஜாத: ஸ:	உற்பன்னமாகிய அப் புருடன்
अत्यरिच्यत	அத்யரிஅஜத	{ விராட்டினின்றும் வேறான தேவ, மனுட பட்சிகளாயினான்.
पश्चात्	புஷ்டாக்	பின்னர்,
भूमिं	பூமிஓ	பூமியை யுண்டாக்கினான்.
अथो	அயோ	பூமியை யுண்டாக்கிய பின்னர்
पुरः	புர:	{ பிராணிகளின் தேகத்தை யுண் டாக்கினன்.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—7.

இக் கண்டத்தின் நான்காவது மந்திரத்திற் கூறிப்போந்த “ பல்லுரு வாய் வியாபித்தனன் ” என்னும் பொருளே ஈண்டும் விரிக்கப்படுகின்றது:— அப் பரம புருடனிடத்தின்று விராட்டென்னும் பிரமாண்டமாகிய வுடம்பு உண்டானது. பலவகைப் பொருள்கள் இதில் விளங்கப்படுதலின் இது விராட் எனப்பட்டது. பின்னர், விராட்டென்னு அந்தத் தேகத்தையே அதி கரணபாக்கிக்கொண்டு அவ்வுடம்பை அபிமானிப்பவனாகிய ஒரு புருடன் றேன்றினன். வேத முடிகளைத்தானு முணரப்படும் அத்தகைய இவனே பரமான்மாவாவன். அவனே பல வருவமாய்ப் புகுந்து பிரமாண்டத் தை யபிமானிக்கும் தேவதையாகிய சீவான்மாவும் ஆயினன். இவைகள் அதர்வண வேதத்தினுடைய உத்தரதாப நீய வுபநிடதத்தில் மிக வெளிப் படையாய்க் கூறப்படுகின்றன ” அஃது வருமாறு:—அத்தகைய இவன் மாயையினாலே பூதங்களையும், இந்திரியங்களையும், விளங்குகின்ற தேவதை களையும், கோசங்களையுஞ் சிருட்டித்துப் புகுந்துகொண்டு, மூடன், மூடன், (சீவன் சீவன்) என வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன ” என்பதாம். உண்டாக்கிய அவ் விராட் புருடன், விராட்டினும் வேறான, தேவர், மனிதர், விலங்கு முத லியவைகளாயினான். தேவர்கள் முதலிய சீவத்தன்மையை யடைவதன் முன் னர் பூமியை யுண்டாக்கினன். ஈண்டுப் பூமியை யுண்டாக்கினன் என்பது எஞ்சி நின்றது, பூமியை யுண்டாக்கிய பின்னர் அவர்களுடைய தேகங்கள் யுண்டாக்கினன். எழுவகைத் தாதுக்களால் நிறைந்திருத்தலின் உடம்பு புரியெனப்பட்டது.

• **मन्ये वांद्वावा.....ममिता योजनानि प्रतिष्ठे ह्यभवतं वसूनां ते नो** என்பது ஆதர்வணம்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—3. இருக்கு—8. வாமதேவர் ரிஷி.

வானுலக மண்ணுலகங்கட்கு அபிமானிகளான தேவர்கள் ! உங்களிருவரையும் இனிது எம்மைப் பரிபாவிக்கத் தக்கவர்களென யானுணர்கின்றேன். வானுலக மண்ணுலகங்களுக்கிரிய தேவர்கள் ! நீவிர் அளவற்ற தன முதலியவைகளை மிக விருத்தி பண்ணுவீர்களாக. வானுலக மண்ணுலகங்களின் தேவர்கள் ! நீவிர் எங்களுடைய சுக காரியத்தில் தோற்றுவிர்களாக. அவ் வானுலக மண்ணுலகங்களின் தேவர்கள் எங்களைப் பாவங்களினின்று நீக்குவார்களாக என்பதாம்.

(8)

குறிப்பு.—3யாஜுஃம், என்பது தனம்.

மந்திரம் 9.

623. १२ ३ १२ ३ १२ ३ २ ३ १२
 हरी त इन्द्र श्मश्रूयुतो ते हरितौ हरी । ।

१ २ ३ १२ ३ १२ ३ १२
 तन्त्वा स्तुवन्ति कवयः पुरुषासो वनर्गवः ॥ ९ ॥

ஹரீ த ஐந்தூ ஸ்ரஸ்ருஹுணுதொ தெ ஹரிதள ஹரீ ।

தன்தா ஸ்ருவந்தி கவயஃ பூர்ஸுஷாவஸா வநமர்஑வஃ ॥

அந்வயம்.

हे इन्द्र !, ते, श्मश्रूणि, हरी, उतो, ते, हरी, हरितौ, वनर्गवः, कवयः,
 पुरुषासः, तं, त्वा, स्तुवन्ति ॥

பதவுரை.

हे इन्द्र !

ஹை ஐந்தூ !

இந்திரனே !

ते

தெ

உனது

श्मश्रूणि

ஸ்ரஸ்ருஹுணி

வீசை தாடிகள்

हरी

ஹரீ

பச்சைநிற முடையனவாம்.

उतो

உதொ

மற்றும்,

ते

தெ

உன்னுடைய

हरी

ஹரீ

குதிரைகள்

हरितौ

ஹரிதள

பச்சைநிற முடையவைகள்.

वनर्गवः

வநமர்஑வஃ

{ கோக்களிடத்து, அல்லது, மறை
 மொழிகளின் கண் அன்புள்ள

कवयः

கவயஃ

நுண்ணுணர் வுடையோர்களான

புருவாச:	வா-ர-ஷாஸ:	புருடர்கள்,
த	த	கீர்த்தியுள்ள, அத்தகைய
வா	சுவா	உன்னைத்
சுவந்தி	ஸ்வ-வனி	துதிக்கின்றார்கள்.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—9.

உன்னுடைய வீசைகளுந் தாடிகளும் சோமரச மருந்தலாற் பச்சை நிறமுடையனவாம். அவ்வாறே, “இந்திரனது தாடி வீசைகள் பச்சை நிறங்களால் முடியுள்ளன” என மறையுங் கூறுகின்றது. மற்றும், உன்னுடைய குதிரைகளும் பச்சை நிறமுடையனவாம். கோக்களை வழிபடுகின்ற மேதாவிகள், அல்லது, மறைமொழியி லன்புள்ள மேதாவிகள் என்னும் புருடர்கள்; அத்தகைய உன்னைத் துதிக்கின்றார்கள் என்பதாம். இம்மந்திரம் அதர்வணத்திற் சிறிது பாடப் பேசுத்தையுடையது. (9)

மந்திரம் 10.

२३३ १२ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ २
624. यद्वर्चो हिरण्यस्य यद्वा वर्चो गवां यत् ।

३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
सत्यस्य ब्रह्मणो वर्चस्तेन मा संसृजामसि ॥ १० ॥

யவ்வெ-பூ ஹிரணயஸ்ய யவ்வெ-பூ மவாஜாத |

வதஸ்ய வ்-ஹ்ணோ வவ்வெ-பூ ம ஸம்ஸூஜாமஸி ||

அந்வயம்.

हिरण्यस्य, यत्, वर्चः, वा, गवां, यत्, वर्चः, उत, सत्यस्य, ब्रह्मणः, वर्चः
तेन, मां, संसृजामसि ॥

பதவுரை.

हिरण्यस्य	ஹிரணயஸ்ய	{ இனியது செய்யும் இரமணீய
यत्	யத்	தனத்திற்கு
वर्चः	வ-ர்-சு	யாதொரு
वा	வா	காந்தியுண்டோ,
गवां	மவா	மற்றும்,
यत्	யத்	கோக்கட்கு
		யாதொரு

घर्चः	வ அ-அ:	காந்தியுண்டோ,
उत	உத	இன்னும்
सत्यस्य	ஸத்யஸ்ய	உண்மையாகிய
ब्रह्मणः	ஸ்வஹண:	{ வேதத்திற்கு, அல்லது, பிரமத் திற்கு
घर्चः	வ அ-அ:	யாதொரு காந்தியுண்டோ,
सेन	செந	அதனோடு (அவைகளை)
मा	மா	எம்மை (யாம்)
संसृजामसि	ஸம்ஸுஜாமஸி	{ கூட்டுமாறு (அடைபுமாறு) வேண்டுகின்றோம்.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—10. வாமதேவ ரிஷி.

இனியதைச் செய்யும் இரமணீயமென்னுந் திருநாமமுள்ள தனத்திற்கு யாதொரு காந்தி யிருக்கின்றதோ, அல்லது, இப் பெயருள்ள கோக்கட்கு யாதொரு காந்தி யுண்டோ, மற்றும், அனைவராலும் உடன்பட்ட பிரமத் திற்கு யாதொரு, காந்தியுண்டோ அவைகளோடு கூடுமாறு (அவைகளை யடைபுமாறு) வேண்டுகின்றோம். யாங்கள் தன்முடையோர்களாயும், கோக்களுடையோர்களாயும், கல்வி யுடையோர்களாயும் ஆவோமாக என் பது உட்கிடை.

(10)

மந்திரம் 11.

२३ १ २ ३ २ ३ २ ३ ३ २३ १ २
625. सहस्तन्न इन्द्र दद्वयोज ईशे ह्यस्य महतो विरिप्तिन् ।

२ ३ १ ३ १ २ २ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
क्रतुन्न नृम्णं स्थविरश्च वाजं वृत्रेषु शत्रून्सहना कृधी नः ॥

ஸஹஸ்தந்ந ஐந்த்ர டத்வயோஜ ஈஸ்ய ஹஸ்ய உஹதொ விரஹிந் ।

க்ரதுந்ந ந்ரம்ணம் ஸ்தவிரஸ்ச வாஜம் வுத்ரேஷு ஸத்ருந்நஹநா

[க்யூய் ௧௩ ॥

அந்வயம்.

हे विरिप्तिन्!, इन्द्र!, सहः, तत्, ओजः, नः, दद्वि, हि, अस्य, महतः,
ईशे, नः, क्रतुं न, नृम्णं, च, स्थविरं, वाजं, कृधि, नः, शत्रून्, वृत्रेषु,
सहना ॥

பதவுரை.

ॐ विरिञ्चिन्!	ஹெ விரவிஞ்!	{ துதிப்போர்கட்கு ஆசி மொழி கூறுவோய்!
इन्द्र !	உந்ரு !	இந்திரனே !
सहः	ஸஹ:	பகைவரை யடக்குதற் குரிய
सत्	தக்	அத்தகைய கீர்த்தியுள்ள
भोजः	ஹஜ:	(உனது) ஆற்றலை,
नः	ந:	எங்கட்குக்
वदि	வடி	கொடுப்பாயாக.
हि	ஹி	ஏனெனின்? நீ
अस्य महतः	அஸ்ய மஹத:	இப் பேராற்றலுக்கு
ईशे	ஐஸ்ய	{ இறைவனாகின்றாய். ஆதலின் என்க.
नः	ந:	(மற்றும்) எங்கட்கு
सुतं न	சுதுதம் ந	வேள்வியைப் போன்று
मृगं	மருகம்	தனத்தையும்
च	ச	மற்றும்,
स्थविरं	ஸ்தவிரம்	மிகப் பெரிய
वाजं	வாஜம்	வன்மையையும்
कृधि	கருயி	{ (உண்டாகச்) செய்வாயாக. அவ் வாதே,
नः	ந:	எங்களுடைய
शत्रून्	சாதுருந்	சத்துருக்களை வாட்டுதற்குரிய
वृत्रेषु	வருத்ருஷு	உபாயங்களைத்தேடும் விஷயத்தில்
सहना	ஸஹநா	அதுகூலஞ் செய்வாயாக.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—11.

இனிய ஆசிமொழி கூறும் இந்திர! பகைவர்களை யடக்கத்தக்க உனது ஆற்றலை எங்கட்குக் கொடுப்பாயாக. யாதினு லெனின்? நீ, இப் பேராற்றலுக்கு இறைவனாகின்ற யாதலினென்க. இந்திர! நீ எங்கட்கு வேள்வியைப் போல் தனத்தையும், மிகச் சிறந்த வலிப் பெருக்கையுங் கொடுப்பாயாக. மற்றும், எங்களுடைய சத்துருக்களை யடக்கு முபாய விஷயத்தில் எமக்கு அதுகூலஞ் செய்வாயாக. (சத்துருவை யடக்கத்தக்க உபாயத்தைச் செய்வாயாக என்பதாம்.) (11)

விசேடமாய் வெளிப்பட்ட ஆசிமொழி யுடையான் 'விரப்சி' எனப் படுவன்,

மந்திரம் 12.

626. ^{392 392 323 9 2 323 92} सहर्षभाः सहवत्सा उदेत विश्वा रूपाणि विभ्रतीर्भून्नीः ।

^{32 3239 2 32 392 22 3 2392} उरुः पृथुरयं वो अस्तु लोक इमा आपस्सुप्रपाणा इहस्त ॥ 12 ॥

வஹஷ்டஹா: வஹவதா உதேத விஸா ரூபாணி விப்ரதீ
[அஹுதீ: |
உரூ: ப்ரதூரயம் வொ சுஸு ப்ரொக ஐஅ சுவஸுப்ரபா
[ணா ஐஹவ ॥

அந்வயம்.

(हे गावः!) विश्वा, रूपाणि, विभ्रतीः, सहर्षभाः, सहवत्साः, भून्नीः, उदेत,
उरुः, पृथुः, अयं, लोकः, वः, अस्तु, इह, इमाः आपः, सुप्रपाणाः स्त ॥

பதவுரை.

(हे गावः!)	(ஹே மாவ: !)	(கோக்களே ! நீங்கள்)
विश्वा	விஸா	எல்லா
रूपाणि	ரூபாணி	உருவங்களையும்
विभ्रतीः	விப்ரதீ:	தாங்கிக் கொண்டவர்களாயும்
सहर्षभाः	வஹஷ்டஹா:	{ இடபங்களோடு கூடினவர்களா யும்
सहवत्साः	வஹவதா:	கன்றுடன் கூடினவர்களாயும்
भून्नीः	அஹுதீ:	{ இருவகையான மடிகளையுடைய வர்களாயும்
उदेत	உதேத	{ திருவுடையர்களாயும் வருவீர்க ளாக.
उरुः	உரூ:	நீண்டு
पृथुः	ப்ரதூ:	னிரிந்துள்ள
अयं लोकः	சுயம் லொக:	இவ்வுலகம்
वः	வ:	உங்கணிமித்தமாய்
अस्तु	சுஸு	ஆகுத.
इह	ஐஹ	இப் பூமியில்
इमा आपः	ஐஅ சுவ:	இந்த நீர்
सुप्रपाणाः	ஸுப்ரபாணா:	{ இன்புடன் மிக அருந்தத் தக்க தாய்
स्त	ஸு	இருக்குத.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—4. இருக்கு—12.

இடங்களோடும், கன்றுகளோடும் கூடின கோக்களே ! நீங்கள் காலை மாலைகளில் இருவகை மடிகளையுடையவர்களாயும், பலவகை வடிவங்களை யுடையவர்களாயுமாகி, ஐசுவரியங்களை நிறையக்கொண்டு வருவீர்களாக. இன்னும், மிக விரிந்த இவ்வுலகம் உங்களுடையதாக இருக்குக. இந்த நீர் இப்பூமியில் (இவ்விடத்தில்) இனிது பாதுகாக்கத் தக்கதாகுக. அதாவது நீங்க ளித்தன்மையராய்த் தழைத்தோங்கி வாழ்வீர்களாக என்பதாம். (12)

குறிப்பு —ஈண்டு மூலத்தில், உரு, பிருது, என்னும் இருசொற்களாலும் நீளம், விரிவு, கூறப்பட்டன.

நான்காவது கண்டம்.

முற்றும்.

ஐந்தாவது கண்டம்.

பிரபாடகம்—6. அத்தியாயம்—6. கண்டம்—5.

பதினான்கு மந்திரங்களாலானது.

தேவதைகள் :—1, அக்கினி. பவமானம், சோமம். 2, சூரியன். சந்தம்:—2, சுகதி. 3, திருஷ்டிப். 1, 4, 14, காயத்திரி. சுரம் :—1, நிஷாதம். 3, தைவதம். 1, 4, 14, ஷட்சம். இருடிகள் ஆண்டாண்டுக் கூறப்படுவார்கள்.

மந்திரம் 1.

23 92 3 23 292
627. अग्र आयुषि पवस आसुवोर्जमिषश्च नः ।

39 2 392
आरे बाधस्व दुच्छनाम् ॥ १ ॥

இருக்கு 9-66-9.

சுஹ சூயஞ்ஷி வவஸௌ சூஸுவொஜு, விஷ்ணு ந: |

சூரௌ வாயஸு ஐஹுநாடி ||

அந்வயம்.

हे अग्ने!, आयूंषि, पवसे, नः, ऊर्जं, च, इषं, आसुव, दुच्छुतां, अरे,
वाधस्व ||

பதவுரை.

हे अग्ने!	ஹே சுஹே!	பவமானமாகிய அக்கினியே! நீ
आयूंषि	சூய-ஞ்ஷி	{ எமது, ஆபுட்களை, அல்லது, அன்னங்களை
पवसे	வவஸௌ	விருத்தி பண்ணுகின்றாய்.
नः	ந:	எங்களுடைய
ऊर्जं	ஊஜ-ஃ	{ அன்னரசத்தாலுண்டாகும் வன்மையைபும்
च	சு	மற்றும்,
इषं	இஷ-ஃ	அன்னத்தையும்
आसुव	சூஸுவ	ஒருமுகமாய் ஏவுவாயாக.
दुच्छुतां	ஐஹுநாடி	{ தீயதான நாயைப் (துரத்துவது) போன்று இராக்கதர்களைத்
अरे	சூரௌ	தூரமாகவே
वाधस्व	வாயஸு	{ வருத்தப்படுத்துவாயாக(ஒதுக்குவாயாக.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—1. வைகாநசர் ரிஷி.

சோமமாகிய அக்கினியே! நீ, எங்களுடைய ஆபுட்களை, அல்லது, இப்பெயருள்ள அன்னங்களை விருத்தி பண்ணுவாயாக. அதாவது அன்னரசமும் (வன்மையும்) அன்னமும் ஒருமுகமாய் எங்கட்கு, வருமாறு செய்வாயாக என்பதாம். மற்றும், எங்களினின்று இராக்கதர்களைத் தூரமாகவே (நிற்குமாறு) பிடிப்பாயாக என்பதாம். (1)

ஈண்டு, மூலத்தில் 'துச்சுநாம்' என்பது இராக்கதர் பெயராம்.

மந்திரம் 2.

3 2 3 1 2 3 2 3 1 2 3 1 2
628. விப्राட் बृहत्पिबतु सोम्यं मध्वायुर्दधत्तयज्ञपताविहुतम् ।

1 2 3 1 2 3 1 2 3 1 2 3 1 2 3 1 2
वातजूतो यो अभिरक्षति त्मना *प्रजाः पिपत्तिं बहुधा विराजति॥

இருக்கு 10-107-1, யஜுர் 33-30.

விப்ராட் ப்ருஹ் பிபது சோம்யம் மத்வாயுர் டததயஜ்நபதாவிஹுதம்
[ஹுதம்]
வாதஜூதோ யோ அபிரக்ஷதி த்மனா ப்ரஜாஃ பிபத்திம் பஹுதா விராஜதி॥
[விராஜதி]

அந்வயம்.

விப्राட், यज्ञपतौ, अविहुतं, आयुः, दधत्, सोम्यं, बृहत्, मधु, पिबतु,
यः, वातजूतः, त्मना, अभिरक्षति, प्रजाः, पिपत्तिं, बहुधा विराजति ॥

பதவுரை.

விப्राட்	விப்ராட்	{ விசேடமாய்ப் பிரகாசிக்குஞ் சூரியன்,
यज्ञपतौ	யஜ்நபதள	வேள்வித் தலைவன் விஷயத்தில்
अविहुतं	அவிஹுதம்	இடையூற்றின்றிய
आयुः	ஆயுஃ	ஆயுளை, அல்லது, அன்னத்தை
दधत्	டதத	நிலைநாட்டியபின்
सोम्यं	சோம்யம்	சோமத்தினாலாகிய
बृहत्	ப்ருஹத்	சிறந்த
मधु	மது	மதுவை
पिबतु	பிபது	அருந்துவானாக.
यः	யஃ	யாதொரு சூரியன்
वातजूतः	வாதஜூதஃ	{ இராசிச் சக்கரத்தைச் செலுத்தும் வாயுவாற் செலுத்தப் பெற்றோனாய்,
त्मना	த்மனா	தானாகவே
अभिरक्षति	அபிரக்ஷதி	{ கிரணத்தால் உலகனைத்தையுங் காப்பாற்றுகின்றோனே,

* प्रजाः पुण्य, என்பது இருக்கு.

प्रजा:	புஜா:	பிரசைகளை
पिपतिं	பிபதி	{ மழை முதலியவைகளால் வலுப் படுத்துகின்றனோ,
बहुधा	பலமுதா	பலவகைப் பட்டு
विराजति	விராஜதி	{ விசேடமாய் விளங்குகின்றனோ, (அச்சூரியன் அருந்துவானாக என முடிக்க)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—?

இது விப்ராணன் என்னுஞ் சூரிய புத்திரன் கண்டதாம். இதுவே ரிஷியா மெனத்தோன்றுகின்றது. விசேடமாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற அச்சூரியன், சோமரசமுடைய சிறந்த மதுவை அருந்துவானாக, என் செய்து கொண்டெனின்? வேள்வித் தலைவன் விஷயத்தில் தடையற்ற ஆயுளை, அல்லது, அன்னத்தை விருத்தி செய்து கொண்டு அருந்துவானாக, யாதொரு சூரியன் வாயுவினாற் செலுத்தப்பட்டு, தானாகவே உலகனைத்தையும் பாதுகாக்கின்றனோ, (இராசிச்சக்கரம் வாயுவினாற் செலுத்தப்படுதலின் சூரியனுக்கும் வாயுவினாற் செலுத்தப்பட்டதன்மையாமென்க) சிறப்பாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற அச்சூரியன், மழை முதலிய வற்றைக் கொடுக்குந் தன்மையாற் பிரசைகளைப் போஷிக்கின்றான், அல்லது, பரிபாஸிக்கின்றான் என்பதாம். (2)

மந்திரம் 3.

३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
629. चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः ।

२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ २ २ ३ १
आप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्च ॥

இருக்கு 1-11-51.

விஞ்ஞம் ஷெவா நாஜம் ஷமா ஷநீகம் ஷக்ஷுஷிஞ்ஞவஹு வரண்ணவஸூமெஹி
சூப்ரா ஷூவாவ்யுயிவீ சுனூரிக்ஷம் வசுயு சூதூ ஜமதஸூஸு
[ஷஸூ ॥

அந்வயம்.

देवानां, अनीकं, मित्रस्य, वरुणस्य, अग्नेः, चक्षुः, चित्रं, उदगात्, .

• द्यावापृथिवी, अन्तरिक्षं, आप्राः, सूर्यः, जगतः, च, तस्थुषः, आत्मा ॥

பதவுரை.

देवानां	செவாநாம்	{ தேவர்களுடைய, அல்லது, கிரணங்களினுடைய
अनीकं	அநீகம்	ஒளிப்பிழம்பானதும்,
मिवस्य	மிதுவஸ்ய	மித்திர தேவதைக்கும்
वृणस्य	வருணஸ்ய	வருணனுக்கும்
अग्नेः	அக்னே:	அக்கினிக்கும்
चक्षुः	அக்ஷ:	நேத்திரமானதும்,
विश्वं	வித்வம்	{ விப்பைத் தரத்தக்கதுமாகிய சூரிய மண்டலம்
उद्गातृ	உத்காசு	உதயமாகி
वावापृथिवी	வாவாபுயிவீ	வானுலக மண்ணுலகங்களையும்,
अन्तरिक्षं	அன்தரிக்ஷம்	அந்தரிக்ஷத்தையும்.
आप्राः	ஆப்ரா:	{ தன் கிரணத்தாற் பூரணமாக்கிக் கொண்டு
सूर्यः	ஸூரிய:	அத்தகைய இரவி
जगतः	ஜகத:	சங்கமப் பொருள்கட்கும்
व	அ	மற்றும்,
तस्थुवः	தஸ்துவ:	தாவரப் பொருள்கட்கும்
आरामा	ஆராமா	ஆன்மாவானது.

சாயணபாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—3. குச்சரிஷி.

கிரணங்களினுடைய, அல்லது, பிரசித்தியான தேவர்களுடைய பிரபைகளின் சமுதாயமானதும், விப்பைத்தரத்தக்கதுமாகிய சூரிய மண்டலம், உதயாசலத்தை அடைந்தது. அஃது எத்தன்மையதெனின்? மித்திர தேவதை, வருண தேவதை, அக்கினி தேவதைகள். என்னு மிவரின் நேத்திரமாம். இஃது உபலக்கணம், இதனால் உபலட்சிதமான உலகங்களை விளக்குகின்ற நேத்திரம் போன்றதாமென்க. அல்லது, இந்திரியம் போன்றதாமெனினுமாம். மற்றும், உதயமாகி, வானுலகையும், அந்தரிக்ஷ உலகையும், மண்ணுலகையும் தனது கிரணத்தால் முழுதும் பூரணமாக்குகின்றது. இத்தன்மையாகிய மண்டலத்தின் நடுவிலுள்ள சூரியன், அந்தரியாமியார்தன்மையால் அனைத்தையுஞ் செலுத்தும் பரமான்மா வாகின்றான். ஜங்கமப் பொருட்கும், தாவரப் பொருட்கும் ஆன்மாவு மாவன். அதுவே தாவர ஜங்கமங்களாகிய காரிய வர்க்க மனைத்திற்கும் வடிவாம். காரணத்தினின்றும் காரியம் வேறுகாது. அவ்வாறே “தோன்றிய சப்த முதலியவைகளினின்று அஃது அன்னிய மாகா” என்பது (வியாச) இருடியாற் செய்யப்பட்ட

சூத்திரமுங் கூறுகின்றது. அல்லது தாவர, சங்கம வடிவம் என்றதற்கு, எல்லாப் பிராணிகளின் சமுதாயத்திற்குச் சீவான்மா என்பது பொருளாம். சூரியன் உதித்தபோது இரவில் இறந்தன போன்றுள்ள உலகனைத்தும், மறித்துஞ் சேதனத்தோடு கூடியதாய்க் காணப்படுகின்றன. அங்ஙனமே, “யாதொந் இது இருளைப் போக்குகின்றது, எல்லா வற்றிற்கும் உயிர்களைக் கொடுத்துக்கொண்டு உதயமாகின்றது” என மறைபுங் கூறுகின்றது என்பதாம். (3)

மந்திரம் 4.

630. १२ २२ ३३ १३ २१२ ३२
आयज्ञौः पृथिरकमीदसदन्मातरं पुरः ।

३१२ ३१ २
पितरं च प्रयन्स्वः ॥ ४ ॥

யஜுர் 3-6.

சூயஜ்ஞஃ பூதிரகமீதஸதந்மாதரம் புரஃ ।
விதரம் ச ப்ரயன்ஸ்வஃ ॥

அந்வயம்.

गौः, पृथिः, अयं, आ अकमीत्, पुरः, मातरं, असदत्, पितरं, च,
प्रयन्, स्वः ॥

பதவுரை.

गौः	மளஃ	செல்லுஞ் சீலமுள்ளதும்
पृथिः	பூதஃ	{ ஒளியால் வியாபிக்கப் பெற்றது மாகிய
अयं	சுயம்	இச் சூரியன்
आ अकमीत्	சூ அகமீதஃ	{ உதயாசலத்தை வளைந்து கொண் டனன். பின்னர்,
पुरः	புரஃ	கிழக்குத் திசுக்கில்
मातरं	மாதரம்	உயிர்களை யுண்டாக்கும் பூமியை
असदत्	அஸததஃ	{ அடைந்துகொண்டிருக்கின்றனன். பின்னர்
पितरं	விதரம்	{ பரிபாலிக்கின்ற வீண்ணுலகை யும்
च	அ	அந்தரிக்ஷத்தையும்
प्रयन्	ப்ரயந்	அடைகின்றவனும்,
स्वः	ஸ்வஃ	{ அழகிய போக்குடையவன்தான் கின்றான்,

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—4. சார்ப்பராக்கு ரிஷி.

செல்லுஞ் சீலமுடையவனும், ஒளி நிறைந்தவனுமாகிய இச் சூரியன், உதயாசலத்தை யடைந்து விட்டனன். அடைந்து, கிழக்குத் திசுக்கில் எல்லாப் பிராணிகளையும் திருமாணஞ் செய்யும் பூமியையும் அடைந்தனன். பின்னர், பரிபாலிக்கும் விண்ணுலகையும் அடைந்தனன். விண்ணுலகையும் என்ற உம்மையால் அந்தரிக்ஷமுங் கொள்ளற்பாலதாம். இனிது விரைவிற செல்கின்ற அழகிய போக்குடையவனாகின்றான். அல்லது, விண்ணுலகைச் செலுத்துகின்றனன் என்பதாம். (4)

மந்திரம் 5.

3 9 2   3 2 2   3 9 2   3 2
631.   अन्तश्चरति रोचनास्य प्राणादपानती ।

2 2   3 9   2 2
व्यस्यन्महिषो दिवम् ॥ ५ ॥

இருக்கு 1-189-2.

சுசுஸாதி ரொஅநாஸு ப்ராணாஅவாநதீ ।
வ்யவ்யநஹிஷொ டிவம் ॥

அந்வயம்

अस्य, रोचना, अन्तः, प्राणात्, अपानती, चरति, महिषः, दिवं, व्यस्यत् ॥

பதவுரை.

अस्य	சுஸு	இச் சூரியனுடைய
रोचना	ரொஅநா	கிரணம்
अन्तः	சுசு:	உடம்பினுள்,
प्राणात्	ப்ராணாஸு	{ முக்கியப் பிராணிகளினுடைய ஐந்து விருத்திகளினின்று நாடி வாயிலாக வாயுவை மேலே கொண்டுபோய்,
अपानती	சுவாநதீ	{ அவ் வாயுவை நாடிவாயிலாகக் கீழ்முக மாக்குகின்றது.
चरति	அரதி	{ உடம்பிற்குட்பிராணவடிவாய் நிற்ப கும் ஒளியையுடைய
महिषः	ஹிஷ:	மகானாகிய சூரியன்
दिवं	டிவம்	அந்தரிக்ஷத்தைப்
व्यस्यत्	வ்யவ்யசு	பிரகாசிப்பிக்கின்றான்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—5. சார்ப்பராக்கு ரிஷி.

இச் சூரியனுடைய ஒளியானது, உடம்பின் நடுவில் முக்கியப் பிராண வடிவாயிருக்கின்றது. என் செய்துகொண்டிருக்கின்ற தெனின்? முக்கியப் பிராணனுக்கு, பிராணன் அபானன் முதலிய ஐந்து விருத்திகளாம். அவற்றுள், பிராணன் தன்மையோ? நாடிகளால் மேலே வாய்வு எழுதலாம். அத் தன்மைய பிராணனுக்கு பின்னர், அபானன் தன்மையோ? நாடிகளால் வாயுவைக் கீழ்முகமாய்க் கொண்டுவருதலாம். என்னுமிதைச் செய்துக் கொண்டிருக்கின்றது என்க. அல்லது, வானிற்குந் தரைக்கும் நடுவில் இச் சூரியனுடைய காந்தி செல்கின்றது. என்செய்து கொண்டெனின்? உதயத்தின் பின்னர் மாலையில் அத்தமிக்கின்றது (ஒடுங்குகின்றது) என்னும் இத் தன்மைய காந்தியோடு கூடியதா யுதித்தொடுங்கிக்கொண்டு செல்கின்றது. இதுபற்றியே மகாநாகைய சூரியன் உதித்தொடுங்குவதற்கு இடையில் அந்த ரிட்சத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கின்றனன் எனப்படுகின்றான் என்பதாம். (5)

மந்திரம் 6.

३ २३ ३ १२ ३ १ २३ १२

632. त्रिशद्वाम विराजति वाक् पतङ्गाय धीयते ।

२ ३ २ ३२३ १ २

प्रति वस्तोरह द्युभिः ॥ ६ ॥

இருக்கு 10-183-3.

திஸ்ஸாஜ விராஜதி வாக் பதங்காய ஧ீயதெ ।

புதி வஸ்தோரஹ ட்யுபிஃ ॥

அந்வயம்.

वस्तोः, त्रिशद्वाम, द्युभिः, अह, विराजति, वाक्, पतङ्गाय, प्रतिधीयते ॥

பதவுரை.

वस्तोः

त्रिशद्वाम

द्युभिः

अह

विराजति

வஸ்தோ:

திஸ்ஸாஜ

டியுபி:

அஹ

விராஜதி

பகற் காலத்தின்

முப்பது நாழிகை வரையிலும்

கிரணங்களுடன்

ஐயமின்றிச்

{ (இரவி) சிறப்பாய் விளங்குகின்றது. அப்போது,

वाक्	வாக்	{ வேதவாணி (மறை மொழி) யானது
पतङ्गाय	பதஜாய	சூரியன் பொருட்டு
प्रतिधीयते	புரதீயதே	{ ஒவ்வொருவர் வாயிலும் கொள் ளப் (சொல்லப்) படுகின்றது.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—6. சர்ப்பராக்ஞி ரிஷி.

ஒரு தினத்தின் கூறுகளான (பகலிரவுகளின் அம்சங்களான) முப்பது முகூர்த்தம் (நாழிகை) வரையிலும் ஒளியுடன் கூடியே சூரியன் நன்கு விளங்குகின்றான். அச் சூரியன் பொருட்டு, துதிப்போர்களால் ஒவ்வொருவரின் வாயிலும் துதியாகிய வாக்குக் கொள்ளப்படுகின்றது. (வாயால் வாழ்த்துகின்றார்கள் என்பதாம்.) அல்லது, மூலத்தில் வஸ்தோ: என்றது, ஒரு பகற்போதாம். முப்பது தாமம் என்றது நாழிகைகள். இத்துணைப் போதிலேயே கிரணங்களோடுகூட இச் சூரியன் இனிது விளங்குகின்றான் என்பதாம். அப்போது மும் மறையாகிய வாக்குகளை அச் சூரியன் பொருட்டுத் துதிப்போர்கள் வாயிற் கொள்கின்றார்கள். அதாவது அவ் வாக்கினால் முதலிற் சேவிக்கின்றார்கள் என்பதாம். அவ்வாறே, “வானில் தேவன் முற்பகலில் இருக்கு மறைமொழிகளா லேற்றப்படுகின்றான், நடுப்பகலில் எசுர் வேதம் நிற்கின்றது. அத்தமன காலத்தில் சாம மறை மொழிகளாற் போற்றப்படுகின்றான், மூன்று வேதங்களால் அடைகின்றான்” (செல்கின்றான் சூரியன்) என மறையுக் கூறுகின்றது. இந்த மந்திரத்தில் சர்ப்பராக்ஞரின் ஆன்மத் துதியெனக் கொள்ளுங்கால் அவர் ஆன்மாவைச் சூரியவடிவாய்த் துதிக்கின்றார் என வுணர்க. (6)

குறிப்பு.—மூலத்தில். (அஹ) என்றது தேற்றப் பொருடந்து நின்றது. தாமம் என்றதோ, முகூர்த்தமாம். மூலத்தில், (பதங்கம்) என்பது செல்லுந் தன்மையாற் சூரியனாவன்.

மந்திரம் 7.

२३२ २३२ ३१२ ३१२
633. अप ते तावो यथा नक्षत्रा यन्त्यक्तुभिः ।
१२ ३१२
सुराय विश्वक्षसे ॥ ७ ॥

இருக்கு 1-05-2.

சுவ தெநு தாயவொ யயா நக்ஷத்ரா யன்துக்துவி? ।
ஸுராய விஸ்வக்ஷஸே ॥

அந்வயம்.

विश्वचक्षसे, सूराय, त्वे, तायवः, यथा, नक्षत्रा, अक्तुभिः, अपयन्ति ॥

பதவுரை.

विश्वचक्षसे	விஸ்வ அக்ஷஸௌ	எல்லாவற்றையும் விளக்குகின்ற
सूराय	ஸூராய	{ சூரியன் பொருட்டு (அவ
त्वे	தேஜ	னெழுங் காலங்கண்டு)
तायवः यथा	தாயவ: யயா	கிர்த்தி வாய்ந்த
नक्षत्रा	நக்ஷத்ரா	திருடர்கள் போன்று
अक्तुभिः	அக்துபி: .	நக்ஷத்திரக் கூட்டங்கள்
अपयन्ति	அபயணி	இரவுடன்
		மறைந்து விடுகின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—7. பிரங்கண்ணுவ ரிஷி.

வெளிப்படையான திருடர்கள் போல, தேவர்களின் கிருகங்களாகிய நக்ஷத்திரங்கள், “தேவர்களின் வீடுகள் நக்ஷத்திரங்கள்” என, ஏனைய மறை மொழியாலும் நக்ஷத்திரங்கள் தேவர்களின் வீடுகளெனப்படுகின்றன. அல்லது, இவ் விலகிலுள்ள மனிதர்களில், சுவர்க்க மடைந்தவர்கள் எவர்களோ, அவர்கள் நக்ஷத்திர வடிவங்களாகத் தோற்றுகின்றார்கள் எனினுமாம். அவ்வாறே “எவன் ஈண்டு ஆராதிக்கின்றானோ, அவன் இவ் வுலகை யொழித்து நக்ஷத்திரங்களின் கேடிலாத் தன்மையை யடைகின்றான்” என மறையும் கூறுகின்றது. அல்லது, புண்ணியசாலிகளினுடைய காந்திகள் நக்ஷத்திர வடிவங்களாய்க் காணப்படுகின்றன. அங்ஙனமே, “எவைகள் நக்ஷத்திரங்களோ, இவைகள் புண்ணியவான்களுடைய காந்திகள்” என மறையும் கூறுகின்றது. யாஸ்க முனிவரோ, நக்ஷத்திரங்கள் என்பதை அடைவுப் பொருள்களுடையன இவைகளல்ல நக்ஷத்திரங்கள்” எனக் கூறுகின்றார். இத் தன்மைத்தான நக்ஷத்திரங்கள் இரவுடன் மறைந்து விடுகின்றன என்பது பொருள். ஈண்டு உலகத்தை விளக்குஞ் சூரியன்வருவதைக் கண்டு என்பது எஞ்சி நின்றது. நக்ஷத்திரங்களும், திருடர்களும், இரவுடன்கூட சூரியன் வருகின்றான் என வியா கலப்படுகின்றார்கள் என்பது கருத்து. (7)

குறிப்பு.—மூலத்தில் (3ாபு:) என்பது திருடன் பெயராம். நிகண்டில் (‘தாயுஸ்தஸ்கர’) என அப்பெயர்களுட் பாடயாமாதலின், (‘அக்து:’) என்பது இரவின் பெயர். நிகண்டில் நகைம காண்டம் 1, 7, 4-ல் சர்வரி (அக்து:) என அப் பெயர்களுட் பாடயாமாதலின் என்பதாம்.

மந்திரம் 8.

634. * अदश्रन्नस्य केतवो विरश्मयो जनां अनु ।

ब्राजन्तो अग्नयो यथा ॥ ८ ॥

இருக்கு 1-50-3.

சுஜ்யஸ்ய கெதவோ விரஸ்யோ ஜநாஃ அநு ।

பிராஜன்தோ அக்யோ யதா ॥

அந்வயம்.

ब्राजन्तः, अग्नयः यथा, केतवः, अस्य (सूर्यस्य,) रश्मयः, जनान्, अनुव्यदश्रन्॥

பதவுரை.

ब्राजन्तः	பிராஜன்து:	பிரகாசிக்கின்ற
अग्नयः यथा	சுஜ்ய: யதா	அக்கினிக் கொப்பாக
केतवः	கெதவ:	விளங்குகின்ற
अस्य (सूर्यस्य)	சுவ்ய (ஸூய-ஸூய)	இச் சூரியனுடைய
रश्मयः	ரஸ்ய:	கிரணங்கள்,
जनान्	ஜநாநு	சனங்களனைவரையும்
अनुव्यदश्रन्	அநுவதஸ்யந்	முறையாய் விளக்குகின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—8. பிரக்கண்வ ரிஷி.

நன்கு (உலகை) விளக்குகின்ற இச் சூரியனுடைய கிரணங்கள், சனங்களனைவரையும் முறையாய் விளக்குகின்றன. அதாவது உலகனைத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கின்றன என்பது பொருள். அதிலுவமை:—சொலிக்கின்ற அக்கினி போன்றெனல்.

(8)

மந்திரம் 9.

635. तरणिर्विश्वदर्शतो ज्योतिष्कदसि सूर्य ।

विश्वमाभासि रोचनम् ॥ ९ ॥

இருக்கு 1-50-4.

* अदश्रमस्य, என்பது இருக்கு.

தில் சோதிகளினுடைய தரிசனம்” என்றார். அல்லது, எல்லாவற்றையுங் காணச் செய்வோன், அவ்வாறே பிரகாசங்கட்குக் கருத்தன். அதாவது:— எல்லாப் பொருள்களையும் பிராசிப்பவன் என்பதாம். அல்லது, சந்திரன் முதலியவைகள் இரவில் அத்தமன மானவிடத்து, சந்திரன் முதலியவைகளிற் சூரிய கிரணங்கள் பிரதிபலித்து இருளைப் போக்குகின்றன. அஃது எவ்வாறெனின்? வாசலிலுள்ள கண்ணாடியின்மேல் பட்ட சூரிய கிரணம் வீட்டிற் குள்ளிருக்கும் இருளைப் போக்குகின்றது போன்றும். இவ்வாறு மாதவின் உலகத்தை விளக்கி அந்தரிட்சத்தைப் பிரகாசிப்போன யிருக்கின்றாய் என்க. அல்லது, சூரியனே! அதாவது அந்தரியாமியார் தன்மையால் எல்லா வற்றையுஞ் செலுத்தும் பரமான்மாவே! நீ, பிறவிக் கடலினின்று கரையேற்றுவோனாயிருக்கின்றாய். எக்கரணத்தால் எல்லா மோட்ச வேட்கையாளர்களாலுஞ் சாட்சாத் கரித்தற் சூரியவனாயிருக்கின்றனையோ, அக் காரணத்தா லெனமுடித்துக் கொள்க. அ தி ட் ட ா ன சாஷாட்கர்மமான விடத்து (பற்றுக் கோடாகிய உண்மைப் பொருளை யுள்ள வாறுணர்ந்த விடத்து) ஆரோபிதம் (கற்பனைப் பொருள்) நீங்குகின்றது. சூரியன் முதலியவைகட்குக் கருத்தா நீயே யாவாய் என்பதாம். அதுவும், “சந்திரன் மனம், உண்மையாயின, இந்திரியங்கள் சூரியன் உண்டாயின” என மறையிற் கூறப்படுகின்றது. இத் தன்மைய நீ, சித்துவடிவமார் தன்மையால் காணப்படும் பொருளனைத்தையும் இனிது விளங்குமாறு செய்துக்கொண்டு விளங்குகின்றவனாயிருக்கின்றாய் என்பதாம். மற்றொரு காரணத்தால் இவ்வணங் காணப்படுகின்ற தன்று. அவ்வாறே “விளங்குகின்ற அதைப் பின்பற்றியே அனைத்தும் விளங்குகின்றன, அதனுடைய காந்தியால் இது விளங்குகின்றது” என மறையுங் கூறுகின்றது என்ற வாறு.

(9)

மந்திரம் 10.

636. ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २ २ ३ १ २
 प्रत्यङ् देवानां विशः प्रत्यङ्मुदेपि मानुषान् ।

३ २ ३ ३ २ ३ २
 प्रत्यङ् विश्वं स्वर्दशे ॥ १० ॥

இருக்கு—1-50-5.

புதுஷ் ஷெவாநாம் விஸு: புதுஷ்ஷெஷி ஶாநுஷாநு ।
 புதுஷ் விஸம் ஷுஷுபுஸெ ॥

அந்வயம்.

हे सूर्य!, देवानां, विशः, प्रत्यङ् उदेषि, मानुषान्, प्रत्यङ्, विश्वं, स्वर्दृशे,
प्रत्यङ् ॥

பதவுரை.

हे सूर्य!	ஹே ஸூரிய-ஃ!	சூரியனே ! நீ
देवानां	தேவாநாம்	தேவர்களுக்குள்
विशः	விசஃ	மருத்து என்னுந் தேவதைக்கும்
प्रत्यङ् उदेषि	ப்ர தத்யஜ் உதேஷி	நேர் முகமாய் உதிக்கின்றாய்.
मानुषान्	மாநுஷாந்	மனிதர்கட்கும்
प्रत्यङ्	ப்ர தத்யஜ்	நேர்முகமாய் யுதிக்கின்றாய்.
विश्वं	விஸ்வம்	எல்லா
स्वर्दृशे	ஸ்வர்ட்ர-ஃஸே	விண்ணுலகம் காண்பதற்கும்
प्रत्यङ्	ப்ர தத்யஜ்	{ எதிர்முகமாய் நிற்கின்றாய். (யாண் மே எதிர்முகமாகவே யெழு கின்றாய் என்க.)

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—10. பிரக்கண்வ ரிஷி.

சூரியனே ! நீ, தேவர்களுக்குள் மருத்துக்கள் என்னுந் தேவதைகளைக் குறித்தும் எதிர்முகமா யெழுக்கின்றாய். ஈண்டு (விச:) என்பது மருத்துக் களாவார்கள். என்னை? “மருத்துக்கள் தேவர்களுக்குள் விசர்கள்” என வனைய மறையு மோதலினென்க. அவ்வணமே, மனிதர்களைக் குறித்தும் எதிர்முகமா யெழுக்கின்றாய். அவர்களும் “எங்கட் கெதிரிலேயே சூரிய னுதிக்கின்றான்” என வெண்ணுகின்றார்கள் என்பதாம். உலகமடைந்த அவ்வாறே விண்ணுலகம் பார்ப்பதற்கும் எதிர்முகமா யெழுக்கின்றாய். சுவர்க்கத்தி லுள்ளார் தமக்கும் எதிராய்க் காணுமாறு உதிக்கின்றாய் என்பதாம். இவ்வாற்றால், எவர்கள் பார்க்கின்றார்களோ, அவர்களைவரும் தத்தமக் கெதிராய்ச் சூரியனைப் பார்க்கின்றார்கள் என்னும் பொருள் கூறப்பட்ட தென்பதுணர்க. அவ்வாறே, “ஆதவின், யாவரும், எமக்கெதிராயுதிக்கின்றது (எமக்கு எதிர்முகமாய் யுதிக்கின்றது) இரவி” என எண்ணுகின்றார்கள்” என மறையுந் கூறுகின்றது என்பதாம்.

(10)

மந்திரம் 11.

9 2 . 3 9 2 3 2 3 2 3 9 2
637. येना पावकं चक्षसा भुरण्यन्तं जनांश्च अनु ।

9 2 3 9 2
त्वं वरुण पश्यसि ॥ ११ ॥

இருக்கு 1-50-6.

யெநா பாவக வக்ஷஸா ஸுரணந்தம் ஜநாம் சநா ।

சுவம் வரண பஸ்யஸி ॥

அந்வயம்.

हे पावक !, वरुण !, त्वं, जानां, भुरण्यन्तम्, येन चक्षसा, अनुपश्यसि ॥

பதவுரை.

हे पावक !	ஹெ பாவக !	{ அனைத்தையும் பவித்திரமாக்கு வோய் !
वरुण !	வரண !	{ பிரியமிலாததை விலக்குவோனா கிய சூரியனே !
त्वं	சுவம்	நீ
जानां	ஜநாந்	பிராணிகளைத்
भुरण्यन्तम्	ஸுரணந்தம்	{ தாங்கிக் கொண்டு. அல்லது, பாது காத்துக் கொண்டு (இவ்வுலகை)
येन चक्षसा	யெந வக்ஷஸா	எந்தப் பிரகாசத்தால்
अनुपश्यसि	அநுபஸ்யஸி	{ முறையாய்ப் பிரகாசிப்பிக்கின் றனையோ, அப் பிரகாசத்தை வணங்குகின்றேன்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—ஓ. இருக்கு—11. பிரக்கண்வ ரிஷி.

எல்லாவற்றையுந் சுத்தப்படுத்துவோய்! வேண்டாததை விலக்கு
வோய்! சூரிய! நீ, பிராணிகளைத் தாங்கிக்கொண்டு, அல்லது, பரிபாவித்
துக்கொண்டு, எந்தப் பிரகாசத்தினால் இவ் வுலகை விளக்குகின்றனையோ,
அப் பிரகாசத்திற்கு வணக்கஞ் செய்கின்றேன் யான் என்பதாம். (11)

மந்திரம் 12.

638. * उद्यामेषि रजः पृथ्वहा मिमानो अक्तुभिः ।

२ ३ १ २
पश्यन्मानि सूर्य ॥ १२ ॥

இருக்கு 1-50-7.

உடியோமேஷி ரஜ: புவஹா மிமானோ அக்துமஃ ।

பஸ்யஜ்மானி சூர்ய ॥

அந்வயம்.

हे सूर्य!, अहा, अक्तुभिः, मिमानः, जन्मानि, पश्यन्, पृथु, रजः, चां,
उदेषि ॥

பதவுரை.

हे सूर्य!	ஹே ஸூர்ய!	சூரியனே! நீ,
अहा	அஹா	பகலை
अक्तुभिः	அக்துமஃ	இரவுகளுடன்
मिमानः	மிமான:	அளக்கின்றாய். (அவ்வாறே)
जन्मानि	ஜ்மானி	பிறப்பையுடைய பிராணிகளை
पश्यन्	பஸ்யஜ்	பிரகாசிப்பித்துக் கொண்டு
पृथु	புவஹ	மிக விரிந்த
रजः	ரஜ:	விண்ணுலகைக் குறித்தும்
चां	சூர்ய	{ அந்தரிசுஷி வுலகத்தைக் குறித் தும்
उदेषि	உடேஷி	உதிக்கின்றாய்.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—2. பிரக்கண்வ ரிஷி.

இரவியே! நீ, விரிந்த விண்ணுலகையும், ஈண்டு மூலத்தில் (ரஜ:) என்றது உலகமாம் “உலகங்கள் ரஜங்கள் எனப்படுகின்றன” என யாஸ் முனிவரின் நிருத்த வாக்காலுங் காண்க. அந்தரிசுஷி வுலகையும், உதித்து

* विद्यामेषि, என்பது இருக்கு.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—13. பிரக்கண்வ ரிஷி.

எல்லாவற்றையுஞ் செலுத்துகின்ற சூரியன், சுத்தப் படுத்துகின்ற ஏழு பெண் குதிரைகளைத் தனது இரதத்திற் பூட்டிவிட்டான், அவைகள் எவ் வண்ணமான குதிரைகளெனின்? எவைகளைப் பூட்டினால் இரதங் கவிழ்க்கப்படாத தாமோ, அத் தன்மைத் தானவைகள் என்க. இதனா விரதத்திற் பூட்டப்பெற்ற பெண் குதிரைகள் வாயிலாக வேள்விச் சாலையை யடைகின்றான் ஆதலின் அவன் பொருட்டு அவிக்கொடுக்கத் தக்கது என்ப தாம்.

(13)

மந்திரம் 14.

39 23233292
640. सप्त त्वा हरितो रथे वहन्ति देव सूर्य ।

39 2
शोचिक्लेशं विचक्षण ॥ १४ ॥

இருக்கு 1-50-8.

ஹவ சுவா ஹரிதொ ரதெ வஹந்தி டேவ ஸூரியஸு ।
ஸோசிஷ்ஷஸம் விசக்ஷண ॥

அந்வயம்.

हे सूर्य देव!, विचक्षण, सप्त, हरितः, रथे, शोचिक्लेशं, त्वा, वहन्ति ॥

பதவுரை.

हे सूर्य देव !	ஹ ஸூரியஸு டேவ !	பிரகாசமுடைய சூரியனே !
विचक्षण !	விசக்ஷண !	அனைத்தையும் விளக்குவோய் !
सप्त	ஹவ	ஏழு
हरितः	ஹரித:	{ குதிரைகள், அல்லது, கிரணங்கள்
रथे	ரதெ	இரதத்திலிருப்போனும்
शोचिक्लेशं	ஸோசிஷ்ஷஸம்	{ கிரணமென்னுங் கேசமுடையோ யோனுமாகிய
त्वा	சுவா	உன்னைத்
वहन्ति	வஹந்தி	தாங்குகின்றன.

சாயண பாடியம்.

கண்டம்—5. இருக்கு—14. பிரக்கண்வ ரிஷி.

பிரகாசமாகிய சூரிய! அனைத்தையும் விளக்குவனவும், ஏழென்னு
மெண்கொண்டவைகளுமான நினது குதிரைகள், அல்லது, இரதத்தைக்
கவருகின்ற கிரணங்கள், நின்னைத் தாங்கிச் செல்கின்றன. எத்தன்மைய
னாகிய நின்னை யெனின்? இரதத்தில் இருக்கப்பட்டவனை. ‘ஈண்டு இருக்கப்
பட்டவனை’ என்பது எஞ்சி நின்றது. அவ்வாறே கிரணங்களையே கேசங்கள்
போன்றுடையானை. (தாங்குகின்றன என்பதனோடு சேர்த்துக்கொள்க.)

வித்தியாதீர்த்த மகேசுரர் மறைப்போருளை விளக்கலால்
மாயிருள் தொலைத்து புருடார்த்தங்கள் நான்கையும் அளிப்பாராக.

சாயணசாரியர் இயற்றிய சாமவேதார்த்தப் பிரகாச பாடியம்

முற்றும்.

வேதாகம ஞான விநோதன் றிருவடி வாழ்க.

வனத்திலுள்ளார்களே ஒதுதற்குரிய ஆரூமத்தியாயமும்

முடிந்தது.

சுப்ரமணியோம்! சுப்ரமணியோம்!! சுப்ரமணியோம்!!!

மகா நாம்நியார்ச்சிக விளக்கம்

மேல்வரும் இவ் வார்ச்சிகமானது, சந்த ஆர்ச்சிக மென்னும் பூர்வார்ச்சிகத்திலுஞ் சேரவில்லை. உத்தரார்ச்சிகத்திலுஞ் சேரவில்லை. மற்றோ, யாண்டும் பூர்வார்ச்சிகத்தின் சுற்றிற் காணப்படுகின்றது, சாயண பாடியத்திலும் அவ்வாறே யிருக்கின்றது. ஆனால் இது ஐந்தா நாளில் இருக்குமறையோது வானுடைய வேள்வியாக வகுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இது சிலரால் கொள்ளப்படாததுமாம். இதற்கு ரிஷி பிரசாபதியாவர். இது மூன்று கண்டங்களை யுடையனவா யிருத்தலின் மூவுலகத்து நிறைந்த ஆன்மாவாகிய இந்திரனே இதற்குத் தேவதையாவன் என்பதுணர்க.

இதை மகாநாமி யென்றும், சாக்குவரி யென்றும் கூறுகின்றனர். 'சாக்குவரி' என்னுஞ் சந்த விசேடத்திற்கு எழுத்துக்கள் ஐம்பத்தாரும். அதன் முறை வருமாறு:— காயத்திரிச் சந்தம் தொடங்கி, அதிதிருதி யீறாகவுள்ள சந்தங்கட்கு இருபத்து நான்கு (24) எழுத்துக்கள் முதற் கொண்டு நான்கு நான்கு எழுத்துக்கள் மிகுதியா மிடத்து உஷ்ணிக் முதலிய சந்தங்கள் எனப்படுகின்றன. இவ்வண்ணம் எழுத்துக்கள் மிகுமிடத்து 56. எழுத்துகள் கூடில் சாக்குவரி என்னுமொரு சந்த விசேட (பாட்டு விசேட) மாகின்றது, இம்மந்திரங்களில் எழுத்துக்கள் ஐம்பத் தாறினும் மிகுதிப்பாடு உள்ள தென்னையோ வெனின்? அது உபசர்க்கம், பாதம் என்பனகூடினதாலே யன்றி இயற்கையில் அல்ல வென்றுணர்க. அதில் முதலாவதிலுள்ள இரண்டு பாதமும் உபசர்க்கமாம். இரண்டாவதின் நடுவிலுள்ள இரண்டு பாதமும் உபசர்க்கமாம். எஞ்சிய ஏழுபாதங்களாலும், எட்டு எழுத்துக்களாலுமாகி ஐம்பத்தாறு எழுத்துக்கள் கொண்டு முடிவது சாக்குவரிச் சந்தமென்பது காண்க.

நாண்டுச் சந்தங்களின் முறையாமாறு

சந்தங்கள்				
காயத்திரி	....	...	சந்தம்	எழுத்துக்கள்
உஷ்ணிக்	....	....	"	24
அதுஷ்டுப்	....	....	"	28
பிருகதி	....	....	"	32
பங்தி	....	....	"	36
திருஷ்டுப்	....	....	"	40
சுகதி	...	...	"	44
				48

அதிச் சந்தங்கள்

அதி சகதி	...	சந்தம்	எழுத்துக்கள்	42
சக்குவரி	....	”	”	56
அதிசக்குவரி ...	...	”	”	60
அஷ்டி	....	”	”	64
அதியஷ்டி	....	”	”	68
திருதி	...	”	”	72
அதி திருதி	...	”	”	67

விச்சந்தங்கள்

கருதி	...	சந்தம்	எழுத்துக்கள்	80
பிரகருதி ...	....	”	”	84
ஆகருதி ...	....	”	”	88
விகருதி	....	”	”	92
சம்ற் கருதி ...	...	”	”	96
அதி கருதி ...	....	”	”	100
உக்கருதி ...	...	”	”	104

இம் மந்திரங்களில் கோடிட்டிருப்பவைகள் பாத உபசர்க்கங்களெனக் கொள்க. இது சாயண பாடியத்திலுள்ளவற்றில் மிகுச் சுருக்கமாய்க்காட்டப் பட்டது.

மகா நாம்நியார்ச்சிகம்

மந்திரம்

முதலாவது மூன்று.

641. ^{3 9} ^{3 2 3 9 2} ^{3 9 2}
विदा मघवन् विदा गातुमनुशंसिषो दिशः ।

^{9 2} ^{3 2 2}
शिक्षा शशीनाम्पते पूर्वीणां पुरुवसो ॥ १ ॥

விடா மகவநு விதா மாதா உதாஸாஸிஷா ஷிஸா ।

ஸிக்ஷா ஸாஸீநாஸதெ வகுஸீணாஸ பாஸகுவஸொ ॥

642. ^{3 2 3} ^{3 9 2 3} ² ² ...
आभिर्ध्वमभिष्टिभिः स्वाऽ ३ न्नांशु ।

^{9 2} ^{3 9 2 3 9 2} ^{3 2}
प्रचेतन प्रचेतयेन्द्र द्युम्नाय न इषे ॥ २ ॥

ஆஸிஷ உஸிஷஸி: ஸ்வாஸநாஸா ॥

புவெதந புவெதயெந்ரு ஷுஸாய ந ஐஷெ ॥

643. एवा हि शक्रो राये वाजाय वज्रिवः ।

शविष्ठ वज्रिन्नुज्जसे मंथं हिष्ठ वज्रिन्नुज्जसे ।

आयाहि पिव मत्स्व ॥ ३ ॥

வனவாஹி ஸகரோ ராயே வாஜாய வஜ்ரிவஃ ।
ஸவிஷ்ட வஜ்ரிந்நுஜ்ஜஸே மந்தம் ஹிஸ்ட வஜ்ரிந்நுஜ்ஜஸே ।
சூயாஹி பிவ மத்ஸ்வ ॥

அந்வயம்.

हे मघवन्!, विदाः, गातुं, विदाः, दिशः, अनुशंसिषः, पूर्वीणां, शचीनांपते!,
हे पुरुवसो!, त्वं, आभिः अभिष्टिभिः, शिक्ष, स्वः न, अंशुः, हे प्रचेतन!,
प्रचेतय, हे इन्द्र! नः, द्युम्नाय, इषे, हे वज्रिन्!, शक्रः, वज्रिवः,
शविष्ठः, मंथिष्ठः, एवहि, राये, वाजाय, ऋज्जसे, हे वज्रिन्!, आयाहि,
पिव, मत्स्व ॥

பதவுரை.

हे मघवन्	ஹே மஃவவந்	தனமுடைய இந்திர ! நீ
विदाः	விடாஃ	அனைத்தையு முணர்கின் றவன்.
गातुं	மாதும்	{ வேள்வித் தலைவன் அடையத் தக்க இடத்தையும்
विदाः	விடாஃ	அறிகின் றவன். (ஆதலின்)
दिशः	டிசாஃ	நல்வழியை
अनुशंसिषः	அநுஸாஸிஷஃ	அறிவிப்பாயாக.
पूर्वीणां	பூவீணாம்	நிறைந்த
शचीनांपते !	ஸாசீநாம்பதே !	அறிவு கருமங்களுக்கு இறைவ !
हे पुरुवसो !	ஹே பூருவஸோ !	மிகுந்த தனமுடையோய் !
त्वं	த்வம்	நீ
आभिः अभिष्टिभिः	சூஹிஃ அபிஷ்டிபிஃ	{ இப்போது செய்கின்ற வேண்டு கோட்களால்
शिक्ष	ஸிக்ஷ	{ (எமக்கு) தனத்தைக் கொடுப்பாயாக.
स्वः न	ஸ்வஃ ந	சுவர்க்கம் போன்று
अंशुः	அம்ஸுஃ	விடாபகனாகிய

हे प्रचेतन!	ஹெ ப்ரஹேதந!	பேரறிவுடையோய்! நீ
प्रचेतय	ப்ரஹேதய	எமது பக்தியை அறிவாயர்க.
हे इन्द्र!	ஹெ ஐந்த்ர!	இந்திரனே! நீ
नः	நஃ	எங்கட்கு
सुखाय	சுஹாய	{கொத்தி, அல்லது, தனத்தின் பொருட்டு அநுகூலத்தன் ஆவாயாக.
इवे	ஐவெ	{அன்னத்தின் பொருட்டும் அநு கூலத்தன் ஆவாயாக
हे वसिन्!	ஹெ வசிந்ரு!	வச்சிரர் தாங்கினோய்! நீ
शक्रः	சாக்ரு:	சக்கிராபுத மேந்தியவனும்
वसिवः	வசிவ:	பாவத்தை யொழிப்போனும்
शविष्ठः	சாவிஷ:	சிறந்த வலியுடையானும்
मंहिष्ठः एव हि	மஹிஷ: வனவ ஹி	{பேற்றத் தக்கோனுமே - யாகின் றாய். (இத்தகைய நீ)
राये	ராயெ	தனத்தின் பொருட்டும்
वाजाय	வாஜாய	அன்னத்தின் பொருட்டும்
ऋक्षे	ஐரூஷெ	எம்மால் வழிபடப் பெறுகின்றாய்
वसिन्!	வசிந்ரு!	வச்சிர முடையோனே! நீ
ऋक्षे	ஐரூஷெ	எம்மால் வழிபடப்படுகின்றாய்
आयाहि	ஆயாஹி	{எமது வேள்விக்கு வருவாயாக. (வந்து)
पिव	பிவ	{சோமரசத்தை யருந்துவாயாக. (அருந்திக்)
मस्व	மஸ்வ	களிப்புறுவாயாக.

சாயண பாடியம்.

(இம் மூன்று மந்திரங்களும் குளகம்) ஈண்டு “விஜாவேவநு” என் பது முதலிய முற்பகுதியால் இருபதங் கூறப்படுகின்றது. ‘உவஸு’ என் பது தனமாதலின் தனமுடைய இந்திர! நீ, உணர்கின்றவன் என்பதாம். இதில் அறியத் தக்க செயப்படு பொருளின் விசேடங் கூறப்படாமையின் அனைத்தையும் உணர்வாயாக எனப் பொருள் படுகின்றது. இவ் வாற்றால் நீ முற்று முணர்கின்றவனாதலின் வேள்வித் தலைவன் அடையத் தக்க இடத்தையு முணர்வாயாக. (என்பது பெற்றாம்.) அல்லது, நின் பொருட்டுச் செய்கின்ற துதியாளிகளின் தோத்திரங்களை யுணர்வாயாக எனினுமாம். ஈண்டு ‘மாது’ என்னும் மூலத்திய சொல், கீதம் என்னும் பொருண் மேனின்றது. அதன் பின்னர், வேள்வித் தலைவன் சவர்க்கத்திற்குச் செல் கின்ற நல்ல மார்க்கங்களையும் அறிவிப்பாயாக. என்னு மிது உபசர்க்கத்தின் கூறெனப்படுகின்றது.

இனி, “ஸிக்ஷாஸாஹீநாம்” என்பது முதலிய பிற்பகுதியால் ‘சாக்குவரம்’ என்னு மொரு பாடல். விசேடங் கூறப்படுகின்றது. ஈண்டு ‘ஸாஹீ’ (சசி) என்பது கருமம், அல்லது, நுண்ணிய மதியாம். ஆதலின் அநேக கருமங்கட்கிறைவ! அல்லது, அநேக நுண்ணிய மதிக்கிறைவ! எனவாயிற்று. மிகுந்த தனமுடையோய்! இந்திரனே! நீ, இப்போது செய்கின்ற எமது தோத்திரங்களை முன்னிட்டுத் தனங்களைக் கொடுப்பாயாக என்பதாம். ‘ஸிக்ஷ’ (சிட்ச) என்பதற்கு (சுக்கை) தானம் பொருள் என்று நிகண்டு 3-10-5 வது சூத்திரங் கூறுகின்றது. மிகுந்த தனமுடையோய்! என்னும் விளியால் தனம் வருவிக்கப்பட்டது.

‘ஸூரஹ்ஸாம்’ என்றற் றெடக்கத்துப் பகுதியால் உபசர்க்கங் கூறப்படுகின்றது. இதில் ‘ஸூ’, ௩, ஈஃஸாம்’ என மூன்று சொற்கள் இருக்கின்றன. நகாரம் உவமைப் பொருண் மேனின்றது. ‘ஈஃஸாம்’ என்றது நிறைவாம். சுவர்க்கம் போன்று நிறைந்திருக்கின்ற இந்திர! என்பது திரண்ட பொருள். சிறந்த அறிவுடைய இந்திரனே! நீ, எங்களுடைய பக்தியை அறிந்து கொள்வாயாக என்பதாம்.

இனி, “ஹிஸுஹ்யந உஷே” என்பது முதலிய பகுதியால் இரண்டு பாகமும் கூறப்படுகின்றது. ‘த்யுஹ்’ என்பதற்குக், கீர்த்தி, அல்லது, அன்னம் பொருளென யாஸ்க முனிவரின் நிருத்தங் கூறுகின்றது. கீர்த்தியின் பொருட்டு, அல்லது, தனலாபத்தின் பொருட்டு நீ உதவி செய்வாயாக என்பதாம். நீ தனங் கொடுப்பதில் வல்லுந னாதலின் தனங் கொடுப்பாயாக என்பது திரண்ட பொருள்.

இனி, “நாயெவாஜாய வஜிவஃ” என்றற் றெடக்கத்துப் பகுதியால், சாக்குவர பாகங் கூறப்படுகின்றது. வச்சிராயுத மேந்திய இந்திர! அல்லது, செல்கின்ற இந்திர! நீ, தன லாபத்தின் பொருட்டும், அன்ன லாபத்தின் பொருட்டும் மகிழ்ச்சி யுடையோனாகுவை. ஈண்டு மகிழ்ச்சி யுடையோனாகுவை என்பது எஞ்சி நின்றது. அற்புத வலியையுடையோய்! வச்சிராயுத முடைய இந்திர! நீ, எங்களால் தன லாபத்தின் பொருட்டுச் சாதிக்க (வழிபட) ப்படுகின்றாய். அல்லது, வியங்கோள் விசுவாசம் கொண்டு, எங்களைத் தனமுதலிய ஐசுவரிய முடையார்களாய்ச் செய்வாயாக எனினுமாம். வள்ளலாகிய போற்றத் தக்கோய்! எங்களால் நீ சாதிக்க (வழிபட) ப்படுகின்றாய்.

“சூயாஹி விஸவஹீ” என்பது முதலிய பகுதியால் அபரபாகங் (மற்றொரு பாகங்) கூறப்படுகின்றது. நீ, இவ்வண்ணத்த னாதலின், எங்களுடைய வேள்விக்கு வருவாயாக. வந்து சோமரசத்தை யருந்துவாயாக. அருந்திக் களிப்புவாயாக என்பது பொருள். (12. 3)

மந்திரம்

இரண்டாவது முன்று

3 2 3 2 3 2 3 2 3 1 2 3 1 3 2 3 1 2
644. विदा राये सुवीर्यम्भवा वाजानां पतिर्वशांश्च अनु ।

1 2 3 2 3 2 2 2 3 1 2
மஹிஷ வஜ்ரிந்நஞ்சசே ய: சவிஷ: ஶ்ரூணாம் || 1 || (4)

விடா ராயே ஸுவீர்யம் பவா வாஜாநாம் பதிர்வாஸாநாம் அநு |

ஹிஷ வஜ்ரிந்நஞ்சசே ய: சவிஷ: ஶ்ரூணாநாடி ||

1 2 2 3 1 2 3 2 3 3 2
645. यो मंहिष्ठो मघोनामंशुर्न शोचिः ।

1 2 3 1 2 3 1 2 3 2 2
चिकित्वो अभि नो नयेन्द्रो विदे तमु स्तुहि || 2 || (5)

யோ ஹிஷோ மஹோநாமாஸாநாடி ஸோஅ: |

விகிசுவா அபி நோ நயெந்ரோ விதே தமு ஸ்துஹி ||

2 3 2 3 2 3 3 1 2 3 1 2 3 1 2 3 1 2
646. ईशे हि शक्रस्तमृतये हवामहे जेतारमपराजितम् ।

1 2 3 2 3 2 3 1 2 3 2 3 2 3 2
स नः स्वर्षदति द्विषः क्रतुश्छन्द क्रतं बृहत् || 3 || (6)

ஸாஸோ ஹி ஶக்ரஸ்தமரூதயே ஹவாமஹே ஜேதாரமபராஜிதம் |

ஸ ந: ஸ்வர்ஷததி திஷ: க்ரதாஸ்சந் தீதம் ப்ரஹஸ: ||

அந்வயம்.

हे इन्द्र!, सुवीर्यं, विदा:, राये, वाजानां, पति:, भव, वशान्, अनु,
भव, हे मंहिष्ठ!, वज्रिन्!, शूराणां शविष्ठ: ऋञ्चसे, य:, मघोनां,
अंशु: न, शोचि:, हे चिकित्व: !, न:, नय, इन्द्र:, तमु, विदे, अभिस्तुहि,
हि, शक्र:, ईशे, अपराजितं, जेतारं, तं इन्द्रं, उतये, हवामहे, स:, न:,
द्विष:, अतिस्वर्षत् क्रतु:, छन्द:, क्रतं, बृहत् ||

பதவுரை.

हे इन्द्र!

ஹே ஹ்ரு!

இந்திரனே! நீ

सुवीर्यं

ஸுவீர்யம்

நல்ல வீரத்தை

विदा:

விடா:

அடையுமாறுசெய்வாயாக.

राये	நாயெ	{ தனத்தைப் பாதுகாப்பதின் பொருட்டு
वाजानां	வாஜாநாம்	சேனைகட்குத்
पतिः	பதி:	தலைவன்
भव	ஹவ	ஆவாயாக.
वशान्	வசாந்	விரும்பின பொருள்களைக்
अनु	அநு	குறித்துப்
भव	ஹவ	(கிடைக்குமாறு) பாவிப்பாயாக.
हे मंहिष्ठ !	ஹெ மஹிஷ்ட !	பேராற்ற லுடையோய் !
वज्रिन् !	வஜ்ரிந் !	வச்சிர மேந்தினோப் !
शूराणां	சூரானாம்	வீரர்களுக்குட்
शविष्ठः	சாவிஷ்ட:	எவன் சிறந்த வீரனாய்
ऋजसे	஋ஜஸே	வழிபடப் பெறுகின்றானோ,
यः	ய:	யாதொருவன்
मघोनां	மஹொநாம்	{ தனமுடையார்களுக்குட் போற் றத்தக்கானோ,
अशुः न	அசு: ந	சூரியன் போன்று
शोचिः	சொசு:	புதிதஞ் செய்கின்றவனோ,
हे चिकित्सः ?	ஹெ சிகித்சவ: !	பேரறி வுடையோய் !
नः	ந:	எங்கட்குத்
नय	நய	{ தன முதலியவைகளை கொடுப் பவனோ,
इन्द्रः	இந்ரு:	சிறந்த ஐசுவரிய முடையவனோ,
तमु	தம:	அவ் விர்திரனையே
विदे	விதே	{ அனைவரும் மிகுந்த தனமுடையானென அறிகின்றனர்
अभिस्तुहि	அபிஸ்துஹி	{ (எனது ஆன்மாவே நீ) அவனைத் துதிப்பாயாக.
हि	ஹி	எதனால்
शक्रः	சாக்ரு:	பேராற்ற லுடையோனாய்.
ईशे	ஐசே	{ அனைத்தையுந் செலுத்துகின்ற வன் எனனோ, அதனால்
अपराजितं	அபராஜிதம்	பிறரால் வெல்வப்படாதோனும்
जेतारं	ஜெதாரம்	{ பகைவரை வெல்லுந் சீல முடையானுமாகிய
तं इन्द्रं	தம் இந்ரும்	அவ் விர்திரனை
ऊतये	ஊதயே	எமது பாதுகாப்பின் பொருட்டு

हवापहे	ஹவாபஹே	யாம் அழைக்கின்றோம்.
सः	ஸஃ	அவ் வந்திரன்
नः	நஃ	எமது
द्विषः	த்விஷஃ	துவேஷிகளை
अतिस्वर्षत्	அதிஸ்வர்ப்-தஃ	முழுது மொழிப்பானாக.
क्रुः	க்ரு-தஃ	(எமது) கருமங்களும்,
छन्दः	அக்ஷஃ	சந்தங்களும்,
ऋतं	ஐதம்	சோமரசமும்,
बृहत्	வ்ருஹத்	பெருகுக.

சாயண பாடியம்

நாண்டு “விஜாராயேஸுவிய-ஹி” என்றத் றெடக்கத்துப் பகுதியால் இரண்டாவது இருக்கில் முதலாவதாகிய இருபதங் கூறப்படுகின்றது. இந்திர! நீ நற்புத்திரனைப் பெறுமாற்றலை, அல்லது, போர் முதலியவைகளில் தோல்வி யடையாத வீரத்தைக் கொடுப்பாயாக. சேனைகளுக்கு, அல்லது, வன்மைகளுக்கு நீ இறைவனாகின்றாய். வேண்டிய பொருளை, அல்லது, உன்வசமாயிருக்கின்ற வேள்வித் தலைவனை (நலமாகுமாறு) பாவிப்பாயாக.

இனி, “ஃஹிஷ் வஜ்ரு” என்பது முதலிய பகுதியால், தனது பாகங் கூறப்படுகின்றது. அற்புத வன்மை யுடையோய்! நீ, தனமுடையார்களுட் சிறந்த வள்ளலாதலின், தனத்தின் பொருட்டு நாங்கள் நின்னை வழிபடுகின்றோம் என்பதாம்.

“ஃஹிஷ் வஜ்ரு” என்றத் றெடக்கத்துப் பகுதியால் உபசர்க்க பாகங் கூறப்படுகின்றது. சூரியனொளி போன்று முழுச் சோதி யுடையவன், பரிசுத்தன். இனிப், பிரத்தியட்சமாகிய தோத்திரம்:—சூரியவுணர்வுடைய இந்திர! நீ, எங்கட்கு தனத்தைக் கொடுப்பாயாக.

இனி, “ஃஹிஷ் வஜ்ரு” என்பது முதலிய பகுதியால் இரண்டு பாகங்களு மொருங்கே கூறப்படுகின்றது. இந்திரன், மேம்பட்ட ஐசுவரிய முடையவன் என, அனைவராலும் அறியப்படுகின்றான். அவ் வந்திரனையே துதிப்பாயாக வென இந்த இருடியானவர் தன தான்மாவையே கட்டளை யிட்டுக்கொள்கின்றார். சத்துருவைக் கொல்கின்ற இந்திரன் அனைத்தையுஞ் செலுத்துகின்ற னாதலின், அவனையே துதிப்பாயாக என இயைபுபடுகின்றது காண்க.

“தலைதயெ ஹவாஹெ” என்றற் றொடக்கத்துப் பகுதியால் சாக்குவர் மென்னு மொரு பாடல் விசேடங் கூறப்படுகின்றது. அவ் வந்திரனை, எங்களுடைய பாதுகாப்பின் பொருட்டு அழைக்கின்றோம் என்ப தாம். எவ்வண்ணத்தனை யெனின்? போர்க்கறிச் சத்துருவை வெல்லுஞ் சீல முடையானே. இதனால், பிறரால் தோல்வி யடையாத அவ் வந்திரன் எங்க ளுடைய பகைவர்களை முழுது மொழிப்பானாக என்பது பெற்றும். அல்லது, எங்களைச் சத்துருக்களினின்றும் கடக்கச் செய்வானாக எனினுமாம். அது பற்றியே “ஸநஃ வஷ-ஃ” என அநேகம் இருக்கோதுவார்கள் கூறு கின்றன ரென்க.

இனி, “சூ-த-ஹுநு ஃத-ஸ-ஹு” என உபசர்க்க பாகங் கூறப் படுகின்றது. சத்துருக்களைக் கொன்றதன் பின்னர், எங்களால் அதுட்டிக்கத் தக்க கருமங்களும், காயத்திரி முதலிய சத்திரம் என்னுங் கீதங்களும், சோமரசமும், அல்லது, உண்மையாகிய கரும பயனும் பெருகுவதாகுக. ஈண்டு ஆகுத என்பது எஞ்சி நின்றது (4-5-6)

மந்திரம்

முன்னுரவது முன்று

२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
647. इन्द्रं धनस्य सातये हवामहे जेतारमपराजितम् ।

१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
स नः स्वर्षदतिद्विषः स नः स्वर्षदतिद्विषः ॥ १ ॥ (७)

ஐந்தூம் ஧நஸ்ய ஸாதயெ ஹவாஹெ ஜெதாரமபராஜிதம் !
ஸ நஃ ஸ்வர்ஷ-ஃ தி-விஷஃ ஸ நஃ ஸ்வர்ஷ-ஃ தி-விஷஃ ॥

१ २ ३ १ २ ३ २ २ २ २
648. पूर्वस्य यत्ते अद्रिवोऽंशुर्मदाय ।

३ २ २ २ २ ३ १ २
सुम्न आधेहि नो वसो पूर्तिः शविष्ठ शस्यते ।

३ २ ३ २ २ १ २ २ ३ १ २
वशी हि शक्रो नूनन्तन्नयं सन्न्यसे ॥ २ ॥ (८)

வகுவுவுவூ யதெ சுஷி-வொம்ஸா-ஃதாய ।

ஸுந் சுயெஹி நொ வஸொ வகுதி-ஃ ஸவிஷ-ஸஸ்யதெ ।
வஸீ ஹி ஸக்ரொ நூநந்நயம் ஸந்நயஸெ ॥

312 22 3 2 1
649. प्रभो जनस्य वृत्रहन्त्समर्ग्येषु ब्रवावहै ।

2 3 23 3 1 2 3 1 2 3 2 3 12
शूरो यो गोषु गच्छति सखा सु शेवो अद्वयुः ॥ 3 ॥ (9)

புறொ ஜநஸு வுத்ருஹ்ந்ஸமர்யேஷு ப்ரவாவஹெ ।

ஸூரொ யொ மொஷு மஹதி ஸவொ ஸு ஸெவொ சுஅயு:॥

அந்வயம்.

ஜெதார, அபராஜித, இन्द्र, ஧னஸ்ய சாதயே, ஹவாமஹே, ச:, ந:, த்விஷ:,
அதிஸ்வர்பத், ஹே அத்ரிவ:,!, பூர்வஸ்ய, தே, யத், ஹே இन्द्र!, அங்கு:, மடாய,
ஹே வஸோ!, ந:, சுமநே, ஆதேஹி, ஹே ஶவிஷ்ட!, (தவ) பூர்தி:, ஶஸ்யதே, ஹி,
ஷக்ர:, வஸி, நவ்ய, நூந், சந்யஸே, ஹே ப்ரமோ!, ஹே வுத்ரஹ்!, ஜனஸ்ய
அர்யேஷு, சம்ப்ரவாவஹே, ஶூர:, கோஷு, சகா, சுஸேவ:, அத்வயு: ॥

பதவுரை.

ஜெதார	ஜெதாரம்	பகைவரை வெல்வோனும்
அபராஜித	சுவராஜிதம்	{ பிறரால் வெல்லப்படா தோனு மாகிய
இन्द्र	உரு	இந்திரனை,
஧னஸ்ய	யநஸூ	தனத்தினுடைய
சாதயே	ஸாதயே	இலாபத்தின் பொருட்டு
ஹவாமஹே	ஹவாமஹெ	அழைக்கின்றோம்.
ச:	ஸ:	அவ் விந்திரன்
ந:	ந:	எங்களுடைய
த்விஷ:	த்விஷ:	துவேஷிக்களை
அதிஸ்வர்பத்	சுகிஸ்வர்பத்	{ (அவன்) முழுதும் நாசஞ் செய் வானாக.
ஹே அத்ரிவ:!	ஹே சுகிவ:!	மலைகளே யுடைய இந்திர!
பூர்வஸ்ய	வூர்வஸூ	பழைமையாகிய
தே	தே	உனக்கு
யத்	யக்	{ யாதோருதனமுண்டோ, அதைக் கொடுப்பாயாக.
ஹே இन्द्र!	ஹே உரு!	இந்திரனை!
அங்கு:	சுமஸு:	{ சோமக் கொடித் துணுக்குகளின் இரசம்

मदीय	உடிய	மதத்தின் பொருட்டு ஆகின்றது.
हे वसो !	ஹ வஸோ !	வாழ்வதற்குக் காரணமானேய் !
नः	நஃ	எங்களைச்
सुग्ने	ஸு-நெ	சுகத்தில்
आधेहि	ஆயெஹி	நிறுத்துவாயாக.
हे शविष्ठ !	ஹ ஸவிஷ்ட !	பேராற்ற லுள்ளோய் !
(तव) पूर्तिः	(தவ) பூ-தி-ஃ	(நினது) ஈகை
शस्यते	ஸஸ்யதே	{ அனைவராலும் போற்றப்படுகின்றது.
हि	ஹி	எக்காரணத்தால்
शक्रः	ஸகூ-ஃ	வல்லுநனே,
वशी	வஸீ	{ அனைத்தையுஞ் செலுத்துகின்றனையோ, அக் காரணத்தால்
नयं	நயம்	புதியோனாகிய வன்னை
मूनं	நூ-நம்	உறுதியாக
सम्यसे	ஸஹ்யஸே	(மனதில்) நிலைநாட்டுவேனாக.
हे प्रभो !	ஹ ப்ரஹோ !	சனங்களுக்குத் தலைவ !
हे वृत्रहन् !	ஹ வ்ருத்ரஹந !	விருத்திராசுரனைக் கொன்றோய் !
जनस्य	ஜநஸ்ய	மனிதரின்
अर्येषु	அரயேஷு	வேள்வி முதலிய கருமங்களில்
संभवावहै	ஸம்ப்ரவாவஹே	{ (நாமிருவரும்) கூடிப் பேசுவோமாக.
शूरः	ஸூ-ரஃ	வல்லுநன்
गोषु	கோஷு	{ பசுக்களைக் கொண்டுவரு மிடத்தில்
सखा	ஸகா	நண்பனானவன்
सुशेवः	ஸு-சேவஃ	முழுச் சுகங் கொடுப்பவன்.
अद्वयुः	அட்வயு-ஃ	ஒருவனே சத்திய வடிவனாவன்.

சாயண பாடியம்.

நண்டு “ உரு-யநஸ்ய ” என்றற்றோடக்கத்து மந்திரக் கூற்றால் .
முன்னாவது இருக்கின் முதலாவது இருபதங் கூறப்படுகின்றது. தன

லாபத்தின் பொருட்டென்க. எஞ்சியது வெளிப்படை. (ஈண்டு வெளிப் படை யென்பது பகைவரை வெல்வோனும், பிறரால் வெல்லப்படா நோனுமாகிய இந்திரனைத் தனலாபத்தின் பொருட்டு அழைக்கின்றோம் என்பதாம்.)

இனி, “ஸந்தஃ ஸுஷ்டிஷிஷி” என்பது முதலிய மந்திரப் பகுதி யாற் சாக்குவர பாகங் கூறப்படுகின்றது. அவ் விந்திரன், எங்களுடைய துவேஷிகளை யொழிப்பானாக. பிறர் தாம் துவேஷப்படுகின்றிலர். அங் கனமாயினும், எங்களால் அவர்கள் துவேஷிக்கத் தக்கார்கள். ஆதலின் அவர்களை நாசஞ் செய்வாயாக. யாண்டும் வேதங்களில் “எவன் எங் களைத் துவேஷிக்கின்றானோ” “எவனை நாங்கள் துவேஷிக்கின்றோமோ” என்பது முதலியவைகளில் துவேஷிப்போன் துவேஷிக்கத் தக்கான் என் பவர்களை விநாசப்படுத்துமாறு வேண்டப்படுகின்றமை காண்க. மலையுடையோய்! ஈண்டு ‘ஸுஷ்டி’ என்றது மலை. இந்திரன் மலைகளைச் சிதைத்தவனாத லின் இந்திரனுக்கும் மலைகளுக்கும் சிதைத்தல், சிதைக்கப்படுதலாலாகிய சம் பந்தமாம். அல்லது, ஆதரித்தலினால், அல்லது, அசுரர்களைக் காத்ததால், அல் லது, தான் பிறரால் கவரப்படாமையால் ‘அத்திரி’ என்றது வச்சிரமாம். அதை யுடையான் எனினுமாம். இந்திர! பழையமையாகிய உன்னுடைய தன்ம யாதொன் றுண்டோ, அதை எங்கட்குக் கொண்டுவந்து கொடுப் பாயாக. ஈண்டுக் கொடுப்பாயாக என்பது எஞ்சி நின்றது.

மற்றும், “ஸம்ஸுஷ்டாய,” என்பது முதலிய மந்திரக் கூற்றால் அபரபாகங் (மற்றொரு பாகங்) கூறப்படுகின்றது. இந்திரனே! நீ, சோமக் கொடியின் யாதொரு துண்டுகள் உண்டோ அவைகளினுடைய இரசம் (நின்று) களிப்பின் பொருட்டு ஆகுக. எங்களாற் கொடுக்கப் பெற்ற சோமரசம் உனது மதத்தின் பொருட்டா மாதலின் வாழ்வதற்குக் காரண மாகிய இந்திர! நீ, எங்களைச் சுகத்தில், அல்லது, தனத்தில் நிறுத்துவா யாக.

“வந்திஷுஃ ஸவிஷுஸஸுஷ்டெ,” என்பது முதலிய மந்திரக் கூற் றால் தனது பாகமும், பிறபாகங்களும் ஒருங்கே கூட்டிக் கூறப்படுகின்றன. பேராற்ற லுடைய இந்திர! உன்னுடைய கொடை, அனைவராலும் போற்

றப்படுகின்றது. நீ வல்லுநன், அனைத்தையுஞ் செலுத்துவோன், ஆதலின் உனது நன்கொடை போற்றப்படுகின்ற தென்க. அல்லது, தனத்தை யேற்றிக் கொள்வோன். நன்கொடையில் ஆற்றல் மிக்கோன். ஆதலின் நினது வள்ளற் தன்மை போற்றப்படுகின்ற தென்க.

“நமோ நனாஹவ்யம்,” என்பது முதலிய மந்திரக் கூற்றால் சாக்கு வர பாகங் கூறப்படுகின்றது. சனங்களைத்திற்கு மிறைவ ! விருத்திரனாகிய பகைவனைக் கொன்றோய் ! பழையோனாகாத (புதியனாகிய) தன்மை வாய்ந்த இந்திரனாகிய உன்னை, யான் ஒருதலையாக நன்கு நிலைநாட்டுவேன். அதாவது இவ் வேள்விக் கருமத்தில் அவினை யுண்போனாகத் தாழிப்பேன் என்பது பொருள். அல்லது, இந்திர ! பிறராத் கேடுறுதபடி எங்களால் வழிபடப்படுகின்றாய் எனினுமாம். மற்றும், வேள்விக் கருமங்களில் நாமிருவரும் பேசிக்கொள்வோமாக. எல்லா வேள்விக் தலைவர்கட்கும் இந்திரன் வெளிப்படுகின்றான் என்பதைக் குறிப்பிடுவதற்குக் கூடிப் பேசுந் தன்மையா மென்றுணர்க.

“மமோ ரொ யொமொஷு” என்றற் றோடக்கத்து மந்திரக் கூற்றால் உபசர்க்க பாகங் கூறப்படுகின்றது. இந்திரன் வல்லுநன், சத்துருக்களிடத்திலிருந்து பசுக்களைக் கொண்டு வருவதற்குச் செல்கின்றவனாகின்றான், அவன் எத் தன்மைய னெனின்? பெரு நட்பாளனும், இது கொண்டே முழுச் சுகங் கொடுப்போனும், மெய்மை பொய்மைகள் என்னும் இரண்டற்றோனும், அதாவது சத்திய வடிவன் என்பது பொருள். அல்லது, உள்ளத்திலோ, அல்லது, வாக்கிலோ, வேறுபாடினாதோனும், அல்லது, தனக்கொப்பில்லாத் தனியனுமாவன். மற்றும், இவற்றால் வேள்விக் தலைவனுக்கும் இந்திரனுக்கு முள்ள, பேச்சுமுறைமை கூறப்படுகின்றது. இந்திர ! வேள்விக் தலைவன் தட்சணையாகப் பசுக்களை யளிக்குமிடத்து உதாரனாய் எழுகின்றான். எவ்வண மெனின் ! “எல்லா வற்றையுங் கொடுக்கின்றேன்” என, அல்லது, கலப்பதன்பொருட்டுப் பால் கொண்டு வருவதற்குப் பசுக்களிடத்துச் செல்கின்றான் எனவுமாம். எனது குணத்தை நீ தேவர்களுக்குட் சொல்வாயாக. இந்திரனாகிய நான், தோத்திரங்களில் நண்பனாய் இருந்து இந்திரன் சுகங் கொடுக்கின்றான் என, நினது குணத்தை, ஏனைய துதியாளிகளிடத்துச் சொல்கின்றேன் என்பதாம். இவ்வாறு மந்திரங்கட்கு உரை கூறப்பட்டது.

சாயண பரிபாடம்.

இனி புரிஷ பதங்களுக்கு உரை கூறப்படுகின்றது. அவைகளைத்தும் இந்திரனைப் பற்றியவைகளேயாம். இத்தன்மைய குணமுடையவையின்க, சுண்டுள்ள முன்றாவது அக்கினி முதலிய சொற்களாலும் இந்திரனே அழைத்துப் போற்றப்படுகின்றான் என்பதாம்.

அவற்றுள், “ ணவாஹேவா ” என முதலாவது பதங் கூறப்படுகின்றது:—இந்திரனே நீ, உண்மையாய் இத்தன்மைய குணமுடையவனே கின்றாய். அல்லது, ‘ ஏவ ’ என்னுஞ் சொல் ‘ நட ’ எனப் பொருள் படலின் து வேள்வியைக் குறித்தே வருபவனாகுவை எனவுமாம். மறித்தும் ித்தும் கூறியுள்ள தேற்றம் அன்பின் பொருட்டாமென்க.

“ ணவாஹேதஹ ” என இரண்டாவது பதங் கூறப்படுகின்றது:—அக் கினியே! அதாவது, தேவர்கட்கெலாம் முன் செல்வோய்! அல்லது, அக் கினி வடிவோய்! இந்திர! நீ, உண்மையில் இத்தன்மைய குணமுடைய னேயாகின்றாய். அல்லது, வேள்வியை முன்னிட்டு வருபவனாவாய் என்பதாம்.

“ ணவாஹீத ” என முன்றாவது பதங் கூறப்படுகின்றது. இந்திரனே! மிகுந்த ஐசுவரிய முடையோ னாகின்றாய். அல்லது, ஒளியால் உலகை ளக்கலின் இந்திரன், அல்லது, உலகனைத்தையும் முதலிற் பார்த்தலின் இந் றாகுகின்றாய். “ இதைப் பார்த்தனன் ஆதலின் இந்திரன் என்னும் பெயர் ” என ஐதரேய வுபநிடதமும் கூறுகின்றது. இத்தன்மைய குணமுடைய னேயாவாய். அல்லது, வேள்விக்கு வருபவனாவாய்.

“ ணவாஹி வஹி ஷிதி ” என நான்காவது பதங் கூறப்படுகின்றது. லகைப் பாதுகாப்போனும், அல்லது, சூரிய வடிவனுமாகிய இந்திர! நீ இத்தன்மைய குணமுடையவனேயாவாய். அல்லது, வேள்விக்கு வருபவ னாகுவை.

“ ணவாஹி ஷெவா உதி ” என ஐந்தாவது பதங் கூறப்படுகின்றது. தேவர்களே! அதாவது இந்திரன் முதலியோர்களே! நீவிர், எல்லாத் தேவர்

களின் வன்மை வடிவாய் இந்திரன் இந்நுக்குங்கால் இந்திரனையே அநேகம்
அழைக்கப்படுகின்றது. இந்திரனே ! நீ, இத்தன்மைய குணமுடையவ்
யாகின்றாய், அல்லது, எனது வேள்வியைக் குறித்து வருவோனாவாய். (

வித்தியாதீர்த்த மகேசுரர் வேதப் பொருளை விளக்குவதால் உள்ளத் திருநீ

யோதுக்கிப் புருடார்த்தங்கள் நான்கையுங்

கோட்பாராக.

மகா நாம்நியார்ச்சிகம்

முற்றம்.

சந்த ஆர்ச்சிகமாகிய பூர்வார்ச்சிகமும்

முடிந்தது.

சுப்ரமணியோம் !

சுப்ரமணியோம் !!

சுப்ரமணியோம் !

வேதாகம ஞான வினோதன் நிருவடி வாழ்க.

